

3 0081 009 156 641

Central Library
JOINT UNIVERSITY
LIBRARIES

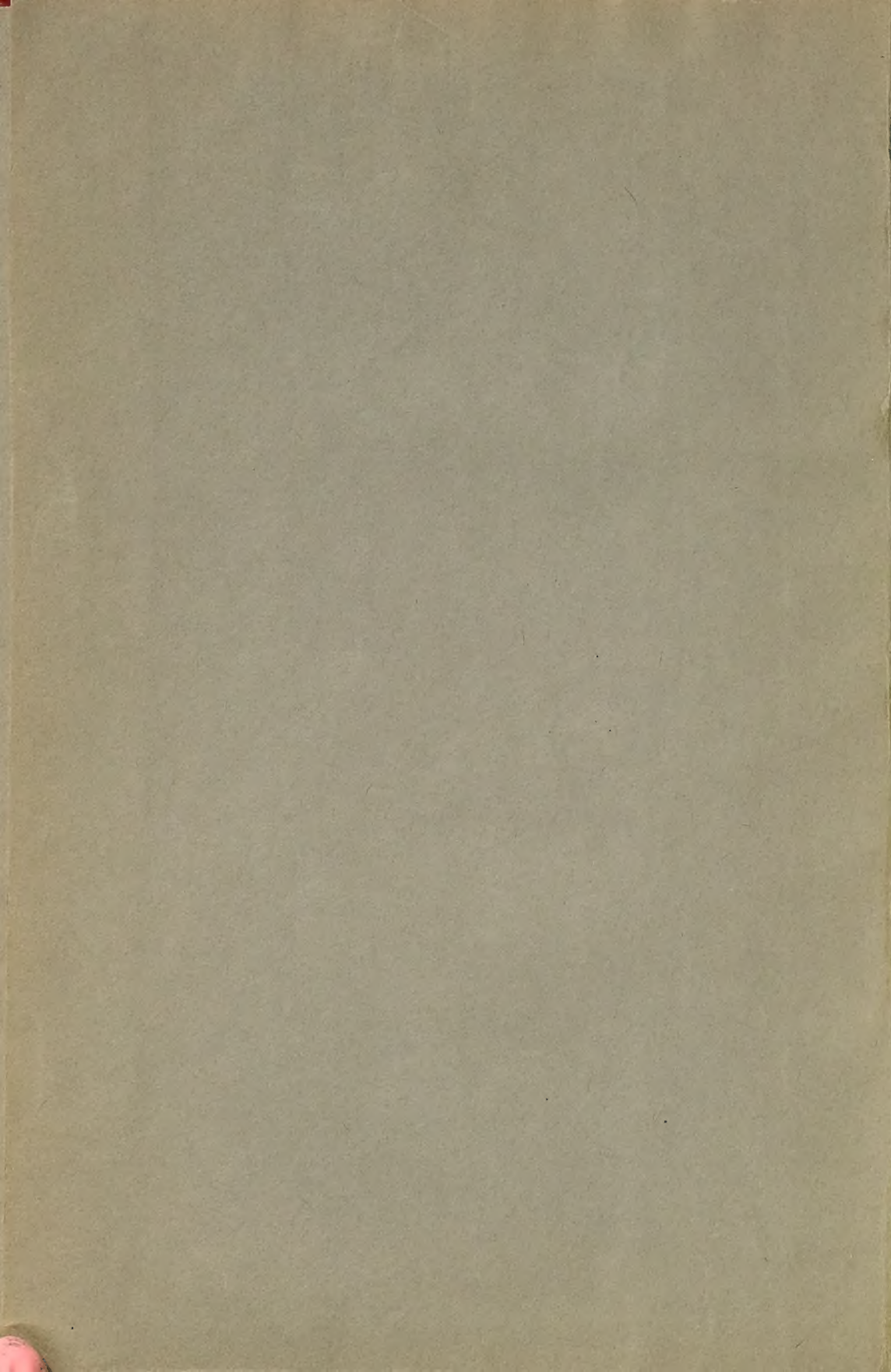
NASHVILLE TENNESSEE

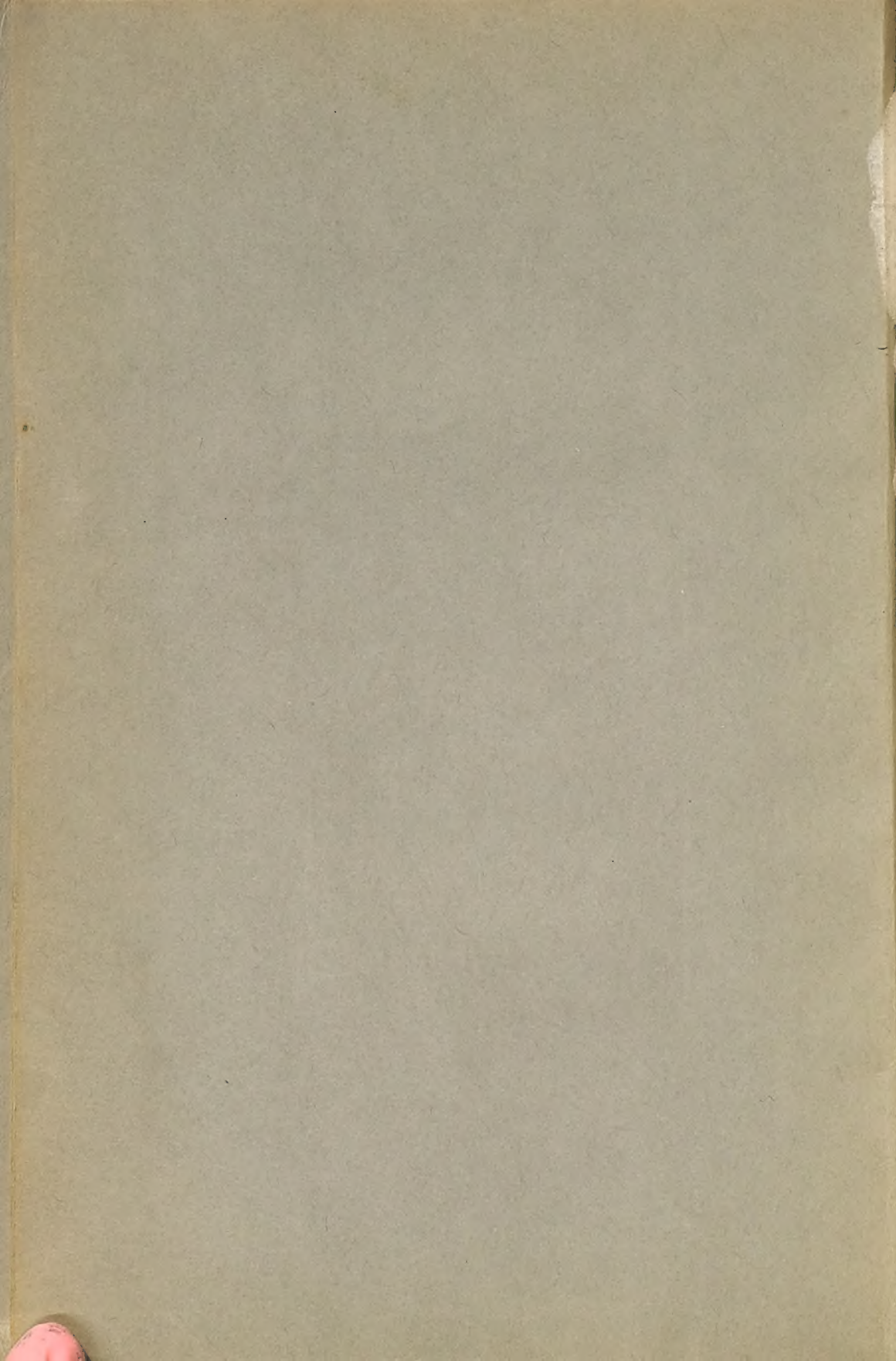

PA
3490
.J3
v.2A
pt.1

307855

JUL-0257

DIE FRAGMENTE
DER
GRIECHISCHEN HISTORIKER
(F GR HIST)

VON
FELIX JACOBY

ZWEITER TEIL
ZEITGESCHICHTE

A
UNIVERSALGESCHICHTE UND HELLENIKA

p. 1-508
Items 64-105

BERLIN
WEIDMANNSCHE BUCHHANDLUNG
1926

Setz

Druck von C. Schulze & Co., G. m. b. H., Gräfenhainichen.

PA

3490

J3

V.2A

Pt.1

307855

'Wollte gott,' fiel Goethe ein, 'wir wären alle nichts weiter als gute handlanger. eben weil wir mehr sein wollen und überall einen großen apparat von philosophie und hypothesen mit uns herumführen, verderben wir es.'

(Eckermann Gespräche mit Goethe
18. Mai 1824).

Recess MT 8-8-62

Von den wünschen, die nach erscheinen des ersten teiles laut geworden sind, konnte ich zwei erfüllen. die Muellerschen fragmentzahlen sind den neuen in klammern zugesetzt, und das entgegenkommen des verlagel hat es ermöglicht, eine nachträgliche konkordanzliste auch für teil I beizugeben. die konkordanz für II, die alphabetische übersicht der in diesem teile vereinigten autoren, sowie die addenda et corrigenda für I—II, stehen am schluß des ganzen textes in band II B, dessen druck beginnt. ferner ist die verteilung von text und kommentar auf getrennte bände erfolgt, wie das für teil II und III von vornherein beabsichtigt war.

in den sachlichen, ungleich wichtigeren fragen konnte ich leider nicht nachgeben. damit das nicht als bloße rechthaberei erscheint, sei mein standpunkt für die zwei wichtigsten fragen — gruppierung der autoren und aufnahme des anonymen traditionsgutes — mit der hier gebotenen kürze begründet.

da die gruppierung nicht mehr zu ändern ist, könnte es freilich überflüssig scheinen, von ihr mehr zu sagen, als daß sie eben hin-genommen werden muß, wie jede andere, bei der m. e. die nun einmal unvermeidlichen nachteile noch größere wären. denn wie vollständig meine, freilich leichte prophezeiung in der ersten vorrede sich erfüllt hat, mag man daraus entnehmen, daß von zwei deutschen historikern, die sich über die sammlung ausgesprochen haben, der eine die alphabetische, der andere die chronologische anordnung der autoren vorgezogen hätte. es ist die alte geschichte von dem mann mit dem esel, und der editor muß sich mit dem resignierten weisheitssatze trösten 'wie man's macht, macht man's falsch'. immerhin dient es den anhängern der chronologischen gruppierung vielleicht zum troste, daß für den indexband, der überhaupt so reich wie möglich ausgestattet werden soll, eine chronologische übersicht sämtlicher autoren in

parallelsparten, gewissermaßen eine zusammenrückung der teile I—V in ein chronologisches schema beabsichtigt ist. damit ist nach meiner ansicht aber auch allen berechtigten forderungen, die man einer fragmentsammlung gegenüber erheben kann, genüge getan. denn es scheint mir auf einer täuschung über ihr wesen zu beruhen, wenn von ihr verlangt wird, sie müsse in einer reihe von querschnitten durch die historische literatur 'das gesamtbild vom auf und ab der bewegung, vom verhalten der einzelnen teile zu tradition und fortschritt' geben. die aufgabe, die so skizziert wird, ist eine von denen, die dem buch über die griechische geschichtschreibung zukommen, das auf grund der materialsammlung in den 'Fragmenten' geschrieben werden kann und muß — falls nicht jemand dann auch die existenzberechtigung eines solchen buches bestreitet, weil es schließlich auch nur ein längsschnitt aus der geschichte vom leben des griechischen geistes ist. für das buch gehören sich die querschnitte, für die sammlung die längsschnitte. denn die sammlung ist wirklich nur 'vorbereitende arbeit'. wer sie mit der kunst- oder literaturgeschichte vergleicht, statt mit den gruppenpublikationen der archäologie oder der epigraphik — was für augen würde man wohl machen, wenn uns die griechischen inschriften nach kulturepochen, statt lokal geordnet vorgelegt würden; und doch wäre es zweifellos für die meisten untersuchungen eine sehr viel bequemere gruppierung — und ihr die aufgabe jener werke stellt, in denen allerdings 'das historische prinzip dominieren' muß, der verwechselt doch wohl zwei recht verschiedene dinge. dazu ist das ideal einer solchen historisch geordneten fragment-sammlung praktisch zwar realisierbar, aber die wirkung wäre schwerlich die gewünschte. ich glaube zwar auch nicht, daß der verfechter des alphabetischen prinzipts wirklich zufrieden gewesen wäre, wenn die sammlung mit dem ehrenmanne Abas begonnen hätte und wenn er sich Androtion im ersten, Kleidemos im dritten oder vierten, Phanodemos und Philochoros im fünften oder sechsten bande hätte suchen müssen. immerhin wäre das finden der einzelnen autoren dabei leicht gewesen. dagegen hätte die theoretisch so einfach klingende forderung historischer gruppierung in der praktischen durchführung zu einem schwer zu übersehenden wirrwarr geführt. das merkt man vielleicht nicht, solange man nur mit der zusammenfassung der vorthukydidischen autoren exemplifiziert; aber man versuche doch einmal sich eine reale vorstellung davon zu machen, wie der nächste teil, den man doch wohl mit Alexander abgrenzen müßte, aussehen würde. man wird gleich an der abgrenzungsmöglichkeit verzweifeln; und wenn

man sie erzwungen hat, wird man auch in dieser 'historischen' gruppierung wichtigste zusammenhänge zerrissen finden; nur andere und diese so, daß es für die praktische benutzbarkeit der sammlung verhängnisvoll wäre. man müßte auch hier die universalgeschichte oder die bücher über Ägypten, über die geschichte der musik oder der erfindungen, in drei oder mehr verschiedenen bänden suchen. die erde ist eben ein jammertal; und so lange alle menschlichen dinge sich in raum und zeit bewegen, wird dem historiker bei den historischen quellen die 'furchtbare mühe, immer mehrere bände gleichzeitig neben sich legen zu müssen, wenn er eine größere epoche studiert', sowenig erspart werden können wie bei den inschriften. man müßte denn — was an sich denkbar, nur zu teuer und doch auch in anderer art wieder unbequem wäre — die einzelnen autoren in losen blättern und heften drucken, die in sammelmappen gelegt werden und die sich jeder nach seinem belieben und dem jeweiligen zweck seiner arbeit selbst gruppieren kann.

praktische gründe, freilich nicht allein und vielleicht nicht einmal in erster linie, sind es, die eine aufnahme des anonymen traditionsmaterials in eine fragmentsammlung schlechthin verbieten. ich versteife mich dabei nicht etwa auf den begriff des fragments. denn ich habe selbst schon in I das prinzip, nur wirkliche d. h. mit autornamen überlieferte bruchstücke aufzunehmen, mehrfach mit bewußtsein durchbrochen; und wer im vorliegenden bande die behandlung etwa von Ephoros mit der von Poseidonios vergleicht, wird vielleicht den darin liegenden doppelten 'mangel an folgerichtigkeit', eine gewisse willkür in der beigabe und ausdehnung des 'anhangs', noch stärker empfinden. und doch geht es nicht anders. man stelle sich nur wieder ganz real vor, wie eine sammlung aussehen würde, die für Hekataios Herod. IV 168 – 199, für Ephoros Diod. XI – XV abdruckte — beides ist verlangt worden, was eigentlich bescheiden ist; denn weder ist es für Hekataios mit Herodots *Ἀβυκὸς λόγος* noch für Ephoros mit den genannten fünf büchern getan — und analoges natürlich auch für Kleitarchos Ptolemaios Aristobulos, für Hieronymos Phylarchos Duris, für Eratosthenes Apollodoros und tutti quanti tun müßte. ihr umfang würde ein solcher sein, daß kein verlag sie drucken, kein privatmann sie kaufen könnte; und ihr nutzen wäre mehr als fraglich, weil die vorlage des gesamten materials für einen autor in der form und dem rahmen einer fragmentsammlung überhaupt unmöglich ist. es ist doch eine banale wahrheit, daß in der mehrzahl der fälle die tradition, wie sie von den primären autoren geformt ist,

bis sie zu den uns erhaltenen kompilationen gelangt, durch eine reihe von händen gegangen ist und zahlreiche, kleine oder große, tiefgehende oder oberflächliche veränderungen erfahren hat. die aufnahme unter bestimmtem namen ist nicht möglich, und noch weniger kurze hinweise im anhang oder in einem besonderen apparat zu den einzelnen büchern und fragmenten, ohne daß sicheres mit allen graden von unsicherem gemischt und der benutzer, der schon im allgemeinen nur zu geneigt ist, solche sammlungen als autoritativ anzusehen, getäuscht wird über das maß dessen, was wir wissen und wissen können. ich kann hier nicht auf die methodischen fragen nach art und berechtigung unserer üblichen quellenkritik und dem nach der lage der sache jeweilig erreichbaren grad von sicherheit ihrer resultate eingehen. aber das glaube ich behaupten zu dürfen: diese sicherheit wird meist überschätzt. ich wenigstens kann mich nicht entschließen, etwa der hypothese von Silenos als quelle des Polybios für den hannibalischen krieg dadurch, daß ich die betreffenden partien im anhang zu no. 175 abdrucke, eine art ewigkeitswert zu verleihen. ich muß auch gestehen, daß ich mich außerstande fühle, Hieronymos Duris oder Phylarchos aus Plutarch, Ptolemaios oder Aristobulos aus Arrian, Poseidonios aus Appian, Demetrios von Skepsis und Apollodor aus Strabon — ich wähle absichtlich einfachere probleme — mit solcher sicherheit herauszuschälen, daß ich die stücke in größerem umfange, selbst petit gedruckt, als fragmente dieser bestimmten autoren aufnehmen möchte. auch der kommentar kann, wenn er sich nicht auf bloße behauptungen beschränken will, keine analyse plutarchischer viten, Arrians Strabons oder Justins geben. es handelt sich da keineswegs um einen unterschied philologischer und historischer arbeitsweise, wie wohl gesagt ist; höchstens um einen solchen des temperaments und der urteilstkraft. denn wenn auch der historiker sich im allgemeinen mit der zurückführung der tradition d. h. des sachlichen inhalts auf einen bestimmten namen wird zufrieden geben können, während für den philologen die eigentliche arbeit, die der form des betreffenden autors gilt, hier erst beginnt — beide stimmen doch in der hauptsache überein, daß nämlich die rekonstruktion z. b. des Ephoros so notwendig und so schwierig) ist, wie die des Livius. es handelt sich nur darum, wie die aufgabe zu lösen ist. wer sich nun das komplizierte wesen unserer historischen tradition wirklich klar gemacht (und das muß der historiker so gut wie der philologe) und wer dabei den glücklichen kinderglauben verloren hat, daß man von Appian mit einem sprunge zu den originalquellen gelangen oder Herodotos, Trogus-Justin, Plutarch

kapitel- und satzweise mit unbezweifelbaren quellennachweisen versehen kann; wer eingesehen hat, daß selbst bei werken, wie etwa Hellanikos' *Ἰέρεται* oder Krateros' *Ψηφισμάτων συναγωγή*, wo ganz bestimmte inhaltliche und formale indizien den weg zur vermehrung der namentlichen zitate durch das anonyme material zu weisen scheinen, in jedem einzelfalle dann doch beständig andere möglichkeiten konkurrieren — der wird sich sagen müssen, daß die lösung eben nicht im rahmen der fragmentsammlung möglich ist. er wird andere wege suchen und wird — bei allem bedauern, daß nicht eine einheitliche sammlung in bequemer weise das ganze material gesichert bieten kann — neben ihr die zwei ergänzenden formen postulieren. für bedeutende autoren von einer gewissen individualität, die so entscheidenden einfluß auf die tradition gewonnen haben, wie etwa Ephoros oder Ktesias oder Kleitarchos, werden rekonstruktionsversuche in monographien gemacht werden müssen. für alles andere aber bleibt die größere aufgabe der sammlung der historischen tradition überhaupt, die — das wiederhole ich mit aller energie — nicht vom autornamen, sondern einzig und allein vom stoffe ausgehen kann, den sie, soweit es irgend geht, mit quellennachweisen von verschiedenem sicherheitsgrad versehen muß. diese aufgabe, davon bin ich überzeugt, wird und muß in angriff genommen werden; nicht von einem einzelnen, der dazu die äußeren mittel nicht hat, sondern von einer Akademie, die die wichtigkeit und den nutzen eines solchen quellenwerkes erkennt.

nun noch ein wort über den vorgelegten zweiten teil.

es wird wohl für manchen eine enttäuschung sein, daß ich — nach langem schwanken — im allgemeinen als untere grenze für die aufzunehmenden autoren das jahr 324 gewählt habe, in dem Konstantinos, 'who saved the society of his own day by agreeing to call his imperialism Christianity', als alleinherrscher den römischen kaiserthron bestieg. Krumbacher hat dieses jahr mit gutem grunde als den anfang der byzantinischen zeit bezeichnet, weil die offizielle einföhrung der neuen staatsreligion wirklich eine so tief innerliche umgestaltung bedeutet, daß man sie als das ende der Antike ansehen kann. gewiß bleibt das gewand der griechischen sprache, und wirkt die tradition ganz besonders in der historiographie weiter; aber an der fundamental-tatsache des beginnes einer neuen epoche ändert das nichts. auch wenn nicht das persönliche hindernis bestünde, daß ich mich in der profanen literatur der jahrhunderte VII—XV zu wenig, in der theologischen garnicht zuhause fühle; auch wenn nicht die erwägung

dazuträte, daß bei aufnahme der nachkonstantinischen autoren der umfang dieses teiles der sammlung ins unmögliche steigen würde, hätte ich mich schließlich nicht anders entschieden. denn was nützt es, mindestens 10 bogen für Johannes Antiochenus herzugeben, der doch für sich oder besser zusammen mit Malalas ediert werden muß; oder vielmehr der, ohne daß ein vernünftiger text des letzteren vorliegt, überhaupt nicht ediert werden kann? wie soll man Hippolytos, Pap. Goleniščev, Sextus Julius Africanus, Helikonios u. ä., die ihrem wesen nach nicht ausläufer der antiken, sondern anfang einer neuen, der christlichen chronographie sind, von den eigentlichen mönchschroniken, von Panodoros, Annianos usw. trennen? Hippolytos und Africanus hätten allein einen band vom umfange des genealogenteiles beansprucht, und es wäre doch auch hier nur ein unzulänglicher abdruck herausgekommen, solange nicht Malalas ediert ist. so begnüge ich mich mit dem verweis auf die in den Berliner Kirchenvätern erwartete ausgabe des Africanus und nehme den vorwurf einer gewissen inkonsequenz auf mich; auch darin, daß ich gelegentlich in diesem teile bis auf Julian gegangen bin (no. 221—226) und in III bei den lokalchroniken bis auf Justinian gehen werde. ich hätte ja vielleicht überhaupt die regierung des letzteren, in der die aufhebung der heidnischen schulen einen immerhin markanten einschnitt bedeutet, oder auch die des Heraklios als schlußtermin wählen können. aber mir scheint, daß man autoren wie Eunapios, obwohl er Dexippos fortsetzt, Petros Patrikios, Priskos u. ä. besser versteht, wenn man sie nicht als anhang zu den einzelnen abteilungen dieser 'Fragmente', sondern als ersten band eines neuen Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae liest.

dagegen habe ich eine wirkliche inkonsequenz mit der nur teilweisen aufnahme der historischen epen begangen. ich hätte sie, wie in I die heroisch-genealogischen, ganz ausschließen oder vollständig aufnehmen müssen. dasselbe gilt für die rhetorischen enkomia. da die nummerngebung und die verweisungen eine nachträgliche änderung nicht mehr erlaubten, muß ich schon bitten, auf die chronologische übersicht im indexband zu warten. der schade ist nicht groß, weil fragmente aus diesen werken so gut wie ganz fehlen, soweit nicht die papyri einiges erbracht haben. die rücksicht auf die nun einmal durchgeführte nummerngebung hat mich auch verhindert, Eratosthenes Apollodoros und schon den Phalereer Demetrios in den IV. teil zu verweisen, wohin sie als philologen in wahrheit gehören. daß ich Eratosthenes und Agatharchides nun doch zerrissen und mit dem

hauptteil des erhaltenen in V verwiesen habe, bitte ich mit der rücksicht auf den ohnehin bedenklichen umfang von II zu entschuldigen. als einen mangel empfinde ich auch den ausschluß der lateinisch schreibenden historiker; aber da mußte schließlich die sprache entscheiden.

der kommentar ist wieder umfangreicher geworden, als ich erwartete und wünschte, und gibt doch vielfach nicht genug.

für einzelne mitteilungen aus handschriften bin ich den herren Karst, Martini und Roos zu dank verpflichtet. die korrektur des ganzen teiles hat meine frau mit mir gelesen.

Kiel-Kitzeberg, 11. Oktober 1925.

F. Jacoby.

Inhalt.

A. Universal- und Zeitgeschichte.

(KOINAI ISTORIAI. ELLHNIKA)

No.	Autornamen	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
III	Charon von Lampsakos	Ἑλληνικά	?	s. V ²
(5)	Damastes von Sigeion	Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενο- μένων	?	um 400
115)	Theopompos von Chios	Ἑλληνικά	411/0—395/4	s. IV ²
64	Kratippos von Athen	(Hellenika)	411/0—395/4(?)	s. I?
65	Daimachos (von Plataiai)	(Hellenika)	(s. IV ¹)	s. IV ¹
66	Hellenika von Oxyrhynchos	(Hellenika)	(396/5)	vor 356
67	Anaxis der Boioter	(Hellenika)	?—361/0	um 350?
68	Dionysodoros der Boiöter	(Hellenika)	?	s. IV ² ?
69	Antipatros von Magnesia	Ἑλληνικαὶ Πράξεις	360—?	um 345
(124)	Kallisthenes von Olynth	Ἑλληνικά	387/6—357/6	um 340
70	Ephoros von Kyme	Ἱστορίαι	1069/8—341/0	ca. 350—ca. 330
71	Zoilos von Amphipolis	Ἱστορίαι?	Theogonie bis 336	s. IV ²
72	Anaximenes von Lamp- sakos	Ἑλληνικά?	Theogonie bis 324/3	ca. 340—ca. 320
73	Diyllos von Athen	Ἱστορίαι	357/6—297/6	um 300
74	Euphantos von Olynth	Ἱστορίαι	(Diadochen?)	um 300
75	Demochares von Athen	Ἱστορίαι	323(?)—289(?)	vor 271/0
76	Duris von Samos	Ἱστορίαι (Ἑλληνικά. Μακεδονικά)	370/69 bis 281/0 (?)	s. III ¹
77	Eumelos	Ἱστορίαι	?	s. III ¹ (?)
78	Psaon von Plataiai	(Ἱστορίαι)	297/6—?	s. III ²
79	Eudoxos von Rhodos	Ἱστορίαι	?	nach 278/7
80	Pythermos von Ephesos	Ἱστορίαι	?	zwischen 250 u. ca. 180
81	Phylarchos (von Athen)	Ἱστορίαι	272—220	ca. 230—200
82	Menodotos von Perinth	Ἑλληνικά	200(?)—?	s. II ¹

No.	Autoname	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
83	Anonymoi des Polybios	—	—	s. III ² —II ¹
84	Neanthes von Kyzikos	Ἑλληνικά	Urzeit—?	um 200
85	Demetrios von Kallatis	Π. Ἀσίας καὶ Εὐρώπης	?—mind. 216	um 200
IV	Herakleides Lembos	Ἱστορίαι	(Troian. Krieg bis s. III?)	s. II ¹
86	Agatharchides von Knidos	Τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν. Τὰ κ. τ. Εὐρώπην.	Alter Orient(?) —169 (?)	um 150
87	Poseidonios von Apameia	Ἱστορίαι	144—86 (?)	ca. 90—ca. 60
III	Charon von Naukratis	Βασιλεῖς οἱ ἐκ παλαιοῦ γεγονότες παρ' ἐκά- στωι ἔθνῃ	Urzeit—?	s. III ² ?
IV	Charon von Karthago	Τύραννοι ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγόνασιν	?	s. II a. Chr. o. s. II p. Chr.
III	Menandros von Ephesos	Αἱ ἀφ' ἐκάστου τῶν βασιλέων πράξεις αἱ παρὰ τοῖς Ἑλλησι καὶ βαρβάροις γενό- μεναι	?	s. II a. Chr. o. s. II p. Chr.
88	Timagenes von Alexandreia	Περὶ βασιλέων	Urzeit—Cae- sar?	s. I ² a. Chr.
89	Bion	Μοῦσαι	Alter Orient—?	s. II/I?
90	Nikolaos von Damaskos	Ἱστορίαι	Ninos—4 a. Chr.	ca. 14—3 a. Chr.
91	Strabon von Amaseia	Ἱστορικὰ ὑπομνήματα	(336—)ca. 27	ca. 10 a. Chr. —ca. 10 p. Chr.
92	C. Sulpicius Galba	(Abriß d. Weltgeschichte)	Urzeit—mind. 76 a. Chr.	s. I ² a. Chr.
93	Kephalion	Μοῦσαι (Σύντομον ἱστο- ρικόν)	Ninos—Alex- ander d. Gr.	ca. 117—138
94	Jason von Argos	Περὶ τῆς Ἑλλάδος	Urzeit—322?	um 150 p. Chr.
95	Philippos von Pergamon	(Zeitgeschichte)	?	ca. 160/5?
96	Chryseros	?	Roms Grün- dung(776/5) —180 p. Chr.	um 180
97	C. Asinius Quadratus	Χιλιέτηρις	Roms Grün- dung(776/5) —224/5	222—235

No.	Autoname	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
98	Nikostratos von Trapezunt	?	244—260 (?) p. Chr.	s. III ²
99	Philostratos von Athen	?	260/1 p. Chr.	s. III ²
100	Dexippos von Athen	<i>Χρονική ιστορία</i>	Urzeit (?)— 269/70	s. III ²
101	Eusebios	?	?—273	s. III ²
102	Clemens	<i>Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες</i>	?	?
103	Charax von Pergamon	<i>Ἑλληνικαὶ τε καὶ Ῥωμαϊκαὶ Ἱστορίαι. Χρονικά</i>	Urzeit—?	s. III—V?
104	Aristodemos	?	(480—431)	s. IV p. Chr.
105	Papyros-Fragmente aus der griech. Geschichte	—	—	—

B. Spezialgeschichte und Monographieen.

(ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ)

a) Über die Zeit bis auf Philippos und Alexandros.

106	Myron von Priene	<i>Μεσσηνιακά</i>	s. VIII	vor 100 a. Chr.
III	Rhianos von Bene	<i>Μεσσηνιακά</i>	um 500	s. III ²
V	Skylax	<i>Τὰ κατὰ Ἡρακλείδην κτλ.</i>	498	s. V
—	[Choirilos von Samos	<i>Περσικά (?)</i>	480	ende s. V]
107	Stesimbrotos von Thasos	<i>Περὶ Θεμιστοκλέους καὶ Θουκυδίδου καὶ Περικλέους</i>	480—429	nach 430
108	Themistogenes von Syrakus	<i>Κύρου Ἀνάβασις</i>	401—400	—
109	Sophainetos von Stymphalos	<i>Κύρου Ἀνάβασις</i>	401—400	anf. s. IV?
110	Hegemon von Alexandreia	<i>Λευκτρικὸς πόλεμος</i>	371	s. III/II
111	Xenophon von Athen	<i>Βίος Ἐπαμεινώνδου καὶ Πελοπίδου</i>	ca. 420(?)—364/2	?
(124)	Kallisthenes von Olynth	<i>Περὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου</i>	356—346	gegen 340?
112	Kephisodoros (von Theben od. Athen)	<i>Περὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου</i>	356—346	s. IV ²
(132)	Leon von Byzanz	<i>Ἱερὸς πόλεμος</i>	356—346	zeit Alexanders?
113	Theodektes von Phaselis	<i>Ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡπειρώτου</i>	342—330	s. IV ²
III	Lykos von Rhegion	<i>Περὶ Ἀλεξάνδρου ἡ τοῦ Ἡπειρώτου</i>	342—330	s. III ¹

No.	Autornamen	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
b) Philippika.				
114	Antipatros	<i>Περὶ Δίκων Πράξεις</i> <i>Ἰλλυρικαί</i>	362?	362?
115	Theopompos von Chios	<i>Φιλιππικά</i>	360/59—336	ca. 345/25
(72)	Anaximenes von Lam- psakos	<i>Φιλιππικά</i>	360—336	nach 330
(132)	Leon von Byzanz	<i>Τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ</i> <i>τὸ Βυζάντιον</i>	341/39	zeit Alexan- ders?
116	Lamachos (von Myrina)	<i>Ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου</i> <i>καὶ Φιλίππου</i>	(360—324)	ca. 350—325
c) Alexandergeschichte.				
117	Die königl. Ephemeriden (Eumenes von Kardia; Diodotos von Erythrai)	<i>Αἱ βασιλικοὶ Ἐφημε- ρίδες</i>	336—323	336—323
118	Strattis von Olynth	<i>Περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου</i> <i>Ἐφημερίδων. Περὶ</i> <i>τῆς Ἀλεξάνδρου τε-</i> <i>λευτῆς</i>	336—323	nach 323
119	(Bematisten): Baiton	<i>Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάν-</i> <i>δρου πορείας</i>	334—323	nach 323
120	Diognetos (v. Erythrai?)	—	334—323	nach 323
121	Philonides v. Kreta	—	334—323	nach 323
122	Amyntas	<i>Ἀσίας Σταθμοὶ</i>	334—323	nach 323
123	Archelaos v. Kappadokien	—	334—323	36 a. Chr.—14 p. Chr.
124	Kallisthenes von Olynth	<i>Ἀλεξάνδρου Πράξεις</i>	336—329 (?)	vor 327
(72)	Anaximenes von Lam- psakos	<i>Τὰ περὶ Ἀλέξανδρου</i>	336—323?	zeit Alexan- ders
125	Chares von Mitylene	<i>Περὶ Ἀλέξανδρου ἱστο- ρίαι</i>	336—323?	nach 323
126	Ephippos von Olynth	<i>Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου</i> <i>καὶ Ἡφαιστίωνος</i> <i>τελευτῆς</i>	323	kurz nach 323
127	Nikobule	?	?	zeit Alexan- ders
128	Polykleitos von Larisa	<i>Ἱστορίαι</i>	336—323	vor Kleitar- chos
129	Medios	—	—	bald nach 323?
130	Kyrsilos	—	—	bald nach 323?

No.	Autornamen	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
131	Menaichmos von Sikyon	<i>Τὰ κατ' Ἀλέξανδρον</i>	334—323	zeit Alexanders?
132	Leon von Byzanz	<i>Τὰ κατ' Ἀλέξανδρον</i>	334—323	zeit Alexanders?
133	Nearchos von Kreta	<i>〈Παράπλους τῆς Ἰνδοῦ〉</i>	327—323	gegen 300?
V	Androstenes von Thasos	—	—	s. IV ⁴
V	Archias von Pella	—	—	s. IV ⁴
V	Hieron von Soloi	—	—	s. IV ⁴
V	Orthagoras	<i>Περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς (Ἰνδοῦ λόγου)</i>	—	s. IV ⁴ ?
134	Onesikritos von Astypalaia	<i>Πῶς Ἀλέξανδρος ἤχθη</i>	336—323	um 310?
135	Marsyas von Pella	<i>Μακεδονικά. Περὶ Ἀλέξανδρον (Ἀλεξάνδρου Ἀγωγῆ)</i>	?—331	nach Onesikritos
136	Marsyas von Philippi	<i>Μακεδονικά. Μυθικά</i>	?	?
137	Kleitarchos (von Alexandria)	<i>Περὶ Ἀλέξανδρου ἱστορίαι</i>	336—323	310—300
138	Ptolemaios Lagus	?	336—323	nach 301
139	Aristobulos von Kassandria	?	336—323	nach 285/2
140	Antikleides von Athen	<i>Περὶ Ἀλεξάνδρου</i>	?	vor Istros
141	Antigenes	?	?	vor Istros
142	Hegesias von Magnesia	?	?	s. III ¹
III	Nymphis von Herakleia	<i>Περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων</i>	336—?	s. III ¹
143	Aristos von Salamis (Kypros)	?	?	ca. 250
144	Asklepiades	?	?	Hellenist. Zeit
145	Dorotheos (von Athen)	<i>Περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστορίαι</i>	336—323	Hellenist. Zeit
146	Nikanor	<i>Ἀλεξάνδρου βίος (?)</i>	356—323 (?)	vor Varro
147	Potamon von Mitylene	<i>Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα</i>	(356—323)	Caesar-Augustus
III	Apion	(Alexandri regis laudes)	—	Tiberius
148	Anon. Alexandergeschichte (P. Ox. 1798)	—	?	s. I p. Chr.?

No.	Autoname	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
149	Varro	<i>Ἐπιτομή τῶν κατ' Ἀλέξανδρον</i>	336—323	?
(151	Dion von Prusa	<i>Περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου</i>	—	ca. 100 p. Chr.
F 6)		<i>ἄρετων</i>		
150	Amyntianos	<i>Λόγος εἰς Ἀλέξανδρον</i>	—	161—180
151	Anonym. Alexanderge- schichte (Fragm. Sabb.)	—	(336—323)	s. II ² (?)
(219)	Praxagoras von Athen	<i>Εἰς Ἀλέξανδρον</i>	(336—323)	s. IV ¹
152	Antidamas	<i>Historia Alexandri Ma- cedonis</i>	(336—323)	Schwindelautor
153	Zur Alexandergeschichte. (P. Ox. 13; Ps. Krateros; Ari- stoteles; Dion v. Prusa; P. Freiburg 2; P. Ox. 216; P. Berol. 13044)	—	—	—
d) Diadochen. Pyrrhos.				
154	Hieronymos von Kardias	<i>Τὰ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου πραχθέντα (Δια- δόχων ἱστορία)?</i>	323—272 (?)	ca. 270—260
III	Nymphis von Herakleia	<i>Περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Διαδόχων καὶ Ἐπιτόμων</i>	336—247 (?)	um 250
155	Anonyme Diadochenge- schichte (Epit. Heidel- berg)	—	323—?	?
156	Arrianos von Nikomedeia	<i>Τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον</i>	323—321	nach 137 p. Chr.
(100)	Dexippos von Athen	<i>Τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον</i>	323—321	ca. 260 p. Chr.
—	[Choirilos (von Iasos?)]	<i>Λαμακά</i>	323—322	s. IV ²
157	Asklepiades Areiu	<i>Περὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως</i>	317/6—308/7	um 300?
III	Timaios von Taurome- nion	<i>Τὰ περὶ Πύρρου</i>	281—275	gegen 260
III	Proxenos	<i>Περὶ Πύρρου Σικελικά</i>	281—275	s. III ¹
158	Zenon	<i>Πύρρον στρατεία εἰς Ἰταλίαν u. a.</i>	281—241 (?)	s. III ² ?
159	Historiker über Pyrrhos	<i>(Ἔργων ὑπομνήματα)</i>	281(?)—275	?

No.	Autornamen	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
e) Ptolemaier.				
160	Ptolemaios III Euergetes	(Bulletin über den sy- rischen krieg)	246	246
161	Ptolemaios von Megalo- polis	<i>Περὶ τὸν Φιλοπάτορα</i> <i>Ἱστορίαι</i>	222/1—205/4	nach 197?
III	Kallinikos von Petra	<i>Πρὸς Κλεοπάτραν περὶ</i> <i>τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν</i> <i>ἱστοριῶν</i>	?	s. III ² p. Chr.
f) Galaterkriege. Seleukiden.				
162	Demetrios von Byzanz	<i>Γαλάτων διάβασις. Τὰ</i> <i>περὶ Ἀντίοχον</i>	278/7—271/0?	s. III ¹
163	Simonides von Magnesia	<i>Ἀντίοχον [τοῦ Μεγάλου]</i> <i>Πράξεις καὶ τὴν πρὸς</i> <i>Γαλάτας μάχην</i>	ca. 275	um 200
III	Eratosthenes d. J. von Kyrene	<i>Γαλατικά</i>	278 ff.	s. II ¹ ?
(81)	Phylarchos von Athen	<i>Τὰ κατὰ Ἀντίοχον</i> (241/40 o.) <i>καὶ τὸν Περγαμηνὸν</i> <i>Εὐμένην</i>	222—187	um 200
164	Mnesiptolemos von Kyme	<i>Ἱστορίαι</i> (Antiochos d. Gr.?)	222—187?	um 200
45 T 2—3	Hegesianax von Alexandreia	<i>Ἱστορίαι</i> (Antiochos d. Gr.?)	222—187?	um 200
165	Timochares	<i>Περὶ Ἀντιόχου</i>	(168 o. 134)	s. II ²
166	Athenaios von Naukratis	<i>Περὶ τῶν ἐν Συρίαι</i> <i>βασιλευσάντων</i>	312—63?	s. III ¹ p. Chr.

g) Die Könige von Makedonien.

167	Herakleitos von Lesbos	<i>Ἱστορία Μακεδονική</i>	?	um 215?
168	Straton	<i>Φιλίππου καὶ Περσέως</i> <i>πράξεις</i>	220—168	s. II ¹
169	Poseidonios	<i>Περὶ Περσέως</i>	179—168?	ca. 168

h) Attaliden.

170	Lysimachos	<i>Περὶ τῆς Ἀττάλου</i> (241—197) <i>παιδείας</i>		s. III ²
171	Neanthes d. J. von Ky- zikos	<i>Περὶ Ἀττάλων Ἱστο-</i> <i>ρίαι</i>	241—197	um 200

No.	Autoname	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
III	Musaïos von Ephesos	<i>Εἰς Εὐμένη καὶ Ἀτταλον</i>	262—197 o. 197—138	s. III/II
172	Leschides	<i>(Εὐμένους Προάξεις)</i>	(262/240 o.) 197—59	s. III/II
i) Griechische Blinde.				
173	Polybios von Megalopolis	(Philopoimen)	ca. 253—183	183/2 o. 146/5
k) Punische Kriege. Hieronymos von Syrakus.				
174	Philinos von Akragas	(1. Punischer Krieg)	264—241	ca. 260/240
175	Silenos von Kaleakte	<i>(Περὶ Ἀννίβαν) Ἱστο- ρίαι</i>	218—201	s. III ⁴
176	Sosylos von Lakedaimon	<i>Περὶ Ἀννίβου πράξεις</i>	218—201	s. III ⁴
177	Chaireas	(Hannibal)	218—201	s. III ⁴
178	Eumachos von Neapel	<i>Περὶ Ἀννίβαν ἱστορίαι</i>	218—201 (?)	s. III ⁴ ?
179	Xenophon	<i>Ἱστορία Ἀννιβαϊκή</i>	218—201 (?)	s. III ⁴ ?
180	Hannibalhistoriker	—	218—201	vor Polybios
181	Hannibal	Brief an die Rhodier	189—188	188?
III	Baton von Sinope	<i>Περὶ τῆς τοῦ Ἰερωννύ- μου τυραννίδος</i>	215—214	s. II ² ?
l) Geschichte der Jahrhunderte II und I bis auf Augustus.				
182	Iason von Kyrene	<i>Τὰ κατὰ Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον (?)</i>	167/6—161/0(?)	ca. 160—150
183	Caecilius von Kaleakte	<i>Περὶ τῶν δουλικῶν πολέμων</i>	140 ff. 104 ff. 73/71	s. I ²
184	Metrodoros von Skepsis	<i>Τὰ περὶ Τιγράνην</i>	97(?)—?	gegen 71/0
185	L. Licinius Lucullus	<i>Μαρσικὸς Πόλεμος</i>	91—88	nach 88
V	Alexandros von Ephesos	(Der Marsische Krieg)	91—88	um 50
186	(Licinius) Archias	(Kimbernkrieg, Mithri- dateskrieg des Lu- cullus)	113 ff. ? 74 ff.	s. I ¹
187	Herakleides v. Magnesia	<i>Μιθριδατικά</i>	88—64?	s. I ¹ ?
187 a	Aisopos	<i>Μιθριδάτων ἐγκώμιον</i>	—	s. I ¹
III	Teukros v. Kyzikos	<i>Μιθριδατικάι πράξεις</i>	(111—64?)	um 50?
188	Theophanes von Mitylene	<i>(Τὰ περὶ Πομπήμιον?)</i>	66—64	63/2
189	T. Pomponius Atticus	<i>(Περὶ τῆς Κικέρωνος ὑπατείας)</i>	63	60
190	Hypsikrates von Amisos	(Geschichte Caesars?)	?	kurz vor Strabon

No.	Autorenname	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
191	Empylos	<i>Βροῦτος (περὶ τῆς Καίσαρος ἀναιρέ- σεως)</i>	44	44
(147 T 1)	Potamon von Mitylene	<i>Βροῦτου ἐγκώμιον. Καί- σαρος ἐγκώμιον</i>	44	unter Tiberius
192	Sokrates von Rhodos	<i>Ἐμφύλιος πόλεμος</i>	50—29?	s. I ² a. Chr.
193	Asinius Pollio von Tralles	<i>Περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ρώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσαρ τε καὶ Πομπήιος</i>	60—?	August. Zeit
194	Boethos von Tarsos	<i>Εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις νίκην (ἐπος)</i>	42	42/41
195	Theodoros	<i>Εἰς Κλεοπάτραν (ὁτ' ἐπῶν)</i>	—	ca. 50/30
196	Polyainos von Sardes	<i>Θριάμβον Παρθικοῦ Ἀ—Γ</i>	38 (?)	38 (?)
197	Q. Dellius	(Partherkrieg des Anto- ninus)	36/5	35 (?)
198	Olympos	(Kleopatra?)	(30)	ca. 30?
(90 F 125ff.)	Nikolaos von Damaskos	<i>Βίος Καίσαρος τοῦ νέου</i>	63—27 (?)	gegen 20 (?)
199	Ptolemaios	<i>Περὶ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως</i>	37 (?)—4	s. I ex.
m) Kaiserzeit.				
200	Kriton	<i>Γετικά</i>	101/2—105/6	s. II in.
(257 F 35)	Phlegon von Tralles	<i>Βίος Ἀδριανοῦ</i>	117—138	s. II ¹
III	Philon von Byblos	<i>Περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ</i>	117—138	s. II ¹
III	Aspasios von Byblos	<i>Ἐγκώμιον εἰς Ἀδρι- ανόν</i>	(117—138)	s. II ¹
—	Zenobios	<i>Γενεθλιακὸν εἰς Ἀδρι- ανόν</i>	(117—138)	s. II ¹
—	Orion	<i>Ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ</i>	(117—138)	?
201	Ariston von Pella	(Barkochba-Aufstand)	(132—135)	s. II ¹
202	Schriftsteller über M. Aurelius Antoninus	—	161—180	161—180
203	Schriftsteller über L. Verus	—	162—165	162/5
204	Anonymus von Korinth	Verus' Partherkrieg	162—165	162/5
205	Anonymus von Milet	Verus' Partherkrieg	162—165	162/5
206	Anonymer Philosoph	Verus' Partherkrieg	162—165	162/5
207	Antiochianus	Verus' Partherkrieg	162—165	162/5

No.	Autoname	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
208	Crepereius Calpurnianus	Verus' Partherkrieg	162—165	162/5
209	Demetrios von Sagalassa	Verus' Partherkrieg	162—165	162/5
210	Kallimorphos	Verus' Partherkrieg	162—165	162/5
211	Antipatros von Hierapolis	<i>Ἔργα Σεβήρου τοῦ βασιλέως</i>	(193—211)	s. III in.
212	Ephoros d. J. von Kyme	<i>Γαλιηνῶ ἱστορίαι</i>	253—268	s. III ²
213	Kallikrates von Tyros	Caesareana tempora	270—275	(s. III ²)
214	Theoklios (?)	Caesareana tempora	270—275	(s. III ²)
215	Nikomachos	Caesareana tempora	270—275	(s. III ²)
216	Onesimos (von Kypros?)	(Leben des Probus)	276—282	(s. III ²)
217	Fabius Ceryllianus	(Zeit des Carus, Carinus, Numerianus)	282—284	(s. III ²)
218	Claudius Eusthenius	Viten des Diokletian, Maximian, Constantius u. Galerius)	284—311	(s. IV ¹)
219	Praxagoras von Athen	<i>Ἡ κατὰ τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον ἱστορία</i>	306—323 (?)	s. IV ¹
220	Bemarchios von Kaisareia	<i>Κωνσταντίνου Πράξεις</i>	306—337	s. IV ¹
III	Eustochios von Kappadokien	<i>Τὰ κατὰ Κωνσταντῖνα τὸν βασιλέα</i>	333—350	s. IV
221	Oreibasios	(<i>Ὑπόμνημα</i> über Julian)	355 (?)—363	s. IV ²
222	Kyllenios	(<i>Thaten</i> Julians)	355 (?)—363	s. IV ¹
223	Kallistion	<i>Τὰ κατὰ Ἰουλιανόν</i>	363	s. IV ²
224	Khor 'obbut Eleazar	(Julians Perserkrieg)	363	s. IV ²
225	Magnus von Karrhai	(Julians Perserkrieg)	363	s. IV ²
226	Eutychanos von Kappadokien	(Julians Perserkrieg)	363	s. IV ²

C. Autobiographien, Memoiren und Memoirenhaftes.

(ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ)

III	Ion von Chios	<i>Ἐπιδημῖαι</i>	?	s. V ²
227	Demades von Athen	<i>Ἀπολογισμὸς πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἐαυτοῦ δωδεκαετίας</i>	338—326?	Fälschung
228	Demetrios von Phaleron	<i>Περὶ τῆς δεκαετίας</i>	317/6—308/7	gegen 300?
229	Pyrrhos von Epeiros	<i>Ὑπομνήματα</i>	?	s. III ¹
230	Theodoros (?)	<i>Ὑπομνήματα</i>	?	nach 275
231	Aratos von Sikyon	<i>Ὑπομνήματα</i>	251/0 (?) bis 221/0	220—213?

No.	Autoname	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
232	Scipio Africanus maior	Πρὸς Φίλιππον ἐπι- στολή	211—206?	um 190?
233	Scipio Nasica	(schlacht bei Pydna)	168	um 150
III	Heliodoros von Antiocheia?	?	?	nach 175
234	Ptolemaios Euergetes II	—	—	vor 116
235	M. Tullius Cicero	(Ἑπόμνημα) περὶ τῆς ὕπαιεας	63	60
236	Herodes d. Gr. von Iu- daea	Ἑπομνήματα	?	vor 4 a. Chr.
(90)	Nikolaos von Damaskos	Περὶ τοῦ ἰδίου βίου	ca. 64—?	nach 4 a. Chr.
(257 T 5)	Hadrianus	?	?	s. II ¹ p. Chr.
237	Appianos von Alexandria	?	—	nach 150
238	Julianus	(Schlacht bei Straß- burg)	357/8	357/8

D. Zeittafeln. (XPONIKA)

III	Charon von Lampsakos	Πρωτάνεις ἢ ἄρχοντες οἱ τῶν Λακεδαιμονίων	?	—
(4)	Hellanikos von Lesbos	Ἱέρειαι τῆς Ἑρᾶς αἱ ἐν Ἀργεῖ	Urzeit—423(?)	nach 423
(6)	Hippias von Elis	Ὀλυμπιονικῶν ἀνα- γραφὴ	776—gegen 400	s. IV ¹
(228)	Demetrios von Phaleron	Ἀρχόντων ἀναγραφὴ	?	um 300
III	Philochoros von Athen	Ὀλυμπιάδες	776—?	s. IV/III
239	Marmor Parium	—	1581/0—264/3	264/3
240	Xenagoras (von Hera- kleia?)	Χρόνοι	Urzeit bis s. VI?	s. III ¹
III	Sosibios der Lakone	Χρόνων ἀναγραφὴ	1171/0—?	s. III ¹
III	Hippys von Rhegion	(Χρονικά)	?	s. II ¹
241	Eratosthenes von Kyrene	Χρονογραφίαι. Ὀλυμ- πιονίκαι	1184/3— 324/3?	s. III ²
242	Eretes?	?	?	s. III?
IV	Phillis von Delos	Περὶ χρόνων (?)	?	?
243	Euthymenes	Χρονικά	?	s. II?
244	Apollodoros von Athen	Χρονικά	1184/3—über 120/19	s. II ²
III	Aristonymos (von Rhodos?)	Συναγωγὴ χρόνων	?	vor 100 a. Chr.
III	Aristion	Χρονικὴ σύνταξις	?	vor 100 a. Chr.
III	Hagelochos	Χρονικὴ σύνταξις	?	vor 100 a. Chr.

No.	Autorenname	Buchtitel	Behandelte Zeit	Abfassungs- (Lebens-)Zeit
III	Hagestratos	Χρονική σύνταξις	?	vor 100 a. Chr.
III	Nikasylos	Χρονική σύνταξις	?	vor 100 a. Chr.
III	Onomastos	Χρονική σύνταξις	?	vor 100 a. Chr.
III	Timokritos	Χρονική σύνταξις	?	vor 100 a. Chr.
245	Stesikleides (Ktesikles) von Athen	Ἀρχόντων καὶ Ὀλυμ- πιάδων ἀναγραφὴ (Χρονικά)	(360—241)	s. II/I?
246	Andron von Alexandria	Χρονικά	?	s. II/I?
247	Antileon	Περὶ χρόνων	?	s. II/I?
248	Xenokrates	Χρονικά	Urzeit —?	?
249	Autocharis	Χρόνοι	?	?
250	Kastor von Rhodos	Χρονικῶν ἐπιτομή(?)	2123/2—61/0	ca. 50 a. Chr.
251	Dionysios von Hali- karnass	Περὶ χρόνων	?	vor 7 a. Chr.
252	Chronic. Romanum (IG XIV 1297)	—	?—15/16 p. Chr.	16 p. Chr.
253	Thrasylos von Rhodos	—	?	vor 36 p. Chr.
254	(Ti. Claudius) Polybios	—	?	vor 47 p. Chr.
255	Chronik v. Oxyrhynchos (P. Ox. 12)	—	(355/4—316/5)	s. I p. Chr.?
256	Thallos	Ἱστορίαι (?)	Ilions Fall —über 32/33 p. Chr.	spätestens 150 p. Chr.
257	Phlegon von Tralles	Ὀλυμπιάδες (Χρονικά)	776/5—137/8 p. Chr.	s. II ¹ p. Chr.
IV	Diogenianos	Χρονικά	?	s. II ¹ p. Chr.
258	Anonyme Chronik (P. Ox. 1613)	?	?	s. II p. Chr.?
259	Cassius Longinus	(Ὀλυμπιάδες)	776/5—133/6 p. Chr.	vor 273 p. Chr.
260	Porphyrrios von Tyros	(Chronik)	1184/3 (?) bis 270 p. Chr.	s. III ²
261	Judas	Χρονογραφίαι (?)	Κτίσις κόσμον(?) —202/3 p. Chr.	s. III ¹
—	S. Julius Africanus	Χρονογραφίαι	5500 a. Chr. —217 p. Chr.	221 (?)
—	Hippolytos	Χρονικά	Κτίσις κόσμον —234/5 p. Chr.	235

A. UNIVERSAL- UND ZEITGESCHICHTE.

(ΚΟΙΝΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. ΕΛΛΗΝΙΚΑ)

— CHARON VON LAMPSAKOS.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ $\overline{A}-\overline{D}$.

5 s. III u. Lampsakos.

— DAMASTES VON SIGEION.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ.

s. no. 5.

— THEOPOMPOS VON CHIOS.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

10

s. 115 F 5—23.

64. KRATIPPUS VON ATHEN.

T

1 DIONYS. HAL De Thucyd. 16: ... Κράτιππος δ' συνακμάσας αὐτῶι (sc. Θου-
15 κydίδη) καὶ τὰ παραλειφθέντα ὑπ' αὐτοῦ συναγαγὼν ... (F 1).

2 PLUTARCH. De glor. Athen 1 p. 345 C-E: ... ὁρθῶς δ' εἰρήσεται καὶ πρὸς
τοὺς ἐπὶ τοῖς λόγοις μέγα φρονοῦντας· ἂν γὰρ ἀνέλημι τοὺς πράττοντας, οὐχ ἕξεις
τοὺς γράφοντας. ἄνελε τὴν Περικλέους πολιτείαν καὶ τὰ ναύμαχα πρὸς Ῥῶι
Φορμίωνος τροπαια καὶ τὰς περὶ Κόθηρα καὶ Μίγαθα καὶ Κόρινθον ἀνδραγαθίας
20 Νικίου καὶ τὴν Δημοσθένους Πύλον καὶ τοὺς Κλέωνος τετρακοσίους αἰχμαλώτους
καὶ Τολμίδαν Πελοπόννησον περιπλέοντα καὶ Μυρωνίδην νικῶντα Βοιωτοὺς ἐν
Οἰνοφύτοις, καὶ Θουκυδίδης σοι διαγέγραπται. ἄνελε τὰ περὶ Ἑλλήσποντον
Ἀλκιβιάδου νεανιεύματα καὶ τὰ πρὸς Λέσβον Θρασύλλου καὶ τὴν
ὑπὸ Θηραμένους τῆς ὀλιγαρχίας κατάλυσιν καὶ Θρασύβουλον καὶ
25 Ἀρχίνον καὶ τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἐβδομήκοντα κατὰ τῆς Σπαρτιατῶν
ἡγεμονίας ἀνισταμένους καὶ Κόνωνα πάλιν ἐμβιβάζοντα τὰς Ἀθήνας
εἰς τὴν θάλατταν, καὶ Κράτιππος ἀνήνηται. Ξενοφῶν μὲν γὰρ αὐτὸς
ἑαυτοῦ γέγονεν ἱστορία, γράψας ἃ ἐστρατήγησε καὶ κατώρθωσε καὶ Θεμιστογένει
περὶ τούτων συντετάχθαι τῶι Συρακούσιῳ, ἵνα πιστότερος ἢ διηγούμενος ἑαυτὸν ὥς

23 πρὸς Λέσβον Bernardakis 25 Ἀρχίνον Reiske ἄρχιππον Plut
28—29 Θεμιστογένει — τῶι Συρακουσίῳ Turnebus -νῃ — τὸν Συρακούσιον Plut
29 συντετάχθαι <φάσκων>?

ἄλλον, ἐτέρῳ τὴν τῶν λόγων δόξαν χαριζόμενος. οἱ δ' ἄλλοι πάντες ιστορικοί, Κλειτόδομοι (III) Διόλλοι (73) Φιλόχορος (III) Φύλαρχος (81) ἀλλοτριῶν γεγόνασιν ἔργων ὥσπερ δοξαμάτων ὑποκρίται . . .

F

5 1 (II 75, 2) DIONYS. HAL. De Thuc. 16: πολλὰ καὶ ἄλλα τις ἂν εὔροι δι' (A) ὅλης τῆς ιστορίας ἢ τῆς ἄκρας ἐξεργασίας τετυχηκότα καὶ μήτε πρόσθεσιν δεχόμενα μήτ' ἀφαιρέσιν, ἢ ῥαιθύμως ἐπιτετροχασμένα καὶ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔμφασιν ἔχοντα τῆς δεινότητος ἐκείνης, μάλιστα δ' ἐν ταῖς δῆμηγορίαις καὶ ἐν τοῖς διαλόγοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ῥητορείαις. ὦν προνοοῦμενος ἔοικεν ἀτελῇ τὴν ιστορίαν κατα-
10 λειπείν (sc. ὁ Θουκυδίδης), ὥς καὶ Κράτιππος ὁ συνακμάσας αὐτῷ καὶ τὰ παρα-
λειφθέντα ὑπ' αὐτοῦ συναγαγὼν γέγραφεν, οὐ μόνον ταῖς πράξεσιν αὐτὰς ἐμποδῶν γεγενῆσθαι λέγων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀκούουσιν ὀχληρὰς εἶναι. τοῦτό γε τοι συνέντα αὐτὸν ἐν τοῖς τελευταίοις τῆς ιστορίας φησὶ μηδεμίαν τάξαι ῥητορείαν, πολλῶν
15 δῆμηγοριῶν ἐπράχθη. εἰ γε τοι τὴν πρώτῃ καὶ τὴν ὀγδόῃ βύβλον ἀντιπαρεξετάζῳ τις ἀλλήλῃς, οὔτε τῆς αὐτῆς ἂν προαιρέσεως δόξειεν ἀμφοτέρας ὑπάρχειν οὔτε τῆς αὐτῆς δυνάμεως· ἢ μὲν γὰρ ὀλίγα πράγματα καὶ μικρὰ περιέχουσα πληθύνει τῶν ῥητοριῶν, ἢ δὲ περὶ πολλὰς καὶ μεγάλας συνταχθεῖσα πράξεις δῆμηγορικῶν σπανίζει λόγων.

20 2 (3) MARCELLIN. vit. Thuc. 31: οἱ μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖ λέγουσιν ἀποθανεῖν (A) ἐνθα καὶ διέτριβε φυγὰς ὦν . . . (32) Δίδυμος (p. 323 Schm.) δ' ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐλθόντα βιαίῳ θανάτῳ [τοῦτο δὲ φησὶ Ζώπυρον ἱστορεῖν] τοὺς γὰρ Ἀθηναίους καθόδον δεδωκέναι τοῖς φυγάσι πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν μετὰ τὴν ἦταν τὴν ἐν Σικελίᾳ. ἤκοντα οὖν αὐτὸν ἀποθανεῖν βίαι, καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς
25 Κιμωνίοις μνήμασι. καὶ καταγινώσκειν εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων αὐτὸν ἐκτὸς μὲν τετελευτηκέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τετάφθαι· ἢ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρώοις μνήμασιν, ἢ κλέβδην τεθεῖς οὐκ ἂν εἴτευεν οὔτε στήλης οὔτ' ἐπιγράμματος, ἢ τοῖ τάφῳ προσκειμένη μνηνεὶ τοῦ συγγραφέως τοῦνομα. ἀλλὰ δῆλον ὅτι καθό-
δος ἐδόθη τοῖς φεύγουσιν, ὥς καὶ Φιλόχορος (III) λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς
30 Ἀρχουσίῳ (228 F 3). (33) [ἐγὼ δὲ Ζώπυρον ληρεῖν νομίζω λέγοντα τοῦτον ἐν Θράκῃ τετελευτηκέναι, κἂν ἀληθεύειν νομίζῃ Κράτιππος αὐτόν]. τὸ δ' ἐν Ἰταλίᾳ Τίμαιον (III) αὐτὸν καὶ ἄλλους λέγειν κείσθαι μὴ καὶ σφόδρα κατα-
γέλαστον ἦ.

3 (1) VIT. X OR. 834 CD: μετὰ δὲ ταῦτα αἰτιαθεῖς (sc. Ἀνδοκίδης) ἀσεβεῖν,
35 ὥς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμᾶς περικόπως καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἀμαρτῶν μυστήρια, [[διὰ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα, νύκτωρ κομμάσαντα θραύσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ εἰσαγγελθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη, ὃν ἐξήτιουν οἱ κατήγοροι, δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας γραφῆς ὑποπτον

2 Κλειτόδομοι Διόλλοι Westermann κλεινὸδομοι δίνολοι Plut 11 αὐτὰς
Reiske αὐταῖς Dion 14 διὰ (δια)λόγων Krueger Us-Radermacher 22 θανάτῳ
φησὶν ἀποθανεῖν cod. Guelfb. 22 τοῦτο — ἱστορεῖν und 30—31 ἐγὼ — αὐτόν 'reste
einer randbemerkung' zu § 31; subjekt zu φησὶν ist Kratippos: E Schwartz
Herm. XLIV 497 27 ἢ κλέβδην Bekker συλλήβδην Guelfb 36— 3, 4 die glosse
erkannten Westermann und Duebner; vgl. Phot. Bibl. 261 p. 488a 25 36 <φασὶν
αὐτόν> διὰ τὸ Westermann

γενέσθαι· ἦν μετ' οὐ πολλὸν χρόνον τοῦ ἐπὶ Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εισπεμφάντων <ἄνδρας διὰ> Λιοντίνοὺς τε καὶ Αἰγεσταίους [ἄνδρας ἰδίαι], <οἷ>, μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων, νύκτωρ τοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν Ἑρμῆς περιέκοψαν, ὥς Κράτιππός φησιν· πρὸς Ἀμαρτῶν μυστήρια] κριθεὶς ἐπὶ
5 τούτοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας.

65. DAIMACHOS <VON PLATAIAI>.

T

1 a) PORPHYR. beī EUSEB. PE X 3 p. 464 B: καὶ τί γὰρ Ἐφόρου
(70 T 17) ἴδιον, ἐκ τῶν Δαιμάχου καὶ Καλλισθένου (124) καὶ Ἀναξι-
10 μένου (72) αὐταῖς λέξεσιν ἔστιν ὅτε τρισχιλίους ὄλους μετατιθέντος στίχους;
b) — p. 467 D: ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς κλοπῆς ἄλλους αἰτιώμενος κλέπτῃς
ἁλῶ, τοὺς πραγματευσαμένους τὰ περὶ τούτων μηνύσω. Λυσίμαχου μὲν ἔστι
δύο Περὶ τῆς Ἐφόρου κλοπῆς· Ἀλκαῖος δέ, ὁ τῶν λοιδορῶν λάμβων καὶ
ἐπιγραμμάτων ποιητής, παρώιδηκε τὰς Ἐφόρου κλοπὰς ἐξελέγχων.

15

F

Ohne Buchtitel.

1 (II 442, 8) SCHOL. AT HOM. II. N 218: Αἰτωλὸς παῖς μὲν ἦν a. 367/6?
'Ἐνδυμίωνος, <Ἡλείος τὸ γένος T>, ὃς ἀκούσιον φόνον δράσας ('Ἀπιν
ἀκουσίως τὸν Φορωνέως ἀνελών T) ἔφυγεν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ προσα-
20 γορευθεῖσαν Αἰτωλίαν, κακεῖ τεκνοῦται Πλευρῶνα, ἀφ' οὗ ἡ ἐν Αἰτωλίαι
πόλις Πλευρῶν ἐκλήθη· τούτου δὲ γίνονται δύο παῖδες <Κούρης καὶ Καλυ-
δῶν T>, ἀφ' ὧν ἄλλαι δύο πόλεις ἐν Αἰτωλίαι προσηγορεύθησαν. <οὗτω
Δηίμαχος T>.

2 (8) SCHOL. APOLL. RHOD. I 558: διαπεφρονήκασι δέ τινες καὶ περὶ
25 τῆς Ἀχιλλέως μητρός, καθάπερ Λυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ
τῶν Νόστων (III) κατὰ λέξιν λέγων· 'Σουίδα (III) γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης
ὁ περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμένος (III) καὶ ὁ τοὺς Φρυγίους λόγους
γράφας (III) καὶ Δαιμάχος καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς (III) οὐ τὴν
περὶ Ἀχιλλέως διεσπαρμένην ἀφῆκαν ἡμῖν ἐπὶ χώρας δόξαν, ἀλλὰ
30 τοῦναντίον οἱ μὲν ἐκ Θέτιδος αὐτὸν νομίζουσι γεγονέναι τῆς Χείρωνος,
Δαίμαχος δὲ ἐκ Φιλομήλας τῆς Ἄκτορος.' <ἄλλοι δ' ἄλλως περὶ αὐτοῦ
ἀποφαίνονται>.

2—3 <ἄνδρας διὰ> — <οἷ> Lipsius Cratippi Hell. Fragm. Oxyrh. Bonn 1916
p. 2 εισπεμφάντων <τοὺς δράσοντας διὰ τοὺς Συρακουσίους ἀποίκους ὄντας.
οὗτοι οὖν τῶν ἐν Σικελίαι Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν Συρακουσίων κακῶς διατεθέντων, περὶ
βοηθείας δὲ πεμφάντων> Λιοντίνων τε καὶ Αἰγεσταίων ἄνδρας ἰδίαι Westermann
18 Ἡλείος Wilamowitz Αἰτωλός T 27 ὁ — πεπραγματευμένος Keil ol -νοι
Schol 31—32 ἄλλοι — ἀποφαίνονται add f

ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΑ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ.

3 (—) ATHEN. Π. μηχαν. prooem. p. 5, 11 Wescher (R Schneider Griech. Poliork. III 1912, 10): κατανοήσεις δ' ἂν τις τοῦτο (den unterschied der praktiker von den πολυγράφοι φιλόσοφοι) ἀκριβέστατα ἐκ τῶν Δημιάχου Πολιορκητικῶν καὶ τῶν Διά(δου καὶ Χαρ)ίου (τῶν) ἀκολουθουσάντων Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἔτι [ὑπὸ] τῶν ὑπὸ Πύρρου τοῦ Μακεδόνης γραφέντων Πολιορκητικῶν ὁργάνων.

4 (9) STEPH. BYZ. s. Λακεδαίμων· (EUST. Π. B 581) ... καὶ οὐδέτερον τὸ Λακωνικὸν σιδήριον· στομωμάτων γὰρ τὸ μὲν Χαλυβδικόν, τὸ δὲ Σινωπικόν, τὸ δὲ Λύδιον, τὸ δὲ Λακωνικόν. καὶ ὅτι Σινωπικόν (μὲν) καὶ Χαλυβδικόν (χρήσιμον) εἰς τὰ τεκτονικά, τὸ δὲ Λακωνικόν εἰς ῥίνας καὶ σιδηροτρύπανα καὶ χαρακτῆρας καὶ εἰς τὰ λιθουργικά, τὸ δὲ Λύδιον καὶ αὐτὸ εἰς ῥίνας καὶ μαχαίρας καὶ ξυρία καὶ ξυστῆρας, ὥς φησι Δαίμαχος ἐν Πολιορκητικοῖς Ὑπομνήμασι λέγων**

15

Zweifelhaftes.

5 (—) P. Ox. V 842: s. Hellenika v. Oxyrhynchos no. 66.

6 (6) DIOG. LAERT. I 30: Δαίμαχος δ' ὁ Πλατ(αι)κός καὶ Κλέαρχος (IV) φιλίην ἀποσταλῆναι ὑπὸ Κροίσου Πιττακῶι, καὶ οὕτω περιενεχθῆναι.

7 (7) PLUTARCH. Comp. Solon. et Poplic. 4: τῶν μέντοι πολεμικῶν Σόλωνι μὲν οὐδὲ τὰ πρὸς Μεγαρεῖς Δαίμαχος ὁ Πλαταιεὺς μεμαρτύρηκεν, ὥσπερ ἡμεῖς διελγλύθαμεν (Solon 8).

ΠΕΡΙ ΕΥΣΕΒΕΛΑΣ.

8 (5) PLUTARCH. Lys. 12: οἱ δὲ καὶ τὴν τοῦ λίθου πτώσιν ἐπὶ τῷ πάθει τούτῳ (schlacht bei Aigospotamoi) σημειόν φασὶ γενέσθαι· κατηνέχθη γάρ, ὥς ἡ δόξα τῶν πολλῶν, ἔξ οὐρανοῦ παμμεγέθους λίθος εἰς Αἰγὸς ποταμούς. καὶ δεικνύεται μὲν ἔτι νῦν, σεβομένων αὐτῶν τῶν Χερρονησιτῶν. (meteortheorie des Anaxagoras und anonyme πιθανωτέρα δόξα). τῷ δ' Ἀναξαγόρῳ μαρτυρεῖ καὶ Δαίμαχος ἐν τοῖς Περί εὐσεβείας ἱστορῶν, ὅτι πρὸ τοῦ πεσεῖν τὸν λίθον ἐφ' ἡμέρας ἐβδομήκοντα καὶ πέντε συνεχῶς κατὰ τὸν οὐρανὸν ἑωράτο πύρινον σῶμα παμμεγέθες, ὥσπερ νέφος φλογειδές, οὐ σχολάζον ἀλλὰ πολυπλόκους καὶ κεκλασμένας φορὰς φερόμενον, ὥστε ὑπὸ σάλου καὶ πλάνης ἀπορορηγνόμενα πυροειδῆ σπάσματα φέρεσθαι πολλαχόθεν καὶ ἀστράπτειν, ὥσπερ οἱ διάιττοντες ἀστέρες. ἐπεὶ δὲ ἐνταῦθα τῆς γῆς ἔβρισε καὶ πανσάμενοι φόβον καὶ θάμβους οἱ ἐπιχώριοι συνήλθον, ὥφθη πυρὸς μὲν οὐδὲν ἔργον οὐδ' ἴχνος τοσοῦτο, λίθος δὲ κείμενος, ἄλλως μὲν μέγας, οὐδὲν δὲ μέρος ὥς

3 κατανοήσεις Schwartz -σει MPV 5 Δημιάχου Wescher διενέχου MP διενέχου V Πολιορκητικῶν JG Droysen περσοεικῶν MPV Διάδου καὶ Χαρίων τῶν Schwartz nach p. 10, 10 W δι' αὐτοῦ MPV 6 [ὑπὸ] Wescher 9 σιδήριον P Eust σιδήριον RV 10 (μὲν) Jac aus Eust καὶ om P 11 χαλκιδικόν R (χρήσιμον) Jac aus Eust 12 σιδηροτρύπανα P Eust -παντα RV 14 ** Meineke. 17 Δαίμαχος Cas(aubonus) δαίδαχος (δαίδαλος aus -χος F) Diog Πλαταικός Cas πλαταικός Diog 27 Δαίμαχος Xyl(ander) δάμαχος Plut 30 πολυπλόκους Xyl πολύπλους Plut 31 ὥστε Reiske ὥς τὰ vulg

εἰπεῖν ἐκείνης τῆς πυροειδοῦς περιοχῆς ἔχων. ὅτι μὲν οὖν ἐγγνωμόνων ὁ Δαίμαχος ἀκροατῶν δεῖται, δηλὸς ἐστίν· εἰ δὲ ἀληθὴς ὁ λόγος, ἐξελέγχει κατὰ κράτος τοὺς φάσκοντας ἐκ τινος ἀκρωρείας ἀποκοπεῖσαν πνεύμασι καὶ ζάλαις πέτραι, ὑποληφθεῖσαν δ' ὥσπερ οἱ στρόβιλοι καὶ φερομένην, ἥμιν πρῶτον ἐνέδωκε καὶ διελύθη τὸ
5 περιδινησαν, ἐκριφῆναι καὶ πεσεῖν.

66. HELLENIKA VON OXYRRHYNCHOS. (DAIMACHOS VON PLATAIAI?)

a. 411—394?

1 (—) P. OX. 842: (I) Ὑπὸ δὲ τοῦ[ς αὐτοὺς χρόν]ο[ς] ἐξέπλευσε (A I)
τριήρης Ἀθήνηθεν [οὐ μετὰ τῆς τοῦ] δήμου γνώμης, ἱ[δία] δὲ Δημαίνετος^{a. 395}
10 ὁ κ. . . ιωσαντης (?) κοινωσάμενο[ς ἐν] ἀπορρήτῳ τῇ βουλῇ, ὡς λέγεται,
περὶ τοῦ πράγματος, ἐπειδὴ [συνέ]στ[ησαν] αὐτῷ τ[ῶν] πολιτῶν, συγκαταβάς
εἰς Πειραιᾶ καὶ καθ' ἐλκυσας] ναὺν ἐκ τῶν νεωσοίκων ἀναγόμεν[ος] ἔπλει
πρὸς Κόνωνα. (2) Θορύβον δὲ μετὰ ταῦτα γε[νομένου] καὶ τῶν Ἀθηναίων
ἀγανακτοῦντων ὅσοι γνώ[ριμοι] καὶ χαρίεντες ἦσαν καὶ λεγ[όντων] ὡς κατα]βα-
15 [λοῦ]σι τὴν πόλιν ἄρχοντες πολέ[μου] πρὸς Λακ[εδαιμονίους], καταπλαγέντες οἱ
β[ουλευταὶ] τὸν Θορύβον συνήγαγον τὸν δῆμον οὐδὲν προσποιούμενοι μετε-
σχικέναι τοῦ πράγματος. συνελλυθότες δὲ τοῦ πλήθους ἀνιστάμενοι τῶν
Ἀθηναίων οἱ τε περὶ Θρασύβουλον καὶ Αἴσιμον καὶ Ἄνυτον ἐδίδασκον
αὐτοὺς ὅτι μέγαν ἀροῦνται κίνδυνον εἰ μὴ τὴν πόλιν ἀπολύσουσι τῆς
20 αἰτίας. (3) τῶν δὲ Ἀθηναίων οἱ μὲν ἐπ[ι]εικῆς καὶ τὰς οὐσίας ἔχοντες
ἔστεργον τὰ παρόντα, οἱ δὲ πολλοὶ καὶ δημοτικοὶ τότε μὲν φοβηθέντες
ἐπέισθησαν τοῖς συμβουλευούσι· καὶ πέμψαντες πρὸς Μίλωνα τὸν ἄρμο-
σιὴν τὸν Αἰγίνης εἶπον ὅπως δύναται τιμωρεῖσθαι τὸν Δημαίνετον, ὡς
οὐ μετὰ τῆς πόλεως ταῦτα πεποιηκότα. ἔμπροσθεν δὲ σχεδὸν ἅπαντα
25 τὸν χρόνον ἐτάραττον τ[ὰ] πράγ[ματα] καὶ πολλὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις
ἀντίπρα[ττον]. (II) ἀπέπεμπον μὲν γὰρ ὅπλα τε καὶ ὑπηρεσίας ἐπὶ τὰς

6 buchstaben und zahlen am rechten rande (AI usf.) bezeichnen die teile des zusammengesetzten P(apyrus) und ihre columnen; die zahlen im text capitel und paragraphen. ergänzungen, soweit nicht benannt, von Gr(enfell)-H(unt) ('Pap. Ox. V² Oxford 1909). abkürzungen: Wil = v. Wilamowitz; Bu = Bury; Mey = Ed. Meyer Theopomps Hellenika Halle 1909; Wi = Wilcken; Bo = Boissevain; Li = Lipsius (Bonn 1916); Ka = Kalinka GGA 1917, 409

9 ἰδίαι Wil ἦρχε? Gr-H Wi 10 Βουζύγης (Aischin. II 78) inadmissible, though it is possible that κ. . . ιος αὐτῆς o. ä. (P) is a corruption of this; ὁ κύριος αὐτῆς zweifelnd Gr-H κοινωσάμενος [γὰρ] ἀπορρήτως Wi 11 <τινες> τῶν πολιτῶν Gr-H¹ συ(χ)ν[οί], καταβάς Wil partitiver genitiv Bo 14 ὡς (Ka) καταβαλοῦσι Ruehl ὅτι διαβαλοῦσι Gr-H 16 οὐθεν P 19 ἀροῦνται Bo Fuhr αἰροῦνται P <ἀν>αἰροῦνται Richards 22 Μίλωνα: Χείλων Aischin. II 78 (Χίλων Harp. s. v.) 26 ἀ[.] . . .]τεν (ε in o corr.?) P

ναὺς τὰς μετὰ τοῦ Κ[όνωνος, ἐπέμ]φθησαν δὲ πρέσβεις ὡς βασιλέα π[....
οἱ περὶ .]π[.]κράτη τε καὶ Ἀγρίαν καὶ Τελεσήμερον, οὓς καὶ συλλαβὼν
Φάραξ ὁ πρότερον ναύαρχος ἀπέστειλε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, οἱ
ἀπέκτειναν αὐτούς. (2) ἡγαντιοῦντο δὲ ταῦτα παροξυνόντων τῶν περὶ
5 τὸν Ἐπικράτη καὶ Κέφαλον· οὗτοι γὰρ ἔτυχον ἐπιθυμοῦντες μάλιστα
ἐκπολεμῶσαι τὴν πόλιν, καὶ ταύτην <τὴν γνώμην> ἔσχον οὐκ ἐπειδὴ
Τιμοκράτει διελέχθησαν καὶ τὸ || χρυσίον [ἔλαβον, ἀλλ' ἤδη πολὺ] πρότερον. (A II)
καίτοι τινὲς λέγ[ουσιν αἷτια γενέσθ]αι τὰ παρ' ἐκείνου χρήματα τ[οῦ
σ]υ[στῆναι τούτους καὶ] τοὺς ἐν Βοιωτοῖς καὶ τοὺς ἐν τ[α]ῖς ἄλλαις πόλεσι
10 τ[αῖς] προειρημέναις, οὐκ εἰδότες ὅτι π[ᾶσιν αὐτοῖς συ]γβεβήκει πάλαι
δυσμενῶς ἔχειν [πρὸς Λακεδαιμο]νίους καὶ σκοπεῖν ὅπως ἐκπολεμῶ[σουσι]
τ[ὰς] πόλεις. ἐμίσουν γὰρ οἱ μὲν Ἀργεῖοι καὶ Βοιωτ[....]γῶται τοὺς
Λακεδαιμονίους ὅτι τοῖς ἐναντίοις τῶν πολιτῶν αὐτοῖς ἐχρῶντο φίλοις, οἱ
δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐπιθυμοῦντες ἀπαλλάξαι τοὺς Ἀθηναίους τῆς ἡσυχίας
15 καὶ τῆς εἰρήνης καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ πολεμεῖν καὶ πολυπραγμονεῖν, ἵν'
αὐτοῖς ἐκ τῶν κοινῶν ἦι χρηματίζεσθαι. (3) τῶν δὲ Κορινθίων οἱ μετα-
στῆσαι τὰ πράγματα ζητοῦντες οἱ μὲν ἄλλοι <παραπλησίως> τοῖς Ἀργείοις
καὶ τοῖς Βοιωτοῖς ἔτυχον δυσμενῶς διακείμενοι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους,
Τιμόλαος δὲ μόνος αὐτοῖς διάφορος γεγωνὶς ἰδίῳ ἐγκλημάτων ἕνεκα, πρό-
20 τερον ἄριστα διακείμενος καὶ μάλιστα λακωνίζων, ὡς ἔξεστι καταμαθεῖν ἐκ
τῶν κατὰ τὸν πόλεμον συμβάντων τὸν Λεκελεϊκόν. (4) ἐκεῖνος γὰρ ὅτε μὲν
πενταναίαν ἔχων ἐπόρθησε τῶν νήσων τινὰς τῶν ἐπ' Ἀθηναίους οὐδῶν,
ὅτε δὲ μετὰ δύο (?) τριήρων εἰς Ἀμφίπολιν καταπλεύσας καὶ παρ' ἐκείνων
ἐτέρας τέτταρας συμπληρωσάμ[ενος ἐνίκη]σε Σί[μ]υχον ναυμαχῶν τὸν στρα-
25 τηγόν [τῶν Ἀθηνα]ίων, ὥσπερ εἶρηκά που καὶ πρότερον, κ[αὶ τριήρ]εις τὰς
πολεμίας ἔλαβεν οὕσας πέντε κ[αὶ ναῦς ἄς] ἐπεμψαν τριά[κοντα]· μετὰ
δὲ ταῦτα [τὰς ἑνδεκα] ἔχων τριήρ[εις] καταπλεύσας εἰς Θάσον ἀπέστησε
ταύτην τῶν Ἀθηναίων. (5) οἱ μὲν οὖν ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς προειρημέναις
διὰ ταῦτα πολὺ μᾶλλον ἢ διὰ Φαρνάβαζον καὶ τὸ χρυσίον ἐπηρμένοι
30 μισεῖν ἦσαν τοὺς Λακεδαιμονίους.

(III) ὁ δὲ Μίλων ὁ τῆς Αἰγίνης ἀρμοστής ὡς ἤκουσε τὰ παρὰ τῶν
Ἀθηναίων συμπληρωσάμενος τριήρη διὰ ταχέων ἐδίδωκε τὸν Δημαινέτον.

1 ἐπορε]ύθησαν Bo π[ρότερον] 'somewhat to long' Gr-H πρῶτον Bu
π[έρυσιν] Fuhr πάλιν Ka 2]τοκρατη möglich; 'Ἱπ[ο]κράτη ο. Ἀδοκράτη Gr-H
6 <ἐκπολ.> Gr-H <τὴν γνώμην> Gr-H 7 Τιμοκράτης: Xenoph. Hell. III 5, 1;
Paus. III 1, 8 Ἐρμοκράτης (Δημοκράτης P) Plut. Artox. 20 Πολυκράτης Plat.
Menon 90 A ἀλλ' ἤδη Wi ἀλλὰ καὶ Gr-H 8 γενέσθαι Bo 12 Βοιωτ[ῶν]
οἱ στασι]γῶται 'too long'; συνεσ]τῶτες? Gr-H οἱ προεσ]τῶτες? Li 17 <παραπλ.>
Gr-H 18 Βοιωτοῖς <αὐτοῖς> Ka 22 ὅπ' Richards 24 Σίμυχον Fuhr (Schol.
Aischin. II 31) σιχίον P 26 ναῦς ἄς Bo 27 τὰς ἑνδεκα Wil τὰς πάσας Li
αἱς ἔτυχεν ἔ. τριήρησι Ka

ὁ δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἔτυχε μὲν ὢν περὶ Θορικὸν τῆς Ἀττικῆς.
 (2) ἐπειδὴ δὲ προσπλεύσας ἐκείνος πρὸς ||] ἐπεχείρη[σεν]εῖν, (A III und
 ὠρμησεν ἐπὶ πολυ[... πλ]εῖν· κρατήσ[ας δὲ ... ν]εὼς αὐτῶν τὴν μὲν ὕ[φ'
 αὐτῶι] ναῦν, ὅτι χεῖρον ἦν τὸ σκ[άφος, αὐτοῦ κατέλιπεν, [εἰς δὲ] τὴν
 5 ἐκεῖν[ων μεταβι]βάσας τοὺς αὐτοῦ ναύ[τας πρ]οέπλευσεν [ἐπὶ τὸ στρά]τευμα
 τὸ μετὰ τοῦ [Κόνωνος ὁ δὲ Μίλ]ων εἰς Αἴγυναν με[τὰ
].

(IV) τὰ μ]έν οὖν ἀδρότατα τῶν [..... ἔτε]ι τούτῳ
 συμβάντων [οὕτως ἐγένετο· ἀρχομένου] δὲ τοῦ Θέρου (395) τῇ μὲν [...
 10] ἔτος ὄρθον ἐνειστήκει [...
 αρος τὰς τριῆρεις ἀπα[..... ἐ]κεῖ δὲ καταπλεύσας τὰς
]εν, ἔτυχεν γὰρ αἰεὶ του[..... κατε-
 σ]κευακῶς ἦν νεώρια [...s ὅπου συνέπιπτεν [...
] τὸν δὲ Φαρνάβαζον ἀ[κούσας] παρα-
 15 γενέσθαι βουλό[μενος]αι καὶ μισθὸν ἀπολα[βεῖν
 (2) α]ρος μὲν οὖν αὐτοῦ διε[τριβεν, ἐπὶ δὲ τὰς ναῦς τῶν
 Λακεδαιμονίων καὶ τῶν [συμμάχων ἀφικνεῖται Πόλλης] ναύαρχος ἐκ Λακε-
 [δαίμονος εἰς τὴν ναυαρχίαν τὴν] Ἀρχελαίδα κατα[στὰς διάδοχος. κατὰ δὲ
 τὸν αὐ]τὸν χρόνον Φοινίκων [... ἐνενήκοντ]α νῆες εἰς Καῦνον, ὢν
 20 [δέκα μὲν ἔπλευσαν ἀπὸ Κιλικίας, αἱ δὲ λείπουσαι [...],

1 μὲν ὢν Bo μένων Gr-H¹ 2 πρὸς τὴν γῆν] ἐπεχείρη[σεν ἐξωθ]εῖν Bo
 πρὸς Θορικὸν] ἐ. [ἐμβαλ]εῖν Gr-H 3 πολυ sehr unsicher 'nomen loci latere
 videtur' Gr-H Ποταμόν? Li ἐπὶ Π[..... πόλιν Bo ἐπὶ Πρασιάς προπλεῖν Ka
 'πόλιν non legendum' Gr-H² δὲ τῆς Wil δὲ ἐκεῖ Bo δὲ μιᾶς Li ('not satis-
 factory' Gr-H) κρατήθ[εῖσας δὲ ν]εὼς Wi 5 πα[ρόπλευσεν Richards 6—7 με[τὰ
 τῆς τριῆρους ἀπέπλευσε] Gr-H 8 περ]ὶ τοῦτο Gr-H¹ ἔτε]ι τούτῳ de Sanctis
 ('quod cum reliquiis melius convenit' Gr-H²) θέρε]ι Fuhr τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων
 ἐν τῷ ἔτει (ο. θέρει) Pareti τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ θέρει Judeich κατ' αὐτὴν
 τὴν Ἑλλάδα τῷ θέρε]ι Li 9 ἀρχομένου Wi [ἀπὸ τούτου] δὲ τοῦ Θέρου Gr-H
 μεσοῦντος ο. ἐπιγιγνομένου de Sanctis τελευτῶντος Pareti Li 9—10 τῇ μὲν [δοχῇ
 τῇ τῶν Λακεδαιμονίων] Mey πόλει μετὰ τὴν ἀναρχίαν] de Sanctis πόλει· πάλιν
 δημοκρατουμένη] Pareti εἰρήνῃ τῇ πρὸς Ἀθηναίους]? Gr-H Ἑλλάδι τῆς κοινῆς
 εἰρήνης] Keil Li μετὰ τὸν πόλεμον εἰρήνῃ]? Jac (Xenoph. Hell. V 1, 35)
 10 ἐνειστήκει· ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ Judeich κατὰ δὲ τὴν Ἀσίαν τότε ..]αρος Li
 11 '-θος cannot be read' Gr-H ἀπα[γαγὼν Fuhr ἀπά[σας? Jac 14 ἀκού-
 σας Fuhr 15 βουλόμενος Φαρναβάζωι συμμειξάι? Gr-H ἀπολαβεῖν τοῖς
 στρατιώταις Li 18 εἰς τὴν — διάδοχος WLN Newman (Polyaen. II 8) πεμφθεὶς
 ναυαρχίδα τὴν Ἀρχελαίδα κατά[γων εἰς Ῥόδον] ABauer Wien. Stud. 32, 308
 19 ἦκον ἐνενήκοντα Gr-H παρεγενήθησαν ἐν. Mey ἦκον τετραράκοντα καὶ ἑπτὰ
 ο. ἐννέα Cavaignac παρεσκευάζοντο ἐνενήκοντα Schaeme 20 λείπουσαι [ὄγδοῃ-
 κοντα ἀπὸ Φοινίκης] Mey [ἀπὸ Σιδῶνος]? Gr-H (beides mit unmöglichem hiat)
 προσῆλθον ἀπὸ Φοινίκης Ka [ἡτοιμάζοντο ἐν Τύρῳι καὶ Σιδῶνι] Schaeme (unmög-
 licher hiat).

- ἄς Ἀκτων ὁ Σιδώνιος [..... βασιλεὶ τοῖς ταύτης
 τῆς [..... περὶ τὴν ναυαρχίαν Φαρνάβαζος
 παροξυνόντων αὐτὸν τῶν παρα[..... ὁ μὲν οὖν].αρος τὰ
 περὶ τὴν ἀρχὴν [..... τὸ στρατιόπεδον. (3) Κόνων δὲ προ-
 σπλέοντας τοὺς πολεμίους αἰσθόμενος ἀναλαβὼν [τοὺς στρατιώτας καὶ
 συμ]πληρώσας τὰς τριήρεις [ἀνήγαγεν αὐτὰς καὶ ὡς τάχι]στα ποταμὸν τὸν
 Καύριον καλούμενον εἰς λίμνην τὴν Καυνίαν εἰσέπλευ[σε. παρασκευα-
 ζομένου δὲ τοῦ Φαρναβάζου καὶ τοῦ Κό[νωνος πρὸς ναυμαχίαν, Ἀρτα-
 φέ]ρην[ς] ἀνὴρ Πέρσης πα[ραγενόμενος ἀντελαμβάνετο] τῶν πραγμάτων,
 10 ὃς [..... ἡβ]ούλετο λαβεῖν κατὰ [.....].ν δὲ
 περ[...].[...].ν[...].με[...].ν φιλ[...].[...].ος ἀπέπεμψεν ὡς βασιλεῖα
 σ[...].α [.....]τὴν σκηνὴν αὐτοῦ λ[...].[...].[...].ν [.....
 ..ἀπαγγείλας δὲ τὰ π[.....]εασα[...].ν||
 — Τε]σσαφ[ερν — —]αμο[— —] Τισσα]φερ[ν — —] (fr. 17)
 15 —]μιως[— —] γάρ περ[— —] δον κ[— —]ιαζοι[— —]ιερ[— —] (fr. 18)
 —]ς τυρα[γν — —]απασι[— —]αντα[— —]. μων[— —]ωμενω[— —] (fr. 19)
 μετευ[— —]. νον δεκα[— —]... αρχε[λαιδ — —]. ποσου[— —] τουμ[— —]
 —]σθεν[— —]. ὦν[α — —]αφν[— —]
 —]τον δ[— —]. ὦν[ετ. — —]το τας π[— —]ων αλλ[— —]νορων[— —] (fr. 20)
 20 λυσαν[— —]. ουντα[— —]ατατην[— —]ηρειωθ[— —]οικαιον[— —]
 σαρχε[λαιδ — —]. αλμε
 (V). [— —]. [— —]α[— —]φε[— —]α. [— —]π[— —]β. [— —]τα (AIV 26-42)
 [..]τα[— —]ποντα[— —]αρχ[ο]ντ[— —]κους ιστ[— —]σιν τὰς μ[— —]. [..]ω-
 σιν πρ[— —]. [..]τεκελ[— —]νων οὐδ[— —]εχοντες[— —]εἶχον γὰρ[— —]
 25 * * *
 (VI) — —] εἰσὶν δὲ κα[...]. — —] τῶν ἐμπέων [...]. — —] ἐνιοι δὲ περ[...]. (VB I und fr. 3)
 — —] προά]στιον(?). ἡ μὲν [οὖν] — —] τοιαύτη κ[...]. μ[...]. — —]ις. (2) Ἀγησί-

1 'the division ἄς Ἀκτων very incertain' Gr-H 1—3 Σιδώνιος [ἦγεν, ὅπερ ὑπὲρ
 κοος ὢν βασιλεὶ τοῖς ταύτης τῆς [χώρας ἐπεστάτησεν καὶ περὶ τὴν ναυαρχίαν Φαρ[νά-
 βαζον ἐξήλυν(?), παροξυνόντων αὐτὸν τῶν παρὰ [τῆς Φοινίκης] Ka 3 .αρος: der zer-
 störte buchstabe kann γ, τ, aber auch κ, σ, ν, χ sein (Gr-H) 5 προσπλέοντας Gr-H
 προσπλέοντας τοὺς πολεμίους Bo Fuhr 5—6 τοὺς στρατιώτας καὶ Ka [μέρος τῶν
 στρατιωτῶν καὶ συμ]πληρώσας Bo 6 τριήρεις [ἀνήγαγεν αὐτὰς Ka ἀνήγετο Bo
 καὶ διαβὰς ὡς τάχι]στα Bu 7 καλούμενον Bu περὶσας Ka 7—8 [παρα-
 σκευαζομένου — ναυμαχίαν Jac 8—9 Πασιφέ]ρην[ς (XIV 3) ο. Ἀρταφέ]ρην[ς Gr-H
 9 παραγεν. ἀντελαμβάνετο Ka 11—13 stellung des mit | | abgegrenzten fr. 2
 zweifelhaft 12 Ἀ[ρταφέρνης δὲ τ]ὴν σκηνὴν αὐ. λ[αβὼν ἀπ]ῆλθ[ε μὲν ὡς? Jac
 14—24 von col. IV sind nur die zeilenanfänge von v. 26—42 erhalten. fr. 17 weisen
 Gr-H mit einiger zuversicht, fr. 18—20 sehr zweifelnd hierher. zeilenlänge etwa
 40 buchstaben 17 Ἀρχε[λαιδ — ? Gr-H 25 es fehlt mindestens 1 columne (Gr-H).
 B (col. V. VI) von anderer hand geschrieben. von col. V nur zeilenenden, in fr. 3 die
 anfänge von v. 42—60 erhalten 26 εἰσὶν δὲ κα[ὶ οἱ Wi 27 προά]στιον Fuhr

λα[ος] δὲ | [ἀρχομένου τοῦ θέρους ἐξαγαγὼν τὸ] στρατόπεδον | [— — τὸ]
 Κα[ύσ]τρι[ον πεδίων — —] τὰ ὄρη ταξάμε[νος(?)] — —]ους, ταύτη πάλιν|
 [— —]ης τοιαύτη φθά[σας — —]ς το στρατόπεδον | [— —]ειν. (3) Τισσα-
 φέρ[ν]ης | [δὲ — — ἐπηκο]λούθει τοῖς Ἑλλήσιν | [ἀθροίσας — — ἱππέας μὲν
 5 ...α]κισχιλίους κα[ὶ] μν[ήριους, πεζοὺς δὲ μυρίων ο]ὐκ ἐλάττους.|
 Ἀγησίλαος δὲ ἡγη]σάμενος χαλε[πὸν προσβάλλοντας τοὺς
 πολεμίο]υς ἐκ παρατά[ξεως ἀμύνεσθαι πολὺ τῶν Ἑλλήνων ὑ]περέχοντας
 [ἔταξεν ἐν πλινθίῳ τὸ στρατεύμα ..]λως καὶ κρα[τ — —] στρατηγίας|
 [— —]σαντα μάχεσθαι | [— —]ων στρατεύμα | [— —]σας, οἱ δὲ βάρβα[ροι
 10 — —]ες καὶ συντετα[γμέν — —] ἔχοντες τοσού[τ — —] δ]υνατὸς ἀφορμῶν|
 [— — κα]τεῖδον τοὺς Ἑλλη[νας — — ο]ὔτε τὴν πορείαν | [— —] κατα-
 φρονεῖν | [— —]ντες αὐτοὺς | [— —]τοῦ στρατεύ[ματος — —] προσβαλον|
 [τ — — ἔξ]ωθεν τοῦ πλιν[θίου — —]ον προσέτατ[τε — —] τοὺς δὲ
 Πελοπον[νησίους καὶ τοὺς συμμάχους δρόμω]ι προσῆγε πο[— —]. ὥρα
 15 τοὺς Ἑλλη[νας — —]λεον α[. .]ων ἀεὶ | [— — δ]μοίως ε[. .] διε[— —]ν
 ἐγγυτέρω μᾶλ[λο]ν — — οὐ]δὲν ἄλλ' ἢ τὸν ποτ[αμὸν — —] γὰρ ἀμφοτε-
 ρ[. .] ἡγ[— —]ετ[. .] προιοη[τ. .] | δε[— — δ]λιγ[. . .] σ[. . . .] εἰ [— — στρα]-
 τευμ[α.] | τε[— —] αν[. . . .], Ἀγησί]λα[ος δὲ — —]. υ[. . .] | τ[— —
 στρ]ατ[ε]υμα [. . .] — —] ιππονο[. . .] | — — π]αρασκευα[. . .] | — —] ιους ἵνα
 20 τῇ ν[. . .] | [— —] κα]τα[ν]έμουσι [. . . .] | κα[— —]ωνην πολλ[. . .] α[— —]
 βουλευσομ[εν. .] | π[. . .] ν τὸν ἐνια[. . .] οἱ[. . .] νοιτινεία [. . .] | ε[. . .]
 [— —] υς ἔγνω κα[. . .] ο[. . .] (4) — —] των τῆς νυκ[τὸς] | . ι[. . .] δπλίτας
 [. . . .] || ταχοσίους δὲ ψιλούς, καὶ το[ύτοις ἐπέστησεν ἄρχοντα] Ξενοκλέα (VI B II)
 Σπαρτιάτην, π[αραγγείλας ὅταν γένωνται] βαδίζοντες κατ' αὐτοὺς [οἱ τελευ-
 25 ταῖοι τῆς στρατιᾶς] εἰς μάχην τ[άττ]εσθαι. [εἰς δὲ τὴν ἐπιούσαν . . .] κ[. . .]
 ἀναστήσας ἄ[μα τῇ ἡμ]έρα[ι τ]ὸ [στ]ρά[τε]υ[μα πάλιν] ἀνῆγεν εἰς τὸ π[ρό]-
 σθεν. οἱ δὲ βάρβαροι συνα[κολουθ]ήσαντες ὥς εἰώθεσαν οἱ μὲν αὐτῶν

1 ἀρχομένου — ἐξαγαγὼν Jac ἐκ τῆς Ἐφέσου δηλώσας διεπορεύθη τὸ
 (ἐπορεύθη διὰ τοῦ) Jac 2 κατὰ τὰ ὄρη Fuhr [παραμειψάμενος κατὰ] ταξά-
 με[νος εἰς πλινθίον —] ο. τὰ ὄρη τὰ . αμε — Gr-H¹ 4 ἀθροίσας Ka ἔχων
 Gr-H 5 πεντακισμυρίων (Diod. XIV 80, 1) ? Gr-H πεζοὺς μὲν πεντακισχιλίους
 καὶ μν[ήριους] ἔχων, ἱππέας δὲ μυρίων ο]ὐκ ἐλ. Wil 6—9 Ἀγησίλαος δὲ κατιδὼν
 αὐτοὺς ἡγησάμενος — τὸ στρατεύμα ἄλ]λως καὶ κρα[τὸνα] τὴν τάξιν, ἐποιεῖτο
 δὲ τῆς] στρατηγίας [ἀπόδειξιν αὐτοῦ Bu 8 -κως statt -λως ? Ka
 12 ντας P 14 δρόμωι Fuhr 14 πο[ταμ — Wi 15 ἐ[πι]διέ[βαινε] Wi
 16 ποτ[αμὸν] Fuhr 17 vor δε 'δ in margine sinistra adscriptum versum qua-
 dringentesimum significare videtur' Gr-H 19 Πελοποννησίους Fuhr 21 τοῦ-
 το]ν τὸν ἐνιαυ[τὸν] ? Gr-H 'non congruit οἵτινες' Gr-H; dagegen Kalinka 123
 22 nicht εἰς τινα δασὺν τόπον (Diod.) Gr-H 24—25 κατ' αὐτοὺς [οἱ ἐπὶ τῆς
 οὐραγίας] Gr-H [οἱ τελευταῖοι τῆς στρατιᾶς] Li [τοὺς τῆς ἐνέδρας τόπους] Bo [οἱ
 πολέμιοι, πάντας αὐτοὺς] Ka 25 εἰς δὲ τὴν ἐπιούσαν Bu αὐτὸς δ' Ἀγησίλαος Ka
 26 τῇ ἡμέραι Ka

προσέβαλλον τοῖς Ἑλλήσιν, οἱ δὲ πε[ρί]πτε[υ]νον αὐτούς, οἱ δὲ κατὰ τὸ πεδῖον ἀτάκ[ως ἐπ]ηκολούθουν. (5) ὁ δὲ Ξενοκλῆς, ἐπειδὴ καιρ[ὸν ὑπ]έλαβεν εἶναι τοῖς πολεμίοις ἐπιχειρεῖν, ἀνα[στήσ]ας ἐκ τῆς ἐνέδρας τοὺς Πελοποννησίους ἔθ[ει δρ]όμωι. τῶν δὲ βαρβάρων ὡς εἶδον ἕκαστοι προσθέον-
 5 τας τοὺς Ἑλληνας ἔφευγον καθ' ἅπαν τὸ πεδῖον. Ἀγησίλαος δὲ κατιδὼν πεφοβημένους αὐτοὺς ἔπειπεν ἀπὸ τοῦ στρατεύματος τοὺς τε κούφους τῶν στρατιωτῶν καὶ τοὺς ἱππέας διώξοντας ἐκείνους. οἱ δὲ μετὰ τῶν ἐκ τῆς ἐνέδρας ἀναστάντων ἐνέκειντο τῷ<ι πλήθει τῷ>ν βαρβάρων. (6) ἐπακολο-
 10 θήσ<α>ντες δὲ τοῖς πολεμίοις οὐ λίαν πολὺν χρόνον — οὐ γὰρ [ῆδύ]ναντο καταλαμβάνειν αὐτοὺς ἅτε τ[ῶ]ν πολλῶν [ἱππ]έων ὄντων καὶ γυμνῶν — καταβάλλουσιν μὲν [αὐ]τῶν περὶ ἑξακοσίους· ἀποστάντες δὲ τῆς διώξεως ἐβάδιζον ἐπ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ τῶν βα[ρβάρ]ων. [κα]ταλαβόντες δὲ φυλακὴν οὐ σπουδαί[ως κ]αθ[ε]στῶ[σαν] ταχέως αἰροῦσιν, καὶ λαμβάνουσιν αὐτῶν [πολ]λὴν μὲν ἀγοράν, συγχο[ῦς] δὲ ἀνθρώπους, πολλ[ὰ δὲ] σκευή
 15 καὶ χρήματα <τὰ> μὲν [τῶ]ν ἄλλων τὰ δὲ Τισσαφέρνης αὐτοῦ.

(VII) γενομένης δὲ τῆς μάχης τοιαύτης οἱ μὲν βάρβαροι καταπλαγέντες [τοὺς] Ἑλληνας ἀπεχώρησ[αν σὺν] τῷ Τισσαφέρνηι πρὸς τὰς Σάρδεας, Ἀγησίλαος δὲ περ[ι]μ[ε]νίνας αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας, ἐν αἷς τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωκεν τοῖς πολεμίοις καὶ τρόπαιον ἔστησε καὶ τὴν γῆν ἄπασαν
 20 ἐ[π]όρ[θ]ησεν, προῆγεν τὸ στρ[ά]τευμα εἰς Φρυγίαν πάλιν [τὴν] μεγάλην. (2) ἐποιεῖτο δὲ τὴν πορείαν οὐκέτι συντεταγμένους ἔχων ἐν τῷ πλινθίῳ τοὺς στρατιώτας, ἀλλ' ἔων αὐτοὺς ὅσῃν ἡβούλοντο τῆς χώρας ἐπιέναι καὶ κακῶς ποιεῖν τοὺς πολεμίους. Τισσαφέρνης δὲ πυθόμενος τοὺς Ἑλληνας β[α]δίζειν εἰς τὸ πρόσθε<ν> ἀναλαβὼν αὐθις τοὺς β[α]ρβάρους ἐ[π]η[χολο]ύθει
 25 ὅπισθεν αὐτῶν πολλοὺς σταδί[ο]υς διέχων. (3) Ἀγ[η]σίλαος δὲ διεξεληθ[ὼν] τὸ πεδῖον τὸ τῶν Λυδῶν [ἦγε τὴν στρ]ατιὰν [ἀσφαλῶς] διὰ τῶν ὁρῶν τῶν διὰ μέσου κε[μ]ένων τῆς τε [Λυδίας] καὶ τῆς Φρυγίας. ἐπειδὴ δὲ διεπο-
 ρεύθησαν ταῦτα κατεβίβ[ασε] τοὺς Ἑλληνας εἰς τὴν Φρυγίαν ἕως ἀφίκοντο πρὸς τ[ὸν] Μαίανδρον ποταμόν, ὃς τὰς μὲν πηγὰς ἔχει ἀπὸ Κελαι[νῶν], ἣ
 30 τῶν ἐν Φρυγίᾳ μεγίστη [πόλις ἐστίν, ἐκδίδωσι δ'] εἰς θάλασσαν παρὰ Πριήνην καὶ (4) καταστρα[το]πεδεύσας δὲ τοὺς Πελοπ[ον]νησίους καὶ τοὺς συμμάχους ἐθύετο πότ[ερ]α χ[ρῆ] [ὁ]ι[α]β[αί]ναι τὸν ποτα[μὸν] ἢ

1 περίπτενον Bo 4 ἔθει Gr-H εωθ P 'er führte im ansturm einen stoss' Ka 8 ἀναστάντων Gr-H ανασταντες P τῷ πλήθει τῶν βαρβάρων Ka τοῖς βαρβάρους Gr-H των βαρβαρων P 10 αὐτοὺς Gr-H εαυτους P 16 mit γενομένης setzt die erste hand wieder ein 20 πάλιν εἰς Φρυγίαν Keil 24 αὐθις τοὺς εἰ. liest Ka 25 ὅπισθεν αὐτῶν ἐπηκολούθει? Gr-H 26 ἀμαχεῖ (Wil) lacunae accomodatius quam πάλιν (Bo) aut ἀσφαλῶς (Fuhr)' Gr-H dagegen Ka 28—29 ἕως — πρὸς Wil 29 ἔχει μὲν τὰς πηγὰς Li τὰς ἀρχὰς ἔχων Bo παρὰ <τὴν> Μεσσηνίδα ῥέων Wi; aber εἰς θάλασσαν empfiehlt die flußformel 30 θάλατταν Gr-H 31 καὶ Μυκάλην Wi Μίλητον Fuhr Μυοῦντα Wil

- μή, καὶ βαδίζειν ἐπὶ Κελαίνας ἢ πάλιν τοὺς στρατιώτας ἀπάγειν. ὥς δὲ συνέβ[αινε]ν αὐτῶι μὴ γίνεσθαι καλὰ τὰ ἱερά, περιμε[ί]να[ς] ἐκεῖ τήν τε ἡμέραν ἣν παρεγένετο καὶ τὴν ἐπιό[υ]σαν ἀπῆγ[εν] τὸν || [στρατὸν — — (VII B III a. fr. 4—6; 7 col. I)] Ἀγασί[λαος] μὲν οὖν ... | τὸ πεδῖον τὸ Μαιάν[δ]ρου καλούμενο[ν] δ
- 5 [.....]. νέμονται Αὐδ[οί] | καὶ
] (VIII) [ὁ] δὲ βασιλεὺς | . [— — π]ερὶ τούτους | τ[— — στρ]ατηγὸν ἄμα | δὲ [— —]. Τισσαφέρνη | ἐτ[— — το]ύς Ἑλληνας | οἱ [— —] νον καὶ μᾶλ[λο]ν [— —]. δέχ[α] κει[με]ν [— —] | ἐξ[— —] | συ[.....] Τισσ[αφ]έρων — | οπ[.....] Ἀρταξ[έ]ρξ[— —] | δια[.....]
 10 ἀπαρ[— —] | λο[.....] κα[.....] οἰτε[.....] . σα[.....] | οργ[.....] αὐτῶι κατηγ[.....] . α[.....] αδι[.....] | σα[.....] τε βασιλεὺς ὁμολογουν[.....] μάλιστ[α.....] | δι[ὰ Τισ]σαφέρνην καὶ πα[.....] ὦν ἐκείνον [.....] | πάντων καθ' ἃ Τιθρα[ύ]στης α[ύ]τὸν κα[.....] ἐλ[.....] | ὃς ἐπειδὴ καταφ[.....] Φρυγίαν καὶ Αὐδ[ίαν] | το[.....] ἐν ἀνέπεμψ[εν] ἐπιστ[ολ]ὰς
 15 ὅς ἔφρε[ε.....] | ρα[.....] ἰ πρὸς Ἀρι[αῖ]ον καὶ Τι[σ]σαφ[έ]ρην [.....] | ἐπ[.....] ο πρὸς Με[.....] αἰον ὡς α[.....] | στ[.....] λαβεῖν ἐκεν[.....] αιδ[.....] | ευ[.....] υτου γε[.....] ται[.....] | πε[.....] | ρουτο[.....] ον[.....] | λω[.....] . ν ἔ[μ]ελλεν ηχ[.....] | σιν[.....] Τ[ι]θραύστ[.....]
 20 ..] | τα[.....] τ[.....] δὲ | δο[— —] της | ἀποκρε[— —] ν[.....] | ρίζεσθ[αι — —] | ὁπότε α[— —] Τισσα[.....] φέρην[ν] ἀπέστειλεν τ[.....] ο αρ[.....] ο Ἀρ[ι]α[ύ]τος εἰς Σάρδεις το[.....] ονου [.....] δν[.....] νατὸς Τισσαφέρνη [.....] . ρια[.....] | βέλτιστοι τῶν στρ[ατ]ηγῶν[.....] . ιανετε[.....] ἀκιν[.....] | δυν[ό]τερον ἔξιν τ[ὰ] κ[ατὰ] τή[ν] σα-
 25 [τ]ραπιά[ν] Ἀγασιά[.....] | ου κα[θ]ημένου περὶ [τ]ήν Μαγν[η]σίαν ἐμι[.....] ..] | τῶν [πε]ζῶ[ν] καὶ τῶν ἰππέω[ν.....] ὦ προ[.....] | ε[.....] ὄν δ[ια]—

3 von col. VII sind nur die anfangsbuchstaben der zeilen erhalten. den rechten rand ergänzen fr. 4—7; doch ist die stellung von fr. 5—7 nicht sicher. zeile etwa 40 buchstaben. 4—5 οὖν παρὰ τὴν Μεσσηνίδα τὸ π. Li οὖν διαπορευθεὶς τὸ πεδῖον τὸ Μαιάνδρου καλ. δ[ι]εξῆλθεν παρὰ τὴν Μεσσηνίδα ἦν Ka δ[ι]απορευθεὶς κατὰ τὴν Μεσσηνίδα ἦν Bo δ[ι]ὰ τῶν πρὸς Κελαιναῖς Φρυγῶν Wi 5 καὶ Ἴωνες περὶ τὴν Μαγνησίαν ἡσυχίαν ἤγεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Bo ἰαcunae nimis ut videtur tribuens Gr-H Αὐδοί [καὶ Kāres, κατῆγον εἰς Μαγνησίαν. ὁ] δὲ βασιλεὺς Li καὶ Μυσοί, Kāres τε καὶ Ἴωνες Wi 10 'de Parysatide fort. agitur' Gr-H 11 'κατηγορία non convenit' Gr-H 11—13 ὥστε (?) βασιλεὺς ὁμολογουμένως, ὅτι μάλιστ' [ἐθνομώθῃ] δι[ὰ Τισ]σαφέρνην, καὶ πα[ύ]ων [εὐθὺς] ἐκείνον [τῆς ἀρχῆς, καὶ πάντων καθ' ἃ Τιθρα[ύ]στης εἶπε, αὐτὸν κα[τα]λῶν Ka 12 παρὼν ? Gr-H 13 κα[τ]ελ[υ]σε Wi 'quod cum reliquiis congruit' Gr-H 14 κατὰ τὸ [γνωσθ]έν Ka 15 'fort. πα[ρ]ὰ, sed spatium βασιλέως vix tolerat' Gr-H [καὶ] Ka 16 ἐπ[έ]μψατο ? Gr-H 17 ἐκέλ[υ]σε, aber auch ἐκεῖ, ἐκεῖ[νον] möglich Gr-H ὡς αὐτῶι δόξαν τάχιστα δὴ συλ[λα]βεῖν ἐκεῖνον. αἱ δ[ὲ] ἐπιστολαί ? Ka 21 Τισσαφέρνην Keil 23 Ἀρ[ι]α[ύ]τος — ? Gr-H 25 Μαγνησίαν 'not very satisfactory' Gr-H

κειμένον [— — ἄλ] | λ[ο]υς ἄλλημι ποι[. .]. αν[— —] | βουλόμενος δ[. .] π[. .].
 [— —] | στρατευματια [— —] || [— —] | [— —] | [....] ν [— —] | [....] (VIII = fr. 7
 col. II)
 προ[— —] | π' Ἀρταξ[έ]ρος [— —] | τα ἡμέρα[ς] [— —] | αὐτὸν δ[— —] Φρυ
 | γίας ἐπια [— —] | τὸν Τιθρα[ύστην] — — Τισσα | φέρνης [— —] |
 5 πρᾶξιν α[— — οἰ] | κοδομε[ῖν] — — | πόλεως. [— —] | ὑπὸ τῶν [— —].
 εβαδ[ι] — — | τῶ<ι> Τιθρα[ύστη] — — | σ[.]αι παρα [— —] | ἐπιστολὰ[ς]
 — — | πρὸς τὴν α[— —] | τιας κατα. [— —] | ε M[ε] | ιλη[σι] — — | ψας
 καὶ τα. [— —] κα[] | τήρεν εἰς [— —] | Ἀριαῖον ε[— —] με | τὰ δὲ ταῦτα
 — — | διατρέβω[ν] — — | ἰμάτια τ[— —] | νον συναρ[πα] — — | καὶ
 10 μεταπ[— —] | [..]λοι. νιπ[π] — — | συνεχ[— —] | μεν. [— —] | τησδ[— —] |
 ἔλεγχ[ε] — — | τ[ο]ῦ βα[σιλ]έως [— —] | τα[ῖ]ς ἐπιστολ[αῖ]ς — — | ..ε τὸ
 βυβλ[ίον] — — | [..]τεν βασιλ[ε] — — | [..]αὐτὸν ἀνα[— —] | [..]...εινεκ.
 [— —] | [ἄ]λλην ἀναγ[— —] | τῶ]ν βαρβάρων [— —] ||

es fehlen eine oder mehrere columnen.

15 (IX) [— — 15 zeilen fehlen] ¹⁶ | — νᾱ [— —] | καγα[— —] | λῆμον [— —]. (IX CI und
 fr. 8; 9; 33)
 20 ισωτη [— —] λληγαν ^{fr. 8} || [— —] λει[— —] | μφε[— —] | τατον [— —] | κοσι[— —] || [— —] κ'
 | [— —] ἀραγγι[— —] | καταμα[— —] | υπαραλα | [— —] Μακεδο ^{fr. 33} || — ασ[— —]
 — κα[.] ὦν [— —] | ἀρεικο[— —] | ον βασιλ[— —] | σα. φο[— —] | τρατο [— —]
 | —. χρωμ[— —] | —. [..] κα
 20 νοτη[.] ασ[— —] | ἄμα μὲν [..] ου. [— —] | ἀφθό[ν]ω[ς] ..σ. [— —] ἄ|| μα (X C II und
 fr. 10)
 δὲ [..] ενεστ [— —] | ἐπὶ τη. μιαι[— —] | ηρημένον ὑπαρξό[— —] | δι'
 ἔκειν [..] ητ[.] σ. [— —] | [..] αλῶν. [— —] | τ]ερον πω[— —] | καὶ βιαζ.
 [— —] | χρόνον μ[— —] | πολλῆς δύνα [— —] | ὁμοί[.] ν α. [..] ο[.] α[— —] ||
 κως [..] ην. [..] ε[— —] | μασενηγε [— —] | τερους ελ[.] η [— —] | ἡ τοῦ[ς]
 25 ἐκ τ[ο]ῦ π[.] λ[....] | γιγνομ[ένους] — — | νος δὲ τὴν [..] [..] χ[ι]αν ἄριστα

2 erhalten von col. VIII nur zeilenanfänge 9 'fort. λούμε]νον vel γυμ]νόν
 (Diod. XIV 80) Gr-H 12 καθὼς προσέτα]τεν βασιλ[εὺς] Wi 15 'fr. 8; 9 propter
 litterarum atque atramenti similitudinem huc pertinere videntur, fort. etiam fr. 33;
 cui tamen columnae parti adscribenda sint, non liquet' Gr-H 20 von col. X
 zeilenanfänge erhalten. fr. 11—15 von Gr-H vermutungsweise hierher gestellt.
 ob col. IX—X vor oder hinter col. V—VIII gehören, ist 'ganz zweifelhaft' Gr-H¹
 21 'ἐπιτηδευματ— cum reliquiis non congruit' Gr-H 23 δυνά[μεως]? 24 καθ'
 ἡμᾶς ἐν ἡγε[μονίαι] γενομ— W L Newman ἡτολ]μασεν Wi —μας ἐνήγε Gr-H
 '[ε]τέρους vix legendum' Gr-H 25 π[ο]λ[έ]μον? Gr-H ἐπαρχίαν, ὑπαρ-
 χίαν (Fuhr), ναπαρχίαν unmöglich; 'fort. ἀνρχίαν vel ἡουρχίαν' Gr-H ἐνεγκάμε]νος
 δὲ τὴν [μ]οναρχίαν Mey

- τ[— —] | κεχημέν[ος], οὐ γὰρ ὥσπερ ο[ί.....τῶν δν] | ναστερόντω[ν]
 ὥρμησεν .[— —] | γας καὶ δη[μο]τικωτ. [.].σι[— —] | μεταπεμπό[μ]ενος
 εκ[— —] | κέναι τι δοκ[ο]ῦντας δ[— —] | τῶν πλείστ[ω]ν χ[— —] |]
 .[.].ε [...]τ[— —] | ^(fr. 10) * * [.].ως [— —] | ηλωσεν [— —] | δοξαν [— —] | α[α]
 5 κεδά[ιμον — —] | των [— —] | πασα [— —] | των [— —] | * * (etwa
 8 zeilen fehlen)
 * *]ην[— —] | καὶ δει [— —] | [.].υτω [— —] | [.].μι[— —] | ατεδ[— —] (fr. 11)
 .[.].ελ[— —] | εοτ [— —] | ανεκε [— —] | τῶν ἄλλων βαρβάρω[ν — —] | [.].
 ἀλλὰ τὴν με[— —] | [.].τοῦ δὲ βίον.ιρ.[.].τ[— —] | περὶ πολλήν στ...σ
 10 [— —] | κα]τήγαγεν ἀντὶ ὧν ἡγα[— —] |]ς ἐποίησε κατὰ καί[— —] | πο]λλαῖς
 κατασκευα [— —] | περὶ δὲ τὴν του [— —]
 * *]...[— —] | δὲ προστ[— —] | ων εἰλη [— —] | τελευτ[— —] | των (fr. 12)
 παρ' ἐκεῖν [— —] | αθα πέριμε.[— —] |]ν επιτα [— —] | λιαθε [— —]
 * *]...[— —] | υτον[— —] | εν αὐτ[— —] | αιραισθα[ι — —] |]...[— —] | τ[— —] (fr. 13)
 15 * *]ων [— —] | ιακα [— —] | ιιτ[— —] | τιδα[— —] (fr. 14)
 * *]μ [— —] | σε[.].ίο [— —] | ας πολ[— —] |]...[— —] (fr. 15)

eine oder mehrere columnen fehlen.

- (X)]ς βο [.....]. καθ' ἐκά[στην] ἡμέραν (XI D 1)
 ἐξήτ[αζε τοὺς στρατιώτας] σὺν τοῖς ὀ[πλοῖς] ἐν τῷ λιμέν[ι, προφασίζόμενος
 20 μὲν] ἵνα μὴ ῥαί[θυμο]ῦντες χεῖρους [γέγωνται πρὸς τὸν] πόλεμον, βου[λό-
 με]νος δὲ παρασκευάζειν προθύμους τοὺς Ῥοδίους [ἐὰν ἴδωσιν ἐν τοῖς
 ὀ[πλοῖς αὐτοὺς ὄν]τας τηρικαῦ[τα τοῖς] ἔργοις ἐπιχειρεῖ[ν. ὥς δὲ σύνηθες
 ἄ]πασιν ἐπο[ί]ησεν ὁρᾶν τὸν ἐξετασμόν, αὐτοὺς μὲν εἴ[κοσι] λαβὼν [τῶν]
 τριήρων ἐξέπλευ[σεν εἰς Καῦνον, βου]λόμενος [μὴ] παρεῖναι τῇ διαφθο[ρᾳ]
 25 τῶν Διαγορείω[ν, Ἰερωνύμω] [δὲ καὶ Νικοφῆμω] προσέ[ταξεν ἐπιμελ]ῆσθαι
 τῶν [πρα]γμάτων οὖσιν αὐτοῦ πα[ρέδροις. (2) οἱ] περιμεῖναν[τες] ἐκείνην
 τὴν ἡμέραν, π[αρόντων ἐπὶ] τὸν ἐξετασμὸν τῇ ὑστεραίᾳ τῶν στρατι[ωτῶν,
 καθά]περ εἰώθεσαν, τοὺς μὲν αὐτῶν παρήγα[γον ἐν τοῖς] ὀπλοῖς εἰς τὸν
 λιμένα, τοὺς δὲ μικρὸν [ἔξωθε] τῇς ἀγορᾶς. τῶν δὲ Ῥοδίων οἱ συνειδότες

1 τοῖς πράγμασι φαίνεται Wil τ. πρ. ἦν Ka οἱ πλείστοι lacunam
 vix complet' Gr-H 2 ἐπὶ χρημάτων ἀπαγὰς ο. σφαγὰς Fuhr möglich
 δημοτικῶι τ—, δημοτικώτερος στ—, δημοτικώτατος τ— 10 ἡγα[πάτω] Mey
 19—20 προφασίζόμενος μὲν Wil πρόσφασιν μὲν παρέχων H Richards 21—21 βου-
 λόμενος δὲ könnte satzanfang sein; β. δὲ παρασκευάζειν προθύμους κτλ. Gr-H
 21 ἐὰν Gr-H ὅταν Wil 22 αὐτοὺς παρόντας Niese ὄντας Ka 22—23 ὥς δὲ
 σύνηθες ἅπασιν Fuhr ἐπεὶ δὲ συνήθη Wil 25 τῶν Διαγορείω[ν] zu lang; τῶν
 γνωρίμω[ν] Ka 25 Νικοφῆμωι: Xenoph. Hell. IV 8, 8; Lysias XIX 7 Νικό-
 δημος Diod. XIV 81 26 παρέδροις Dittenberger 28 ἐν τοῖς ὀπλοῖς Bo
 29 ἔξωθε Ka

τὴν π[ρᾶξιν, ὥς] ὑπέλαβον καιρὸν ἐγχειρεῖν εἶναι τοῖς ἔργ[οις, συ]νελόγοντο [σὺν] ἐγχειριδίοις εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ Λωρμάχος [μ]ὲν αὐτῶν ἀναβὰς ἐπὶ τὸν λίθον, οὗπερ εἰώθει κηρύττειν ὁ κῆρυξ, ἀνακραγὼν ὥς ἡδύνατο μέγιστον ἴωμεν, ὦ ἄνδρες' ἔφη 'πολιταί, ἐπὶ τοὺς τυράννους τὴν ταχίστην.' οἱ δὲ
 5 λοιποὶ βοήσαντος ἐκείνου τὴν βοήθειαν εἰσπηδήσαντες μετ' ἐγχειριδίων εἰς τὰ συνέδρια τῶν ἀρχόντων ἀποκτείνουσι τοὺς τε Διαγο[ρε]ίους καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν ἑνδεκα. διαπραξάμενοι δὲ ταῦτα συνήγον τὸ πλῆθος τὸ τῶν Ῥοδίων εἰς ἐκκλησίαν. (3) ἄρτι δὲ συνειλεγμένων αὐτῶν Κόνων ἤκε πάλιν ἐκ Καίνου μετὰ τῶν τριήρων. (4) οἱ δὲ τὴν σφαγὴν ἐξεργασάμενοι
 10 καταλίσαντες τὴν παροῦσαν πολιτείαν κατέστησαν δημοκρατίαν καὶ τῶν πολιτῶν τινὰς ὀλίγους φυγάδας ἐποίησαν. ἡ μὲν οὖν ἐπανάστασις ἡ περὶ τὴν Ῥόδον τοῦτο τὸ τέλος ἔλαβεν.

(XI) Βοιωτοὶ δὲ καὶ Φωκεῖς τοῦτου τοῦ θέρους εἰς πόλεμον κατέστησαν. ἐγένοντο δὲ τῆς ἑχθρας αὐτοῖς αἴτιοι μάλιστα τῶν ἐν ταῖς Θήβαις
 15 τινές· οὐ γὰρ πολλοῖς ἔτεσιν πρότερον ἔτυχον εἰς στασιασμὸν οἱ Βοιωτοὶ προελθόντες. (2) εἶχεν δὲ τὰ πράγματα τότε κατὰ τὴν Βοιωτίαν οὕτως· ἦσαν καθεστηκυῖαι βουλευαὶ τότ' τε τέττα[ρες παρ'] ἐκάστη τῶν πόλεων, ὧν (XII D II) οὐ[χ] ἅπασι τοῖς πολ[ίταις] ἐξ[ῆ]ν μετέχειν, ἀ[λλὰ] τοῖς κεκ[τημένοις] πλῆθος τ[ι] χρημ[ά]των· τούτων δὲ τῶν βουλῶν κατὰ μέρος ἐκάστ[η] προκ[αθ]ημένῃ (?)
 20 καὶ προβουλευ[ουσα] περὶ τῶν π[ραγμα]τίων εἰσέφερεν εἰς τὰς τρεῖς· ὅ τ[ι] δ' ἔδοξεν ἐν ἁπάσαις τοῦτο κύριον ἐγένετο. (3) καὶ τὰ μὲν ἴδια διετέλουν οὕτω διοικούμενοι, τὸ δὲ τῶν Βοιωτῶν τοῦτον ἦν τὸν τρόπον συντεταγμένον. [καθ'] ἐνδεκα μέρη διήρηντο πάντες οἱ τὴν χώραν οἰκοῦντες, καὶ τούτων ἕκαστον ἓνα παρείχετο βοιωτάρχην [οὗτω·] Θηβαῖοι μὲν τέτταρα(ς)
 25 συνεβάλλοντο, δύο μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως, δύο δὲ ὑπὲρ Πλαταιέων καὶ Σκώλου καὶ Ἐρ[υ]θρῶν καὶ Σκαφῶν καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τῶν πρότερον μὲν ἐκείνοις συμπολιτενομένων τότε δὲ συντελούντων εἰς τὰς Θήβας. δύο δὲ παρείχοντο βοιωτάρχας Ὀρχομένιοι καὶ Ὑσιαῖοι, δύο δὲ Θεσπιεῖς σὺν Εὐτρήσει καὶ Θιάβαις, ἓνα δὲ Ταναγραῖοι, καὶ πάλιν ἕτερον Ἀλιάρτιοι καὶ
 30 Λεβαδεῖς καὶ Κορωνεῖς, ὃν ἔπεμπε κατὰ μέρος ἐκάστη τῶν πόλεων· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἐβάδιζεν ἐξ Ἀγραϊνίου καὶ Κωπῶν καὶ Χαιρωνείας. (4) οὕτω μὲν οὖν ἔφερε τὰ μέρη τοὺς ἀρχοντας· παρείχετο δὲ καὶ βουλευτὰς ἐξήχοντα κατὰ τὸν βοιωτάρχην, καὶ τούτοις αὐτοὶ τὰ καθ' ἡμέραν ἀνῆλσκον. ἐπετίετατο δὲ καὶ στρατιὰ ἐκάστωι μέρει περὶ χιλίους μὲν ὀπλίτας, ἱππέας
 35 δὲ ἑκατόν. ἀπλῶς δὲ δηλῶσαι κατὰ τὸν ἀρχοντα καὶ τῶν κοινῶν ἀπέλانون

2 .. ἐν Gr-H .. ὧν (δ') ὧν) Ka 5 μετ(ὰ τῶν) ἐγχειριδίων? 17 παρ': 'ἐν lacunae minus aptum' Gr-H 19 διακ[αθ]ημένῃ? Ka 20 προβουλευούσα Fuhr 21 [[ἐν]] Croenert Gr-H 'ratified at a plenary meeting' Walker 24 (und v. 33) βοιωτάρχον P οὕτω Wi ὥς Gr-H' 'quod alibi non habet P' 28 Ὑήττιοι Wil 34 δὲ ἐκάστωι μέρει καὶ στρατιὰ? Hunt, Keil

καὶ τὰς εἰσφορὰς ἐποιοῦντο καὶ δικα(στὰ)ς ἔπεμπον καὶ μετεῖχον ἀπάντων ὁμοίως καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. τὸ μὲν οὖν ἔθνος ὅλον οὕτως ἐπολιτεύετο, καὶ τὰ συνέδρια [[καὶ]] τὰ κοινὰ τῶν Βοιωτῶν ἐν τῇ Καδμείᾳ συνεκάθιζεν.

- 5 (XII) ἐν δὲ ταῖς Θήβαις ἔτυχον οἱ βέλτιστοι καὶ γνωριμώτατοι τῶν πολιτῶν, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηκα, στασιάζοντες πρὸς ἀλλήλους. ἡγοῦντο δὲ τοῦ μέρους τοῦ μὲν Ἰσμηνίας καὶ Ἀντίθεος καὶ Ἀνδροκλῆς, τοῦ δὲ Λεοντιάδης καὶ Ἀσίας καὶ Κοιρατάδας. ἐφρόνουν δὲ τῶν πολιτευομένων οἱ μὲν περὶ τὸν Λεοντιάδην τὰ Λακεδαιμονίων, οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰσμηνίαν
- 10 αἰτίαν μὲν εἶχον ἀτικίζειν, ἐξ ὧν πρόθυμοι πρὸς τὸν δῆμον ἐγένοντο ὡς ἔφηνεν· οὐ μὴν ἐφρόν[ο]ν[[τιζον]] τῶν Ἀθηναίων, ἀλλ' εἶχ[ον] (XIII D III) .π[.....]έσχον, ἐπεὶ τοῦ[ς]]....πρ[ο]μ[ο]ροῦντο μᾶλλον]ες κακῶς ποιεῖν ἐτοίμους α[.....] ἀτικί[ζ]ειν. (2) διακει-
μένων δὲ τῶν ἐν [Θήβαις οὕτως κ]αὶ τῆς ἑταιρείας ἐκατ[έρ]ας ἰσχ[υ]οῦσης,
- 15 ἔπειτα προῆλθον πολλοὶ καὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι κατ[ὰ] τὴν Βοιωτίαν καὶ μετέσχον ἐκ[ατέρου] τῶν μερῶν ἐκείνοις. ἐδύναντο δὲ τότε μὲν καὶ μικρῶι πρότερον οἱ περὶ τὸν Ἰσμηνίαν καὶ τὸν Ἀνδροκλείδην καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Θηβαίοις κ[αὶ] παρὰ τῇ βουλῇ τῶν Βοιωτῶν, ἔμπροσθεν δὲ] προ[ε]ῖχον οἱ περὶ τὸν Ἀστίαν καὶ Λεοντιάδην. χρόνον δὲ τινα συγχρόν
- 20 καὶ τὴν πόλιν διὰ κράτους εἶχον. (3) [ὅ]τε γὰρ πολεμοῦντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις ἐν Λεκελείᾳ διέτριβον καὶ σιτ[α]τέ[υ]μ[α] τ[ῶ]ν α[ὐ]τῶν συμμάχων πολὺ συνέιχον, οὗτοι μᾶλλον ἐδυνάστευον τῶν ἐτέρων ἅμα μὲν τῷ πλησίον εἶναι τοὺς Λακεδαιμονίους, ἅμα δὲ τῷ πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετῆσθαι δι' αὐτῶν. ἐπ[έ]δοσαν δ' οἱ Θηβαῖοι πολὺ πρὸς
- 25 εὐδαιμονίαν δλόκληρον εὐθὺς ὡς ὁ πόλεμος τοῖς Ἀθηναίοις ἐνέστη καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις· ἀρξαμένων γὰρ ἀπ[ε]ιλ[ε]ῖν τῶν Ἀθηναίων τῇ Βοιωτίᾳ συνωκισθῆσαν [εἰ]ς αὐτὰς οἱ τ' ἐξ Ἐρυθρῶν καὶ Σκαφῶν καὶ Σκώλου κα[ὶ] Ἀδ[ελ]ίδος καὶ Σχοίνου καὶ Ποτινῶν καὶ πολλῶν ἐτέρων τοιούτων χωρίων, ἃ τείχος οὐκ ἔχοντα διπλασίας ἐποίησεν τὰς Θήβας. (4) οὐ μὴν ἀλλὰ πολὺ
- 30 γε βέλτιον ἔτι τὴν πόλιν πρᾶξαι συνέπεσεν ὡς τὴν Λεκέλειαν ἐπετείχισαν

3 καὶ τὰ κοινὰ συνέδρια? Ka 7 Ἀντίθεος P Ἀμφίθεος Plut. Lys. 27; De gen. Socr. 577 E Ἀμφίθεμος Paus. III 9, 8 Ἀνδροκλῆς: Ἀνδροκλείδης XIII 1; 3 Ἀνδροκλείδης XII 2 8 Ἀσίας: vgl. IG VII 3068, 7 (Keil) Ἀστίας XII 2 (IG VII 2428, 8; 3083, 3; 3180, 53; 3345) Κοιρατάδας Xenoph. Hell. I 3, 15; Anab. VII 1, 33; IG VII 537 κορρανταδας P 11 ἔφηνεν Wil εφηνον P 14—15 ἰσχυοῦσης πλειστα Wi ἰσχυοῦσης ὅλιστα Ka 17 ἀνδροκλείδην P 18 ἔμπροσθεν δέ τι Ka 19 Ἀστίας XII 1 19 . χρόνον δέ τινα Ka 20 κράτους Croenert πειθοῦς H Richards ὅτε: [ἐ]ως Ka 21 σιτάτευμα unsicher, 'praesertim displicet v' Gr-H σύστημα Ka 25 δλόκληρον μὴν εὐθὺς Ka συνέστη Fuhr 26 ἀπειλεῖν 'sehr zweifelhaft' Gr-H ἀνταίρειν Ka 28 Ἀδελίδος: 'not much doubt about Ἰλιδος' Gr-H Γ[ελί]σαν]-τος? Ka 29 ἄτε τείχος οὐκ ἔχόντων, ἃ διπλ. Wi

τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων· τὰ τε γὰρ ἀνδράποδα καὶ τὰ λοιπὰ παντ[ὰ <τὰ> κατὰ τὸ]ν πόλεμον ἀλισκόμενα μικροῦ τιν[ος ἀργυρίου] παρελάμβανον, καὶ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆ[ς κ]ατα[σ]κευὴν ἄτε πρόσχωροι κατοικοῦντες ἅπασαν μετεκόμισαν ὡς αὐτοὺς, ἀπὸ τῶν ξύλων καὶ τοῦ κεράμου τοῦ τῶν οἰκιῶν ἀρξάμενοι. (5) τότε δὲ τῶν Ἀθηναίων ἡ χώρα πολυτελέστατα τῆς Ἑλλάδος κατεσκεύαστο· ἐπεπόνθει γὰρ μικρὰ κακῶς ἐν ταῖς ἐμβολαῖς ταῖς ἔμπροσθεν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, ὑπὸ δὲ τῶν Ἀθηναίων οὕτως ἐξήσκητο καὶ διεπεπόνητο κα[[ὲ] ὑπε]ρβολὴν [ὥστε εὐτελὲς μὴ]δὲν (XIV D IV) παρ' αὐτοῖς ἐπα[ύλιον, κατο]ικήσει[ς δὲ καὶ κάλλιον ὠ]ικοδομημένας ἢ πα[ρὰ το]ῖς ἄλλοις [εἶναι· ἕκαστος] γὰρ αὐτῶν ἂ πα[ρὰ τῶ]ν Ἑλλή[ων πολεμοῦν-τες] ἐλάμβανον εἰς τοῖς ἰδίους] ἀγροὺς ἀ[νήγαγε. τὰ μὲν ο]ὖν πράγματα τὰ κατὰ τὰς Θήβας καὶ τ[ὴν Βοιωτίαν ἦν] οὕτως.

(XIII) οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀνδροκλείδαν κα[[ὲ] τὸν Ἰσμηνίαν ἐ]σπουδάζον ἐκπολεμῶσαι τὸ ἔθνος [πρὸς τοὺς Λακεδα]μονίους, βουλόμενοι μὲν κατα-
 15 λῦσαι τ[ὴν ἀρχὴν αὐτῶ]ν, ἵνα μὴ διαφθαρῶσιν ὑπ' ἐκείνων διὰ [τοὺς λακων]ίζοντας, οἰόμενοι δὲ βραδύως τοῦτο πρ[άξειν ὑπολα]μβάνοντες βασιλέα χρήματα παρέξε[ιν, ὅπερ ὁ] παρὰ τοῦ βαρβάρου πεμφθεὶς ἐπηγγέλλετο, <τοὺς δὲ> [Κορινθίους] καὶ τοὺς Ἀργεῖους καὶ τοὺς Ἀθηναίους μεθέ[ξιν τοῦ] πολέμου· τούτους γὰρ ἐχθροὺς τοῖς Λακεδαιμ[ονίοις ὄ]ντας αὐτοῖς
 20 συμπαρα[σ]κευάσειν τοὺς ὀπλίτας. (2) [διανοηθέντες δὲ ταῦτα περὶ τῶν πραγμάτων ἐνόμιζον ἀπὸ μὲν τοῦ φανεροῦ χαλεπῶς ἔχειν ἐπιτίθεσθαι τούτοις· οὐδέποτε γὰρ οὔτε Θηβαίους οὔτε τοὺς ἄλλους Βοιωτοὺς πεισθήσεσθαι πολεμεῖν Λακεδαιμονίοις ἄρχουσι τῆς Ἑλλάδος. ἐπιχειροῦντες δὲ διὰ [[ταύτης τῆς]] ἀπάτης προάγειν εἰς τὸν πόλεμον αὐτοὺς, ἀνέπεισαν ἄνδρας
 25 τινὰς Φωκέων ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Λοκρῶν τῶν Ἑσπερίων καλουμένων, οἷς ἐγένετο τῆς ἔχθρας αἰτία τοιαύτη. (3) ἔστι τοῖς ἔθνεσιν τούτοις ἀμφισβητήσιμος χώρα περὶ τὸν Παρνασσόν, περὶ ἧς καὶ πρότερόν ποτε πεπολεμήκασιν· ἢν πολλάκις ἐπινέμουσιν ἑκάτεροι τῶν τε Φωκέων καὶ τῶν Λοκρῶν, ὁπό-
 30 διαρπάζουσι τὰ πρόβατα. πρότερον μὲν οὖν πολλῶν τοιούτων ἀφ' ἐκατέρων γινομένων αἰεὶ μετὰ δίκης τὰ πολλὰ καὶ λόγων διελύοντο πρὸς ἀλλήλους· τότε δὲ τῶν Λοκρῶν ἀνθαρπασάντων ἀνθ' ὧν ἀπέβαλον προβάτων εὐθὺς οἱ Φωκεῖς, παροξυνόντων αὐτοὺς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, ο[ὓς οἱ] περὶ

8—11 ὅστε — ἀνήγαγε Keil (Li) 9 ἐπαύλιον οικήσεις Ka 10 εἶναι Keil εὐρεῖν Li ἦν ἰδεῖν Ka 12 ἦν Ka εἶχεν Gr-H 15—16 τοὺς αἰεὶ λακωνίζοντας Ka; lücke 11 stellen 17 ὅπερ Li καθ' ἡ Wil ὅπερ Keil καὶ γὰρ Bo ('quod spatio minus convenit' Gr-H) 18 τοὺς δὲ Κορινθίους Gr-H ἔτι δ' ἴσως Ka 20 συμπαρασκευάσειν Gr-H συνπαρ[.]·.·εὐασε P ὀπλίτας H Richards πολεिताς P συμπαρασκεύασε τὸ <ισονομείσθαι το>ὺς πολίτας Ka 24 [[ταύτης τῆς]] Jac διὰ ταῦτα δι' ἀπάτης Fuhr

τὸν Ἀνδροκλείδαν καὶ τὸν Ἰσμηνίαν παρεσκεύασαν, εἰς τὴν Λοκρίδα μετὰ τῶν ὄπλων ἐνέβαλον. (4) οἱ δὲ Λοκροὶ θηριουμένης τῆς χώρας πέμψαντες πρέσβεις εἰς Βοιωτοὺς κατηγορίαν ἐποιοῦντο τῶν Φωκέων καὶ βοηθεῖν ἐκείνους αὐτοῖς [ῆξιον]. διακρίνεται δὲ πρὸς αὐτοὺς αἰεὶ ποτε φιλίως. ||
 5 [ἀρπ]άσαντες δὲ τὸν καιρὸν ἀσμ[ένως μάλα οἱ περὶ τὸν Ἰσ]μηνίαν καὶ τὸν (XV D V) Ἀνδροκλε[ίδαν] ἔπεισαν τοὺς Βοι[ω]τοὺς βοηθεῖν τοῖς Λοκροῖς. Φω[κεῖς δέ, ἀγγελθέντ]ων αὐτοῖς τῶν ἐκ τῶν Θηβῶν τ[ό]τε μὲν ἐκ τῆς Λοκρίδος π[άλιν] ἀνεχώρησαν, πρέσβεις δ[ὲ] παραχρῆμα πέμψαν]τες πρὸς Λακεδαιμονίου ῆξιόν ἐκ[είνους ἀπει]πεῖν Βοιωτοῖς εἰς τὴν αὐτῶν βαδί[ζειν]. οἱ δὲ καίτερ]
 10 λέγειν αὐτοὺς νομίσαντες ἄπιστα [ὅμως πέμψαντες] οὐκ εἶων τοὺς Βοιωτοὺς πόλεμον ἐκ[φέρειν πρὸς τοὺς] Φωκέας, ἀλλ' εἴ τι ἀδικεῖσθαι νομίζουσ[ι] δίκην λαμ[βάνειν παρ'] αὐτῶν ἐν τοῖς συμμάχοις [ἐκέλευον. οἱ δὲ πα]ροξυ-
 νόντων αὐτοὺς τῶν καὶ τὴν ἀπ[άτην καὶ τὰ πρα]γματα ταῦτα συστησάντων, τοὺς μὲν [πρέσβεις τοὺς] τῶν Λακεδαιμονίων ἀπράκτους ἀπέστε[ιλαν, αὐτοὶ
 15 δὲ] τὰ ὄπλα λαβόντες ἐβάδιζον ἐπὶ τοὺς Φωκέ[ας]. (5) ἐμβα[λόντες] δὲ διὰ ταχέων εἰς τὴν Φωκίδα καὶ πορθήσαντες τὴν τε τῶν Παραποταμίων χώραν καὶ Λαυλίων καὶ Φανοτέων ἐπεχείρησαν ταῖς πόλεσι προσβάλλειν· καὶ Λαυλῖαι μὲν προσελθόντες ἀπεχώρησαν αὐθις οὐδὲν ποιήσαντες, ἀλλὰ καὶ πληγὰς ὀλίγας λαβόντες, Φανοτέων δὲ τὸ προάσιον κατὰ κράτος εἶλον.
 20 διαπραξάμενοι δὲ ταῦτα προῆλθον εἰς τὴν Φωκίδα, καταδραμόντες δὲ μέρος τι τοῦ πεδίου <τοῦ> περὶ τὴν Ἑλάτειαν καὶ τοὺς Πεδιέας καὶ τοὺς αὐτῇ κατοικοῦντας ἀπήεσαν. ποιουμένων δὲ τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν [πρὸς] παρ' Ὑάμπολιν ἔδοξεν αὐτοῖς ἀποπειρᾶσθαι τῆς πόλεως· ἔστι δὲ τὸ χωρίον ἐπ[ὶ] εἰκῶς ἰσχυρόν. προσβαλόντες δὲ τοῖς τείχεσι καὶ προθυμίας οὐδὲν
 25 ἑλλιπόντες ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔπραξαν, ἀποβαλόντες δὲ τῶν στρατιωτῶν ὡς ὀγδοήκοντα πάλιν ἀνεχώρησαν. Βοιωτοὶ μὲν οὖν τοσαῦτα κακὰ ποιήσαντες τοὺς Φωκέας ἀπῆλθον εἰς τὴν ἑαυτῶν.

(XIV) Κόνων δέ, παρειληφτότος ἤδη Χειρικράτους τὰς ναῦς τὰς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων, ὃς ἀφίκετο ναύαρχος διάδοχος τῷ Πόλλιδι,
 30 συμπληρώσας εἴκοσι τῶν τριήρων ἀναγόμενος ἐκ τῆς Ρόδου κατέπλευσεν εἰς Καῦνον. βουλόμενος δὲ συμμεῖξαι τῷ Φαρναβάζῳ καὶ τῷ Τιθραύστῃ καὶ χρήματα λαβεῖν ἀνέβαινεν ἐκ τῆς Καύνου πρὸς αὐτοὺς. (2) ἐτύγχανε δὲ τοῖς στρατιώτ[αις] κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον προσοφειλόμενος μισθὸς (XVI D VI) πολλῶν μηνῶν· ἐμισθοδοτ[οῦ]ντο γὰρ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν κακῶς, ὃ ποιεῖν

5 ἀσμένως μάλα Keil ἀσμενέστατα Gr-H 7 ἀγγελθέντων Wil τότε
 μὲν Wil 8 παραχρῆμα Fuhr παραντίκα Bo τιν[ας] προσπεμ— H Richards 'quae
 omnia cum reliquiis satis congruunt' Gr-H παρ' αὐτῶν Ka 11 πρὸς Fuhr
 12 συμμάχοις. [οἱ δὲ Βοιωτοὶ] Ka 13 ταράγματα Wi 21 <τοῦ> Fuhr
 23 παρ' Ὑάμπολιν Blass Wil παρηνπολιν P παρ' Ὑην πόλιν Ka (Strab. IX 3, 15
 Ὑάπολις — Ὑα μετὰ ταῦτα ἐκλήθη ὑπὸ τινων)

ἔθ[ος] ἔστιν αἰ τοῖς πολεμοῦσιν ὑπὲρ βασιλέως, ἐπε[ὶ] <καὶ> κατὰ τὸν
 Δακελεικὸν πόλεμον, ὅποτε σύμμαχοι Λακεδαιμονιοί(ς) ἦσαν, κομιδῇ φεύλως
 καὶ γλισχρῶς παρείχοντο χρήματα, καὶ πολλάκις ἂν κατελύθησαν αἱ τῶν
 συμμάχων τριῆρεις, εἰ μὴ διὰ τὴν Κύρου προθυμίαν. τούτων δὲ βασιλεὺς
 5 αἰτίος ἔστιν, ὃς ἐπειδὴν ἐνστήσῃται πόλεμον καταπέμψας κατ' ἀρχὰς ὀλίγα
 χρήματα τοῖς ἄρχουσιν ὀλιγωρεῖ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, οἱ δὲ τοῖς πράγ-
 μασιν ἐφειστώτες οὐκ ἔχοντες ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἰδίων πε[ριουσι]αῖσιν ἐνίοτε
 καταλυομένας τὰς αὐτῶν [δυνά]μεις. (3) ταῦτα μὲν οὖν οὕτως συμβαίνειν
 εἶωθε, Τιθραύστης δέ, παραγενομένου τοῦ Κόνωνος ὡς αὐτὸν καὶ λέγοντος
 10 ὅτι κινδυνεύσει συντριβῆναι τὰ πράγματα διὰ χρημάτων ἔνδειαν οἷς τοὺς
 ὑπὲρ βασιλέως πολεμοῦντας οὐκ εὐλόγως ἔχειν ἀπαγορεύειν, ἀποστέλλει
 τινὰς τῶν μεθ' αὐτοῦ βαρβάρων, ἵνα μισθὸν δῶσι τοῖς στρατιώταις, ἔχον-
 τας ἀργυρίου τάλαντα διακόσια καὶ εἴκοσι(ν). ἐλήφθη δὲ τοῦτο <τὸ> ἀργύριον
 15 ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Τισσαφέρωνος. Τιθραύστης μὲν οὖν ἔτι περιμένοντας ὀλίγον
 χρόνον ἐν ταῖς Σάρδεσιν ἀνέβαινεν ὡς βασιλέα, καταστῆσας στρατηγούς ἐπὶ
 τῶν πραγμάτων Ἀριαῖον καὶ Πασιφέρην καὶ παραδούς αὐτοῖς εἰς τὸν
 πόλεμον τὸ καταλειφθὲν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὃ φασὶ φανῆναι περὶ
 ἑπτακόσια τάλαντα.

(XV) τῶν δὲ Κυπρίων οἱ μετὰ τοῦ Κόνωνος καταπλεύσαντες εἰς τὴν
 20 Καῦνον, ἀναπεισθέντες ὑπὸ τινων διαβαλλόντων ὡς αὐτοῖς μὲν οὐ μέλλουσιν
 ἀποδιδόναι τὸν μισθὸν τὸν ὀφειλόμενον, παρασκευάζονται δὲ διαλύσ[ει]ς
 μόνον ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις, χαλεπῶς ἔφερον, καὶ συνελθόντες
 εἰς ἐκκλησίαν εἵλοντο στρατηγὸν αὐτῶν ἄνδρα Καρπασέα τὸ γένος καὶ
 το[ύτ]ωι φυλακὴν ἔδωσαν τοῦ σώματος δύο σ[τρατι]ώτας ἀφ' ἐκάστης || [νεὼς (XVII D
 25)]μ[ι].....]ν[.....]κνα ..[.]των [.....
] τὸν Κόνωνα [.....] ὡς ἐτύχανε.
 [.....]υθ[.....].....]εραῖε κατελ[.....] Κό[νωνος] .[.....]
 ...]γετο περὶ τῶ[ν ..]ων. (2) Κόνων δὲ σ[ι]ω[πη] διακούσας αὐτῶν τ[οὺς]
 λόγ[ο]υς οὐκ εἶα πιστεῦειν | [.....]εἰλ[.....]σ[.....] τῶν Ἑλλήνων, ἀλ[λ]ὰ
 30 παν[τας] ἔφη τὸν μισθὸν ἀπὸ τῆς ἴσης κομιεῖσθαι· ταύτην | [δὲ τὴν ἀπό-
 κρισιν ποιησάμενος] ἔφρασκεν βούλεσθαι | [δ]ιαδηλῶσαι καὶ τοῖς ἄλλοις·
 ὃ δὲ στρατηγὸς ὁ τῶν [Κ]υπρίων ὁ Καρπασ[ε]ὺς αὐτῶι πρὸς τὸ πλήθος
 τὸ τῶν στρατιωτῶν ἐπη[κολο]ύθει. (3) ἐκείν[ο]ν δὲ συνεξορμήσαντος,

2 Λακεδαιμονιοί(ς) Wil	13 εἴκοσι(ν) Keil	<τὸ> Gr-H	20 ὅπο Wil
οὕτω P	24 νεὼς Gr-H τάξεως Mey	27]ερ ο.]ὰρ αἰε? Gr-H	[ὁ Καρπασε]ὺς
[μετ' ἄλλων τινῶν (?) ὥσπ]ερ αἰε Ka	κατελ[θόντος Κό]νωνος Li	28 'nicht	
τὸ[ν μισθόν] Gr-H διελέ[γετο περὶ τῶν] χρ[ε]ῶν Ka	δὲ σιωπῇ Bu	διακούσας Ka	
29 [οὐδὲνα πλεον]εκτ[ή]σ[ειν]? Gr-H	ὡς οὐδενὸς ἀμελήσων τῶν Ἑλλήνων? Li		
30—31 δὲ τὴν — διαδηλῶσαι Wil Bu	32 ὁ Καρπασεὺς αὐτῶι Wil	33 ἐπη-	
κολούθει Ka			

ἐπε[ιδὴ] πορ]εούμενοι κατὰ τὰς πύλας ἦσαν, ὁ μὲν Κόνων [ὥσπερ] ἔτυχε
 ἡγ[οῦ]μενος ἐξεληλύθει πρότερος ἐκ τ[οῦ] τείχους, τοῦ δὲ ἀ[νθρ]ώπου
 τοῦ Καρπασέως, ὡς ἦν ἐξιών κατὰ τὰς πύλας, ἐπιλαμβάνονται τῶν Μεσσηνίων
 τινὲς τῶν Κόνωνι παρακολουθεῖν εἰωθότων οὐ μετὰ τῆς ἐκείνου γνώμης,
 5 ἐπιθυμοῦντες ἐν τῇ πόλει κατασχεῖν αὐτὸν ὅπως ἂν ὢν ἐξήμαρτεν δῶι
 δίκην. οἱ δὲ συνακολουθο[ῦν]τες τῶν Κυπρίων ἀντελαμβάνοντο τ[οῦ]
 Καρπασέως καὶ διεκώλυνον τοὺς Μεσση[νίους] ἄγει[ν αὐτόν· α]ἰσθανόμενον
 δὲ καὶ τὸ τῶν ἐξ[ω Κυπρ]ίων [πληθ]ος ἐπ[ε]βοήθει τῷ στρατηγῷ. ὁ δὲ
 Κόνων [ὁρῶν ὑ]πε[ρέχοντας] τοῖς] ἀνθρώπους εἰσπηδήσας [συνεισπίπτειν
 10 ἐκώλ]υσεν εἰς τὴν πόλιν· οἱ δὲ Κύπριοι τ[οὺς] Μεσσηνίους τοῖς] ἀψαμένους
 τοῦ Καρπασέως β[ά]λλ[οντες] ἀπέκρο]υσαν, αὐτοὶ δὲ πεπεισμένοι πάντα
 π[αρά] τὰς συνθήκας τ]ὸν Κόνωνα παρεσκευάσθαι περ[ὶ] τὴν τοῦ μισθοῦ
 διάδοσιν ε[ἰσε]β[αι]νον εἰς τὰς τρ[ιήρ]εις ἐπ[ὶ] ταύταις τ]αῖς πράξεσιν, ὡς
 γέ τινες ἔλεγον, [μ]έλλον[τες] τοὺς ἐκ] τῆς Ῥόδου παραλαβόντες εἰς Κύπρον
 15 πλε[ῖν]. (4) κυριεύσαντες(?) δὲ τῆς α[λαν].. νιοιου καὶ παρακ[αλέσαν]τες τοὺς
 βουλομένους τῶν Κυπρίων, βαδί[ζουσιν] πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἵνα τῇ]ν
 ἀρχὴν τ[οῦ] Κόνωνος] καταλύσωσιν ὡς [αἰτίου] γενομένου πάν[των] αὐτοῖς
 τῶ]ν κακῶν, ὁμοῖ[ως] δὲ π]οιησ[.....]ν αὐτοῖς εἰς[.....]
 ὑ]περ]εσια [.....] τῶν λόγων | [— —]ν[.] τὴν || πόλιν τη (XVIII D
 20 [— —] ἀ]ποπλεύσαν[τες] ἀπὸ τῆς α[— —] β[ουλο]μένοι | χρήσασθαι τοῖς
 αὐτ[όθι] σκεύεσι τῶν] τριήρων. (5) Κόνων δὲ κατηγμέ[νων] τῶν Κυπρίων]
 ἐλθὼν πρὸς Λεωνύμου τὸν τ[ῶν] πεζῶν ὑπαρχον εἰπ[ε]ν αὐτῷ ὅτι μόνος
 δύναται τ[ὰ] πράγματα σῶσαι τ[ὰ] βα[σιλέως]· εἰ γὰρ αὐτῷ βούλεται δ[ι-
 δό]ναι τοὺς φρο[ν]οὺς τοὺς [Ἑ]λληνας, οἱ τὴν Καῶνον [φυλάτ]τουν καὶ τῶν
 25 Καρῶν ὡς πλείστους, παύσει[ν] ἤδη τὴν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ταραχὴν.
 κελεύσαντος δ[ὲ] τοῦ Λεωνύμου λαμβάνειν ὁπόσους βούλεται στρατι[ώτας],
 ταύτ]ην μὲν τὴν ἡμέραν παρήκεν — καὶ γὰρ ἡ[λ]ιος ἦν ἡ]δη περὶ δυσμᾶς —
 εἰς δὲ τὴν ἐπιούσαν πρὶν ἡμ[έραν] γενέσθαι λαβὼν παρὰ τοῦ Λεωνύμου
 τῶν τε [Καρῶν] συχνοὺς καὶ τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ

8 ἐξ[ω Κυπρ]ίων [πληθ]ος ἐπ[ε]βοήθει Keil Li ἐξ[ακοσ]ίων [σύνταγμα] 'parum
 placet' Gr-H 9 ὁρῶν ὑπερέχοντας Li μαχο[μέ]νους εἶδε Fuhr ('sed μ vix leg.' Gr-H)
 εἶδε περιστάνας ο. προσιόντας Gr-H 9—10 συνεισπίπτειν ἐκώλ]υσεν Li πάλιν ἐξωθῆν
 ἀπέκρο]υσεν Bo ἀναβαίνειν ἐκέλε]υσεν Gr-H ὁρῶν ἐπείροντας τ. ἀ. εἰσπ. ἐπανελεῖν
 ἐκέλευσεν Ka 12 παρὰ τὰς συνθήκας Li παρὰ τὸ προσήκον ο. διὰ τ]ὸν Gr-H
 παρὰ γνώμην ποιεῖν Ka 13 ἐπὶ ταύταις ταῖς Wil 15 κυριεύσαντες Bo 'spatium
 non complet'; ἀποπλεύσαντες zweifelnd Gr-H αλαν .. νιοιου: οι kann zur
 not op od. οι sein (Gr-H). αλαν .. νήσου? παρακαλέσαντες Bo παρακομίσαντες
 Gr-H 17 τοῦ Κόνωνος Wil αὐτοῖς Wil 20 τῆς α: 'it is conceivable
 that the name Αλαν .. νιοιου recurred here' Gr-H 21 αὐτόθι σκεύεσι Li
 αὐτόθεν ἰστίοις Gr-H 22 τῶν πεζῶν Wil ὑπαρχον Keil Li ἀρχοντα Wil
 [αὐτῷ] 'propter hiatus'? Gr-H 25 ἡδη Ka

τῆς πόλεως. ἔπειτα τοὺς μὲν [ἔξ]ωθεν αὐτοῦ τοῦ στρατοπέδου περιέστησεν, τοὺς [δὲ παρ]α[γαγῶ]ν πρὸς τε τὰς ναῦς καὶ τὸν αἰγιαλὸν [διετάρ]ατο. ταῦτα δὲ πο(ι)ήσας καὶ κελεύσας κηρῶσαι τὸν κήρυκα βαίνειν ἕκαστον τῶν στρατιωτῶν ἐπὶ τῇ[ν] ἑαυτοῦ, συνέλαβε τῶν Κυπρίων τὸν τε Καρ-
 5 πασε[α καὶ τῶν ἄλ]λων ἐξήκοντα, καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειν[ε, τὸν δὲ στρα]τηγὸν ἀνεσταύρωσεν. (6) ἀκούσαντες δ[ὲ] τὰ ἐκεῖθεν οἱ καταλειφθέντες ἐν τῇ Ῥόδῳ <δι>ηγανάκ[ουν, καὶ βαρέ]ως ἐνεγκόντες τοὺς μὲν ἄρχοντας τοὺς [ὑπὸ τοῦ Κόνω]νος κατασιάντας βάλλοντες ἐξήλασ[αν ἐκ τοῦ] στρατοπέδου, τὸν δὲ λιμένα καταλιπόν[τες πολὺν] θόρυβον καὶ ταραχὴν παρέσχον τοῖς
 10 Ῥοδ[ίοις. ὁ δὲ Κόν]ων ἀφικόμενος ἐκ τῆς Καύνου τοὺς τ[ε] ἄρχον[τας αὐτῶν] συλλαβὼν ἀπέκτεινε καὶ τοῖς ἄλλ[οις] μισθῶ[ν] διέδωκε. τὸ μὲν οὖν βασιλικὸν στρατό[πεδον οὕ]τως εἰς μέγαν κίνδυνον προελθὼν διὰ Κόνων[α καὶ] τὴν ἐκείνου προθυμίαν ἐπαύσατο τῆς ταραχῆς.

(XVI) Ἀγησίλαος δὲ παραπορευόμενος εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἅμα τῷ
 15 στρατεύματι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων ὅσον μὲν χρόνον ἐβάδιζε διὰ τῆς Ἀνδίας οὐδὲν κακὸν ἐποίη[ε] τοὺς] ἐνοικούντας, βουλόμενος ἐμμένειν ταῖς σπονδαῖς ταῖς πρὸς Τιθραύστην γενομένας. ἐπειδὴ δὲ κα[τ]ῆρ[εν] εἰς τὴν χ[ώ]ραν τὴν Φαρναβάζου, προῆγε τὸ || στράτευμα λεηλατῶν (XIX D IX)
 καὶ πορθῶν τ[ὴν] γῆν. ἐπειδὴ δὲ παραλλάξας τό τε Θήβης πεδῖον καὶ τ[ὸ]
 20 Ἀπίας] καλούμενον εἰσέβαλεν εἰς τὴν Μυσία[ν, ἐνέκει]το τοῖς Μυσοῖς κελεύων αὐτοὺς συστ[ρατεῦν] με[τ'] αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ οἱ πολ[λ]οὶ τῶν Μυσῶν αὐ[τό]νομοι καὶ βασιλέως οὐχ ὑπακούοντες. ὅσοι μὲν οὖν τῶν Μυσῶν μετέχουν ἡμῶν τῆς στρατείας [οὐδὲν ἐ]ποίη κακὸν αὐτοῖς, τῶν δὲ λοιπῶν ἐδή[λου] τὴν χ[ώ]ραν. (2) ἐπειδὴ δὲ προῖων ἐγένετο κατὰ μέσο[ν] μάλ[ισ]τα τὸν
 25 Ὀλυμπον τὸν Μύσιον καλούμενον, δρῶν] χαλεπὴν καὶ στενὴν οὖσαν τὴν διόδον [καὶ βου]λόμ[ενος] ἀσφαλῶς πορευθῆναι δι' αὐτῆς, πέμψας τινὰ [πρὸς] τ[οὺς] Μ[υ]σοὺς καὶ σπείσάμενος πρὸς αὐτοὺς ἵ[γε] τὸ σ[τ]ρά[τε]υμα διὰ τῆς χώρας. παρέντες δὲ τὸ [πλη]θος τῶν Π[ε]λ[ο]ποννησίων καὶ τῶν συμμάχων, ἐπιθέμενοι τ[οῖς] τελευταίοις αὐτῶν καταβάλλ[ουσι] τινας τ[ῶν]
 30 στρατιωτῶν ἀτάκτων διὰ τὰς σι[ε]νοχωρίας ὄντων. Ἀγησίλαος δὲ κατα-
 ζεύξας τ[ὸ] στράτευμα τα[ύτην] τὴν ἡμέραν ἡσυχίαν ἵ[γε] ποιῶν τὰ νο[μι]μ[α]-
 ζόμενα τοῖς ἀποθανοῦσι — διεφθάρησαν δὲ περὶ πεντήκοντα τῶν στρατι-
 ωτῶν —, εἰς δὲ τὴν ἐπιούσαν καθίσας εἰς ἐνέδραν πολλοὺς τῶν μισθοφόρων
 τῶν Δερκυλιδέων καλουμένων ἀναστὰς προῆγε τὸ στράτευμα πάλιν. τῶν

2 παραγαγῶν (προσήγαγε Gr-H) — διετάρατο Li 3 τὸν κήρυκα βαίνειν Wil
 4 ἑαυτοῦ Wil σκηπὴν Bury 6 τὰ ἐκεῖθεν Keil τὰ γενόμενα Gr-H τὰ γεγονότα
 Fuhr τὸ γεγονὸς Ka 7 <δι>ηγανάκουν wegen des hiats Fuhr Keil [ἴγαν. καὶ]
 Croenert 19 ἐπειδὴ Ka ὥς Li εἶτα Gr-H ὅτε Bo 20 Ἀπίας Wil
 προσέκειτο Li καὶ ἐνέκειτο Gr-H 22 καὶ Ka 28 τὸ [πληθος] Li πολλοὺς
 Gr-H <τοὺς> πολλοὺς Wil 31—32 ἦγε διὰ τ. νομ. Ka

δὲ Μυσῶν οἰηθέντες ἕκαστοι διὰ τὴν πληγὴν τὴν τῇ προτερά[ιαι γενο]-
 μένην ἀπιέναι τὸν Ἀγησίλαον ἐξελθόντες ἐκ τῶν κωμῶν ἐδίωκον, ὡς
 ἐπιθροσόμενοι τοῖς τελευταίοις τὸν αὐτὸν τρόπον. οἱ δὲ τῶν Ἑλλήνων
 ἐν[εδρεύ]οντες, ὡς ἦσαν κατ' αὐτούς, ἐκπηδήσαντες ἐκ τῆς ἐνέδρας εἰς
 5 χεῖρας ἤμισαν τοῖς πολεμίοις. τῶν δὲ Μυσῶν οἱ μὲν ἡγούμενοι καὶ πρῶτοι
 διώκοντες ἐξαίφνης τοῖς Ἑλλήσι συμμείξαντες ἀποθνήσκουσιν, οἱ δὲ
 πολλοὶ κατιδόντες τοὺς πρῶτους αὐτῶν ἐν πληγαῖς ὄντας ἔφευγον πρὸς
 τὰς κώμας. Ἀγησίλαος δὲ προσαγγελθέντων αὐτῷ τούτων μετα[βαλόμε]-
 νος ἀπῆγε τὸ στράτευμα πάλιν τὴν αὐτὴν [ὁδὸν ἔ]ως συνέμειξε τοῖς ἐν
 10 ταῖς ἐνέδραις καὶ κατεσκήνωσεν εἰς τὸ στρατόπεδον ἦι καὶ τῇ προτέραι
 κατεστρατοπέδευσεν. (3) μετὰ δὲ ταῦτα τῶν||μὲν Μυσῶν ὧν ἦσαν [οἱ (XX D X)
 ἀποθανόντες ἕκαστοι κή]ρυκας πέμψαντες α|.....ἀνείλον[το
 τοὺς νεκροὺς ὑ]ποσπόνδους· ἀπέθανον δὲ πλείους· ἢ τριάκοντα καὶ ἑκατόν.
 Ἀγησίλαος δὲ λαβὼν ἐκ τῶν] κωμῶν τινὰς καθ' ἡγεμόνας καὶ ἀναπαύσας
 15 τρεῖς] ἡμέρας τοὺς στρ[ατιώτας ἤ]γεν εἰς] τὸ πρόσθεν τὸ στράτευμα, καὶ
 καταβιβάσας [εἰς τὴν] χώραν τῶν Φρυγῶν, οὐκ εἰς ἣν τοῦ προτέρου θέρους
 ἐνέβαλεν, ἀλλ' εἰς [τέ]ραν <οὔσαν> ἀπόρθητον, κακῶς αὐτὴν ἐποίει,
 Σπιθραδάτην ἔχων ἡγεμόνα καὶ τὸν ὕον. (4) ὁ δὲ Σπιθραδάτης τὸ μὲν
 γένος ἦν Πέρ[σης, δι]ατρίβων δὲ παρὰ τῷ Φαρναβάζῳ καὶ θεραπεύων
 20 [αὐτόν], ἔπειτα δὲ εἰς] ἔχθραν καταστὰς πρὸς αὐτόν, φοβηθεὶς μὴ κατα-
 ληφθῇ καὶ κακὸν τι πάθῃ, παραντίκα μὲν ἀπέ[φυγεν] εἰς Κύζικον,
 ὕστερον δὲ ὡς Ἀγησίλαον ἔ[κεν ἄ]γων Μεγαβάτην ὕον νέον ὄντα καὶ
 καλόν. Ἀγησίλαος δὲ τούτων γενομένων ἀνέλαβεν αὐτοὺς μάλιστα μὲν ἕνεκα
 τοῦ μεираκίου — λέγεται γὰρ ἐπιθυμητικῶς αὐτοῦ σφόδρα ἔχειν — ἔπειτα
 25 δὲ καὶ διὰ Σπιθραδάτην, <ἡγούμενος> ἡγεμόνα τε τῆς στρατιᾶς αὐτοῖς
 ἔσεσθαι καὶ [πρὸς] ἄλλα χρήσιμον. (5) ἐκείνους μὲν οὖν τούτων ἕνεκα
 ἐπεδέξατο προθύμως, αὐτοὺς δὲ προάγων εἰς τὸ πρόσθεν ἀεὶ τὸ στράτευμα
 καὶ ληλατῶν τὴν τοῦ Φαρναβάζου χώραν ἀφικνεῖται πρὸς χωρίον ὃ καλεῖται
 Λεόντων Κεφαλαί. καὶ ποιησάμενος πρὸς αὐτὸ προσβολάς, ὡς οὐδὲν
 30 ἐπέραινε, ἀναστήσας τὸ στράτευμα προῆγεν εἰς τὸ πρόσθε πορθῶν καὶ
 ληλατῶν τῆς χώρας τὴν ἀκέραιον. (6) ἀφικόμενος δὲ πάλιν πρὸς Γορδ[έ]ειον,
 χωρίον ἐπὶ χόματος ὠικοδομημένον καὶ κατεσκευασμένον καλῶς, καὶ κατα-
 ξεύσας τὸ στράτευμα περιέμενεν ἕξ ἡμέρας, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους

1—2 προτερά[ιαι γενομένην] Fuhr προτέραι γεγεννημένην Gr-H¹ vgl. v. 10 11 κατε-
 στρατοπέδευσεν Fuhr —σαν P 12 οἱ πεσόντες οἱ γνωριμώτατοι κή]ρυκας Ka
 15 τρεῖς Ka 17 <οὔσαν> Fuhr 18 Σπιθραδάτης XVI 3; 4; Ktesias (Phot. 42 b 37)
 Σπιθραδάτης XVI 4; 6; XVII 1; Xenoph. Anab. VI 5, 7; Hell. III 4, 10; Plut. Ages. 11;
 Arrian. I 12, 8 ὅ. 22 <τόν> ὕον Wil 24 ἔχειν P σχεῖν Croenert 31 Γορ-
 δέειον Ka γορδεῖον P Γόρδιον Gr-H 32 καλῶς Gr-H κακῶς P (verteidigt
 von Ka)

προσβολὰς ποιούμενος, τοὺς δὲ στρατιώτας ἐπὶ πολλοῖς ἀγαθοῖς συνέχων. ἐπειδὴ δὲ βιάσασθαι τὸ χωρίον οὐκ ἠδύνατό διὰ τὴν Παθάνου προθυμίαν, ὃς ἐπῆρχεν αὐτοῦ Πέρσης ὢν τὸ γένος, ἀναστήσας ἤγεν ἄνω τοὺς στρατιώτας, κελεύοντος τοῦ Σπιθριδάτου εἰς Παφλαγονίαν πορεύεσθαι.

- ⁵ (XVII) μετὰ δὲ ταῦτα προάγων τοὺς Πελοποννησίους καὶ τοὺς συμμάχους πρὸς τὰ ὄρια τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Παφλαγονίας ἐκεῖ τὸ (XXI D XI) στράτευμα κατεστράτοπέδευσε, τὸν δὲ Σπιθριδάτην πρὸς Γύην ἐπεμψε· ὁ δὲ πορευθεὶς καὶ πείσας ἐκεῖνον ἤκε πρέσβεις ἄγων. (2) Ἀγησίλαος δὲ ποιησάμενος [σπονδὰς ἐκ τῆς τῶν Παφλαγόνων ἀπήγαγε] διὰ ταχέων ¹⁰ τὴν στρατιὰν ἐπὶ Θάλατταν, φοβούμενος μὴ χειμῶνος τῆς τροφῆς ἐνδέξωσιν. ἐποιεῖτο δὲ τὴν πορείαν οὐκέτι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἦν περ ἤλθεν ἀλλ' ἑτέραν, ἡγούμενος διὰ [τῆς Βιθυνίδος] διεξιοῦσι ἀκοπωτέως ἔσεσθαι τοῖς στρατιώταις. ἀπέστειλε [δὲ]·ιτ[.]ρ[.]ν [...] | αὐτῶι Γύης το[.....
...]ντ[.]των[.....] | ἱππέας μ[ἐν] περὶ χιλίους, πεζοὺς δὲ πλείους ¹⁵ δισχιλίωιν. (3) καταγαγὼν δὲ τὸ στράτευμα κατὰ Κίον τῆς Μυσίας, [πρῶτον μ[ἐν] περιμείν]ας ἡμέρας αὐτοῦ δέκα κακῶς ἐποιεῖ τοὺς Μυσοῦς πάλιν ἀνθ' ὧν ἐπεβούλευσαν αὐτῶι περὶ τὸν Ὀλυμπον, ὕστερον δὲ προῆγε τοὺς Ἕλληνας διὰ τῆς Φρυγίας τῆς παραθαλαττιδίου, καὶ προσβαλὼν πρὸς χωρίον τὸ καλούμενον Μιλήτου Τεῖχος, ὡς οὐκ ἠδύνατο λαβεῖν, ²⁰ ἀπῆγε τοὺς στρατιώτας. ποιούμενος δὲ τὴν πορείαν παρὰ τὸν Ῥύνδακον ποταμὸν ἀφικνεῖται πρὸς τὴν Δασκυλίτιν λίμνην, ὅφ' ἢ κεῖται τὸ Δα(σ)-κύλειον, χωρίον ὀχυρὸν σφόδρα καὶ κατεσκευασμένον ὑπὸ βασιλέως, οὗ καὶ τὸν Φαρνάβαζον ἔλεγον ἀργύριον ὅσον ἦν αὐτῶι καὶ χρυσίον ἀποτίθεσθαι. (4) κατεστρατοπεδευκῶς δὲ τοὺς στρατιώτας ἐκεῖθι μετεπέμπετο Πάγκαλον, ²⁵ ὃς ἐπιβάτης τῶι ναυάρχῳ Χειρικράτει πεπλευκῶς ἐπεμελεῖτο τοῦ Ἑλλησπόντου πέντε τριήρεις ἔχων. [παραγ]ενομένου δὲ τοῦ Παγκάλου διὰ ταχέων καὶ [ταῖς τρ]ιήρεσιν εἰσπλεύσαντος εἰς τὴν λίμνην, ἐκεῖνον μὲν ἐκέλευσεν ὁ Ἀγησίλαος ἐνθήμερον ὅσα τῶν [διηρπασμ]ένων ἦ(ν) πλείονος ἄξια διαγαγεῖν εἰς τ[.]ον [.] | περὶ Κύζικον, ὅπως [ἱαν] ἀπ' αὐτῶν μισθὸς

2 Παθίνης Xenoph. Hell. III 4, 13 ὁ. 3 Πέρσης Gr-H πηγῆς (so!) P
4 Σπιθριδάτης s. zu p. 33, 18 τοῦ Σπ. κελεύοντος Fuhr Keil Σπιθριδάτου(ς)?
7 πρὸς Γύην ἐπεμψεν Ruehl αὐτὸν προέπεμψεν Gr-H 8 ἐκεῖνους ἤκε πρέσβεις
Gr-H ἐκεῖνον ἐπανήκεν αὐτὸν Ruehl ἐκεῖνον ἐπανήλθεν αὐτὸν Li (ς) πείσας ἐκεῖναι?
9 σπονδὰς ἐκ τῆς (add Gr-H) τῶν Fuhr σύμμαχα τὰ τῶν Gr-H¹ 10 τὴν στρατιὰν
Keil τὸ στράτευμα Gr-H τὸ πλήθος Ka 12 τῆς Βιθυνίδος γῆς Ka ἀκοπω-
τέως Wil 'conveniret etiam ἀπονωτέως' Gr-H 13 ἀπέστειλε δὲ ἐπικούρους Mey
Γύης: Τύης Pareti Ka Ὅτ' Xenoph. Hell. IV 1, 3ff. Κότ' Xenoph. Ages. 3, 4;
Plut. Ages 3; 11 Θῶς Theopomp. 115 F 179 13—14 Το[*] ἀγο[ν]τ[ας] τῶν [Παφλα-
γόνων] ἢ μ[ἐν] περὶ χιλίους Ka περὶ χιλίους 'is possible' Gr-H¹ 21 δασκυλεῖν P
ἐφ' ἢ Li 21—22 Δασκύλιον Gr-H 28 διηρπασμένων Bu 29 τόπον (ὀχυρὸν
Croenert) caperet fortasse prior lacuna, o potest a esse' Gr-H. Ortsname gefordert.

τῶι [σ]τ[ρατεύματι] γένοιτο. τοὺς δὲ στρατιώτας τοὺς ἀπὸ τῆς Μ[υ]σία[ς] ἀπέλυσε προ|οσιτάξας αὐτοῖς ἵκειν εἰς τὸ ἔαρ, παρασκευαζόμενος τὸν ἐπιόντα † χειμῶνα βαδί|ζειν εἰς Καππα[δοκίαν, ἀκού]ων ταύτην τὴν χώραν διατείνειν ὥσ[περ ταινία]ν στενὴν, ἀρξαμένην ἀπὸ τῆς Ποντικῆς [θαλάττης μ]έχρι
 5 Κιλικίας καὶ Φοινίκης, καὶ τὸ μῆκος [αὐτῆς εἶν]αι τοσοῦτο[ν ὥσ]τε τοὺς ἐκ Σινώπης βαδί|ζοντας) — — —

67. ANAXIS DER BOIOTER.

s. 68 T 1.

68. DIONYSODOROS DER BOIOTER.

T

10

1 DIOD. XV 95, 4 (ol. 104, 4; 361/0): τῶν δὲ συγγραφέων Διονυσόδωρος καὶ Ἀναξίς (67) οἱ Βοιωτοὶ [τὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἱστορίαν] εἰς τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν κατεστρόφασιν τὰς συντάξεις.

F

15

UNSICHERES

1 (II 81) SCHOL. APOLL. RHOD. I 917: μυοῦνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβεῖροις, ὧν Μνασέας (V) φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. τέσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν, Ἀξίερος Ἀξιοκέρσα Ἀξιοκέρσος· Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡ Δημήτηρ, Ἀξιοκέρσα δὲ ἡ Περσεφόνη, Ἀξιοκέρσος δὲ ὁ Ἀΐδης· ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος Κάσμυλος ὁ Ἑρμῆς ἐστίν, ὡς
 20 ἱστορεῖ Διονυσόδωρος.

69. ANTIPATROS DER MAGNETE.

T

1 EPIST. SOCRAT. 30 (Speusippos an Philippos v. Makedonien): Ἀντίπατρος ὁ φέρων τὴν ἐπιστολὴν τὸ μὲν γένος ἐστὶ Μάγνης, γράφει δὲ
 25 Ἀθήνησι πάλαι τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις, ἀδικεῖσθαι δὲ φησὶν ὑπὸ τινος ἐν Μαγνησίαι. διάκουσον οὖν αὐτοῦ τὸ πρᾶγμα καὶ βοήθησον ὡς ἂν δύνῃ προθυμότερα. δικαίως δ' ἔν αὐτῶι βοηθοίης διὰ πολλὰ καὶ διότι παρ' ἡμῶν ἀναγνωσθέντος ἐν διατριβῇ τοῦ σοι πεμφθέντος ὑπὸ Ἰσοκράτους

2—3 τὸ ἐπὶ ὀν θέρος Jac 'während des bevorstehenden winters' E Meyer 27 6 βαδί|ζειν εἰς Κιλικίαν ὁδὸν ἡμερῶν πέντε] Ka die nur aus einzelnen buch-
 staben bestehenden fr. 21—70(72) abzudrucken, ist zwecklos. 11—12 Διονυσό-
 δωρος Dindorf διονυσσιόδωρος Di 12 [τὴν — ἱστορίαν] Dindorf τῆς τ. Ἑ. ἱστορίας
 Wesseling τῶν Ἑ. ἱστοριῶν Reiske ἱστορίαν (ἀναγραφαντες) Rhodemannus 17 ὧν
 — ἀριθμὸν 1 p ὡς Μνασέας φησὶ. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν δ τὸν d. L

λόγου τότε τὴν μὲν ὑπόθεσιν ἐπήνεσε, τὸ δὲ παραλιπεῖν τὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα γενομένας εὐεργεσίας ὑμῶν ἐνεκάλεσε. (aufzählung dieser eüergesias § 2—4). ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς διαβολὰς ἐντὴν λῦσαι τὰς τὸ πλείστον ὑπ' Ὀλυνθίων γινομένας. (5) ... ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων οὐκ ἐν ἐπιστολῇ πρὸς σε μὴκυντέον, ἃ δὲ ἔστιν οὐκ ἔμποδὼν τοῖς τυχοῦσιν εἰπεῖν ἐκ πολλοῦ τε χρόνου τοῖς πᾶσι κατασεισιώπῃται, συμφέρει δέ σοι πυθέσθαι, ταῦτά μοι δοκεῖ φράσειν καὶ τούτων ἀξιώσειν εὐαγγελίαι δικαίαν χάριν Ἀντιπάτρῳ παρὰ σοῦ δοθῆναι. (F 1) (8) καὶ ταῦτά ἐστιν οὐ πρόφασις Ἰσοκράτους οὐδὲ ὀνομάτων ψόφος, ἀλλὰ λόγοι δυνάμενοι τὴν σὴν ἀρχὴν ὠφελεῖν (F 2) 10 (weitere polemik gegen Isokrates § 9—11). πυνθάνομαι δὲ καὶ Θεόπομπον (115 T7) παρ' ὑμῖν μὲν εἶναι πάνν ψυχρόν, περὶ δὲ Πλάτωνος βλασφημεῖν· καὶ ταῦτα ὥσπερ οὐ Πλάτωνος τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρχῆς ἐπὶ Περδίκκῃ κατασκευάσαντος καὶ διὰ τέλους χαλεπῶς φέροντος, εἴ τι γίνοιτο παρ' ὑμῖν ἀνήμερον ἢ μὴ φιλάδελφον. ἵνα οὖν Θεόπομπος παύσῃται τραχὺς ὢν, κέλευσον 15 Ἀντίπατρον παραναγνῶναι τῶν Ἑλληνικῶν πράξεων αὐτῷ (14) ἀλλὰ γὰρ τὰς λοιπὰς σκῆψεις γράφοντα ἐπιλείπει με τὸ βιβλίον τοσαύτην ἡμῖν σπάνιν βυβλίων βασιλεὺς Αἴγυπτιον λαβὼν πεποίηκεν. ῥωσο καὶ Ἀντιπάτρον διὰ ταχέων ἐπιμεληθεὶς πρὸς ἡμᾶς αὐτὸν ἀπόσι λον.

F

20

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

1 (—) EPIST. SOCRAT. 30, 5: περὶ γὰρ τῆς γινομένης Ὀλυνθίους χώρας ὡς ἔστι τὸ παλαιὸν Ἡρακλειδῶν ἀλλ' οὐ Χαλκιδέων ὃ φέρων τὴν ἐπιστολὴν μόνος καὶ πρῶτος ἀξιοπίστους μύθους εἶρηκε. (6) τὸν αὐτὸν γὰρ φησι τρόπον Νηλέα μὲν ἐν Μεσσήνῃ, Συλέα δὲ περὶ τὸν Ἀμφιπολιτικὸν 25 τόπον ὑφ' Ἡρακλέους ὑβριστὰς ὄντας ἀπολέσθαι, καὶ δοθῆναι παρακαταθήκην φυλάττειν Νέστορι μὲν τῷ Νηλέως Μεσσήνην, Δικαίῳ δὲ τῷ Συλέως ἀδελφῷ τὴν Φυλλίδα χώραν· καὶ Μεσσήνην μὲν ὕστερον πολλαῖς γενεαῖς Κρεσφόντην κομίσασθαι, τὴν δὲ Ἀμφιπολίτην Ἡρακλειδῶν οὖσαν Ἀθηναίους καὶ Χαλκιδεῖς λαβεῖν. ὡς δ' αὐτως ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι κακούργους 30 καὶ παρὰ νόμους, Ἰπποκόωντα μὲν ἐν Σπάρτῃ τύραννον, Ἀλκωνέα δὲ ἐν Παλλήνῃ· καὶ Σπάρτην μὲν Τυνδάρειῳ, Ποτίδαιαν δὲ καὶ τὴν ἄλλην Παλλήνην Σιθῶνι τῷ Ποσειδῶνος παρακαταθέσθαι· καὶ τὴν μὲν Λαζωνικὴν τοὺς Ἀριστοδήμου παῖδας ἐν ταῖς Ἡρακλειδῶν καθόδοις ἀπολαβεῖν, Παλλήνην δὲ Ἐρετριεῖς καὶ Κορινθίους καὶ τοὺς ἀπὸ Τροίας Ἀχαιοὺς Ἡρακλειδῶν

1 λόγον G(uelferb) om P(arisinus)	8 παρὰ σοῦ om P	πρόφασις
Hercher —σεις PG	9 ψόφος Valckenaer	ψόφος PG
—οι PG	22 ἀλλ' οὐ Χαλκιδέων om P	26 Συλέως Jac Νηλέως PG
λίδα P	28 Κρεσφόντην Hercher	Κρέσφοντα PG
—ίτην PG	34 οἱ ἀχαιοὺς P	Ἀμφιπολίτην Schaefer

οὖσαν κατασχεῖν. (7) τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἐξαγγέλλει περὶ τὴν Τορωναίαν τοὺς Πρωτίδας τυράννους Τιμῶλον καὶ Τηλέγονον ὡς Ἡρακλῆς ἀνέλοι, καὶ περὶ Ἀμβρακίαν Κλείδην καὶ τοὺς Κλείδου παῖδας ἀποκτείνας Ἀριστομάχῳ μὲν τῷ Σιθῶνος τὴν Τορωναίαν τηρεῖν προστάξειεν, ἣν Χαλκιδεῖς ὑμετέραν
 5 οὖσαν κατώικισαν, Λαδίκῃ δὲ καὶ Χαράττῃ τὴν Ἀμβρακικὴν χώραν ἐγχειρίσειεν, ἀξιῶν ἀποδοῦναι τὰς παρακαταθήκας τοῖς ἀπ' αὐτοῦ γινομένοις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς ὑπογίους Ἀλεξάνδρου τῆς Ἡδωνῶν χώρας κτήσεις Μακεδόνες πάντες ἴσασι.

2 (—) EPIST. SOCR. 30, 8: ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ τῶν Ἀμφικτυονικῶν
 10 πραγμάτων δῆλος εἰ σπουδάζων, ἐβουλήθην σοι φράσαι μῦθον παρὰ Ἀντιπάτρου, τίνα τρόπον πρῶτον οἱ Ἀμφικτύονες συνέστησαν, καὶ πῶς ὄντες Ἀμφικτύονες Φλεγύαι μὲν ὑπὸ Ἀπόλλωνος, Δρύοπες δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους, Κρισαῖοι δὲ ὑπὸ τῶν Ἀμφικτυόνων ἀνηγρέθησαν. οὗτοι γὰρ πάντες Ἀμφικτύονες γενόμενοι τῶν ψήφων ἀνηγρέθησαν, ἕτεροι δὲ τὰς τούτων
 15 ψήφους λαβόντες τῆς τῶν Ἀμφικτυόνων συνιελείας μετέσχον, ὧν ἐνίους σέφρῃσι μεμιμῆσθαι καὶ λαβεῖν ἄθλον Πυθίοις τῆς εἰς Δελφοὺς στρατείας παρὰ τῶν Ἀμφικτυόνων τὰς δύο Φωκῶν ψήφους.

— KALLISTHENES VON OLYNTH.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

20 s. 124 F 8—13.

70. EPHOROS VON KYME.

T

1 SUID. s. Ἐφίππος (126 T 1): * * Κυμαῖος, υἱὸς Δημοφίλου, οἱ δὲ Ἀντιόχου· Ἰσοκράτους ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος· ἱστορικός. ἔσχε δὲ υἱὸν
 25 Δημοφίλου τὸν ἱστορικόν (T 9). ἦν δὲ <τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν ἀναρχίαν Ἀθηναίων (404/3)> ἐπὶ τῆς ἐνενηχοστῆς τρίτης ὀλυμπιάδος (408/5), ὡς καὶ πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας εἶναι τοῦ Μακεδότος (360/59). ἔγραψεν ἀπὸ τῆς Ἰλίου πορθείσεως καὶ τῶν Τρωικῶν (T 8; 10) μέχρι τῶν αὐτοῦ χρόνων βιβλία λ'. Περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν βιβλία κδ'. Παραδόξων τῶν
 30 ἑκασταχοῦ βιβλία ιε'. Εὐρημάτων ὧν ἕκαστος εἴρε βιβλία β' (F 2—5). καὶ λοιπά (F 1; 6).

2 a) STRABON XIII 3, 6: ἀνὴρ δ' ἄξιος μνήμης ἐκ τῆςδε τῆς πόλεως (sc. Κύμης) ἀναντιλέκτως μὲν ἐστὶν Ἐφορος, τῶν Ἰσοκράτους

1 ἐξαγγέλλει Bremi —ειν PG περὶ τὴν Τορωναίαν om P 6 ἀπ' Bremi
 ὑπ' PG 7 ὑπογίους P 8 πάντες om P 25—26 <τοῖς — Ἀθηναίων> erg.
 aus Suid. s. Θεόπομπος 26—27 ὡς γὰρ V

γνωρίμων τοῦ ῥήτορος, ὁ τὴν Ἱστορίαν συγγράψας καὶ τὰ Περὶ τῶν εὐρημάτων.

b) STEPH. BYZ. s. Κύμη· .. ἐντεῦθεν ἦν Ἐφορος ὁ ἱστορικός.

c) SOLIN. 40, 6: *ingenia Asiatica inclita historiae conditores Xanthus Hecataeus Herodotus, cum quibus Ephorus et Theopompus.*

3 a) PHOT. bibl. 176 p. 121 a 23: φασὶ δὲ αὐτὸν (sc. Θεόπομπον 115 T 5) τε καὶ Ἐφορον Ἰσοκράτους γενέσθαι μαθητάς. δηλὸν δὲ τοῦτο ποιοῦσι καὶ οἱ λόγοι. ... καὶ τὰς ἱστορικὰς δὲ ὑποθέσεις τὸν διδάσκαλον αὐτοῖς προβαλεῖν, τὰς μὲν ἄνω τῶν χρόνων Ἐφόρῳ, Θεοπόμπῳ δὲ τὰς μετὰ Θουκυδίδην Ἑλληνικάς, πρὸς τὴν

10 ἑκατέρου φύσιν καὶ τὸ ἔργον ἀρμοσάμενον (F 7). ebd. 260 p. 486 b 36 ff. (Vit. X or. 837 C). Vit. ISOCR. III (Zosimos?) p. 256, 92 West. PHILOSTR. Vit. Soph. I 17, 4. s. T 1. 8. 24. 27. 28.

b) CICERO De or. II 57 *postea vero (nach Philistos) ex clarissima quasi rhetoris officina duo praestantes ingenio, Theopompus et Ephorus, ab Isocrate magistro impulsu se ad historiam contulerunt; causas omnino nunquam*

15 *attigerunt.* ebd. II 94. Orat. 172. c) SENECA De tranq. an. 7, 2: *Isocrates Ephorum iniecta manu a foro subduxit utiliore componendis monumentis historiarum ratus.*

4 [PLUTARCH.] Vit. X or. 839 A: τοῦ δὲ Κυμαίου Ἐφόρου ἀπράκτου τῆς σχολῆς ἐξεληθόντος καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δημοφίλου πεμφθέντος ἐπὶ δευτέρῳ μισθοῖ, παίζων Δίφορον αὐτὸν ἐκάλει (sc. ὁ Ἰσοκράτης)· ἐσπούδασε μέντοι ἱκανῶς

20 περὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς χρείας αὐτοῦς ὑπεθήκατο (T 3). s. VITA ISOKRAT. III p. 255, 42 W; HESYCH. s. Δίφορος.

5 MENAND. π. ἐπιδεικτ. III 398, 9 Sp: καὶ ὥσπερ Ἐφορος ἐστεφανοῦτο καὶ Θεόπομπος, οἱ μαθηταὶ Ἰσοκράτους, ὡς διαφέροντες τῶν ἄλλων — καὶ γὰρ Ἰσοκράτης ἀρετῆς προκτίζει ἀγῶνα τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀκροατῶν κατὰ μῆνα

25 στέφανον — ...

6 PLUTARCH. De Stoic. rep. 20 p. 1043 D: Καλλισθένης (124 T 20—21) τινὲς ἐγκαλοῦσιν, ὅτι πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπλευσεν ... Ἐφορον δὲ καὶ Ξενοκράτην καὶ Μενέδημον ἐπαινοῦσι παραιτησαμένους τὸν Ἀλέξανδρον.

7 POLYB. V 33, 2: Ἐφορον τὸν πρῶτον καὶ μόνον ἐπιβεβλημένον τὰ

30 καθόλου γράφειν.

8 DIODOR. IV 1, 2: διόπερ τῶν μεταγενεστέρων ἱστοριογράφων οἱ πρωτεύοντες τῇ δόξῃ τῆς μὲν ἀρχαίας μυθολογίας ἀπέστησαν διὰ τὴν δυσχέρειαν, τὰς δὲ νεωτέρας πράξεις ἀναγράφειν ἐπεχείρησαν. (3) Ἐφορος μὲν γὰρ ὁ Κυμαῖος, Ἰσοκράτους ὢν μαθητῆς, ὑποσιτησάμενος γράφειν τὰς

35 κοινὰς πράξεις, τὰς μὲν παλαιὰς μυθολογίας ὑπερέβη, τὰ δ' ἀπὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου παραχθέντα συνταξάμενος ταύτην ἀρχὴν ἐποιήσατο τῆς ἱστορίας. ὁμοίως δὲ τούτῳ Καλλισθένης (124 T 24) καὶ Θεόπομπος (115 T 12), κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν γεγονότες, ἀπέστησαν τῶν παλαιῶν μύθων. ἡμεῖς δὲ τὴν ἐναντίαν τούτοις κρίσιν ἔχοντες ...

40 9 a) — XVI 14, 3 (a. 357/6): τῶν δὲ συγγραφέων Δημοφίλος μὲν ὁ Ἐφόρου τοῦ ἱστοριογράφου εἰδὼς τὸν παραλειφθέντα πόλεμον ὑπὸ τοῦ

πατρός, ὀνομασθέντα δὲ ἱερόν, συντεταγμένος (F 93—96), ἐντεῦθεν ἤρχεται ἀπὸ τῆς καταλήψεως τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ καὶ τῆς συλήσεως τοῦ μαντείου ὑπὸ Φιλομήλου τοῦ Φωκέως. ἐγένετο δ' ὁ πόλεμος οὗτος ἔτη ἑνδεκα ἕως τῆς φθορᾶς τῶν διανεμισμένων τὰ ἱερὰ χρήματα. b) ATHEN. VI 22 p. 232 D: Ἐφορος δὲ ἡ Δημόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (F 96).

10 — XVI 76, 5 (a. 341/0): τῶν δὲ συγγραφέων Ἐφορος μὲν ὁ Κυμαῖος τὴν ἱστορίαν ἐνθάδε κατέστροφεν εἰς τὴν Περὶνθου πολιορκίαν· περιεῖληφε δὲ τῇ γραφῇ πράξεις τὰς τε τῶν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου· χρόνον δὲ περιέλαβε σχεδὸν ἑτῶν ἑπτακοσίων καὶ πεντήκοντα, καὶ βίβλους γέγραφε τριάκοντα, προοίμιον ἐκάστη προθεῖς.

11 — V 1, 4: Ἐφορος δὲ τὰς κοινὰς πράξεις ἀναγράφων οὐ μόνον κατὰ τὴν λέξιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν οἰκονομίαν ἐπιτέτευχε· τῶν γὰρ βίβλων ἐκάστην πεποίηκε περιέχειν κατὰ γένος τὰς πράξεις. διόπερ καὶ ἡμεῖς τοῦτο τὸ γένος τοῦ χειρισμοῦ προκρίναντες κατὰ τὸ δυνατόν ἀντεχόμεθα ταύτης τῆς προαιρέσεως. καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐπιγράφοντες Νησιωτικὴν κτλ.

12 STRABON VIII 1, 1: οἱ δ' ἐν τῇ κοινῇ τῆς ἱστορίας γραφῇ χωρὶς ἀποδείξαντες τὴν τῶν ἡπείρων τοπογραφίαν, καθάπερ Ἐφορός τε ἐποίησε καὶ Πολύβιος.

13 POLYB. VI 45, 1: οἱ λογιώτατοι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων Ἐφορος Ξενοφῶν Καλλισθένης (124 T 28) Πλάτων (F 148).

14 a) JOSEPH. c. Ap. I 67: οἱ δοκοῦντες ἀκριβέστατοι συγγραφεῖς, ὧν ἔστιν Ἐφορος (F 133). b) SENECA Quaest. N. VII 16, 2: Ephorus vero non est religiosissimae fidei: saepe decipitur, saepe decipit (F 212).

15 STRABON X 3, 3: τὴν δ' ἀνομολογίαν τῆς γραφῆς καὶ τῆς ἀποφάσεως ... (F 122).

16 DIODOR. I 39, 13 (= AGATHARCHIDES): ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἂν τις παρ' Ἐφόρῳ ζητήσειεν ἐκ παντὸς τρόπου τὰκριβές, ὁρῶν αὐτὸν ἐν πολλοῖς ὀλιγορηκότα τῆς ἀληθείας (F 65 e). vgl. F 42; 212.

17 PORPHYR. b. EUSEB. PE X 3 p. 464 B: καὶ τινος ζητήσεως περὶ Ἐφόρου ἐν τοῖς ἄλλοις γενομένης ... ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ Θεοπόμπου προτίθει, ὁ δὲ ... κλέπτειν ἀπεκάλει· καὶ τί γὰρ Ἐφόρου ἴδιον ἐκ τῶν Δαιμάχου (65 T 1) καὶ Καλλισθένους (124 T 33) καὶ Ἀναξιμένους (72 T 28) αὐταῖς λέξεσιν ἔστιν ὅτε τρισχιλίους ὅλους μετατιθέντος στίχους; (465 D) καὶ τί θανατάζομεν ... εἰ Θεοπόμπου καὶ Ἐφόρου τὸ τῆς κλοπῆς

πάθος ἤψατο, ἀργοτέρων οὕτως ἀνδρῶν, ὅπου γε καὶ Μένανδρος
(467 D) Λυσιμάχου μὲν ἐστὶ δύο Περὶ τῆς Ἐφόρου κλοπῆς· Ἀλκαῖος δέ,
ὁ τῶν λοιδορῶν ἰάμβων καὶ ἐπιγραμμάτων ποιητής, παρώδιζε τὰς
Ἐφόρου κλοπὰς ἐξελέγχων.

⁵ 18 a) STRABON X 3, 5: Πολύβιος (XXXIV 1, 3) . . . φήσας περὶ
τῶν Ἑλληνικῶν καλῶς μὲν Εὐδοξον (V), κάλλιστα δ' Ἐφορον ἐξηγεῖσθαι
περὶ κτίσεων, συγγενειῶν, μεταναστάσεων, ἀρχηγειῶν. b) POLYB. IX 1, 4:
τὸν μὲν γὰρ φιλήκοον ὁ γενεαλογικὸς τρόπος ἐπισπᾶται, τὸν δὲ πολυπράγ-
μονα καὶ περιττὸν ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις καὶ συγγενείας, καθά
¹⁰ που καὶ παρ' Ἐφόρῳ λέγεται, τὸν δὲ πολιτικὸν ὁ περὶ τὰς πράξεις τῶν
ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν. s. F 31 b.

19 STRABON I 1, 1: οἳ τε γὰρ πρῶτοι θαρρήσαντες αὐτῆς (sc. τῆς
γεωγραφικῆς) ἄψασθαι τοιοῦτοί τινες ἐπῆρξαν· Ὀμηρὸς τε καὶ Ἀναξίμανδρος
... καὶ Ἐκαταῖος (1 T 11), καθὼς καὶ Ἐρατοσθένης (V) φησί· καὶ
¹⁵ Δημόκριτος δὲ καὶ Εὐδοξος (V) καὶ Δικαίταρχος καὶ Ἐφορος καὶ ἄλλοι
πλείους. ἔτι δὲ οἱ μετὰ τούτους, Ἐρατοσθένης τε καὶ Πολύβιος καὶ Ποσει-
δώνιος (87 T 14) s. F 30 b; 65 f; 143.

20 POLYB. XII 25 f: δῆλον δ' ἔσται τὸ λεγόμενον (daß bücher-
kenntnis ohne anschauung nicht genügt) . . . ἐκ τῶν συμβεβηκότων
²⁰ Ἐφόρῳ κατὰ τόπους τινὰς τῆς ἱστορίας. ἐκείνος γὰρ ἐν τοῖς πολεμικοῖς
τῶν μὲν κατὰ θάλατταν ἔργων ἐπὶ ποσὸν ὑπόνοιαν ἐσχηκέναι μοι δοκεῖ,
τῶν δὲ κατὰ γῆν ἀγώνων ἄπειρος εἶναι τελέως. (2) τοιγαροῦν ὅταν μὲν
πρὸς τὰς περὶ Κύπρον ναυμαχίας καὶ τὰς περὶ Κνίδον ἀτενίσῃ τις, αἷς
ἐχρήσανθ' οἱ βασιλέως στρατηγοὶ πρὸς Εὐαγόραν τὸν Σαλαμίνιον καὶ πάλιν
²⁵ πρὸς Λακεδαιμονίους θανμάζῃν τὸν συγγραφέα καὶ κατὰ τὴν δύναμιν
καὶ κατὰ τὴν ἐμπειρίαν (εἰκός) καὶ πολλὰ τῶν χρησίων ἀπενέγκασθαι
πρὸς τὰς ὁμοίας περιστάσεις. (3) ὅταν δὲ τὴν περὶ Λεύκτρα μάχην ἐξη-
γῇται Θηβαίων καὶ Λακεδαιμονίων ἢ τὴν ἐν Μαντίνειαι πάλιν τῶν αὐτῶν
τούτων, ἐν ἧ καὶ μετέλλαξε τὸν βίον Ἐπαμεινώνδας, ἐν τούτοις ἐὰν ἐπὶ
³⁰ τὰ κατὰ μέρος ἐπιστήσας τις θεωρῇ τὰς ἐκτάξεις καὶ μετατάξεις τὰς
κατ' αὐτοὺς τοὺς κινδύνους, γελοῖος φαίνεται καὶ παντελῶς ἄπειρος καὶ
ἀόρατος τῶν τοιούτων ὢν. (4) ὁ μὲν οὖν ἐν τοῖς Λεύκτροις κίνδυνος
ἀπλοῦς γεγονὼς καὶ καθ' ἓν τι μέρος τῆς δυνάμεως οὐ λίαν ἐκφανῆ ποιεῖ
τὴν τοῦ συγγραφέως ἀπειρίαν· ὁ δὲ περὶ τὴν Μαντίνειαν τὴν μὲν ἔμφασιν
³⁵ ἔχει ποικίλην καὶ στρατηγικὴν, ἔστι δ' ἀνυπόστατος καὶ τελέως ἀδιανόητος
τῷ συγγραφεῖ. (5) τοῦτο δ' ἔσται δῆλον, ἐὰν τις τοὺς τόπους ὑπο-
θέμενος ἀληθινῶς ἐπιμετρῇ τὰς κινήσεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ δηλουμένας.

1 οὕτως: ὁντως Vigerus
26 (εἰκός) Buettner-Wobst

25 θανμάσει Geel θανμάσαι πάρεστι Lucht

(6) τὸ δ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ Θεοπόμπῳ (115 T 30) καὶ μάλιστα Τιμαίῳ (III).

21 PLUTARCH. praec. rei publ. ger. 6 p. 803 B: ἐπὶ δὲ τῶν Ἐφόρου καὶ Θεοπόμπου (115 T 33) καὶ Ἀναξιμένους (72 T 15) ῥητορεῶν καὶ περιόδων, ἃς περαίνουσιν ἐξοπλίσαντες τὰ στρατεύματα καὶ παρατάξαντες, ἔστιν εἰπεῖν· οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας.

22 PHOT. bibl. 176 p. 121 a 41: Δουῖρις μὲν οὖν ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν αὐτοῦ Ἱστοριῶν (76 F 1) οὕτω φησὶν· Ἐφορος δὲ καὶ Θεόπομπος (115 T 34) τῶν γενομένων πλείστον ἀπελείφθησαν· οὔτε γὰρ μιμήσεως μετέλαβον οὐδεμιᾶς οὔτε ἡδονῆς ἐν τῷ φράσαι, αὐτοῦ δὲ τοῦ γράφειν μόνον ἐπεμελήθησαν.

23 POLYB. XII 28, 10: ὁ γὰρ Ἐφορος παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν θανμάσιος ὦν καὶ κατὰ τὴν φράσιν καὶ κατὰ τὸν χειρισμὸν καὶ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν τῶν λημμάτων, δεινότητος ἔστιν ἐν ταῖς παρεκβάσει καὶ ταῖς ἀφ' αὐτοῦ γνωμολογίαις, καὶ συλλήβδην ὅταν πού τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον διατίθεται (F 111).

24 a) DIONYS. HAL. De Isaeo 19: ἐνθυμούμενος δέ, ὅτι τὴν μὲν ποιητικὴν κατασκευὴν καὶ τὸ μετέωρον δὴ τοῦτο καὶ πομπικὸν εἰρημένον οὐδεὶς Ἰσοκράτους ἀμείνων ἐγένετο, παρέλιπον ἐκὼν, οὓς ἦιδεν ἦτιον ἐν ταῖς ἰδέαις ταύταις κατορθούντας (Gorgias, Alkidamas, Theodoros, Anaximenes) οὐ δὴ δεῖν ὠϊόμην Ἰσοκράτους ἐν ἅπασι πάντων τούτων ὑπερέχοντος λόγον τινὰ ποιεῖσθαι περὶ ἐκείνων οὐδὲ γε περὶ τῶν συμβιωσάντων Ἰσοκράτει καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐξηγηθείας ἐκείνου ἐκμυησμένων οὐθενός, Θεοδέκτου λέγω καὶ Θεοπόμπου (115 T 20 b) καὶ Ναυκράτους Ἐφόρου τε καὶ Φιλίσκου καὶ Κηφισοδώρου καὶ ἄλλων συγχῶν. οὐδὲ γὰρ ἐκείνοι κρίνεσθαι πρὸς τὴν Ἰσοκράτους δυνάμιν εἰσιν ἐπιτήδαιοι. b) — De comp. verb. 23 (II 114, 1 UR): ἐποποιῶν μὲν οὖν ἔμοιγε κάλλιστα τουτονὶ δοκεῖ τὸν χαρακτῆρα (sc. τὴν γλαφυρὰν σύνθεσιν) ἐξεργάσασθαι Ἡσίοδος· μελοποιῶν δὲ Σαπφῶ καὶ μετ' αὐτὴν Ἀνακρέων τε καὶ Σιμωνίδης· τραγωιδιοποιῶν δὲ μόνος Εὐριπίδης· συγγραφέων δὲ ἀκριβῶς μὲν οὐδεὶς, μᾶλλον δὲ τῶν πολλῶν Ἐφορός τε καὶ Θεόπομπος· ῥητόρων δὲ Ἰσοκράτης.

25 DIO CHRYS. XVIII 10 (II 253, 27 Arn.): Ἐφορος δὲ πολλὴν μὲν ἱστορίαν παραδίδωσι, τὸ δὲ ὑπτιον καὶ ἀνεμμένον τῆς ἀπαγγελίας σοι οὐκ ἐπιτήδειον.

26 HERMOGEN. II. ἰδ. II 12 p. 412, 1 Rabe: περὶ δὲ Θεοπόμπου (115 T 23) καὶ Ἐφόρου καὶ Ἑλλανίκου (4 T 15) καὶ Φιλίστου (III) καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις περιττὸν ἔδοξεν εἶναί μοι γράφειν, μάλιστα μὲν καὶ

διὰ τὸ ἀπὸ τε τοῦ περὶ τῶν ἰδεῶν λόγου καὶ τῶν κατ' ἄνδρα εἰρημένων μὴ χαλεπῶς ἡγεῖσθαι δύνασθαι τινα καὶ περὶ ἐκείνων χαρακτηρίσαι, πρὸς δὲ τούτῳ καὶ ὅτι ζήλου καὶ μιμήσεως τὰ εἶδη τῶν λόγων αὐτῶν οὐ πάντι, μᾶλλον δὲ οὐδ' ὅλως, ὅσα γε ἐμὲ γινώσκειν, ἡξίωται παρὰ τοῖς Ἑλλήσι.

⁵ 27 PHILOSTRAT. Vit. soph. I 17, 4: ἀκροαταὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου (sc. Ἰσοκράτους) πολλοὶ μὲν, ἐλλογιμώτατος δὲ Ὑπερείδης ὁ ῥήτωρ· Θεόπομπον (115 T 24) γὰρ . . . καὶ τὸν Κυμαῖον Ἐφορον οὗτ' ἂν διαβάλλοιμι οὗτ' ἂν θανμάσαιμι.

28 a) SUID. s. Ἐφορος Κυμαῖος καὶ Θεόπομπος Λαμαισιστράτου
¹⁰ Χίος (115 T 28): ἄμφω Ἰσοκράτους μαθηταί, ἀπ' ἐναντίων τό τε ἦθος καὶ τοὺς λόγους ὁρμώμενοι. ὁ μὲν γὰρ Ἐφορος ἦν τὸ ἦθος ἀπλοῦς, τὴν δὲ ἐρμηνείαν τῆς ἱστορίας ὑπτιος καὶ νωθρὸς καὶ μηδεμίαν ἔχων ἐπίτασιν· ὁ δὲ Θεόπομπος τὸ ἦθος πικρὸς καὶ κακοήθης, τῇ δὲ φράσει πολλὰς καὶ συνεχεῖς καὶ φορᾶς μεστός, φιλαλήθης ἐν οἷς ἔγραψεν. ὁ γοῦν Ἰσοκράτης
¹⁵ τὸν μὲν ἔφη χαλινού δεῖσθαι, τὸν δὲ Ἐφορον κέντρων. b) VIT. ISOKRAT. III p. 257, 98 W: περὶ δὲ Θεοπόμπου καὶ Ἐφόρου φέρεται τι τοιοῦτον αὐτοῦ καὶ ἀστεῖον . . . ὥς ἑώρα τὸν Θεόπομπον μικρὰν ὑπόθεσιν τινα λαμβάνοντα καὶ ἐπεκτείνοντα ταύτην καὶ διὰ πολλῶν λέγοντα, ὥσπερ ἐν τῇ Φιλιππικῇ αὐτοῦ Ἱστορίαι ἐποίησε, τὸν δ' Ἐφορον μεγάλην
²⁰ μὲν ὑπόθεσιν λαμβάνοντα καὶ πολλῶν δεομένην, εἶτα διὰ ὀλίγων αὐτὴν λέγοντα καὶ ἐλλειπῶς, ἔφησεν ὥς <ὅτι> ἔχω τινὰς δύο μαθητάς, ὧν ὁ μὲν δεῖται μάστιγος, ὁ δὲ χαλινού, μάστιγος μὲν λέγων περὶ τοῦ Ἐφόρου διὰ τὸ νωθὲς καὶ βραδὺ τῆς φύσεως, χαλινού δὲ διὰ τὸ Θεοπόμπου πολὺ τε καὶ ἀκρατὲς τῆς γλώττης. — CICERO Brut. 204. De or. III 35—36.
²⁵ ad Att. VI 1, 12. QUINTILIAN. Inst. II 8, 11. X 1, 74.

29 CICERO Orat. 191: *Ephorus autem, levis ipse orator et profectus ex optima disciplina, paeana sequitur aut dactylum, fugit autem spondeum et trochaeum . . .* (F 107).

30 a) JOSEPH. c. Ap. I 16 (EUSEB. PE X 7 p. 478 D): . . . ἢ
³⁰ τίνα τρόπον Ἐφορος μὲν Ἑλλάνικον (4 T 18) ἐν τοῖς πλείστοις ψευδόμενον ἐπιδείκνυσιν, Ἐφορον δὲ Τίμαιος (III). b) POLYB. XII 23, 1: ὅτι κατὰ τοῦ Ἐφόρου Τίμαιος πλείστην πεποίθηται καταδρομὴν.

31 DIOG. LAERT. II 110: γέγραφε (sc. Ἀλεξῖνος Ἡλείος) . . . καὶ πρὸς Ἐφορον τὸν ἱστοριογράφον.

10—11 ἀπ' ἐναντίων τότε ἦσαν (so BE) ἐς τοὺς λόγους ὁρμ. edd ἀπ' ἐναντίων ἡθῶν ἐς τ. λ. ὁρμ. Kuester 14 φιλαλήθης — ἔγραψεν interpoliert aus Athen. III 85 A? 19 μεγάλην edd πολλήν Ps. Plut. 21 <ὅτι> edd 23 νωθὲς edd νοθὲς Ps. Plut. 26 et A sed L(aud) 32 ὅτι κατὰ τ. Ἐ. erg. nach Suid. s. Τίμαιος.

32 [SKYMN.] orb. descr. 109: ἤδη δ' ἐν' ἀρχὴν εἰμι τῆς συντάξεως τοὺς συγγραφεῖς ἐκθέμενος, οἷς δὴ χρώμενος τὸν ἱστορικὸν εἰς πίστιν ἀναπέμπω λόγον· τῷ τὴν γεωγραφίαν γὰρ ἐπιμελέστατα γεγραφοῦι ... Ἐρατοσθένει (V) μάλιστα συμπεπεισμένος Ἐφόρῳ τε καὶ τῷ τὰς κτίσεις εἰρηκότι ἐν πέντε βίβλοις Χαλκιδεῖ Διονυσίῳ (III) Δημητρίῳ τε Καλλαιανῶι συγγραφεῖ (85 T 5) κτλ.

— STRABON IX 3, 11: F 31 b.

33 a) PLIN. NH I 4: continentur situus gentes ... 21. Euboea ... 36. insularum in mari Atlantico ... ex auctoribus ... externis 10 ... Ephoro (§ 64; 120 = F 151; 129). b) I 5: ... 38. Chii ... Ephoro (§ 136 = F 165). c) I 6: ... insulae Aethiopici maris ... Ephoro (§ 198 f. = F 172). d) I 7: continentur ... 49. de spatiis vitae longissimis ... Damaste Ephoro (§ 154 = F 112) ... Stratone qui contra Ephori Ἐνρήματα scripsit ...

15 — PLUTARCH. De garr. 22 p. 514 C: s. F 213.

34 LISTEN D. GRIECH. PROFANSCHRIFTST. tab. C 51 (Rabe Rh. Mus. LXV 339): ἱστορικοὶ ἰ· Θουκυδίδης Ἡρόδοτος Ξενοφῶν Φίλιστος Θεόπομπος Ἐφορος Ἀναξιμένης Καλλισθένης Ἑλλάνικος Πολύβιος.

— EUAGRIOS HE V 24: s. 103 T 2.

F

ΕΠΙΧΩΡΙΟΣ.

(s. F 97—103).

1 (164) [PLUTARCH.] vit. Hom. I 2: Ἐφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιχωρίῳ Κυμαῖον αὐτὸν (sc. Ὅμηρον) 25 ἀποδεικνύναι πειρώμενός φησιν ὅτι Ἀπελλῆς καὶ Μαίων καὶ Δίος ἀδελφοὶ Κυμαῖοι τὸ γένος· ὧν Δίος μὲν διὰ χρεά μειώικησεν εἰς Ἀσκλην κόμην τῆς Βοιωτίας, κάκει γῆμας Πυκιμήδην ἐγέννησεν Ἡσίοδον· Ἀπελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμη κατέλιπε θυγατέρα Κριθηίδα τοῦνομα, προστησάμενος αὐτῆς τὸν ἀδελφὸν Μαίονα, ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην καὶ 30 τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δέισας κατάγνωσιν, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ Σμυρναίῳ διδασκάλῳ γραμμάτων. φοιτῶσα δὲ αὐτὴ ἐπὶ τοὺς πλύνους, οἱ ἦσαν παρὰ τῷ Μέλῃτι, ἀπεκύησε τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ, καὶ διὰ τοῦτο Μελησιγένης ἐκλήθη. μετωνομάσθη δὲ Ὅμηρος, ἐπειδὴ τὰς ὕψεις ἐπηρώθη· οὕτω γὰρ ἐκάλουν οἱ τε Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες 35 τοὺς τὰς ὕψεις πεπηρωμένους παρὰ τὸ δεῖσθαι τῶν ὀμηρεόντων, ὃ ἐστὶ τῶν ἡγουμένων. καὶ ταῦτα μὲν Ἐφορος. — [PLUTARCH.] vit. Hom. II 2. SCHOL. HOM. II. cod. Par. 2556 (Cram. AP III 98, 16).

10 ephero AE²

17 Φίλιστος Usener φιλιππος C

26 διὰ χρεά: inter-

polation Ps. Plutarchs nach Hesiod. Opp. 633—640; s. F 100

34 γὰρ Jac δὲ Ps. Plut

ΠΕΡΙ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ

(s. T 1. 2. 31? 33 d. F 104—106. 222?)

 $\overline{B}$

2 (158) ATHEN. VIII 46 p. 352 C: ζηλωτῆς δὲ <διὰ> τῶν
 5 εὐτραπέλων λόγων τούτων ἐγένετο ὁ Στρατόνικος Σμιωνίδου τοῦ ποιητοῦ,
 ὡς φησιν Ἐφορος ἐν δευτέρῳ Περὶ Εὐρημάτων, φάσκων καὶ Φιλόξενον
 τὸν Κυνθήριον περὶ τὰ δμοια ἐσπουδακέναι.

OHNE BUCHZAHL.

3 (160) ATHEN. IV 80 p. 182 C: οἶδα δὲ καὶ ἄλλα γένη αὐλῶν
 10 τραγικῶν τε καὶ λυσιωδικῶν καὶ κιθαριστηρίων, ὧν μνημονεύουσιν Ἐφορός
 τ' ἐν τοῖς Εὐρήμασι καὶ Εὐφράνωρ ὁ Πυθαγορικός ἐν τῷ Περὶ αὐλῶν (IV),
 ἔτι δὲ καὶ Ἀλεξίς [ὧν] καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Περὶ αὐλῶν.

4 (159) ATHEN. XIV 40 p. 637 B: φοίνικα δὲ τὸ ὄργανον Ἐφορος
 καὶ Σκάμων ἐν τοῖς Περὶ Εὐρημάτων (III) ὑπὸ Φοινίκων εἰρεθὲν ταύτης
 15 τυχεῖν τῆς προσηγορίας. Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν πρώτῳ Δηλιάδος (III)
 διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐν Δήλῳ φοίνικος τοὺς ἀγκῶνας αὐτοῦ ἐξεργάσασθαι **

5 (70) SCHOL. HOM. II. A 31 (CRAM. AP III 119, 27. ET. M. 367, 47):
 ἰστὸν ἐποιομένην]. . αἱ πάλαι γυναῖκες ἐστῶσαι ὑφαινον καὶ ἐπιπορευό-
 μεναι τὸν ἰστὸν <διὰ τὴν τῶν ὑφαινομένων, ὡς εἰκός, πλατύτητα>. πρώτην
 20 δὲ γυναῖκα Αἰγυπτίαν, Ἴρ τὸ ὄνομα, καθεζομένην ὑφάει φασί, ἀφ' ἧς
 καὶ Αἰγύπτιοι τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα <καθημένης> ἰδρύσαντο, ὡς φησιν
 Ἐφορος ἐν τοῖς Εὐρήμασι.

ΠΕΡΙ ΑΕΞΕΩΣ

(s. F 107—108)

25 6 (163) THEON Progymn. 2 p. 71, 19 Sp: συγγνώμης δ' ἄξιον,
 διὰ εἰς ἐκεῖνά τις ἐμπέσει ποτὲ τὰ μέτρα, ἅπερ ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τὸ
 πεζόν, οἷόν ἐστι τὸ ἰαμβικόν. διὸ καὶ πάντες οἱ συγγραφεῖς ἄκοντες
 ἐμπέπτουσιν εἰς τὸ γένος τοῦτο. ὁ γοῦν Ἐφορος ἐν τῷ Περὶ λέξεως δι'
 αὐτοῦ τοῦ ἀπαγορευόντος λόγου, μὴ τῇ ἐνρῳθμῳ χρῆσθαι διαλέκτῳ,
 30 εὐθὺς ἐν ἀρχῇ στίχον εἰρηκεν εἰπὼν «πάλιν δὲ περὶ τῆς ἐνρῳθμοῦ
 διέξειμι.»

4 <διὰ> Wilamowitz 10 λυσιωδικῶν Hiller λυσιωδῶν Ath 12 [ὧν] Jac
 Ἀλεξίων ο. Ἀλέξων Schweighäuser 14 σκάμμων A εἰρεθὲν Kaibel εἰρε-
 θέντα Ath 16 ** <τὸν δεῖνα> Jac; auch der folgende satz lückenhaft.
 ἐξεργάσθαι Schweighäuser 19 διὰ — πλατύτητα add. Eust. II. p. 31, 51
 20 Ἴρ τὸ ὄνομα om Eust. υἱὸν τ. δ. cod. Neap. 159; Et. M. 21 καθημένης add.
 Eust. 21—22 ὧς — Εὐρήμασι om Eust. εὐφορος ἐν εὐρ^τ (ἐν τῇ εὐρῇ) EtM

ΙΣΤΟΡΙΑΙ $\bar{A}$ — $\bar{A}$

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

(vgl. F 109—111; 222?)

7 (—) PHOT. bibl. 176 p. 121 a 30: (T 3 a) διὸ καὶ τὰ προοίμια
5 αὐτοῖς (sc. Θεοπόμπῳ καὶ Ἐφόρῳ) τῶν Ἱστοριῶν τῇ τε διανοίᾳ καὶ
τοῖς ἄλλοις ἐστὶν ὁμοιότατα, ὥς ἂν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀφειτηρίας ἐκδραμόντων
ἐκατέρου πρὸς τὸ στάδιον τῆς ἱστορίας.

8 (1) POLYB. IV 20, 5 (ATHEN. XIV 22 p. 626 A): οὐ γὰρ ἡγητέον
μουσικὴν, ὥς Ἐφορός φησιν ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς ὅλης πραγματείας,
10 οὐδαμῶς ἀρμόζοντα λόγον αὐτῷ ῥίψας, ἐπ' ἀπάτην καὶ γοητεία παρεισ-
ῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις.

9 (2) HARPOKR. s. ἀρχαίως (DERS. s. καινῶς). Ἰσοκράτης Πανηγυ-
ρικῷ (§ 8) 'τά τε παλαιὰ καινῶς διελθεῖν καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γενομένων
ἀρχαίως εἰπεῖν'. ἔνιοι μὲν φασὶ σημαίνειν ἀρχαιοτρόπως, τουτέστιν ἀρχαιο-
15 τέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Ἐφορος δ' ἐν τῇ $\bar{A}$ τῶν Ἱστοριῶν τρόπον τινὰ
ἐξηγήσατο, (ἐν $\bar{\omega}$) φησὶ περὶ τῶν ἀρχαίων πραγμάτων τοὺς νεωτέρους
διεξέρχασθαι. «περὶ μὲν γὰρ τῶν καθ' ἡμᾶς γεγενημένων»
φησὶ «τοὺς ἀκριβέστατα λέγοντας πιστοτάτους ἡγού-
μεθα, περὶ δὲ τῶν παλαιῶν τοὺς οὕτω διεξιόντας ἀπι-
20 θανωτάτους εἶναι νομίζομεν, ὑπολαμβάνοντες οὔτε τὰς
πράξεις ἀπάσας οὔτε τῶν λόγων τοὺς πλείστους εἰκὸς
εἶναι μνημονεύεσθαι διὰ τοσοῦτων.»

 $\bar{A}$

(T 18. F 29?; [64]; 65?; 112—118; 226?)

25 10 (22) HARPOKR. s. Κεβρήνα . . . πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος Κεβρήν,
Κυμαίων ἀποικία, ὥς φησιν Ἐφορος ἐν $\bar{A}$.

11 (34) ATHEN. III 66 p. 105 D: περὶ δὲ τῶν καρίδων, ὅτι καὶ
πόλις ἦν Καρίδες περὶ Χίον τὴν νῆσον Ἐφορος ἐν τῇ $\bar{A}$ ἱστορεῖ, κτίσαι
φάσκων αὐτὴν τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ ἐπὶ Λευκαλίωνος γενομένου κατα-
30 κλισμοῦ μετὰ Μάκαρος, καὶ μέχρι νῦν τὸν τόπον καλεῖσθαι Καρίδας.

12 (23) SCHOL. RS PLATON. Lach. 187 B: ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ
κίνδυνος] ἐπὶ τῶν ἐπισφαλέστερον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνευόντων. Κᾶρες
γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορεῖσθαι, ὅθεν καὶ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέ-
ταττον . . . καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ (Π. J 378) δὲ 'ἐν Καρὸς αἴση' ἐν τῷ

8 οὐ παραληπτέον δὲ Ath 10 αὐτῷ ῥίψας recs αὐτῷ ῥίψαι AB ἂν τῷ
ῥίψαι F 10—11 παρεισῆχθαι CDE Ath — ἡχθῇ ABF 13 γεγενημένων Isokr
15 Ἐφορος (Harp. s. καινῶς): Θουκυδίδης Harp. s. ἀρχαίως δ' add. A Harp. s. καινῶς
16 (ἐν $\bar{\omega}$) Jac γήσας CMueller 17 γενομένων C 25 Κεβρήνα — Κεβρήν Dindorf
κέβρηνα — κέβρον Harp 28 ἐν τῇ γ Marx 'Ephori verba decurtata videntur' Kaibel

τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων (F 40 Di) 'καὶ δὴ ᾧ πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι'. καὶ Ἐφορος ἐν ᾧ Ἱστοριῶν· καὶ Φιλήμων ἐν Γάμῳ (II 483, 18 K) 'ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα, δέσποτα' κτλ.

13 (8) THEON Progymn. 2 p. 67, 8 Sp: διηγημάτων μὲν μυθικῶν
5 . . . παρὰ Ἐφόρῳ ἐν τῇ πρώτῃ τὸ περὶ τῶν πεντήκοντα Θεοπίου
θυγατέρων, αἷς ἀπάσαις παρθένοις οὖσαι φασὶν ἅμα μιγῆναι τὸν Ἡρα-
κλέα . . . (es folgt F 17).

14 (9) a) SCHOL. APOLL. RHOD. I 1168: Ἐφορος δὲ ἐν πρώτῳ
παραδέδωκεν αὐτὸν (sc. Ἡρακλέα) δι' Ὀμφάλην καταλελειφθαι. b) ebd.

10 I 1289: Ἐφορος δὲ ἐν τῇ ε' φησὶν αὐτὸν ἐκουσίως ἀπολελειφθαι πρὸς
Ὀμφάλην τὴν Λυδῶν βασιλεύσαν.

15 (10) STEPH. BYZ. s. Δυμᾶνες· φυλὴ Λωριέων. ἦσαν δὲ τρεῖς,
'Υλλεῖς καὶ Πάμφυλοι καὶ Δυμᾶνες, ἐξ Ἡρακλέους (καὶ προσετέθη ἡ Ὑρνη-
θία), ὡς Ἐφορος ᾧ. «Αἰγίμιος γάρ, ὢν τῶν περὶ τὴν Οἶτην
15 Λωριέων βασιλεὺς, ἔσχε δύο παῖδας Πάμφυλον καὶ
Δυμᾶνα, καὶ τὸν τοῦ Ἡρακλέους Ὑλλὸν ἐποίησατο τρί-
τον, χάριν ἀποδιδούς ἄνθ' ὧν Ἡρακλῆς ἐκπεπτωκότα
κατήγαγεν.»

16 (11. 13) SCHOL. PINDAR. P. V 101 b Αἰγεῖδαι ἐμοὶ πατέρες]
20 διτταὶ γίνονται αἱ τῶν θήβηθεν Αἰγεῖδων εἰς Σπάρτην ἀφίξεις, προτέρα
μὲν ἢ σὺν τοῖς Λωριεῦσι καὶ Ἀριστοδήμῳ, ἥς μέμνηται Ἐφορος ἐν τῇ
πρώτῃ λέγων· «Ὑλλὸν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀποτυχόντας τῆς ἐπὶ τὴν
Σπάρτην στρατείας ἐπερωτᾶν τὸν θεὸν τίνας τῶν Ἑλλήνων ποιήσονται
πρὸς τὴν κάθοδον συμμάχους· τὸν δὲ ἀνελεῖν, τοὺς ὑπὸ Ἡρακλέους εὐερ-
25 γηθέντας, πρώτους δὲ τούτων κελεῦσαι Αἰγεΐδας παρακαλεῖν. ὑπολαμβά-
νοντας δὲ ταῦτα εὐλόγως προσεταχέναι τὸν θεὸν ἐλθεῖν εἰς τὰς Ἀθήνας
πρῶτον, εἰδότας Θησέα τὸν Αἰγέως μέγιστα πάντων ὕφ' Ἡρακλέους εὐεργε-
τημένον. [εὖ δὲ ἔχειν τὴν μαντείαν νομίζοντας ** καὶ πρώτους τοὺς Θη-
σεῖος τοῦ Αἰγέως ἀπογόνους ἐκάλουν, τοῦ τῆς καθόδου μὴ διαμαρτεῖν].**

5 Θεοπίου Scheffer θυέστου Theon	6 φησὶν?	8 ἐν πρώτῳ om p
9 παραδέδωκεν f p ἀνα— L ἀπο— Keil	καταλελειφθαι om L	12 Δυμᾶνες
Valesius δορυμᾶν Steph	φυλῶν P φυλὸν Xylander	13 δορυμᾶνες R [ἐξ Ἡρα- κλέους] Valesius [ἐξ — Ὑρνηθία] Marx
Ὑλλεῖς ἐξ Hq. Burmann	13—14 Ὑρνη- θία Meineke	δορυμᾶν Steph
14 Αἰγίμιος Aldus αἰγίμιος Steph	ὦν Jac	15 ἔσχε δὲ edd
16 Δυμᾶνα: Δύμαντα Berkel (Paus. VII 17, 6; vgl. Steph. Byz. s. Ἀκαρνανία).	ὕλλαν ἐποίησαντο P	20 γίνονται al Dr (ach- mann) γεγόνασι, γε, δὲ αἱ Schol
αἱ εἰς D G Q	22—47, 7: nicht wörtlich	23 Σπάρτην: Eph schrieb Πελοπόννησον
25 πρῶτον D	τούτων Dr τούτους	28—29 zwei fassungen in B (in DEGQ fehlen μέγιστα — νομίζοντας, πρῶ- τους τοὺς, τοῦ Αἰγέως), durch die zweite ist der bericht über den mißerfolg der athenischen sendung verdrängt
29 πρὸς τὸ μὴ τ. κ. διαμαρτεῖν B		

ἔπειτά φασι τὸν Ἀριστόδημον διὰ τῆς Βοιωτίας πορευόμενον καταλαβεῖν
θύοντάς τινας τῶν Θηβαίων παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ τοῦ κήρυκος ἀκούσαντα
τοῖς Αἰγείδαις εὐχομένον τὰ ἀγαθὰ, λαβεῖν περὶ τῆς μαντείας ἔννοιαν·
καὶ νομίσαντα δεῖν, ἔπειδὴ τοὺς Ἀθήνηθεν Αἰγείδας πρώτους παρακαλοῦν-
τες διημάρτανον, τοὺς ἐκ τῶν Θηβῶν συμμάχους μετελθεῖν † πρότερον. κατὰ
τύχην δὲ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ τῶν Ἑρακλειδῶν τὴν Πελοπόννησον κατασχόν-
των ἡγοῦντο τὸ μαντεῖον εἰρῆσθαι περὶ τῶν ἐν Θήβαις Αἰγείδων.» ἑτέρα δὲ
ἢ σὺν Τιμομάχῳ, ἐν ᾧ πρὸς Ἀμυνκλαεῖς Λακεδαιμονίοις καθιςιτήκει πόλεμος.

17 (8) THEON Progymn. 2 p. 67, 11: (F 13) καὶ περὶ τοῦ Ἀριστο-
δήμου ὡς ἐτελεύτησε κεραννόβλητος γενόμενος.

18 (16) a) — — 2 p. 67, 12: τῶν δὲ πραγματικῶν διηγήσεων
ἔστι μὲν τινα καὶ παρὰ Ἡροδότου λαβεῖν, ὡς τὰ ἐκ τῆς τετάρτης (42) περὶ
τοῦ διαιρεῖσθαι τὴν ὅλην γῆν εἰς τρία μέρη . . . καὶ παρὰ Θουκυδίδου ἐκ
τῆς πρώτης (20) τὰ περὶ τῆς ἀναιρέσεως Ἰππάρχου . . . πλείω δὲ ἔχομεν
καὶ παρ' ἄλλων ἱστορικῶν λαβεῖν· παρὰ μὲν Ἐφόρου ἐκ τῆς πρώτης τὰ
περὶ τὴν διαίρεσιν τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὴν τῶν Ἑρακλειδῶν κάθοδον.
b) STRABON VIII 8, 5: οὐκ ἄτοπον δ' ἴσως καὶ τοὺς οἰκιστὰς προσθεῖναι
τῶν τὴν Πελοπόννησον οἰκούντων, οὓς εἶπεν Ἐφορος, τοὺς μετὰ τὴν Ἑρα-
κλειδῶν κάθοδον· Κορινθίου μὲν Ἀλήτην (F 19), Σικυῶνος δὲ Φάλκην,
Ἀχαιῆς δὲ Τισαμενόν, Ἥλιδος δ' Ὀξύλον, Μεσσήνης δὲ Κρεσφόντην, Λακε-
δαίμονος δ' Εὐρυσθένη καὶ Προκλῆ, Ἄργους δὲ Τήμενον κ(αὶ Κίσσον, τῶν
δὲ) περὶ τὴν Ἀκτὴν Ἀγ(ρ)αῖον καὶ Δηφόντην. c) [SKYMN.] orb. descr. 516:
τὰ μὲν οὖν βόρεια τῆς Πελοποννήσου μέρη | Σικυῶνιοι κατέχουσιν οἱ τε πρὶν ποτε |
Κορινθοὶ οἰκήσαντες ἐπιφανῆ πόλιν | ἄλλοι τ' Ἀχαιοί· τοὺς πρὸς ἐσπέραν δ' ὄρους, καὶ
ζέφυρον Ἥλειοι τε καὶ Μεσσήνιοι· | τὸ πρὸς μεσημβρίαν δὲ καὶ νότον κλίμα | Λάκωνες
Ἀργεῖοί τε· πρὸς ἀνιόντα δὲ | ἥλιον δοῦναι κατέχουσι τὴν Ἀκτὴν πόλεις· | ἐν τῇ μεσο-
γείῳ δ' ἐστὶν ἡ Φλιασία | τὸ τ' Ἀρκάδων μέγιστον ἐπὶ τούτοις ἔθνος. | τοὺς Ἀρκάδας
μὲν οὖν λέγουσ' αὐτόχθονας, | ὅστερον Ἀλήτην δ' οἰκίσαι Κορινθίους, | Φάλκην δὲ
τὸν Σικυῶνα, τὴν δ' Ἀχαιᾶν | Τισαμενόν, Ἥλιδος δ' ἐπάρχειν Ὀξύλον | ἡγεμόνα,
Κρεσφόντην δὲ τῆς Μεσσηνίας, | Εὐρυσθένην δὲ καὶ Προκλῆ Λακεδαιμόνους, | Ἄργους
δὲ Κίσσον καὶ μετ' αὐτοῦ Τήμενον, | τῶν δὲ περὶ τὴν Ἀκτὴν Ἀγραῖον, ὡς λόγος, |
καὶ Δηφόντην, (γαμβρόν) ὄντα Τημένον. (folgt F 145).

1 φησι Schroeder 3 περὶ BG¹ παρὰ DG²Q 4 πρῶτον DQ 5 προ-
τέ(ους) BD δευτέρους Schroeder 7 εἰρησθαι B ἡγεῖσθαι DEGQ 7—8 ἑτέρα
— πόλεμος (andere fassung) om DGQ 21—22 κ(αὶ Κισσόν, τῶν δὲ) Kramer
22 Ἀγραῖον Kramer (Paus. II 28, 3) ἀγείον A (B fehlt) Nikol. Damask. 90 F 30 αἴγιον
Epit Palat Ἀγέλαον Knaack (Bibl. II 179) ἀγανόν c 24 οἰκίσαντες Gail δ' ὄρους
Mei(neke) δόρους Sky θ' ὄρους Le(tronne) 25 δὲ καὶ Mei τε καὶ Sky 27 ἐπὶ
Mei ἐν Sky 28 Ἀλήτην δ' οἰκίσαι Le δ' Ἀλήτην οἰκῆσαι Sky 29 Τισαμενόν
Vinding τειχιζόμενον Sky 30 Προκλῆ Fabricius Πρόκλην Sky 31 Κίσσον Vinding
(F 149; Exc. De ins. p. 9, 19) Κρίσων Sky Κισός Paus. II 28, 3; Exc. De ins. 198, 1
Ἀγραῖον: ἀγανόν Sky Ἀγέλαον Mei 32 (γαμβρόν) C Mueller δηφόντην ^{νίδν} ὄντα Sky

19 (17) SCHOL. PLATON. EUTHYD. 292 E: Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τῶν ἄγαν μὲν ὑπερσεμνυνόμενων, κακῶς δὲ καὶ πονηρῶς ἀπαλλαττόντων. τῶν γὰρ Κορινθίων βαρέα τοῖς Μεγαρεῶσιν ἀποίοις οὖσιν ἐπιταττόντων τὸ μὲν πρῶτον δῆλοτον· ὥς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπελίμπανον οἱ Κορινθιοί, (τὰ δὲ τῶν Μεγαρέων ἔρωτο), ἐλπίσαντες οἱ
5 Μεγαρεῖς οὐδὲν ἂν παθεῖν ἀποστάντες παραχρῆμα τῶν Κορινθίων ἀφίστανται. πέμπουσιν οὖν πρέσβεις οἱ Κορινθιοί κατηγορήσαντας τῶν Μεγαρέων, οἱ παρελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄλλα τε πολλὰ διεξήμεσαν καὶ τέλος ὅτι δικαίως ἂν στενάξειεν ὁ Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, εἰ μὴ λήφονται δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροξυνθέντες οἱ Μεγαρεῖς τοὺς τε πρέσβεις παραχρῆμα λίθοις ἔβαλον, καὶ μετὰ
10 μικρὸν ἐπιβοηθησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, γυνῇ τῶν Κορινθίων ἀποχωροῦντων, ἐγεπόμενοι καὶ κτείνοντες ἅμα παῖσιν ἀλλήλοισ τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις (439) . . . καὶ ἐν Ταγηνισταῖς (I 523, 509 K), καὶ Ἐφωρος ἐν πρώτῃ Ἱστοριῶν, καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐπ' οὐδενὶ τέλει ἀπειλούντων . . . Μεγαρεῶσι
15 γὰρ ὥρμημένοις ἀφίστασθαι ἐπιλέγειν τὸν Κορινθιον· οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κορινθος. μέμνηται ταύτης καὶ Πίνδαρος (N VII 106).

$\bar{B}$

(s. F 105? 119—124. 153?)

20 (27) a) MACROB. s. V 18, 6—8: . . . Ephorus notissimus scriptor
20 *historiarum libro secundo ostendit his verbis*: «τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ποταμοῖς [τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ποταμούς] οἱ πλησιόχωροι μόνον θύουσιν, τὸν δὲ Ἀχελῷον μόνον πάντας ἀνθρώπους συμβέβηκεν τιμᾶν, οὐ τοῖς κοινοῖς ὀνόμασιν ἀντὶ τῶν ἰδίων <ὀνομάζοντες τοὺς ἄλλους ποταμούς, ἀλλὰ>
25 τοῦ Ἀχελῷου τὴν ἰδίαν ἐπωνυμίαν ἐπὶ τὸ κοινὸν μεταφέροντας. τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ ὅλως, ὅπερ ἐστὶν κοινὸν ὄνομα, ἀπὸ τῆς ἰδίας ἐκείνου προσηγορίας Ἀχελῷον καλοῦμεν, τῶν δὲ ἄλλων ὀνομάτων τὰ κοινὰ πολλάκις ἀντὶ τῶν ἰδίων ὀνομάζομεν τοὺς μὲν Ἀθηναίους Ἑλλη-
30 νας, τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους Πελοποννησίους ἀποκαλοῦντες. τούτου δὲ τοῦ ἀπορήματος οὐδὲν ἔχομεν αἰτιώτατον εἰπεῖν ἢ τοὺς ἐκ Δωδώνης χρησμούς· σχεδὸν γὰρ ἐν ἅπασιν αὐτοῖς προστάττειν ὁ θεὸς εἶωθεν Ἀχελῷω θύειν, ὥστε πολλοὶ νομίζοντες οὐ τὸν ποταμὸν
35 τὸν διὰ τῆς Ἀκαρνανίας ῥέοντα, ἀλλὰ τὸ σύνολον ὕδωρ Ἀχελῷον ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ καλεῖσθαι, μιμοῦνται τὰς τοῦ θεοῦ προσηγορίας. σημεῖον δὲ ὅτι πρὸς τὸ θεῖον ἀναφέροντες οὕτω λέγειν εἰώθαμεν· μάλιστα γὰρ τὸ ὕδωρ Ἀχελῷον προσαγορεύομεν ἐν τοῖς ὄρκοις καὶ ἐν ταῖς
40 εὐχαῖς καὶ ἐν ταῖς θυσίαις. ἅπερ πάντα περὶ τοὺς θεούς.»

4 <τὰ — ἔρωτο> Jac (Schol. Pind. N VII 155)

5 <πλέον> παθεῖν?

21 [τοὺς — ποταμούς] edd

24 <ὀνομάζοντες — ἀλλὰ> Jac [οὐ — ἰδίῳ] Marx

33 αὐτοῖς edd αὐτοὺς Maer

b) SCHOL. HOM. II. Φ 195 (P. OX II 221 col. IX 21): "Εφορος δ' ἐν β [φησὶ] τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον σχεδὸν ἐν ἅπασιν τοῖς χρησμοῖς προστάττειν Ἀχελῷω θύειν, ὅθεν τοὺς Ἕλληνας πάν[τ]α [...] ποταμὸν νομίζειν Ἀχελῷον.

c) SERV. DAN. Verg. ge I 8: nam, sicut Orphēus (F 344 Kern) docet et Aristophanes comicus (Lys. 381) et Ephorus historicus tradunt, Acheloon generaliter propter antiquitatem fluminis omnem aquam veteres vocabant.

21 (26) AMMON. De diff. verb. p. 70 Valck.: Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς διαφέρουσιν, καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου (p. 238 Schm.) φησὶν· 'καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσειον εἰς Ἰσμηνίου πρῶτον. τίς δ' ἐστὶ διαφορὰ Θηβαγενέων πρὸς Θηβαίους, Ἐφορος ἐν τῇ δευτέρᾳ φησὶ· «οὔτοι μὲν οὖν συνετάχθησαν εἰς τὴν Βοιωτίαν· τοὺς δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ὁμόρους προσοικοῦντας ἰδίαι Θηβαῖοι προσηγάγοντο πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, [δὲ] οἱ σύμμικτοι ἦσαν πολλὰ χόθεν, ἐνέμοντο δὲ τὴν ὑπὸ τὸν Κιθαιρῶνα χώραν καὶ τὴν ἀπεναντίον τῆς Εὐβοίας, ἐκαλοῦντο δὲ Θηβαγενεῖς, ὅτι προσεγένοντο τοῖς ἄλλοις Βοιωτοῖς διὰ Θηβαίων.»

22 (25) HARPOKR. s. Ἀπατούρια· . . . ἐορτὴ ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις, ἣν ἄγουσι Πυανεισιῶνι ἐφ' ἡμέρας δ', ὡς φασιν οἱ τὰ Περὶ ἐορτῶν γράψαντες (IV). πόθεν δ' ἐκλήθη ἄλλοι τε πολλοὶ εἰρήκασιν καὶ Ἐφορος ἐν β, ὡς διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὀρίων ἀπάτην γενομένην, ὅτι Ἀθηναίων πολεμούντων πρὸς Βοιωτοὺς ὑπὲρ τῆς Μελανίας χώρας Μέλανθος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Ξάνθον τὸν Θηβαίων μονομαχῶν ἀπατήσας ἀπέκτεινεν.

Γ

(s. F 125—127)

23 (37) PHOT. SUID. s. Περιθοῖδαι· δῆμος τῆς Οἰνιήδος φυλῆς, ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίονος. νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων, Θεσσαλοὺς δ' ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν Περιθοῖδας. Ἐφορος ἱστορεῖ ἐν γ.

24 (33) STEPH. BYZ. s. Ἀθῆναι . . . εἰς Εὐβοίας, Δίαντος κτίσμα, ὡς Ἐφορος γ· Ἀβαντος δὲ γίγνονται παῖδες Ἀλκων καὶ

3 πάντα[ς] P irrig? ποταμούς unmöglich (Gr-H) 5 Ephorus Commelinus euphorus Schol 8 τοῦ πρώτου Wil(amowitz) 9—10 καὶ — πρῶτον hinter διὰ Θηβαίων v. 18 MSchmidt 10 Ἰσμηνίου Valckenaer Ἰσμηνὸν Am Ἰσμηνίου ἱερὸν Koene Ἰσμηνίου ἡρώτων MSchmidt 14 [δὲ] Schwartz οἱ δὲ Wil 16 ἀπεναντίον Anon ἀπομάντιον Am 22 πολεμούντων τ. Ἀθ. A 23 Μελανίας Harp Lex. Seguer. 417, 21 Bekk. Μελαίων Hellanik. 4 F 125; Polyaen. I 19; Schol. Aristoph. Ach. 146; vgl. Steph. Byz. v. Μελαίειν. 24 Θηβαίων AB 33 γίνονται R

Δίας καὶ Ἀρέθουσα, ὧν δὲ μὲν Δίας κτίσας πόλιν οὕτως ἀπὸ τῆς πατρίδος ὠνόμασεν.» ὁ πολίτης Ἀθηναῖος καὶ Ἀθηναίος. (ταύ)τας δ' Ἀθήνας καὶ Διάδας λέγεσθαι.

25 (35) STEPH. BYZ. s. Λάμψος· μοῖρα τῆς Κλαζομενίων χώρας, ἀπὸ Λάμψου παιδὸς † Κυδρίδου, ὡς Ἐφορος γ.

26 (35) — — s. Σκυφία· πολίχνιον Κλαζομενίων, ὡς Ἐφορος ἐν γ· «ἐν Σκυφίαι κατῴκει». τινὲς δὲ διὰ τοῦ π.

27 (36) PHOT. SUID. s. Κωρυκαῖος . . . Κῶρυκος γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον, παρ' ὧι πόλις Ἀττάλεια. ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως
10 ἵνα μὴδὲν αὐτοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων ἐπὶ τὴν ἄκραν ληιστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμένειν ὁρμούντας κατηκροῶντο καὶ τοῖς ληισταῖς ἀπήγγελλον καὶ τίνες εἰσὶν καὶ ποῖ πλέουσιν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία 'τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἡκροάζετο' . . . ὁ δ' Ἐφορος ἐν γ· «ὅπ' ἄκραι» φησὶν «ῥοικουν οἱ καλούμενοι Κωρυκαῖοι
15 ἀνατεινούσῃ εἰς πέλαγος, σύμμικτοὶ τινες κατασκευασάμενοι πολισμάτιον, γείτονες Μυονήσῳ. τοῖς οὖν ὁρμούσιν ἐμπόροις προσήεισαν, ὡς ἐωνούμενοι <ῆ> σύμπλοοι· εἴτα μαθόντες τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλέουσι, τοῖς Μυονησίοις ἀπήγγελλον, ἀκεῖνοι ἐπετίθεντο αὐ-
20 τοῖς· ἐλάβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων.»

28 (35) STEPH. BYZ. s. Μυκαλησός· πόλις μεσογεία Βοιωτίας . . . ἔστι καὶ ἄλλη Καρίας, ὡς Ἐφορος γ.

29 (32a) ATHEN. VI 84 p. 263 F: ὁ Ἐφορος δ' ἐν γ· Ἱστοριῶν «κλαρώτας» φησὶ «Κρηῆτες καλοῦσι τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ
25 γενομένου περὶ αὐτῶν κλήρου. τούτοις δ' εἰσὶ νενομισμέναι τινὲς ἐορταὶ ἐν Κυδωνίαι, ἐν αἷς οὐκ εἰσίσιασιν εἰς τὴν πόλιν ἐλεύθεροι, ἀλλ' οἱ δούλοι πάντων κρατοῦσι καὶ κύριοι μαστιγοῦν εἰσι τοὺς ἐλευθέρους.»

Δ (ΕΥΡΩΠΗ)

30 (s. T 32—33; F 29? 128—159. 216?)

30 (38) a) STRABON I 2, 28: μὲν δὲ καὶ Ἐφορος τὴν παλαιὰν περὶ τῆς Αἰθιοπίας δόξαν, ὅς φησιν ἐν τῷ περὶ τῆς Εὐρώπης λόγῳ,

1 Δίας om. V πόλεις V 2—3 Ἀθηναῖος R (m² aus Ἀθηναῖος?) — κῆς V Ἀθηναίτης? Mei(neke) 3 ταύτας Jac ταύτας τὰς Valckenaer τὰς Steph λέγεσθαι <Διοχόλος μαρτυρεῖ> Valckenaer 4 Κλαζομενίων Mei — νῶν (aus — νίων R¹) Steph 5 κυδρίδου R καδρίδου V καδίδρου P Κοδρίδου Mei Κυδρήλου Schwartz 8—9 Παμφυλίας: Κιλικίας Bernhardt 9 ἀττάλια Phot 10 ἐπὶ τὴν Suid τὴν Phot 13 ἄρ' ὁ Suid ἄρα Phot ἡκροάσατο Naber 16 Μυονήσῳ (u. Μυονησίοις) Suid 17 προσῆσαν Phot <ῆ> ed. Bas. Suidae ἡ ὠνούμενοι ἢ συμπλ. Dobree ὡσεὶ ὦν. ἢ συμπλ. Bernhardt 23 γ: Α (zu F 18. 19) o. eher Δ (zu F 33)?

τῶν περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τόπων εἰς τέσσαρα μέρη διηρημένων,
 τὸ πρὸς τὸν ἀπηλιώτην Ἰνδοὺς ἔχειν, πρὸς νότον δὲ Αἰθίοπας, πρὸς δύσιν
 δὲ Κέλτους, πρὸς δὲ βορρᾶν ἄνεμον Σκύθας. προστίθῃσι δ', ὅτι μεῖζων
 ἢ Αἰθιοπία καὶ ἡ Σκυθία· «δοκεῖ γάρ» φησὶν «τὸ τῶν Αἰθιό-
 5 πων ἔθνος παρατείνειν ἀπ' ἀνατολῶν χειμερινῶν μέχρι
 δυσμῶν <χειμερινῶν>· ἡ Σκυθία δ' ἀντίκειται τούτῳ». **b)** KOSMAS JNDIKOPL. Topogr. Christ. II p. 148 (Migne Patrol. gr. 88,
 117): 'Εφόρου ἐκ τῆς δ' αὐτοῦ Ἱστορίας. «τὸν μὲν γὰρ ἀπηλιώ-
 την καὶ τὸν ἐγγὺς ἀνατολῶν τόπον Ἰνδοὶ κατοικοῦσι·
 10 τὸν δὲ πρὸς νότον καὶ μεσημβρίαν Αἰθίοπες νέμονται·
 τὸν δὲ ἀπὸ ζεφύρου καὶ δυσμῶν Κελτοὶ κατέχουσι· τὸν
 δὲ κατὰ βορρᾶν καὶ τοὺς ἄρκτους Σκύθαι κατοικοῦσιν.
 ἔστιν μὲν οὖν οὐκ ἴσον ἕκαστον τούτων τῶν μερῶν, ἀλλὰ
 τὸ μὲν τῶν Σκυθῶν καὶ τῶν Αἰθιόπων μεῖζον, τὸ δὲ τῶν
 15 Ἰνδῶν καὶ τῶν Κελτῶν ἔλαττον. καὶ παραπλήσιον ἑκα-
 τέρων ἀλλήλοις ἔχει τοῦ τόπου τὸ μέγεθος· οἱ μὲν γὰρ
 <Ἰνδοί> εἰσι μετὰ ξὺν θερινῶν καὶ χειμερινῶν ἀνατολῶν·
 Κελτοὶ δὲ τὴν ἀπὸ θερινῶν μέχρι χειμερινῶν δυσμῶν
 χώραν κατέχουσι· καὶ τοῦτο μὲν ἴσόν ἐστιν ἐκείνῳ τῷ
 20 διαστήματι καὶ μάλιστα πῶς ἀντικείμενον. ἡ δὲ τῶν
 Σκυθῶν κατοίκησις τοῦ μὲν ἡλίου τῆς περιφορᾶς τὸν
 διαλείποντα κατέχει τόπον· ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ τῶν
 Αἰθιόπων ἔθνος, ὃ δοκεῖ παρατείνειν ἀπὸ ἀνατολῶν
 χειμερινῶν μέχρι δυσμῶν τῶν βραχυτάτων.» οὗτος ὁ Ἐφο-
 25 ρος παλαιὸς ἐστὶ συγγραφεὺς, φιλόσοφος καὶ ἱστοριογράφος.

Diagram illustrating the arrangement of the twelve zodiac signs (ζῳδιακά) around a central square, with the four cardinal directions (ἐνδοχῆς) labeled at the corners.

Central Square (Inner Box):

- Top: ΑΙΘΙΟΠΕΣ (Aithiopes)
- Bottom: ΣΚΥΘΑΙ (Skuthai)
- Left: Ν (N)
- Right: Ε (E)

Outer Square (Middle Box):

- Top: Δ (D)
- Bottom: Ο (O)
- Left: Ι (I)
- Right: Δ (D)

Outermost Square (Outer Box):

- Top: ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ (Chaimerine)
- Bottom: ΘΕΡΙΝΗ (Therine)
- Left: ΑΠΗΛΙΩΤΗΣ (Apheliotes)
- Right: ΖΕΦΥΡΟΣ (Zephyros)

Cardinal Directions (Corners):

- Top: ΝΟΤΟΣ (Notos)
- Bottom: ΒΟΡΡΑΣ (Borras)
- Left: ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΑΝΑΤΟΛΗ (Chaimerine Anatole)
- Right: ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΔΥΣΙΣ (Chaimerine Dysis)

ἀκριβῶς ὁ Ἐφορος καὶ λόγῳ καὶ τῇ καταγραφῇ . . . διηγείται τὴν θέσιν
 τῆς γῆς καὶ τῶν ἄστρων τὴν περιφορὰν. c) [SKYMN.] orb. deser. 167—182

ἔπειτα (hinter Tartessos) χώρα Κελτική καλουμένη | μέχρη τῆς θαλάττης τῆς κατὰ Σαρδὸν κειμένης, | ὅπερ μέγιστόν ἐστι πρὸς δυσμαῖς ἔθνος. | τὴν μὲν γὰρ ἐντὸς ἀνατολῶν πᾶσαν σχεδὸν | οἰκοῦσιν Ἰνδοί, τὴν δὲ πρὸς μεσημβρίαν | Αἰθίοπες ἐγγὺς κείμενοι νότον πρὸς | τὸν ἀπὸ ζεφύρου Κέλτοι δὲ μέχρη δυσμῶν τόπον |
 5 θερινῶν ἔχουσιν, τὸν δὲ πρὸς βορρᾶν Σκύθαι. | Ἰνδοὶ μὲν οὖν μεταξὺ θερινῶν ἀνατολῶν | καὶ χειμερινῶν οἰκοῦσι. Κέλτοι δ' ἀνάπαλιν | ὑπ' ἱσημερινῆς (θερινῆς) τε δύσεως, ὡς λόγος. | τὰ μὲν οὖν ἔθνη τὰ τέσσαρ' ἐστὶ τοῖς ὄχλοις | τοῖς πλήθεσιν τε τῶν κατοικοῦντων ἴσα· | ἥ δ' Αἰθιοπῶν πλέον' ἐστὶ χώραν καὶ Σκυθῶν | ἐρημίαν (δ') ἔχουσα πλείστην διὰ τὸ καὶ | τὰ μὲν ἔμπρ' εἶναι μᾶλλον αὐτῶν, τὰ δ' ἔννερα.

10 s. F 128; 129.

— SCHOL. ARISTEID. p 515, 22 Ddf.: s. F 64.

31 (70) a) THEON Progymn. 2 p. 95, 8 Sp: τὸ δὲ μὴ μόνον ἀνασκευάζειν τὰς τοιαύτας μυθολογίας, ἀλλὰ καὶ ὅθεν παρερρήκεν ὁ τοιοῦτος λόγος ἀποφαίνειν τελεωτέρας ἐστὶν ἔξωθεν ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς
 15 καὶ μέντοι καὶ Ἐφορος ἐν τῇ τειάριμῃ χρῆται τούτῳ τῷ τρόπῳ, ὅτι ἄρα Τιτυὸς μὲν ἦν Πανοπέως δυνάστης, ἀνὴρ παράνομος καὶ βίαιος, Πύθων δὲ Θηριώδης τὴν φύσιν, Δράκων ἐπικαλούμενος (es folgen F 34; 32).
b) STRABON IX 3, 11—12: Ἐφορος δ', ὡς τὸ πλείστον προσχρώμεθα διὰ τὴν περὶ ταῦτα ἐπιμέλειαν, καθάπερ καὶ Πολύβιος μαρτυρῶν τυγχάνει
 20 (T 18), ἀνὴρ ἀξιόλογος, δοκεῖ μοι τάναντία ποιεῖν ἔσθ' ὅτε τῇ προαιρέσει καὶ ταῖς ἐξ ἀρχῆς ὑποσχέσεσιν. ἐπιτιμῆσας γοῦν τοῖς φιλομυθοῦσιν ἐν τῇ τῆς ἱστορίας γραφῇ καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπαινέσας προστίθῃσι τῷ περὶ τοῦ μαντείου τούτου λόγῳ σεμνὴν τινα ὑπόσχεσιν, ὡς πανταχοῦ μὲν ἄριστον νομίζει τάληθές, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. «ἄτοπον γάρ,
 25 εἰ περὶ μὲν τῶν ἄλλων τὸν τοιοῦτον ἀεὶ τρόπον διώκομεν» φησί «περὶ δὲ τοῦ μαντείου λέγοντες, ὃ πάντων ἐστὶν ἀψευδέστατον, τοῖς οὕτως ἀπίστοις καὶ ψευδέσι χρησόμεθα λόγοις.» ταῦτα δ' εἰπὼν ἐπιφέρει παραχρῆμα, ὅτι «ὑπολαμβάνουσι κατασκευάσαι τὸ μαντεῖον Ἀπόλλωνα
 30 μετὰ Θέμιδος, ὠφελῆσαι βουλούμενον τὸ γένος ἡμῶν.» εἰτα τὴν ὠφέλειαν εἰπὼν, ὅτι «εἰς ἡμερότητα προῦκαλεῖτο καὶ ἐσωφρόνιζε, τοῖς μὲν χρηστηριάζων καὶ τὰ μὲν προστάττων τὰ δὲ ἀπαγορεύων, τοὺς δ' οὐδ' ὅλως προσιέμενος· ταῦτα δὲ διοικεῖν νομίζουσι» φησὶν «αὐτόν, οἱ μὲν αὐτὸν
 35 τὸν θεὸν σωματοειδῇ γινόμενον, οἱ δ' ἄνθρωποις ἔννοιαν παραδιδόντα τῆς ἑαυτοῦ βουλήσεως.» (12) ὑποβὰς δὲ περὶ

5 θερινῶν edd θερινόν Sky 5—7 Ἰνδοί — λόγος ungeschickte wiederholung des Ps. Sky 6 ὑπ' ἱσημερινῆς (ὑπὸ χειμερινῆς?) θερινῆς τε Mei(neke) ἀπὸ ἱσημερινῆς σπε Sky ἀπὸ (τῆς) ἱ. τε Hoeschel 8 πλέον' ἐστὶ χώραν Mei πλείον ἐστὶ χώρα Sky πλείστη 'στὶ apogr. Palat. (δ') Mei 9 'malim ἔννερα' Mei 34 [δέ] Corais. edd verkennen, daß teilweise wörtlich citiert wird φησὶν [αὐτόν] Corais

τῶν Δελφῶν οὔτινές εἰσι διαλεγόμενος, φησὶ τὸ παλαιὸν Παρνασίους τινὰς αὐτόχθονας καλουμένους οἰκεῖν τὸν Παρνασσόν, καὶ ὃν χρόνον Ἀπόλλωνα τὴν γῆν ἐπιόντα ἡμεροῦν τοὺς ἀνθρώπους δόσει τῶν ἡμέρων καρπῶν καὶ τῶν <ἄλλων τῶν ὠφελούντων τὸν ἀνθρώπινον> βίον. ἐξ Ἀθηνῶν δ' ὀρμη-
 5 θέντα ἐπὶ Δελφοὺς ταύτην ἰέναι τὴν ὁδόν, ἥι νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθιάδα πέμπονσι· γενόμενον δὲ κατὰ Πανοπέας Τιτυὸν καταλῦσαι ἔχοντα τὸν τόπον, βίαιον ἄνδρα καὶ παράνομον· τοὺς δὲ Παρνασίους συμμίζαντας αὐτῷ καὶ ἄλλον μνηῦσαι χαλεπὸν ἄνδρα, Πύθωνα τοῦνομα, ἐπὶ κλησιν δὲ Δράκοντα, κατατοξεύοντος δ' ἐπικελεύειν 'ἱε παιάν', ἅψ' οὐ τὸν παιωνισμόν
 10 οὕτως ἐξ ἔθους παραδοθῆναι τοῖς μέλλουσι συμπίπτειν εἰς παρτάξιν. ἐμπρησθῆναι δὲ καὶ σκηρὴν τότε τοῦ Πύθωνος ὑπὸ τῶν Δελφῶν, καθάπερ καὶ νῦν ἔτι καίειν ὑπόμνημα ποιουμένους τῶν τότε γενομένων. τί δ' ἂν εἴη μυθωδέστερον ἢ Ἀπόλλων τοξεύων καὶ κολάζων Τιτυοὺς καὶ Πύθωνας καὶ ὁδεύων ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Δελφοὺς καὶ γῆν πᾶσαν ἐπιών; εἰ δὲ ταῦτα μὴ
 15 ὑπελάμβανε μύθους εἶναι, τί ἔχρη τὴν μυθευομένην θέμιν γυναῖκα καλεῖν, τὸν δὲ μυθευόμενον δράκοντα ἀνθρωπον; πλὴν εἰ συγγεῖν ἐβούλετο τὸν τε τῆς ἱστορίας καὶ τὸν τοῦ μύθου τόπον (folgt F 122 b).

32 (70) THEON Progymn. 2 p. 96, 1 Sp: (vorausgehen F 31a; 34) καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἐπιλύεται περὶ τοῦ Λυκούργου καὶ Μίνως καὶ
 20 Ῥαδαμάνθυος καὶ Διὸς καὶ Κουρήτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ μυθολογουμένων. s. F 147.

33 (63) STRABON X 4, 9: ὑπὲρ τῆς Κρήτης ὁμολογεῖται, διότι κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους ἐτύγγανεν εὐνομουμένη καὶ ζήλωτας ἑαυτῆς τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων ἀπέφηνεν, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις Λακεδαιμονίους,
 25 καθάπερ Πλάτων τε ἐν τοῖς Νόμοις δηλοῖ καὶ Ἐφορος ἐν τῇ Εὐρώπῃ [τῇ πολιτείᾳ] ἀναγέγραφεν. s. F 148—149.

34 (70) THEON Progymn. 2 p. 95, 27 Sp: (vorausgeht F 31a) οἱ δὲ περὶ τὴν πάλαι μὲν Φλέγραν, νῦν δὲ Παλλήνην ὀνομαζομένην κατοικοῦντες ἴσαν ἀνθρωποὶ ὦμοι καὶ ἱερόσυλοι καὶ ἀνθρωποφάγοι, οἱ καλούμενοι
 30 Γίγαντες, οὓς Ἡρακλῆς λέγεται χειρώσασθαι τὴν Τροίαν ἐλὼν· καὶ διὰ τὸ κρατῆσαι τοὺς περὶ τὸν Ἡρακλέα ὀλίγους ὄντας τῶν Γιγάντων πολλῶν ὄντων καὶ ἀσεβῶν θεῶν ἔργον ἅπασιν ἐδόκει γεγενέσθαι τὸ περὶ τὴν μάχην.

35 (75) HARPOKR. s. Τορώνη· . . . πόλις ἐν Θράκῃ, ὡς Ἐφορος ἐν δ' ἱστορεῖ.

1 Παρνασίους u. Παρνασσόν Kramer 2 τὸν Ἀπόλλωνα B 3 ὁδοί Jac ἀπὸ τε Strab ἀποτρέποντα Corais ἀνημέρων edd bis auf Kramer 4 τῶν <ἄλλων — ἀνθρώπινον> βίον Jac τῶν βίων Strab 4—5 ὀρμηθέντας A 7 Παρνασίους B — σίους cett 9 κατατοξεύοντα B (?) ἱε A παιωνισμόν B 12 καίειν Corais καὶ ἀεὶ Strab 26 [τῇ πολιτείᾳ] als rest einer randnotiz zu ἐν τ. Νόμοις Kramer τὴν πολιτείαν Marx Ἐφορος, (ὅς) ἐν τ. Εὐ. τὴν πολιτείαν? 33 ὡς δ' A

36 (74) HARPOKR. s. Οἰσύμη· . . . πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης, καθά φασιν ἄλλοι τε καὶ Ἐφορος ἐν δ̄.

37 (75) — s. Δάτος· πόλις ἐστὶ Θράκης σφόδρα εὐδαίμων. ἀπὸ ταύτης γοῦν ἐλέγετο τις καὶ παροιμία 'Δάτος ἀγαθῶν'. δεδηλώκασιν δὲ περὶ 5 τε αὐτῆς καὶ τῆς παρακειμένης χώρας ὅτε μὲν 'τὸ Δάτον' οὐδετέρως λέγοντες, ὅτε δὲ 'τὴν Δάτον' θηλυκῶς, ὥς ἀεὶ Ἐφορος ἐν τῇ δ̄. ἀπαξ δ' ἀρσενικῶς 'τὸν Δάτον' Θεόπομπος γ' Φιλιππικῶν (115 F 43). μετωνομάσθη μέντοι ἡ πόλις τῶν Λατηνῶν <Φίλιπποι>, Φιλίππου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως κρατήσαντος αὐτῆς, ὥς Ἐφορός τέ φησι καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ε (III).

10 38 (74) — s. Μαρώνεια· . . . ἔστι μέντοι καὶ πόλις ἐν Θράκῃ Μαρώνεια, ἣν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὀμήρου Ἴσμαρον καλουμένην· μνημονεύει δὲ αὐτῆς Δημοσθένης (50, 20) . . . καὶ Ἐφορος ἐν τῇ δ̄.

39 (73) — s. Αἰνίους· . . . Αἶνος πόλις τῆς Θράκης· Ὀμηρος (Α 520) 'ὅς ἄρ Αἰνόθεν εἰληλούθει'. Ἐφορος δ' ἐν τῇ δ̄ περὶ 15 Θρακίων πολισμάτων λέγων φησὶν· «ἐχομένη δὲ τούτων Αἶνος πόλις, ἣν Ἕλληνες τὰ πρῶτα Ἀλωπεκοννήσιοι κατώκισαν, ὅστερον δ' ἐκ Μιτυλήνης ἐπηγάγοντο καὶ Κύμης ἐποίκουσιν.»

40 (72) — s. Κριθώτην· . . . Κριθώτη μία πόλις τῶν ἐν Χερρο- 20 νήσῳ, καθά φησιν Ἑλλάνικος ἐν α Τρωικῶν (4 F 27). Ἐφορος δ' ἐν τῇ δ̄ φησὶν αὐτὴν κατοικισθῆναι ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων.

41 (84) SCHOL. APOLL. RHOD. II 360: ἔστι δὲ τις ἄκρη Ἑλίκης κατεναντίον Ἀρκτου, πάντοθεν ἡλίβατος, καὶ μιν καλέουσι Κάραμβιν] ὅτι ἡ 25 Κάραμβις ἄκρα ὑψηλή τε καὶ καταρρῶς τῆς Παφλαγονίας καὶ εἰς τὸ πέλαγος τείνει πρὸς ἄρκτον μνημονεύει καὶ Ἐφορος ἐν δ̄.

42 (76) STRABON VII 3, 9: Ἐφορος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ μὲν τῆς ἱστορίας, Εὐρώπῃ δ' ἐπιγραφομένῃ βίβλῳ, περιοδεύσας τὴν Εὐρώπην μέχρι Σκυθῶν (s. F 158) ἐπὶ τέλει φησὶν εἶναι τῶν τε ἄλλων Σκυθῶν καὶ 30 τῶν Σανροματῶν τοὺς βίους ἀνομοίους· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι χαλεπούς, ὥστε καὶ ἀνθρωποφαγεῖν, τοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζώων ἀπέχεσθαι. «οἱ μὲν οὖν ἄλλοι» φησὶ «τὰ περὶ τῆς ὁμοότητος αὐτῶν λέγουσιν, εἰδότες τὸ δεινὸν [δὲ] καὶ τὸ θανμαστὸν ἐκπληκτικὸν ὄν»· δεῖν δὲ τὰναντία καὶ λέγειν καὶ παραδείγματα ποιῆσθαι· καὶ αὐτὸς οὖν

3 Δάτος Epit Δατός Harp Δάτον Steph Byz 8 <Φίλιπποι> Gronov
13 Ὀμηρος om ACH 14 δ' om AC FKH 16 Ἕλληνες τὰ πρῶτα Epit πρῶτον
Ἑλλήνες Harp τὰ πρῶτα καὶ Lex Seg 358, 21 Bk 16—17 κατώκησαν AC
19 Κριθώτην — Κριθώτη Dindorf — τήν — τή Harp 25 καταρρῶς L καταν-
τικρὸν f om p καταντικρὸν (τοῦ Κριοῦ μετώπου) Marx 26 εὐφορος f ἐν δ̄ om p
33 [δὲ] edd τε Tzschucke 34 δεῖν δὲ Corais δεινὸν δὲ Strab δέον Casaub(onus)

περὶ τῶν δικαιοτάτοις ἤθεσι χρωμένων ποιήσεσθαι τοὺς λόγους. εἶναι γάρ
 τινες τῶν Νομάδων Σκυθῶν γάλακτι τρεφομένους ὑππων, τῇ <δὲ> δικαιο-
 σύνη πάντων διαφέρειν. μεμνησθαι δ' αὐτῶν τοὺς ποιητάς· Ὅμηρον
 (Π. Ν 1 ff.) μὲν Ἰλακτοφάγων Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων φήσαντα
 5 τὴν γῆν καθορᾶν τὸν <Δία· τὸν> δὲ Ἡσίοδον ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς Περιόδῳ
 (F 54 R³) τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἄγεσθαι Ἰλακτοφάγων εἰς γαίαν,
 ἀπῆναις οἰκί' ἐχόντων· εἴτ' αἰτιολογεῖ, διότι ταῖς διαίταις εὐτελεῖς ὄντες
 καὶ οὐ χρηματισταὶ πρὸς τε ἀλλήλους εὐνομοῦνται, κοινὰ πάντα ἔχοντες
 10 τὰ τε ἄλλα καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τέκνα καὶ τὴν ὅλην συγγένειαν, πρὸς τε
 τοὺς ἐκτὸς ἄμαχοι εἰσι καὶ ἀνίκητοι, οὐδὲν ἔχοντες ὑπὲρ οὗ δουλεύουσιν.
 καλεῖ δὲ καὶ Χοιρίλον (F 3 Ki) εἰπόντα ἐν τῇ διαβάσει τῆς σχεδίας, ἣν
 ἔξευξε Δαρεῖος· ἡμιλονόμοι τε Σάκαι, γενεᾷ Σκύθαι, αὐτὰρ ἔναιον Ἀσίδα
 πυροφόρον· νομάδων γε μὲν ἦσαν ἄποικοι ἀνθρώπων νομίμων· καὶ τὸν
 15 Ἀνάχαρσιν δὲ σοφὸν καλῶν ὁ Ἐφορος (F 158; 182) τούτου τοῦ γένους φησὶν
 εἶναι, νομισθῆναι δὲ καὶ <τῶν> ἑπτὰ σοφῶν ἐπ' εὐτελείαι <καὶ> σωφροσύνη
 καὶ συνέσει· εὐρήματά τε αὐτοῦ λέγει τὰ τε ζώπυρα καὶ τὴν ἀμφίβολον ἄγκυ-
 ραν καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν. ταῦτα δὲ λέγω, σαφῶς μὲν εἰδὼς ὅτι καὶ
 οὗτος αὐτὸς οὔτε <τὰ> ἀληθέστατα | 42a SCHOL. APOLL. RHOD. I 1276:
 λέγει περὶ πάντων, καὶ δὴ καὶ τὸ τοῦ | γελοῖος δὲ Ἐφορος νομίζων πρῶτον
 20 Ἀναχάρσιδος — πῶς γὰρ ὁ τροχὸς | Ἀνάχαρσιν τὴν διπλὴν ἄγκυραν εὐρη-
 εὐρημα αὐτοῦ, ὃν οἶδεν Ὅμηρος πρεσ- | κέναι· πρεσβύτεροι γὰρ Ἀναχάρσιδος
 βύτερος ὢν (Π. Σ 600)· | οἱ Ἀργοναῦται.
 ὥς δ' ὅτε τις κεραμεὺς τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν καὶ τὰ ἐξῆς — ἀλλ'
 ἐκείνα διασημῆναι βουλόμενος, ὅτι κοινῇ τινι φήμῃ καὶ ὑπὸ τῶν παλαιῶν
 25 καὶ ὑπὸ τῶν ὕστερον πεπιστευθῆναι συνέβαινε τὸ τῶν Νομάδων, τοὺς μά-
 λιστα ἀπωικισμένους ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων γαλακτοφάγους τε εἶναι
 καὶ ἀβίους καὶ δικαιοτάτους, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ Ὁμήρου πεπλάσθαι.

 $\bar{E}$ <ΑΣΙΑ>

(s. T 32—33; F 14? 67? 114? 160—172. 185?)

30 43 (82) STEPH. BYZ. s. Τιβαρηνία· χώρα πρὸς τῷ Πόντῳ, πρόσ-
 οικος Χάλνυσι καὶ Μοσσονοίοις. τὸ ἐθνικὸν Τιβαρανοὶ καὶ Τιβαρηνοί,

2 τῇ δὲ Kramer τῇ τε Casaub οὗς τῇ? 5 <Δία· τὸν> Jac Δία, Ἡσίοδον
 <δὲ> edd 7 ἀπῆναις edd ἀπηνῆς Strab ἀπῆνας Porson 11—12 [ἣν ἔξευξε
 Δαρεῖος] als irrthum Strabons Naeke; als interpolation Kramer; aus Choirilos'
 Σαμιακά (s. Herod. IV 88)? 13 γε μὲν ἦσαν ἄποικοι Casaub ἀνθρωποὶ ἀποίκων
 (ἀπ' οἴκων) Strab 15 <τῶν> Corais ἐπ' εὐτελείαι Toup ἕνα τελελείαι Strab
 <καὶ> Jac vgl. VII 3, 8 ὅτι ἐθνικὸν τινα χαρακτήρα ἐπέβαινον εὐκολίας καὶ
 λιτότητος (Casaub. λειότητος ABC τελειότητος Vat. g) καὶ δικαιοσύνης 18 <τὰ>
 Corais 30 τιβαρηνία VP τιβαρηία R Τιβαρηνία Xyl(ander) 31 Μοσσονοίοις
 edd μοσσονοίοις Steph Τιβαρανοὶ Mei τιβαράνοι V —ίνοι P —βάρνοι R
 Τιβαράνιοι Ald Τιβαρήνιοι Xyl

καὶ τὸ θηλυκὸν Τιβαρηνίς. Ἐφορος ἐν ε' φησὶν ὅτι «Τιβαρηνοὶ καὶ τὸ παίζειν καὶ τὸ γελαῖν εἰσιν ἐξηλωκότες καὶ μεγίστην εὐδαιμονίαν τοῦτο νομίζουσιν. ὁμοροὶ δὲ τούτοις Χάλυβες καὶ τὸ τῶν Λευκοσύρων ἔθνος.»

6 44 (83) a) SCHOL. APOLL. RHOD. II 845: ὅτι δὲ Βοιωτοὶ καὶ Μεγαρεῖς ἔκτισαν τὴν ἐν Πόντῳ Ἡράκλειαν καὶ Ἐφορος ἐν πέμπτῳ καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσιν. b) — II 351: τὴν δὲ Μαριανδυνῶν γῆν σὺν Γνησιόχοι τῷ Μεγαρεὶ Βοιωτοὶ κατέσχον, ὡς Εὐφορίων (F 90 Scheidw) ἱστορεῖ.

45 (86) STEPH. BYZ. s. Βρύλλιον· πόλις ἐν τῇ Προποντίδι. Ἐφορος
10 δ' ἐν τῷ ε' Κίον ἀντὶν φησιν εἶναι . . . Βρυλλίς ἢ χώρα, ἐν ἣι Δασκύλειόν ἐστι μικρὸν πολισμάτιον.

46 (93) — s. Ἀβαρνος· πόλις καὶ χώρα <καὶ> ἄκρα τῆς Παριανῆς . . . Ἐκαταῖος (1 F 220) . . . Λαμψάκον ἄκρην εἶναι φησιν. Ἐφορος
δ' ἐν τῇ ε' λέγει κληθῆναι ἀντὶν ἀπὸ τῆς ἐν Φωκ(α)ίδι Ἀβαρινίδος ὑπὸ
15 Φωκ(α)έων τὴν Λαμψακὸν κτιζόντων.

47 (90) MACROB. s. V 20, 6—7: ex his liquido claret Gargara cacumen Idae montis appellitari. pro oppido autem Gargara qui dixerint enumerabo: Ephorus, notissimus historiarum scriptor, in libro quinto sic ait «μετὰ δὲ τὴν Ἀσσον ἐστὶ τὰ Γάργαρα πλησίον
20 πόλις.»

48 (91) ATHEN. VII 87 p. 311 E: ὁ δὲ Γαίσων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει (XLV 1 Brandt), ἡ Γαίσωνις λίμνη ἐστὶ μετὰ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἠνωμένη τῇ θαλάσσῃ, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ 5 τῶν Ἑλληνικῶν (84 F 3). Ἐφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ ποταμὸν εἶναι φησὶ
25 τὸν Γαίσωνα περὶ Πριήνην, ὃν εἰσεῖν εἰς λίμνην.

49 (94) HARPOKR. s. Σόλοι· . . . ἡ μὲν Κυπρικὴ πόλις, ἡ δὲ τῆς Κιλικίας, ὡς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ Ἐφορος ἐν τῇ ε'.

50 (96) SUIDAS s. Δούλων πόλις· [παροιμία] ἐν Λιβύῃ. Ἐφορος ε'.

51 (96) STEPH. BYZ. s. Ἰδρα· νῆσος Λιβύης περὶ Καρχηδόνα, ὡς
30 Ἐφορος ε'.

52 (96) — s. Χαλίσια· πόλις Λιβύης. Ἐφορος ἐν τῷ ε' «ἀναχθέντι δ' ἀπὸ τούτων πόλις ὀνομαζομένη Χαλίσια.» ἐστὶ καὶ ἄλλη (1 F 7) πρὸς τῷ Πόντῳ, μία τῶν Ἀμαζον(ιδ)ων, ἣς οἱ οἰκίτορες Χαλίσιοι.

1 καὶ τὸ om R τὸ om V τιβαρηνοὶ P 7 γῆν om L 8 Εὐφορίων: Ἐφορος Marx 10 Κίον Mei κείον Steph ἀντόν R ἐφ' ἢ R V 12 <καὶ> Holste 14—15 Φωκαίδι — Φωκαέων Berkel Holste φωκίδι φωκέων Steph 19 τὴν edd IHN Macr 26 Κυπριῶν Epit 28 [παροιμία] Bernhardt παροιμία Gaisford. nach Λιβύῃ Marx 29 παρὰ R 31 Χαλκία? s. komm. 31—34 Ἐφορος — Χαλίσιοι om P 33 Ἀμαζονίδων Salmasius ἀμαζόνων Steph

53 (96) STEPH. BYZ. s. *Καρικὸν τεῖχος*: πόλις *Λιβύης ἐν ἀριστερᾷ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν*, ὡς *Ἐφορος* ε.

$\overline{F}$

(F 173—177; vgl. F 149; 118? 216; Pap.-Fragm. 105 F 2?).

5 54 (97) ATHEN. IV 41 p. 154 DE: *Ἐρμιππος δ' ἐν ᾧ Περὶ* s. VI νομοθετῶν (IV) τῶν μονομαχοῦντων εὐρετὰς ἀποφαίνει *Μαντινεῖς, Δημόνακτος . . . συμβουλευσάντος*: καὶ *ζηλωτὰς τούτων γενέσθαι Κυρηναίους*. *Ἐφορος δ' ἐν ἑκτῇ Ἱστοριῶν «ἤσκουν»* φησί «τὰ πολεμικὰ οἱ *Μαντινεῖς καὶ Ἀρκαῖδες, τήν τε στολὴν τὴν πολεμικὴν*
10 *καὶ τὴν ὀπλισιν τὴν ἀρχαίαν ὡς εὐρόντων ἐκείνων ἔτι καὶ νῦν Μαντινικὴν ἀποκαλοῦσι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὀπλομαχίας μαθήσεις ἐν Μαντινείαι πρῶτον εὐρέθησαν* *Δημέου τὸ τέχνημα καταδείξαντος.*»

15 55 (97) STEPH. BYZ. s. *Φορίεια*: κώμη *Ἀρκαδίας*. τὸ *ἔθνικόν Φοριαεύς*, ὡς *Ἐφορος ἐν τῇ* $\overline{\varsigma}$ *τῶν Ἱστοριῶν*.

56 (98) — s. *Ἀλιεῖς*: πόλις *Ἀργολικῆς παραθαλασσία*. . . *Ἐφορος ἐν τῷ* $\overline{\varsigma}$ *ὅτι οὗτοι Τυρὸνδιοί εἰσι, καὶ ἐξαναστάντες ἐβουλεύοντο οἰκεῖν τινα τόπον καὶ ἡρώτων τὸν Θεόν. ἔχρησε δὲ οὕτω*: *ᾗ ποῖ τυ λαβὼν καὶ ποῖ τυ καθίξω καὶ ποῖ τυ οἰκήσιν ἔχων ἀλιέα τε κεκλησθαι.* ἐλέγοντο δ'
20 οὕτως διὰ τὸ πολλοὺς τῶν *Ἐρμιονέων* ἀλιευομένους κατὰ τοῦτο τὸ μέρος οἰκεῖν τῆς χώρας.

$\overline{Z}$

(F 137—139?)

57 (99) THEON Progymn. 2 p. 66, 26 Sp: *ἔχουσι δὲ καὶ περὶ Λαιδάλου τῆς ἀφίξεως πρὸς Κώκαλον τὸν Σικανῶν βασιλέα* *Ἐφορος μὲν ἐν τῇ ἐβδόμῃ, Φίλιστος (III) δὲ ἐν τῇ πρώτῃ.*

$\overline{H}-\overline{\Theta}$

(s. F 180—185)

58 (100) a) HARPOKR. (SUID.) s. *Εὐρύβατον* . . . *Ἐφορος ἐν τῇ* ca. 546 *ἢ Εὐρύβατόν φησιν ἄνδρα Ἐφρέσιον λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου ὥστε στρατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς Πέρσας, εἴτα προδότιν γενό-*

6 *μονομαχιῶν?* Kaibel 7 *τούτων C τούτων A* 11 *ἐπικαλοῦσι Herwerden*
12 *μαθήσεις: καθέσεις Kaibel* 14 *Φορβεῖα Hiller v. Gaertringen* 15 *φορ-*
σεύς P Φοριεύς Holste Φοριεύς? Mei Φορβαεύς Hiller v. Gaetr. 16 *Ἀργολικῆς*
Berkel λακωνικῆς Steph 17 *Τυρὸνδιοι εἰσι οὗτοι R* 18—19 *wie das vorher-*
gehende durch ausfälle entstellt. Mei versucht: <δίξῃ> ποῖ τυ λαβὼν <ἄξω>
*καὶ π. τ. καθίξω ** [καὶ ποῖ] <ένθα> τυ <τὰν> οἰκήσιν ἔχων ἀλιῇ τε κεκλησθαι.*
29—30 *Εὐρυβάτην BN Epit — τον eett Suid Diod Aischin. or. III 137* 31 *στρατιὰν*
Epit Suid στρατεῖαν (στρατὸν B) Harp πόλεμον εἰς A

μενον ἐγχειρίσαι τὰ δοθέντα χρήματα τῷ Κύρῳ· καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρύβατους καλεῖσθαι.

- b) SCHOL. HERMOG. Rh. Mus. LXIII 140, 2: "Εφορος δὲ λέγει Ἐφέσιον αὐτὸν γεγονέναι, πεμφθέντα δὲ μετὰ χρημάτων εἰς Πελοπόννησον ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενικοῦ μίσθῳσιν αὐτο-
 5 μολῆσαι πρὸς Κῦρον . . . c) SUID. s. Εὐρύβατος· πονηρός. ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων, ὥς φησιν Ἐφορος, εἴτα μεταβαλλομένον πρὸς Κῦρον. ἦν δὲ Ἐφέσιος. οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἕτερον· Διότιμος Ἡρακλέους Ἀθλοῖς (p. 213 Ki) . . . Νικάνδρος (F 112 Schn) Αἰγινάϊον Εὐρύβατον πανουργότατον, οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν ᾧ Περὶ
 10 δικαιοσύνης (F 84 R). Δοῦρις (76 F 20) . . . ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς ἐταίρου. . .
 d) DIODOR. IX 32 (Exc. De virt. I 220, 9): ὅτι Κροῖσος . . . προσποιησάμενος εἰς Δελφοὺς πέμπειν ἐπεμπεῖν εἰς Πελοπόννησον Εὐρύβατον τὸν Ἐφέσιον, δοὺς αὐτῷ χρυσίον, ὅπως ὥς πλείστους ξενολογήσῃ τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ πεμφθεὶς πρὸς Κῦρον τὸν Πέρσῃν ἀποχωρήσας τὰ κατὰ μέρος ἐδήλωσε, διὸ καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐπισημοῦ
 15 γενομένης τῆς περὶ τὸν Εὐρύβατον πονηρίας, μέχρι τοῦ νῦν ὅταν τις ὀνειδίῃσιν τινὶ βούλῃται μοχθηρίαν, Εὐρύβατον ἀποκαλεῖ.

- 59 (161) a) HARPOKR. s. γεωφάνιον· χωρίον, ἐν ᾧ γῆς μέταλλον. περὶ δὲ τοῦ ἐν Σάμῳ γεωφανίου ὃν τρόπον ἐξευρέθη Ἐφορος δεδήλωκεν ἐν τῇ Θ. b) SUID. s. ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου· ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χεῖρονα
 20 τρεπομένων. ἀπὸ Μανδροβόλου τινὸς τὸ ἐν Σάμῳ γεωφάνιον εὐρόντος καὶ πρῶτον μὲν χρυσὸν ἀναθέντος, ἔπειτα ἀργυροῦν, ἔπειτα χαλκοῦν ἐλάττονα, εἴτα οὐκέτι· ὥς Ἐφορος.

- 60 (103) a) SCHOL. APOLL. RHOD. II 965: Ἐφορος δὲ ἐν ἐννάτῳ φησὶ τὰς Ἀμαζόνας ὑβρίζουσας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐπὶ
 25 τινι πόλεμον, τοὺς μὲν καταλειφθέντας ἀναιρεῖν, τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ξένης προσιόντας μὴ δέχεσθαι. b) STEPH. BYZ. s. Ἀμαζόνες· ἔθνος γυναικεῖον πρὸς τῷ Θερμῳδοντι, ὥς Ἐφορος, ὃς νῦν Σαυροματίδας (F 160) καλοῦσιν. s. F 114.

- 61 (104) SCHOL. APOLL. RHOD. I 1037: περὶ τῆς μάχης καὶ
 30 Διήλοχος (III) ἱστορεῖ. — περὶ δὲ τῆς τοῦ Κυζίκου ἀναιρέσεως καὶ τῆς ὅλης μάχης οὐ συμφωνεῖται. Ἐφορος μὲν γάρ φησι τοὺς Δολίονας Πελασγοὺς ὄντας καὶ ἐχθρῶδως διακειμένους πρὸς τοὺς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν κατοικοῦντας διὰ τὸ ἀπελασθῆναι ὑπ' αὐτῶν ἐπιθέσθαι αὐτοῖς, γράφων

2 εὐρυβάτας BC Suid 9 Αἰγινάϊον Hemsterhuys Αἰγίνεον, Εὐγύναιον Suid
 18 εὐφορος CG 19 ἐν τ. Θ CGL om N ἐν Θ^ω περὶ χωρίων O καὶ χωρίον A ἐν
 Ἐπιχωρίῳ Boissonade ἐν τῇ ε περὶ χωρίων C Mueller 21 πρόβατον χρυσοῦν
 ἀνέθηκε τῇ Ἡρᾷ, τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει Zenob. III 82 τοῖς θεοῖς, εἴτα ἐν τῷ δευ-
 27 Ἐφορος Xyl(ander) εὐφορος Steph 28 das folgende zitat φασὶ — ποιῆσαι
 nicht E 30—31 περὶ δὲ τῆς — φησὶ om p φησὶ om f

ἐν τῇ ἐννάτῃ. ἠκολούθηκε δὲ Ἀπολλώνιος Διηλόχῳ. Καλλισθένης (124 F 6) δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ Περίπλου κατ' ἔχθραν φησὶ τοὺς οἰκοῦντας τὴν Κύζικον ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Ἀργοναύταις. s. F 184.

62 (105) STEPH. BYZ. s. Φάλαννα· πόλις Περγαίβιας ... Ἐφωρος
Φάλαννον αὐτὴν καλεῖ ἐν τῷ 9.

I

(s. F 186—188?)

63 (107) STEPH. BYZ. s. Πάρος· νῆσος . . . ἀπὸ ταύτης λέγεται^{a. 489}
παροιμία τὸ ἀναπαριάζειν, ὡς Ἐφωρος ἐν τῇ ι'. «ὁ δὲ Μιλτιάδης
10 τῶν μὲν ἄλλων νήσων τινὰς ἀποβάσεις ποιησάμενος ἐπόρ-
θησε, Πάρον δὲ εὐδαιμονεστάτην [καὶ μεγίστην] οὖσαν
τότε τῶν Κυκλάδων καθεζόμενος ἐπολιόρκει πολὺν χρό-
νον, τῆς θαλάττης εἰργων καὶ κατὰ γῆν μηχανήματα
ἄγων. ἤδη δὲ τῶν τειχῶν πιπτόντων καὶ ἐπὶ τῷ παρα-
15 διδόναι τὴν πόλιν τῶν Παρίων διωμολογημένων, ὕλης
τινὸς ἐξ αὐτομάτου περὶ τὴν Μύκονον ἐξαφθείσης οἱ
μὲν Πάριοι τὸν Δάτιν αὐτοῖς πυρσεύειν ὑπολαβόντες
ἐψεύσαντο τὰς δημολογίας καὶ τὴν πόλιν οὐκ ἐτι τῷ Μιλ-
τιιάδῃ παρεδίδοσαν. ὁθεν φασὶν ἔτι καὶ νῦν ἡμᾶς χρη-
20 σθαι τῇ παροιμίᾳ τοὺς ψευδομένους τὰς δημολογίας
ἀναπαριάζειν φάσκοντας.»

ΙΑ

(s. F 106? 169? 189—195?)

64 (IV 642) SCHOL. ARISTEID. p. 515, 22 Ddf: Ἐφωρος δὲ ἐν τῇ nach 490
25 <ι>α φησὶν ἐκτίσαι αὐτὸν (sc. τὸν Κίμωνα) τὰ πεντήκοντα τάλαντα,
γῆμαντα γυναικα πλουσίαν.

65 (108; 109) a) THEON Progymn. 2 p. 66, 31 Sp: ἔχομεν δὲ καὶ^{on. 459}
ἀνασκευὰς καὶ κατασκευὰς παρὰ τοῖς παλαιοῖς χρειῶν καὶ γνωμῶν καὶ
ἀποφάσεων καὶ τοιούτων. καὶ δὴ ἀρμόττει ἂν εἰς τοῦτο τὸ εἶδος ὅσα
30 λέγεται ὑπὸ τοῦ Ἐφωρου ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν
παλαιότερων περὶ τοῦ Νείλου καταβεβλημένας ἀποφάσεις. b) JOANN.

58, 33—1 γράφων — ἐννάτῃ om p 4 φάλανα R περαιβίας VP 11 [καὶ
μεγίστην] Jac (om R καὶ om P) Parum insulam opibus elatam Nepos Milt. 7, 2 12 τότε
Xyl ὅτι Steph προσκαθεζόμενος Valckenaer περικαθ— Mei(neke) 14 ἄγων P καὶ
ἄγων R καὶ ἀγῶνας V προσάγων? Mei ἐπὶ τῷ Mei ἐπὶ τοῦ RV ἐπὶ τὸ P
15 τῶν Παρίων om P 16 Μύκονον Xyl μύκωνον P μύκωνος RV Μύκαλον ο.
Μυκάλην Holste procul in continenti Nepos ἐξαφθεῖσαν RV 19 παρέδοσαν
edd ἡμᾶς ἔτι καὶ νῦν VP 25 ια C Mueller πρώτῃ Schol 29 δὴ ἀρμόττει
Finckh δεῖν ἀρμόττειν Theon

LYD. De mens. IV 107 p. 146, 11 Wü: Ἐφορός γε μὴν ὁ Κυμαῖος ἐν τῇ
 <ι>α τῶν Ἱστοριῶν φησιν, ἀραιὰν εἶναι κατὰ φύσιν τὴν Αἴγυπτον, καὶ
 κατ' ἔτος ἐπαγομένης ἰλύος ὑπὸ τοῦ Νεῖλου στεγανοῦσθαι, τὸν δὲ ποταμὸν
 δίχην ἰδρωτός κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ καύματος ἐπὶ τὰ κουφότερα καὶ ἀραιό-
 5 τερα καταρρεῖν. e) AETIUS Plac. IV 1, 6 p. 385 a 24 Diels: Ἐφορος
 ὁ ἱστοριογράφος κατὰ θέρους φησὶν ἀναχαλᾶσθαι τὴν ὅλην Αἴγυπτον καὶ
 οἶονεϊ ἐξιδροῦν τὸ πολὺ νῆμα. συνδίδωσι δ' αὐτῇ καὶ ἡ Ἀραβία καὶ ἡ
 Λιβύη (f § 64) παρὰ τὸ ἀραιὸν καὶ ὑπόψαμμον. d) SCHOL. APOLL.
 RHOD. IV 269: Ἐφορος δὲ ποταμόχωστον εἶναι φησι τὴν Αἴγυπτον, ῥη-
 10 γνυμένης δὲ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῷ ἔαρι ἀναπηδᾶν τὸ ὕδωρ καὶ ἐπαύξε-
 σθαι τὸ ῥεῦμα. e) DIODOR. I 37, 4 (= Agatharchides 86 F 19):
 Ξενοφῶν δὲ καὶ Θουκυδίδης, ἐπαινούμενοι κατὰ τὴν ἀληθεῖαν τῶν ἱστοριῶν,
 ἀπέσχοντο τελέως κατὰ τὴν γραφὴν τῶν τόπων τῶν κατ' Αἴγυπτον· οἱ
 δὲ περὶ τὸν Ἐφορον καὶ Θεόπομπον (115 F 293) μάλιστα πάντων εἰς ταῦτ'
 15 ἐπιταθέντες ἤμισα τῆς ἀληθείας ἐπέτυχον. . . (39, 7) Ἐφορος δὲ και-
 νοτάτην αἰτίαν εἰσφέρων πιθανολογεῖν μὲν πειρᾶται, τῆς δ' ἀληθείας οὐδα-
 μῶς ἐπιτυγχάνων θεωρεῖται. φησὶ γὰρ τὴν Αἴγυπτον ἅπασαν οὖσαν ποτα-
 μόχωστον καὶ χαλνὴν, ἔτι δὲ κισηρώδῃ τὴν φύσιν, ῥαγάδας τε μεγάλας καὶ
 διηνεκεῖς ἔχειν, διὰ δὲ τούτων εἰς ἑαυτὴν ἀναλαμβάνειν ὑγροῦ πληθος·
 20 καὶ κατὰ μὲν τὴν χειμερινὴν ὥραν συνέχειν ἐν ἑαυτῇ τοῦτο, κατὰ δὲ τὴν
 θερινὴν ὥσπερ ἰδρωτάς τινας ἐξ αὐτῆς πανταχόθεν ἀνιέναι, καὶ διὰ τούτων
 πληροῦν τὸν ποταμόν. (8) ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος οὐ μόνον ἡμῖν φαίνεται
 μὴ τεθεαμένος τὴν φύσιν τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον τόπων, ἀλλὰ μηδὲ παρὰ
 τῶν εἰδότην τὰ κατὰ τὴν χώραν ταύτην ἐπιμελῶς πεπυσμένος. (§ 9—13
 25 widerlegung, mit T 16 schließend). f) ARISTEID. or. XXXVI 64
 (II 283, 23 Keil): ἄλλ' ἄγε δὴ μετὰβηθι, Ἐφόρου δὲ τοῦ φιλοσόφου καὶ
 σοφοῦ κόσμον ἄεισον, ὧι κεκόσμηκεν ἀνὴρ αὐτόν τε καὶ τὴν συγγραφὴν.
 καίτοι δέδοικα μὴ γελιοότερος ὁ πειρώμενος ἐλέγχειν ὦ τοῦ φάσκοντος
 εὔρεϊν. εἰ μὲν γὰρ μὴ πολὺ μὲν Καταδούπων ἄνω, πολὺ δ' ὦν ἴσμεν
 30 τόπων ἐπὶ τὴν ἐπίδοσιν κατῆγεν ὁ Νεῖλος, τάχ' ἂν τις προσεῖτο τὴν ἐπό-
 νοιαν ὥς ἄρα ἐκ τοῦ Λιβυκοῦ ὕδρους καὶ τοῦ Ἀραβίου τὸ ὕδωρ ὑποχωροῦν
 εἰς τὸ καίω πληροὶ τὴν Αἴγυπτον μέσσην τε καὶ κοίλην οὖσαν, ἃ φησιν
 ἐκεῖνος τὴν θέρμην αἰτιώμενος. (65—66) aber die flut beginnt weit ober-
 halb Aegyptens; und daß der fluß zu seinen quellen zurückflösse, ταῦτα
 35 δὲ οὐδ' ἂν τοὺς αὐτοῦ πολίτας οἴμαι πείθω λέγων. (67) arabisches wie
 lybisches gebirge sind wasserlos. (68) ὅλως δὲ τι δὴ ποτε οὐ καὶ πάντες
 οἱ ποταμοὶ μεῖζους ἑαυτῶν τοῦ θέρους γίνονται τῷ λόγῳ τούτῳ; εἰ
 γὰρ ὁ ἥλιος εἰς τὰ κοῖλα τῆς γῆς τὸ ὕδωρ ἀπωθεῖ, ἡ δὲ γῆ μεστὴ γινο-

μένη τελευτῶσα ἐπικλύζεται αὐτὴ δι' αὐτῆς, τί δὴ ποτ' οὐκ εἰσὶν ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος οἱ ποταμοὶ μέγιστοι, πάντες ἐν τοῖς κοίλοις ὄντες τῆς καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι γῆς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ μέγιστοι τότε εἶναι τότε εἰσὶν ἐλάχιστοι. (69) innerer widerspruch der theorie. (70) widerspruch
 5 gegen die natur des aegyptischen landes. «πῶς οὖν αἱ πόρρω τοῦ Νείλου» φησὶ «λίμναι πληροῦνται, εἴπερ ἐξ ὄμβρων ἢ χιόνος λυθείσης αἴρεται»; (71) τοῦτο δ' εἰ τὰ μάλιστα ἀδύνατον ἐστίν, οὐδὲν μᾶλλον τῷ γε Ἐφόρου λόγῳ συνθεῖ. ἔστι γὰρ καὶ μήτε ἐξ ὄμβρων μήτε ἐκ χιόνος αἵρεσθαι τὸν ποταμὸν καὶ μὴ τοῦτ' αἴτιον εἶναι,
 10 τὸ τὴν ἱκμάδα εἰς αὐτὸν ὑπορρεῖν. denn E.s argument läßt sich umkehren; annahme von ἄδηλοι ὄχετοί zwischen Nil und seen. (72) εἰ δ' ἡ κοιλότης ἡ τῆς συγκεκλεισμένης ὑπὸ τῶν ὀρέων χώρας παρείχε τὴν αἰτίαν, οὐκ ἂν ἐπληροῦντο αἱ πόρρω δήπου λίμναι τοῦ ποταμοῦ. καὶ τούτου μάρτυς αὐτὸς Ἐφορος. φησὶ γὰρ φεύγων τὸν ἔλεγχον ὡς ἄρα «οὐ δυνατόν
 15 τοῦτο συμβαίνειν περὶ τὴν ἄλλην γῆν, διὰ τὸ μήτε κοίλην εἶναι μήτ' ἐπικτήτον ὥσπερ τὴν Αἴγυπτον, ἀλλ' ἀρχαίαν τε καὶ» ὡς ἐκεῖνος κέκληκεν «αὐτοπαγῇ». (73—75) fortsetzung der widerlegung von § 71, wobei der einwand § 72 durch die schwelle auch der λίμνη Σερβωνίς erledigt wird. (76—77) im übrigen
 20 fehlt in ganz gleichartigen schwemmgebieten die sommerliche schwelle der flüsse. genannt sei nur τὸ περὶ Λάρισσαν πεδίον vor den thoren von E.s eigener vaterstadt. καὶ ἔτερόν τις ἔχει λέγειν μυρία τοιαῦτα (Diod. I 39, 11—13)· καίτοι πρὸς γε οὗς αὐτὸς ἀντιλέγει, καὶ ἐν ποιησάμενος παράδειγμα ἀπαλλάττεται· ἔστι δ' οὐ μὴδ' ὄνομα ἐπενεγκών, ὥστε
 25 γινῶναι ἢ τὸν ποταμὸν ἢ τὴν γῆν, ὅμως ἀξιοῖ νικᾶν. (78) «ἀραὶ γὰρ ἡ Αἴγυπτος καὶ ῥαιδίᾳ λιβάδας διαδοῦναι.» aber die natur der von der schwelle betroffenen gebiete (ἡ ἔξω τοῦ Κασίου, τὸ Δέλτα, ἡ ἄνω Αἴγυπτος, Αἰθιοπία) ist völlig verschieden. (82) auch soll in Palaistina bei Skythopolis ein see die Nilschwelle anzeigen. εἰ μὲν οὖν
 30 καὶ αὕτη μεταξὺ Λιβύης καὶ Ἀραβίας ἐστὶν ἡ γῆ ἢ κοιλοτέρα τῆς ἄλλης ἀπάσης, δῶμεν ἀληθῆ λέγειν Ἐφορον· καίτοι τοσοῦτόν γε ψεύδεται, εἰπὼν μὴ δεῖν ἄλλοθι ζητεῖν, μὴ γὰρ εἶναι ταῦτόν. (83—84) also ist nach anderer ursache zu suchen. (85) τοσαῦτα δὲ ἡμῖν καὶ πρὸς τὴν Ἐφόρου σοφίαν καὶ γνώμην καινὴν (p. 60, 15) εἰρήσθω, ὅτι καὶ μόνος ἡφθαί φησιν
 35 τῆς ἀληθείας. ἦσθην δὲ θαλάττῃ γλυκεῖα Λιβύης ἐπέκεινα εἰσω ῥεοῦσι διὰ τοὺς ἐτησίας καὶ ταύτης καὶ κροκοδείλοις καὶ μύθοις Μασσαλιωτικοῖς ἀντὶ τῶν Συβαριτικῶν. εἰ γὰρ μὴ συνίης, ὧ χαριέστατε Εὐθύμενες (V) — εἰ ταῦτ' ἀληθῆ Ἐφορος λέγει σοὶ φάσκων δοκεῖν . . .

7 ἀδύνατον schützt Keil
 Keil (s. 65 a. f § 77).

38 'Aristides Euthymenea ex Ephoro hausit'

$\overline{IB}$

66 (110) STPH. BYZ. s. Τύχη· πόλις Σικελίας πλησίον Συρακουσών. a. 466/5
Ἐφορος ἐν τῇ $\overline{IB}$ νῆσον Τυχίαν φησίν.

 $\overline{IF} - \overline{IE}$

5 (vgl. F 106? 196—200? 231—232?)

67 (122) HARPOKR. s. Σκῆψις· . . . πόλις ἐστὶν ἐν Τροίαι, ἧς
μνημονεύουσιν ἄλλοι τε καὶ Ἐφορος ἐν τῇ $\overline{IE}$.

 $\overline{IF}$

(s. F 201—204)

10 68 (124) STEPH. BYZ. s. Ἐντελλα· πόλις Σικελίας. Ἐφορος $\overline{IF}$. a. 404/
ἦσαν δ' οἱ οἰκοῦντες Καμπανοὶ τὸ γένος, σύμμαχοι Καρχηδονίων.

69 (IV 642) SCHOL. HM(ED) HOM. Od. γ 215: εἰπέ μοι ἦ ἐκὼν
ὑποδάμνασαι ἧ σέ γε λαοὶ ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐπισπόμενοι θεοῦ ὁμφῇ]
πολλάκις γὰρ μεθίστασαν τοὺς βασιλεῖς μαντείαις ἐπισπόμενοι. ἱστορεῖ
15 καὶ Ἐφορος ἐν τῇ $\overline{IF}$ † περὶ τοὺς θεοὺς. τούτῳ συνωιδόν ἐστι τὸ 'δαινόν
δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλὰς'.

 $\overline{IZ}$

(s. F 205ff.)

70 (126) DIODOR. XIV 11, 1: τούτων δὲ πραττομένων Φαρνάβαζος a. 404. 3
20 ὁ Λαρείου τοῦ βασιλέως σατραπῆς Ἀλκιβιάδην τὸν Ἀθηναῖον συλλαβὴν
ἀνείλεν, χαρίσασθαι βουλόμενος Λακεδαιμονίοις. τοῦ δ' Ἐφόρου δι' ἄλλας
αἰτίας ἐπιβουλευθῆναι γεγραφότος, οὐκ ἄχρηστον εἶναι νομίζω παραθεῖναι
τὴν παραδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐπιβουλὴν κατ' Ἀλκιβιάδου. (2) φησὶ
γὰρ κατὰ τὴν ἐπτακαίδεκάτην βίβλον Κύρον μὲν καὶ Λακεδαιμονίους λάθραι
25 παρασκευάζεσθαι ἅμα πολεμεῖν πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν ἀδελφόν, Ἀλκιβιάδην
δὲ διὰ τινων αἰσθόμενον τὴν Κύρου προαίρεσιν ἐλθεῖν πρὸς Φαρνάβαζον
καὶ περὶ τούτων ἐξηγήσασθαι κατὰ μέρος, ἀξιῶσαι δὲ αὐτὸν δοῦναι ἀνα-
βάσεως ὁδὸν πρὸς Ἀρταξέρξην· βούλεσθαι γὰρ ἐμφανίσει πρῶτον τὴν ἐπι-
βουλὴν τῷ βασιλεῖ. (3) τὸν δὲ Φαρνάβαζον ἀκούσαντα τῶν λόγων σφραγε-
30 ρίσασθαι τὴν ἐπαγγελίαν καὶ πέμψαι πιστοὺς ἄνδρας ὑπὲρ τούτων τῷ

2 νῆσον καὶ Τυχίαν Marx 7 τῇ $\overline{IE}$ AB τῇ om cett τῇ $\overline{E}$? 14—15 ἐν
τῇ $\overline{IF}$ i. κλεόφορος π. τ. θεοὺς πολλάκις μεθ. τοὺς βασιλεῖς μαντεῖα E; ähnlich D;
in B nur πολλάκις — ἐπισπόμενοι. 15 Ἐφορος M κλεόφορος HE καὶ
κλεόφορος D [περὶ τοὺς θεοὺς] Dindorf περὶ τοῦδε ὡς πολλάκις κτλ. Boeckh
23 κατ' P κατὰ τοῦ cett 26 πρὸς P πρὸς τὸν cett 27 τὰ κατὰ μ. Dindorf
28 ὁδηγὸν (ἐφοδιον, ἐξουσίαν ο. ἄ.) Reiske βούλεσθαι P βουλεύεσθαι vulg
29 τὸν λόγον P 30 ἐπαγγελίαν PF ἀπαγγ— cett

βασιλεῖ δηλώσοντας. οὐ διδόντος δὲ τοῦ Φαρναβάζου τοὺς παραπέμψοντας
εἰς τὰ βασίλεια, φησὶ τὸν μὲν Ἀλκιβιάδην ὀρμηῆσαι πρὸς τὸν σατράπην τῆς
Παφλαγονίας, ὅπως δι' ἐκείνου ποιήσαιο τὴν ἀνάβασιν· τὸν δὲ Φαρναβάζον
φοβηθέντα μὴ περὶ τούτων ἀκούσῃ τὴν ἀλήθειαν ὁ βασιλεὺς, ἐπαποστείλαι
5 τοὺς ἀνελοῦντας κατὰ τὴν ὁδὸν τὸν Ἀλκιβιάδην. (4) τοὺς δὲ καταλαβόντας
τῆς Φρυγίας ἔν τινι κώμῃ κατεσκηνωκότα νυκτὸς περιθεῖναι ξύλων πλη-
θους· ἀναφθέντος οὖν πολλοῦ πυρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπιχειρῆσαι μὲν ἀμύ-
νεσθαι, κρατηθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν εἰς αὐτὸν ἀκοντιζόντων
τελευτῆσαι. s. F 208.

IΗ

10

(s. F 206—207? 209)

71 (130) ATHEN. XI 101 p. 500 C: ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Δερκυλλί- a. 399
δας ὁ Λακεδαιμόνιος Σίσυφος, ὥς φησιν Ἐφορος ἐν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ λέ-
γων οὕτως· «Λακεδαιμόνιοι ἀντὶ Θίμβρωνος Δερκυλλίδα
15 ἔπεμψαν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀκούοντες ὅτι πάντα πράττειν
εὐλόθασιν οἱ περὶ τὴν Ἀσίαν βάρβαροι μετὰ ἀπάτης καὶ
δόλου. διόπερ Δερκυλλίδα ἔπεμψαν ἡκιστα νομιζόντες
ἐξαπατηθήσεσθαι· ἦν γὰρ οὐδὲν ἐν τῷ τρόπῳ Λακωνι-
κὸν οὐδ' ἀπλοῦν ἔχων, ἀλλὰ πολὺ τὸ πανοῦργον καὶ τὸ
20 θρηιῶδες. διὸ καὶ Σίσυφον αὐτὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι
προσηγόρευον.»

72 (131) STEPH. BYZ. s. Ἐρμοῦ πεδίων· τόπος πλησίον Κύμης. vor 396?
Ἐροφος ιη.

73 (135) HARPOKR. s. Ἰερώννυμος· . . . Ἰερωνύμου τοῦ στρατη- a. 395/4?
25 γήσαντος Ἀθηναίων ἄλλοι τε μνημονεύουσι καὶ Ἐφορος ἐν τε τῇ ιη καὶ
ἐν τῇ ιθ.

IΘ

(s. F 209)

74 (135) HARPOKR. s. Ἰερώννυμος: s. F 73.

30 75 (137) STEPH. BYZ. s. Φοινίκαιον· ὄρος Κορίνθου. Ἐφορος ιθ. a. 395/87

76 (134) — s. Ὀτιεῖς· μοῖρα Κυπρίων. Ἐφορος ιθ. «Ἀμαθού- vor 390
σιοι δὲ καὶ Σόλιοι καὶ Ὀτιεῖς ἀντέχοντες ἔτι τῷ πο-
λέμῳ.»

77 (137) — s. Ἄργος· . . . καὶ ἀργολίζω ῥῆμα, οὗ τὴν μετοχὴν
35 Ἐφορος ιθ.

5 ἀνελοῦντας P¹ —όντας cett καταλαβόντας αὐτὸν P³ 6 νυκτὶ P³
13 Σίσυφος Reiske (Xenoph. Hell. III 1, 8) Σκύφος Ath (und sein E-text; v. 20)
14 Θίμβρωνος (cf Aristot. Pol. VII 13, 11): Θίβρων Xenoph. Hell. III 1, 4 ὁ., Diod.
XIV 36, 1 ὁ. 20 Σκύφον (σχύθον A) Ath 26 ιθ: ιη A 30 φοινίκεον R
32 Ὀτιεῖς: Κιτιεῖς (κίτρις P) Diod. XIV 98, 2. 35 εὐφορος R

78 (136) STEPH. BYZ. s. *Χυτόν· χωρίον ἡπείρου*. "Εφορος $\overline{\iota\theta}$. «οἱ δ' ἐκ $\overline{\nu\omicron\tau}$ 337? *Κλαζομενῶν κατώικισαν τῆς ἡπείρου τὸ Χυτὸν καλούμενον.*»

$\overline{K}$

79 (138) HARPOKR. s. *Μαντινέων διοικισμός· Ἰσοκράτης ἐν τῷ* a. 384
 5 *Περὶ τῆς εἰρήνης* (100) *περὶ Λακεδαιμονίων λέγων φησί 'Μαντινέας διώικισαν'. καὶ 'Εφορος ἐν τῇ κ φησιν ὅτι εἰς ε κώμας τὴν Μαντινέων διώικισαν πόλιν Λακεδαιμόνιοι.*

$\overline{KA}$

(s. F 210ff.)

10 80 (—) PAP. BEROL. 5008 (Lex. zu Demosth. Aristokr. 198; a. 376
 Berl. Klass.-Text. I 80) B 1: [ὅτι τὴν περὶ Νάξον ναυμαχίαν ἐνίκα Χαβρίας * * *] || εἰς οἰνοχόημα, ὅταν ἦι Ἀλαδε μύσται, οἱ καθιστάμενοι μ[υστηρίων . . . ἐπι]μεληταί. καὶ "Εφορος ἐν τῇ κα τῶν [Ι]σι[οριῶν] $\overline{\delta\epsilon\iota\sigma\epsilon\sigma\iota\eta}$ $\overline{\nu . \sigma}$ (dann neues lemma).

15

$\overline{KB-K\overline{E}}$

(T 20; F 210ff.; 229? 234?)

81 (145) STEPH. BYZ. s. *Βουφία· κώμη τῆς Σικωνίας*. "Εφορος $\overline{\chi\gamma}$. a. 368
τὸ ἐθνικὸν Βουφιεύς.

82 (—) HARPOKR. s. *Νεμεὰς χαράδρα· Μισχίνης Περὶ τῆς πρεσ-*
 20 *βείας* (168). *οὕτω τόπος τις ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ. «πλησίον τῆς Νεμεᾶς(δ)ος χαράδρας»* "Εφορος ἐν $\overline{\chi\gamma}$.

83 (145) STEPH. BYZ. s. *Χρυσόπολις· ἐν Βιθυνίαι πλησίον Χαλ-*
κηδόνος τὸν ἀνάπλουν πλέοντι ἐν δεξιᾷ. "Εφορος $\overline{\chi\gamma}$. «*παράδοῦναι τὴν Καλχηδονίων Χρυσόπολιν τοῖς συμμάχοις.*» καὶ Θεό-
 25 *πομπος ἐν α Ἑλληνικῶν* (115 F 7) . . .

84 (146) STEPH. BYZ. (cod. Seguer.) s. *Δύμη· πόλις Ἀχαιᾶς . . .* a. 367, 6
ὁ πολίτης Δυμαῖος. "Εφορος $\overline{\kappa\delta}$. «*παράγενομένης δὲ τῆς στρατιᾶς εἰς τὴν Δύμην πρῶτον μὲν οἱ Δυμαῖοι καταπλαγέντες.*»

1 οἷ RP 2 κλαζομενίων R κατώικισαν P 11 beziehung auf
 Chabrias erkannte Blass. lemma erg. Diels: 'tum putamus citatum fuisse scriptorem velut Theopompum, cuius hanc fuisse sententiam [μεγάλους μυστηρίους ἐνίκα Χαβρίας καὶ παρεῖχεν οἰνοχόημα Ἀθηναίοις καθ' ἕκαστον ἔτος τῇ ἰς τοῦ Βοηδρόμιωνος, ὅθεν καὶ νῦν αὐτοὺς καλοῦσιν] εἰς οἰνοχόημα. 12 ἢ Ἀλαδε Diels . ιαλαυδε Pap 14 ἐξεργάσατο las Blaß am schluß; 'an dictus fuerit Chabrias χαλκοῦς ἐσθλωμένος?' Diels 19 Νεμεᾶς Dindorf (cf. Aischin. a. o.) νεμεᾶς Harp
 21 Νεμεᾶδος Sauppe νεμεᾶς Harp 24 καλχηδονίων P $\overline{\chi}$ χαλχυδιών R¹ χαλκη-
 δονίων V

85 (146 a) DIOG. LAERT. II 53: ἐν τούτῳ δὲ ψηφισαμένων τῶν ^{a. 362} Ἀθηναίων βοηθεῖν Λακεδαιμονίοις ἔπειμψε (sc. Ξενοφῶν) τοὺς παῖδας εἰς τὰς Ἀθήνας στρατευσομένους ὑπὲρ τῶν Λακεδαιμονίων. (54) καὶ γὰρ ἐπαιδεύοντο αὐτόθι ἐν τῇ Σπάρτῃ, καθά φησιν Διοκλῆς ἐν τοῖς Βίοις τῶν φιλοσόφων (IV). ὁ μὲν οὖν Διόδωρος οὐδὲν ἐπιφανὲς πράξας ἐκ τῆς μάχης ἀνασώζεται, καὶ αὐτῷ υἱὸς ὁμώνυμος γίνεται τὰδελεφῶν. ὁ δὲ Γρύλλος τεταγμένος κατὰ τοὺς ἱππέας — ἦν δὲ ἡ μάχη ἡ περὶ τὴν Μαντίνειαν — ἰσχυρῶς ἀγωνισάμενος ἐτελεύτησεν, ὥς φησιν Ἐφορος ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ, Κηφισοδώρου μὲν ἱππαρχοῦντος, Ἠγησίλειω δὲ στρατηγοῦντος.
 10 ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ καὶ Ἐπαμεινώνδας ἔπεσε.

KF

86 (147) STEPH. BYZ. s. Κασσάνωρος· πόλις Αἴγυπτία, ἣς μέμ- ^{a. 361/0?}
 νηται Ἐφορος κς.

KZ

15 (s. F 37?; 217)

87 (148) STEPH. BYZ. s. Βύμαζος· πόλις Παιόνων. Ἐφορος κς. ^{a. 369/8?}

88 (148) — s. Ζηράνιοι· ἔθνος Θράκης. Θεόπομπος με (115 F 214).
 καὶ Ζηρανία ἐπὶ τῆς χώρας. Ἐφορος κς.

KH—KΘ

20 (s. F 218—221)

89 (150) STEPH. BYZ. s. Φάρος· νῆσος ἐν τῷ Ἀδριαί, ποταμὸν ^{a. 385/3}
 ὁμώνυμον ἔχουσα. ἔστι δὲ κτίσμα Παρίων, ὥς Ἐφορος κη.

90 (149 a) — s. Μύνδωνες· ἔθνος Λιβύης. Ἐφορος κη· «Μύν- ^{vor 368?}
 δωνες οἵπερ εὐγνωμότατοι δοκοῦσιν εἶναι <καὶ> πλου-
 25 σιώτατοι τὸν βίον.»

91 (149) — s. Ἐρβιτα· πόλις Σικελίας. Ἐφορος κη. ^{a. 398/5?}

92 (150) — s. Ἰστρος· . . . ὁ πόλις τῆς Ἰαπυγίας, ὥς Ἐφορος κθ. ^{a. 368, 7}

Λ (H ΔΗΜΟΦΙΛΟΥ)

(s. T 9)

93 (IV 642) SCHOL. T HOM. II. N 302 ἡ μετὰ Φλεγύας] οἱ μὲν
 Γυρτωνίους, οἱ δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας τὴν Λαυλίδα τῆς Φωκίδος, οὓς μεγαλί-
 30 τορας οἰονεῖ δεινορέκτας φησὶ διὰ τὸ πεπορθῆναι τὸν ἐν Πυθοὶ ναόν. . . .

4 [ἐν τῇ Σπάρτῃ]? 12 κασσάνωρος R κασσάνωρα P 18 ας V
 22 παρίων P 23 Μύνδωνες Mei(neke) μύνδωνες R μνήδωνες VP 23—24 μύν-
 δωνες RV —ονες P 24 οἵπερ εὐγν. Mei ὑπερευγνωμότατοι Steph (καὶ)? Mei
 31 Γυρτωνίους Eust γορτυνίους T 32 οἰονεῖ δεινορέκτας Bekker οἶον ὡδὲν
 δρέκτας T

ἐπὶ πλείον δὲ περὶ αὐτῶν διείλεκται Ἐφορος, ἀποδεικνύς ὅτι τὴν Λαυλίδα καὶ οὐ τὴν Γυρτῶνα ὠίκησαν· ὅθεν καὶ παρὰ Φωκεῦσι τὸ ὑρβίζειν φλεγυνᾶν λέγεσθαι. ἔστι δὲ ταῦτα ἐν τῇ τριακοστῇ τῇ Δημοφίλου.

- 94 (153) a) ANON. IN ARISTOT. Eth. Nic. III 11 p. 1116 b 6 a. 353/2
 5 [Comm. i. Arist. Graec. XX 165, 24]: Ἐρμαιον ἐν Κορωνεῖαι τῆς Βοιωτίας τόπος οὕτως λεγόμενος πεδινὸς ἐν αὐτῇ, τῶν ἄλλων ἀνωμάτων ὄντων, ἐν ᾧ παρατεταγμένοι ποτὲ Κορωνεῖς σὺν τοῖς βοηθήσουσιν αὐτοῖς στρατιώταις ἐκ τοῦ Μεταχόλου μετὰ τῶν βοιωταρχῶν, ὅτε τὴν πόλιν κατέλαβε καὶ τὴν ἀκρόπολιν εἶχεν ὑφ' ἑαυτῷ Ὀνόμαρχος ὁ Φωκεὺς προδοθεῖσαν
 10 αὐτῷ, αὐτοὶ μὲν μείναντες ἀπέθανον ὑπὸ τῶν ἀμφὶ τὸν Ὀνόμαρχον ἀποκλείσαντες τὰς πύλας, ἵνα αὐτοῖς μηδὲ βουλομένοις ἐξέλθῃ φυγεῖν καὶ καταλιπεῖν τὴν πατρίδα. οἱ δὲ τῶν Βοιωτῶν βοηθήσαντες αὐτοῖς στρατιῶται ἐκ τοῦ Μεταχόλου ἔφυγον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς μάχης, αἰσθόμενοι ἕνα τεθνάναι τῶν βοιωταρχῶν Χάρωνα. ἱστοροῦσι περὶ τῆς μάχης ταύτης Κηφισσόδωρος
 15 ἐν τῇ ιβ' <τῶν> Περί τοῦ ἱεροῦ πολέμου (112 F 1) καὶ Ἀναξιμένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Περί Φίλιππον (72 F 8) καὶ Ἐφορος ἐν τῇ τριακοστῇ.
 b) STEPH. BYZ. s. Μετάχολον· φρούριον Βοιωτίας μεταξὺ Ὀρχομενοῦ καὶ Κορωνείας. Ἐφορος Ἄ.

- 95 (154) STEPH. BYZ. s. Μελιταία· πόλις Θετταλίας. Ἀλέξαν- a. 352/1?
 20 δρος Ἀσία (V). Θεόπομπος (115 F 373) δὲ Μελίτιαν αὐτὴν φησιν. ὁ πολίτης Μελιταιεύς. Ἐφορος Ἄ· «οἱ δὲ τύραννοι τῶν Φερῶν καὶ Μελιταιεῖς φίλοι πρότερον ὑπάρχοντες.»

- 96 (155) ATHEN. VI 22 p. 232 D: Ἐφορος δὲ ἡ Δημοφίλος ὁ a. 347/6?
 υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ
 25 λέγων φησίν· «Ὀνόμαρχος δὲ καὶ Φάνλλος καὶ Φάλαικος οὐ μόνον ἅπαντα τὰ τοῦ Θεοῦ ἐξεκόμισαν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον αἱ γυναῖκες αὐτῶν τὸν τε τῆς Ἐριφύλης κόσμον ἔλαβον, ὃν Ἀλκμαίων εἰς Δελφοὺς ἀνέθηκε κελεύσαντος τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν τῆς Ἑλένης ὕρμον Μενελάου ἀναθέν-
 30 τος. ἐκατέρωι γὰρ ὁ Θεὸς ἔχρησεν, Ἀλκμαίῳ μὲν πυρ-θανομένῳι πῶς ἂν τῆς μανίας ἀπαλλαγείη· «τιμῆν μ' αἰτεῖς δῶρον μανίαν ἀποπαῦσαι· καὶ σὺ φέρειν τιμῆν ἐμοὶ γέρας, ᾧ ποτε μήτηρ Ἀμφιάραον ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις.» Μενελάῳι δὲ πῶς ἂν τὸν Ἀλέξαν-

2 φλέγαν T 3 δημοφίλους T 5 Κορωνεῖαι Ald κορώνη An 8 Μετα-
 χόλου Marx μετὰ τοῖχου An 9 Ὀνόμαρχος Marx ὁ μόναρχος An 10 Ὀνόμαρχον
 Marx μόναρχον An 13 Μεταχόλου Marx μετατοίχου An 15 ἐν τῇ [ι]β' ?
 <τῶν> Ald 19 Μελιταία Berkel μελιτταία Steph 20 Ἀσία: Εὐρώπη? Mei
 22 μελιτταεῖς V 25 φάβλος AC 27—29 ὄρμον — κόσμον Wil(amowitz) doch
 s. p. 67, 7—8; eher ist ὄρμον zu streichen 31—32 μ' αἰτεῖς C μαι τις A

δρον τιμωρήσασαιτο· ἴαγγχρυσον φέρε κόσμον ἑλὼν ἀπὸ
 σῆς ἀλόχοιο δειρῆς, ὅν ποτε Κύπρις ἔδωχ' Ἑλένηι μέγα
 χάρμα· ὥς σοι Ἀλέξανδρος τίσιν ἐχθίστην ἀποδώσει.
 συνέβη δὲ ταῖς γυναιξὶν ἔριν ἐμπεσεῖν περὶ τοῦ κόσμου
 5 τούτου ποτέρα πότερον λήψεται· καὶ διακληρουμένων
 ἡ μὲν σκυθρωπὴ οὕσα κατὰ τὸν βίον καὶ σεμνότητος
 πλήρης τὸν Ἐριφύλης ὕρμον, ἡ δὲ ὦραι διαφέρουσα καὶ
 μάχλος οὕσα τὸν τῆς Ἑλένης ἔλαχε. καὶ αὕτη μὲν ἐρα-
 σθεῖσα νεανίσκου τινὸς Ἡπειρώτου συνεξεδήμησεν, ἡ δὲ
 10 τῷ ἀνδρὶ θάνατον ἐβούλευσεν.»

Fragmente ohne Buchtitel.

AUS DEM ΕΠΙΧΩΡΙΟΣ (F 1)

97 (5) STEPH. BYZ. *Σ. Βοιωτία* . . . Ἐφορος δὲ φησιν ὅτι Ἀθη-
 ναῖοι περὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, Θετταλοὶ περὶ τὴν
 15 ἱππικὴν ἐμπειρίαν, Βοιωτοὶ περὶ τὴν τῆς γυμνασίας
 ἐπιμέλειαν, Κυρηνάιοι περὶ τὴν διφρευτικὴν ἐπιστήμην
 ἡσχόληνται· «ἡμεῖς δὲ περὶ τὴν τῶν νόμων εὐταξίαν.»

98 (164) TATIAN. *πρ. Ἑλλην.* 31 p. 31, 16 Schw (EUSEB. PE X 11
 p. 491 D): περὶ γὰρ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως γένους τε αὐτοῦ καὶ χρόνου
 20 καθ' ὃν ἤγμασε προηρεύνησαν πρεσβύτατοι μὲν Θεαγένης τε ὁ Ῥηγῖνος . . .
 καὶ Σιγρίμβροτος ὁ Θάσιος (107 F 21) καὶ Ἀντίμαχος . . . Ἡρόδοτος τε (II 53)
 . . . καὶ Διονύσιος ὁ Ὀλύνθιος (VI)· μετὰ δὲ ἐκείνους Ἐφορος ὁ Κυμαῖος καὶ
 Φιλόχορος (III) . . . Μεγακλείδης (VI) τε καὶ Χαμαιλέων (IV) οἱ περι-
 πατητικοί· ἔπειτα γραμματικοὶ Ζηρόδοτος . . .

25 99 (164) VIT. HOM. ROM. p. 30, 27 Wil: Ἰππίας (6 F 13) δ' αὖ
 καὶ Ἐφορος Κυμαῖον (sc. Ὀμηρόν φασιν). ὁ δ' Ἐφορος καὶ εἰς Χαρίφημον
 ἀνάγει τὸ γένος αὐτοῦ· ὁ δὲ Χαρίφημος οὗτος Κύμην ὠίκησεν.

100 (164) SCHOL. HESIOD. Opp. 633 p. 300, 2 Gaisf: Ἐφορος δὲ
 φησιν τοῦτον (sc. τὸν Ἡσιόδου πατέρα) εἰς Ἀσκλην ἑλθεῖν, οὐ δι' ἐμπορίαν
 30 ἀλλὰ φόνον ἐμφύλιον ἐργασάμενον. s. F 1.

101 (164) a) GELLIUS III 11, 2: *alii Homerum quam Hesiodum
 maiorem natu fuisse scripserunt, in quis Philochorus (III) et Xenophanes
 (11 B 13 Diels); alii minorem, in quis L. Accius poeta et Ephorus
 historiae scriptor. (3) M. autem Varro in primo De imaginibus, uter
 35 prior sit natus, parum constare dicit, sed non esse dubium, quin aliquo*

6 σκυθρωπὸς Wil 8 ἔλαχε Wil εἴληψε C om. A 16 Κυρηνάιοι δὲ P
 21 Ἀντίμαχος: Καλλίμαχος Eus 27 ὠίκησεν cod. Rom. ὠίκισεν cod. Scorial.
 34 imaginibus: originibus R¹ 35 natus om R natu Gronov

tempore eodem vixerint; idque ex epigrammate ostendi, quod in tripode scriptum est, qui in monte Helicone ab Hesiodo positus traditur.

(4) Accius autem in primo didascalico levibus admodum argumentis utitur . . . (5) quod Homerus, inquit, cum in principio carminis (Jl. A 1) Achillem esse filium Pelei diceret, quis esset Peleus, non addidit; quam rem procul, inquit, dubio dixisset, nisi ab Hesiodo (F 81 Rz³) iam dictum videret. de Cyclope itidem, inquit, vel maxime quod unoculus fuit, rem tam insignem non praeterisset, nisi aequae prioris Hesiodi carminibus (Th. 142) involgatum esset. b) SYNKELL. p. 326, 8 Bonn: 'Hσιόδός τε ἐγνωρίζετο, δὴν Ἐφορος ἀνεψιὸν καὶ σύγχρονον Ὀμήρου φησί.

10 102 (IV 642) a) EKLOG. HISTOR. COD. PAR. 854 (Cram. An. Par. II 227, 23): οὐκ ἀγνοοῦμεν οὖν ὥς Ἐφορος καὶ τινες ἄλλοι τῶν συγγραφέων πολλαῖς γενεαῖς ὑστερεῖν αὐτὸν φασιν (sc. Ὀμηρον τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου), οὐδ' ὥς ἔνιοι γεγράφασιν Ἡσιόδῳ τῷ ποιητῇ συνημακότα. b) HIERONYM. Chron. a. Abr. 1104 [a. Chr. 913] p. 77, 16

15 Helm: in Latina Historia haec ad verbum scripta reperimus 'Agrippa apud Latinos regnante Homerus poeta in Graecia claruit, ut testantur Apollodorus grammaticus (244 F 63) et Euforbus historicus; ante urbem Romam conditam ann. CXXIV (753 + 124 = 876 a. Chr.) et, ut ait Cornelius Nepos (F 2 Pet.), ante olympiadem primam ann. C.

20 103 (165) STEPH. BYZ. s. Βολισσός· πόλις Αἰολικὴ ἐπ' ἄκρου Χίου πλησίον . . . καὶ φασιν ὅτι Ὀμηρος ἐν τούτῳ τῷ πολισματίῳ τὰς διατριβάς ἐποιεῖτο, ὥς Ἐφορος.

AUS ΠΕΡΙ ΕΡΦΗΜΑΤΩΝ (F 2—5).

104 (65) DIODOR. V 64, 4: ἔνιοι δ' ἰστοροῦσιν, ὧν ἔστι καὶ Ἐφορος, τοὺς Ἰδαίους Λακτύλους γενέσθαι μὲν κατὰ τὴν Ἰδὴν τὴν ἐν Φρυγίᾳ, διαβῆναι δὲ μετὰ Μυγδόνοσ εἰς τὴν Εὐρώπην. ὑπάρξαντας δὲ γόητας ἐπιτηδεῦσαι τὰς τε ἐπωιδὰς καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια, καὶ περὶ Σαμοθράκην διατρίψαντας οὐ μετρίως ἐν τούτοις ἐκπλήττειν τοὺς ἐγχωρίους· καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ τὸν Ὀρφέα, φύσει διαφόρῳ κεχορηγημένον πρὸς ποίησιν καὶ 30 μελωιδίαν, μαθητὴν γενέσθαι τούτων, καὶ πρῶτον εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξεργεῖν τελετὰς καὶ μυστήρια.

105 (128) a) SCHOL. DIONYS. THRAC. [Gr. Gr. III] p. 183, 1 Hilg.: τῶν στοιχείων εὐρετὴν ἄλλοι τε καὶ Ἐφορος ἐν δευτέρῳ Κάδμον φασίν· οἱ δὲ οὐχ εὐρετὴν, τῆς δὲ Φοινίκων εὐρέσεως πρὸς ἡμᾶς διάκτορον γε 35 γενῆσθαι, ὥς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ταῖς Ἱστορίαις (V 58) καὶ Ἀριστοτέλης (III) ἰστορεῖ. ebd. 190, 20. s. 1 F 20 b) — p. 184, 20: Φοινίκηα δὲ

1 ex: et Ritschl 3 didascalicon Osann 6 videretur R¹ 9 (οὐδ') σύγχρονον C Mueller 14 notiz steht zum 3. jahr des Agrippa Silvius 17 Euforbus: 1. Ephorus Scaliger 21 πλησίον ὁμηρος V 26 μύγδονος F μίνωος A 28 ἐν: ἐπὶ? 36 Φοινίκηα Bekker φοινικά Schol Φοινικήα Herod

τὰ γράμματα ἐλέγοντο, ὥς φησιν Ἐφορος ὁ Κυμαῖος καὶ Ἡρόδοτος (V 58), ἐπεὶ Φοίνικες εἶδον αὐτά. c) CLEM. ALEX. Strom. I 75, 1

p. 48, 10 Stäh: Κάδμος δὲ Φοῖνιξ ἦν ὁ τῶν γραμμάτων Ἑλλήσιν εὐρετής, ὥς φησιν Ἐφορος, ὅθεν καὶ Φοινικῆα τὰ γράμματα Ἡρόδοτος κεκλησθαι γράφει. οἱ δὲ Φοίνικας καὶ Σύρους γράμματα ἐπινοῆσαι πρώτους λέγουσιν.

106 (128) SCHOL. BTV Hom. II. H 185: οὐχ οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι χαρακτῆρες· διάφορα δὲ καὶ τὰ τῶν στοιχείων ὀνόματα, ὥς τὸ σάν. Καλλίστρατος δὲ Σάμιος ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν μετένεγκε τὴν γραμματικὴν καὶ παρέδωκεν Ἀθηναίοις ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου (403/2), ὥς φησιν Ἐφορος.

AUS ΠΕΡΙ ΑΕΞΕΩΣ (F 6).

107 (163) a) CICERO Orat. 191 (QUINTILIAN. Inst. IX 4, 87): Ephorus . . . (T 29) *paean sequitur aut dactylum, fugit autem spondeum et trochaeum: quod enim paean habebat tris brevis, dactylus autem duas, brevitate et celeritate syllabarum labi putat verba proclivius, contraque accidere in spondeo et trochaeo; <quorum> quod alter e longis constet alter e brevibus, fieri alteram nimis incitatam alteram nimis tardam orationem, neutram temperatam. sed et illi priores errant et Ephorus in culpa est . . .* 20 (194) *Ephorus vero ne spondeum quidem, quem fugit, intellegit esse aequalem dactylo, quem probat. syllabis enim metiendos pedes, non intervallis existimat; quod idem facit in trochaeo.* b) — — 218: *iam paean, quod pluris habeat syllabas quam tris, numerus a quibusdam, non pes habetur. est quidem, ut inter omnis constat antiquos, Aristotelem Theophrastum Theodectem Ephorum, unus aptissimus orationi vel orienti vel mediae; putant illi etiam cadenti, quo loco mihi videtur aptior creticus.* 25

108 (—) [SERGIUS] Explan. i. Donat. I (Gr. L. IV 531, 17 Keil): prosodieen sind βαρεῖα, ὀξεῖα, μέση. *quartae illi [coniungit], quia ceteris perplexior est, plura sunt vocabula: Ammonius Alexandrius, qui Aristarchi scholae successit, ὀξύβαριν vocat; Ephorus autem Cymaeus περισπασιν; Dionysius Olympius δίτονον; Hermocrates Iasius σύμπλεκτον; Epicharmus Syracusius κεκλασμένην; verum ea nunc ab omnibus περισπωμένη Graece vocatur.*

4 Ἐφορος Reinesius εὐφορος Clem 9 ὥς τὸ σάν om B ἐάν T 9—10 ταύτην μετένεγκε τὴν γρ. B 10 ἐπὶ ἀρχ. Εὐκλ. om B Εὐκλήτου T 17 <quorum> Herdegen 17—18 constet — fieri Ernesti constaret — fieret L (A fehlt) 23 habeat L habet Rufinus 24 habetur L existimatur Rufinus 29 [coniungit] Keil 32 δίτονον Corssen aporion LO

Aus den Historien (F 7—96).

PROOIMIEN (F 7—9).

109 (6) DIODOR. I 9, 5 (TZETZ. Chil. XII 528): *περὶ πρώτων δὲ τῶν βαρβάρων διεξιμεν, οὐκ ἀρχαιοτέρους αὐτοὺς ἡγοῦμενοι τῶν Ἑλλήνων, καθάπερ Ἐφορος εἴρηκεν, ἀλλὰ προδιελθεῖν βουλόμενοι . . .*

110 (3) POLYB. XII 27, 7: *ὁ μὲν γὰρ Ἐφορός φησιν, εἰ δυνατόν ἦν αὐτοὺς (sc. τοὺς τὰς συντάξεις πραγματευομένους) παρεῖναι πᾶσι τοῖς πράγμασι, ταύτην ἂν διαφέρειν πολὺ τῶν ἐμπειριῶν.*

111 (—) — XII 28, 8—12: *κατὰ γὰρ τὸ προοίμιον τῆς ἑκτῆς βύβλου φησί (sc. ὁ Τίμαιος) τινὰς ὑπολαμβάνειν διότι τινὸς μείζονος δεῖται φύσεως καὶ φιλοπονίας καὶ παρασκευῆς τὸ τῶν ἐπιδεικτικῶν λόγων γένος ἢ τὸ τῆς ἱστορίας· ταύτας δὲ τὰς δόξας πρότερον μὲν Ἐφώρῳ φησί προσπεσεῖν. οὐ δυνήθέντος δ' ἱκανῶς ἐκείνου πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας ἀπαντῆσαι, πειρᾶται συγκρίνειν αὐτὸς ἐκ παραβολῆς τὴν ἱστορίαν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις, πρᾶγμα ποιῶν πάντων ἀτοπώτατον, πρῶτον μὲν τὸ καταψεύσασθαι τοῦ συγγραφέως. ὁ γὰρ Ἐφορος (T 23) . . . κατὰ δέ τινα συντυχίαν εὐχαριστότατα καὶ πιθανώτατα περὶ τῆς συγκρίσεως εἴρηκε τῆς τῶν ἱστοριογράφων καὶ λογογράφων. ὁ δ' ἵνα μὴ δόξηι καταχολουθεῖν Ἐφώρῳ . . .*

ZEIT DER WANDERUNGEN ($\bar{A}-\bar{\Gamma} = F 10-29$).

211 112 (24) a) CENSORIN. De d. nat. 17, 3: *aut Ephorus, qui tradit Arcadas dicere apud se reges antiquos aliquot ad trecentos vixisse annos.*

b) PLIN. NH VII 154: *et Ephorus Arcadam reges tricenis annis (sc. vixisse tradit).*

113 (54) STRABON V 2, 4 (SCHOL. DION. PER. 348): *τοὺς δὲ Πελασγούς, ὅτι μὲν ἀρχαῖον τὸ φῦλον κατὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐπεπόλασε καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι τοῖς κατὰ Θετταλίαν, ὁμολογοῦσιν ἅπαντες σχεδόν τι. νομίζειν δὲ φησιν Ἐφορος τὸ ἀνέκαθεν Ἀρχάδας ὄντας ἐλέσθαι στρατιωτικὸν βίον, εἰς δὲ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν προτρέποντας πολλοὺς ἅπασι τοῦ ὀνόματος μεταδοῦναι, καὶ πολλὴν ἐπιφάνειαν κτήσασθαι καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις, παρ' ὧσους ποτὲ ἀφιγμένοι τετυχήκασι. καὶ γὰρ τῆς Κρήτης ἔποικοι γεγόνασιν, ὥς φησιν Ὀμηρος (Od. τ 175)· λέγει γοῦν Ὀδυσσεὺς πρὸς Πηνελόπην· ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί, ἐν δ' Ἐτεόχρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες, Δωριεὲς τε τριχάικες διότι τε Πελασγοί· καὶ τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἢ Θετταλία λέγεται, τὸ μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῶν Θερμοπυλῶν ἕως τῆς ὀρεινῆς τῆς κατὰ Πίνδον, διὰ τὸ ἐπάρξαι τῶν τόπων τούτων τοὺς Πελασγούς· τὸν τε Δία*

25 τὸ Corais τι Strab καὶ κατὰ Ep Vat ἐπιπόλασαν Ep Vat 27 νομίζω B
32 οὐν BC 34 [ἢ Θετταλία?]

τὸν Δωδωναῖον (F 142) αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὀνομάζει Πελασγικόν (Jl. II 233).
 'Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε Πελασγικέ.' πολλοὶ δὲ καὶ τὰ Ἑπειρωτικά ἔθνη Πελασγικά
 εἰρήκασιν, ὥς καὶ μέχρι δεῦρο ἐπαρξάντων· Πελασγούς τε πολλοὺς καὶ τῶν ἡρώων
 ὄνομα καλέσαντες οἱ ὕστερον ἀπ' ἐκείνων πολλὰ τῶν ἐθνῶν ἐπώνυμα πεποιήκασιν.
 5 καὶ γὰρ τὴν Λέσβον Πελασγίαν εἰρήκασιν, καὶ τοῖς ἐν τῇ Τρωάδι Κίλιξιν Ὀμηρος
 εἶρηκε τοὺς ὁμόρους Πελασγούς (Jl. B 840). 'Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν
 ἐγγεσιμῶρων, τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβύλακα ναιετάσκον.' τῷ δ' Ἐφώρῳ
 τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας εἶναι τὸ φῦλον τοῦτο ἤρξεν Ἡσίοδος· φησι γὰρ (F 44 Rz³).
 'ὕϊεις ἐξεγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο, ὃν ποτε τίκτε Πελασγός'. Αἰσχύλος δ'
 10 ἐκ τοῦ περὶ Μυκῆνας Ἀργούς φησὶν ἐν Τικτίσιν ἢ Δαναΐσι (v. 250 ff.) τὸ γένος αὐτῶν.
 καὶ τὴν Πελοπόννησον δὲ Πελασγίαν φησὶν Ἐφορος κληθῆναι· καὶ Εὐρυπίδης
 δ' ἐν Ἀρχελάῳ (F 228 N²) φησὶν ὅτι Δαναὸς . . . ἐλθὼν ἐς Ἀργὸς ὠκισ' Ἰνάχου πόλιν,
 Πελασγίωτας δ' ὀνομασμένους τὸ πρὶν Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔδθηκ' ἀν' Ἑλλάδα'.
 (folgen zitate aus Antikleides und der Atthis).

15 **114** (87) a) STRABON XII 3, 21: οἱ μὲν μεταγράφουσιν (Jl. B 856)
 Ἀλαζώνων, οἱ δ' Ἀμαζώνων ποιοῦντες, τὸ δ' ἐξ Ἀλύβης ἐξ Ἀλόπης <ῆ>
 ἐξ Ἀλόβης, τοὺς μὲν Σκύθας Ἀλιζῶνας φάσκοντες ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη
 (4 F 186), τοὺς δ' Ἀμαζῶνας μεταξὺ Μυσίας καὶ Καρίας
 καὶ Αὐδίας, καθάπερ Ἐφορος νομίζει, πλησίον Κύμης τῆς πατρίδος αὐτοῦ.
 20 καὶ τοῦτο μὲν ἔχεται τινος λόγου τυχὸν ἴσως· εἴη γὰρ ἂν λέγων τὴν ὑπὸ τῶν
 Αἰολέων καὶ Ἰώνων οἰκισθεῖσαν ὕστερον, πρότερον δ' ὑπὸ Ἀμαζόνων· καὶ
 ἐπωνύμους πόλεις τινὰς εἶναι φασιν· καὶ γὰρ Ἐφεσον καὶ Σμύρναν καὶ Κύμην
 καὶ Μύριναν. b) STEPH. BYZ. s. Ἀλιζῶνες· ἔθνος· Ὀμηρος (Jl. B 856)
 . . . Ἐφορος οἰκῆσαί φησι τοὺς Ἀλιζῶνας τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ Μυσίας
 25 καὶ Καρίας καὶ Αὐδίας κειμένην.

115 (15) STRABON VIII 3, 33: Ἐφορος δὲ φησὶν Αἰτωλὸν ἐκπεσόντα
 ὑπὸ Σαλμωνέως, τοῦ βασιλέως Ἐπειῶν τε καὶ Πισατῶν, ἐκ τῆς Ἡλείας εἰς
 τὴν Αἰτωλίαν ὀνομάσαι τε ἀφ' αὐτοῦ τὴν χώραν καὶ συνοικίσαι τὰς αὐτόθι
 πόλεις (F 122). τούτου δ' ἀπόγονον ὑπάρξαντα Ὀξύλον φίλον τοῖς περὶ
 30 Τήμενον Ἡρακλείδαις ἡγήσασθαι τε τὴν ὁδὸν κατιοῦσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον
 καὶ μερίσαι τὴν πολεμίαν αὐτοῖς χώραν καὶ τὰλλα ὑποθέσθαι τὰ περὶ τὴν
 κατάκτησιν τῆς χώρας· ἀντὶ δὲ τούτων λαβεῖν χάριν τὴν εἰς τὴν Ἠλείαν
 κάθοδον, προγονικὴν οὖσαν (F 18)· κατελθεῖν δὲ ἀθροίσαντα στρατιὰν ἐκ

4 ὄνομα ο. ὀνόματι Kramer ὀνόματα Strab [οἱ] Corais 8 τοῦ Corais
 τὸ AB τῷ C? 11 εὐφορος ABC 15 μὲν <οὖν> Meineke 16 Ἀλαζώνων
 Holste ἀλιζώνων Strab Ἀμαζώνων Politus ἀμαζόνων Strab <ῆ> Corais
 17 Ἀλόβης Holste δόλης Strab μὲν Corais δὲ Strab Ἀλιζῶνας: Herod. IV 17
 cl. II Ἀλαζόνες Herod. cl. I Ἀλαζῶνας Holste 18 τοὺς CD τὰς cett Ἀμα-
 ζῶνας C —ῶνας cett 24 παραλίαν τὴν om P 25 μακρίας P 27 Ἐπειῶν
 τε καὶ Πισατῶν Xylander ἐπιόν τε καὶ πεῖσαν τὸν Strab 30 τὴν ὁδὸν A τῶν
 ὁδῶν B τὴν vor Πελ. om B 33 ἀθροίσαντα edd —τας Strab

τῆς Αἰτωλίας ἐπὶ τοὺς κατέχοντας Ἐπειοὺς τὴν Ἥλιν. ἀπαντησάντων δὲ τῶν Ἐπειῶν μεθ' ὅπλων, ἐπειδὴ ἀντίπαλοι ἦσαν αἱ δυνάμεις, εἰς μονομαχίαν προελθεῖν κατὰ ἔθος τι παλαιὸν τῶν Ἑλλήνων Πυραΐχημιν Αἰτωλὸν Δέγμενον τ' Ἐπειόν, τὸν μὲν Δέγμενον μετὰ τόξου ψιλόν, ὡς περισσόμενον
 5 ῥαϊδίως ὀπλίτου διὰ τῆς ἐκηβολίας, τὸν δὲ μετὰ σφενδόνης καὶ πήρας λίθων, ἐπειδὴ κατέμαθε τὸν δόλον· τυχεῖν δὲ νεωστὶ ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν εὐρημένον τὸ τῆς σφενδόνης εἶδος. μακροβολωτέρας δ' οὔσης τῆς σφενδόνης πεσεῖν τὸν Δέγμενον, καὶ κατασχεῖν τοὺς Αἰτωλοὺς τὴν γῆν, ἐκβαλόντας τοὺς Ἐπειοὺς. παραλαβεῖν δὲ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ὀλυμπίαισιν,
 10 ἦν εἶχον οἱ Ἀχαιοί· διὰ δὲ τὴν τοῦ Ὁξύλου φιλίαν πρὸς τοὺς Ἡρακλείδας συνομολογηθῆναι ῥαϊδίως ἐκ πάντων μεθ' ὅρκου τὴν Ἥλειαν ἱερὰν εἶναι τοῦ Διός, τὸν δ' ἐπιόντα ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην μεθ' ὅπλων ἐναγῇ εἶναι, ὡς δ' αὐτως ἐναγῇ καὶ τὸν μὴ ἐπαμύνοντα εἰς δύναμιν. ἐκ δὲ τούτου καὶ τοὺς κτίσαντας τὴν Ἥλειαν πόλιν ὕστερον ἀτειχίστον ἔασαι, καὶ τοὺς δι'
 15 αὐτῆς τῆς χώρας ἰόντας στρατοπέδωι τὰ ὅπλα παραδόντας ἀπολαμβάνειν μετὰ τὴν ἐκ τῶν ὄρων ἔκβασιν, Ἰφριτόν τε θεῖναι τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα ἱερῶν ὄντων τῶν Ἥλειων. ἐκ δὲ τῶν τοιοῦτων αὖξῃσιν λαβεῖν τοὺς ἀνθρώπους· τῶν γὰρ ἄλλων πολεμούντων αἰεὶ πρὸς ἀλλήλους μόνοις ὑπάρξαι πολλὴν εἰρήνην οὐκ αὐτοῖς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς ξένοις, ὥστε καὶ εὐανδρεῖ-
 20 σαι μάλιστα πάντων παρὰ τοῦτο. Φεῖδωνα δὲ τὸν Ἀργεῖον (F 176) δέκατον μὲν ὄντα ἀπὸ Τημένου, δυνάμει δ' ὑπερβεβλημένον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀφ' ἧς τὴν τε λῆξιν ὅλην ἀνέλαβε τὴν Τημένου διεσπασμένην εἰς πλείω μέρη, καὶ μέτρα ἐξεῦρε τὰ Φειδώνια καλούμενα καὶ σταθμοὺς καὶ νόμισμα κεχαργ-
 25 μένον τό τε ἄλλο καὶ τὸ ἀργυροῦν, πρὸς τούτοις ἐπιθέσθαι καὶ ταῖς ἑφ' Ἡρακλέους αἰρεθείσαις πόλεσι καὶ τοὺς ἀγῶνας ἀξιοῦν τιθέναι αὐτόν, οὗς ἐκεῖνος ἔθηκε· τούτων δὲ εἶναι καὶ τὸν Ὀλυμπικόν. καὶ δὴ βιασάμενον ἐπελθόντα θεῖναι αὐτόν, οὔτε τῶν Ἥλειων ἐχόντων ὅπλα, ὥστε κωλύειν, διὰ τὴν εἰρήνην, τῶν τε ἄλλων κρατουμένων τῇ δυναστείαι. οὐ μὴν τοὺς γε Ἥλειους ἀναγράψαι τὴν θέσιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ὅπλα κτήσασθαι διὰ
 30 τοῦτο καὶ ἀρξαμένους ἐπικουρεῖν σφίσιν αὐτοῖς· συμπράττειν δὲ καὶ Λακεδαιμονίους, εἴτε φθονήσαντας τῇ διὰ τὴν εἰρήνην εὐτυχίαι εἴτε καὶ συνεργοὺς ἔξιν νομίσαντας πρὸς τὸ καταλῦσαι τὸν Φεῖδωνα, ἀφηρημένον αὐτοῖς τὴν ἡγεμονίαν τῶν Πελοποννησίων, (ἦν ἐκεῖ) νοι προεκέκτηντο. καὶ δὴ καὶ συγκαταλῦσαι τὸν Φεῖδωνα· τοὺς δὲ συγκατασκευάσαι τοῖς Ἥλείοις τὴν τε
 35 Πισᾶτιν καὶ τὴν Τριφυλίαν.

116 (20) STRABON VIII 4, 7: Ἐφορος δὲ τὸν Κρεσφόντην, ἐπειδὴ εἶλε Μεσσήνην, διελεῖν φησὶν εἰς πέντε πόλεις αὐτήν, ὥστε Στενύκλαρον μὲν ἐν τῷ μέσῳ τῆς χώρας ταύτης) κειμένην ἀποδεῖξαι βασιλείον αὐτῷ,

10 οἱ Ἀχαιοί: οἱ om B οἱ Ἐπειοί Kramer 23 φειδώνεια B 28—29 τοὺς τε A 29—30 διὰ ταῦτα B 33 ἦν ἐκεῖνοι dett om B 38 erg. A (sched. aggl.) dett

〈εἰς δὲ τὰς ἄλλας〉 βασιλέας πέμψαι, Πύλον καὶ Ῥίον κ(αὶ Μεσόλαν καὶ) Ῥαμείτιν, ποιήσαντα ἰσονόμους πάντας τοῖς Λωριεῦσι τοὺς Μεσσηνίους· ἀγανακτούντων δὲ τῶν Λωριέων μεταγνόντα μόνον τὸν Στενύκλαρον νομίσαι πόλιν, εἰς τοῦτον δὲ καὶ τοὺς Λωριέας συναγαγεῖν πάντας.

- 5 117 (18) STRABON VIII 5, 4: φησὶ δ' Ἐφορος τοὺς κατασχόντας τὴν Λακωνικὴν Ἡρακλείδας, Εὐρυσθένη τε καὶ Προκλῆ (F 17), διελεῖν εἰς ἕξ μέρη καὶ πολιῖσαι τὴν χώραν. μίαν μὲν οὖν τῶν μερίδων τὰς Ἀμύκλας ἐξαίρετον δοῦναι τῷ προδόντι αὐτοῖς τὴν Λακωνικὴν καὶ πείσαντι τὸν κατέχοντα αὐτὴν ἀπελθεῖν ὑπόσπονδον μετὰ τῶν Ἀχαιῶν εἰς τὴν Ἰωρίαν·
10 τὴν δὲ Σπάρτην βασιλεῖον ἀποφῆναι σφίσιν αὐτοῖς, εἰς δὲ τὰς ἄλλας πέμψαι βασιλέας, ἐπιτρέψαντας δέχεσθαι συνοίκους τοὺς βουλομένους τῶν ξένων διὰ τὴν λειπανδρίαν. χρῆσθαι δὲ Λαὶ μὲν ὡς ναυστάθμῳ διὰ τὸ ἐδλίμενον· Αἴγνι δὲ πρὸς τοὺς πολέμους φρουρίῳ — πᾶ(σιν) γὰρ ὁμορεῖν τοῖς κύκλῳ· Φαραῖαι δ(ὲ) ταμειῳ, πλείστην) ἀπὸ τῶν
15 ἐντὸς ἀσφάλειαν ἐχούσῃ καὶ ἀπὸ τῶν ἐκτός. ὑπακούοντας δ' ἅπαντας τοὺς περιοίκους Σπαρτιατῶν ὅμως ἰσοτίμους εἶναι, μετέχοντας καὶ πολιτείας καὶ ἀρχείων [καλεῖσθαι δὲ Εἰλωτας]. Ἄγιν δὲ τὸν Εὐρυσθένης ἀφελέσθαι τὴν ἰσοτιμίαν καὶ συντελεῖν προστάξαι τῇ Σπάρτῃ, τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὑπακοῦσαι, τοὺς δ' Ἐλείους, τοὺς ἔχοντας τὸ Ἔλος, ποιη-
20 σαμένους ἀπόστασιν κατὰ κράτος ἀλῶναι πολέμῳ καὶ κριθῆναι δούλους ἐπὶ τακτοῖς τισιν, ὥστε τὸν ἔχοντα μήτ' ἐλευθεροῦν ἐξεῖναι μήτε πωλεῖν ἔξω τῶν ὄρων τούτους· τοῦτον δὲ λεχθῆναι τὸν πρὸς τοὺς Εἰλωτας πόλεμον. σχεδὸν δὲ τι καὶ τὴν εἰλωτείαν τὴν ὕστερον συμμείναςαν μέχρι τῆς Ῥωμαίων ἐπικρατείας οἱ περὶ Ἄγιν εἰσὶν οἱ καταδείξαντες· τρόπον γάρ τινα δημοσίους δούλους εἶχον οἱ
25 Λακεδαιμόνιοι τούτους, κατοικίας τινὰς αὐτοῖς ἀποδείξαντες καὶ λειτουργίας ἰδίας.

118 (19) — VIII 5, 5: περὶ δὲ τῆς Λακωνικῆς πολιτείας καὶ τῶν γενομένων παρ' αὐτοῖς μεταβολῶν τὰ μὲν πολλὰ παρῆναι τις ἂν διὰ τὸ γνῶριμον τινῶν δ' ἄξιον ἴσως μνησθῆναι. Ἀχαιοὺς γὰρ τοὺς Φθιώτας φασὶ συγκατελθόντας Πέλοπι εἰς τὴν Πελοπόννησον οἰκῆσαι τὴν Λακωνικὴν, τοσοῦτον δ'

1 erg. Kramer; lücke (10—12 buchst.) A βασιλεῖον ἐκεῖνοι γενέσθαι· ἐντεῦθεν δὲ ἱαμῖτιν πέμψαι πρεσβευτὴν εἰς πύλον B τῆς βασιλείας B² mg βασιλέας Kramer (F 117 p. 73, 11) βασιλείας Strab καὶ Μεσόλαν καὶ O Mueller η..... A 6 πατροκλῆ B προκλέα E 7 πολιῖσαι B 8 (Φιλονόμῳ) τῷ? s. F 118 p. 74, 5 12—15 text nach V (vatican. palimpsest) χρῆσθαι — ἐχούσῃ om B¹ lücken (ca. 15 buchst.) A 13 Αἴγνι O Mueller αἴτνι Strab αἰγνίαι V 14 Φαραῖαι V Φεραῖαι cett Φάριδι O Mueller δ(ὲ) ταμειῳ Anon δ' ἀρχείῳ, πλείστην Mei δ..... A Φαραῖαι· καὶ ἔχει τι... μὲν ἀπὸ V δὲ εἰς συνόδους O Mueller δὲ φρουρίῳ, μάλιστα Kramer 15 ἐντὸς Strab ἐκτός Mei τ..... A ἡδ ἀπὸ τῶν ἐκτός V 'deest quartae urbis mentio, quam haud facile hodie divinaveris' Kramer 16 τῶν Σπαρτιατῶν V ἰσοτίμους V (s. v. 18) ἰσονόμους Strab 17 ἀρχῶν V ἀρχῶν Corais [καλεῖσθαι — Εἰλ.] Jac; hinter πολέμῳ (v. 20) Valckenaer, δούλους A Schmidt, Ἔλος (v. 19) Kramer 28 παρῆναι Gemistus παρήν A παρῖοι B

ἀρετῇ διενεγκεῖν, ὥστε τὴν Πελοπόννησον ἐκ πολλῶν ἤδη χρόνων Ἄργος λεγομένην τότε Ἀχαικὸν Ἄργος λεχθῆναι, καὶ οὐ μόνον γε τὴν Πελοπόννησον, ἀλλὰ καὶ ἰδίως τὴν Λακωνικὴν οὕτω προσαγορευθῆναι· τὸ γοῦν τοῦ ποιητοῦ (Od. γ 249) 'ποῦ Μενέλαος ἔην; ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ;' δέχονται τινες οὕτως ἢ οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ; κατὰ δὲ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον Φιλονόμου προδόντος τὴν χώραν τοῖς Λωριεῦσι μετανέστησαν ἐκ τῆς Λακωνικῆς εἰς τὴν τῶν Ἰώνων (F 117 p. 73, 9), τὴν καὶ νῦν Ἀχαιάν καλουμένην. ἐροῦμεν δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀχαικοῖς. οἱ δὲ κατασχόντες τὴν Λακωνικὴν καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐσωφρόνουν, ἐπεὶ δ' οὖν Ἀνκούργῳ τὴν πολιτείαν ἐπέτρεψαν, 10 τοσοῦτον ὑπερεβάλλοντο τοὺς ἄλλους, ὥστε μόνον τῶν Ἑλλήνων καὶ γῆς καὶ θαλάττης ἐπῆρξαν, διετέλεσάν τε ἄρχοντες τῶν Ἑλλήνων, ἕως ἀφείλοντο αὐτοὺς τὴν ἡγεμονίαν Θηβαῖοι, καὶ μετ' ἐκείνους εὐθὺς Μακεδόνες. (kurze fortsetzung bis auf Augustus.) Ἑλλάνικος (4 F 116) μὲν οὖν Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα φησὶ διατάξαι τὴν πολιτείαν, Ἐφορος δ' ἐπιτιμᾷ (T 30 a), φήσας 15 Ἀνκούργου μὲν αὐτὸν μηδαμοῦ μεμνησθαι, τὰ δ' ἐκείνου ἔργα τοῖς μὴ προσήκουσιν ἀνατιθέναι· μόνῳ γοῦν Ἀνκούργῳ ἱερὸν ἰδρῦσθαι καὶ θύεσθαι κατ' ἔτος, ἐκείνοις δέ, καίπερ οἰκισταῖς γενομένοις, μηδὲ τοῦτο δεδῶσθαι, ὥστε τοὺς ἀπ' αὐτῶν τοὺς μὲν Εὐρυσθενίδας τοὺς δὲ Προκλείδας καλεῖσθαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν Ἀγίδας ἀπὸ Ἀγίδος τοῦ Εὐρυσθένου, τοὺς δ' Εὐρυ- 20 πωντίδας ἀπὸ Εὐρυπώντος τοῦ Προκλέους· τοὺς μὲν <γὰρ δυναστεῦ>σαι δικαίως, τοὺς δὲ δεξαμένους ἐπ' ἡλυδας ἀνθρώπους δι' ἐκείνων δυναστεῦσαι· ὁθεν οὐδ' ἀρχηγέτας νομισθῆναι, ὅπερ πᾶσιν ἀποδίδοται οἰκισταῖς. Παν>σανίαν τε, τῶν Εὐρυπωντιδῶν ἐκπεσόντα ὑπὸ τῆς ἐτέρας οἰκίας, ἐν τῇ φρυγῇ συντάξαι λόγ<ον> κατὰ τῶν <Α>υ<κού>γου νόμων, ὄντος τῆς 25 ἐκβαλλούσης οἰκίας, ἐν ᾧ καὶ τοὺς χρησμοὺς λέγει τοὺς δοθέντας αὐτ<ῶι> ἀπ' ἑ<γ>κωμίων πλείστον.

119 (67.30) STRABON IX 2, 2: Ἐφορος δὲ καὶ ταύτῃ κρεῖττω τὴν Βοιωτίαν ἀποφαίνει τῶν ὁμόρων ἐθνῶν, καὶ ὅτι μόνῃ τριθάλαττός ἐστι καὶ λιμένων εὐπορεῖ πλείονων, ἐπὶ μὲν τῷ Κρῖσσαιῳ κόλπῳ καὶ τῷ 30 Κορινθιακῷ τὰ ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ Αἰβύης δεχομένη, ἐπὶ δὲ τῶν πρὸς Εὐβοίαν μερῶν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ Εὐρίπου σχιζομένης τῆς παραλίας, τῇ μὲν ἐπὶ τὴν Αὐλίδαν καὶ τὴν Ταναρχικὴν, τῇ δ' ἐπὶ τὸν Σαλγανέα καὶ τὴν Ἀνθηδόνα, τῇ μὲν εἶναι συνεχῇ τὴν κατ' Αἴγυπτον καὶ Κύπρον καὶ τὰς νήσους θάλατταν, τῇ δὲ τὴν κατὰ Μακεδόνας καὶ τὴν Προποντίδα καὶ 35 τὸν Ἑλλήσποντον. προστίθῃσι δέ, ὅτι καὶ τὴν Εὐβοίαν τρόπον τινὰ μέρος

7 τῶν om B 10 ὑπερεβάλλοντο B 11 ἐπῆρξαν BV ἐπῆρξαν A ἀφεί-
λοντο: αφίλαν.. V 12 αὐτῶν V 14 προκλέα B 19—26 ἀλλὰ — πλείστον:
text nach V om B lücken von 10—14 buchst. A 19—23 ἀλλὰ — Πανσανίαν
erg. Kramer 22 ἀποδέδοται Corais 23 [τῶν Εὐρυπωντιδῶν] Ehrenberg
ἐτέρας Trieber εστιας V lücke A 24 κατὰ τῶν V lücke A 25 ἐκβαλλούσης
Corais οἰκίας E Meyer α. τιας V lücke A 26 απε. κωμίων V lücke A

- αὐτῆς πεποιήμεν δ' Εὐριπος, οὕτω στενὸς ὢν καὶ γεφύραι συνεζευγμένους
 πρὸς αὐτὴν διπλέθρῳ (F 151). τὴν μὲν οὖν χώραν ἐπαινεῖ διὰ ταῦτα, καί
 φησι πρὸς ἡγεμονίαν εὐφρῶς ἔχειν· ἀγωγῇ δὲ καὶ παιδείᾳ μὴ χρησαμένους.
 ἐπεὶ μὴδὲ τοὺς ἀεὶ προισταμένους <προιδεῖν> αὐτῆς, εἰ καὶ ποτε κατώρ-
 5 θωσαν, ἐπὶ μικρὸν τὸν χρόνον συμμείναι, καθάπερ Ἐπαμεινώνδας ἔδειξε·
 τελευτήσαντος γὰρ ἐκείνου τὴν ἡγεμονίαν ἀποβαλεῖν εὐθὺς τοὺς Θηβαίους,
 γευσαμένους αὐτῆς μόνον· αἴτιον δὲ εἶναι τὸ λόγων καὶ ὁμιλίας τῆς πρὸς
 ἀνθρώπους ὀλιγορῆσαι, μόνης δ' ἐπιμεληθῆναι τῆς κατὰ πόλεμον ἀρετῆς.
 ἔδει δὲ προσδεῖναι (3) ἢ δ' οὖν Βοιωτία πρότερον μὲν ὑπὸ βαρβάρων
 10 ὠικεῖτο Ἀόνων καὶ Τεμνίκων, ἐκ τοῦ Σουνίου πεπλανημένον, καὶ Λελέγων
 καὶ Ἰάντων. εἴτα Φοίνικες ἔσχον οἱ μετὰ Κάδμου (F 120), ὃς τὴν τε Καδ-
 μείαν ἐτείχισε καὶ τὴν ἀρχὴν τοῖς ἐκγόνοις ἀπέλιπεν. ἐκεῖνοι δὲ τὰς Θήβας τῇ
 Καδμεΐᾳ προσέκτισαν καὶ συνεφύλαξαν τὴν ἀρχήν, ἡγούμενοι τῶν πλείστων
 Βοιωτῶν ἕως τῆς τῶν Ἐπιγόνων στρατείας· κατὰ δὲ τούτους ὀλίγον χρόνον
 15 ἐκλιπόντες τὰς Θήβας (F 153) ἐπανῆλθον πάλιν. ὥς δ' αὐτως ὑπὸ Θραϊκῶν
 καὶ Πελασγῶν ἐκπεσόντες ἐν Θετταλίᾳ συνεστήσαντο τὴν ἀρχὴν μετὰ Ἀρναίων
 ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὥστε καὶ Βοιωτοὺς κληθῆναι πάντας. εἴτ' ἀνέστρεψαν
 εἰς τὴν οἰκίαν, ἥδη τοῦ Αἰολικοῦ στόλου παρεσκευασμένου περὶ Αὐλῖδα τῆς
 Βοιωτίας, ὃν ἔστελλον εἰς τὴν Ἀσίαν οἱ Ὀρέστου παῖδες. προσθέντες δὲ τῇ
 20 Βοιωτίᾳ τὴν Ὀρχομενίαν — οὐ γὰρ ἦσαν κοινῇ πρότερον, οὐδ' Ὅμηρος μετὰ
 Βοιωτῶν αὐτοὺς κατέλεξεν, ἀλλ' ἰδία Μινύας προσαγορεύσας (Jl. B 511) —
 μετ' ἐκείνων ἐξέβαλον τοὺς μὲν Πελασγοὺς εἰς Ἀθήνας, ἀφ' ὧν ἐκλήθη μέρος
 τι τῆς πόλεως Πελασγικόν, — ὠίκησαν δὲ ὑπὸ τῷ Ὑμητῶϊ —, τοὺς δὲ
 Θραϊκας ἐπὶ τὸν Παρνασσόν. Ἰάντες δὲ τῆς Φωκίδος Ἰάν πόλιν ὠίκισαν.
 25 (4) φησὶ δ' Ἐφορος τοὺς μὲν Θραϊκας ποιησαμένους σπονδὰς πρὸς τοὺς
 Βοιωτοὺς ἐπιθέσθαι νύκτωρ στρατοπεδεύουσιν ὀλιγορρότερον ὥς εἰρήνης
 γεγοννίας· διακρουσαμένων δ' αὐτοὺς αἰτιωμένων τε ἅμα, ὅτι τὰς σπον-
 δὰς παρέβαινον, μὴ παραβῆναι φάσκειν ἐκείνους· συνθέσθαι γὰρ ἡμέρας,
 νύκτωρ δ' ἐπιθέσθαι· ἀφ' οὗ δὴ καὶ τὴν παροιμίαν εἰρησθαι Ὀρχακία
 30 παρεύρεσις. τοὺς δὲ Πελασγοὺς μένοντος ἔτι τοῦ πολέμου χρηστηριασο-
 μένους ἀπελθεῖν εἰς Δωδώνην, ἀπελθεῖν δὲ καὶ τοὺς Βοιωτοὺς. τὸν μὲν οὖν
 τοῖς Πελαργοῖς δοθέντα χρησμὸν ἔφη μὴ ἔχειν εἰπεῖν, τοῖς δὲ Βοιωτοῖς ἀνε-
 λειντὴν προφητίν, ἀσεβήσαντας εὖ πράξειν. τοὺς δὲ Θεωροὺς ὑπονοήσαν-

2—3 ταῦτα — ἔχειν om V 4 <προιδεῖν> ο. <Θηβαίους πρ.> Jac doch s.
 Wilamowitz Pindar. 12, 1 χρῆσ. ἐπιτηδεῖται τοὺς Corais χρ. ἐπι(μελεῖ) μὴδὲ? Mei(neke)
 ποτέ τι Gemistus τί ποτε Mei 5 μακρὸν B (μὴ ἐπὶ μακρὸν Gemistus) 6 τελευ-
 τήσαν(ος) τὴν Ἑ(λλήνων ἡ)γεμονίαν V Θηβαίους συνέβη B (?) 8 μόνον V
 17 ἅπαντας B V 19—20 προσθέν(των) — τῶ(ν) Ὀρχομενίων V 24 ὑπὸ τ. Παρνα-
 σόν B 25 σπονδὰς πενήτημέρους Zenob (s. komm.) 27 δ' (V) om AB 29 ἀφ' οὗ
 δὴ: ἀφ' ὧν V 30—31 χρηστηριασσομένους ο — σαμένους AB χρηστηριασσ.... V 31 εἰς
 Δωδώνην (V) om AB 33 πράττειν V Θεωροὺς: Πελασγοὺς V

τας χαριζομένην τοῖς Πελασγοῖς τὴν προφητίαν κατὰ τὸ συγγενές, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἱερὸν Πελασγικὸν ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρξεν (F 142), οὕτως ἀνελεῖν, ἀρπάσσαντας τὴν ἀνθρωπὸν εἰς πυρὰν ἐμβαλεῖν, ἐνθυμηθέντας εἴτε κακουργήσασαν εἴτε μὴ πρὸς ἀμφοτέρα ὀρθῶς ἔχειν, εἰ μὲν παρεχρηστηρίασε κολασθεῖσιν αὐτῆς, εἰ δ' οὐδὲν ἐκακούργησε τὸ προσταχθὲν αὐτῶν πραξάντων. τοῖς δὲ περὶ τὸ ἱερὸν τὸ μὲν ἀκρίτους κτείνειν τοὺς πράξαντας, καὶ ταῦτ' ἐν ἱερῷ, μὴ δοκιμάσαι, καθιστάναι δ' εἰς κρίσιν, καλεῖν δ' ἐπὶ τὰς ἱερείας· ταύτας δ' εἶναι τὰς προφητίδας, αἱ λοιπαὶ τριῶν οὐσῶν περιῆσαν. λεγόντων δ', ὡς οὐδαμοῦ νόμος εἴη δικάζειν γυναῖκας, προσελέσθαι καὶ ἀνδρας ἴσους ταῖς γυναῖξι τὸν ἀριθμόν. τοὺς μὲν οὖν ἀνδρας ἀπογνῶναι, τὰς δὲ γυναῖκας καταγνῶναι, ἴσων δὲ τῶν ψήφων γενομένων τὰς ἀπολυνούσας νικῆσαι· ἐκ δὲ τούτων Βοιωτοῖς μόνοις ἀνδρας προθεσπίζειν ἐν Δωδώνῃ. τὰς μέντοι προφητίδας ἐξηγουμένης τὸ μαντεῖον εἰπεῖν, ὅτι προστάττοι ὁ θεὸς τοῖς Βοιωτοῖς, τοὺς παρ' αὐτοῖς τρίποδας † συλλέγοντας εἰς Δωδώνην πέμπειν κατ' ἔτος. καὶ δὴ καὶ ποιεῖν τοῦτο· αἰεὶ γάρ τινα τῶν ἀνακειμένων τριπόδων νύκτωρ καθαιροῦντας καὶ κατακαλύπτοντας ἱματίοις ὡς ἂν λάθρα τριποδηφορεῖν εἰς Δωδώνην. (5) μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν συνέπραξαν τοῖς περὶ Πενθίλον πλείστοις ἐξ ἑαυτῶν συμπτέμψαντες, ὥστε καὶ Βοιωτικὴν προσαγορευθῆναι. ὕστερον δὲ χρόνοις πολλοῖς ὁ Περσικὸς πόλεμος περὶ Πλαταιὰς γενόμενος διελυμήνατο τὴν χώραν. εἰτ' ἀνέλαβον σφᾶς πάλιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἀμφισβητῆσαι Θηβαίους δυοὶ μάχαις κρατήσαντας Λακεδαιμονίους. Ἐπαμεινώνδα δὲ πεσόντος ἐν τῇ μάχῃ, ταύτης μὲν τῆς ἐλπίδος διεσφάλησαν (p. 75, 7), ὑπὲρ δὲ τῶν Ἑλλήνων ὁμῶς ἐπολέμησαν πρὸς Φωκέας τοὺς τὸ ἱερὸν συλήσαντας τὸ κοινόν. (knappe fortsetzung bis auf Strabons zeit).

120 (12) SCHOL. EURIPID. Phoin. 7 Κύπριδος Ἀρμονίαν] Δερκύλος (III) Θηβαίου τινὸς Δράκοντος, Ἄρεως δὲ υἱοῦ φησὶν εἶναι τὴν Ἀρμονίαν θυγατέρα, ὃν φονεύσας Κάδμος ἔγρημεν Ἀρμονίαν. Ἐφορος δὲ Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντος αὐτὴν εἶναι λέγει, Κάδμον δὲ παραπλέοντος τὴν Σαμοθράκην ἀρπάσαι αὐτήν· τὴν δὲ εἰς τιμὴν τῆς μητρὸς ὀνομάσαι τὰς Ἠλέκτρας πύλας.

30 καὶ νῦν ἔτι ἐν τῇ Σαμοθράκῃ ζητοῦσιν αὐτὴν ἐν ταῖς ἑορταῖς.

121 (14) STRABON IX 4, 7 (STEPH. BYZ. s. Ναύπακτος): πόλεις δ' ἔσχον (sc. οἱ Ἑσπέριοι Λοκροί) Ἀμφισσάν τε καὶ Ναύπακτον, ὧν ἡ

1 κατὰ: διὰ V ἐπεὶ BV 3—4 εἴτε — μὴ om V 7 καθιστάμενοι δ' εἰς κρ. καὶ καλεῖν τὰς I. V 8 αἱ λοιπαὶ — 24 κοινόν erg. A² 12 τοῦτον m Corais 13 τὸ μαντεῖον A¹ V τοῦναντίον A² B προστάττει B³ 14 συλήσαντας Gronov συλήσαντας ἓνα Groskurd κατ' ἐνιαυτὸν κλέπτοντας ἓνα τῶν παρ' αὐτοῖς τριπόδων ἀποκομίζειν εἰς Δωδώνην Epit βαστάσαντες τῶν κατὰ τὴν Βοιωτικὴν ἱερῶν τριπόδων ἓνα καὶ κατακαλύψαντες ὡς ἱερόσουλαι (ἱερόσουλων?) Proklos (s. komm.) 15 καὶ δὴ ποιοῦσιν τοῦτο V 17 εἰς τὴν Δωδώνην V 20 διελυμένας V 21 τὴν τ. Ἐ. ἀρχὴν V 22 μάχῃ <τῇ περὶ Μαντίνειαν>? 25—30 Ἐφορος — ἑορταῖς. Δερκύλος δὲ — Ἀρμονίαν MAT 26 Ἄρεως δὲ Θηβαίου φασὶν MT Ἄρεως φασὶ Θηβαίου A Ἄρεως υἱοῦ βασιλέως δὲ Θηβαίων B Ἀρμονίαν εἶναι B 28 Κάδμον δὲ παραπλέοντα B

Ναύπακτος συμμένει τοῦ Ἀντιρρίου πλησίον· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τῆς ναυπηγίας τῆς ἐκεῖ γενομένης, εἴτε τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκεῖ ναυπηγησάμενων τὸν στόλον, εἴθ', ὥς φησιν Ἐφορος, Λοκρῶν ἔτι πρότερον παρασκευασάντων. ἔστι δὲ νῦν Αἰτωλῶν Φιλίππου προσκρίναντος.

- 5 **122** (29) a) STRABON X 3, 2: Ἐφορος δὲ τοὺς Αἰτωλοὺς εἰπὼν ἔθνος εἶναι μηδεπώποτε γεγεννημένον ὑφ' ἑτέροις, ἀλλὰ πάντα τὸν μνημονεούμενον χρόνον μεμενηγὸς ἀπόρθητον διὰ τε τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων καὶ διὰ τὴν περὶ τὸν πόλεμον ἀσκησιν, ἐξ ἀρχῆς μὲν φησιν ἅπασαν τὴν χώραν Κουρῆτας κατασχεῖν· ἀφικομένου δ' ἐξ Ἡλιδος Αἰτωλοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος καὶ τοῖς πολέμοις κρατούντος αὐτῶν, τοὺς μὲν Κουρῆτας εἰς τὴν νῦν καλουμένην Ἀχαρνανίαν ὑποχωρῆσαι, τοὺς δ' Αἰτωλῶι συγκατελθόντας Ἐπειοὺς τὰς ἀρχαιοτάτας κτίσαι τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεων· δεκάτη δ' ὕστερον γενεᾷ τὴν Ἥλιν ὑπὸ Ὀξύλου τοῦ Αἰμονος συνοικισθῆναι, περαιωθέντος ἐκ τῆς Αἰτωλίας (F 115). παρατίθῃσι δὲ τούτων μαρτύρια τὰ ἐπιγράμματα,
- 10 τὸ μὲν ἐν Θέρμοις τῆς Αἰτωλίας, ὅπου τὰς ἀρχαιρεσίας ποιεῖσθαι πάνριον αὐτοῖς ἔστιν, ἐγκεχαραγμένον τῇ βάσει τῆς Αἰτωλοῦ εἰκόνης·

Χώρης οἰκιστῆρα, παρ' Ἀλφειοῦ ποτε δίναις

Θρεφθέντα, σταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος,

Ἐνδυμίωνος παῖδ' Αἰτωλοὶ τόνδ' ἀνέθνηκαν

15 Αἰτωλόν, σφειέρας μνημ' ἀρετῆς ἔσορᾶν.

τὸ δ' ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἡλείων ἐπὶ τῷ Ὀξύλου ἀνδριάντι·

Αἰτωλὸς ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον

κτίσαστο Κουρῆτιν γῆν, δορὶ πολλὰ καμῶν·

τῆς δ' αὐτῆς γενεᾶς δεκατόσπορος Αἰμονος υἱὸς

20 Ὀξύλος ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.

- (3) τὴν μὲν οὖν συγγένειαν τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν τε Ἡλείων καὶ τῶν Αἰτωλῶν ὀρθῶς ἐπισημαίνεται διὰ τῶν ἐπιγραμμάτων, ἐξομολογουμένων ἀμφοῖν οὐ τὴν συγγένειαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρχηγέτας ἀλλήλων εἶναι· δι' οὗ καλῶς ἐξελέγχει ψευδομένους τοὺς φάσκοντας τῶν μὲν Αἰτωλῶν ἀποίκους εἶναι τοὺς Ἡλείους,
- 30 μὴ μέντοι τῶν Ἡλείων τοῦς Αἰτωλοῦς. τὴν δ' ἀνομολογίαν τῆς γραφῆς καὶ τῆς ἀποφάσεως (= T 15) φαίνεται τὴν αὐτὴν ἐπιδεδειγμένους κἀνταδθα, ἥνπερ ἐπὶ τοῦ μαντείου τοῦ ἐν Δελφοῖς παρεστήσαμεν (F 31). εἰπὼν γὰρ ἀπόρθητον ἐκ τοῦ μνημονεούμενον χρόνον παντός τὴν Αἰτωλίαν, εἰπὼν δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς τὴν χώραν ταύτην τοὺς Κουρῆτας κατασχεῖν, ὥφειλε μὲν τοῖς εἰρημένοις ἀκόλουθον τοῦτο φέρειν,
- 35 ὅτι οἱ Κουρῆτες διέμειναν ἕως εἰς αὐτὸν κατέχοντες τὴν Αἰτωλίαν γῆν ὁ δ' ἐκλαθόμενος τῆς ὑποσχέσεως οὐ τοῦτ' ἐπιφέρει, ἀλλὰ τοῦναντίον, ὥς ἀφικο-

7 τε Tzschucke δὲ Strab 8 φησιν Xylander φασιν Strab 11—12 Αἰτωλῶι — Ἐπειοὺς Bruchmann Αἰτωλοῦς — Ἐπειοῖς Strab¹ s. p. 70, 14 12 δεκάτη δ' Du Theil δέκα, τῇ δ' Strab 13 δ' ἐκ BD 18 Θρεφθέντα Brunck τρεφθέντα Strab 19 αἰτωλὸν B 20 αἰτωλοὶ B αἰτωλῶν C 21 Ἡλείων edd αἰτωλῶν Strab 34 μὲν Corais μέντοι γε Strab ἐπιφέρειν Casaubonus

μένου ἐξ Ἡλίδος Αἰτωλοῦ (4) ἴσως δὴ τις ἂν φαίη λέγειν αὐτὸν ἀπόρ-
 θητον τὴν Αἰτωλίαν ἀφ' οὗ τοῦνομα τοῦτ' ἔσχε μετὰ τὴν Αἰτωλοῦ παρουσίαν. ἀλλ'
 ἀφήρηται καὶ <τούτου> τοῦ νοήματος τὸν λόγον, φήσας ἐν τοῖς ἐφεξῆς τὸ μὲν
 πλείστον τοῦ λαοῦ τοῦ διαμένοντος ἐν τοῖς Αἰτωλοῖς τοῦτο εἶναι τὸ τῶν
 5 Ἑπειῶν ἢ λέγων· συμμιχθέντων δ' αὐτοῖς ὕστερον Αἰολέων τῶν ἅμα Βοι-
 ωτοῖς ἐκ Θετταλίας ἀναστάντων, κοινῇ μετὰ τούτων τὴν χώραν κατασχεῖν
 (auch das ist eine eroberung) . . . καὶ Ἀπολλόδορος (244 F 205) δ' εἶρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας
 ἀπελθόντας Ὑαντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους. ὁ δ' ὥσπερ
 κατορθοτικῶς ἐπιλέγει, διότι ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα «διακριβοῦν εἰώθαμεν,
 10 ὅταν ᾗ τι τῶν πραγμάτων ἢ παντελῶς ἀποροῦμενον ἢ
 ψευδῆ δόξαν ἔχον». (5) τοιοῦτος δ' ὢν Ἐφορος ἐτέρων ὁμοῦς κρείττων
 ἐστίν . . . (T 18a). b) STRABON IX 3, 12: παραπλήσια τούτοις (F 31b)
 καὶ τὰ περὶ τῶν Αἰτωλῶν εἰρημένα. φήσας γὰρ ἀπορρήτους αὐτοὺς ἐκ
 παντὸς τοῦ χρόνου τοτὲ μὲν Αἰολέας φησὶν οἰκῆσαι τοὺς κατέχοντας βαρ-
 15 βάρους ἐκβαλόντας, τοτὲ δ' Αἰτωλὸν μετὰ τῶν ἐξ Ἡλίδος Ἑπειῶν <τοῖς
 πολέμοις κρατῆσαι> τῶν ἐχθρῶν· τούτους δ' ὑπ' Ἀλκμαίωνος καὶ Διομήδους
 (F 123). s. F 144.

123 (28) a) STRABON X 2, 25: Ἐφορος δ' οὐ φησι συστρατεῦσαι
 (sc. ἐπὶ Ἴλιον τοὺς Ἀκαρῶνας)· Ἀλκμαίωνα γὰρ τὸν Ἀμφιάρεω, στρατεύ-
 20 σαντα μετὰ Διομήδους καὶ τῶν ἄλλων Ἑπιγόνων καὶ κατορθώσαντα τὸν
 πρὸς Θηβαίους πόλεμον, συνελθεῖν Διομήδει καὶ τιμωρῆσασθαι μετ' αὐτοῦ
 τοὺς Οἰνέως ἐχθροὺς· παραδόντα δ' ἐκείνοις τὴν Αἰτωλίαν, αὐτὸν εἰς τὴν
 Ἀκαρνανίαν παρελθεῖν καὶ ταύτην καταστρέφεισθαι. Ἀγαμέμνονα δ' ἐν
 τούτῳ τοῖς Ἀργείοις ἐπιθέμενον κρατῆσαι ξαιδίως, τῶν πλείστων τοῖς
 25 περὶ Διομήδην συνακολουθησάντων. μικρὸν δ' ὕστερον ἐπιπεσοῦσης τῆς ἐπ'
 Ἴλιον ἐξόδου δέξαντα, μὴ ἀπόντος αὐτοῦ κατὰ τὴν στρατείαν ἐπανελθόντες
 οἴκαδε οἱ περὶ τὸν Διομήδην — καὶ γὰρ ἀκούεσθαι μεγάλῃν περὶ αὐτὸν
 συνεστραμμένην δύναμιν — κατάσχοιεν τὴν μάλιστα προσήκουσαν αὐτοῖς
 30 ἀρχήν — τὸν μὲν γὰρ Ἀδράστου, τὸν δὲ τοῦ πατρὸς εἶναι κληρονόμον —
 ταῦτα δὴ διανοηθέντα καλεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τε τὴν τοῦ Ἀργούς ἀπόληψιν καὶ
 τὴν κοινωνίαν τοῦ πολέμου. τὸν μὲν οὖν Διομήδην πεισθέντα μετασχεῖν τῆς
 στρατείας, τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγανακτοῦντα μὴ φροντίσαι· διὰ δὲ τοῦτο
 μὴδὲ κοινωνῆσαι τῆς στρατείας μόνους τοὺς Ἀκαρῶνας τοῖς Ἑλλήσι. . . .
 (26) ὁ μὲν οὖν Ἐφορος πρὸ τῶν Τρωικῶν ἤδη τὴν Ἀκαρνανίαν ὑπὸ τῷ
 35 Ἀλκμαίῳ ποιήσας τό τε Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν ἐκείνου κτίσμα ἀποφραίνει
 καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν ὀνομάσθαι φησὶν ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἀκαρῶνος,

1 δὴ: δὲ B 3 <τούτου> hinter νοήματος Corais, vor τοῦ Kramer 4 δια-
 μείναντος Corais 5 λέγων: [λέγων] Casaubonus ἢ Ἡλείων Corais 14 οἰκῆσαι A
 15—16 <τοῖς πολέμ. κρ.> Jac (s. p. 77, 10) κρατηθῆναι δὴ ὑπὸ τούτων τ. ἐχθρ. Kramer
 Ἑπειῶν· τούτους B Ἑπειῶν τῶν ἐ. A 19—20 συστρατεῦσαντα C 22 ἐκεί-
 νῳ C (?) 24 τῶν τοῖς B 30 ἐπὶ τοῦ B

Ἀμφιλόχους δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀμφιλόχου, ὥστε ἐκπίπτει εἰς τὰ παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ἱστορίαν λεγόμενα. Θουκυδίδης (II 68, 3) δὲ καὶ ἄλλοι τὸν Ἀμφιλόχον ἀπὸ τῆς στρατείας τῆς Τρωικῆς ἐπανιόντα, οὐκ ἀρεσκόμενον τοῖς ἐν Ἀργεὶ ταύτῃ οἰκῆσαι φασὶ τὴν χώραν, οἱ μὲν κατὰ διαδοχὴν ἦγοντα τῆς τοῦ ἀδελφοῦ δυναστείας, οἱ δ' ἄλλως. b) STRABON VII 7, 7: μετὰ δὲ τὴν Ἀμβρακίαν τὸ Ἄργος ἐστὶ τὸ Ἀμφιλοχικόν, κτίσμα Ἀλκμαίωνος καὶ τῶν παιδῶν. Ἐφορος μὲν οὖν φησὶ τὸν Ἀλκμαίωνα μετὰ τὴν Ἐπιγόνων ἐπὶ τὰς Θήβας στρατείαν παρακληθέντα ὑπὸ Διομήδους συνελθεῖν εἰς Αἰτωλίαν αὐτῷ καὶ συγκαταστήσασθαι ταύτῃ τε καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν. καλοῦντος δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Τρωικὸν πόλεμον Ἀγαμέμνωνος τὸν μὲν Διομήδη πορευθῆναι, τὸν δ' Ἀλκμαίωνα μέιναντα ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ τὸ Ἄργος κτίσαι, καλέσαι δ' Ἀμφιλοχικὸν ἐπώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ, Ἰναχον δὲ τὸν διὰ τῆς χώρας ῥέοντα ποταμὸν εἰς τὸν κόλπον ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργεῖαν προσαγορεῦσαι. Θουκυδίδης δὲ . . .

15 124 (57) STRABON X 2, 9: ὁ δὲ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας (F 5 Ki) Ἰακρίου τοῦ Πηνελόπτης πατρὸς υἱεῖς γενέσθαι δύο, Ἀλυσία καὶ Λεικάδιον, δυναστεῦσαι δ' ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ τοὺτους μετὰ τοῦ πατρὸς· τοῦτων οὖν ἐπωνύμους τὰς πόλεις Ἐφορος λέγεσθαι δοκεῖ.

125 (IV 642) SCHOL. ARISTEID. p. 11, 17 Ddf: οἱ δὲ τὰς ἀποικίας
20 καταλέγουσιν] εἰς Ἐφορον ἀποτείνεται, ὅς περὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἔγραψε.

126 (31) STEPH. BYZ. s. Βέννα· μία φυλὴ τῶν ἐν Ἐφέσῳ εἰς, ἥς οἱ φυλέται Βενναῖοι, ὡς Ἐφορος. οἱ Ἀνδροκλος ὁ κτίσας Ἐφεσον· οὗτος Πριηνεῦσι βοηθήσας ἐτελεύτησε καὶ οἱ πολλοὶ Ἐφέσιοι σὺν αὐτῷ. οἱ οὖν καταλειφθέντες
25 Ἐφέσιοι ἐτασίασαν κατὰ τῶν Ἀνδροκλου παιδῶν, καὶ βουλόμενοι βοηθειαν ἔχειν πρὸς αὐτοὺς ἐκ Τέω καὶ Καρῆνης ἀποίκους ἔλαβον, ἀφ' ὧν ἐν Ἐφέσῳ δύο φυλαὶ τῶν εἰς τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσιν· οἱ μὲν γὰρ ἐν Βέννῃ Βενναῖοι, οἱ δ' ἐν Εὐωνύμῳ τῆς Ἀττικῆς Εὐώνυμοι. οὗς δ' ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἐφέσῳ κατέλαβον Ἐφεσίους φασί, τοὺς δ' ὕστερον ἐπήλυδας Τηρίους καὶ Καρηνεῖους ἀποκαλοῦσι.

30 127 (32) STRABON XIV 1, 6: φησὶ δ' Ἐφορος τὸ πρῶτον κτίσμα εἶναι Κρητικόν (sc. τὴν Μίλητον), ὑπὲρ τῆς Θαλάττης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ πάλαι Μίλητός ἐστιν, Σαρπηδόνης ἐκ Μιλήτου τῆς Κρητικῆς ἀγαγόντος οἰκήτορας καὶ θεμένον τοῦνομα τῇ πόλει τῆς ἐκεῖ πόλεως ἐπώνυμον, κατεχόντων πρότερον Μελέγων τὸν τόπον· τοὺς δὲ περὶ Νηλέα ὕστερον τὴν νῦν
35 τειχίσαι πόλιν.

4 φησι BC 22 Βέννα· μία Xylander βενναμία RV βενναμία P 22—23 φυλὴ — φυλέται Mei(neke) βουλὴ — βουλευταὶ Steph 23 Βενναῖοι Mei βέννιοι Steph 24 καὶ πολλοὶ VP 25 βουλευόμενοι V 26 Καρῆνης Mei καρῆνης RP βαρῆνης V ἐποίκους? φυλαὶ Mei βουλαὶ Steph 27 ἐκ Βέννης Guhl Βενναῖοι Mei βέννιοι RP om V 28 ἐκ τῆς Ἀττικῆς? Εὐωνυμεῖς? Mei 29 καρναίους VP 32 ἡ παλαιὰ C

DIE GEOGRAPHIE ($\bar{A}-\bar{E} = F 30-53$).

128 (38) STRABON I 2, 26: ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλην τινὰ ἱστορίαν εἰρηκεν παλαιάν Ἐφορος, ἥ οὐκ ἄλογον ἐντυχεῖν καὶ Ὀμηρον. λέγεσθαι γάρ φησιν ὑπὸ τῶν Ταρτησσίων Αἰθίοπας τὴν Αἰθύν ἐπελθόντας μέχρι δύσεως τοῦς
5 μὲν αὐτοῦ μείναι τοὺς δὲ καὶ τῆς περαίας κατασχεῖν πολλήν. τεκμαίρεται δ' ἐκ τούτου καὶ Ὀμηρον εἰπεῖν οὕτως· Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίεταί ἔσχατοι ἀνδρῶν.

129 (40) a) PLIN. NH IV 119: in ipso vero capite mox Baeticae . . . Gadis (sc. insula) . . . (120) ab eo latere quo Hispaniam spectat passibus fere
10 C altera insula est M longa passus, M lata, in qua prius oppidum Gadum fuit. vocatur ab Ephoro et Philistide (11 F 3) Erythea, a Timaeo (III) et Sileno (175 F 7) Aphrodisias, ab indigenis Junonis. maiorem Timaeus Cotinusam ab oleis vocitatum ait; nostri Tarteson appellant; Poeni Gadir, ita Punica lingua saepem significante. Erythea dicta est, quoniam
15 Tyri aborigines earum orti ab Erythro mari ferebantur. in hac Geryones habitasse a quibusdam existimatur, cuius armenta Hercules abduxerit. sunt qui aliam esse eam et contra Lusitaniam arbitrentur eodemque nomine quandam ibi appellant.

b) [SKYMN.] orb. descr. 152: εἴτ' ἐχομένην ὅτι νῆσος ἢ καλουμένη Ἐρυθρία, μεγέθει μὲν βραχεῖα παντελῶς, βοῶν <δ> ἀγέλας
20 ἔχουσα καὶ βοσκημάτων, προσεμφερεῖς ταύρους τε τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἥπειρον ἐκ Θεσπρωτίοις. προσεσπερίους <δ> Αἰθιοπίας οἰκητὰς ἔχειν λέγουσιν αὐτὴν γενομένης ἀποικίας (F 128). ταύτης σύγγενος δ' ἐστὶν (ἐπιφανής) πόλις λαβοῦσα Τυρίων ἐμπόρων ἀποικίαν Γάδειρ', ὅπου μέγιστα γίνεσθαι λόγος κήτη. μετὰ ταύτην δ' ἐστὶν ἡμερῶν δυοῖν τελέσαντι πλοῦν ἐμπόριον εὐτυχέστατον ἢ λεγομένη Ταρτησσός,
25 ἐπιφανής πόλις, ποταμόρροτον κασσίτερον ἐκ τῆς Κελτικῆς χερσονόου τε καὶ χαλκὸν φέρουσα πλείονα (folgt F 30c).

130 (41) STRABON III 1, 4: . . . ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ ἀκρωτηρίου ἀρξάμενοι. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ δυτικώτατον οὐ τῆς Εὐρώπης μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης σημεῖον . . . αὐτὸ δὲ τὸ ἄκρον καὶ προπεπτωκὸς εἰς
30 τὴν Θάλατταν Ἀρτεμίδωρος (V) εἰκάζει πλοῖωι, γενομενός, φησὶν, ἐν τῷ τόπῳ· προσλαμβάνειν δὲ τῷ σχήματι νησίδια τρία, τὸ μὲν ἐμβόλου τάξιν ἔχον, τὰ δὲ ἐπωτίδων, ὑφόρους ἔχοντα μετρίους. Ἡρακλέους <δ> οὐ<δ>

4 δύσεως: ἀδόσεως Kramer Ἐρυθρίας ο. τῆς ἰδίας C Mueller 5 περαίας
Dopp παραλίας Strab <Ἰβήρων (Ἰβηρίας)> παραλίας Jac 6 τούτου A² C² τοῦ AB
10 in longum passus M lata ED Rob longum III m. p. lata R longa passus M lata A
11 Philistide Barb p(h)il(h)ide, p(h)yllide Plin 12 aphrodisias A¹ aphoros dyseas
(disias) EDR 13 Cotinusam Barb potinusam Plin ab oleis Pin(tianus) a puteis,
a(c) puteus u. ā. Plin 14 Gadir Solin cadir, dadir, tadir Plin 15 aborigines Pin
ab origine Plin 16 existimantur quorum EDR 18 quandam Urlichs quondam Plin
19 Ἐρυθρία Morellus ὀριουία Sky <δ> Krebs 20 ταύρους Salm(asius)
21 <δ> Letronne οἰκητὰς edd οἰκιστὰς Sky οἰκιστὰς Salm 22 (ἐπιφανής) Meineke
30 ὡς φησιν Kra(mer) 32 ὑφορούς Corais ἐφ—Strab δ' οὐθ' Kramer θ' Strab

ἱερὸν ἐνταῦθα δεικνυσθαι — ψεύσασθαι δὲ τοῦτο Ἐφορον — οὔτε βωμόν, οὔτ' ἄλλον τῶν θεῶν.....

131 (43) a) STRABON IV 4, 6: Ἐφορος δὲ ὑπερβάλλουσάν τε τῷ μεγέθει λέγει τὴν Κελτικὴν, ὥστε ἥσπερ νῦν Ἰβηρίας καλοῦμεν ἐκείνοις τὰ πλείστα προσνέμειν μέχρι Γαδείρων. φιλέλληνας τε ἀποφαίνει τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πολλὰ ἰδίως λέγει περὶ αὐτῶν οὐκ ἔοικότα τοῖς νῦν. ἴδιον δὲ καὶ τοῦτο· ἀσκεῖν γὰρ αὐτοὺς μὴ παχεῖς εἶναι μηδὲ προγαστορας, τὸν δ' ὑπερβαλλόμενον τῶν νέων τὸ τῆς ζῶντος μέτρον ζημιουῖσθαι. **b)** [SKYMN.] orb. deser. 183: χρῶνται δὲ Κελτοὶ τοῖς ἐθεσιν Ἑλληνικοῖς ἔχοντες οἰκειότατα πρὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰς ὑποδοχὰς τῶν ἐπιξενουμένων. σὺν μουσικῇ δ' ἄγουσιν τὰς ἐκκλησίας, ζηλοῦντες αὐτὴν ἡμερώσεως χάριν. s. F 30.

132 (44) — VII 2, 1: οὐκ εὖ δ' οὐδὲ ὁ φήσας ὅπλα αἰρεσθαι πρὸς τὰς πλημυρίδας τοὺς Κίμβρους· οὐδ' ὅτι ἀφοβίαν οἱ Κελτοὶ ἀσκοῦντες κατακλύζεσθαι τὰς οἰκίας ὑπομένουσιν, εἰτ' ἀνοικοδομοῦσι· καὶ ὅτι πλείων αὐτοῖς συμβαίνει φθόρος ἐξ ὕδατος ἢ πολέμου, ὅπερ Ἐφορός φησιν.

133 (39) JOSEPH. c. Apion. I 67: περὶ μὲν γὰρ Γαλατῶν τε καὶ Ἰβήρων οὕτως ἡγνόησαν οἱ δοκοῦντες ἀκριβέστατοι συγγραφεῖς, ὧν ἔστιν Ἐφορος, ὥστε πόλιν οἶεται μίαν εἶναι τοὺς Ἰβήρας τοὺς τοσοῦτο μέρος τῆς ἐσπερίου γῆς κατοικοῦντας· καὶ τὰ μῆτε γενόμενα παρ' αὐτοῖς ἔθνη μῆτε λεγόμενα γράφειν ὥς ἐκείνων αὐτοῖς χρωμένων ἐτόλμησαν.

134 (45) a) STRABON V 4, 5: πλησίον δὲ τῆς Κύμης τὸ Μισσηνὸν ἀκρωτήριον καὶ ἐν τῷ μεταξὺ Ἀχερουσία λίμνη ταῖς δὲ Βαίαις συνεχὴς ὁ τε Λοκρῖνος κόλπος, καὶ ἐντὸς τούτου ὁ Ἀορνος ἐμύθενον δ' οἱ πρὸ ἡμῶν ἐν τῷ Ἀορνῷ τὰ περὶ τὴν νεκυῖαν τὴν Ὀμηρικὴν καὶ δὴ καὶ νεκρομαντεῖον ἰστοροῦσιν ἐνταῦθα γενέσθαι καὶ Ὀδυσσεὰ εἰς τοῦτ' ἀφικέσθαι. (lokalschilderung) προσεμύθενον δ' οἱ ἐπιχώριοι καὶ τοὺς ὄρνεις τοὺς ὑπερπετεῖς γενομένους καταπίπτειν εἰς τὸ ὕδωρ, φθειρομένους ἀπὸ τῶν ἀναφερομένων ἀέρων, καθάπερ ἐν τοῖς Πλουτωνίοις. καὶ τοῦτο (τὸ) χωρίον Πλουτωνίων τι ὑπελάμβανον, καὶ τοὺς Κιμμερίους ἐνταῦθα λέγεσθαι. καὶ εἰσέπλεον γε οἱ προθυρόμενοι καὶ ἰλασόμενοι τοὺς καταχθονίους δαίμονας, ὄντων τῶν ἐγγηγομένων τὰ τοιάδε ἱερῶν ἐργολαβηκότων τὸν τόπον. ἔστι δὲ πηγὴ τις αὐτόθι ποταμίου ὕδατος ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· τούτου δ' ἀπείχοντο πάντες τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ νομίσαντες. καὶ τὸ μαντεῖον ἐνταῦθα πού ἴδοντο· τὸν τε Περιφλεγέθοντα ἐκ τῶν θεῶν ὕδατον ἐτεκμαίροντο τῶν πλησίων καὶ τῆς Ἀχερουσίας. Ἐφορος δὲ τοῖς Κιμμερίοις προσοικειῶν τὸν τόπον φησὶν αὐτοὺς ἐν καταγείοις οἰκίαις οἰκεῖν, ἃς καλοῦσιν ἀργίλλας, καὶ διὰ τινων ὀρυγμάτων παρ' ἀλλήλους τε φοιτᾶν καὶ τοὺς ξένους εἰς τὸ μαντεῖον δέχεσθαι πολὺν ὑπὸ γῆς ἰδρυμένον· ζῆν δ' ἀπὸ

1 <μῇ> δεικνυσθαι Corais 9 ἔθεσιν Ἑλληνικοῖς Hoeschel ἔθνεσιν Ἑλληνικῶς Sky 9—10 διὰ τὰς Meineke καὶ τὰς Sky 20 ἐτόλμησεν? 27 γενομενοὺς E γι— cett ὑπὸ CE 28 (τὸ) Kramer 29 [ol] Corais προσθυρόμενοι AB(?) C 30 ἰλασόμενοι AB 31 ἐργολαβηκότων edd ποταμίου (V 1, 8): ποτίουον Xyl(ander) 33 ἴδοντο Corais ἴδονται Strab 34 πλησίον τῆς Xyl 36 ἀργίλλας Meineke

μεταλλείας καὶ τῶν μαντευομένων, καὶ τοῦ βασιλέως ἀποδείξαντος αὐτοῖς συντάξεις. εἶναι δὲ τοῖς περὶ τὸ χρηστήριον ἔθος πάτριον μηδὲνα τὸν ἥλιον ὄραν, ἀλλὰ τῆς νυκτὸς ἔξω πορεύεσθαι τῶν χασμάτων, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ποιητὴν περὶ αὐτῶν εἰπεῖν (Od. λ 15), ὡς ἄρα 'οὐδὲ ποτ' αὐτοὺς Ἥλιος φραέθων ἐπιδέρεται.' ὕστερον δὲ διαφθαρῆναι τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ βασιλέως τινός, οὐκ ἀποβάντος αὐτῷ τοῦ χρησμοῦ, τὸ δὲ μαντεῖον ἔτι συμμένειν μεθεστηκὸς εἰς ἕτερον τόπον. **b)** [SKYMN.] orb. descr. 236: μετὰ δὲ Λατίνους ἐστὶν ἐν Ὀπικοῖς πόλεις τῆς λεγομένης λίμνης Ἀόρνου πλησίον Κύμη, πρότερον ἦν Χαλκιδεῖς ἀπώικισαν, εἰτ' Αἰολεῖς (249) οὗ Κερβέρῳ τι δέκνται ὑποχθόνιον μαντεῖον.

10 ἔλθειν φασὶ δὲ δεῦρο παρὰ Κίρκης ἐπανάγοντ' Ὀδυσσεά. ἐκ τῆς δὲ Κύμης τῆς πρὸς Ἀόρνῳ κειμένης κτίσιν κατὰ χρησμόν ἔλαβεν ἡ Νεάπολις.

135 (50) STRABON VI 2, 1: ἔνιοι δὲ ἀπλούστερον εἰρήκασιν, ὥσπερ Ἐφορος, τὸν γε περίπλουν (sc. τῆς Σικελίας) ἡμερῶν καὶ νυκτῶν πέντε.

136 (51) — VI 2, 4: ἦσαν γὰρ τῶν βαρβάρων οἱ μὲν ἔνιοι, 15 τινὲς δ' ἐκ τῆς περαιᾶς ἐπήγεσαν. οὐδὲνα δὲ τῆς παραλίας εἶων οἱ Ἕλληνες ἀπτεσθαι, τῆς δὲ μεσογαίας ἀπειργεῖν παντάπασιν οὐκ ἴσχυον, ἀλλὰ διέτελεσαν μέχρι δεῦρο Σικελοὶ καὶ Σικανοὶ καὶ Μόργγητες καὶ ἄλλοι τινὲς νεμόμενοι τὴν νῆσον, ὧν ἦσαν καὶ Ἰβήρες, οὕςπερ πρῶτους φησὶ τῶν βαρβάρων Ἐφορος λέγεσθαι τῆς Σικελίας οἰκιστάς.

20 **137 (52) a) — VI 2, 2:** αἱ δὲ μεταξὺ Κατάνης καὶ Συρακουσῶν ἐκκλειόπασι, Νάξος καὶ Μέγαρα, ὅπου καὶ αἱ τῶν ποταμῶν ἐκβολαὶ συνελθοῦσαι † καὶ πάντα καταρρεόντων ἐκ τῆς Αἰτνῆς εἰς εὐλίμενα στόματα. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τῆς Σιφονίας ἀκρωτήριον. φησὶ δὲ ταύτας Ἐφορος πρῶτας κτισθῆναι πόλεις Ἑλληνίδας ἐν Σικελίᾳ, δεκάτη γενεᾷ μετὰ τὰ 25 Τρωικά· τοὺς γὰρ πρότερον δεδιέναι τὰ ληιστήρια τῶν Τυρρηνῶν καὶ τὴν ὠμότητα τῶν ταύτῃ βαρβάρων, ὥστε μὴδὲ κατ' ἐμπορίαν πλεῖν. Θεοκλέα δ' Ἀθηναῖον παρενεχθέντα ἀνέμοις εἰς τὴν Σικελίαν κατανοῆσαι τὴν τε οὐδένειαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν ἀρετὴν τῆς γῆς, ἐπανελθόντα δὲ Ἀθηναίους μὲν μὴ πείσαι, Χαλκιδέας δὲ τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ συγχροὺς παραλαβόντα 30 καὶ τῶν Ἰώνων τινάς, ἔτι δὲ Λωριέων, <ὧν> οἱ πλείους ἦσαν Μεγαρεῖς, πλεῦσαι. τοὺς μὲν οὖν Χαλκιδέας κτίσαι Νάξον, τοὺς δὲ Λωριέας Μέγαρα τὴν Ἰβλαν πρότερον καλουμένην. **b)** [SKYMN.] orb. descr. 264: ἐξῆς Σικελία νήσος εὐτυχεστάτη, ἦν τὸ πρότερον μὲν ἑτερογλώσσα βάρβαρα λέγονσι πλήθη κατανέμεσθ' Ἰβηρικά, διὰ τὴν ἑτερόπλευρον δὲ τῆς χώρας φύσιν ὑπὸ τῶν Ἰβήρων Τρινα-

2 χρηστήριον Emg ληιστήριον ABCE 3 διὰ τῶν χ. Eust. Od λ 14
6 συμμένειν Xyl — νει Strab 9—11 οὐ — Νεάπολις transpos C Mueller Αἰολεῖς·
μάλιστα τ' εὐανδρουμένη κατὰ τὴν Ἀσίαν Κύμη ((ἐστὶ) Hoeschel) κειμένη πόλις Sky
13 [γε] Corais πέντε: ἡ Bake (Thukyd. VI 1, 2) 18 πρῶτους Corais πρῶτον (!)
Strab 19 λέγεσθαι: γενέσθαι Corais 22 συνήλθον Corais καὶ πάντων B²
23 Σιφονίας Casaubonus 24 δεκάτη (F 137 b) Scaliger καὶ τῇ Strab πεντεκα-
δεκάτῃ Cluver 30 <ὧν> Corais

κρίαν καλουμένην χρόναι Σικελίαν προσαγορευθῆναι πάλιν Σικελῷ δυναστεύσαντος· εἰδ' Ἑλληνικὰς ἔσχεν πόλεις, ὥς φασιν, ἀπὸ τῶν Τρωικῶν δεκάτῃ γενεᾷ μετὰ ταῦτα Θεοκλέους στόλον παρὰ Χαλκιδέων λαβόντος — ἣν δ' οὗτος γένει ἐκ τῶν Ἀθηνῶν — καὶ συνῆλθον, ὥς λόγος, Ἴωνες, εἴτα Δωριεῖς οἰκήτορες. σιτάσεως δ' ἐν αὐτοῖς γενομένης, οἱ Χαλκιδεῖς κτίζουσι Νάξον, οἱ Μεγαρεῖς δὲ τὴν Ὑβλαν.

138 (46) a) STRABON VI 1, 7: εἰθ' ἡ πόλις οἱ Λοκροὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι, Λοκρῶν ἄποικοι τῶν ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ, μικρὸν ὕστερον τῆς [ἀπὸ] Κρότωνος καὶ Συρακουσῶν κτίσεως ἀποικισθέντες ὑπὸ Εὐάνθους· Ἐφορος δ' οὐκ εὖ, τῶν Ὀπουντίων Λοκρῶν ἀποίκους φήσας. b) [SKYMN.] 10 orb. descr. 312: οἱ δὲ λεγόμενοι Ἐπιζεφύριοι πλησίον κεῖνται Λοκροί. τούτους δὲ πρώτους φασὶ χρῆσασθαι νόμοις γραπτοῖσιν, οὗς Ζάλευκος ὑποθέσθαι δοκεῖ. εἰσὶν δ' ἀποικοὶ τῶν Ὀπουντίων Λοκρῶν· ἔνιοι δὲ Λοκρῶν φασὶ τῶν ἐν Ὀζόλαις.

139 (47) STRABON VI 1, 8: πρῶτοι δὲ νόμοις ἐγγραπτοῖς χρῆσασθαι πεπιστευμένοι εἰσὶ καὶ πλείστον χρόνον ἐννομηθέντας Διονύσιος 15 ἐκπεσὼν ἐκ τῆς Συρακουσίων ἀνομώτατα πάντων διεχρήσατο τῆς δὲ τῶν Λοκρῶν νομογραφίας μνησθεῖς Ἐφορος, ἣν Ζάλευκος συνέταξεν ἔκ τε τῶν Κρητικῶν νομίμων καὶ Λακωνικῶν καὶ ἐκ τῶν Ἀρεοπαγικῶν, φησὶν ἐν τοῖς πρώτοις καινίσαι τοῦτο τὸν Ζάλευκον ὅτι τῶν πρότερον τὰς ζημίας τοῖς δικασταῖς ἐπιτρεψάντων ὀρίζειν ἐφ' ἐκάστοις τοῖς ἀδικήμασιν, 20 ἐκείνος ἐν τοῖς νόμοις διώρισεν, ἡγούμενος τὰς μὲν γνώμας τῶν δικαστῶν οὐχὶ τὰς αὐτὰς εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν, δεῖν δὲ τὰς αὐτὰς <εἶναι τὰς ζημίας>. ἐπαινεῖ δὲ καὶ τὸ ἀπλουστερώς περὶ [τῶν αὐτῶν] συμβολαίων διατάξαι. Θουρίους δ' ὕστερον ἀκριβοῦν θέλοντας πέρα τῶν Λοκρῶν ἐνδοξοτέρους μὲν γενέσθαι, χείρονας δέ· εὐνομεῖσθαι γὰρ οὐ τοὺς ἐν τοῖς νόμοις 25 ἅπαντα φυλαττομένους τὰ τῶν συκοφαντῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς ἀπλῶς κειμένοις. τοῦτο δὲ καὶ Πλάτων εἰρηκεν, ὅτι παρ' οἷς πλείστοι νόμοι καὶ δίκαι παρὰ τούτοις καὶ βλοὶ μοχθηροί, καθάπερ καὶ παρ' οἷς ἱατροὶ πολλοὶ καὶ νόσοις εἰκὸς εἶναι πολλὰς.

140 (48) — VI 1, 12: ὠικουν δὲ Ἰάπυγες τὸν Κρότωνα πρότερον, 30 ὥς Ἐφορός φησιν.

141 (49) — VI 1, 15: οἰκιστὴς δὲ τοῦ Μεταποντίου Δαύλιος δὲ Κρίσης τύραννος γεγέννηται τῆς περὶ Δελφούς, ὥς φησιν Ἐφορος.

142 (54) — VII 7, 10: ἔστι δ', ὥς φησιν Ἐφορος, Πελασγῶν ἵδρυμα (sc. τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Λωδῶνῃ).

1 προσαγορευθῆναι Hoeschel κασαγορευθῆναι Sky ἀπαγορευθῆναι Scaliger 3 οὗτος edd οὕτως Sky 7 Λοκρῶν E Epit ἐπεὶ Λοκρῶν ABC 8 [ἀπὸ] Corais κρίσεως ABC 18 τοῦτο Corais τοῦτον Strab 21—22 <εἶναι τ. ζ.> Jac <εἶναι ἀεὶ τὰς ζημίας, ὅπερ ἄξιον> ἐπαινεῖν Casaubonus <τὰς δὲ ζημίας> δεῖν εἶ. τ. αὐ. Meineke 22 ἐπαινεῖ δὲ Corais ἐπαινεῖν Strab [τῶν αὐτῶν] Jac [αὐτῶν] Kramer αὐτὸν περὶ τῶν Groskurd 23 πέρα dett παρὰ ABC περὶ B¹ Λοκρῶν: ἀκρῶν B 25 ἅπαντα Xylander — τας Strab

143 (56) STRABON VIII 1, 3: "Εφορος μὲν οὖν ἀρχὴν εἶναι τῆς Ἑλλάδος τὴν Ἀκαρνανίαν φησὶν ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μερῶν· ταύτην γὰρ συνάπτειν πρῶτην τοῖς Ἑπειρωτικοῖς ἔθνεσιν. ἀλλ' ὥσπερ οὗτος τῇ παραλίᾳ μέτρῳ χρώμενος ἐντεῦθεν ποιεῖται τὴν ἀρχήν, ἡγεμονικόν τι τὴν θάλατταν κρίνων πρὸς τὰς τοπογραφίας, ἐπεὶ ἄλλως γ' ἐνεχώρει κατὰ τὴν Μακεδόνων καὶ Θετταλῶν γῆν ἀρχὴν ἀποφαίνεσθαι τῆς Ἑλλάδος

144 (55) [SKYMN.] orb. descr. 470—478: ἐξῆς διέξιμεν δὲ πάλι τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ κεφαλαίου τοὺς τε περὶ αὐτὴν τόπους ἐθνικῶς ἅπαντας κατ' Ἐφορον δηλώσομεν. μετὰ τοὺς Ἀκαρνᾶνας μὲν ἐστ' Αἰτωλία, ἐξ' Ἡλίδος λαβοῦσα τὴν ἀποικίαν· Κουρῆτες αὐτὴν γὰρ κατώικουν τὸ πρότερον, ἀφικόμενος δ' Αἰτωλὸς ἐκ τῆς Ἡλίδος Αἰτωλίαν ὠνόμασ' ἐκείνους ἐκβαλὼν s. F 122.

145 (61) — 535—549: Κρήτη δὲ νῆσος τῆς Πελοποννήσου πέραν κεῖται, μεγάλη τὸ μέγεθος εὐδαίμων τ' ἄγαν, ἀπὸ τῆς Μαλείας τῆς Λακωνικῆς ἄκρας κατὰ μῆκος εἰς τὸ πέλαγος ἄσχι τῆς Δωρίδος Ῥόδου παρεκτείνουσα καὶ πλείστοις σχεδὸν ὄχλοις ἀπ' ἀρχῆς καὶ πόλεσιν οἰκουμένη. ἀρχαιοτάτους ἔχει δὲ τοὺς οἰκήτορας τοὺς δὴ παρ' αὐτοῖς Ἐτεόκριτας λεγομένους. πρῶτους δὲ Κρητὰς φασὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἄρξαι θαλάττης τῆς νησιώτιδας πόλεις κατασχεῖν, ὅς δὲ καὶ συνοικίσαι αὐτῶν Ἐφορος εἶρηκεν· εἶναι φησὶ τε ἐπώνυμον τὴν νῆσον ἀπὸ Κρητός τινος, τοῦ δὴ γενομένου βασιλέως αὐτόχθονος· πολλοὺν ἡμέρας ἀπέχειν δὲ τῆς Λακωνικῆς.

146 (62) STRABON X 4, 15 (EUSTATH. Jl. B 649): τοῦ δὲ ποιητοῦ τὸ μὲν ἐκατόμπολιν λέγοντος τὴν Κρήτην (Jl. B 649), τὸ δὲ ἐνενηκοντάπολιν (Od. τ 174), Ἐφορος μὲν ὕστερον ἐπικτισθῆναι τὰς δέκα φησὶ μετὰ τὰ Τρωικὰ ἐπὶ τῶν Ἀλθαίμενοι τῷ Ἀργεῖῳ συνακολουθησάντων Δωριέων· τὸν μὲν οὖν Ὀδυσσεὺς λέγει ἐνενηκοντάπολιν ὀνομάσαι. οὗτος μὲν οὖν πιθανός ἐστιν ὁ λόγος. ἄλλοι δ' ἐπὶ τῶν Ἰδομενέως ἐχθρῶν κατασκαφῆναι φασὶ τὰς δέκα.

147 (63) — X 4, 8: ὥς δ' εἶρηκεν Ἐφορος, ζηλωτῆς ὁ Μίνως ἀρχαίου τινὸς Ῥαδαμάνθυος, δικαιοτάτου ἀνδρός, ὁμιωνύμου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὃς πρῶτος τὴν νῆσον ἐξημερῶσαι δοκεῖ νομίμοις καὶ συνοικισμοῖς πόλεων καὶ πολιτείαις, σκηψάμενος παρὰ Διὸς φέρειν ἕκαστα τῶν τιθεμένων δογμάτων εἰς μέσον. τοῦτον δὴ μιμούμενος καὶ ὁ Μίνως δι' ἐννέα ἔτων, ὥς ἔοικεν, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον καὶ διατρύβων ἐνθάδε ἀπήμει συντεταγμένα ἔχων παραγγέλματά τινα, ἃ ἔφρασκεν εἶναι προστάγματα

7 διέξιμεν δὲ πάλι Mei(neke) διέξιμεν δὲ πάλιν Sky 8 κεφαλαίου Mei κεφαλαίῳ Sky 11 ὠνόμασ' edd ὠνόμασεν Sky 17 θαλάττης τὰς τε Mei θαλάττης τε Sky θαλάττης ἄς τε Gail 18 συνοικίσαι edd —ῆσαι Sky φησὶ δὲ? Mei 24 ἀλθεμένει BC τῷ Ἀλθαίμενει Xylander 25 ὀνομάσαι, (τὸν δὲ ποιητὴν κατ' αὐτὸν ἐκατόμπολιν)? Jac 27 ζηλωτῆς ἐστίν Eust. Od. τ 176 p. 1861, 25 ζ. ἦν Corais 28 τῷ οἰκείῳ ἀδελφῷ Eust 31 δὴ Eust δὲ Strab

τοῦ Διός. ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ τὸν ποιητὴν οὕτως εἰρηκέναι (Od. τ 178)·
 'ἐνθάδε Μίνως ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου βασιλῆς.' τοιαῦτα δ' εἰπόν-
 τος, οἱ ἀρχαῖοι περὶ αὐτοῦ πάλιν ἄλλους εἰρήκασιν λόγους ὑπεναντίους τούτοις, ὡς
 τυραννικός τε γένοιτο καὶ βίαιος καὶ δασμολόγος, τραγωιδούντες τὰ περὶ τὸν Μινώ-
 5 ταυρον καὶ τὸν λαβύρινθον καὶ τὰ Θησεῖ συμβάντα καὶ Δαιδάλῳ (F 32; 57). ταῦτα
 μὲν οὖν ὁποτέρως ἔχει, χαλεπὸν εἰπεῖν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος οὐχ ὁμολογούμενος,
 τῶν μὲν ξένον τῆς νήσου τὸν Μίνων λεγόντων, τῶν δ' ἐπιχώριον. ὁ μέντοι ποιητῆς
 τῇ δευτέρᾳ δοκεῖ μᾶλλον συνηγορεῖν ἀποφάσει, διὰ φησὶ ὅτι (Jl. N 450) 'πρῶτον
 Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον (es folgt F 33).

- 10 **148 (64) POLYB. VI 45, 1:** ἐπὶ δὲ τὴν Κρηταιῶν (sc. πολιτείαν) μετα-
 βάντας ἄξιον ἐπιστῆσαι κατὰ δύο τρόπους, πῶς οἱ λογιώτατοι τῶν ἀρχαίων
 συγγραφέων Ἐφορος Ξενοφῶν Καλλισθένης (124 F 50) Πλάτων πρῶτον μὲν
 ὁμοίαν εἶναι φασὶ καὶ τὴν αὐτὴν τῇ Λακεδαιμονίων, δεύτερον δ' ἐπαινετὴν
 ὑπάρχουσαν ἀποφαίνουσιν. (2) ὣν οὐδέτερον ἀληθὲς εἶναι μοι δοκεῖ.
 15 σκοπεῖν δ' ἐκ τούτων πάρεστιν. (3) καὶ πρῶτον ὑπὲρ τῆς ἀνομοιοτήτος διέξιμεν. τῆς
 μὲν δὴ Λακεδαιμονίων πολιτείας ἴδιον εἶναι φασὶ πρῶτον μὲν τὰ περὶ τὰς ἐγγαίους
 κτήσεις, ὧν οὐδενὶ μέτεστι πλεῖον, ἀλλὰ πάντας τοὺς πολίτας ἴσον ἔχειν δεῖ τῆς πολι-
 τικῆς χώρας. (4) δεύτερον τὰ περὶ τὴν τοῦ διαφόρου κτῆσιν, ἧς εἰς τέλος ἀδοκίμου
 παρ' αὐτοῖς ὑπαρχούσης ἀρθὸν ἐκ τῆς πολιτείας ἀνηρωθῆναι συμβαίνει τὴν περὶ τὸ
 20 πλεῖον καὶ τοῦλαττον φιλοτιμίαν. (5) τρίτον παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ μὲν βασιλεῖς
 αἰδίων ἔχουσι τὴν ἀρχήν, οἱ δὲ προσαγορευόμενοι γέροντες διὰ βίου, δι' ὧν καὶ μεθ'
 ὧν πάντα χειρίζεται τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν. (46) παρὰ δὲ Κρηταίεσσι πάντα τούτοις
 ὑπάρχει ἰσάναντία· τὴν τε γὰρ χώραν κατὰ δύναμιν αὐτοῖς ἐφτάσιν οἱ νόμοι, τὸ δὲ
 λεγόμενον, εἰς ἀπειρον κτᾶσθαι. (2) τό τε διάφορον ἐκτετίμηται παρ' αὐτοῖς ἐπὶ
 25 τοσούτον ὥστε μὴ μόνον ἀναγκαῖαν ἀλλὰ καὶ καλλίστην εἶναι δοκεῖν τὴν τοῦτον
 κτῆσιν. (3) καθόλου θ' ὁ περὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν καὶ πλεονεξίαν τρόπος οὕτως
 ἐπιχωριάζει παρ' αὐτοῖς ὥστε παρὰ μόνοις Κρηταίεσσι τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων
 μηδὲν αἰσχρὸν νομίζεσθαι κέρδος. (4) καὶ μὴν (τὰ) κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐπέτεια παρ'
 αὐτοῖς ἐστὶν καὶ δημοκρατικὴν ἔχει διάθεσιν. (5) ὥστε πολλάκις διαπορεῖν πῶς
 30 ἡμῖν περὶ τῶν τὴν ἐναντίαν γούσιν ἐχόντων ὡς οἰκείων καὶ συγγενῶν ὄντων ἀλλήλοις
 ἐξηγγέλκασιν. (6) καὶ χωρὶς τοῦ παραβλέπειν τὰς τηλικαύτας διαφορὰς, καὶ πολλὸν
 δὴ τινα λόγον ἐν ἐπιμέτρῳ διατίθενται, φάσκοντες τὸν Λυκοῦργον μόνον τῶν γεγονότων
 τὰ συνέχοντα τεθεωρηκέναι. (7) οὐεῖν γὰρ ὄντων δι' ὧν σώζεται πολίτευμα πᾶν,
 τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀνδρείας καὶ τῆς πρὸς σφᾶς αὐτοὺς ὁμονοίας, ἀνηρωκότα
 35 τὴν πλεονεξίαν ἡμᾶ ταύτην συνανηρωκέναι πᾶσαν ἐμφύλιον διαφορὰν καὶ στάσιν·
 (8) ἡ καὶ Λακεδαιμονίους, ἐκτὸς ὄντας τῶν κακῶν τούτων, κάλλιστα τῶν Ἑλλήνων
 τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολιτεύεσθαι καὶ συμφρονεῖν. (9) ταῦτα δ' ἀποφηνάμενοι καὶ
 θεωροῦντες ἐκ παραθέσεως Κρηταῖς διὰ τὴν ἐμφυτον σφίσι πλεονεξίαν ἐν πλείσταις
 (ἰδίαί καὶ) κατὰ κοινὸν στάσει καὶ φόνοις καὶ πολέμοις ἐμφυλίοις ἀναστρεφόμενους,
 40 οὐδὲν οἶονται πρὸς σφᾶς εἶναι, θαρροῦσι δὲ λέγειν ὡς ὁμοίων ὄντων τῶν πολιτευμάτων.
 (10) ὁ δ' Ἐφορος χωρὶς τῶν ὀνομάτων καὶ ταῖς λέξεσι κέχρηται ταῖς
 αὐταῖς, ὑπὲρ ἑκατέρως ποιοῦμενος τῆς πολιτείας ἐξήγησιν, ὥστ' εἴ τις μὴ

τοῖς κυρίοις ὀνόμασι προσέχοι, κατὰ μηδένα τρόπον ἂν δύνασθαι διαγνῶναι περὶ ὁποτέρας ποιεῖται τὴν διήγησιν.

149 (64) STRABON X 4, 16: τῆς δὲ πολιτείας, ἧς Ἐφορος ἀνέγραψε, τὰ κυριώτατα ἐπιδραμεῖν ἀποχρώντως ἂν ἔχοι. δοκεῖ δέ, φησὶν, ὁ νομο-
 5 θέτης μέγιστον ὑποθέσθαι ταῖς πόλεσιν ἀγαθὸν τὴν ἐλευθερίαν· μόνην γὰρ ταύτην ἴδια ποιεῖν τῶν κησαμένων τὰ ἀγαθὰ, τὰ δ' ἐν δουλείᾳ τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' οὐχὶ τῶν ἀρχομένων εἶναι. τοῖς δ' ἔχουσι ταύτην φυλακῆς δεῖν. τὴν μὲν οὖν ὁμόνοιαν διχοστασίας αἰρουμένης ἀπαντᾶν, ἣ γίνεται διὰ πλεονεξίαν καὶ τρυφήν· σωφρόνως γὰρ καὶ λιτῶς ζῶσιν ἅπασιν οὔτε
 10 φρόνον οὐθ' ὕβριν οὔτε μῖσος ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς ὁμοίους. διόπερ τοὺς μὲν παῖδας εἰς τὰς ὀνομαζομένας ἀγέλας κελεῦσαι φοιτᾶν, τοὺς δὲ τελείους <σιτεῖσθαι> ἐν τοῖς συσσιτίοις, ἃ καλοῦσιν ἀνδρεία [συσσίτια], ὅπως τῶν ἴσων μετᾴσχοιεν τοῖς εὐπόροις οἱ πενέστεροι, δημοσῖαι τρεφόμενοι. πρὸς δὲ τὸ μὴ δειλίαν ἀλλ' ἀνδρείαν κρατεῖν ἐκ παίδων ὀπλοῖς καὶ πόνοις
 15 συντρέφειν, ὥστε καταφρονεῖν καύματος καὶ ψύχους καὶ τραχείας ὁδοῦ καὶ ἀνάντους καὶ πληγῶν τῶν ἐν γυμνασίοις καὶ μάχαις ταῖς κατὰ σύνταγμα. ἀσκεῖν δὲ καὶ τοξικῇ καὶ ἐνοπλίῳ ὀρχήσει, ἣν καταδείξαι Κουρήτα(ς) πρῶτον, ὕστερον δὲ καὶ <Πύρριχον> συντάξαντα τὴν κληθεῖσαν ἀπ' αὐτοῦ πυρρίχην, ὥστε μὴδὲ τὴν παιδίαν ἄμοιρον εἶναι τῶν πρὸς πόλεμον χρη-
 20 σίμων. ὥς δ' αὐτῶς καὶ τοῖς ῥυθμοῖς Κρητικοῖς χρῆσθαι κατὰ τὰς ὠιδὰς συντονωτάτοις οὖσιν, οὓς θάλητα ἀνευρεῖν, ὧι καὶ τοὺς παιᾶνας καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐπιχωρίους ὠιδὰς ἀνατιθέασι καὶ πολλὰ τῶν νομίμων· καὶ ἐσθῆτι δὲ καὶ ὑποδῶσει πολεμικῇ χρῆσθαι, καὶ τῶν δώρων τιμιώτατα αὐτοῖς εἶναι τὰ ὄπλα.

25 (17) λέγεσθαι δ' ὑπὸ τινων, ὥς Λακωνικὰ εἶη τὰ πολλὰ τῶν νομιζομένων Κρητικῶν· τὸ δ' ἀληθές, εἰρησθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων, ἡκριβωκέναι δὲ τοὺς Σπαρτιάτας, τοὺς δὲ Κρήτας ὀλιγορῆσαι, κακωθεισῶν τῶν πόλεων, καὶ μάλιστα τῆς Κνωσσίον, ἥ τῶν πολεμικῶν· μεῖναι δὲ τινα τῶν νομίμων παρὰ Λυττίοις καὶ Γορτυνίοις καὶ ἄλλοις τισὶ πολιχνίοις μᾶλλον ἢ παρ'
 30 ἐκείνοις, καὶ δὴ καὶ τὰ Λυττίων νόμιμα ποιεῖσθαι μαρτύρια τοὺς τὰ Λακωνικὰ πρεσβύτερα ἀποφαίνοντας· ἀποίκους γὰρ ὄντας φυλάττειν τὰ τῆς μητροπόλεως ἔθνη, ἐπεὶ ἄλλως γε εὔηθες εἶναι τὸ τοὺς βέλτιον συνεσιῶτας καὶ πολιτευομένους τῶν χειρόνων ζηλωτὰς ἀποφαίνειν. οὐκ εὖ δὲ ταῦτα

8 αἰρουμένης C αἰρουμένης cett 12 <σιτεῖσθαι> hinter συσσιτίους Groskurd ἀνδρεία Xyl(ander) ἀνδρείας BD ἀνδρία C (vgl. Aristot. Pol. II 7, 3) [συσσίτια] Xyl συσσιτεῖν Meineke; s. p. 87, 23; 88, 20. 17 Κουρήτας Groskurd s. Schol. Pind. P II 127; Plin. NH VII 204. 18 δὲ <Πύρριχον τὸν> καὶ Cas(aubonus) δὲ καὶ <Π. τ.> Groskurd; s. Nikol. Dam. 90 F 103aa ἀπ' Cas ὅπ' Strab 21 Θαλή-
 ταν εὐρεῖν Meursius 26 ἐκείνων B 28 πολεμικῶν: πολλῶν Corais ἡγεμονικῶν? Jac μεῖναι Cas εἶναι Strab 29 Λυκτίους B (m²?) D Aristot. Pol. II 7, 1

λέγεσθαι· οὔτε γὰρ ἐκ τῶν νῦν καθεστηκότων τὰ παλαιὰ τεκμηριοῦσθαι
 δεῖν, εἰς τὰναντία ἐκατέρων μεταπεπτωκότων — καὶ γὰρ ναυκρατεῖν πρό-
 τερον τοὺς Κρήτας (F 145), ὥστε καὶ παροιμιάζεσθαι πρὸς τοὺς προσ-
 ποιούμενους μὴ εἰδέναι ἃ ἴσασιν ‘ὁ Κρῆς ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν’, νῦν δ’
 5 ἀποβεβληκέναι τὸ ναυτικόν — (οὔτε) ὅτι ἄποικοί τινες τῶν πόλεων γεγό-
 νασιν τῶν ἐν Κρήτῃ Σπαρτιατῶν, ἐν τοῖς ἐκείνων νομίμοις διαμένειν
 ἐπηναγκάσθαι· πολλὰς γοῦν τῶν ἀποικίδων μὴ φυλάττειν τὰ πάτρια, πολλὰς
 δὲ καὶ τῶν μὴ ἀποικίδων ἐν Κρήτῃ τὰ αὐτὰ ἔχειν τοῖς ἀποίοις ἔθῃ.
 (18) τῶν τε Σπαρτιατῶν τὸν νομοθέτην Λυκούργον πέντε γενεαῖς νεώτερον
 10 Ἀλθαίμενους εἶναι τοῦ στείλαντος τὴν εἰς Κρήτην ἀποικίαν· τὸν μὲν γὰρ
 ἱστορεῖσθαι Κίσσου παῖδα τοῦ τὸ Ἄργος κτίσαντος περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον
 ἡνίκα Προκλῆς τὴν Σπάρτην συνώικιζε (F 18), Λυκούργον δ’ ὁμολογεῖσθαι
 παρὰ πάντων ἔκτον ἀπὸ Προκλέους γεγονέναι· τὰ δὲ μιμήματα μὴ εἶναι
 πρότερα τῶν παραδειγμάτων μηδὲ τὰ νεώτερα τῶν πρεσβυτέρων. τὴν τε
 15 ὄρχησιν τὴν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιχωριάζουσαν καὶ τοὺς ἑνθμοὺς
 καὶ παιᾶνας τοὺς κατὰ νόμον αἰδομένους καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν νομίμων
 Κρητικὰ καλεῖσθαι παρ’ αὐτοῖς, ὥς ἂν ἐκεῖθεν ὀρμώμενα. τῶν δ’ ἀρχαίων
 τὰ μὲν καὶ τὰς διοικήσεις ἔχειν τὰς αὐτὰς καὶ τὰς ἐπωνυμίας, ὥσπερ καὶ
 τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν καὶ τὴν τῶν ἱππέων — πλὴν ὅτι τοὺς ἐν Κρήτῃ
 20 ἱππέας καὶ ἱπποὺς κεκτῆσθαι συμβέβηκεν· ἐξ οὗ τεκμαίρονται πρεσβυτέραν
 εἶναι τῶν ἐν Κρήτῃ ἱππέων τὴν ἀρχήν· σώζειν γὰρ τὴν ἐνυμότητα τῆς
 προσηγορίας· τοὺς δὲ μὴ ἱπποτροφεῖν —, τοὺς ἐφόρους δὲ τὰ αὐτὰ τοῖς
 ἐν Κρήτῃ κόσμοις διοικοῦντας ἑτέρως ὠνομάσθαι. τὰ δὲ συσσίτια ἀνδρεῖα
 παρὰ μὲν τοῖς Κρησὶν καὶ νῦν ἔτι καλεῖσθαι, παρὰ δὲ τοῖς Σπαρτιάταις
 25 μὴ διαμεῖναι, καλούμενα ὁμοίως πρότερον· παρ’ Ἀλκμᾶνι (F 71 Diehl)
 γοῦν οὕτω κεῖσθαι· ‘θοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν ἀνδρεῖων παρὰ δαιτυμό-
 νεσσι πρέπει παιᾶνα κατάρχειν.’
 (19) λέγεσθαι δ’ ὑπὸ τῶν Κρητῶν, ὥς καὶ παρ’ αὐτοὺς ἀφίκοιτο Λυκούρ-
 γος κατὰ τοιαύτην αἰτίαν. ἀδελφὸς ἦν πρεσβύτερος τοῦ Λυκούργου Πολυ-
 30 δέκτης· οὗτος τελευτῶν ἔγκνον κατέλιπε τὴν γυναῖκα. τέως μὲν οὖν ἐβα-
 σίλευεν ὁ Λυκούργος ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ, γενομένου δὲ παιδὸς ἐπετρόπευεν
 ἐξεῖνον, εἰς ὃν ἡ ἀρχὴ καθήκουσα ἐτύγχανε. λοιδορούμενος δὲ τις αὐτῷ
 σαφῶς εἶπεν εἰδέναι, διότι βασιλεύσοι· λαβὼν δ’ ὑπόνοιαν ἐκείνος, ὥς ἐκ

2 δεῖν Corais δεῖ Strab 5 (οὔτε) Xyl 8 τὰς ἀποίκους CD ταῖς
 ἀποίκους ο 10 τοῦ dett τούτου BCD 14 νεώτερα (παραδείγματα)? Jac
 17 ἀρχαίων Kramer ἀρχαίων Strab ἀρχῶν Meursius 18 κατὰ τὰς δ. B 20 τεκ-
 μαίρεσθαι? Jac 23 τὰ δὲ συσσίτια Kramer τὴν δὲ συσσιτίαν Strab ἀνδρεῖα
 Corais ἀνδρεῖαν Strab 25 ὁμοίως ὡς B^{cor} 26 φθοῖναις B^{cor} φοῖναις u. a.
 cett ἀνδρῶν BCD 27 πρέπει Ursinus πρέπει Strab 30—31 ἐβασίλευσεν
 B^{cor} 32 δη: δέ?

τοῦ λόγου τούτου διαβάλλοιτο ἐπιβουλή ἐξ αὐτοῦ τοῦ παιδός, δείσας μὴ ἐκ τύχης ἀποθανόντος αἰτίαν αὐτὸς ἔχοι παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἀπῆρεν εἰς Κρήτην. ταύτην μὲν δὴ λέγεσθαι τῆς ἀποδημίας αἰτίαν. ἐλθόντα δὲ πλησιάζει θάλητι μελοποιῶνι ἀνδρὶ καὶ νομοθετικῶι, ἱστορήσαντα δὲ παρ' αὐτοῦ τὸν τρόπον, ὃν Ῥαδάμανθός τε πρότερον καὶ ὕστερον Μίνως ὡς παρὰ τοῦ Διὸς τοὺς νόμους ἐκφέρει εἰς ἀνθρώπους. γενόμενον δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ καταμαθόντα καὶ τὰ ἐκεῖ νόμιμα, ἐντυχόντα δ', ὡς φασί τινες, καὶ Ὀμήρῳ διατρίβοντι ἐν Χίῳ (F 103), καταῖραι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν, καταλαβεῖν δὲ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ υἱόν, τὸν Πολυδέκτου Χαρίλαον, βασιλεύοντα. εἰδ' ὁρμῆσαι διαθεῖναι τοὺς νόμους, φοιτῶντα ὡς τὸν θεὸν τὸν ἐν Δελφοῖς κἀκεῖθεν κομίζοντα τὰ προστάγματα (F 174), καθάπερ οἱ περὶ Μίνω ἐκ τοῦ ἄντρου τοῦ Διός, παραπλήσια ἐκείνοις τὰ πλείω. (20) τῶν Κρητικῶν τὰ κυριώτατα <ταῦτα· καὶ> τῶν καθ' ἕκαστα τοιαῦτα εἴρηκε. γαμῖν μὲν ἅμα πάντες ἀναγκάζονται παρ' αὐτοῖς οἱ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐκ τῆς τῶν παίδων ἀγέλης ἐκκρίθντες· οὐκ εὐθὺς δ' ἄγονται παρ' ἑαυτοὺς τὰς γαμηθείσας παῖδας, ἀλλ' ἐπὶ ἤδη διοικεῖν ἱκαναὶ ὥσι τὰ περὶ τοὺς οἴκους· φερνὴ δ' ἐστίν, ἂν ἀδελφοὶ ὦσι, τὸ ἡμῖν τῆς τοῦ ἀδελφοῦ μερίδος. παῖδας δὲ γράμματα τε μαθάνειν καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων ὠιδὰς καὶ τινα εἶδη τῆς μουσικῆς. τοὺς μὲν οὖν ἔτι νεωτέρους εἰς τὰ συσσίτια ἄγουσι [τὰ ἀνδρεία]· χαμαὶ δὲ κατήμενοι διαιτῶνται μετ' ἀλλήλων ἐν φαύλοις τριβωνίοις καὶ χειμῶνος καὶ θέρους τὰ αὐτά, διακονοῦσι τε καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσι. συμβάλλουσι <δ'> εἰς μάχην καὶ οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ συσσιτίου πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς ἕτερα συσσίτια. καθ' ἕκαστον δὲ ἀνδρεῖον ἐφέστηκε παιδονόμος. οἱ δὲ μεῖζους εἰς τὰς ἀγέλας ἄγονται. τὰς δ' ἀγέλας συνάγουσιν οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν παίδων καὶ δυνατώτατοι, ἕκαστος ὅσους πλείστους οἷός τε ἐστὶν ἀθροίζων. ἐκάστης δὲ τῆς ἀγέλης ἄρχων ἐστὶν ὡς τὸ πολὺ ὁ πατὴρ τοῦ συναγαγόντος, κύριος ὢν ἐξάγειν ἐπὶ θήραν καὶ δρόμους, τὸν δ' ἀπειθοῦντα κολάζειν. τρέφονται δὲ δημοσίαι. τακταῖς δὲ τισὶν ἡμέραις ἀγέλη πρὸς ἀγέλην συμβάλλει μετὰ αὐλοῦ καὶ λύρας εἰς μάχην ἐν ἑνθμῶι, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς εἰώθασιν· ἐκφέρουσι δὲ τὰς πληγὰς τὰς μὲν διὰ χειρὸς τὰς δὲ καὶ δι' ὕπλων σιδηρῶν. (21) ἴδιον δ' αὐτοῖς τὸ περὶ τοὺς ἔρωτας νόμιμον· οὐ γὰρ πειθοῖ κατεργάζονται τοὺς ἐρωμένους, ἀλλ' ἄρπαγῃ. προλέγει τοῖς φίλοις πρὸ τριῶν ἢ πλείονων ἡμερῶν ὁ ἔραστής ὅτι μέλλει τὴν ἄρπαγὴν ποιῆσθαι· τοῖς δ'

1 διαβάλλοιτο B 6 ἐκφέρει B ἐκφέρουεν? 9 Χαρίλαον: Arist. Pol. V 10, 3
 χαρίλοβον CD Χαρίλλος Aristot. II 7, 1 13 <ταῦτα· καὶ> Jac τῶν <οὖν> Κρητικῶν
 τ. κ. <ταῦτα· περὶ> τ. κ. ἔ. <δὲ> Corais 14 ἅμα: ἅπαντα B^{cor} 16 ἤδη ἐκείναι C
 18 δὲ om CD 20 [τὰ ἀνδρεία] Jac s. p. 86, 12 ἀνδρεία C 22 <δ'> Casau-
 bonus 23 συστάσια CD 26 ἐκάστη δ' ἐκ CD [τῆς] Corais 31 καὶ
 τὰς πλ. edd ἀσιδήρων Corais 33 προλέγει δὲ B πρ. μὲν n o 34 μέλλοι BC

ἀποκρύπτειν μὲν τὸν παῖδα ἢ μὴ ἔαν πορεύεσθαι τὴν τεταγμένην ὁδὸν τῶν αἰσχίστων ἐστίν, ὡς ἐξομολογουμένοις ὅτι ἀνάξιος ὁ παῖς εἴη τοιούτου ἔραστοῦ τυγχάνειν. συνιόντες δ', ἂν μὲν τῶν ἴσων ἢ τῶν ὑπερεχόντων τις ἦι τοῦ παιδὸς τιμῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁ ἀρπάζων, ἐπιδιώκοντες ἀνθήψαντο
 5 μόνον μετρίως, τὸ νόμιμον ἐκπληροῦντες, τᾶλλα δ' ἐπιτρέπουσιν ἄγειν χαίροντες. ἂν δ' ἀνάξιος, ἀφαιροῦνται. πέρας δὲ τῆς ἐπιδιώξεως ἐστίν, ἕως ἂν ἀχθῇ ὁ παῖς εἰς τὸ τοῦ ἀρπάσαντος ἀνδρεῖον. ἐράσμιον δὲ νομίζουσιν οὐ τὸν κάλλει διαφέροντα, ἀλλὰ τὸν ἀνδρεία καὶ κοσμιότητι. καὶ δωρησάμενος ἀπάγει τὸν παῖδα τῆς χώρας εἰς ὃν βούλεται τόπον· ἐπα-
 10 κολουθοῦσι δὲ τῇ ἀρπαγῇ οἱ παραγενόμενοι· ἐστιαθέντες δὲ καὶ συνθηρεύσαντες δίμηνον — οὐ γὰρ ἔξεστι πλείω χρόνον κατέχειν τὸν παῖδα — εἰς τὴν πόλιν καταβαίνουσιν. ἀφίεται δ' ὁ παῖς δῶρα λαβὼν στολὴν πολεμικὴν καὶ βοῦν καὶ ποτήριον — ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὸν νόμον δῶρα — καὶ ἄλλα πλείω καὶ πολυτελῆ, ὥστε συνερανίζειν τοὺς φίλους διὰ τὸ πλήθος
 15 τῶν ἀναλωμάτων. τὸν μὲν οὖν βοῦν θύει τῷ Διὶ καὶ ἐστίαι τοὺς συγκαταβαίνοντας· εἰτ' ἀποφαίνεται περὶ τῆς πρὸς τὸν ἔραστὴν ὁμιλίας, εἴτ' ἀσμενίζων τετύχηκεν εἴτε μὴ, τοῦ νόμου τοῦτ' ἐπιτρέψαντος, ἵν', εἴ τις αὐτῷ βία προσενηνεκται κατὰ τὴν ἀρπαγὴν, ἐνταῦθα παρῇ τιμωρεῖν ἑαυτῷ καὶ ἀπαλλάττεσθαι τοῖς δὲ καλοῖς τὴν ἰδέαν καὶ προγόνων ἐπι-
 20 φανῶν ἔραστῶν μὴ τυχεῖν <αἰσχρόν>, ὡς διὰ τὸν τρόπον τοῦτο παθοῦσιν. ἔχουσι δὲ τιμὰς οἱ παρασταθέντες (οὕτω γὰρ καλοῦσι τοὺς ἀρπαγέντας)· ἐν τε γὰρ τοῖς χοροῖς καὶ τοῖς δρόμοις ἔχουσι τὰς ἐντιμοτάτας χώρας, τῇ τε στολῇ κοσμεῖσθαι διαφερόντως τῶν ἄλλων ἐφίεται τῇ δοθείσῃ παρὰ τῶν ἔραστῶν. καὶ οὐ τότε μόνον, ἀλλὰ καὶ τέλειοι γενόμενοι διά-
 25 σμιον ἐσθῆτα φέρουσιν, ἀφ' ἧς γνωσθήσεται ἕκαστος κλεινὸς γενόμενος· τὸν μὲν γὰρ ἐρώμενον καλοῦσι κλεινόν, τὸν δ' ἔραστὴν φιλήτορα. ταῦτα μὲν τὰ περὶ τοὺς ἔρωτας νόμιμα.

(22) ἄρχοντας δὲ δέκα αἰροῦνται. περὶ δὲ τῶν μεγίστων συμβούλοις χρῶνται τοῖς γέρονσι καλουμένοις· καθίστανται δ' εἰς τοῦτο τὸ συνέδριον οἱ τῆς
 30 τῶν κόσμων ἀρχῆς ἡξιωμένοι καὶ τᾶλλα δόκιμοι κρινόμενοι.

150 (59) STRABON VIII 6, 14: Καλαυρία νησίδιον ἐνταῦθα ἦν ἄσυλον Ποσειδῶνος ἱερόν, καὶ φασὶ τὸν θεὸν τοῦτον ἀλλάξασθαι πρὸς μὲν Ἀητῶ τὴν Καλαυρίαν ἀντιδόντα Δῆλον, πρὸς Ἀπόλλωνα δὲ Ταίναρον ἀντιδόντα Πυθῶ. Ἐφορος δὲ καὶ τὸν χρησιμὸν λέγει· ἴσόν

2 ἐξομολογουμένοις Kramer — νους Strab 6 ἄξιος CD ἐπιδιώξεως n o
 ἐπιδείξεως BCD 7 ἀνδρείον C 8 (ὁ δ' ἔραστῆς ἀσπασάμενος) καὶ Groskurd
 17 ἵνα τις C 18 προσήνεκται BC παρῇ τιμωρεῖν Corais παρατιμωρεῖν Strab
 πάρα τ. Casaubonus 20 <αἰσχρόν> Corais 22 χοροῖς Kramer χρόνοις B
 (corr. aus θρόνοις) CD θρόνοις dett 34 Ἐφορος — λέγει· ὅθεν καὶ λόγος παροι-
 μιώδης ἐπὶ τῶν ἴσα ἀνθαιρουμένων καὶ ἀντικαταλλασσόντων Eust. Dion. 498

τοι Δηλόν τε Καλαυρίαν τε νέμεσθαι, Πυθώ τ' ἡγαθήν καὶ Ταίναρον ἡνυμέντα.²

151 (69) PLIN. NH IV 63: *Euboea et ipsa avolsa Boeotiae tam modico interfluente Euripo ut ponte iungatur* (F 119) (64) *antea vocitata est Chalcodontis aut Macris, ut Dionysius (III) et Ephorus tradunt, ut Aristides (III) Macra, ut Callidemus (VI) Chalcis, aere ibi primum reperto, ut Menaechmus (131 F 7) Abantias, ut poetae vulgo Asopis.*

152 (68) SCHOL. BT HOM. JL J 381: οὐδ' ὅς' ἐς Ὁρχομενὸν ποτι-
νίσσεται] τὸν τῆς Βοιωτίας φησίν, ὃν Μινύαι κατώικησαν· πολὺ γὰρ τούτῳι
παράκειται πεδίον, εἰ πιστός ἐστιν Ἐφορος, πολλὰ δὲ καὶ ταῖς Χάρισι ταῖς
αὐτόθι τιμωμέναις δῶρα πέμπεται.

153 (67) STEPH. BYZ. s. Τέλφουσα· Ἐφορος δὲ Τιλφωσαῖον
ὄρος ἐν Ἀλαλκομενίαι.

154 (72) — s. Ἰβδηρα Ἐφορος καὶ τὴν πόλιν Ἀβδηρόν φη-
σιν, <ὁμωνύμως τῷ Ἀβδήρῳ>, ἀφ' οὗ τὰ Ἀβδηρα. ὁ πολίτης Ἀβδηρίτης.
καὶ γὰρ τοῦ Διολκος τὸ Διολκίτης καὶ τοῦ Ὁξύρυγχος τὸ Ὁξύρυγχίτης· καὶ
ἀπὸ τῶν εἰς ἁ οὐδετέρων εὐρίσκεται, ὡς Γάβαλα Γαβαλίτης.

155 (86) — s. Σηστός (EUSTATH. Dion. 513): πόλις πρὸς τῇ
Προποντίδι. λέγεται δὲ ἄρσενικῶς παρὰ Ἐφόρῳ· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐν τῇ
Σηστῷ φασιν.

156 (79) SCHOL. APOLL. RHOD. II 168: περὶ τοῦ Βοσπόρου ἡ
ἱστορία παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφις (III) μὲν γὰρ φησιν
ἱστορεῖν Ἀκαρίωνα (VI), ὡς ἄρα Φρύγες διαπλεῦσαι βουλόμενοι τὸν πορθμὸν
κατεσκεύασαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκεχαργυμένην προτομὴν ταύρου Ἐφορος
δὲ φησιν ἡρπᾶσθαι τὴν Ἰὼ ὑπὸ Φοινίκων καὶ διακομισθῆναι εἰς Αἴγυπτον,
ἀνθ' ἧς τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων πέμψαι Ἰνάχῳ ταῦρον. τετελετηχότος
δὲ ἐκείνου περιμέναι αὐτοὺς παραδεικνύντας, καθὼ πρότερον οὐκ ἐγίνωσκον
τὸ ζῶον· τὸν δὲ τόπον προσηγορεῦσθαι, δι' οὗ οἱ τὸν ταῦρον ἔχοντες
ἐπλευσαν, Βόσπορον.

157 (77) STRABON VII 3, 15: ἐπτάστομος γὰρ ἐστιν Ἐφορος
δὲ πεντάστομον εἶρηκε τὸν Ἴστρον.

2 ἡνυμέσσαν Paus. II 33, 2 5 calchodontis A calchodotis D chalcodotis ER
eforus A eporus ED 6 Aristides: aristotides AE² aristodes E¹ calcidemus A
11—12 Ἐφορος, πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν, ὃν ταῖς ἐκεῖσε τιμ. Χάρ. πέμπουσιν
οἱ περίοικοι B 13 τέλφουσα RP Τιλφωσαῖον Mei(neke) τιλφωσέων R
τελφωσέων V τιλφωσῶν P 15—16 Ἐφορος — Ἀβδηρα hinter Ὁξύρυγχίτης
Steph transp Mei 16 <ὁμωνύμως τ. Ἀ.> Jac [ἀφ' — Ἀβδηρα] Mei 20 εὐ-
φόρῳ Steph Eust (EL d) 24 Αἰσχρίωνα M Schmidt Εὐφορίωνα Reinesius
Χάριωνα Weichert Ἀνδρόωνα C Mueller

158 (78) ANON. PER. P. EUX. 49 (= PS. SKYMN. 835 ff.): τῆς δ' Εὐρώπης ἐπ' αὐτοῦ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης τὸ Παντικαπαιὸν ἔστιν ἔσχατον, τοῦ Βοσπόρου βασιλεῖον ἐπωνομασμένον. ἄνωθεν δὲ τούτων ἡ Σκυθικὴ βάρβαρος πρὸς τὴν ἀοίκητον συνορίζουσα ἔστι γῆν καὶ πᾶσι τοῖς
 5 Ἑλλήσιν ἀγνοουμένην. (2) πρώτους δὲ παρὰ τὸν Ἴστρον εἶναι Καρπίδας εἶρκεν Ἐφορος· εἶπεν Ἀροτῆρας πρόσω Νευρούς τε μέχρι γῆς πάλιν ἐρήμιον διὰ πάγον. (3) πρὸς ἀνατολὰς δὲ ἐκβάντι τὸν Βορυσθένην ποταμὸν τοὺς τὴν λεγομένην Ὑλαιαν οἰκοῦντας Σκύθας εἶναι· Γεωργούς δὲ ἐχομένους τούτων ἄνω· ἔπειτα πάλιν ἐρημιον ἐπὶ πολλὸν τόπον· ὑπὲρ δὲ ταύτην
 10 Ἀνδροφάγων Σκυθῶν ἔθνος· ἐπέκεινα (δὲ) πάλιν ἐρημιον εἶναι ἐχομένην. (4) τὸν Παντικαπὴν διαβάντι Λιμναίων ἔθνος ἕτερά τε πλείονα οὐ διονωμασμένα, Νομαδικὰ δὲ ἐπικαλούμενα, εὐσεβῇ πάνν, ὧν οὐδεὶς ἔμψυχον ἀδικῆσαι ποτ' ἂν· οἰκοφόρα δέ, ὥς εἶρκε, καὶ σιτούμενα γάλακτι Σκυθικαῖς ἱππομολγαῖς· ζῶσι δὲ τὴν τε κτῆσιν ἀναδεδειχότες κοινήν ἀπάντων τὴν
 15 τε δὴν οὐσίαν· καὶ τὸν σοφὸν δὲ Ἀνάχαρσιν ἐκ τῶν Νομαδικῶν φησὶ γενέσθαι τῶν σφόδρα εὐσεβεστάτων (F 42; 182). (5) καὶ κατοικῆσαι τινὰς εἰς τὴν Ἀσίαν ἐλθόντας, οὓς δὴ καὶ Σάκας καλοῦσιν. εὐσημότατον δὲ εἶναι φησιν τὸ τῶν Σαυροματῶν (F 160) καὶ Γελώνων καὶ τρίτον τὸ τῶν Ἀγαθύρων ἐπικαλούμενον γένος.

20 159 (78) ANON. PER. P. EUX. 49, 6 (= PS. SKYMN. 865 ff.): ἀπὸ δὲ τῶν Μαιωτῶν λαβοῦσα τὸ ὄνομα Μαιώτις ἐξῆς ἔστι λίμνη κειμένη, εἰς ἣν ὁ Τάναις, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ῥεῦμα Ἀράξεως, ἐπιμίσγεται, ὥς Ἐκαταῖος ἐφοτιεῖς (1 F 195)· ὥς δὲ Ἐφορος ἰστόρηκεν, ἐκ λίμνης τινός, ἷς τὸ πέρας ἔστιν ἄφραστον. ἐξίησι δὲ δίστομον ἔχων τὸ ῥεῖθρον εἰς τὴν
 25 λεγομένην Μαιώτιν εἰς τὸν Κιμμέρικόν τε Βόσπορον.

160 (78) a) ANON. PER. P. EUX. 45 (= PS. SKYMN. 874 ff.): τὸν δὲ Τάναιν ποταμὸν, ὃς ἔστι τῆς Ἀσίας ὄρος τέμνων τὴν ἡπειρον ἐκατέραν διῆα, πρῶτοι νέμονται Σαρμάται ... εἶτα μετὰ τοὺς Σαρμάτας Μαιωτῶν γένος Ἰαζαματῶν λεγόμενον, ὥς Δημήτριος (85 F 1) εἶρκεν, ἐφ' οἷς καὶ
 30 Μαιώτις λίμνη λέγεται· ὥς δὲ Ἐφορος λέγει, Σαυροματῶν λέγεται ἔθνος. τούτοις δὲ ἐπιμεμίχθαι τὰς Ἀμαζόνας τοῖς Σαυροματαῖς λέγουσιν, ἐλθούσας ποτὲ ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Θερωώδοντα γενομένης μάχης· ἐφ' οἷς ἐπεκλή-

3 τοῦ Holste τοῖς An 5 Καλπίδας Letronne 6 εἶπεν Ἀροτῆρας (Gronov)

πρ. Νευρούς (Vossius) τε edd εἰτ' ἀναρωτῆρας πρόσω ναυροῦτάς τε An 7 πάγον Mei(neke) πάγον An διαβάντι? Mei 8 Ὑλαιαν Vossius ὄβλαν An Γεωργούς δὲ Mei δὲ Γ. An 9 τούτων Holste τοὺς τῶν An ταύτην Mei αὐτὴν An 10 (δὲ) Mei 12—13 ἔμψυχον ἀδικῆσαι Bast ἐμψύχων ἀδικῆσαι An 15 σύνολον οὐσίαν Letronne συνουσίαν Mei 17 Σάκας edd σαβάκας An 22 ἐπιμίσγεται, ὡς Ἐ. Toup Buttman ἐπιμισγέσθω εκατεως An 24 ἄφραστον An ἔξεισι An

ἦσαν οἱ Σαυρομάται Γυναικοκρατούμενοι. **b)** STEPH. BYZ. s. Ἰαζα-
βάται· ἔθνος παρὰ Μαιώτιν, οὗς Σαυρομάτας φησὶν Ἐφορος.

161 (81) a) SCHOL. APOLL. RHOD. II 1029: ἱστορεῖ Ἐφορος καὶ
Νυμφόδορος (III) περὶ τούτων (sc. τῶν Μοσσυνοίκων), ὅτι τὸν βασιλέα
⁵ αὐτῶν ἄδικόν τι κρίναντα ἐγκλείουσι καὶ λιμαγχοῦσι. **b)** ANON. PER.
P. EUX. 35 (= Ps. SKYMN. 900ff.): ἀπὸ . . . Κερασσῶντος ἕως πλησίον Κοτυώρου
πρῶτον ὠικουν ἔθνος οἱ λεγόμενοι Μοσσυνοικοί, ἔθεσιν νόμοις (τε) ἔργοις (τε) βαρ-
βαρικώτατοι· φασὶ γὰρ ἐν ξυλίνουσιν ὕψηλοῖς τ' ἄγαν πύργοις ἐνοικεῖν πάντας, ἐν
φανερῶι δ' αἰεὶ ἕκαστα πράττειν. τὸν δ' ἑαυτῶν βασιλέα δεδεμένον (ἐν) πύργωι (τε)
¹⁰ συγκεκλεισμένον τηρεῖν ἐπιμελῶς, τὴν ἀνωτάτω στέγην ἔχοντα· τοῖς φρουροῦσι δ'
αὐτὸν ἐπιμελὲς εἶναι, νομίμως ἵνα πάντα προστάτῃ ποιεῖν· εἰ δὲ παραβαίῃ, κόλασιν
αὐτοῦ λαμβάνειν φασὶν μεγίστην, μὴ δίδοντας τροφήν.

162 (80) STRABON XIV 5, 23: φήσαντος δὲ τοῦ Ἐφόρου, διότι τὴν
χερρόνησον κατοικεῖ ταύτην (westlich der linie Issos—Sinope) ἐκκαίδεκα
¹⁵ γένη — τρία μὲν Ἑλληνικά, τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρα χωρὶς τῶν μυγᾶδων·
ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Κίλικες καὶ Πάμφυλοι καὶ Λύκιοι καὶ Βιθυνοὶ καὶ
Παφλαγόνες καὶ Μαριανδυνοὶ καὶ Τρωες καὶ Κᾶρες· Πισίδαι δὲ καὶ Μυσοὶ
καὶ Χάλυβες καὶ Φρύγες καὶ Μιλύαι ἐν τῇ μεσογαίᾳ — διαιτῶν ταῦτα ὁ
Ἀπολλόδορος (244 F 170) ἑπτακαίδεκατόν φησιν εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν
²⁰ . . . τῶν δ' εἰρημένων τὰ μὲν Ἑλληνικὰ μήπω κατὰ τὰ Τρωικὰ κατωικίσθαι,
τὰ δὲ βάρβαρα πολλὴν ἔχειν σύγχυσιν διὰ τὸν χρόνον . . . (24) φαίνεται δὲ
οὔτε τοῦ Ἐφόρου τὴν ἀπόφασιν διαιτῶν ἱκανῶς τὰ τε τοῦ ποιητοῦ ταράττων καὶ
καταφρενδόμενος. Ἐφόρου τε γὰρ τοῦτο πρῶτον ἀπαιτεῖν ἐχρῆν, τί δὴ τοὺς Χάλυβας
τίθῃσιν ἐντὸς τῆς χερρονήσου τοσοῦτον ἀγεστώτας καὶ Σινώπης καὶ Ἀμυσσὸς πρὸς
²⁵ ἑω; . . . ὅστ' εἰ τοὺς Χάλυβας τῆς χερρονήσου θετέον μέρος, πολὺ μᾶλλον τοὺς
Κατάνας καὶ Καππάδοκας ἀμφοτέρους καὶ Λυκάονας δέ, οὗς καὶ αὐτοὺς παρήκε.
διὰ τί δ' ἐν τοῖς μεσογαίοις ἔταξε τοὺς Χάλυβας, οὗς ὁ ποιητὴς Ἀλιζῶνας ἐκάλεσεν
. . . ἄμεινον γὰρ ἦν διελεῖν καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ φάναι, τοὺς δὲ ἐν τῇ
μεσογαίᾳ, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ποιητέον καὶ τῆς Κιλικίας. ὁ δὲ τὴν μὲν
³⁰ οὐδ' ὀνόμαζε, τοὺς Κίλικας δὲ τοὺς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ μόνον εἰρηκεν. οἱ οὖν ἐπ'
Ἀντιπάτρωι τῷ Δερβήτῃ καὶ οἱ Ὀμοναδεῖς καὶ ἄλλοι πλείους οἱ συνάπτοντες τοῖς
Πισίδασι· οἱ οὐκ ἴσασι θάλατταν ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσι·
(Od. λ 122), τίνα λάβωσι τάξιν; ἀλλ' οὐδέ Λυδοὺς οὐδέ Μήιονας εἰρηκεν . . . (25) τίνες
δ' εἰσὶν οἱ μυγᾶδες; . . . (26) πῶς δὲ τρία γένη τῶν Ἑλλήνων . . .; εἰ γὰρ, ὅτι τὸ
³⁵ παλαιὸν οἱ αὐτοὶ ἦσαν Ἴωνες καὶ Ἀθηναῖοι, λεγέσθωσαν καὶ οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς
οἱ αὐτοί, ὥστε δύο ἔθνη γίνουτ' ἂν· εἰ δὲ διαιρετέον κατὰ τὰ ὕστερα ἔθνη, καθάπερ καὶ
τὰς διαλέκτους, τέτταρα ἂν εἴη καὶ τὰ ἔθνη . . . οἰκοῦσι δὲ τὴν χερρόνησον ταύτην, καὶ
μάλιστα κατὰ τὸν τοῦ Ἐφόρου διορισμόν, οὐκ Ἴωνες μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι . . .

1—2 Ἰαζαβάται edd —βάτα Steph 2 παρὰ Μαιώτιν edd παρὰ μαίω P περὶ
μαιώταις V μαιώταις R Μαιώταις (ἄμορον)? Mei (προσεχὲς) Μαιώταις? Jac
7—8 ἔθεσιν — βαρβαρικώτατοι Holste ἔθεσιν ὁμοῖς ἔργοις βαρβαρικοῖς An 9 δ'
δεῖ Holste δὲ ἂν An δ' ἑαυτῶν Meineke δὲ αὐτῶν An ἐν π. τε Holste
11 προστάτῃ Gail —τει An εἰ δὲ Letronne ἂν δὲ An 18 διαιτῶν Casau-
bonus διαιτῶν Strab 23 Ἐφορον Kramer 25 μέρος E μέρη Strab 26 αὐ-
τὸς E 27 ἀλιζῶνους CEF 30 ὀνόμασε D 31 μασοναδεῖς CDF

163 (89) a) STRABON XIII 1, 4: Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς (V) ἀπὸ Ἀβύδου ἄρχεται· ὁμοίως δὲ τὴν Αἰολίδα Ἐφορος μὲν λέγει ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης. s. 5 F 9. b) — XIII 1, 39: ὑπ' ἐκείνοις (sc. τοῖς Ἰλίουσι) γὰρ ἦν ὕστερον ἢ παραλία πᾶσα ἢ μέχρι Δαρδάνου, καὶ νῦν ὑπ' ἐκείνοις ⁵ ἐστί. τὸ δὲ παλαιὸν ὑπὸ τοῖς Αἰολεῦσιν ἦν τὰ πλεῖστα, ὥστε Ἐφορος οὐκ ὀκνεῖ πᾶσαν τὴν ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης καλεῖν Αἰολίδα.

164 (21) STEPH. BYZ. s. Ἀρίσβη· πόλις τῆς Τρωάδος, Μιτυληναίων ἄποικος, ἧς οἰκισταὶ Σκαμάνδριος καὶ Ἀσκάνιος υἱὸς Αἰνείου. . . . ἔστιν ἐτέρα ἐν Λέσβῳ, ἀπὸ Ἀρίσβης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς. Ἐφορος δὲ Μέροπος ¹⁰ αὐτὴν γενεαλογεῖ, καὶ πρῶτην Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πριάμῳ γαμηθῆναι.

165 (—) PLIN. NH V 136: *Chios libera, quam Aethaliam Ephorus prisco nomine appellat; Metrodorus (43?) et Cleobulus (VI) Chiam a Chione nymphe; aliqui a nive; et Macrim et Pithyusam.*

166 (86) STEPH. BYZ. s. Ἀναία· . . . ἔστι δὲ Καρίας ἄντικρὺς ¹⁵ Σάμιοι. κέκληται ἀπὸ Ἀναίας Ἀμαζόνος ἐκεῖ ταφείσης, ὡς Ἐφορος.

167 (88) — s. Βυβάσσοι· πόλις Καρίας· ἀπὸ Βυβάσσου νομῆος περιεώσαντος ἀπὸ Θαλάσσης καὶ χειμῶνος εἰς Καρίαν ἐκπεσόντα Ποδαλείριον. τὸ ἐθνικὸν Βυβάσσιοι. Ἐφορος δὲ Βυβάστιόν φησι καὶ Βυβάστιον.

168 (—) — s. Σίμυρος· πόλις Συρίων. Ἐφορος δὲ Σίμυρα οὐδετέρως ²⁰ αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικὸν Σιμύριοι· τοῦ δὲ οὐδετέρου Σιμυρεύς.

169 (108) — s. Δέλτα· πόλις πρὸς τῇ Συρίᾳ καὶ νῆσος Αἰγύπτου, ὡς Ἐφορος· κατ' Αἰγυπτίους καλουμένη Πτίμυρις ἀπὸ τῆς τοῦ σχήματος ὁμοιότητος. s. F 65.

170 (96) — s. Ἀβρότονον· Λύκος ὁ Ῥηγίνος (III) χωρίον οἶεται ²⁵ εἶναι, Στράβων δὲ ἐν ιζ' βιβλίῳ (3, 18) πόλιν φησί, καὶ ἄλλοι. πόλις δὲ Λιβυφοινίκων. καλεῖται δὲ καὶ Νεάπολις, ὡς Ἐφορος.

171 (42) — s. Καλάθῃ· πόλις οὐ πόρρω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν· Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ (1 F 39). Ἐφορος δὲ Καλάθουσαν αὐτὴν φησιν.

172 (96a) PLIN. NH VI 198: *insulas toto eo mari (sc. Rubro) et* ³⁰ *Ephorus compluris esse tradidit et Eudoxus (V) et Timosthenes (V) . . . contra sinum Persicum Cerne nominatur insula adversa Aethiopiae, cuius neque magnitudo neque intervallum a continente constat. Aethiopas tantum populos habere proditur. (199) Ephorus auctor est a Rubro mari navigantis in eam non posse propter ardores ultra quasdam columnas —*

7 μυτιληναίων V 8—9 ἔστιν — θυγατρὸς (Eust. Jl. M 96 p. 894, 33) hinter γαμηθῆναι Marx 13 macrim A — crin E² ma(c)rini DR(E¹) 15 Σάμιοι: σάμου P εὐφορος VP 16 βυβασσός R βυβάστος P βυβάσσοῦ R 17 παρασώσαντος R ἐμπесόντα P 19 Σύρων Meineke 25 ἐπτακαιδεκάτωι codd Palat Salm ις RVP

ita appellantur parvae insulae — provehi. Polybiu (XXXIV 15, 9 B—W) in extrema Mauretania contra montem Atlantem a terra stadia VIII abesse prodidit Cernen; Nepos Cornelius ex adverso maxime Carthaginis . . .

⁵ GRIECHENLAND BIS ZU DEN PERSERKRIEGEN (DER AUFSTIEG SPARTAS)? ($\bar{F}$ = F 54—56).

173 (64) SCHOL. PINDAR. *P* I 120 b: ἔνιοι δὲ Ἑλλίδος στάθμας c. 870 οὕτω· τῆς Λυκούργου νομοθεσίας. οὗτος γὰρ ἐνδέκατός ἐστιν ἀπὸ Ἑρακλέους, ὥς Ἐφορος ἱστορεῖ.

¹⁰ 174 (63) CLEM. ALEX. Strom. I 170, 3 p. 106, 1 Stäh: τὸν τε Μίνω παρὰ Διὸς δι' ἐνάτου ἔτους λαμβάνειν τοὺς νόμους ἱστοροῦσι φοιτῶντα εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον, τὸν τε αὖ Λυκούργον τὰ νομοθετικὰ εἰς Δελφοὺς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα συνεχῆς ἀπιόντα παιδεύεσθαι γράφουσι Πλάτων (Legg. I 624 A; 632 D) τε καὶ Ἀριστοτέλης (III) καὶ Ἐφορος. s. F 118; 149.

¹⁵ 175 (64) AELIAN. VH XIII 23: Λυκούργος ὁ Λακεδαιμόνιος ὁ Εὐνόμου παῖς δικαίους βουληθεὶς ἀποφῆναι Λακεδαιμονίους, ὑπὲρ τούτου γε οὐ καλοὺς τοὺς μισθοὺς ἤρυστο. ἀπήντησε γὰρ αὐτῷ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκοπῆναι ὑπὸ Ἀλκάνδρου, ὥς μὲν τινὲς φασιν, ἐξ ἐπιβουλῆς λίσθαι βληθεὶς, ὥς δὲ ἄλλος διαφροῖται λόγος, βακτηρίαι παθὼν τὸ πάθος. λέγεται δὲ ὁ ²⁰ λόγος πρὸς τοὺς ἄλλα (μὲν) θελήσαντας ἄλλων δὲ τυχόντας. λέγει δὲ Ἐφορος αὐτὸν λιμῷ διακαρτερήσαντα ἐν φυγῇ ἀποθανεῖν.

176 (60) STRABON VIII 6, 16: Ἐφορος δ' ἐν Αἰγίνῃ ἄργυρον ca. 750 πρῶτον κοπῆναί φησιν ὑπὸ Φείδωνος· ἐμπόριον γὰρ γενέσθαι διὰ τὴν λυπρότητα τῆς χώρας τῶν ἀνθρώπων θαλαττορρογούντων ἐμπορικῶς, ἀφ' ²⁵ οὗ τὸν ῥῶπον Αἰγινάειαν ἐμπολὴν λέγεσθαι. s. F 115 p. 72, 20.

177 (I p. LVII) THEON Progymn. 2 p. 69, 27 Sp: οὗ δὲ οὐδὲ τῆς παρα- c. 640 φράσεως ἡμέλουν οἱ παλαιοὶ δῆλον . . . πολλὰ δὲ ἐστὶ καὶ ἐξεργασμένα μᾶλλον παρὰ ἑτέροις αὐτῶν· τὸ γοῦν Κυλώνειον ἄγος μᾶλλον [δὲ] Ἡροδότου (V 71) καὶ Ἐφόρου ἐξεργασταὶ Θουκυδίδῃ (I 126).

³⁰ 178 (106) DIOG. LAERT. I 96: ἀλλὰ καὶ Ἐφορος ἱστορεῖ, ὥς εὖ- c. 600 ξαιτο (sc. Περίανδρος), εἰ νικήσειεν Ὀλύμπια τεθρίπποι, χρυσοῦν ἀνδριάνια ἀναθεῖναι. νικήσας δὲ καὶ ἀπορῶν χρυσοῦ κατὰ τινα ἐορτὴν ἐπιχώριον κεκοσμημένας ἰδὼν τὰς γυναῖκας πάντα ἀφείλετο τὸν κόσμον καὶ ἔπεμψε τὸ ἀνάθημα.

³⁵ 179 (106) — — I 98: οὗτος (sc. Περίανδρος) πρῶτος, δορυφόρους ἔσχε καὶ τὴν ἀρχὴν εἰς τυραννίδα μετέστησε· καὶ οὐκ εἶα ἐν ἄστει ζῆν τοὺς βουλομένους, καθά φησιν Ἐφορος καὶ Ἀριστοτέλης (Ἀθπ. 16).

20 (μὲν) Hercher 23 Φείδιον Eust ἐμπορεῖον Casaubonus 28 [δὲ] Spengel 29 Ἐφόρου Scheffer εὐφρονης Th 'fort. comparativus latet' Spengel Θουκυδίδης Spengel

KLEINASIEN UND DAS PERSERREICH ($\overline{H}$ — $\overline{\theta}$ = F 58—62?)

180 (102) ATHEN. XII 11 p. 515 D: *Ξάνθος ὁ Λυδὸς* (III) ἢ ὁ τὰς ^{ca. 550} εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας ἱστορίας συγγεγραφῶς — *Διονύσιος δ' <ἐστίν> ὁ Σκυτοβραχίων* (32 T 6), ὡς Ἀρτέμων φησὶν ὁ Κασσανδρεὺς ἐν τῷ *Περὶ συναγωγῆς βιβλίων*, ἀγνοῶν ὅτι Ἐφορος ὁ συγγραφεὺς μνημονεύει αὐτοῦ ὡς παλαιότερον ὄντος καὶ Ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δεδωκότος.

181 (101) DIOG. LAERT. I 40: Ἀρχέτιμος δὲ ὁ Συρακούσιος (VI) ὁμιλίαν αὐτῶν (sc. τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν) ἀναγέγραφε παρὰ Κυψέλῳ, ἣ καὶ αὐτός φησι παρατυχεῖν. Ἐφορος δὲ παρὰ Κροίσῳ πλὴν Θαλοῦ.

182 (101) — I 41: *πταισιάζεται* δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν Ἐφορος δὲ ἀντὶ Μύσωνος Ἀνάχαρσιν (sc. ἐγκρίνει). s. F 42; 158.

183 (92) ATHEN. XII 26 p. 523 E: *Μιλήσιοι δ' ἔως μὲν οὐκ* ^{c. 495?} *ἐτρύφων, ἐνίκων Σκύθας, ὡς φησὶν Ἐφορος, καὶ τὰς τε ἐφ' Ἑλλησπόντῳ πόλεις ἔκτισαν καὶ τὸν Εὐξείνιον Πόντον κατώικισαν πόλεσι λαμπραῖς, καὶ πάντες ὑπὸ τὴν Μίλητον ἔθειον. ὡς δὲ ὑπήχθησαν ἡδονῇ καὶ τρυφῇ, κατεργήη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖον, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης* (III), καὶ *παροιμία τις ἐγεννήθη ἐπ' αὐτῶν 'πάσαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι'.*

184 (104) SCHOL. APOLL. RHOD. I 974: *Κλείη δὲ θυγάτηρ Μέρου* *πος Περικωσίου τὸ γένος, μάντεως, ἣν Κύζικος ἐγγίμεν, ὡς ἱστορεῖ Δηίοχος* ²⁰ (III) καὶ Ἐφορος. s. F 61.

185 (85) STRABON XII 3, 10: τὸ δὲ Κύτωρον ἐμπόριον ἦν ποτε Σινωπέων, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Κυτῶρου τοῦ Φρίξου παιδός, ὡς Ἐφορός φησιν.

VOM XERXESKRIEG BIS ZUM PELOPONNESISCHEN KRIEG

($\overline{I}$ — $\overline{IA}$; $\overline{II}$ — $\overline{IE}$ = F 63—67)

25 186 (111) SCHOL. PINDAR. P I 146 b: *οἷα Συρακοσίων ἀρχῶι δαμασ-* ^{a. 480} *θέντες πάθον, ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὃ σφιν ἐν πόντῳ βάλεν ἄλικίαν, Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας]* ἔνιοι μὲν Ἑλλάδα τὴν Σικελίαν ἤκουσαν, τινὲς δὲ Ἑλλάδα τὴν Ἀττικὴν. εἰκὸς δὲ ταῖς Ἐφόρου ἱστορίαις ἐντυχόντα τὸν Πίνδαρον ἐξηκολουθηκέναι αὐτὸν αὐτῷ. ἱστορεῖ γὰρ Ἐφορος τοιοῦτον, ὅτι παρα- ³⁰ σκευαζομένου Ξέρξου τὸν ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι στόλον, πρέσβεις παραγενέσθαι πρὸς Γέλωνα τὸν τύραννον ἱκετεύοντας εἰς τὸν τῶν Ἑλλήνων σύλλογον ἐλθεῖν· ἐκ δὲ Περσῶν καὶ Φοινίκων πρέσβεις πρὸς Καρχηδονίους προστάσσοντας ὡς πλείστον δέοι στόλον εἰς Σικελίαν βαδίζειν <καὶ> κατα-

2—3 ὁ τὰς εἰς αὐτὸν Meineke ὁ εἰς αὐ. τὰς Ath 3 <ἐστίν> Kaibel 9 εὐφορος P 15 ὑπὸ E ἐπὶ A 17 ἐγεννήθη Wilamowitz 19 δηλόχοος f δίοχος p 21 ἐμπόριον Epit — εἶον Strab 29 αὐτὸν om C 'locus vix sanus' Dra(chmann) 32—96, 1 προστάσσοντας — Πελοπόννησον 'corrupta' Dra 33 πλείστωι — στόλῳ? Jac πλεῖν ἐπὶ Σ. καὶ τ. τ. τ. Ἑλλ. φρ. καταστρέφεσθαι schol. 146a

στρεψαμένους τοὺς τὰ τῶν Ἑλλήνων φρονοῦντας πλεῖν ἐπὶ Πελοπόννησον. ἀμφοτέρων δὲ τὸν λόγον δεξαμένων καὶ τοῦ μὲν Ἰέρωνος συμμαχεῖν τοῖς Ἑλλήσι προθυμουμένον, τῶν δὲ Καρχηδονίων ἐτοίμων ὄντων συμπρᾶξαι τῷ Ξέρξῃ, Γέλωνα διακοσίας εἰς τρεπίσαντα ναῦς καὶ διαχιλίους ἵππεις καὶ
 5 πεζοὺς μυρίους κατακοῦσαι στόλον Καρχηδονίων καταπλεῖν ἐπὶ Σικελίαν, καὶ διαμαχησάμενον μὴ μόνον τοὺς Σικελιώτας ἐλευθερῶσαι, ἀλλὰ καὶ σύμ-
 पासαν τὴν Ἑλλάδα. εἰκὸς οὖν ταύτῃ τῇ ἱστορίᾳ ἐντετυχηκέναι τὸν Πίνδαρον.

187 (113) PLUTARCH. De Herod. mal. 36 p. 869 A: Ἐξοὶ γὰρ τρεῖς ἔπεισαν τριήρεις συμμαχοῦν τοῖς βαρβάροις, εἷς δὲ τῶν τριηράρχων
 10 Δημόκριτος ἔπεισε τοὺς ἄλλους ἐλθεῖν τὰ τῶν Ἑλλήνων (Herod. VIII 46) ἔπεισαν τρεῖς ἄντιμαρτυρεῖ δ' αὐτῷ τῶν μὲν πρεσβυτέρων Ἑλλάνικος (4 F 183), τῶν δὲ νεωτέρων Ἐφορος, ὁ μὲν ἐξ ὁ δὲ πέντε ναυσὶν αὐτοὺς Ναξίους ἐλθεῖν τοῖς Ἑλλήσι βοηθοῦντας ἱστορήσας.

188 (112) SCHOL. PINDAR. J V 63: ὑπαινίσκεται δὲ τὴν περὶ Σαλα-
 15 μῖνα ναυμαχίαν τῶν Ἑλλήνων, ἧς ἔλαβον τὰ ἀριστεῖα οἱ Αἰγινήται, καθά-
 ρησιν Ἡρόδοτος (VIII 93) τε καὶ Ἐφορος.

189 (114) PLUTARCH. De Herod. mal. 5 p. 855 F: περὶ Θεμιστο-
 κλέους Ἐφορος μὲν εἰπών, ὅτι τὴν Πανσανίου προδοσίαν ἔγνω καὶ τὰ
 20 πρᾶσσόμενα πρὸς τοὺς βασιλέως στρατηγοὺς, «ἀλλ' οὐκ ἐπέισθη», φησὶν, «οὐδὲ προσεδέξατο κοινοῦμένου καὶ παρακαλοῦν-
 τος αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἀντιμαχίας.» Θουκυδίδης (I 135) δὲ καὶ
 τὸ παράπαν τὸν λόγον τοῦτον ὡς κατεγνώκως παρῆκεν.

190 (115) — Them. 27: Θουκυδίδης (I 167, 3) μὲν οὖν καὶ Χάρων
 ὁ Λαμψακηνὸς (III) ἱστοροῦσι τεθνηκότος Ξέρξου (a. 465) πρὸς τὸν υἱὸν
 25 αὐτοῦ τῷ Θεμιστοκλεῖ γενέσθαι τὴν ἐντευξίν. Ἐφορος δὲ καὶ Δείνων (III)
 καὶ Κλείταρχος (137 F 33) καὶ Ἡρακλείδης (III), ἔτι δ' ἄλλοι πλείονες,
 πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι τὸν Ξέρξην. τοῖς δὲ χρονικοῖς δοκεῖ μᾶλλον ὁ
 Θουκυδίδης συμφέρεσθαι, καίπερ οὐδ' αὐτοῖς ἀντρέμα συνταττομένοις.

191 (—) PAP. OXYRH. XIII 1610 frg. 1:] . αν κ[.] ι ποτε vor 465
 30 τ[.] την τ[.] ι. ανα][χ[κ]αίον [ε]στιν [.] ε[λ]ς τα
 τότε π[ε]ρὶ τοῦ] | Θεμιστοκλέ[ου]. λέ[γ]ουσι δ' οἱ μὲν ὅτι ὑπέ[μ]νησεν αὐτ[ὸ]ν ὦν |
 περὶ τε τῆς ν[αυμαχ]ίας καὶ τῆς γ[εφύρας] | προ[ήγγειλε] π[ε]ρὶ μὲν | τῆς ναυ-
 μαχ[ίας]] . α[.]

1 καιταστρεψαμένους G¹Q —ομένους EFG^s (εἶτα) πλεῖν Beek καὶ οὕτως
 ὁρμᾶν 146a 2 ἐπιδεξαμένων CGQ ἀποδ—? Ἰέρωνος (auch 146a): Γέλωνος?
 9 τρεῖς: τέσσαρας Herod 11 ἀντιμαρτυρεῖ Reiske 12 αὐτοὺς: τοὺς Reiske
 18 ἔγνω Westermann ἀνέγνω Plut 21 (αὐτὰς) Reiske 28 συνταττομένοις vulg
 συντεταγμένοις Plut συντεταγμένοις Sintenis 29: F 191 erg. Grenfell-Hunt
 30 ἐπα[ν]έειν ανα][χ[κ]αίον ἐστιν [αὐθις] Bury 32 μὲν Jac δὲ Gr-H

- frg. 2: ¹⁵ | . . .]ων εσποῦδ[ασε· | τίς] δὲ τοσοῦτοις διὰ τ]ων ἔργω[ν . . .
- frg. 3:]ε[.]ω[.] ἐκ[εῖνον] | μὲν ὑπὸ τῆς πόλε[ως] | ἡττησάμενον, τ[ὴν] | δὲ πόλιν
διὰ τ[ὰς] ἐκείνου πράξε[ις] τῆς μεγίστης τιμῆς ὑπὸ | τῶν Ἑλλήνων ἀξιωθεῖσαν· ἡ
μεγάλην | [ἡγεμονίαν(?) οἶον τ.
- 5 frg. 4—5: σο]φ[ωτάτην καὶ] | [δικαι]οτά[την(?) . . . | . . .]τα[τ]η[ν] κ[αὶ] | χαλεπ[ω]-
τάτην [γενο]μένην | πρὸς ἐκεῖνον. | οἱ δ' ὅ]πολαμβάνουσιν | ὅτι εἴ]περ ἐβουλή[θη] |
ἐκδο[θ]ναι (?) τῇ[ν ἡγε]μονί[αν] ἀπα[. . .
- frg. 6: ⁴⁰ εἰρη[μεν . . . δθεν] | παρεξ[έβ]ημεν· Ἀ[θη]ναῖοι [δ]ὲ Κ[ί]μωνος | τοῦ Μιλτιάδου a. 476/5
στρα[τη]γοῦντος ἐκπλεῦ[σαντες] ἐκ Βυζαντίου μετὰ τῶν συμμάχων [Ἡ]ρόνα τὴν ἐπὶ |
⁴⁵ Στρο[υμό]νι Περσῶν ἐχόν[τω]ν εἶλον καὶ | [Σκῦρο]ν, ἣν νῆσ[ο]ν . . . ⁵⁰
- frg. 7 col. I:]την | [.]νείται | [.] . ης ἀθ[η]τοῦ γὰρ (?)
πρὸς Λυκο[μῆδην τὸν β]ασιλέα col. II v. 52—55: wenige buchstaben erhalten
- frg. 8: παραθ[α]λατ[τ]ίων | καλο]υμένω[ν πόλε]ων δο[σα]ι μὲν ἐκ τ[ῆς] | Ἑλλάδος ἡσα[ν]
⁶⁰ ἀ]πω]ικισμέναι π[αρα] | χρῆμα συν[έ]πεισε
- 15 frg. 9; 10; 53: Κίμων πυν[θανόμενος] τὸ]ν τ[ῶν] | Περσῶν στόλο]ν περι | [τὴν ca. 466/5
Κύπρον συν]τετά[χ]θαι, διακοσ[α]ίς πεν[τήκοντα] π[ρὸς] | τρια[κοσίας] κ[αὶ] τετταρά[χ]-
κοντια]. παραταχ[θ]έ[σ]ας δὲ πολὺν χρόνο[ν] | πολλὰς μὲν τῶν κ[αὶ] | δυνευσῶν
βαρβα[ρ]ικῶν νεῶν διέφθε[τε]ρ[εν], ἐκατὸν δ' αὐτοῖς ⁷⁵ | ἀνδράσιν εἴλε ζωγρ[ή]σας τ[ὸν]
π[.]ων. col. II v. 77—83 zeilenanfänge.
- 20 frg. 11: τὸν μὲ]ν | [στρατηγὸ]ν αὐτῶν | [Φερεινὸ]ν (F 192) ἀδελ[φ]ιδου
δν]τα τοῦ βασι[λέως] ἐν τῇ | σκηνῇ
- frg. 12—13 col. I 89—90: — col. II]ε[. . .]διετέλ[ουν] ὅ]ντες· | [ὥστ]ε
⁹⁵ νομίζοντες ἀπὸ τῆς ἡπείρ[ου] τὴν | ἔφοδον αὐτ[οῖς] γεγ[ο]νέναι τῶν π[ο]λεμ[ικῶν] πρὸς
τὰς | νῆδ[ς] ἔ]φενγον, ὅπολαμβάνοντες αὐτοῖς εἶναι | φιλάς. οὐ δὲ πολλοὶ | μὲν ὑπὸ τῶν
¹⁰⁰ καταλ[ε]ιφθέντων ἐκεῖ | φυλάκων ἀπέθνη[σκον] ἐν τῇ νυκτί, | πολλοὶ δὲ ζῶντες
ἡλίσκοντο, περιπ[ιπτον]τες τοῖς Ἑλλήσιν διὰ | τὴν ἀπορίαν ὅπου | τ[ε]ρ[α]π[ο]ι[ε]υτο καὶ
¹⁰⁵ τὸν | [ἐ]ξ[αίφνης] αὐτοῖς ἐ[πι]πιπ[εσόν]τ[α] φόβ[ον] (?) | [.]ατα
- 25 frg. 14: ¹¹⁵]στρα[τιωτ] |]ν[κτ] | | αὐτοῖς πυρ[σον] | |]ιγνα[.]ον. |
- frg. 16: ἀνε]κοινοῦ[το τὴν . . .] .]ν πρὸς | [τὸν συνεννοῶν(?) Μιθρι]δά-
¹²⁰ την κατακ[α]μ[ι]σ[τήν] τοῦ βασιλέ[ως] | [.]ν
- 30 frg. 15: τ]ους (?) | [.]λογχ[ο]φόρους (?) ὡ[.]ων ἐτύχα[ν]εν a. 465
ὁ Ἀ]ρταξέρξης | ἄμα μὲν αὐτὸς κατα[σχ]εῖν τ[ὴν] βασιλείαν | [βουλόμ]ενος, ἄμα δὲ |
[δέδιω]ς μὴ πρ[αγ]μα
- frg. 17—62: dürftigste reste. frg. 35 v. 228: Πελασγούς [|]ν τινα[|]κα]ταφυγ[

2 ε[ἶ]σο[μ]εν? s. Diod. XI 59, 3

erscheint zu lang 10 τὴν νῆσον?

μάχησε διακοσ[α]ίς . . . Diod. 60, 6

admiral' or Γω[βρ]άν] ὡν Gr-H

F 16. 15 ordnete Karl Fr. W. Schmidt

5 ἀδικω]τάτην?

16 καὶ πλεῦσας ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐναν-

19 Π[.]ων[δην] 'a subordinate Persian

22 οἱ Πισίδες ἐχθροὶ διετέλουν? Gr-H

29 ἐπιβουλή]ν? 34 zu frg. 7?

192 (116) PLUTARCH. Kim. 12: "Εφορος μὲν οὖν Τιθραύστην φησὶ τῶν βασιλικῶν νεῶν ἄρχειν καὶ τοῦ πεζοῦ Φερενδάτην· Καλλισθένης (124 F 15) δ' Ἀριομάνδην τὸν Γωβρύου κυριώτατον ὄντα τῆς δυνάμειος παρὰ τὸν Εὐρυμέδοντα ταῖς ναυσὶ παρορμεῖν, οὐκ ὄντα μάχεσθαι τοῖς Ἕλλησι πρόθυμον, ἀλλὰ προσδεχόμενον ὀδοήγοντα ναῦς Φοινίσσας ἀπὸ Κύπρου προσπλευούσας. ταύτας φθῆναι βουλόμενος ὁ Κίμων ἀνήχθη βιάζεσθαι παρεσκευασμένος, ἂν ἐκόντες μὴ ναυμαχώσιν. οἱ δὲ πρῶτον μὲν, ὥς μὴ βιασθεῖεν, εἰς τὸν ποταμὸν εἰσωρμίσαντο· προσφερομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀντεξέπλευσαν, ὥς ἱστορεῖ Φανόδημος (III), ἑξακοσίαις ναυσίν, ὡς δ' Ἐφορος τετταράκοντα καὶ τριακοσίαις. s. F 191.

193 (118) SCHOL. ARISTOPH. Nub. 859: Περικλῆς πολλῶν ὄντων α. 446 χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει εἰς τὸν πόλεμον τὰ πλεῖστα ἀνάλωσε. φασὶ δέ, ὅτι καὶ λογισμοὺς διδοὺς τάλαντα εἴκοσιν ἀπλῶς εἶπεν εἰς τὸ δέον ἀνηλωκέναι. φησὶ δὲ Ἐφορος ὅτι μετὰ ταῦτα μαθόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι Κλεανδρίδην μὲν ἐδήμευσαν, Πλειστοάνακτα δὲ ἰε ταλάντοις ἐξημίωσαν, ὑπολαβόντες δωροδοκήσαντας αὐτοὺς διὰ τὸ φείσασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Περικλέα, μὴ θελήσαντα γυμνῶς εἶπεν ὅτι 'δέδωκα τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι τὸ ἐνδεές'.

194 (117) PLUTARCH. Perikl. 27: "Εφορος δὲ καὶ μηχαναῖς χρή- α. 441/0 σασθαι τὸν Περικλέα (bei der belagerung von Samos), τὴν καινότητα θανμάσαντα, Ἀρτέμωνος τοῦ μηχανικοῦ παρόντος, ὃν χωλὸν ὄντα καὶ φορεῖωι πρὸς τὰ κατεπείγοντα τῶν ἔργων προσκομιζόμενον ὀνομασθῆναι περιφόρητον. τοῦτο μὲν οὖν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς (IV) ἐλέγχει τοῖς Ἀνακρέοντος ποιήμασιν, ἐν οἷς 'ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων' ὀνομάζεται πολλαῖς ἐμπροσθεν ἡλικίας τοῦ περὶ Σάμον πολέμου.

195 (117) — — 28: ἐνάτῳ δὲ μηνὶ τῶν Σαμίων παραστάτων α. 440/39 ὁ Περικλῆς τὰ τεῖχη καθεῖλε καὶ τὰς ναῦς παρέλαβε καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐξημίωσεν, ὧν τὰ μὲν εὐθὺς ἤνεγκαν οἱ Σάμιοι, τὰ δ' ἐν χρόνῳ ῥητῶι ταξάμενοι κατοίσειν δμήρους ἔδωκαν. Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος (76 F 67) τούτοις ἐπιτραγωιδεῖ πολλὴν ὀμότητα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Περικλέους κατηγορῶν, ἣν οὔτε Θουκυδίδης (I 117) ἱστόρηκεν οὔτ' Ἐφορος οὔτ' Ἀριστοτέλης (III).

196 (119) DIODOR. XII 38: Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις ἐνέστη πόλεμος α. 431 ὁ κληθεὶς Πελοποννησιακός, μακρότατος τῶν ἱστορημένων πολέμων. ἀναγκαῖον δ'

10 τετταράκοντα F 191 p. 97, 16; Diod. XI 60, 6 πεντήκοντα Plut 12 [φασὶ δὲ] Bernhardy 13 πεντήκοντα ταλάντων Suid δεκαπέντε ders. s. εἰς τὸ δέον δέκα Plut Per 23 εἶπεν Suid ed Mediol εἶπεν Schol Suid 14 φησὶ — ὅτι Schol μετὰ δὲ ταῦτα Suid Κλεανδρίδην: Schol Suid A vgl. Thuk. VI 93, 2 (Κλεαρίδου C); Plut. Perikl. 22; Nik. 28 Κλέαρχον Diod. XIII 106, 10 15 Πλειστοάνακτα Suid AE πλειστιάνακτα cett Schol ιε Schol πέντε Suid 32 συνέστη Bekker 33 πολέμων P ὃν ἴσμεν cett

ἐστὶ καὶ τῆς ὑποκειμένης ἱστορίας οἰκείον [τὸ] προεκθέσθαι τὰς αἰτίας αὐτοῦ.
 (2) Ἀθηναῖοι τῆς κατὰ θάλατταν ἡγεμονίας ἀντεχόμενοι τὰ ἐν Δήλῳ κοινῇ συνη-
 γμένα χρήματα, τάλαντα σχεδὸν ὀκτακισχίλια, μετήνεγκαν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ παρέ-
 δωκαν φυλάττειν Περικλεῖ. οὗτος δ' ἦν εὐγενεὶς καὶ δόξει καὶ λόγον δεινότητι πολὺ
 5 προέχων τῶν πολιτῶν. μετὰ δέ τινα χρόνον ἀνηλωκὼς ἀπ' αὐτῶν ἰδίαι πληθὺς
 ἱκανὸν χρημάτων καὶ λόγον ἀπαιτούμενος εἰς ἀρρωστίαν ἐνέπεσεν, οὐ δυνάμενος τῶν
 πεπιστευμένων ἀποδοῦναι τὸν ἀπολογισμόν. (3) ἀδημονοῦντος δ' αὐτοῦ περὶ τούτων,
 Ἀλκιβιάδης ὁ ἀδελφιδούς, ὄρφανός ὢν, τρεφόμενος παρ' αὐτῷ, παῖς ὢν τὴν ἡλικίαν
 10 λυπούμενον ἐπηρώτησε τὴν αἰτίαν τῆς λύπης· τοῦ δὲ Περικλέους εἰπόντος ὅτι τὴν
 περὶ τῶν χρημάτων ἀπολογίαν αἰτούμενος ἔζητ' ὡς ἂν δυναίμην ἀποδοῦναι τὸν
 περὶ τούτων λόγον τοῖς πολίταις, ὁ Ἀλκιβιάδης ἔφησε δεῖν αὐτὸν ζητεῖν μὴ πῶς
 ἀποδῶι τὸν λόγον, ἀλλὰ πῶς μὴ ἀποδῶι. (4) διόπερ Περικλῆς ἀποδεξάμενος τὴν
 τοῦ παιδὸς ἀπόφασιν ἐξήτει δι' οὐ τρόπον τοῦς Ἀθηναίους δύναιτ' ἂν ἐμβαλεῖν
 15 εἰς μέγαν πόλεμον· οὕτω γὰρ μάλιστα ὑπελάμβανε διὰ τὴν ταραχὴν καὶ τοὺς τῆς
 πόλεως περισπασμοὺς καὶ φόβους ἐκφεύξεσθαι τὸν ἀκριβῆ λόγον τῶν χρημάτων.
 (39, 1) πρὸς δὲ ταύτην τὴν ἀφορμὴν συνεβάλετ' αὐτῷ καὶ ταυτόματον διὰ
 τοιαύτας αἰτίας. τὸ τῆς Ἀθηναῖς ἄγαλμα Φειδίας μὲν κατεσκεύαζε, Πери-
 κλῆς δὲ ὁ Ξανθίππου καθεσταμένος ἦν ἐπιμελητής. τῶν δὲ συνεργασα-
 20 μένων τῷ Φειδίᾳ τινὲς διδαχθέντες ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Περικλέους
 ἐκάθισαν ἐπὶ τὸν τῶν <δώδεκα> θεῶν βωμόν· διὰ δὲ τὸ παράδοξον
 προσκαλούμενοι ἔφασαν πολλὰ τῶν ἱερῶν χρημάτων ἔχοντα Φειδίαν δεῖξιν,
 ἐπισταμένου καὶ συνεργοῦντος τοῦ ἐπιμελητοῦ Περικλέους. (2) διόπερ
 ἐκκλησίας συνελθούσης περὶ τούτων οἱ μὲν ἐχθροὶ τοῦ Περικλέους ἔπεισαν
 25 τὸν δῆμον συλλαβεῖν τὸν Φειδίαν, καὶ αὐτοῦ τοῦ Περικλέους κατηγοροῦν
 ἱεροσυλίαν. πρὸς δὲ τούτοις Ἀναξαγόραν τὸν σοφιστήν, διδάσκαλον ὄντα
 Περικλέους, ὥς ἀσεβοῦντα εἰς τοὺς θεοὺς ἐσυκοφάντουν· συνέπλεκον δ' ἐν
 ταῖς κατηγορίαις καὶ διαβολαῖς τὸν Περικλέα, διὰ τὸν φθόνον σπεύδοντες
 διαβαλεῖν τὴν ἀνδρὸς ὑπεροχὴν τε καὶ δόξαν. (3) ὁ δὲ Περικλῆς εἰδὼς
 30 τὸν δῆμον ἐν μὲν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις θαυμάζοντα τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας
 διὰ τὰς κατεπειγούσας χρείας, κατὰ δὲ τὴν εἰρήνην τοὺς αὐτοὺς συκο-
 φαντοῦντα διὰ τὴν σχολὴν καὶ φθόνον, ἔκρινε συμφέρειν αὐτῷ τὴν πόλιν
 ἐμβαλεῖν εἰς μέγαν πόλεμον, ὅπως χρεῖαν ἔχουσα τῆς Περικλέους ἀρετῆς
 καὶ στρατηγίας μὴ προσδέχεται τὰς κατ' αὐτοῦ διαβολὰς μηδ' ἔχει σχολὴν
 35 καὶ χρόνον ἐξετάζειν ἀκριβῶς τὸν περὶ τῶν χρημάτων λόγον.

(4) ὄντος δὲ ψηφίσματος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις Μεγαρέας εἶργεσθαι
 τῆς τε ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων οἱ Μεγαρεῖς κατέφυγον ἐπὶ τοὺς Σπαρτι-

1 [τὸ] Vogel 3 ὀκτακισχίλια: c. 40, 2. 6 ἀρρωστίαν: ἀγωνίαν Hertlein
 7 ἐπιλογισμόν P 8 ὢν <καί>? 12 ζητεῖν P om cett 13 μὴ P σκοπεῖν μὴ
 cett 17 συνεβάλετ' Hertlein συνέβαιεν Di 20 διδαχθέντες Jos. Scaliger
 διενεχθέντες Di διαβληθέντες Reiske διενεχθέντες <αὐτῷ καὶ διδαχθέντες>?
 21 <δώδεκα> Meineke 21—22 δὲ hinter ἔφασαν P, hinter παράδοξον cett
 22 πολλὰ P ὅτι πολλὰ cett 25 αὐτοὶ P

άτας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι πεισθέντες τοῖς Μεγαρεῦσιν ἀπέστειλαν πρέσβεις ἐκ τοῦ προφανεστάτου ἀπὸ τῆς τοῦ κοινοῦ συνεδρίου γνώμης προστάττοντες τοῖς Ἀθηναίοις ἀνελεῖν τὸ κατὰ τῶν Μεγαρέων ψήφισμα, μὴ πειδομένων δὲ αὐτῶν ἀπειλοῦντες πολεμήσειν αὐτοῖς μετὰ τῶν συμμάχων. (5) συνα-
 5 χθείσης οὖν περὶ τούτων ἐκκλησίας ὁ Περικλῆς, δεινότητι λόγων πολλὴ διαφέρων ἀπάντων τῶν πολιτῶν, ἔπεισε τοὺς Ἀθηναίους μὴ ἀναιρεῖν τὸ ψήφισμα, λέγων ἀρχὴν δουλείας εἶναι τὸ πείθεσθαι παρὰ τὸ συμφέρον τοῖς Λακεδαιμονίων προστάγμασι. συνεβούλευεν οὖν τὰ ἀπὸ τῆς χώρας κατακομίζειν εἰς τὴν πόλιν καὶ θαλαττοκρατοῦντας διαπολεμεῖν τοῖς Σπαρ-
 10 τιάταις. (40, 1) περὶ δὲ τοῦ πολέμου πεφρονημένως ἀπολογισάμενος ἐξηριθμήσατο μὲν τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων τῇ πόλει καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, πρὸς δὲ τούτοις τὸ πλῆθος τῶν μετακεκομισμένων ἐκ Δήλου χρημάτων εἰς τὰς Ἀθήνας, ἃ συνέβαινεν ἐκ τῶν φόρων ταῖς πόλεσι κοινῇ συνηθροῖσθαι. (2) †κοινῶν δ' ὄντων τῶν μυρίων ταλάντων
 15 ἀπανήλωτο πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν Προπυλαίων καὶ τὴν Ποτιδαίας πολιορκίαν τετρακισχίλια τάλαντα· καὶ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐκ τοῦ φόρου τῶν συμμάχων ἀνεφέρετο τάλαντα τετρακόσια ἐξήκοντα. χωρὶς δὲ τούτων † ἢ τε πομπεῖα σκευὴ καὶ τὰ Μηδικὰ σκῦλα πεντακοσίων ἄξια ταλάντων ἀπεφνήματο· (3) ἐν τε τοῖς ἱεροῖς ἀπεδείκνυν ἀναθημάτων τε πλῆθος καὶ
 20 τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἔχειν χρυσίου πεντήκοντα τάλαντα, ὡς περιαιρετῆς οὔσης τῆς περὶ τὸν κόσμον κατασκευῆς· καὶ ταῦτα, ἀναγκαῖα εἰ καταλάβοι χρεῖα, χρησάμενους παρὰ τῶν θεῶν πάλιν ἀποκαταστήσειν ἐν εἰρήνῃ· τοὺς τε τῶν πολιτῶν βίους διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην πολλὴν ἐπίδοσιν εἰληφέναι πρὸς εὐδαιμονίαν. (4) χωρὶς δὲ τῶν χρημάτων τούτων στρατιώ-
 25 τας ἀπεδείκνυν ὑπάρχειν τῇ πόλει χωρὶς συμμάχων καὶ τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις ὄντων ὀπλίτας μὲν μυρίους καὶ δισχιλίους, τοὺς δ' ἐν τοῖς φρουρίοις ὄντας καὶ τοὺς μετοίκους ὑπάρχειν πλείους τῶν μυρίων ἑπτακισχιλίων, τριῆρεις τε τὰς παρούσας τριακοσίας. (5) τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους χρημάτων τε σπανίζειν ἀπεδείκνυε καὶ ταῖς ναυτικαῖς δυνάμεσι πολλὴν λείπεσθαι τῶν
 30 Ἀθηναίων. ταῦτα διελθὼν καὶ παρορμήσας τοὺς πολίτας εἰς τὸν πόλεμον ἔπεισε τὸν δῆμον μὴ προσέχειν τοῖς Λακεδαιμονίοις. ταῦτα δὲ ῥαϊδίως συνετέλεσε διὰ τὴν δεινότητα τοῦ λόγου, δι' ἣν αἰτίαν ὠνομάσθη Ὀλύμπιος. (6) μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἀριστοφάνης ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωιδίας ποιητής, γεγο-
 νῶς κατὰ τὴν τοῦ Περικλέους ἡλικίαν, ἐν τοῖσδε τοῖς τετραμέτροις (Frieden 603 ff.).

14 ἐκείνων δ' ὄντων Din(dorf) πρότερον δ' ὄντων [τῶν] μ. τ. ? Jac 18 τὰ τε π. σκευὴ Wesseling τὰ τε π. [σκευὴ] Din (vgl. Thuk. II 13, 4 καὶ ὅσα ἱερὰ σκευὴ περὶ τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ σκῦλα Μηδικὰ) ἢ τε (περὶ τὰ) πομπεῖα σκευὴ? Jac 19 ἱεροῖς Reiske ἔργοις Di 20 πεντήκοντα: τεσσαράκοντα Thuk. II 13, 5 21 κατα- λάβη P 22 τῶν θεῶν P τὴν θεὸν cett 25 ἀπεδείκνυν Din ὅπ — Di 34 ἐν τοῖσδε τοῖς (A) τετραμέτροις Canter ἐν δὲ τοῖς γεγραμμένοις ἦν τὰδε P ἦν τὰδε om cett

603 ὦ λιπερνήτες γεωργοί, τὰμά τις ξυνιέτω
 ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
 πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρχε Φειδίας πράξας κακῶς,
 606 εἵτα Περικλῆς, φοβηθεὶς μὴ μετὰσχη τῆς τύχης,
 609 ἐμβαλὼν σπινθήρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος
 ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ
 πάντας Ἑλλήνας δακρῦσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς τ' ἐνθάδε.

καὶ πάλιν ἐν ἄλλοις (Ach. 530) [Εὐπολὺς ὁ ποιητής]: 'Περικλῆς οὐλύμπιος
 ἦστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὴν Ἑλλάδα'. * * [Πειθῶ τις ἐπεκάδιζεν ἐπὶ
 10 τοῖς χεῖλεσιν· οὕτως ἐκλήλει καὶ μόνος τῶν ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς
 ἀκροαμένοις] (I 281, 94 Koek)].

(41, 1) αἰτίαι μὲν οὖν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τοιαῦταί τινες
 ὑπῆρξαν, ὡς Ἐφορος ἀνέγραψε.

197 (120) HARPOKR. s. Ἀρχιδάμειος πόλεμος· Ἀσσίας ἐν τῷ Κατ' a. 431—21
 15 Ἀνδροτιώνος (F 9 Fuhr) καὶ <Δείναρχος Κατὰ> Πυθίου ξενίας. τὰ πρῶτα
 δέκα (?) ἔτη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου Ἀρχιδάμειος ἐκλήθη πόλεμος,
 ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀρχίδαμον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν, καθὰ Θου-
 κυδίδης (II 10) καὶ Ἐφορος καὶ Ἀναξιμένης (72 F 23) φασίν.

198 (66) STEPH. BYZ. s. Βουδόρον· ἀκρωτήριον πρὸς τῇ Σαλαμῖνι, a. 429/8
 20 Θουκυδίδης γ' (51, 2). Ἐφορος δὲ φρούριον Βούδαρον εἶπεν. τὸ ἐθνικὸν
 Βουδόριος.

199 (121) DIODOR. XIII 41: Μίνδαρος δ' ὁ τῶν Λακεδαιμονίων a. 411
 ναύαρχος ἀπὸ τῆς ἡττης (bei Kynossema) φυγὼν εἰς Ἀβυδὸν τὰς τε πεπο-
 νηκίας ναῦς ἐπεσκεύασε καὶ πρὸς τὰς ἐν Εὐβοίᾳ τριήρεις ἀπέστειλεν
 25 Ἐπικλέα τὸν Σπαρτιάτην προστάξας ἄγειν τὴν ταχίστην. (2) ὃς ἐπεὶ
 κατέπλευσεν εἰς Εὐβοίαν, ἀθροίσας τὰς ναῦς οὕσας πεντήκοντα κατὰ
 σπουδὴν ἀνήχθη. καὶ κατὰ τὸν Ἄθω γενομένων τῶν τριήρων ἐπεγενήθη
 χειμῶν τηλικούτος ὥστε τὰς μὲν ναῦς ἀπάσας ἀπολέσθαι, τῶν δὲ ἀν-
 δρῶν δώδεκα μόνον διασωθῆναι. (3) δηλοῖ δὲ τὸ περὶ τούτων ἀνάθημα

1 λιπερνήτεσι P πένητες καὶ cett σοφώτατοι Aristoph δὴ ξυνίετε Aristoph
 4 μετὰσχοι Aristoph v. 607—608 om Di 8 [ἐν ἄλλοις] Schwartz καὶ πάλιν
 ὑποβάς· Aristodem. 104 F 1 c. 16, 3 [Εὐπολὺς ὁ π.] und [πειθῶ — ἀκροαμέ-
 νοις] Jac (vom rande) [Εὐπολὺς ὁ π.] Περικλῆς — Ἑλλάδα. <Εὐπολὺς δὲ ὁ ποιη-
 τῆς>· Πειθῶ — ἀκροαμένοις Wesseling, Vogel 13 ὡς: ἄς? Jac 14 Ἀρχι-
 δάμειος Bekk An 450, 1 — μιος Harp Suid 15 <Δείναρχος κατὰ> Maussac
 16 δέκα om BCF Suid Bekk An [δέκα] o. ὁ Ullrich Beiträge zur Erkl. des Thuk.
 1845 p. 15, 19 19 Βούδορον Mei(neke) βούδορον Steph Βουδόρου (Βουδώρου C)
 Thuk. II 94, 3; III 51, 2 Βούδορος Strab. X 1, 5 (D Epit Eust. Jl. B 538. Βουδόρος
 BCE) 20 Βούδαρον: Βουδόριον Diod. XII 49, 3 21 Βουδόριος Mei βουδόριος
 R βουδάριος V βουδώριος P 25 Ἰπποκράτη καὶ Ἐπικλέα Thuk. VIII 107, 2
 29 μόνον Hertlein μόνους Di τὸ Di τὰ Vogel

κείμενον ἐν τῷ περὶ Τορώνην νεῶι, καθάπερ φησὶν Ἐφορος, τὴν ἐπιγραφὴν ἔχον ταύτην·

οἷδ' ἀπὸ πεντήκοντα νεῶν θάνατον προφυγόντες
 πρὸς σκοπέλοισιν Ἄθω σώματα γῆι πέλασαν
 5 δώδεκα, τοὺς δ' ἄλλους ὕλεσεν μέγα λαῖψμα θαλάσσης
 νῆας τε συγεροῖς πνεύμασι χρησαμένας.

200 (121 a) PLUTARCH. Alkib. 32: ὁ δ' Ἀλκιβιάδης ἰδεῖν τε ποθῶν a. 408
 ἤδη τὰ οἴκοι καὶ ἔτι μᾶλλον ὀφθῆναι βουλόμενος τοῖς πολίταις νενικηκὼς
 τοὺς πολεμίους τοσαυτάκις ἀνήχθη, πολλαῖς μὲν ἀσπίσι καὶ λαφύροις κύκλῳ
 10 κεκοσμημένων τῶν Ἀττικῶν τριήρων, πολλὰς δ' ἐφελκόμενος αἰχμαλώτους,
 ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀκροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κεκρα-
 τημένων· ἦσαν γὰρ οὐκ ἐλάτους συναμφότεραι διακοσίων. ἃ δὲ Δοῦρις
 (76 F 70) προστίθῃσι τούτοις ... οὔτε Θεόπομπος (115 F 324) οὔτ'
 Ἐφορος οὔτε Ξενοφῶν (Hell. I 4) γέγραφεν, οὔτ' εἰκὸς ἦν οὕτως ἐντυφῆσαι
 15 τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φυγὴν καὶ συμφορὰς τοσαύτας κατερχόμενον.

DER WESTEN BIS ZUM KÖNIGSFRIEDEN ($\overline{IF}$ = F 68—69)

201 (123) DIODOR. XIII 54, 5: (Hannibal landet bei Lilybaion) a. 409/8
 εἶχε δὲ τοὺς σύμπαντας Ἀννίβας, ὥς μὲν Ἐφορος ἀνέγραψε, πεζῶν μυριάδας
 εἴκοσι, ἱππεῖς δὲ τετρακισχιλίους· ὥς δὲ Τίμαιός (III) φησιν, οὐ πολλῶι
 20 πλείους τῶν δέκα μυριάδων. (folgt erob. von Selinunt; angriff auf
 Himera und kampf vor der stadt: F 202).

202 (123) — XIII 60, 5: λαμπρῶς δὲ αὐτῶν (sc. τῶν Ἱμεραίων)
 ἀγωνιζομένων οἱ βάρβαροι ... πρὸς φυγὴν ἐτράπησαν. τούτων δ' οὐδενὶ
 κόσμῳ φευγόντων ... ἐπηκολούθουν ἀλλήλοις παρακελευόμενοι μηδένα
 25 ὥσπερ. καὶ πλείους ἀνείλον τῶν ἑξακισχιλίων, ὥς Τίμαιος (III)· ὥς
 δ' Ἐφορός φησι, δις μυρίων.

203 (123) — XIII 80, 5: (sicilische expedition der Karthager a. 406/5
 unter Hannibal und Himilko, Hannons sohn) τέλος δὲ τῶν δυνάμεων
 ἀθροισθεῖσων εἰς Καρχηδόνα συνήχθησαν αὐτοῖς οἱ πάντες σὺν ἱππεῦσιν
 30 οὐ πολλῶι πλείους, ὥς μὲν Τίμαιος (III), τῶν δώδεκα μυριάδων· ὥς δ'
 Ἐφορος, τριάκοντα μυριάδες.

204 (132) — XIV 54, 4: οἱ δὲ Καρχηδόνοι πυθόμενοι τὸ μέγεθος a. 396/5
 τῆς τοῦ Διονυσίου δυνάμεως, ἔκριναν πολὺ ταῖς παρασκευαῖς αὐτὸν ὑπερ-
 θέσθαι. (5) διόπερ Ἰμίλκωνα βασιλέα κατὰ νόμον καταστήσαντες, ἐκ τῆς
 35 Λιβύης ὕλης, ἔτι δ' ἐκ τῆς Ἰβηρίας συνήγαγον δυνάμεις, τὰς μὲν παρὰ τῶν
 συμμάχων μεταπεμπόμενοι, τὰς δὲ μισθούμενοι. καὶ πέρας ἤθροισαν πεζῶν

1 Τορώνην E Schwartz κορώνειαν Di εὔφορος P 19 ὥς δὲ Stephanus
 ὁ δὲ Di 31 μυριάδες Wurm μυριάδων Di 36 μεταπεμπομένοις P

μὲν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα μυριάδας, ἱππεῖς δὲ τετρακισχιλίους χωρὶς τῶν ἀρμάτων — ταῦτα δ' ἦσαν τετρακόσια —, ναῦς δὲ μακρὰς μὲν τετρακοσίας, τὰς δὲ τὸν οἶτον καὶ τὰ μηχανήματα καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν παρακομιζούσας πλείους τῶν ἑξακοσίων, καθάπερ φησὶν Ἐφορος. (6) Τίμαιος (III)
 5 μὲν γὰρ τὰς ἐκ τῆς Λιβύης περαιωθείσας δυνάμεις οὐ πλείω φησὶν εἶναι δέκα μυριάδων, καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας τρεῖς ἀποφαίνεται κατὰ Σικελίαν στρατολογηθείσας.

GRIECHENLAND UND DER OSTEN BIS ZUM KÖNIGSFRIEDEN
 (IΖ—IΘ = F 70—78)

10 205 (127) PLUTARCH. Lysand. 17: . . . οἱ δὲ φρονιμώτατοι τῶν a. 404

Σπαρτιατῶν οὐχ ἥμισυ καὶ διὰ τοῦτο (unterschlagung des Gylippos) τὴν τοῦ νομίματος ἰσχὺν φοβηθέντες . . . τὸν τε Λύσανδρον ἐλοιδοροῦν καὶ διεμαρτύραντο τοῖς ἐφόροις ἀποδιοπομπεῖσθαι πᾶν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ὥσπερ κῆρας ἐπαγωγίμους· οἱ δὲ προῦθεσαν γνώμην. καὶ θεό-
 15 πομπος (115 F 332) μὲν φησι Σικραφίδαν, Ἐφορος δὲ Φλογίδαν εἶναι τὸν ἀποφηνάμενον, ὥς οὐ χρὴ προσδέχεσθαι νόμισμα χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ χρῆσθαι τῷ πατρίῳ. (exkurs über das alte geld)
 τῶν δὲ Λυσάνδρου φίλων ὑπεναντιουμένων . . . δημοσίαι μὲν ἔδοξεν εἰσάγεσθαι νόμισμα τοιοῦτον, ἃν δέ τις ἄλῳ κεκτημένος ἰδίαι, ζημίαν ὥρισαν
 20 θάνατον.

206 (127) — — 25: Ἐφορος μὲν οὖν φησὶν αὐτὸν (sc. Λύσανδρον), nach 404
 ὥς τὴν τε Πυθίαν ἐπιχειρήσας διαφθεῖραι καὶ τὰς Λαδωνίδας αὐθις ἀναπεῖθων διὰ Φερεκλέους (?) ἀπέτυχεν, εἰς Ἀμμωνος ἀναβῆναι καὶ διαλέγεσθαι τοῖς προφήταις πολὺν χρυσίον δίδόντα· τοὺς δὲ δυσχεραίνοντας
 25 εἰς Σπάρτην τινὰς ἀποστεῖλαι τοῦ Λυσάνδρου κατηγορήσοντας. ἐπεὶ δὲ ἀπελύθη, τοὺς Λίβυας ἀπιόντας εἰπεῖν· 'ἀλλ' ἡμεῖς γε βέλτιον, ὧ Σπαρτιᾶται, κρινοῦμεν, ὅταν ἦκητε πρὸς ἡμᾶς εἰς Λιβύην οἰκήσοντες,' ὥς δὴ χρησιμοῦ τινος ὄντος παλαιοῦ Λακεδαιμονίου ἐν Λιβύῃ κατοικῆσαι. — Plut. Lys. 20.

30 207 (127) — — 30: τοιαύτης δὲ τῷ Λυσάνδρῳ τῆς τελευτῆς nach 395
 γενομένης (a. 395) παραχρῆμα μὲν οὕτως ἤνεγκαν οἱ Σπαρτιᾶται βαρέως, ὥστε τῷ βασιλεῖ (sc. Πανσανίαι) κρίσιν προγράψαι θανατικὴν . . . καὶ γὰρ ἡ πενία τοῦ Λυσάνδρου τελευτήσαντος ἐκαλυφθεῖσα φανερωτέραν ἐποίησε τὴν ἀρετὴν (es folgt Theopompos 115 F 333). χρόνῳ δὲ ὕστερον
 35 Ἐφορός φησὶν ἀντιλογίας τινὸς συμμαχικῆς ἐν Σπάρτῃ γενομένης καὶ τὰ γράμματα διασκέψασθαι δεῖσαν, ἃ παρ' ἐαυτῷ κατέσχεν ὁ Λύσανδρος,

ἔλθεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὸν Ἀγησίλαον. εὐρόντα δὲ τὸ βιβλίον, ἐν ᾧ γε-
γραμμένος ἦν ὁ περὶ τῆς πολιτείας λόγος, ὡς χρὴ τῶν Εὐρυπωτιδῶν καὶ
Ἀγιάδων τὴν βασιλείαν ἀφελόμενους εἰς μέσον θεῖναι καὶ ποιεῖσθαι τὴν
αἵρεσιν ἐκ τῶν ἀρίστων, ὀρμησάμενοι μὲν εἰς τοὺς πολίτας τὸν λόγον ἐξενεγκεῖν
5 καὶ παραδεικνύειν τὸν Λύσανδρον οἷος ὢν πολίτης διαλάδοι, Λακκατρίδαν
δὲ, ἄνδρα φρόνιμον καὶ τότε προεστῶτα τῶν ἐφόρων, ἐπιλαβέσθαι τοῦ
Ἀγησίλαου καὶ εἰπεῖν, ὡς δεῖ μὴ ἀνορύττειν τὸν Λύσανδρον, ἀλλὰ καὶ τὸν
λόγον αὐτῷ συγκατορύττειν οὕτω συντεταγμένον πιθανῶς καὶ πανούργως.

208 (129) DIODOR. XIV 22: ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης καὶ πάλαι a. 401/0
10 μὲν ἦν παρὰ Φαρναβάζου πεπνυμένος ὅτι στρατόπεδον ἐπ' αὐτὸν ἀθροίζει
λάβθραι Κῦρος· καὶ τότε δὴ πυθόμενος αὐτοῦ τὴν ἀνάβασιν μετεπέμπετο
τὰς πανταχόθεν δυνάμεις εἰς Ἐκβάτανα τῆς Μηδίας. (2) ἐπεὶ δὲ αἱ τε
παρ' Ἰνδῶν καὶ τινῶν ἄλλων ἐθνῶν καθυστέρουν διὰ τὸ μακρὰν ἀφροσάται
τοὺς τόπους, μετὰ τῆς συναχθείσης στρατιᾶς ὥρμησεν ἀπαντήσων τῷ
15 Κύρῳ. εἶχε δὲ τοὺς ἅπαντας στρατιώτας σὺν ἱππεῦσιν οὐκ ἐλάττους
τετταράκοντα μυριάδων, καθά φησιν Ἐφορος. s. F 70.

— POLYB. XII 25 f.: (seeschlacht bei Knidos) s. T 20.

a. 394

209 (133) SCHOL. DEMOSTH. XX 52 (IX 472, 23 Dindf.): ὅθ' ἡ a. 394
μεγάλῃ μάχῃ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐγένεθ' ἡ ἐν Κορίνθῳ] περὶ ταύτης
20 τῆς μάχης Ὑπερ(ε)ίδης εἶρηκεν ἐν τῷ Πρὸς Διώνδαν (F 96)· καὶ παρὰ
Ἐφόρῳ καὶ Ἀνδροτίωνι (III) ἱστορεῖται, ὡς ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους οἱ
Λακεδαιμόνιοι σφόδρα.

GRIECHENLAND VOM KÖNIGSFRIEDEN BIS ZUR BELAGERUNG VON PERINTH ($\bar{K}$ — $\bar{K}Z$ = F 79—88)

25 210 (140) PLUTARCH. Pelop. 17: τὴν δὲ μόραν Ἐφορος μὲν ἄνδρας a. 377
εἶναι πεντακοσίους φησί, Καλλισθένης (124 F 18) δ' ἑπτακοσίους, ἄλλοι
δὲ τινες ἑνακοσίους, ὧν Πολύβιος ἐστίν.

211 (141) SCHOL. ARISTEID. p. 294, 13 Ddf.: Διονύσιος ὁ Διο- a. 375. 373/2
νυσίου τοῦ τυράννου υἱὸς μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν συνθήκας ἐποιήσατο
30 πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα, ἵνα τῷ μὲν φαινομένῳ Λακεδαιμονίοις βοηθῶν
ἔλθῃ κατ' Ἀθηναίων, τῇ δὲ ἀληθείᾳ πορθήσας τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν μετὰ
Πέρσου μερίσειεν, ὡς Ἐφορος ἱστορεῖ (ACBD). — καὶ διὰ τοῦτο συναγαγὼν
ἐπ' αὐτὰς μικροῦ τὰς ἐν Σικελίᾳ ναῦς ἐχώρει, θέλων συμμιῖσαι τῷ Λακε-
δαιμονίων ναυτικῷ, ἵνα ὁμοῦ γενόμενα τὰ ναυτικά ταῦτα καταγωνίσῃται

10 Φαρναβάζου: richtig Τισσαφέρωνος 11 δὲ P δὲ cett 12 αἱ τε Stephanus
ἐπὶ τὰ P ἐπὶ cett οὐκ ἔστι Rhodemannus 13 καθυστερούντων P 14 τοῖς τόποις
Wesseling 20 Διώνδαν Sauppe Δίωνα Schol 28—29 ὁ Διονυσίου — υἱός: λέγει
τοῦ δευτέρου Schol BD. irrthum des scholiasten (s. komm).

Ἀθηναίους μὴ δυνηθέντας ὑποστῆναι τοσαύτην παρασκευήν. Ἀθηναῖοι δέ, πρὶν Διονύσιον καὶ Λακεδαιμονίους συμμῖξαι ἀλλήλοις, πέμψαντες στρατηγὸν ὄνομα * μετὰ πλείστων νεῶν πρὸς τὰς Διονυσίου τριήρεις καὶ ἕτερον ὄνομα * πρὸς Λακεδαιμονίους εἶλον μὲν πᾶν τὸ Διονυσίου ναυτικόν, κατε-
 5 πολέμησαν δὲ Λακεδαιμονίους ἐπὶ Λευκάδι (C).

212 (142) SENECA Quaest. nat. VII 16, 2: *Ephorus vero non est a. 373/2*
religiosissimae fidei: saepe decipitur, saepe decipit (T 14): sicut hunc
cometen, qui omnium mortalium oculis custoditus est, quia ingentis rei
traxit eventum, cum Helicen et Burin ortu suo merserit, ait illum dis-
 10 *cessisse in duas stellas, quod praeter illum nemo tradidit.*

213 (—) PLUTARCH. De garr. 22 p. 514 C: ὡς τῶν παρ' ἡμῖν a. 371—362
 τις κατὰ τύχην ἀνεγνωκὼς δύο τῶν Ἐφόρου βιβλίων ἢ τρία, πάντας ἀνθρώ-
 πους κατέτριβε ... αἰετὴν ἐν Λεύκτροις μάχην καὶ τὰ συνεχῇ διηγούμενος·
 ὕδην Ἐπαμεινώνδας παρωνύμιον ἔσχεν. s. T 20.

15 214 (144) DIODOR. XV 60, 5: (im gleichen jahre starben Amyntas, a. 370
 Agesipolis), τρίτος δὲ Ἰάσων ὁ Φεραῖος, ἡγεμὼν ἡρημένος τῆς Θετταλίας
 καὶ δοκῶν ἐπιεικῶς ἄρχειν τῶν ὑποτεταγμένων, ἐδολοφονήθη, ὡς μὲν
 Ἐφορος γέγραπεν, ὑπὸ τινων [ἐπτὰ] νεανίσκων συνομοσαμένων δόξης ἕνεκα,
 ὡς δ' ἔνιοι γράφουσιν, ὑπὸ Πολυδώρου τάδελοφου.

20 215 (139) STEPH. BYZ. s. Ἐπαρῖται· ἔθνος Ἀρκαδίας· ἡ δὲ πόλις a. 370/69
 αὐτῶν Ἐπαρίς ἔδει, οὐχ εὔρηται δέ. περὶ δὲ τοῦ ἔθνους Ξενοφῶν (Hell. VI 4)
 καὶ Ἐφορος καὶ Ἀνδρῳτίων (III) φασίν.

216 (53) STRABON VI 3, 3: Ἐφορος δ' οὕτω λέγει περὶ τῆς κτί- a. 370/69
 σεως (sc. τῆς Τάραντος)· ἐπολέμουν Λακεδαιμόνιοι Μεσσηνίοις ἀποκτείνανσι
 25 τὸν βασιλέα Τήλεκλον εἰς Μεσσήνην ἀφικόμενον ἐπὶ Θυσίαν, ὁμόσαντες μὴ
 πρότερον ἐπανήξειν οἴκαδε πρὶν ἢ Μεσσήνην ἀνελεῖν ἢ πάντας ἀποθανεῖν.
 φύλακας δὲ τῆς πόλεως κατέλιπον στρατεύοντες τοὺς τε νεωτάτους καὶ
 πρεσβυτάτους τῶν πολιτῶν. δεκάτῳ δ' ὕστερον (ἔτει) τοῦ πολέμου τὰς
 30 γυναῖκας τῶν Λακεδαιμονίων συνελθούσας ἐξ ἑαυτῶν πέμψαι τινὰς παρὰ
 τοὺς ἄνδρας τὰς μεμφομένας, ὡς οὐκ ἐπ' ἴσοις πολεμοῖεν πρὸς τοὺς
 Μεσσηνίους — οἱ μὲν γὰρ μένοντες τεκνοποιοῦνται, οἱ δὲ χήρας ἀφέντες
 τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πολεμίᾳ ἐστρατοπέδενον — καὶ κίνδυνος εἶη λειπαν-
 35 ὀρῆσαι τὴν πατρίδα. οἱ δ' ἅμα καὶ τὸν ὄρκον φυλάττοντες καὶ τὸν τῶν
 γυναικῶν λόγον ἐν νῶι θέμενοι πέμπουσι τῆς στρατιᾶς τοὺς εὐρωστοτάτους
 ἅμα καὶ νεωτάτους, οὓς ἤιδεσαν οὐ μετασχόντας τῶν ὄρκων διὰ τὸ παιδᾶς

3—4 ὄνομα (Ἰφικράτην) — ἕτερον ὄνομα (Τιμόθεον)? 4 εἶλον Jac εἶχον
 Schol 7 hunc ὁ hoc, hic cett 9 illum: ilico Kroll 18 [ἐπτὰ] interpolation
 aus Xenoph. Hell. VI 4, 31 Jac 19 πολοδώρου P 20 Ἐπαρῖται Meineke — οῖται
 Steph 22 εὐφορος V 28 (ἔτει) dett om ABC 30 ἐπίσης AB^{cor} 31—32 Eph
 schrieb wohl ἡμεῖς δὲ — στρατοπεδεύετε 34 στρατιᾶς Corais στρατείας Strab

ἔτι ὄντας συνεξελεῖν τοῖς ἐν ἡλικίαι· προσέταξαν δὲ συγγίγνεσθαι ταῖς παρθένοις ἀπάσαις ἅπαντας ἡγούμενοι πολυτεκνήσειν μᾶλλον. γενομένων δὲ τούτων οἱ μὲν παῖδες ὠνομάσθησαν Παρθέναι. Μεσσήνη δὲ ἐάλω πολεμηθεῖσα ἑννεακαίδεκα ἔτη, καθάπερ καὶ Τυρταῖος φησιν (F 4 Diehl).

5 Ἄμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἑννεακαίδεκ' ἔτη
νωλεμέως αἰεὶ ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες
αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
εἰκοστῷ <δ'> οἱ μὲν κατὰ πλοῖνα ἔργα λιπόντες
φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

10 τὴν μὲν οὖν Μεσσηνίαν κατενείμαντο. ἐπανελεῖσθόντες δ' οἴκαδε τοὺς Παρ-
θενίας οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἐτίμων ὥς οὐκ ἐκ γάμου γεγονότας· οἱ <δὲ>
συνιστάμενοι μετὰ τῶν εἰλώτων ἐπεβούλευσαν τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ
συνέθεντο ἄραι σύσσημον ἐν τῇ ἀγορᾷ πῖλον Λακωνικόν, ἐπειδὴν ἐγχει-
ρῶσι. τῶν δὲ εἰλώτων τινὲς ἐξαγγέλλαντες, τὸ μὲν ἀντεπιτίθεσθαι χαλεπὸν
15 ἔργωσαν· καὶ γὰρ πολλοὺς εἶναι καὶ πάντας ὁμόφρονας, ὥς ἂν ἀλλήλων
ἀδελφοὺς νομιζομένους· τοὺς μέλλοντας δ' αἶρειν τὸ σύσσημον ἐκ τῆς ἀγορᾶς
ἀπιέναι προσέταξαν. οἱ μὲν δὴ μεμνημένην αἰσθόμενοι τὴν πρᾶξιν ἐπέσχον·
οἱ δὲ διὰ τῶν πατέρων ἔπεισαν αὐτοὺς εἰς ἀποικίαν ἐξελεῖν. κἄν μὲν κατὰ-
σχῶσιν ἀρκοῦντα τὸν τόπον, μένειν, εἰ δὲ μή, τῆς Μεσσηνίας τὸ πέμπτον κατα-
20 νείμασθαι μέρος ἐπανιόντας. οἱ δὲ σταλέντες κατελάβοντο τοὺς Ἀχαιοὺς πολε-
μοῦντας τοῖς βαρβάροις, μετασχόντες δὲ τῶν κινδύνων κτίζουσι τὴν Τάραντα.

217 (IV 642) TERTULLIAN. De an. 46: *Philippus Macedo, nondum* a. 366
pater, Olympiadis uxoris naturam obsignasse viderat annulo. leo erat
signum. crediderat praeclusam genituram; opinor, quia leo semel pater
25 *est. Aristodemus vel Aristophon coniectans imo nihil vacuum obsignari,*
filium et quidem maximi impetus portendi. Alexandrum qui sciunt,
leonem annuli recognoscunt. Ephorus scribit.

— DIODOR. XVI 76, 5: belagerung von Perinth; s. T 10.

a. 341/0

DER WESTEN NACH DEM KÖNIGSFRIEDEN ($\overline{KH} - \overline{K\theta} = F 89-92$).

30 218 (141 a) POLYB. XII 4 a 3: Ἐφόρου δὲ πάλιν ἄγνοιαν κατα- a. 368/7
ψεύδεται (sc. Τίμαιος), φάσκων λέγειν αὐτὸν ὅτι Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος

3 παρθενεῖαι Strab 5 ἄμφ' αὐτὴν Paus IV 15, 2 ἄμφω τῷδε Strab ἄμφ'
αὐτῇ Wilamowitz ἐμάχοντ' Paus μάχονται Strab 7 αἰχμηταὶ Xyl(ander)
αἰχμητὰς Strab ἡμετέρων Xyl ἢ μητέρων Strab 8 <δ'> Xyl 10-11 παρ-
θενείας AC 11 οἱ δὲ Jac οἱ Strab 17 πρᾶξιν: τάξιν BC 19 [τὸν] Corais
20 σταλέντες <εἰς τὴν Ἰαπωνίαν> Groskurd. Strab hat stark gekürzt. κατε-
βάλλοντο B 21 τάραντον B 23 εἶδεν ὄναρ αὐτὸν ἐπιβάλλοντα σφραγίδα κτλ. Plut
Alex. 2 25 Ἀρίστανδρος ὁ Τελμησσεύς Plut 27 Alexandrum — scribit om Plut
30 πάλιν ἄγνοιαν Buettner-Wobst πάλιν δταν Pol πάλιν ἀλογία Schenkl παλιλογία Geel

παρελάμβανε τὴν ἀρχὴν ἐτῶν εἴκοσι τριῶν ὑπάρχων, δυναστεῦσαι δὲ τετταράκοντα καὶ δύο, μεταλλάξαι δὲ τὸν βίον προσλαβὼν τοῖς ἐξήκοντα τρία. (4) τοῦτο γὰρ οὐδεὶς ἂν εἶπαιε δῆπον τοῦ συγγραφέως εἶναι τὸ διάπτωμα, τοῦ δὲ γραφέως ὁμολογουμένως.

5 219 (152) PLUTARCH. Dion 35: ἔτι δὲ μᾶλλον αὐτοὺς (sc. τοὺς a. 356 Συρακουσίους) ἐπῆρεν εὐτυχία τις γενομένη κατὰ Θάλασσαν, ἐν ἧι νικήσαντες τὸν Φίλιστον ὡμῶς καὶ βαρβαρικῶς αὐτῷ προσηνέχθησαν. Ἐφορος μὲν οὖν φησιν, ὡς ἀλικομένης τῆς νεῶς ἑαυτὸν ἀνέλοι· Τιμωνίδης (III) δὲ ... γράφων πρὸς Σπεύσιππον ... ἱστορεῖ ζῶντα ληφθῆναι ...

10 220 (152) — Dion 36: ἀλλὰ Τίμαιος (III) ... ἐμπίμπλαται τῶν κατ' αὐτοῦ (sc. Φιλίστου) βλασφημιῶν ... οὐ μὴν οὐδ' Ἐφορος ὑγιαίνει τὸν Φίλιστον ἐγκωμιάζων ...

221 (156) a) — Timoleon 4: Timoleon erhebt sich gegen den a. 346? tyrannen Timophanes (ca. a. 366). παραλαβὼν τῶν μὲν οἰκείων Αἰσχύλον, 15 ἀδελφὸν ὄντα τῆς Τιμοφάνους γυναικός, τῶν δὲ φίλων τὸν μάντιν, δν Σάτυρον μὲν θεόπομπος (115 F 334), Ἐφορος δὲ καὶ Τίμαιος (III) Ὀρθαγόραν ὀναμάζουσι b) CLEM. ALEX. Strom. I 135, 1: θεόπομπος δὲ καὶ Ἐφορος καὶ Τίμαιος Ὀρθαγόραν τινὰ μάντιν ἀναγράφουσι.

Fragmente ungewisser Stellung.

20 222 (162) ARNOB. adv. gent. III 37: Eforus has (sc. Musas) igitur numero esse tris effert; Mnaseas (V) ... quattuor; Myrtilus (III) inducit septem; octo adseverat Crates; ad extremum Hesiodus (Th. 76 ff.) novem cum nominibus prodit.

223 (—) CLEM. ALEX. Strom. I 139, 3: ἀπὸ Τροίας ἀλώσεως 25 ἐπὶ τὴν Ἑρακλειδῶν κάθοδον ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ἢ [ἑκατὸν] ὀγδοήκοντα. (4) ἀπὸ τούτου ἐπὶ Εὐδαίνετον ἄρχοντα (335/4), ἐφ' οὗ φασιν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι, ὡς μὲν Φανίας (III) ἔτη ἑπτακόσια δεκαπέντε· ὡς δὲ Ἐφορος ἑπτακόσια τριάκοντα πέντε· ὡς δὲ Τίμαιος (III) καὶ Κλείταρχος (137 F 7) ὀκτακόσια εἴκοσι· ὡς δὲ Ἐρατοσθένης (241 F 1) ἑπτακόσια 30 ἑβδομήκοντα [τέσσαρα]· ὡς δὲ Δοῦρις (76 F 41) ἀπὸ Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρον εἰς Ἀσίαν διάβασιν ἔτη χίλια.

224 (IV 642) EPIM. HOM. Cram. AO I 340, 13: νῶτος· καὶ γὰρ τούτου ἡ χρῆσις. καὶ τὸ μὲν οὐδέτερον πολὺ, τὸ νῶτον· ἤδη δὲ καὶ τὸ ἀρσενικόν· ἱστορεῖται δὲ παρὰ Ξενοφῶντι (II. ἱππ. 3, 3) καὶ Ἐφώρῳ.

1—2 richtig τετταράκοντα 18 Ἐφορος Victorius ἔμφορος Clem 21 Myrtilus edd murty*lus Arn 25 [ἑκατὸν] v. Gutschmid 26 Εὐδαίνετον Victorius εἰνᾶι τὸν Clem 27 φανσίας Clem 28 τριάκοντα: s. T 10 30 [τέσσαρα] C Mueller

225 (67) HESYCH. s. *Ταναγραίων φυνήν*· κήτει † ὁμοιότητα. Ἐφορος λέγει εἶναι *τινα ἐν Τανάγραι παχύτατον*, ὃς ἐλέγετο Κητεύς.

226 (9 a) PLUTARCH. Camill. 19: *τῇ ἐβδόμῃ φθίνοντος*, περὶ ἣν δοκεῖ καὶ τὸ ἴλιον ἀλῶναι, [Θαργηλιῶνος], ὥς Ἐφορος καὶ Καλλισθένης
5 (124 F 10) καὶ Λαμάρτης (5 F 7) καὶ Φύλαρχος (81 F 73) ἱστορήκασιν.

227 (—) SCHOL. ET HOM. Od. ζ 244 *αἱ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις]* δοκοῦσιν οἱ λόγοι ἀπρεπεῖς παρθένοι εἶναι καὶ ἀκόλαστοι. λύουσι δὲ ἐκ τοῦ προσώπου· ὑπόκειται γὰρ τρυφῶντες οἱ Φαίακες καὶ παντάπασιν ἀβροδίαιτοι. Ἐφορος μέντοι τοῦμπαλιν ἐπαινεῖ τὸν λόγον ὥς ἐξ εὐφροῦς
10 πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς.

228 (71) SCHOL. THEOKRIT. VII 103a: Ὀμόλῃ δὲ Θετταλίας ὄρος, ὥς Ἐφορος καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος (III) ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν Ὀμολῶν καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ἰπορχήμασιν (F 113).

229 (67) STEPH. BYZ. s. Ἀκραίφια· πόλις Βοιωτίας· οἱ δὲ Ἀκραί-
15 ριον· Πανσαντίας (IX 23, 5) δὲ Ἀκραίφριον) καὶ οὐδετέρως τὸ ἐθνικὸν Ἀκραίφριας καὶ Ἀκραίφριος . . . Ἐφορος δὲ καὶ Ἀκραίφριους καὶ Ἀκραίφριους. Θεόπομπος (115 F 362) δὲ τὰ Ἀκραίφρινά φησι καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀκραίφριους.

230 (95) — s. Βάρις· πόλις. τὸ ἐθνικὸν Βαρίτης. λέγεται βάρις
20 ἡ οἰκία, ὥς Ποσειδίππος· καὶ ἡ συνοικία, ὥς Ἐφορος.

231 (62) — s. Βοῖον· ἣν Ὀμηρος (Jl. B 712) εἶκε Βοίβην λέγειν. ἔστι δὲ Λωρική πόλις οὐδετέρως λεγομένη καὶ Θηλυκῶς. ἔστι Βοιαὶ καὶ Κρήτης πόλις. ὁ πολίτης Βοιάτης . . . λέγεται καὶ Βοιαῖος, ὥς Ἐφορος. Ἡρωιδιανὸς (II 863, 17) δὲ Βοίτης φησὶν

232 (69) — s. Ἰστίαια· πόλις Εὐβοίας ὁ πολίτης Ἰστιαῖος.
25 Ἐφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν Ἐστιαῖος φησι.

233 (95) — s. Νάρμαλις· πόλις Πισιδίας . . . οἱ πολῖται Ναρμαλεῖς (ὥς Καβαλεῖς), ὥς Ἐφορός φησι.

234 (58) — s. Νοστία· κόμη Ἀρκαδίας. Θεόπομπος λβ Φιλιππι-
30 κῶν (115 F 175). Ἐφορος τὸ ἐθνικὸν Νεστάνιος ἔφη, ὥστε κατ' αὐτὸν Νεστανίαν λέγεσθαι. ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ προτέρῃ, ὥς δῆλον ἐξ ἄλλων.

1 κητεῖ ὁμοιότητην Schowius K. ὁμοιότατα Marx 2 παχύτατον Schowius
παχυντ' Hes 4 [Θαργηλιῶνος] Reiske 13 Ὀμολῶν Meursius ὁμόλων K
ὁμόρων U ὁμήρων cett 15 Ἀκραίφριον) Xylander 16 Ἀκραίφριους καὶ
om P. 16—17 Ἀκραίφρινότας Mei(neke) 20 ποσίδιππος Steph Ποσειδώνιος?
21 Βοιόν Mei 22 ἔστι καὶ P 24 Βοίτης Holste βοιήτης Steph 27 Νάρμαλις
edδ νάρμαλις Steph ναμαρλεῖς R 30 Νεστάνιος Berkel ἐστιανός (aus νεστία-
νός) R¹ ἐστιανός VP 31 Νεστανίαν Berkel ἐστιανίαν Steph

235 (88) — s. Πάσσα· πόλις Θράκης. τὸ ἐθνικὸν Πασσαῖος ... ἔστι δὲ καὶ Πάσσανδα χωρίον παρὰ Ἀδραμύτιον πόλιν καὶ Κισθῆνην. τὸ ἐθνικὸν Πασσανδέως τῷ τῆς χώρας τύπῳ. Ἐφορος· «ὀλίγοι δὲ τινες εἰς τὸ τῶν Πασσανδέων χωρίον ἔφυγον.»

236 (—) STRABON XIII 3, 6: σκώπεται δὲ καὶ ὁ Ἐφορος διότι τῆς πατρίδος ἔργα οὐκ ἔχων φράζειν ἐν τῇ διατριμῇ τῶν ἄλλων πράξεων, οὐ μὴν οὐδ' ἀμνημόνευτον αὐτὴν εἶναι θέλων, οὕτως ἐπιφωνεῖ· «κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν Κυμαῖοι τὰς ἡσυχίας ἤγον.»

Unechtes.

237 (7) CLEM. ALEX. Strom. I 142, 1: Ἐφορος δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ιστορικῶν καὶ ἔθνη καὶ γλώσσας πέντε καὶ ἐβδομήκοντα λέγουσιν εἶναι, ἐπακούσαντες τῆς φωνῆς Μουσέως (Gen. 46, 27) λεγούσης· ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐξ Ἰακώβ πέντε καὶ ἐβδομήκοντα αἱ εἰς Αἴγυπτον κατελθοῦσαι. (2) φαίνονται δὲ εἶναι καὶ κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον αἱ γενικαὶ διάλεκτοι δύο καὶ ἐβδομήκοντα, ὥς αἱ ἡμέτεροι παρα-
15 διδόσαι γραφαί ...

238 (24) JOSEPH. AJ I 108: Ἡσιόδος (F 256) τε καὶ Ἑκαταῖος (1 F 35) καὶ Ἑλλάνικος (4 F 202) καὶ Ἀκουσίλαος (2 F 46) καὶ πρὸς τοῦτους Ἐφορος καὶ Νικόλαος (90 F 141) ιστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια.

71. ZOILOS VON AMPHIPOLIS.

T

1 SUID. s. Ζωίλος Ἀμφιπολίτης· ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρομάστιξ, ὅτι ἐπέσκωπτεν Ὀμηρον· διὸ αὐτὸν διώξαντες οἱ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ κατὰ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν ἔρριψαν. ῥήτωρ δὲ ἦν καὶ φιλόσοφος, ἔγραψε μέντοι τινὰ καὶ γραμματικά. Κατὰ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως λόγους ἑννέα· Ἰστο-
25 ρίαν ἀπὸ Θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς, βιβλία τρία· Περὶ Ἀμφιπόλεως· καὶ κατὰ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος· καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ ψόγος Ὀμήρου. s. F 7; 9; 72 T 1.

2 SCHOL. JOANN. TZETZ. ad Exeg. i. Jl, p. 125 Herm: ὁ Ζωίλος οὗτός ἐστιν ὁ Ὀμηρομάστιξ καλούμενος ... ἦν δὲ ἑγχρονος Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, ὅστις Ἀλέ-
30 ξάνδρος καὶ τὸ καθ' Ὀμήρου τοῦ Ζωίλου τοῦτον βιβλίον ποταμῶν περασάμενος καὶ τότε παρὰ Ζωίλου τοῦτον λαβὼν εὐχ(αρι)στήσας ὥς ἐν προσφῶρῳ λαβὼν τῷ καιρ(ῶι) καὶ κάθαρτον, εἰπὼν 'σὺ καθ' Ὀμήρου γράφ(ειν) τολμᾷς', τῷ ποταμῷ

2 πασσάνδα R πασάνδα VP ἀνδραμύτιον R ἀδραμύτιον VP σθῆνην R
danach lücke Mei 'cum sequentia de typo in εὐς ad Cariam spectent.' 7 οὐδ' F οὐδ'
ἀν cett 23 ἔρριψαν AV ὥθησαν cett 25 ἀπὸ θεογ. om Eudok 25—26 βιβλία
δέκα· Περὶ Ἀμφιπόλεως βιβλία τρία Eudok 26 [καὶ] κατὰ? 26—27 καὶ ἄλλα —
οἷς om V ἐν οἷς — Ὀμήρου om Eudok [καὶ ἄλλα — Ὀμήρου] Bernhardy 27 ψόγον V
31 εὐχ(αρι)στήσας U Friedlaender προσφῶρῳ Jac προσφωρῶ Tzetz 32 κατὰ-
ρατε Bachmann

κατεπόντωσε. καὶ ὁ μὲν Σικελιώτης Διόδωρος (fr. inc. 1) τὸν Ζώλλον τοῦτον οὐδὲν ἕτερον ἔτι γεγραφέναι φησὶν ἢ τὴν καθ' Ὀμήρου . . . σύνταξιν . . . οἱ δὲ τοῖς εὐδοκίμοις τοῦτον συντάττονσι ῥήτορσιν.

3 VITRUV. VII praef. 8: *insequentibus annis a Macedonia Zoilus, qui adoptavit cognomen ut Homeromastix vocitaretur, Alexandriam venit suaeque scripta contra Iliadem et Odyssean comparata regi recitavit. Ptolomaeus vero . . . indignans nullum ei dedit responsum. Zoilus autem cum diutius in regno fuisset, inopia pressus summisit ad regem postulans ut aliquid sibi tribueretur. (9) rex vero respondisse dicitur Homerum, qui ante annos mille decessisset, aevo perpetuo multa milia hominum pascere, item debere qui meliore ingenio se profiteretur non modo unum sed etiam plures alere posse. et ad summam mors eius ut parricidii damnati varie memoratur: alii enim scripserunt a Philadelpho esse in crucem fixum, nonnulli Chii ei lapides esse coniectos, alii Zmyrnae vivum in pyram coniectum.*

4 PLIN. NH. I 12; 13: *continentur arborum naturae . . . ex aucto-ribus . . . externis . . . Ephippo (126), Dinone (III), Adimanto (VI), Ptolemaeo Lagi (138), Marsya Macedone (135), Zoilo item, Democrito*

F

ΙΣΤΟΡΙΑΙ (?) $\overline{A}-\overline{\Gamma}$ (?)

20

ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ ($\overline{A}-\overline{\Gamma}$?)

TENEΔΙΩΝ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

1 (Π 85) STRAB. VI 2, 4: Ἀλφειὸν δὲ Ζώλος ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Τενεδίῳ ἐγκωμίῳ φησὶν ἐκ Τενέδου ῥεῖν, ὁ τὸν Ὀμηρον ψέγων ὡς μυθογράφον.

ΠΟΛΥΦΗΜΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

25 2 SCHOL. PLAT. Hipparch. 229 D: Ζώλος ἐν τῷ εἰς Πολύφημον ἐγκωμίῳ· «οὕτω γὰρ ὁμογνωμόνησαν οἱ θεοὶ περὶ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὥστε πάντοθεν Ὀδυσσεὺς τέως ὁ σωζόμενος καὶ τὰς ναῦς ἀκεραίους περιποιούμενος περιώφθη μετὰ τὴν ἀρὰν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς.»

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΠΟΙΗΣΕΩΣ $\overline{A}-\overline{\Theta}$

30 3 ANON. π. ὕψ. 9, 14: τοὺς ἐκ Κίρκης σομορφουμένους, οὗς ὁ Ζώλος ἔφη χοιρίδια κλαίοντα.

4 PLUTARCH. Quaest. conv. V 4, 2 p. 677 EF: μερικιῶδη τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν ἀπέφαινον, δεδιότων ὁμολογεῖν ἀκρατότερον εἰρησθαι τὸ ζωρότερον (Jl. J 203), ὡς ἐν ἀτόπῳ τινὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἔσομένου, καθάπερ ὁ Ἀμφιπολίτης Ζώλος ὅπερ 35 λάμβανεν, ἀγνοῶν . . .

5 SCHOL. HOM. B JI. A 46 (HERAKLIT. Alleg. Hom. 14): 'οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς'. οὐ γὰρ οὕτως ἀκριτον ἦν παρανάλωμα τῆς Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὰ ἄλογα τῶν ζώων οὐδ' ἂν ὁ θυμὸς ἀφρόνως ἐνήκμαζεν ἡμιόνοις τε καὶ κυσίν, ὡς τὸ Θραικικὸν ἀνδράποδον Ὀμήρου κατεξανίσταται, λέγω δὲ τὸν Ἀμφιπολίτην Ζώϊλον, ἄνω καὶ κάτω τοιοῦτους τινὰς λήρους φληναφοῦντα. Ὀμηρος δὲ καὶ σφόδρα φυσικῶς ...

6 — A JI. A 129 δῶσι πόλιν Τροίην] ... Ζώϊλος δὲ ὁ Ἀμφιπολίτης καὶ Χρύσιππος ὁ Στωικὸς σολοικίζειν οἶονται τὸν ποιητὴν ἀντὶ ἐνικοῦ πληθυντικῶς χρησάμενον ῥήματι· τὸ γὰρ 'δῶσι' φασὶ πληθυντικόν. ἀγροῦσι δὲ ...

10 7 — A Gen. II Eust. JI. E 4; 7 τοῖόν οἱ πῦρ δαίην ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων] Ζώϊλος ὁ Ἐφέσιος κατηγορεῖ τοῦ τόπου τούτου καὶ μέμφεται τῷ ποιητῇ ὅτι λίαν γελοῖως πεποίηκεν ἐκ τῶν ὤμων τοῦ Διομήδους καιόμενον πῦρ· ἐκινδύνευσε γὰρ ἂν καταφλεχθῆναι ὁ ἦρως.

15 8 — AB JI. E 20 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον] κατηγορεῖ καὶ τούτου τοῦ τόπου ὁ Ζώϊλος ὅτι λίαν, φησί, γελοῖως πεποίηκεν ὁ ποιητὴς τὸν Ἰδαῖον ἀπολιπόντα τοὺς ἵππους καὶ τὸ ἄρμα φεύγειν· ἡδύνατο γὰρ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς ἵπποις.

9 — B JI. K 274: Ζώϊλος ὁ κληθεὶς Ὀμηρομάστις γένει μὲν ἢ Ἀμφιπολίτης, τοῦ δὲ Ἰσοκρατικοῦ διδασκαλείου, δς ἔγραψε τὰ καθ' Ὀμήρου γυμνασίας ἔνεκα, εἰωθόντων καὶ τῶν ῥητόρων ἐν τοῖς ποιηταῖς γυμνάζεσθαι. οὗτος ἄλλα τε πολλὰ 20 Ὀμήρον κατηγορεῖ καὶ τὰ περὶ τοῦ ἔρωδιου, ὃν ἐν τῇ νυκτεγεροῖαι ἐπεμψε τοῖς περὶ τὸν Ὀδυσσεά ἢ Ἀθηνᾶ, ὃν, φησὶν, οὐκ εἶδον ὀφθαλμοῖσιν, ἀλλὰ κλάξαντος ἤκουσαν. πῶς γάρ, φησί, χαίρει δὲ τῷ ὄρνυθι Ὀδυσσεύς;

10 — A JI. P 204 ἐνῆα] τὸν προσηνῇ ... ὁ Ζώϊλος τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐαι (ῥ 200) 'χαίρων οὐνεχ' ἑταῖρον ἐνῆα λεῦσσε' ἐν ἀγῶνι· ὡς ὄνομα ὑπέλαβεν.

25 11 — A JI. Σ 22 ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα] Πλάτων ἐν τρίτῳ Πολιτείας (388 A) κατηγορεῖ τῶν ὀδυρομένων, λέγων ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων μὴ δεῖν τοῦτο ποιεῖν ὡς δεινόν τι πεπονθόντων. Ζώϊλος δὲ φησὶν ἀποποιεῖν νῦν εἰδέναι τὸν Ἀχιλλεῖα· προειδέναι τε γὰρ ἐχρῆν ὅτι κοινοὶ οἱ πολεμικοὶ κίνδυνοι τὸν τε θάνατον οὐκ ἐχρῆν δεινὸν ὑπολαμβάνειν τό τε οὕτως ὑπερπενθεῖν γυναικῶδες. 30 οὕτως οὐτ' ἂν βάρβαρος τιτθὴ ἐποίησεν· καὶ τοὶ Ἑκάβης ἐπὶ τῷ συρμῷ Ἐκτορος οὐδὲν τοιοῦτόν ἐστιν. Ζηνόδορος δὲ ἀπολογεῖται ...

12 — — Gen. I JI. Φ 256 φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ῥέων (sc. Ἀχιλλεύς)] Ζώϊλος αἰτιᾶται, ὅτι ἀθανάτους ἵππους ἔχων ἐν τῷ ἀντικειμένῳ καιρῷ οὐ χράται.

13 — — — Φ 447 ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα εὐρὺ τε 35 καὶ μάλα καλόν] Ζώϊλος γράφει 'εὐρὺ τε καὶ μάλα μακρόν'.

14 — — — Φ 454: Ζώϊλος ζητεῖ πῶς ὁ Ποσειδῶν τὸν Αἰνείαν μεταθεῖς ἐξ ὅλου τοῦ στρατεύματος (Y 325 ff.) αὐτὸς κινδυνεύει πρᾶθῆναι.

15 — — T JI. X 210 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] γελᾷ δὲ τὸν μῦθον ὁ Ζώϊλος· ποδαπαὶ γὰρ αἱ Μοῖραι ἐν ταῖς πλάστιγγι, καθήμεναι ἢ ἐσθηκυῖαι;

40 16 — — — Ψ 100 ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἤυτε καπνός] ... Ζώϊλος δὲ φησὶν ὅτι «ἀλλ' ὁ καπνὸς ἄνω φέρεται».

9 δῶσι Ludwig δῶσι A 13 καταφλεχθεῖς al 16 ἡδύνατο — ἵπποις
om B 18 διδασκαλείου Dindorf διδασκα^{λι} B διδασκαλος Villoison (χαρακτήρος
ἀντι) διδασκαλος Lehrs τοῦ Πολυκρατικοῦ διδασκαλείου Ludwig 22 ἤκουσαν B
23 Ζώϊλος; Ζηνόδοτος Cobet; s. U Friedlaender 21 28 εἰδέναι: εἶναι ο. εἰκέναι
W Ribbeck

17 SCHOL. HOM. EUST. JI. Ω 652: ὅρα δὲ ὡς καὶ Ζωῖλος καὶ ἄλλοις ἐπηρεασταῖς τόπους ἀνασκευῆς ἐν τῇ ῥαγωιδίᾳ ταύτῃ δέδωκεν Ὅμηρος. δοκεῖ γὰρ οὐ πιθανὸν ἐθελῆσαι νύκτωρ τὸν Πρίαμον ἐπιβαλεῖν τῷ ναυστάθμῳ μὴ φθάσαντα πρὸς βεῦσαι καὶ σχεῖν ἐνδόσιμον. ἔτι δὲ καὶ τὸ λαθόντα τοὺς νυκτοφύλακας εἰσελθεῖν καὶ τὸ
5 ἔσω τῆς τοῦ Ἀχιλλέως γενέσθαι κλισίας οὕτω κατησφαλισμένης. καινότατον δὲ καὶ τὸ πείσαι τὸν ἄγριον καὶ λόγοις θέλξαι ... ἀπίθανον δὲ καὶ τὸ τολμῆσαι τὸν γέροντα παρορσιάζασθαι τὴν δέησιν ...

18 — T Od. θ 332: ἐπιτιμᾷ δὲ αὐτοῖς ὁ Ζωῖλος, ἄτοπον εἶναι λέγων γελᾶν μὲν ἀκολάστως τοὺς θεοὺς ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις, τὸν δ' Ἐρμῆν εὐχεσθαι ἐναντίον τοῦ
10 πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ὁρώτων δεδέσθαι σὺν τῇ Ἀφροδίτῃ.

19 — — H Q EUST. Od. ι 60 ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἐνκνημίδες ἐταῖροι ὦλονθ'] πολλοὶ κατηγόρουν τοῦ ἀπιθάνου, ὦν εἰς ἐστὶ καὶ Ζωῖλος. ἄτοπον γὰρ ἡγοῦνται μήτε πλέονας μήτε ἐλάττους ἀνηρωῆσθαι ἀφ' ἐκάστης νηὸς, ἀλλ' ἴσους (ὥσπερ) ἀπὸ [τοῦ] ἐπιτάγματος· χορὴ δὲ τὰ πλάσματα πιθανὰ εἶναι. λῶει δὲ ὁ
15 Κράτης οὕτως ...

72. ANAXIMENES VON LAMPSAKOS.

Urzeit —
324/3

T

1 SUID. s. Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους Λαμψακηνός· ῥήτωρ· μαθητὴς Διογένηος τοῦ Κυρῆος (T 11) καὶ Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου (71) γραμμα-
20 τικοῦ, τοῦ κακίζοντος Ὅμηρον, διδάσκαλος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης (T 8). εἶπετο δὲ αὐτῷ ἐν τοῖς πολέμοις (T 9; 27).

2 STRAB. XIII 1, 19: ἐκ Λαμψάκων Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ

3 DIOG. LAERT. II 3: γεγόνاسι δὲ καὶ ἄλλοι δύο (sc. Ἀναξιμένειν) Λαμψακηνοί, ῥήτωρ καὶ ἱστορικός (VI), ὃς ἀδελφῆς υἱὸς ἦν τοῦ ῥήτορος
25 τοῦ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις γεγραφότος.

4 DIODOR. XV 76, 4 (ol. 103, 3. 366/5): ὑπῆρξαν δὲ κατὰ τού-
τους τοὺς χρόνους ἄνδρες κατὰ παιδείαν ἄξιοι μνήμης Ἰσοκράτης ... καὶ οἱ τούτου γενόμενοι μαθηταὶ καὶ Ἀριστοτέλης ἔτι δὲ Ἀναξιμένης ὁ Λαμψακηνός καὶ Πλάτων ..., ἔτι δὲ τῶν Πυθαγορικῶν φιλοσόφων οἱ τελευ-
30 ταῖοι, Ξενοφῶν τε ... ἐσχατογῆρος ὢν Ἀρίστιππος τε καὶ Ἀντι-
σθένης, πρὸς δὲ τούτοις Ἀσχίνης ὁ Σφήττιος ...

5 EUSEB. HIERON. ol. 112, 4. 329/8 (SYNKELL. p. 522, 8 Bonn; KEDREN. p. 277, 22 Bonn): Anaximenes et Epicurus clari habentur.

6 PAUSAN. VI 18, 2 (SUID. s. Ἀναξιμένης): ἐνταῦθα καὶ Ἀναξι-
35 μένους οἶδα εἰκόνα ἀνευρών, ὃς τὰ ἐν Ἑλλήσιν ἀρχαῖα καὶ ὅσα Φίλιππος ὁ Ἀμύντιον καὶ ὕστερον Ἀλέξανδρος εἰργάσατο συνέγραψεν ὁμοίως ἅπαντα.

13 ἴσους J G Schneider ἴσως Schol
ἐξ ἐπιτάγματος Eust ἀπ' ἐπιτάγματος Lehrs
cett [γρ.]? 20 τοῦ Μακ. Ἀλέξ. AE

14 (ὥσπερ) Lehrs (ὡς) Schneider
19—20 γραμματικοῦ ABE τοῦ γρ.
32 zu ol. 113, 1 A

ἡ δὲ οἱ τιμὴ γέγονεν ἐν Ὀλυμπίαι παρὰ τῶν Λαμψακηνῶν τοῦ δήμου. ὑπελίπετο δὲ Ἀναξιμένης τοσάδε ἐς μνήμην· βασιλέα γὰρ οὐ τὰ πάντα ἦπιον ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα θυμῷ χρώμενον, Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, τέχνη περιῆλθε τοιαῦδε
 (3) Λαμψακηνῶν τὰ βασιλέως τοῦ Περσῶν φρονησάντων ἡ καὶ αἰτίαν φρονῆσαι
 8 λαβόντων, ὁ Ἀλέξανδρος ἄτε ὑπερξέων ἐς αὐτοὺς τῇ ὀργῇ κακῶν ἠπείλει τὰ μέγιστα ἐργάσασθαι· οἱ δὲ ἄτε θέοντες περὶ γυναικῶν τε καὶ παίδων καὶ αὐτῆς πατρίδος ἀποστέλλουσιν Ἀναξιμένην ἱκετεύειν, Ἀλεξάνδρῳ τε αὐτῷ καὶ ἐπὶ Φιλίππῳ πρότερον γεγονότα ἐν γνώσει. προσήκει τε ὁ Ἀναξιμένης, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον πεπυσμένον καθ' ἡντινα αἰτίαν ἦκοι, κατομόσασθαι τασιν ἐπονομάζοντα θεοὺς τοὺς Ἑλλήνων ἢ μὴν
 10 αὐτοῦ ταῖς δεήσεσιν ὅποσα ἐστὶν ἐναντία ἐργάσασθαι. (4) ἔνθα δὲ εἶπεν Ἀναξιμένης· 'χαρίσασθαι μοι τήνδε ὦ βασιλεῦ τὴν χάριν, ἐξανδραποδίσασθαι μὲν γυναῖκας καὶ τέκνα Λαμψακηνῶν, καταβαλεῖν δὲ καὶ ἐς ἔδαφος τὴν πόλιν πᾶσαν, τὰ δὲ ἱερὰ τῶν θεῶν σφισιν ἐμπροῆσαι'. ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγεν, Ἀλέξανδρος δὲ οὐτε πρὸς τὸ σόφισμα ἀντιμυχανήσασθαι τι εὗρισκων καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀνάγκῃ τοῦ ὄρκου
 15 συγγνώμην ἔνεμεν οὐκ ἐθέλων Λαμψακηνοῖς. (5) φαίνεται δὲ καὶ ἄνδρα ὁ Ἀναξιμένης ἐχθρὸν οὐκ ἀμαθέςτατα ἀλλὰ καὶ ἐπιρθονώτατα ἀμυνάμενος. ἐπεφύκει μὲν αὐτὸς σοφιστῆς καὶ σοφιστῶν λόγους μιμῆσθαι· ὥς δὲ οἱ διαφορὰ ἐς Θεόπομπον ἐγεγόνει τὸν Λαμασιστράτου (115 T 10), γράφει βιβλίον ἐς Ἀθηναίους καὶ ἐπὶ Λακεδαιμονίοις ὁμοῦ καὶ Θηβαίοις συγγραφὴν λοιδοροῦν.
 20 ὥς δὲ ἦν ἐς τὸ ἀκριβέστατον αὐτῷ μεμιμημένα, ἐπιγράψας τοῦ Θεοπόμπον τοῦ ὄνομα τῷ βιβλίῳ διέπεμπεν ἐς τὰς πόλεις· καὶ αὐτὸς τε συγγεγραφὼς ἦν καὶ τὸ ἔχθος τὸ ἐς Θεόπομπον ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐπηύξητο. (6) οὐ μὴν οὐδὲ εἰπεῖν τις αὐτοσχεδῶς Ἀναξιμένους πρότερός ἐστιν εὐρηκώς. τὰ ἔπη δὲ τὰ ἐς Ἀλέξανδρον οὐ μοι πιστά ἐστιν Ἀναξιμένην τὸν
 25 ποιήσαντα εἶναι (T 26; 27).

7 Stob. Flor. IV 8, 17: Ἀναξιμένης ὁ Λαμψακηνὸς ῥήτωρ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως † Φαίδρου, τί ἀκοινώνητόν ἐστιν, εἶπε 'τυραννίς'.

8 Ps. KALLISTH. I 13 (KEDREN. p. 277, 22 Bonn): . . . διδάσκαλος (sc. Ἀλεξάνδρου) . . . ῥητορικῶν δὲ λόγων Ἀναξιμένης, φιλοσοφίας δὲ Ἀριστοτέλης.

30 9 a) DIOG. LAERT. V 10: λέγεται δὲ διὰ τὴν Καλλισθένους πρὸς Ἀλέξανδρον σύστασιν προσκροῦσαι τῷ βασιλεῖ (sc. ὁ Ἀριστοτέλης), κάκεινον ἐπὶ τῷ τοῦτον λυπῆσαι Ἀναξιμένην (?) μὲν αὐξῆσαι, πέμψαι δὲ καὶ Ξενοκράτει ὄδρα. b) GNOMOL. VAT. (Sternbach Wien. Stud. X) 85: ὁ αὐτὸς (sc. Ἀλέξανδρος) εἰπόντος Ἀναξιμένους 'ἐὰν πᾶσι πολλὰ διδῶις, οὐ δυνήσῃ τοῦτο ποεῖν διὰ παντός', ἔφη· 'οὐδὲ γε, ἐὰν
 35 παύσωμαι, μόνος πάντ' ἔχειν δυνήσομαι πολὺν χρόνον'.

2 ὑπελίπετο Bekker ὑπελείπετο Paus 3 περιεῖλε Suid 4 τὰ Περσῶν
 Suid 5 λαβόντων Musurus — τας Paus 6 τῆς πατρίδος Suid 11 χάρισαί
 μοι Suid 13 σφισιν Sylburg φησὶν Paus 17 διαφορὰ Corais διάφορα Paus
 19 λακεδαιμονίους (Suid) — θηβαίους (om Suid) L¹ 22 ἦν om L P¹ y 24 τὰ
 δὲ ἔπη L 27 Φαίδρου: Φιλίππου? C Mueller (Ἀλεξάνδρου? 29 Ἀναξιμένης
 edd ἀξιαμένης, ἀξιομένης hss ἀθηναῖοι ἀριστομάνης φιλοσοφίας δὲ μιλῆσιος Ἀριστο-
 τέλης ὁ πλοκτύπιος δὲ λαμψάκης ὁ σαρωτᾶς A Anaximenes Aristocli Lampscacenus
 Jul. Valer. 32 Ἀναξιμένην: Plut. Alex. 8 ἡ περὶ Ἀνδάραχόν τε τιμὴ καὶ τὰ
 πεμφθέντα Ξενοκράτει πεντήκοντα τάλαντα

10 LUKIAN. Herod. 3: Ἰππίας τε ὁ ἐπιχώριος αὐτῶν σοφιστὴς καὶ Προδίκος ὁ Κεῖος καὶ Ἀναξιμένης (ὁ Λαμψακηνὸς καὶ Θεόπομπος) ὁ Χῖος καὶ Πῶλος ὁ Ἀκραγαντίνος καὶ ἄλλοι συγχροὶ λόγους ἔλεγον δεῖ καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν πανήγυριν (in Olympia), ἀφ' ὧν γινώριμοι ἐν βραχεὶ ἐγίνοντο.

5 11 DIOG. LAERT. VI 57: Ἀναξιμένει τῷ ῥήτορι παχεὶ ὄντι προσελθὼν (sc. Διογένης. s. T 1) 'ἐπίδος καὶ ἡμῖν' ἔφη 'τοῖς πτωχοῖς τῆς γαστροῦς' καὶ γὰρ αὐτὸς κουφισθῆσθαι καὶ ἡμᾶς ὠφελήσεις'. διαλεγόμενον ποτὲ τοῦ αὐτοῦ τάριχος προτείνας περιέσπασε τοὺς ἀκροατάς· ἀγανακτοῦντος δέ τὴν Ἀναξιμένους' ἔφη 'διάλεξιν ὀβολοῦ τάριχος διαλέλυνκεν.

10 12 ATHEN. I 38 p. 21 C: Ἐρμιππος (IV) δέ φησι Θεόκριτον τὸν Χῖον ὡς ἀπαίδευτον μέμφεσθαι τὴν Ἀναξιμένους περιβολήν. s. T 25.

13 DION. HAL. De Isaeo 19: Ἀναξιμένην δὲ τὸν Λαμψακηνὸν ἐν ἀπάσαις μὲν ταῖς ιδέαις τῶν λόγων τετράγωνόν τινα εἶναι βουλόμενον — καὶ γὰρ ἱστορίας γέγραφε (F 1 ff.) καὶ περὶ τοῦ ποιητοῦ συντάξεις (F 30) 15 καταλέλοιπε καὶ τέχνας ἐξηγήνοχεν, ἥπται δὲ καὶ συμβουλευτικῶν καὶ δικανικῶν (T 17) ἀγώνων —, οὐ μέντοι τέλειόν γε ἐν οὐδεμίᾳ τούτων τῶν ιδεῶν, ἀλλ' ἀσθενῆ καὶ ἀπίθανον ὄντα

— PAUSAN. VI 18, 2; 6: s. T 6.

14 DIODOR. XV 89, 3 (ol. 104, 2. 363/2): Ἀναξιμένης δὲ ὁ Λαμψα- 20 κηνὸς τὴν πρώτην τῶν Ἑλληνικῶν ἀνέγραψεν ἀρξάμενος ἀπὸ Θεογονίας καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου γένους τῶν ἀνθρώπων, κατέστροφε δ' εἰς τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην καὶ τὴν Ἐπαμεινώνδου τελευτήν· περιέλαβε δὲ πάσας σχεδὸν τὰς τε τῶν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων πράξεις ἐν βύβλοις δώδεκα.

15 15 PLUTARCH. Praec. ger. reip. 6 p. 803 B: ἐπὶ δὲ τῶν Ἐφόρου (70 T 21) καὶ Θεοπόμπου (115 T 33) καὶ Ἀναξιμένους ῥητορειῶν καὶ περιόδων, ἃς περαίνουσιν ἐξοπλίσαντες τὰ στρατεύματα καὶ παρατάξαντες, ἔστιν εἰπεῖν 'οὐδεὶς αἰδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας.'

16 DION. HAL. ad Ammae. 2: ἵνα μὴ τοῦθ' ὑπολάβωσιν, ὅτι πάντα περιεί- 30 ληφεν ἡ περιπατητικὴ φιλοσοφία τὰ ῥητορικὰ παραγγέλματα, καὶ οὐτε οἱ περὶ Θεό- δωρον καὶ Θρασύμαχον καὶ Ἀντιφῶντα σπουδῆς ἄξιον οὐδὲν εὗρον οὔτε Ἰσοκράτης καὶ Ἀναξιμένης καὶ Ἀλκιδάμας οὔτε οἱ τούτοις συμβίωσαντες τοῖς ἀνδράσι παραγγελμάτων τεχνικῶν συγγραφεῖς καὶ αγωνισταὶ λόγων ῥητορικῶν, οἱ περὶ Θεοδέκτην καὶ Φιλίσκον καὶ Ἰσαῖον καὶ Κηφιστόδωρον Ὑπερείδην τε καὶ Λυκοῦργον καὶ Αἰσχίνην.

17 a) ATHEN. XIII 60 p. 591 E: οὐκ ἄγνοῶ δὲ διὰ τὸν ἐπιγραφόμενον κατ' αὐτῆς 35 (sc. Φρόνης) Εὐθίου λόγον Διόδωρος ὁ Περικηγῆτης (III) Ἀναξιμένους φησὶν εἶναι. b) ΗΑΡΡΟΚΡ. s. Εὐθίας· Ὑπερείδης ὑπὲρ Φρόνης. τῶν ἐπὶ συκοφαντεῖται διαβεβλη- μένων ἦν ὁ Εὐθίας. τὸν μέντοι λόγον αὐτῷ τὸν κατὰ Φρόνης Ἀναξιμένην πεποιη- κέναι φησὶν Ἐρμιππος (IV).

2 (ὁ Λαμψ. καὶ Θ.) Jac Ξενομήδης ὁ Χῖος C Mueller 11 περιβολήν: die art des anzugs, τὸ μὴ εὐρύθμως ἀμπέχεσθαι 20 τὴν πρώτην: sc. σύνταξιν (vorausgeht Ξενοφῶν ... τὴν τῶν Ἑλληνικῶν σύνταξιν κτλ.); τὰ πρῶτα ο. τὰς πρῶ- 21 κατέστροφεν P κατέστροφε δ' cett 32 Φιλίσκον Sylburg φίλιστον Di

18 HYPOTH. ISOKRAT. Hel. p. 8 B—S: βέλτιον δὲ λέγειν, ὥσπερ ὁ Μαχάων, ὅτι πρὸς Ἀναξιμένην τὸν Λαμνακηνὸν γράφει. φέρεται δὲ ἐκείνου λόγος Ἐλένης ἀπολογία μᾶλλον οὐσα ἢ περ ἐγκώμιον.

19 PHILODEM. Rhet. II 34^a 21 (I 215 Sudh.): διὸ καὶ λέγουσιν Ἀριστοτέλην ὅτι ἢ τινα μέντοι πρὸς Ἀναξιμένην ἢ τινα δῆποτ' εἰπεῖν τῶν σοφιστῶν εἴτε Ἀρτέμιδος εἴτε Ἀθηναῖς ἐγκώμιον γράψαντα καὶ σεμνυνόμενον 'οὐκ οἶε γὰρ' εἰπεῖν 'ἐάν ποτ' ἔρις γένηται τῶν θεῶν, ὥς πρότερον, ἐρεῖν τὴν Ἀφροδίτην' καλὸν γὰρ ἐγκώμιόν σου καὶ ὁ δεῖνα ἐποίησεν';

20 SUID. s. Τιμόλαος· Λαρισσαῖος ἐκ Μακεδονίας· ῥήτωρ· Ἀναξιμένους τοῦ Λαμνακηνοῦ μαθητῆς· ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα Τρωικόν.

21 PLUTARCH. Demosth. 28: Ἑρμιππος (IV) δὲ τὸν Ἀρχίαν (sc. τὸν κληθέντα φρυαδοθήραν) ἐν τοῖς Λακρίων τοῦ ῥήτορος μαθητῆν ἀναγράφει· Δημήτριος (IV) δὲ τῆς Ἀναξιμένους διατριβῆς μετεσχηκέναι φησὶν αὐτόν. — VIT. X OR. p. 846 F.

22 — Reg. Apophth. p. 182 D: νεανίσκου δὲ ἱνὸς τῶν Ἀναξιμένους τοῦ ῥήτορος μαθητῶν λόγον ἐσκεμμένον ἐκ παρασκευῆς εἰπόντος ἐπ' αὐτοῦ (sc. Ἀντιγόνου), βουλόμενός τι μαθεῖν ἠρώτησεν· ἀποσιωπήσαντος δὲ τοῦ νεανίσκου 'τί λέγεις'; εἶπεν 'ἢ ταῦτ' ἐστὶ τὰν δέλτοις ἐγγεγραμμένα';

23 DION. HAL. De Dem. 8: Ἀντιφῶν γὰρ δὴ καὶ Θεόδωρος καὶ Πολυκράτης Ἰσαῖός τε καὶ Ζώϊλος καὶ Ἀναξιμένης . . . οὐδὲν οὔτε καινόν οὔτε περιττὸν ἐπετήδευσαν, ἀλλὰ ἀπὸ τούτων τῶν χαρακτήρων καὶ παρὰ τούτους τοὺς κανόνας τὰς ἐαυτῶν λέξεις κατεσκεύασαν.

24 PLUTARCH. Demosth. et Cic. comp. 2: τελευτῶν δ' οὐ τὰ ἔργα καὶ τὰς πράξεις μόνον ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους ἐπαινεῖ (sc. ὁ Κικέρων) . . . ὥσπερ Ἰσοκράτει καὶ Ἀναξιμένει τοῖς σοφισταῖς διαμειρακιεύμενος . . .

25 STOB. Flor. III 36, 20: Θεόκριτος Ἀναξιμένους λέγειν μέλλοντος ἄρχεται· εἶπεν 'λέξεων μὲν ποταμός, νοῦ δὲ σταλαγμός'. s. T 12.

— PAUSAN. VI 18, 6: T 6 p. 113, 24.

26 PHILODEM. π. ποιημ. [Voll. Herc. coll. alt. VI 174]: ὑπο⁶λάμβανε κατὰ¹⁰ τὸ συνέχον καὶ κυριώτατον | τῶν ἐμ ποιητικῇ δια⁶φέρειν Χοιρίλον καὶ Ἀναξιμένην | Ὀμήρου καὶ | Καρκίον καὶ Κλεαίνε¹⁰τον Εὐριπίδου καὶ τοὺς | ἄλλους τοὺς πονηροὺς | ἐν ποιητικῇ τῶν ἀρ¹⁰χιστῶν]

27 GNOMOL. VATIC. [Sternbach Wien. Stud. X] 78: ὁ αὐτὸς (sc. Ἀλέξανδρος) ἐλθὼν εἰς Ἰλιον καὶ θεασάμενος τὸν Ἀχιλλέως τάφον στὰς εἶπεν· 'ὦ Ἀχιλλεῦ, ὥς σὺ μέγας ὢν μεγάλου κήρυκος ἔτυχες Ὀμήρου.' παρόντος δὲ Ἀναξιμένους καὶ εἰπόντος 'καὶ ἡμεῖς σε, ὦ βασιλεῦ, ἐνδοξον ποιήσομεν', 'ἀλλὰ νῆ τοὺς θεοὺς', ἔφη, 'παρ' Ὀμήρῳ ἐβουλόμην ἂν εἶναι Θεοσίτης ἢ παρὰ σοὶ Ἀχιλλεὺς.'

28 PORPHYR. bei EUSEB. PE X 3 p. 464 B: καὶ τί γὰρ Ἐφόρου (70) ἴδιον ἐκ τῶν Δαιμάχου (65) καὶ Καλλισθένους (124) καὶ Ἀναξιμένους αὐταῖς λέξεσιν ἔστιν ὅτε τρισχιλίους ὄλους μετατιθέντος στίχους.

2 δὲ: γὰρ? 8 μου? Sudhaus
Meineke 34 ἐπιστάς Wachsmuth
37 ἐβουλόμην ἂν Vindob ἂν ε. Gnom

11 Τρωικά Eust. Od. 1379, 51 26 ἔρχεται
35 σὺ Usener σὺ Gnom ὄντως Vindob
σοὶ edd σοῦ Gnom

29 CLEM. ALEX. Strom. VI 26, 8 p. 443, 4 Stä: *Μελησαγόρου γὰρ ἔκλεψεν . . . Ἀναξιμένης*. s. 1 T 24.

30 PLIN. NH I 12; 13: *continentur arborum naturae . . . ex auctoribus . . . externis Theophrasto . . . Clitarcho (137) Anaximene Duride (76) Nearcho (133) e. q. s.*

31 LISTEN D. GRIECH. PROFANSCHRIFTSTELLER tab. MC: *ἱστορικοὶ Ἵ. Θουκυδίδης. Ἡρόδοτος. Ξενοφῶν. Φίλιστος. Θεόπομπος. Ἐφωρος. Ἀναξιμένης. Καλλισθένης. Ἑλλάνικος. Πολύβιος.*

F

10

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

(T 6; 13—15. F 22—28; 31—38? 41)

1 (Script. Al. M. p. 34) DION. HAL. AR I 1, 1: *τοὺς εἰωθότας ἀποδίδοσθαι τοῖς προοιμίοις τῶν ἱστοριῶν λόγους ἥκιστα βουλόμενος ἀναγκάζομαι περὶ ἐμαντοῦ προειπεῖν, οὐτ' ἐν τοῖς ἰδίοις μέλλων πλεονάζειν ἐπαίνοις . . . οὔτε διαβολὰς καθ' 15 ἐτέρων ἐγνωκῶς ποιεῖσθαι συγγραφέων, ὥσπερ Ἀναξιμένης καὶ Θεόπομπος (115 F 24) ἐν τοῖς προοιμίοις τῶν ἱστοριῶν ἐποίησαν . . .*

ΠΡΩΤΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ $\overline{A}-\overline{B}$

(s. T 6; 14. F 22—26)

 $\overline{A}$

20 2 (2) HARPOKR. s. Ἀμφικτύονες· *συνέδριόν ἐστιν Ἑλληνικόν, συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθη δὲ ἦτοι ἀπὸ Ἀμφικτύονος . . . ὡς φησι Θεόπομπος ἐν ἡ (115 F 63) . . . ἡ ἀπὸ τοῦ περιόικους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας, ὡς Ἀναξιμένης ἐν $\overline{\alpha}$ Ἑλληνικῶν.*

OHNE BUCHZAHL.

25 3 (1) ATHEN. VI 19 p. 231 C: *Ἀναξιμένης δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν ταῖς Πρώταις ἐπιγραφομέναις Ἱστορίαις τὸν Ἐριφύλης ὄρμον διαβόητον γενέσθαι διὰ τὸ σπάνιον εἶναι τότε <τὸ> χρυσίον παρὰ τοῖς Ἑλλήσι· καὶ γὰρ ἀργυροῦν ποτήριον ἦν ἰδεῖν τότε παράδοξον.*

ΑΙ ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΠΠΗΘΝ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

30 (s. T 6. F 27—28; 41)

 $\overline{A}-\overline{B}$

4 (7) HARPOKR. SUID. s. Πεζέταιροι· *Δημοσθένης Φιλιππικοῖς a. 370/68 (Ol. II 17). Ἀναξιμένης ἐν $\overline{\alpha}$ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν·*

7 Φίλιστος Usener φίλιππος MC	15 Ἀναξιμένης C Mueller ἀναξίλαος Di
20 συνέδριον BCFG Epit Suid συνέδριόν τι cett	27 <τὸ> Wilamowitz
32 πεζέταιροι Epit πεζαίταιροι (—ος) Harp Suid ABV	32 πεζέταιροι Epit Suid
33 δὲ ἐν $\overline{\alpha}$ Epit Suid	33 δὲ ἐν $\overline{\alpha}$

«ἐπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθείσας
ἐταίρους προσηγόρευσε, τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς
πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διε-
λὼν πεζεταίρους ὠνόμασεν, ὅπως ἐκάτεροι μετέχοντες
τῆς βασιλικῆς ἐταιρίας προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες.»

5—6 (—) LEX. DEMOSTH. (Pap. Berol. 5008; Berl. Klass.-
Texte I) A 16: καὶ [μ]έντοι [περὶ τούτων ἄλλοι τε εἰρήκασιν] | καὶ Ἀναξι-
μ[ένης, ὃς ἐν τῇ ᾱ τῶν Φιλίππικῶν] | ἱστορεῖ τὴν ἀ[πόστασιν τὴν ἀπὸ a. 362
Κότυος, ἐν] | δὲ τῇ β̄ τὴν π[ροδοσίαν τὴν ὑπὸ τοῦ Σμ[ι]λκιδίανος κ[αὶ τὴν a. 359/8
10 ἀναίρεσιν τὴν Μιλτοκύνου].

Δ

7 (10) HARPOKR. s. Ἀλόννησος· νησὺδριον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει a. 355/4
... μνημονεύει δὲ τῆς ἀμφισβητήσεως τῆς περὶ Ἀλοννήσου καὶ Θεόπομπος
ἐν δ̄ (115 F 50) καὶ Ἀναξιμένης ἐν δ̄ Φιλίππικῶν.

15 8 (9) ANON. JN ARISTOT. Eth. Nic. III 11 p. 1116 b 6 (Comm. i. a. 353/2
Arist. Graec. XX 166, 2): ἱστοροῦσι περὶ τῆς μάχης ταύτης (in Koroneia)
Κηφισσόδωρος ἐν τῇ ιβ̄ <τῶν> Περὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου (112 F 1) καὶ Ἀναξι-
μένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Περὶ Φίλιππον καὶ Ἐφορος ἐν τῇ τριακοστῇ
(70 F 94).

Ε̄

20 9 (—) DIDYMOS zu Demosth. 6, 59: δόξε[ι]ε δ' ἂν ἐντελῶς τὰ a. 342/1
περὶ αὐτὸν (sc. τὸν Ἐρμίαν) διατεθεῖσ[θ]αι Ἀναξιμένης ἐν τῇ ἑκτῇ τῶν
Περὶ Φίλιππον ἱστοριῶν, οὗ τὴν ἐκλογὴν παρήμ[η]· ο[ὗ] γὰρ ὕφε[λ]λος.

Ζ

25 (s. F 13—14; 41)

10 (11) HARPOKR. SUID. s. Μάστειρα· ἐν ἡ Φιλίππικῶν Δημο- a. 342/1
σθένης (VIII 44 = X 15)· τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν — τί γὰρ ἂν ἄλλο
τις εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλῃν καὶ Μάστειραν; μήποτε γραπτέον Βάστει-
ραν ἢ Πίστειραν ἢ Ἐπίμαστον, ἐπεὶ ταύτας τὰς πόλεις εὐρίσκομεν παρ'
30 Ἀναξιμένει ἐν ζ̄ τῶν περὶ Φίλιππον, τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμοῦ
μνήμης τυχοῦσαν.

1 ἱππεῖς BC ἐθείσας Epit D 3 ἐς A 5 ἐταιρείας B Suid προ-
θυμώτατα, —ότατα Epit Suid BV 7—10 erg Blass, Diels-Schubart 17 ἐν
τῇ [ι]β̄? <τῶν> Aldina 21 ἐντελῶς las Croenert Rh M LXII 384 ἐν[τελῶς]
Diels-Schubart ἐν[δεῶς] Foucart 22 διατεθεῖσ[θ]αι Croenert a. o. διατεθε[ι]κ[έν]αι
Diels-Schubart 23 erg Wilamowitz 28 δρογγύλον BC Epit D μήποτε δὲ
ἀντὶ τοῦ Μάστειραν Epit Suid 29 ταύτας δὲ (om ἐπεὶ) Epit Suid 30 ζ̄: ἢ C
31 μνήμης τ. om Epit Suid

11 (—) a) DIDYMOS zu Demosth. 11, 7: ὑποτοπήσειε δ' ἂν τις a. 340
 οὐκ ἀπὸ σκοποῦ συμπεφορῆσθαι τὸ λογίδιον (or. XI) ἔκ τινων Δημοσθένους
 πραγματ(ει)ῶν ἐπισυντεθέν. καὶ εἰσὶν οἳ φασιν Ἀναξιμένους εἶναι τοῦ
 Λαμψακηνοῦ τὴν συμβουλὴν, καὶ γὰρ δὴ ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῶ[ν Φιλίππ]ικῶν
 5 <ὄλ>ην ὀλίγου δεῖν γράμμασιν ἀ[ὐτοῖς] ἐ[ν]τε[α]χ[θ]α[μ]. ἔνιοι δὲ καὶ πρὸ
 αὐτῶν φορτικωτέρως ἡρμήνευσαν, καθάπερ τὸ ὄρωδεῖν (§ 2) ἥμισυ
 Δημοσθενικὸν ὃν καὶ εἴ τινα ἄλλα ὅμοια τούτῳ. b) [DEMOSTH.] or. XI
 (Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τὴν Φιλίππου) Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιππος
 οὐκ ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην πρὸς ὑμᾶς, ἀλλ' ἀνεβάλετο τὸν πόλεμον, πᾶσιν ὑμῖν
 10 φανερὸν γέγονεν. ἐπειδὴ γὰρ Φαρσαλίοις ἄλῳ παρέδωκε καὶ τὰ περὶ Φωκέας
 διωικήσατο καὶ τὴν Θράκην κατεστρέψατο πᾶσαν, αἰτίας οὐκ οὔσας πλάσάμενος
 καὶ προφάσεις ἀδίκους ἐξευρὼν τῷ μὲν ἔργῳ πάσαις πολεμεῖ πρὸς τὴν πόλιν,
 τῷ δὲ λόγῳ νῦν ὁμολογεῖ διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἐπεμψεν (F 41). (2) ὅτι δὲ
 χρὴ μὴτ' ὄρωδεῖν ὑμᾶς τὴν ἐκείνου δύναμιν μὴτ' ἀγεννώως ἀντιταχθῆναι
 15 πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ σώμασι καὶ χρήμασι καὶ ναυσὶ καὶ πᾶσιν ὡς ἀπλῶς
 εἰπεῖν ἀφειδῶς ὀρμῆσαι πρὸς τὸν πόλεμον, ἐγὼ πειράσσομαι διδάσκειν.
 πρῶτον μὲν γὰρ εἰκός, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς θεοὺς μεγίστους ὑμῖν
 ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς, ὧν ἐκεῖνος τὰς πίστεις ὑπεριδὼν καὶ
 τοὺς ὅρκους ὑπερβάς λέλκεν ἀδίκως τὴν εἰρήνην. (3) ἔπειθ' οἷς πρότερον
 20 ᾗδξήθη, φενακίζων αἰεὶ τινὰς καὶ μεγάλ' ἐπαγγελλόμενος εὐεργετήσιν,
 ταῦτα πάντα διεξελήλυθεν ἤδη, καὶ γινώσκειται μὲν ὑπὸ τῶν Περινθίων
 καὶ Βυζαντίων καὶ τῶν ἐκείνοις συμμαχοῦντων ὡς ἐπιθυμεῖ προσενεχθῆναι
 τούτοις τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ Ὀλυνθίοις πρότερον, (4) οὐκ ἀγνοεῖται δ'
 25 ὑπὸ Θετταλῶν δεσπόζειν, ἀλλ' οὐχ ἡγεῖσθαι τῶν συμμάχων προαιρούμενος,
 ὑποπτεύεται δ' ὑπὸ Θηβαίων Νίκαιαν μὲν φρουρᾷ κατέχων, εἰς δὲ τὴν
 ἀμφικτυονίαν εἰσδεδυκώς, τὰς δὲ πρεσβείας τὰς ἐκ Πελοποννήσου πρὸς
 αὐτὸν ἄγων καὶ τὴν ἐκείνων συμμαχίαν παραιρούμενος· ὥστε τῶν αὐτῶν
 πρὸ τοῦ φίλων ὄντων τοὺς μὲν νῦν πολεμεῖν ἀκαταλλάκτως, τοὺς δὲ μηκέτι
 προθύμους εἶναι συναγωνιστάς, ἅπαντας δ' ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλησθαι
 30 πρὸς αὐτόν. (5) ἔτι τοίνυν — οὐδὲ γὰρ τοῦτ' ἔστι μικρόν — οἱ κατὰ
 τὴν Ἀσίαν σατράπαι καθεστῶτες ἔναγχος μὲν ξένους [μισθοφόρους] εἰσπέμ-
 ψαντες ἐκώλυσαν ἐκπολιορκηθῆναι Πέρηνθον, νῦν δὲ τῆς ἔχθρας αὐτοῖς
 ἐνεστώσης καὶ τοῦ κινδύνου πλησίον ὄντος, εἰ χειρωθήσεται Βυζάντιον,
 (6) οὐ μόνον αὐτοὶ προθύμως συμπολεμήσουσιν, ἀλλὰ καὶ βασιλέα [Περσῶν]

1 columnentitel 10b ὅτι Ἀναξιμένους ἐστὶν ὁ λόγος 3 πραγματειῶν Diels-
 Schubart πραγματων Pap 4 καὶ γὰρ δὴ Croenert GGA 1907, 267 ἔλιν vel νυν;
 non legitur ην vel την, nedum ταύτην Diels-Schubart 5 ὄλιν Usener
 6 ἡρμηνεῦσθαί (φασιν)? Diels 9 ἡμᾶς SA (Bl) ἀνεβάλετο SAY — λλετο vulg
 14 ἡμᾶς S (Bl) 18—19 ὑπεριδὼν — ὑπερβάς SA ὑπερβάς — ὑπεριδὼν vulg
 19: § 3 vgl. Demosth. II 5 31 [μισθοφόρους] Cobet 34 [Περσῶν] Dindorf
 Περσῶν S τῶν Π. vulg

χρήματα χορηγεῖν ἡμῖν προτρέψονται, ὅς τοσοῦτον μὲν κέκτηται πλοῦτον ὅσον οὐδ' οἱ λοιποὶ πάντες, τηλικαύτην δ' ἔχει ῥώμην πρὸς τὰς ἐνθάδε πράξεις ὥστε καὶ πρότερον, ἡνίκα Λακεδαιμονίοις ἐπολεμοῦμεν, ὁποτέροις πρόσθοιτο, τούτους ἐποίει κρατεῖν τῶν ἑτέρων, καὶ νῦν μεθ' ἡμῶν γενόμενος ῥαϊδίως καταπολεμήσει τὴν Φιλίππου δύναμιν.

(7) πρὸς τοίνυν τούτοις τηλικούτοις οὔσιν οὐκ ἔρῳ μὲν ὥς οὐ διὰ τὴν εἰρήνην πολλὰ προείληφεν ἡμῶν χωρία καὶ λιμένας καὶ τοιαῦθ' ἕτερα χρήσιμα πρὸς πόλεμον, ὁρῶ δ' ὥς ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχῃται καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέρηι τοῖς μετέχουσι τῶν πολέμων, μένει
10 τὰ συσταθέντα βεβαίως· ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτηι καὶ βίαι κατέχῃται, καθάπερ ὑπὸ τούτου νῦν, μικρὰ πρόφασις καὶ τὸ τυχὸν πταῖσμα ταχέως αὐτὰ διέσεισε καὶ κατέλυσεν. (8) καὶ πολλάκις εὐρίσκω λογιζόμενος οὐ μόνον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ συμμαχικὰ τῷ Φιλίππῳ πρὸς ὑποψίαν ἵκοντα καὶ δυσμένειαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς οὐ
15 συνηρμοσμένα καλῶς οὐδ' οἰκείως οὐδ' ὥς οἰεταί τις. ὅλως μὲν γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις ἐν μὲν προσθήκῃς μέρει ῥοπήν ἔχει τινὰ καὶ χοῆσιν αὐτὴ δὲ καθ' αὐτὴν ἀσθενὴς ἐστὶ καὶ πρὸς τηλικούτον ὄγκον πραγμάτων εὐκαταφρόνητος. (9) ἔτι δ' αὐτὴν οὗτος τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις καὶ πᾶσιν οἷς ἂν τις αὐτὸν μέγαν εἶναι νομίσειε, σφαλερωτέραν αὐτῷ
20 πεποίηκεν. μὴ γὰρ οἶεσθ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς χαίρειν Φιλίππον τε καὶ τοὺς ἀρχομένους, ἀλλ' ἐννοεῖσθ' ὥς ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δ' ἀσφαλείας, καὶ τῷ μὲν οὐκ ἔστι τυχεῖν ταύτης ἀκινδύνως, οἱ δ' οὐδὲν δέονται, καταλείποντες οἴκοι τέκνα γονεῖς γυναῖκας, φθειρέσθαι καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτοῦ. (10) ὥστε τοὺς μὲν πολλοὺς τῶν
25 Μακεδόνων ἐκ τούτων ἂν τις ἴδοι πῶς διάκεινται πρὸς τὸν Φίλιππον· τοὺς δὲ περὶ αὐτὸν ὄντας ἐταίρους καὶ τοὺς τῶν ξένων ἡγεμόνας εὐρήσετε δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρείαι, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. τοῖς μὲν γὰρ ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους μόνον ὑπάρχει κίνδυνος, οἱ δὲ τοὺς κόλακας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μᾶλλον ἢ τὰς μάχας δεδίασι.
30 (11) κάκεῖνοι μὲν μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας, τοῖς δὲ καὶ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις κακῶν οὐκ ἐλάχιστον μέρος μέτεστιν,

1 χρήμασι SF^{oor} 2 ῥώμην: δύναμιν A ῥοπήν? Blass 7 προείληφεν κτλ. vgl. Demosth. II 9 9 συνέχῃται: συστήῃ II 9 πᾶσι ταῦτα S(A) II 9 ταῦτα πᾶσι vulg τοῦ πολέμου A II 9 11 μικρὰ — τὸ τυχόν: ἡ πρώτη — μικρόν II 9 12 αὐτὰ SA ἅπαντα vulg II 9 διέλυσε καὶ διέσεισε A διέσεισε καὶ διέλυσε vulg ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε II 9 12—18: § 8 vgl. Dem. I 21; II 13—14 18—120, 19: § 9—14 vgl. Demosth. II 15—21 18 οὗτος SA αὐτός YO οὗτος αὐτός vulg 20—21 Φιλίππον τε χαίρειν AO II 15 22 τῷ Blass ('nempe severissimus est in hiatibus evitandis huius orationis auctor') αὐτῷ De οὐδὲν: οὐ S 23 καταλείποντες S καταλιπόντες vulg 24 ὑπὲρ αὐτοῦ vulg ὑ. αὐτῶν SA del Blass 26 οἱ δὲ περὶ αὐτόν ὄντες ξένοι καὶ πεζέταιροι II 17 28 ὁ om SFY¹

καὶ χωρὶς ἰδίαὶ τὸν τρόπον τὸν τοῦ βασιλέως φοβεῖσθαι συμβέβηκεν. ἔτι δὲ τῶν μὲν πολλῶν ἐὰν ἀμάρτη τις, ζημίας κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφεν· οἱ δ' ὅταν μάλιστα κατορθώσωσι, τότε μάλιστα σκορακίζονται καὶ προπηλακίζονται παρὰ τὸ προσήκον. (12) καὶ τούτοις οὐδ' ἂν εἰς εὐφρονῶν ἀπιστήσκειν· οὕτω γὰρ φιλότιμον αὐτὸν εἶναι φασιν οἱ συνδιατρίψαντες ὥστε βουλόμενον τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων πάνθ' αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι μᾶλλον ἄχθεσθαι τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσι. (13) πῶς οὖν, εἴπερ ἐστὶ ταῦτα τοιαῦτα, πιστῶς ἤδη πολὺν χρόνον αὐτῷ παραμένουσιν; ὅτι νῦν μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ κατορθοῦν αὐτὸν ἐπισκοτεῖ πᾶσι τοῖς τοιούτοις· αἱ γὰρ εὐπράξια δεινὰ συγκρῦσαι καὶ συσκιᾶσαι τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν· εἰ δέ τι πταίσει, τότε ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται ταῦτα πάντα. (14) συμβαίνει γάρ, ὥσπερ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν· ὅταν μὲν ἐρρωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν, ἐπὰν δ' ἀρρωστήσῃ, πάντα κινεῖται, κἂν ῥήγμα κἂν στρέμμα κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων ᾖ μὴ τελέως ὑγιεινόν· οὕτω καὶ τῶν βασιλειῶν καὶ πασῶν τῶν δυναστειῶν, ἕως μὲν ἂν ἐν τοῖς πολέμοις κατορθώσιν, ἀφανῇ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστίν, ἐπὰν δέ τι πταίσωσιν, ὃ νῦν παθεῖν εἰκὸς ἐκείνῳ μείζον φορτίον ἢ καθ' αὐτὸν αἰρόμενον, γίγνεται φανερά τὰ δυσχερῆ πάντα τοῖς ἅπασιν.

(15) εἰ δέ τις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον ὄρων εὐτυχοῦντα φοβερόν εἶναι νομίζει καὶ δυσπολέμητον, σῶφρονος μὲν ἀνδρὸς χρῆται προνοίᾳ· μεγάλη γὰρ ῥοπή, μᾶλλον δὲ ὄλον ἢ τύχη ἐστὶ πρὸς ἅπαντα τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· κατὰ πολλοὺς μέντοι τρόπους ἔλονται ἂν τις οὐχ ἦττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν ἢ τὴν ἐκείνου. (16) παρὰ τε γὰρ τῶν προγόνων ἐκ πλείονος χρόνου παρελήφαμεν τὴν εὐδαιμονίαν οὐ τούτου μόνον, ἀλλὰ συνελόντι φράσαι πάντων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βασιλευσάντων· κακῆνοι μὲν Ἀθηναίοις φόρους ἤνεγκαν, ἢ δ' ἡμετέρα πόλις οὐδενὶ πω τῶν ἀπάντων [ἀνθρώπων]. ἔτι δὲ τοσούτῳ πλείους ἀφορμὰς αὐτοῦ πρὸς τὴν τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχομεν, ὅσῳ διατελοῦμεν εὐσεβέστερα καὶ δικαιότερα πράττοντες. (17) τί ποτ' οὖν ἐκείνος ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ πλείω κατώρθωσεν ἡμῶν; ὅτι, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, — παρησιάζομαι γὰρ πρὸς ὑμᾶς — ὁ μὲν αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ καὶ τοῖς κινδύνους πάρεστιν,

1 ἰδίαὶ φοβεῖσθαι FYO 2 ζημίας S ζημιαν cett εἴληφεν: ἔτυχεν Cobet
3 μάλιστα SA μέγιστα vulg ('est huius auctoris Isocratico more variare verba' Bl)
5 αὐτὸν φιλότιμον vulg 11 τὰς ἀμαρτίας τ. ἀ.: τὰ τοιαῦτα ὀνειδῆ A II 20
16 ὀγεινόν SFYO ὀγιαίνον vulg πασῶν: ἀπασῶν S 17 τὰ κακὰ τ. π. ἐστίν
vulg II 21 τὰ κακὰ ἐστὶ τ. π. S 18 τι om S 19 ἀράμενον vulg 20—30: § 15—16
vgl. Dem. II 22—23 22 ὄλον YO (II 22 S Dion Hal) τὸ ὄλον cett 25 εὐδαιμονίαν
SA ἡγεμονίαν vulg 28 ἀνθρώπων om SA 29 παρὰ τῶν θεῶν AY γρ^ο II 22
32—121, 4: Demosth. II 23

οὔτε καιρὸν παριεῖς οὐθ' ὥραν ἔτους παραλείπων οὐδεμίαν, ἡμεῖς δὲ — εἰρήσεται γὰρ τάληθ' — οὐδὲν ποιοῦντες ἐνθάδε καθήμεθα, μέλλοντες αἰεὶ καὶ ψηφριζόμενοι καὶ πυνθανόμενοι κατὰ τὴν ἀγορὰν εἴ τι λέγεται νεώτερον. καίτοι τί γένοιτ' ἂν νεώτερον ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν
 5 Ἀθηναίων καὶ τολμῶν ἐπιστολὰς πέμπειν τοιαύτας οἷας ἡκούσατε μικρῶι πρότερον; (18) καὶ τῶι μὲν ὑπάρχουσι μισθοφόροι στρατιῶται, καὶ νῆ Δία πρὸς τούτοις τῶν παρ' ἡμῖν ῥητόρων τινές, οἱ τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, οὐδ' αἰσθάνονται πάντα καὶ τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος
 10 πωλοῦντες. ἡμεῖς δ' οὔτε τῶν ἐκείνου πραγμάτων οὐδὲν στασιάζειν παρασκευάζομεν οὔτε ξεντροφεῖν ἐθέλομεν οὔτε στρατεύεσθαι τολμῶμεν. (19) οὐκ οὐν ἐστὶν οὐδὲν δεινόν, εἴ τι πεπλεονέκτηκεν ἡμῶν κατὰ τὸν πρότερον πόλεμον, ἀλλὰ μᾶλλον εἰ μηδὲν ποιοῦντες ἡμεῖς ὧν προσήκει τοὺς πολεμοῦντας, νομίζομεν κρατήσιν τοῦ πάντα πράττοντος ἃ δεῖ τοὺς
 15 πλεονεκτῆσαι μέλλοντας. (20) ὧν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρὴ λαβόντας ἔννοιαν καὶ λογισαμένους ὥς οὐδ' ἐφ' ἡμῖν ἐστι τὸ φάσκειν ἄγειν εἰρήνην — ἥδη γὰρ ἐκείνος καὶ προηγόρευκε τὸν πόλεμον καὶ τοῖς ἔργοις ἐξενήνοχε — μηδενὸς μὲν φείδεσθαι μήτε τῶν δημοσίων μήτε τῶν ἰδίων, στρατεύεσθαι δέ, ἂν που καιρὸς ᾔη, προθύμως
 20 ἅπαντας, χρῆσθαι δὲ στρατηγοῖς ἀμείνοσιν ἢ πρότερον. (21) μὴ γὰρ ὑπολάβημι τις ὑμῶν, δι' ὧν ἐγένετο τὰ πράγματα χεῖρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι καὶ γενήσεσθαι βελτίω· μηδὲ νομίσητε θαιθυμούντων ὑμῶν, ὥσπερ πρότερον, ἐτέρους ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων ἀγωνιεῖσθαι προθύμως· ἀλλ' ἐννοεῖσθ' ὥς αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν πατέρας ὑμῶν
 25 πολλοὺς πόνους καὶ μεγάλους κινδύνους ὑποστῆναι Λακεδαιμονίοις πολεμοῦντας, (22) ὑμᾶς δὲ μηδ' ὑπὲρ ὧν ἐκείνοι δικαίως κτησάμενοι παρέδωκαν ὑμῖν ἐθέλιν ἐρρωμένως ἀμύνεσθαι, ἀλλὰ τὸν μὲν ἐκ Μακεδονίας ὀρμώμενον οὕτως εἶναι φιλοκίνδυνον ὥσθ' ὑπὲρ τοῦ μεῖζω ποιῆσαι τὴν ἀρχὴν κατατετρῶσθαι πᾶν τὸ σῶμα τοῖς πολεμίοις μαχόμενον, Ἀθηναίους δέ, οἷς
 30 πάτριόν ἐστι μηδενὸς ἀκούειν, ἁπάντων δὲ κρατεῖν ἐν τοῖς πολέμοις, τούτους διὰ θαιθυμίαν ἢ μαλακίαν ἐγκαταλείπειν τὰ τε τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος.

2 τάληθ' vulg 4—6: Demosth. IV 10 7 ἡμῶν SFYO 7—10:
 [Demosth.] VII 17 7 ἐκείνου vulg VII 17 ἐκείνων S 8 λαμβάνοντες vulg VII 17
 [αἰσχύνονται — οὐδ'] Cobet 9 καὶ τὰ: κατὰ S τὰ σφῶν: τὰς φωνάς S
 11 αὐτοὶ στρατεύεσθαι vulg VIII 21; 23 12: § 19 vgl. Demosth. II 23 δεινόν
 SABFγρ θαναστόν vulg II 23 16: § 20 vgl. Demosth. IX 8 17—18 προη-
 γόρευσε S 20: § 21 vgl. Demosth. II 26 21 ὑπολάβη SAFY —οι vulg δι' ὧν
 ἐκ χρηστών vulg II 26 25 κινδύνους μεγάλους vulg 26: § 22 vgl. Demosth.
 XVIII 671. 30 ὅπακούειν vulg 31 ἐγκαταλείπειν S —λείπειν cett

(23) ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, φημι χρῆναι παρεσκευάσθαι μὲν πρὸς τὸν πόλεμον, παρακαλεῖν δὲ τοὺς Ἕλληνας, μὴ λόγοις ἀλλὰ τοῖς ἔργοις, πρὸς τὴν παρ' ἡμῶν συμμαχίαν· ὥς ἅπας μὲν ἐστὶ λόγος μάταιος πράξεων ἄμοιρος γενόμενος, τοσούτῳ δὲ μάλισθ' ὁ παρὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὅσῳ δοκοῦμεν αὐτῷ προχειρότατα χρῆσθαι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

$\overline{H}$

12 (12) HARPOKR. s. Καβύλη· Δημοσθένης ἐν ᾧ Φιλίππικῶν (VIII 44). a. 340/39 χωρίον ἐστὶ τῆς Θράκης, ὡς φησι Θεόπομπός τε ἐν μζ (115 F 220) καὶ Ἀναξιμένης ἐν ᾧ Φιλίππικῶν. οὗτος δὲ φησιν αὐτὸ ἰδρῆσθαι πρὸς τῷ
10 Τάξῳ ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θράκης. s. F 10.

OHNE BUCHZAHL

13 (14) HARPOKR. SUID. s. ὁ κάτωθεν νόμος (= LEX. a. 340? DEMOSTH. Pap. Berol. 5008 B 7 ff.)· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους (XXIII 28). Δίδυμος ἔητοι φησί τὴν ἡλιαίαν λέγει ὁ ῥήτωρ διὰ
15 τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι· ἡ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουτροφηδὸν γεγραμμένης, ἥ τὸν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης ἡ
'ἐπει' φησί, τοὺς ἄξοντας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς φησιν Ἀναξι-
20 μένης ἐν Φιλίππικοῖς.

14 (13) HARPOKR. s. Μύρτανον· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος a. 340? (XVIII 27). φρούριον ἦν ἐν Θράκῃ, ὡς Μαρούας ὁ πρεσβύτερος ἐν ζ Μακεδονικῶν (135 F 1) καὶ Ἀναξιμένης ἐν Φιλίππικοῖς.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ

25 (s. T 3; 6; 30. F 29).

$\overline{A}$

15 (16) HARPOKR. s. ἀκινάκης· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (XXIV 129). Περσικὸν ξίφος ἐστὶ. καὶ Ἀναξιμένης ἐν ᾧ Τῶν περὶ Ἀλέξανδρον.

1: § 23 vgl. Demosth. II 12 χρῆναι παρεσκευάσθαι S χρῆναι πάντας ἡμᾶς παρασκευάσασθαι vulg 2 τοὺς ἄλλους Ἑ. vulg cf. Demosth. IX 73 3 παρ' SAFYO ὑπὲρ vulg 10 Τάξῳ: Τόνῳ Tafel 16 ἡ Diels ἡ τὸν Harp ἡ Epit Suid [ῆ] Valesius [ῆ τὸν] ἀπὸ τ. εὐ. ἀρχόμενος τὸν ν. κ. ? 17—20 ἡ — Φιλίππικοῖς im Pap fast ganz zerstört 18 ἐκ Epit om Harp 20 Φιλίππικοῖς D — κῶι Harp Epit Suid ἐν τῇ . [τῶν Φιλίππικῶν] Pap (Blass) 21 μυρτῶνιον Epit Suid Μύρτανον Demosth 22 ὁ πρεσβύτερος AC 23 Φιλίππικοῖς Bekker — κῶι Harp 28—29 ἐστὶ — Ἀλέξανδρον nur in D

$\overline{B}$

16 (17) HARPOKR. s. Ἀλκίμαχος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου s. 335/4 καὶ Μνησιβούλου (XLVII 50; 78). στρατηγὸς οὗτός ἐστιν, Ἀναγυράσιος τῶν δῆμων, στρατηγὴς ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ. ἕτερος δέ ἐστιν Ἀλκίμαχος Μακεδῶν, οὗ μνημονεύει Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου (F 77 Bl-Jensen) οὕτως· Ἀλκίμαχον καὶ Ἀντίπατρον Ἀθηναίους καὶ προξένους ἐποιησάμεθα. Ἀναξιμένης δὲ ἐν τῇ β' Τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψεν αὐτοῦ δημηγορίαν, πρὸς ἣν ἀντειπεῖν φησι Δημοσθένην.

 $\overline{\Theta}$ (?)

10 17 (—) DIDYMOS zu Demosth. 9, 43: δύο Ἀριστομήδ[ει]ς εἰσίν, s. 333 [ἕτερος μὲν] ὁ Φεραῖος ὁ συμπολεμῶν τοῖς βασιλέωσιν στρατηγοῖς Φιλίππῳ, περὶ [οὗ] ἄλ[λοι] τε καὶ αὐτὸς [ὁ] Φίλιππος ἐν τῇ πρὸς Ἀθηναίους ἐπιστολῇ διείλεται καὶ θεό[πομπος] ἐν τῇ γ' καὶ μ' Τῶν περὶ Φίλιππον (115 F 222). τ[ῷ] Ἀλεξάνδρῳ δὲ περὶ Κιλικίαν ἀντιταξάμενος σὺν Δαρείῳ 15 εἰς Κύπρον διέδρα, καθά φησιν Ἀναξιμένης ἐν τῇ ι' Τῶν περὶ Ἀλέξανδρον.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΤΑΛΛΑΓΑΙ

18 (19) ATHEN. XII 41 p. 531 DE: Ἀναξιμένης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Βασιλέων Μεταλλαγαὶ περὶ τοῦ Στράτωνος τὰ αὐτὰ ἱστορήσας (wie Theopompos 115 F 114) διημιλλῆσθαι φησιν αὐτὸν Νικοκλεῖ τῷ τῆς ἐν 20 Κύπρῳ Σαλαμῖνος βασιλεύσαντι, ἐσπουδακῶτι περὶ τρυφὴν καὶ ἀσέλγειαν, ἀποθανεῖν τ' ἀμφοτέρους βιαίως.

19 (18) STEPH. BYZ. s. Πασσαργάδαι· πόλις· Θηλυκῶς. Διότιμος ἐν ξ' Παντοδαπῶν Ἀναγνωσμάτων (IV) παρατιθέμενος Ἀναξιμένην ἐν Μεταλλαγαῖς Βασιλέων οὕτω γράφοντα· «τὰς δὲ Πασσαργάδας 25 ἔκτισεν ὁ Κῦρος ἐφ' οὗ τόπου παραταξάμενος Ἀστυάγην ἐνίκησεν. ὀνομάζεται δὲ ἡ πόλις διερμηνευθεῖσα Περσῶν στρατόπεδον.» Ἀπολλόδωρος (244 F 296) δὲ ἀρσενικῶς φησιν.....

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ

(s. T 13; F 30)

ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΤΡΙΚΑΡΑΝΟΣ

30 (s. T 6)

20 (—) a) AFRICAN. bei EUSEB. PE X 10 p. 491 A: τῶν γὰρ Αἰγυπτίων ὀργῇ Θεοῦ χαλάζαις τε καὶ χειμῶσι μαστιζομένων εἰκὸς ἦν

4 τῶν δῆμων Suid AB τὸν δῆμον Harp Phot Berol 77, 26 Lex Seguer. 378, 23 Bk 6—7 ἀθηνᾶς πρόξενον BC(F)H ἀθηναῖοι κ. πρ. AM ὁ Ἀθηναῖος, προξένους Sauppe 10—15 erg Diels-Schubart 15 Θ Pap (sicher) E Jac (Herm. LVIII 457) B? A Koerte 22 πόλις <Περσική> Meineke <ἡ> πόλις θ.? (s. schluß des artikels: ὅπερ ἄμεινον, ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως θηλυκῶς, ἐπὶ δὲ τῶν οἰκητόρων ἀνδρωνύμως) 26—27 ὀνομάζεται — στρατόπεδον noch A?

μέρη τινα συμπάσχειν τῆς γῆς, † ὅτι τε Ἀθηναίους τῶν αὐτῶν Αἰγυπτίους ἀπολαύειν εἰκὸς ἦν, ἀποίκους ἐκείνων ὑπονοούμενους, ὡς φασιν ἄλλοι τε καὶ ἐν τῷ Τρικάρανω Θεόπομπος. b) PROKLOS zu Plat. Timai. 21 E (I 97, 27 Diehl): τοὺς δὲ Ἀθηναίους Καλλισθένης (124 F 51) μὲν καὶ Φανόδημος (III) πατέρας τῶν Σαιτικῶν ἱστοροῦσι γενέσθαι, Θεόπομπος δὲ ἀνάπαλιν ἀποίκους αὐτῶν εἶναι φησιν. Ἀττικὸς ὁ Πλατωνικὸς διὰ βασκανίαν φησὶ μεταποιῆσαι τὴν ἱστορίαν τὸν Θεόπομπον· ἐπ' αὐτοῦ γὰρ ἀφικέσθαι τινὰς ἐκ τῆς Σάεως ἀνανεομένους τὴν πρὸς Ἀθηναίους συγγένειαν.

21 (—) ARISTEID. XXVI 50 (II 105 Keil): ἐπειδὴ τε τοῖς ἐκείνων
 10 (sc. τῶν Λακεδαιμονίων) ἀδικήμασι καὶ τῷ μίσει τῷ διὰ ταῦτα εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀντιθέμεναι Θηβαῖοι ἐκράτησαν αὐτοὺς [τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην], ὁμοῦ τε Λακεδαιμόνιοι ἐκποδὼν ἦσαν καὶ Θηβαίους οὐδεὶς αὖ φέρειν ἐδύνατο μίαν μάχην εὐτυχήσαντας, ἀλλ' ἀπεφάνθη λυσιτελοῦν ἔτι τὴν Καδμείαν ἔχεσθαι μᾶλλον ἢ κεκρατηκέναι Λακεδαιμονίων <Θηβαίους> — οὕτως
 15 ἐμυσήθησαν. (51) καὶ ταῦτα οὐ δὴ πού κατηγορίας ἐνεκα κοινῆς τῶν Ἑλλήνων συνεσκευσάμην, ὥσπερ ὁ Θανμαστός ἐκεῖνος ὁ τὸν Τρικάρανον ποιήσας — μήποτε ἀνάγκη τοσαύτη γένοιτο —, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐπιδεικνύει βουλόμενος, ὅτι οὐπω πρὸ ὑμῶν ἦν τὸ ἄρχειν εἰδέναι.

Fragmente ohne Buchtitel.

20 AUS DEN ΠΡΩΤΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ (F 2—3)

22 (—) DIOG. LAERT. I 40: Ἀναξιμένης δὲ φησι πάντας (sc. τοὺς cu. 583,2 ἐπὶ τὰ σοφούς) ἐπιθέσθαι ποιητικῇ.

23 (6) HARPOKR. s. Ἀρχιδάμειος πόλεμος· Λυσίας ἐν τῷ κατ' a. 431/21 Ἀνδροτιώνος (F 9 Fuhr) καὶ <Δείναρχος κατὰ> Πυθέου ξενίας. τὰ πρῶτα
 25 δέκα ἔτη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου Ἀρχιδάμειος ἐκλήθη πόλεμος, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀρχίδαμον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν, καθὰ Θουκυδίδης καὶ Ἐφορος (70 F 197) καὶ Ἀναξιμένης φασίν.

24 (5) PLUTARCH. Public. 9: λέγεται δὲ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπι- a. 594/3? ταφίων ἐκεῖνος (des Publicola auf Brutus) γενέσθαι πρεσβύτερος, εἴ γε
 30 μὴ καὶ τοῦτο Σόλωνός ἐστιν, ὡς Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ ἱστοροῖ.

25 (3) STRAB. XIII 1, 19: Μιλησίων δ' εἰσὶ καὶ αἱ Κολωναὶ αἱ ἐπὲρ Λαμψάκου ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῆς Λαμψακηνῆς· ἄλλαι δ' εἰσὶν ἐπὶ τῇ ἐκτὸς Ἑλλησποντίας Θαλάττῃ, Ἰλίου διέχουσαι σταδίους τετραράκοντα

1 ὅτι τε Eus ὅτε Synk ἔτι τε Routh Ἀθ. τε? 9 τε: 'malim δὲ' Keil
 11 αὐτοὺς SD αὐτῶν UT 11—12 [τὴν — μάχην] Keil 13 ἀλλ' ἀπεφάνθη
 λυσιτελοῦν ἔτι (sentenz aus dem Τρικάρανος) Wilamowitz ἀλλὰ τί ἐφάνθη λυσι-
 τελοῦν; ἔτι Ar ἄλλο τί ἐφάνθη ἢ λυσιτελεῖν ἔτι? 14 ἔχεσθαι Reiske ἀνέχεσθαι Ar
 <Θηβαίους> Keil 24 <Δείναρχος κατὰ> Maussac 25 δέκα om BCF Epit
 Suid Lex Seguer 450, 2 Bk [δέκα] o. ὁ Ullrich 26 τὸν om B

πρὸς τοῖς ἑκατόν, ἐξ ὧν τὸν Κύκνον φασίν. Ἀναξιμένης δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ φησὶ λέγεσθαι Κολωνὰς καὶ ἐν τῇ Φωκίδι καὶ ἐν Θετταλίᾳ, ἐν δὲ τῇ Παριανῇ ἐστὶν Ἰλιοκολώνη.

26 (4) — XIV 1, 6: πολλὰ δὲ τῆς πόλεως ἔργα ταύτης (sc. Μιλή-
 5 του), μέγιστον δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀποικιῶν· ὃ τε γὰρ Εὐξείνους πόντος
 ὑπὸ τούτων συνώκισται πᾶς καὶ ἡ Προποντὶς καὶ ἄλλοι πλείους τόποι.
 Ἀναξιμένης γοῦν ὁ Λαμψακηνὸς οὕτω φησίν, ὅτι καὶ Ἰκαρον τὴν νῆσον
 καὶ Λέρον Μιλήσιοι συνώκισαν καὶ περὶ Ἑλλήσποντον ἐν μὲν τῇ χερρονήσῳ
 Αἰμνας, ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ Ἀβυδὸν Ἀρίσβαν, Παισόν· ἐν δὲ τῇ Κυζικηνῶν
 10 νήσῳ Ἀρτάκη, Κύζικον· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Τρωάδος Σκῆψιν.

AUS DEN ΦΙΛΙΠΠΙΚΑ (F 4—14)

27 (8) ATHEN. V 58 p. 217 D: Περδίκκας τοίνυν πρὸ Ἀρχελαίου ᾧ
 βασιλεύει, ὡς μὲν ὁ Ἀκάνθιος φησὶν Νικομήδης (III) ἔτη $\overline{\mu\alpha}$, Θεόπομπος
 (115 F 279) δὲ $\overline{\lambda\epsilon}$, Ἀναξιμένης $\overline{\mu}$, Ἰερώνυμος (154 F 1) $\overline{\kappa\eta}$, Μαρσύας
 15 (135—136 F 15) δὲ καὶ Φιλόχορος (III) $\overline{\kappa\gamma}$.

28 (—) DIDYMOS zu Demosth. 8, 8: τοῦ Φιλίππου ἐπὶ ἄρχοντος ^{a. 344/3}_{F?}
 Ἀνκίσκου Ἀθήναζε περὶ εἰρήνης πέμψαντος, βασιλέως πρέσβεις συμπροσή-
 καντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ ὑπεροπτικώτερον ἢ ἐχρῆν διελέχθησαν αὐτοῖς·
 εἰρηνεύσειν γὰρ πρὸς Ἀ[ρταξέρξη]ν, ἐὰν μὴ ἐπὶ τὰς Ἑλλην[ίδας] ἦν [πόλεις.
 20 ἀφηγού]νται τ[αῦτ]α Ἀνδροτίων (III), ὃς καὶ τ[οῦ] (?) εἶπε, καὶ Ἀνα[ξιμένης].
 εἴη δ' ἂν ἄμεινον [τὰ τοῦ Φι]λ[ο]χόρου (III) παραγράψαι

AUS ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ (F 15—17)

29 (15) PLUTARCH. De Alex. fort. I 3 p. 327 D: ... μᾶλλον ^{a. 334}_{F?}
 δὲ τὴν πάντων ἀνθρώπων ἀρχὴν εἰς νοῦν ἐμβαλέσθαι (sc. ἐθάρρησεν
 25 Ἀλέξανδρος), τοῖς τρισμυρίοις, οἷσθαι, πεζοῖς καὶ τετρακισχίλοις ἱππεῦσι
 πιστεύσας· τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν, ὡς Ἀριστόβουλος φησὶν (139 F 4)· ὡς δὲ
 Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς (138 F 4), τρισμύριοι πεζοί, πεντακισχίλιοι δ'
 ἱππεῖς· ὡς δ' Ἀναξιμένης, τετρακισμύριοι πεζοὶ καὶ τρισχίλιοι, πεντα-
 30 κισχίλιοι δὲ καὶ πεντακόσιοι ἱππεῖς. τὸ δὲ λαμπρὸν αὐτῷ καὶ μέγα
 παρασκευασθὲν ὑπὸ τῆς Τύχης ἐφόδιον ἐβδομήκοντα τάλαντ' ἦν, ὡς φησὶν
 Ἀριστόβουλος· ὡς δὲ Δουῆρις (76 F 40), τριάκοντα μόνον ἡμερῶν ἐπισι-
 τισμός. s. 76 F 40.

5 ἀποικιῶν x ἀποίκων cett 16—21 erg. Diels-Schubart 17—18, οὐ προσήκοντο
 Wendland 19 Ἀ[ρταξέρξη]ν liest Croenert Ἀ[ρταξέρξη]ν D-Sch a[ὐτοῦς εἶπον]
 Fuhr 20 τότε sehr zweifelhaft, 'nicht T. . . , eher Y oder P' Croenert Ἀναξι-
 μένης Wilamowitz . . .]ξιμενεῖς o. . .]υομενεῖς Pap (Ξ sicher' Croenert) 25 πῶς
 οἷσθε Reiske οἰκοθεν? 28—29 πεντακισχίλιοι: τετρακισχίλιοι?

AUS ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ (T 13)

30 (20) VIT. HOM. Rom. VI p. 30, 24 Wil: Ἀναξιμένης μὲν οὖν καὶ Δαμάσῃς (5 F 11) καὶ Πίνδαρος (F 264) Χίον αὐτὸν ἀποφαίνονται, καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασιν.

5

UNGEWISSE STELLUNG.

31 (—) STOB. Flor. II 8, 17: Ἀναξιμένους· «τὸ γὰρ δυσλόγιστον τοῦ βίου τοῖς ἀνθρώποις τύχην προσαγορεύειν εἰώθαμεν. εἰ γὰρ ταῖς γνώμαις πάντα κατωρθοῦμεν, ὄνομα (τῆς) τύχης οὐκ ἂν ἦν.»

32 (21) — Flor. III 38, 44: Ἀναξιμένους· «οἱ γὰρ μετὰ φθόρον κρίνοντες τὸ πρῶτον ἀπονέμουσι τοῖς χειρίστοις, οὐ τοῖς βελτίστοις.»

33 (22) — — III 38, 45: τοῦ αὐτοῦ· «ὅσοι γὰρ τὰ καλῶς ᾔθνηντα ἢ πραχθέντα διὰ φθόρον οὐκ ἐπαινοῦσι, πῶς ἂν οὗτοι τοῖς ἔργοις ὠφελήσειαν;»

34 (24) — — IV 25, 37: Ἀναξιμένους· «οὗτος γὰρ μάλιστα πάντων φιλοπάτωρ ἐστίν, ὅστις ζητεῖ δι' οὗ μηδὲν λυπήσας τὸν πατέρα πλεῖστ' αὐτὸν εὐφραίνειν ἂν. τί γὰρ ἐστι δικαιότερον ἢ τοὺς γενέσεως καὶ παιδείας αἰτίλους ὄντας ἀντενεργεῖν;»

35 (25) — — IV 33, 21: Ἀναξιμένους· «οὗ γὰρ οὕτως οἱ πλουτοῦντες ὥς οἱ πένητες τοὺς ἀνυχοῦντας οἰκτιρεῖν εἰώθασι· δεδιότες γὰρ περὶ αὐτῶν τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς ἐλεοῦσιν.»

36 (25) — — IV 33, 22: (τοῦ αὐτοῦ)· «ἡ γὰρ πενία καὶ πρὸς τὰς τέχνας δεινότερους καὶ πρὸς τὸν βίον τεχνικωτέρους τοὺς ἀνθρώπους καθίστησι.»

37 (25) — — IV 33, 22a: (τοῦ αὐτοῦ)· «χαλεπὴ γὰρ διδάσκαλος ἡ πενία τοῦ μικρὸν φρονεῖν.»

38 (26) — — IV 50, 91: Ἀναξιμένους· «τοῖς γὰρ ἀστείοις πρεσβύταις ὅσον αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἀπομαραίνονται, ἰσοῦστον αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι πάλιν ἀδύονται, καὶ τοσοῦτοι βεβαιότερον αὐτοῖς παρέχει τὸ λέγειν τί χρήσιμον τοῖς ἄλλοις καὶ παρ' ἑτέρων αὐτοὺς ἀκούειν· ὥστε τὰς μὲν ἀπὸ τῶν βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ ἀφροδισίων ἡδονὰς γινομένας ἰδεῖν ἐστὶν οὐχ οὕτως εἰς τὸ παραχρῆμα εὐφραίνουσας ὥς ὕστερον λυπούσας, ἡ δὲ περὶ τοὺς λόγους ἡδονὴ καὶ μάθησις ἐν τε τῷ παραυτίκα εὐφραίνει καὶ πρὸς τὸν ἄλλον βίον τοὺς μανθάνοντας ἡδέως παρὰσκενάζει.»

39 (—) SUID. s. ἔχειον· ἀπὸ τοῦ ἐχέτωσαν, δυνικῶς. ἔλεγον τοῦτο Τίμαιος (III) καὶ Ἀναξιμένης, ἔχειον δὲ καὶ Κλείταρχον (137 F 36) αὐτοῖς νοοῦντα ἐς μίαν καὶ τὴν αὐτήν·

8 κατωρθοῦμεν Meineke κατορθοῦμεν Stob ὄνομα τῆς τύχης Heeren ὄν. τύχης P ὀνόματα ψυχῆς F 12 ἂν οὗτοι Blass οὗτοι ἂν Stob 16 εὐφραίνειν ἂν Blass εὐφράναιτ' ἂν Stob 21—25 'de Anaximene vix dubites. quattuor lemmata se excipiunt litterarum ordine' Hense 29 παρέχει: ὑπάρχει Meineke πάρεσι Serruys 33 πρὸς (τὸ) τὸν Meineke 34 ἡδέως S (Hense) διάγειν ἡδέως MA vulg 36 νοοῦντα Bernhardt —τας Suid

Zweifelhaftes.

DE PICTURIS ANTIQUIS.

40 (p. 33) FULGENT. myth. III 3 p. 62 Helm: *Anaximenes, qui de picturis antiquis disseruit, libro secundo ait venationem Acteonem dilexisse; qui cum ad maturam*
pervenisset aetatem, consideratis venationum periculis, id est quasi nudam artis suae
rationem videns, timidus factus est; unde et cor cervi habens, unde et Homerus ait
'οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο' . . . sed dum periculum venandi
fugiret, affectum tamen canum non dimisit, quos inaniter pascendo paene omnem sub-
stantiam perdidit. ob hanc rem a canibus suis devoratus esse dicitur.

10

Anhang.

41 (—) [DEMOSTH.] or. XII: Ἐπιστολὴ Φιλίππου. Φίλιππος Ἀθηναίων τῇ ΦΙΛ. Ζ
 βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἐπειδὴ πολλάκις μου πρέσβεις ἀποστέλλαντος,
 ἵν' ἐμμένωμεν τοῖς ὅροις καὶ ταῖς ὁμολογίαις, οὐδεμίαν ἐποιεῖσθ' ἐπιστροφὴν,
 ὧμην δεῖν πέμψαι πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἀδικεῖσθαι νομίζω. μὴ θαυμάσητε δὲ τὸ
 15 μῆκος τῆς ἐπιστολῆς· πολλῶν γὰρ ὑπαρχόντων ἐγκλημάτων ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑπὲρ
 ἀπάντων δηλώσαι καθαρῶς.

(2) πρῶτον μὲν γὰρ Νικίον τοῦ κήρυκος ἀρπασθέντος ἐκ τῆς χώρας τῆς
 ἐμῆς, οὐχ ὅτι τοῖς παρανομοῦσιν ἐπετιμήσατε τὴν δίκην, ἀλλὰ τὸν ἀδικούμενον
 εἰρξάτε δέκα μῆνας· ἃς δ' ἔφερε παρ' ἡμῶν ἐπιστολὰς, ἀνέγνωτ' ἐπὶ τοῦ βήματος.
 20 ἔπειτα Θασίων ὑποδεχομένων τὰς Βυζαντίων τριήρεις καὶ τῶν ληιστῶν τοὺς βου-
 λομένους οὐδὲν ἐφροντίζετε, τῶν συνθηκῶν διαρρηθῆναι λεγουσῶν πολεμίους εἶναι
 τοὺς ταῦτα ποιοῦντας. (3) ἔτι τοῖνυν περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Διοπείδης ἐμβάλων
 εἰς τὴν χώραν Κρωβύλῃν μὲν καὶ τὴν Τιρίστασιν ἐξηνδραποδίσατο, τὴν δὲ προσεχὴ
 Θράικην ἐπόρθησε, τέλος δ' εἰς τοῦτ' ἦλθε παρανομίας ὥστ' Ἀμφίλοχον ὑπὲρ τῶν
 25 αἰχμαλώτων ἐλθόντα πρεσβευτὴν συλλαβὼν καὶ τὰς ἐσχάτας ἀνάγκας ἐπιθεὶς ἀπελύ-
 τρωσε ταλάντων ἑννέα· καὶ ταῦτα τῷ δήμῳ συνδοκοῦντ' ἐποίησεν. (4) καίτοι τὸ
 παρανομεῖν εἰς κήρυκα καὶ πρέσβεις τοῖς ἄλλοις τε πᾶσιν ἀσεβὲς εἶναι δοκεῖ καὶ
 μάλιστα ὑμῖν· Μεγαρέων γοῦν Ἀνθεμόκριτον ἀνελόντων εἰς τοῦτ' ἐλήλυθεν ὁ δῆμος
 ὥστε μυστηρίων μὲν εἶργον αὐτοὺς, ὑπόμνημα δὲ τῆς ἀδικίας ἔστησαν ἀνδριάντα
 30 πρὸ τῶν πυλῶν. καίτοι πῶς οὐ δεινόν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τοὺς
 δρᾶσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας; (5) Καλλίας τοῖνυν ὁ παρ' ὑμῶν
 στρατηγὸς τὰς μὲν πόλεις τὰς ἐν τῷ Παγασίτῃ κόλπῳ κατοικουμένας ἔλαβεν
 ἀπάσας, ὑμῖν μὲν ἐνόρκους, ἐμοὶ δὲ συμμαχίδας οὕσας, τοὺς δ' εἰς Μακεδονίαν
 πλέοντας ἐπώλει πάντας πολεμίους κρίνων· καὶ διὰ ταῦθ' ὑμεῖς ἐπὶ νειτ' αὐτὸν ἐν
 35 τοῖς ψηφίσμασιν. ὥστ' ἔγωγ' ἀπορῶ τί ποτ' ἔσται καινότερον, ἢ ὁμολογήσητέ μοι
 πολεμεῖν· καὶ γὰρ ὅτε <οὐπῶ> φανερῶς διεφερόμεθα, ληιστὰς ἐξεπέμπετε καὶ τοὺς
 πλέοντας ὡς ἡμᾶς ἐπωλεῖτε, τοῖς ἐναντίοις ἐβοηθεῖτε, τὴν χώραν μου κακῶς ἐποιεῖτε.

(6) χωρὶς τοῖνυν εἰς τοῦτο παρανομίας ἀφίχθε καὶ δυσμενείας ὥστε καὶ πρὸς
 τὸν Πέροσιν πρέσβεις ἀπεστάλακατε πείσοντας αὐτὸν ἐμοὶ πολεμεῖν· ὁ μάλιστα ἂν τις

11 der brief fehlt in SLA 18 οὐχ ὅτι — τὴν δίκην Weil οὐ — ὅτι ι.
 δ. Dem 23 χώραν τὴν ἐμὴν ο. ἄ. ? Blass 26 συνδοκοῦντα Cobet εὐ δοκοῦντα
 Dem 28 γοῦν FYO οὖν vulg τοῦτ' <ὄργης> Wolf 29 εἶργον Cobet
 εἶργειν Dem ὑπόμνημα Reiske ὑπομνήματα Dem 36 <οὐπῶ> Wendland
 <οὐ> Richards

θανυμάσειεν. πρὸ μὲν γὰρ τοῦ λαβεῖν αὐτὸν Αἴγυπτον καὶ Φοινίκην ἐψηφίσασθε, ἂν ἐκεῖνός τι νεωτερίζῃ, παρακαλεῖν ὁμοίως ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας ἅπαντας ἐπ' αὐτόν· (7) νῦν δὲ τοσοῦτον ὑμῖν περιέσσι τοῦ πρὸς ἐμὲ μίσους ὥστε πρὸς ἐκεῖνον διαλέγεσθε περὶ τῆς ἐπιμαχίας. καίτοι τὸ παλαιὸν οἱ πατέρες ὡμῶν, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπετίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρορην ἐπὶ τοὺς Ἑλλήνας· ὑμεῖς δ' οὐκ αἰσχύνεσθε ταῦτα ποιοῦντες ἃ διατελεῖτε τοῖς τυράννοις ἐγκαλοῦντες.

(8) ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ γράφετ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ἐμοὶ προστάττοντες Τήρην καὶ Κερσοβλέπτην εἶν Θοράκης ἄρχειν, ὡς ὄντας Ἀθηναίους. ἐγὼ δὲ τούτους οὔτε τῶν περὶ τῆς εἰρήνης συνθηκῶν οἶδα μετασχόντας ὑμῖν οὐτ' ἐν ταῖς στήλαις ἀναγεγραμμένους οὐτ' Ἀθηναίους ὄντας, ἀλλὰ Τήρην μὲν μέτ' ἐμοῦ στρατευόμενον ἐφ' ὑμᾶς, Κερσοβλέπτην δὲ τοῖς παρ' ἐμοῦ πρεσβευταῖς ἰδίαι μὲν τοὺς δοκούς ὁμοῖαι προθυμούμενον, κωλυθέντα δ' ὑπὸ τῶν ὑμετέρων στρατηγῶν ἀποφαινόντων αὐτὸν Ἀθηναίων ἐχθρόν. (9) καίτοι πῶς ἐστὶ τοῦτ' ἴσον ἢ δίκαιον, ὅταν μὲν ὑμῖν συμφέρῃ, πολέμιον εἶναι φάσκειν αὐτὸν τῆς πόλεως, ὅταν δ' ἐμὲ συκοφαντεῖν βούλησθε, πολίτην ἀποδείκνυσθαι τὸν αὐτὸν ὅφ' ὑμῶν· καὶ Σιτάλκον μὲν ἀποθανόντος, ὧι μετέδοτε τῆς πολιτείας, εὐθὺς ποιήσασθαι πρὸς τὸν ἀποκτείναντα φιλίαν, ὑπὲρ δὲ Κερσοβλέπτου πόλεμον αἰρεσθαι πρὸς ἡμᾶς; καὶ ταῦτα σαφῶς εἰδότες ὅτι τῶν λαμβανόντων τὰς δωρεὰς τὰς τοιαύτας οὐδείς οὔτε τῶν νόμων οὔτε τῶν ψηφισμάτων οὐδὲν φροντίζει τῶν ὑμετέρων. (10) οὐ μὴν ἀλλ' εἰ δεῖ πάντα τὰλλα παραλιπόντα συντόμως εἰπεῖν, ὑμεῖς ἔδοτε πολιτείαν Εὐαγόροι τῷ Κυπρίῳ καὶ Διονυσίῳ τῷ Συρακοσίῳ καὶ τοῖς ἐγγόνοις τοῖς ἐκείνων. ἂν οὖν πείσῃτε τοὺς ἐκβαλόντας ἐκατέρους αὐτῶν ἀποδοῦναι πάλιν τὰς ἀρχὰς τοῖς ἐκπεσοῦσι, κομίζεσθε καὶ παρ' ἐμοῦ τὴν Θοράκην, δος Τήρης καὶ Κερσοβλέπτης ἥρχον. εἰ δὲ τοῖς μὲν ἐκείνων κρατήσασι μηδ' ἐγκαλεῖν δέξιοιτε μηδὲν, ἐμὲ δ' ἐνοχλεῖτε, πῶς οὐ δικαίως ὑμᾶς ἀμυνοίμην ἄν;

(11) περὶ μὲν οὖν τούτων πολλὰ λέγειν ἔχων ἔτι δίκαια, παραλιπεῖν προαιροῦμαι· Καρδιανοῖς δὲ φημι βοηθεῖν, γεγονώς αὐτοῖς πρὸ τῆς εἰρήνης σύμμαχος, οὐκ ἐθελόντων δ' ὑμῶν ἐλθεῖν εἰς κρίσιν, πολλάκις μὲν ἐμοῦ δεηθέντος, οὐκ ὀλιγάκις δ' ἐκείνων· ὥστε πῶς οὐκ ἂν εἴην πάντων φανλότατος, εἰ καταλιπὼν τοὺς συμμαχοὺς μᾶλλον ὑμῶν φροντίζοιμι τῶν πάντα μοι τρόπον ἐνοχλούντων ἢ τῶν βεβαίως μοι φίλων ἀεὶ μενόντων;

(12) εἰ τοίνυν δεῖ μηδὲ τοῦτο παραλιπεῖν, εἰς τοσοῦτον ἐληλύθατε πλεονεξίας ὥστε πρότερον μὲν ἐνεκαλεῖτέ μοι τὰ προειρημένα μόνον, τὰ δ' ὑπογυιότατα Πεπαρηθίων φασκόντων δεῖνὰ πεπονθένειν προσετάξατε τῷ στρατηγῷ δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ὑπὲρ ἐκείνων, οὐς ἐγὼ μὲν ἐτιμωρησάμην ἐνδοεστέως ἢ προσήκεν, ἐκεῖνοι δ' εἰρήνης οὔσης καταλαβόντες Ἀλόννησον οὔτε τὸ χωρίον οὔτε τοὺς φρουροὺς ἀπέδιδον ἀέμψαντος ὑπὲρ αὐτῶν ἐμοῦ πολλάκις. (13) ὑμεῖς δ' ὦν μὲν ἠδίκησαν ἐμὲ Πεπαρηθῖοι, τούτων μὲν οὐδὲν ἐπεσκέψασθε, τὴν δὲ τιμωρίαν * ἀκριβῶς εἰδότες * καίτοι τὴν νῆσον οὐτ' ἐκείνους οὐτ' ὑμᾶς ἀφειλόμην, ἀλλὰ τὸν ληιστὴν Σώστρατον. εἰ μὲν οὖν αὐτοὶ φατε παραδοῦναι Σωστράτῳ, ληιστὰς ὁμολογεῖτε καταπέμπειν· εἰ

4 διαλέγεσθε Dobree —σθαι Dem [τῆς] Cobet ἐπιμαχίας O¹ συμμαχίας al ἐπισυμμαχίας vulg 18 αἰρεσθαι GH Schaefer αἰρεῖσθαι Dem ἀρασθαι Dobree cf. XIV 3 24 ἤρχον Blass ἤρχεν FY εἶχεν vulg 28 δ' FYO om vulg 34 <Κηφισοφῶντι> (vgl. Schaefer Demosth. II 461) τῷ στρατηγῷ ο. τῷ <παρ' ὑμῖν> στρατηγῷ? (nicht Ἀριστομήδει aus Didym. zu Demosth. 9, 43) doch s. § 16 38 lücken Jac. d. εἶδετε Blass d. ἐξετάζετε? Weil d. εἰδότες ὅτι Felicianus

δ' ἀκόντων ὁμῶν ἐκεῖνος ἐκράτει, τί δεινὸν πεπόνθατε λαβόντος ἐμοῦ καὶ τὸν τόπον τοῖς πλείουσιν ἀσφαλῇ παρέχοντας; (14) τοσαύτην δέ μοι ποιουμένον πρόνοιαν τῆς ὑμετέρας πόλεως καὶ διδόντος αὐτῇ τὴν νῆσον, οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἶων, ἀπολαβεῖν δὲ συνεβούλευον, ὅπως ὑπομείνας μὲν τὸ προσστατιτόμενον τὴν ἀλλοτρίαν
 5 ἔχειν ὁμολογῶ, μὴ προέμενος δὲ τὸ χωρίον ὑποπτος γένωμαι τῷ πλήθει. γνοὺς ἐγὼ ταῦτα προὔκαλούμην κριθῆναι περὶ τούτων πρὸς ἡμᾶς, ἢν' ἐάν μὲν ἐμὴ γνωσθῇ, παρ' ἐμοῦ δοθῇ τὸ χωρίον ὑμῖν, ἐάν δ' ὑμετέρα κριθῇ, τότε ἀποδῶ τῷ δήμῳ. (15) ταῦτα δ' ἐμοῦ πολλάκις ἀξιούντος, ὑμεῖς μὲν οὐ προσείχετε, Πεπαρήθιοι δὲ τὴν νῆσον κατέλαβον. τί οὖν ἐχρῆν με ποιεῖν; οὐ δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ὑπερβε-
 10 βηκότων τοὺς δοκούς; οὐ τιμωρήσασθαι τοὺς οὕτως ὑπερηφάνως ἀσελγαίνοντας; καὶ γὰρ εἰ Πεπαρηθίων ἦν ἡ νῆσος, ἵ προσῆκεν ἀπαιτεῖν Ἀθηναίους; εἰ δ' ὑμετέρα, πῶς οὐκ ἐκείνοις ὀργίζεσθε καταλαβοῦσι τὴν ἀλλοτρίαν;

(16) εἰς τοῦτο δὲ προβεβήκαμεν ἔχθρας ὥστε βουλόμενος ταῖς ναυσὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον παραβαλεῖν ἀναγκάσθην αὐτὰς παραπέμψαι διὰ Χερρονήσου τῇ στρατιᾷ,
 15 τῶν μὲν κληροῦχων κατὰ τὸ Πολυκράτους δόγμα πολεμούντων ἡμῖν, ὁμῶν δὲ τοιαῦτα ψηφίζομένων, τοῦ δὲ στρατηγοῦ Βυζαντίους τε παρακαλοῦντος καὶ διαγγέλλοντος πρὸς ἅπαντας ὅτι πολεμεῖν αὐτῷ προστάτετε, ἂν καιρὸν λάβῃ. τοιαῦτα δὲ πάσῃ δυνάμει τῆς πόλεως καὶ τῶν τριήρων καὶ τῆς χώρας ἀπασχόμην, ἱκανὸς ὢν τὰ πλεῖστα λαβεῖν ἢ πάντα, καὶ διατετέλεκα προκαλούμενος ὑμᾶς εἰς κρίσιν ἐλθεῖν ὑπὲρ ὧν αἰτιώμεθ'
 20 ἀλλήλους. (17) καίτοι σκοπεῖσθε πότερον κάλλιον ἐστὶν ὀπλοῖς ἢ λόγοις διακρίνεσθαι, καὶ πότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτὰς ἢ πεῖσαι τινας ἐτέρους· καὶ λογίσεσθ' ὥς ἀλογόν ἐστιν Ἀθηναίους θάσους μὲν καὶ Μαρωνίτας ἀναγκάσαι περὶ Στρώμης διακριθῆναι λόγοις, αὐτοὺς δὲ πρὸς ἐμὲ μὴ διαλύσασθαι περὶ ὧν ἀμφισβητιούμεν τὸν τρόπον τοῦτον, ἄλλως τε καὶ γινώσκοντας ὅτι νικηθέντες μὲν οὐδὲν ἀποβαλεῖτε, κρατήσαντες
 25 δὲ λήψεσθε τὰ νῦν ὅφ' ἡμῖν ὄντα.

(18) πάντων δέ μοι δοκεῖ παραλογώτατον εἶναι, διότι πέμψαντος ἐμοῦ πρέσβεις ἀπὸ τῆς συμμαχίας πάσης, ἢν' ὡς μάρτυρες, καὶ βουλομένον ποιήσασθαι πρὸς ὑμᾶς δικαίας ὁμολογίας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ τοὺς περὶ τούτων λόγους ἐδέξασθε παρὰ τῶν προεβουλότων, ἐξὸν ὑμῖν ἢ τῶν κινδύνων ἀπαλλάξαι τοὺς δυσχερεῖς ὑποπιτεύοντάς
 30 τι καθ' ἡμῶν ἢ φανερώς ἐξελέγξαι με φανλότερον ὄντα τῶν ἀπάντων. (19) τῷ μὲν οὖν δήμῳ ταῦτα συνέφερε, τοῖς δὲ λέγουσιν οὐκ ἐλυσσιτέλει. φασὶ γὰρ οἱ τῆς πολιτείας τῆς παρ' ὑμῖν ἔμπειροι τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην· ἢ γὰρ συναγωνιζομένους τοῖς στρατηγοῖς ἢ συκοφαντοῦντας αἰεὶ τι λαμβάνειν παρ' αὐτῶν, ἔτι δὲ τῶν πολιτῶν τοῖς γνωριμωτάτοις καὶ τῶν ἔξωθεν τοῖς ἐνδοξοτάτοις
 35 λουδορουμένους ἐπὶ τοῦ βήματος περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν ὥς εἰσι δημοτικοί.

(20) ῥαῖδιον μὲν οὖν ἐστὶ μοι παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτοὺς μικρὰ πάννυ προεμένῳ καὶ ποιῆσαι λέγειν ἐπαίνους ὑπὲρ ἡμῶν. ἀλλ' ἀσχυνοίμην ἂν, εἰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐνοίαν παρὰ τούτων φαινοίμην ὀνούμενος, οἱ πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς τοῦτο
 40 τόλμης ἦκουσιν ὥστε καὶ περὶ Ἀμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς ἀμφισβητεῖν ἐπιχειροῦσιν,

1 ἐκράτει FB Vind I κατεκράτει vulg 3 πόλεως (ὥστε) Blass 5 προέ-
 μενος Cobet προεμένος Dem γνοὺς δ' Reiske 6 ἡμᾶς Richards ὑμᾶς Dem
 12 ὀργίζεσθε Blass 16 διαγγέλλοντος Felicianus — ἔλλειν Dem 17 πολεμεῖν
 Felicianus πόλιν FYO πάλιν al 18 τῶν πόλεων Blass 22 Μαρωνίτας
 Blass (Meisterhans Att. Inschr.³ 54) — εἰτας Dem 23 ἀμφισβητοῦμεν F — οὔσι
 vulg 32 ἔμπειροι O γο ἔμποροι vulg 33 αἰεὶ τι λαμβάνειν Felicianus ἀντι-
 λαμβάνειν Dem 34 τῶν ἔξωθεν Palat. 113 τοῖς ἔ. vulg

ὅπερ ἥς τῶν ἀντιποιοιμένων αὐτῆς οἶμαι πολὺ δικαιότερα λέγειν αὐτός. (21) εἴτε γὰρ τῶν ἐξ ἀρχῆς κρατησάντων γίνεσθαι, πῶς οὐ δικαίως ἡμεῖς αὐτὴν ἔχομεν, Ἀλεξάνδρον τοῦ προγόνου πρώτου κατασχόντος τὸν τόπον, ὃθεν καὶ τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀπαρχὴν ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφοῦς; εἴτε τούτων μὲν ἀμφισβη-
 5 τήσεϊ τις, ἀξιοῖ δὲ γίνεσθαι τῶν ὕστερον γενομένων κυρίων, ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον· ἐκπολιωρκήσας γὰρ τοὺς ὑμᾶς μὲν ἐκβαλόντας, ὑπὸ Λακεδαιμονίων δὲ κατοικισθέντας, ἔλαβον τὸ χωρίον. (22) καίτοι πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις ἢ τῶν προγόνων παραδόντων ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι καταστάντες. ὑμεῖς δ' οὔτε πρῶτοι λαβόντες οὔτε νῦν ἔχοντες, ἐλάχιστον δὲ χρόνον ἐν τοῖς τόποις ἐμμενάντες, ἀντιποιεῖσθε
 10 τῆς πόλεως, καὶ ταῦτα πίστιν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοὶ βεβαιωτάτην ἐπιθέντες· πολλάκις γὰρ ἐμοῦ γράφοντος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ὑπὲρ αὐτῆς, ἐγνώκατε δικαίως ἔχειν ἡμᾶς, τότε μὲν ποιησάμενοι τὴν εἰρήνην ἔχοντος ἐμοῦ τὴν πόλιν, καὶ τα συμμαχίαν ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ὁμολογίαις. (23) καίτοι πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιότερα ταύτης κτήσις, τῆς τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς καταλειφθείσης ἡμῖν ὑπὸ τῶν προγόνων, πάλιν δὲ κατὰ πόλεμον
 15 ἐμῆς γεγενημένης, τρίτον δὲ συγχωρηθείσης ὅφ' ὑμῶν τῶν εἰθισμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν οὐδὲν ὑμῖν προσηκόντων;
 ἃ μὲν οὖν ἐγκαλῶ, ταῦτ' ἐστίν· ὥς δὲ προϋπαρχόντων καὶ διὰ τὴν ἐμὴν εὐλάβειαν μᾶλλον ἤδη τοῖς πράγμασιν ἐπιτιθεμένων καὶ καθ' ὅσον ἂν δύνῃσθε κακοποι-
 ούντων ὑμῶν, ἀμνησθῆναι μετὰ τοῦ δικαίου, καὶ μάρτυρας τοὺς θεοὺς ποιησάμενος
 20 διαλήφωμαι περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς.

73. DIYLLOS VON ATHEN.

357/6—297/1

T

1 DIOD. XVI 14, 5 (ol. 105, 4; 357/6): Δίλλος δὲ ὁ Ἀθη-
 ναῖος ἦρξται τῆς ἱστορίας ἀπὸ τῆς ἱεροσυλήσεως καὶ γέγραφε βύβλους
 25 εἴκοσι καὶ ἕξ, συμπεριλαβὼν πάσας τὰς ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γενομένας
 πράξεις περὶ τε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Σικελίαν. s. 70 T 9; 124 T 27.

2 — XVI 76, 6 (ol. 109, 4; 341/0): Δίλλος δ' ὁ Ἀθηναῖος τῆς
 δευτέρας συντάξεως ἀρχὴν πεποιήται τῆς Ἐφόρου ἱστορίας τὴν τελευτήν
 (70 T 10) καὶ τὰς ἑξῆς πράξεις συνείρει τὰς τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν
 30 βαρβάρων μέχρι τῆς Φιλίππου τελευτῆς (297/6).

3 — XXI 5 (Exc. Hoesch.): ὅτι Δίλλος Ἀθηναῖος συγγραφεὺς
 τὰς κοινὰς πράξεις συντάξας ἔγραψε βιβλία εἴκοσιν ἕξ, ὧν δὲ (78 T 1)...

5 ὅσατον? Blass 11 ἐγνώκατε Felicianus ἐγνωκότες Dem ἐγνωκότες
 (φαίνεσθαι) Cobet ἐγνωκότες δ. ἔ. ἡμᾶς (ἐψηφίσασθ' ἐκατέρους ἔχειν ἢ ἔχουσιν ο. ἄ.)
 Weil 12 τότε μὲν — καίτα (κατὰ Dem): οὐ μόνον — ἀλλὰ καὶ Blass s. Wend-
 land Anax. v. Lamps. 22 17—20 προϋπαρχόντων — καθ' ὑμᾶς Didym. zu
 Demosth. 10, 24ff. 19 ὑμῶν, ἀμνησθῆναι Cobet ὑμᾶς d. Dem 23 δόλος X¹
 24 ἀπὸ τῆς τοῦ ἱεροῦ συλήσεως Cobet 25 εἴκοσι καὶ ἕξ PXR εἴκοσι πέντε
 F εἴκοσι καὶ ἑπτὰ vulg συμπεραλαβὼν P 26 τε om F 27 δ' om PX
 29—30 καὶ βαρβάρων PX

4 PLUTARCH. De glor. Athen. 1 p. 345 EF: οἱ δ' ἄλλοι πάντες ιστορικοί, Κλειτόδημοι (III) Διύλλοι Φιλόχορος (III) Φύλαρχος (81 T 2), ἀλλοτριῶν γεγονάσιν ἔργων ὥσπερ δραμάτων ὑποκριταί, τὰς τῶν στρατηγῶν καὶ βασιλέων πράξεις διατιθέμενοι καὶ ταῖς ἐκείνων ὑποδύμενοι
5 μνήμας.

5 — De Herod. mal. 26 p. 862 B: ἀνὴρ Ἀθηναῖος οὐ τῶν παρημελημένων ἐν ἱστορίαι, Διύλλος ... (F 3).

6 PLIN. NH I 7: continentur gentium mirabiles figurae (e. q. s.)
... ex auctoribus ... externis ... Alexandro Polyhistore (§ 155),
10 Xenophonte (§ 155), Callimacho, Democrito (§ 189), Diyllo historico, Stratone qui contra Ephori εὐρήματα scripsit, Heraclide Pontico (§ 175) ...

F

ΙΣΤΟΡΙΑΙ $\bar{A}$ — $\overline{KF}$ $\bar{\Theta}$

15 1 (II 360, 3) ATHEN. IV 41 p. 155 A: Διύλλος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ α. 316/5 ἐνάτῃ τῶν Ἱστοριῶν φησιν ὡς Κάσανδρος ἐκ Βοιωτίας ἐπανιὼν καὶ θάψας τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν ἐν Αἰγαίαις καὶ μετ' αὐτῶν τὴν Κύνναν τὴν Εὐρυδίκης μητέρα καὶ τοῖς ἄλλοις τιμήσας οἷς προσήκει καὶ μονομαχίας ἀγῶνα ἔθηκεν, εἰς ὃν κατέβησαν τέσσαρες τῶν στρατιωτῶν.

20

OHNE BUCHTITEL.

2 (2) HARPOKR. s. Ἀριστιῶν· Ὑπεριδης κατὰ Δημοσθένους (p. 13 a. 331 Bl.⁸). οὗτος Σάμιος μὲν ἐστὶν ἢ Πλαταιεύς, ὡς Διύλλος φησιν, ἐκ μειρακυλλίου δ' ἐταῖρος Δημοσθένους. ἐπέμφθη δ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἑραισίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν, ὡς φησι Μαρσύας ἐν ε' Τῶν περὶ Ἀλέξανδρον
25 (135 F 2).

3 (1) PLUTARCH. De Herod. mal. 26 p. 862 B: ὅτι μέντοι δέκα τάλαντα δωρεὰν ἔλαβεν (sc. Ἡρόδοτος) ἐξ Ἀθηνῶν, Ἀνύτου τὸ ψήφισμα γράψαντος, ἀνὴρ Ἀθηναῖος οὐ τῶν παρημελημένων ἐν ἱστορίαι Διύλλος εἶρηκεν.

2 Κλειτόδημοι Westermann κλεινόδημοι Plut δούλοι Plut Φύλαρχος
Reiske φίλαρχος Plut 3 ἔργων Polus ἐρώτων Plut 10 Diyllo historico Harduin
Diyllo (duilio) polystore historico Plin 15 Διύλλος Casaubonus δούλος A 17 Αἰ-
γαίαις: Diod. XIX 52, 5 (RX αἰγαίς F); Justin. VII 1, 10 Αἰγέαι Diod. XVI 92, 1
(αἰγαίς RF); XXII 12 Αἰγαί Diod. XVI 3, 5; Arrian. I 11, 1; Steph. Byz. s. v.; Plin.
NH IV 33 (aeglae v. 1) Αἰγαία (αἰγαί X) Ptolem. III 12, 36. 19 ἀγῶνα Musurus
ἀγῶνας A 21 Ἀρισταίων Lex. Seg. 444, 19 Bk 22 δ' ἄλλος ABF 27 Ἀνύτου
Turnebus ἀντὶ τοῦ Plut

ZWEIFELHAFTES.

4 (4) ATHEN. XIII 65 p. 593 EF: Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς Λαμπιτοῦς τῆς Σαμίας ἐταίρας ἐρασθεὶς ἠδέως δι' αὐτὴν καὶ Λαμπιτὴν προσηγορεύετο, ὡς φησι Δίνλλος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Χαριτοβλέφαρος.

5

74. EUPHANTOS VON OLYNTH.

T

1 DIOG. LAERT. II 110: Εὐβουλίδου δὲ καὶ Εὐφάντος γέγονε (sc. γνώριμος) ὁ Ὀλύνθιος, ἱστορίας γεγραφὼς τὰς κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς ἑαυτοῦ. ἐποίησε δὲ καὶ τραγωιδίας πλείους, ἐν αἷς εὐδοκίμει κατὰ τοὺς ἀγῶ-
10 νας. γέγονε δὲ καὶ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως (i. e. τοῦ Γονατᾶ) διδάσκαλος, πρὸς ὃν καὶ λόγον γέγραφε περὶ βασιλείας σφόδρα εὐδοκιμοῦντα. τὸν βίον δὲ γήραι κατέστρεψεν.

2 — II 113: περὶ τούτου (sc. Στίλπωνος) φησὶ Φίλιππος ὁ Μεγαρικὸς κατὰ λέξιν οὕτω· παρὰ μὲν γὰρ Θεοφράστου Μητροδώρον ἀπέσπασε . . . Δίφιλον
15 δὲ τὸν Βοσποριανὸν Εὐφάντου καὶ Μύρμηκα τὸν Ἐξαινέτου παραγενομένους ὡς ἐλέγχοντας ἀμφοτέρους ζηλωτὰς ἴσχε'.

3 PAP. HERC. 1112 fr. 2 (Croenert Kolotes u. Menedemos 26): κενο-
δοῦ[ι]α λ. . . | ντο τῆς συτατ. | . . [παρ]α[κ]ειμένη ἔτερο. | [.] ο. ρ Μέμ-
νονος κ[αὶ] | Ἀλεξί]νον καὶ σοῦ καὶ Ε[ὐ]βουλίδου καὶ Εὐφάντ[ου] | θε]ωρου-
20 μένων

F

ΙΣΤΟΡΙΑΙ

Δ

1 (III 19, 2) ATHEN. VI 59 p. 251 D (EUSTATH. Od. μ 70): Εὐ- a. 310/9?
25 φαντος δ' ἐν τετάρτῃ Ἱστοριῶν Πτολεμαίου φησὶ τοῦ †τρίτου βασιλεύ-
σαντος Αἰγύπτου κόλακα γενέσθαι Καλλικράτην, ὃς οὕτω δεινὸς ἦν, ὥς μὴ
μόνον Ὀδυσσεὺς εἰκόνα ἐν τῇ σφραγίδι περιφέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις
δνόματα θέσθαι Τηλέγονον καὶ Ἀντίκλειαν.

OHNE BUCHZAHL ODER BUCHTITEL.

2 (1) DIOG. LAERT. II 141: δοκεῖ δ' ἐμβριθέστατα πρεσβεῦσαι ca. 294/3
30 (sc. ὁ Μενέδημος) πρὸς Δημήτριον ὑπὲρ τοῦ Ὁρωποῦ, ὡς καὶ Εὐφάντος
ἐν Ἱστορίαις μνημονεύει.

3 (—) PHILODEM. Περὶ τῶν Στωικ. VI: . . . α. . . πολλάκις ἐξ [. . .
Κλεάν]θη. ἃ γὰρ λέγομεν, Ἰερώνυ[μ]ός τε (154 F 19) μαρτυρεῖ κ[αὶ] ὁ
35 Χαλκιδεὺς | Εὐφάντος, ἔτι δ' Ἡγήμων ὁ Ἀθη[ν]αῖος (?) . . .

3 δι' αὐτὴν Jacobs δ' αὐτὴν A προσηγορεύετο Jacobs προσηγόρευτο A
4 Δίνλλος: Δίδυμος Casaubonus (Diog. L. V 76 = 228 T 1) 25 πρῶτον Mallet
Hist. de l'école de Mégare 96 26 <περὶ τῶν μυθολογούμενων> δεινὸς Croenert

ZWEIFELHAFTES.

4 PORPHYR. De abst. IV 10: ἐκείνο μέντοι οὐ παραπεμπτόν, ὅτι τοὺς ἀποθανόντας τῶν εὖ γεγονότων δταν ταριχεύωσιν (sc. οἱ Αἰγύπτιοι), ἰδίαι τὴν κοιλίαν ἐξελόντες καὶ εἰς κιβωτὸν ἐνθέντες, μετὰ τῶν ἄλλων ὧν διαπράττονται ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ, καὶ τὴν κιβωτὸν κρατοῦντες πρὸς τὸν ἥλιον μαρτύρονται, ἐνὸς [τῶν] ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ ποιουμένου λόγον τῶν ταριχευτῶν. ἔστι δὲ καὶ ὁ λόγος, ὃν ἐρμήνευσεν Εὐφάντος ἐκ τῆς πατρίου διαλέκτου, τοιοῦτος· ὧ δέσποτα Ἥλιε καὶ θεοὶ πάντες οἱ τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις δόντες, προσδέξασθέ με καὶ παραδότε τοῖς αἰδίτοις θεοῖς σύνοικον. ἐγὼ γὰρ τοὺς θεοὺς, οὓς οἱ γονεῖς μοι παρέδειξαν, εὖσεβῶν διετέλουν ὅσον χρόνον ἐν τῷ ἐκείνων αἰῶνι τὸν βίον εἶχον, τοὺς τε τὸ σῶμά μου γεννήσαντας ἐτίμων ἀεὶ, τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων (οὐδένα) οὔτε ἀπέκτεινα οὔτε παρακαταθήκην ἀπεστέρησα οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἀνήκεστον διεπραξάμην. εἰ δέ τι ἄρα κατὰ τὸν ἑμαυτοῦ βίον ἤμαρτον ἢ φαρῶν ἢ πιῶν ὧν μὴ θεμιτὸν ἦν, οὐ δι' ἑμαυτὸν ἤμαρτον, ἀλλὰ διὰ ταῦτα — δειξας τὴν κιβωτὸν, ἐν ᾗ ἡ γαστήρ ἦν. καὶ ταῦτα εἰπὼν εἰς τὸν ποταμὸν ἀφίησι, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὡς καθαρὸν ταριχεύει. οὕτως ἀπολογίας δεῖσθαι ὠνήθησαν πρὸς τὸ θεῖον ὑπὲρ ὧν ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ διὰ ταῦτα ὕβρισαν.

75. DEMOCHARES VON ATHEN.

T

1 [PLUT.] Vit. X or. 847 C—E: εἶχε δὲ καὶ ἀδελφὴν (sc. ὁ Δημοσθένης), ἐξ ἧς καὶ Λάχηςτος Λευκονοέως ἀδελφιδοῦς αὐτῷ Δημοχάρης ἐγένετο, ἀνὴρ καὶ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς καὶ κατὰ τοὺς πολιτικοὺς λόγους οὐδενὸς χείρων. ἔστι δ' αὐτοῦ εἰκὼν ἐν τῷ πρυτανεῖῳ εἰσιόντων πρὸς τὴν ἐστίαν (ἐν) δεξιᾷ ὁ πρῶτος περιεζωσμένος ἅμα τῷ ἱματίῳ καὶ ξίφος· οὕτω γὰρ δημηγορεῖσθαι λέγεται, ἥνλικα Ἀντίπατρος ἐξήγειρε τοὺς ῥήτορας. χρόνῳ δ' ὕστερον Ἀθηναῖοι σίτησιν τ' ἐν πρυτανεῖῳ τοῖς συγγενεῖσι τοῦ Δημοσθένους ἔδωσαν καὶ αὐτῷ τετελευτηκότι τὴν εἰκόνα ἀνέθεσαν ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ Γοργίου ἀρχοντος (280/79), αἰτησαμένον αὐτῷ τὰς δωρεὰς τοῦ ἀδελφιδοῦ Δημοχάρους· ὧ καὶ αὐτῷ πάλιν ὁ υἱὸς Λάχης Δημοχάρους Λευκονοεὺς ἡιτήσατο δωρεὰς ἐπὶ Πυθαράτου ἀρχοντος (271/0), δεκάτῳ ὕστερον ἔτει . . . καὶ ἔστι τὰ ψηφίσματα ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀναγεγραμμένα (850 F — 851 F), ἡ δ' εἰκὼν τοῦ Δημοχάρους εἰς τὸ πρυτανεῖον μετεκομίσθη, περὶ ἧς προείρηται.

2 POLYB. XII 13: ὅτι Τίμαιος φησι (III) Δημοχάρην ἡταιρηκέναι μὲν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ εἶναι δ' ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φῦσᾶν, ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα καὶ τὰ Φιλαινίδος καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντογράφων. (2) ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις οὐχ οἷον ἂν τις διέθετο πεπαιδευμένος ἀνὴρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέγους (ἀπὸ τοῦ σώματος) ἐιργασμένων οὐδείς. (3) οὐδ' ἵνα πιστὸς φανῇ κατὰ τὴν αἰσχρολογίαν καὶ τὴν δλὴν ἀναισχυντίαν, καὶ προσκατέφηνεται τάνδρός, κομικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος ἀνώνυμον. (4) πόθεν δ' ἐγὼ καταστοχάζομαι τοῦτο; πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ καὶ πεφυκέναι καὶ

5 [τῶν] Nauck	11 (οὐδένα) Porson	12 ἐμόν Nauck	16 ὕβρισαν
Fogerolles ὕβριςαι Por	20 Λάχηςτος We(stermann) λάχου Pl	Λευκονοέως We	
λευκονοέως Pl	22 (ἐν) We	24 ἐξήγειρε Lambin ἐξήγει Pl	30 προείρηται:
Keil Herm. XXX 210	35 [ἀπὸ τοῦ σώμ.] Jac. ἐπὶ τέγους Valesius ἐπὶ τοῦ σώμ.		
Hultsch	36 οὐδ': ὁ δ' Suid. s. ἔμφασις	δλὴν P ἄλλην Suid	

τετράφθαι καλῶς Δημοχάρην, ἀδελφιδοῦν ὄντα Δημοσθένους· (5) δεύτερον ἐκ τοῦ μὴ μόνον στρατηγίας αὐτὸν ἡξιώσθαι παρ' Ἀθηναίοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τιμῶν (7) ἀλλ' οὐκ ἔστιν τούτων οὐδέν. οὐ γὰρ ἂν Ἀρχέδικος ὁ κωμωιδιογράφος (III 278, 4 Kock) ἔλεγε ταῦτα μόνος περὶ Δημοχάρους, ὡς Τίμαιος φησιν, ἀλλὰ πολλοὶ μὲν ἂν τῶν Ἀντιπάτρου φίλων (F 4)

3 CIC. Brut. 286: *et quidem duo fuerunt per idem tempus dissimiles inter se, sed Attici tamen: quorum Charisius multarum orationum, quas scribebat aliis, cum cupere videretur imitari Lysiam; Demochares autem, qui fuit Demostheni sororis filius, et orationes scripsit aliquot et earum rerum historiam quae erant Athenis ipsius aetate gestae non tam historico quam oratorio genere perscripsit.*

4 CIC. De or. II 95: *posteaquam extinctis his omnis eorum memoria sensim obscurata est et evanuit, alia quaedam dicendi molliora ac remissiora genera vixerunt. inde Demochares, quem aiunt sororis filium fuisse Demostheni, tum Phalereus ille Demetrius (228), omnium istorum mea sententia politissimus, alique horum similes exstiterunt.*

F

ΙΣΤΟΡΙΑΙ

 $\overline{K}$

20 1 (II 449, 3) ATHEN. VI 62 p. 252 F — 253 B: διαβόητος δὲ ἐγένετο a. 294/3? ἐπὶ κολακείαι καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος. Δημοχάρης γοῦν ὁ Δημοσθένους τοῦ ῥήτορος ἀνεψιὸς ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν διηγουμένος περὶ ἧς ἐποι- οῦντο οἱ Ἀθηναῖοι κολακείας πρὸς τὸν Πολιορκητὴν Δημήτριον καὶ ὅτι τοῦτ' οὐκ ἦν ἐκείνῳ βουλομένῳ, γράφει οὕτως· «ἐλύπει μὲν καὶ τούτων 25 ἔνια αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα γε παντε- λῶς αἰσχροὶ καὶ ταπεινά, Λεαίνης μὲν καὶ Λαμίας Ἀφρο- δίτης ἱερὰ καὶ Βουρίχου καὶ Ἀδειμάντου καὶ Ὁξυθέμιδος τῶν κολάκων αὐτοῦ καὶ βωμοὶ καὶ ἡρώια καὶ σπονδαί. τούτων ἐκάστωι καὶ παιᾶνες ἤιδοντο, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν 30 Δημήτριον θαυμάζειν ἐπὶ τοῖς γινομένοις καὶ λέγειν ὅτι ἐπ' αὐτοῦ οὐδεὶς Ἀθηναίων γέγονε μέγας καὶ ἀδρὸς τὴν ψυχήν.»

 $\overline{KA}$

2 (4) ATHEN. VI 62 p. 253 B—D: τί οὖν παράδοξον οἱ Ἀθηναῖοι a. 291 35 <οἱ> τῶν κολάκων κολακὲς ἐποίησαν [οἱ] εἰς αὐτὸν τὸν Δημήτριον παιᾶνας καὶ προσόδια αἰδοντες; γησι γοῦν ὁ Δημοχάρης ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ

15 *potentissimus* Mm
ἄλλα γ' ἐ(δόκει)? Kaibel
sc. τοῦ Δημητρίου (F 1)

23 πρὸς τὸν C πρὸς τε τὸν A
27 ἱερὰ C ἐραῖ A
[οἱ] Corais

25 ἀλλὰ om C
τῶν κολάκων:

γράφων· «ἐπανελθόντα δὲ τὸν Δημήτριον ἀπὸ τῆς Λευκά-
δος καὶ Κερκύρας εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο
οὐ μόνον θυμαίωντες καὶ στεφανοῦντες καὶ οἰνοχοοῦντες,
ἀλλὰ καὶ προσοδιακοὶ χοροὶ καὶ ἰθύφαλλοι μετ' ὀρχή-
5 σεως καὶ ὠιδῆς ἀπὴντων αὐτῷ καὶ ἐφιστάμενοι κατὰ
† τοὺς ὄχλους ἦιδον ὀρχούμενοι καὶ ἐπάιδοντες ὡς εἴη
μόνος θεὸς ἀληθινός, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδη-
μοῦσιν ἢ οὐκ εἰσίν, γεγρονῶς δ' εἴη ἐκ Ποσειδῶνος καὶ
Ἀφροδίτης, τῷ δὲ κάλλει διάφορος καὶ τῇ πρὸς πάντας
10 φιλανθρωπία κοινός. δεόμενοι δ' αὐτοῦ ἰκέτευν», φησί,
«καὶ προσεύχοντο». ὁ μὲν οὖν Δημοχάρης τοσαῦτα εἶρηκε περὶ τῆς
Ἀθηναίων κολακείας, Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ κβ τῶν Ἱστοριῶν (76 F 13)
καὶ αὐτὸν τὸν ἰθύφαλλον <παρατίθεται>

OHNE BUCHZAHL ODER BUCHTITEL

- 15 **3 (1)** PLUTARCH. Demosth. 30: τῶν δ' ἄλλων ὅσοι γεγράφασι περὶ a. 322
αὐτοῦ (über Demosthenes' tod) — πάμπολλοι δὲ εἰσι — τὰς διαφορὰς
οὐκ ἀναγκαῖον ἐπεξελεῖν, πλὴν ὅτι Δημοχάρης ὁ τοῦ Δημοσθένους οἰκείος
οἶεσθαι φησιν αὐτὸν οὐχ ὑπὸ φαρμάκου, θεῶν δὲ τιμῇ καὶ προνοίᾳ
τῆς Μακεδόνων ὁμότητος ἐξαρπαγῆναι, συντόμως καταστρέψαντα καὶ ἀλύπως.
20 **4 (2)** POLYB. XII 13, 8: (T 2) πολλοὶ μὲν ἂν τῶν Ἀντιπάτρου a. 307
φίλων, καθ' οὗ πεπαρησίασται (sc. ὁ Δημοχάρης) πολλὰ καὶ δυνάμενα
λυπεῖν οὐ μόνον αὐτὸν Ἀντίπατρον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκείνου διαδόχους καὶ
φίλους γεγονότας, πολλοὶ δὲ τῶν ἀντιπεπολιτευμένων, ὧν ἦν καὶ Δημή-
τριος ὁ Φαληρεὺς. (9) οὗ κείνος οὐ τὴν τυχοῦσαν πεποιτται κατηγορίαν
25 ἐν ταῖς Ἱστορίαις, φράσκων αὐτὸν γεγονέναι τοιοῦτον προστάτην τῆς πατρίδος
καὶ ἐπὶ τούτοις σεμνύνεσθαι κατὰ τὴν πολιτείαν, ἐφ' οἷς ἂν καὶ τελώνης
σεμνυνθεῖη <ἢ> βάνανσος. (10) ἐπὶ γὰρ τῷ πολλὰ καὶ λουιτελῶς πωλεῖσθαι
κατὰ τὴν πόλιν καὶ δαψιλῇ τὰ πρὸς τὸν βίον ὑπάρχειν πᾶσιν, ἐπὶ τούτοις
φησὶ μεγαλαυχεῖν αὐτόν· (11) καὶ διότι κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων
30 προηγέιτο τῆς πομπῆς αὐτῷ, σίαλον ἀναπτύων, σὺν δὲ τούτοις ἄνθρωποι
διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου * * διότι δὲ πάντων τῶν τῆς Ἑλλάδος καλῶν
ἢ πατρὶς παρακεχωρηκυῖα τοῖς ἄλλοις ἐποiei Κασάνδρῳ τὸ προσιαττόμενον,
ἐπὶ τούτοις αὐτὸν οὐκ αἰσχύνεσθαι φησιν. s. 228 F 28.

1—2 τὸν Δημήτριον — οἱ Ἀθηναῖοι scheint zusatz des Ath; vgl. Blass Att. Ber.²
III 2, 340, 2. 4 προσοδιακοὶ Bernhardt προσόδια καὶ AC 5—6 κατὰ τὰς ὁδοὺς
Meineke 13 <παρατίθεται> Hullemann 17 Δημοχάρης Lambin δημόχαρις Pl
27 <ἢ> Bernhardt om P Suid 29 καὶ δὴ τοῦ αὐτομάτως Suid αὐτό-
ματος P 30 ἀναπτύων Suid s. σίαλος ἄνθρωποι (ἄνοι P): ὄνοι Toup
31 lücke Jaco διότι δὴ Valesius

5 (6) [LUKIAN.] Macrob. 10: Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος ^{a. 289} ἐτῶν ἐνενηκονταπέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος (III) ἱστοροῦσιν.

ZWEIFELHAFTER HERKUNFT UND UNSICHERES

- 6 (—) a) VITA AISCHIN. II 7: Δημοχάρης δὲ ὁ ἀδελφιδουὺς Δη- ^{a. 330?}μοσθένους, εἰ ἄρα πιστευτέον αὐτῷ λέγοντι περὶ Αἰσχίνου, φησὶν Ἰσχάνδρου τοῦ τραγωιδιοποιοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην καὶ ὑποκρινόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα αἰσχροῦς πεσεῖν καὶ ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου — ἐνθένδ' οὖν ὁ Δημοσθένης (XVIII 242) Οἰνόμαον ¹⁰ αὐτὸν ὀνομάζει, πρὸς εἰδότας τὸ πρᾶγμα ἐπισκώπτων — καὶ μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου τῶν κακῶν ὑποκριτῶν ἀλᾶσθαι κατ' ἀγροῦς· εἴη ἂν οὖν ἐνθένδε ἀρουραῖος λεγόμενος. b) HARPOKR. s. Ἰσχανδρός· Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου (XIX 10). τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ Ἰσχανδρός ἐστι. δοκεῖ δ' αὐτῷ συνυποκρινόμενος Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν Κολλητῷ καταπεσεῖν, ¹⁵ καθά φησι Δημοχάρης ἐν τοῖς Διαλόγοις. c) [PLUT.] Vit. X or. 840 E: ἐγένετο δ' εὖφρωνος, ὡς δῆλον ἔκ τε ὧν φησι Δημοσθένης (XIX 337) καὶ ἔκ τοῦ Δημοχάρους λόγον.

7 (5) PLUT. Demetr. 27: Δημοχάρης δ' ὁ Σόλιος τὸν Δημήτριον αὐτὸν ἐκάλει Μῦθον· εἶναι γὰρ αὐτῷ καὶ Λάμιαν.

- ²⁰ 8 (—) HARPOKR. s. ἐπωπτευνκόντων· Ὑπερείδης ἐν τῷ Ὑπὲρ Φρόνης (F 175 BI—J). οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλευσίνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μυήσει ἐποπτεύειν λέγονται, ὡς δῆλόν ἐστιν ἔκ τε τοῦ Δημοσθένους λόγον καὶ ἐκ τῆς δεκάτης Φιλοχόρου (III).

76. DURIS VON SAMOS.

T

- ²⁵ 1 ATHEN. IV 1 p. 128 A: τοῖς χρόνοις μὲν κατὰ Ἀνγκία καὶ Λοῦριν τοὺς Σάμιους, Θεοφράστου δὲ τοῦ Ἑρεσίον μαθητᾶς.
2 — VIII 18 p. 337 D: Ἀνγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητῆς, Δούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ τυραννήσαντος τῆς πατρίδος. — SUID. s. Ἀνγκεὺς Σάμιος.
³⁰ 3 PLUT. Alkib. 32: Δοῦρις ὁ Σάμιος Ἀλκιβιάδου φάσκων ἀπόγονος εἶναι ... (F 70).

6 Ἰσχάνδρου: Demosth. XIX 10 ἔχων Ἰσχάνδρον τὸν Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστὴν, προσίων μὲν τῇ βουλῇ κτλ. 246 οὔτε Θεόδωρος οὐτ' Ἀριστόδημος ὑπεκρίναντο, οἷς οὗτος τὰ τρίτα λέγων διετέλεσεν. 13 ὑποκριτῆς: ποιητῆς C 15 Διαλόγοις bezweifelte Ruhnken 18 Σόλιος: Λευκονοεὺς C Mueller 22 (κατὰ) Δημοσθένους (sc. des Hyperides)? Dindorf Δημοχάρους A Schaefer 26 μαθητῆς Corais μαθητῆς AC

4 PAUS. VI 13, 5: Χιόνιδος δὲ οὐ πόρρω τῆς ἐν Ὀλυμπίαι στήλης Σκαῖος ἔστηκεν ὁ Δούριος, Σάμιος, κρατήσας πυγμῇ παίδας· τέχνη δὲ ἡ εἰκὼν ἐστι μὲν Ἰππίου τοῦ * * τὸ δὲ ἐπίγραμμα δηλοῖ τὸ ἐπ' αὐτῷ, νικῆσαι [Χιόνιν] ἥνικα ὁ Σαμίων δῆμος ἔφευγεν ἐκ τῆς νήσου (365—322), τὸν δὲ † καιρὸν * * ἐπὶ τὰ οἰκεῖα τὸν δῆμον.
5 (6) παρὰ δὲ τὸν τύραννον ...

5 DIOD. XV 60, 3—6 (ol. 102, 3; 370/69): ἴδιον δέ τι συνέβη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν· τῶν γὰρ ἐν δυναστείαις ὄντων τρεῖς ἐτελεύτησαν περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν· Ἀμύντας μὲν ὁ Ἀργιδαίου βασιλεύων τῆς Μακεδονίας ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη εἴκοσι καὶ τέτταρα, υἱὸς ἀπολιπὼν τρεῖς,
10 Ἀλέξανδρον καὶ Περδίκκην καὶ Φίλιππον (4) ὁμοίως δὲ καὶ Ἀγησίπολις ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς (5) τρίτος δὲ Ἰάσων ὁ Φεραῖος (6) Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ὁ ἱστοριογράφος τῆς τῶν Ἑλληνικῶν ἱστορίας (F 1 ff.) ἐντεῦθεν ἐποιήσατο τὴν ἀρχήν.

6 CIC. ad Att. VI 1, 18: *Duris Samius, homo in historia diligens*
15 ... (F 73).

7 DIDYM. zu Demosth. 12, 50: ὁ δὲ Δοῦρις — ἔδει γὰρ αὐτὸν κἀνταῦθα τερατεύσεσθαι — (F 36).

8 PLUT. Per. 28: Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος τοῖς ἐπιτραγωιδεῖ (F 67) Δοῦρις μὲν οὖν οὐδ' ὅπου μὴδὲν αὐτῷ πρόσεστιν ἴδιον πάθος
20 εἰωθὼς κρατεῖν τὴν διήγησιν ἐπὶ τῆς ἀληθείας.

9 PHOT. Bibl. 176 p. 121^b 3: (F 1) καίτοι Δοῦρις καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς τοῖς τοῖς οἰκονομίας, οἷς αἰτιᾶται, πολλὰ τῶν ἀνδρῶν (sc. Ἐφόρου καὶ Θεοπόμπου) λειπόμενος

10 DION. HAL. De comp. verb. 4 (II 20, 16 UR): χρόνῳ δ' ὕστερον
25 παντάπασιν ἡμελέθη (sc. τὸ συντιθέναι δεξιῶς τὰ ὀνόματα) καὶ οὐδεὶς ὥιετο δεῖν ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι οὐδὲ συμβάλλεσθαι τι τῷ κάλλει τῶν λόγων· τοιγάρτοι τοιαύτας συντάξεις κατέλιπον οἷας οὐδεὶς ὑπομένει μέχρι κορωνίδος διελθεῖν, Φύλαρχον (81) λέγω καὶ Δοῦριν καὶ Πολύβιον καὶ Ψάωνα (78) καὶ τὸν Καλλατιανὸν Δημήτριον (85) Ἰερώνυμόν τε (154) καὶ Ἀντίγονον (III) καὶ Ἡρακλείδην (IV) καὶ Ἡγησιάναντα (45) καὶ ἄλλους μυρίους.

1 Χιόνιδος L² χιονίς cett Σκαῖος Schubart-Walz καὶ ὃς Paus παῖς Eckertz De Duride Samio 1842 2 καὶ ὁ L Δούριος: 'der großvater des historikers' E Schwartz [ὁ] Δοῦρις Σάμιος Eckertz τέχνης L 3 τοῦ om L [Χιόνιν] E Schwartz Σκαῖον Schubart-Walz Δοῦριν Hullemann Duridis Samii q. s. Utrecht 1841 n. a. 4 lücke nach καιρὸν L¹ Σκαῖον <τυραννεῖσαι ἐπαναγαρόντα> Schwartz τὸν δὲ καιρὸν <καθ' ὃν> ἐπὶ τ. οἱ. τ. ὁ. <κατελθεῖν συνέβη, ὁ Δοῦρις αὐτὸς καταλέγει κτλ.> Luebbert De Pindari poetae etc. Bonn 1886 5 τύραννον: i. e. Skaïos 8 ὁ Ἀργιδαίου Dindorf θαρραλέου Di 12 τῆς om P 28 φῦταρχον PM Ψάωνα

Valesius σάωνα PMV σιάνωνα F 29—30 ἀντίγονον F ἀντίλογον PMV Ἀντίλοχον Vossius Ἀντίλοχον al 30 ἡγησι(ἀ)ναντα PF ἡγησίναντα M ἡγησίαν μάγνητα V

11 HIMERIOS Declam. XIV 27 (Εἰς τὸν Ἐρμογένην τὸν τῆς Ἀσίας ἀνθύπατον):
 * ἀτεχνῶς γὰρ οἷον μέλιτος σταγόνες τῶν τούτου λόγων ἀποστάζουσιν γλυκείας πληροῦσαι
 ἡδονῆς τοὺς ἀκροωμένους ἅπαντας μικροὶ δέ μοι λοιπὸν Ἑλλάνικοί τε καὶ
 Δουρίδες, εἴ τι δὲ ἡ τοῦ Ἀλικαρνασέως ποιήσις καὶ ὅσοις λόγοι γράφαι τὴν οἰκουμένην
 5 σπουδῇ ἐγένετο

12 a) PLIN. NH I 7: *continentur ... prodigiosi partus* (s. 3) ...
ex ... Onesicrito (§ 28), *Clitarcho* (§ 29; 30), *Duride* (§ 30 = F 48), ...
 b) — I 8: *continentur ... canum natura* (s. 61—63) ... *ex ... Ctesia*
 (§ 75; 107?), *Duride* (§ 143 = F 55), *Philisto* (§ 144) c) I 12. 13:
 10 *continentur arborum naturae ... ex Callisthene, Isigono, Clitarcho,*
Anaximene, Duride (—), *Nearcho, Onesicrito* (§ 34) d) I [33]. 34:
continentur metallorum naturae ex ... Menaechmo qui de toreutice
scripsit, Xenocrate qui item, Antigono qui item, Duride qui item (34, 61
 = F 32) e) I 36: *continentur ... pyramides ... ex Alexandro Poly-*
 15 *histore* (§ 78) *Duride* (§ 78 = F 43) ... s. 63 F 10.

F

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ (ΙΣΤΟΡΙΑΙ)

(T 5. F 36—55. 88? 92?)

A

20 1 (II 469, 1) PHOT. Bibl. 176 p. 121 a 41: Δούρις μὲν οὖν ὁ Σάμιος
 ἐν τῇ πρώτῃ τῶν αὐτοῦ Ἱστοριῶν οὕτω φησὶν· «Ἐφορος δὲ καὶ
 Θεόπομπος τῶν γενομένων πλεῖστον ἀπσλείφθησαν·
 οὔτε γὰρ μιμήσεως μετέλαβον οὐδὲ μιᾶς οὔτε ἡδονῆς ἐν
 τῷ γράσαι, αὐτοῦ δὲ τοῦ γράφειν μόνον ἐπεμελή-
 25 θησαν.» (folgt T 9)

B

2 (2) ATHEN. XIII 10 p. 560 B: ὅτι καὶ οἱ μέγιστοι πόλεμοι α. 357, 6
 διὰ γυναικας ἐγένοντο· ὁ Ἰλιακὸς δι' Ἑλένην, ὁ λοιμὸς διὰ Χρυσίδα,
 Ἀχιλλέως μῆνις διὰ Βρισηίδα· καὶ ὁ ἱερὸς δὲ καλούμενος πόλεμος δι' ἑτέραν
 30 γαμετήν, φησὶν Δούρις ἐν δευτέρῃ Ἱστοριῶν, Θηβαίαν γένος, ὄνομα Θεανώ,
 ἀρπασθεῖσαν ὑπὸ Φωκέως τινός. δεκαετὴς δὲ καὶ οὗτος γενόμενος τῷ
 δεκάτῳ ἔτει Φιλίππου συμμαχήσαντος πέρας ἔσχεν· τότε γὰρ εἶλον οἱ
 Θηβαῖοι τὴν Φωκίδα.

12—13 Antigono — Me — [Xen. — Duride] Detlefsen 22 τῶν γενομένων:
 'sie haben nicht geschichte zu schreiben verstanden' Blass Att. Bereds.² II 409, 3
 'longo intervallo post ipsius vitae veritatem relicta expositio' Scheller De hellenist.
 hist. conser. arte 1911, 69 (Diod. XX 43, 7 ὥστε τὴν μὲν ἀλήθειαν τῶν πεπραγμένων
 τὸ πάθος ἔχειν, τὴν δ' ἀναγραφὴν ἐστερημένην τῆς ὁμοίας ἐξουσίας μιμεῖσθαι μὲν
 τὰ γεγενημένα, πολὺ δὲ λείπεσθαι τῆς ἀληθοῦς συνθέσεως).

$\bar{E}$

3 (8) ATHEN. VI 55 p. 249 CD: ἀλλ' οὐκ Ἀρχαδίων ὁ Ἀχαιὸς a. 338/6? κόλαξ ἦν· περὶ οὗ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Θεόπομπος (115 F 280) καὶ Δοῦρις ἐν πέμπτῃ Μακεδονικῶν. οὗτος δὲ ὁ Ἀρχαδίων μισῶν τὸν Φίλιππον ἐκούσιον ἐκ τῆς πατρίδος φυγὴν ἔφυγεν. ἦν δ' εὐφυνέστατος, καὶ πλείους ἀποφράσεις αὐτοῦ μνημονεύονται. ἔτυχεν δ' οὖν ποτε ἐν Δελφοῖς ἐπιδημοῦντος Φιλίππου παρεῖναι καὶ τὸν Ἀρχαδίωνα· ὃν θεασάμενος ὁ Μακεδὼν καὶ προσκαλεσάμενος 'μέχρι τίνος φεύξεις,' φησὶν, 'Ἀρχαδίων;' καὶ ὅς· 'ἔς τ' ἂν τοὺς ἀφρίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι Φίλιππον' (Od. λ 22). Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (81 F 37) γελάσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τοῦτω καλέσαι τε ἐπὶ δεῖπνον τὸν Ἀρχαδίωνα καὶ οὕτω τὴν ἔχθραν διαλύσασθαι.

 $\bar{Z}$

4 (12) ATHEN. IV 63 p. 167 CD: Δοῦρις δ' ἐν $\bar{\zeta}$ Μακεδονικῶν a. 332 περὶ Πασικύπρου λέγων τοῦ ἐν Κύπρῳ βασιλέως ὅτι ἄσωτος ἦν γράφει καὶ τάδε· «Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν Τύρου πολιορκίαν Πνυταγόραν ἀποστέλλων ἄλλας τε δωρεὰς ἔδωκε καὶ χωρίον δ' ἡιτήσατο. πρότερον δὲ τοῦτο Πασίκυπρος [ὁ] βασιλεύων ἀπέδοτο δι' ἄσωτίαν πεντήκοντα ταλάντων Πυγμαλίῳνι τῷ Κιτιεῖ, ἅμα τὸ χωρίον καὶ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν· καὶ λαβὼν τὰ χρήματα κατεγῆρασεν ἐν Ἀμιαθοῦντι.»

5 (13) — X 45 p. 434 EF (EUST. Od. σ 3): παρὰ δὲ Πέρσαις τῷ βασιλεῖ ἐφίεται μεθύσκεσθαι μιᾷ ἡμέρῃ, ἐν ἣι θύονσι τῷ Μίθρῃ. 25 γράφει δὲ οὕτως περὶ τούτου Δοῦρις ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῶν Ἱστοριῶν· «ἐν μόνῃ τῶν ἑορτῶν τῶν ἀγομένων ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίθρῃ βασιλεὺς μεθύσκεται καὶ τὸ Περσικὸν ὀρχεῖται· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ πάντες ἀπέχονται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ὀρχήσεως. Πέρσαι γὰρ 30 ὥσπερ ἱππεύειν οὕτω καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι καὶ νομίζουσιν τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης κίνησιν ἐμμελεῆ τινα λαμβάνειν γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος ῥώμης.»

 $\bar{H}$

35 6 (16) SCHOL. DION. THRAC. [Gr. Gr. III] p. 184, 27 Hilgard: Δοῦρις δὲ ὁ Σάμιος ὁ ἱστορικὸς ἐν ὀγδόῃ Μακεδονικῶν ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀχιλλέως τροφοῦ (sc. τὰ Φοινίκεια γράμματα λέγεσθαι).

11 καλέσαι Casaubonus ἐκάλεσε AC 18 [ὁ] Kaibel 19—20 Πυγμαλίῳνι Droysen πνυμάτῳν AC 26 τῇ ἀγομένῃ Meineke 31 [κίνησιν] (om Eust JI. N 731)? Kaibel

Θ

7 (17) ATHEN. XIII 85 p. 606 CD: δελφίνα δ' ἐν Ἰασῶι παιδὸς ^{a. 324/37} ἔρασθῆναι λόγος, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις ἐν τῇ ἐνάτῃ. ὁ δὲ λόγος ἐστὶν ἀδ-
 τῶι [ὁ] περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ λέγει οὕτως· «μετεπέμψατο δὲ καὶ
 5 τὸν ἐκ τῆς Ἰασοῦ παῖδα. περὶ γὰρ τὴν πόλιν ταύτην
 Διονύσιός τις ἦν παῖς, ὃς μετὰ τῶν ἄλλων ἐκ παλαί-
 στρας παραγινόμενος ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκολύμβᾳ· δελ-
 φὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ πελάγους ἀπήντα καὶ ἀναλαμ-
 βάνων ἐπὶ τὰ νῶτα ἔφερεν ἐπὶ πλεῖστον νηχόμενος καὶ
 10 πάλιν ἀποκαθίστα εἰς τὴν γῆν.»

I

8 (21) SUID. s. Ἰλι τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φρυγῆσαι· Τίμαιος ἐν ^{a. 323/2}
 λη (III) ἱστορεῖ ὡς οἱ περὶ Δημοκλείδην κατὰ Δημοχάρους εἶπον
 Δοῦρις δὲ ἐν τῇ ι Πυθίαν κατὰ Δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν.

15

IE

9 (26) SCHOL. APOLL. RHOD. IV 264: Δοῦρις δὲ ἐν πέμπτῳ καὶ ^{a. 315, 4}
 δεκάτῳ τῶν Μακεδονικῶν Ἀρκάδα φησὶν, ἀφ' οὗ ἡ Ἀρκαδία καλεῖται,
 Ὀρχομενοῦ νῖόν· διὸ καὶ πόλιν τῆς Ἀρκαδίας Ὀρχομενόν.

IF

20 10 (27) ATHEN. XII 60 p. 542 B—E: Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς, ^{a. 307}
 ὡς φησι Δοῦρις ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, χιλιῶν καὶ δια-
 κοσίῳν ταλάντων κατ' ἐνιαυτὸν κύριος γενόμενος καὶ
 ἀπὸ τούτων βραχέα δαπανῶν εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ
 τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν τὰ λοιπὰ πάντα διὰ τὴν
 25 ἔμφυτον ἀκρασίαν ἠφάνιζεν, Φοίνιας καθ' ἐκάστην ἡμέ-
 ραν λαμπρὰς ἐπιτελῶν καὶ πλεῖθός τι συνδείπνων ἔχων.
 καὶ ταῖς μὲν δαπάναις ταῖς εἰς τὰ δεῖπνα τοὺς Μακε-
 δόνας ὑπερέβαλε, τῇ δὲ καθαρειότητι Κυπρίους καὶ
 Φοίνικας· ῥάσματα τε μύρων ἔπιπτεν ἐπὶ τὴν γῆν,
 30 ἀνθινὰ τε πολλὰ τῶν ἑδαφῶν ἐν τοῖς ἀνδρῶσιν κατε-
 σκευάζετο διαπεποικιλμένα ὑπὸ δημιουργῶν, ἦσαν δὲ
 καὶ πρὸς γυναικας ὁμιλῖαι σιωπώμεναι καὶ νεανίσκων

4 [ὁ]ς 12—13 Τίμαιος — ἱστορεῖ Jac Τίμαιος, Τίμαιον — ἱστορεῖν, ἱστο-
 ρῶν Suid 13 Τιμοκλείδην Valesius 14 πυθίαν BE 17 φασιν L 26 [τι]
 ο. τι <ὕπερβάλλον ο. ἄ.> Kaibel 28 ὑπερβαλὼν E καθαριότητι A 'vocabulum
 suspectum' Kaibel 30 ἀνθινὰ Musurus ἀθινὰ A καὶ καθ' ἐκάστην ἔτους ὥραν
 τὰ ἐνακμάζοντα τῶν ἀνθῶν ταῦτα ὑπεσπεύρετο αὐτῶι, ἵνα κατ' αὐτῶν βαδίζῃ
 Aelian. VH IX 9 32 αὐτῶι ὁμιλῖαι E ἦν δὲ καὶ π. γ. ἀκόλαστος Ael

ἔρωτες νυκτερινοί, καὶ ὁ τοῖς ἄλλοις τιθέμενος θεσ-
 μὸν Δημήτριος καὶ τοὺς βίους τάττων ἀνομοθέτητον
 ἐαυτῷ τὸν βίον κατεσκεύαζεν. ἐπεμελεῖτο δὲ καὶ τῆς
 ὄψεως, τὴν τετρίχα τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ξανθίζόμενος
 5 καὶ παιδέρωτι τὸ πρόσωπον ὑπαλειφόμενος καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγχρίων ἐαυτόν· ἠβούλετο γὰρ τὴν
 ὄψιν ἱλαρὸς καὶ τοῖς ἀπαντῶσιν ἡδὺς φαίνεσθαι. ἐν
 δὲ τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἣν ἔπεμψεν ἄρχων γενό-
 μενος (309/8), ἦιδεν ὁ χορὸς εἰς αὐτὸν ποιήματα Σείρω-
 10 νος (?) τοῦ Σολέως, ἐν οἷς ἡλιόμορφος προσηγορεύετο (III 261, 2 Diehl⁴).
 ἔξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος ζαθέοις ἄρχων σε
 τιμαῖσι γεραίρει.

11 (28) SCHOL. B EURIP. Alk. 249: μαρτυρεῖ καὶ Δοῦρις ἐν τῇ a. 303,2
 ἰς τῶν Μακεδονικῶν, ὅτι ἐν Ἰωλκῷ ἐνυμφεύθη (sc. ἡ Ἀλκιστις). Ἰωλκοῦ
 15 γὰρ Πελίας ἐβασίλευσεν.

IZ

12 (29) ATHEN. IV 42 p. 155 c: Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ τῶν nach 303
 Ἱστοριῶν ιζ' Πολυσπέρχοντά φησιν εἰ μεθυσθεῖη καίτοι πρεσβύτερον ὄντα
 ὀρχεῖσθαι, οὐδενὸς Μακεδόνων ὄντα δεύτερον οὔτε κατὰ τὴν στρατηγίαν
 20 οὔτε κατὰ τὴν ἀξίωσιν, καὶ ἐνδύμενον αὐτὸν κροκωτὸν καὶ ὑποδύμενον
 Σικυνῶνα διατελεῖν ὀρχούμενον.

KB

13 (30) ATHEN. VI 63 p. 253 D—F: ὁ μὲν οὖν Δημοχάρης (75 F 2) a. 291
 τοσαῦτα εἶρηκε περὶ τῆς Ἀθηναίων κολακείας· Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ
 25 δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν καὶ αὐτὸν τὸν ἱθὺς φάλλον <παρατίθεται>·
 ὅς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
 τῇ πόλει πάρεσιν·
 ἐνταῦθα <γὰρ Δημήτρα καὶ> Δημήτριον
 ἅμα παρήγ' ὁ καιρὸς·
 30 χῆ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
 ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ,
 ὁ δ' ἱλαρὸς, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς
 καὶ γελῶν πάρεσι.
 σεμνὸν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλωι,
 35 ἐν μέσοισι δ' αὐτός,

9 ὁ om A 9—10 Σείρωνος om E Καστορίωνος Leopardi 11 δὲ A τε E
 ἡλιόμορφος Kuhn ἡπιόμοιρος AE 12 τιμαῖσι Meineke τιμαῖς A 14 Μακε-
 δονικῶν Anon λακεδαίμονικῶν B 24 τῆς <τῶν>? 25 <παρατίθεται> Hulle-
 mann 28 <γὰρ Δ. καὶ> Tourp Δημήτριον Cas(aubonus) δημήτριος A 29 παρήγ'
 Porson παρήν A 34 τι Mei(neke) ὀθι A 35 αὐτός C ἀντοῖς A

- ὅμοιον ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
 ἥλιος δ' ἐκείνος.
 ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ
 χαῖρε κάθοδότης.
 5 ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοὶ
 ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα
 ἢ οὐκ εἰσὶν ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἓν,
 σὲ δὲ παρόνθ' ὁρῶμεν,
 οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν·
 10 εὐχόμεσθα δὴ σοι.
 πρῶτον μὲν εἰρήνην ποιήσον, φίλτατε·
 κύριος γὰρ εἶ σύ.
 τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
 Σφίγγα περικρατοῦσαν,
 15 Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
 ὥσπερ ἡ παλαιά,
 τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
 κοῦκ ἔχω μάχεσθαι·
 Αἰτωλικὸν γὰρ ἄρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
 20 νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω.
 μάλιστα μὲν δὴ σχόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
 Οἰδίπουν τιν' εὐρέ,
 τῇν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιεῖ
 ἢ † σπείνον ποιήσει.²
 25 ταῦτ' ἦιδον οἱ Μαραθωνομάχαι οὐ δημοσῖαι μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' οἰκίαν,
 οἱ τὸν προσκηνήσαντα τὸν Περσῶν βασιλέα ἀποκτείναντες, οἱ τὰς ἀναρίθ-
 μους μυριάδας τῶν βαρβάρων φρονεῖσαντες.

14 (31) ATHEN. XII 50 p. 535 E—536 A: Δοῦρις δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ
 καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν «Παυσανίας μὲν» φησὶν «ὁ τῶν Σπαρ-
 30 τιατῶν βασιλεὺς καταθέμενος τὸν πατριον τρίβωνα τὴν
 Περσικὴν ἐνεδύετο στολήν. ὁ δὲ Σικελίας τύραννος Διο-
 νύσιος ξυστίδα καὶ χρυσοῦν στέφανον † ἐπὶ περόνῃ μετε-
 λάμβανε τραγικόν. Ἀλέξανδρος δ' ὡς τῆς Ἀσίας ἐκυρίευ-
 σεν Περσικαῖς ἐχρῆτο στολαῖς. Δημήτριος δὲ πάντας

1 ὅμοιον Mei ὁμοιος A 11 μὲν C με A 14 περικρατοῦσαν Cas περι-
 πατοῦσαν AC 15 Αἰτωλὸς A αἰτωλίδ' C 16 παλαιά Cas πάλαι AC 21 κό-
 λασον Toup 24 πεινῆν C σπῖλον Mei σπῖλον Schweighäuser σποδόν Wilamo-
 witz 32 <καὶ> ἐπιπόρπημα Hullemann <ἐτι δ'> ἐπιπόρπημα ο. ἐπὶ πορπῇματι
 ... τραγικῶι? (Lex Seg 284, 14 Bk ξυστίς ... τραγικόν ἐνδυμα ἐσκευοποιημένον καὶ
 ἔχον ἐπιπόρπημα)

ὑπερέβαλεν. τὴν μὲν γὰρ ὑπόδεσιν ἦν εἶχεν κατεσκευάζεν
 ἐκ πολλοῦ δαπανήματος· ἦν γὰρ κατὰ μὲν τὸ σχῆμα τῆς
 ἐργασίας σχεδὸν ἐμβάτης πύλημα λαμβάνων τῆς πολυ-
 τελεστάτης πορφύρας· τούτῳ δὲ χρυσοῦ πολλὴν ἐνύφαι-
 5 νον ποικιλίαν ὀπίσω καὶ ἔμπροσθεν ἐνιέντες οἱ τεχνί-
 ται. αἱ δὲ χλαμύδες αὐτοῦ ἦσαν ὄρφνινον ἔχουσai τὸ
 φέγγος τῆς χροῆς, τὸ δὲ πᾶν [ὁ πόλος] ἐνύφαντο χρυσοῦς
 ἀστέρας ἔχον καὶ τὰ δώδεκα ζώδια. μήτρα δὲ χρυσό-
 παστος ἦν, <ῆ> καυσίαν ἀλουργῇ οὖσαν ἔσφιγγεν, ἐπὶ τὸ
 10 νῶτον φέρουσα τὰ τελευταῖα καταβλήματα τῶν ὑφασμά-
 των. γινομένων δὲ τῶν Δημητρίων Ἀθήνησιν ἐγράφετο
 ἐπὶ τοῦ προσκηγίου ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὁχούμενος.»

$\overline{KF}$

15 15 (32) ATHEN. XII 66 p. 546 CD: καὶ Δοῦρις δὲ φησιν ἐν τῇ a. 286/5?
 15 $\overline{KF}$ καὶ τῶν Ἱστοριῶν ὡς ἦν τὸ παλαιὸν τοῖς δυνάσταις ἐπιθυμία τῆς μέθης.
 διὸ ποιεῖν τὸν Ὅμηρον τῷ Ἀγαμέμνονι λοιδορούμενον τὸν Ἀχιλλέα καὶ
 λέγοντα (Jl. A 225) 'οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων'. καὶ τὸν θάνατον δ'
 ἀποσημαίνων τοῦ βασιλέως φησὶν (Od. λ 418)· 'ὥς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας
 τε πληθούσας κείμεθα', δεικνύων καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ παρ' αὐταῖς ταῖς
 20 ἐπιθυμίαις τῆς μέθης γενόμενον.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΓΑΘΟΚΛΕΑ $\overline{A}$ — $\overline{D}$ (?)

(F 56—59)

$\overline{B}$

16 (34) ATHEN. XIV 9 p. 618 BC: «Λίβυν δὲ τὸν αὐλὸν a. 309
 25 προσαγορεύουσιν οἱ ποιηταί» φησὶ Δοῦρις ἐν β' Τῶν περὶ Ἀγα-
 θοκλέα, «ἐπειδὴ Σειριτίης δοκεῖ πρῶτος εὐρεῖν τὴν αὐλη-
 τικὴν, Λίβυς ὢν τῶν νομάδων, ὃς καὶ κατηύλησεν τὰ
 μητρῶια πρῶτος.»

17 (35) PHOT. SUID. s. Λάμια (SCHOL. ARISTOPH. vesp. 1035): a. 309
 30 ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δοῦρις ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν
 γενέσθαι, μυχθέντος δ' αὐτῇ Διὸς ὑφ' Ἡρας ζηλοτυπουμένην & ἔτιζεν
 ἀπολλύναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι καὶ τὰ τῶν ἄλλων
 παιδία ἀναρπάζουσιν διαφθεῖρειν.

1 ὑπερέβαλλε E κατεσκευάζετο? Kaibel 3 πύλημα A 7 [ὁ πόλος]
 Vollgraff Mnem. XLII 178 8 ἔχον Vollgraff ἔχων A 9 ἦν, <ῆ> Schweighäuser
 ἦν A 19—20 παρ' αὐτὰς τὰς ἐπιθυμίας Kaibel 26 σειρίτης ης A Σειρίτης τις?
 Kaibel πρῶτος E πρῶτον A 27 ὢν Kaibel ἦν A ἠύλησε Meineke
 31 ζηλοτυπουμένης ed. Apostolii (X 44) Plantiniana Hullemann

$\overline{\Gamma}$

18 (36) ATHEN. XIII 84 p. 605 DE: ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ κατὰ φύσιν α. 303 2
δοκεῖ πεποιηκῆναι Κλεώνυμος ὁ Σπαρτιάτης, πρῶτος ἀνθρώπων εἰς διη-
ρίαν λαβὼν παρὰ Μεταποντίνων γυναῖκας καὶ παρθένους τὰς ἐνδοξοτάτας
5 καὶ καλλίστας διακοσίας, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις ὁ Σάμιος ἐν τῇ τρίτῃ Τῶν
περὶ Ἀγαθοκλέα ἱστοριῶν.

 $\overline{\Delta}$

19 (41) ATHEN. XII 59 p. 542 A: Δοῦρις δὲ ἐν τῇ δ[εκάτῃ] Τῶν α. 293
περὶ Ἀγαθοκλέα καὶ πλησίον Ἰππωνίου πόλεως ἄλλος τι δείκνυσθαι
10 κάλλει διάφορον καὶ κατάρρυτον ὕδασι, ἐν ᾧ καὶ τόπον τινὰ εἶναι καλού-
μενον Ἀμαλθείας Κέρας, ὃ τὸν Γέλωνα κατασκευάσαι.

20 (38) SUID. s. Εὐρύβατος· πονηρός. ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ
Κροίσου ἐπὶ ξηολογίαν (Ephoros 70 F 58) οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν
ἕτερον Νικάνδρος (F 112 Schn) Αἰγιναιὸν Εὐρύβατον πανουργό-
15 τατον, οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν ᾧ Περὶ δικαιοσύνης (F 84 Rose).
Δοῦρις δὲ ἐν ᾧ Τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεύος εὔταιρον.

OHNE BUCHZAHL

21 (42) SCHOL. LYKOPHR. 772: καὶ Δοῦρις δὲ ἐν τῷ Περὶ
Ἀγαθοκλέους μάχλον φησὶ τὴν Πηνελόπην καὶ συνελθοῦσαν πᾶσι τοῖς
20 μνηστῆρσι γενῆσαι τὸν τραγοσκελῆ Πᾶνα, ὃν εἰς θεοὺς ἔχουσιν.

ΣΑΜΙΩΝ ΩΡΟΙ

(s. F 60—71. 45?)

 $\overline{B}$

22 (51) DIOG. LAERT. I 119—120: φησὶ δὲ Δοῦρις ἐν τῷ δευτέρῳ s. VI
25 τῶν Ὁρων ἐπιγεγράφθαι αὐτῷ (sc. τῷ Φερεκύδει) τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

Τῆς σοφίης πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος· ἦν δὲ τι πλεῖον,
Πυθαγόρῃ τῷ μῶι λέγε ταῦθ' ὅτι πρῶτος ἀπάντων
ἔστιν ἂν Ἑλλάδα γῆν' οὐ ψεύδομαι ᾧδ' ἀγορεύων.

Ἰων δ' ὁ Χιὼς φησι περὶ αὐτοῦ·

30 ὃς ὁ μὲν ἡγορέῃ τε κεκασμένος ἦδὲ καὶ αἰδοῖ
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοντα,
εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας ἦιδεε κάξέμαθεν.

8 ὁ Hullemann δεκάτῃ A 14 Αἰγιναιὸν Hemsterhuys αἰγίνεον (εὐγό-
ναιον E) Suid 25 Ὁρων Cobet ἱερῶν Di 26 δ' ἔτι Scaliger 'wenn es noch
etwas weiseres gibt' Diels 27 λέγε ταῦθ' sc. εἶναι. γ' ἐνι τοῦθ' Diels 33 ἦιδεε
Diels εἶδε, ἶδε, οἶδε Di

23 (56) PORPHYR. Vit. Pyth. 3: Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν δευτέρῳ ^{sc. VI} τῶν Ὁρων παῖδά τ' αὐτοῦ (sc. Πυθαγόρου) ἀναγράφει Ἀρίμνηστον καὶ διδάσκαλόν φησι γενέσθαι Δημοκρίτου. τὸν δ' Ἀρίμνηστον κατελθόντ' ἀπὸ τῆς φυγῆς χαλκοῦν ἀνάθημα τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ἀναθεῖναι τὴν δια-
⁵ μετρον ἔχον ἐγγὺς δύο πήχεων, οὗ ἐπίγραμμα ἦν ἐγγεγραμμένον τόδε·

Πυθαγόρῳ φίλος υἱὸς Ἀρίμνηστός μ' ἀνέθηκε
πολλὰς ἐξευρὼν εἰνὶ λόγοις σοφίας.

τοῦτο δ' ἀνελόντα Σίμων τὸν ἁρμονικὸν καὶ τὸν κανόνα σφετερισάμενον ἐξενεγκεῖν ὡς ἴδιον. εἶναι μὲν οὖν ἑπτὰ τὰς ἀναγεγραμμένας σοφίας, διὰ
¹⁰ δὲ τὴν μίαν, ἣν Σίμος ὑφείλετο, συναφανισθῆναι καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐν τῷ ἀναθήματι γεγραμμένας.

24 (50) SCHOL. M EURIP. Hek. 934: Δοῦρις ἐν τῇ [ι]β' τῶν ^{a. 487?} Ὁρων γράφει οὕτως· «κατὰ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ὑπὸ Αἰγινή-
τῶν Ἀθηναῖοι κατὰ θάλατταν ὀχλοῦμενοι πέμπουσι
¹⁵ πεζοὺς * * εἰς τὴν νῆσον ὑπολαμβάνοντες, ἂν φθάσωσι [πεζοὺς] ἀποβάντες, πολλὰ <ἂν> βλάψαι τὴν Αἴγιναν. οἱ δὲ ἐπεξεληθόντες — ἔτυχον γὰρ αὐτοῖς προσκατα-
πεπλευκότες τῶν Σπαρτιατῶν τινες — τοὺς Ἀθηναίους ἀπαντῶντας ἀπέκτειναν πλὴν ἐνός, τοῦτον δὲ ἀπέστει-
²⁰ λαν ἀπαγγελοῦντα. τὸν δέ, ὡς ἤλθεν, περιέστησαν αἱ τῶν τεθνεώτων γυναῖκες, αἱ μὲν ἐρωτῶσαι τοὺς ἄνδρας τί γεγόνασιν, αἱ δὲ τοὺς υἱοὺς, αἱ δὲ τοὺς ἀδελφούς· ἐτύγχανον δὲ φοροῦσαι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον Δωρίδα στολήν. τὰς περόνας οὖν ἀπὸ τῶν ὤμων ἐλκυσάμεναι
²⁵ τὸν ἄνθρωπον πρῶτον ἐξετύφλωσαν, εἴτα ἀπέκτειναν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μεγάλην ἠγήσαντο συμφορὰν τὸ γενόμενον πάθος, ἔδοξε δὲ αὐτοῖς περιελέσθαι τῶν γυναι-
κῶν τὰς περόνας, ἐπεῖπερ εἰς ὀπλισμὸν αὐταῖς περιέ-
στησαν, οὗ φυλακὴν τῆς ἀμπεχόνης. πάντων δὲ ἰδιαί-
³⁰ τατον συνέβαινε ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων· οἱ μὲν γὰρ κόμας ἐφόρουν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκείροντο, καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι ποδιῆρεις ἦσαν χιτῶνες, αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύ<αζ>ον ἐν τῇ Δωρίδι στολή. διόπερ καὶ εἰς ἡμᾶς πολλοὶ τὰς ἀχίτωνας δωρι<α>ζειν ἔφασαν.»

4 <ἐν> τῷ? 12 [ι]β' Hullemann 13 γράφει edd γὰρ M 15 * * Jac
(zahl ausgefallen) 16 [πεζοὺς] Jac π. ἀποβιάσαντες Cobet <ἂν> Cobet
23 φοροῦσαι Cobet φέρουσαι M 28 ἐπεῖπερ Din(dorf) ἐπεὶ γὰρ M 32 ἐβρύαζον
Din ἐβρουν M 33 εἰς Din ἕως M ἕως ἡμῶν Cobet 34 δωριάζειν Din
δωρίζειν M

OHNE BUCHZAHL

25 (—) INSCR. PRIENE 37, 107: καὶ παρείχοντο (sc. οἱ Σάμιοι) ^{en. 700} ιστοριογράφους τοὺς μαρτυροῦντας αὐτοῖς, ὅτι μὲν τὸ Κάριον ἔλαχον μετὰ τὸν Μελιακὸν πόλεμον, ὅτε διωρίζαντο ποτὶ τοὺς Πριανε[ῖς ὡς ὑδάτ]ων ῥοαί, Εὐάγωνά τε καὶ Ὀλύμπιχον καὶ Δοῦριν, τὸ δὲ Κάριον ἔφασαν αὐτῶν καταλαβέσθαι τοὺς Πριανεῖς το[ὺς ἐκπ]εσόντας ὑπὸ τ[οῦ Ἰέρωνος] ἅμεις (die rhodischen schiedsrichter) δὲ θεωροῦντες τοὺς γράψαντας τὸμ [πόλεμον τὸμ] Μελιακὸν καὶ τὰν διαίρεσιν τῆς χώρας τοὺς μὲν ἄλλους πάντας φραμένους ἐκ τῆς διαιρέσεως λ[αχ]θ[έντας Σαμίους] Φύγελα, καίπερ ¹⁰ ὄντας τέσσερας μὲν Σαμίους Οὐλιάδην (III) καὶ Ὀλύμπιχον (III) καὶ Δοῦριν καὶ Εὐάγωνα (III), δύο δὲ Ἐφεσίους Κρεώφυλον (III) καὶ Εὐάκλην (III), Χιον δὲ τὸν Θεόπομπον (115 F 305), οὓς πάντας ἐν ταῖς ἱστορίαις εὐρίσκομεν κατακεχωρικότας διότι ἔλαχον [Σάμιοι] Φύγελα· μόνον δὲ ἐν ταῖς ἐπιγεγραμμέναις Μαιανδρίου τοῦ Μιλησίου (III) ἱστορίαις κατακεχωρισμένον ¹⁵ διότι ἔλαχον Σάμιοι Κάριον καὶ Δρουῶσαν· αἷς πολλοὶ τῶν συγγραφέων ἀντιγράφοντι, φάμενοι ψευδεπιγράφους εἶμεν.

26 (65) ATHEN. XV 52 p. 696 E: οὐκ ἔχει δ' οὐδὲ τὸ παιανικὸν ^{n. 404/3} ἐπίρημα, καθάπερ ὁ εἰς Λύσανδρον τὸν Σπαρτιάτην γραφεὶς ὄντως παιάν, ὃν φησι Δοῦρις ἐν τοῖς Σαμίων ἐπιγεγραφομένοις Ὁροῖς ἀιδεσθαι ἐν Σάμῳ. ²⁰ s. F 71.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ $\overline{A}$ (?)

(F 79—81?)

27 (71) ET. M. 460, 49: Δοῦρις ὁ Σάμιος ἐν τῷ Περί νόμων φησὶν ὅτι «Λιόνυσος ἐπιστρατεύσας Ἰνδοῖς καὶ μὴ δυνάμενος ²⁵ αὐτοὺς χειρώσασθαι κρατῆρα οἴνου πληρώσας πρὸ τῆς χώρας αὐτῶν ἔθηκεν· οἱ δὲ ἐμφορηθέντες τοῦ πόματος ἀσυνήθεις ὄντες οὕτως ἐχειρώθησαν μεθύσθέντες. ὅθεν οἱ ποιηταὶ τὸ μεθύειν 'θωρήσσεσθαι' λέγουσιν.»

³⁰ ΠΕΡΙ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣ $\overline{A}$ (?)

28 (69) ATHEN. XIV 40 p. 636 F: Δοῦρις δ' ἐν τῷ Περί τραγωιδίας ὠνομάσθαι φησὶ τὴν μάγαδιν ἀπὸ Μάγδιος Θρακίδος γένος.

ΠΕΡΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ $\overline{A}$ (?)

29 (70) ATHEN. IV 84 p. 184 D: Δοῦρις δ' ἐν τῷ Περί Εὐριπίδου ³⁵ καὶ Σοφοκλέους Ἀλκιβιάδην φησὶ μαθεῖν τὴν ἀθλημικὴν οὐ παρὰ τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ Προνόμου τοῦ μεγίστην ἐσχηκότος δόξαν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΟΜΗΡΙΚΑ

(s. F 88? 92? 89—91).

 $\overline{A}$

30 (—) SCHOL. GEN. HOM. JI. Φ 499: *Ἀητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος*
Ἰσχυριόνητος· Ἀητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι κτλ.] Δοῦρις δὲ ἐν ᾧ
Προβλημάτων Ὀμηρικῶν γράφει· «εἰκότως τοῦτο ποιεῖ· ὁ γὰρ
Ἑρμῆς οὐ πολέμου ἀΐξητικός, ἀλλ' εἰρήνης. οὐκ ἤθελεν
οὐδ' ἰσχυρὸν ποιεῖν τὸν ἐν τοῖς ὀπλοῖς ἄγωνα.» ἢ διότι κατα-
φρονητὴς ἦν πολέμου· ὁ μὲν γὰρ πόλεμος ἄλλων, τὸ δὲ Ἑρμοῦ κηρύκιον
τὸν πόλεμον καταστρέφεται. καὶ <ὁ> αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ περὶ τὰ τελευ-
*ταῖα * * **

ΠΕΡΙ ΖΩΓΡΑΦΙΑΣ $\overline{A}$ (?)

31 (77) DIOG. LAERT. I 38: *τέταρτος* (sc. Θαλῆς) *οὗ μένεται*
Δοῦρις ἐν τῷ Περὶ ζωγραφίας.

15

ΠΕΡΙ ΤΟΡΕΥΤΙΚΗΣ

(s. T 12 d)

32 (79) PLIN. NH XXXIV 61: *Lysippum Sicyonium Duris negat*
ullius fuisse discipulum, sed primo aerarium fabrum audendi rationem
cepisse pictoris Eupompi responso. eum enim interrogatum, quem se-
queretur auteccedentium, dixisse monstrata hominum multitudine naturam
ipsam imitandam esse, non artificem.

ΠΕΡΙ ΑΓΩΝΩΝ $\overline{A}$ (?)

(s. F 82)

33 (74) PHOT. SUID. s. *σελίνου στέφανος· πένθιμος. τὸ γὰρ σέλι-*
νον πένθει προσήκει, ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ Περὶ ἀγώνων.

34 (73) SCHOL. LYKOPHR. 614: *φησὶ δὲ Δοῦρις ἐν τῷ Περὶ ἀγώ-*
νων τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι.

Fragmente ohne Buchtitel.

AUS DEN ΙΣΤΟΡΙAI (F 1—15)

30 35 (5) ATHEN. XII 43 p. 532 D—F: *ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ a. 354/3*
τοῦ Θεοπόμπου συγγράμματι (115 F 249) Περὶ τῶν ἐκ Δελφῶν συληθέντων
χρημάτων 'Χάρητι', φησί, 'τῷ Ἀθηναίῳ διὰ Λυσάνδρου τάλαντα ἐξήκοντα.
B?

10 <ὁ> Nicole	14 ζωγράφων F	17—18 Duris n. ullius B dux n. tullius
cett 18 fabrum om B ¹	19 cepisse-responso B coepisse picturis itupompi (eupompi	
V) responsio cett eo B	20 monstrata B demonstrata cett	24—25 σελίνου
Phot 26—27 ἀγῶνος s ³	32 διὰ Λυσάνδρου: διαναλωθῆναι	Schweighäuser
διαλυθῆναι Wichers		

ἀφ' ὧν ἐδείπνισεν Ἀθηναίους ἐν τῇ ἀγορᾷ θύσας τὰ ἐπινίκια τῆς
γενομένης μάχης πρὸς τοὺς Φιλίππου ξένους· ὧν ἡγεῖτο μὲν Ἀδαῖος ὁ
Ἀλεκτρονῶν ἐπικαλούμενος· περὶ οὗ καὶ Ἡρακλείδης ὁ τῶν κωμωιδιῶν
ποιητῆς μέμνηται οὕτως (Π 435 K)· Ἀλεκτρονῶνα τὸν τοῦ Φιλίππου
5 παραλαβὼν | ἄωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον | κατέκοψεν· οὐ γὰρ
εἶχεν οὐδέπω λόφον· | ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν | Χάρης
Ἀθηναίων τόθ'· ὡς γενναῖος ἦν· τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δοῦρις.

36 (—) DIDYMOΣ zu Demosth. [Berl. Klass.-T I] 12, 50: ὁ δὲ a 353
Δοῦρις — ἔδει γὰρ αὐτὸν κἀνταῦθα τερατεύσε[σθαι — Ἀ]στέρα φησὶ εἶναι
10 τοῦνομα τοῦ τὸ ἀκ[όντιον καιρίως] ἐπ' αὐτὸν (sc. Φιλίππου) ἀφέντος, τῶν
[συνεστρα]τευκότων αὐτῷ σχεδὸν [πάν]των τοξεύματι λεγόντων αὐτὸν τε-
τρῶσθαι. τὰ μὲν γὰρ περὶ τῶν ἀθλητῶν ὁμολογεῖται καὶ παρὰ Μαρσύαι
(135—136 F 17), διότι συντελοῦντι μουσικοὺς ἀγῶνας αὐτῷ μικρὸν ἐπάνω
τῆς συμφορᾶς κατὰ δαίμονα συνέβη τὸν Κύκλωπα πάντας ἀλῆσαι, Ἀντι-
15 γενεΐδην μὲν τὸν Φιλοξένου, Χρυσόγονον δὲ τὸν Στρησιγόρου, Τιμόθεον δὲ
τὸν Οἰνιάδου. voraufgeht Theopomp. 115 F 52.

37 (4) a) ATHEN. VI 19 p. 231 BC: σπάνιος γὰρ ὄντως ἦν τὸ
παλαιὸν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ὁ μὲν χρυσὸς διὸ καὶ Φίλιππον τὸν τοῦ
μεγάλου βασιλέως Ἀλεξάνδρου πατέρα φησὶν Δοῦρις ὁ Σάμιος φιάλιον
20 χρυσοῦν κεκτημένον ἀεὶ τοῦτ' ἔχειν κείμενον ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον.
b) — IV 42 p. 155 D: ἐπιλελησμένοι δ' ἦσαν οὗτοι (sc. οἱ ἐστιῶντες
Ἀλέξανδρον φίλοι 81 F 41; 86 F 2—3), ὡς καὶ Δοῦρις ἱστορεῖ, ὅτι καὶ
Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ ποτήριον χρυσοῦν ὀλκὴν ἄγον πεν-
τήκοντα δραχμὰς κεκτημένος τοῦτο ἐλάμβανε κοιμώμενος ἀεὶ καὶ πρὸς
25 κεφαλὴν αὐτοῦ κατετίθετο.

38 (6) PLUT. Demosth. 19: τὸν δὲ Θερμῳδοντὰ φασιν εἶναι παρ' a 338
ἡμῖν ἐν Χαιρωνεαίᾳ ποτάμιον μικρὸν εἰς τὸν Κηφισὸν ἐμβάλλον. ἡμεῖς
δὲ νῦν μὲν οὐδὲν οὕτω τῶν ῥευμάτων ἴσμεν ὀνομαζόμενον, εἰκάζομεν δὲ
τὸν καλούμενον Αἴμονα Θερμῳδοντα λέγεσθαι τότε· καὶ γὰρ παραρρεῖ
30 παρὰ τὸ Ἡράκλειον, ὅπου κατεστρατοπέδευον οἱ Ἕλληνες, καὶ τεκμαιρό-
μεθα τῆς μάχης γενομένης αἵματος ἐμπλησθέντα καὶ νεκρῶν τὸν ποταμὸν
ταύτην διαλλάξαι τὴν προσηγορίαν. ὁ δὲ Δοῦρις οὐ ποταμὸν εἶναι φησι
τὸν Θερμῳδοντα, ἀλλ' ἰσtάντας τινὰς σκηνὴν καὶ περιορύττοντας ἀνδριαν-
τίσκον εὐρεῖν λίθινον, ὑπὸ γραμμάτων τινῶν διασημαινόμενον ὡς εἴη
35 Θερμῳδων, ἐν ταῖς ἀρχαλαῖς Ἀμαζόνα φέροντα τετρωμένην. ἐπὶ δὲ τού-
τῳ χρησὸν ἄλλον εἰδεσθαι λέγοντα·

2 ὁ om A 3—7 περὶ οὗ — ἦν zusatz des Athenaios? 3 ὁ Ἡρακλείδης A
5 καταλαβὼν Meineke 6 ἕνα κατακόψας A κἀτα κόψας E 7 Ἀθηναίους E
8—16 erg. Diels-Schubart 10 καιρίως erg. Wilamowitz 14—15 ἀντιγεννην Pap
22—23 <ᾧ>, ὡς κ. Δ. Ι., [ᾧ καὶ] Φίλιππος? 24 κοιμησόμενος Meineke

Τὴν δ' ἐπὶ θερμώδοντι μάχην μένε, παμμέλαν ὄρνι·
τηνεί τοι κρέα πολλὰ παρέσσειται ἀνθρώπεια.

39 (9) — Demosth. 23: εὐθὺς (nach Thebens einnahme) δ' ὁ ^{a. 335}
Ἀλέξανδρος ἐξήτει πέμπων τῶν δημαγωγῶν δέκα μὲν, ὡς Ἰδομενεὺς (IV)
καὶ Δοῦρις εἰρήκασιν, ὁκτὼ δ', ὡς οἱ πλείστοι καὶ δοκιμώτατοι τῶν συγγρα-
φῶν, τοῦσδε· Δημοσθένην Πολύενκτον Ἐφιάλτην Λυκοῦργον Μοιροκλέα
Δήμωνα Καλλισθένην Χαρίδημον.

40 (10) — Alex. 15 (= De Alex. fort. I 3 p. 327 E): ἐφόδιον δὲ ^{a. 334}
τούτοις (für die nach Asien mitgeführten truppen) οὐ πλέον ἐβδομήκοντα
10 τάλαντων ἔχειν αὐτὸν (sc. Ἀλέξανδρον) Ἀριστόβουλος (139 F 4) ἱστορεῖ·
Δοῦρις δὲ τριάκοντα μόνον ἡμερῶν διατροφὴν Ὀνησίκριτος (134 F 2) δὲ
καὶ διακόσια τάλαντα προσοφείλειν. s. 72 F 29; 81 F 77.

41 (11) a) CLEM. ALEX. Strom. I 139, 4 p. 86, 21 Stä: ὡς ^{a. 334}
δὲ Δοῦρις, ἀπὸ Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν διάβασιν
15 ἔτη χίλια· ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν Ἐδαινέτον τὸν Ἀθήνησιν ἄρχοντα, ἐφ' οὗ θνήσκει
Ἀλέξανδρος, ἔτη ιᾱ. s. 70 F 223. b) TZETZ. Posthom. 770: δωδεκάτη
μὲν ἦν μηνὸς Θαρρηλιῶνος νῦξ δ' ἄρ' ἦν μέσση κείνη ἐν ὥρῃ,
κείνη νυκτί, ὃ Λέσβιος Ἑλλάνικος (4 F 152) αἶδει, σὺν τῷ καὶ Δοῦρις,
Τροίαν ἔλεειν Παναχαίους.

42 (14) ATHEN. XII 38 p. 529 A: οἱ μὲν πολλοί, ὧν ἔστι καὶ ^{a. 333}
Δοῦρις, ἱστοροῦσιν ὑπὸ τούτου (sc. Ἀρβάκου) ἀγανακτήσαντος εἰ τοιοῦτος
αὐτῶν βασιλεύει συγκεντηθέντα ἀποθανεῖν (sc. τὸν Σαρδανάπαλλον).

43 (15) PLIN. NH XXXVI 79: qui de iis (sc. de pyramidibus) ^{a. 332/1}
scripserint — sunt Herodotus, Euhemerus (63 F 10), Duris Samius
25 s. 63 F 10.

44 (36) SCHOL. LYKOPHR. 848: ὁ γὰρ Νεῖλος ῥέων διίστησι τὴν
Αἰθιοπίαν ἀπὸ τῆς Λιβύης. τινὲς δὲ φασιν ἐν Λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς
τοῦ Νείλου, ὡς Δοῦρις.

45 (48) STPH. BYZ. s. Αἰασις· πόλις Αἰγύπτου Ἡρόδοτος
30 (III 26) δὲ καὶ Δοῦρις Μακάρων αὐτὴν ὠνόμασαν νῆσον.

46 (18) PLUT. Alex. 46: ἐνταῦθα (am Orexartes, ὃν αὐτὸς ὠιετο ^{a. 329/8?}
Τάναιν εἶναι) δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι τὴν Ἀμαζόνα οἱ πολλοὶ λέγου-
σιν Ἀριστόβουλος (139 F 21) δὲ καὶ Χάρης ὁ εἰσαγγελεὺς (125
F 12) καὶ Πτολεμαῖος (138 F 28) πρὸς δὲ τούτοις Ἐκαταῖος ὁ
35 Ἐρετριεὺς (VI) καὶ Φίλιππος ὁ Χαλκιδεὺς (VI) καὶ Δοῦρις ὁ Σάμιος
πλάσμα φασὶ γεγονέναι τοῦτο. s. 134 F 1.

4 ἐξήτει Lambin ἐξήτει Plut
27 Αἰθιοπίαν: Ἀραβίαν? Scheer

15 [Ἐδαινέτον] Victorius Ἥγησαν Potter
29 Αἰασις Meineke 30 νῆσος Herod a

νῆσοι β

47 (19) SCHOL. APOLL. RHOD. II 1249: δεθῆναι τὸν Προμηθεά a. 328
 φησὶν Ἡσίοδος (Th. 521 ff.) καὶ τὸν ἀετὸν ἐπιπεμφθῆναι αὐτῷ διὰ τὴν
 τοῦ πυρὸς κλοπὴν. Δοῦρις δέ φησι διὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἔρασθῆναι·
 ὁθεν τοὺς περὶ τὸ Κανκάσιον οἰκοῦντας μόνῳ Διὶ καὶ Ἀθηνᾷ μὴ θύειν
 5 διὰ τὸ κολάσεως αἰτίους Προμηθεὶ γενέσθαι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ σέβειν
 Ἥρακλέα τῆς τοῦ ἀετοῦ τοξείας χάριν.

48 (19 a) PLIN. NH VII 30: *Duris Indorum quosdam cum feris a. 327/8*
coire mixtosque et semiferos esse partuus. in Calingis eiusdem Indiae
gente quinquennes concipere feminas, octavum vitae annum non ex-
 10 *cedere, et alibi cauda villosa homines nasci pernecitatis eximiae, alios*
auribus totos contegi.

49 (20) ATHEN. I 31 p. 17 F: καθέζονται δ' ἐν τοῖς συνδείπνοις a. 325/47
 οἱ ἥρωες, οὐ κατακέκλινται. τοῦτο δὲ καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ
 ἐνίοτε ἦν, ὥς φησι Δοῦρις. ἐστιῶν γοῦν ποτε ἡγομόνας εἰς ἑξακισχιλίους
 15 ἐκάθισεν ἐπὶ δίφρων ἀργυρῶν καὶ κλιντήρων, ἀλουργοῖς περιστρώσας
 ἱματίοις.

50 (22) PLUT. Phok. 4: Φωκίωνα γὰρ οὔτε γελάσαντά τις οὔτε a. 3187
 κλαύσαντα ῥαϊδίως Ἀθηναίων εἶδεν οὐδ' ἐν βαλανείῳ δημοσιεύοντι λου-
 σάμενον, ὥς ἰστόρηκε Δοῦρις, οὐδὲ ἐκτὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς,
 20 ὅτε τύχοι περιβεβλημένος. ἐπεὶ κατὰ γε τὴν χώραν καὶ τὰς στρατείας
 ἀνυπόδητος αἰεὶ καὶ γυμνὸς ἐβάδιζεν, εἰ μὴ ψυχὸς ὑπερβάλλον εἴη καὶ
 δυσκαρτέρητον, ὥστε καὶ παίζοντας ἤδη τοὺς στρατευομένους σύμβολον
 μεγάλου ποιεῖσθαι χεμιῶνος ἐνδεδυμένον Φωκίωνα.

51 (23) — — 17: ἰδίαί δὲ τὸν Φωκίωνα ποιησάμενος αὐτοῦ φίλον a. 3187
 25 καὶ ξένον (sc. Ἀλέξανδρος) εἰς τοσαύτην ἔθετο τιμὴν, ὅσην εἶχον ὀλίγοι
 τῶν αἰεὶ συνόντων. ὁ γοῦν Δοῦρις εἶρηκεν, ὥς μέγας γενόμενος καὶ Δαρείου
 κρατήσας ἀφείλε τῶν ἐπιστολῶν τὸ 'χαίρειν' πλὴν ἐν ὅσαις ἔγραφε Φω-
 κίῳ· τοῦτον δὲ μόνον, ὥσπερ Ἀντίπατρον, μετὰ τοῦ 'χαίρειν' προσῆ-
 γόρευε. τοῦτο δὲ καὶ Χάρης (125 F 10) ἰστόρηκε.

30 52 (24) ATHEN. XIII 10 p. 560 F: Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος καὶ πρῶ- a. 317
 τον γενέσθαι πόλεμόν φησι δύο γυναικῶν <τὸν> Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐρυ-
 δίκης· ἐν ᾧ τὴν μὲν βακχικώτερον μετὰ τυμπάνων προελθεῖν, τὴν δ'
 Εὐρυδίκην Μακεδονικῶς καθωπλισμένην, ἀσκηθεῖσαν τὰ πολεμικὰ παρὰ
 Κύννῃ τῇ Ἰλλυρίδι.

4 Κανκάσιον (ὄρος)? μόνους p 7 *Duris edd viros R³ (?) iuris cett*
 8 *Calingis Barb quolingis R colingis cett* 10 *et alios ibi? Mayhoff* 14 ἐστιῶν
 C v E γοῦν Dindorf οὖν CE 15 ἐπιστρώσας Meineke 31 <τὸν> Kaibel
 34 Κύννῃ Hullemann Kaibel (Diylos 73 F 1; Hieron.-Diod. XIX 52, 5; Satyros
 Athen. XIII 557 C) Κυννάνῃ A (Arrian. Phot. bibl. 92 p. 70 a 42. Κυννάνῃ Polyaeen.
 Strat. VIII 60)

53 (7) PLUT. Eumen. 1: Εὐμένη δὲ τὸν Καρδιανὸν ἱστορεῖ Δοῦρις ^{316?} πατρὸς μὲν ἀμαξεύοντος ἐν Χερρονήσῳ διὰ πενίαν γενέσθαι, τραφῆναι δὲ ἐλευθερίως ἐν γράμμασι καὶ περὶ παλαιστραν· ἔτι δὲ παιδὸς ὄντος αὐτοῦ Φίλιππον παρεπιδημοῦντα καὶ σχολὴν ἄγοντα τὰ τῶν Καρδιανῶν ⁶ θεάσασθαι παγκράτια μειρακίων καὶ παλαισμάτα παιδῶν, ἐν οἷς εὐημερήσαντα τὸν Εὐμένη καὶ φανέντα συνετὸν καὶ ἀνδρεῖον ἀρέσαι τῷ Φιλίππῳ καὶ ἀναληφθῆναι. δοκοῦσι δὲ εἰκότα λέγειν μᾶλλον οἱ διὰ ξενίαν καὶ φιλίαν πατρίαν τὸν Εὐμένη λέγοντες ὑπὸ τοῦ Φιλίππου προαχθῆναι.

54 (25) STRAB. I 3, 19: Δοῦρις δὲ τὰς Πάγα[δα]ς τὰς κατὰ Μηδίαν ^{316?} ¹⁰ ὠνομάσθαι φησὶν ὑπὸ σεισμῶν ῥαγείσης τῆς περὶ τὰς Κασπίους πύλας γῆς, ὥστε ἀνατραπῆναι πόλεις συχνὰς καὶ κόμας καὶ ποταμοὺς ποικίλας μεταβολὰς δέξασθαι.

55 (33) PLIN. NH VIII 143: *is vero (sc. canis) cui nomen Hyrcani reddit Duris accenso regis Lysimachi rogo iniecit se flammae.* ^{a. 281}

15

AUS TA ΠΕΡΙ ΑΓΑΘΟΚΛΕΑ (F 16—21)

56 (40) a) DIOD. XXI 6 (Exc. Hoesch.): *ὅτι ἐπὶ τοῦ πολέμου τῶν* ^{a. 295} *Τυρρηνῶν καὶ Γαλατῶν καὶ Σαμνιτῶν καὶ τῶν ἑτέρων συμμάχων ἀνηρέθησαν ὑπὸ Ῥωμαίων Φαβίου ὑπατεύοντος δέκα μυριάδες, ὡς φησι Δοῦρις.*

b) TZETZ. Lykophr. 1378: γράφει τοιοῦτόν τι Δοῦρις, Διόδωρος καὶ Δίων (I 92 Boiss.) ²⁰ *ὅτι Σαμνητῶν Τυρρηνῶν καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις ὁ Δέκιος ὑπατος Ῥώμης συστρατηγὸς ὢν Τουρκουάτων οὕτως ἀπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς σφαγὴν, καὶ ἀνηρέθησαν τῶν ἐναντίων 9 χιλιάδες ἀνδρήμερον.*

57 (44) ATHEN. I 35 p. 19 EF: *Ξενοφῶν ὁ θανματοποιὸς . . . ὃς πῦρ τε αὐτόματον ἐποίει ἀναφύεσθαι καὶ ἄλλα πολλὰ φάσματα ἐτεχνᾶτο,* ²⁵ *ἀφ' ὧν ἐξίστα τῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν. τοιοῦτος ἦν καὶ Νυμφιδωρος ὁ θανματοποιὸς, ὃς προσκρούσας Ῥηγίνοις, ὡς φησι Δοῦρις, εἰς δειλίαν αὐτοῖς ἔσκηψε πρῶτος.*

58 (43) SCHOL. THEOKR. VI f p. 189, 18 Wendel: *Δοῦρις φησι διὰ τὴν εὐβοσίαν τῶν θρεμμάτων καὶ τοῦ γάλακτος πολυπλήθειαν τὸν Πολύφρημον ἰδρύνασθαι ἱερὸν παρὰ τῇ Αἰτνῇ Γαλατείας· Φιλόξενον δὲ τὸν* ³⁰ *Κυθήριον ἐπιδημήσαντα καὶ μὴ δυνάμενον ἐπινοῆσαι τὴν αἰτίαν ἀναπλάσαι ὡς ὅτι Πολύφρημος ἦρα τῆς Γαλατείας.*

59 (46) STEPH. BYZ. s. *Ἀκράγαντες· πόλεις εἰς Σικελίας, ἀπὸ ποταμοῦ παραρρέοντος. φησὶ γὰρ Δοῦρις ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν Σικελικῶν* ³⁵ *πόλεων ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται, Συρακούσας Γέλαν Ἰμέραν Σελι-*

9 Πάγας Wesseling ῥαγάδας, ῥωγάδας Strab	10 κασπίας BC	11 [καὶ κόμας] Corais καὶ κόμας (δισχιλίας) (XI 9, 1)?
14 Duris E ² uris cett	20 σαμνιτῶν II	21 [συστρατηγὸς ὢν T.] Hullemann
31 νοῆσαι K	32 ὡς om G Call	33 (α)
34 σικελῶν P	35 συρακούσας RV	Ἰμέραν edd ἡμερον RVP

νοῦντα καὶ Φοινικοῦντα καὶ Ἑρῦκην καὶ Καμικὸν Ἀλικύας τε καὶ Θέρμον καὶ Καμαρίναν, ὡς καὶ ἐν Ἰταλίαι. οἱ δὲ ἀπὸ Ἀκράγαντος τοῦ Διὸς καὶ Ἀστερόπης τῆς Ὠκεανοῦ . . . Πολύβιος (IX 27, 10) δὲ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς χώρας ὠνομάσθαι Ἀκράγης διὰ τὸ εὐγεων.

5

AUS DEN SAMION ZPOI (F 22—26)

60 (47) ATHEN. XII 30 p. 525 EF: περὶ δὲ τῆς Σαμίων τρυφῆς Δοῦρις ἱστορῶν παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα, οὗ ἐφόρουν χλιδῶνας περὶ τοῖς βραχίσιον καὶ τὴν ἐορτὴν ἄγοντες τῶν Ἑραίων ἐβάδιζον κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ μετάρρενον καὶ τοῖς ὤμοις. τὸ δὲ νόμιμον
10 τοῦτο μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε 'βαδίζειν <εἰς> Ἑραῖον ἐμπεπληγμένον'. ἔστι δὲ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη οὕτως ἔχοντα·

οἱ δ' αὖτως φοίτεσκον ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο
εἰς Ἑρας τέμενος, πεπνυκασμένοι εἵμασι καλοῖς,
χιονέοισι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον·
15 χρύσειαι δὲ κορύμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὡς·
χαῖται δ' ἠιωρεῦντ' ἀνέμῳ χροσέοις ἐνὶ δεσμοῖς,
δαιδάλεοι δὲ χλιδῶνες ἄρ' ἀμφὶ βραχίσιον ἴσαν,
*** τες ὑπασπίδιον πολεμιστήν·

61 (49 a) STEPH. BYZ. s. Γόργυρα· τόπος ἐν Σάμῳ, ὡς ἱστορεῖ c. 515?
20 Δοῦρις· ἐν ᾧ Διόνυσος Γοργυρεὺς τιμᾶται.

62 (—) PROVERB. COD. PARIS. gr. 676 (S: Bresl. Phil. Abh. II a. 588
2, 80): Τὸν <ἐν Σάμῳ> κομήτην· (a) Σάμιόν φασιν πύκτην κομῶντα εἰς Ὀλύμπια ἀφικόμενον <καὶ νική>σαντα ἐπὶ τῷ Θηλυπρεπεῖ πρὸς τῶν ἀνταγωνιστῶν χλευαζόμενον εἰς παροιμ<ίαν> ἐλθεῖν). (b) Ἐρατοσθένης
25 (241 F 11) δὲ κατὰ τὴν μὴ ὀλυμπιάδα (588) Πυθαγόραν Σάμιον τὸν κο<μήτην> νικῆσαι. Δοῦρις δὲ ἐκκρίθεντα τοὺς ἄνδρας προκαλεσάμενον νικῆσαι, καὶ <διὰ> πολλῶν τοῦτο παρίστησιν. (c) Ἀριστείδης (III) δὲ ῥαδιοιουργόν τινα ἐπιδημήσαντός τινος Σαμίου ἐμπόρου ὠνήσασθαι καὶ διδόντα ὀλίγον ἄρραβῶνα παρα<λαβεῖν> τὸ φορτίον καὶ κομίσαντα εἰς οἶκον κείρασθαι

1 Ἑρῦκην edd ἔρκαν RVP Ἀλικύας Mei(neke) ἀλυκόν VP ἀλύ R 'pro urbium nominibus nomina fluviorum posuisse videtur excerptor' Berkel Θέρμα? Mei 2 Καμαρίναν edd καμάρι(ν)ον Steph ἀκράμαντος Steph 4 εὐγειον VP 8—9 κατεκτενισμένοι A 10 <εἰς> Mei 12 οἱ δ' ὅτε φ. ὁπίσω πλ. κτενίσαντες ο. ἄ. Kaibel 13 πεπνυκασμένοι Musurus πεποι-A 15 κοσῶμбай Wilamowitz 18 ἄρ' *** ἀμφιβραχιονίσαντες Naeke <τὸν δεῖνα αἰσχύνον>τες? 19 Γοργύρα Hulle-
mann Γόργυρα Mei (Herodian. π. μον. λεξ. 17, 26) γόργυρια RVP 20 γοργυρεὺς R γοργυρεὺς P γοργονεὺς V 22—29: < > die in S unlesbaren buchstaben erg. L Cohn 23 ὀλυμπιάδα S 26 ἐκκρίθεντα Jac (sc. ἐκ τῶν παιδῶν Diog. L. VIII 47) —τας S προκαλεσάμενον Cohn προσκ— S 27 <διὰ> Cohn 28 ἐμπόρου Cohn —ίου S

τὴν κόμην ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐπιγνωσθῆναι· τοῦ δὲ ἐμπόρου εὐήθως τὸν κομήτην ἀναζητοῦντος διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἄλλο γνώρισμα, εἰς παροιμίαν ἀχθῆναι. τῆς παροιμίας ταύτης μεμνησθαι καὶ Διόριον ἐν Πήραι (—) καὶ Φιλήμονα ἐν Δακτυλίῳ (—).

5 63 (49) ZENOB. Prov. V 64: Πολυκράτης μητέρα νέμει. μέμνηται ο. 530 ταύτης Δούρις· λέγει δὲ ὅτι Πολυκράτης ὁ Σάμιος τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντων τὰς μητέρας συναγαγὼν δέδωκε τοῖς πλουσίοις τῶν πολιτῶν τρέφειν, πρὸς ἕκαστον λέγων ὅτι 'μητέρα σοι ταύτην δίδωμι'. ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν.

10 64 (57) SUID. s. Πανύσις Πολυάρχον Ἀλικαρνασσεύς· τερατοσκόπος ο. 440 καὶ ποιητῆς ἐπῶν, ὃς σβησθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δούρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμιον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτον <τὸν> Θούριον.

15 65 (58) HARPOKR. s. Ἀσπασία· δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων αἰτία α. 440 γεγενῆσθαι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ, ὥς ἐστι μαθεῖν παρὰ τε Δούριδος τοῦ Σαμίου καὶ Θεοφράστου ἐκ τοῦ ὅ τῶν Πολιτικῶν, καὶ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ἀχαρνέων (523 ff.).

66 (59) PHOT. SUID. s. Σαμίων ὁ δῆμος ἐστίν ὡς πολυγράμματος· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους (I 408, 64 K) ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. (a) οἱ 20 γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων σπάνει τῶν πολιτενομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν, ὥς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων Πολιτείᾳ (III). (b) ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὐρέθη πρῶτοις τὰ κτ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὥς Ἀνδρῶν ἐν Τρίποδι (IV). τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἐπέισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχίνος 25 [δ' Ἀθηναίους] ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου (403/2)· τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου κε ἐπὶ Εὐκλέους (427/6). περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος (115 F 155). c) οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλανκί, Σάμιοι <δὲ * * * > τῇ σαμαίνῃ (ἐστὶ πλοῖον δίχροτον ὑπὸ Πολυκρά- 30 τος πρῶτον κατασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὥς Λυσίμαχος ἐν β Νόστων [III])· τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος (οἱ δὲ τὴν σάμειαν νόμισμα εἶναι).

5 μητέρας Schott 12 Ἡρόδοτον <τὸν> Krausse (s. RE suppl. II 207) Ἡρόδοτος Suid Ἡρόδοτος Wesseling 18 ἐστὶν om Phot ἔ. ὡς πολ. om Suid erg. Plut. Per. 26 24—25 Ἀρχίνος [δ' Ἀθηναίους] Bernhardt ἀρχεῖν οἱ δ' Ἀθηναῖοις Phot Ἀρχίνου δ' Ἀθηναίων Suid Ἀ. ὁ Ἀθηναῖος Porson Dobree 26 κε Bouhier καὶ Phot Suid κτ Clinton 29 <δὲ τοὺς Ἀθηναίους> Hullemann <δ' ἀντέστιζον>? τῇ σαμαίνῃ edd τῇ(ς) σαμενῇ (σαμένῃς, —αίνῃς) Phot Suid 29—31 <δ> ἐστὶ πλοῖον (ποιον Phot) edd ἡ ἐστὶν κτλ. Phot. s. τὰ Σαμίων. aber ἐστὶ — Νόστων und οἱ δὲ — εἶναι gehört zusammen. über die weitere sachliche verwirrung s. Komm. 30 κατασκευασθὲν Suid (Plut. a. o.) παρα — Phot

67 (60) PLUT. Per. 28: ἐνάτωι δὲ μὲν τῶν Σαμίων παραστάντων a. 440/39
 ὁ Περικλῆς τὰ τεῖχη καθεῖλε καὶ τὰς ναῦς παρέλαβε καὶ χρήμασι πολλοῖς
 ἐξημίωσεν, ὧν τὰ μὲν εὐθὺς ἤνεγκαν οἱ Σάμιοι, τὰ δ' ἐν χρόνῳ ῥητῶι
 ταξάμενοι κατοίσειν ὁμήρους ἔδωκαν. Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος τούτοις ἐπι-
 5 τραγωιδεῖ πολλὴν ὀμότητα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Περικλέους κατηγορῶν,
 ἦν οὔτε Θουκυδίδης ἱστοροῦν οὔτ' Ἐφορος (70 F 195) οὔτ' Ἀριστοτέλης (Π).
 ἀλλ' οὐδ' ἀληθεύειν ἔοικεν, ὥς ἄρα τοὺς τριηράρχους καὶ τοὺς ἐπιβάτας
 τῶν Σαμίων εἰς τὴν Μιλησίων ἀγορὰν ἀγαγὼν καὶ σανίσι προσδήσας ἐφ'
 ἡμέρας δέκα κακῶς ἤδη διακειμένους προσέταξεν ἀνελεῖν, ξύλοις τὰς κεφαλὰς
 10 συγκόψαντας, εἶτα προβαλεῖν ἀκήδεντα τὰ σώματα. Δοῦρις μὲν οὖν (T 8)
 μᾶλλον ἔοικεν ἐνταῦθα δεινῶσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς ἐπὶ
 διαβολῇ τῶν Ἀθηναίων.

68 (62) HARPOKR. s. Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς (PHOT. BEROL. 125, 18 Rei) a. 415
 Αἰσχίνης ἐν τῷ Κατὰ Τιμάρχου (I 125)· ἔπειτα τὸν Ἐρμῆν τὸν Ἀνδοκίδου
 15 καλούμενον οὐκ Ἀνδοκίδου, ἀλλ' Αἰγῆδος φηλὶς εἶναι ἀνάθημα. καὶ αὐτὸς
 Ἀνδοκίδης ἐν τῷ Περὶ τῶν μυστηρίων (I 62) ὅτι τῆς Αἰγῆδος εἷη τὸ
 ἀνάθημα εἶρηκεν. ὥστε ὁ Δοῦρις αὐτοσχεδιάζει Ἀνδοκίδου αὐτὸ εἶναι λέγων.

69 (63) PLUT. Ages. 3: βασιλεύοντος δὲ Ἀγιδος ἦκεν Ἀλκιβιάδης ἐκ a. 415/4
 Σικελίας φρυγὰς εἰς Λακεδαίμονα· καὶ χρόνον οὕτω πολλὸν ἐν τῇ πόλει
 20 διάγων αἰτίαν ἔσχε τῇ γυναικὶ τοῦ βασιλέως Τιμαίαι συνεῖναι, καὶ τὸ
 γεννηθὲν ἐξ αὐτῆς παιδάριον οὐκ ἔφη γινώσκειν ὁ Ἄγης, ἀλλ' ἐξ Ἀλκιβιάδου
 γεγονέναι. τοῦτο δὲ οὐ πᾶν δυσκόλως τὴν Τιμαίαν ἐνεγκεῖν φησι Δοῦρις,
 ἀλλὰ καὶ ψιθυρίζουσιν οἴκοι πρὸς τὰς εἰλωτίδας Ἀλκιβιάδην τὸ παιδίον,
 οὐ Λεωτυχίδην καλεῖν.

25 70 (64) — Alkib. 32: ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἰδεῖν τε ποθῶν ἤδη τὰ a. 408
 οἴκοι καὶ ἔτι μᾶλλον ὀφθῆναι βουλόμενος τοῖς πολίταις νενικηκῶς τοὺς
 πολεμίους τσαντάκις, ἀνῆχθη, πολλὰς μὲν ἀσπίσι καὶ λαφύροις κύκλῳ
 κεκοσμημένων τῶν Ἀττικῶν τριήρων, πολλὰς δ' ἐφελκόμενος αἰχμαλώτους,
 30 ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀχροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κεκρατη-
 μένων. ἦσαν γὰρ οὐκ ἐλάττους συναμφοτέραι διακοσίων. ἃ δὲ Δοῦρις ὁ
 Σάμιος Ἀλκιβιάδου φάσκων ἀπόγονος εἶναι προστίθησι τούτοις, αὐλεῖν
 μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον τὸν πυθιονίην, κελεύειν δὲ
 Καλλιππίδην τὸν τῶν τραγωιδιῶν ὑποκριτὴν, στατοὺς καὶ ξυστίδας καὶ
 τὸν ἄλλον ἐναγώνιον ἀμπεχομένους κόσμον, ἰστίῳ δ' ἀλουργῶι τὴν να-
 35 αρχίδα προσφέρεισθαι τοῖς λιμέσιν ὥσπερ ἐκ μέθης ἐπικωμᾶζοντος, οὔτε
 θεόπομπος (115 F 324) οὔτ' Ἐφορος (70 F 200) οὔτε Ξενοφῶν (Hell. I 4)
 γέγραπεν, οὔτ' εἰκὸς ἦν οὕτως ἐντρυνφῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φρυγὴν
 καὶ συμφορὰς τσαυτάς κατερχόμενον, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ δεδιὼς κατήγετο

71 (65) — Lys. 18: πρῶτῳ μὲν γάρ, ὥς ἱστορεῖ Δοῦρις, Ἑλλή- a. 404/3
 40 νων ἐκείνῳ (sc. Λυσάνδρῳ) βωμοὺς αἱ πόλεις ἀνέστησαν ὥς θεῶι καὶ

Θυσίας ἔθυσαν, εἰς πρῶτον δὲ παιᾶνες ἤισθησαν, ὧν ἐνὸς ἀρχὴν ἀπομνημονεύουσι τοιάνδε·

τὸν Ἑλλάδος ἀγαθέας
στραταγὸν ἀπ' εὐρυχόρου
Σπάρτας ὑμνήσομεν ᾧ
ἢ Παιάν'.

Σάμιοι δὲ τὰ παρ' αὐτοῖς Ἡραΐα Λυσάνδρεια καλεῖν ἐψηφίσαντο. s. F 26.

AUS ANDEREN SCHRIFTEN.

72 (45) ATHEN. XI 111 p. 504 B: καὶ ὁ τοὺς μίμους δὲ πεποι-
10 γῶς, οὗς αἰεὶ διὰ χειρὸς ἔχειν Δοῦρις φησι τὸν σοφὸν Πλάτωνα.

73 (61) CIC. ad Att. VI 1, 18: *quis enim non dixit Eὐπολιν τὸν*
τῆς ἀρχαίας ab Alcibiade navigante in Siciliam deiectum esse in mare?
redarguit Eratosthenes (241 F 19); adjfert enim quas ille post id tempus
fabulas docuerit. num idcirco Duris Samius, homo in historia diligens,
15 *quod cum multis erravit, inridetur?*

74 (52) DIOG. LAERT. I 22: ἦν τοίνυν ὁ Θαλῆς, ὡς μὲν Ἡρόδοτος
(I 170) καὶ Δοῦρις καὶ Δημόκριτός (55 B 115 Diels) φασί, πατρὸς μὲν
Ἐξαμίου, μητρὸς δὲ Κλεοβουλίνης, ἐκ τῶν Θηλιδῶν, οἳ εἰσι Φοίνικες
εἰργενέστατοι τῶν ἀπὸ Κάθμιον καὶ Ἀγήνορος. ἐπολιτογραφήθη δὲ ἐν
20 Μιλήτῳ ὅτε ἦλθε σὺν Νεΐλῳ ἐκπεσόντι Φοινίκης. ὡς δ' οἱ πλείους
φασίν, Ἰθαγενὴς Μιλήσιος ἦν καὶ γένους λαμπροῦ.

75 (53) — — I 74: Πιττακὸς Ὑραδίου Μυτιληναῖος· φησὶ δὲ
Δοῦρις τὸν πατέρα αὐτοῦ Θράϊκα εἶναι.

76 (54) — — I 82: Βίας Τεντάμιον Πριηνεύς τοῦτον οἱ μὲν
25 πολίτην, Δοῦρις δὲ πάροικόν φησι γεγονέναι.

77 (55) — — I 89: Κλεόβουλος Εὐαγόρου Αἰνδῖος· ὡς δὲ Δοῦ-
ρις, Κάρο.

78 (78) — — II 19: Δοῦρις δὲ καὶ δουλεῦσαι αὐτὸν (sc. Σωκράτην)
καὶ ἐργάσασθαι λίθους.

79 (66) ET. M. 469, 45: Ἰήμιος δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων λέγεται, ὡς μὲν Π.
Δοῦρις, ὅτι ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα τὸ παιδίον ἡ Αἴτη ἐνεκελεύσατο εἰποῦσα Νόμων?
'Ἰήμιε παιῖον'.

80 (83) — 513, 26 (ET. GUD. 321, 50): κίθαρος· καθ' ὁμοιότητα
τῶν ὀστέων πρὸς τὰς χορδάς. ὁ δὲ Δοῦρις ἀπὸ τοῦ Κιθαιρῶνός φησιν,
35 ὅτι Ἀμφίρων ἐκεῖσε ἔμουσικεύετο.

18 Νηλεῖδων Bywater 19 den einschub nach Ἀγήνορος sonderte Diels
aus ἐπολιτογραφήθη; der stammvater der Theliden 20 νεῖλ(υ)αῖω P(B) νηλῖω F
25 πολίτην Gent πλούσιον Di πλούσιον (καὶ πολίτην)? πάροικον: πενιχρόν Menagius
31 τὸ παιδίον Jac τὸν ἡλίον EtM υἱὸν Hemsterhuys Ἀπόλλωνα Gaisford Ἰήμι EtM

81 (83) LEX. SEG. 451, 31 Bk: Ἀσιὰς· ἡ κισθάρα, ἀπὸ Ἀσίου τινός. Π. νόμος καὶ Ἀσία καὶ Ἀσιώνη· ἡ ἀπὸ Ἀσίας τῆς μητρὸς Προμηθέως. Δοῦριν δὲ † Ἀριστοτέλης φησὶ λέγειν, ὅτι ἐκλήθη Ἀσιὰς ἀπὸ τῶν χρωμένων Λεσβίων, οἵτινες οἰκοῦσι πρὸς τῇ Ἀσίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Τυρρηνοῦ Λυδοῦ, εὐρόντος
5 πρῶτον τὸ τρίγωνον ὄργανον· οἱ δὲ ἀπὸ Τερπάνδρου.

82 (75) PHOT. s. ἀγών (PHOT. BEROL. 28, 7): ὄνομα κύριον δηλοῖ, Π. ἀγών
ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ.

83 (67) PROKL. zu Plat. Timai. I 90, 20 Diehl: εἴπερ γὰρ τις ἄλλος καὶ ποιητῶν ἄριστος κριτὴς ὁ Πλάτων, ὡς καὶ Λογγίνος συνίστησιν.
10 Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Ποντικός (F 91 Voss) φησιν, ὅτι τῶν Χοιρίλου τότε εὐδοκμοῦντων, Πλάτων τὰ Ἀντιμάχου προὔτιμήσε καὶ αὐτὸν ἔπεισε τὸν Ἡρακλείδην εἰς Κολοφῶνα ἐλθόντα τὰ ποιήματα συλλέξαι τοῦ ἀνδρός. μάτην οὖν φληναφῶσι Καλλίμαχος (F 74^b Schn) καὶ Δοῦρις ὡς Πλάτωνος οὐκ ὄντος ἱκανοῦ κρίνειν ποιητάς.

15 84 (80) [PLUT.] Prov. Alex. I 48: δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης· ἐπὶ τῶν ἅπαντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων. Ἀλήτης γάρ, ὡς φησι Δοῦρις, ἀποπεσὼν Κορίνθου κατὰ χρησμόν τοῦ Θεοῦ ἀπεπειράτο πάλιν † κτηθεῖν· ἐνὶ τῇ χώρᾳ περιδῶν † τινα βονκόλον, ἦται τροφήν, ὁ δὲ βῶλον ἐκ τῆς πήρας ἀράμενος ἐδίδου· ὁ δὲ Ἀλήτης ἐδέξατο οἰωνισάμενος καὶ εἰπὼν
20 δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης.

85 (81) PROVERB. BODL. [Paroem. Gr. I 83] 374: ἐπὶ σαντῶι τὴν σελήνην καθαιρεῖς· Ἀσκληπιάδης (12 F 20) φησὶ τὰς Θετταλὰς πράττειν οὐ χωρὶς τῆς αὐτῶν κακώσεως Δοῦρις δὲ φησιν ἀστρολόγον προαγορεύοντα τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις οὐκ εὖ ἀπαλλάξαι.

25 86 (28) SCHOL. APOLL. RHOD. I 211 Ζήτης καὶ Κάλαις] τούτους ἐκ διαφόρων τόπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θράκης, ὡς Ἀπολλώνιος· Ἡρόδωρος (31 F 46) δὲ ἐκ Λαυλίδος· Δοῦρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων Φανόδικος δὲ ἐν ᾧ Ἀηλιακῶν (III) ἐξ Ὑπερβορέων αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν πλοῦν.

30 87 (39) — — — I 501: Δοῦρις φησι τοὺς ὑπὸ τῶν Γιγάντων κατενεχθέντας λίθους τοὺς μὲν εἰς τὴν Θάλασσαν πεσόντας γενέσθαι νήσους, τοὺς δὲ εἰς τὴν γῆν ὄρη.

88 (3) SCHOL. BT HOM. Jl. T 326 ἢ ἐ τὸν ὃς Σκύρωι μοι ἔνι Προβλ. τρέφεται φίλος υἱός, εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος Θεοειδής] ἔστι Ὅμ.?

1—2 Ἀσιὰς· καὶ Ἀσία καὶ Ἀσιώνη· ἀπὸ Ἀσίου τινός· ἢ Weil-Reinach 3 Ἀρι-
στοκλῆς C Mueller Ἀριστείδης Preller Δοῦρις· Ἀριστοτέλην? Hullemann 16 Δοῦρις
Wy(ttenbach) ὁμοῦς Pl 17—18 πάλιν κατελθεῖν (vgl. Zenob. III 22 κατελθεῖν βον-
λόμενον)· καὶ ἐν (ἐν δὲ Hullemann) τ. χ. [περι]ιδῶν Wy (ἐλθὼν οὖν εἰς Κόρινθον)
ἐν τ. χ. Leutsch 18 ὁ δὲ: τὸν δὲ εἰπεῖν, τροφήν μὲν οὐκ ἔχειν, ἄρα τὰ δὲ βῶλον· ὁδῶ-
ναι αὐτῶι ὡς τοῦ Διὸς ὄντα Hes. s. Διὸς Κόρινθος 23 (τὸν δεῖνα) ἀστρολόγον?

δέ, ὡς τινες, ἐξ Ἰριγενείας· φησὶ γὰρ Δοῦρις, ὅτι· κλαπεῖσα εἰς Σκυῶνα ἐξετέθη ὑπ' αὐτοῦ. s. F 92.

89 (—) SCHOL. GEN. I HOM. JI. Φ 257 ἔπειτο μεγάλῳ ὀρυμαγδῶν· Προβλ. ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς κτλ.] τῇ ἐρμηνείᾳ ἐνέθηκε γλαφυρὸν πλάσμα. Ὅμ.

5 Δοῦρις δ' αἰτιᾶται τὴν εἰκόνα ὡς τοῦ ὀρυμαγδοῦ καὶ τῆς ἀπειλῆς ἐνδεστέραν καὶ φησι· «ταῦτα διὰ <τὸ> τὴν ἐν τοῖς κήποις ὕδρα-γωγίαν ἐκμιμῆσθαι λανθάνει πως τοὺς ἀναγιγνώσκοντας, ὥστε μηδεμίαν ἔννοιαν λαμβάνειν πρὸς τὸ πεποιήκε.»

10 90 (—) — — 262 φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα] Δουσανίας „ γράφει 'φθανεῖ', καὶ Δοῦρις.

91 (—) — — 481 Hera schilt Artemis ὀνειδείῳς ἐπέεσσιν] „ Δοῦρις ὅτι πικρῶς διάκειται ἢ μητροῦ, διὸ ἐπεγέλα τὸ Σαρδόνιον.

92 (3) SCHOL. LYKOPHR. 513 (TZETZ. 102. 143. 183): φησὶ δέ „ (?) 15 ὁ Ἑλλάνικος (4 F 168) ἑπταετῇ οὖσαν Ἑλένην ἀρπαγῆναι ὑπὸ Θησέως. Δοῦρις δὲ λέγει ἀποδοθῆναι αὐτὴν τετοκυῖαν τὴν Ἰριγενείαν. s. F 88.

93 (76) SCHOL. PLAT. Phaid. 89 C: πρὸς δύο οὐδ' ὁ Ἡρακλῆς] ταύτης τὴν αἰτίαν ὁ Δοῦρις οὕτως ἀρηγεῖται. Ἡρακλῆα φησὶ βωμὸν δειμᾶμενον ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ πυγμῆς ἀγῶνα θεῖναι καὶ νικῆσαι· τὴν <δ'> 20 ἐξῆς ὀλυμπιάδα πάλιν ἀγωνιζόμενον ὑπὸ Ἑλάτου καὶ Φεράνδρου πάλῃ ληφθῆναι· καὶ ἐξ ἐκείνου τὸ πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς' παρομιασθῆναι. s. 3 F 79.

94 (72) SCHOL. PLAT. Hipp. mai. 293 A: βάλλ' εἰς Μακαρίαν· Ἡρακλέους θυγάτηρ Μακαρία τοῦνομα, ἦν λόγος κατὰ τὴν Εὐρουσθέως ἐπὶ τὰς 25 Ἀθήνας στρατείαν αὐτοκέλευστον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν ἐπιδούναι. τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τιμὴν τῆς παιδὸς βάλλοντας αὐτὴν ἄνθει καὶ στεφάνοις παρακελεύεσθαι τοῖς ἄλλοις 'βάλλ' εἰς Μακαρίαν' Δοῦρις δὲ φησιν ὅτι αὕτη τὴν πυρὰν τοῦ πατρὸς κατέσβεσε, καὶ 30 ὥς ἂν <μὴ> ὥσι παῖδες, τὸ αὐτὸ πράττειν ἐπὶ τοῖς πατράσιν.

95 (82) ZENOB. Prov. II 26: Ἀττικοὶ τὰ Ἑλευσίνια· ἐλλείπει τὸ καθ' ἑαυτοῦς. λέγει δὲ Δοῦρις ὅτι ὅταν καθ' ἑαυτοὺς συλλεγόντες τινὲς 35 πράττωσι τι ἐπιλέγουσιν αὐτοῖς Ἀττικοὶ τὰ Ἑλευσίνια.

96 (68) — — II 28 (ANON. IN ARISTOT. RHET. II 21; Comm. 35 Arist. Gr. XXI 2, 128, 20): Ἀττικὸς πάροικος. Δοῦρις δὲ περὶ αὐτῆς

2 ὑπ' αὐτοῦ om T 6 <τὸ> Nicole <τὸ> διὰ? 13 ἡ: ὥς? ἐπεγέλα τὸ Nicole ἐπεγέλατο Gen 16 Δοῦρις s³ δώροισι s Δ. ὁ Σάμιος Tzetz 102; 143 19 νικῆσαι· τὴν <δ'> Jac νικῆσαντα τὴν Schol 29 Μαλιεῦσαι? C Mueller 30 <μὴ> Jac 32 καθ' ἑαυτῶν B καθ' ἑαυτοῦς Diog. I 51; II 38; Ps. Plut. 58 καθ' ἑαυτὸν Zen 33 αὐτοῖς Jac ἑαυτοῖς Zen 35 δὲ Jac καὶ Zen [καὶ] Leutsch ἔκτωι Meineke Steph Byz 720*

λέγει, ὅτι ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι τοὺς περιοικοῦντας αὐτοῖς καὶ γειννῶντας ἐξέβαλον, ἡ παροιμία ἐκράτησε. Κράτερος (III) δὲ ἀπὸ τῶν εἰς Σάμιον πεμφθέντων Ἀθήνηθεν ἐποίκων τὴν παροιμίαν εἰρησθαι.

77. EUMELOS.

F

ΙΣΤΟΡΙΑΙ

 $\overline{E}$

1 (—) DIOG. LAERT. V 5: (Aristoteles) ἔπεξῃλθεν εἰς Χαλκίδα, α. 322/1
 Εὐρυμέδοντος αὐτὸν τοῦ ἱεροφάντου δίκην ἀσεβείας γραψαμένου (ἢ Δημο-
 10 φίλου, ὡς φησι Φαβωρίνος ἐν Παντοδαπῇ Ἱστορίᾳ), ἐπειδήπερ τὸν ὕμνον
 ἐποίησεν εἰς ... Ἑρμείαν (6) ἐνταῦθα δὴ πῶν ἀκόνιτον ἔτελεύ-
 τησεν, ὡς φησιν Εὐμηλος ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Ἱστοριῶν, βιοὺς ἔτη ἑβδο-
 μύκοντα. ὁ δ' αὐτός φησιν αὐτὸν καὶ Πλάτωνα τριακοντούτην συστῆναι,
 διαπίπτων· βεβίωκε γὰρ τρία μὲν πρὸς τοῖς ἐξήκοντα, Πλάτωνα δὲ ἑπτα-
 15 καιδεκέτης συνέστη.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

 $\overline{F}$

2 (—) SCHOL. AISCHIN. Timarch. 39: Εὐμηλος ὁ Περιπατητικὸς ἐν τῷ τρίτῳ
 Περί τῆς ἀρχαίας κωμωδίας φησὶ Νικομένην τινὰ ψήφισμα θέσθαι μηδὲνα τῶν μετ'
 20 Εὐκλείδην ἀρχοντα μετέχειν τῆς πόλεως, ἂν μὴ ἄμρω τοὺς γονεάς ἀστοὺς ἐπιδείξηται,
 τοὺς δὲ πρὸ Εὐκλείδου ἀνεξετάστως ἀφείσθαι.

78. PSAON VON PLATAIAI.

T

1 (III 198) DIOD. XXI 5 (Exc. Hoesch.): ὅτι Δίνλλος Ἀθηναῖος
 25 (73 T 3) συγγραφεὺς τὰς κοινὰς πράξεις συντάξας ἔγραψε βιβλία εἴκοσιν
 ἑξ (357/6—297/6), Ψάων δὲ ὁ Πλαταιεὺς τὰς ἀπὸ τούτου διαδεξάμενος
 πράξεις ἔγραψε βιβλία τριάκοντα.

2 DION. HAL. De Dinarch. 8: οἱ δ' Ἰσοκράτην καὶ τὰ Ἰσοκράτους
 ἀποτυπώσασθαι θελήσαντες ὕπτιοι καὶ ψυχροὶ καὶ ἀσύστροφοι καὶ ἀνα-
 30 ληθεῖς (sc. ἐγένοντο)· οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ περὶ Τίμαιον (III) καὶ Ψάωνα
 καὶ Σωσιγένην (VI).

3 ἐποίκων Ps. Plut. 59 ἐποίει Zen
 29—30 ἂν ἀληθεῖς Di ἀναλθεῖς Ruhnken
 Ruhnken πλάτωνα Di

19 Νικομένη Meineke νικωμένη Schol
 30 οἱ περὶ Victorius ὑπέρ Di Ψάωνα

31 Σωσίλον A Schaefer

3 — — De comp. verb. 4 (II 20, 16 UR): χρόνῳ δ' ὕστερον παντά-
 πασιν ἡμελήθη (sc. τὸ συντιθέναι δεξιῶς τὰ ὀνόματα) καὶ οὐδείς ὤιετο δεῖν
 ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι οὐδὲ συμβάλλεσθαι τι τῷ κάλλει τῶν λόγων· τοι-
 γάρτοι τοιαύτας συντάξεις κατέλιπον οἷας οὐδείς ὑπομένει μέχρι κορωνίδος
 5 διελθεῖν, Φύλαρχον λέγω (81) καὶ Δοῦριν (76) καὶ Πολύβιον καὶ Ψάωνα
 καὶ τὸν Καλλατιανὸν Δημήτριον (85) Ἰερώνυμόν τε (154) καὶ Ἀντίγονον
 (III) καὶ Ἡρακλείδην (IV) καὶ Ἡγησιάναντα (45) καὶ ἄλλους μυρίους.

F

79. EUDOXOS VON RHODOS.

T

10 1 DIOG. LAERT. VIII 90: γερόνασι δ' Εὐδοχοὶ τρεῖς· αὐτὸς οὗτος
 (sc. ὁ Κνίδιος)· ἕτερος Ρόδιος ἱστορίας γεγραφώς· τρίτος Σικελιώτης
 (Apollod. 244 F 48).

2 MARKIAN. Epit. Peripl. Menipp. 2: ἔτι μὴν Ἀπελλᾶς ὁ Κυρη-
 15 ναῖος (V) καὶ Εὐθυμένης ὁ Μασσαλιώτης (V) καὶ Φιλέας ὁ Ἀθηναῖος (V)
 καὶ Ἀνδροσθένης ὁ Θάσιος (V) καὶ Κλέων ὁ Σικελιώτης (V) Εὐδοξός τε
 ὁ Ρόδιος καὶ Ἄννων ὁ Καρχηδόσιος, οἱ μὲν μερῶν τινῶν, οἱ δὲ τῆς ἐντὸς
 πάσης θαλάσσης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περίπλουν ἀναγράφαντες. οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς (V) καὶ † Βωτθαῖος (V)· οὗτοι δὲ ἑκάτεροι διὰ
 20 τῶν ἡμερησίων πλῶν, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης
 ἐδήλωσαν.

F

ΙΣΤΟΡΙΑΙ

Θ

25 1 (IV 407, 2) ET.M.p.18,54: Ἀδρίας· τὸ πέλαγος. Διονύσιος Σικελίας ca. 385
 τύραννος † ὃς πρότερον ἐπὶ τῇ * Ὀλυμπιάδι πόλιν ἔκτισεν Ἀδρίαν ἐν τῷ
 Ἰονικῷ κόλπῳ, ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος Ἀδρίας καλεῖται. Εὐδοξος δὲ ἐν
 τῷ 9 τῶν Ἱστοριῶν τὸ πέλαγος καὶ τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι Ἀδρίαν

5 φύλαρχον PM Ψάωνα Valesius σάωνα PMV ^Φσταῶνα F 6 καλα(ν)-
 τανὸν P(MV) καλανδιανόν F ἀντίγονον F ἀντίλογον PMV Ἀντίλοχον Reiske
 Ἀντίοχον al 7 ἡγησι(ἀ)ναντα PF ἡγησίνναντα M ἡγησίαν μάγνητα V 14 Ἀπελ-
 λᾶς: Ὀφέλας (Strab. XVII 3, 3) C Mueller 15 Εὐθυμένης Miller —μόνης (aus
 —μῶνης ο. μάνης) P 16 Θάσιος Hudson ἰάσιος P Εὐδοξος edd —ξιος P
 20 πλῶν Letronne ἡχῶν P 26 [ὃς] ο. ὁ πρότερος? <ση> ὀλ. Ritschl 28 ἐννά-
 τωι Va ἔνα τῶν D ἐν ᾧ τῶν Ritschl

φρῆσιν ἀπὸ Ἀδρίου τοῦ Μεσσαπίου τοῦ Παύωνος. Φλέγων ἐν Ὀλυμπίᾳσιν (257 F 23). οὕτως Ὁρίων.

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ (?)

(T 2; F 2—4?).

5

Ohne Buchtitel.

2 (1) APOLLON. Hist. mir. 24: Εὐδοξος ὁ Ῥόδιος περὶ τὴν Κελτικὴν εἶναί τι ἔθνος φρῆσιν, ὃ τὴν ἡμέραν οὐ βλέπειν, τὴν δὲ νύκτα ὄραν.

3 (—) AELIAN. NA XVII 14: ἐγὼ μὲν οὐ πεπίστευκα, εἰ δὲ ἕτερος Εὐδόξῳ πεῖθεται, πιστενέτω ὃ φησιν Εὐδοξος, ὑπερβαλὼν τὰς Ἡρακλείους στήλας ἐν λίμναις
10 ἑωρακέναι ὀρνίθας τινὰς καὶ μείζονας βοῶν.

4 (—) — — XVII 19: Γαλάτας Εὐδοξος τοὺς εἰώους λέγει δρᾶν τοιαῦτα, καὶ εἰ φανεῖται τῷ πιστά, πιστενέτω, εἰ δὲ ἦττον [τοιαῦτα], μὴ προσεχέτω. ὅταν αὐτῶν τῇ γῇ νέφη παρόντων ἐπιφοιτήσαντα εἴτα λυπήσῃ τοὺς καρπούς, οἶδε οἱ Γαλάται εὐχὰς τινὰς εὐχονται καὶ ἱερουργίας καταθύουσιν ὀρνίθων κατακληλικῶς· οἱ δὲ ὑπα-
15 κοῦνσι καὶ ἔρχονται στόλοι κοινῶι καὶ τοὺς πάροπτας ἀφανίζουσιν. ἐὰν δὲ τοῦτων τις θηρόσῃται Γαλάτης, τίμημά οἱ ἐκ τῶν νόμων τῶν ἐπιχωρίων θάνατός ἐστιν· ἐὰν δὲ συγγνώμης τύχη τινὸς καὶ ἀφεθῇ, ἐς μῆνιν ἐμβάλλει τοὺς ὀρνίθας, καὶ τιμωροῦντες τῷ ἐαλωκότι οὐκ ἀξιούσιν ὑπακοῦσαι, ἐὰν γε καλῶνται αὐτῆς.

Zweifelhaftes oder Uechtes.

20 5 (—) [ARISTOT.] π. θανμ. ἀκ. 173: ἐν ὄρει Βερεκινθίῳ γεννᾶσθαι λίθον καλούμενον μάχαιραν, ὃν ἐὰν εὕρῃ τις τῶν μυστηρίων τῆς Ἑκάτης ἐπιτελουμένων ἐμμανὴς γίνεται, ὥς Εὐδοξὸς φησιν.

80. PYTHERMOS VON EPHEOS.

F

25

ΙΣΤΟΡΙΑΙ

 $\overline{H}$

1 (IV 488, 2) ATHEN. VII 35 p. 289 F: καὶ Θεμίσων δὲ ὁ Κύπριος, 201—246
τὰ Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως παιδικά, ὥς φησι Πύθερμος ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ
ὀγδόῃ τῶν Ἱστορίων, οὐ μόνον ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἀνεκηρύττετο Θεμίσων
30 Μακεδῶν, Ἀντιόχου βασιλέως Ἡρακλῆς, ἔθνον δὲ αὐτῷ πάντες οἱ ἐγχώριοι
ἐπιλέγοντες Ἡρακλεῖ Θεμίσωνι, καὶ παρὶν αὐτὸς ὁπότε τις τῶν ἐνδόξων
θῦοι καὶ ἀνέκειτο στρωμνὴν καθ' αὐτὸν ἔχων ἡμφιεσμένος λεοντῆν. ἐφόρει
δὲ καὶ τόξα Σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει.

1 φῆσιν om VaD τοῦ Παύωνος VaD Παύωνος al (?) τοῦ Μεσσάπου
τοῦ Αὔωνος Holste Roscher Μεσσάπου υἱοῦ Ποσειδῶνος? Höfer ὀλυμπία VaD
7 βλέπει — ὄρα Hercher 12 [τοιαῦτα] Hercher 16 τις: τινὰ Reiske
17 [τινὸς] Hercher 30 ἀλλ' ἔθνον αὐτῷ C 31 τις C τι A

OHNE BUCHTITEL.

2 (1) ATHEN. II 21 p. 44 C: Πύθερμος δὲ ἐν τοῖς Πειραιῶς τυραν- a. 245/40?
νεύουσι καταγράφει καὶ Γλαύκωνα ὑδροπότην. Ἡγήσανδρος δὲ (IV)

3 (3) — II 37 p. 52 A: Πύθερμος δὲ ἱστορεῖ, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος
5 (IV), καθ' αὐτὸν τὰς συκαμίνους οὐκ ἐνεγκεῖν καρπὸν ἐτῶν εἴκοσι, καὶ
γενέσθαι ἐπιδημίαν ποδαγωγικὴν τσαύτην, ὥστε μὴ μόνον ἄνδρας τῷ πάθει
ἐνσχεθῆναι ἀλλὰ καὶ παῖδας καὶ κόρας καὶ εὐνούχους, ἔτι δὲ γυναικας.
περιπεσεῖν δὲ οὕτω τὸ δεινὸν καὶ αἰπολίῳ, ὥς τὰ δύο μέρη τῶν προβάτων
ἐνσχεθῆναι τῷ αὐτῷ πάθει.

10 4 (4) PARADOX. FLORENT. De aquis mir. 34: Πύθερμός φησιν·
«ἐάν τις σκύφον εἰς τὰς τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ δίνας
ἐμβάληι, τοῦτον εὐρήσει ἐν τῇ περὶ Ἀπολλωνίαν λίμνῃ.»

81. PHYLARCHOS (VON ATHEN?).

272—220

T

15 1 SUID. s. Φύλαρχος· Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης (= F 50)· οἱ δὲ
Σικωνῖον, ἄλλοι δὲ Αἰγύπτιον <ἀν>έγραψαν· ἱστορικός. Τὴν ἐπὶ Πελοπόν-
νησον Πύρρου τοῦ Ἡπειρώτου στρατείαν (a. 272) ἐν βιβλίοις κη — κατὰγει
δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος (247/6—221/0) καὶ
τῆς Βερενίκης τελευτῆς (220) καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεομένου τοῦ Λακεδαι-
20 μονίου (220/19), ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντίοχου. Τὰ κατὰ Ἀντίοχον
καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένη. Ἐπιτομὴν Μυθικὴν. Περὶ τῆς τοῦ Διὸς
ἐπιφανείας. Περὶ Εὐρημάτων. Παραμβάσεων βιβλία θ.

2 PLUT. De glori. Ath. 1 p. 345 E: οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἱστορικοί,
Κλειτόδημοι (III) Δινύλοι (73 T 4) Φιλόχορος (III) Φύλαρχος, ἀλλοτρίων γε-
25 γόνασιν ἔργων ὥσπερ δραμάτων ὑποκρίται.

3 POLYB. II 56: ἐπεὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀράτῳ
(231) γεγραφότιν παρ' ἐνίοις ἀποδοχῆς ἀξιοῦται Φύλαρχος, ἐν πολλοῖς
ἀντιδοξῶν καὶ τάναντία γράφων αὐτῷ (s. F 52), χρήσιμον ἂν εἴη, μᾶλλον
δ' ἀναγκαῖον ἡμῖν Ἀράτῳ προηρημένοις κατακολουθεῖν περὶ τῶν Κλεομε-
30 νικῶν, μὴ παραλιπεῖν ἄσκειτον τοῦτο τὸ μέρος, ἵνα μὴ τὸ ψεῦδος ἐν τοῖς
συγγράμμασιν ἰσοδυναμοῦν ἀπολείπωμεν πρὸς τὴν ἀλήθειαν. καθόλου

5 καθ' αὐτὸν Dindorf κατ' αὐτὸν CE 6 ποδαγωγικῶν E 15—16 οἱ δὲ Σικ.
om Eudok 16 δὲ om AVE ἀνέγραψαν Bernhardy ἔγραψαν Suid 19 Κλεο-
μένους G J Vossius Κλεονόμου Suid 20 Ἀντίοχον ABV τὸν Ἀ. cett 22 Παρακ-
βάσεων Sevin θ καὶ ἄλλα τινά Eudok 24 Κλειτόδημοι Westermann
κλεινός—Pl δινύλοι Pl Φύλαρχος Reiske φίλαρχος Pl 25 ἔργων Polus
ἐρώτων Pl 31 συγγράμμασιν AB γράμμασιν CDE

μὲν οὖν ὁ συγγραφεὺς οὗτος πολλὰ παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν εἰκῇ καὶ ὥς ἔτυχεν εἴρηκεν. . . . (F 53) σπονδάζων δ' εἰς ἔλεον ἐκκαλεῖσθαι τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ συμπαθεῖς ποιεῖν τοῖς λεγομένοις . . . ποιεῖ δὲ τοῦτο παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν, πειρώμενος <ἐν> ἑκάστοις ἀεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν
 5 τιθέναι τὰ δεινά. τὸ μὲν οὖν ἀγεννὲς καὶ γυναικῶδες τῆς αἰρέσεως αὐτοῦ παρεῖσθαι, τὸ δὲ τῆς ἱστορίας οἰκεῖον ἄμα καὶ χρήσιμον ἐξεταζέσθαι. δεῖ τοιγαροῦν οὐκ ἐπιπλήττειν τὸν συγγραφέα τερατευόμενον διὰ τῆς ἱστορίας τοὺς ἐντυγχάνοντας οὐδὲ τοῖς ἐνδεχομένοις λόγους ζητεῖν καὶ τὰ παρεπόμενα τοῖς ὑποκειμένοις ἐξαριθμεῖσθαι καθάπερ οἱ τραγωιδιογράφοι
 10 (s. F 76), τῶν δὲ πραχθέντων καὶ ῥηθέντων κατ' ἀλήθειαν αὐτῶν μνημονεύειν πάμπαν, <κ>ἂν πάννυ μέτρια τυγχάνωσιν ὄντα· τὸ γὰρ τέλος ἱστορίας καὶ τραγωιδίας οὐ ταῦτόν . . . χωρὶς δὲ τούτων τὰς πλείστας ἡμῖν ἐξηγείται τῶν περιπετειῶν οὐκ ὑποτιθεῖς αἰτίαν καὶ τρόπον τοῖς γινομένοις, ὣν χωρὶς οὐτ' ἐλεεῖν εὐλόγως οὐτ' ὀργίζεσθαι καθηκόντως δυνατὸν
 15 ἐπ' οὐδενὶ τῶν συμβαινόντων . . . (F 54—56; 58).

4 DION. HAL. De comp. verb. 4: τοιγάρτοι τοιαύτας συντάξεις κατέλιπον οἷας οὐδεὶς ὑπομένει μέχρι κορωνίδος διελθεῖν, Φύλαρχον λέγω καὶ Δοῦριν . . . s. 76 T 10.

5 a) PLIN. NH I 7: gentium mirabiles figurae . . . ex . . . Nymphodoro (§ 16), Apollonide (§ 17), Phylarcho (§ 17=F 78), Damone (§ 17) . . .
 20 b) — I 8: . . . equorum natura . . . ex Duride (§ 143), Philisto (§ 144), Archyta, Phylarcho (§ 158=F 49) . . . c) — I 10: . . . exempla affectus serpentium . . . ex . . . Onesicrito, Phylarcho (§ 208=F 28), Hesiodo.

F

ΙΣΤΟΡΙΑΙ

Γ

1 (I 334,1) ATHEN. VIII 9 p. 334 AB: οἶδα δὲ καὶ Φύλαρχον a. 263 εἰρηκότα πονεῖν περὶ μεγάλων ἰχθύων καὶ τῶν συμπεμφθέντων αὐτοῖς σύκων χλωρῶν, ὅτι αἰνιττόμενος Πάτροκλος ὁ Πτολεμαίου στρατηγὸς Ἀντιγόνῳ τῷ
 20 βασιλεῖ ἔπεμπε, ὥς Δαρείῳ Σκύθαι ἐπερχομένοι αὐτῶν τῇ χώρᾳ. ἐπεμψαν γὰρ οὗτοι μὲν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος (IV 131) ὄρνιν καὶ διστὸν καὶ βάτραχον· ἀλλ' ὃ γε Πάτροκλος, ὥς διὰ τῆς τρίτης τῶν ἱστοριῶν φησιν ὁ Φύλαρχος, πεμφθέντων τῶν προειρημένων σύκων καὶ ἰχθύων <ἡνίττετο διὰ τούτων>. ἐτύγχανεν δὲ κωθωνιζόμενος ὁ βασιλεὺς, καὶ
 35 ὥς πάντες διηποροῦντο ἐπὶ τοῖς δώροις, ὁ Ἀντίγονος γελάσας πρὸς τοὺς

3 λεγομένοις: γενομένοις? 4 <ἐν> E Schulze 7 ἐκπλήττειν Casaubonus
 11 <κ>ἂν Schweighäuser 17 φύλαρχον PM 20 philarco, philargo Plin
 31—32 ὄρνιν τε καὶ μῦν καὶ βάτραχον καὶ διστοὺς πέντε Her 34 <ἡνίττετο>
 Schweighäuser <διὰ τούτων> Jac

φίλους ἔφη γινώσκειν τί βούλεται τὰ ξένια· ἥ γὰρ θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς
φῃσι Πάτροκλος ἢ τῶν σύκων τρώγειν.

2 (2) — IV 34 p. 150 D—F: ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ὁ αὐτὸς Φύλαρχος a. 265/4?
Ἀριάνην φησὶ τὸν Γαλάτην πλουσιώτατον ὄντα ἐπαγγείλασθαι ἐστιᾶσαι
5 Γαλάτας πάντας ἐνιαυτόν, καὶ τοῦτο συντελέσαι ποιήσαντα οὕτως· κατὰ
τόπους τῆς χώρας [καὶ] τὰς ἐπικαιοτάτας τῶν ὁδῶν διέλαβε σταθμοῖς
ἐπὶ τε τούτοις ἐκ χαράκων καὶ [τῶν] καλάμων τῶν [τε] οἰσύνων ἐπεβάλ-
λετο σκηνὰς χωροῦσας ἀνὰ τετρακοσίους ἄνδρας καὶ πλείους ἔτι, καθὼς
ἀν' ἐκποιῶσιν οἱ τόποι τό τ' ἀπὸ τῶν πόλεων δέξασθαι καὶ τῶν κωμῶν
10 μέλλον ἐπιρρεῖν πληθος. ἐνταῦθα δὲ λέβητας ἐπέστησε κρεῶν παντοδαπῶν
μεγάλους, οὓς πρὸ ἐνιαυτοῦ καὶ πρὸ τοῦ μέλλειν μεταπεμψάμενος τεχνίτας
ἐξ ἄλλων πόλεων ἐχαλκέυστο. θύματα δὲ καταβάλλεσθαι ταύρων καὶ
σῶν καὶ προβάτων τε καὶ <τῶν> λοιπῶν κτηνῶν ἐκάστης ἡμέρας πολλά,
πίθους τε οἴνου παρεσκευάσθαι καὶ πληθος ἀλφίτων πεφυραμένων. «καὶ
15 οὐ μόνον» φησὶν «οἱ παραγινόμενοι τῶν Γαλατῶν ἀπὸ τῶν
κωμῶν καὶ τῶν πόλεων ἀπέλαυον, ἀλλὰ καὶ οἱ παριόντες
ξένοι ὑπὸ τῶν ἐφ'esτηκότων παίδων οὐκ ἠφείεντο ἕως ἂν
μεταλάβωσι τῶν παρασκευασθέντων.»

3 (3) — X 4 p. 412 F—413 A: Φύλαρχος δὲ φησιν ἐν τῇ γ
20 τῶν Ἱστοριῶν τὸν Μίλωνα ταῦρον καταφραγεῖν κατακλιθέντα πρὸ τοῦ
βωμοῦ τοῦ Διός, διὸ καὶ ποιῆσαι εἰς αὐτὸν Δωριεῖα τὸν ποιητὴν τάδε·

Τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἦρατο βροῖθος,
τετραέτη δαμάλην ἐν Διὸς εἰλαπίναις·

25 ὥμοις δὲ κτήρος τὸ πελώριον ὡς νέον ἄρνα
ἤνεγκεν δι' ὅλης κοῦφρα πανηγύρεως.
καὶ θάμβος μὲν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἦνυσσε θαῦμα
πρόσθεν Πησαίου, ξεῖνε, θυηπολίον·
ὃν γὰρ ἐπόμεπυσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
κόψας πάντα κατ' οὖν μοῦνος ἐδαίσατό νιν.

30 Δ
4 (4) a) ATHEN. VIII 6 p. 333 A: οἶδα δὲ καὶ πολλαχοῦ ὕσαντα τὸν
θεὸν ἰχθύσι· Φαινίας γοῦν ἐν δευτέρῳ Πρωτάνειον Ἐρεσίῳ (III) ἐν Χερρο-
νήσῳ φησὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἔσαι τὸν θεὸν ἰχθύας. καὶ Φύλαρχος δ' ἐν
τετάρτῃ ἑωρακεῖν τινὰς [πολλαχοῦ τὸν θεὸν ὕσαντα ἰχθύσι]** πολλάκις

1 <δεῖν> ἡμᾶς Madvig 4 ἐστιάσειν? Kaibel 6 [καὶ] C ἐπικαιοτάτας
C — οὓς A 7 [τῶν]—[τε] Kaibel 8 καθώς: F 73 13 <τῶν> Meineke
14 παρεσκευάσθαι A 16 ἀπέλαυον Dindorf ἀπήλυνον AC ἀπέλαβον Hoeschel
34 [πολλάκις — ἰχθύσι] ** Jac

δὲ καὶ γυρίνοισ τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος καὶ ἐπὶ βατράχων. Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ κα τῶν Ἱστοριῶν (IV) 'περὶ τὴν Παιονίαν καὶ Δαρδανίαν βατράχους', φησίν, 'ὕεν ὁ θεὸς'. **b)** PAP. Ox. XV 1801 (Glossar s. I) col. II 43: [...] . σις ἀκριδᾶς [...] ρ [...] . ατρα [...] |
 5 καὶ Φύλαρχος ἐν τῇ δ [...] .

5 (5) ATHEN. IX 64 p. 401 D: καὶ Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σύαγρον, οὗ μνημονεύει Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ Ἱστοριῶν.

$\overline{F}$

(F 19 ? 49)

6 (7) ATHEN. X 51 p. 438 CD: Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἔκτῃ τῶν α. 261/41 Ἱστοριῶν Ἀντιόχον φησι τὸν βασιλέα φίλοινον γενόμενον μεθύσεσθαι τε καὶ κοιμᾶσθαι ἐπὶ πλέον, εἰθ' ἐσπέρας πάλιν ἀφνπιζόμενον ἐπιπίνειν. «ἐχρημάτιζέ τε», φησί, «νήφων μὲν βραχέα τελέως, μεθύων δὲ τὰ πολλά, διὸ περὶ αὐτὸν δύο ἦσαν οἱ διοικοῦντες
 15 τὴν βασιλείαν, Ἀριστος (143 T 3) καὶ Θεμίσων, Κύπριοι μὲν γένος καὶ ἀδελφοί, ἐρώμενοι δὲ ἀμφότεροι τοῦ Ἀντιόχου.»

7 (10) — X 59 p. 442 C (EUST. JI. Φ 388): Φύλαρχος δ' ἐν ἔκτῃ ca. 260? Βυζαντίους οἰνόφλυγας ὄντας ἐν τοῖς καπηλείοις οἰκεῖν, ἐκμισθώσαντας
 20 τοὺς ἐαντῶν θαλάμους μετὰ τῶν γυναικῶν τοῖς ξένοις, πολεμίας σάλπιγγος οὐδὲ ἐν ὕπνοις ὑπομένοντας ἀκοῦσαι.

8 (10 a) — VI 101 p. 271 BC: Φύλαρχος δ' ἐν ἔκτῃ Ἱστοριῶν ca. 260 καὶ Βυζαντίους φησὶν οὕτω Βιθυνῶν δεσπόσαι ὡς Λακεδαιμονίους τῶν εἰλωτῶν.

9 (11) — IV 34 p. 150 D: παρὰ δὲ Γαλάταις φησὶ Φύλαρχος ἐν α. 260/56? τῇ ἔκτῃ ἐπὶ ταῖς τραπέζαις ἄρτους πολλοὺς κατακεκλασμένους παρατίθεσθαι χύδην καὶ κρέατα ἐκ τῶν λεβήτων, ὧν οὐδεὶς γεύεται εἰ μὴ πρότερον θεάσῃται τὸν βασιλέα εἰ ἤψατο τῶν παρακειμένων.

10 (9) — III 21 p. 81 E: Φύλαρχος δ' ἐν τῇ 5 τῶν Ἱστοριῶν τὰ
 30 κυδωνία φησι μῆλα τῇ εὐωδαίᾳ καὶ τὰς τῶν θανασίμων φαρμάκων δυνάμεις ἀπαμβλύνειν. τὸ γοῦν Φαριακὸν φάρμακον ἐμβληθέν, φησίν, εἰς ῥίσκον ἐτι ὁδωδότα ἀπὸ τῆς τῶν μῆλων τούτων συνθέσεως ἐξίτηλον γενέσθαι μὴ τηρεῖσαν τὴν ἰδίαν

1 γυρίνοισ Dobree πυροῖς Ath [καὶ ἐπὶ βατράχων] Dobree 4 βερ[κνίς]? (Hesych. s. βερκνίς· ἀκρίς.) βερκνίδας Croenert κ[α]ί β[α]τρ[α]χ[ο]υς? 12 ἐπὶ πλέον (ἡμέρας)? 20—21 Aelian. VH III 14 ἀλλοῦ μὲν ἀκούοντες χαίρουσι, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῖς ἀλλεῖσθαι ἐστὶ, σάλπιγγα δὲ οὐδὲ ἀρχὴν ὑπομένουσι; Eust. εἰπὼν παροιμιωδῶς τὸ 'πολεμίας σάλπιγγος οὐδ' ἐν ὕπνοις ὑπομένων ἀκοῦσαι'. 26 ἐπὶ Kaibel ἐν AC 27 κρέα 5 κρέατα (τά)? 31 φάριον CE φαρικὸν al

δύναμιν. κερασθὲν γοῦν καὶ δοθὲν πιεῖν τοῖς εἰς τοῦτο ἐνεδρευσθεῖσιν ἀπαθεῖς αὐτοὺς διατηρεῖσαι. ἐπιγνωσθῆναι δὲ τοῦτο ὕστερον ἐξ ἀνακρίσεως τοῦ τὸ φάρμακον πωλήσαντος καὶ ἐπιγνόντος τὸ γενόμενον ἐκ τῆς τῶν
 6 μῆλων συνθέσεως.

11 (8) — VI 58 p. 251 C: Φύλαρχος δὲ ἐν $\bar{\varsigma}$ Ἱστοριῶν Νικησίαν φησὶ τὸν Ἀλεξάνδρον κόλακα θεασάμενον τὸν βασιλέα σπαρασσόμενον ἔφ' οὗ εἰλήφει φαρμάκον εἰπεῖν ὡ βασιλεῦ, τί δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, ὅτε καὶ ἡμεῖς οἱ θεοὶ τοιαῦτα πάσχετε; καὶ τὸν Ἀλέξανδρον μόλις ἀναβλέψαντα,
 10 'ποῖοι θεοί;', φῆσαι, 'φοβοῦμαι μὴ τι θεοῖσιν ἐχθροί'.

12 (6) — XIV 3 p. 614 E—615 A: φιλόγελως δὲ ἦν καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, ὥς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ $\bar{\varsigma}$ τῶν Ἱστοριῶν, ὅς γε καὶ τὴν Λυσιμάχου αὐτὴν κωμικῆς σκηνῆς οὐδὲν διαφέρειν ἔλεγεν· ἐξιέναι γὰρ ἀπ' αὐτῆς πάντας δυσιλλάβους (τόν τε Βίθιν χλειάζων καὶ
 15 τὸν Πάριν, μεγίστους ὄντας παρὰ τῷ Λυσιμάχῳ, καὶ τινας ἑτέρους τῶν φίλων), παρὰ δ' αὐτοῦ Πενθέστας καὶ Μενελάους, ἔτι δὲ Ὀξυθέμιδας. ταῦτα δ' ἀκούων ὁ Λυσιμάχος 'ἐγὼ τοίνυν', ἔφη, 'πόρνην ἐκ τραγικῆς σκηνῆς οὐχ ἑώρακα ἐξιῶσαν', τὴν αὐλητρίδα Λάμιαν λέγων. ἀπαγγελομένου δὲ καὶ τούτου πάλιν ὑπολαβὼν ὁ Δημήτριος ἔφη· 'ἀλλ' ἢ παρ' ἐμοὶ πόρνη
 20 σωφρονέστερον τῆς παρ' ἐκείνῳι Πηνελόπης ζῇ.' s. F 19.

$\bar{Z}$

(F 64 ?)

13 (13) ATHEN. II 21 p. 44 B (CONSTANT. PORPH. De adm. imp. 23): φησὶ δὲ καὶ <ἐν τῇ ἐβδόμῃ> τοὺς Ἰβήρας πάντας ἰδροποτεῖν
 25 καίτοι πλοισιωτάτους ἀνθρώπων ὄντας· <κέκτηνται γὰρ ἄγρυρον καὶ χρυσὸν πλεῖστον>. μονοσιτεῖν τε αὐτοὺς αἰεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν, ἐσθῆτας δὲ φορεῖν πολυτελεστάτας.

14 (12) — XV 15 p. 673 F: μόνον γὰρ τοῦτ' ἴδιον εἴρηκεν (sc. 'Ηφραισίων), ὅτι Φύλαρχος ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῶν Ἱστοριῶν οἶδεν τὴν κατὰ
 30 <τὴν> λύγον ἱστορίαν, καὶ ὅτι οὔτε τὰ Νικαινέτου (673 BC) οἶδεν οὔτε τὰ Ἀνακρέοντος (637 D) ὁ συγγραφεὺς· ἀπέδειξε δὲ καὶ διαφωνοῦντα αὐτὸν κατ' ἓνα τῶν ἱστορηθέντων παρὰ τῷ Μηροδότῳ (82).

15 (14) SCHOL. APOLL. RHOD. IV 1561: Εὐρύπυλος Ποσειδῶνος ca. 250
 35 εἰδὸς καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἀτλαντος, βασιλεὺς δὲ Κυρήνης. Φύλαρχος δὲ ἐν ἐβδόμῳ Εὐρυτον αὐτὸν καλεῖ καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀναγράφει Ἀγκάονα.

4 [τὸ] γεν.? Kaibel 6 νικητῶν C 10 μὴ τι Meineke μὴ τοι A μὴ τοῖς C
 19 ἐμοὶ E ἐμοῦ A 24 φύλαρχος μὲν Const <ἐν τῇ $\bar{\varsigma}$ > add Const 25 τυγ-
 χάνοντας Const 25—26 <κέκτηνται — πλεῖστον> add Const 26 δὲ Musurus τε
 CE Const 30 <τὴν> Wilamowitz 31 δὲ Wil τε A 34 τοῦ Ἀτλαντος L

Ἀέσανδρος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυρήνης (III) μετ' αὐτὸν βασιλεῦσαι φησι Λιβύης Κυρήνην τὴν Ὑψέως.

- * 16 (15) SCHOL. APOLL. RHOD. II 498: Ἀέστωρ (?) ... ἱστορεῖ ἐπ' Εὐρυπύλον βασιλεύοντος Κυρήνης ὡς ὑπὸ Ἀπόλλωνος διακομισθεῖν ἢ
 5 Κυρήνη, λέοντος δὲ τὴν χώραν λυμαινομένου προθεῖναι τὴν βασιλείαν ὁ Εὐρύπυλος ἄθλον τῷ ἀποκτενοῦντι τὸν λέοντα· τὴν δὲ διαχρήσασθαι αὐτὸν καὶ τὴν βασιλείαν λαβεῖν. παῖδας δὲ αὐτῆς γενέσθαι Αὐτοῦχον καὶ Ἀρισταῖον. φησὶ δὲ αὐτὴν Φύλαρχος ἐλθεῖν μετὰ πλειόνων εἰς Λιβύην, τούτων δὲ ἐκπεμφθέντων ἐπὶ τὴν κυνηγεσίαν τούτοις καὶ αὐτὴν συνεξελθεῖν κάκει ἀνελεῖν
 10 τὸν λέοντα καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν. ἐγέννησε δὲ ἐξ Ἀπόλλωνος παῖδας δύο, Αὐτοῦχον καὶ Ἀρισταῖον· Αὐτοῦχος μὲν ἐν Λιβύῃ ἔμεινεν, Ἀρισταῖος δὲ ἀφίκετο εἰς Κέω.

$\overline{H}$

- 17 (16) APOLLON. Hist. mir. 14: Φύλαρχος ἐν τῇ ἡ τῶν ἱστοριῶν καὶ κατὰ τὸν Ἀράβιον φησι κόλπον πηγὴν εἶναι ὕδατος, ἐξ οὗ εἴ τις
 15 τοὺς πόδας χρίσειεν, συμβαίνειν εὐθέως ἐντείνεσθαι ἐπὶ πολὺ τὸ αἰδοῖον, καὶ τινῶν μὲν μηδ' ὅλως συστέλλεσθαι, τινῶν δὲ μετὰ μεγάλης κακοπαθείας καὶ θεραπείας ἀποκαθίστασθαι.

$\overline{\theta}$

- 18 (17) SEXT. EMP. adv. math. I 262 (SCHOL. EURIP. Alk. 1;
 20 SCHOL. PIND. P. III 96): Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἐνάτῃ διὰ τὸ τοῖς Φινέως υἱοὺς τυφλωθέντας ἀποκαταστῆσαι, χαριζόμενον αὐτῶν τῇ μητρὶ Κλεοπάτραι τῇ Ἐρεχθέως (sc. κεραυνωθῆναι τὸν Ἀσκληπιὸν λέγει). s. 3 F 35.

$\overline{I}$

- 19 (20) ATHEN. VI 78 p. 261 B: καὶ Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητὴς φιλόλογος
 25 ἦν, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν. s. F 12.

20 (19) — XII 51 p. 536 D: Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἡ τῶν ἱστοριῶν Θραικῶν φησι τῶν καλουμένων Κροβύζων βασιλεῖα γενέσθαι Ἰσάνθην, τρυφῇ πάντας τοὺς καθ' ἑαυτὸν ὑπερβαλλόμενον. ἦν δὲ καὶ πλούσιος καὶ καλός.

- 21 (18) — XIII 89 p. 609 BC: καλλίστη δ' ἦν καὶ Παντίκα ἡ
 30 Κυπρία, περὶ ἧς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν ὅτι παρ' Ὀλυμπιάδι οὖσαν τῇ Ἀλεξάνδρου μητρὶ ἤμιτι πρὸς γάμον Μόνιμος ὁ Πυθίωνος. καὶ ἐπεὶ ἦν ἀκόλαστος ἡ γυνή, ἔφη ἡ Ὀλυμπιάς· 'ὦ πόνηρε, τοῖς ὀφθαλμοῖς γαμῆς καὶ οὐ τῷ νῶϊ.' καὶ τὴν καταγαροῦσαν δὲ Πεισίστρατον ἐπὶ τὴν τυραννίδα, ὡς Ἀθηναῖς †πειραν εἶδος ἔχουσαν, καλὴν φησι γεγονέναι,

3 Ἀέσανδρος vulg 6—7 καὶ — λαβεῖν om L 9 κυνηγίαν L 9—11 κάκει — Κέω om L Αὐτοῦχος — Κέω om f 13—14 ἱστοριῶν Westermann ἱστορικῶν Ap 14 [καὶ] Hercher 20 φύλαρχος Schol Pind CQ 25 δεκάτῃ: ἔκτῃ Casaubonus 29 Παντικᾶ Wilamowitz Παντίμα? Kaibel 32 Πύθωνος Brueckner 33 καταγαροῦσαν Kaibel κατάγουσαν AE 34 ὡς — ἔχουσαν: ὡς Ἀθηναῖ δηθεν E ὡς Ἀ. Σωτείρας Valckenaer ὡς Ἀθηναῖς πείραν [εἶδος] ἔχοντα? φησι: φασι Schweighäuser

ἦτις καὶ τῇ θεῷ εἵκαστο τὴν μορφήν. στεφανόπολις δ' ἦν, καὶ αὐτὴν ἐξέδωκε πρὸς γάμου κοινωνίαν ὁ Πεισίστρατος Ἰππάρχῳ τῷ υἱῷ, ὡς Ἀντικλείδης ἱστορεῖ ἐν ἡ Νόστων (140 F 6)· 'ἐξέδωκεν . . .'

22 (21) PHOT. SUID. s. *τιάρα* (SCHOL. ARIST. AN. 487): κόσμος ἐπικεφάλαιος, 5 ἢ οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην. καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ἡιτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρῃ εἰς Σάρδεῖς εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν $\bar{I}$.

 $\bar{I}\bar{A}$

10 23 (22) ATHEN. XII 37 p. 528 C: τοὺς δὲ Κουρήτας Φύλαρχος διὰ τῆς $\bar{I}\bar{A}$ τῶν Ἱστοριῶν Αἰσχύλων ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας (F 313 N²). 'χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἄβραῖς· ὅθεν καλεῖν Κουρήτα λαὸν ἤνεσαν.'

 $\bar{I}\bar{B}$

15 24 (23) ATHEN. XIII 64 p. 593 B—D: Δανάην δὲ τὴν Λεοντίου a. 217 τῆς Ἐπικουρείου Θυγατέρα ἑταιριζομένην καὶ αὐτὴν Σώφρων εἶχεν ὁ ἐπὶ τῆς Ἐφέσου· ᾧ δ' ἦν αὐτὸς μὲν ἐσώθη ἐπιβουλευόμενος ὑπὸ Λαοδίκης, ἣ δὲ κατεκρημνίσθη, ὡς γράφει Φύλαρχος διὰ τῆς δωδεκάτης τάδε (λέγων)· «ἡ πάρεδρος τῆς Λαοδίκης Δανάη, πιστενομένη ὑπ' αὐτῆς 20 τὰ πάντα, Λεοντίου δ' οὖσα τῆς μετ' Ἐπικούρου τοῦ φυσικοῦ σχολαστάσης Θυγάτηρ, Σώφρωνος δὲ γεγонуῖα πρότερον ἐρωμένη, παρακολουθοῦσα διότι ἀποκτεῖναι βούλεται τὸν Σώφρονα ἣ Λαοδίκη διανεύει τῷ Σώφρονι μηνύουσα τὴν ἐπιβουλήν. ὁ δὲ συλλαβὼν καὶ προσποιη- 25 θεῖς συγχωρεῖν περὶ ᾧ λέγει δὴ ἡμέρας παρηιτήσατο εἰς σκέψιν· καὶ συγχωρησάσης νυκτὸς ἔφυγεν εἰς Ἐφεσον. μαθοῦσα δὲ ἣ Λαοδίκη τὸ ποιηθὲν ὑπὸ τῆς Δανάης κατεκρήμνισεν τὴν ἄνθρωπον, οὐδὲν τῶν προγεγενημένων φιλανθρωπῶν ἐπὶ νοῦν βαλομένη. τὴν δὲ Δανάην 30 φασίν, ὡς ἤισθετο τὸν ἐπηρτημένον αὐτῇ κίνδυνον, ἀνακρῖνομένην ὑπὸ τῆς Λαοδίκης οὐδ' ἀποκρίσεως αὐτὴν ἀξιῶσαι, ἀπαγομένην τε ἐπὶ τὸν κρημνὸν εἰπεῖν ὡς δικαίως οἱ πολλοὶ καταφρονοῦσι τοῦ θείου, ὅτε ἐγὼ μὲν τὸν γενόμενόν μοι ἄνδρα σώσασα τοιαύτην χάριτα

2 Ἀντικλείδης Stiehle Κλείδημος AE 5 κεκλημένην Phot Schol Plat ὑποκεκλιμένην Hes 8 φύλαρχον $\bar{I}$ Phot φύλαρχος (φι —) ἐν $\bar{I}$ AV ἐν ἐνδεκάτοις cett (?) Κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ (137 F 5) Schol Ar 18 (λέγων) τάδε Meineke [τάδε] S 24—25 'haec mutila, λέγει i. e. Λαοδίκη' Kaibel; aber das ergab sich aus dem vor ἣ (δὲ) πάρεδρος κτλ. von Laodike erzählten. 25 συγχωρεῖν: ἀπορεῖν Dalecamp 29 ἐπὶ νοῦν βαλομένη Casaubonus ἐπισυμβαλομένη A 32 τε: δὲ Musurus

παρὰ τοῦ δαιμονίου λαμβάνω, Λαοδίκη δὲ τὸν ἴδιον ἀποκτείνασα τηλικαύτης τιμῆς ἀξιοῦται.»

25 (24) ATHEN. XV 48 p. 693 EF (EUST. Od. κ 519): παρὰ δὲ ^{a. 247/6?} τοῖς †'Ἕλλησι ὡς θύοντες τῷ Ἡλίῳ, ὡς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ ιβ' τῶν Ἱστοριῶν, μέλι σπένδουσιν, οἶνον οὐ φέροντες τοῖς βωμοῖς, δεῖν λέγοντες τὸν τὰ ὅλα συνέχοντα καὶ διακρατοῦντα θεὸν καὶ αἰεὶ περιπολοῦντα τὸν κόσμον ἀλλότριον εἶναι μέθης.

26 (25) — XIII 85 p. 606 DE: Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ δωδεκάτῃ «Κοίρανος» φησὶν «ὁ Μιλήσιος ἰδὼν ἀλιέας τῷ δικτύῳ
10 λαβόντας δελφίνα καὶ μέλλοντας κατακόπτειν ἀργύριον
δοῦς καὶ παραιτησάμενος ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος. καὶ
μετὰ ταῦτα ναυαγίαι χρησάμενος περὶ Μύκονον καὶ
πάντων ἀπολομένων μόνος ὑπὸ δελφίνος ἐσώθη ὁ Κοί-
15 ρανος. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ γηραιοῦ ἐν τῇ πατρίδι
καὶ τῆς ἐκφορᾶς παρὰ τὴν θάλατταν γιγνομένης κατὰ
τύχην [ἐν τῇ Μιλήτῳ], ἐν τῷ λιμένι πληθὺς δελφίνων
ἐφάνη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μικρὸν ἀπωτέρω τῶν
συνεκκομιζόντων τὸν Κοίρανον, ὥσεὶ συνεκφερόντων
καὶ συγκηδευόντων τὸν ἄνθρωπον.»

20 27 (26) AELIAN. NA XVII 5: Φύλαρχος ἐν τῇ δωδεκάτῃ ὑπὲρ
τῶν Αἰγυπτίων ἀσπίδων ἄδει τοιαῦτα. τιμάσθαι φησιν αὐτὰς ἰσχυρῶς,
καὶ ἐκ ταύτης γε τῆς τιμῆς ἡμερωτάτας τε καὶ χειροθήεις γίνεσθαι ἐκ
τῆς τροφῆς πεπωλεμένας. τοῖς παιδίοις οὖν συντρεφόμενας μηδὲν ἀδι-
25 αῖν, καὶ καλουμένας δὲ ἐξέρπειν τῶν φωλεῶν καὶ ἀφικνεῖσθαι. κλησὶς δὲ
αὐταῖς ὁ τῶν δακτύλων ἐστὶ κρότος. προτείνουσι δὲ ἄρα οἱ Αἰγύπτιοι
καὶ ξένια αὐταῖς. ἐπὰν γὰρ ἀπὸ δείπνου γένωνται, ἄλφιστα οἶνω καὶ
μέλιτι ἀναδεύσαντες κατὰ τῆς τραπέζης τιθέασιν, ἐφ' ἧς ἔτυχον δε-
δειπνηκότες, εἴτα μέντοι κροτήσαντες οἷονεὶ δαιτυμόνας καλοῦσι. καὶ
ἐκεῖναι ὥσπερ οὖν ὑπὸ συνθήματι παραγίνονται, καὶ ἄλλη ἀλλαχόθεν
30 ἐξέρπει, καὶ περιστᾶσαι τὴν τράπεζαν τὴν μὲν λοιπὴν σπεῖραν ἕωσι κατὰ
τοῦ δαπέδου, ἄρασαι δὲ τὴν κεφαλὴν περιλιχνοῦνται, καὶ ἡσυχῇ καὶ κατ'
ὀλίγον ἐμπίμπλονται τῶν ἀλφίτων καὶ καταναλίσκουσιν αὐτά. νύκτωρ δὲ
ἐὰν ἐπείγῃ τι τοὺς Αἰγυπτίους, κροτοῦσι πάλιν· ὑποσημαίνει δ' ἄρα ὅδε
ὁ ψόφος ἐξίστασθαι τε αὐτὰς καὶ ἀναχωρεῖν. οἰκοῦν συνῆσιν καὶ ἐκεῖ-
35 ναι τὴν τοῦ κτύπου διαφορὰν καὶ ἐφ' ὅτῳ τοῦτο δοῖται, καὶ παραχρῆμα

4 Ἕλλησι ὡς A διὸ καὶ ἄνω Ἡλίῳ θύοντες Ἕλληνες Eust Ἑμεσηνοῖς Wilamowitz 5 μέλιτος Eust προσφέροντες Eust δεῖν E δεῖνα A 6 περιπολοῦντα E Eust περιπολούοντα A 11 παραιτησάμενος Dobree παραστησάμενος A 16 [ἐν τ. Μιλ.] Kaibel 18 συνεκκομιζόντων AE ἔκκο — Kaibel

ἀναστέλλονται καὶ ἀφανίζονται, ἐς τοὺς χηραμούς τε καὶ φωλεοὺς ἔρπουσαι. ὁ γοῦν ἀνιστάμενος οὔτε ἐμβαίνει τινὶ αὐτῶν οὔτε περιπίπτει.

*28 (27) PLIN. NH X 208: *de aspide miraculum Phylarcho reddatur. is enim auctor est, cum ad mensam cuiusdam veniens in Aegypto aleretur adsidue, enixa catulos, quorum ab uno filium hospitii interemptum, illam reversam ad consuetudinem cibi intellexisse culpam et necem intulisse catulo nec postea in tectum id reversam.*

II

29 (28) ATHEN. VI 66 p. 254 F—255 A: κόλακας δ' εἶναι φησι
 10 Φύλαρχος καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ κατοικοῦντας Ἀθηναίων ἐν τῇ τρισκα-
 δεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν. χάριν γὰρ ἀποδιδόντες τοῖς Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου
 ἀπογόνους, ἐπεὶ αὐτοὺς ὁ Σέλευκος πικρῶς ἐπιστατομένους ὑπὸ Λυσι-
 μάχου οὐ μόνον ἐξείλετο, ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς ἀπέδωκεν ἀμφοτέρως,
 οἱ Αἰγυπτίους Ἀθηναῖοι οὐ μόνον ναοὺς κατεσκεύασαν τοῦ Σελεύκου, ἀλλὰ
 15 καὶ τοῦ νιῶ Ἀντιόχου· καὶ τὸν ἐπιχεόμενον κύαθον ἐν ταῖς συνουσίαις
 Σελεύκου Σωτήρος καλοῦσιν.

ID

30 (30) ATHEN. XIII 64 p. 593 E: ὁ δ' αὐτὸς Φύλαρχος καὶ περὶ (a. 238)
 Μύστας Ἱστορεῖ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ οὕτως· «Μύστα Σελεύκου
 20 τοῦ βασιλέως ἐρωμένη ἦν· ἥ τις ὑπὸ Γαλατῶν Σελεύκου
 νικηθέντος καὶ μόλις ἐκ τῆς φυγῆς διασωθέντος αὐτῇ
 μεταμφιεσασμένη τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ ῥάκια λα-
 βοῦσα θεραπαινίδος τῆς τυχοῦσης συλληφθεῖσα ἀπήχθη
 μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων καὶ πρᾶθεισα ὁμοίως ταῖς
 25 ἑαυτῆς θεραπαινίσιν ἦλθεν εἰς Πρόδον. ἔνθα ἐκφήνασα
 ἑαυτὴν ἥ τις ἦν περισπουδᾶστως ὑπὸ τῶν Πρόδιων τῷ
 Σελεύκῳ διεπέμφθη.»

31 (29) — VI 78 p. 261 B: ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ γράφει
 οὕτως· «περιεώρα Δημήτριος (sc. ὁ Πολιορκητῆς) τοὺς
 30 κολακεύοντας αὐτὸν ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἐπιχεο-
 μένους Δημητρίου μὲν μόνου βασιλέως, Πτολεμαίου δὲ
 [μόνου] ναυάρχου, Λυσιμάχου δὲ γαζοφύλακος, Σελεύκου
 δ' ἑλεφαντάρχου. καὶ ταῦτα αὐτῷ οὐ τὸ τυχὸν συνῆγε
 μῖσος.»

11 ἀποδιδόντες Brueckner —τας E 19 Μύστας Ath Polyaen. Exc. Πόστα
 Polyaen. VIII 61 Μύστας Kaibel 20 περὶ Ἀγκυραν ὑπὸ Γαλατῶν Pol 22 μεταμ-
 φιασμένη E Pol 22—23 καὶ ῥάκια λαβοῦσα Kaibel καὶ ἀναλαβοῦσα A θεραπαι-
 νίδος ἀθλιωτάτης ῥάκια λαβοῦσα Pol 23 ἀπήχθη Meineke ἂν — AE 26—27 ἐς
 Ἀντιόχειαν ἐξέπεμψαν Pol 29 περιεώρα Schweighäuser ὥσπερ (om C) ἐώρα Ath
 32 [μόνου] Lucht Dindorf μόνου? Schweighäuser 33 αὐτῷ Casaubonus οὕτως AC

IE

32 (33) a) PARTHEN. narr. am. 15: *Περὶ Δάρφνης. ἡ ἱστορία* (a. 243) *παρὰ Διοδώρῳ τῷ Ἑλαίτῃ ἐν ἐλεγείαις καὶ Φύλαρχῳ ἐν ιε. περὶ δὲ τῆς Ἀμύκλα θυματὸς τάδε λεγεται Δάρφνης. αὕτη τὸ μὲν ἅπαν εἰς πόλιν οὐ κατήκει οὐδ' ἀνεμίσγετο ταῖς λοιπαῖς παρθένοις, παρασκευασαμένη δὲ πολλοὺς κύνας ἐθήρευνεν καὶ ἐν τῇ Λακωνικῇ καὶ ἔστιν ὅτε ἐπιφροῦνῶσα εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Πελοποννήσου ὄρη. δι' ἣν αἰτίαν μάλα καταθύμιος ἦν Ἀρτέμιδι, καὶ αὐτὴν εὖστοχα βάλλειν ἐποίει. (2) ταύτης περὶ τὴν Ἡλιδίαν ἀλωμένης Λεύκιππος, Οἰνομάου παῖς, εἰς ἐπιθυμίαν ἦλθε καὶ τὸ μὲν ἄλλως πῶς αὐτῆς περῆσθαι ἀπέγνων, ἀμφισπόμενος δὲ γυναικείαις ἀμπεχόναις καὶ ὁμοιωθεὶς κόρηι συνεθήρα αὐτῇ. ἔτυχε δὲ πῶς αὐτῇ κατὰ νοὺν γενόμενος οὐ μεθίει τε αὐτὸν ἀμφιπεσοῦσά τε καὶ ἐξηγημένη πᾶσαν ὥραν. (3) Ἀπόλλων δὲ καὶ αὐτὸς τῆς παιδὸς πόθῳ καιόμενος ὁργῇ τε καὶ φθόνῳ εἶχετο τοῦ Λευκίππου συνόντος καὶ ἐπὶ νοὺν αὐτῇ βάλλει σὺν ταῖς λοιπαῖς παρθένοις ἐπὶ κρήνην ἐλθούσαις λούεσθαι. ἔνθα δὴ ὡς ἀφικόμεναι ἀπεδιδύσκοντο καὶ ἑώρων τὸν Λεύκιππον μὴ βουλόμενον, περιέρρηξαν αὐτόν. μαθοῦσαι δὲ τὴν ἀπάτην καὶ ὡς ἐπεβούλευεν αὐταῖς, πᾶσαι μεθίεσαν εἰς αὐτὸν τὰς αἰχμὰς. (4) καὶ ὁ μὲν δὴ κατὰ θεῶν βούλησιν ἀφανὴς γίνεται, Ἀπόλλωνα δὲ Δάρφνη ἐπ' αὐτὴν ἰόντα προειδομένη μάλα ἔρρωμένως ἔφρευγεν. ὡς δὲ συνδιώκετο, παρὰ Διὸς αἰτεῖται ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλαγῆναι. καὶ αὐτὴν φασὶ γενέσθαι τὸ δένδρον τὸ ἐπικληθὲν ἀπ' ἐκείνης δάρφνην.* b) PLUTARCH. Agis 9: *verhandlung in der spartanischen ekklesie über das gesetz des Agis-Lysandros betreffend χρῆων ἀποκοπή und γῆς ἀναδασμός. die befürworter verweisen auf die alten orakel, τὴν φιλοχρημοσύνην ὡς ὀλέθριον τῇ Σπάρτῃ γνῶσκεισθαι διακελευομένων, καὶ τῶν ἑναγχος ἐκ Πασιφάας κεκομισμένων αὐτοῖς. ἱερὸν δὲ Πασιφάας καὶ μαντεῖον ἦν ἐν θαλάμῃς τιμώμενον ὁ δὲ Φύλαρχος Ἀμύκλα θυματέρα Δάρφνην τοῦνομά φησιν ὑποφρυγοῦσαν Ἀπόλλωνα βουλόμενον αὐτῇ μιγῆναι καὶ μεταβαλοῦσαν εἰς τὸ φυτόν ἐν τιμῇ τοῦ θεοῦ γενέσθαι καὶ μαντικὴν λαβεῖν δύναμιν. ἔφρασαν οὖν καὶ τὰ παρὰ ταύτης μαντεῖα προστάττειν τοῖς Σπαρτιάταις ἴσους γενέσθαι πάντας καθ' ὃν ὁ Λυκούργος ἐξ ἀρχῆς ἔταξε νόμον.*

3 Διοδώρῳ: Δούριδι Hecker 4 παράπαν? Martini 5—6 πολλοὺς
κύνας Zang(ioannes) πυκνὰς P 6 ἔστιν ὅτε hinter ἐθήρευνεν P; transp Zang
8 Ἡλιδίαν Meineke ἡλικίαν P 9 Λεύκιππος Froben εὐπιππος P 12 μεθίει
Gale μεθίει P 18 δὴ Legrand ἡ P 26 τῶν R² τὸ(ν) cett κεκομισμένων
Corais κεκομισμένον GL om PR 27 θαλάμῃς Xylander θαλαμῃς Pl
28 ὑποφρυγοῦσαν Schaefer ὑποφρεύουσαν Pl 29 μεταβαλοῦσαν Corais μετα-
βάλλουσαν Pl

$\overline{IZ}$

33 (34) JOANN. LYD. De mens. IV 154 p. 171, 3 Wü: ἐν δὲ τῷ κατ' αὐτὸν (sc. Κρόνον) ἱερῶι, ὡς φησι Φύλ<αρχος ἐν τῇ ἐ>πτακαίδεκάτῃ καὶ Μένανδρός γε <ἐν> ᾧ (III), οὔτε γυνὴ οὔτε <κύων οὔτ>ε μυτ<α> εἰσῆμει.

 $\overline{I\Theta}$

34 (35) ATHEN. XIII 89 p. 609 AB: Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἔννεα-καίδεκάτῃ Τιμῶσάν φησι τὴν Ὀξυάρτου παλλακίδα πάσας γυναικας ὑπερ-βεβληκέναι κάλλει. ταύτην δ' ἀπεστάλκει δῶρον ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασι-λεὺς Στατίραι τῇ βασιλέως γυναικί.

 $\overline{K}$

35 (37) a) APOLLON. Hist. mir. 18: Φύλαρχος ἐν τῶν Ἱστοριῶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς φησιν ἐνεχθῆναι λευκὴν ῥίζαν, ἣν κόπτοντας μεθ' ὕδατος καταπλάττειν τοὺς πόδας, τοὺς δὲ καταπλασθέντας ἄνδρας τῆς συνοουσίας λήθην ἔσχειν καὶ γίγνεσθαι ὁμοίως εὐνούχοις. διὸ καὶ ἔτι ἀνήβων ὄντων **15** καταχρίουσι, καὶ μέχρι θανάτου οὐκ ἐπαίρουσιν. b) ATHEN. I 32 p. 18 DE: Φύλαρχος δὲ Σανδρόκοττον φησι τὸν Ἰνδῶν βασιλέα Σελεύκῳ μεθ' ὧν ἔπεμψε δώρων ἀποστεῖλαι τινας δυνάμεις στυτικὰς τοιαύτας ὡς ὑπὸ τοὺς πόδας τιθεμένας τῶν συνοουσιαζόντων οἷς μὲν δομὰς ἐμποιεῖν ὀρνίθων δίκην, οὓς δὲ καταπαύειν.

36 (36) ATHEN. XIII 85 p. 606 F—607 A: ὁ δὲ αὐτὸς ἱστορεῖ Φύλαρχος διὰ τῆς εἰκοστῆς ὅσῃν ἔλεφας τὸ ζῶιον φιλοστοργίαν ἔσχεν εἰς **20** παιδίον. γράφει δὲ οὕτως· «τοῦτωι δὲ τῷ ἐλέφαντι συνε-τρέφετο Θήλεια ἐλέφας, ἣν Νίκαιαν ἐκάλουν· ἥι τελευ-τῶσα ἡ τοῦ τρέφοντος Ἰνδοῦ γυνὴ παιδίον αὐτῆς τρια-
25 κοσταῖον παρακατέθετο. ἀποθανούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου δεινὴ τις φιλοστοργία γέγονε τοῦ Θηρίου πρὸς τὸ παι-δίον· οὔτε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ χωριζόμενον τὸ βρέφος ὑπέ-μενεν, τὸ δὲ εἰ μὴ βλέποι τὸ παιδίον ἤσχαλλεν. ὅτ' οὖν ἡ τροφὸς ἐμπλήσειεν αὐτὸ τοῦ γάλακτος, ἀνὰ μέσον
30 τῶν ποδῶν τοῦ Θηρίου ἐτίθει αὐτὸ ἐν σκάφῃ. εἰ δὲ μὴ

4 Μελάνδιος Stiehle Meineke Μενάνδοριος ο. Λεάνδοριος CF Schultze Quaest. Lyd. 54 <ἐν> Jac <τῇ> Hase Wünsch ᾧ 'lectio incerta' Wünsch εἰσῆμει
Hase εἰσῆμει Lyd 9 Στατίραι Brückner 11 ἐν <τῇ> Hercher 12 κόπ-
τοντας Hercher —τες Ap 16 σανδρόκοττον C 17 στυτικὰς Casaubonus
στυπτικὰς CE 18 τιθεμένας Musurus —νος CE 21 [Φύλαρχος] s 23 [ἐλέ-
φας] Kaibel ἥι Jac ὡι Ath ταύτῃ Aelian. NA XI 14 24 τρέφοντος add
E Aelian 26—27 παιδίον, <τοῦ τε παιδίου πρὸς τὸ θηρίον> Meineke 28 τὸ
δὲ Wilamowitz ὁ δὲ AE 29 τοῦ γάλακτος A Aelian τοῦ om E 30 σκάφῃ E
σκάφει A

τοῦτο πεποιήκοι, τροφήν οὐκ ἐλάμβανεν ἡ ἐλέφας. καὶ μετὰ ταῦτα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας [τοὺς] καλάμους λαμβάνων ἐκ τῶν παρατιθεμένων χορτασμάτων καθεύδοντας τοῦ βρέφους τὰς μυίας ἀπεςόβει· ὅτε δὲ κλαῖοι, τῇι προβοσκίδι τὴν σκάφην ἐκίνει καὶ κατεκοίμιζεν αὐτό. τὸ δ' αὐτὸ ἐποίει καὶ ὁ ἄρρην ἐλέφας πολλάκις.»

KA

37 (38) ATHEN. VI 55 p. 249 D: (Duris 76 F 3 = Theopomp. 115 F 280) Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν γελᾶσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τούτῳ καλέσαι τε ἐπὶ δεῖπνον τὸν Ἀρχαδίωνα καὶ οὕτω τὴν ἔχθραν διαλύσασθαι.

38 (39) HARPOKR. s. Πάραλος· ... μία τῶν παρ' Ἀθηναίων πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπὸ τινος ἥρωος τοῦνομα λαβοῦσα Παράλου μέμνηται δὲ τοῦ Παράλου ἥρωος καὶ Φύλαρχος ἐν κα.

KB

39 (40 b) ATHEN. XI 6 p. 462 B: πολλοῖς δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλλυριοῖς τόπος διαβόητός ἐστιν ὁ καλούμενος Κύλικες, παρ' ᾧ ἐστι τὸ Κάδμου καὶ Ἀρμονίας μνημεῖον, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν.

40 (40 a) — XII 51 p. 536 DE: ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ καὶ εἰκοστῇ ὁ αὐτὸς Πτολεμαῖόν φησι τὸν δευτερον Αἰγύπτου βασιλεύσαντα, πάντων σεμνότατον γενόμενον τῶν δυναστῶν καὶ παιδείας εἶ τινα καὶ ἄλλον καὶ αὐτὸν ἐπιμεληθέντα, οὕτως ἐξαπατηθῆναι τὴν διάνοιαν καὶ διαφθαρῆναι ὑπὸ τῆς ἀκαίρου τρυφῆς ὥστε τὸν πάντα χρόνον ὑπολαβεῖν βιώσεσθαι καὶ λέγειν ὅτι μόνος εὖροι τὴν ἀθανασίαν. κατατεινόμενον οὖν ὑπὸ ποδάγρας πλείους ἡμέρας, ὥς ποτ' οὖν ἐργάισεν καὶ κατεῖδεν διὰ τινων ὑπολαμπάδων τοὺς Αἰγυπτίους παρὰ τὸν ποταμὸν ἀριστοποιουμένους καὶ τὰ τυχόντα προσφερομένους ἐπὶ τε τῆς ἄμμου χύδην ἐρριμένους, εἶπεν· ὦ τάλας ἐγώ, τὸ μηδὲ τούτων ἓνα γενέσθαι'.

KG

41 (41) ATHEN. XII 55 p. 539 B — 540 A: Φύλαρχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν καὶ Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος ἐν τῷ δεκά-

1 πεποιήκει A 2 [τοὺς] Wilamowitz 3 ἐκ Kaibel καὶ A om E
14 Παράλου: ἦν δ' οὗτος Ποσειδῶνος Schol. Patm. Demosth. VIII 29 καὶ ἥρωος A
ἐν τῇ B Ald 17 τόπος E τόποις A 26 ποτ' ἀνεργάισε Meineke κατεῖδεν A
27 ὑπολαμπάδων: Syll² 588, 219 (Delos) ἐπισκευάσαντι τὸ κλεῖδρον τῆς ὑπολαμπάδος
29 γενέσθαι με Eust. Od. ε 306

- τωι *Περὶ Ἀσίας* (86 F 3) καὶ τοὺς ἑταίρους φασὶ τοὺς Ἀλεξάνδρου ὑπερβαλλούσῃ τρυφῇ χρήσασθαι. ὣν εἷς ὢν καὶ Ἀγνων χρυσοὺς ἥλους ἐν ταῖς κρηπίδι [καὶ τοῖς ὑποδήμασιν] ἐφόρει. Κλεῖτος δ' ὁ Λευκὸς καλούμενος ὅτε χρηματίζειν μέλλοι, ἐπὶ πορφυρῶν ἱματίων διαπεριπατῶν τοῖς ἐντυγχάνουσιν διελέγετο. *Περδίκκai* δὲ καὶ Κρατερῶι φιλογυμναστοῦσιν ἱκολούθουν διφθέραι σταδιαῖαι τοῖς μεγέθεσιν, ἕφ' αἷς περιλαμβάνοντες τόπον <εὐμεγέθη> ἐν ταῖς καταστρατοπεδείαις ἐγυμνάζοντο· ἱκολούθει δὲ αὐτοῖς καὶ ὑποζύγια πολλὰ τὰ τὴν κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν ἐν τῇ παλαιστρᾷ χρεῖαν. *Λεοννάτωι* δὲ καὶ *Μενελάωι* φιλοκυνήγοις οὖσιν αὐλαῖαι
- 10 σταδίων ἑκατὸν ἱκολούθουν, αἷς περιστάντες τὰς θήρας ἐκυνήγουν. τὰς δὲ χρυσᾶς πλατάνους καὶ τὴν χρυσὴν ἄμπελον, ἕφ' ἣν οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι, σμαραγδίνους βότρους ἔχουσιν καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀνθράκων ἄλλων τε παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόντων ταῖς πολυτελείαις, ἐλάττω φησὶν ὁ Φύλαρχος φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἐκαστοτε
- 15 γινομένης παρ' Ἀλεξάνδρῳ δαπάνης. ἦν γὰρ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ κλινῶν ρ, χρυσοὶ δὲ κίονες ἦ κατεῖχον αὐτήν. οἱ δὲ ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι διάχρυσοι ποικίλμασιν ἐκπεπονημένοι πολυτελείαις ἐσκέπαζον τὸν ἄνω τόπον. καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι ἦν μνηροφόροι περὶ αὐτὴν ἐντὸς εἰστήκεσαν πορφυραῖς καὶ μηλίναις ἐσθῆσιν ἐξησχημένοι· μετὰ δὲ τούτους τοξόται τὸν ἀριθμὸν
- 20 χίλιοι, οἱ μὲν φλόγινα ἐνδεδυκότες, οἱ δὲ ὕσγινωβαφῇ, πολλοὶ δὲ καὶ κυάνεα εἶχον περιβόλαια. προειστήκεσαν δὲ τούτων ἀργυράσπιδες Μακεδόνες πεντακόσιοι. κατὰ δὲ μέσῃν τὴν σκηνὴν χρυσοὺς ἐτίθετο δίφρος, ἐφ' οὗ καθήμενος ἐχρημάτιζεν ὁ Ἀλέξανδρος, τῶν σωματοφυλάκων πανταχόθεν ἐφροσνηκῶν. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ τῆς σκηνῆς τὸ τῶν ἐλεφάντων ἄγχημα
- 25 διεσκευασμένον ἐφροσνῆται καὶ Μακεδόνες χίλιοι Μακεδονικὰς στολὰς ἔχοντες, εἰτα μύριοι Πέρσαι, τό τε τὴν πορφύραν ἔχον πλῆθος εἰς πεντακοσίους ἦν, οἷς Ἀλέξανδρος ἔδωκε φροεῖν τὴν στολὴν ταύτην. τοσοῦτων δὲ ὄντων καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν θεραπευόντων οὐδείς ἐτόλμα προσπορεύεσθαι Ἀλεξάνδρῳ· τοιοῦτον ἐγγόνει τὸ περὶ αὐτὸν ἀξίωμα. ἔγραψεν δὲ καὶ
- 30 ποτε Ἀλέξανδρος [καὶ] ταῖς ἐν Ἰωνίαι πόλεσιν καὶ πρώτοις Χίοις, ὅπως αὐτῷ πορφύραν ἀποστείλωσιν· ἠθέλην γὰρ τοὺς ἑταίρους ἅπαντας ἀλουργὰς ἐνδύσαι στολὰς. ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς ἐπιστολῆς Χίοις παρὼν θεό-

1 φασὶ Jac φησὶ Ath 3 [καὶ τ. ὅ.] Kaibel 7 <εὐμεγέθη> Jac aus Aelian. VH IX 3 καταστρατοπεδίαῖς A 12 ἔχουσιν Schweighäuser —σας AE καὶ τῶν? (p. 514 F βότρους ἐκ τῶν πολυτελεστάτων ψήφων συντεθειμένους) 17 ἐκπεπονημένοι Perizonius (Aelian Polyaen. IV 3, 24) ἐκπεπόμμενοι A 20 ὕσγινωβαφῇ E Aelian Polyaen ὕσσινοβαφῇ A 21 οἱ ἀργυράσπ. Ael 22 πεντακόσιοι τῶν μεγίστων ἀνδρῶν Polyaen 23 πανταχόθεν A Ael ἐκατέρωθεν Pol 24 ἐφροσνηκῶν: τοῦ βασιλέως δικάζοντος add Pol 25 ἐφροσνῆται A Pol 26 τὸ δὲ? Kaibel (s. Pol) 30 ποτε Kaibel τότε A [καὶ] Musurus

κριτος ὁ σοφιστῆς νῦν ἐγνωκέναι ἔφη τὸ παρ' Ὀμήρῳ εἰρημένον (E 83) ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή'.

42 (42) ATHEN. XIII 91 p. 610 D: ὅστις οὖν οὐδὲ τοῦτ' οἶδας, καίτοι συνεχῶς Φύλαρχον μνήμην ποιούμενος, ὅτι ἐν ταῖς Κεῖων πόλεσιν οὔτε ἑταίρας οὔτε ἀθλητρίδας ἰδεῖν ἐστι; καὶ ὁ Μυρτίλος· 'τοῦτο δὲ ποῦ εἶρηκεν ὁ Φύλαρχος; κατανέγων γὰρ αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν'. εἰπόντος δὲ 'ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ'

KE

(F 52?)

10 43 (44) ATHEN. VI 102 p. 271 EF: οἱ δὲ μόθакες καλούμενοι παρὰ ca. 230 Λακεδαιμονίοις ἐλεύθεροι μὲν εἰσιν, οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοι. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Φύλαρχος ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν οὕτως· «εἰσὶ δ' οἱ μόθакες σύντροφοι τῶν Λακεδαιμονίων. ἕκαστος γὰρ τῶν πολιτικῶν παίδων, ὥς ἂν κατὰ τὰ ἴδια ἐκποιῶ-
15 σιν, οἱ μὲν ἕνα, οἱ δὲ δύο, τινὲς δὲ πλείους ποιοῦνται συντρόφους αὐτῶν. εἰσὶν οὖν οἱ μόθакες ἐλεύθεροι μὲν, οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοί γε, μετέχουσιν δὲ τῆς παιδείας πάσης. τούτων ἕνα φασὶ γενέσθαι καὶ Λύσανδρον τὸν κατανανυμαχῆσαντα τοὺς Ἀθηναίους, πολίτην γενόμενον
20 δι' ἀνδραγαθίαν.»

44 (43) — IV 20—21 p. 141 F — 142 F: Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ [ι]ε a. 227/6? καὶ π τῶν Ἱστοριῶν τάδε γράφει περὶ αὐτῶν· «Λακεδαιμόνιοι εἰς μὲν τὰ φιδίτια οὐκ ἤρχοντο κατὰ τὸ πάτριον ἔθος· ὅτε δὲ καὶ παραγένοιντο, μικρὰ συμπεριενεχθεῖσι νόμου
25 χάριν παρεσκευάζετο καὶ πάλιν αὐτοῖς στρωμαί τε τοῖς μεγέθεσιν οὕτως ἐξησκημέναι πολυτελῶς καὶ τῇ ποικιλίαι διαφόρως ὥστε τῶν ξένων ἐνίους τῶν παραληφθέντων ὀκνεῖν τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ἐρεῖδειν. οἱ δὲ πρότερον ἐπὶ τοῦ κλιντηρίου ψιλοῦ διακαρτεροῦν-
30 τες [τῆς κλίνης] παρ' ὅλην τὴν συνουσίαν, ὅτε τὸν ἀγκῶνα ἄπαξ ἐρείσειαν, * * εἰς δὲ τὴν προειρημένην τρυφήν ἤλθον ποτηρίων τ' ἐκθέσεις πολλῶν καὶ βρωμάτων παντοδαπῶς πεποιημένων παραθέσεις, ἔτι δὲ μύρων

1 σοφιστῆς Valesius σοφὸς AE 3 [οὖν] Kaibel 4 Κεῖων Broendsted
κίων A 13 ἐκάστοι? 14 κατὰ Lucht καὶ A 17 γε Dindorf τε A παιδείας C
παιδείας A 21 [ι]ε Brueckner 23 ἤρχοντο: ἤσαν? Kaibel 24 συμπερι-
ενεχθεῖσι νόμου Casaubonus —σιν ὁμοῦ A 25 καὶ σκιᾶδεια αὐτοῖς o. ä. Kaibel
30 [τῆς κλίνης] Wilamowitz 31 lücke Kaibel εἰς τήνδε τὴν Corais εἰς [δὲ] τὴν
Lucht 33 παντοδαπῶς Casaubonus —ων A

ἐξηλλαγμένων, ὥς δ' αὖτως οἶνων καὶ τραγημάτων. καὶ
τούτων ἤρξαν οἱ μικρὸν πρὸ Κλεομένους βασιλεύσαντες
Ἄρεως καὶ Ἀκρότατος ἀνλικὴν ἐξουσίαν ζηλώσαντες· οὗς
τοσοῦτον αὖθις ὑπερῆραν τινες τῶν ἰδιωτῶν τῶν ἐν
5 Σπάρτῃ γενομένων κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τῇ πολυτε-
λείᾳ τῇ καθ' αὐτούς, ὥστε δοκεῖν τὸν Ἄρεα καὶ τὸν
Ἀκρότατον εὐτελείαι πάντας ὑπερβεβληκέναι τοὺς ἀφε-
λεστάτους τῶν πρότερον. Κλεομένης δὲ πολὺ διενέγκας
τῷ τε συνιδεῖν πράγματα καίτοι νέος ὢν * * καὶ κατὰ
10 τὴν δίαιταν ἀφελέστατος γέγονεν. ἤδη γὰρ τηλικούτων
πραγμάτων ἡγούμενος ἔμφασιν τοῖς παραλαμβανομέ-
νοις πρὸς τὴν θυσίαν ἐποίει, διότι τὰ παρὰ ἐκείνοις
τῶν παρ' αὐτὸν οὐδὲν καταδεέστερον εἴη παρασκευαζό-
μενα. πολλῶν δὲ πρεσβειῶν παραγινομένων πρὸς αὐτὸν
15 οὐδέποτε ἐνωρίστερον τοῦ κατειθισμένου συνῆγεν και-
ροῦ πεντακλίνου τε διεστρώννυτο οὐδέποτε πλεῖον· ὅτε
δὲ μὴ παρείη πρεσβεία, τρίκλινον. καὶ πρόσταγμα οὐκ
ἐγίνετο δι' ἐδεάτρου τίς εἴσεται καὶ κατακλιθῆσεται
πρῶτος, ἀλλ' ὁ πρεσβύτατος ἡγεῖτο ἐπὶ τὰς κλίνας, εἰ
20 μὴ τιν' αὐτὸς προσκαλέσαιτο. κατελαμβάνετο δὲ ἐπὶ τὸ
πολὺ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ κατακείμενος ἢ μετὰ τινος τῶν
ἡλικιωτῶν. ἐπὶ τε τῷ τρίποδι ψυκτὴρ χαλκοῦς ἐπέκειτο
καὶ κάδος καὶ σκαφίον ἀργυροῦν δύο κοτύλας χωροῦν καὶ
κύαθος, ἣ δ' ἐπίχυσις χαλκῇ. πιεῖν δ' οὐ προσεφέρετο
25 εἰ μὴ τις αἰτήσσειεν· ἐδίδοτο δὲ κύαθος εἰς πρὸ τοῦ δεῖ-
πνου, αὐτῷ δὲ πολὺ πρῶτω· καὶ ὅτε προσενύσειεν
ἐκεῖνος, οὕτως ἦιτουν καὶ οἱ λοιποί. τὰ δὲ παρατιθέμενα
ἐπὶ μὲν τραπεζίου ἦν τοῦ τυχόντος, τὰ δὲ λοιπὰ ὥστε
μὴ θ' ὑπεραίρειν μὴ τ' ἐλλείπειν, ἀλλ' ἱκανὰ ἅπασιν γίνε-
30 σθαι καὶ μὴ προσδεῖσθαι τοὺς παρόντας. οὔτε γὰρ οὕ-
τως ὤιετο δεῖν ὥσπερ ἐν τοῖς φιδιτιόις δέχεσθαι ζωμῶν
καὶ κρεαίδίοις ἀφελῶς οὔτε πάλιν οὕτως ὑπερτείνειν
ὥς εἰς τὸ μῆθ' ἐν δαπανᾷ, ὑπερβάλλοντα τὸ σύμμετρον
τῆς διαίτης. τὸ μὲν γὰρ ἀνελεύθερον ἐνόμιζε, τὸ δ'

4 αὖθις add C 9 (καὶ τῷ μετρίως αὐτοῖς χρῆσασθαι) o.ä. Kaibel 13 κατα-
δεέστερον Kaibel —ρα A 21 μετὰ τοῦ C μετ' A 25 αἰτήσσειεν· ἐδίδοτο Casau-
bonus αἰτήσσει· ἐνεδίδοτο A 26 αὐτῷ δὲ Kaibel τὸ δὲ A 28 (κρεαίδια) ἦν
Wilamowitz 'quod non sufficit' Kaibel doch s. Plut. Kleom. 13 ὥστ' ἀφθονωτέρας
εἶναι τὰς παραθέσεις καὶ φιλανθρωπότερον τὸν οἶνον 29 μὴθ' Dindorf μὴ AC
μὴτ' ἐλλείπειν Meineke μῆτε λείπειν AC 31 φιδιτιόις AC 34 ἐνόμιζε Meineke
ἐνομιζέτο AC

ὑπερήφανον. ὁ δ' οἶνος ἦν μικρῶι βελτίων, ὅτε παρείη-
 σάν τινες. ἐπεὶ δὲ δειπνήσειαν, ἐσιώπων πάντες, ὅτε
 παῖς ἐφεισθήκει κεκραμένον ἔχων τὸ ποτὸν καὶ τῶι αἰ-
 τοῦντι προσέφερε. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ μετὰ τὸ
 5 δειπνον οὐ πλεῖον ἐδίδοτο δύο κυάθων, καὶ τοῦτο προσ-
 νεύσαντι προσεφέρετο. ἀκρόαμα δὲ οὐδὲν οὐδέποτε παρ-
 (εῖς)επορεύετο, διετέλει δ' αὐτὸς προσομιλῶν πρὸς
 ἕκαστον καὶ πάντας ἐκκαλούμενος εἰς τὸ τὰ μὲν ἀκούειν,
 τὰ δὲ λέγειν αὐτούς, ὥστε τεθηρευμένους ἀποτρέχειν
 10 ἅπαντας.»

45 (45) ATHEN. XII 20—21 p. 521 B—E: Φύλαρχος δ' ἐν τῇ
 πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν εἰπὼν ὅτι παρὰ Συρακοσίοις νόμος
 ἦν τὰς γυναῖκας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῶι μηδ' ἀνθινὰ φορεῖν μηδ' ἐσθῆτας
 ἔχειν πορφύρας ἔχουσας παρυφάς, ἐὰν μὴ τις αὐτῶν συγχωρῇ ἑταῖρα εἶναι
 15 κοινή, καὶ ὅτι ἄλλος ἦν νόμος τὸν ἄνδρα μὴ καλλωπίζεσθαι μηδ' ἐσθῆτι
 περιέργωι χρῆσθαι καὶ διαλλαττούσῃ, ἐὰν μὴ ὁμολογῇ μοιχεύειν ἢ κίμαι-
 δος εἶναι, καὶ τὴν ἑλευθέραν μὴ ἐκπορεύεσθαι ἡλίου δεδυκότος, ἐὰν μὴ
 μοιχευθησομένην· ἐκωλύετο δὲ καὶ ἡμέρας ἐξίεναι ἄνευ τῶν γυναικονόμων
 ἀκολουθούσης αὐτῇ μιᾶς θεραπαινίδος, «Συβαρίται», φησὶν, «ἐξο-
 20 κείλαντες εἰς τρυφὴν ἔγραψαν νόμον <περὶ τοῦ> τὰς
 γυναῖκας εἰς τὰς ἑορτὰς καλεῖν καὶ τοὺς εἰς τὰς θυσίας
 καλοῦντας πρὸ ἐνιαυτοῦ τὴν ἑ παρασκευὴν ποιεῖσθαι,
 ἵνα ἀξίως ποιούμενοι <διὰ> τοῦ χρόνου τῶν τε ἱματίων
 καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου <τὴν παρασκευὴν> προάγωσιν οὐ-
 25 τως εἰς τὰς κλήσεις. εἰ δέ τις τῶν ὀψοποιῶν ἢ μαγείρων
 ἴδιον εὖροι βρῶμα καὶ περιττόν, [τὴν] ἐξουσίαν μὴ εἶναι
 χρήσασθαι τούτῳ ἕτερον πρὸ ἐνιαυτοῦ ἀλλ' <ἢ> αὐτῶι
 τῶι εὐρόντι, τὸν χρόνον τοῦτον ὅπως ὁ πρῶτος εὐρὼν
 καὶ τὴν ἐργασίαν ἔχη, πρὸς τὸ τοὺς ἄλλους φιλοπονοῦν-
 30 τας αὐτοὺς ὑπερβάλλεσθαι τοῖς τοιούτοις. ὡσαύτως δὲ
 μηδὲ τοὺς τὰς ἐγχέλεις πωλοῦντας τέλος ἀποτίνειν μηδὲ
 τοὺς θηρεύοντας. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοὺς τὴν πορ-
 φύραν τὴν θαλαττίαν βάπτοντας καὶ τοὺς εἰσάγοντας

2—3 ὁ δὲ παῖς Musurus	7 παρ(εῖς)επορεύετο Kaibel	12—17 Eust.
Jl. I 282	20 <περὶ τοῦ> Jac	22 παρασκευὴν: κλήσιν Casaubonus (Plut. Sept. Sap. conv. 2 p. 147 E Συβαρίται . . . πρὸ ἐνιαυτοῦ τὰς κλήσεις ποιοῦνται τῶν γυναικῶν, ὅπως ἐκγένοντο κατὰ σχολὴν παρασκευασαμέναις ἐσθῆτι καὶ χρυσῶι φοιτᾶν ἐπὶ τῷ δειπνῶν)
23 ποιούμεναι Schweighäuser	<διὰ τούτου> Kaibel	24 <τὴν παρασκευὴν> Casaubonus
26 ἴδιον E ἡδίων A	[τὴν] E	27 [ἕτερον] — <ἢ> Wilamowitz

ἀτελείς ἐποίησαν. πάνν οὖν ἐξοκείλαντες εἰς ὕβριν τὸ
 τελευταῖον παρὰ Κροτωνιατῶν $\overline{\lambda}$ πρεσβευτῶν ἡκόντων
 ἅπαντας αὐτοὺς ἀπέκτειναν καὶ πρὸ τοῦ τείχους τὰ σώ-
 ματα ἐξέρριψαν καὶ ὑπὸ Θηρίων εἴασαν διαφθαρεῖναι.
 5 αὕτη δ' αὐτοῖς καὶ τῶν κακῶν ἐγένετο ἀρχή, μηνίσαντος
 τοῦ δαιμονίου. ἔδοξαν γοῦν μετ' ὀλίγας ἡμέρας πάντες
 αὐτῶν οἱ ἄρχοντες τὴν αὐτὴν ἰδεῖν ὄψιν ἐν τῇ αὐτῇ
 νυκτί· τὴν γὰρ Ἥραν ἰδόντες ἐλθοῦσαν εἰς μέσσην τὴν
 ἀγορὰν καὶ ἐμοῦσαν χολήν. ἀνέβλυσεν δὲ καὶ αἷματος
 10 πηγὴ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς. καὶ οὐδὲ οὕτως ἔληξαν τῆς
 ὑπερφηφάνιας, ἕως πάντες ὑπὸ Κροτωνιατῶν ἀπώλοντο.»

 $\overline{KH}$

(F 53—60?)

46 (46) ATHEN. VI 58 p. 251 D: ἐν δὲ τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ ὁ α. 221
 15 αὐτὸς Φύλαρχος Ἀντιγόνου τοῦ κληθέντος Ἐπιτρόπου τοὺς Λακεδαιμονίους
 ἐλόντος κόλακα γενέσθαι Ἀπολλοφάνη τὸν εἰπόντα τὴν Ἀντιγόνου τύχην
 ἀλεξανδρίζειν.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΑΝΤΙΟΧΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝ ΕΥΜΕΝΗ

ΕΠΙΤΟΜΗ ΜΥΘΙΚΗ

20

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

ΑΓΡΑΦΑ

47 (79) SCHOL. ARISTEID. Panath. p. 320, 9 Ddf.: τὸ Παλλάδιον
 ... τὸ ἀπὸ Τροίας ... λέγει δὲ ἂν καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν Παλλαδίων·
 25 τοῦ τε κατ' Ἀλ(αλ)χομενὸν τὸν αὐτόχθονα καὶ τῶν παρὰ Ἀθηναίοις γε-
 φυραίων καλουμένων, ὡς Φερεκύδης (3 F 179) καὶ Ἀντίοχος (VI) ἱστο-
 ροῦσι· καὶ τῶν κατενηνεγμένων μὲν <ἐν> τῇ τῶν γιγάντων μάχῃ, ὡς ἐν
 Ἀργείοις ὁ Φύλαρχος φησιν.

4 διαφορηθῆναι Meineke 8 [γὰρ] Meineke 25 κατ' Ἀλαλχομενὸν
 O Mueller καταλχομένον, καταλνόμενον Schol 25—26 παρὰ Ἀθηναίους γεφυραίον
 Jac περὶ αὐτῶν γεφυρῶν (αὐτεφυρῶν D) Schol 27 <ἐν> Jac 28 φίλαρχος B
 Jacoby, Fragm. Griech. Hist. II. 12

Fragmente ohne Buchtitel

DATIERBARES

48 (47) PLUT. Pyrrh. 27: das von Pyrrhos bedrohte Sparta a. 272
setzt die Stadt unter Mitarbeit der Frauen durch einen Graben in
5 verteidigungszustand. ἴν δὲ τὸ μὲν πλάτος αὐτῆς πήχεων ἔξ, τὸ δὲ
βάθος τεττάρων, τὸ δὲ μήκος ὀκτάπλεθρον, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος, ὡς δ'
Ἱερώνυμος (154 F 14), ἔλαττον. s. T 1.

49 (31) PLIN. NH VIII 158: *Phylarchus refert Centaretum e Galatis a. 261*
in proelio occiso Antiocho potitum equo eius conscendisse evantem, at illum
10 *indignatione accensum domitis frenis, ne regi posset, praecipitem in abrupta*
isse exanimatumque una.

50 (32) ATHEN. II 51 p. 58 C: Φύλαρχος ὁ Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατί- ca. 235
της ἐν οἷς ὁ λόγος ἐστὶν αὐτῷ περὶ Ζηλᾶ τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως, ὃς ἐπὶ
ξένια καλέσας τοὺς τῶν Γαλατῶν ἡγεμόνας ἐπιβουλεύσας αὐτοῖς καὶ αὐτοὺς
15 διεφθάρη, φησὶν οὕτως, εἰ μνήμης εὖτυχῶ. «πρόπομά τι πρὸ τοῦ
δεῖπνου περιεφέρετο, καθὼς εἰώθει τὸ πρῶτον.»

51 (55) PLUT. Kleom. 5: nach der Niederlage am Lykaion a. 227
nimmt Aratos überraschend Mantinea. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων παντά-
πασι ταῖς γνώμαις ἀναπεσόντων καὶ τῷ Κλεομένει πρὸς τὰς στρατείας
20 ἐνισταμένων, ὥρμησε μεταπέμπεσθαι τὸν Ἰλιδος ἀδελφὸν Ἀρχίδαμον ἐκ
Μεσσηνίας, ᾧ βασιλεύειν ἀπὸ τῆς ἑτέρας οἰκίας ἴν προσήκον, οἰόμενος
ἀμβλυτέραν τὴν τῶν ἐφόρων ἀρχὴν ἔσεσθαι τῆς βασιλείας ἰσορρόπου καὶ
ὁλοκληροῦ γενομένης. οἱ δ' ἀνηριχόζετε πρότερον τὸν Ἰλιν αἰσθόμενοι
τοῦτο καὶ φοβηθέντες μὴ δίκην δῶσι τοῦ Ἀρχιδάμου κατελθόντος, ἐδέ-
25 ξαντο μὲν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν παραγενόμενον κρύφα καὶ συγκατήγον,
εὐθὺς δ' ἀπέκτειναν, εἴτ' ἄκοντος τοῦ Κλεομένου, ὡς οἶεται Φύλαρχος,
εἴτε πεισθέντος ὑπὸ τῶν φίλων καὶ προεμένου τὸν ἄνθρωπον αὐτοῖς.
τῆς γὰρ αἰτίας τὸ πλεῖστον ἐπ' ἐκείνους ἦλθε, βεβιάσθαι τὸν Κλεομένη
δοκοῦντας.

30 52 (59) PLUT. Arat. 38: διὸ καὶ μέμφομαι τὸν Ἀρατον ἐν σάλωι μεγάλωι a. 225/4
καὶ χειμῶνι τῶν πραγμάτων φερομένων ὥσπερ κυβερνήτην ἀφέντα καὶ προέμενον ~~ΚΕ~~—~~ΚΡ~~
ἑτέροι τοὺς οἰάκας, ὅτε καλῶς εἶχε καὶ ἀκόντων ἐπιστάνα σώζειν τὸ κοινόν· <εἰ δ'>
ἀπεργῶκει τὰ πράγματα καὶ τὴν δύναμιν τῶν Ἀχαιῶν, εἴξει τῷ Κλεομένει καὶ μὴ
πάλιν τὴν Πελοπόννησον ἐκβαρβαρῶσαι φρουραῖς Μακεδόνων μὴδὲ πληρῶσαι τὸν
35 Ἀροκόρινθον Ἰλλυρικῶν ὅπλων καὶ Γαλατικῶν, μὴδ' οὕς αὐτὸς ἐν ταῖς πράξεσι

8 Κεντοαρέτην Aelian HA VI 44 13 Ζιανίας Head HN² 519; Trog. prol. 27
(var. zaelas, zielas, cielas) Ζηήλας Steph. Byz. s. Ζήλα (RVP); Eust. Jl. I 17; Tzetz.
Chil. III 968 Ζηήλας Phot. bibl. 228 b 8 Ζηήλας Strab. XII 4, 3 (Ζηιλιάς Steph. s.
Προῦσα cod. R. Ζηηλιάς VP). 14 ξένια Meineke ξένια CE 16 καθὼς: F 73
21 συμβασιλεύειν Fuhr (Tib. u. C. Grach. 45) 22 ἀμβλύτερον Π 32 τὸν κοινὸν P
<εἰ δ'> Anon

καταστρατηγῶν καὶ καταπολιτευόμενος, ἐν δὲ τοῖς Ὑπομνήμασι (231) λοιδορῶν διε-
 τέλει, τούτους ἐπάγεσθαι δεσπότης ταῖς πόλεσι, συμμάχους ὑποκοριζόμενον. εἰ δὲ
 Κλεομένης ἦν — λεγέσθω γὰρ οὕτως — παράνομος καὶ τυραννικός, ἀλλ' Ἡρακλείδαι
 πατέρες αὐτῶι καὶ Σπάρτηι πατρίς, ἥς τὸν ἀφανέστατον ἤξιον (ἀν) ἀντὶ τοῦ πρώ-
 5 του Μακεδόνων ἡγεμόνα ποιεῖσθαι τοὺς ἐν τινι λόγῳ τὴν Ἑλληνικὴν τιθεμένους
 εὐγένειαν. καίτοι Κλεομένης ἦιτι τὴν ἀρχὴν παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ὥς πολλὰ ποιήσων
 ἀγαθὰ τὰς πόλεις ἀντὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς προσηγορίας ἐκείνης· Ἀντίγονος δὲ καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ ἡγεμὼν ἀναγορευθεὶς, οὐχ ὑπήκουσε πρὶν
 τὸν μισθὸν αὐτῶι τῆς ἡγεμονίας ὁμολογηθῆναι τὸν Ἀκροκόρινθον, ἀτεχνῶς τὸν
 10 Διῶπου μισησάμενος κυνηγόν. οὐ γὰρ πρότερον ἐπέβη τοῖς Ἀχαιοῖς δεομένοις καὶ
 ὑποβάλλουσιν αὐτοὺς διὰ τῶν πρεσβειῶν καὶ τῶν ψηφισμάτων, ἢ τῇ φρουρᾷ καὶ
 τοῖς ὁμήροις ὥσπερ χαλινουμένους ἀνασχέσθαι. καίτοι πᾶσαν ὁ Ἄρατος (231 F 4)
 ἀφίησι φωνὴν ἀπολογιζόμενος τὴν ἀνάγκην. ὁ Πολύβιος (Π 47, 4) δ' αὐτὸν ἐκ
 πολλοῦ φησι καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης, ὑφορώμενον τὸ θράσος τὸ τοῦ Κλεο-
 15 μένου, κρύφα τῶι Ἀντιγόνῳ διαλέγεσθαι, καὶ τοὺς Μεγαλοπολίτας
 προκαθεῖναι δεομένους Ἀχαιῶν ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ἀντίγονον· οὗτοι γὰρ
 ἐπιέζοντο τῶι πολέμῳ μάλιστα, συνεχῶς ἄγοντος αὐτοὺς καὶ φέροντος
 τοῦ Κλεομένου. ὁμοίως δὲ καὶ Φύλαρχος ἰστορήκε περὶ τούτων, ὡς μὴ
 τοῦ Πολυβίου μαρτυροῦντος οὐ πᾶν τι πιστεῦειν ἄξιον ἦν· ἐνθουσιᾷ γὰρ
 20 ὅταν ἄψηται τοῦ Κλεομένου ἐπ' εὐνοίας, καὶ καθάπερ ἐν δίκῃ τῇ ἰστο-
 ρίαι τῶι μὲν ἀντιδικῶν διατελεῖ τῶι δὲ συναγορεύων.

53 (51) POLYB. Π 56, 6: (Τ 3) βουλόμενος δὴ διασφαρῖν τὴν ὁμό- a. 222
 τητα τὴν Ἀντιγόνου καὶ Μακεδόνων, ἕμα δὲ τούτοις τὴν Ἀράτον καὶ τῶν ~~KZ~~—~~KH~~
 Ἀχαιῶν, φησὶ τοῖς Μαντινέας γενομένους ὑποχειρίους μεγάλῳις περιπεσεῖν
 25 ἀτυχήμασι, καὶ τὴν ἀρχαιοτάτην καὶ μεγίστην πόλιν τῶν κατὰ τὴν Ἀρ-
 καδίαν τηλικαύταις παλαιαῖς συμφοραῖς ὥστε πάντας εἰς ἐπίστασιν καὶ
 δάκρυα τοὺς Ἕλληνας ἀγαγεῖν. (7) σπουδάζων δ' εἰς ἔλεον ἐκκαλεῖσθαι τοὺς
 ἀναγινώσκοντας καὶ συμπαθεῖς ποιεῖν τοῖς λεγομένοις, εἰσάγει περιπλοκάς
 γυναικῶν καὶ κόμας διερριμένας καὶ μαστῶν ἐκβολάς, πρὸς δὲ τούτοις
 30 δάκρυα καὶ θρήνους ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀναμιξ τέκνοις καὶ γονεῦσι
 γηραιοῖς ἀπαγομένων. s. F 56, 11—12.

54 (52) — Π 59, 1: πάλιν Ἀριστόμαχον τὸν Ἀργεῖόν φησιν, ἄνδρα
 τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας ἐπάρχοντα καὶ τετυραννηκότα μὲν Ἀργεῖων
 πεφνυκότα δ' ἐκ τυράννων, ὑποχείριον Ἀντιγόνῳ καὶ τοῖς Ἀχαιοῖς γενόμενον
 35 εἰς Κεγχρεᾶς ἀπαχθῆναι καὶ στρεβλούμενον ἀποθανεῖν, ἀδικώτατα καὶ
 δεινότατα παθόντα πάντων ἀνθρώπων. (2) τηρῶν δὲ καὶ περὶ ταύτην
 τὴν πρᾶξιν ὁ συγγραφεὺς τὸ καθ' αὐτὸν ἰδίωμα, φωνάς τινας πλάττει διὰ
 τῆς νυκτὸς αὐτοῦ στρεβλουμένου προσπιπτούσας τοῖς σύνεγγυς κατοικοῦσιν,

2 ὑποκοριζόμενον LG²R (e corr) — ος PR (ant. corr) — ονς G¹ 4 (ἀν) Reiske
 ἤξιον G ἄξιον Solanus 17 μάλιστα συνεχῶς τῶι πολ. ΠL 26 ἔκστασιν C
 29 διερεγμένους C (διερεγγμένους Re*) 30 ἀναμιξ ἅμα τέκνοις C

ὧν τοὺς μὲν ἐκπλητιτομένους τὴν ἀσέβειαν, τοὺς δ' ἀπιστοῦντας, τοὺς δ' ἀγανακτοῦντας ἐπὶ τοῖς γινομένοις προστρέχειν πρὸς τὴν οἰκίαν φησίν.

55 (53) POLYB. II 61, 1: χωρὶς τε τούτων τὰς μὲν Μαντινέων ἡμῖν συμφορὰς μετ' αὐξήσεως καὶ θιαθέσεως ἐξηγήσατο (F 53), δηλὸν ὅτι
 5 καθήκειν ὑπολαμβάνων τοῖς συγγραφεῦσι τὰς παρανόμους τῶν πράξεων ἐπισημαίνεσθαι, (2) τῆς δὲ Μεγαλοπολιτῶν γενναιότητος, ἥ περὶ τοὺς αὐτοὺς ἐχρήσαντο καιροῖς, οὐδὲ κατὰ ποσὸν ἐποιήσατο μνήμην, (3) ὥσπερ τὸ τὰς ἁμαρτίας ἐξαριθμεῖσθαι τῶν πραξάντων οἰκειότερον ὑπάρχον τῆς ἱστορίας τοῦ τὰ καλὰ καὶ δίκαια τῶν ἔργων ἐπισημαίνεσθαι (4)
 10 ὁ δέ, πῶς μὲν ἔλαβε Κλεομένης τὴν πόλιν καὶ πῶς ἀκέραιον διαφυλάξας ἔξαπέστειλε παραχρῆμα πρὸς τοὺς Μεγαλοπολίτας εἰς τὴν Μεσσήνην γραμματοφόρους, ἀξιῶν αὐτοὺς ἀβλαβῇ κομισαμένους τὴν ἑαυτῶν πατρίδα κοινωνῆσαι τῶν ἰδίων πραγμάτων, ταῦτα μὲν ἡμῖν ἐδήλωσε βουλευόμενος ὑποδεῖξαι τὴν Κλεομένους μεγαλοψυχίαν καὶ μετριότητα πρὸς τοὺς πολε-
 15 μίους. (5) ἔτι δὲ πῶς οἱ Μεγαλοπολίται τῆς ἐπιστολῆς ἀναγινωσκομένης οὐκ ἔασαιεν εἰς τέλος ἀναγνωσθῆναι, μικροῦ δὲ καταλείψαιεν τοὺς γραμματοφόρους, ἕως τούτου διεσάρφησε. (6) τὸ δ' ἀκόλουθον καὶ τὸ τῆς ἱστορίας ἴδιον ἀφείλεν, τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἐπ' ἀγαθῶι μνήμην τῶν ἀξιολόγων προαιρέσεων.

20 56 (54) — II 62, 1: οὐ μὴν ἀλλὰ τούτοις ἐξῆς φησιν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς Μεγάλης πόλεως λαφύρων ἐξακισχίλια τάλαντα τοῖς Μακεδαιμονίοις πεσεῖν, ὧν τὰ δυσχίλια Κλεομένει δοθῆναι κατὰ τοὺς ἔθισμούς. (2) ἐν δὲ τούτοις πρῶτον μὲν τίς οὐκ ἂν θαυμάσειεν τὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν ἀγνοίαν τῆς κοινῆς ἐννοίας ὅπερ τῆς τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων χορηγίας καὶ δυνάμεως; ... ἐγὼ γὰρ
 25 οὐ λέγω κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ὑπὸ τε τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βασιλέων, ἔτι δὲ μᾶλλον ὑπὸ τῆς συνεχείας τῶν πρὸς ἀλλήλους πολέμων ἄρδην κατέφθαρτο τὰ Πελοποννησίων, ἀλλ' ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς, ἐν οἷς ... μεγίστην καρποῦσθαι δοκοῦσιν εὐδαιμονίαν, ὅμως ἐκ Πελοποννήσου πάσης, ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπίπλων χωρὶς σωματῶν, οὐχ οἷον τε συναχθῆναι τοσοῦτο πλῆθος χρημάτων (9) κατὰ δὲ
 30 ἐκείνους τοὺς καιροὺς ἐξ αὐτῆς τῆς Μεγάλης πόλεως ὑπερβολικῶς ἀποφαινόμενος οὐκ ἂν τις εἰπεῖν τολμήσειεν πλείω γενέσθαι τριακοσίων, (10) ἐπειδὴ περ ὁμολογούμενόν ἐστι διότι καὶ τῶν ἑλευθέρων καὶ τῶν δουλικῶν σωματῶν τὰ πλεῖστα συνέβη διαφυγεῖν εἰς τὴν Μεσσήνην. μέγιστον δὲ τῶν προειρημένων τεκμήριον· (11) οὐδενὸς γὰρ ὄντες δεῖτεροι τῶν Ἀρχαδῶν
 35 Μαντινεῖς οὔτε κατὰ τὴν δύναμιν οὔτε κατὰ τὴν περιουσίαν, ὥς αὐτὸς οὗτός φησιν, ἐκ πολιορκίας δὲ καὶ παραδόσεως ἀλόντες ὥστε μήτε διαφυγεῖν μηδένα μήτε διακλαπῆναι ραιδίως μηδὲν, ὅμως τὸ πᾶν λάφυρον

12 αὐτοὺς om P
 ἐπ' ἀγαθῶν μνήμην PD
 φυγεῖν CDE

18 καὶ τῶν (τὴν A³) ἐπαγαθῶ νήμην A καὶ τὴν (τῶν D)
 28 ὅμως Casaubonus ὅπως APR 36—37 μὴ δια-

ἐποίησαν μετὰ τῶν σωμάτων κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τάλαντα τριακόσια.
(folgt F 58)

57 (58) SCHOL. MAXIM. CONF. zu Dion. Areop. II 156 ed. ^{a. 221}

Antv. 1634: ἡ γὰρ ῥομφαία βαρβαρικόν ἐστιν ὄπλον, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος.

58 (54) POLYB. II 63, 1: (F 56) τὸ δὲ συνεχὲς τούτῳ τίς οὐκ ἂν
ἔτι μᾶλλον θαυμάσει; ταῦτα γὰρ ἀποφαινόμενος λέγει πρὸ τῆς παρατά-
ξεως (bei Sellasia) ἡμέραις δέκα μάλιστα τὸν παρὰ Πτολεμαίου πρεσβευ-
τὴν ἐλθεῖν ἀγγέλλοντα πρὸς τὸν Κλεομένη διότι Πτολεμαῖος τὸ μὲν
χορηγεῖν ἀπολέγει, διαλύσθαι δὲ παρακαλεῖ πρὸς τὸν Ἀντίγονον. (2) τὸν
10 δ' ἀκούσαντά φησι κρῖναι διότι δεῖ τὴν ταχίστην ἐκκυβεύειν τοῖς δλοῖς,
πρὸ τοῦ συνεῖναι τὰ προσπεπτωκότα τὰς δυνάμεις, διὰ τὸ μηδεμίαν
ἐπάρχειν ἐν τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐλπίδα τοῦ δύνασθαι μισθοδοτεῖν.
(3) ἀλλ' εἴπερ ἑξακισχιλίων ἐγκρατὴς ἐγγόνει ταλάντων κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς,
τὸν Πτολεμαῖον αὐτὸν ἠδύνατο ταῖς χορηγίαις ὑπερθέσθαι. πρὸς δὲ τὸν Ἀντίγονον
15 εἰ μόνον τριακοσίον ὑπῆρχε κύριος, καὶ ἴαν ἱκανὸς ἦν ἀσφαλῶς ὑπομένων τριβεῖν
τὸν πόλεμον. τὸ δ' ἅμα μὲν πάσας ἀποφαίνειν τῷ Κλεομένει τὰς ἐλπίδας ἐν Πτολε-
μαίῳ διὰ τὰς χορηγίας, ἅμα δὲ τοσοῦτων χρημάτων αὐτὸν φάναι κύριον γεγονέναι
κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, πῶς οὐ τῆς μεγίστης ἀλογίας, ἔτι δ' ἀσκεψίας ἐστὶ
σημεῖον; πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα τῷ συγγραφῇ τοιαῦτα καὶ κατὰ τοὺς ὑποκειμένους
20 καιροὺς καὶ παρ' ὄλην τὴν πραγματείαν κατατέτακται.

59 (56) PLUT. Kleom. 27: ... ὁ Ἀντίγονος, ἐκ πολλῆς ἀναφέρων δυνά-
μεως πρὸς τὸν πόλεμον, ἐξεπόνει καὶ κατήθλει τὸν Κλεομένη, γλισχρῶς καὶ μόλις
πορίζοντα τοῖς ξένοις μισθὸν καὶ τροφὴν τοῖς πολίταις. ἐπεὶ τὰλλά γε πρὸς τοῦ
Κλεομένου ὁ χρόνος ἦν, τῶν οἴκοι πραγμάτων ἀνιστάντων τὸν Ἀντίγονον. βάρβαροι
25 γὰρ περιέκοπτον ἀπόντος καὶ κατέτρεχον τὴν Μακεδονίαν, καὶ τότε δὴ πολλὸς ἀνωθεν
Ἰλλυριῶν ἐμβεβλήκει στρατός, ὅφ' οὐ πορθοῦμενοι μετεπέμποντο τὸν Ἀντίγονον οἱ
Μακεδόνες. καὶ παρ' ὀλίγον πρὸ τῆς μάχης συνέτυχε ταῦτα τὰ γράμματα κομισθῆναι
πρὸς αὐτόν· ὃν κομισθέντων εὐθὺς ἂν ἀπῆλθε μακρὰ χαίρειν φράσας Ἀχαιοῖς. ἀλλ'
ἢ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων κρίνουσα τῷ παρὰ μικρὸν Τύχῃ τηλικαύτην ἀπεδείξατο
30 ὅσπτην καιροῦ καὶ δύναμιν, ὥστε, τῆς μάχης ἐν Σελλασίαι γενομένης καὶ τοῦ Κλεο-
μένους ἀποβεβληκότος τὴν δύναμιν καὶ τὴν πόλιν, εὐθὺς παρεῖναι τοὺς καλοῦντας
τὸν Ἀντίγονον. ὁ καὶ μάλιστα τὴν δυστυχίαν τοῦ Κλεομένου οἰκτροτέραν ἐποίησεν.
εἰ γὰρ ἡμέρας δύο μόνας ἐπέσχε καὶ παρήγαγε φνυγομαχῶν, οὐκ ἂν ἐδέησεν αὐτῷ
μάχης, ἀλλ' ἔφ' οἷς ἐβούλετο δηλλᾶν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπελθόντων τῶν Μακεδό-
35 νων. νῦν δ' ὥσπερ εἴρηται διὰ τὴν ἀζηματίαν ἐν τοῖς ὅπλοις τὸ πᾶν θέμενος
ἠναγκάσθη δισφυρίοις, ὡς Πολύβιός φησι (II 65, 1—7), πρὸς τρισφυρίους ἀντι-
παρατάξασθαι.

(28) καὶ θαυμαστὸν μὲν ἐν τῷ κινδύνῳ παρασχὼν ἑαυτὸν στρατηγόν,
ἐκθύμοις δὲ χρησάμενος τοῖς πολίταις, οὐ μὴν οὐδὲ τῶν ξένων μεμπτῶς
40 ἀγωνισαμένων, τῷ τρόπῳ τῆς ὀπλίσεως καὶ τῷ βάρει τῆς ὀπλιτικῆς
φάλαγγος ἐξεθλίβη. Φύλαρχος δὲ καὶ προδοσίαν γενέσθαι φησὶ τὴν

10 φησὶ Reiske φασι Pol 11 συνίεναι C 18 πῶς Anon ὅπως Pol
24 ἀνιστάντων G ἀνθιστάντων HL 31 παρεῖναι τοὺς καλοῦντας G παραγεγόνασαν
οἱ καλοῦντες HL 40 [ὀπλιτικῆς] Blass ἐπαλλήλου Michaelis

μάλιστα τῷ Κλεομένει τὰ πράγματα διεργασμένην. τοῦ γὰρ Ἀντιγόνου τοὺς Ἰλλυριοὺς καὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας ἐκπεριελθεῖν κρύφα κελεύσαντος καὶ κυκλώσασθαι θάτερον κέρας, ἐφ' οὗ τεταγμένος ἦν Εὐκλείδας ὁ τοῦ Κλεομένους ἀδελφός, εἶτα τὴν ἄλλην ἐπὶ μάχῃ δύναιεν ἐκτάττοτος, ἀπὸ σκο-
 5 πῆς θεωρῶν ὁ Κλεομένης, ὡς οὐδαμοῦ τὰ ὄπλα τῶν Ἰλλυριῶν καὶ τῶν Ἀκαρνάνων κατείδεν, ἐφοβήθη μὴ πρὸς τι τοιοῦτον αὐτοῖς ὁ Ἀντίγονος κέχηται. καλέσας δὲ Δαμοτέλῃ τὸν ἐπὶ τῆς κρυπτείας τεταγμένον, ὁρᾷ ἐκέλευσε καὶ ζητεῖν, ὅπως ἔχει τὰ κατὰ νότου καὶ κύκλῳ τῆς παρατάξεως. τοῦ δὲ Δαμοτέλους — ἦν γάρ, ὡς λέγεται, χρήμασι πρότερον ὑπ' Ἀντι-
 10 γόνου διεφθαρμένος — ἀμελεῖν ἐκείνων εἰπόντος ὡς καλῶς ἐχόντων, τοῖς δὲ συνάπτουσιν ἐξ ἐναντίας προσέχειν καὶ τούτους ἀμύνεσθαι, πιστεύ-
 σας ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον ἐχώρει καὶ τῇ ῥύμῃ τῶν περὶ αὐτὸν Σπαρτια-
 τῶν ὥσάμενος τὴν φάλαγγα τῶν Μακεδόνων ἐπὶ πέντε πού σταδίους ὑποχωρούντων ἐκβιαζόμενος καὶ κρατῶν ἠκολούθησεν. εἶτα τῶν περὶ
 15 τὸν Εὐκλείδαν ἀπὸ θάτερου κυκλωθέντων, ἐπιστάς καὶ κατιδὼν τὸν κίν-
 δυνον 'οἴχη μοι φίλτατ' ἀδελφέ' εἶπεν 'οἴχη, γενναῖος ὢν καὶ παισὶ ζηλω-
 τὸς Σπαρτιατῶν καὶ γυναιξὶν δοίδιμος.' οὕτω δὲ τῶν περὶ τὸν Εὐκλείδαν ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐκείθεν ὡς ἐκράτουν ἐπιφερομένων, ταραττομένους ὁρῶν τοὺς στρατιώτας καὶ μένειν οὐκέτι τολμῶντας, ἔσωιξεν ἑαυτόν. ἀπο-
 20 θανεῖν δὲ καὶ τῶν ξένων πολλοὺς λέγουσι καὶ Λακεδαιμονίους ἅπαντας πλὴν διακοσίων, ἑξακισχιλίους ὄντας.

(29) ἐπεὶ δ' εἰς τὴν πόλιν ἀφίκειο, τοῖς μὲν ἀπαντήσασι τῶν πολιτῶν παρήνει δέ-
 χεσθαι τὸν Ἀντίγονον, αὐτὸς δ' εἶπεν εἴτε ζῶν εἴτε ἀποθανών, ὃ μέλλοι τῇ Σπάρτῃ
 συνοίσειν, τοῦτο πράξειν. ὁρῶν δὲ τὰς γυναῖκας τοῖς μετ' αὐτοῦ πεφρευγὸς προστρέ-
 25 χούσας καὶ δεχομένας τὰ ὄπλα καὶ ποτὸν προσφερούσας, αὐτὸς εἰσῆλθε μὲν εἰς τὴν
 οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ· τῆς δὲ παιδίσκης, ἣν εἶχεν ἐλευθέραν οὖσαν ἐκ Μεγάλης πόλεως
 ἀνειληφώς μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτήν, ὡς εἰδιστο προσιούσης καὶ βουλομένης
 ὑπὸ στρατείας ἥκοντα θεραπεύειν, οὔτε πλεῖν ἐκδεδυνηκώς ὑπέμεινεν οὔτε καθῆσαι
 30 κεκμηκώς, ἀλλ' ὥσπερ ἐτύγχανε τεθωρακισμένος τῶν κιόνων τινὶ τὴν χεῖρα προσβαλὼν
 πλαγίαν καὶ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὸν πῆχυν ἐπιθεῖς καὶ χρόνον οὐ πολλὸν οὕτω διανα-
 παύσας τὸ σῶμα καὶ τῇ διανοίᾳ περιδραμὼν ἅπαντας τοὺς λογισμοὺς, ὥρμησε μετὰ
 τῶν φίλων εἰς τὸ Γύθιον. κακείθεν ἐπιβάντες ἐπ' αὐτὸ τοῦτο παρεσκευασμένων
 πλοίων ἀνήχθησαν.

60 (57) PLUT. Kleom. 30: ὁ δ' Ἀντίγονος ἐξ ἐφόδου παραλαβὼν τὴν πόλιν a. 221/0
 35 καὶ χρησάμενος τοῖς Λακεδαιμονίοις φιλανθρώπως ... ἀνεχώρησεν ἡμέραι τρίτη,
 πυνθόμενος ἐν Μακεδονίᾳ πολλὸν πόλεμον εἶναι καὶ πορθεῖσθαι τὴν χώραν ὑπὸ τῶν
 βαρβάρων. ἤδη δὲ καὶ τὸ νόσημα κατεῖχεν αὐτόν, εἰς φθίσιν ἐκβεβηκὸς ἰσχυρὰν
 καὶ κατάρρουν σύντονον. οὐ μὴν ἀπέειπεν, ἀλλ' ἀντήρκεσε πρὸς τοὺς οἰκείους ἀγῶνας,
 ὅσον ἐπὶ νίκῃ μεγίστῃ καὶ φόνῳ πλείστῳ τῶν βαρβάρων εὐκλεέστερον ἀποθανεῖν,

3 κυκλώσαντος L 8 <ἐν> κύκλῳ Ziegler 9-10 Ἀντιγόνου Solanus
 αὐτοῦ Pl 11 τούτοις ΠL 20 <τοὺς> πολλοὺς Blass 27 εἰδιστο: ἦσθετο LG²
 30 οὕτω om Π 30-31 διαναπαυσάμενος Π 38 σύντονον Anon συντεῖνον
 Pl Phot 39 εὐκλεέστερος G¹ (?) Phot

ὥς μὲν εἰκὸς ἔστι καὶ λέγουσιν οἱ περὶ Φύλαρχον, αὐτῇ τῇ περὶ τὸν ἀγῶνα κρανγῇ τὸ σῶμα προσαναρρήξας· ἐν δὲ ταῖς σχολαῖς ἦν ἀκούειν, ὅτι βοῶν μετὰ τὴν νίκην ὑπὸ χαρᾶς ὧ καλῆς ἡμέρας· πληθὸς αἵματος ἀνῆγαγε καὶ πυρέξας συντόνως ἐτελεύτησε.

5

Fragmente unsicherer Stellung.

61 (49) a) AELIAN. NA VI 29: Φύλαρχος μέμνηται παῖδα ἰσχυρῶς φιλόρνηθα ἀετοῦ νεοττὸν λαβεῖν δῶρον καὶ τρέφειν τροφῇ ποικίλῃ καὶ κηδεμονίαν αὐτῷ προσφέρειν πᾶσαν· οὐ γάρ τι που ὥς ἄθυρμα ἐς παιδιὰν ἔτρεφε τὸν ὄρνιν, ἀλλ' ἐρωμένον δίκην ἢ ἀδελφοῦ νεωτέρου, οὕτως ἄρα ὁ
10 παῖς τοῦ ἀετοῦ προμηθῶς εἶχεν. καὶ προῖων δὲ <ὁ> χρόνος ἐς φιλίαν αὐ-
τοὺς ἐξῆψεν ἀλλήλων ἰσχυράν. συνηρέχθη δὲ καμῖν τὸ σῶμα τὸν παῖδα·
καὶ τὸν ἀετὸν παραμένειν καὶ νοσηλεύειν τὸν τροφέα, καὶ καθεύδοντος μὲν
ἡσυχάζειν, ἐργηγορότος δὲ παρεστάναι, ἀσιτοῦντος δὲ τροφὴν μὴ προσίεσθαι.
ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν βίον ὁ παῖς κατέστρεψεν, ἠκολούθησε καὶ ὁ ἀετὸς μέχρι
15 τοῦ μνήματος· καομένοι δὲ ἑαυτὸν ἐς τὴν πυρὰν ἐνέβαλεν. b) TZETZ.

Chil. IV 288: Φύλαρχος νέον ἱστορεῖ ὥς ἀετὸν θηράσας ἐθρέψατο καὶ
εἵθισεν ἐκείνῳ παραμένειν, ὥς καὶ νοσήσαντά ποτε τὸν νέον θεραπεύειν
καὶ νοσηλεύειν δεξιῶς σπουδῇ συντονωτάτῃ· τοῦ νέου τεθνηκότος δὲ καὶ
πρὸς πυρὰν ἀχθέντος ὁ ἀετὸς συνείπετο τῇ ἐκφορᾷ τῇ τούτου, καυθέντος
20 τούτου δὲ πυρᾷ καὶ οὗτος συνεκαύθη. καὶ γυναικὶ δὲ ἀετὸς σύντροφος συντε-
θνήσκει, τῷ πόθῳ ταύτης ἀσιτῶν καὶ τελευτήσας οὕτω. καὶ Πύρρος τῆς Ἡπείρου
δὲ τῷ βασιλεῖ ὑπῆρχεν ὁμοίος τοῖσι τοῖς ἀετοῖς, ὃς ἔχαιρεν ἀκούων, εἰ τίς ποτε
προσφθῆνξαιτο Πύρρος ὁ Ἡπειρώτης. καὶ οὗτος τεθνηκότος δὲ τοῦ Πύρρου συντε-
θνήσκει ἐξ ἀσιτίας καὶ λιμοῦ, τῷ πόθῳ τῷ ἐκείνου. καὶ θεωριστὴν τις ἀετὸς
25 ἐθρύσατο θανάτου, ἀνθ' ὧν αὐτὸς ἐξέσωσεν ἐκ ὀράκοντος ἐκείνου

62 (73) AMMON. De diff. verb. p. 147 Valck: χλαμὺς καὶ χλαῖνα
διαφέρει, καθὸ διὰ πολλῶν ἀπέδειξε Αἰδύμος (p. 180 Schm) ἐν ὑπομνήματι
B Ἰλιάδος. ἡ μὲν χλαῖνα ἡρωικὸν φόρημα, χλαμὺς δὲ Μακεδονικόν μετὰ
ἐξακόσια ἔτη τῶν ἡρωικῶν ὀνομασθεῖσα· Σαπφῶ πρώτη γὰρ μέμνηται τῆς
30 χλαμύδος. διαφέρειν φησὶ καὶ τῷ σχήματι προσάγεται Ἀριστο-
τέλην (F 500 Rose), Φύλαρχον, Πολέμωνα (III), ὅτι πολὺ διαφέρουσιν.

63 (67) ATHEN. II 19 p. 43 F: Φύλαρχος δὲ φησιν ἐν Κλείτορι
εἶναι κρήνην, ἀφ' ἧς τοὺς πιόντας οὐκ ἀνέχεσθαι τὴν τοῦ οἴνου ὁδμῇν.

64 (—) — II 21 p. 44 B: ὅτι Φύλαρχος φησι Θεόδωρον τὸν Λαρισ-
35 σαῖον ὑδροπότην γενέσθαι, τὸν ἀλλοτρίως αἰεὶ ποτε πρὸς Ἀντίγονον
ἐσχηκότα τὸν βασιλέα.

65 (50) — III 3 p. 73 B—D: Φύλαρχος δὲ φησιν· «οὐδέποτε
πρότερον ἐν οὐδενὶ τόπῳ κνᾶμων Αἰγυπτίων οὔτε

σπαρέντων οὐτ' εἰ σπείρειέ τις τικτομένων εἰ μὴ κατὰ Αἴγυπτον, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Πύρρου παρὰ τὸν Θύαμιν ποταμὸν τῆς ἐν Ἡπείρῳ Θεσπρωτίας ἐν ἔλει τινὶ συνέβη φυῆναι. δύο μὲν οὖν ἦνεγκέ πως ἔτη καρπὸν ἐκτενῶς καὶ ἠϋξήσε· τοῦ δ' Ἀλεξάνδρου φυλακὴν ἐπιστήσαντος καὶ κωλύοντος οὐχ ὅτι λαμβάνειν τὸν βουλόμενον, ἀλλὰ μηδὲ προσέρχεσθαι πρὸς τὸν τόπον, ἀνεξηράνθη τὸ ἔλος καὶ τὸ λοιπὸν οὐχ ὅτι τὸν προειρημένον ἦνεγκε καρπὸν, ἀλλ' οὐδὲ ὕδωρ εἴ ποτε ἔσχε φαίνεται. τὸ παραπλήσιον ἐγένετο καὶ ἐν Αἰδηψῷ. χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων ὑδάτων ναμάτιόν τι ἐφάνη ψυχρὸν ὕδωρ προιέμενον οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης. τούτου πίνοντες οἱ ἀρρωστοῦντες τὰ μέγιστα ὠφελοῦντο· διὸ πολλοὶ παρεγίνοντο καὶ μακρόθεν τῷ ὕδατι χρῆσόμενοι. οἱ οὖν τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου στρατηγοὶ βουλόμενοι οἰκονομικώτεροι εἶναι διάφορόν τι ἔταξαν διδόναι τοῖς πίνουσι, καὶ ἐκ τούτου ἀπεξηράνθη τὸ νᾶμα. καὶ ἐν Τρωιάδι δὲ ἐξουσίαν εἶχον οἱ βουλόμενοι τὸν πρὸ τοῦ χρόνον τὸν Τραγασαῖον ἄλλα λαμβάνειν. Λυσιμάχου δὲ τέλος ἐπιβαλόντος ἠφανίσθη. θαυμάσαντος δὲ καὶ ἀφέντος τὸν τόπον ἀτελεῖ πάλιν ἠϋξήθη.»

66 (62) ATHEN. XII 31 p. 526 A—C: Κολοφώνιοι δ', ὡς φησι Φύλαρχος, τὴν ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν πρὸς Λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι, προήιεσαν διησκημένοι τὰς κόμας χρυσῷ κόσμῳ, ὡς καὶ Ξενοφάνης (11 B 3 Diels) φησὶν·

Ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
 ὕφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς,
 30 ἦιεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
 οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,
 αὐχαλέοι, χαίτησιν ἀγαλλόμεν' εὐπρεπέεσσιν
 ἀσκητοῖς ὁδμὴν χρίμασι δευόμενοι.

οὕτω δ' ἐξελεύθησαν διὰ τὴν ἄκαιρον μέθην ὥστε τινὲς
 35 αὐτῶν οὐτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον οὐτε δυόμενον ἑώρα-

3 Θύαμιν Dalec θύραμιν CE 5 ἠϋξήθη? Kaibel 10—22 noch Phylarch? 28 ἀβροσύνας Schneider ἀφροσύνας A 29 ἦσαν ἄνευ edd ἦσα | νεν A 32 αὐχαλέοι: Hesych. αὐ.· σεμνοὶ ἀγάλλενοι Wilamowitz 'tolero vulgarem elisionem Delphis crebram' Diels

κασιν. νόμον τε ἔθεντο, ὃς ἔτι καὶ ἐφ' ἡμῶν ἦν, τὰς αὐλη-
 τρίδας καὶ τὰς ψαλτρίας καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν
 ἀκροαμάτων τὰ μισθώματα λαμβάνειν ἀπὸ πρῶτῃ μέχρι
 μεσοῦ(ς) ἡμέρας καὶ μέχρι λύχνων ἁφῶν· ἀπὸ δὲ τούτου
 5 τὴν λοιπὴν νύκτα ἦσαν πρὸς τῷ μεθύειν.

67 (61) DIOG. LAERT. IX 115: ὡς δ' Ἰππόβοτος φησι (IV) καὶ
 Σωτίων (IV), διήκουσαν αὐτοῦ (sc. Τίμωνος) Διοσκουρίδης Κύπριος καὶ
 Νικόλοχος Ρόδιος καὶ Εὐφράνωρ Σελευκεὺς Πραῦλος τ' ἀπὸ Τρωάδος, ὃς
 οὕτω καρτερικὸς ἐγένετο, καθά φησι Φύλαρχος ἱστορῶν, ὥστ' ἀδίκως
 10 ὑπομῖναι ὡς ἐπὶ προδοσίαι κολασθῆναι, μηδὲ λόγου τοὺς πολίτας κατα-
 ξιώσας.

68 (70) ET. M. 205, 35: Βόσπορος . . . ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Ἰοῦς . . .
 Φύλαρχος δέ, ὅτι οἱ ἐντὸς τοῦ Εὐξείνου πόντου ἦσαν ἄπειροι γεωργίας,
 οἱ δὲ ἐκτὸς ἔμπειροι· διὸ καὶ Βόσπορος ἐκείνο τὸ μέρος ἐκαλεῖτο τοῦ
 15 πελάγους, ὅτι ἐσπείρετο. τινὲς δὲ τοὺς στενοὺς πορθμοὺς βοσπόρους
 εἰρησθαι

69 (83) HYGIN. Poet. astr. II 40: *de cratera autem hanc historiam*
Phylarchus scribit: in Chersoneso, quae confinis est Troiae, ubi Protesilai sepulcrum
statutum conphures dixerunt, urbs Elaeusa nomine dicitur. in qua Demiphon
 20 *quidam cum regnaret, incidit eorum finibus repentina vastitas et civium interitio*
miranda; qua re Demiphonta permotum ferunt misisse ad Apollinis oraculum
quaerentis remedium vastitatis. responso autem dato ut quotannis una de nobilium
genere virgo diis penatibus eorum immolaretur, Demiphon omnium filias praeter
suas sorte ductas interficiebat, usque dum cuidam civium loco nobilissimo eorum
 25 *nato perdohit inceptum Demiphontis, qui negare coepit de sua filia se passurum*
sortiri, nisi eodem regis filiae essent coniectae. quo facto rex permotus illius
filiam sine sorte ductam interfecit. quod Matusius nomine, virginis pater, instanti
tempore simulavit se patriae causa non aegre ferre factum (potuisset enim postea
sorte ducta nihilominus interire), quod paulatim dies regi in oblivionem perduxit.
 30 *itaque cum se prope amicissimum regi virginis pater ostendisset, solenne sacri-*
ficiū se habere dixit eumque et filias eius ad id conficiendum invitavit, qui
nihil aliter futurum suspicatus filias ante misit, ut ipse occupatus in re civili
postea veniret. quod cum ex optato Matusio accidisset, filias regis interfecit
et sanguinem earum cum vino in cratere mixtum advenienti regi pro potione
 35 *dari iussit. qui cum filias desideraret et quid his factum esset rescisset, Matusium*

4 μεσοῦ(ς) Kaibel καὶ (πάλιν), 'sed ne sic quidem omnia plana' Kaibel
 9 * Ἱστοριῶν? 19 Elaeusa Is. Vossius phlagusa Hy Demophon G (sonst stets
 Demi—) 20 interitio DG internecio vulg 22 quaerentis codd. Ulitii quaerens vulg
 27 Ma(s)tusius Micyllus (Plin. NH IV 49 promunturium Cherronesi Mastusia adversum
 Sigeo) 33 ex optato D ex optanti vulg regis DG eius vulg

cum cratere in mare proici iussit. quo facto mare, quo ille est proiectus, memoriae causa Matusium mare vocatum est, portus autem adhuc Crater appellatur. quem antiqui astrologi stellis deformarunt, ut homines meminissent, maleficium neminem temere lucrari posse neque oblivionem inimicitiarum fieri solere.

- 5 **70 (60) PARTHEN.** *par. am. 25: Περὶ Φάνλλου. ἱστορεῖ Φύλαρχος. Φάνλλος δὲ τύραννος ἡράσθη τῆς Ἀρίστωνος γυναικός, ὃς Οὔραιων προ-
στάτης ἦν. οὗτος διαπεμπόμενος πρὸς αὐτὴν χρυσὸν τε πολλὸν καὶ ἄργυρον
ἐπηγγέλλετο δῶσειν, εἴ τε τινος ἄλλου δέοιτο φράζειν ἐκέλευεν ὥς οὐχ
ἀμαρτησομένην. (2) τὴν δ' ἄρα πολλὸς εἶχε πόθος ὄρου τοῦ τότε κει-
10 μένου ἐν τῷ τῆς Προνοίας Ἀθηνᾶς ἱερῷ, ὃν εἶχε λόγος Ἐριφύλης γεγο-
νέναι, ἥξιόν τε ταύτης τῆς δωρεᾶς τυχεῖν. Φάνλλος δὲ τὰ τε ἄλλα κατα-
σύρων ἐκ Δελφῶν ἀναθήματα ἀναιρεῖται καὶ τὸν ὄρου. (3) ἐπεὶ δὲ
διεκομίσθη εἰς οἶκον τὸν Ἀρίστωνος, χρόνον μὲν τινα ἐφόρει αὐτὸν ἡ
γυνὴ μάλα περίπυστος οὖσα, μετὰ δὲ ταῦτα παραπλήσιον αὐτῇ πάθος
15 συνέβη τῶν περὶ τὴν Ἐριφύλην γενομένων. ὃ γὰρ νεώτερος τῶν υἱῶν
αὐτῆς μανεῖς τὴν οἰκίαν ὑφῆψε καὶ τὴν τε μητέρα καὶ τὰ πολλὰ τῶν
κημημάτων κατέφλεξεν.*

- 71 (81) — — 31: Περὶ Διμοίτου. ἱστορεῖ Φύλαρχος. λέγεται δὲ
καὶ Διμοίτην ἀρμόσασθαι μὲν Τροιζῆνος [τάδελφου] Θυγατέρα Εὐώπιν·
20 αἰσθανόμενον δὲ συνοῦσαν αὐτὴν διὰ σφοδρὸν ἔρωτα τὰδελφῷ δηλῶσαι
τῷ Τροιζῆνι. τὴν δὲ διὰ τε δέος καὶ αἰσχύνην ἀναρτῆσαι αὐτὴν πολλὰ
πρότερον λυπηρὰ καταρασασμένην τῷ αἰτίῳ τῆς συμφορᾶς. (2) ἔνθα δὲ
τὸν Διμοίτην μετ' οὐ πολλὸν χρόνον ἐπιτυχεῖν γυναικὶ μάλα καλῇ τὴν
ᾧψιν ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκβεβλημένῃ καὶ αὐτῆς εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθόντα
25 συνεῖναι. ὥς δὲ ἤδη ἐνεδίδου τὸ σῶμα διὰ μῆκος χρόνου, χῶσαι αὐτῇ μέγαν
τάφον καὶ οὕτως μὴ ἀνιέμενον <ὑπὸ> τοῦ πάθους ἐπικατασφάζει αὐτόν.**

- 72 (74) PHOT.** *s. οἰκουρὸν ὄφιν· τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα· καὶ
Ἡρόδοτος (VIII 41). Φύλαρχος δὲ αὐτοῦ (?) δύο.*

- 73 (72) PHRYNICH.** *ecl. 397: καθῶς· Γαῖός τις Ἀρεθούσιος γραμμα-
30 τικὸς ἔγραψε δόκιμον εἶναι τοῦνομα· κεχρησθαι γὰρ αὐτῷ Φύλαρχον
(F 2; 50). ὦ τοῦ μάρτυρος ὥς οἴκοθεν ἐπαγομένον ὃς οὐδὲ Θουκυδίδου
ἤκουσε λέγοντος 'καθὼ δεῖ εἰς Σικελίαν πλεῖν', ἀλλ' οὐ καθῶς. καὶ τὸ
καθὰ δόκιμον.*

6 δ' ὁ Hirschig 10 Προναίας Wesseling s. Preller-Robert Griech. Myth. I⁴ 195
14 [ταῦτα] Hirschig 15 τῷ — γενομένοι Schneider 18 Θυμοίτου Maass GGA
1889, 827 19 [τάδελφου] Jac 20 αἰσθανόμενον Heyne —ος P 21 διὰ τε
Rohde διὰ τὸ P 26 <ὑπὸ> Martini 27 οἰκουρὸν: ὄφιν Phot 28 Ἡρόδοτος
<μὲν ἓνα φησιν ἐν τῷ ἱερῷ>, Φύλαρχος — Creuzer (Hes. s. ol. ὁ· τὸν τῆς Πολιάδος
φύλακα δράκοντα. καὶ οἱ μὲν ἓνα φασίν, οἱ δὲ δύο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἐρεχθίδεως)
Φύλαρχος: Φιλόχορος? Lucht

74 (66) PLUT. Camill. 19: τῇ ἐβδόμῃ φθίνοντος, περὶ ἣν δοκεῖ καὶ τὸ Ἴλιον ἀλῶναι, [Θαργηλιῶνος], ὡς Ἐφορος (70 F 226) καὶ Καλλι-
σθένης (124 F 10) καὶ Λαμίας (5 F 7) καὶ Φύλαρχος ἱστοροῦσιν.

75 (65) — Demosth. 27: ἐν δ' Ἀρχαδία καὶ λοιδορίαν τοῦ Πυθέου
καὶ τοῦ Δημοσθένους γενέσθαι πρὸς ἀλλήλους (323/2) εἶρηκεν ὁ Φύλαρχος
ἐν ἐκκλησίαι, τοῦ μὲν ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων, τοῦ δ' ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων
λέγοντος. λέγεται δὲ τὸν μὲν Πυθέαν εἰπεῖν ὅτι, καθάπερ οἰκίαν, εἰς ἣν
ὄνειον εἰσφέρεται γάλα, κακόν τι πάντως ἔχειν νομιζόμενον, οὕτω καὶ
πόλιν ἀνάγκη νοσεῖν, εἰς ἣν Ἀθηναίων πρεσβεία παραγίνεται. τὸν δὲ
10 Δημοσθένην στρέψαι τὸ παράδειγμα φήσαντα, καὶ τὸ γάλα τὸ ὄνειον ἐφ'
ὑγίαια καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ σωτηρίαι παραγίνεσθαι τῶν νοσοῦντων.

76 (64) — Them. 32: καὶ τάφον μὲν αὐτοῦ (sc. Θεμιστοκλέους)
λαμπρὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ Μάγνητες ἔχουσι· περὶ δὲ τῶν λειψάνων οὐτ' Ἀνδο-
κίδῃ προσέχειν ἄξιον ἐν τῷ Πρὸς τοὺς ἑταίρους (F 3 Bl.) λέγοντι, φωρά-
15 σοντας τὰ λείψανα διαρρῦσαι τοὺς Ἀθηναίους ὃ τε Φύλαρχος ὥσπερ
ἐν τραγωδίαι τῇ ἱστορίαι μονοῦ μὴχανὴν ἄρας καὶ προαγαγὼν Νεοκλέα
τινὰ καὶ Δημόπολιν, υἱοὺς Θεμιστοκλέους, ἀγῶνα βούλεται κινεῖν καὶ πάθος,
ὃ οὐδ' ἂν ὁ τυχὼν ἀγνοήσειεν ὅτι πέπλασται.

77 (71) — De Alex. fort. II 11 p. 342 D: ἐκ τούτου διέβαιναν (sc.
20 Ἀλέξανδρος), ὡς μὲν Φύλαρχός φησιν, ἡμερῶν τριάκοντ' ἔχων ἐφόδιον.
s. Duris 76 F 40.

78 (80) — De Js. et Os. 29 p. 362 BC: οὐ γὰρ ἄξιον προσέχειν
τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν, ἐν οἷς λέγεται Χάροπος μὲν τοῦ Ἡρακλέους
γενέσθαι θυγάτηρ Ἰοῖς, Αἰακοῦ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὁ Τυφῶν· οὐδὲ Φυ-
25 λάρχου μὴ καταφρονεῖν γράφοντος, ὅτι πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἐξ Ἰνδῶν
Διόνυσος ἦγαγε δύο βοῦς, ὧν ἦν τῷ μὲν Ἄπις ὄνομα τῷ δ' Ὀσιρις. Σάραπις
δ' ὄνομα τοῦ τὸ πᾶν κοσμοῦντός ἐστι παρὰ τὸ σαίρειν, ὃ καλλύνειν τινὲς
καὶ κοσμεῖν λέγουσιν. ἄτοπα γὰρ ταῦτα τοῦ Φυλάρχου· πολλῶι δ' ἀτοπώ-
τερα τὰ τῶν λεγόντων, οὐκ εἶναι θεὸν τὸν Σάραπιν, ἀλλὰ τὴν Ἀπίδος
30 σορὸν

79 (68) a) — Quaest. conv. V 7, 1 p. 680 E: καίτοι τοὺς γε
περὶ τὸν Πόντον οἰκοῦντας πάσαι θιβεῖς προσαγορευομένους ἱστορεῖ
Φύλαρχος οὐ παιδίοις μόνον ἀλλὰ καὶ τελείοις ὀλεθρίους εἶναι· καὶ γὰρ
τὸ βλέμμα καὶ τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν διάλεκτον αὐτῶν παραδεχομένους
35 τήκεσθαι καὶ νοσεῖν· ἥσθοντο δ' ὡς ἔοικε τὸ γιγνόμενον οἱ †μιγάδες,
οἰκέτας ἐκείθεν ὠνίους ἐξάγοντες.

b) PLIN. NH VII 17: Phylarchus

2 [Θαργηλιῶνος] Reiske 20 Φύλαρχος: Κλείταρχος C Mueller (s. zu
F 22; 137 F 7) 23 Χάροπος Emperius χαροπὸς τοῦ Pl 24 Ἰοῖς, Αἰακοῦ
Emperius Ισαϊακοῦ Pl 24—25 φιλάρχου Pl 26 Ὀσιρις: Ὀνουρις Parthey
32 θηβεῖς Pl 35 μιγάδες Valesius

et in Fonto Thibiorum genus multosque alios eiusdem naturae, quorum notas tradit in altero oculo geminam pupillam, in altero equi effigiem, eosdem praeterea non posse mergi ne veste quidem degravatos.

80 (63) PORPHYR. De abst. II 56 (EUSEB. PE IV 16 p. 156 B):
 5 Φύλαρχος δὲ κοινῶς πάντας τοὺς Ἑλλήνας πρὶν ἐπὶ πολέμιους ἐξιέναι
 ἀνθροποκτονεῖν ἱστορεῖ.

81 (82) SCHOL. PINDAR. N IV 81 (TZETZ. Lyk. 175): Φύλαρχός
 φησι θέτιν πρὸς Ἡφαιστον ἔλθεῖν εἰς τὸν Ὀλυμπον, ὅπως Ἀχιλλεῖ ὄπλα
 κατασκευάσῃ, τὸν δὲ ποιῆσαι. ἐρωτικῶς δὲ ἔχοντα τὸν Ἡφαιστον τῆς
 10 Θέτιδος, οὐ φάναι ἂν δώσειν αὐτῇ, εἰ μὴ αὐτῷ προσομιλήσαι. τὴν δὲ αὐτῷ
 ὑποσχέσθαι, θέλειν μέντοι ὀπλιζέσθαι, ὅπως ἴδῃ εἰ ἀρμόζει ἢ ἐπεποιή-
 κει ὄπλα τῷ Ἀχιλλεῖ. ἴσῃ γὰρ αὐτὴν ἐκείνῳ εἶναι. τοῦ δὲ παραχωρή-
 σαντος ὀπλισαμένην τὴν Θέτιν φυγεῖν, τὸν δὲ οὐ δυνάμενον καταλαβεῖν
 σφύραν λαβεῖν καὶ πατάξαι εἰς τὸ σφυρὸν τὴν Θέτιν· τὴν δὲ κακῶς
 15 διατεθεῖσαν ἔλθεῖν εἰς Θετταλίαν καὶ ἰαθῆναι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῇ
 ἀπ' αὐτῆς Θετιδεῖω καλουμένῃ.

82 (76) SCHOL. SOPH. OK 39: Φύλαρχός φησι δύο αὐτὰς (sc. τὰς
 Εὐμενίδας) εἶναι, τὰ τε Ἀθήνησιν ἀγάλματα δύο· Πολέμων (III) δὲ τρεῖς
 αὐτὰς φησιν.

20 83 (69) ZENOB. Prov. VI 13 (SUID. s. Λευκὴ ἡμέρα): τὰς ἐν τῇ
 φαρέτρῃ ψηφίδας· Φύλαρχός φησι τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν
 ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην δια-
 γαγόντες, καθεῖναι εἰς τὴν φαρέτραν ψηφίδα λευκὴν· εἰ δὲ ὀκλήρῳς,
 μέλαιναν. ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας καὶ
 25 ἀριθμεῖν τὰς ψήφους· καὶ εἰ εὐρεθείησαν πλείους αἱ λευκαί, εὐδαι-
 μονίζειν τὸν ἀπογενόμενον. ὅθεν παροιμιασθῆναι τὴν ἀγαθὴν ἡμῶν
 ἡμέραν λεγόντων τῶν ἐκ τῆς φαρέτρας εἶναι. καὶ Μένανδρος δὲ φησι ἐν
 Λευκαδίᾳ (III 90, 315 K) τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν καλεῖσθαι.

Unsicheres und Zweifelhafte.

30 84 (75) Athen. XIV 44 p. 639 D: Κῶιοι δὲ τοὐναντίον ὀρεῶσιν, ὥς ἱστορεῖ
 Μακαρεὺς ἐν τρίτῳ Κοικιακῶν (III)· διὰ γὰρ τῇ Ἡρᾷ θύωσιν, δοῦλοι οὐ παρα-
 γίνονται ἐπὶ τὴν εὐωχίαν. διὸ καὶ Φύλαρχον εἰρηκέναι·

1 <i>tibiorum</i> R <i>thybiorum</i> cett	9 κατασκευάσῃ ὁ Ἡφαιστος D	10 οὐ
φάναι edd οὐ φησιν BD οὐ φασιν V	προσομιλήσῃ V	11 θέλει B θέλοι V
ἴδῃ B ἴδοι cett	12 αὐτὴν DV αὐτὴν vulg	εἶναι: ἔλεγε(ν) DB
βαλεῖν? C Mueller	τὸν σφυρὸν D	14 λαβεῖν:
16 αὐτῆς: ἐκείνης BD	22—23 δια-	
γαγόντες BV διάγοντες vulg	26 ἡμῶν 'suspectum' Schneidewin	27 τῶν B
om vulg	32 Φύλαρχον: Εὐφορίωνα Meineke Φιλητᾶν? Kaibel	

† σουριηι μοῦνοι μὲν ἐλεύθεροι ἱεροεργοί,
ἀνδράσι † προσκείνοισιν ἐλεύθερον ἅμαρ ἔχοντες·
δοῦλων δ' οὔτις πάμπαν ἐσέρχεται οὐδ' ἠβαιόν.

85 (78) Schol. Veron. Verg. A IV 146: *Scaurus: 'Cretes', quia responso accepto ex insula Creta profec(ti esse) et ducem secuti Delphum Phocidam tenuisse dicuntur adque ab eo se Delphos nominasse, ut Philarc(hus ait).*

82. MENODOTOS VON PERINTH.

T

1 (III 103) DIOD. XXVI 4 (a. 218/7?): *Μηνόδοτος δὲ ὁ Περίνθιος*
10 *τὰς Ἑλληνικὰς πραγματείας ἔγραψεν ἐν βιβλίοις πεντεκαίδεκα. Σωσύλος*
δ' ὁ Ἀλακεδαιμόνιος τὰ περὶ Ἀντίβαν ἔγραψεν (176 T 2)....

F

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

(s. III u. Samos)

83. ANONYMOI DES POLYBIOS.

T

15 1 POLYB. V 33: *καίτοι γ' οὐκ ἄγνωῷ διότι καὶ πλείους ἕτεροι τῶν*
συγγραφέων τὴν αὐτὴν ἔμοι προεῖνται φωνήν, φάσκοντες τὰ καθόλου
γράφειν καὶ μερίστην τῶν προγεγονότων ἐπιβεβλήσθαι πραγματείαν.
(2) περὶ ὧν ἐγώ, παραιτησάμενος Ἐφορον τὸν πρῶτον καὶ μόνον ἐπι-
βεβλημένον τὰ καθόλου γράφειν (70 T 7), τὸ μὲν πλείω λέγειν ἢ μνη-
20 *μονεύειν τινὸς τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόματος παρήσω· (3) μέχρι δὲ τούτου*
μνησθήσομαι, διότι τῶν καθ' ἡμᾶς τινες γραφόντων ἱστορίαν ἐν τρισὶν
ἢ τέτταρσιν ἐξηγησάμενοι σελίσιν ἡμῖν τὸν Ῥωμαίων καὶ Καρχηδονίων
πόλεμον φασὶ τὰ καθόλου γράφειν. (4) καίτοι διότι πλείσται μὲν καὶ
μέγιστα τότε περὶ τε τὴν Ἰβηρίαν καὶ Αἰθύν ἔτι δὲ τὴν Σικελίαν καὶ
25 *Ἰταλίαν ἐπετελέσθησαν πράξεις, ἐπιφανέστατος δὲ καὶ πολυχρονιώτατος*
ὁ κατ' Ἀντίβαν πόλεμος γέγονεν πλὴν τοῦ περὶ Σικελίαν, πάντες δ'
ἰναγκάσθημεν πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν διὰ τὸ μέγεθος, δεδιότες τὴν
συντέλειαν τῶν ἀποβησομένων, τίς οὕτως ἐστὶν ἀδαις ὃς οὐκ οἶδεν;
(5) ἀλλ' ἔνοιι τῶν πραγματευομένων οὐδ' ἐφ' ὅσον οἱ τὰ κατὰ καιροὺς

1 'ab initio fuit Iunonis sive nomen sive cognomen' Kaibel 2 πρὸς
(παρ' Meineke) Κάιοισι Villebrun 'latet aliud' Kaibel ἐλεύθερον Musurus
ἔλευρον A 6 Philarc(hus) Herrmann, Keil Phalarc(?) hs Alexarchus Mai (Serv.
Dan. III 834) 11 Ἀλακεδαιμόνιος Jac Ἰλιος Exc Hoesch Ἰλιεύς vulg 27 ἰναγκά-
σθησαν Schweighaeuser

ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι πολιτικῶς εἰς τοὺς τοίχους, οὐδ' ἐπὶ τοσοῦτο μνησθέντες πάσας φασὶ τὰς κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ βάρβαρον περιειληφέναι πράξεις.

F

6

I. AUS DER PTOLEMAEERGESCHICHTE.

1 POLYB. XV 34, 1: ἐγὼ δὲ οὐκ ἄγνοω μὲν τὰς τερατείας καὶ a. 203/2
διασκευάς, αἷς κέχρηται πρὸς ἑκπλήξιν τῶν ἀκουόντων ἔνιοι τῶν γεγρα-
φόντων τὰς πράξεις ταύτας (sc. τὰ περὶ τὸν Ἀγαθοκλέα καὶ τὴν Ἀγα-
θοκλειαν καὶ τοὺς τούτων συγγενεῖς), πλείω τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον δια-
10 τιθέμενοι τοῦ συνέχοντος τὰ πράγματα καὶ κυρίου, (2) τινὲς μὲν ἐπὶ
τὴν τύχην ἀναφέροντες τὰ γεγονότα καὶ τιθέντες ὑπὸ τὴν ὕψιν τὸ
ταύτης ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον, οἱ δὲ τὸ παράδοξον τῶν συμβεβηκότων
ὑπὸ λόγον ἄγοντες, πειρώμενοι τοῖς γεγονόσιν αἰτίας καὶ πιθανότηας
ὑποτάττειν.

15 II. AUS DER GESCHICHTE DER LETZTEN MAKEDONISCHEN KÖNIGE.

2 POLYB. VIII 10: ὅτι Φίλιππος παραγενόμενος εἰς τὴν Μεσσηνίην a. 214?
ἔφθαιρε τὴν χώραν δυσμενικῶς (3) προήχθην δὲ καὶ νῦν καὶ διὰ
τῆς προτέρας βύβλου σαφέστερον ἐξηγήσασθαι περὶ τούτων οὐ μόνον διὰ
τὰς πρότερον ἡμῖν εἰρημένας αἰτίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τῶν συγγραφέων τοὺς
20 μὲν ὕλως παραλείπειν τὰ κατὰ τοὺς Μεσσηνίους, (4) τοὺς δὲ καθόλου
διὰ τὴν πρὸς τοὺς μονάρχους εὐνοίαν ἢ τἀναντία φόβον οὐχ οἶον ἐν
ἀμαρτίαις γεγονέναι τὴν εἰς τοὺς Μεσσηνίους ἀσέβειαν Φιλίππου καὶ παρα-
νομίαν, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐν ἐπαίνῳ καὶ κατορθώματι τὰ πεπραγμένα
διασαφεῖν ἡμῖν.

25 (5) οὐ μόνον δὲ περὶ Μεσσηνίους τοῦτο πεποιηκότας ἰδεῖν ἔστι τοὺς
γράφοντας τοῦ Φιλίππου τὰς πράξεις, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων παρα-
πλησίως.

3 — XVI 12, 3: (Philippos in Asien) καταπεφήμεσται δὲ καὶ a. 201/0
πεπίστενται παρὰ μὲν τοῖς Βαργυλιήταις διότι τὸ τῆς Κινδυνάδος Ἀρτέ-
30 μιδος ἄγαλμα, καίπερ ὃν ὑπαίθριον, οὔτε νίφεται τὸ παράπαν οὔτε βρέ-
χεται, (4) παρὰ δὲ τοῖς Ἰασεῦσι τὸ τῆς Ἀσιτιάδος· καὶ ταῦτά τινες εἰρή-
κασι καὶ τῶν συγγραφέων.

4 — XXII 18: περὶ δὲ τὴν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βασιλέων οἰκίαν a. 185/4
ἤδη τις ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν ἐφύετο κακῶν ἀνηκέστων ἀρχή. (2) καί-
35 τοι γε οὐκ ἄγνοω διότι τινὲς τῶν συγγραφόντων περὶ τοῦ <συστάντος>
Ῥωμαίοις πόλεμον πρὸς Περσέα, βουλόμενοι τὰς αἰτίας ἡμῖν ἐπιδεικνύναι

τῆς διαφορᾶς, πρῶτον μὲν ἀποφαίνουσι τὴν Ἀβρουπόριος ἔκπτωσιν ἐκ τῆς ἰδίας δυναστείας, ὡς καταδραμόντος αὐτοῦ τὰ παρὰ τὸ Πάγγαιον μέταλλα μετὰ τὸν Φίλιππου θάνατον, (3) Περσεὺς δὲ παραβοηθήσας καὶ τρεψάμενος ὁλοσχερῶς ἐξέβαλε τὸν προειρημένον ἐκ τῆς ἰδίας ἀρχῆς·
 5 (4) ἐξῆς δὲ ταύτῃ τὴν εἰς Δολοπίαν εἰσβολὴν καὶ τὴν εἰς Δελφοὺς παρουσίαν Περσέως, (5) ἔτι δὲ τὴν περὶ Εὐμενοῦς τοῦ βασιλέως ἐπιβουλήν γενομένην ἐν Δελφοῖς καὶ τὴν τῶν ἐκ Βοιωτίας πρεσβευτῶν ἐπαναίρεσιν, ἐξ ὧν ἐνιοὶ φασὶ φῦναι Περσεὶ τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον. ...

(8) τῶν γὰρ ἄρτι ῥηθέντων πραγμάτων τὰ μὲν πρῶτα προφάσεις εἰσὶ, τὰ δὲ
 10 τελευταῖα περὶ τὴν τοῦ βασιλέως Εὐμενοῦς ἐπιβουλήν καὶ τὰ περὶ τῶν πρεσβευτῶν ἀναίρεσιν καὶ τούτοις ἕτερα παραπλήσια τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς γεγονότων ἀρχαὶ πρόδηλοι τοῦ συστάτος Ῥωμαίοις καὶ Περσεὶ πολέμου καὶ τοῦ καταλυθῆναι τὴν Μακεδόνων ἀρχήν· αἰτία δὲ τούτων ἀπλῶς ἐστὶν οὐδεμία. (9) δῆλον δὲ τοῦτ' εἶσται διὰ τῶν ἐξῆς ῥηθησομένων. (10) καθάπερ γὰρ εἵπομεν Φίλιππον τὸν Ἀμύντου
 15 διανοηθῆναι καὶ προθέσθαι συντελεῖν τὸν πρὸς τοὺς Πέρσας πόλεμον, Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς ὑπ' ἐκείνου κεκριμένοις χρῆσθαι τῶν πράξεων, οὕτω καὶ νῦν Φίλιππον μὲν τὸν Δημητρίου φασὶν διανοηθῆναι πρότερον πολεμεῖν Ῥωμαίοις τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ τὰς παρασκευὰς ἐτοιμοὺς πάσας πρὸς ταύτην ἔχειν τὴν ἐπιβολήν, ἐκείνου δ' ἐκχωρήσαντος Περσέα γενέσθαι χειριστὴν τῶν πράξεων. (11) εἰ δὲ τοῦτ'
 20 ἀληθές, καὶ ἐκεῖνο σαφές· οὐ γὰρ οἶόν τε ταύτας ὕστερον γενέσθαι τῆς τελευτῆς τοῦ κρίναντος καὶ προθεμένου πολεμεῖν· (12) ὁ συμβαίνει τοῖς ὑπὸ τῶν ἄλλων συγγραφέων εἰρημένοις· πάντα γὰρ ἐστὶ τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῖς ὕστερα τῆς Φιλίππου τελευτῆς.

84. NEANTHES VON KYZIKOS.

T

25 1 a) SUID. s. Νεάνθης· Κυζικηνός· ῥήτωρ· μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου.
 b) EUDOKIA 712: Νεάνθης — Μιλησίου. ἔγραψε Περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς καὶ λόγους πολλοὺς πανηγυρικοὺς.

2 DELPHISCHE Is. Syll.³ 377: Θεοί. Δελφοὶ ἔδωκαν Νεάνθει Πολυκλεῖ Νικοτέλον Κυζικηνοῖς, αἰοῖς καὶ ἐγγόνοις, προξενίαν προμαντεῖαν προδικίαν εὐ-
 30 εργεσίαν ἀουλίαν προεδρίαν ἀτέλειαν πάντων ἐπιτιμᾶν καθάπερ Δελφοῖς. ἄρχοντος Ἡρακλείδα (ca. 287), βουλευόντων Κλέωνος Θευγένους Ἀρχιάδα.

3 ATHEN. XIII 79 p. 602 F: Πολέμων ὁ περιγηγῆτης ἐν ταῖς Πρὸς τὸν Νεάνθην Ἀντιγραφαῖς. s. F 16.

4 PLUT. Quaest. conv. I 10, 2 p. 628 D: τὴν Νεάνθους ἐν ἐνίοις
 35 εὐχέρειαν. s. F 10.

2 παρὰ: περὶ Spengel 6 περὶ Εὐμενοῦς Heyse περιμένους V 8 φῦναι.
 Mai φῦναι V 10 τελευταῖα <τὰ> Lucht τὴν <κατὰ> τοῦ Heyse <τὴν> τῶν
 πρεσβευτῶν Geel 20 ταύτας: τὰς αἰτίας Geel

F

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

 $\overline{B}$

1 (III 2, 1) ATHEN. III 76 p. 111 D: *Θρόνος ἄρτου ὄνομα. Νεάν-*
θης ὁ Κυζικηνὸς ἐν β' Ἑλληνικῶν γραφῶν οὕτως· «ὁ δὲ Κόδρος τόμον
ἄρτου τοῦ καλουμένου Θρόνου λαμβάνει καὶ κρέας † καὶ
τῷ πρεσβυτάτῳ νέμουνσι.»

 $\overline{\Gamma} - \overline{A}$ (?)

(F 17)

10 2 (2) a) ATHEN. XIII 37 p. 576 CD: *οὐ καὶ αὐτὸς Θεμιστοκλῆς*
ἐξ ἑταίρας ἦν γεγενημένος ὄνομα Ἀβροτόνου, ὡς Ἀμφικράτης (IV) ἱστορεῖ
ἐν τῷ Περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν συγγράμματι· Ἀβρότονον Θρήμιστα γυνὴ γένος·
ἀλλὰ τεκέσθαι τὸν μέγαν Ἑλλήσιν φασὶ Θεμιστοκλέα. Νεάνθης δ' ὁ
Κυζικηνὸς ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ τῶν Ἑλληνικῶν Ἱστοριῶν Εὐτέρπης
αὐτὸν εἶναι φησιν υἱόν. b) PLUT. Them. 1: νόθος δὲ πρὸς μητρός,
ὡς λέγουσιν Ἀβρότονον — Θεμιστοκλέα. Φανίας (III) μέντοι τὴν μητέρα
τοῦ Θεμιστοκλέους οὐ Θραϊτιαν ἀλλὰ Καρίνην, οὐδ' Ἀβρότονον ὄνομα ἀλλ'
Εὐτέρπην ἀναγράφει. Νεάνθης δὲ καὶ πόλιν αὐτῇ τῆς Καρίας Ἀμι-
καρνασσὸν προστίθῃσι.

20

 $\overline{F}$

3 (4) ATHEN. VII 87 p. 311 DE: *ὁ δὲ Γαίσων ... ἡ Γαισωνὶς*
λίμνη ἐστὶ μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἡνωμένη τῇ θαλάσσῃ, ὡς Νεάνθης
ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ 5 τῶν Ἑλληνικῶν. Ἐφορος δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ
(70 F 48) ποταμὸν εἶναι φησὶ τὸν Γαίσωνα περὶ Πριήνην, ὃν εἰσεῖν εἰς
25 λίμνην.

ΠΕΡΙ ΑΤΤΑΛΟΝ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

 $\overline{A}$

4 (7) ATHEN. XV 57 p. 699 D (EUST. Od. η 101): *ἄλλος δὲ ἐλάνην (sc. ἔλεγε),*
ὁ δὲ τις ἐλάνας, τὰς λαμπάδας οὕτω φάσκων καλεῖσθαι παρὰ τὴν ἑλὴν· οὕτω δ'
30 εἰπεῖν Νεάνθην ἐν α' τῶν Περὶ Ἀτταλῶν Ἱστοριῶν. s. 171 F 1.

ΩΡΟΙ <ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ>

(F 39?)

5 (5) ATHEN. IV 77 p. 175 DE: *** σαμβύκην. τοῦτο δὲ τὸ ὄργανον*
Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν α' Ὁρων εὗρημα εἶναι λέγει Ἰβύκου τοῦ Ῥηγίνου
35 ποιητοῦ, ὡς καὶ Ἀνακρέοντος τὸ βάρβιτον.

6 τοῦ καλουμένου Θρόνου Cas(aubonus) τὸν —ον —ον A 7 νέμει Cas
 11 ἀμφικτύων E 30 ἐν α' τῶν 5 εατων A 33 ** Bapp

ΚΑΤΑ ΠΟΛΙΝ ΜΥΘΙΚΑ

 $\overline{B}$

* 6 (28) PARTHEN. narr. am. 33: Περὶ Ἀσάονος. ἱστορεῖ Ξάνθος Λυδιακοῖς (III) καὶ Νεάνθης β̄ καὶ Σιμίας ὁ Τρόδιος (F 16 Fraenkel). διαφόρως δὲ [καὶ] 5 τοῖς πολλοῖς ἱστορεῖται καὶ τὰ Νιόβης. οὐ γὰρ Ταντάλον φασὶν γενέσθαι, ἀλλ' Ἀσάονος μὲν θυγατέρα, Φιλόττον δὲ γυναῖκα· εἰς ἔριν δὲ ἀφικομένην Λητοῖ περὶ καλλιτεκνίας ὑποσχεῖν τίσιν τοιάνδε. (2) τὸν μὲν Φίλοττον ἐν κνηνῇ διαφθαρεῖν, τὸν δὲ Ἀσάονα τῆς θυγατρὸς πόθῳ οὐκ ὀκνῶν αὐτὴν αὐτῷ γήμασθαι· μὴ ἐνδιδούσης δὲ τῆς Νιόβης τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς εὐωχίαν καλέσαντα καταπρῆσαι. (3) καὶ τὴν 10 μὲν διὰ ταύτην τὴν συμφορὰν ἀπὸ πέτρας ὑψηλοτάτης αὐτὴν εἶπαι, ἔννοιαν δὲ λαβόντα τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων διαχρήσασθαι τὸν Ἀσάονα ἑαυτὸν.

 $\overline{\Gamma}$

7 (29) AMMON. De diff. verb. s. βωμός (EUST. Od. ζ 305): ἰδίως δὲ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν τρίτῳ τῶν κατὰ πόλιν (?) βωμοὺς θεῶν φησιν, 15 ἑσχάρας δὲ ἡρώων.

 $\overline{E}$ (?)

8 (30) PORPHYR. Vit. Pyth. 1—2: s. F 29.

OHNE BUCHZAHL.

9 (35) ATHEN. XIII 31 p. 572 EF: Πόρνης δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν 20 ἐστὶ παρὰ Ἀβυθηνοῖς, ὡς φησι Πάμφιλος· κατεχομένης γὰρ τῆς πόλεως δουλείαι τοὺς φρουροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ ποτε θύσαντας, ὡς ἱστορεῖ Νεάνθης ἐν τοῖς Μυθικοῖς, καὶ μεθυσθέντας ἐταίρας πλείονας προσλαβεῖν, ὧν μίαν κατακοιμηθέντας αὐτοὺς ἰδοῦσαν ἀνελομένην τὰς κλεῖς καὶ τὸ τεῖχος ὑπερβᾶσαν ἀπαγγεῖλαι τοῖς Ἀβυθηνοῖς. τοὺς δ' αὐτίκα μεθ' ὅπλων ἀφικομένους 25 ἀνελεῖν μὲν τοὺς φύλακας, κρατήσαντας δὲ τῶν τειχῶν καὶ γενομένους ἐγκρατεῖς τῆς ἑλευθερίας χαριστήρια τῇ πόρνῃ ἀποδιδόντας Ἀφροδίτῃς Πόρνης ναὸν ἰδρῦσασθαι.

10 (32) PLUT. Quaest. conv. I 10, 2 p. 628 B: Νεάνθης τὸν Κυζικηνὸν ἔφη λέγειν ἐν τοῖς Κατὰ πόλιν μυθικοῖς, ὅτι τῇ Λιαντίδι φυλῇ γέρας 30 ὑπῆρχε τὸ μὴ κρίνεσθαι τὸν <αὐτῆς> χορὸν ἑσχάτον. εἰ (?) μὲν οὖν ἔφη πρὸς ἀπόδειξιν ἱστορίας ὁ ἀνα εἰ δὲ τοῦτο γοῦν νοθεύει,

4 Νεάνθης Heyne νέανθος P Σιμίας Cobet συμμίας P [καὶ] Meineke
5 φασὶ <τινες> Rohde 5—6 ἀλλὰ Σάωνος Hercher 8 ἐχόμενον Scaliger
γήμασθαι <βούλεσθαι> Zangoiannes 14 τῶν κατὰ πόλιν vulg τῶν κατὰ πολὺ
Amm Τελετῶν καταπολὺ Valekenaer θεῶν: δαιμόνων Eust 21 Νεάνθης
C Mueller κλεάνθης A 22 πλείους E 30 <αὐτῆς> Xylander Pl οὐδὲν
μὲν οὖν C Mueller ὁ μ. οὖν Dübner 31 πρὸς ἀπόδειξιν Doehner προ ξιν Pl
ἀνα<γράφας αὐτήν> C Mueller ὁ ἀνα<γέγων ἱκανός, ἐῷ> Bernardakis γοῦν Pl
γ' οὐ Dübner

προκείσθω τῆς αἰτίας ἐν κοινῷ πᾶσιν ἢ ζήτησις. εἰπόντος δὲ τοῦ ἐταίρου Μίλωνος ἄν οὖν ψεῦδος ἦι τὸ λεγόμενον; ὁ δὲν ἔφη δεινόν, ὁ Φιλόπαππος, εἰ ταῦτ' οὐ πεισόμεθα Δημοκρίτῳ τῷ σοφῷ διὰ φιλολογίαν οὐκοῦν μηδ' ἡμεῖς τὴν Νεάνθους ἐν ἐνίοις εὐχέριαν ἀποδράσεως ποιησώμεθα
 5 πρόφασιν· ἐγγυμνάσασθαι γάρ, εἰ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον, ὁ λόγος παρέξει.

11 (34) SCHOL. APOLL. RHOD. I 1063 οὐδ' ἄλλος Κλείτη] ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νεόγαμον τὸν Κύζικον καὶ ἄπαιδα ἱστορεῖ, Εὐφορίων δὲ ἐν Ἀπολλοδώρῳ (F 4 Sch) μελλόγαμον· τὴν δὲ † Κλείτην οὐ Μέροπος λέγει θυγατέρα, Λάρισαν δὲ τὴν Πιάσον· οὐδὲ παθεῖν τι, ἀπαχθῆναι δὲ αὐτὴν
 10 ὑπὸ τοῦ πατρός. Νεάνθης δὲ ἐν τοῖς Μυθικοῖς συμφωνεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ. περὶ δὲ τῆς Κλείτης φησὶ Δηίλοχος (III) ὑπὸ λύπῃς τελευτῆσαι. ἱστορεῖ δὲ Ἀπολλώνιος ἄτεκνον τὸν Κύζικον ἀνηγοῦσθαι, Νεάνθης δὲ ἐσχηκέναι φησὶ παῖδα δμῶνυμον.

12 (34) — — I 1065: Νεάνθης δὲ καὶ Δηίλοχος ἱστοροῦσιν, ὅτι
 15 ἀπήγξατο ἡ Κλείτη καὶ ὅτι ἐκ τῶν δακρύων αὐτῆς κρήνη ἐν Κυζίκῳ ἐγένετο κληθεῖσα ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς Κλείτη.

ΠΕΡΙ ΕΝΔΟΞΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

(F 18—25. 26—33? 34. 35? 40?)

13 (8) STEPH. BYZ. s. Κραστός· πόλις Σικελίας . . . ἐκ ταύτης ἦν
 20 Ἐπίχαρμος ὁ κωμικὸς καὶ Αἰαῖς ἡ ἐταῖρα, ὡς Νεάνθης ἐν τῷ Περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν. ἔχει δὲ ἡ πόλις εὐπρεπεστάτας γυναῖκας, ὡς Φιλῆμων (II 534, 218 K). Ἀπίων δὲ ὅτι μόνος Πολέμων (III) ἔφη τὴν Αἰίδα Κορινθίαν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΩΝ (?)

(s. F 28—29. 33)

25

ΠΕΡΙ ΤΕΛΕΤΩΝ

(F 7? 37. 38? 41?)

A

14 (23) ET. M. (GEN) p. 214, 23: Βριτόμαρτις· καὶ Ἄρτεμις καὶ
 νύμφη· Καλλίμαχος (h. i. Dian. 190) ἑλλόφορον Βριτόμαρτιν ἐύσκοπον. τῆς
 30 δὲ Θεοῦ Βριτομάριδος, ὅτι ταῖς Βρίσαις νύμφαις οὕτω καλουμέναις ὁμαρτεῖ. καὶ Νεάνθης ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ τελετῶν φησι χρησιμὸν Λιῖ δοθῆναι,

4 ποιησώμεθα Bernardakis —όμεθα Pl 8 τὴν δὲ <γαμετὴν> οὐ Κλείτην
 λάρισαν
 <τὴν> Μέροπος Meineke 9 θρηῖσαν L θρηῖσαν fp 10 Νεάνθης L(?) εὐάνθης fp
 12 Νεάνθης C Mueller εὐάνθης Schol 14 Νεάνθης C Mueller εὐάνθης Schol
 15—16 ὅτι ἐκ — Κλείτη p ὅτι ἡ ταύτης κρήνη ἐν Κυζίκῳ L 20 ἐν τοῖς? 29 lücke
 vor τῆς Gaisford τῆς δὲ Θεοῦ ἐπάνυμον? 31 νεανθεῖ V

ὅτι ἐκ τῆς μήτρας τῆς Ἑκάτης ὁ γεννώμενος μεταστήσει τῆς βασιλείας αὐτόν·
γεννηθείσης δὲ τῆς Ἀρτέμιδος, τὰς συμπαρούσας κόρας τῇ λεχοῖ ἀναβοῆσαι
᾿βρίτον᾽ (τούτεσιν ἀγαθόν), παρὰ τοῦτο δὲ τὸ ἐπίφθεγμα ὠνομάσθαι τὴν θεόν.

$\overline{B}$

15 15 (25) ATHEN. IX 18 p. 376 A: περὶ δὲ ὧν ὅτι ἱερόν ἐστι τὸ
ζῶιον παρὰ Κρησὶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ Περὶ Κυζίκου (III)
φησὶν οὕτως· ᾿μυθεύουσιν ἐν Κρήτῃ γενέσθαι τὴν Διὸς τέκνωσιν ἐπὶ τῆς
Δίκτης, ἐν ἧι καὶ ἀπόρρητος γίνεται θυσία. λέγεται γὰρ ὡς ἄρα Διὶ
Θηλὴν ὑπέσχετο ὅς καὶ τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ περιοιχνεῦσα τὸν κνυζηθμόν
10 τοῦ βρέφους ἀνεπάιστον τοῖς παριούσιν ἐτίθει. διὸ πάντες τὸ ζῶιον τοῦτο
περίσεπτον ἡγοῦνται καὶ οὐκ ἄν', φησί τῶν κρεῶν δαίσαιντο. Πραῖσιτοι
δὲ καὶ ἱερὰ ῥέζουσιν ὑί, καὶ αὕτη προτελής αὐτοῖς ἡ θυσία νενόμισται.
τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ Περὶ τελετῶν.

16 (24) ATHEN. XIII 78 p. 602 CD: διαβόητα δ' ἐστὶν καὶ τὰ
15 ἐπὶ Κρατίνῳ τῷ Ἀθηναίῳ γενόμενα· ὃς μειράκιον <ὄν> εὐμορφον, Ἐπι-
μενίδου καθαίροντος τὴν Ἀττικὴν ἀνθρωπείῳ αἵματι διὰ τина μύση παλαιά,
ὡς ἱστορεῖ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν β' Περὶ τελετῶν, ἐκὼν αὐτὸν ἐπέδωκεν
[ὁ Κρατῖνος] ὑπὲρ τῆς θρεψαμένης. ὧι καὶ ἐπαπέθανεν ὁ ἐραστὴς
Ἀριστόδημος, λύσιν τ' ἔλαβε τὸ δεινόν. οὐκ ἄγνωῷ δὲ ὅτι τὰ περὶ
20 Κρατῖνον καὶ Ἀριστόδημον πεπλάσθαι φησὶν Πολέμων ὁ περιγηγῆτης ἐν
ταῖς Πρὸς τὸν Νεάνθην Ἀντιγραφαῖς (III).

Ohne Buchtitel.

17 (2) a) PLUT. Them. 29: πόλεις δ' αὐτῷ (sc. Θεμιστοκλεῖ) τρεῖς
μὲν οἱ πλεῖστοι δοθῆναι λέγουσιν εἰς ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ὄψον, Μαγνησίαν
25 καὶ Αἰάψακον καὶ Μυοῦντα· δύο δ' ἄλλας προστίθουσιν ὁ Κυζικηνὸς
Νεάνθης καὶ Φανίας (III), Περικώτην καὶ Παλαίσκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ
ἀμπεχόνην. b) SCHOL. ARISTOPH. eq. 84: ... ὁ βασιλεὺς δωρεῖται
αὐτῷ τρεῖς πόλεις, Μαγνησίαν εἰς οἶτον, Αἰάψακον εἰς οἶνον, Μυοῦντα
εἰς ὄψα· ὡς δὲ Νεάνθης, καὶ Περικώτην εἰς στρωμνὴν καὶ Παλαίσκηψιν
30 εἰς στολήν.

18 (9) ANON. Vit. Soph. 14: τελευτῆσαι δ' αὐτὸν Ἰστρος (III) καὶ
Νεάνθης φησὶ τοῦτον τὸν τρόπον. Καλλιπιδὴν ὑποκριτὴν ἀπὸ ἐργασίας
ἐξ Ὀποῦντος ἤκοντα περὶ τοὺς Χόας πέμψαι αὐτῷ σταφυλήν, τὸν δὲ

1 γεννώμενος V γεννησόμενος vulg 2 γεννησάσης? Gaisford Ἀρτέμιδος
Jac Ἑκάτης Et 3 δέ: v. l. δὴ 9 περιοιχνεῦσα τὸν κνυζηθμόν A (corr C) 10 παρι-
οῦσιν Eust παροῦσιν A 11 οὐκ ἄν Kaibel οὗς A οὐ C Mueller 12 νενόμισται C
ενόμισται A 13 τελετῆς Ath 15 <ὄν> Schweighäuser <ὄν> Dindorf 18 [ὁ Κρ.]
Kaibel 29 ὄψον? Νεάνθης edd Κλεάνθης Schol 33 [ἤκοντα] Jahn

Σοφοκλέα λαβόντα εἰς τὸ στόμα ῥᾶγα ἔτι ὁμφακίζουσιν ὑπὸ τοῦ ἄγαν γήρως ἀποπνιγέστα τελευτῆσαι. Σάτυρος (IV) δέ φησι τὴν Ἀντιγόνην ἀναγινώσκοντα καὶ ἐμπεσόντι περὶ τὰ τέλη νοήματι μακρῶι καὶ μέσῃ ἢ ὑποστιγμὴν πρὸς ἀνάπausιν μὴ ἔχοντι, ἄγαν ἐπιτείναντα τὴν φωνὴν σὺν 5 τῇ φωνῇ καὶ τὴν ψυχὴν ἀφείναι. οἱ δ' ὅτι μετὰ τὴν τοῦ δράματος ἀνάγνωσιν, ὅτε νικῶν ἐκηρύχθη, χαρᾷ νικηθεὶς ἐξέλιπε.

19 (10) DIOG. LAERT. I 98—99: Σωτίων (IV) δέ καὶ Ἡρακλείδης (IV) καὶ Παμφίλη ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Ὑπομνημάτων δύο φασὶ Περι- 10 ἀνδρους γεγονέναι, τὸν μὲν τύραννον, τὸν δὲ σοφὸν καὶ Ἀμβρακιώτην. τοῦτο καὶ Νεάνθης φησὶν ὁ Κυζικηνός, ἀνεψιούς τε εἶναι ἀλλήλοις. καὶ Ἀριστοτέλης (F 517 R) μὲν τὸν Κορίνθιον φησιν εἶναι τὸν σοφόν. Πλάτων δὲ οὐ φησιν.

20 (12) — III 3: Νεάνθης δέ φησιν αὐτὸν (sc. Πλάτωνα) δύο καὶ ὀγδοήκοντα τελευτῆσαι ἐτῶν.

15 21 (13) a) — III 4: ἐγυμνάσατο δὲ παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖωι παλαιστῇ. ἀφ' οὗ καὶ Πλάτων διὰ τὴν εὐεξίαν μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάμπαν καλούμενος ὄνομα, καθά φησιν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς (III). ἔνιοι δὲ διὰ τὴν πλατύτητα τῆς ἐρμηνείας οὕτως ὀνο- 20 μασθῆναι. ἢ ὅτι πλατὺς ἦν τὸ μέτωπον, ὥς φησι Νεάνθης. b) PHILO- DEM. Ind. Ac. Herc. II 36 p. 21 Mekler: Νεάνθης δὲ [Φ]ιλ[ί]σκου (?) φησὶν ἀκηκοέναι τοῦ Αἰγινήτου, διότι Πλάτ[ων]. | ὑπὸ τῶν προσηκόντων μετεκλήθη διὰ μετ[ώπ]ο[υ] πλάτος] καὶ (?) διότι Σπ[α]ρτιάδων [ἐχ]ω[ν] τή[ν] προφορ[ὰν] (?) εἰ[ρέθη].

22 (14) — III 25: τοῦτον (sc. Πλάτωνος) φησὶ Νεάνθης ὁ Κυζι- 25 κηνός εἰς Ὀλύμπια ἀνιόντος τοὺς Ἕλληνας ἀπαντας ἐπιστραφεῖν ἐπὶ Διονύσιον. ὅτε καὶ Αἰῶνι συνέμιξε μέλλοντι στρατεύειν ἐπὶ Διονύσιον.

23 (—) SCHOL. PHILODEM. Ind. Ac. Herc. V: ἡβούλετο Νεάνθης | 30 νι δετ ἀδελφιδῶ εἰο |

24 (15) DIOG. LAERT. VI 13: καὶ πρῶτος ἐδίπλωσε (sc. Ἀντι- 30 σθένης) τὸν τριβῶνα, καθά φησι Διοκλῆς (IV), καὶ μόνῳ αὐτῷ ἐχρήτο. βάκτρον τ' ἀνέλαβε καὶ πήραν. πρῶτον δὲ καὶ Νεάνθης φησὶ διπλῶσαι θοιμάτιον — Σωσικράτης δ' (IV) Διόδωρον τὸν Ἀσπένδιον — καὶ πῶγωνα καθεῖναι καὶ πήραι καὶ βάκτρῳ χρῆσθαι.

2 γήρως: ὁριμῶς ο. ὁξέως Michaelis 4 ἐπιτείναντα Nauck ὅπο—, ἀπο— An
6 ἀναγόμευσιν Usener 14 δύο Jac τεττάρων Diog ἐνός Diels 19 εὐάνθης Qp
20 Φιλίσκου Gomperz σ...|κου Mekler 22 μετώπον πλάτος H Schöne Mekler
23 τὴν προφορὰν Gomperz (Schol. Theokr. XV 87 οἱ γὰρ Δωριεῖς πλατυστομοῦσι
τὸ α πλεονάζοντες) 'nimium pro intervallo videtur, nec satis conveniunt litterarum
vestigia' Mekler 24 φησι(ν) ἀνθης PQVπ 25 ὀλυμπιάδα (δα in ras. m¹) PQ
εἰς: πρὸς PQπVf 27—28 [ὥς μὲν] ἡβούλετο N., οἱ δ' ἔτ' Mekler (der OIAEP las;
NIAET. Croenert) 31 διπλῶσαι Salmasius ἀπλῶσαι Diog

25 (11) — IX 3—4: καὶ τέλος μισανθρωπήσας (sc. Ἡράκλειτος) καὶ ἐκπατήσας ἐν τοῖς ὄρεσι διηιτᾶτο πόας σιτούμενος καὶ βοτάνας. καὶ μέντοι καὶ διὰ τοῦτο περιτραπείς εἰς ὕδρον κατήλθεν εἰς ἄστυ καὶ τῶν ἱατρῶν αἰνιγματιωδῶς ἐπυνθάνετο, εἰ δύναιτο ἐξ ἐπομβρίας ἀρχὴν ποιῆσαι·
 5 τῶν δὲ μὴ συνιέντων, αὐτὸν εἰς βούσσιασιν κατορύξας τῇ τῶν βολίτιων ἀλείψειν ἤλπισεν ἐξατμισθῆσθαι. οὐδὲν δὲ ἀνύων οὐδ' οὕτως ἐτελεύτα βιοὺς ἔτη ἐξήκοντα. (4) Ἐρμιππος (IV) δὲ φησι λέγειν αὐτὸν τοῖς ἱατροῖς, εἴ τις δύναιτο τὰ ἔντερα κεινώσας <τὸ> ὕγρον ἐξεραῖσαι· ἀπειπόντων δὲ θεῖναι αὐτὸν εἰς τὸν ἥλιον καὶ κελεύειν τοὺς παῖδας βολίτους
 10 καταπλάττειν. οὕτω δὲ κατατεινόμενον δευτεραῖον τελευτῆσαι καὶ θαφθῆναι ἐν τῇ ἀγορᾷ. Νεάνθης δ' ὁ Κυζικηνὸς φησι μὴ δυνηθέντα αὐτὸν ἀποσπᾶσαι τὰ βόλιστα μείναι καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν ἀγνοηθέντα κυνόβρωτον γενέσθαι.

26 (20) — VIII 54—55: ἀκοῦσαι δ' αὐτὸν (sc. Ἐμπεδοκλέα) Πυθαγόρου Τίμαιος διὰ τῆς ἐνάτης (III) ἱστορεῖ, λέγων ὅτι καταγνωσθεὶς ἐπὶ λογοκλοπίαι τότε (καθὰ καὶ Πλάτων) τῶν λόγων ἐκωλύθη μετέχειν
 (55) φησὶ δὲ Νεάνθης ὅτι μέχρι Φιλολάου καὶ Ἐμπεδοκλέους ἐκοινωνον οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν λόγων· ἐπεὶ δ' αὐτὸς διὰ τῆς ποιήσεως ἐδημοσίωσεν αὐτά, νόμον ἔθεντο μηδενὶ μεταδῶσειν ἐποποιῶν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ Πλάτωνα
 20 παθεῖν φησί· καὶ γὰρ τοῦτον κωλυθῆναι. τίνος μέντοι γε αὐτῶν ἤκουσεν ὁ Ἐμπεδοκλῆς, οὐκ εἶπε· τὴν γὰρ περιφερομένην ὡς Τηλαύγου ἐπιστολήν, ὅτι τε μετέσχεν Ἰππασίου καὶ Βροτίνου, μὴ εἶναι ἀξιόπιστον.

27 (21) — VIII 58: καθόλου δὲ φησι (sc. Ἀριστοτέλης) καὶ τραγωιδίας αὐτὸν (sc. Ἐμπεδοκλέα) γράψαι καὶ πολιτικούς· Ἡρακλείδης δὲ
 25 ὁ τοῦ Σαραπίωνος (IV) ἐτέρου φησὶν εἶναι τὰς τραγωιδίας. Ἰερώνυμος δὲ τρισὶ καὶ τετταράκοντά φησιν ἐντετυχημέναι. Νεάνθης δὲ νέον ὄντα γεγραφέναι τὰς τραγωιδίας, καὶ αὐτῶν ἐπτὰ ἐντετυχημέναι.

28 (22) — VIII 72—73: Νεάνθης δ' ὁ Κυζικηνὸς ὁ καὶ περὶ τῶν Πυθαγορικῶν εἰπὼν φησι Μέτῳ τελευτήσαντος
 30 τυραννίδος ἀρχὴν ὑποφύεσθαι· εἶτα τὸν Ἐμπεδοκλέα πείσαι τοὺς Ἀκραγαντίους παύσασθαι μὲν τῶν στάσεων, ἰσότητα δὲ πολιτικὴν ἀσκεῖν. (73) ἔτι τε πολλὰς τῶν πολιτίδων ἀπροιίκους ὑπαρχούσας αὐτὸν προικίσαι διὰ τὸν παρόντα πλοῦτον. [ἰδὲ δὴ πορφύραν τε ἀναλαβεῖν αὐτὸν καὶ στρόφιον ἐπιθέσθαι χρυσοῦν, ὡς Φαβωρίνος ἐν Ἀπομνημονεύμασιν (IV),
 35 ἔτι τ' ἐμβάτας χαλκᾶς καὶ στέμματα λευκὰ· κόμη τε ἦν αὐτῷ βαθεῖα καὶ παῖδες ἀκόλονθοι· καὶ αὐτὸς αἰεὶ συνθροπὸς ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἦν.

5 βουσιτάσιον Φ	βολβίτων ΒΦ	8 τὰ ἔντερα κεινώσας Diels ἔντερα ταπεινώσας Diog	τὰ ἔντερα πείσας Cobet	<τὸ> Cobet	18 δ' οὗτος?	21 ὡς Diels πρὸς Diog
22 τε BP μὲν F [τε]?	βροτίνου BF	24 πολιτικά Cobet	(λόγους) πολ.?	27 αὐτῶν ἐπτὰ Diels αὐτὸν ἔπειτα Diog	33 δὲ BP καὶ Φ	

τοιούτος δὴ προήκει, τῶν πολιτῶν ἐντυχόντων καὶ τοῦτο ἀξιωσάντων οἰονεὶ βασιλείας τινὸς παράσημον.]] ὕστερον δὲ διὰ τινὰ πανήγυριν πορευόμενον ἐφ' ἀμάξης ὡς εἰς Μεσσηνίην πεσεῖν καὶ τὸν μηρὸν κλάσαι· νοσήσαντα δ' ἐκ τούτου τελευτήσας ἐτῶν ἐπτά καὶ ἐβδομήκοντα. εἶναι δ' αὐτοῦ καὶ τάφον ἐν Μεγάροις. περὶ δὲ τῶν ἐτῶν Ἀριστοτέλης διαφέρεται...

29 (30; 17) a) PORPHYR. Vit. Pyth. 1—2: συμφωνεῖται μὲν δὴ παρὰ τοῖς πλείστοις Μνησάρχου γεγενῆσθαι παῖς· περὶ δὲ τοῦ γένους τοῦ Μνησάρχου διαπεφώνηται. οἱ μὲν γὰρ Σάμιον αὐτὸν εἶναι φασί, Νεάνθης δ' ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Μυθικῶν (?) Σύρον ἐκ Τύρου τῆς Συρίας. σιτο-
10 δείας δὲ καταλαβούσης τοὺς Σαμίους προσπλεύσαντα τὸν Μνησάρχον κατ' ἐμπορίαν μετὰ σίτου τῇ νήσῳ ἀποδόμενον τιμηθῆναι πολιτείας. Πυθαγόρου δ' ἐκ παιδῶν εἰς πᾶσαν μάθησιν ὄντος εὐφυοῦς, τὸν Μνησάρχον ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Τύρον, ἐκεῖ δὲ τοῖς Χαλδαίοις συστάντα μετασχεῖν τούτων ἐπὶ πλείον ποιῆσαι. ἐπανελθόντα δ' εἰς τὴν Ἰωνίαν ἐντεῦθεν τὸν
15 Πυθαγόραν πρῶτον μὲν Φερεκύδει τῷ Συρίῳ ὁμιλήσας, δευτερον δ' Ἐρμοδάμαντι τῷ Κρεοφυλείῳ ἐν Σάμῳ ἤδη γηράσκοντι. (2) λέγει δ' ὁ Νεάνθης ἄλλους εἶναι οἱ τὸν πατέρα αὐτοῦ Τυρρητὸν ἀποφαίνονται τῶν τὴν Ἀἴμον ἐποικισάντων· ἐντεῦθεν δὲ κατὰ πρᾶξιν εἰς Σάμον ἐλθόντα κατα-
μεῖναι καὶ ἀσὶν γενέσθαι· πλείοντος δὲ τοῦ Μνησάρχου εἰς τὴν Ἰταλίαν
20 συμπλεύσαντα τὸν Πυθαγόραν νέον ὄντα κομιδῇ σφόδρα οὖσαν εὐδαίμονα καὶ ἥτόθ' ὕστερον εἰς αὐτὴν ἀποπλεύσαι. καταλέγει δ' αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὺς δύο Εὐνοστον καὶ Τυρρητὸν πρεσβυτέρους. b) CLEM. ALEX. Strom. I 62, 2: Πυθαγόρας μὲν οὖν Μνησάρχου Σάμιος, ὡς φησὶν Ἰππόβοτος (IV)· ὡς δὲ Ἀριστόξενος ἐν τῷ Πυθαγόρου βίῳ (IV) καὶ
25 Ἀριστοτέλης (F 190 Rose) καὶ Θεόπομπτος (115 F 72), Τυρρητὸς ἦν· ὡς δὲ Νεάνθης, Σύριος ἢ Τύριος.

30 (18) — — 55: συναγαγὼν οὖν τοὺς φίλους (sc. ὁ Κύλων) διέβαλλε τὸν Πυθαγόραν καὶ παρεσκεύαζεν ὡς ἐπιβουλεύων αὐτῷ τε καὶ τοῖς γνωρίμοις. τοῦντεῦθεν δ' οἱ μὲν φασὶ τῶν ἐταίρων τοῦ Πυ-
30 θαγόρου συνηγμένων ἐν τῇ Μίλωνος οἰκίᾳ τοῦ ἀθλητοῦ παρὰ τὴν Πυθαγόρου ἀποδημίαν — ὡς γὰρ Φερεκύδης τὸν Σύριον αὐτοῦ διδάσκαλον γενόμενον εἰς Ἀἴμον πεπόρευτο νοσοκομίσων τε αὐτὸν περιπετῇ γενόμενον τῷ ἱστορουμένῳ τῆς φθειριάσεως πάθει καὶ κηδεύων — πάντας πανταχῇ

1 προήκει edd προσήκει PΦ προσέλη BF 3 ἐπ' ἀμάξης PB¹ 8 Νεάνθης Menagius κλεάνθης Por 9 πέμπτῳ τῶν Πυθαγορικῶν Menagius περὶ τῶν Πυθαγορικῶν? Τύρον Holste πύρρον Por 11 α' (aus 1 m²?) ἀποδόμενον B 13 Τύρον Holste πύρρον Por συστήσαντα Nauck 16 Κρεοφυλείῳ Nauck — τῷ Por 16—17 Νεάνθης Menagius κλεάνθης Por 17 Τυρρητὸν Holste πύρρον Por 18 κατοικισάντων Nauck δὲ edd δ' εἰς Por 22 Εὐνομον Diog. L. VIII 2 25 Ἀριστοτέλης Preller ἀρίσταρχος Cl 33 τῆς edd τῷ τῆς Por

ἐνέπρησαν † αὐτοῦ τε καὶ κατέλευσαν, δύο ἐκφυγόντων ἐκ τῆς πυρᾶς Ἀρχίππου τε καὶ Λύσιδος, ὥς φησι Νεάνθης· ὣν ὁ Λύσις ἐν Ἑλλάδι ὠίκησε καὶ Θήβας ἐπώικησεν Ἐπαμεινώνδαι τε συγγέγονεν, οὗ καὶ διδάσκαλος γέγονεν. (56) Δικαίαρχος (IV) δὲ καὶ οἱ ἀκριβέστεροι καὶ τὸν Πυθαγόραν φασὶν παρῆναι τῇ ἐπιβουλῇ.

31 (22 a) a) — — 61: (Aristoxenos über Phintias und Damon § 59—61) Ἰππόβοτος (IV) δὲ καὶ Νεάνθης περὶ Μυλλίου καὶ Τιμύχας ἱστοροῦσι ** b) JAMBlich. Vit. Pyth. 189: καὶ ἐξ ὧν δ' Ἰππόβοτος καὶ Νεάνθης περὶ Μυλλίου καὶ Τιμύχας τῶν Πυθαγορείων ἱστοροῦσι, μαθεῖν
 10 ἐνεστί τὴν ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν σωφροσύνην καὶ ὅπως αὐτὴν Πυθαγόρας παρέδωκε. τὸν γὰρ Διονύσιον τὸν τύραννόν φασιν, ὥς πάντα ποιῶν οὐδενὸς αὐτῶν ἐπετύγχανε τῆς φιλίας, φυλαττομένων καὶ περισταμένων τὸ μοναρχικὸν αὐτοῦ καὶ παράνομον, λόγον τινὰ τριάκοντα ἀνδρῶν, ἡγουμένον Εὐρυμέδοντος Συρακουσίου Δίωνος ἀδελφοῦ, ἐπιπέμψαι τοῖς ἀνδράσι, λοχῆσονται
 15 τὴν μετὰ βασιν αὐτῶν τὴν ἀπὸ Τάραντος εἰς Μεταπόντιον εἰωθυῖαν κατὰ καιρὸν γίνεσθαι· ἡρμόζοντο γὰρ πρὸς τὰς τῶν ὥρων μεταβολὰς καὶ τόπους εἰς τὰ τοιαῦτα ἐπελέγοντο ἐπιτηδεῖους. (190) ἐν δὲ Φάλαις, χωρίῳ τῆς Τάραντος φαραγγώδει, καὶ δ' οὐ συνέβαινεν αὐτοῖς ἀναγκαίως τὴν ὁδοπορίαν γενήσεσθαι, ἐλόχα κατακρύψας τὸ πλῆθος ὁ Εὐρυμένης. ἐπειδὴ
 20 δὲ οὐδὲν προειδόμενοι ἀφίκοντο οἱ ἄνδρες περὶ μέσον ἡμέρας εἰς τὸν τόπον, ληιστρικῶς αὐτοῖς ἐπαλαλάξαντες ἐπέθεντο οἱ στρατιῶται· οἱ δὲ ἐκταραχθέντες μετ' εὐλαβείας ἅμα τε διὰ τὸ αἰφνίδιον καὶ αὐτὸ τὸ πλῆθος (ἦσαν γὰρ αὐτοὶ σύμπαντες δέκα πού τὸν ἀριθμόν) καὶ ὅτι ἄνοπλοι πρὸς ποικίλως ὤπλισμένους διαγωνισόμενοι ἔμελλον ἀλίσκεσθαι, δρόμῳ καὶ
 25 φρυγῇ διασώζειν αὐτοὺς διέγνωσαν, οὐδὲ τοῦτο ἀλλότριον ἀρετῆς τιθέμενοι· τὴν γὰρ ἀνδρείαν ἡδεῖσαν φρενκτέων τε καὶ ὑπομενετέων ἐπιστήμην, ὥς ἂν ὁ ὀρθὸς ὑπαγορεύῃ λόγος. (191) καὶ ἐπετύγχανον δὲ ἤδη τούτου (βαρούμενοι γὰρ τοῖς ὅπλοις ἀπελείποντο οἱ σὺν Εὐρυμένει τοῦ διωγμοῦ), εἰ μὴ περ φεύγοντες ἐνέτυχον πεδίῳ τινὶ κυάμοις ἐσπαρμένῳ καὶ τεθη-
 30 λότι ἱκανῶς· καὶ μὴ βουλόμενοι δόγμα παραβαίνειν τὸ κελεῖον κυάμων μὴ θιγγάνειν ἔστησαν, καὶ ὑπ' ἀνάγκης λίθοις καὶ ξύλοις καὶ προστυχοῦσιν ἕκαστος μέχρι τοσούτου ἡμύνοντο τοὺς διώκοντας, μέχρι τινὰς αὐτῶν μὲν ἀνηριχθέναι, πολλοὺς δὲ τετραυματικέαι. πάντας μὲν <οὖν> ἑπὶ τῶν δορυφόρων ἀναιρεθῆναι καὶ μηδὲνα τὸ παράπαν ζωοῖν θῆναι, ἀλλὰ πρὸ τού-
 35 των θάνατον ἀσμενίσαι κατὰ τὰς τῆς αἵρέσεως ἐντολάς. (192) ἐν συγχύσει δὲ πολλῇ τὸν τε Εὐρυμένην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καὶ οὐ τῇ τυχεύσει γενέσθαι, εἰ μὴδὲ ἓνα ζῶντα ἀγάγοιεν τῷ πέμψαντι Διονυσίῳ, εἰς αὐτὸ

1 ἐνέπρησαν αὐτοῦ: Jamblich. v. Pyth. 252 πάντας πανταχῇ ἐνέπρησαν, αὐτοὶ τε ὑπὸ τῶν Ἰταλιωτῶν κατελεύσθησαν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐξεργάσθησαν ἅπαροι. 17 Φά- ναις Scaliger

μόνον τοῦτο προτρεψαμένῳ αὐτούς. γῆς οὖν ἐπαμήσαντες τοῖς πεσοῦσι καὶ ἡρώιον πολυάνδριον ἐπιχώσαντες αὐτόθι ἰπέστρεφον. εἶτα αὐτοῖς ἀπήντησε Μυλλίας Κροτωνιάτης καὶ Τιμύχα Λακεδαιμονία γυνὴ αὐτοῦ, ἀπολελειμμένοι τοῦ πλήθους, ὅτι ἔγκυος οὖσα ἡ Τιμύχα τὸν δέκατον ἦδη
 5 μῆνα εἶχε καὶ σχολαίως διὰ τοῦτο ἐβάδιζε. τούτους δὲ ζωγρήσαντες ἄσμενοι πρὸς τὸν τύραννον ἦγαγον, μετὰ πάσης κομιδῆς καὶ ἐπιμελείας διασώσαντες. (193) ὁ δὲ περὶ τῶν γεγονότων διαπυθόμενος καὶ σφόδρα ἀθυμίσας (ὥς ἐν)έφαιεν ἄλλ' ὑμεῖς γε, εἶπεν, ὑπὲρ πάντων τῆς ἀξίας τεύξεσθε παρ' ἐμοῦ τιμῆς, εἴ μοι συμβασιλεύσαι θελήσετε. τοῦ δὲ Μυλλίου καὶ τῆς
 10 Τιμύχας πρὸς πάντα ἃ ἐπηγγέλλετο ἀνανεούντων, ἄλλα ἐν γέ μ' ἔφη 'διδάξαντες μετὰ τῆς ἐπιβαλλούσης προπομπῆς διασώξεσθε'. πυθόμενον δὲ τοῦ Μυλλίου καὶ τί ποτ' ἐστὶν ὃ μαθεῖν προθυμεῖται, ἑκείνο, εἶπεν ὁ Διονύσιος, 'τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν οἱ ἐταῖροί σου ἀποθανεῖν μᾶλλον εἶλοντο ἢ κνήμες πατῆσαι'. καὶ ὁ Μυλλίας εὐθύς ἄλλ' ἐκείνοι μὲν εἶπεν ὑπέ-
 15 μειναν, ἵνα μὴ κνήμες πατήσωσιν, ἀποθανεῖν· ἐγὼ δὲ αἰροῦμαι, ἵνα τούτου σοι τὴν αἰτίαν μὴ ἐξεῖπω, κνήμες μᾶλλον πατῆσαι'. (194) καταπλαγεντος δὲ τοῦ Διονυσίου καὶ μεταστῆσαι κελεύσαντος αὐτὸν σὺν βίαι, βασάνους δὲ ἐπιφέρειν τῇ Τιμύχαι προστάτιντος (ἐνόμιζε γάρ, ὅτε γυναῖκα τε οὖσαν καὶ ἐπογκον, ἐρήμην δὲ τοῦ ἀνδρός, ῥαδίως τοῦτο ἐκλαλήσειν
 20 φρόβῳ τῶν βασάνων), ἡ γενναία δὲ συμβρύξασα ἐπὶ τῆς γλώσσης τοὺς ὀδόντας καὶ ἀποκόψασα αὐτὴν προσέπτυσσε τῷ τυράννῳ, ἐμφαίνουσα ὅτι, εἰ καὶ ὑπὸ τῶν βασάνων τὸ θῆλυ αὐτῆς νικηθὲν συναναγκασθεῖ τῶν ἐχενυθουμένων τι ἀνακαλύψαι, τὸ μὴν ὑπηρετήσῃ ἐκποδὼν ὑπ' αὐτῆς περιζέκοιται. οὕτως δυσκατάφθετοι πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς φιλίας ἦσαν, εἰ
 25 καὶ βασιλικαὶ τυγχάνοιεν.

32 (31) PORPHYR. De abstin. IV 15 (HIERON. adv. Jovin. II 14): καὶ μὴν καὶ τοὺς Σύρους ἱστοροῦσι τὸ παλαιὸν ἀπέχεσθαι τῶν ζώων καὶ διὰ τοῦτο μηδὲ τοῖς θεοῖς θύειν, ὕστερον δὲ θῦσαι μὲν εἰς ἀποτροπὴν
 30 τινων κακῶν, αὐτοὺς δὲ μηδὲ ὅλως προσίεσθαι τὴν σαρχοφαγίαν. προιόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὥς φησι Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Κύπριος (III), κατὰ Πυγμαλίωνα τὸν γένει μὲν Φοῖνικα, βασιλεύσαντα δὲ καὶ Κυπρίων, τὴν σαρχοφαγίαν παραδεχθῆναι ἐκ τοιαύτης παρανομίας. λέγει δὲ ὁ Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ Περὶ Κύπρου καὶ Φοινίκης ταῦτα

33 (19) THEOL. ARITHM. p. 40 Ast: Ἀνδροκύδης δὲ ὁ Πυθαγορικὸς
 35 ὁ Περὶ τῶν συμβόλων γράψας καὶ Εὐβουλίδης ὁ Πυθαγορικὸς καὶ Ἀριστόξενος (IV) καὶ Ἰππόβοτος (IV) καὶ Νεάνθης οἱ <τὰ> κατὰ τὸν ἄνδρα ἀναγράψαντες οἷς ἔτεσι τὰς μετεμψυχώσεις τὰς αὐτῷ συμβεβηκυίας ἔφασαν

γεγονέναι. μετὰ τοσαῦτα γοῦν ἔτη εἰς παλιγγενεσίαν ἔλθειν Πυθαγόραν
καὶ ἀναζῆσαι ὥσανεὶ μετὰ τὴν πρώτην ἀνακύκλωσιν καὶ ἐπάνοδον τοῦ
ἀπὸ ἕξ ψυχογονικοῦ κύβου, τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ ἀποκαταστατικοῦ διὰ τὸ
σφαιρικόν, ὥς δὲ καὶ ἄλλην διὰ τούτων ἀνάξῃσιν ἔσχε. ὦι καὶ συμφωνεῖ
5 τὸ Εὐφόρβου τὴν ψυχὴν ἐσχημέναι κατὰ γε τοὺς χρόνους· φ γὰρ καὶ ἰδ
ἔτη ἔγγιστα ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἱστορεῖται μέχρι Ξενοφάνους τοῦ φυσικοῦ
καὶ Ἀνακρέοντός τε καὶ Πολυκράτους χρόνων καὶ τῆς ὑπὸ Ἀρπάγου τοῦ
Μήδου Ἰώνων πολιορκίας καὶ ἀναστάσεως, ἣν Φωκεῖς φυγόντες Μασσαλίαν
ᾤκησαν. πᾶσι γὰρ τούτοις ὁμόχρονος ὁ Πυθαγόρας· ὑπὸ Καμβύσου γοῦν
10 ἱστορεῖται Αἴγυπτον ἐλόντος συνηχημαλωτίσθαι ἐκεῖ διατρίβων τοῖς ἱερεῦσι,
καὶ εἰς Βαβυλῶνα μετελθὼν τὰς βαρβαρικὰς τελετὰς μνηθῆναι, ὅτε Καμ-
βύσης τῇ Πολυκράτους μέχρι τυραννίδι συνεχρόνει, ἣν φεύγων εἰς Αἴγυπτον
μετῆλθε Πυθαγόρας. δις οὖν ἀφαιρεθείσης τῆς περιόδου (τουτέστι δις
τῶν σὺς ἔτων) λοιπὰ γίνεται τὰ τοῦ βίου αὐτοῦ πβ.

15 **34** (—) PAP. HERC. 327 fr. 4 (Croenert Kolotes und Menedemos 128): || ὃν (Xenophanes?) λέγει Νεάν[θης καὶ ἐκβε|βλησ]θαι τῆς [πατρίδος
διὰ | τὴν ἀ]σέβειαν αὐτοῦ | πανμι[αρόν] καὶ | [λέγου]σιν τὸ θεῖον |
..... πρῶτον | [.....] φησαμένους | [.....]οῖς λόγοις ὡν |
καὶ ||

20 **35** (16) SCHOL. ARISTOPH. Lys. 808 (SUID. s. ἀπορρώγας u. Τίμων): Τίμων οὗτος ἦν ὁ λεγόμενος μισάνθρωπος, ὃν φησι Νεάνθης ἀπὸ
ἀχράδος πεσόντα χωλὸν γενέσθαι, μὴ προσιέμενον δὲ ἰατροὺς ἀποθανεῖν
σαπέντα. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τὸν τάφον ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ
θαλάσσης περιρραγέντα ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Ζωστήρα καὶ Σούνιον
25 φερούση.

36 (27) CLEM. ALEX. Strom. V 46, 4—47, 1: βέδυ μὲν γὰρ τοὺς
Φρύγας τὸ ὕδωρ φησι καλεῖν, καθὰ καὶ Ὅρφεύς (F 219 Kern) 'καὶ βέδυ
νυμφῶν καταλείβεται ἀγλαὸν ὕδωρ'. ἀλλὰ καὶ ὁ Θύτης Δίων (IV) ὁμοίως
φαίνεται γράφων 'καὶ βέδυ λαβὼν κατὰ χειρῶν καταχέου'. ἔμπαλιν
30 δὲ ὁ κωμικὸς Φιλύλλιος (I 787, 20 K) βέδυ τὸν ἀέρα βιόδωρον ὄντα διὰ
τούτων γινώσκει· 'ἔλκειν τὸ βέδυ σωτήριον προσεύχομαι, ὅπερ μέγιστόν
ἐστὶν ἰγυείας μέρος, τὸ τὸν ἀέρα ἔλκειν καθαρόν, οὐ τεθολωμένον'. συν-
ομολόγος τῆς τοιαύτης δόξης καὶ ὁ Κυζικηνὸς Νεάνθης, γράφων τοὺς Μακε-
δόνων ἱερεῖς ἐν ταῖς κατευχαῖς βέδυ κατακαλεῖν ἵλεω αὐτοῖς τε καὶ τοῖς
35 τέκνοις, ὅπερ ἐρμηνεύουσιν ἀέρα.

2 ἀναζῆσαι Ast ἀναζητήσαι An 4 ἄλλην Ast ἄλλο An 5 γε edd τε An
9 ᾤκησαν edd —ισαν An 11 τελετὰς edd τελευτὰς An 22 χλωρόν R
23 κατὰ τὴν Suid 24 καὶ ἐν ὁδῷ Suid 25 φερούση Küster φηγούση Schol
Suid 30 Φιλύλλιος Casaubonus φιλόδοτος L

37 (26) HARPOKR. s. Ἰατρῆς· . . . ὁ Ἰατρῆς παρὰ Φρυγί μάλιστα τιμᾶται ὡς πρόσπολος τῆς Μητρὸς τῶν Θεῶν. τὰ δὲ περὶ αὐτὸν δεδήλωκε Νεάνθης· μυστικὸς δὲ ὁ λόγος.

38 (36) SCHOL. EURIP. Troad. 90: Καφηρεὺς [δὲ] ἀκρωτήριον Ἐββοίας καταντικρὺ Σκύρου. Νεάνθης δὲ ὁ Κυζικηνὸς Καθηρέα αὐτὸν φησι πρότερον κεκλησθαι· εἶναι γὰρ ἐκεῖ βωμὸν Διὸς εἰς ὃν Ἐββοεῖς καθαιρούμενοι ἔθνον. χρόνου δὲ προϊόντος Καφηρεὺς ἐκλήθη παραφθειράντων τῶν ἐνοικούντων τὴν λέξιν.

39 (6) STRABON I 2, 38: οὐδ' ὁ Σκήψιος δὲ Δημήτριος (V) εὔ, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἀπολλοδώρῳ (244 F 157) τῶν ἁμαρτιῶν ἐνίων αἴτιος ἐκείνος κατέσθη. πρὸς γὰρ Νεάνθη τὸν Κυζικηνὸν φιλοτιμοτέρως ἀντιλέγων εἰπόντα ὅτι οἱ Ἀργοναῦται πλέοντες εἰς Φᾶσιν τὸν ὑφ' Ὁμήρου καὶ τῶν ἄλλων ὁμολογούμενον πλοῦν ἰδρύσαντο τὰ τῆς Ἰδαίας μητρὸς ἱερὰ περὶ Κύζικον, ...

15

Zweifelhaftes.

40 (—) CERTAM. HOM. ET HES. 3: περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ (sc. Ὁμήρου) πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἐστίν. Ἑλλάνικος (4 F 5) μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης (?) Μαίονα λέγουσιν.

41 (33) PLIN. NH VIII 81: Euanthes inter auctores Graeciae non spreus tradit Arcadas scribere ex gente Anthi cuiusdam sorte familiae lectum ad stagnum quoddam regionis eius duci vestituque in quercu suspenso tranare atque abire in deserta transfigurarique in lupum et cum ceteris eiusdem generis congregari per annos VIII. quo in tempore si homine se abstinerit, reverti ad idem stagnum et, cum tranaverit, effigiem recipere ad pristinum habitum addito novem annorum senio. id quoque fab(ulosus)ius, eandem recipere vestem.

42 (—) SCHOL. APOLL. RHOD. I 308: Κλάρων· τόπος Κολοφῶνος ἀνιερωμένος Ἀπόλλωνι καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ, ὑπὸ Μαντοῦς . . . καθιδρυμένον ἢ ὑπὸ Κλάρων τινὸς ἥρωος, ὡς Θεόπομπος (115 F 346). Νέαρχος δὲ φησιν ὅτι κατὰ κλήρον ὁ Ἀπόλλων ἔλαχε τὴν πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ κλήρου οὕτως αὐτὴν ὠνομάσθαι.

30

85. DEMETRIOS VON KALLATIS.

T

1 DIOG. LAERT. V 83: γεγόνاسι δὲ Δημήτριοι ἀξιόλογοι εἴκοσι ἔκτος Καλλατιανός, ὁ γεγραφὼς Περὶ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης εἴκοσι βιβλίου.

2 αὐτῶν AB 2—3 δεδήλωκεν ὁ ἄνθρωπος A 4 [δὲ] Schwartz 5 καφηρεὺς καθηρέα A 6—7 εἰς ὃν <τοὺς πλέοντας> Εὐδ. καθηρούμενοι? Schwartz (Steph. Byz. s. Καφηρεὺς· ἐπίνειον Ἐββοίας, ὃς τις Καθηρέας ἐκαλεῖτο, ὅτι τοὺς πλέοντας ἐκεῖ καθήρον [καθήρουσαν Berkel ἐκάθαιρον Meineke] ol Ἐββοεῖς) 18 Νεάνθη v. Arnim 19 Neanthes C Mueller 20 scribit Arcadas tradere Mayhoff 25 fabulosius Pellicerius fabius Pl adicit Mayhoff 28 Νέαρχος L κλέαρχος p Νεάνθη Immisch

2 DIONYS. HAL. De comp. verb. 4 (II p. 20, 19 UR): τοιγάρτοι
τοιαύτας συντάξεις κατέλιπον οἷας οὐδεὶς ὑπομένει μέχρι κορωνίδος διελθεῖν,
Φύλαρχον (81) λέγω καὶ Δοῦριν (76) καὶ Πολύβιον καὶ Ψάωνα (78) καὶ
τὸν Καλλατιανὸν Δημήτριον Ἱερώνυμόν (154) τε καὶ Ἀντίγονον (III) καὶ
5 Ἡρακλείδην (IV) καὶ Ἡγησιάννακτα (45) καὶ ἄλλους μυρίους.

3 AGATHARCHID. De m. rubr. 64: τῆς ὅλης οἰκουμένης ἐν
τέτταρσι κυκλιζομένης μέρεσιν ... τὰ δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους (sc. ἐξείρογα-
σται) Διόφαντος (III) καὶ Δημήτριος ...

4 PS. SKYMN. 718—720: μετὰ ταῦτα δ' ἔσθ' ὁ Πόντος, οὗ δὴ τὴν
10 θάσιν ὁ Καλλατιανὸς συγγράφων Δημήτριος ἔοικεν ἐπιμελεστάτως πεπυσμένος.

5 — 117: Δημητρίῳ τε Καλλατιανῶι συγγραφῇ (sc. συμπεπαισ-
μένος 70 T 32).

F

ΠΕΡΙ ΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗΣ $\overline{A-K}$

15 1 (IV 380, 1) ANON. PERIPL. P. E. 45 (= PS. SKYMN. 874 ff.):
τὸν δὲ Τάναιν ποταμόν, ὅς ἐστι τῆς Ἀσίας ὄρος, ... πρῶτοι νέμονται
[αὐτὸν] Σαρμάται, δισχίλια στάδια ἐπέχοντες εἶτα μετὰ τοὺς Σαρμάτας
Μαιωτῶν γένος Ἰαζαματῶν λεγόμενον, ὡς Δημήτριος εἴρηκεν, ἐφ' οἷς καὶ Μαιῶ-
τις λίμνη λέγεται· ὡς δὲ Ἐφορος (70 F 160) λέγει, Σαυροματῶν λέγεται ἔθνος.

20 2 (1) — — 64—65 (= PS. SKYMN. 792 ff.): κατὰ τοῦτο μάλιστα
τὸ Φιλὸν στόμα τοῦ Ἰστρου ἐπ' εὐθὺ πλέοντι ἀνέμῳ ἀπαρχταί ὥς τὸ
πέλαγος νῆσος πρόκειται, ἥντινα οἱ μὲν Ἀχιλλέως νῆσον, οἱ δὲ δρόμον
Ἀχιλλέως, οἱ δὲ Λευκὴν ἀπὸ τῆς χροῖας ὀνομάζουσιν. (65) ἔχει δὲ πληθὺς
χειρόθες ὀρνέων θῆαν τε ἱεροπρεπῇ τοῖς ἀφικνουμένοις. οὐ δυνατόν δέ
25 ἐστὶν ἀπὸ ταύτης χώραν ἰδεῖν, καίπερ ἀπεχούσης αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἡπείρου
σταδίους ὅ ... ὡς δὴ συγγράφει Δημήτριος.

3 (5) [LUKIAN.] Macroh. 10: Ἱέρων τε ὁ Συρακουσίαν τύραννος δύο
καὶ ἐνενήχοντα ἑτῶν γενόμενος ἐτελεύτα νόσῳ (a. 216/5), βασιλεύσας ἐβ-
δομήχοντα ἔτη, ὥσπερ Δημητρίος τε ὁ Καλλατιανὸς καὶ ἄλλοι λέγουσιν.

30 4 (4) SCHOL. THEOKRIT. I 65—66 a: ἡ δὲ Αἴτινη Σικελίας ὄρος
ἀπὸ Αἰτνῆς τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, ὡς φησὶν Ἀλκιμος ἐν τῷ Περὶ Σικελίας
(III)· Σιμωνίδης (F 200 B Bgk) δὲ Αἰτνὴν φησὶ κρῖναι Ἡφαιστον καὶ
Δημήτρεα περὶ τῆς χώρας ἐρίσαντας· Δημήτριος δὲ ὁ Καλλατιανὸς τοῦ

4 καλα(ν)τιανόν PMV καλανδιανόν F ἀντίγονον F ἀντίλογον PMV 5 ἡγη-
σι(ά)νακτα, ἡγησίοννακτα PFM ἡγησίαν μάγνητα V 17 [αὐτὸν] C Mueller ἐπέ-
χοντες Meineke ἐπέχοντα An 18 Ἰαζαματῶν Hudson 26 ν: πεντακοσίων
Strab. VII 3, 16 28 νόσῳ Burmeister νοσῶν Luk 31 τῆς Wendel τοῦ K
ἐν — Σικελίας nach Σιμωνίδης δὲ K; transp Bergk 33 Καλλατιανὸς Warton
καλ(λ)αιτιανὸς Sch

Βριάρεω, ἐνὸς τῶν Κυκλώπων, παῖδας γενέσθαι Σικανὸν καὶ Αἴτην, ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα <τῷ ὄρει>.

5 5 (3) STEPH. BYZ. s. Ἀντίκυραι· πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ὡς Δημήτριος ὁ Καλλατιανός, ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος (244 F 187).

6 (2) STRABON I 3, 20: Δημήτριος δ' ὁ Καλλατιανὸς τοὺς καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα γενομένους ποτὲ σεισμοὺς διηγούμενος τῶν τε Λιχάδων νήσων καὶ τοῦ Κηναίου τὰ πολλὰ καταδύναι φησι, τὰ τε Θερμὰ τὰ ἐν Αἰδηψῷ καὶ Θερμοπύλαις ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπισχεθέντα πάλιν ῥυτῆναι, τὰ δ' ἐν Αἰδηψῷ καὶ καθ' ἑτέρας ἀναρραγῆναι πηγάς. Ὁρεοῦ δὲ τὸ πρὸς Θαλάττηι τείχος καὶ τῶν οἰκιῶν περὶ ἐπτακοσίας συμπεσεῖν. Ἐχίνου τε καὶ Φαλάρων καὶ Ἡρακλείας τῆς Τραχίνος, τῶν μὲν πολλὸν μέρος πεσεῖν, Φαλάρων δὲ καὶ ἐξ ἐδάφους ἀναστραφῆναι τὸ κτίσμα· παραπλήσια δὲ συμβῆναι καὶ Λαμιεῦσι καὶ Λαρισαίοις. καὶ Σκάρφειαν δ' ἐκ Θερμελίων ἀναρριφῆναι, καὶ καταδύναι σώματα χιλίων καὶ ἐπτακοσίων οὐκ ἐλάττω· 15 Θρονίους δὲ ὑπὲρ ἡμισυ τούτων· κῦμά τε ἐξαρθέν τριχῇ, τὸ μὲν πρὸς Σκάρφην ἐνεχθῆναι καὶ Θρόνιον, τὸ δὲ πρὸς Θερμοπύλας, ἄλλο δὲ εἰς τὸ πεδῖον ἕως τοῦ Φωκικοῦ Λαφροῦντος. πηγὰς τε ποταμῶν ξηρανθῆναι πρὸς ἡμέρας τινάς, τὸν δὲ Σπερχεῖον ἀλλάξαι τὸ ρεῖθρον καὶ ποιῆσαι πλωτὰς τὰς ὁδοὺς· τὸν δὲ Βοάργιον κατ' ἄλλης ἐνεχθῆναι φάραγγος. 20 καὶ Ἀλόπης δὲ καὶ Κύνου καὶ Ὀποῦντος πολλὰ καταβλαβῆναι μέρη, Οἶον δὲ τὸ ὑπερκείμενον φρούριον πᾶν ἀνατραπῆναι, Ἐλατείας δὲ τοῦ τείχους καταρραγῆναι μέρος, περὶ δὲ Ἀλπωνον Θεσμοφορίων ὄντων πέντε καὶ εἰκοσι παρθένους ἀνδραριούσας εἰς πύργον τῶν ἐλλυμενίων κατὰ θέαν πεσόντος τοῦ πύργου πεσεῖν καὶ αὐτὰς εἰς τὴν Θάλατταν. λέγουσι δὲ καὶ 25 τῆς Ἀταλάντης τῆς πρὸς Εὐβοίαι τὰ μέσα ὁμήματος γενομένου διάπλουν δέξασθαι, μεταξὺ καὶ τῶν πεδίων ἔνια καὶ μέχρι εἴκοσι σταδίων ἐπικλυσθῆναι, καὶ τριήρη τινὰ ἐκ τῶν νεωρίων ἐξαίρεθεῖσαν ὑπερπεσεῖν τοῦ τείχους.

— . HERAKLEIDES LEMBOS.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ

30 S. IV.

2 ἧς KT οὐ cett	<τῷ ὄρει> Clüver	3 ἀντίκυρα πόλεις R	4 μαλλι-
εῦσιν R	8 (u. v. 9) ἐδεψῶι Str	10 περὶ A	11 φαλάρων A (?) φαλάρων B ^c
12 φαλάνον A (?) φαλάρον B ^c	λαριεῦσι Str	ἀναστραφῆναι	13 Λαμιεῦσι
Corais λαριεῦσι Str	λαρισαίοις C	τραπῆναι A ἀνατραπῆναι B ^c (?)	15-16 πρὸ
σκάρφην BC πρὸς Τάρφην Groskurd		22 Ἀλπωνον Corais	ἄλγωνον Str
ιδῶν			
27 νεωρίων A νεωρίδων BC			

86. AGATHARCHIDES VON KNIDOS.

T

1 STRABON. XIV 2, 15: εἴτ' Ἀγαθαρχίδης (sc. Κνίδιος ἦν) ὁ ἐκ τῶν Περιπάτων, ἀνὴρ συγγραφεύς.

5 2 PHOT. Bibl. 213: ἀνεγνώσθη Ἀγαθαρχίδου Ἱστορικόν· ἔνιοι δὲ αὐτὸν Ἀγάθαρχον ὀνομάζουσι. τούτῳ πατὴρ μὲν ἡ Κνίδος ἦν, ἡ δὲ τέχνη γραμματικὸν ἐπεδείκνυτο· ὑπογραφέα δὲ καὶ ἀναγνώστην ὁ τοῦ Λέμβου Ἡρακλείδης (IV), δι' ὃν αὐτῷ ἐξυπηρετεῖτο, παρέσχε γνωρίζεσθαι. ἦν δὲ καὶ τρεπτός Κινέου. (2) γράψαι δὲ τὸν ἄνδρα τοῦτον τὰ κατὰ τὴν
10 Ἀσίαν ἐγνωσμένα ἐν βιβλίοις ι. καὶ τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπῃν δὲ εἰς θ' καὶ μ' παρατείνεται αὐτῷ ἡ ἱστορία· ἀλλὰ καὶ ε' βιβλία τὴν Ἐρυθρὰν αὐτῷ πᾶσαν καὶ τὰ περὶ ταύτην ἐξιστοροῦσι. τὴν οὖν εἰρημένην ἄπασαν συγγραφὴν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τέλει τοῦ ε' λόγου εἰς μνήμην ἀνάγει, ἐν ᾧ καὶ πεπαῦσθαι τοῦ γράφειν διὰ τινὰς τε αἰτίας ἄλλας καὶ ὅτι τὰ τῆς ἡλικίας
15 ἀποκλίνει πρὸς τὸ ἔξωρον (T 3). (3) πλήν γέ εἰσὶν οἱ φασιν αὐτὸν καὶ ἑτέρας συγγεγραφεῖν πραγματείας, ὧν ἡμεῖς οὐδὲν οὐδέπω ἴσμεν. Ἐπιτομὴν δὲ αὐτὸν φασὶ τῶν περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀναγεγραμμένων ἐν ἐνὶ συντάξει βιβλίῳ· καὶ μὴν καὶ περὶ Τρωγλοδυτῶν βιβλία ε'. ἀλλὰ καὶ Ἐπιτομὴν τῆς Ἀντιμάχου Λύδης· καὶ πάλιν ἄλλην Ἐπιτομὴν τῶν συγγε-
20 γραφόντων ἢ περὶ συναγωγῆς θαυμασίων ἀνέμων· Ἐκλογάς τε ἱστοριῶν αὐτὸν συντάξαι· καὶ περὶ τῆς πρὸς φίλους οὐκ ἴσμεν.

(4) ἔστι δέ, ἐξ ὧν τὸν ἄνδρα τοὺς λόγους αὐτοῦ διελθόντες ἐπὶ ἐγνώμεν. μεγαλοπρεπὴς τε καὶ γνωμολογικός, καὶ τῷ μὲν τοῦ λόγου μεγέθει καὶ ἀξιώματι τῶν ἄλλων μᾶλλον χαίρων, λέξεσιν μὲντοι λογάσιν οὐ πάντ
25 προστεθειμένος, οὐδὲ διὰ τῶν ἐθίμων δὲ διὰ παντὸς πορευόμενος, γεννῶν δὲ αὐτὸς οὐ λέξεις, ἀλλ' εἴ τις ἄλλος δημιουργὸς τῆς περὶ τὰς λέξεις χρήσεως, καινὴν τινα μὴ καιναῖς κεχορημένος λέξεσι φαντασίαν πέμπουσιν ἀποτελεῖ τὴν γράσιν· οὕτω δὲ προσσηνὲς ὑποβάλλεται τὴν πρᾶξιν, ὥς
τὴν τε καινοτομίαν μὴ δοκεῖν εἶναι καινοτομίαν, καὶ τὸ σαφὲς οὐκ ἔλαττον
30 τῶν ἐξ ἑθους λέξεων παρέχειν. (5) κέχρηται δὲ καὶ γνώμας τὸ νουνεχὲς καὶ δραστήριον ἐπιδηλοῦσαι. τροπὰς δὲ ὑπέλθειν, εἴ τις ἄλλος, ἄριστα παρεσκευασμένος τὸ μὲν ἰδὲ καὶ κηλοῖν καὶ τὴν ψυχὴν διαχέον λεληθότως

5 die lesungen der Marciani AM verdanke ich Martini. 7—8 ὁ τοῦ Λέμβου Diels Doxogr. 148, 2 ὁ τοῦ λέμβρου Ph ὁ Λέμβος Casaubonus 8 αὐτῷ om M 9 Κινέου C Mueller Κινναίου Ph Κινναίαν Polyb. XXVIII 19, 1 (Κινεάν Ursinus) 10 ἐγνωσμένα M ἐγνωμεν A δὲ om M 16 οὐδὲν Bekker οὐδένα Ph 19—20 Ἐπιτομὴν — ἀνέμων: 2 titel (Συναγωγὴ θαυμασίων, Ἐπιτομὴ τῶν συγγεγρ. π. ἀνέμων) Jonsius, E Schwartz ἐθῶν o. νόμων C Mueller νομίμων v Gutschmid ἀκονομάτων Westermann ἀνθρώπων Rohde s. Phot. 250 p. 441 b 17 21 συντάξαι αὐτὸν M προσφιλοῦς M 25 δὲ om M 26 ἄλλος om M 27 καιναῖς M

δι' ὅλου διασπείρει τοῦ γράμματος, εἰς τροπὴν δὲ ὅ τι παρενέγκται, οὐδεμίαν λύπην δηλοῦσαν ἀφίησι. ποιεῖ δὲ αὐτῷ τοῦτο μάλιστα οὐχὶ ἢ τῶν λέξεων αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν μεταβολή, ἀλλ' ἢ ἀπὸ πραγμάτων ἐτέρων εἰς ἕτερα μετὰ τινος σοφῆς καὶ ἡρεμαίας μεταχειρήσεως μετάβασίς τε καὶ μετατροπή. ἀλλὰ γὰρ καὶ ἀντιλαβεῖν μὲν ὄνομα ῥήματος, ἀμείψαι δὲ τὸ ῥῆμα εἰς ὄνομα, καὶ λῦσαι μὲν λέξεις εἰς λόγους, συναγαγεῖν δὲ λόγον εἰς τύπον ὀνόματος, οὐδενὸς ἀνεπιτηδειότερος ὢν ἴσμεν. (6) καὶ ζηλωτὴς μὲν ἐστὶ Θουκυδίδου ἐν τε τῇ τῶν δημηγοριῶν δαψιλείᾳ τε καὶ διασκευῇ, τῷ μεγαλείῳ δὲ μὴ δευτερεύων τοῦ λόγου τῷ σαφεῖ παρελαύνει τὸν ἄνδρα. (7) ἀλλὰ γὰρ ὁ μὲν ἀνὴρ τοιοῦτος, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς γραμματικῆς ἔχων κλέος· εἰ δὲ καὶ τὸ τῆς ῥητορικῆς ἐπώνυμον αὐτῷ ἢ μὴ νήφουσα ψῆφος οὐκ ἐπέθετο, ἀλλὰ γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ οὐδὲν ἕλαττον τῶν γραμματικῶν οὐ δεύτερος ἢ τῶν ῥητόρων, δι' ὧν καὶ γράφει καὶ διδάσκει, καταφαίνεσθαι.

3 AGATHARCHID. Phot. Bibl. 250 p. 460 b 3: τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ
15 τῶν ἐθνῶν τῶν ἐκκειμένων πρὸς μεσημβρίαν, ὥς ἦν ἐφ' ἡμῖν, ἐν ἑβελίοις ἐπιμελῶς ἱστορήκαμεν· ὑπὲρ δὲ τῶν ἐν τῷ πελάγει νήσων ὕστερον τεθεωρημένων καὶ τῶν ἐξῆς ἐθνῶν καὶ τῶν εὐδῶν ὅσα φέρειν συμβαίνει τὴν Τρωγλοδύτην χώραν, ἡμεῖς μὲν παραιτησάμενοι τὴν ἐξήγησιν ἄρδην ἀπολελοίπαμεν, οὔτε τὸν πόνον τῆς ἡλικίας ὁμοίως ὑποφέρειν δυναμένης, πολλῶν
20 ἡμῖν ὑπὲρ τε τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ἀναγεγραμμένων, οὔτε τῶν ὑπομνημάτων διὰ τὰς κατ' Αἴγυπτον ἀποστάσεις ἀκριβῆ παραδιδόντων σκέψιν.

4 JOSEPH. AJ XII 5: Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος ὁ τὰς τῶν διαδόχων πράξεις συγγραψάμενος (s. F 20 b).

25 5 PLIN. NH I 7: ... ex auctoribus ... externis Herodoto (§ 10), Aristea (§ 10), Baetone (§ 11), Isigono (§ 12) Cratete (§ 13), Agatharchide (§ 29 = F 22), Calliphane (§ 15)

F

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΣΙΑΝ Α—Ι

30 (s. F 19. 20—22?)

B

1 (III 195, 14) DIOD. III 11: περὶ δὲ τῶν συγγραφῶν ἡμῖν διοριστέον, ὅτι πολλοὶ συγγεγράφασι περὶ τε τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, ὧν οἱ μὲν ψευδεὶ φήμηι πεπιστευκότες, οἱ δὲ παρ' ἑαυτῶν πολλὰ τῆς
35 ψυχαγωγίας ἔνεκα πεπλακότες, δικαίως ἂν ἀπιστοῖντο. (2) Ἀγαθαρχίδης

1 κατασπείρει M 4 μεταχειρήσεως A — ἰσεως M 12 ἐλάττων M 16 τῷ om A 18 μὲν add A 29 Τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν T 2 Ὑπὲρ τῆς Ἀσίας T 3 Τὰ περὶ τὴν Ἀσίαν F 1 Περὶ Ἀσίας F 3 Αἰ περὶ τῆς Ἀ. ἱστορίας F 4 Ἀσιατικά F 2

μὲν γὰρ ὁ Κνίδιος ἐν τῇ δευτέρῃ βίβλῳ τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν καὶ ὁ τὰς Γεωγραφίας συνταξάμενος Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέσιος κατὰ τὴν ὁγδόην βίβλον (V) καὶ τινες ἕτεροι τῶν ἐν Αἰγύπτῳ κατοικούντων, ἱστορηκότες τὰ πλεῖστα τῶν προειρημένων (c. 2—10) ἐν πᾶσι σχεδὸν ἐπιτυγχάνουσι. (3) καὶ γὰρ ἡμεῖς καθ' ὃν καιρὸν παρεβάλομεν εἰς Αἴγυπτον πολλοῖς μὲν τῶν ἱερέων ἐνετύχομεν, οὐκ ὀλίγοις δὲ καὶ πρεσβευταῖς ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας παροῦσιν εἰς λόγους ἀφικόμεθα· παρ' ὧν ἀκριβῶς ἕκαστα πυνθόμενοι καὶ τοὺς λόγους τῶν ἱστορικῶν ἐξελέξαντες τοῖς μάλιστα συμφωνοῦσιν ἀκόλουθον τὴν ἀναγραφὴν πεποιήμεθα.

H

10 2 (16) ATHEN. IV 42 p. 155 CD: (Duris 76 F 12) Ἀγαθαρχίδης ca. 324
 ὁ δὲ Κνίδιος ἐν ὁγδόῃ Ἀσιατικῶν ἱστορεῖ ὡς οἱ ἐστίωντες Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τῶν φίλων τὸ μέλλον παρατεθήσεσθαι τῶν τραγημάτων περιεχρύσουν· ὅτε δὲ θέλοιεν ἀναλίσκειν, περιελόντες τὸν χρυσὸν ἅμα τοῖς λειψάνοις ἐξεβαλλον, ἵνα τῆς μὲν πολυτελείας οἱ φίλοι θεαταὶ γίνωνται,
 15 οἱ δ' οἰκέται κύριοι. ἐπιλεησμένοι δ' ἴσαν οὗτοι, ὡς καὶ Δοῦρις ἱστορεῖ (76 F 37)

3 (18) — XII 55 p. 539 B—D: Φύλαρχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (81 F 41) καὶ Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος ἐν τῷ ἡ
 Περὶ Ἀσίας καὶ τοὺς ἑταίρους φασὶ τοὺς Ἀλεξάνδρου ὑπερβαλλούσῃ τρυ-
 20 φῇ χρῆσασθαι. ὧν εἰς ὧν καὶ ἄγων χρυσοῦς ἦλους ἐν ταῖς κρηπίδι [καὶ τοῖς ὑποθήμασιν] ἐφόρει. Κλεῖτος δ' ὁ Λενκὸς καλούμενος ὅτε χρηματίζειν μέλλοι, ἐπὶ πορφυρῶν ἱματίων διαπεριπατῶν τοῖς ἐντυγχάνουσιν διελέγετο. Περδίκκai δὲ καὶ Κρατερῶι φιλογυμναστοῦσιν ἡκολούθουν διφθέ-
 25 ραι σταδιαῖαι τοῖς μεγέθεσιν, ὅφ' αἷς περιλαμβάνοντες τόπον <εὐμεγέθη>
 ἐν ταῖς καταστρατοπεδείαις ἐγυμνάζοντο· ἡκολούθει δὲ αὐτοῖς καὶ ὑποζύγια πολλὰ τὰ τὴν κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν ἐν τῇ παλαιστρῇ χρεῖαν. Λεοννάτωι δὲ καὶ Μενελάωι φιλοκυνήγοις οὖσιν αὐλαῖαι σταδίων ἑκατὸν ἡκολούθουν, αἷς περιστάντες τὰς θήρας ἐκυνήγουν. τὰς δὲ χρυσᾶς πλα-
 30 τάνους καὶ τὴν χρυσοῦν ἄμπελον, ὅφ' ὧν οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐχρημάτιζον
 πολλάκις καθήμενοι, ... ἐλάττω φησὶν ὁ Φύλαρχος φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἑκάστοτε γινομένης παρ' Ἀλεξάνδρῳ δαπάνης. ἦν γὰρ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ (81 F 41)

Θ

4 (17) a) PHLEGON Macrob. 2: Ἰερώννμος ὁ συγγραφεὺς (154 T 2) (ca. 300)
 35 πολλοὺς μὲν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀνατλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν

12 [τῶν φίλων]? Kaibel 13 περιελόντες C περιελθόντες A 14 λειψάνοις Jac ἄλλοις A γίνονται A γίνονται Kaibel 18 ἡ Jac δεκάτω A 19 φασὶ Jac φησὶ A 20—21 [καὶ τοῖς ὑπ.] Kaibel 24 (εὐμεγέθη) Jac (Aelian. VH IX 3)

Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν Περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν. b) [LUKIAN.] Macrob. 22: Ἰερώννυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει. καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις, μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἑλλειπῇ.

$\overline{I}$

— ATHEN. XII 55 p. 539 B—D: s. F 3

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ $\overline{A—M\Theta}$

10 (s. F 18; 20)

$\overline{F}$

5 (1) ATHEN. VII 50 p. 297 D: φησὶ γοῦν Ἀγαθαρχίδης ἐν ἑκτῇ Εὐρωπιακῶν τὰς ὑπερφυνεῖς τῶν Κωπαίδων ἐγγέλεων ἱερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κατευχομένους οὐλὰς τ' ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς τοὺς Βοιωτούς. καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαποροῦντα τὸ τοῦ ἔθους παράδοξον καὶ πυνθανόμενον ἐν μόνον εἰδέναι φῆσαι τὸν Βοιωτὸν φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν τὰ προγονικὰ νόμιμα καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι.

$\overline{IB}$

20 6 (2) ATHEN. XII 33 p. 527 BC: περὶ δὲ Αἰτωλῶν Πολύβιος μὲν ἐν τρισκαιδεκάτῃ Ἱστοριῶν (1,1) φησιν ὡς διὰ τὴν τῶν πολέμων συνέχειαν καὶ τὴν τῶν βίων πολυτέλειαν κατάχρεοι ἐγένοντο. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν δωδεκάτῃ Ἱστοριῶν «Αἰτωλοί» φησὶ «τοσοῦτωι τῶν λοιπῶν ἐτοιμότερον ἔχουσι πρὸς θάνατον ὁσωιπερ καὶ ζῆν πολυ-
25 τελεῶς [καὶ] ἐκτενέστερον ζητοῦσι τῶν ἄλλων.»

$\overline{IF}$

7 (3) ATHEN. XII 74 p. 550 BC: Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ ἐκκαιδε- ca. 250 κάτῃ Εὐρωπιακῶν Μάγαν φησὶ τὸν Κυρήνης βασιλεύσαντα ἔτη πεντήκοντα ἀπολέμητον γενόμενον καὶ τρυφῶντα κατάσαρξον γενέσθαι ἐκτόπως τοῖς ὄγκοις κατὰ τὸν ἔσχατον καιρὸν καὶ ὑπὸ τοῦ πάχους ἀποπνιγῆναι δι' ἀργίαν σώματος καὶ τῷ προσφέρεσθαι πλῆθος τροφῆς. (es folgen F 10; 11).

$\overline{I\Theta}$

8 (4) ATHEN. XIV 64 p. 650 F: σίδας δ' ὅτι τὰς ῥοιάς καλοῦσι Βοιωτοὶ Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ τῶν Εὐρωπιακῶν οὕτως γρά-

9 Τὰ κατὰ τ. Εὐ. Τ 2 Ὑπερ τ. Εὐ. Τ 3 Εὐρωπιακά F 5; 7—12; 14—17 Ἱστορίαι F 6; 13 15 ἔθους Elmsley γένους A 16 φάσκειν τε om C φάσκοντα ὅτι Kaibel 25 [καὶ] Meineke 31 τῷ A¹ τὸ A²

φει· «ἀμφισβητούντων Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς περὶ τῆς
 χώρας ἣν καλοῦσι Σίδας, Ἐπαμ(ε)ινώνδας δικαιολογού-
 μενος ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἀριστερᾶς μεταλαβὼν κεκρυμμένην
 ῥόαν καὶ δείξας ἤρετο τί καλοῦσι τοῦτο. τῶν δ' ἐλπόντων
 5 ῥόαν, ἄλλ' ἡμεῖς, εἶπε, σίδαν — ὁ δὲ τόπος τοῦτ' ἔχει
 τὸ φυτὸν ἐν αὐτῷ πλεῖστον, ἀφ' οὗ τὴν ἐξ ἀρχῆς εἵληφε
 προσηγορίαν — καὶ ἐνίκησεν.»

KB

9 (5) ATHEN. VI 49 p. 246 E: Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ οα. 250/40
 10 β καὶ εἰκοστῇ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἀριστομάχου τοῦ Ἀργείων τυράννου παρὰ-
 σιτον γενέσθαι φησὶν Ἀνθεμόκριτον τὸν παγκρατιαστήν.

KZ

10 (6) ATHEN. XII 74 p. 550 CD: (vorausgeht F 7) παρὰ δὲ α. 244/3
 Λακεδαιμονίοις ὁ αὐτὸς ἰστορεῖ διὰ τῆς ἐβδόμης καὶ εἰκοστῆς οὗ τῆς τυ-
 15 χούσης ἀδοξίας νομιζέσθαι, εἴ τις [ἦν] ἢ τὸ σχῆμα ἀνανδρότερον ἔχων ἢ
 τὸν ὄγκον τοῦ σώματος προπετῇ ἐφαίνετο, γυμνῶν κατὰ δέκα ἡμέρας
 παρισταμένων τοῖς ἐφόροις τῶν νέων. κάθεώρων δ' οἱ ἔφοροι καὶ καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν καὶ τὰ περὶ τὴν ἔνδυσιν καὶ τὴν στρωμνὴν τῶν νέων.
 εἰκότως· καὶ γὰρ ὀψοποιοὶ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις κρέως σκευασίας,
 20 ἄλλου δ' οὐδενός.

11 (6) — XII 74 p. 550 DE: κὰν τῇ δὲ † ἐβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ ὁ
 Ἀγαθαρχίδης ἔφη ὡς Λακεδαιμόνιοι Ναυκλείδην τὸν Πολυβιάδου παντελῶς
 ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι καὶ παχὺν διὰ τρυφὴν γενόμενον καταβιβάσαντες
 εἰς μέσσην τὴν ἐκκλησίαν καὶ Λυσάνδρου πολλὰ ὀνειδίσαντος ἐν τῷ κοινῷ
 25 ὡς τρυφῶντι παρ' ὀλίγον ἐξέβαλον ἐκ τῆς πόλεως, ἀπειλήσαντες τοῦτο
 ποιήσιν, εἰ μὴ τὸν βίον ἐπανορθώσοιτο· ἐλπόντος τοῦ Λυσάνδρου ὅτι καὶ
 Ἀγησίλαος, ὅτε διέτριβεν περὶ τὸν Ἑλλησποντον πολεμῶν τοῖς βαρβάροις,
 ὀρῶν τοὺς Ἀσιαγενεῖς ταῖς μὲν στολαῖς πολυτελῶς ἡσκημένους, τοῖς σώμασιν
 δ' οὕτως ἀχρεῖους ὄντας, γυμνοὺς πάντας ἐκέλευσε τοὺς ἀλίσκομένους ἐπὶ
 30 τὸν κήρυκα ἄγειν καὶ χωρὶς πωλεῖν τὸν τούτων ἱματισμόν, ὅπως οἱ σύμμα-

15 [ἦν] Schweighaeuser ἢ τὸ χροῶμα ἀν. [ἔχων] ἢ τ. δ. τ. σ. προπετῇ
 (ἔχων)? vgl. Aelian. VH XIV 7 μηδένα τῶν Λακεδαιμονίων ἀνανδρότερον ὀρᾶσθαι
 τὴν χρῶαν ἢ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος ἔχειν ὑπὲρ τὰ γυμνάσια. 16 προπετῇ E
 προπετῆς A διὰ δέκα ἡμερῶν Ael 17 κάθεώρων Kaibel ἐτίθεντο δὲ καὶ
 φροντίδα — πολυπραγμονεῖν Ael 18 ἡμέραν om Ael 19 κρέως μόνου Ael
 21 ὀγδόῃ καὶ εἰ. C Mueller τῇ (αὐτῇ) δὲ [ἐβδ. κ. εἰ.]? 22 Ἀγαθαρχίδης A
 vgl. Plut. mor. 733 B 26 ἐπανορθώσοιτο Wilamowitz — αὐτο AE ἐὰν μὴ —
 μεθασκρόσεται Ael 28 ταῖς μὲν (στολαῖς μὲν E) Schweighaeuser τοὺς μὲν A

χοι γινώσκοντες, διότι πρὸς μὲν ἄθλα μεγάλα, πρὸς δ' ἄνδρας εὐτελεῖς
δ' ἁγῶν συνέστηκε, προθυμότερον ταῖς ψυχαῖς ὀρμῶσιν ἐπὶ τοὺς ἐναντίους.

 $\overline{KH}$

12 (7) ATHEN. IV 66 p. 168 D: Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ
8 ὁγδόῃ πρὸς ταῖς $\overline{\kappa}$ τῶν Εὐρωπιακῶν «Γνώσιππον» φησὶν «ἄσωτον
γενόμενον ἐν τῇ Σπάρτῃ ἐκώλυον οἱ ἔφοροι συναναστρέ-
φεσθαι τοῖς νέοις.»

 $\overline{A}$

13 (8) ATHEN. VI 59 p. 251 F: Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ
10 τῶν Ἱστοριῶν «Αἰρήσιππος» φησὶν «ὁ Σπαρτιάτης, ἄνθρωπος
οὐ μετρίως φανῆλος οὐδὲ δοκῶν χρηστὸς εἶναι, πιθανὸν δ'
ἔχων ἐν κολακείᾳ λόγον καὶ θεραπεῦσαι τοὺς εὐπόρους
μέχρι τῆς τύχης δεινός.»

 $\overline{AA}$

14 (9) ATHEN. XII 35 p. 528 A: (voraufgeht F 16) ἐν δὲ τῇ $\overline{\lambda\alpha}$ a. 217
Ζακυνθίους φησὶν ἀπείρους εἶναι πολέμου διὰ τὸ ἐν εὐπορίᾳ καὶ πλού-
τῳ τρυφῶντας ἐθίζεσθαι.

 $\overline{AA}$

15 15 (10) ATHEN. IX 38 p. 387 C: Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν c. 202?
20 τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐρωπιακῶν περὶ τοῦ Φάσιδος ποταμοῦ
τὸν λόγον ποιούμενος γράφει καὶ ταῦτα· «πληθὺς δ' ὀρνίθων τῶν
καλουμένων φασιανῶν φοιτᾷ τροφῆς χάριν πρὸς τὰς
ἐκβολὰς τῶν στομάτων.»

 $\overline{AE}$

25 16 (11) ATHEN. XII 35 p. 527 F: Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τρια- a. 197?
κοστῇ πέμπτῃ τῶν Εὐρωπιακῶν «Ἀρνακταῖς» φησὶ «Ἀρκίας
ὄμοροι ὄντες Λιμυρεῦσι διὰ τὴν περὶ τὸν βίον ἀσωτίαν
καὶ πολυτέλειαν κατὰ χρεοὶ γενόμενοι καὶ διὰ τὴν ἀργίαν
καὶ φιληδονίαν ἀδυνατοῦντες ἀποδοῦναι τὰ δάνεια
30 προσέκλιναν ταῖς Μιθριδάτου ἐλπίσιν ἄθλον ἔξειν
νομίσαντες χρεῶν ἀποκοπᾶς.»

 $\overline{AH}$

17 (12) ATHEN. VI 103 p. 272 D: Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν
τῇ ὁγδόῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐρωπιακῶν Λαρδανεῖς φησι δούλους κε-

κτῆσθαι τὸν μὲν χιλίους, τὸν δὲ καὶ πλείους· τούτων δ' ἕκαστον ἐν μὲν εἰρήνῃ γεωργεῖν, ἐν πολέμῳ δὲ λοχίζεσθαι ἡγεμόνα νέμοντας τὸν ἴδιον δεσπότην.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

5 s. V

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ (?)

(T 2)

ΕΚΛΟΓΑΙ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

(T 2)

10

Fragmente ohne Buchtitel.

18 (13) ATHEN. I 51 p. 28 D: ἐν δὲ Ἰοσμὶ τῇ κατὰ τὸν Ἀδρίαν νήσῳ Ἀγαθαρχίδης φησὶν οἶνον γίνεσθαι ὃν πᾶσι συγκρινόμενον καλλίῳ εὐρίσκεισθαι.

19 (15) DIOD. I 32—41, 3: ὁ γὰρ Νεῖλος φέρεται μὲν ἀπὸ μεσημβρίας
 15 ἐπὶ τὴν ἄρκτον, τὰς πηγὰς ἔχων ἐκ τόπων ἀοράτων, οἱ κεῖνται τῆς ἐσχάτης Αἰθιοπίας κατὰ τὴν ἔρημον, ἀπρὸς αὐτὴν τῆς χώρας οὐσης διὰ τὴν τοῦ καύματος ὑπερβολὴν. (2) μέγιστος δ' ὢν τῶν ἀπάντων ποταμῶν καὶ πλείστην γῆν διεξιὼν καμπὰς ποιεῖται μεγάλας, ποτὲ μὲν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπιστρέφων, ποτὲ δ' ἐπὶ τὴν
 20 ὀσύν καὶ τὴν Λιβύην ἐκκλίνειν· φέρεται γὰρ ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν ὄρων μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς στάδια μάλιστα πῶς μύρια καὶ δισχίλια σὺν αἰς ποιεῖται καμπαῖς. (3) κατὰ δὲ τοὺς ὑποκάτω τόπους συστέλλεται τοῖς ὄγκοις αἰὲ μᾶλλον, ἀποσπώμενον τοῦ ῥεύματος ἐπ' ἀμφοτέρως τὰς παρακειμένας ἡπείρους. (4) τῶν δ' ἀποσχιζομένων μερῶν τὸ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ἐκκλίνειν ὕψ' ἄμμου καταπίνεται τὸ βάθος ἐχούσης ἀπιστον, τὸ δ' εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐναντίως ἐκχεόμενον εἰς τέλματα
 25 παμμεγέθη καὶ λίμνας ἐκτρέπεται μεγάλας καὶ περιοικουμένας γένεσι πολλοῖς. (5) εἰς δὲ τὴν Αἴγυπτον ἐμβάλλει τῇ μὲν δέκα σταδίων, τῇ δ' ἑλαττον τούτων, οὐκ ἐπ' εὐθείας φερόμενος, ἀλλὰ καμπὰς παντοίας ποιούμενος· ποτὲ μὲν γὰρ ἐλίσσεται πρὸς τὴν ἑω, ποτὲ δὲ πρὸς τὴν ἐσπέραν, ἔστι δ' ὅτε πρὸς τὴν μεσημβρίαν, εἰς τοῦπίσω λαμβάνων τὴν παλίρροιν. (6) ὅρη γὰρ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ποταμοῦ
 30 παρῇκει, πολλὴν μὲν τῆς παραποταμίας ἐπέχοντα, διειλημμένα δὲ φάραγξι καὶ κρημνοῖς στενοπόροις, οἷς ἐμπίπτον τὸ θεῖμα παλίσσυνται διὰ τῆς πεδιάδος καὶ πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἐφ' ἱκανὸν τόπον ἐνεχθὲν πάλιν ἐπὶ τὴν κατὰ φύσιν φορὰν ἀποκαθίσταται. (7) τηλικαύτην δ' ἔχων ὑπεροχὴν ἐν πᾶσιν ὁ ποταμὸς οὗτος μόνος τῶν ἄλλων ἄνευ βίας καὶ κυματώδους ὁρμῆς τὴν φύσιν ποιεῖται, πλὴν ἐν τοῖς καλοῦ-
 35 μένοις καταράκταις. (8) τόπος γὰρ τίς ἐστι μήκει μὲν δέκα σταδίων, κατάντης δὲ καὶ κρημνοῖς συγκλειόμενος εἰς στενὴν ἐντομὴν, ἅπας δὲ τραχὺς καὶ φαραγγώδης, ἔτι δὲ πέτρους ἔχων πυκνοὺς καὶ μεγάλους εὐκρίτους σκοπέλους. τοῦ δὲ ῥεύματος περὶ τούτους σχιζομένου βιαιότερον καὶ πολλᾶκις διὰ τὰς ἐγκοπὰς ἀνακλωμένον πρὸς ἐναντίαν τὴν καταφορὰν συνίστανται δίνειν θαυμάσια. (9) πᾶς δ' ὁ μεσάζων τόπος

1 lücke nach χιλίους Meineke 21 καμπαῖς: περιέληφε — Μερόην (= 33, 1),
 ἢ εἴκοσι ὀνοῖν σταδίων ἐστὶ τὸ πλάτος add C 22 παρακειμένας add C 24 ἐκχεό-
 μενον C εἰσχ— cett 26 ἐλάττω D 28 πρὸς τὴν ἑω ποτὲ δὲ om D 35 μὲν
 om D μὲν ὡς vulg 39 μεσάζων: νησίων C

ὑπὸ τῆς παλιρροίας ἀφροῦ τε πληροῦται καὶ τοῖς προσιούσι μεγάλην παρέχεται κατάπληξιν· καὶ γὰρ ἡ καταφορά τοῦ ποταμοῦ οὕτως ἐστὶν ὀξεῖα καὶ βίαιος ὥστε δοκεῖν μηδὲν βέλους διαφέρειν. (10) κατὰ δὲ τὴν πλήρωσιν τοῦ Νείλου, τῶν σκοπέλων κατακλυζομένων καὶ παντὸς τοῦ τραχύνοντος τόπου τῷ πλήθει τοῦ ῥεύματος 5 καλυπτομένου, καταπλέουσι μὲν τινες κατὰ τοῦ καταράκτου λαμβάνοντες ἐναντίους τοὺς ἀνέμους, ἀναπλεῖσαι δὲ οὐδεὶς δύναται, νικώσης τῆς τοῦ ποταμοῦ βίας πᾶσαν ἐπίνοιαν ἀνθρωπίνην. (11) καταράκται μὲν οὖν εἰσι τοιοῦτοι πλείους, μέγιστος δ' ὁ πρὸς τοῖς μεθορίοις τῆς Αἰθιοπίας τε καὶ τῆς Αἰγύπτου.

(33) περιεῖλθε δ' ὁ ποταμὸς καὶ ΝΗΣΟΥΣ ἐν αὐτῷ, κατὰ μὲν τὴν Αἰθιοπίαν 10 ἄλλας τε πλείους καὶ μίαν εὐμεγέθη, τὴν ὀνομαζομένην Μερόην, ἐν ἣ καὶ πόλις ἐστὶν ἀξιόλογος ὁμώνυμος τῇ νήσῳ, κτίσαντος αὐτὴν Καμβόσου καὶ θεμένου τὴν προσηγορίαν ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μερόης. (2) ταύτην δὲ τῷ μὲν σχήματι φασιν ὑπάρχειν θυρεῶι παραπλησίαν, τῷ δὲ μεγέθει πολὺν προέχειν τῶν ἄλλων νήσων τῶν ἐν τούτοις τοῖς τόποις· τὸ μὲν γὰρ μῆκος αὐτῆς εἶναι λέγουσι σταδίων τριαχιλίων, 15 τὸ δὲ πλάτος χιλίων. ἔχειν δ' αὐτὴν καὶ πόλεις οὐκ ὀλίγας, ὧν ἐπιφανεστάτην ὑπάρχειν τὴν Μερόην. (3) παρήκειν δὲ τῆς νήσου τὸν περικλυζόμενον πάντα τόπον ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης θῖνας ἔχοντας ἄμμιον μέγεθος ἀέριον, ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κορηνοὺς κατερωγότας. ὑπάρχειν δ' ἐν αὐτῇ καὶ μέταλλα χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου καὶ χαλκοῦ· πρὸς δὲ τούτοις ἔχειν πλήθος ἔβενου λίθων τε πολυτελῶν 20 γένη παντοδαπά. (4) καθόλου δὲ τοσαύτας νήσους ποιεῖν τὸν ποταμὸν ὥστε τοὺς ἀκούοντας μὴ ῥαιδίως πιστεῦσαι· χωρὶς γὰρ τῶν περικλυζομένων τόπων ἐν τῷ καλουμένῳ Δέλτα [τάς] ἄλλας εἶναι νήσους πλείους τῶν ἑπτακοσίων, ὧν τὰς μὲν ὑπὸ Αἰθιόπων ἐπαντλουμένας γεωργεῖσθαι κέγχρωι, τὰς δὲ πλήρεις ὑπάρχειν ὄψεων καὶ κυνοκεφάλων καὶ ἄλλων θηρίων παντοδαπῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπροσίτους εἶναι τοῖς 25 ἀνθρώποις.

(5) ὁ δ' οὖν Νεῖλος κατὰ τὴν Αἴγυπτον εἰς πλείω μέρη σχιζόμενος ποιεῖ τὸ καλούμενον ἀπὸ τοῦ σχήματος ΔΕΛΤΑ. (6) τούτου δὲ τὰς μὲν πλευρὰς καταγράφει τὰ τελευταῖα τῶν ῥευμάτων, τὴν δὲ βάσιν ἀναπληροῖ τὸ δεχόμενον πέλαγος τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ. (7) ἐξίησι δ' εἰς τὴν θάλατταν ἑπτὰ στόμασιν, ὧν τὸ μὲν 30 πρὸς ἑὸ κεκλιμένον καὶ πρῶτον καλεῖται Πηλουσιακόν, τὸ δὲ δεύτερον Τανιτικόν, εἰτα Μενδήσιον καὶ Φανιτικόν καὶ Σεβεννιτικόν, ἔτι δὲ Βολβίτινον καὶ τελευταῖον Κανωβικόν, ὃ τινες Ἡρακλεωτικόν ὀνομάζουσιν. (8) ἔστι δὲ καὶ ἕτερα στόματα χειροποίητα, περὶ ὧν οὐδὲν κατεπεῖγει γράφειν. ἐφ' ἐκάστῳ δὲ πόλις τετελείσθαι διαιρουμένη τῷ ποταμῷ καὶ καθ' ἐκάτερον μέρος τῆς ἐκβολῆς ζεύγμασι καὶ φυλα- 35 καῖς εὐκαίροις διειλημμένη. ἀπὸ δὲ τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος διωρὺς ἐστὶ χειροποίητος εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν. (9) ταύτην δ' ἐπεβάλετο πρῶτος κατασκευάζειν Νεκῶς ὁ Ψαμμητίχου, μετὰ δὲ τοῦτον Δαρεῖος ὁ Πέρσης, καὶ προκόψας τοῖς ἔργοις ἕως τινὸς τὸ τελευταῖον εἶασεν αὐτὴν ἀσυντέλεστον. (10) ἐδι- δάχθη γὰρ ὑπὸ τινῶν ὅτι διορύξας τὸν ἰσθμὸν αἴτιος ἔσται τοῦ κατακλυσθῆναι τὴν 40 Αἴγυπτον· μετεωροτέρην γὰρ ἀπεδείκνυν ὑπάρχειν τῆς Αἰγύπτου τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν. (11) ὕστερον δὲ ὁ δεύτερος Πτολεμαῖος συντέλεσεν αὐτὴν, καὶ κατὰ τὸν ἐπικαιρότατον τόπον ἐμχανήσατό τι φιλότεχρον διάφραγμα· τοῦτο δ' ἐξήνοιγεν, ὅποτε βοῦλοιτο διαπλεῦσαι, καὶ ταχέως πάλιν συνέκλειεν, εὐστόχως ἐκλαμβανομένης τῆς

18—19 καὶ ἀργύρου om D καὶ δ. καὶ σιδήρου om C 19 πολυτελῶν om C
22 [τάς] Jac 23 ὑπαντλουμένους C 24 τῶν ἄλλων D 29 ποταμοῦ: Νείλου C
31 φατμνιτικόν CD 32 κανωβιτικόν D 37 νεκαδς C

χρείας. (12) ὁ δὲ διὰ τῆς διώρυχος ταύτης θέων ποταμὸς ὀνομάζεται μὲν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Πτολεμαῖος, ἐπὶ δὲ τῆς ἐκβολῆς πόλιν ἔχει τὴν προσαγορευομένην Ἀρσινόην.

(34) τὸ δ' οὖν Δέλτα τῇ Σικελίᾳ τῷ σχήματι παραπλήσιον ὑπάρχον τῶν μὲν
 5 πλεονῶν ἑκατέραν ἔχει σταδίων ἑπτακοσίων καὶ πενήκοντα, τὴν δὲ βάσιν θαλάττῃ
 προσκλυζομένην σταδίων χιλίων καὶ τριακοσίων. (2) ἡ δὲ νῆσος αὕτη πολλαῖς
 διώρυξι χειροποιήτοις διείληπται καὶ χώραν περιέχει καλλιστην τῆς Αἰγύπτου.
 ποταμὸς χωστός γὰρ οὕσα καὶ κατάρρυτος πολλοὺς καὶ παντοδαποὺς ἐκφέρει καρπούς,
 τοῦ μὲν ποταμοῦ διὰ τὴν κατ' ἔτος ἀνάβασιν νεαρὰν ἰλὸν αἰὲ καταχέοντος, τῶν δ'
 10 ἀνθρώπων ῥαϊδίως ἅπασαν ἀρδεύοντων διὰ τινος μηχανῆς, ἣν ἐπενόησε μὲν Ἀρχι-
 μῆδης ὁ Συρακόσιος, ὀνομάζεται δὲ ἀπὸ τοῦ σχήματος κοχλίας. (3) πρᾶξιαν δὲ τοῦ
 Νείλου τὴν ὅσιν ποιουμένου καὶ γῆν πολλὴν καὶ παντοδαπὴν καταφέροντος, ἔτι δὲ
 κατὰ τοὺς κοίλους τόπους λιμνάζοντος, ἔλη γίνεται πάμφορα. (4) ὅτι γὰρ ἐν αὐτοῖς
 φθονταὶ παντοδαπαὶ τῇ γεύσει καὶ καρπῶν καὶ καυλῶν ἰδιάζουσαι φύσεις, πολλὰ
 15 συμβαλλόμεναι τοῖς ἀπόροις τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῖς ἀσθενέσι πρὸς αὐτάρκειαν.
 (5) οὐ γὰρ μόνον τροφὰς παρέχονται ποικίλας καὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐτοιμὰς καὶ
 δαψιλεῖς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸ ζῆν ἀναγκαίων οὐκ ὀλίγα φέρουσι βοηθή-
 ματα. (6) λωτός τε γὰρ φύεται πολὺς, ἐξ οὗ κατασκευάζουσιν ἄρτους οἱ κατ'
 Αἴγυπτον δυναμένους ἐκπληροῦν τὴν φυσικὴν τοῦ σώματος ἐνδεῖαν, τό τε κιβώριον
 20 δαψιλέστατον ὑπάρχον φέρει τὸν καλούμενον Αἰγύπτιον κύαμον. (7) ἔστι δὲ καὶ
 δένδρων γένη πλείονα, καὶ τούτων αἱ μὲν ὀνομαζόμεναι περσαῖαι καρπὸν διάφορον
 ἔχουσι τῇ γλυκύτητι, μετενεχθέντος ἐξ Αἰθιοπίας ὑπὸ Περσῶν τοῦ φυτοῦ κατ' ὄν
 καιρὸν Καμβύσης ἐκράτησεν ἐκείνων τῶν τόπων. (8) τῶν δὲ συκαμίνων αἱ μὲν τὸν
 τῶν μύρων καρπὸν φέρουσιν, αἱ δὲ τὸν τοῖς σκύοις ἐμπερῆ, καὶ παρ' ὅλον σχεδὸν
 25 τὸν ἐνιαυτὸν αὐτοῦ φρυγμένου συμβαίνει τοὺς ἀπόρους καταφυγὴν ἐτοίμην ἔχειν τῆς
 ἐνδεείας. (9) τὰ δὲ βᾶτα καλούμενα μυξάρια συνάγεται μὲν κατὰ τὴν ἀποχώρησιν
 τοῦ ποταμοῦ, διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τῆς φύσεως αὐτῶν ἐν τραγῆματος μέρει κατα-
 ναλίσκεται. (10) κατασκευάζουσι δὲ καὶ ἐκ τῶν κριθῶν Αἰγύπτιοι πόμα λειπτόμενον
 οὐ πολὺ τῆς περὶ τὸν οἶνον εὐωδίας, δ' καλοῦσι ζῦθος. (11) χρῶνται δὲ καὶ πρὸς
 30 τὴν τῶν λύκων καὶ σκίων ἐπιχέοντες ἀντ' ἐλαίου τὸ ἀποθλιβόμενον ἐκ τινος φυτοῦ,
 προσαγορευόμενον δὲ κίκι. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τὰ δυνάμενα τὰς ἀναγκαίας χρείας
 παρέχεσθαι τοῖς ἀνθρώποις δαψιλῇ φύεται κατὰ τὴν Αἴγυπτον, ὑπὲρ ὧν μακρὸν ἂν
 εἴη γράφειν.

(35) ΘΗΡΙΑ δ' ὁ Νεῖλος τρέφει πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ταῖς ἰδέαις ἐξηλλαγμένα,
 35 δύο δὲ διάφορα, τὸν τε κροκόδειλον καὶ τὸν καλούμενον ἵππον. (2) τούτων δ' ὁ μὲν
 κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστος, ὥς ἂν ὡς μὲν τοῦ ζώου τούτου τίκτοντος
 τοῖς χηνεῖσι παραπλήσια, τοῦ δὲ γεννηθέντος ἀύξομένου μέχρι πηχῶν ἑκατάδεκα.
 (3) καὶ μακρόβιον μὲν ἔστιν ὥς κατ' ἀνθρώπου, γλωτταν δὲ οὐκ ἔχει. τὸ δὲ σῶμα
 θαυμασιῶς ὑπὸ τῆς φύσεως ὠχύρῳται· τὸ μὲν γὰρ δέρμα αὐτοῦ πᾶν φοσιδωτὸν ἔστι
 40 καὶ τῇ σκληρότητι διάφορον· ὁδόντες δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπάρχουσι πολλοί,
 δύο δὲ οἱ χαυλιόδοντες πολὺ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων διαλλάττοντες. (4) σαρκοφαγεῖ
 δ' οὐ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ζώων τὰ προσπελά-
 ζοντα τῷ ποταμῷ· καὶ τὰ μὲν δῆγματα ποεῖ ἀδρά καὶ χαλεπὰ, τοῖς δ' ὄνυξι δεινῶς

16 καὶ πᾶσι: καὶ om C 20—21 καὶ δένδρων καὶ φύσεις πλείους καὶ
 τούτων C 21 περσαῖαι C περσεῖαι? 24 τῶν om D 26 μυξάρια om C del
 Vogel 30 <μὲν> ἔκ? 39 γὰρ om D παμφοσιδωτόν D 40 διαφέρον C
 42 τῆς om D 43 ἀδρά: μεγάλη C

σπαράττει καὶ τὸ διαιρεθὲν τῆς σαρκὸς παντελῶς ἀπεργάζεται δυοῖατον. (5) ἐδηρεύετο δὲ ταῦτα τὰ ζῶα τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἀγκίστροις ἔχουσιν ἐπιδεδε-
 λεασμένας ὑείας σάρκας, ὕστερον δὲ ποτὲ μὲν δικτύοις παχέειν ὥσπερ εἰς τινες ἰχθῆς,
 ποτὲ δ' ἐμβολίοις σιδηροῖς ἐκ τῶν ἀκάτων τυπτόμενα συνεχῶς εἰς τὴν κεφαλὴν.
 5 (6) πλήθος δ' αὐτῶν ἀμύθητόν ἐστι κατὰ τε τὸν ποταμὸν καὶ τὰς παρακειμένας
 λίμνας, ὥς ἂν πολυγόνων τε ὄντων καὶ σπανίως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀναιρουμένων·
 τῶν μὲν γὰρ ἐγχωρίων τοῖς πλείστοις νόμιμόν ἐστιν ὡς θεὸν σέβειν τὸν κροκοδείλον,
 τοῖς δ' ἄλλοφύλοις ἀλυσιτελής ἐστιν ἡ θήρα παντελῶς, οὐκ οὕσης ἐδώδιμου τῆς
 σαρκός. (7) ἀλλ' ὁμοῦ τοῦ πλήθους τούτου φερόμενον κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις
 10 κατεσκεύασε μέγα βοήθημα· ὁ γὰρ καλούμενος ἰχνεύμων, παραπλήσιος ὢν μικρῷ
 κυνί, περιέρχεται τὰ τῶν κροκοδείλων διὰ συντρίβων, τίκτοντος τοῦ ζώου παρὰ τὸν
 ποταμὸν, καὶ τὸ θανατασιώτατον οὔτε κατεσθίων οὔτε ὠφελούμενος οὐδὲν διατελεῖ
 φυσικὴν τινα χρεῖαν καὶ κατηραγκασμένην ἐνεργῶν εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν.
 (8) ὁ δὲ καλούμενος ἵππος τῷ μεγέθει μὲν ἐστὶν οὐκ ἐλάττω πηχῶν πέντε· τετρά-
 15 πους δ' ὢν καὶ δίχηλος παραπλησίως τοῖς βοῦσι τοὺς χαυλιόδοντας ἔχει μείζους τῶν
 ἄγριων ὄντων, τρεῖς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὅτα δὲ καὶ κέροντα καὶ φωνὴν ἱπποῦ
 παρεμφερῆ, τὸ δ' ὅλον κύτος τοῦ σώματος οὐκ ἀνόμοιον ἐλέφαντι, καὶ δέρμα πᾶν-
 των σχεδὸν τῶν θηρίων ἰσχυρότατον. (9) ποτάμιον δὲ ὑπάρχον καὶ χερσαῖον τὰς
 μὲν ἡμέρας ἐν τοῖς ὕδασι ποιεῖ γυμναζόμενον κατὰ βάρους, τὰς δὲ νύκτας ἐπὶ τῆς
 20 χώρας κατανέμεται τὸν τε σῖτον καὶ τὸν χόρτον, ὥστε εἰ πολῦτεκνον ἦν τοῦτο τὸ
 ζῷον καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἔτικτεν, ἐλυμαίνεται ἂν ὀλοσχερῶς τὰς γεωργίας τὰς κατ'
 Αἴγυπτον. (10) ἀλίσκεται δὲ καὶ τοῦτο πολυχειραία τῶν τυπτόντων τοῖς σιδηροῖς
 ἐμβολίοις· ὅπου γὰρ ἂν φανῇ, συνάγουσιν ἐπ' αὐτὸ πλοῖα καὶ περιστάντες κατα-
 τραυματίζουσιν ὥσπερ τισὶ κοπεδοῖν ἐπὶ σιδηροῖς ἀγκίστροις, εἰθ' ἐνὶ τῶν ἐμπαγόντων
 25 ἐνάπτοντες ἀρχὰς στυπνίνας ἀφίᾳσι, μέχρ' ἂν ὅπου παραλυθῇ γενόμενον ἔξαιμον.
 (11) τὴν μὲν οὖν σάρκα σκληρὰν ἔχει καὶ δύσπεπτον, τῶν δ' ἐντοσθεν οὐδὲν ἐδώδιμον,
 οὔτε σπλάγχχνον οὔτ' ἐγκοιλίον. (36) χωρὶς δὲ τῶν εἰρημένων θηρίων ὁ Νεῖλος
 ἔχει παντοῖα γένη ΙΧΘΥΩΝ καὶ κατὰ τὸ πλήθος ἀπιστα· τοῖς γὰρ ἐγχωρίοις οὐ μόνον
 ἐκ τῶν προσφάτως ἀλικομένων παρέχεται θαψιλὴ τὴν ἀπόλαυσιν, ἀλλὰ καὶ πλήθος
 30 εἰς ταριχείαν ἀνίησιν ἀνέκλειπτον.
 (2) καθόλου δὲ ταῖς εἰς ἀνθρώπους ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΙΣ ὑπερβάλλει πάντας τοὺς
 κατὰ τὴν οἰκουμένην ποταμούς. τῆς γὰρ πληρώσεως τὴν ἀρχὴν ἀπὸ θερινῶν
 τροπῶν ποιούμενος αὐξεται μὲν μέχρ' ἵσης τοῦ ἡμερῆς τῆς μετοπωρινῆς, ἐπάγων δ'
 αἰεὶ νέαν ἰλὸν βρέχει τὴν γῆν ὁμοῦς τὴν τε ἀρχὴν καὶ σπόριμον καὶ φυτεύσιμον
 35 τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἂν οἱ γεωργοὶ τὴν χώραν ἐθελήσωσι. (3) τοῦ γὰρ ὕδατος
 πρᾶεως φερομένου ῥαϊδίως ἀποτρέπουσιν αὐτὸν μικροῖς χώμασι καὶ πάλιν ἐπάγουσιν
 εὐχερῶς ταῦτα διαιροῦντες, ὅταν δόξῃ συμφέρειν. (4) καθόλου δὲ τοσαύτην τοῖς
 μὲν ἔργοις εὐκοπίαν παρέχεται, τοῖς δ' ἀνθρώποις λυσιτέλειαν, ὥστε τοὺς μὲν πλεί-
 στους τῶν γεωργῶν τοῖς ἀναξηρανομένοις τῆς γῆς τόποις ἐφισταμένους καὶ τὸ σπέρμα
 40 βάλλοντας ἐπάγειν τὰ βοσκήματα καὶ τούτοις συμπατήσαντας μετὰ τέτταρας ἢ πέντε
 μῆνας ἀπαντᾶν ἐπὶ τὸν θεραισμόν, ἐνίοις δὲ κούφοις ἀρότροις ἐπαγαγόντας βραχέως
 τὴν ἐπιφάνειαν τῆς βεβρεγμένης χώρας σωροὺς ἀναιρεῖσθαι τῶν καρπῶν χωρὶς
 δαπάνης πολλῆς καὶ κακοπαθείας. (5) ὅλως γὰρ πᾶσα γεωργία παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις
 ἔθνεσι μετὰ μεγάλων ἀναλωμάτων καὶ ταλαιπωριῶν διοικεῖται, παρὰ δ' Αἰγυπτίοις

12 οὐ κατεσθίων D 14 ἐλάττω D 18 δὲ Dindorf γὰρ Di 19 ποιεῖ:
 διατρίβει dett τὰς: om C τῆς D 24 κοπεδοῖν D 25 ἔξαιμον τοιαῦτον
 δὲ ὑπάρχον D 28 κατὰ om C ἀπιστον C 41 ἐπαγαγόντας Reiske

μόνοις ἐλαχίστοις δαπανήμασι καὶ πόνοις συγκομίζεται. ἢ τε ἀμπελόφυτος ὁμοίως ἀρδευομένη δαψίλειαν οἴνου τοῖς ἐγκωρίοις παρασκευάζει. (6) οἱ δὲ χειρσεύειν ἐάσαντες τὴν χώραν τὴν ἐπικεκλυσμένην καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀνέντες μηλόβοτον διὰ τὸ πλήθος τῆς νομῆς δις τεκόντα καὶ δις ἀποκαρέντα τὰ πρόβατα καρποῦνται.

- 6 (7) τὸ δὲ γινόμενον ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΣΙΝ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ τοῖς μὲν ἰδοῦσι θανμαστὸν φαίνεται, τοῖς δ' ἀκούσασι παντελῶς ἀπιστον. τῶν γὰρ ἄλλων ποταμῶν ἀπάντων περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς ἐλαττουμένων, καὶ κατὰ τὸν ἐξῆς χρόνον τοῦ θέρους αἰεὶ μᾶλλον ταπεινουμένων, οὗτος μόνος τότε τὴν ἀρχὴν λαβὼν τῆς πληρώσεως ἐπὶ τοσοῦτον αὖξεται καθ' ἡμέραν ὥστε τὸ τελευταῖον πᾶσαν σχεδὸν ἐπικλύζειν τὴν
- 10 Αἴγυπτον. (8) ὥσαύτως δὲ πάλιν εἰς τοῦναντίον μεταβαλὼν τὸν ἴσον χρόνον καθ' ἡμέραν ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ταπεινοῦται μέχρι ἂν εἰς τὴν προουπάρξασαν ἀφίκηται τάξιν. καὶ τῆς μὲν χώρας οὕσης πεδιάδος, τῶν δὲ πόλεων καὶ τῶν κωμῶν, ἔτι δὲ τῶν ἀγροικίων κειμένων ἐπὶ χειροποιήτων χωμάτων, ἢ πρόσοψις ὁμοία γίνεται ταῖς Κυκλάσι νήσοις. (9) τῶν δὲ χειρσαίων θηρίων τὰ πολλὰ μὲν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ περι-
- 15 ληφθέντα διαφθείρεται βαπτιζόμενα, τινὰ δ' εἰς τοὺς μετεωροτέρους ἐκφεύγοντα τόπους διασώζεται, τὰ δὲ βοσκήματα κατὰ τὸν τῆς ἀναβάσεως χρόνον ἐν ταῖς κώμαις καὶ ταῖς ἀγροικίαις διατρέφεται, προπαρασκευαζομένης αὐτοῖς τῆς τροφῆς. (10) οἱ δ' ὄχλοι πάντα τὸν τῆς πληρώσεως χρόνον ἀπολειψόμενοι τῶν ἔργων εἰς ἀνεσιν τρέπονται, συνεχῶς ἐσιτῶμενοι καὶ πάντων τῶν πρὸς ἡδονὴν ἀνηκόντων ἀνεμποδίστως
- 20 ἀπολαύοντες. (11) διὰ δὲ τὴν ἀγωνίαν τὴν ἐκ τῆς ἀναβάσεως τοῦ ποταμοῦ γινόμενῃν κατεσκεῦασται Νειλοσκοπεῖον ὑπὸ τῶν βασιλέων ἐκ τῆς Μέμφει. ἐν τούτῳ δὲ τὴν ἀνάβασιν ἀκριβῶς ἐκμετροῦντες οἱ τὴν τούτου διοίκησιν ἔχοντες ἐξαποστέλλουσιν εἰς τὰς πόλεις ἐπιστολάς, διασαφοῦντες πόσους πήχεις ἢ δακτύλους ἀναβέβηκεν ὁ ποταμὸς καὶ πότε τὴν ἀρχὴν πεποιήται τῆς ἐλαττώσεως. (12) διὰ δὲ τοῦ τοιούτου
- 25 τρόπου τῆς μὲν ἀγωνίας ἀπολύεται πᾶς ὁ λαός, πνυθόμενος τὴν τῆς αὐξήσεως εἰς τοῦναντίον μεταβολήν, τὸ δὲ πλήθος τῶν ἐσομένων καρπῶν εὐθὺς ἅπαντες προεπεγνώκασιν, ἐκ πολλῶν χρόνων τῆς παρατηρήσεως ταύτης παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἀκριβῶς ἀναγεγραμμένης.

- (37) μεγάλης δ' οὔσης ἀπορίας ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΠΛΗΡΩΣΕΩΣ, 30 ἐπικεχειρήκασιν πολλοὶ τῶν τε φιλοσόφων καὶ τῶν ἱστορικῶν ἀποδιδόναι τὰς ταύτης αἰτίας· περὶ ὧν ἐν κεφαλαίοις ἐροῦμεν, ἵνα μήτε μακρὰς ποιούμεθα τὰς παρεκβάσεις μήτε ἄγραφον τὸ παρὰ πᾶσιν ἐπιζητούμενον ἀπολείπωμεν. (2) ὅλως γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νείλου καὶ τῶν πηγῶν, ἔτι δὲ τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔχει διαφορῶν παρὰ τοὺς ἄλλους ποταμούς, μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν
- 35 οἰκουμένην, τινὲς μὲν τῶν συγγραφέων ἀπλῶς οὐκ ἐτόλμησαν οὐδὲν εἰπεῖν, καίπερ εἰσθότες μνησκύνειν ἐνίοτε περὶ χεμιάρου τοῦ τυχόντος, τινὲς δ' ἐπιβαλόμενοι λέγειν περὶ τῶν ἐπιζητούμενων πολὺ τῆς ἀληθείας διήμαρτον. (3) οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸν ΕΛΛΑΝΙΚΟΝ (4 F 173) καὶ ΚΑΔΜΟΝ (III), ἔτι δ' ΕΚΑΤΑΙΟΝ (1 F 302) καὶ πάντες οἱ τοιοῦτοι, παλαιοὶ παντάπασιν ὄντες, εἰς τὰς μυθώδεις ἀποφάσεις ἀπέκλιναν.
- 40 (4) ΗΡΟΔΟΤΟΣ δὲ [ὁ] πολυπράγμων, εἰ καὶ τις ἄλλος, γεγονὼς καὶ πολλῆς ἱστορίας ἐμπειρὸς ἐπικεχείρηκε μὲν περὶ τούτων ἀποδιδόναι λόγον, ἀκολούθως δὲ ἀντιλεγόμεναις ὑπονοίαις εὐρίσκειται (II 19ff.). ΞΕΝΟΦΩΝ δὲ καὶ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ, ἐπαινούμενοι κατὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἱστοριῶν, ἀπέσχοντο τελῶς κατὰ τὴν γραφὴν τῶν τόπων τῶν κατ' Αἴγυπτον. οἱ δὲ περὶ τὸν ΕΦΟΡΟΝ (70 F 65) καὶ ΘΕΟΠΟΜΠΟΝ (115 F 293)

3 τὴν ἐπικεκλ. χώραν C 10 μεταβάλλων AB 26—27 προεγνώκασιν C
 27 πολλῶν: τῶν ἄλλων C τῶν παλαιῶν? παρ' αὐτοῖς C 30 ἀποδοῦναι ABE
 36 τοῦ om D 40 [ὁ] Jac καὶ (vor πολλῆς) om Th(eophyl. Simoc. VII 17)

μάλιστα πάντων εἰς ταῦτ' ἐπιταθέντες ἥμισυ τῆς ἀληθείας ἐπέτυχον. καὶ διεσφάλησαν οὗτοι πάντες οὐ διὰ τὴν ἀμέλειαν, ἀλλὰ διὰ τὴν τῆς χώρας ιδιότητα. (5) ἀπὸ γὰρ τῶν ἀρχαίων χρόνων ἄχρι Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου προσαγορευθέντος οὐχ ὅπως τινὲς τῶν Ἑλλήνων ὑπερέβαλον εἰς Αἰθιοπίαν, ἀλλ' οὐδὲ μέχρι τῶν ὄρων τῆς Αἰγύπτου προσανέβησαν· οὕτως ἄξενά πάντα ἢ τὰ περὶ τοὺς τόπους τούτους καὶ παντελῶς ἐπικίνδυνα. τοῦ δὲ προειρημένου βασιλέως μεθ' Ἑλληνικῆς δυνάμεως εἰς Αἰθιοπίαν πρῶτον στρατεύσαντος ἐπεγνώσθη τὰ κατὰ τὴν χώραν ταύτην ἀκριβέστερον ἀπὸ τούτων τῶν χρόνων. (6) τῆς μὲν οὖν τῶν προτέρων συγγραφέων ἀγνοίας τοιαύτας τὰς αἰτίας συνέβη γενέσθαι· τὰς δὲ ΠΗΓΑΣ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ καὶ τὸν τόπον ἐξ οὗ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥεύματος ἑορακέναι μὲν μέχρι τῶνδε τῶν ἱστοριῶν γραφομένων οὐδείς εἶρκεν οὐδὲ ἀκοὴν ἀπεφῆνατο παρὰ τῶν ἑορακέναι διαβεβαιουμένων. (7) διὸ καὶ τοῦ πράγματος εἰς ὑπόνοιαν καὶ καταστοχασμὸν πιθανὸν καταπτόντος, οἱ μὲν κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς ἀπὸ τοῦ περιρρέοντος τὴν οἰκουμένην ὠκεανοῦ φασιν αὐτὸν τὴν σύστασιν λαμβάνειν, ὕγιες μὲν οὐδὲν λέγοντες, ἀπορίαι δὲ τὴν ἀπορίαν λύοντες καὶ λόγον φέροντες εἰς πίστιν αὐτὸν πολλῆς πίστεως προσδεόμενον. (8) τῶν δὲ Τρωγλοδυτῶν οἱ μεταναστάντες ἐκ τῶν ἄνω τόπων διὰ καῦμα, προσαγορευόμενοι δὲ Βόλγιοι, λέγουσιν ἐμφάσεις τινὰς εἶναι περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους, ἐξ ὧν ἂν τις συλλογίσαιτο διότι πολλῶν πηγῶν εἰς ἓνα τόπον ἀθροιζομένων συνίσταται τὸ ῥεῦμα τοῦ Νείλου· διὸ καὶ πολυγονώτατον αὐτὸν ὑπάρχειν πάντων τῶν γνωριζομένων ποταμῶν. (9) οἱ δὲ περιρρέοντες τὴν νῆσον τὴν ὀνομαζομένην Μερόην, οἷς καὶ μάλιστα ἂν τις συγκατάδοιτο, τῆς μὲν κατὰ τὸ πιθανὸν εὐρησιλογίας πολλὴ κεχωρισμένοις, τῶν δὲ τόπων τῶν ζητουμένων ἕγγιστα κειμένοις, τοσοῦτον ἀπέχουσιν τοῦ λέγειν τι περὶ τούτων ἀκριβῶς ὥστε καὶ τὸν ποταμὸν Ἀστάπουν προσηγορεύκασιν, ὅπερ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον· εἰς τὴν Ἑλλήνων διάλεκτον Ἐκ τοῦ σκότους ὕδωρ. (10) οὗτοι μὲν οὖν τῷ Νείλῳ τῆς ἐν τοῖς τόποις ἀθεωρησίας καὶ τῆς ἰδίας ἀγνοίας οἰκείαν ἔταξαν προσηγορίαν· ἡμῖν δ' ἀληθέστατος εἶναι δοκεῖ λόγος ὁ πλείστον ἀπέχων τοῦ προσποιήματος. (11) οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι τὴν πρὸς τὴν ἑω τοῦ ποταμοῦ τοῦτου καὶ τὴν πρὸς ἐσπέραν Λιβύην ἀφορίζων Ἡρόδοτος (II 32) ἀνατίθῃσι Λίβυσι τοῖς ὀνομαζομένοις Νασαμοῖσι τὴν ἀκριβῆ θεωρίαν τοῦ ῥεῖθρος, καὶ φασιν ἐκ τινος λίμνης λαμβάνοντα τὴν ἀρχὴν τὸν Νεῖλον φέρεσθαι διὰ χώρας Αἰθιοπικῆς ἀμυδῆτου· οὐ μὴν αὐτόθεν οὔτε τοῖς εἰποῦσι Λίβυσιν, εἴπερ καὶ πρὸς ἀλήθειαν εἰρήκασιν, οὔτε τῷ συγγραφῇ προσεκτέον ἀναπόδεικτα λέγοντι.

(38) ἐπειδὴ δὲ περὶ τῶν πηγῶν καὶ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ διεληλύθαμεν, πειρασόμεθα ΤΑΣ ΑΙΤΙΑΣ ἀποδιδόναι ΤΗΣ ΠΛΗΡΩΣΕΩΣ. (2) ΘΑΛΗΣ μὲν οὖν, εἰς τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν ὀνομαζόμενος, φησὶ (I A 16 Diels) τοὺς ἐτησίας ἀντιπνέοντας ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ κωλύειν εἰς θάλατταν προχεῖσθαι τὸ ῥεῦμα, καὶ διὰ τοῦτ' αὐτὸν πληροῦμενον ἐπικλύζειν ταπεινὴν οὖσαν καὶ πεδιάδα τὴν Αἴγυπτον. (3) τοῦ δὲ λόγου τούτου, καίπερ εἶναι δοκούντος πιθανοῦ, ῥαῖδιον ἐξελέγξει τὸ ψεῦδος. εἰ γὰρ ἦν ἀληθὲς τὸ προειρημένον, οἱ ποταμοὶ πάντες ἂν οἱ τοῖς ἐτησίαις ἐναντίας τὰς ἐκβολὰς ἔχοντες ἐποιούντο τὴν ὁμοίαν ἀνάβασιν· οὐ μὴδαμὸς τῆς οἰκουμένης συμβαίνοντος ζητητέον ἑτέραν αἰτίαν ἀληθινὴν τῆς πληρώσεως. (4) ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ δ' ὁ φυσικός (46 A 91) ἀπεφῆνατο τῆς ἀναβάσεως αἰτίαν εἶναι τὴν τηκομένην χιόνα κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν, οἱ καὶ ὁ ποιητὴς Εὐριπίδης μαθητὴς ὧν ἠκολούθηκε· λέγει γοῦν (F 228 N²)

7 ἐγνώσθη Th 10—11 ἱστοριογραφουμένων D 15 αὐτὸν Stephanus
αὐτῶν Di om Th 16 τρωγοδυτῶν D 17 μόλγιοι ABE ἐκείνους om C
20 ὑπεροικοῦντες C κατοικοῦντες Th 21—22 κεχωρισμένοι — κείμενοι D 24 εἰς
τ. Ἑλλ. διὰλ. om C 25 τοῖς om D 33 ἐπεὶ C

'Νείλον λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίης ὕδωρ, δς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς Αἰθιο-
 πίδος γῆς, ἥνικ' ἂν τακῇ χιῶν'. (5) καὶ ταύτην δὲ τὴν ἀπόφασιν οὐ πολλῆς ἀν-
 τιρρήσεως δεῖσθαι συμβέβηκε. φανεροῦ πᾶσιν ὄντος ὅτι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν
 5 κανυμάτων ἀδύνατον χιόνα πίπτειν περὶ τὴν Αἰθιοπίαν. (6) καθόλου γὰρ περὶ τοὺς
 τόπους τούτους οὔτε πάγος οὔτε ψῆχος οὐδ' ὅλως χειμῶνος ἐμφασις γίνεται, καὶ
 μάλιστα περὶ τὴν ἀνάβασιν τοῦ Νείλου. εἰ δέ τις καὶ συγχωρήσαι χιόνος εἶναι
 πληθὸς ἐν τοῖς ὑπὲρ Αἰθιοπίαν τόποις, ὅμως ἐλέγχεται τὸ ψεῦδος τῆς ἀποφάσεως.
 (7) πᾶς γὰρ ποταμὸς ἀπὸ χιόνος ῥέων ὁμολογουμένως αὖρας ἀναδίδωσι ψυχρὰς καὶ
 10 τὸν ἀέρα παχύνει· περὶ δὲ τὸν Νεῖλον μόνον τῶν ποταμῶν οὔτε νέφους ὑποστάσεις
 ὅπαρχουσιν οὐτ' αὖραι ψυχραὶ γίνονται οὐδ' ὁ ἀῆρ παχύνεται. (8) ΗΡΟΔΟΤΟΣ δέ
 φησι (II 24—25) τὸν Νεῖλον εἶναι μὲν φύσει τηλικούτον ἡλίκος γίνεται κατὰ τὴν πλη-
 ρωσιν, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι τὸν ἥλιον κατὰ τὴν Λιβύην φερόμενον ἐπισπᾶσθαι πρὸς ἑαυ-
 τὸν πολλὴν ὕγρασίαν ἐκ τοῦ Νείλου, καὶ διὰ τοῦτο περὶ τοὺς καιροὺς τούτους παρὰ
 φύσιν ἐλάττωνα γίνεσθαι τὸν ποταμόν· (9) τοῦ δὲ θέρους ἐπιστάντος ἀποχωροῦντα
 15 τῇ φορᾷ τὸν ἥλιον πρὸς τὰς ἄρκτους ἀναξηραίνειν καὶ ταπεινοῦν τοὺς τε περὶ τὴν
 Ἑλλάδα ποταμοὺς καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην χώραν τὴν ὁμοίως ἐκείνῃ κειμένην.
 (10) οὐκ ἐστὶν οὖν εἶναι παράδοξον τὸ γινόμενον περὶ τὸν Νεῖλον· οὐ γὰρ ἐν τοῖς καύ-
 μασιν αὖξεσθαι, κατὰ τὸν χειμῶνα δὲ ταπεινοῦσθαι διὰ τὴν προσηρημένην αἰτίαν.
 (11) ῥητέον οὖν καὶ πρὸς τοῦτον ὅτι καθῆκον ἦν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Νείλου τὴν ὕγρα-
 20 σίαν ὁ ἥλιος ἐφ' ἑαυτὸν ἐπισπᾶται κατὰ τοὺς τοῦ χειμῶνος καιροὺς, οὕτω καὶ ἀπὸ
 τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ὄντων ποταμῶν ἀναλαμβάνειν τι τῶν ὕγρων καὶ
 ταπεινοῦν τὰ φερόμενα ῥεύματα. (12) ἐπεὶ δ' οὐδαμοῦ τῆς Λιβύης οὐδὲν τοιοῦτον
 γινόμενον θεωρεῖται, περιφανὴς ὁ συγγραφεὺς σχεδιάζων εὐρίσκειται· καὶ γὰρ οἱ περὶ
 τὴν Ἑλλάδα ποταμοὶ τὴν αὖξιν ἐν τῷ χειμῶνι λαμβάνουσιν οὐ διὰ τὸ μακρότερον
 25 ἀφίστασθαι τὸν ἥλιον, ἀλλὰ διὰ τὸ πληθὸς τῶν γινομένων ὀμβρῶν. (39) ΔΗΜΟ-
 ΚΡΙΤΟΣ δ' ὁ Ἀβδηρίτης φησὶν (55 A 99) οὐ τὸν περὶ τὴν μεσημβρίαν τόπον χιονί-
 ζεσθαι, καθάπερ εἶρηκεν Εὐριπίδης καὶ Ἀναξαγόρας, ἀλλὰ τὸν περὶ τὰς ἄρκτους, καὶ
 τοῦτο ἐμφανὲς εἶναι πᾶσι. (2) τὸ δὲ πλήθος τῆς σωρευομένης χιόνος ἐν τοῖς βορείοις
 30 μέρεσι περὶ μὲν τὰς τροπὰς μένειν πεπηγός, ἐν δὲ τῷ θέρει διαλυομένων ὑπὸ τῆς
 θερμασίας τῶν πάγων πολλὴν τηκεδὸνα γίνεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ γεννᾶσθαι
 καὶ παχέα νέφη περὶ τοὺς μετεωροτέρους τῶν τόπων, δαψιλοὺς τῆς ἀναθυμιάσεως
 πρὸς τὸ ὕψος αἰρομένης. (3) ταῦτα δ' ὑπὸ τῶν ἐτησίων ἐλαύνεσθαι, μέχρι ἂν ὅτου
 προσπέσῃ τοῖς μεγίστοις ὄρεσι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην, ἃ φησιν εἶναι περὶ τὴν
 Αἰθιοπίαν· ἔπειτα πρὸς τοῦτοις οὖσιν ὕψηλοῖς βιαίως θρανόμενα παμμεγέθεις
 35 ὄμβρους γεννᾶν, ἐξ ὧν πληροῦσθαι τὸν ποταμὸν μάλιστα κατὰ τὴν τῶν ἐτησίων
 ὥραν. (4) ῥαῖδιον δὲ καὶ τοῦτον ἐξελέγξει τοὺς χρόνους τῆς αὖξήσεως ἀκριβῶς ἐξε-
 τάζοντα· ὁ γὰρ Νεῖλος ἄρχεται μὲν πληροῦσθαι κατὰ τὰς θερινὰς τροπὰς, οὕτω τῶν
 ἐτησίων πνεόντων, λήγει δ' ὅτερον ἰσημερίας φθινοπωρινῆς, πάσαι προπεπαισμένοι
 τῶν εἰρημένων ἀνέμων. (5) ὅταν οὖν ἡ τῆς πείρας ἀκριβεία κατισχύῃ τὴν τῶν
 40 λόγων πιθανότητα, τὴν μὲν ἐπίνοιον τάνδρὸς ἀποδεκτέον, τὴν δὲ πίστιν τοῖς ὑπ'
 αὐτοῦ λεγόμενοις οὐ δοτέον. (6) παρήμῃ γὰρ καὶ διότι τοὺς ἐτησίους ἰδεῖν ἔστιν
 οὐδὲν τι μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνέοντας ἢ περὶ τῆς ἑσπέρας· οὐ βορέαι γὰρ οὐδ'
 ἀπαρκταὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ πνέοντες ἀπὸ θερινῆς δύσεως ἀργέσται κοινωνοῦσι
 τῆς τῶν ἐτησίων προσηγορίας. τό τε λέγειν ὡς μέγιστα συμβαίνει τῶν ὄρων ὑπάρχειν

3 προσδεῖσθαι dett 7 κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν Th ὁμοίως D καὶ αὐτὸς Th
 10 οὐδ' ὁ: οὔτε D 13 ἐκ τοῦ Νείλου om C ἐκ τῶν Νειλώων ὑδάτων Th
 18 αὖξεσθαι om D 25 τῶν γενομένων ὑδάτων C 31 μετεώρους C

τὰ περὶ τὴν Αἰθιοπίαν οὐ μόνον ἀναπόδεικτόν ἐστιν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν πίστιν ἔχει διὰ τῆς ἐναργείας συγχωρομένην. (7) ΕΦΟΡΟΣ (70 F 65) δὲ καινοτάτην αἰτίαν εἰσφέρων πιθανολογεῖν μὲν πειρᾶται, τῆς δ' ἀληθείας οὐδαμῶς ἐπιτυγχάνων θεωρεῖται. φησὶ γὰρ τὴν Αἴγυπτον ἅπασαν οὖσαν ποταμόχωστον καὶ χαύνην, ἔτι δὲ κισερῶδη τὴν φύσιν, ῥαγάδας τε μεγάλας καὶ διηγεκείς ἔχειν, διὰ δὲ τούτων εἰς ἑαυτὴν ἀναλαμβάνειν ὕγροδ' πλήθος· καὶ κατὰ μὲν τὴν χειμερινὴν ὥραν συνέχειν ἐν ἑαυτῇ τοῦτο, κατὰ δὲ τὴν θερινὴν ὥσπερ ἰδρωτάς τινας ἐξ ἑαυτῆς πανταχόθεν ἀνίεναι καὶ διὰ τούτων πληροῦν τὸν ποταμόν. (8) ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος οὐ μόνον ἡμῖν φαίνεται μὴ θεταμένος τὴν φύσιν τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον τόπων, ἀλλὰ μὴδὲ παρὰ τῶν εἰδότην τὰ κατὰ τὴν χώραν ταύτην ἐπιμελῶς πεπνομένος. (9) πρῶτον μὲν γὰρ εἶπερ ἐξ αὐτῆς τῆς Αἰγύπτου ὁ Νεῖλος τὴν αὔξησιν ἐλάμβανεν, οὐκ ἂν ἐν τοῖς ἀνωτέρω μέρεσιν ἐπληροῦτο, διὰ τε πετρώδους καὶ στερεᾶς χώρας φερόμενος· νῦν δὲ πλεῖω τῶν ἑξακισχιλίων σταδίων διὰ τῆς Αἰθιοπίας ῥέων τὴν πληρώσιν ἔχει πρὶν ἢ παῦσαι τῆς Αἰγύπτου. (10) ἔπειτ' εἰ μὲν τὸ ῥέμμα τοῦ Νεῖλου ταπεινότερον ἦν τῶν κατὰ τὴν ποταμόχωστον γῆν ἀραιωμάτων, ἐπιπολάτους ἂν εἶναι τὰς ῥαγάδας συνέβαινε, καθ' ἃς ἀδύνατον ἦν διαμένειν τοσοῦτο πλήθος ὕδατος· εἰ δ' ὑψηλότερον τόπον ἐπέλχεν ὁ ποταμὸς τῶν ἀραιωμάτων, ἀδύνατον ἦν ἐκ τῶν ταπεινότερων κοιλωμάτων εἰς τὴν ὑψηλότεραν ἐπιφάνειαν τὴν τῶν ὕγρων σύρρυσιν γίνεσθαι. (11) καθόλου δὲ τις ἂν δυνατόν ἡγήσαιο τοὺς ἐκ τῶν κατὰ τὴν γῆν ἀραιωμάτων ἰδρωτάς τοσαύτην αὔξησιν τοῦ ποταμοῦ ποιεῖν ὥστε ὑπ' αὐτοῦ σχεδὸν πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον ἐπικλύζεσθαι; ἀρήμει γὰρ καὶ τὸ ψεῦδος τῆς τε ποταμοχώστου γῆς καὶ τῶν ἐν τοῖς ἀραιώμασι τηρουμένων ὑδάτων, ἐμφανῶν ὄντων τῶν ἐν τούτοις ἐλέγχων. (12) ὁ μὲν γὰρ Μαλιανδρὸς ποταμὸς κατὰ τὴν Ἀσίαν πολλὴν χώραν πεποίηκε ποταμόχωστον, ἐν ἡί τῶν συμβαινόντων περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ Νεῖλου τὸ σύνολον οὐδὲν θεωρεῖται γινόμενον. (13) ὁμοίως δὲ τούτῳ περὶ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν ὁ καλούμενος Ἀχελῷος ποταμὸς, περὶ δὲ τὴν Βοιωτίαν ὁ Κηφισὸς φερόμενος ἐκ τῶν Φωκίων προσέχκεν οὐκ ὀλίγην χώραν, ἐφ' ὧν ἀμφοτέρων ἐλέγχεται φανερώς τὸ ψεῦδος τοῦ συγγραφέως. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἂν τις παρ' Ἐφόρῳ ζητήσκειν ἐκ παντὸς τρόπου τὰκριβές, ὁρῶν αὐτὸν ἐν πολλοῖς ὀλιγορηκότα τῆς ἀληθείας. (40) ΤΩΝ Δ' ΕΝ ΜΕΜΦΕΙ ΤΙΝΕΣ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ἐπεχείρησαν αἰτίαν φέρειν τῆς πληρώσεως ἀνεξέλεγκτον μᾶλλον ἢ πιθανήν, ἡί πολλοὶ συγκατατίθενται. (2) διαιρούμενοι γὰρ τὴν γῆν εἰς τρία μέρη φασὶν ὑπάρχειν ἐν μὲν τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην, ἔτερον δὲ τὸ τούτοις τοῖς τόποις ἀντιπεπονθὸς ταῖς ὕραις, τὸ δὲ τρίτον μεταξὺ μὲν κεῖσθαι τούτων, ὑπάρχειν δὲ διὰ καῦμα ἀοίκητον. (3) εἰ μὲν οὖν ὁ Νεῖλος ἀνέβαινε κατὰ τὸν τοῦ χειμῶνος καιρὸν, 35 δῆλον ὑπῆρχεν ὥς ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς ζώης λαμβάνει τὴν ἐπίρρυσιν διὰ τὸ περὶ τούτους τοὺς καιροὺς μάλιστα γίνεσθαι παρ' ἡμῖν τὰς ἐπομβρίας· ἐπεὶ δὲ τοῦναντίον περὶ τὸ θέρος πληροῦται, πιθανὸν εἶναι κατὰ τοὺς ἀντικειμένους τόπους γεννᾶσθαι τοὺς χειμῶνας καὶ τὸ πλεονάζον τῶν κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους ὑδάτων εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην φέρεσθαι. (4) διὸ καὶ πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ Νεῖλου μὴδένα δύνασθαι 40 παρελθεῖν, ὥς ἂν ἐκ τῆς ἐναντίας ζώης διὰ τῆς ἀοικήτου φερομένου τοῦ ποταμοῦ. μαρτυρεῖν δὲ τούτοις καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς γλυκύτητος τοῦ κατὰ τὸν Νεῖλον ὕδατος· διὰ γὰρ τῆς κατακεκαυμένης αὐτὸν ῥέοντα καίθνεσθαι καὶ διὰ τοῦτο γλυκύτατον εἶναι πάντων τῶν ποταμῶν, ἅτε φύσει τοῦ πυρώδους πᾶν τὸ ὕγρον ἀπογλυκαίνοντος.

2 ἐναργείας Wesseling ἐνεργείας Di 9—10 εἰδότην: ἰδόντων Th 12 νυνὶ C
 19 τὴν om D 26 προέχκεν D 29 Μέμφιδι Th 34 λίαν ἀοίκητον Th
 35 δῆλον <ἀν> Hertlein σύρρυσιν Th 40 παρελθεῖν DTh προσελθεῖν C
 43 καταγλυκαίνοντος Th

(5) οὗτος δ' ὁ λόγος ἔχει μὲν τινα φανεράν καὶ πρόχειρον ἀντίρρησην, ὅτι παντελῶς ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ ποταμὸν ἐκ τῆς ἀντικειμένης οἰκουμένης εἰς τὴν ἡμετέραν ἀναφέρεισθαι, καὶ μάλιστα' εἰ τις ὑπόθιοιτο σφαιροειδῆ τὴν γῆν ὑπάρχειν. καὶ γὰρ ἐάν τις τοῖς λόγοις κατατολμήσας βιάζηται τὴν ἐνέργειαν, ἥ γε φύσις τῶν πραγμάτων οὐδ' αὖτως συγχωρήσει. καθόλου μὲν γὰρ ἀνεξέλεγκτον ἀπόφασιν εἰσηγούμενοι καὶ τὴν αἰσικητον χώραν μεταξὺ τιθέμενοι, ταύτῃ διαφευδῆσθαι τοὺς ἀκριβεῖς ἐλέγχους νομίζουσι. (6) δίκαιον δὲ τοὺς περὶ τινων διαβεβαιουμένους ἢ τὴν ἐνέργειαν παρέχεισθαι μαρτυροῦσαν ἢ τὰς ἀποδείξεις λαμβάνειν ἐξ ἀρχῆς συγκεχωρημένας. πῶς δὲ μόνος ὁ Νεῖλος ἐξ ἐκείνης τῆς οἰκουμένης φέρεται πρὸς τοὺς καθ' ἡμᾶς τόπους; εἰκόσ γὰρ εἶναι καὶ ἑτέρους (ἐκεῖ) ποταμούς, καθάπερ καὶ παρ' ἡμῖν. (7) ἢ τε τῆς περὶ τὸ ὕδωρ γλυκύτητος αἰτία παντελῶς ἄλογος. εἰ γὰρ καθυψόμενος ὑπὸ τῶν κανυμάτων ὁ ποταμὸς ἐγλυκαίνεται, πολὺ λόγος οὐκ ἂν ἦν οὐδὲ ποικίλας ἰχθύων καὶ θηρίων ἰδέας εἶχε· πᾶν γὰρ ὕδωρ ὑπὸ τῆς πυρώδους φύσεως ἀλλοιωθὲν ἀλλοτριωτάτον ἐστι ζωογονίας. (8) διόπερ τῇ παρεισαγομένῃ καθυψήσει τῆς φύσεως τοῦ Νείλου παντάπασιν ἐναντιουμένης ψευδὲς τὰς εἰρημένας αἰτίας τῆς πληρώσεως ἡγητέον. (41) ΟΙΝΟΠΙΑΔΗΣ δὲ ὁ Χιῶς φησι (29, 11 Diels) κατὰ μὲν τὴν θερρινὴν ὥραν τὰ ὕδατα (τὰ) κατὰ τὴν γῆν εἶναι ψυχρά, τοῦ δὲ χειμῶνος τοῦναντίον θερμά, καὶ τοῦτο εὐδῆλον ἐπὶ τῶν βαθέων φρεάτων γίνεσθαι· κατὰ μὲν γὰρ τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος ἥκιστα τὸ ὕδωρ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχειν ψυχρόν, κατὰ δὲ τὰ μέγιστα καύματα ψυχρότατον ἐξ αὐτῶν ὕγρον ἀναφέρεισθαι. (2) διὸ καὶ τὸν Νεῖλον εὐλόγως κατὰ μὲν τὸν χειμῶνα μικρὸν εἶναι καὶ συστέλλεσθαι διὰ τὸ τὴν μὲν κατὰ γῆν θερμασίαν τὸ πολὺ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας ἀναλίσκειν, ὁμβροὺς δὲ κατὰ τὴν Αἴγυπτον μὴ γίνεσθαι· κατὰ δὲ τὸ θέρος μηκέτι τῆς κατὰ γῆν ἀπαναλώσεως γινομένης ἐν τοῖς κατὰ βάθος τόποις πληροῦσθαι τὴν κατὰ φύσιν αὐτοῦ ῥύσιν ἀνεμποδίως. (3) ῥητέον δὲ καὶ πρὸς τοῦτον ὅτι πολλοὶ ποταμοὶ τὸν κατὰ τὴν Λιβύην ὁμοίως μὲν κείμενοι τοῖς στόμασι, παραπλησίους δὲ τὰς ῥύσεις ποιοῦμενοι, τὴν ἀνάβασιν οὐκ ἔχουσιν ἀνάλογον τῷ Νεῖλῳ· τοῦναντίον γὰρ ἐν μὲν τῷ χειμῶνι πληροῦμενοι, κατὰ δὲ τὸ θέρος λήγοντες ἐλέγχουσι τὸ ψεῦδος τοῦ πειρωμένου τοῖς πιδανοῖς καταμάχεσθαι τὴν ἀλήθειαν. (4) ἔγγιστα δὲ τῇ ἀληθείᾳ προσελήλυθεν ΑΓΑΘΑΡΧΙΔΗΣ ὁ Κνίδιος. φησὶ γὰρ κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν ὕρεσι γίνεσθαι συνεχεῖς ὁμβροὺς ἀπὸ θερρινῶν τροπῶν μέχρι τῆς μετοπωρινῆς ἰσημερίας. (5) εὐλόγως οὖν τὸν Νεῖλον ἐν μὲν τῷ χειμῶνι συστέλλεσθαι, τὴν κατὰ φύσιν ἔχοντα ῥύσιν ἀπὸ μόνων τῶν πηγῶν, κατὰ δὲ τὸ θέρος διὰ τοὺς ἐκχεομένους ὁμβροὺς λαμβάνειν τὴν αὐξήσιν. (6) εἰ δὲ τὰς αἰτίας μηδεὶς ἀποδοῦναι δύναται μέχρι τοῦ νῦν τῆς τῶν ὑδάτων γενέσεως, οὐ προσήκειν ἀθετεῖσθαι τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν· πολλὰ γὰρ τὴν φύσιν ἐναντίως φέρειν, ὧν τὰς αἰτίας οὐκ ἐφικτὸν ἀνθρώποις ἀκριβῶς ἐξευρεῖν. (7) μαρτυρεῖν δὲ τοῖς ὑφ' ἐαυτοῦ λεγομένοις καὶ τὸ γινόμενον περὶ τινος τόπους τῆς Ἀσίας. πρὸς μὲν γὰρ τοῖς τόποις τῆς Σκυθίας τοῖς πρὸς τὸ Καυκάσιον ὕρος συνάπτουσι, παρε-

1 φανεράν καὶ om D 4 ἐνέργειαν D mg¹ A ἐνέργειαν cett 7 ἐνέργειαν C
 10 (ἐκεῖ) Jac aus Th 11 παντελῶς ἄλογος καὶ ἀναπόδεικτος πάντῃ καθέστηκεν Th
 13 ὑπὸ: ἀπὸ D Th φύσεως Diod οὐσίας Th 13—14 ἀλλότριον Th 17 (τὰ) Jac
 aus Th τὴν (D Th) om C τοῦναντίον om C ἐναντίως Th 18 εὐφάνερον D δῆλον Th
 24 ῥύμην Th 30—31 μεγάλους καὶ συνεχεῖς γίνεσθαι ὁμβροὺς Th 35 προσήκειν
 Rhodomannus —κει Di 39 τόποις D Th ὅροις C τοῖς Σκυθίας τῆς Th

ληλυθὺς ἤδη τοῦ χειμῶνος, καὶ ἕκαστον ἔτος νιφετοὺς ἐξαισίους γίνεσθαι συνεχῶς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας· ἐν δὲ τοῖς πρὸς βορρᾶν ἐστραμμένοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς ὠρισμένοις καιροῖς καὶ χάλαζαν ἄπιστον τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλήθος καταράττειν· καὶ περὶ μὲν τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν ἀρχομένου θέρους συνεχεῖς ὕμβρους γίνεσθαι· κατὰ δὲ τὴν Αἰθιοπίαν μεθ' ἡμέρας τινὰς ταῦτο συμβαίνειν, καὶ ταύτην τὴν περίστασιν κυκλομένην αἰ τοὺς συνεχεῖς τόπους χειμάζειν. (8) οὐδὲν οὖν εἶναι παράδοξον εἰ καὶ κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν τὴν κειμένην ὑπὲρ Αἰγύπτου συνεχεῖς ἐν τοῖς ὄρεσιν ὕμβροι καταράττοντες ἐν τῷ θέρει πληροῦσι τὸν ποταμόν, ἄλλως τε καὶ τῆς ἐναργείας αὐτῆς μαρτυρουμένης ὑπὸ τῶν περὶ τοὺς τόπους οἰκούντων βαρβάρων. (9) εἰ δὲ τοῖς παρ' ἡμῖν γινομένοις ἐναντίαν ἔχει τὰ λεγόμενα φύσιν, οὐ διὰ τοῦτ' ἀπιστητέον· καὶ γὰρ τὸν νότον παρ' ἡμῖν μὲν εἶναι χειμέριον, περὶ δὲ τὴν Αἰθιοπίαν αἴθριον ὑπάρχειν, καὶ τὰς βορείους πνοὰς περὶ μὲν τὴν Εὐρώπην εὐτόνους εἶναι, κατ' ἐκείνην δὲ τὴν χώραν βληχεῖς καὶ ἀτόνους καὶ παντελῶς ἀσθενεῖς.

20 (19) a) JOSEPH. c. Ap. I 205: οὐκ ὀκνήσω δὲ καὶ τὸν ἐπ' ^{nach 240/59} εὐθείας διασυρμῷ ... μνήμην πεποιημένον ἡμῶν Ἀγαθαρχίδην ὀνομάσαι. (206) διηγούμενος γὰρ τὰ περὶ Στρατονίκην, ὃν τρόπον ἤλθεν μὲν εἰς Συρίαν ἐκ Μακεδονίας καταλιποῦσα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Δημήτριον, Σελεύκου δὲ γαμεῖν αὐτὴν οὐ θελήσαντος, ὅπερ ἐκείνη προσεδόκησεν, ποιουμένου δὲ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος στρατείαν αὐτοῦ τὰ περὶ τὴν Ἀντιόχειαν ἐνεωτέρισεν. (207) εἰθ' ὥς ἀνέστρεψεν ὁ βασιλεὺς, ἀλικομένης τῆς Ἀντιοχείας εἰς Σελεύκειαν φυγοῦσα, παρὸν αὐτῇ ταχέως ἀποπλεῖν ἐννπνίῳ κωλύοντι πεισθεῖσα ἐλήφθη καὶ ἀπέθανεν. (208) ταῦτα προειπὼν ὁ Ἀγαθαρχίδης καὶ ἐπισκώπτων τῇ Στρατονίκη τὴν δεισιδαιμονίαν παραδείγματι χρῆται τῷ περὶ ἡμῶν λόγῳ καὶ γέγραφεν οὕτως· (209) «οἱ καλούμενοι Ἰουδαῖοι πόλιν οἰκοῦντες ὁχυρωτάτην πασῶν, ἣν καλεῖν Ἱεροσόλυμα συμβαίνει τοὺς ἐγγχωρίους, ἀργεῖν εἰθισμένοι δι' ἐβδόμης ἡμέρας καὶ μήτε τὰ ὕπλα βασιτάζειν ἐν τοῖς εἰρημένοις χρόνοις μήτε γεωργίας ἄπτεσθαι μήτε ἄλλης ἐπιμελεῖσθαι λειτουργίας μηδεμιᾶς, ἀλλ' ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐκτετακότες τὰς χεῖρας εὐχεσθαι μέχρι τῆς ἐσπέρας, (210) εἰσιόντος εἰς τὴν πόλιν Πτολεμαίου τοῦ Λάγου μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀντὶ τοῦ

1 παραγεχωρηκός χρόνον Th 2 πολλάς: πλείους Th 3 ἀπεστραμμένοις Th 4—5 ἀρχομένου θ. (C Th) om D 5 Αἰθιοπίαν: Αἰγύπτου? 8 κειμένην: οἰκουμένην Th 9 ἐναργείας Wesseling (Th) ἐνεργείας Di 15 καὶ παντελῶς ἀσθενεῖς add D Th 17 εὐθείας edd εὐθεία Jos 20 ποιούμενον [δὲ] Niese 21 στρατείαν Bekker στρατιάν Jos 23 φεύγουσα Beloch GrG III 2, 259, 1 29 μήτε Bekker μηδὲ Jos

φυλάττειν τὴν πόλιν διατηρούντων τὴν ἄνοιαν ἢ μὲν πατέρις εἰλήφει δεσπότην πικρόν, ὁ δὲ νόμος ἐξηλέγχθη φαῦλον ἔχων ἐθισμόν. (211) τὸ δὲ συμβὰν πλὴν ἐκείνων τοὺς ἄλλους πάντας δεδίδαχε τηνικάυτα φυγεῖν εἰς
 5 ἐνούπνια καὶ τὴν περὶ τοῦ νόμου παραδεδομένην ὑπόνοιαν, ἥνίκα ἂν τοῖς ἀνθρώποις λογισμοῖς περὶ τῶν διαπορουμένων ἐξασθενήσωσιν.» b) — AJ XII 5: Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος ὁ τὰς τῶν διαδόχων πράξεις συγγραψάμενος, ὀνειδιζὼν ἡμῖν δεισιδαιμονίαν ὡς δι' αὐτὴν ἀποβαλοῦσι τὴν ἐλευθερίαν, λέγων οὕτως:
 10 «ἔστιν ἔθνος Ἰουδαίων λεγόμενον, οἱ πόλιν ὀχυρὰν καὶ μεγάλην ἔχοντες Ἱεροσόλυμα ταύτην ὑπερεῖδον ὑπὸ Πτολεμαίῳ γενομένην ὕπλα λαβεῖν οὐ θελήσαντες, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀκαιρον δεισιδαιμονίαν χαλεπὸν ὑπέμειναν ἔχειν δεσπότην.»

15 21 (20) a) PLIN. NH VII 14: *similis et in Africa Psyllorum gens fuit, ut Agatharchides scribit, a Psyllo rege dicta, cuius sepulchrum in parte Syrtium maiorum est. horum corpori ingenitum fuit virus exitiale serpentibus et cuius odore sopirent eas; mos vero liberos genitos protinus obicendi saevissimis earum eoque genere pudicitiam coniugum experiendi, non profugientibus adulterino sanguine natos serpentibus. haec gens ipsa quidem prope internecione sublata est a Nasamonibus* (Herod. IV 173), *qui nunc eas tenent sedes; genus tamen hominum ex iis qui profugerant aut cum pugnatum est afuerant hodieque remanet in paucis.* b) AELIAN. NA XVI 27: Ἀγαθαρχίδης φησὶν εἶναι γένος ἐν τῇ Λιβύῃ τινῶν ἀνθρώπων καὶ μέντοι καὶ
 25 καλεῖσθαι αὐτοὺς Ψύλλους. καὶ ὅσα μὲν κατὰ τὸν ἄλλον βίον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων διαφέρειν οὐδὲ ἐν, τὸ δὲ σῶμα ἔχειν ξένον τε καὶ παράδοξον ὡς πρὸς τοὺς ἑτεροφύλους ἀντικρινόμενον. τὰ γάρ τοι ζῶια τὰ δακετὰ καὶ τὰ ἐγχρίμπτοντα πάμπολλα ὄντα μηδὲν αὐτοὺς μόνους ἀδικεῖν. οὔτε γοῦν ὄφρεως δακόντος ἐπαίουσιν οὔτε φαλαγγίου νύξαντος [ὡς] τοὺς ἄλλους
 30 ἐς θάνατον οὔτε μὴν σκορπίου κέντρον ἀπερείσαντος. ἐπὰν δὲ ἄρα τούτων προσπελάσῃ τι καὶ παραψάσῃ τοῦ σώματος καὶ ἅμα καὶ τῆς ὁμῆς τῆς ἐκείνων [ψαύσῃ ἢ] σπάσῃ, ὥσπερ οὖν φαριμάκου γευσάμενον ὑπνοποιοῦ κάρωσιν τινα ἐλκτικὴν ἐς ἀναισθησίαν ἐμποιοῦντος, ἐξασθενεῖ καὶ παρῆται, ἔστ' ἂν παραδράμῃ ὁ ἀνθρώπος. ὅπως δὲ ἐλέγχουσι τὰ ἐαυτῶν βρέφη
 35 εἴτε ἐστὶ γνήσια εἴτε καὶ νόθα, ἐν τοῖς ἐρπετοῖς βασανίζοντες ὡς ἐν τῷ πυρὶ τὸν χρυσὸν οἱ βάνανσοι χρυσουργοί, ἀνωτέρω (I 57) εἶπον.

7 ἐξασθενήσωσιν Bekker —ουσιν Jos 11 περιεῖδον Niese 26 διαφέρειν Gesner —ει Ael 28 ἐγχρίμπτοντα Hercher ἐγχρίπτοντα Ael 29 [ὡς] Hercher 32 [ψαύσῃ ἢ] Jacobs

22 (—) PLIN. NH VII 28: *Otesias (III) gentem ex his quae appellatur Pandarae in convallibus sitam annos ducenos vivere ... contra alios quadragenos non excedere annos, iunctos Macrobius, quorum feminae semel pariant, idque et Agatharchides tradit; praeterea locustis eos ali et esse pernices.*

5

Zweifelhaftes und Uechtes.

s. III u. Persien; Phrygien.

87. POSEIDONIOS VON APAMEIA.

T

1 SUID. s. Ποσειδώνιος· Ἀπαμεὺς ἐκ Συρίας ἢ Ῥόδιος· φιλόσοφος
 10 Στωικός, ὅς ἐπεκλήθη Ἀθλητής. σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ, διάδοχος
 γεγονώς καὶ μαθητὴς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου
 Μαρκέλλου (a. 51). ἔγραψε πολλά. — Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεὺς· φιλόσοφος
 Στωικός, μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν Ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύ-
 βιον (T 12 b) ἐν βιβλίοις νβ ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυθηναικοῦ καὶ Πτολεμαίου.
 15 καὶ Μελέτας ῥητορικὰς· Ὑποθέσεις εἰς Δημοσθένην. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον
 Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι τοῦ Ὀλβιοπολίτου. — Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης
 (III)· σοφιστὴς καὶ ἱστορικός. Περὶ τοῦ Ὀκεανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν· Περὶ
 τῆς Τυρκικῆς καλουμένης χώρας· Ἀτικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ'· Λιβυκὰ ἐν βιβλίοις
 ια' καὶ ἄλλα τινά.

20

2 STRABON XIV 2, 13: Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν
 Ῥόδῳ καὶ ἐσοφίστευσεν, ἦν δ' Ἀπαμεὺς ἐκ τῆς Συρίας. s. F 4.

3 — XVI 2, 10: ἐντεῦθεν (sc. ἐξ Ἀπαμείας) δ' ἐστὶ Ποσειδώνιος
 ὁ Στωικός, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος.

4 [LUKIAN.] Macrob. 20: Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας,
 25 νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφος τε ἅμα καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς τέσσαρα
 καὶ ὀγδοήκοντα (sc. ἔζησεν ἔτη).

5 a) STRABON III 1,5: τριάκονθ' ἡμέρας διατρίψας ἐν Γαδείροις
 (F 45). b) — III 2,5: διὸ καὶ τρισὶ μηνσὶν εἰς Ἰταλίαν κατὰ-
 ραι μόλις παραδιενεχθεὶς περὶ τε τὰς Γυμνησίας νήσους καὶ περὶ Σαρδόνα
 30 καὶ τὰ ἄλλα ἀπαντικρὺ μέρη τούτων τῆς Λιβύης (F 46). s. F 56;
 59; 63; 73; 88; 100.

6 — VII 5,8: ἐν Ῥόδῳ πρυτανεύοντος αὐτοῦ (F 97).

7 PLUT. Mar. 45: ἱστορεῖ Ποσειδώνιος (F 37) ὁ φιλόσοφος αὐτὸς
 εἰσελθεῖν καὶ διαλεχθῆναι περὶ ὧν ἐπρέσβευεν ἤδη νοσοῦντι φάσκων αὐτῷ
 (sc. τῷ Μαρίῳ; Dez./Jan. 87/86)

8 a) STRABON. XI 1,6: (vorausgeht F 101) φασὶ γοῦν ἐν Ῥόδῳ γενόμενον τὸν Πομπήιον ἡνίκα ἐπὶ τὸν ληιστρικὸν πόλεμον ἐξῆλθεν (a. 66) — εὐθὺς δ' ἐμελλε καὶ ἐπὶ Μιθριδάτην ὁρμήσειν καὶ τὰ μέχρι τῆς Κασπίας ἔθνη — παρατυχεῖν διαλεγομένῳ τῷ Ποσειδωνίῳ, ἀπίοντα δ' ἐρέσθαι, εἴ τι προστάττει, τὸν δ' εἰπεῖν 'αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων'. (folgt T 11) b) PLUT. Pomp. 42: ἐν δὲ Ῥόδῳ γενόμενος (Pompeius auf der rückkehr nach Italien, a. 62) πάντων μὲν ἡκρόασατο τῶν σοφιστῶν . . . Ποσειδώνιος δὲ καὶ τὴν ἀκρόασιν ἀνέγραψεν, ἣν ἔσχεν ἐπ' αὐτοῦ πρὸς Ἑρμαγόραν τὸν ῥήτορα 10 περὶ τῆς καθόλου ζητήσεως ἀντιταξάμενος. CIC. Tusc. II 61; PLIN. NH VII 112.

9 CIC. ad Att. II 1, 2 (Juni 60): *quamquam ad me rescripsit iam Rhodo Posidonius se, nostrum illud υπόμνημα cum legeret, quod ego ad eum ut ornatus de isdem rebus scriberet miseram, non modo non excitatum esse ad 15 scribendum sed etiam plane deterritum.*

10 a) ATHEN. XII 73 p. 549 E: Ποσειδώνιος γοῦν ὁ Στωικός, συναποδημήσας Σκιπίωνι τῷ Ἀφρικανῶι κληθέντι εἰς Ἀλεξάνδρειαν . . . (F 6). b) — XIV 75 p. 657 E: μνημονεύει δ' αὐτῶν (sc. τῶν περὶ τῶν), Στράβων ἐν τρίτῃ Γεωγραφουμένον (4, 11), ἀνὴρ οὐ πάννυ νεώτερος· λέγει γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ ἐβδόμῃ, τῆς αὐτῆς πραγματείας ἐγνωκέναι Ποσειδώνιον . . . οὐ πολλάκις ἐμνημόνευα συγγενομένου Σκιπίωνι τῷ τὴν Καρχηδόνα ἐλόντι.

11 STRABON. XI 1, 6: (T 8) προστίθει δὲ τούτοις, ὅτι καὶ τὴν ἱστορίαν συνέγραψε (sc. Ποσειδώνιος) τὴν περὶ αὐτὸν (sc. τὸν Πομπήιον).

12 a) ATHEN. IV 36 p. 151 E: Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἐν 25 ταῖς Ἱστορίαις, αἷς συνέθηκεν οὐκ ἄλλοτρίως ἢς προήρητο φιλοσοφίας, πολλὰ παρὰ πολλοῖς ἔθιμα καὶ νόμιμα ἀναγράφων (folgt F 15). b) RANDNOTIZ COD. A SUID. s. Πολύβιος (91 T 2): ἰστέον ὅτι διαδέχεται τὴν Πολυβίου ἱστορίαν Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστής.

13 VITRUV. De arch. VIII 3, 27: (F 123) *ex his autem rebus sunt 30 nonnulla quae ego per me perspexi, cetera in libris Graecis scripta inveni, quorum scriptorum hi sunt auctores Theophrastos Timaeus Posidonios Hegesias Herodotus Aristides Metrodorus, qui magna vigilantia et infinito studio locorum proprietates, aquarum virtutes ab inclinatione caelique regionum qualitates ita esse distributas scriptis dedicaverunt.*

19 αὐτόν: 'intellege Pompeium' Kaibel δ' αὐτῶν <Πολύβιος καὶ> Στράβων . . . λέγει γὰρ αὐτόν . . . ἐγνωκέναι Ποσειδώνιον τὸν <καθ' αὐτόν> Gercke Rh M LXII 116, 1 ἐβδόμῃ: ἐνδεκάτῃ (T 8)? 20 <ὡς> συγγεν.? 22 προστίθει Casaubonus προστίθει Str 31 Hegesias: Ctesias Plin

14 STRABON VIII 1, 1: οἱ δ' ἐν τῇ κοινῇ τῆς ἱστορίας γραφῇ χωρὶς ἀποδείξαντες τὴν τῶν ἡπείρων τοπογραφίαν, καθάπερ Ἐφορός τε ἐποίησε (70 T 12) καὶ Πολύβιος, ἄλλοι δ' εἰς τὸν φυσικὸν τόπον καὶ τὸν μαθηματικὸν προσέλαβόν τινα καὶ τῶν τοιούτων, καθάπερ Ποσειδώνιος⁵ τε καὶ Ἰππαρχος. EBD. I 1, 1.

15 a) — II 2, 1: ἐν τοῖς Περὶ Ὠκεανοῦ (F 28)· δοκεῖ γὰρ ἐν αὐτοῖς τὰ πολλὰ γεωγραφεῖν, τὰ μὲν οἰκείως, τὰ δὲ μαθηματικώτερον.
b) — II 3, 8: (F 28) πολλὰ γὰρ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα τυγχάνει τῆς προσηκούσης διαίτης, ὅσα γεωγραφικά· ὅσα δὲ φυσικώτερα, ἐπισκεπτέον ἐν¹⁰ ἄλλοις ἢ οὐδὲ φροντιστέον· πολὺ γὰρ ἐστὶ τὸ αἰτιολογικὸν παρὰ αὐτῷ καὶ τὸ ἀριστοτελεῖζον, ὅπερ ἐκκλίνουσιν οἱ ἡμέτεροι διὰ τὴν ἐπίκρυψιν τῶν αἰτιῶν. vgl. F 91 ex.

16 — X 3, 5: (Ephoros 70 T 18a) ἡμεῖς δέ, φησί (sc. ὁ Πολύβιος), τὰ νῦν ὄντα δηλώσομεν καὶ περὶ θέσεως τόπων καὶ διαστημάτων·¹⁵ τοῦτο γὰρ ἐστὶν οἰκειότατον χωρογραφία. ἀλλὰ μὴν σύ γε, ὦ Πολύβιε, ὁ τὰς λαοδογματικὰς ἀποφάσεις περὶ τῶν διαστημάτων εἰσάγων οὐκ ἐν τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς † καὶ διαδοὺς εὐθύνας τὰς μὲν Ποσειδωνίῳ, τὰς δ' Ἀρτεμιδώρῳ, τὰς δ' ἄλλοις πλείοσι.

²⁰ 17 a) — I 2, 1: ἐπεὶ οὐδὲ πρὸς ἅπαντας φιλοσοφεῖν ἄξιον, πρὸς Ἐρατοσθένη δὲ καὶ Ποσειδώνιον καὶ Ἰππαρχον καὶ Πολύβιον καὶ ἄλλους τοιούτους καλόν. b) — II 4, 2: (Pytheas' glaubwürdigkeit) Ἐρατοσθένους δὲ εἴρηται ἡ περὶ τὰ ἐσπέρια καὶ τὰ ἀρχικὰ τῆς Εὐρώπης ἄγνοια. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν καὶ Δικαιάρχῳ συγγνώμη τοῖς μὴ κατιδοῦσι τοὺς²⁵ τόπους ἐκείνους, Πολυβίῳ δὲ καὶ Ποσειδωνίῳ τίς ἂν συγγνώμη;

18 STRABON III 2, 9: Ποσειδώνιος δέ, τὸ πλῆθος τῶν μετάλλων ἐπαινῶν καὶ τὴν ἀρετὴν (F 47), οὐκ ἀπέχεται τῆς συνήθους ῥητορείας ἀλλὰ συνενθουσιᾷ ταῖς ὑπερβολαῖς.

19 a) PLIN. NH I 2: (s. 21) *de mundo geometrica*
³⁰ *externis Hipparcho Timaeo Sosigene Petosiri Nechepso Pythagoricis Posidonio* (F 75) b) — I 4: ... *situs, gentes* *externis* *Metrodoro, Cleobulo, Posidonio*. c) — I 5; 6: *Metrodoro* (V 136), *Posidonio qui Περιπλουν αὐτ Περιήγησιν* d) — I 11: *Themisone, Posidonio Stoico, Menandris Prieneo et Heracleote*

4 καὶ om BC 17—18 καὶ διαδοὺς: διδοῖς Casaubonus νῆ Δία δίδως Tyrwhit καὶ αὐτὸς δίδως Groskurd

F

ΙΣΤΟΡΙΑΙ (ΙΣΤΟΡΙΑ Η ΜΕΤΑ ΠΟΛΥΒΙΟΝ) $\bar{A}$ — $\bar{NB}$

(F 29—44; 47—71; 90? 103—105? 108—116)

 $\bar{B}$

5 (F 59? 60.)

1 (III 252, 1) ATHEN. IV 38 p. 153 CD: ἐν δὲ τῇ $\bar{B}$ «ἐν τῇ α. 145? Ῥωμαίων» φησὶν «πόλει ὅταν εὐωχῶνται ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἱερῷ, δειπνίζοντος τοῦ κατὰ καιρὸν θριαμβέοντος, καὶ ἡ παρασκευὴ τῆς εὐωχίας Ἡρακλεωτικὴ ἐστὶ. 10 διοινοχοεῖται μὲν γὰρ οἶνόμελι, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι μεγάλοι καὶ καπνιστὰ κρέα ἐφθὰ καὶ τῶν προσφάτως καθιερευθέντων ὅπτα δαψιλῇ. παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς (s. F 119) δὲς τῆς ἡμέρας τράπεζαι πολυτελεῖς παρασκευάζονται ἄνθιναι τε στρωμναὶ καὶ ἐκπώματα ἀργυρᾷ 15 παντοδαπά, καὶ δούλων πλῆθος εὐπρεπῶν παρέστηκεν ἐσθήσεσι πολυτελέσι κεκοσμημένων.»

 $\bar{I}$

(F 29? 96. 105?? 111)

2 (5) ATHEN. IV 78 p. 176 BC: Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς Στοᾶς 20 φιλόσοφος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν διηγούμενος περὶ τοῦ Ἀπαμείων πρὸς Λαρισαίους πολέμου γράφει τάδε· «παραζωνίδια καὶ λογχάρι' ἀνειληφότες ἰῶι καὶ ῥύπῳ κεκρυμμένα, πετάσια δ' ἐπιτεθειμένοι καὶ προσκόπια σκιὰν μὲν ποιοῦντα, καταπνεῖσθαι δ' οὐ κωλύοντα τοὺς τραχήλους, ὄνους 25 ἐφελκόμενοι γέμοντας οἴνου καὶ βρωμάτων παντοδαπῶν, οἷς παρέκειτο φωτίγγια καὶ μοναύλια, κώμων οὐ πολέμων ὄργανα.»

3 (6) ATHEN. XIV 61 p. 649 D: καὶ Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν γράφει οὕτως· «φέρει δὲ καὶ τὸ 30 πέρσειον ἢ Ἀραβία καὶ ἡ Συρία καὶ τὸ καλούμενον βιστάκιον· ὃ δὴ βοτρυνώδη τὸν καρπὸν ἀφίησι λευκόφαιον ὄντα καὶ μακρόν, παρεμφερῆ τοῖς δακτύλοις, ἃ δὲ ῥαγῶν

11 κρέα ἐφθὰ Wil(amowitz) ἔ. κρ. AC προσφάτως Casaubonus —ων AC
12 καθιερευθέντων Wil —ωθέντων A (C) 22 πετάσια Villebrun πειπτα A
23 ἐπιτεθειμένοι Musurus —να A 30 περσειον E περσειον A 31 λευκόφαιον
Schweighaeuser λευκοφασιον A λευκοφαῖ E 32 δακτύλοις Hofmann

τρόπον ἀλλήλοις ἐπιβάλλει, τὰ δ' ἔνδον ἔγχλωρον καὶ τοῦ κωνίου [τῶν στροβίλων] ἤττον μὲν εὐχυμον, εὐώδη δὲ μᾶλλον.»

A

5 4 (7) ATHEN. VI 61 p. 252 E: Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμείας, ὅτε (a. 170—
ρον δὲ Ὀόδιος χρηματίσας, ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἱστοριῶν Ἰεράκᾳ φησι
τὸν Ἀντιοχέα πρότερον λυσιωιδῶς ὑπανοῦντα ὕστερον γενέσθαι κόλακα
δεινὸν Πτολεμαίου τοῦ ἑβδόμου βασιλέως τοῦ καὶ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος
καὶ τὰ μέγιστα δυνήθέντα παρ' αὐτῷ, καθάπερ καὶ παρὰ τῷ Φιλο-
10 μήτορι, ὕστερον ἔπ' αὐτοῦ διαφθαρεῖναι.

— — IV 38 p. 153 BC: s. F 24.

E

(F 71?)

5 5 (8) ATHEN. IV 38 p. 152 F—153 A: ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ περὶ a. 141/39
15 Πάρθων διηγούμενός φησιν· «ὁ δὲ καλούμενος φίλος τραπέζης
μὲν οὐ κοινωνεῖ, χαμαὶ δ' ὑποκαθήμενος ἐφ' ὑψηλῆς
κλίνης κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ τὸ παραβληθὲν ὑπ'
αὐτοῦ κυνιστὶ σιτεῖται, καὶ πολλαῖς διὰ τὴν τυχοῦσαν
αἰτίαν ἀποσπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦς δείπνου ῥάβδοις
20 καὶ ἱμᾶσιν ἀστραγαλωτοῖς μαστιγοῦται καὶ γενόμενος
αἰμόφυρτος τὸν τιμωρησάμενον ὥς εὐεργέτην ἐπὶ τὸ
ἔδαφος πρηνῆς προσπεσὼν προσκυνεῖ.»

Z

(F 30. 59?)

25 6 (11) ATHEN. XII 73 p. 549 DE: τοιοῦτος ἐγγόνει καὶ Πτολε- a. 140/39
μαῖος ὁ ἑβδομος Αἰγύπτου βασιλεύσας, ὁ αὐτὸν μὲν Εὐεργέτην ἀνακηρύττων.
ὑπὸ δὲ Ἀλεξανδρέων Κακεργέτης ὀνομαζόμενος. Ποσειδώνιος γοῦν ὁ Στοι-
κός, συναποδημήσας Σικιῶνι τῷ Ἀφρικανῷ κληθέντι εἰς Ἀλεξανδρείαν
καὶ θεασάμενος αὐτόν, γράφει ἐν ἑβδόμῃ τῶν Ἱστοριῶν οὕτως· «διὰ δὲ
30 τρυφὴν διέφθαρτο τὸ σῶμα ὑπὸ παχύτητος καὶ γαστρὸς
μεγέθους, ἣν δυσπερίληπτον εἶναι συνέβαινεν· ἐφ' ἧς
χιτωνίσκον ἐνδεδυκὼς ποδήρη μέχρι τῶν καρπῶν χειρῶ-
δας ἔχοντα <περιήει>· προήει δὲ οὐδέποτε πεζός, εἰ
μὴ διὰ Σικιπῶνα.» s. F 30; 60.

2 τοῦ κωνίου: 'aut corruptum aut spurium' Kaibel; [τῶν στρο.] Jac, vgl. Rutherford Phryn. 484 22 πεσὼν C προπεσὼν? Kaibel 28 συναποδημήσας: Ath verwechselt Pos., der erzählte, mit Panaitios, von dem er erzählte; T 10; F 30 33 <περιήει> Kaibel <προήει> Dindorf

$\overline{H}$

(F 62--64; 108).

7 (15) ATHEN. XII 59 p. 542 B: Ποσειδώνιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ ^{a. 137/6?} τῶν Ἱστοριῶν περὶ Λαμοφίλου λέγων τοῦ Σικελιώτου, δι' ὃν ὁ δουλικὸς ἐκινήθη πόλεμος, ὅτι τρυφῆς ἦν οἰκίος, γράφει καὶ ταῦτα· τρυφῆς οὖν δοῦλος ἦν καὶ κακουργίας, διὰ μὲν τῆς χώρας τετρακύκλους ἀπήνας περιαγόμενος καὶ ἵππους καὶ θεράποντας ὠραίους καὶ παραδρομὴν ἀνάγωγον κολάκων τε καὶ παίδων στρατιωτικῶν. ὕστερον δὲ πανοικίαι ἐφρυβρίστως ¹⁰ κατέστρεψε τὸν βίον ὑπὸ τῶν οἰκετῶν περιυβρισθεὶς. s. F 108.

 $\overline{IA}$

8 (16) ATHEN. VI 84 p. 263 CD: Ποσειδώνιος δέ φησιν ὁ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἐν τῇ τῶν Ἱστοριῶν ἐνδεκάτῃ· «πολλοὺς τινὰς ἐαυτῶν ¹⁵ οὐ δυναμένους προίστασθαι διὰ τὸ τῆς διανοίας ἀσθενὲς ἐπιδοῦναι ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν συνεωτέρων ὑπηρεσίαν, ὅπως παρ' ἐκείνων τυγχάνοντες τῆς εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐπιμελείας αὐτοὶ πάλιν ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις δι' αὐτῶν ἅπερ ἂν ὦσιν ὑπηρετεῖν δυνατοί. καὶ τοῦτωι τῷ τρόπῳ ²⁰ Μαριανδυνοὶ μὲν Ἡρακλεώταις ὑπετάγησαν, διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θητεύσειν παρέχουσιν αὐτοῖς τὰ δέοντα, προσδιαστειλάμενοι μηδεὶν αὐτῶν ἕσσεσθαι πρᾶσιν ἕξω τῆς Ἡρακλεωτῶν χώρας, ἀλλ' ἐν αὐτῇ μόνον τῇ ἰδίᾳ χῶραι».

 $\overline{IΔ}$

25

(s. F 69—70; 109).

9 (17) a) ATHEN. XII 56 p. 540 BC: ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ^{a. 131/0} περὶ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ Ἀντιόχου (sc. τοῦ Σιδιήτου) λέγων τοῦ ἐπ' Ἀρσάην εἰς Μηδίαν στρατεύσαντός φησιν ὅτι ὑποδοχὰς ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν ³⁰ ὀχλικάς, ἐν αἷς χωρὶς τῶν ἀναλισκομένων καὶ ἐκφρατιζομένων σωρευμάτων ἕκαστος ἀπέφερε τῶν ἐστιάτορων ὀλομελῇ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων ζώων ἀδιαίρετα ἐσκευασμένα, ἄμαξαν πληρῶσαι δυνάμενα· καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ στεφάνων ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ <σὺν> ἀνδρομήκεσι ληνίσκων χρυσῶν πιλήμασιν πλήθῃ. b) — V 46 p. 210 CD: ³⁵ ὁ γὰρ τῷ προειρημένῳ Ἀντιόχῳ ὁμώνυμος βασιλεὺς, Δημητρίου δ' υἱός, ὥς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος, κτλ.

IF

10 (18) ATHEN. XII 35 p. 527 EF (V 46 p. 210 EF): Ποσειδώνιος δ' (ἐν) ἐκκαίδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν περὶ τῶν κατὰ τὴν Συρίαν πόλεων λέγων ὡς ἐτῦρων γράφει καὶ ταῦτα· «τῶν γοῦν ἐν ταῖς πόλεσιν ἂν θρώπων διὰ τὴν εὐβοσίαν τῆς χώρας ἀπο(ύσης) τῆς περὶ τὰ ἀναγκαῖα κακοπαθείας συνόδους νεμόντων πλείονας, ἐν αἷς εὐωχοῦτο συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς βαλανείοις χρώμενοι, ἀλειφόμενοι [δ'] ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις, τοῖς δὲ γραμματείοις (οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰ κοινὰ τῶν συνδείπνων) ὡς [ἐν] οἰκητηρίοις ἐνδιαιτώμενοι καὶ τὸ πλεῖον (μέρος) τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν αὐτοῖς οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥστε καὶ προσαποφέρειν πολλὰ, καὶ καταυλούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψόφον, ὥστε τὰς πόλεις ὄλας τοιοῦτοις κελάδοις συνη-
15 χεῖσθαι.»

11 (20) — X 53 p. 439 DE: φιλοπότης δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος α. 130/29 αὐτῷ Ἀντίοχος, ὁ ἐν Μηδίαι πρὸς Ἀρσάκην πολεμήσας, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμενὺς ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν. ἀναιρεθέντος γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτοντα αὐτὸν λέγειν· «ἔσφηλέν σε, Ἀν-
20 τίοχε, θάρσος καὶ μέθη· ἤλπιζες γὰρ ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.»

12 (19) — IV 38 p. 153 AB: ἐν δὲ τῇ ις περὶ Σελεύκου διηγού- α. 130/29 μενος ἡ τοῦ βασιλέως ὡς εἰς Μηδίαν ἀνελθὼν καὶ πολεμῶν Ἀρσάκει ἡ- χμαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ βαρβάρου καὶ ὡς πολὺν χρόνον παρὰ τῷ Ἀρσάκει
25 διέτριψεν ἀγόμενος βασιλικῶς, γράφει καὶ ταῦτα· «παρὰ Πάρθοις ἐν τοῖς δειπνοῖς ὁ βασιλεὺς τὴν τε κλίνην ἐφ' ἧς μόνος κατέκειτο μετεωροτέραν τῶν ἄλλων καὶ κεχωρισμένην εἶχε καὶ τὴν τράπεζαν μόνῳ καθάπερ ἥρῳι πλήρη βαρ- βαρικῶν θοιναμάτων παρακειμένην.»

30 13 (21) — XI 15 p. 466 BC: Ποσειδώνιος δ' ἐν ις τῶν Ἱστοριῶν α. 129/87 Ἀνσίμαχόν φησι τὸν Βαβυλώνιον, καλέσαντα ἐπὶ δεῖπνον Ἱμερον τὸν τυραννήσαντα οὐ μόνον Βαβυλωνίων ἀλλὰ καὶ Σελευκῶν μετὰ τριακοσίων,

3 δ' (ἐν) Jac 4 τῶν: καὶ οἱ κατὰ τὴν Συρίαν δὲ πάντες — ἐνεμον V 210
5 ἀπούσης Bake ἀπὸ Ath 7 ἵνα εὐωχοῖντο V 210 8 [δ'] Meineke 9 γραμμα-
τείοις E; V 210 — τοῖς A 10 [ἐν] V 210 11 [καὶ] τὸ πλεῖον Kaibel (μέρος)
V 210 13 καταυλούμενοι V 210 — ἐνους Ath χελιδόνος V 210 14 ψόφους
V 210 πολυκρότους ψόφους? Kaibel 17 ὁ ἐν Μηδίαι C ὁ om A 23 τοῦ (υἱοῦ
τοῦ) βασιλέως? 29 παρακειμένην Villebrun — νων A 30 ις C Mueller κς A
31 Ἱμερος: Trogus prol. 42; Justin. XLII 1, 3 Εὐήμερος Exc. De virt. I 308, 24
(Diod. XXXIV 21) 32 μετ' ἄλλων) τριακοσίων? Kaibel

μετὰ τὸ τὰς τραπέζας ἀρθῆναι τετράμνονν ἐκάστωι τῶν τριακοσίων ἑκ-
πωμα δοῦναι ἀργυροῦν καὶ σπονδοποιησάμενον προπιεῖν ἅμα πᾶσιν· καὶ
ἀποφέρεισθαι ἔδωκε τὰ ποτήρια.

KB

- ⁵ 14 (22) ATHEN. XIII 67 p. 594 E: Ἀρπαλος δ' ὁ Μακεδὼν ὁ τῶν
Ἀλεξάνδρου πολλὰ χρημάτων συλῆσας καὶ καταφυγὼν εἰς Ἀθήνας ἐρασθεὶς
Πυθιονίκης πολλὰ εἰς αὐτὴν κατανάλωσεν ἑταίραν οὖσαν. καὶ ἀποθανούσῃ
πολυτάλαντον μνημεῖον κατεσκεύασεν· «ἐκ φέρων τε αὐτὴν ἐπὶ τὰς
ταφάς» ὥς φησι Ποσειδώνιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν,
¹⁰ «τεχνιτῶν τῶν ἐπισημοτάτων χορῶι μεγάλῳι καὶ παν-
τοίοις ὀργάνοις καὶ συμφωνίαις παρέπεμπε τὸ σῶμα.»

KI'

(F 55; 56; 90? 110).

- *15 (25) ATHEN. IV 36 p. 151 E — 152 D: Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ a. 125/1
¹⁵ τῆς Στοᾶς ἐν ταῖς Ἱστορίαις, αἷς συνέθιχεν οὐκ ἄλλοτρίως ἥς προήρητο
φιλοσοφίας πολλὰ παρὰ πολλοῖς ἔθιμα καὶ νόμιμα ἀναγράφων «Κελτοὶ»
φησί «τὰς τροφὰς προτίθενται χόρτον ὑποβάλλοντες καὶ
ἐπὶ τραπεζῶν ξυλίνων μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπηρμένων.
ἡ τροφή δ' ἐστὶν ἄρτοι μὲν ὀλίγοι, κρέα δὲ πολλὰ ἐν
²⁰ ὕδατι καὶ ὀπτὰ ἐπ' ἀνθράκων ἢ ὀβελίσκων. προσφέρον-
ται δὲ ταῦτα καθαρείως μὲν, λεωντωδῶς δέ, ταῖς χερσὶν
ἀμφοτέραις αἴροντες ὅλα μέλη καὶ ἀποδάκνοντες, ἐὰν
δὲ ᾗ τι δυσάποσπαστον, μαχαιρίῳι μικρῷ παρατέμνον-
τες, ὃ τοῖς κολεοῖς ἐν ἰδίᾳ θήκηι παράκειται. (2) προσ-
²⁵ φέρονται δὲ καὶ ἰχθῦς οἳ τε παρὰ τοὺς ποταμοὺς οἰ-
κοῦντες καὶ παρὰ τὴν ἑντος καὶ τὴν ἔξω θάλασσαν, καὶ
τούτους δὲ ὀπτοὺς μετὰ ἁλῶν καὶ ὄξους καὶ κυμίνου.
τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ ποτὸν ἐμβάλλουσιν. ἐλαίῳι δ' οὐ
χρῶνται διὰ σπάνιν, καὶ διὰ τὸ ἀσύνηθες ἀηδὲς αὐτοῖς
³⁰ φαίνεται. (3) ὅταν δὲ πλείονες συνδειπνώσι, κάθηνται
μὲν ἐν κύκλῳ, μέσος δὲ ὁ κράτιστος ὥς ἂν κορυφαῖος
χοροῦ, διαφέρων τῶν ἄλλων ἢ κατὰ τὴν πολεμικὴν εὐχέ-
ρειαν ἢ κατὰ γένος ἢ κατὰ πλοῦτον. ὁ δ' ὑποδεχόμενος
³⁵ παρ' αὐτόν, ἐφεξῆς δ' ἐκατέρωθε κατ' ἀξίαν ἥς ἔχουσιν
ὑπεροχῆς. καὶ οἱ μὲν τοὺς θυρεοὺς ὀπλοφοροῦντες ἐκ

7 κατηγάλωσεν E κατανήλωσεν? Kaibel

νίαις A 19 πολλὰ (ἐφθά)? Kaibel

Meineke 35 θυραιὺς A θυρεαφόροι C

11 συμφωνίαις Casaubonus εὐφω-

30 φαίνεσθαι? 32—33 εὐχειρίαν

τῶν ὀπίσω παρεστᾶσιν, οἱ δὲ δορυφόροι κατὰ τὴν ἀντι-
 κρὺ καθήμενοι κύκλῳ καθάπερ οἱ δεσπόται συνευω-
 χοῦνται. (4) τὸ δὲ ποτὸν οἱ διακονοῦντες ἐν ἀγγείοις
 5 περιφέρουσιν ἑοικόσι μὲν ἀμβίκοις, ἢ κεραμέοις ἢ ἀργυ-
 ροῖς· καὶ γὰρ τοὺς πίνακας ἐφ' ὧν τὰς τροφὰς προτίθεν-
 ται τοιοῦτους ἔχουσιν, οἱ δὲ χαλκοῦς, οἱ δὲ κᾶνεα ξύλινα
 καὶ πλεκτά. τὸ δὲ πινόμενόν ἐστι παρὰ μὲν τοῖς πλου-
 τοῦσιν οἶνος ἐξ Ἰταλίας καὶ τῆς Μασσαλιητῶν χώρας
 παρακομιζόμενος. ἄκρατος δ' οὗτος· ἐνίστε δὲ καὶ ὀλίγον
 10 ὕδωρ παραμίγνυται. παρὰ δὲ τοῖς ὑποδεεστέροις ζυθὸς
 πύρινον μετὰ μέλιτος ἐσκευασμένον, παρὰ δὲ τοῖς
 πολλοῖς καθ' αὐτό· καλεῖται δὲ κόρμα. ἀπορροφοῦσι δὲ
 ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποτηρίου κατὰ μικρόν, οὐ πλεῖον κυάθου·
 πυκνότερον δὲ τοῦτο ποιοῦσι. περιφέρει δὲ ὁ παῖς
 15 ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ τὰ λαιὰ· οὕτως διακονοῦνται. (5) καὶ
 τοὺς θεοὺς προσκυνοῦσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ στρεφόμενοι.»

16 (24) ATHEN. IV 40 p. 154 A—C: Ποσειδώνιος δ' ἐν τρίτῃ καὶ
 εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν «Κελτοί» φησὶν «ἐνίστε παρὰ τὸ δεῖπνον
 μονομαχοῦσιν. ἐν γὰρ τοῖς ὅπλοις ἀγερθέντες σκιαμα-
 20 χοῦσι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειρίζονται, ποτὲ δὲ καὶ
 μέχρι τραύματος προΐασιν καὶ ἐκ τούτου ἐρεθισθέντες,
 ἂν μὴ ἐπισχῶσιν οἱ παρόντες, καὶ ἕως ἀναιρέσεως ἔρ-
 χονται. τὸ δὲ παλαιόν» φησὶν «ὅτι παρατεθέντων κωλή-
 νων τὸ μηρίον ὁ κράτιστος ἐλάμβανεν· εἰ δέ τις ἕτερος
 25 ἀντιποιήσαιτο, συνίσταντο μονομαχήσοντες μέχρι θά-
 νάτου. ἄλλοι δ' ἐν θεάτρῳ λαβόντες ἀργύριον ἢ χρυ-
 σίον, οἱ δὲ οἶνου κεραμίων ἀριθμόν τινα καὶ πιστωσά-
 μενοι τὴν δόσιν καὶ τοῖς ἀναγκαίοις φίλοις διαδωρησά-
 μενοι ὑπτιοὶ ἐκταθέντες ἐπὶ θυρεῶν κεῖνται, καὶ
 30 παραστάς τις ξίφει τὸν λαιμὸν ἀποκόπτει.»

17 (23) — VI 49 p. 246 CD: Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμενὸς ἐν τῇ
 ζ' καὶ τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν «Κελτοί» φησὶ «περιάγονται μεθ'
 αὐτῶν καὶ πολεμοῦντες συμβιωτάς, οὗς καλοῦσι παρασί-
 35 τούς. οὗτοι δὲ ἐγκώμια αὐτῶν καὶ πρὸς ἄθρόους λέγου-
 σιν ἀνθρώπους συνεστῶτας καὶ πρὸς ἕκαστον τῶν κατὰ
 μέρος ἐκείνων ἀκροωμένων. τὰ δὲ ἀκούσματα αὐτῶν
 εἰσιν οἱ καλούμενοι βάρδοι· ποιηταὶ δὲ οὗτοι τυγχά-
 νουσι μετ' ὠιδῆς ἐπαίνους λέγοντες.»

9 καὶ add C Eust 871, 56
 Schweighaeuser ἐγ— AC

12 καὶ αὐτὸ καθ' αὐτό Eust
 25 μονομαχήσοντες C —αντες A

19 ἀγερθέντες
 28 ἢ φίλοις S

18 (25) — IV 37 p. 152 D—F: *ἔτι ὁ Ποσειδώνιος διηγούμενος καὶ τὸν Λουερνίου τοῦ Βιτύιτος πατρὸς πλοῦτον τοῦ ὑπὸ Ῥωμαίων καθαιρεθέντος φησὶ δημαγωγοῦντα αὐτὸν τοὺς ὄχλους ἐν ἄρματι φέρεσθαι διὰ τῶν πεδίων καὶ σπείρειν χρυσὸν καὶ ἄργυρον ταῖς ἀκολουθοῦσαις τῶν*
Κελτῶν μυριάσι, φράγμα τε ποιεῖν δωδεκαστάδιον τετράγωνον, ἐν ᾧ πληροῦν μὲν ληνοὺς πολυτελοῦς πόματος, παρασκευάζειν δὲ τοσοῦτο βρωμάτων πλήθος ὥστε ἐφ' ἡμέρας πλείονας ἐξεῖναι τοῖς βουλομένοις εἰσερχομένοις τῶν παρασκευασθέντων ἀπολαύειν ἀδιαλείπτως διακονουμένους. ἀφορίσαντος δ' αὐτοῦ προθεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης ἀφυστερήσαντά τινα
τῶν βαρβάρων ποιητὴν ἀφικέσθαι καὶ συναντήσαντα μετὰ ᾧδιῃς ὕμνῳ αὐτοῦ τὴν ὑπεροχὴν, ἑαυτὸν δ' ἀποθρηνεῖν ὅτι ὑστέρηκε· τὸν δὲ τερφθέντα θυλάκιον αἰτῆσαι χρυσίου καὶ ῥίψαι αὐτῷ παρατρέχοντι. ἀνελόμενον δ' ἐκείνον πάλιν ὕμνῳ λέγοντα διότι τὰ ἔχνη τῆς γῆς ἐφ' ἧς ἄρμαθλατεῖ χρυσὸν καὶ εὐεργεσίας ἀνθρώποις φέρει. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῇ τρίτῃ
καὶ εἰκοστῇ ἰστόρηκεν.

 $\overline{KF}$

— ATHEN. XI 15 p. 466 BC: s. F 13.

 $\overline{KZ}$

19 (29) ATHEN. IX 8 p. 369 CD: *Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς Στοᾶς* ^{a. 119,7}
ἐν τῇ ἐβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν περὶ τὴν <Δ>αλματίαν φησὶ γίγνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύτους καὶ ἀγρίους σταφυλίνους.

 $\overline{KH}$

20 (30) ATHEN. XV 46 p. 692 CD: *Ἰδιστον δέ, ἄνδρες φίλοι, ἀναγινώσκων τὴν ὀγδόην καὶ εἰκοστὴν τῶν Ποσειδωνίου Ἱστοριῶν περὶ*
μύρων τι λεγόμενον ἐτήρησα... φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος· «ἐν Συρίαι ἐν τοῖς βασιλικοῖς συμποσίοις ὅταν τοῖς εὐωχομένοις δοθῶσιν οἱ στέφανοι, εἰσίσασίν τινες μύρων Βαβυλωνίων ἔχοντες ἀσκίδια καὶ πόρρωθεν ἐκ τούτων περιπορευόμενοι τοὺς μὲν στεφάνους τῶν κατακειμένων δροσίζουσι
τοῖς μύροις, ἄλλο μὴδὲν ἔξωθεν παραραίνοντες.»

2 Λουέριος Strab IV 2, 3 Βιτύιτος Strab IV 2, 3 (Βιτύιτος Kramer) Βιτοῖτος Appian. Kelt. 12 *Bituitum*, *Bituitu* (gen.) Liv. per. 61 *Bituitus* Florus I 37, 5; Eutrop. IV 22 *Hituitus* Val. Max. IX 6, 3 *Vituitus*, *Vetuitus* Euseb. Hier. ol. 163 *Betultus* Act. triumph. CJL I² p. 49 4 διασπείρειν Kaibel (διασπείρων Strab) χρυσίον καὶ ἀργύριον Kaibel χρυσοῦ νόμισμα καὶ ἀργύρον Strab 6 πληροῦν μὲν 5 πληροῦμεν A πληροῦν C δὲ Kaibel τε AC 7—8 εἰσερχομένους? Kaibel 8 διακονουμένοις Schweighaeuser 9 ὑστέρησαντα Meineke 10 τῶν βάρδων καλουμένων ποιητῶν? Kaibel 12 ἀνελόμενον C —νοι A 15 ἰστόρηκεν Wilamowitz —σεν Ath 20 Δαλματίαν Dalec αλματίαν A 27 δοθῶσιν E δω— A μύρων E μύρω A

- 21 (31) a) ATHEN. XII 56 p. 540 AB: Ἀντίοχον δὲ τὸν Γρυπὸν ἐπι- nach 12
καλούμενον βασιλέα φησὶ Ποσειδώνιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστο-
ριῶν τὰς ἐπὶ Λάφνῃ πανηγύρεις ἐπιτελοῦντα ὑποδοχὰς λαμπρὰς ἐπιτελεῖν.
ἐν αἷς τὸ μὲν πρῶτον ἀναδόσεις ἐγίνοντο ὀλομελῶν βρωμάτων, εἴτ' ἤδη
καὶ ζώντων χηνῶν καὶ λαγωῶν καὶ δορκάδων; ἀνεδίδοντο δέ
φησὶν «καὶ χρυσοὶ στέφανοι τοῖς δειπνοῦσιν καὶ ἀργυ-
ρωμάτων πλήθος καὶ θεραπόντων καὶ ἵππων καὶ καμή-
λων. ἔδει δὲ ἀναβάντα ἐπὶ τὴν κάμηλον ἕκαστον πιεῖν
καὶ λαβεῖν [τε] τὴν κάμηλον καὶ τὰ ἐπὶ τὴν κάμηλον καὶ
10 τὸν παρεστῶτα παῖδα.» b) — V 46 p. 210 E: «τὸ μὲν
γὰρ πρῶτον ἀναδόσεις ἐποιήσατο κατ' ἄνδρα ὀλομελῶν
βρωμάτων, μετὰ δὲ καὶ ζώντων κτλ.»

Λ

- (vgl. F 31—35. 110).
22 (32) ATHEN. IV 39 p. 153 E: Γερμανοὶ δέ, ὡς ἱστορεῖ Ποσει- ca. 111
δώνιος ἐν τῇ τριακοστῇ, ἄριστον προσφέρονται κρέα μεληδὸν ὠπημένα
καὶ ἐπιπίνουσι γάλα καὶ τὸν οἶνον ἄκρατον.

ΛΔ

- 23 (33) ATHEN. VI 49 p. 246 D: ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ καὶ τρια- vor 96
κοστῇ ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς Ἀπολλώνιον τινα ἀναγράφει παρὰσιτον γεγονότα
Ἀντίοχον τοῦ Γρυποῦ ἐπικαλουμένου τοῦ τῆς Συρίας βασιλέως.

- *24 (36) — IV 38 p. 153 BC: ἱστορῶν δὲ καὶ περὶ Ἡρακλέωνος τοῦ vor 96
Βεροιαίου, ὃς ὑπὸ τοῦ Γρυποῦ καλουμένου Ἀντίοχον τοῦ βασιλέως προα-
χθεὶς μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέβαλε τὸν εὐεργέτην, γράφει ἐν τῇ
25 <λ>δ(?) τῶν Ἱστοριῶν τάδε· «ἐποιεῖτό τε τῶν στρατιωτῶν τὰς
κατακλίσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν ὑπαίθρῳ ἀνὰ χιλίους
δειπνίζων. τὸ δὲ δεῖπνον ἦν ἄρτος μέγας καὶ κρέας, τὸ
δὲ ποτὸν κεκραμένος οἶνος οἷος δήποτε ὕδατι ψυχρῷ.
διηκόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι, καὶ σιωπὴ ἦν εὖ-
30 τακτος.»

ΛF

- 25 (34) ATHEN. XI 89 p. 494 F: Ποσειδώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν ἑκτῇ
καὶ τριακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν . . . γράφων οὕτως· «ἦσαν δὲ καὶ
ὀνύχινοι σκύφοι καὶ ἴσυνδéseis τούτων μέχρι διχοτύλων,
35 καὶ Παναθηναϊκὰ μέγιστα, τὰ μὲν δίχοα τὰ δὲ καὶ μεί-
ζονα.»

8 καὶ ἔδει V 210

πιεῖν ἕκαστον V 210

9 [τε] V 210 τὴν τε Meineke

24 ἐξέβαλε C — λλε A

25 λδ Bake τετάρτῃ A τετ. (καὶ τετταρακοστῇ) C Mueller

27 μέλας Wilamowitz

$\overline{MA}$

— ATHEN. IV 38 p. 153 BC: s. F 24.

 $\overline{MZ}$

26 (37) ATHEN. XII 73 p. 550 AB: εἰς πάχος δ' ἐπεδεδώκει καὶ α. 897
 5 ὁ νῖδος αὐτοῦ (sc. des Ptolemaios Physkon) Ἀλέξανδρος, ὁ τὴν ἑαυτοῦ
 μητέρα ἀποκτείνας συμβασιλεύουσιν αὐτῷ. φησὶ γοῦν περὶ αὐτοῦ Ποσει-
 δώνιος ἐν τῇ ἐβδόμῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν οὕτως· «ὁ δὲ τῆς
 Αἰγύπτου δυνάστης μισούμενος μὲν ὑπὸ τῶν ὀχλῶν,
 10 κολακευόμενος δ' ὑπὸ τῶν περὶ αὐτόν, ἐν πολλῇ δὲ
 τρυφῇ ζῶν, οὐδὲ <περι>πατεῖν οἶός τε ἦν, εἰ μὴ δύσιν
 ἐπαπερειδόμενος ἐπορεύετο. εἰς δὲ τὰς ἐν τοῖς συμπο-
 σίοις ὀρχήσεις ἀπὸ μετεώρων κλινῶν καθ' αλλόμενος
 ἀνυπόδητος συντονωτέρας αὐτὰς τῶν ἡσυχότων ἐποι-
 εῖτο.»

15

 $\overline{M\Theta}$

27 (38) ATHEN. IV 66 p. 168 DE: παρὰ δὲ Ῥωμαίοις μνημονεύεται, ca. 927
 ὥς φησι Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν,
 Ἀπίκιόν τινα ἐπὶ ἀσωτίαι πάντας ἀνθρώπους ὑπερηγοντικῆναι. οὗτος δ'
 20 ἐστὶν Ἀπίκιος ὁ καὶ τῆς φρυγῆς αἴτιος γενόμενος Ρουτιλίῳ τῷ τῇν Ῥω-
 μαϊκὴν ἱστορίαν ἐκδεδωκότι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ.

 $\overline{N-NB(?)}$

(s. F 36—38).

ΠΕΡΙ ΠΟΜΠΗΙΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑ (?)

(T 11).

25

ΠΕΡΙ ΩΚΕΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΝ

T 1. 5—6. 13—17. 19. F 45? 52? 54? 74—102. 103—105? 117—119. 120?).

28 (68) STRABON II 2, 1—3, 8: ἴδωμεν δὲ καὶ Ποσειδώνιον ἃ
 φησιν ἐν τοῖς Περὶ ὠκεανοῦ· δοκεῖ γὰρ ἐν αὐτοῖς τὰ πολλὰ γεωγραφεῖν,
 τὰ μὲν οἰκείως, τὰ δὲ μαθηματικώτερον. οὐκ ἄτοπον οὖν ἓνια καὶ τῶν
 30 ὑπὸ τούτου λεγομένων διαιτῆσαι, τὰ μὲν νῦν τὰ δ' ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα,
 ὥς ἂν ὑποπίπτῃ, μέτρου τινὸς ἐχομένους.

ἔστιν οὖν τι τῶν πρὸς γεωγραφίαν οἰκείων τὸ τὴν γῆν δλην ὑπο-
 θέσθαι σφαιροειδῆ, καθάπερ καὶ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἄλλα παραδέξασθαι
 τὰ ἀκόλουθα τῇ ὑποθέσει ταύτῃ. τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὸ πεντάζωνον

4 δ' ἐπεδεδώκει Schweighaeuser δὲ ἐδεδώκει A δ' ἐκδεδώκει E 10 περι-
 πατεῖν Kaibel πατεῖν AE 11 [ἐπορεύετο] Meineke 13 συντονώτερον Kaibel
 31 ἐχόμενος C —ένου B

αὐτὴν εἶναι. (2) φησὶ δὴ ὁ Ποσειδώνιος (F 76—80) τῆς εἰς πέντε ζώνας² διαιρέσεως ἀρχηγὸν γενέσθαι Παρμενίδην (Diels 18 A 44a Nachtr.). ἀλλ' ἐκείνον μὲν σχεδόν τι διπλασίαν ἀποφαίνειν τὸ πλάτος τὴν διακεκαυμένην [τῆς μεταξὺ τῶν τροπικῶν], ὑπερπίπτουσαν ἐκατέρων τῶν τροπικῶν εἰς⁵ τὸ ἐκτὸς καὶ πρὸς ταῖς εὐκράτοις· Ἀριστοτέλη (Meteor. II 5, 10) δὲ αὐτὴν καλεῖν τὴν μεταξὺ τῶν τροπικῶν, <τὰς δὲ μεταξὺ τῶν τροπικῶν> καὶ τῶν ἀρκτικῶν εὐκράτους. ἀμφοτέροις δ' ἐπιτιμᾷ δικαίως· διακεκαυμένην γὰρ λέγεσθαι τὸ ἀοίκητον διὰ καῦμα, τῆς δὲ μεταξὺ τῶν τροπικῶν † πλέον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους οἰκήσιμόν ἐστιν ἐκ τῶν ὑπὲρ Αἰγύπτου στοχαζο-
¹⁰ μένοις Αἰθιοπῶν, εἴπερ τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ παντὸς πλάτους ἐστίν, ὃ διαιρεῖ ἐφ' ἑκάτερα ὁ ἰσημερινός. τούτου δὲ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς Συήνης, ἥπερ ἐστὶν ὄριον τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, εἰς Μερόην εἰσὶ † μύριοι· τὸ δ' ἐνθένθε ἕως <τοῦ> τῆς Κινναμομοφόρου παραλλήλου, ὅσπερ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς διακεκαυμένης, τρισχίλιοι. τοῦτο μὲν οὖν τὸ διάστημα πᾶν ἐστὶ μετρητόν· πλεῖται τε
¹⁵ γὰρ καὶ ὁδεύεται. τὸ δ' ἐξῆς μέχρι τοῦ ἰσημερινοῦ λόγῳ δείκνυται κατὰ τὴν ὑπ' Ἐρατοσθένους γενομένην ἀναμέτρησιν τῆς γῆς, ὅτι ἐστὶ σταδίων ὀκτακισχιλίων ὀκτακοσίων· ὃν δὴ λόγον ἔχει τὰ † μύρια τρισχίλια πρὸς τὰ ὀκτακισχίλια ὀκτακόσια, τοῦτον ἂν ἔχοι τὸ μεταξὺ τῶν τροπικῶν διά-
²⁰ στημα πρὸς τὸ τῆς διακεκαυμένης πλάτος. κἂν τῶν νεωτέρων δὲ ἀναμετρή- σεων εἰσάγῃται ἡ ἐλαχίστην ποιοῦσα τὴν γῆν, οἷαν ὁ Ποσειδώνιος (F 97) ἐγκρίνει περὶ ὀκτωκαίδεκα μυριάδας οὔσαν, περὶ ἥμισυ πον ἀποφαίνει τὴν διακεκαυμένην τῆς μεταξὺ τῶν τροπικῶν ἢ μικροῦ τοῦ ἡμίσεος μείζονα, ἴσην δὲ καὶ τὴν αὐτὴν οὐδαμῶς. (3) τοῖς δὲ ἀρκτικοῖς, οὔτε παρὰ πᾶσιν³ οὔσιν οὔτε τοῖς αὐτοῖς πανταχοῦ, τίς ἂν διορίζοι τὰς εὐκράτους, αἴπερ
²⁵ εἰσὶν ἀμετάπτωτοι; τὸ μὲν οὖν μὴ παρὰ πᾶσιν εἶναι τοὺς ἀρκτικούς, οὐδὲν ἂν εἴη πρὸς τὸν ἔλεγχον, εἰ γὰρ παρὰ τοῖς τὴν εὐκρατον οἰκοῦσιν εἶναι πᾶσιν, πρὸς οὓσπερ καὶ λέγεται μόνους εὐκρατος. τὸ δὲ μὴ πανταχοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ μεταπίπτειν, καλῶς εἴληπται.

(3) αὐτὸς δὲ διαιρῶν εἰς τὰς ζώνας πέντε μὲν φησιν εἶναι χρησί-⁴ μους πρὸς τὰ οὐράνια (F 76). τούτων δὲ περισκίους δύο τὰς ὑπὸ τοῖς πόλοις μέχρι τῶν ἐχόντων τοὺς τροπικοὺς ἀρκτικούς· ἑτεροσκίους δὲ τὰς

4 [τῆς — τροπικῶν] Kramer ὑπερπίπτουσαν Brequigny — οὔσης Str 6 <τὰς — τροπικῶν> Casaubonus 8 πλέον: οὐ πολὺ μείον? oder irrthum Strabons infolge starker kürzung (s. die zahlenfehler) περὶ τὸ ἥμισυ interpr. Par. 9 πλάτους <ἀοίκητον μὲν ἐστὶ διὰ καῦμα, τὸ λοιπὸν δὲ σχεδόν τι τὸ ἥμισυ> οἰκήσιμον Groskurd <οὐκ> οἰκήσιμον Kramer 12 μύριοι: πεντακισχίλιοι (I ~ E) Brequigny s. v. 9—10; 17 13 <τοῦ> τῆς Corais ὅσπερ Xylander ὅπερ Str 14 τρισχίλιοι E — ἴων ABC 15 ἄλλοι Corais λέγω Str 17 μύρια ἑξακισχίλια (Γ: F) <ὀκτακόσια> Kramer ὀκτακισχίλια Brequigny πεντακισχίλια καὶ τρισχίλια — διάστημα <οἰκήσιμον> Groskurd 23 τοῖς δὲ Casaubonus τ. τε Str 24 οὔσιν Xylander οὔσαν Str 26 εἰ: δεῖ E Kramer 27 <παρὰ> πᾶσιν Casaubonus 30 περισκίους E περιόσκους ABC 31 τροπικοὺς om E

ἔφεξις ταύταις δύο μέχρι τῶν ὑπὸ τοῖς τροπικοῖς οἰκούντων, ἀμφίσκιον δὲ τὴν μεταξὺ τῶν τροπικῶν. πρὸς δὲ τὰ ἀνθρώπεια ταύτας τε καὶ δύο ἄλλας στενάς, τὰς ὑπὸ τοῖς τροπικοῖς, καθ' ἃς ἡμισὺ πως μὴνός κατὰ κορυφὴν ἔστιν ὁ ἥλιος, δίχα διαιρουμένας ὑπὸ τῶν τροπικῶν. ἔχειν γάρ
 5 τι ἴδιον τὰς ζώνας ταύτας, ἀρχμηράς τε ἰδίως καὶ ἀμμώδεις ὑπαρχούσας καὶ ἀφόρους πλὴν σιληρίου καὶ πυρωδῶν τινων καρπῶν συγκεκαυμένων· ὄρη γὰρ μὴ εἶναι πλησίον, ὥστε τὰ νέφη προσπίπτοντα ὕμβρους ποιεῖν, μὴδὲ δὴ ποταμοὺς διαρρεῖσθαι (F 80). διόπερ οὐλότριχας καὶ οὐλόκερως καὶ προχείλους καὶ πλατύρρινας γεννᾶσθαι· τὰ γὰρ ἄκρα αὐτῶν συστρέ-
 10 φεσθαι. καὶ τοὺς Ἰχθυοφάγους δὲ κατὰ ταύτας τὰς ζώνας οἰκεῖν. ὅτι δὲ ταυτ' ἴδια τῶν ζωνῶν τούτων δηλοῦν φησι τὸ τοὺς νοτιωτέρους αὐτῶν ἔχειν τὸ περιέχον εὐκρατότερον καὶ τὴν γῆν καρπιμωτέραν καὶ εὐν-
 δροτέραν.

(3, 1) Πολύβιος δὲ ποιεῖ ζώνας ἑξ (F 77), δύο μὲν τὰς τοῖς ἀρκτικοῖς ὑπο-
 15 πιπτούσας, δύο δὲ τὰς μεταξὺ τούτων τε καὶ τῶν τροπικῶν, (δύο δὲ τὰς μεταξὺ τού-
 των) καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ· ἡ μὲν οὖν εἰς πέντε διαίρεσις δοκεῖ μοι καὶ φυσικῶς ἄμα καὶ γεωγραφικῶς εἰρησθαι. φυσικῶς μὲν, ὅτι καὶ πρὸς τὰ οὐράνια καὶ πρὸς τὴν τοῦ περιέχοντος κοῤῥαῖν· πρὸς μὲν τὰ οὐράνια, ὅτι τοῖς περισκίοις (καὶ τοῖς ἑτεροσκίοις) καὶ τοῖς ἀμφισκίοις, οὕτως ἂν ἄριστα διοριζομένοις, συνδιορίζεται καὶ
 20 τὰ περὶ τὴν θέαν τῶν ἀστρων, ὁλοσχερεῖ τινι μερισμῷ λαμβάνοντα τὴν ἐξάλλαξιν· πρὸς δὲ τὴν τοῦ περιέχοντος κοῤῥαῖν, ὅτι τῆς τούτου κοῤῥαίσεως πρὸς τὸν ἥλιον κοῖνο-
 μένης διαφοραὶ τρεῖς εἰσὶν αἱ γενικώταται καὶ συντείνουσαι πρὸς τε τὰς τῶν ζώνων καὶ φυτῶν συστάσεις καὶ τῶν ἄλλων ἡμισυσταλεῖς τῶν ὑπὸ τῷ ἀέρι καὶ ἐν αὐτῷ
 25 ἐκείνῳ, ὑπερβολὴ θάλαππος καὶ ἑλλειψις καὶ μεσότης ὅτι δὲ καὶ γεωγραφι-
 κός ἔστιν ὁ μερισμός, δηλον. ζητεῖ γὰρ ἡ γεωγραφία τῆς ἐτέρας τῶν εὐκρατῶν ἀφορίσαι τὸ οἰκούμενον ὑφ' ἡμῶν τμήμα. πρὸς δύοσι μὲν οὖν καὶ ἀνατολῇ θάλαττά
 ἔστιν ἡ περατοῦσα, πρὸς δὲ τὰ νότια καὶ τὰ βόρεια ὁ ἀήρ, ὁ μὲν μέσος [ὁ] εὐκρατος
 30 ὢν καὶ φυτοῖς καὶ ζώοις, ὁ δ' ἐφ' ἐκάτερα δύσκρατος ὑπερβολῇ καὶ ἑλλείψει τοῦ
 θάλαππος. εἰς δὲ τὰς τρεῖς διαφορὰς ταύτας ἐδέησε τῆς εἰς πέντε ζώνας διαιρέσεως.
 30 ὁ δὲ τὰς ὑπὸ τοῖς τροπικοῖς προστιθεῖς οὐκ ἀνὰ λόγον ταῖς πέντε ταύταις
 προστίθῃσιν οὐδ' ὅμοιαι κεχρημένας διαφοραῖ, ἀλλ' ὥς ἂν εἰ καὶ ταῖς ἐθνικαῖς
 διαφοραῖς ἀπέβαινε ζώνας, ἄλλην μὲν τὴν Αἰθιοπικὴν, ἄλλην δὲ τὴν Σκυθικὴν καὶ
 Κελτικὴν, τρίτην δὲ τὴν ἀνὰ μέσον. (2) . . .

εἰ δ', ὥσπερ Ἐρατοσθένης (V) φησὶν, ἡ ὑποπίπτουσα τῷ ἰσημερι-
 35 νῷ ἔστιν εὐκρατος, καθάπερ καὶ ὁ Πολύβιος ὁμοδοξεῖ (προστίθῃσι δ' οὗτος
 καὶ διότι ὑψηλοτάτῃ ἐστί· διόπερ καὶ κατομβρεῖται, τῶν βορείων νεφῶν
 κατὰ τοὺς ἐτησίας ἐκεῖ τοῖς ἀναστήμασι προσπιπτόντων πλείστων), πολλὴ
 κρεῖττον τρίτην [τὴν] εὐκρατον ταύτην ποιεῖν στενὴν τινα ἢ τὰς ἐπὶ τοῖς

8 διαρεῖσθαι B διαιρεῖσθαι AC 12 εὐκρατώτερον BC 12—13 ἐνδρο-
 τέραν E 15—16 (καὶ δύο — τούτων) Casaubonus 18—19 τοῖς περισκίοις —
 ἀμφισκίοις Kramer τοὺς — ἀμφισκίους Str 19 διοριζομένους A διοριζομένου-
 (ὑπογράφει), συνδιορίζεται (δὲ) καὶ Groskurd 23 ἡμισυσταλέντων Brequigny
 μεταλλάξεις Corais [ἡμισυσταλεῖς] aus glosse ἡ(ου)ν συστάσεις Kramer 27 [ὁ] E
 31 κεχρημένους? 35 ὁ om A 38 [τὴν] Kramer

τροπικοῖς εἰσάγειν. συνηγορεῖ δὲ τούτοις καὶ τὰ τοιαῦτα, ὧν μέμνηται καὶ Ποσειδώνιος (F 78), τὸ καὶ τὰς μεταστάσεις ὀξύτερας εἶναι τὰς εἰς τὰ πλάγια, ὥς δ' αὖτως καὶ τὰς ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν τοῦ ἡλίου· ὀξύτεραι γὰρ αἱ κατὰ μεγίστου κύκλου τῶν ὁμοταχῶν κινήσεων.

⁵ (3) ἐνίσταται δ' ὁ Ποσειδώνιος τῷ Πολυβίῳ, διότι φησὶ τὴν ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ οἰκῆσιν ὑψηλοτάτην. οὐδὲν γὰρ εἶναι κατὰ τὴν σφαιρικὴν ἐπιφάνειαν ὕψος διὰ τὴν ὁμαλότητα, οὐδὲ δὴ ὀρεινὴν εἶναι τὴν ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ, ἀλλὰ μᾶλλον πεδιάδα ἰσόπεδόν πως τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς θαλάττης· τοὺς δὲ πληροῦντας τὸν Νεῖλον ὕμβρους ἐκ τῶν Αἰθιοπικῶν ὁρῶν συμβαίνειν (F 79). ταῦτα δ' εἰπὼν ἐνταῦθα ἐν ἄλλοις συγχωρεῖ, φήσας ὑπονοεῖν ὅρη εἶναι τὰ ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ, πρὸς ἃ ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῶν εὐκράτων ἀμφοῖν προσπίπτοντα τὰ νέφη ποιεῖν τοὺς ὕμβρους. αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀνομολογία φανερά.

ἀλλὰ καὶ δοθέντος τοῦ ὀρεινὴν εἶναι τὴν ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ, ἄλλη ⁸ ¹⁵ τις ἀνακύπτειν ἂν δόξειεν· οἱ γὰρ αὐτοὶ σύρρουν φασὶν εἶναι τὸν ὠκεανόν (F 81—84). πῶς οὖν ὅρη κατὰ μέσον ἰδρύνουσιν αὐτόν, πλὴν εἰ νήσους τινὰς βούλονται λέγειν; ὅπως δὲ <δή> ποτε τοῦτ' ἔχει, τῆς γεωγραφικῆς μερίδος ἔξω πίπτει. δοτέον δ' ἴσως τῷ προθεμένῳ τὴν περὶ ὠκεανοῦ πραγματείαν ταῦτ' ἐξετάζειν.

²⁰ (4) μνησθεῖς δὲ τῶν περιπλεῦσαι λεγομένων τὴν Αἰθύν, Ἡρόδοτον ⁹ (IV 42—44) μὲν οἶεσθαι φησιν ὑπὸ Λαρείου πεμφθέντας τινὰς τελέσαι τὸν περίπλου. Ἡρακλείδην δὲ τὸν Ποντικὸν ἐν διαλόγῳ (F 56 Voss) ποιεῖν ἀφιγμένον παρὰ Γέλωνι μάγον τινὰ περιπλεῦσαι φάσκοντα.

ἀμάρτυρα δὲ ταῦτ' εἶναι φήσας καὶ Εὐδοξόν τινα Κιζικηνόν, Θεωρὸν ¹⁰ ²⁵ καὶ σπονδοφόρον τοῦ τῶν Κορ(ε)ίων ἀγῶνος, ἐλθεῖν εἰς Αἴγυπτον ἱστορεῖ κατὰ τὸν δεῦτερον Εὐεργέτην· συσταθῆναι δὲ καὶ τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς περὶ αὐτόν, καὶ μάλιστα κατὰ τοὺς ἀνάπλους τοῦ Νεῖλου, θαυμαστικὸν ὄντα τῶν τοπικῶν ἰδιωμάτων ἅμα καὶ οὐκ ἀπαίδευτον. τυχεῖν δὴ τινα Ἰνδὸν κομισθέντα ὥς τὸν βασιλέα ὑπὸ τῶν φυλάκων τοῦ Ἀραβίου μυχοῦ, ³⁰ λεγόντων εὐρεῖν ἡμιθανῆ καταχθέντα μόνον ἐν νηί, τίς δ' εἶη καὶ πόθεν, ἀγνοεῖν, μὴ συνιέντας τὴν διάλεκτον· τὸν δὲ παραδοῖναι τοῖς διδάζουσιν ἐλληνίζειν. ἐκμαθόντα δὲ διηγῆσασθαι, διότι ἐκ τῆς Ἰνδικῆς πλέων περιπέσοι πλάνη καὶ σωθεῖη δεῦρο, τοὺς σύμπλους ἀποβαλὼν λιμῶι. ὑποληφθέντα δὲ ὑποσχέσθαι τὸν εἰς Ἰνδοὺς πλοῦν ἡγήσασθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ ³⁵ βασιλέως προχειρισθεῖσι· τούτων δὲ γενέσθαι τὸν Εὐδοξόν. πλεύσαντα

2 τὸ ἐκεῖ Du Theil 7 δὴ om E 13 ἀνωμαλία E 16 αὐτῶν AC 17 <δή> Kramer 25 Κορείων (κορίων hss.): Plut. Luc. 10 τῆς τῶν Φερεφαιτῶν ἐορτῆς ἐνεστώσης (sc. τοῖς Κυζικηνοῖς); Appian. Mithr. 75; Hes. s. Κόρεια 27 <ιστορεῖσθαι δὲ κατὰ ἄλλα> καὶ μάλιστα Groskurd 30 καταχθέντα A¹ mg κατασχεσθέντα cett 33 σωθεῖς AC 33—34 ὑπολειφθέντα BC 35 <μετὰ> τοῦτων ο. τούτων δὲ <ἡγεμόνα>?

δὴ μετὰ δώρων ἐπανελθεῖν ἀντιφορτισάμενον ἀρώματα καὶ λίθους πολυτε-
 λεις, ὧν τοὺς μὲν καταφέρουσιν οἱ ποταμοὶ μετὰ τῶν ψήφων, τοὺς δ'
 ὀρυκτοὺς εὐρίσκουσι, πεπηγότας ἐξ ὕγρου, καθάπερ τὰ κρυστάλλινα παρ'
 ἡμῖν. διαψευσθῆναι δὲ τῶν ἐλπίδων. ἀφελέσθαι γὰρ αὐτὸν ἅπαντα τὸν
 5 φόρτον τὸν Εὐεργέτην. τελευτήσαντος δ' ἐκείνου τὸν βίον (a. 116) Κλεο- 11
 πάτραν τὴν γυναῖκα διαδέξασθαι τὴν ἀρχήν. πάλιν οὖν καὶ ὑπὸ ταύτης
 πεμφθῆναι τὸν Εὐδοξον μετὰ μείζονος παρασκευῆς. ἐπανιόντα δ' ἀνέμοις
 παρενεχθῆναι ὑπὲρ τὴν Αἰθιοπίαν· προσφερόμενον δέ τισι τόποις ἐξοι-
 κειοῦσθαι τοὺς ἀνθρώπους μεταδόσει σιτίων τε καὶ οἴνου καὶ παλαθίδων,
 10 ὧν ἐκείνοις οὐ μετῆν, ἀντὶ δὲ τούτων ὕδρεας τε τυγχάνειν καὶ καθοδη-
 γίας, ἀπογραφέσθαι τε τῶν ῥημάτων ἕνα. εὐρόντα δ' ἀκρόπρωρον
 ξύλινον ἐκ ναναγίου ἵππον ἔχον ἐγγεγλυμμένον, πυθόμενον ὥς ἀπὸ τῆς
 ἐσπέρας πλεόντων τινῶν εἶη τὸ νανάγιον τοῦτο, κομίζειν αὐτὸ ἀναστρέ-
 ψαντα πρὸς τὸν οἰκεῖον πλοῦν. σωθέντα δ' εἰς Αἴγυπτον, οὐκέτι τῆς
 15 Κλεοπάτρας ἡγουμένης († 101) ἀλλὰ τοῦ παιδός, ἀφαιρεθῆναι πάλιν
 πάντα· φωραθῆναι γὰρ νενοσφισμένον πολλά. τὸ δ' ἀκρόπρωρον προφέ-
 ροντα ἐς τὸ ἐμπόριον, δεικνύναι τοῖς ναυκλήροις, γνῶναι δὲ Γαδειριτῶν
 ὄν· τούτων γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους μεγάλα στέλλειν πλοῖα, τοὺς δὲ πέ-
 νητας μικρά, ἃ καλεῖν ἵππους ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πρώραις ἐπισήμων·
 20 τούτους δὲ πλεῖν μέχρι τοῦ Αἰξου ποταμοῦ περὶ τὴν Μαυρουσίαν ἀλιευ-
 ομένους. ἀλλὰ τῶν δὴ ναυκλήρων τινὰς γνωρίσαι τὸ ἀκρόπρωρον ἑνὸς τῶν
 ἀπὸ τοῦ Αἰξου ποταμοῦ πορρώτερον πλευσάντων καὶ μὴ σωθέντων ὑπάρ-
 ξαν. ἐκ δὲ τούτου συμβαλόντα τὸν Εὐδοξον, ὥς δυνατὸς εἶη ὁ περίπλους 12
 ὁ Λεβυκός, πορευθέντα οἴκαδε τὴν οὐσίαν ἐνθάδε μὲν πᾶσαν ἐξορμῆσαι.
 25 καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δικαιαρχίαν, εἴτ' εἰς Μασσαλίαν ἐλθεῖν καὶ τὴν ἐξῆς
 παραλίαν μέχρι Γαδείρων· πανταχοῦ δὲ διακωδωνίζοντα ταῦτα καὶ χρηματι-
 ζόμενον κατασκευάσασθαι πλοῖον μέγα καὶ ἐφόλκια δύο λέμβοις ληιστρι-
 κοῖς ὅμοια, <οῖς> ἐμβιβάσασθαι μουσικὰ παιδισκάρια καὶ ἱατροὺς καὶ
 30 ἄλλους τεχνίτας, ἔπειτα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν μετέωρον ζεφύροις συνε-
 χέει. καμνόντων δὲ τῷ πλῶι τῶν συνόντων ἄκοντα ἐπουρίσαι πρὸς γῆν,
 δεδοικότα τὰς πλημμυρίδας καὶ τὰς ἀμπώτεις. καὶ δὴ καὶ συμβῆναι ὅπερ
 ἐδεδίει· καθίσαι γὰρ τὸ πλοῖον, ἡσυχῇ δέ, ὥστε μήδ' ἄθροῦν διαλυθῆναι,
 ἀλλὰ φθῆναι τὰ φορτία σωθέντα εἰς γῆν καὶ τῶν ξύλων τὰ πλείστα. ἐξ
 35 ὧν τρίτον λέμβον συμπηξάμενον πεντηκοντόρωι πάρισον πλεῖν, ἕως
 ἀνθρώποις συνέμιξε τὰ αὐτὰ ῥήματα φθεγγομένοις, ἅπερ πρότερον ἀπο-
 γέγραπται. ἅμα δὲ τοῦτό τε γνῶναι, ὅτι τε οἱ ἐνταῦθα ἄνθρωποι ὁμο-

10 ὕδρεας Xylander ὕγεις Str 18 ἐμπόρους: εὐπόρους Bredow 20 τούτοις
 Casaubonus 24 ἐξορμῆσαι C 28 <οῖς> Kramer <καὶ> Corais ἐμβιβάσασθαι
 <τε> Casaubonus 30 ἐπουρίσαι: ἐφορμῆσαι A¹ mg 35—36 ἀπογέγραπτο Corais

εθνεῖς εἶεν τοῖς Αἰθίοψιν ἐκείνοις καὶ ὅτι ὁμοροῖεν τῇ Βόγον βασιλείᾳ. ἀφέντα δὴ τὸν ἐπὶ Ἰνδοὺς πλοῦν ἀναστρέφειν· ἐν δὲ τῷ παράπλῳ νῆσον εὐνδρον καὶ εὐδενδρον ἐρήμην ἰδόντα σημειώσασθαι. σωθέντα δὲ εἰς τὴν 18 Μαυρουσίαν, διαθέμενον τοὺς λέμβους πεζῇ κομισθῆναι πρὸς τὸν Βόγον 5 καὶ συμβουλευεῖν αὐτῷ τὴν ναυστολίαν ἐπανελέσθαι ταύτην· ἰσχυσαί δ' εἰς τάναντία τοὺς φίλους ὑποτείνοντας φόβον, μὴ οὐμβῇ τὴν χώραν εὐεπιβούλευτον γενέσθαι δειχθείσης παρόδου τοῖς ἔξωθεν ἐπιστρατεύειν ἐθέλουσιν. ὥς δ' ἐπύθετο λόγῳ μὲν πεμπόμενον ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν ἀνα(δει)- 10 χθεῖσαν ναυστολίαν, ἔργῳ δ' ἐκτεθησόμενον εἰς ἐρήμην τινὰ νῆσον, φρυγῆν εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν ἀκείθεν εἰς τὴν Ἰβηρίαν διᾶραι. πάλιν δὲ 14 κατασκευασάμενον στρογγύλον πλοῖον καὶ μακρὸν πεντηκόντορον, ὥστε τῷ μὲν πελαγίζειν, τῷ δὲ πειραῶσθαι τῆς γῆς, ἐνθήμερον γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ σπέρματα καὶ οἰκοδόμους ὀρμησαι πρὸς τὸν αὐτὸν περίπλουν, διανοοῦμενον, εἰ βραδύνοιτο ὁ πλοῦς, ἐνδιαχειμάσαι τῇ προεσκεμμένῃ νήσῳ καὶ 16 σπείραντα καὶ ἀνελόμενον τοὺς καρποὺς τελέσαι τὸν ἐγνωσμένον ἔξ ἀρχῆς πλοῦν. (5) «ἐγὼ μὲν οὖν» φησί «μέχρι <δεῦρο> τῆς περὶ τὸν 15 Εὐδοξον ἱστορίας ἤκω· τί δ' ὕστερον συνέβη, τοὺς ἐκ Γαδεῖρων καὶ τῆς Ἰβηρίας εἰκὸς εἰδέναι.»

ἐκ πάντων δὴ τούτων φησὶ δείκνυσθαι, διότι ἡ οἰκουμένη κύκλῳ 16 20 περιρρεῖται τῷ ὠκεανῷ· οὐ γάρ μιν δεσμός περιβάλλεται ἡπίεριοι, ἀλλ' ἐς ἀπειρεσίην κέχυται· τό μιν οὔτι μαινεί'.

θαναστὸς δὴ κατὰ πάντα ἐστὶν ὁ Ποσειδώνιος, τὸν μὲν τοῦ μάγον περιπλουν, 17 ὃν Ἡρακλείδης εἶπεν, ἀμάρτυρον νομίσας καὶ αὐτῶν τῶν ἐπὶ Δαρείῳ πεμφθέντων, ὃν Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, τὸ δὲ Βεργαῖον διήγημα τοῦτο ἐν πίστει μέρει τιθεῖς, εἰδ' 25 ὅτι αὐτοῦ πεπλασμένον εἶτ' ἄλλων πλασάντων πιστευθέν. (folgt beanstandung der 'zwar nicht unmöglichen, aber sehr unwahrscheinlichen' einzelheiten). οὐ πολὺ οὖν ἀπολείπεται ταῦτα τῶν Πυθέων καὶ Εὐδήμερον καὶ Ἀντιφάνους ψευσμάτων. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν συγγνώμη τοῦτ' αὐτὸ ἐπιτηδεύουσιν, ὥσπερ τοῖς θανατοποιοῖς· τῷ δ' ἀποδεικτικῶι καὶ φιλοσόφῳ, σχεδὸν δέ τι καὶ περὶ πρωτείων ἀγωνιζομένοι, τίς ἂν συγγνώη; ...

30 (6) τὸ δὲ ἐξαίρεσθαι τὴν γῆν ποτε καὶ ἰζήματα λαμβάνειν καὶ μετα- 18 βολᾶς τὰς ἐκ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν παραπλησίῳν (F 87—91), ὅσα διηριθμησάμεθα καὶ ἡμεῖς, ὁρθῶς κεῖται παρ' αὐτῷ. πρὸς ὃ καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος εὖ παρατίθῃσιν, ὅτι ἐνδέχεται καὶ μὴ πλάσμα εἶναι τὸ περὶ τῆς νήσου τῆς Ἀτλαντίδος, περὶ ἧς ἐκεῖνος ἱστορεῖται Σόλωνά φησι 35 πεπνυμένον παρὰ τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων, ὥς ὑπάρχουσά ποτε ἀφανισθεῖν, τὸ μέγεθος οὐκ ἐλάττων ἡπίερον· καὶ τοῦτο οἶεται βέλτιον εἶναι λέγειν ἢ διότι ὁ πλάσας αὐτὴν ἡφάνισεν, ὥς ὁ ποιητὴς τὸ τῶν Ἀχαιῶν τεῖχος.

1 ὁμοροῖεν Thyrwit ὁμοιοί ἐν Str 2 δὴ: δὲ BC 8—9 ἀνα(δει)χθεῖσαν Cas(aubonus) 11 κατεσκευασμένον BC 14 εἰ: μὴ C 16 <δεῦρο> Meineke <τοῦδε> Cas <τῆσδε> Kramer 22 ὁ Ποσειδώνιος Cas ὅπως Str 23 αὐτὸ Corais 24 διήγημα Cas διάσθημα Str 31 παραπλησίον: τοιοῦτων B

εἰκάζει δὲ καὶ τὴν τῶν Κίμβρων καὶ τῶν συγγενῶν ἐξανάστασιν ἐκ 19
τῆς οἰκείας γενέσθαι κατὰ Θαλάττης ἔροdon, οὐκ ἀθρόαν συμβᾶσαν (F 31).

ὑπονοεῖ δὲ τὸ τῆς οἰκουμένης μήκος ἑπτὰ πού μυριάδων σταδίων 20
ὑπάρχον ἡμῖν εἶναι τοῦ ὅλου κύκλου, καθ' ὃν εἴληπται, «ὥστε», φησὶν,
5 «ἀπὸ τῆς δύσεως εὐρωὶ πλέων ἐν τοσαύταις μυριάσιν
ἔλθοι ἂν εἰς Ἰνδοὺς.»

(7) ἐπιχειρήσας δὲ αἰτιασθαι τοὺς οὕτω τὰς ἡπείρους διορίσαντας, 21
ἀλλὰ μὴ παραλλήλοις τισὶ τῷ ἰσημερινῷ, δι' ὧν ἔμελλον ἐξαλλάξεις
(F 102) δεῖκνυσθαι ζώων τε καὶ φυτῶν καὶ ἀέρων, τῶν μὲν τῇ κατε-
10 ψυγμένῃ συναπτόντων τῶν δὲ τῇ διακεκαυμένῃ, ὥστε οἰονεῖ ζῶνας εἶναι
τὰς ἡπείρους, ἀνασκευάζει πάλιν καὶ ἐν ἀναλύσει δίκης γίνεται ἐπαινῶν
πάλιν τὴν οὖσαν διαίρεσιν, θετικὴν ποιούμενος τὴν ζήτησιν πρὸς οὐδὲν
χρησίμους. αἱ γὰρ τοιαῦται διατάξεις οὐκ ἐκ προνοίας γίνονται, καθάπερ οὐδὲ αἱ 22
κατὰ τὰ ἔθνη διαφοραὶ οὐδὲ <αἱ> διάλεκτοι, ἀλλὰ κατὰ ἐπίπτωσιν καὶ συντυχίαν.
15 καὶ τέχνη τε καὶ δυνάμεις καὶ ἐπιτηδεύσεις, ἀρξάντων ἰνῶν, κρατοῦσιν αἱ πλείους
ἐν ὁποιοῦν κλίματι. ἔστι δέ τι καὶ παρὰ τὰ κλίματα, ὥστε τὰ μὲν φύσει ἐστὶν
ἐπιχώρια τισὶ τὰ δ' ἔθει καὶ ἀσκήσει. οὐ γὰρ φύσει Ἀθηναῖοι μὲν φιλόλογοι, Λακε-
δαιμόνιοι δ' οὐ καὶ οἱ ἔτι ἐγγυτέρω Θηβαῖοι, ἀλλὰ μᾶλλον ἔθει· οὕτως οὐδὲ Βαβυ-
λώνιοι φιλόσοφοι φύσει καὶ Αἰγύπτιοι, ἀλλ' ἀσκήσει καὶ ἔθει· καὶ Ἰππων τε καὶ
20 βοῶν ἀρετὰς καὶ ἄλλων ζώων οὐ τόποι μόνον ἀλλὰ καὶ ἀσκήσεις ποιοῦσιν· ὁ δὲ
συχχεῖ τὰτα.

ἐπαινῶν δὲ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν τῶν ἡπείρων, οἷα νῦν ἐστι, 23
παραδείγματι χρῆται τῷ τοὺς Ἰνδοὺς τῶν Αἰθιοπῶν διαφέρειν τῶν ἐν
τῇ Λιβύῃ· εὐερνεστέρους γὰρ εἶναι καὶ ἥττον ἐψεσθαι τῇ ξηρασίᾳ τοῦ
25 περιέχοντος. διὸ καὶ Ὅμηρον πάντας λέγοντα Αἰθιοπας δίχα διελεῖν «οἱ
μὲν δυσομένον Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος». <Κράττητα δὲ γράφοντα ἡμὲν
δυσομένου Ὑπερίονος ἢ δ' ἀνιόντος> καὶ εἰσάγοντα τὴν ἑτέραν οἰκουμένην,
ἣν οὐκ οἶδεν Ὅμηρος, δουλεύειν ὑποθέσει. καὶ «ἔδει», φησί, «μετα-
γράφεῖν οὕτως· ἡμὲν ἀπερχομένου Ὑπερίονος, οἷον ἀπὸ
30 τοῦ μεσημβρινοῦ περικλίνοντος.» (8) polemik Strabons gegen
diese auffassung des verses mit verweis auf I 2, 24 ff.

τοσαῦτα καὶ πρὸς Ποσειδώνιον. πολλὰ γὰρ καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα 24
τυγχάνει τῆς προσηκούσης διαίτης, ὅσα γεωγραφικά· ὅσα δὲ φυσικώτερα,
ἐπισκεπτέον ἐν ἄλλοις ἢ οὐδὲ φροντιστέον· πολὺ γὰρ ἐστὶ τὸ αἰτιολογικὸν
35 παρ' αὐτῷ καὶ τὸ Ἀριστοτελίζον, ὅπερ ἐκκλίνουσιν οἱ ἡμέτεροι διὰ τὴν
ἐπίκρυψιν τῶν αἰτιῶν.

6 ἔλθοις Corais 9 ἀέρων: ἀνθρώπων? 11 ἐν ἀναλύσει δίκην A ἐν ἀλύσει
δίκην BC ἐν δ. δίκης Cas ἐν ἀλύσει διηγεῖ Corais 12 [πάλιν]? 14 <αἱ>
Corais περιπτῶσιν Corais 15 τε: δὲ Corais 17 δ' ἔθει Kramer δὲ θέσει Str δ'
ἔθει Corais 23—24 τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ Corais ὄντων ἐν τ. Α. Str 26—27 <Κράττητα
— ἀνιόντος> Reinhardt <Κράττητα δὲ> εἰσάγοντα Cas 29 ἡμὲν: οἱ μὲν C

Fragmente ohne Buchtitel.

1. HISTORISCHE THATSACHEN (ΙΣΤΟΡΙΑΙ).

29 (10) ATHEN. VIII 7 p. 333 B—D: οἶδα δὲ καὶ Ποσειδώνιον ^{nach 143} $\overline{F}-\overline{F}$
 τὸν ἀπὸ τῆς Στοᾶς εἰπόντα [καὶ] περὶ πλήθους ἰχθύων τάδε· «ὅτε
 5 Τρύφων δ' Ἀπαμεύς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἀρπάσας
 ἐπολεμεῖτο ὑπὸ Σαρπηδόνοιο τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ
 περὶ Πτολεμαίδα πόλιν καὶ ὡς ὁ Σαρπηδὼν ληφθεὶς
 ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαιαν μετὰ τῶν ἰδίων στρατιω-
 τῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ὤδευον κατὰ τὸ πλησίαλον
 10 νικήσαντες τῇ μάχῃ, ἐξαίφνης πελάγιον κῦμα ἐξαρθὲν
 μειέωρον εἰς ὕψος ἐξαίσιον ἐπῆλθεν τῇ γῇ καὶ πάντας
 αὐτοὺς ἐπέκλυσεν διέφθειρέν τε ὑποβρυχίους, ἰχθύων
 τε πολλὴν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κῦμα μετὰ τῶν νεκρῶν
 κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπηδόνα ἀκούσαντες τὴν
 15 συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν τῶν πολεμίων σώμασιν
 ἐφήσθησαν, ἰχθύων δὲ ἀφθονίαν ἀπηνέγκαντο καὶ ἔθυσ-
 σαν Ποσειδῶνι τροπαίῳι πρὸς τοῖς προαστείοις τῆς
 πόλεως.»

30 (13) PLUT. max. c. princ. 1 p. 777 A: καὶ Σκιπίων μετεπέμψατο ^{a. 140} $\overline{Z}$
 20 Παναίτιον, ὅτ' αὐτὸν ἡ σύγκλητος ἐξέπεμψεν ἄνθρωπων ὕβριν τε καὶ
 εὐνομίην ὑφορώμενον (Od. p 487)', ὡς φησι Ποσειδώνιος. s. F 6?

31 (75) STRABON VII 2, 1—3: περὶ δὲ Κίμβρων τὰ μὲν οὐκ εὖ ^{a. 113—10} $\overline{A}^?$
 λέγεται, τὰ δ' ἔχει πιθανότητος οὐ μετρία. οὔτε γὰρ τὴν τοιαύτην αἰτίαν
 (F 28 § 19) τοῦ πλάνητας γενέσθαι καὶ ληιστρικοὺς ἀποδέξαιτ' ἂν τις, ὅτι
 25 χερρόνησον οἰκοῦντες μεγάλην πλημμυρίδι ἐξελασθεῖεν ἐκ τῶν τόπων·
 καὶ γὰρ νῦν ἔχουσι τὴν χώραν, ἣν εἶχον πρότερον, καὶ ἐπεμψαν τῷ Σεβαστῷ δῶρον
 τὸν Ιερῶτατον παρ' αὐτοῖς λέβητα, αἰτούμενοι φιλίαν καὶ ἀμνησίαν τῶν ἐπιγεγενημένων
 (τυχόντες δὲ ὧν ἠξίου ἀπήραν). γελοῖον δὲ τῷ φυσικῷ καὶ αἰωνίῳ πάθει, δις
 ἐκάστης ἡμέρας συμβαίνει, προσοργισθέντας ἀπελθεῖν ἐκ τοῦ τόπου. ἔοικε δὲ
 30 πλάσματι τὸ συμβῆναι ποτε ὑπερβάλλουσαν πλημμυρίδα· ἐπιτάσεις μὲν γὰρ καὶ
 ἀνέσεις δέχεται τεταγμένας δὲ καὶ περιοδίζουσας ὁ ὠκεανὸς ἐν τοῖς τοιούτοις πάθεσιν.
 οὐκ εὖ δ' οὐδὲ ὁ φήσας ὅπλα αἶρεσθαι πρὸς τὰς πλημμυρίδας τοὺς
 Κίμβρους· οὐδ' ὅτι ἀφοβίαν οἱ Κελτοὶ ἀσχοῦντες κατακλύζεσθαι τὰς οἰκίας
 ὑπομένουσιν, εἴτ' ἀνοικοδομοῦσι· καὶ ὅτι πλείων αὐτοῖς συμβαίνει φθόρος
 35 ἐξ ὕδατος ἢ πολέμου, ὅπερ Ἐφορός φησιν (70 F 132). ἡ γὰρ τάξις ἡ

4 [καὶ] Jac 7 πόλιν: λίμνην C 9 πλησίαλον C πλυσιαλον A 10 τὴν
 μάχην C 16 ἐφήσθησαν C ἐφείσθησαν A δὲ C τε A 19 Σκιπίων
 Bernardakis σκηπίων Pl 21 ἐφορώμενον Xylander 23 οὐδὲ γὰρ Corais
 25 ἐξελαθεῖεν C (?) <οικεῖων> τόπων? 29 παροργισθέντας Xylander παρορ-
 μηθέντας Corais 30 πλημμυρίδα ὑπερβάλλουσαν BC(?) 31 περιοδίζουσας
 Tzschucke περιορίζουσας Str

τῶν πλημυρίδων καὶ τὸ τὴν ἐπικλυζομένην χώραν εἶναι γνώριμον οὐκ ἔμελλε ταύτας τὰς ἀτοπίας παρέξειν· δις γὰρ ἐκάστης ἡμέρας τούτου συμβαίνοντος τὸ μὴδ' ἅπαξ αἰσθάνεσθαι φυσικὴν οὖσαν τὴν παλίοροιαν καὶ ἀβλαβῇ, καὶ οὐ μόνοις τούτοις συμβαίνουσιν, ἀλλὰ τοῖς παρωκεανίταις
 5 πᾶσι, πῶς οὐκ ἀπίθανον; οὐδὲ Κλείταρχος (137 F 26) εὖ. φησὶ γὰρ τοὺς ἱππέας ἰδόντας τὴν ἔφοδον τοῦ πελάγους ἀφιππάσασθαι καὶ φεύγοντας ἔγγυς γενέσθαι τοῦ περικαταληφθῆναι. οὔτε δὲ τοσοῦτωι τάχει τὴν ἐπίβασιν ὀρμωμένην ἱστοροῦμεν, ἀλλὰ λεληθότως προσιοῦσαν τὴν θάλατταν, οὔτε τὸ καθ' ἡμέραν γιγνόμενον καὶ πᾶσιν ἔναυλον ἤδη ὃν τοῖς πλησιάζειν
 10 μέλλουσι, πρὶν ἢ θεάσασθαι, τοσοῦτον ἔμελλε παρέξεισθαι φόβον, ὥστε φεύγειν, ὡς ἂν εἰ ἐξ ἀδοκίτου προσέπεσε. (2) ταῦτα δὲ δικαίως ἐπιτιμᾷ τοῖς συγγραφεῦσι Ποσειδώνιος καὶ οὐ κακῶς εἰκάζει, διότι ληιστρικοὶ ὄντες καὶ πλάνητες οἱ Κίμβροι καὶ μέχρι τῶν περὶ τὴν Μαιώτιν ποιήσαντο στρατείαν, ἀπ' ἐκείνων δὲ καὶ ἡ Κιμμέριος κληθεῖν Βόσπορος, ὅλον Κιμ-
 15 βρικός, Κιμμερίους τοὺς Κίμβρους ὀνομασάντων τῶν Ἑλλήνων.

φησὶ δὲ καὶ Βοίους τὸν Ἑρκύνιον δορυμὸν οἰκεῖν πρότερον, τοὺς δὲ Κίμβρους ὀρμήσαντας ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, ἀποκρουσθέντας ὑπὸ τῶν Βοίων ἐπὶ τὸν Ἰστρον καὶ τοὺς Σκορδίσκους Γαλάτας καταβῆναι· εἴτ' ἐπὶ Τευρίστας καὶ Ταυρίσκους, καὶ τούτους Γαλάτας· εἴτ' ἐπὶ Ἐλουηττίους,
 20 πολυχρύσους μὲν ἄνδρας (F 48), εἰρηναίους δέ. ὀρῶντας δὲ τὸν ἐκ τῶν ληιστηρίων πλοῦτον ὑπερβάλλοντα τοῦ παρ' ἑαυτοῖς τοὺς Ἐλουηττίους ἐπαρθῆναι, μάλιστα δ' αὐτῶν Τιγυρίνους τε καὶ Τωνυγένους, ὥστε καὶ συνεξορμῆσαι. πάντες μέντοι κατελύθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, αὐτοὶ τε καὶ οἱ Κίμβροι καὶ οἱ συναράμενοι τούτοις, οἱ μὲν ὑπερβαλόντες τὰς
 25 Ἀλπεῖς εἰς τὴν Ἰταλίαν, οἱ δ' ἔξω τῶν Ἀλπεων.

(3) ἔθος δέ τι τῶν Κίμβρων διηγοῦνται τοιοῦτον, ὅτι ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν συστρατενοῦσαις παρηκολούθουν προμάντιες ἱέρειαι πολιότριχες, λευχείμονες, καρπασίνας ἐφαπτιδὰς ἐπιπεπορημέναι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες. τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων
 30 ξιφήρεις, καταστέψασαι δ' αὐτοὺς ἤγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν ὅσον ἀμφορέων εἴκοσι. εἶχον δὲ ἀναβάθραν, ἣν ἀναβάσα ὑπερπετὴς τοῦ λέβητος ἐλαμιοτόμει

8 ὀρμωμένην Tyrwhit ὀρω— Str 11 ταῦτά τε δὴ Corais 14 κληθεῖν Casaubonus κληθεῖς Str 18 σκορδίσκους C 19 Ταυρίστας (Cas) ἢ Ταυρίσκους interpr. Par. (VII 3, 2 τοὺς δὲ Σκορδίσκους ἐνοιοι Σκορδίστας [Kramer σκορδίσκας Str] καλοῦσι καὶ τοὺς Ταυρίσκους [so Polyb.-Strab. IV 6, 12 u. a.] δὲ † Λιγυρίσκους [Τευρίσκους A¹ mg. Τυρίσκους Corais] καὶ Ταυρίστας φασί. Steph. Byz. s. Ταυρίσκοι· Ταυρίνοι, ὡς Πολύβιος γ. Ἐρατοσθένης Τερίσκους [l. Τευρ—?] . . . διὰ τοῦ ε) 22 Τιγυρίνους Kramer τιγυρήνους Str Τωνυγενοὺς IV 1, 8; verdorben aus Των- τονοῦς (Diels und Wilcken Sber. Berl. Ak. 1921, 751; Stähelin Zeitschr. Schweiz. Gesch. 1921, 144)? s. CJL XIII 6610 inter Toutonos 23 τῶν om E 30 καταστρέ- ψασαι AC 31 ἣν <μία> Groskurd

ἕκαστον μετεωρισθέντα· ἐκ δὲ τοῦ προχομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντείαν τινὰ ἐποιοῦντο. ἄλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγχχνενον ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας τὰς περιτεταμένας τοῖς γέροισι τῶν ἀρμαμαξῶν, ὥστ' ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον.

5 **32 (34a) STRABON VII 4, 3:** αὕτη (sc. πόλις Χερρόνησος ἡ Ταυ- ca. 110? ρική) δ' ἦν πρότερον αὐτόνομος, πορθομένη δὲ ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠναγκάσθη προστάτην ἐλέσθαι Μιθριδάτην τὸν Εὐπάτορα, στρατηγιῶντα ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένους βαρβάρους καὶ τοῦ Ἀδρίου(?). ταῦτα δ' ἦν ἐπὶ Ῥωμαίους παρασκευή. ἐκεῖνος μὲν οὖν κατὰ ταύτας τὰς
10 ἑλλίδας ἄσμενος πέμψας εἰς τὴν Χερρόνησον στρατιὰν ἅμα πρὸς τε τοὺς Σκύθας ἐπολέμει Σκίλουρόν τε καὶ τοὺς Σκिलούρου παῖδας τοὺς περὶ Πάλακον, οὗς Ποσειδώνιος μὲν πεντήκοντά φησιν, Ἀπολλωνίδης (V) δὲ ὀγδοήκοντα· ἅμα δὲ τούτους τε ἐχειρῶσατο βίαι καὶ Βοσπόρον κατέστη κύριος παρ' ἐκόντος λαβὼν Παιρισάδου τοῦ κατέχοντος. ἐξ ἐκεί-
15 νου δὴ τοῦ χρόνου τοῖς τοῦ Βοσπόρου δυνάσταις ἡ τῶν Χερρονησιτῶν πόλις ὑπήκοος μέχρι νῦν ἐστι.

33 (27) STRABON IV 1, 13: καὶ τοὺς Τεκτοσάγας δὲ φασὶ μετασχεῖν a. 106 τῆς ἐπὶ Δελφοῖς στρατείας [καὶ] τοὺς τε Θησαυροὺς τοὺς εὖρεθέντας παρ' ἈΑ—ΑΓ αὐτοῖς ὑπὸ Καίπιωνος τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ῥωμαίων ἐν πόλει Τολώσση
20 τῶν ἐκεῖθεν χρημάτων μέρος εἶναι φασί, προσθεῖναι δὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐκ τῶν ἰδίων οἰκῶν ἀνιερῶντας καὶ ἐξιλασχομένους τὸν θεόν. προσαιψάμενον δ' αὐτῶν τὸν Καίπιωνα διὰ τοῦτο ἐν δυστυχήμασι καταστρέψαι τὸν βίον, ὥς ἱερόσυλον ἐκβληθέντα ὑπὸ τῆς πατρίδος, διαδόχους δ' ἀπολιπόντα παῖδας, ἃς συνέβη καταπορνευθεῖσας, ὥς εἶρηκε Τιμαγένης (88 F 11)
25 αἰσχροῦς ἀπολέσθαι. πιθανώτερος δ' ἐστὶν ὁ Ποσειδωνίου λόγος. τὰ μὲν γὰρ εὖρεθέντα ἐν τῇ Τολώσση χρῆματα μυρίων πού καὶ πεντακισχιλίων ταλάντων γενέσθαι φησί, τὰ μὲν ἐν σηκοῖς ἀποκείμενα, τὰ δ' ἐν λίμναις ἱερᾷς, οἰδεμίαν κατασκευὴν ἔχοντα, ἀλλ' ἄργον χρυσίον καὶ ἄργυρον· τὸ δ' ἐν Δελφοῖς ἱερὸν κατ' ἐκείνους ἤδη τοὺς χρόνους ὑπάρξει κενὸν τῶν τοιοῦτων,
30 σεσυλημένον ὑπὸ τῶν Φωκέων κατὰ τὸν ἱερὸν πόλεμον. εἰ δὲ καὶ τι ἐλείφθη, διανείμασθαι πολλούς. οὐδὲ σωθῆναι δὲ αὐτοὺς εἰκὸς εἰς τὴν οἰκείαν, ἀθλίως ἀπαλλάξαντας μετὰ τὴν ἐκ Δελφῶν ἀποχώρησιν καὶ σκεδασθέντας ἄλλους ἐπ' ἄλλα μέρη κατὰ διχοστασίαν. ἀλλ', ὥσπερ ἐκεῖνός τε εἶρηκε καὶ ἄλλοι

7 καὶ στρατηγιῶντα A 8 καὶ τοῦ Ἀδρίου: 'suspecta; addita videantur propter Romanorum mentionem' Kramer 10 στρατείαν Epit 12 Πάλακον (VII 3, 17): Παλάκιον Corais 14 Παιρισάδου Tzschucke Παιρισάδου ABC Epit (VII 4, 3 AB παρισάδην cett?) Παρισάδης Diod. XVI 52, 10; XX 22, 1 Παρισάδης Polyaen. VIII 37 18 [καὶ] Kramer [τε] Corais 19 (u. v. 22) Καίπιωνος, Καίπιωνα Xylander Σκιπίωνος, Σκιπίωνα Str 23 [ὑπὸ] Kramer 24 ἃς: οἷς B (e corr.) C αἷς Corais καταπορνευθεῖσιν C —θεῖσας Corais 32 μεταλλάξαντας C

πλείους, ἡ χώρα πολύχρηστος οὖσα καὶ δεισιδαιμόνων ἀνθρώπων καὶ οὐ πολυτελῶν τοῖς βίοις πολλαχοῦ τῆς Κελτικῆς ἔσχε θησαυρούς· μάλιστα δ' αὐτοῖς αἱ λίμναι τὴν ἀσυλίαν παρείχον, εἰς ἃς καθίσταν ἀργύρου ἢ καὶ χρυσοῦ βάρη. οἱ γοῦν Ῥωμαῖοι κρατήσαντες τῶν τόπων ἀπέδοντο τὰς λίμνας δημοσίαι, καὶ τῶν ὠνησαμένων πολλοὶ μύλους εἶρον σφρηγιάτους ἀργυροῦς. ἐν δὲ τῇ Τολώσση καὶ τὸ ἱερὸν ἦν ἄγιον, τιμώμενον σφόδρα ὑπὸ τῶν περιόικων, καὶ τὰ χρήματα ἐπλεόνασε διὰ τοῦτο, πολλῶν ἀνατιθέμενων καὶ μηδενὸς προσάπτεσθαι θαρροῦντος.

34 (27) STRABON IV 1, 14: ἴδρυνται δ' ἡ Τολώσσα κατὰ τὸ στενώ-
10 τατον τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ διείργοντος ἀπὸ τῆς κατὰ Νάρβωνα θαλάττης τὸν ὠκεανόν, ὃν φησι Ποσειδώνιος ἐλάττω τῶν τρισχιλίων σταδίων.

35 (35) ATHEN. VI 104 p. 272 E—F: καὶ αἱ πολλαὶ δὲ αὐταὶ a. 104—100
Ἀττικαὶ μυριάδες τῶν οἰκετῶν δεδεμέναι εἰργάζοντο τὰ μέταλλα. Ποσει-
δώνιος γοῦν, οὗ συνεχῶς μέμνησαι, ὁ φιλόσοφος καὶ ἀποστάντας φησὶν
15 αὐτοὺς καταφρονεῦσαι μὲν τοὺς ἐπὶ τῶν μετὰλλων φύλακας, καταλαβέσθαι
δὲ τὴν ἐπὶ Σουνίῳ ἀκρόπολιν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον πορθεῖσθαι τὴν Ἀτι-
κὴν. οὗτος δ' ἦν ὁ καιρὸς ὅτε καὶ ἐν Σικελίᾳ ἡ δευτέρα τῶν δούλων
ἐπανάστασις ἐγένετο.

36 (41) — V 47—53 p. 211 D—215 B: Ἀθηναίων τῷ Περι- a. 88
20 πατητικῷ φιλοσόφῳ, τῷ καὶ διατριβῆς προστάντι φιλοσόφῳ Ἀθήνησιν
τε καὶ ἐν Μεσσήνῃ, ἔτι δὲ καὶ ἐν Λαρίσῃ τῆς Θετταλίας καὶ μετὰ ταῦτα
τῆς Ἀθηναίων πόλεως τυραννήσαντι. περὶ οὗ καθ' ἕκαστα ἱστορεῖ Ποσει-
δώνιος ὁ Ἀπαμεύς, ἅπερ εἰ καὶ μακρότερά ἐστιν ἐκθήσομαι, | ἢ ἐπιμελῶς (E)
πάντας ἐξετάζωμεν τοὺς φάσκοντας εἶναι φιλοσόφους καὶ μὴ τοῖς τριβω-
25 νίοις καὶ τοῖς ἀκάρτοις πώγῳσι πιστεύωμεν.

(48) «ἐν τῇ Ἐρμυνέῳ τοῦ Πέριπατητικοῦ σχολῇ
διέτριβέ τις Ἀθηναίων προσκαρτερῶν τοῖς λόγοις, ὅστις
Αἰγυπτίαν ὠνησάμενος θεράπαιναν ἐπεπλέκετο αὐτῇ. |
ταύτης οὖν εἴτ' ἐξ αὐτοῦ τεκούσης εἴτ' ἐξ ἄλλου τινός, (E)
30 ὁμώνυμος Ἀθηναίων τῷ δεσπότῃ παρετρέφετο. γράμ-
ματα δὲ μαθὼν καὶ πρεσβύτην γενόμενόν τὸν δεσπότην
μετὰ τῆς μητρὸς ἐχειραγώγει καὶ ἀποθανόντα κληρονο-
μήσας παρ' ἐγγραφὸς Ἀθηναίων πολίτης ἐγένετο. γήμας
τε παιδισκάριον εὐμορφον μετὰ τούτου πρὸς τὸ σο-
35 φιστεῦειν ὥρμησε μειράκια σχολαστικὰ θηρεύων. | καὶ (212)
σοφιστεύσας ἐν Μεσσήνῃ καὶ Λαρίσῃ τῇ Θετταλικῇ
καὶ πολλὰ ἐργασάμενος χρήματα ἐπανήλθεν εἰς τὰς

2 [τῆς Κελτικῆς] Groskurd 11 ὃν Xylander ὡς Str 14 μέμνησαι Musurus
—ται A 30 Ἀθηναίων Wil(amowitz) Sbr. Berl. Ak. 1923 Ἀθηναίων Ath A. τ. δ. (παῖς)
Kaibel 32 ἀποθανόντος C 34 τε: δὲ? Kaibel 36 μεσσηνί AC

Ἀθήνας. καὶ χειροτονηθεῖς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πρεσβευ-
 τῆς, ὅτε εἰς Μιθριδάτην τὰ πράγματα μετέρρει, ὑπο-
 δραμὼν τὸν βασιλέα τῶν φίλων εἰς ἐγένετο, μεγίστης
 5 τυχὼν προαγωγῆς. διόπερ μετεώριζε τοὺς Ἀθηναίους
 δι' ἐπιστολῶν ὥς τὰ μέγιστα παρὰ τῷ Καππαδόκῃ
 δυνάμενος, ὥστε μὴ μόνον τῶν ἐπιφερομένων ὀφλη-
 μάτων ἀπολυθέντας, ἀλλὰ καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀνα-
 κτησαμένους ἐν ὁμονοίαι ζῆν καὶ δω|ρεῶν μεγάλων (B)
 τυχεῖν ἰδίαι καὶ δημοσίαι. ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι διε-
 10 κόμπουν, τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν καταλελύσθαι πεπι-
 στευκότες.

(49) ἤδη οὖν τῆς Ἀσίας μεταβεβλημένης ὁ Ἀθηνίων
 ἐπανῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχληθεῖς
 εἰς τὴν Καρυστίαν κατηνέχθη. τοῦτο μαθόντες οἱ Κερκο-
 15 πίδαί ἐπεμψαν ἐπὶ τὴν ἀνακομιδὴν αὐτοῦ ναῦς μακρὰς
 καὶ φορεῖον ἀργυρόπουν. ἀλλ' εἰσῆιεν ἤδη, καὶ σχεδὸν
 τὸ πλεῖστον | μέρος τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν ἐκδοχὴν αὐτοῦ (C)
 ἐξεκέχυτο, συνέτρεχον δὲ πολλοὶ καὶ ἄλλοι θεαταὶ τὸ
 παράδοξον τῆς τύχης θαυμάζοντες, εἰ ὁ παρέγγραφος
 20 Ἀθηνίων εἰς Ἀθήνας ἐπ' ἀργυρόποδος κατακομίζεται
 φορεῖον καὶ πορφυρῶν στρωμάτων, ὁ μὴδέποτε ἐπὶ τοῦ
 τρίβωνος ἑώρακὼς πορφύραν πρότερον, οὐδενὸς οὐδὲ
 Ῥωμαίων ἐν τοιαύτῃ φαντασίαι καταχλιδῶντος τῆς
 Ἀττικῆς. συνέτρεχον οὖν πρὸς τὴν θέαν ταύτην ἄνδρες
 25 γυναικες παῖδες, τὰ κάλλιστα προσδοκῶντες παρὰ
 Μιθριδάτου, ὁπότε Ἀθηνίων ὁ πένης καὶ τὰς ἐραδικὰς |
 ποιησάμενος ἀκροάσεις διὰ τὸν βασιλέα σιληπορδῶν διὰ (D)
 τῆς χώρας καὶ πόλεως πομπεύει. συνήντησαν δ' αὐτῷ
 καὶ οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται τὸν ἄγγελον τοῦ νέου
 30 Διονύσου καλοῦντες ἐπὶ τὴν κοινὴν ἐστίαν καὶ τὰς
 περὶ ταύτην εὐχὰς τε καὶ σπονδὰς. ὁ δὲ πρότερον ἐκ
 μισθωτῆς οἰκίας ἐξιὼν εἰς τὴν Διοῦς οἰκίαν τοῦ τότε

6—9 ἀπολυθέντας ἐν ὁμονοίαι ζῆν Ath transp. Jac μὴ μόνον δωρεῶν—δημοσίαι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιφ. ὀφλ. ἀπολυθέντας ἐν ὁμονοίαι ζῆν τὴν δ. ἀνακτησαμένους Wil 16 ἀλλ' εἰσῆιεν Kaibel ἀλλήσεσιν A ἀλλ' εἰσεῖσιν Casaubonus 21—22 ὁ μὴδέ-
 ποτε — πρότερον: hierher gestellt, um die assonanz Ἀθηνίων εἰς Ἀθήνας nicht
 zu stören 23 τοιαύτη Wil τοσαύτη AC 25 (γέροντες) παῖδες Meineke
 27 σιληπορδῶν C σιληπορδῶ A 28 ἐπήντησαν Meineke 31 θυσίας τε? Kaibel
 32 Διοῦς (Or. Gr. Jss. sel. 219, 2) oder Διεύς (Syll.³ 700, 50): διεύς Ath s. BCH
 XXXII 321; Wilhelm Arch-Epigr. Mitth. XX 73; Dittenberger Syll. a. o.; Or. Gr.
 Jss. sel. 219, 2.

<μάλιστα> πλουτοῦντος ἀνθρώπου ταῖς ἐκ Δήλου προσ-
 ὁδοῖς εἰσηνέχθη, κεκοσμημένην στρωμαῖς τε καὶ γρα-
 φαῖς καὶ ἀνδριᾶσι καὶ ἀργυρωμάτων ἐκθέσει. ἀφ' ἧς
 ἐξήκει χλαμύδα λαμπρὰν ἐπισύρων καὶ περικείμενος |
 5 δακτύλιον χρυσοῦ ἐγγεγλυμμένην ἔχοντα τὴν Μιθριδά- (E)
 του εἰκόνα· προεπόμενον δ' αὐτοῦ καὶ ἐφείποντο
 θεράποντες πολλοί. ἐν δὲ τῷ τεμένει τῶν τεχνιτῶν
 θυσίαι τε ἐπετελοῦντο ἐπὶ τῇ Ἀθηνίωνος παρουσίᾳ
 καὶ μετὰ κήρυκος προαναφωνήσεως σπονδαί. καὶ τῇ
 10 ὕστεραίᾳ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθόντες ἀνέμε-
 νον αὐτοῦ τὴν πρόοδον· πλήρης δ' ἦν καὶ ὁ Κεραιεὺς
 ἀστών καὶ ξένων, καὶ αὐτόκλητος εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 τῶν ὄχλων συνδρομή. ὁ δὲ μόλις προῆλθε δορυφο- (F)
 ροῦς ὑπὸ τῶν εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ δήμῳ θελόντων,
 15 ἐκάστου σπεύδοντος καὶ προσάψασθαι τῆς ἐσθῆτος.

(50) ἀναβὰς οὖν ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ πρὸ τῆς Ἀττάλου
 στοᾶς ὠικοδομημένον τοῖς Ῥωμαίων στρατηγοῖς, στὰς
 ἐπὶ τούτου καὶ περιβλέψας κυκληδὸν τὸ πλῆθος, ἔπειτ'
 ἀναβλέψας ἄνδρες Ἀθηναῖοι' ἔφη 'τὰ πράγματα <μέν>
 20 με βιάζεται καὶ τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον ἀπαγγέλλειν
 ἃ οἶδα, τὸ δὲ μέγεθος τῶν μελλόντων λέγεσθαι διὰ τὸ
 παράδοξον τῆς περιστάσεως ἐμποδίζει με'. ἀθρόως |
 δ' ἐπιβοησάντων αὐτῷ τῶν περιεστώτων θαρρεῖν καὶ (213)
 λέγειν, 'λέγω τοίνυν' ἔφη 'τὰ μηδέποτε ἐλπισθέντα μηδὲ
 25 ἐν ὀνείρῳ φαντασθέντα. βασιλεὺς Μιθριδάτης κρατεῖ
 μὲν Βιθυνίας καὶ τῆς ἄνω Καππαδοκίας, κρατεῖ δὲ τῆς
 συνεχοῦς Ἀσίας ἀπάσης ἄχρι Παμφυλίας καὶ Κιλικίας.
 καὶ βασιλεῖς μὲν αὐτὸν Ἀρμενίων καὶ Περσῶν δορυφο-
 ροῦσι, δυνάσται δὲ τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν καὶ τὸν ὅλον
 30 Πόντον κατοικισμένων ἐθνῶν ἐν περιμέτρῳ τρισμυ-
 ρίων σταδίων * *. Ῥωμαίων δὲ στρατηγὸς μὲν Παμφυ-
 λίας Κόιντος Ὀππιος παραδοθεὶς ἀκολουθεῖ | δέσμιος, (B)
 Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος ὁ ὑπατευκώς, ὁ τὸν ἀπὸ Σικελίας
 καταγαγὼν Θρίαμβον (cos. 101), συνδέτην ἔχων ἀλύσει
 35 μακρᾷ Βαστάρην πεντάπηχυν πεζὸς ὑπὸ ἱππέως ἔλ-

1 <μάλιστα> Wil 3 ἀνδριᾶσι Cas ἀνδράσι A 4 ἐπισύρων Meineke
 ἐξούρων A 11 πρόοδον C πρόσοδον A 19 <μέν> Kaibel 31 * * Jac
 (ἀκούουσι τῶν ὑπ' αὐτοῦ παραγγελλομένων ο. ἄ.) 32 Ὀππιος Dindorf (ὁ Ὀππιος
 Cas) ὁ ἱππιος A 33 Μάνιος Cas μάλ(λ)ιος A (C)

κεται. τῶν δ' ἄλλων Ῥωμαίων οἱ μὲν Θεῶν ἀγάλμασι
 προσπεπτώκασιν, οἱ δὲ λοιποὶ μεταμφιεσάμενοι τετρά-
 γωνα ἱμάτια τὰς ἐξ ἀρχῆς πατρίδας πάλιν ὀνομάζουσι.
 πᾶσα δὲ πόλις ταῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον τιμαῖς ὑπαντῶσα
 5 κατακαλεῖται τὸν Θεὸν βασιλέα, χρησιμοὶ δὲ πάντοθεν
 τὸ κράτος τῆς οἰκουμένης Θεσπιωιδόουσι. | διὸ καὶ πρὸς (C)
 τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν μέγала πέμπεται
 στρατόπεδα, καὶ τὰ τῆς Εὐρώπης ἅπαντα μέρη ἀθρόα
 εἰς αὐτὸν μεταβέβληται. πάρεισι γὰρ πρὸς αὐτὸν πρέσβεις
 10 οὐ μόνον ἐκ τῶν Ἰταλικῶν ἔθνων, ἀλλὰ καὶ παρὰ Καρχη-
 δονίων, συμμαχεῖν ἀξιούντες ἐπὶ τὴν τῆς Ῥώμης ἀναί-
 ρεσιν. (51) μικρὸν δ' ἐπισχὼν ἐπὶ τούτοις καὶ ἑάσας
 τοὺς πολλοὺς συλλαλῆσαι περὶ τῶν παραδόξως προ-
 ηγγελεμένων τρίψας τε τὸ μέτωπον 'τί οὖν' εἶπε 'συμβου-
 15 λεύω; μὴ ἀνέχεσθαι τῆς ἀναρχίας, ἣν ἡ Ῥωμαίων (V)
 σύγκλητος ἐπισχεθῆναι πεποίηκεν, ἕως <ἂν> αὐτὴ δοκι-
 μάσῃ περὶ τοῦ πῶς ἡμᾶς πολιτεύεσθαι δεῖ. καὶ μὴ
 περιίδωμεν τὰ ἱερὰ κεκλημένα, αὐχμῶντα δὲ τὰ γυμ-
 νάσια, τὸ δὲ θέατρον ἀνεκκλησίαστον, ἄφωνα δὲ τὰ δι-
 20 καστήρια καὶ τὴν Θεῶν χρησιμοῖς καθωσιωμένην Πύκνα
 ἀφηρημένην τοῦ δήμου. μὴ περιίδωμεν δέ, ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τὴν ἱερὰν τοῦ Ἰάκχου φωνὴν κατασεσι-
 γασμένην καὶ τὸ σεμνὸν ἀνάκτορον τοῖν Θεοῖν κεκλη-
 μένον καὶ τῶν φιλοσόφων τὰς διατριβὰς ἀφώνους.
 25 πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων τοιούτων | λεχθέντων ὑπὸ τοῦ (B)
 οἰκότριβος, συλλαλήσαντες αὐτοῖς οἱ ὄχλοι καὶ συνδρα-
 μόντες εἰς τὸ θέατρον εἶλοντο τὸν Ἀθηνίωνα στρατηγὸν
 ἐπὶ τῶν ὅπλων. καὶ παρελθὼν ὁ Περιπατητικὸς εἰς τὴν
 ὀρχήστραν, ἴσα βαίνων Πυδοκλεῖ' <Demosth. XIX 314>, εὖχα-
 30 ρίστησέ τε τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἔφη διότι 'νῦν ὑμεῖς
 ἐαυτῶν στρατηγεῖτε, προσέστηκα δ' ἐγώ. καὶ ἂν συνεπι-
 σχύητε, τοσοῦτον δυνήσομαι ὅσον κοινῇ ἅπαντες ὑμεῖς.
 ταῦτ' εἰπὼν συγκατέστησεν ἑαυτῷ τοὺς ἄλλους ἄρχον-
 τας ὧν ἡβουλετο. | ὑποβαλὼν τὰ ὀνόματα. (F)

5 κατακαλεῖ αὐτὸν Kaibel ὡς θεὸν τὸν βασιλέα? 7 πέπεμπται Kaibel
 8 Εὐρώπης <καὶ Λιβύης> Meineke 11 τῆς Ῥώμης A Ῥωμαίων C 14 τε om C
 16 ἐπισχεθεῖν? Kaibel <ἂν> Meineke 17 ὑμᾶς C 18 κεκλημένα. Kaibel
 κεκλεισμένα AC 23 τοῖν θ. ἀν. C 23—24 κεκλημένον Kaibel κεκλιμένον A
 κεκλεισμένον C 24 'concinnius erat ἀφώνους γεγεννημένας' Kaibel 31 δ' ἐγώ
 Cas λέγω A 31—32 συνεπισχύητε Dindorf —ὄση γε A —ὄσητε C

(52) καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας τύραννον αὐτὸν ἀποδείξας ὁ φιλόσοφος καὶ τὸ τῶν Πυθαγορικῶν ἀναδείξας δόγμα (τὸ) περὶ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τὴν ἡβούλειο αὐτοῖς ἢ φιλοσοφία ἦν ὁ καλὸς Πυθαγόρας εἰσηγήσατο, καθάπερ ἱστορήσῃ Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ Φιλιππικῶν (115 F 73) καὶ Ἑρμιππος ὁ Καλλιμάχειος (IV),
 5 εὐθέως καὶ οὗτος τοὺς μὲν | εὖ φρονούντας τῶν πολιτῶν παρὰ τὰ Ἀριστο- (214)
 τέλους καὶ Θεοφράστου δόγματα (ὡς ἀληθῆ εἶναι τὴν παροιμίαν τὴν λέγουσαν 'μὴ παιδὶ μάχαιραν') ἐκποδῶν εὐθὺς ἐποιήσατο, φύλακας δ' ἐπὶ τὰς πύλας κατέστησεν, ὡς νύκτωρ πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων εὐλαβουμένους τὸ μέλλον κατὰ τῶν τειχῶν αὐτοὺς καθιμήσαντας φεύγειν. καὶ ὁ Ἀθηνίων
 10 ἱππέας ἐπαποστείλας οὓς μὲν ἐφρόνευσεν, οὓς δὲ καὶ δεδεμένους κατήγαγε, δορυφόρους ἔχων πολλοὺς τῶν ἀφρακτικῶν (?) καλουμένων. συνάγων δὲ καὶ ἐκκλησίας πολλὰς | τὰ Ῥωμαίων φρονεῖν προσεποιεῖτο καὶ πολλοῖς (B)
 αἰτίας ἐπιφέρων ὡς διαπεμπομένοις πρὸς τοὺς φυγάδας καὶ νεωτερίζουσιν ἐφρόνευεν ἀκρίτους. [καὶ τὰς πύλας (συγκλείσας πάσας, φύλακας) τριά-
 15 κοντα καταστήσας ἐφ' ἑκάστης, οὐτ' εἰσιέναι τὸν βουλούμενον οὐτ' ἐξιέναι εἶα.] ἀνελάμβανεν δὲ καὶ τὰς οὐσίας πολλῶν καὶ τοσαῦτα χρήματα συνήθροισεν ὡς καὶ φρέατα πληρῶσαι πλείονα. [ἐξαπέστειλεν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν
 χώραν ὥσπερ ὁδοιδούκους τῶν ἀποχωρούντων, οὔτινες αὐτοὺς ἀνῆγον ὡς αὐτόν· καὶ | ἀκρίτους ἀπώλλυεν προβασανίσας καὶ στρεβλώσας. πολλοῖς (C)
 20 δὲ καὶ προδοσίας δίκας ἐπῆγεν ὡς τοῖς φυγάσι περὶ καθόδου συνεργοῦσιν, ὧν οἱ μὲν διὰ τὸν φόβον πρὸ τῆς κρίσεως ἔφευγον, οἱ δ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις κατεδικάζοντο, αὐτοῦ τὰς ψήφους φέροντος.] ἐνειργάσατο δ' ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ἐνδειαν, κριθΐδια καὶ πυροὺς ὀλίγους διαμετρῶν. [[ἐξέπεμπε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς χώρας ὀπλίτας τοὺς θη-
 25 ρεύσοντας, εἴ τις τῶν ἀνακεχωρηκότων ἐντός ἐστι | τῶν ὄρων ἢ τῶν (D)
 Ἀθηναίων τις εἰς τὴν ὑπερόριον ἀποδημῇ καὶ τὸν ληφθέντα ἀπειτυπᾶνιζεν, ὧν ἐνίους καὶ προκατανάλισκε ταῖς βασάνοις.]] ἐκήρυσέν τε δύντος ἡλίου πάντας οἰκουρεῖν καὶ μετὰ λυχνοφόρον μηδὲνα φοιτᾶν.

(53) καὶ οὐ μόνον τὰ τῶν πολιτῶν διήρπαζεν, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰ τῶν

1 — 248, 13 sind zwei (bezw. drei) excerpte ineinander geschoben (s. komm.). im text ist das zweite in [], das dritte in [[]] gesetzt. die verteilung der sätze auf die excerpte ist problematisch. s. komm. 1 ἀποδείξας Kaibel ἀναδείξας AC 2—5 καὶ τὸ — οὗτος einlage des Ath. (ἦν — Καλλιμάχειος Croenert) 2 (τὸ) Kaibel 9 κατὰ Meineke διὰ AC 11 φρακτικῶν C καταφρακτικῶν Kaibel 12 προσεποιεῖτο * C Mueller (quo cognosceret aliorum voluntatem?) Kaibel; aber φυγάδες sind die von der oligarchischen, römerfreundlichen regierung verbannten. 13 διαπεμπομένοις Musurus — ἐναι A 14 ἀκρίτους Jac (s. v. 19) αὐτοὺς Ath (συγκλείσας — φύλακας) Jac lücke Kaibel 19 προβασανίσας Dalecamp προσ— A 23 κριθΐδι' ἅττα Meineke 25 ἀναχωρούντων C ἀποκεχωρηκότων? Kaibel 27 δύντος Dindorf δύνοντος AC 28 (ἐλ μὴ) μετὰ?

ξένων, ἐκτείνας τὰς χεῖρας καὶ ἐπὶ τὰ [εἰς Δῆλον] τοῦ Θεοῦ χρήματα. ἐκπέμψας γοῦν εἰς τὴν νῆσον Ἀπελλικῶντα τὸν Τῆιον, πολίτην δὲ Ἀθηναίων γενόμενον, ποικιλιώτατόν τινα καὶ ἀψίχορον ζήσαντα βίον — ὅτε μὲν γὰρ ἐφιλοσόφει [καὶ] τὰ Περιπατητικά, καὶ τὴν Ἀριστοτέλους βιβλιοθήκην καὶ ἄλλας συνηγόραζε συχνάς (ἦν γὰρ πολυχρήματος) τὰ τ' (E) ἐκ τοῦ Μητρώου τῶν παλαιῶν αὐτόγραφα ψηφίσματα ὑφαιρούμενος ἐκτὰτο καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων εἴ τι παλαιὸν εἴη καὶ ἀπόθετον· ἐφ' οἷς φωραθεὶς ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐκινδύνευσεν ἄν, εἰ μὴ ἔφυγεν· καὶ μετ' οὐ πολὺ πάλιν κατήλθε, θεραπεύσας πολλούς, καὶ συναπεγράφετο τῷ Ἀθηναίῳ ὡς δὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως ὄντι. [Ἀθηνίων δ' ἐπιλαθόμενος τῶν δογματίων τῶν τοῦ Περιπάτου χοίνικα κριθῶν εἰς τέσσαρας ἡμέρας διεμέτρει τοῖς ἀνοήτοις Ἀθηναίοις, ἀλεκτορίδων τροφὴν καὶ οὐκ ἀνθρώπων αὐτοῖς διδοῦς.] Ἀπελλικῶν δὲ μετὰ δυνάμειος ἐξορμήσας εἰς Δῆλον καὶ πανηγυρικῶς μᾶλλον ἢ στρατιωτικῶς ἀναστρεφόμενος καὶ προφυλακὴν ἀμελέστερον [πρὸς τὴν Δῆλον] μερίσας, μάλιστα δὲ τὰ ἐξόπισθε τῆς νήσου ἑάσας ἀφύλακτα καὶ οὐδὲ χάρακα βαλόμενος ἐκοιμᾶτο. τοῦτο δὲ ἐπιγνοὺς ὁ Ὀρόβιος [στρατηγὸς | Ῥωμαίων καὶ φυλάσσαν τὴν Δῆλον] (215) φυλάξας ἀσέλγητον νύκτα καὶ ἐκβιβάσας τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας κοιμωμένοις καὶ μεθύουσιν ἐπιπεσὼν κατέκοψε τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν συστρατευομένους ὡς βοσκήματα, ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν, ἐξώργησε δὲ καὶ περὶ τετρακοσίους. καὶ ὁ καλὸς στρατηγὸς Ἀπελλικῶν ἔλαθε φυχὸν ἐκ Δήλου· πολλοὺς δὲ καὶ συμφυγόντας κατιδὼν ὁ Ὀρόβιος εἰς ἐπαύλεις συγκατέφλεξεν αὐταῖς [οἰκίαις] καὶ πάντα αὐτῶν τὰ πολιορκητικὰ ὄργανα σὺν | τῇ ἐλεπόλει, ἣν εἰς Δῆλον ἐλθὼν κατεσκευάκει. στήσας οὖν (B) τρόπαιον ἐπὶ τῶν τόπων ὁ Ὀρόβιος καὶ βωμὸν ἐπέγραψε·

τούσδε θανόντας ἔχει ξείνους τάφος, οἱ περὶ Δῆλον
μαρνάμενοι ψυχὰς ὤλεσαν ἐν πελάγει,
τὴν ἱερὰν ὅτε νῆσον Ἀθηναῖοι κεραίζον,
κοινὸν Ἀρη βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι.»

30 37 (40) PLUT. Marius 45, 3: ὑπατος μὲν οὖν ἀπεδείχθη τὸ ἑβδομον α. 86 Μάριος (α. 86), καὶ προσελθὼν αὐταῖς Καλάνδαις Ἰανουαρίαις ἔτους ἀρχῇ Σέξτον τινὰ Λικίνιον κατεκρήμνισεν, ὃ κἀκείνοις καὶ τῇ πόλει τῶν αὐθις ἐδόκει κακῶν γεγονέναι σημεῖον μέγιστον. (4) αὐτὸς δὲ ἦδη τοῖς τε πόνοις

1 [εἰς Δῆλον] Jac (glossem aus v. 13—14) ἐκ Δήλου Kaibel 4 [καὶ] Kaibel
6 ψηφισμάτων Kaibel 7 εἴη: ἦν Meineke 9 <τούς> πολλούς? 10 δὴ Kaibel
ἀν Α αἰρέσεως Kaibel διαιρέσεως Α δὴ αἰρέσεως Musurus ἐπιλαθόμενος Σ
—βόμενος Α 10—13 gehört zu p. 247, 22—24 15 ἀμελέστερον Wil —έραν Α
[πρὸς τ. Δ.] Jac περὶ τ. Δ. Wil 16 βαλόμενος Meineke βαλλόμενος Α 17 [στρα-
τηγὸς — Δῆλον] Jac vgl. Wil 42 23 [οἰκίαις] Wil 24 κατεσκευάκει sc. ὁ Ἀπελλικῶν
31 προσελθὼν PKL 32 Λικίνιον Vulcobius λουκίνιον, λουκῖνον, λουκῖνον Pl

ἀπειρηκῶς καὶ ταῖς φροντίσιν οἷον ὑπέραντλος ὢν καὶ κατάπονος τὴν
 ψυχὴν πρὸς τοσαύτην αὐθις ἐπίνοιαν νέου πολέμου καὶ καινῶν ἀγώνων
 καὶ φόβον ὑπ' ἐμπειρίας δεινῶν καὶ καμάτων τρέμουνσαν οὐκ ἀνέφερε,
 λογιζόμενος ὡς οὐ πρὸς Ὀκτάβιον οὐδὲ Μερούλαν σύγκλυδος ὁμίλου καὶ
 5 στασιώδους ὄχλου στρατηγούς ὁ κίνδυνος ἔσοιτο, Σύλλας δὲ ἐκείνος ἔπεισιν
 ὁ τῆς πατρίδος αὐτὸν ἐξελάσας πάλαι, νῦν δὲ Μιθριδάτην συνεσταλκὸς
 εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον. (5) ὑπὸ τοιούτων θρανόμενος λογισμῶν καὶ τὴν
 μακρὰν ἄλλην αὐτοῦ καὶ φυγὰς καὶ κινδύνους διὰ γῆς καὶ θαλάττης ἐλαυνο-
 μένου λαμβάνων πρὸ ὀφθαλμῶν, εἰς ἀπορίας ἐνέπιπτε δεινὰς καὶ νυκτε-
 10 ρινὰ δαίματα καὶ ταραχώδεις ὄνειρους, αἱ τινος ἀκούειν φθεγγόμενου
 δοκῶν 'δεινὰ γὰρ κοῦται καὶ ἀποικοινοῖο λέοντος.' (6) μάλιστα δὲ πάντων
 φοβούμενος τὰς ἀγρυπνίας ἐνέβαλεν εἰς πότους ἑαυτὸν καὶ μέθας ἀώρους
 καὶ παρ' ἡλικίαν, ὥσπερ ἀπόδρασιν τῶν φροντίδων τὸν ὕπνον μηχανώ-
 15 μενος. (7) τέλος δὲ ὡς ἤκε τις ἀπαγγέλλων ἀπὸ θαλάσσης, νέοι προσπί-
 πτοντες αὐτῷ φόβοι, τὰ μὲν δέει τοῦ μέλλοντος τὰ δὲ ὥσπερ ἄχθει καὶ
 κόρῳ τῶν παρόντων, ῥοπῆς βραχείας ἐπιγενομένης εἰς νόσον κατη-
 νέχθη πλευρῖτιν, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδῶνιος ὁ φιλόσοφος,
 αὐτὸς εἰσελθεῖν καὶ διαλεχθῆναι περὶ ὧν ἐπρέσβευεν
 ἤδη νοσοῦντι φάσκων αὐτῷ. (8) Γάιος δὲ τις Πείσων, ἀνὴρ ἱστο-
 20 ρικός (F 1 Pet.), ἱστορεῖ τὸν Μάριον ἀπὸ δαίμονος περιπατοῦντα μετὰ
 τῶν φίλων ἐν λόγοις γενέσθαι περὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν πραγμάτων ἄνωθεν
 ἀρξάμενον· (9) καὶ τὰς ἐπ' ἀμφοτέρα πολλάκις μεταβολὰς ἀφηγησάμενον
 εἰπεῖν ὡς οὐκ ἔστι νοῦν ἔχοντος ἀνδρὸς ἔτι τῇ τύχῃ πιστεύειν ἑαυτόν·
 ἐκ δὲ τούτου τοὺς παρόντας ἀσπασάμενον καὶ κατακλινέντα συνεχῶς ἡμέρας
 25 ἑπτὰ τελευτῆσαι. (10) τινὲς δὲ τὴν φιλοτιμίαν αὐτοῦ φασιν ἐν τῇ νόσῳ
 παντάπασιν ἀποκαλυφθεῖσαν εἰς ἄτοπον ἐξοκεῖλαι παρακοπὴν, οἰόμενον
 τὸν Μιθριδατικὸν στρατηγεῖν πόλεμον, εἶθ', ὥσπερ ἐπ' αὐτῶν εἰώθει τῶν
 ἀγώνων, σχήματα παντοδαπὰ καὶ κινήματα σώματος μετὰ συντόνου κραυ-
 γῆς καὶ πικρῶν ἀλαλαγμάτων ἀποδιδόντος. (11) οὕτως δεινὸς αὐτῷ καὶ
 30 δυσπαραμύθητος ἐκ φιλαρχίας καὶ ζηλοτυπίας ἔρως ἐντετῆκει τῶν πράξεων
 ἐκείνων. (12) διὸ ἔτι μὲν ἐβδομήκοντα βεβιωκώς, ὕπατος δὲ πρῶτος ἀνθρώ-
 πων ἐπτάκις ἀνηγορευμένος, οἰκόν τε καὶ πλοῦτον ἀρκοῦντα βασιλείαις
 ὁμοῦ πολλαῖς κεκτημένος, ὠδύρειο τὴν ἑαυτοῦ τύχην ὡς ἐνδεὴς καὶ ἀτελής
 ὢν ἐπόθει προαποθνήσκων.

35 38 (39) ATHEN. VI 91 p. 266 EF: Νικόλαος δ' ὁ Περιπατητικὸς α. 86
 (90 F 95) καὶ Ποσειδῶνιος ὁ Στωικὸς ἐν ταῖς Ἱστορίαις ἐκάτερος τοὺς
 Χίους φασὶν ἐξανδραποδισθέντας ἐπὶ Μιθριδάτου τοῦ Καππάδοκος παρα-

4 Μερούλαν Ziegler μερούλλαν Pl

12 ἐνέβαλλεν Π Κ

14 θαλάσσης

* * Reiske

16 ἐπιγενομένης Π

19—20 ἱστορικός: τιμητικός Κ

δοδῆναι τοῖς ἰδίοις δούλοις δεδεμένους, ἵν' εἰς τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν. οὕτως αὐτοῖς ἀληθῶς τὸ δαιμόνιον ἐμήνισε πρώτοις χρησαμένοις ἀνηγόις ἀνδραπόδοις, τῶν πολλῶν αὐτουργῶν ὄντων κατὰ τὰς διακονίας.

39 (IV 661) EUNAP. Exc. De sentent. p. 84, 1 Boiss.: ὅτι ὁ Ποσειδώνιος ἔλεγεν ἀπελθόντος Ἀλεξάνδρου τὸ στρατόπεδον εἰκέναι τῶν Μακεδόνων ἐκτετυφλωμένῳ τῷ Κύκλωπι.

40 (47) PLUT. Brutus 1: Σερβιλία δὲ ἡ μήτηρ ἀνέφερε τὸ γένος εἰς Ἄλαν Σερβίλιον, ὃς Μαυλίου Σπορίου τυραννίδα κατασκευαζομένον ... ἀπέκτεινε. τοῦτο μὲν οὖν ὁμολογούμενόν ἐστι. τὸ δὲ πατρῷον γένος οἱ
10 διὰ τὸν Καίσαρος φόνον ἔχθραν τινὰ καὶ δυσμένειαν ἀποδεικνύμενοι πρὸς Βρούτον οὐ φασιν εἰς τὸν ἐκβαλόντα Ταρκυνίους ἀνήκειν· οὐδὲν γὰρ ἐκείνῳ λειφθῆναι γένος ἀνελόντι τοὺς υἱούς, ἀλλὰ δημότην τοῦτον, οἰκονόμον υἱὸν ὄντα Βρούτον, ἄρτι καὶ πρώην εἰς ἄρχοντα προελθεῖν. Ποσειδώνιος δ' ὁ φιλόσοφος τοὺς μὲν ἐνηλίους φησὶν ἀπολέσθαι τοῦ
15 Βρούτου παῖδας ὡς ἰστόρηται, τρίτον δὲ λειφθῆναι νήπιον, ἀφ' οὗ τὸ γένος ὠρμηθῆναι· καὶ τῶν γε καθ' αὐτὸν ἐκ τῆς οἰκίας γεγονότων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ἀναφέρειν ἐπίους πρὸς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Βρούτου τὴν ὁμοιότητα τῆς ἰδέας.

41 (43) — Marcell. 1: Μάρκον δὲ Κλαύδιον τὸν πεντάκις ὑπατεύσαντα Ρωμαίων Μάρκου μὲν υἱὸν γενέσθαι λέγουσι, κληθῆναι δὲ τῶν ἀπὸ
20 τῆς οἰκίας πρώτον Μάρκελλον, ὅπερ ἐστὶν Ἀρήιον, ὡς φησιν Ποσειδώνιος. ἦν γὰρ τῇ μὲν ἐμπειρίᾳ πολεμικός, τῷ δὲ σώματι ῥωμαλέος, τῇ δὲ χειρὶ πλήκτης, τῇ δὲ φύσει φιλοπόλεμος κἀν τούτῳ δὴ πολὺν τὸ γαῦρον καὶ ἀγέρωχον ἐπιφαίνων ἐν τοῖς ἀγῶσι ...

25 42 (44) a) PLUT. Marcell. 9: ὁ δὲ Ποσειδώνιος φησι τὸν μὲν Φάβιον θυρεὸν καλεῖσθαι, τὸν δὲ Μάρκελλον ξίφος. b) — Fab. Max. 19: ἐπεὶ δ' Ἀννίβαν ἐπύθοντο μετὰ τὴν μάχην (bei Cannae) ἀποτεινόμενοι πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν, ἀναθαρρήσαντες ἐξέπεμπον ἡγεμόνας καὶ στρατεύματα. τούτων δ' ἐπιφανέστατοι Φάβιος τε Μάξιμος καὶ Κλαύδιος
30 Μάρκελλος ἦσαν, ἀπὸ τῆς ἐναντίας σχεδὸν προαιρέσεως θαναταζόμενοι παραπλησίως. ὁ μὲν γὰρ, ὥσπερ ἐν τοῖς περὶ αὐτοῦ γεγραμμένοις εἴρηται (Marcell. 1), περιλαμπρὸς τὸ δραστήριον ἔχων καὶ γαῦρον ... ἐν τῷ παραβόλῳ καὶ ἱταμῷ καὶ πρὸς ἄνδρα τολμηρὸν τὸν Ἀννίβαν ἀντιτολμῶντι [τῷ] τρόπῳ πολέμου συνίστατο τοὺς πρώτους ἀγῶνας· Φάβιος δὲ ... ἡλιπύζε
35 μηδενὸς μαχομένου μηδ' ἐρεθίζοντος τὸν Ἀννίβαν αὐτὸν ἐπηρεάσειν ἐαντῷ καὶ κατατριβῆσεσθαι περὶ τὸν πόλεμον διὸ τοῦτον μὲν ὁ Ποσει-

3 τῶν πολλῶν: τῶν προγόνων Kaibel 8 Μαυλίου Xylander μαλλίου Pl 13 παρεληλυθότος (Johann. Antioch.) Cram. AP II 20 14 οὗτος ὁ φιλόσοφος ἀντιλέγων Ποσειδώνιος ebd 33—34 [τῷ] Reiske τρόποι (τοῦ)?

δώνιος φησι Θυρεόν, τὸν δὲ Μάρκελλον ξίφος ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καλεῖσθαι, κιγναμένην δὲ τὴν Φαβίου βεβαιότητα καὶ ἀσφάλειαν τῇ Μαρκέλλου ἢ συνηθεῖαι σωτήριον γενέσθαι τοῖς Ῥωμαίοις.

43 (45) — Marcell. 20: τῶν δὲ Ῥωμαίων τοῖς ἐκτὸς ἀνθρώποις
 5 δεινῶν μὲν εἶναι πόλεμον μεταχειρίσασθαι καὶ φοβερῶν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν νομιζομένων, εὐγνωμοσύνης δὲ καὶ φιλανθρωπίας καὶ ὅλως πολιτικῆς ἀρετῆς ὑποδείγματα μὴ δεδωκότων, πρῶτος δοκεῖ τότε Μάρκελλος ὑποδεῖξαι τοῖς Ἑλλήσι δικαιοτέρους Ῥωμαίους. οὕτω γὰρ ἐχρητὸ τοῖς συμβάλλουσι καὶ τσαῦτα καὶ πόλεις καὶ ἰδιώτας ἐνεργέτησεν, ὥστε εἴ τι περὶ
 10 Ἐνναν ἢ Μεγαρεῖς ἢ Συρακουσίους ἔργον ἦν εἰργασμένον οὐκ ἐπιεικὲς αὐτοῖς, τοῦτο τῶν πεπονθότων αἰτίαι μᾶλλον ἢ τῶν πεποιηκότων δοκεῖν γεγονέναι. μνησθήσομαι δὲ ἐνὸς ἀπὸ πολλῶν. πόλις ἐστὶ τῆς Σικελίας Ἐγγύιον οὐ μεγάλη, ἀρχαία δὲ πάνυ καὶ διὰ θεῶν ἐπιφάνειαν ἔνδοξος, ἃς καλοῦσι Ματέρας. Ἰδρυμα λέγεται Κρητῶν γενέσθαι τὸ ἱερόν· καὶ
 15 λόγχας τινὰς ἐδείκνυσαν καὶ κράνη χαλκᾶ, τὰ μὲν ἔχοντα Μηριόνου τὰ δὲ Οὐλίξου, τουτέστιν Ὀδυσσεως, ἐπίγραφάς, ἀνατεθεικότων ταῖς θεαῖς. ταύτην προθυμότητα καρχηδονίζουσαν Νικίας, ἀνὴρ πρῶτος τῶν πολιτῶν, ἔπειθε μεταθέσθαι πρὸς Ῥωμαίους, ἀναφανδὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παρηρησιζόμενος καὶ κακῶς φρονοῦντας ἐξελέγχων τοὺς ὑπεναντίους. οἱ δὲ φοβούμενοι τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν ἐβουλεύσαντο συναρπάσαι καὶ
 20 παραδοῦναι τοῖς Φοίνιξιν. αἰσθόμενος οὖν ὁ Νικίας ἤδη καὶ παραφρονατόμενον ἀδήλως ἑαυτόν, ἐξέφερεν ἐν φανερωῇ λόγους περὶ τῶν Ματέρων ἀνεπιτηδεύουσας καὶ πολλὰ πρὸς τὴν νομιζομένην ἐπιφάνειαν καὶ δόξαν ὡς ἀπιστῶν καὶ καταφρονῶν ἔπραττεν, ἡδομένων τῶν ἐχθρῶν, ὅτι
 25 τὴν μερίστην αἰτίαν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτὸν ὣν πείσεται παρεῖχε. γεγονότων δὲ τῶν πρὸς τὴν σύλληψιν ἐτοιμῶν ἦν μὲν ἐκκλησία τῶν πολιτῶν, ὁ δὲ Νικίας μεταξὺ τι λέγων καὶ συμβουλευῶν πρὸς τὸν δῆμον ἐξαίφνης ἀφῆκεν εἰς τὴν γῆν τὸ σῶμα· καὶ μικρὸν διαλιπὼν, οἷον εἰκός, ἡσυχίας σὺν ἐκπλήξει γενομένης, τὴν κεφαλὴν ἐπάρας καὶ περινεγκὼν ὑποτρόμῳ φωνῇ
 30 καὶ βαρεῖαι κατὰ μικρὸν συντείνων καὶ παροξύνων τὸν ἦχον, ὡς ἑώρα φρίκη καὶ σιωπῇ κατεχόμενον τὸ θέατρον, ἀπορρίψας τὸ ἱμάτιον καὶ περιρρηξάμενος τὸν χιτωνίσκον ἡμίγυμνος ἀναπηδήσας ἔθεε πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ θεάτρου βοῶν ὑπὸ τῶν Ματέρων ἐλαύνεσθαι. μηδενὸς δὲ τολμῶντος ἄψασθαι μηδὲ ἀπαντῆσαι διὰ δεισιδαιμονίαν ἀλλ' ἐκτρεπομένων,
 35 ἐπὶ τὰς πύλας ἐξέδραμεν, οὔτε φωνῆς τινὸς οὔτε κινήσεως πρεπούσης δειμονῶντι καὶ παραφρονοῦντι φρεσάμενος. ἡ δὲ γυνὴ συνειδυῖα καὶ συνετεχνάζουσα τῷ ἀνδρὶ, λαβοῦσα τὰ παιδία πρῶτον μὲν ἰκέτις προσεκυ-

8 συντονίαι Corais
 10 μενος Corais χρησάμενος Pl

9 τσαῦτα καὶ Sintenis τσαῦτας Pl
 37 ἰκέτις Stephanus ἰκέτης Pl

36 φρεσά-

λινδεῖτο τοῖς μεγάροις τῶν θεῶν, ἔπειτα πλανώμενον ἐκείνον προσποιουμένη ζητεῖν κωλύοντος οὐδενὸς ἀσφαλῶς ἀπῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ διεσώθησαν μὲν οὕτως εἰς Συρακούσας πρὸς Μάρκελλον. ἐπεὶ δὲ πολλὰ τοὺς Ἑγγυῖους ὑβρίσαντας καὶ πλημμελήσαντας ἐλθὼν Μάρκελλος ἔδρασε πάντας ὡς τιμωρησόμενος, ὃ δὲ Νικίας ἐδάκρυσε παρυστῶς, τέλος δὲ χειρῶν καὶ γονάτων ἀπτόμενος παρηγιεῖτο τοὺς πολίτας ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀρξάμενος, ἐπικλασθεὶς ἀφῆκε πάντας καὶ τὴν πόλιν οὐδὲν ἡδίκησε, τῷ δὲ Νικίᾳ χώραν τε πολλὴν καὶ δωρεὰς πολλὰς ἔδωκε. ταῦτα μὲν οὖν Ποσειδώνιος ὁ φιλόσοφος ἱστόρησε.

- 10 **44** (46) PLUT. Marcell. 30: ἦν δὲ ἀνάνθημα Μαρκέλλον δίχα τῶν ἐν Ῥώμῃ γυμνάσιον μὲν ἐν Κατάνῃ τῆς Σικελίας, ἀνδριάντες δὲ καὶ πίνακες τῶν ἐκ Συρακουσῶν ἐν τε Σαμοθράκῃ παρὰ τοῖς θεοῖς οὓς Καβείρους ὠνόμαζον, καὶ περὶ Αἰνδον ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς. ἐκεῖ δὲ αὐτοῦ τῷ ἀνδριάντι τοῦτ' ἦν ἐπιγεγραμμένον, ὡς Ποσειδώνιος φησι, τὸ
- 15 ἐπίγραμμα·

Οὗτός τοι Ῥώμης ὁ μέγας, ξένη, πατρίδος ἀστήρ,
Μάρκελλος κλεινῶν Κλαύδιος ἐκ πατέρων,
ἐπτάκι τὰν ὑπάταν ἀρχὰν ἐν Ἀργὶ φυλάξας,
καὶ πολλὴν ἀντιπάλων ἐγκατέχευε φόνον.

- 20 τὴν γὰρ ἀνθύπατον ἀρχήν, ἣν δις ἤρξε, ταῖς πέντε προσκατηρίθμυσεν ὑπατείαις ὃ τὸ ἐπίγραμμα ποιήσας.

2. LÄNDER UND VÖLKER.

- 45** (97) STRABON III 1, 5: ταῦτα (polemik Artemidors gegen Ephoros 70 F 130) μὲν οὖν οὕτως ἔχειν ἐγχωρεῖ, καὶ δεῖ πιστεύειν· ἃ δὲ
- 25 τοῖς πολλοῖς καὶ χυδαίοις ὁμοίως εἶρηκεν, οὐ πάντ. λέγειν γὰρ δὴ φησι Ποσειδώνιος τοὺς πολλοὺς μείζω δύνειν τὸν ἥλιον ἐν τῇ παρωκεανίτιδι μετὰ ψόφου παραπλησίως ὥσανεὶ σίζοντος τοῦ πελάγους κατὰ σβέσιν αὐτοῦ διὰ τὸ ἐμπίπτειν εἰς τὸν βυθόν. ψεῦδος δ' εἶναι καὶ τοῦτο καὶ τὸ παραχρῆμα νύκτα ἀκολουθεῖν μετὰ τὴν δύσιν· οὐ γὰρ παραχρῆμα, μικρὸν δ' ὕστερον,
- 30 καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πελάγεσι τοῖς μεγάλοις. ὅπου μὲν γὰρ εἰς ὄρη δύεται, πλείω τὸν μετὰ δύσιν χρόνον τῆς ἡμέρας συμβαίνειν ἐκ τοῦ παραφωτισμοῦ· ἐκεῖ δὲ πλείω μὲν οὐκ ἐπακολουθεῖν, μὴ μέντοι μηδὲ παραχρῆμα συνάπτειν τὸ σκότος, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις πεδίοις. τὴν δὲ τοῦ μεγέθους φαντασίαν αὔξεσθαι μὲν ὁμοίως κατὰ τε τὰς δύσεις

4 Ἑγγυῖους Xylander ἐγγύους Pl 16 οὗτος: v. l. ἀστός 17 v. l. κλεινός, κλεινὸν 18 v. l. ὑπάτων (ὑπάταν δ' Preger) 19 τὸν π. ἀντιπάλους ὃς κατέχευε Tzetz; v. l. κατέχευε; εἰς κατέχευε Reiske 26 <καὶ> μετὰ Corais 28 καὶ τοῦτο om B

καὶ τὰς ἀνατολὰς ἐν τοῖς πελάγεσι διὰ τὸ τὰς ἀναθυμιάσεις πλείους ἐκ
τῶν ὑγρῶν ἀναφέρεσθαι· διὰ δὲ τούτων ὥς δι' αὐτῶν κλωμένην τὴν
ὕψιν πλατυτέρας δέχεσθαι τὰς φαντασίας, καθάπερ καὶ διὰ νέφους ξηροῦ
καὶ λεπτοῦ βλέπουσαν δυόμενον ἢ ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον ἢ τὴν σελήνην,
5 ἥνικα καὶ ἐνερευθὲς φαίνεσθαι τὸ ἄστρον. τὸ δὲ ψεῦδος ἐλέγξει φησὶ
τριάκονθ' ἡμέρας διατρίψας ἐν Γαδεύροις καὶ τηρήσας τὰς δύσεις. ὁ δὲ
γε Ἀρτεμίδωρος (V) ἑκατονταπλασίονά φησι δύεσθαι τὸν ἥλιον, καὶ αὐτίκα
νύκτα καταλαμβάνειν. ὥς μὲν οὖν αὐτὸς εἶδε τοῦτο ἐν τῷ Ἱερῶι
ἀκρωτηρίῳ, οὐχ ἐποληπτέον προσέχοντας τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ· ἔφη γὰρ
10 νύκτα μηδένα ἐπιβαίνειν, ὥστ' οὐδὲ δυομένου ἡλίου οὐδεὶς ἂν ἐπιβαίνοι,
εἴπερ εὐθὺς ἡ νύξ καταλαμβάνει. ἀλλ' οὐδ' ἐν ἄλλῳ τόπῳ τῆς παρω-
κεαντίδος· καὶ γὰρ τὰ Γάδειρα ἐπὶ τῷ ὠκεανῷ, καὶ ὁ Ποσειδώνιος
ἀντιμαρτυρεῖ καὶ ἄλλοι πλείους.

46 (100) — III 2, 5: ἴδιον δὲ τί φησι Ποσειδώνιος τηρῆσαι κατὰ
15 τὸν ἀνάπλουν τὸν ἐκ τῆς Ἰβηρίας, ὅτι οἱ εὗροι κατ' ἐκεῖνο τὸ πέλαγος ἕως
τοῦ Σαρδώιου κόλπου πνέοιεν ἔτησίαι. διὸ καὶ τρισὶ μηνσὶν εἰς Ἰταλίαν
κατὰραι μόλις παραδιενεχθεὶς περὶ τε τὰς Γυμνησίας νήσους καὶ περὶ
Σαρδόνα καὶ τὰ ἄλλα ἀπαντικρὺς τούτων μέρη τῆς Λιβύης.

47 (48) — III 2, 9: (§ 8 Turdetaniens metallreichtum) Ποσειδώνιος δὲ τὸ
20 δῶνιος δὲ τὸ πλήθος τῶν μετάλλων ἐπαινῶν καὶ τὴν ἀρετὴν οὐκ ἀπέ-
χεται τῆς συνήθους ῥητορείας, ἀλλὰ συνενθουσιᾷ ταῖς ὑπερβολαῖς. οὐ
γὰρ ἀπιστεῖν τῷ μύθῳ φησὶν, ὅτι τῶν δρυμῶν ποτε ἐμπροσθέντων ἡ
γῆ τακεῖσα ἄτε ἀργυρίτις καὶ χρυσίτις εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐξέζεσε διὰ τὸ
πάν ὕψος καὶ πάντα βουνὸν ὕλην εἶναι νομίσματος ὑπὸ τινος ἀφθόνου
25 τύχης σεσωρευμένην. καθόλου δ' ἂν εἶπε, φησὶν, ἰδὼν τις τοὺς
τόπους θησαυροὺς εἶναι φύσεως ἀενάους ἢ ταμιεῖον ἡγε-
μονίας ἀνέκλειπτον. οὐ γὰρ πλουσία μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπό-
πλουτος ἦν (φησὶν) ἡ χώρα, καὶ παρ' ἐκείνοις ὡς ἀληθῶς
τὸν ὑποχθόνιον τόπον οὐχ ὁ Αἰδης, ἀλλ' ὁ Πλούτων
30 κατοικεῖ. τοιαῦτα μὲν οὖν ἐν ὠραίῳ σχήματι εἴρηκε περὶ τούτων,
ὡς ἂν ἐκ μετάλλων καὶ αὐτὸς πολλῶι χρώμενος τῷ λόγῳ. τὴν δ' ἐπι-
μέλειαν φράζων τὴν τῶν μεταλλεύοντων παρατίθησι τὸ τοῦ Φαληρέως
(F 48 sect. b), ὅτι φησὶν ἐκεῖνος ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν ἀργυρείων οὕτω συν-
τόνως δρύττειν τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἂν προσδοκῶντων αὐτὸν ἀνάξειν τὸν
35 Πλούτωνα· καὶ τούτων οὖν ἐμφανίζει παραπλησίαν τὴν σπουδὴν καὶ τὴν

2 δι' ὕδατων Js. Vossius δι' αὐγῶν Corais δι' ὕδατων ο. αὐλῶνων Anon. Jenens.
διὰ ὑγρῶν Kramer 17 παραδιενεχθεὶς Tyrwhit γὰρ (om A) διενεχθεὶς Str
παρενεχθεὶς Corais 23 τακεῖσα Xylander τὰ καινὰ Str 26 ἀενάους Casau-
bonus ἀενάους Str 27 ἀνέκλειπτον Siebenkees —εἵπτον Str 30 ὠραῖοι A mg¹
οὐρανῷ AB(?) C 31 πολλοῦ? 35 καὶ παραπλησίαν A

φιλεργίαν, σκολιάς τεμνόντων καὶ βαθείας τὰς σύριγγας καὶ πρὸς τοὺς ἐν αὐταῖς ἀπαντῶντας ποταμοὺς πολλάκις τοῖς Αἰγυπτίοις ἀναντλούντων κοχλίαις. τὸν δὲ λόγον οὐ ταῦτόν εἶναι τούτοις που καὶ τοῖς Ἀτικοῖς, ἀλλ' ἐκείνοις μὲν αἰνίγματι ἑοικέναι τὴν μεταλλείαν — ὅσα μὲν γὰρ ἀνέλαβον, φησὶν, οὐκ ἔλαβον, ὅσα δὲ εἶχον, ἀπέβαλον· τούτοις δ' ὑπεράγαγε λυσitelῆ, τοῖς μὲν χαλκουργοῖς τέταρτον μέρος ἐξάγουσι τῆς γῆς τὸν χαλκόν, τῶν δὲ ἀργυρεόντων τισὶ ἰδιωτῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις Εὐβοικὸν τάλαντον ἐξαίρουσι. τὸν δὲ κατίτερον οὐκ (ἐξ) ἐπιπολῆς εὐρίσκεσθαι φησιν, ὥς τοὺς ἱστορικοὺς θρυλεῖν, ἀλλ' ὀρύττεσθαι (F 117 c. 38, 4). γεννᾶσθαι δ' ἔν τε τοῖς ὑπὲρ τοὺς Λυσιπποὺς βαρβάρους καὶ ἐν ταῖς Καπιτερίσι νήσοις (F 115)· καὶ ἐκ τῶν Βρετανικῶν δὲ εἰς τὴν Μασσαλίαν κομίζεσθαι. ἐν δὲ τοῖς Ἀρτάβροις, οἱ τῆς Λυσιπποῦς ὕστατοι πρὸς ἄρκτον καὶ δύσιν εἰσὶν, ἐξανθεῖν φησιν τὴν γῆν ἀργυρίῳ, καπιτέρῳ, χρυσίῳ λευκῷ (ἀργυρομιγὲς γὰρ ἔστι)· τὴν δὲ γῆν ταύτην φέρειν τοὺς ποταμούς· τὴν δὲ σκαλίσι τὰς γυναικας διαμύσας πλύνειν ἐν ἡθητηρίοις πλεκτοῖς † ἐπὶ κίστην. οὗτος μὲν περὶ τῶν μετάλλων τοιαῦτ' εἶρηκε. s. F 117 c. 35—38.

48 (48) ATHEN. VI 23—25 p. 233 D—234 C: (a) * * ἐπείπερ ἐπιπόλαιον αὐτῶν ἔστι τὸ γένος, εἰ γ' ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς τῆς οἰκουμένης καὶ ποτάμια τὰ τυχόντα ψήγματα χρυσοῦ καταφέρει καὶ ταῦτα γυναικες καὶ ἄνδρες ἀσθενεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἁμμοῖς ὑποψήχοντες διυστᾶσι καὶ πλύναντες ἄγουσιν ἐπὶ τὴν χώνην, ὥς παρὰ τοῖς Ἑλληνείοις (F 31 p. 241, 20) φησὶν ὁ ἐμὸς Ποσειδώνιος καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν Κελτῶν (F 116 c. 27). (b) καὶ τὰ τε πάλαι μὲν Ῥιπαῖα καλούμενα ὄρη, εἰδ' ὕστερον Ὀλβια προσαγορευθέντα, νῦν δὲ Ἀλβια (ἔστι δὲ τῆς Γαλατίας) (E) αὐτομάτως ὕλης ἐμπρησθείσης ἀργύρῳ διεσπύη. τὸ μέντοι γε πολὺ τοῦτου βαθείας καὶ κακοπαθείας μεταλλείας εὐρίσκεται κατὰ τὸν Φαληρέα Δημήτριον ἐλπιζούσης τῆς πλεονεξίας ἀνάξειν ἐκ τῶν μυχῶν τῆς γῆς αὐτὸν τὸν Πλούτωνα (F 47 p. 253, 32). χαριεντιζόμενος γοῶν φησιν ὅτι 'πολλάκις καταναλώσαντες τὰ φανερά τῶν ἀδύλων ἕνεκα ἃ μὲν ἔμελλον οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον ἀπέβαλον ὥσπερ αἰνίγματος τρόπον ἀνυχοῦντες.'

1 [πρὸς] Corais 2 ἀναντλούντων Corais ἀνατλούντα AB ἀναπλούντα C
3 κοχλίαις Casaubonus (Diod. V 37, 3) σκολίαις Str τὸν δὲ λόγον s τὸν δόλον ABC
τὸ δ' ὅλον Scaliger τούτοις που Kramer τοῦτόν ποτε ABC τούτοις τε Groskurd
4—5 ἂν ἔλαβον BC ἂ μὲν ἔμελλον F 48 (v. 29) ἂ μὲν ἤλπισαν ἐνίστε λαβεῖν F 117 c. 37, 1
[ἀν] ἔλαβον? Kramer 7 τισὶ Jac (F 117 c. 36, 2) τῶν Str τινὲς Corais τοῖς δὲ
ἀργυρεῶν τῶν ἰδιωτῶν Kramer 8 (ἐξ) Jac (F 117 c. 38, 4) (ἐπ') Xylander
13 φησιν Corais φασὶν Str 13—14 ἀργυρομιγὲς Kramer — ἤs Str 15 καὶ δια-
μύσας C δ. A ἡθητηρίοις Casaubonus ἐσθη—, αἰσθη—, ἰσθη— Str
15—16 ἐπιπύστην AC ἐπὶ κίστη Cas εἰς κίστην Meineke 17 lücke (größeren
umfangs?) bez. Casaubonus 20 ὑποψήχοντες C ὑποψ— A 21 Ἑλληνείοις
Schweighaeuser ἐπουητοῖς A 26 κακοπαθείς Cobet — ἀδοῖς A

(c) Λακεδαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἔθῶν κωλυόμενοι εἰσφέρειν | εἰς τὴν Σπάρ- (F)
την, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος, καὶ κτᾶσθαι ἄργυρον καὶ χρυσὸν
ἐκτῶντο μὲν οὐδὲν ἤττον, παρακατετίθεντο δὲ τοῖς ὁμόροις Ἀρκάσι· εἴτα
πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀντὶ φίλων, ὅπως ἀνυπεύθυνον τὸ ἄπιστον διὰ
τὴν ἔχθραν γένηται. τῷ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι τὸν πρότερον
ἐν τῇ Λακεδαίμονι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱστοροῦσιν ἀνατεθῆναι, δημοσίαι
δὲ εἰς τὴν πόλιν Λύσανδρον εἰσαγαγόντα πολλῶν κακῶν αἴτιον γενέσθαι.
Γύλιππον γοῦν τὸν Συρακοσίους ἐλευθερώσαντα ἀποθανεῖν ἀποκαρτερή- (234)
σαντα λόγος, καταγνώσθαι ὑπὸ τῶν ἐφόρων ὡς νοσησάμενον ἐκ τοῦ
Λυσανδρείου χρήματος. τοῦ δὲ ἀνατιθεμένου θεῶι καὶ συγχωρουμένου
δήπου καθάπερ κοσμήματος καὶ κτήματος οὐ θαιδίον ἦν τὸν θνητὸν ὀλί-
γων γενέσθαι. (d) τῶν δὲ Γαλατῶν οἱ Σκορδίσται (F 31 p. 241, 18) καλού-
μενοι χρυσὸν μὲν οὐκ εἰσάγουσιν εἰς τὴν αὐτῶν χώραν, ληζόμενοι δὲ τὴν
ἄλλοτρίαν καὶ ἀδικοῦντες <τὸν ἄργυρον> οὐ παραλείπουσι. τὸ δ' ἔθνος (B)
αὐτῶν ἐστὶ μὲν λείψανον τῶν μετὰ Βρέννου στρατευσαμένων ἐπὶ τὸ Δελ-
φικὸν μαντεῖον Γαλατῶν, Βαθάνατος δὲ τις ἡγεμὼν αὐτοὺς διώικισεν ἐπὶ
τοὺς περὶ τὸν Ἰστρον τόπους * * ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἐνόστησαν
Βαθαναττίαν καλοῦσι καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς ἐκείνου Βαθανάτιους ἔτι
καὶ νῦν προσαγορεύουσιν. ἀφωσιώκασι δὲ οὗτοι τὸν χρυσὸν καὶ οὐκ
εἰσφέρουσιν εἰς τὰς πατρίδας, δι' ὃν πολλὰ καὶ δεινὰ ἔπαθον· ἀργύρῳ
δὲ χρῶνται καὶ τούτου χάριν πολλὰ καὶ δεινὰ ποιοῦσιν. καίτοι γε ἐχρῆν (C)
οὐχὶ τὸ γένος τοῦ συληθέντος, ἀλλὰ τὴν ἐροσυλήσασαν ἀσέβειαν ἐξορίσαι.
εἰ δὲ μηδὲ τὸν ἄργυρον εἰσέφερον εἰς τὴν χώραν, ἣ περὶ τὸν χαλκὸν ἂν
καὶ σίδηρον ἐπλημμέλουν· καὶ εἰ μηδὲ ταῦτ' ἦν παρ' αὐτοῖς, περὶ τῶν
βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ὀπλομανοῦντες ἂν διετέλουν.

49 (98) STRABON III 3, 4: (flusssystem Lusitaniens vom Tagos bis zur
Limia) καὶ οὗτος (sc. ὁ τῆς Αἰθῆς ποταμός) δ' ἐκ Κελτιβήρων καὶ Οὐακκαίων
ῥεῖ, καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Βαῖνις (οἱ δὲ Μίνιόν φασι) πολλὴ μέγιστος τῶν ἐν
Λυσιτανίᾳ ποταμῶν, ἐπὶ ὀκτακοσίους καὶ αὐτὸς ἀναπλεόμενος σταδίους.
30 Ποσειδώνιος δὲ ἐκ Καντάβρων καὶ αὐτὸν ῥεῖν φησι. πρό-
κειται δὲ τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ νῆσος καὶ χηλαὶ δύο ὄρμους ἔχουσαι. ἐπαι-
νεῖν δ' ἄξιον τὴν φύσιν ὅτι τὰς ὄχθας ὑψηλὰς ἔχουσιν οἱ ποταμοὶ καὶ
ικανὰς δέχεσθαι τοῖς ῥεῖθροις τὴν θάλατταν πλημμυροῦσαν, ὥστε μὴ
ὑπερχεῖσθαι μηδ' ἐπιπολάζειν ἐν τοῖς πεδίοις. τῆς μὲν οὖν Βρούτου

9 ὡς om A

10 λυσανδρείου A

11 δήπου H Richards δήμου Ath

12 Σκορδίσται Kaibel κορδίσται AC Σκορδίσται F 31; Phlegon 257 F 20

14 <τὸν

ἄργυρον> Wilamowitz

15 βρέννου C βρέννους A

16 Βαθάνατος δὲ Kaibel

βαδηγαβα (om C)* ἀθανάτιος δὲ AC

17 * * Kaibel

18 βαθανάτους AC

24 καὶ εἰ A ἦ C ἦ εἰ Kaibel

28 Βαῖνις: Naïvis Casaubonus

30 κατά-

βρων ABC

στρατείας (a. 138/6) ὄρος οὗτος· περαιτέρω δ' εἰσὶν ἄλλοι πλείους ποταμοὶ παράλληλοι τοῖς λεχθεῖσιν.

50 (49) STRABON III 4, 3: μετὰ ταύτην (sc. τῶν Ἐξιτανῶν πόλιν) Ἰβδηρα, Φοινίκων κτίσμα καὶ αὐτή. ὑπὲρ δὲ τῶν τόπων <τούτων> 5 ἐν τῇ ὀρεινῇ δέκνυνται Ὀδύσσεια καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐν αὐτῇ, ὡς Ποσειδώνιος τε εἶρηκε καὶ Ἀρτεμίδωρος (V) καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός (III).

51 (50) — III 4, 13: φησὶ δὲ Ποσειδώνιος Μάρκον Μάρκελλον (a. 152) πράσασθαι φόρον ἐκ τῆς Κελτιβηρίας τάλαντα ἑξακόσια· ἐξ οὗ 10 τεκμαίρεσθαι πάρεστιν, ὅτι καὶ πολλοὶ ἦσαν οἱ Κελτίβηρες καὶ χρημάτων ἐποροῦντες, καίπερ οἰκοῦντες χώραν παράλυπρον. Πολυβίου δ' εἰπόντος (XXV 1, 1) τριακοσίας αὐτῶν καταλῦσαι πόλεις Τιβέριον Γράκχον, κωμωδῶν φησι τοῦτο τῷ Γράκχῳ χαρίσασθαι τὸν ἄνδρα, τοὺς πύργους καλοῦντα πόλεις ὥσπερ ἐν ταῖς θριαμβικαῖς πομπαῖς.

15 52 (51) — III 4, 15: κάστορας φέρουσι μὲν οἱ ποταμοὶ (in Iberien), τὸ δὲ καστόριον οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν τῷ Ποντικῷ· ἴδιον γὰρ τῷ Ποντικῷ πάρεστι τὸ φαρμακῶδες, καθάπερ ἄλλοις πολλοῖς. «ἐπεὶ» φησὶν ὁ Ποσειδώνιος «καὶ ὁ Κύπριος χαλκὸς μόνος φέρει τὴν καθμίαν λίθον καὶ τὸ χαλκανθές καὶ τὸ σπόδιον.» ἴδιον δ' 20 εἶρηκεν ἐν Ἰβηρίᾳ ὁ Ποσειδώνιος καὶ τὸ τὰς κορώνας <μὴ> μελαίνας εἶναι· καὶ τὸ τοὺς ἵππους τῶν Κελτιβήρων ἵποψάρους ὄντας, ἐπειδὰν εἰς τὴν ἔξω μεταχθῶσιν Ἰβηρίαν, μεταβάλλειν τὴν χροάν. εἰκέναι δὲ τοῖς Παρθικοῖς· καὶ γὰρ ταχεῖς εἶναι καὶ εὐδρόμους μᾶλλον τῶν ἄλλων.

53 (96) — III 5, 5: περὶ δὲ τῆς κτίσεως τῶν Γαδείρων τοιαῦτα 25 λέγοντος μέμνηται Γαδιτανοὶ χρησιμοῦ τιнос, ὃν γενέσθαι φασὶ Τυρίοις, κελεύοντα ἐπὶ τὰς Ἡρακλέους σιήλας ἀποικίας πέμψαι. τοὺς δὲ πεμφθέντας κατασκοπῆς χάριν, ἐπειδὴ κατὰ τὸν πορθμὸν ἐγένοντο τὸν κατὰ τὴν Κάλπην, νομίσαντας τέρμονας εἶναι τῆς οἰκουμένης καὶ τῆς Ἡρακλέους στρατείας τὰ ἄκρα ποιοῦντα τὸν πορθμόν, ταῦτα δ' αὐτὰ καὶ σιήλας 30 ὀνομάζειν τὸ λόγιον, κατασχεῖν εἰς τι χωρίον ἐντὸς τῶν στενῶν, ἐν ᾧ νῦν ἔστιν ἡ τῶν Ἐξιτανῶν πόλις· ἐνταῦθα δὲ θύσαντας, μὴ γενομένων καλῶν τῶν ἱερείων ἀνακάμψαι πάλιν. χρόνῳ δ' ὕστερον τοὺς πεμφθέντας προελθεῖν ἔξω τοῦ πορθμοῦ περὶ χιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους εἰς νῆσον Ἡρακλέους ἱερὰν, κειμένην κατὰ πόλιν Ὀνόβαν τῆς Ἰβηρίας, καὶ 35 νομίσαντας ἐνταῦθα εἶναι τὰς Σιήλας θῦσαι τῷ θεῷ· μὴ γενομένων δὲ

4 <τούτων> Bake	12 τριακοσίων AC	γράφχον AB	13 τοῦτο
Casaubonus τούτωι AC	γράφχοι Str	19 σπόνδιον Epit	20 <μὴ> Cas
25 λέγοντος (aus — ες corr?) A λέγοντες B (e corr?) C		26 ἀποικίαν s (Corais)	
29 στρατιᾶς BC	31 ἑξιτανῶν s ἀξ— ABC	θύσαντες B	34 καὶ om AC
35 νομίσαντες AC			

πάλιν καλῶν τῶν ἱερείων, ἐπανελθεῖν οἴκαδε. τῷ δὲ τρίτῳ στόλῳ τοὺς
 ἀφικομένους Γάδαιρα κτίσαι καὶ ἰδρύσασθαι τὸ ἱερὸν ἐπὶ τοῖς ἐώμοις τῆς νήσου,
 τὴν δὲ πόλιν ἐπὶ τοῖς ἐσπερίοις. διὰ δὲ τοῦτο τοὺς μὲν δοκεῖν τὰ ἄκρα τοῦ
 πορθμοῦ τὰς Στήλας εἶναι, τοὺς δὲ τὰ Γάδαιρα, τοὺς δ' ἔτι πορρωτέρων τῶν
 5 Γαδεύρων ἔξω προκείσθαι. ἔνιοι δὲ Στήλας ὑπέλαβον τὴν Κάλπην καὶ τὴν
 Ἀβίλνκα, τὸ ἀντικείμενον ὄρος ἐκ τῆς Διβύης, ὃ φησὶν Ἐρατοσθένης (V) ἐν τῷ
 Μεταγώνιῳ, Νομαδικῷ ἔθνεϊ, ἰδρῦσθαι· οἱ δὲ τὰς πλησίον ἑκατέρου νησίδας, ὧν
 τὴν ἑτέραν Ἦρας νήσον ὀνομάζουσιν. Ἀρτεμίδωρος (V) δὲ τὴν μὲν τῆς Ἦρας
 νήσον καὶ ἱερὸν λέγει αὐτῆς, ἄλλην δὲ † φησὶν εἶναι τινα, οὐδ' Ἀβίλνκα ὄρος οὐδὲ
 10 Μεταγώνιον ἔθνος. καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐνθάδε μεταφέρουσι
 τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ὥς Πίνδαρος (F 256) καλεῖ πύλας Γαδειρί-
 δας, εἰς ταύτας ὑστάτας ἀφίχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα. καὶ Δικαίαιρχος (IV) δὲ καὶ
 Ἐρατοσθένης (V) καὶ Πολύβιος (XXXIV 9, 4 BW) καὶ οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων περὶ
 τὸν πορθμὸν ἀποφαίνουσι τὰς Στήλας. οἱ δὲ Ἰβηρες καὶ Λίβυες ἐν Γαδεύροις
 15 εἶναι φασιν — οὐδὲν γὰρ ἰοικέται στήλαις τὰ περὶ τὸν πορθμὸν· οἱ δὲ
 τὰς ἐν τῷ Ἡρακλείῳ τῷ ἐν Γαδεύροις <στήλας> χαλκᾶς ὀκταπήχεις, ἐν
 αἷς ἀναγέγραπται τὸ ἀνάλωμα τῆς κατασκευῆς τοῦ ἱεροῦ, ταύτας λέγεσθαι
 φασιν· ἐφ' ὧς ἐρχόμενοι οἱ τελέσαντες τὸν πλοῦν καὶ θύοντες τῷ Ἡρακλεῖ
 διαβοηθῆναι παρεσκεύασαν, ὥς τοῦτ' εἶναι καὶ γῆς καὶ θαλάττης τὸ πέρας.
 20 τοῦτον δ' εἶναι πιθανώτατον καὶ Ποσειδῶνιος ἡγεῖται
 τὸν λόγον, τὸν δὲ χρησμὸν καὶ τοὺς πολλοὺς ἀποστόλους
 ψεῦσμα Φοινικικόν. περὶ μὲν οὖν τῶν ἀποστόλων τί ἂν τις δυσχυροῖται
 πρὸς ἔλεγχον ἢ πίστιν, οὐδετέρως παράλογον (<ὄν>); τὸ δὲ τὰς νησίδας ἢ τὰ ὄρη μὴ
 φάσκων ἰοικέται στήλαις, ἀλλὰ ζητεῖν ἐπὶ τῶν κυρίως λεγομένων στήλων τοὺς τῆς
 25 οἰκουμένης ὄρους ἢ τῆς στρατείας τῆς Ἡρακλέους, ἔχει μὲν τινα νοῦν. ἔθος γὰρ
 παλαιὸν ὑπῆρχε τὸ τίθεσθαι τοιοῦτους ὄρους, καθάπερ οἱ Ῥηῆνοι τὴν στυλίδα
 ἔθεσαν τὴν ἐπὶ τῷ πορθμῷ κειμένην, πύργιον τι, καὶ ὁ τοῦ Πελώρου λεγόμενος
 πόργος ἀντίκειται ταύτῃ τῇ στυλίδι· καὶ οἱ Φιλαίνων λεγόμενοι βωμοὶ καὶ
 ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ τῷ Κορινθιακῷ μνημονεύεται στήλη τις ἰδρυμένη πρότερον, ἣν
 30 ἔστησαν κοινῇ οἱ τὴν Ἀττικὴν σὺν τῇ Μεγαρίδι κατασχόντες Ἴωνες Ἀλέξαν-
 δρος δὲ τῆς Ἰνδικῆς στρατείας ὄρια βωμοὺς ἔθετο μιμούμενος τὸν Ἡρακλέα
 καὶ τὸν Διόνυσον. ἦν μὲν δὴ τὸ ἔθος τοῦτο. (6) ἀλλὰ καὶ τοὺς τόπους εἰκός
 ἐστὶ μεταλαμβάνειν τὴν αὐτὴν προσηγορίαν, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ὁ χρόνος διαφθεῖρηται
 τοὺς τεθέντας ὄρους (belege) τὰ οὖν ἐπὶ τῷ στόματι νησίδια, ἔχοντα τὸ εὐπερί-
 35 γραφόν τε καὶ σημειῶδες, οὐ φάυλως στήλαις ἀπεικάζοι τις ἂν· ὥς δ' αὐτως καὶ τὰ
 ὄρη τὰ ἐπικείμενα τῷ πορθμῷ καὶ ἑξοχὴν τινα τοιαύτην ἐμφαίνοντα, οἷαν αἱ στυ-
 λίδες ἢ αἱ στήλαι. καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίδας, εἰ ἐπὶ
 τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στήλαι· πύλαις γὰρ ἰοικε τὰ στόματα. τὰ δὲ Γάδαιρα οὐκ ἐν
 τοιοῦτοις ἰδρύται τόποις, ὥστε ἀποδηλοῦν ἐσχατιάν, ἀλλ' ἐν μέσῳ πως κεῖται μεγάλῃ
 40 παραλαίᾳ κολπῶδει (ablehnung von P.s deutung auf die säulen im Herakleion).

5 κείσθαι C 9 <οὐ> φησιν Corais 16 <στήλας> Jac 22 τίς ἂν
 τις BC 23 <ὄν> Casaubonus 24 ἀπό? 31 στρατείας Corais στρατιᾶς Str
 34—35 εὐπερίγραφτον C Eust. Dion. 64 (ἐύτ. καὶ σημ. καὶ εὐόριστον) 36 ἐμφαί-
 νοντα ζ Eust ἐκφαίνοντα(ι) AB(C)

54 (95) STRABON III 5, 10: ἱστορεῖ (sc. Ποσειδώνιος) δὲ καὶ δένδρον ἐν Γαδείροις ὅζους ἔχον καμπτομένους εἰς ἔδαφος, πολλάκις δὲ φύλλα ξιφοειδῆ πηχυαῖα τὸ μῆκος, πλάτος δὲ τετραδάκτυλα. περὶ δὲ Νέαν Καρχηδόνα δένδρον ἐξ ἀκάνθης φλοιὸν ἀφιέναι, ἐξ οὗ ὑφάσματα
 5 γίνεται κάλλιστα. τῷ μὲν οὖν ἐν Γαδείροις καὶ ἡμεῖς οἶδαμεν ὁμοιον ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν τῶν κλάδων κατάκαμψιν, τοῖς δὲ φύλλοις ἀνόμοιον οὐδὲ καρπὸν ἔχον· τοῦτο δ' ἔχειν φησί. τὰ δ' ἀκάνθινα ὑφαίνεται καὶ ἐν Καππαδοκίᾳ, φέρει δ' οὐ δένδρον τὴν ἀκανθάν, ἐξ ἧς ὁ φλοιός, ἀλλὰ χαμαίζηλος ἡ βοτάνη. τῷ δὲ δένδρῳ τῷ ἐν Γαδείροις καὶ τοῦτο προσιστόρηται, ὅτι κλάδον μὲν ἀπο-
 10 κλωμένον γάλα ῥεῖ, ῥίζης δὲ τεμνομένης μιλτῶδες ὕγρον ἀναφέρεται.

55 (26) STRABON. IV 4, 5: πρόσσεσι δὲ τῇ ἀνοίᾳ (sc. τῶν $\overline{\kappa\rho}$ Κελτῶν) καὶ τὸ βάρβαρον καὶ τὸ ἐκφυλόν, ὃ τοῖς προσβόροις ἔθνεσι παρακολοῦθεῖ πλεῖστον, τὸ ἀπὸ τῆς μάχης ἀπιόντας τὰς κεφαλὰς τῶν πολεμίων ἐξάπτειν ἐκ τῶν αὐχένων τῶν ἵππων, κομίσαντας δὲ προσπαττα-
 15 λεύειν [τὴν θέαν] τοῖς προπυλαίοις. φησὶ γοῦν Ποσειδώνιος αὐτὸς ἰδεῖν ταύτην πολλαχοῦ <τὴν θέαν> καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀηθίζεσθαι, μετὰ δὲ ταῦτα φέρειν πρᾶιως διὰ τὴν συνήθειαν. τὰς δὲ τῶν ἐνδόξων κεφαλὰς κεδροῦντες ἐπεδείκνυνον τοῖς ξένοις καὶ οὐδὲ πρὸς ἰσοστάσιον
 20 χρυσὸν ἀπολυτροῦν ἡξίου. καὶ τούτων δ' ἔπανσαν αὐτοὺς Ῥωμαῖοι καὶ τῶν κατὰ τὰς θυοίας καὶ μαντείας ὑπεναντίως τοῖς παρ' ἡμῶν νομίμοις. s. F 116 c. 29, 4—5.

56 (—) — IV 4, 6: ἐν δὲ τῷ ὠκεανῷ φησιν (sc. ὁ Ποσειδώνιος) $\overline{\kappa\rho}$ εἶναι νῆσον μικρὰν οὐ πάντῃ πελαγίαν προκειμένην τῆς ἐκβολῆς τοῦ Λεῖ-
 25 γηρος ποταμοῦ· οἰκεῖν δὲ ταύτην τὰς τῶν Σαμνιτῶν (?) γυναῖκας Διονύσωι κατεχομένης καὶ ἱλασκομένης τὸν θεὸν τοῦτον τελεταῖς τε καὶ ἄλλαις ἱεροποιαῖς [ἐξιλεονύμενας]. οὐκ ἐπιβαίνειν δὲ ἄνδρα τῆς νήσου, τὰς δὲ γυναῖκας αὐτὰς πλεούσας κοινωνεῖν τοῖς ἀνδράσι καὶ πάλιν ἐπανιέναι. ἔθος δ' εἶναι κατ' ἐνιαυτὸν ἅπαξ τὸ ἱερὸν ἀποστεγάζεσθαι καὶ
 30 στεγάζεσθαι πάλιν αὐθιμερὸν πρὸ δύσεως ἐκάστης φορτίον ἐπιφερούσης· ἧς δ' ἂν ἐκπέσῃ τὸ φορτίον, διασπᾶσθαι ταύτην ὑπὸ τῶν ἄλλων. φερούσας δὲ τὰ μέρη περὶ τὸ ἱερὸν μετ' εὐασμοῦ μὴ παύεσθαι πρότερον, πρὶν παύσωνται τῆς λύττης· ἀεὶ δὲ συμβαίνειν, ὥστε τινὰ ἐμπίπτειν τὴν τοῦτο πεισομένην.

8 οὐ δένδρον Corais οὐδὲν δ. Str 15—16 [τὴν θέαν] — <τ. θ.> Kramer
 25 σαμνιτῶν Str Ναμνιτῶν Siebenkees s. IV 2, 1 ὁ δὲ Λεῖγῃ μεταξὺ Πικτόνων καὶ
 Ναμνιτῶν Ptol. II 8, 6 Σαμνῖται πλησιάζοντες τῷ Λεῖγειρι ποταμῷ 8 Κενομανοί ... μεθ'
 οὗς Ναμνῆται Dion. Per. 571 Ἀμνιτῶν Caesar BG III 9, 9 Plin NH IV 107 Namnetes
 27 [ἐξελ.] Kramer ἐξηλλαγμέναις Corais 32 φερούσας Xylander — σης Str μέλη Corais

57 (54) a) STRABON V 2, 1:

ἡ *Λιγυστική* . . . οὐδὲν ἔχουσα περι-
ηγήσεως ἄξιον, πλὴν ὅτι κωμηδὸν
ζῶσι, τραχεῖαν γῆν ἀρουῦντες καὶ
5 σκάπτοντες, μᾶλλον δὲ λατομοῦντες,
ὥς φησι Ποσειδώνιος. s. F 118.

58 (53) a) STRABON III 4, 17:

κοινὰ δὲ καὶ ταῦτα πρὸς τὰ Κελτικά
ἔθνη καὶ τὰ Θράκικα καὶ Σκυθικά, κοινὰ
10 δὲ καὶ (τὰ) πρὸς ἀνδρείαν τὴν τε τῶν
ἀνδρῶν καὶ τὴν τῶν γυναικῶν. γεωργοῦσιν
αὐταὶ τεκοῦσαι τε διακονοῦσι τοῖς ἀνδρά-
σιν, ἐκείνους ἀνθ' ἐαυτῶν κατακλίνασαι.
ἔν τε τοῖς ἔργοις πολλὰκις αὐταὶ (καὶ
15 τίκτουσι) καὶ λούουσι καὶ σπαργανοῦσιν,
ἀποκλίνασαι πρὸς τι ῥεῖθρον. ἐν δὲ
τῇ *Λιγυστικῇ* φησιν ὁ Ποσειδώνιος
διηγῆσασθαι τὸν ξένον ἐαντῶι *Χαρ-*
μόλεων, *Μασσαλιώτην* ἄνδρα, ὅτι
20 μισθώσαίτο ἄνδρας ὁμοῦ καὶ γυναῖ-
κας ἐπὶ σκαφητόν, ὠδίνασα δὲ μία
τῶν γυναικῶν ἀπέλθοι ἀπὸ τοῦ ἔργου
πλησίον, τεκοῦσα δ' ἐπανέλθοι ἐπὶ
τοῦργον αὐτίκα, ὅπως μὴ ἀπολέσειε
25 τὸν μισθόν· αὐτὸς δὲ ἐπιπόνως
ἰδὼν ἐργαζομένην, οὐκ εἰδὼς τὴν
αἰτίαν πρότερον ὁψὲ μάθοι καὶ
ἀφείη, δοὺς τὸν μισθόν· ἡ δ' ἐκκο-
μίσασα τὸ νήπιον πρὸς τι κρηνίον,
30 λούσασα καὶ σπαργανώσασα οἷς εἶχε
διασώσειεν οἴκαδε.

b) Diod. IV 20, 1: οἱ δὲ ταύτην τὴν

χώραν οἰκοῦντες *Λίγυες* νέμονται γῆν
τραχεῖαν καὶ παντελῶς λυπράν. τῶν δ'
ἐγχωρίων ταῖς ἐργασίαις καὶ ταῖς τῆς
κακοπαθείας ὑπερβολαῖς φέρει καρποὺς 5
πρὸς βίαν ὀλίγους. διὸ καὶ τοῖς ὄγκοις
εἰσὶ συνεσταλμένοι καὶ διὰ τὴν συνεχῇ
γυμνασίαν εὐτονοί· τῆς γὰρ κατὰ τὴν τρυ-
φήν ῥαιστώνης πολλὴ κεχωρισμένοι ἐλαφροὶ
μὲν ταῖς εὐκηνσίαις εἰσίν, ἐν δὲ τοῖς πολε- 10
μικοῖς ἀγῶσι ταῖς ἀλκαῖς διάφοροι.

b) Diod. IV 20, 2—3: καθόλου δὲ

τῶν πλησιοχώρων τὸ πονεῖν συνεχῶς
ἡσκηκότων καὶ τῆς χώρας πολλῆς
ἐργασίας προσδομένης, εἰθίκασι τὰς γυ- 15
ναῖκας τῶν κακοπαθειῶν τῶν ἐν ταῖς
ἐργασίαις κοινωνοὺς ποιεῖσθαι. μισθοῦ
δὲ παρ' ἄλλοις ἐργαζομένων τῶν τε
ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν ἰδίῳν τι καὶ
παράδοξον καθ' ἡμᾶς συνέβη περὶ μίαν 20
γυναῖκα γενέσθαι. ἔγκνος γὰρ οὖσα καὶ
μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐργαζομένη μισθοῦ,
μεταξὺ συνεχομένη ταῖς ὥδισιν ἀπῆλθεν
εἰς τινας θάμνους ἀθορύβως· ἐν οἷς
τεκοῦσα καὶ τὸ παιδίον φύλλοις ἐνειλῆ- 25
σασα τοῦτο μὲν [εἰς τινας θάμνους] ἀπέ-
κρυψεν, αὐτὴ δὲ συμμίσασα τοῖς ἐργα-
ζομένοις τὴν αὐτὴν ἐκείνοις ὑπέμεινε
κακοπάθειαν, οὐδὲν δηλώσασα περὶ τοῦ
συμβεβηκότος. τοῦ βρέφους δὲ κλανθυμυρι- 30
ζομένου καὶ τῆς πράξεως φανερᾶς γενο-
μένης, ὁ μὲν ἐφεστηκὼς οὐδαμῶς ἡδύνατο
πεῖσαι παύσασθαι τῶν ἔργων· ἡ δ' οὐ
πρότερον ἀπέστη τῆς κακοπαθείας, ἕως
ὁ μισθωσάμενος ἐλεήσας καὶ τὸν μισθόν 35
ἀποδοὺς ἀπέλυσεν τῶν ἔργων.

59 (12; 2; 3) ATHEN. VI 105—109 p. 273 A—275 B: σώφρονες ^{A—B?}

δ' ἦσαν καὶ πάντα ἄριστοι οἱ ἀρχαῖοι *Ῥωμαῖοι*. Σικιτίων γοῦν ὁ *Ἀφρι-* ^{Z?}

10 (τὰ) Corais 11 γεωργοῦσι γὰρ
B(?) 14—15 αὐταὶ <κ. τ.> Jac αὐταὶ Str
αὐταὶ (τίκτουσι) Groskurd 28 ἀφείη
Corais ἀφίη ABC

33 σκηπίων A

18 παρ' ἄλλοις Jac παρ' (om II)
ἀλλήλοισ Di 24 εἰς ἄς II 26 [εἰς
τ. θ.] Bekker 28 ὑπέμεινε CF

- κανὸς ἐπὶ κληρὸν ἐκπεμπόμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπὶ τὸ καταστήσασθαι τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην βασιλείας, ἵνα τοῖς προσήκουσιν ἐγχειρισθῶσιν, πέντε μόνους <συν>επήγετο οἰκέτας, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος (F 76 BW) καὶ Ποσειδώνιος (F 6). | καὶ ἐνὸς ἀποθανόντος κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἐπέστειλε (B)
- 5 τοῖς οἰκέτοις ἄλλον ἀντ' ἐκείνου πριαμένους πέμψαι αὐτῷ. (106) τί οὖν, οὐκ εἶχεν καὶ Σικελίων καὶ ὁ Καῖσαρ οἰκέτας; εἶχον, ἀλλ' ἐφύλασσον (D) τοὺς πατέρας νόμους καὶ κεκολασμένως ἔζων τηροῦντες τὰ τῆς πολιτείας ἔθη. συντετῶν γὰρ ἐστὶν ἀνδρῶν ἐμμένειν τοῖς παλαιοῖς ζηλώμασιν, δι' ὧν | στρατευόμενοι (E) κατεστρέφοντο τοὺς ἄλλους, [καὶ] λαμβάνοντες ἅμα τοῖς δοριαλώτοις καὶ εἴ τι
- 10 χρῆσιμον καὶ καλὸν ὑπῆρχε παρ' ἐκείνοις εἰς μίμησιν, ὅπερ ἐν τοῖς πάλαι χρόνοις ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι. διαφυλάττοντες γὰρ ἅμα καὶ τὰ πάτρια μετήγον παρὰ τῶν χειρωθέντων εἴ τι λείπανον καλῆς ἀσκήσεως εὐρισκόν, τὰ ἄχρηστα ἐκείνοις ἑῶντες, ὅπως μὴδ' εἰς ἀνάγκησιν ὧν ἀπέβαλον ἐλθεῖν ποτε δυνήθῳσι. παρὰ γοῦν τῶν Ἑλλήνων μηχανὰς καὶ ὄργανα πολιορκητικὰ μαθόντες τοῦτοις αὐτῶν περιεγένοντο.
- 15 Φοινίκων τε τὰ ναυτικά | εὐρόντων τοῦτοις αὐτοὺς κατεναυμάχισαν. ἔλαβον δὲ καὶ (F) παρὰ Τυρρητῶν τὴν σταδίαν μάχην φαλαγγιδὸν ἐπιόντων· καὶ παρὰ Σαννιτῶν δὲ ἔμαθον θυρεοῦ χοῆσιν· παρὰ δὲ Ἰβήρων γαίσων· καὶ ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων μαθόντες ἀμεινον ἐπεξεργάσαντο· μιμησάμενοι τε κατὰ πάντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν διετήρησαν αὐτὴν μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι. νῦν δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν χρησίμων ποιούμενοι
- 20 παρὰ τῶν ἐναντίων συναποφέρονται καὶ | τὰ μοχθηρὰ ζηλώματα. (107) πάτριος (274) μὲν γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὡς φησι Ποσειδώνιος, καρτερία καὶ λιτὴ δίαιτα καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὴν κτῆσιν ἀφελὴς καὶ ἀπεριέργος χρῆσις· ἔτι δὲ εὐσέβεια μὲν θαυμαστὴ περὶ τὸ δαιμόνιον, δικαιοσύνη δὲ καὶ πολλὴ τοῦ πλημμελεῖν εὐλάβεια πρὸς πάντας ἀνθρώπους μετὰ τῆς
- 25 κατὰ γεωργίαν ἀσκήσεως. τοῦτο δ' ἐστὶν ἐκ τῶν πατρίων θυσῶν ὧν ἐπιτελοῦμεν ἰδεῖν· ὁδοὺς τε γὰρ πορευόμεθα τεταγμένας καὶ ὠρισμένας καὶ τεταγμένα φέρομεν καὶ λέγομεν ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ δοῶμεν ἐν ταῖς ἱερουργίαις, ἀφελῇ (B) τε ταῦτα καὶ λιτά, καὶ οὐδὲν πλέον τῶν κατὰ φύσιν οὔτε ἡμψιούμενοι καὶ περὶ τὰ σώματα ἔχοντες οὔτε ἀπαρχόμενοι, ἐσθῆτάς τε ἔχομεν καὶ ὑποδέσεις εὐτελεῖς πύλους
- 30 τε ταῖς κεφαλαῖς περικείμεθα προβατείων δερμάτων δασεῖς, κεράμεια δὲ καὶ χαλκὰ τὰ διακονήματα κομίζομεν κἀν τοῦτοις βρωτὰ καὶ ποτὰ πάντων ἀπεριεργότατα, ἄτοπον ἡγούμενοι τοῖς μὲν θεοῖς πέμπειν κατὰ τὰ πάτρια, | αὐτοῖς δὲ χορηγεῖν κατὰ (C) τὰ ἐπέσαστα· καίτοι γε τὰ μὲν εἰς ἡμᾶς δαπανώμενα τῇ χρεῖαι μετρεῖται, τὰ δ' εἰς τοὺς θεοὺς ἀπαρχαί τινές εἰσι. (108) Μούκιος γοῦν Σκενόλας τρίτος ἐν Ῥώμῃ
- 35 τὸν Φάνιον ἐτήρει νόμον αὐτὸς καὶ Αἴλιος Τουβέρων καὶ Ῥουτίλιος Ῥοῦφος ὁ τὴν πάτριον ἱστορίαν γεγραφώς. ἐκέλευε δ' ὁ νόμος τριῶν μὲν πλείονας τῶν ἔξω τῆς οἰκίας μὴ ὑποδέχεσθαι, κατὰ ἀγορὰν δὲ τῶν πέντε· τοῦτο δὲ τρεῖς τοῦ μηνὸς ἔγινετο. ὄψωνεῖν δὲ πλείονος τῶν δυεῖν δραχμῶν καὶ ἡμίσιους οὐκ ἐπέτρεπεν. κρέως δὲ καπνιστοῦ δεκαπέντε τάλαντα δαπανᾶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν | ἐπεχώρει καὶ ὅσα γῇ φέρει (D)
- 40 λάχανα καὶ ὀσπρέων ἐψήματα. σμικρὰς δὲ πάντῃ τῆς δαπάνης ὑπαρχούσης διὰ τὸ τοὺς παρανομοῦντας καὶ ἀφειδῶς ἀναλίσκοντας ἀνατετιμηκέναι τὰ ὄνια πρὸς τὸ ἐλευθεριώτερον νομίμως προήρχοντο· ὁ μὲν γὰρ Τουβέρων παρὰ τῶν ἐν τοῖς ἰδίους

3 <συν>επήγετο Kaibel 6 σκηπίων AC 9 [καὶ] C 22 πρὸς Kaibel
 ὑπὸ AC περὶ Meineke 29 πύλους C πλείους A 30 προβατίων A 35 αὐτὸς
 καὶ Αἴλιος Mercerus ναντος κακίλιος A

ἀγροῖς ὀρνίθας ὠνεῖτο δραχμαίους, ὁ δὲ Ρουτίλιος παρὰ τῶν ἀλιευόντων αὐτοῦ δούλων
 τριωβόλον τὴν μνᾶν τοῦ ὄψου καὶ μάλιστα τοῦ θυριανοῦ καλουμένου· μέρος δ' ἐστὶ
 τοῦτο θαλασσίον | κινὸς οὕτω καλούμενον. ὁ δὲ Μούκιος παρὰ τῶν εὐχρηστομένων (E)
 ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν τύπον ἐποιεῖτο τὴν διατίμησιν. ἐκ τοσούτων οὖν μυριάδων
 5 ἀνθρώπων οὗτοι μόνον τὸν νόμον ἐνόρκως ἐτήρουν καὶ δῶρον οὐδὲ τὸ μικρότατον
 ἐδέχοντο, αὐτοὶ δ' ἄλλοις ἐδίδοσαν καὶ φίλοις τοῖς ἀπὸ παιδείας ὁμοωμένοις μεγάλα.
 καὶ γὰρ ἀντείχοντο τῶν ἐκ τῆς Στοᾶς δογμάτων. (109) τῆς δὲ πολυτελείας τῆς νῦν
 ἀκμαζούσης πρῶτος ἡγεμὼν ἐγένετο Λεόκολλος ... ὡς Νικόλαος .. Ἰστορεῖ (90 F 77) (E)
 Κάτων δ' ἐκείνος, ὡς Πολύβιος Ἰστορεῖ (XXXI 24) ... πρότερον δὲ «οὕτως (275)
 10 ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες ὥστε καὶ
 καθ' ἡμᾶς ἔτι», φησὶν ὁ Ποσειδώνιος, «οἱ σφύδρα εὐκαιροῦ-
 μενοι τοῖς βίοις ἦγον τοὺς νιούς ὕδωρ μὲν ὡς τὸ πολὺ
 πίνοντας, ἐσθίοντας δ' ὅτι ἂν τύχηι. καὶ πολλάκις»
 φησὶν «πατὴρ ἢ μήτηρ νῖδον ἡρώτα πότερον ἀπίους ἢ
 15 κάρυα βούλεται δειπνῆσαι, καὶ τούτων | τι φραγὼν ἡρκεῖτο (B)
 καὶ ἐκοιμᾶτο.» νῦν δέ, ὡς ὁ Θεόπομπος (115 F 36) ...

60 (42) PLUT. Marius 1: Γαίου Μαρίου τρίτον οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν $\bar{A}-\bar{B}$?
 ὄνομα, καθάπερ οὐδὲ Κοῖντον Σεργωρίου τοῦ κατασχόντος Ἰβηρίαν οὐδὲ Λευκίον
 Μομμίου τοῦ Κόρινθον ἐλόντος· ὁ γὰρ Ἀχαικὸς τούτῳ γε τῆς πράξεως
 20 ἐπωνύμιον γέγονεν, ὡς ὁ Ἀφρικανὸς Σκιπίωνι καὶ ὁ Μακεδονικὸς Μετέλλῳ.
 ἐξ οὗ καὶ μάλιστα Ποσειδώνιος ἐλέγχειν οἶεται τοὺς τὸ τρίτον ὄνομα
 Ῥωμαίοις κύριον εἶναι νομίζοντας, οἷον τὸν Κάμιλλον καὶ τὸν Μάρκελλον
 (F 41) καὶ τὸν Κάτωνα· γίνεσθαι γὰρ <ἂν> ἀνωνύμους τοὺς ἀπὸ μόνων
 τῶν δυεῖν προσαγορευομένους. λανθάνει δ' ἐαυτὸν ὅτι τούτῳ τῷ λόγῳ πάντων
 25 αὐτὸς ἀνωνύμους ποιεῖ τὰς γυναικας· οὐδεμίᾳ γὰρ γυναικὶ τίθεται τῶν ὀνομάτων τὸ
 πρῶτον, ὅπερ οἶεται κυρίως ὄνομα Ῥωμαίοις ὑπάρχειν ὁ Ποσειδώνιος. τῶν δ' ἄλλων
 τὸ μὲν κοινὸν ἀπὸ συγγενείας, τοὺς Πομπηίους καὶ τοὺς Μαλλίους καὶ τοὺς
 Κορνηλίους, ὥσπερ ἂν Ἡρακλείδας τις εἴποι καὶ Πελοπίδας, τοῦτο δὲ
 προσηγορικὸν ἐξ ἐπιθέτου πρὸς τὰς φύσεις ἢ τὰς πράξεις ἢ τὰ τοῦ σώματος
 30 εἶδη καὶ πάθῃ τίθεσθαι, τὸν Μακρίνον καὶ τὸν Τορκουᾶτον καὶ τὸν Σύλλαν,
 οἷον ἐστὶν ὁ Μνήμων ἢ ὁ Γρυπὸς ἢ ὁ Καλλίνικος.

61 (56) ATHEN. IX 63 p. 401 A: Πολύβιος (XII 3, 10) $\bar{H}-\bar{\Gamma}\Delta$?
 γίνεσθαι φησι παρόμοιον τῷ λαγῶι ζῶιον τὸν κούνικλον καλούμενον
 μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ποσειδώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ Ἱστορίᾳ· «καὶ
 35 ἡμεῖς εἶδομεν πολλοὺς κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιαρχείας
 πλοῦν ἐπὶ Νέαν πόλιν. νῆσος γὰρ ἐστὶν οὐ μακρὰν τῆς
 γῆς κατὰ τὰ τελευταῖα μέρη τῆς Δικαιαρχείας, ὑπ'

2 θυροσίωνος Kaibel (VIII 310 E; Plin. NH IX 34) 6 αὐτοὶ Meineke οὗτοι AC
 ἄλλοις <τε> — ὁρῶμ. μάλιστα Kaibel 23 <ἂν> Schaefer 24 ἐαυτὸν G αὐτὸν cett
 25 ποιεῖται Corais 27 μαλίους ΠΚ 30 τουρκουᾶτον PKL¹ 31 γρόππος ΠΚ

δλίγων μὲν κατοικουμένη, πολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺς κοινίκλους τούτους.»

62 (82) STRABON VI 2, 1: ἔστι δ' ἡ Σικελία τρίγωνος τῷ σχήματι $\overline{H}$? ... τὸ δὲ σχῆμα διορίζουσι τρεῖς ἄκραι, Πελωριάς μὲν ἡ πρὸς τὴν Καῖνυν ⁸ καὶ τὴν στυλίδα τὴν Τηγγίνων ποιοῦσα τὸν πορθμόν, Πάχυνος ... πρὸς ἔω ... τρίτη δ' ἐστὶν ἡ προσεχὴς τῇ Αἰβύρῃ βλέπουσα πρὸς ταύτην ἄμα καὶ τὴν χειμερινὴν δύσιν Αἰλύβαιον. τῶν δὲ πλευρῶν, ὡς ἀφορίζουσιν αἱ τρεῖς ἄκραι, δύο μὲν εἰσι κοῖλαι μετρίως, ἡ δὲ τρίτη κυρτή, ἡ ἀπὸ τοῦ Αἰλυβαίου καθ' ἡκούσα πρὸς τὴν Πελωριάδα, ἡ περ ¹⁰ μεγίστη ἐστί, σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων, ὡς Ποσειδώνιος εἴρηκε, προσθεῖς καὶ εἴκοσι. τῶν δ' ἄλλων ἡ [τ'] ἐπὶ Πάχυνον ἀπὸ τοῦ Αἰλυβαίου μεῖζων τῆς ἑτέρας (σταδίων ὅσον χιλίων καὶ πεντακοσίων καὶ πενήκοντα)· ἐλαχίστη δὲ ... ἡ ἀπὸ τῆς Πελωριάδος ἐπὶ τὸν Πάχυνον, σταδίων ὅσον χιλίων καὶ ἑκατὸν καὶ τριά- ¹⁵ κοντα, τὸν δὲ περὶ πλοῦν ὁ Ποσειδώνιος σταδίων τεσσαρακοσίων ἐπὶ τοῖς τετρακισχιλίοις ἀποφαίνει. ἐν δὲ τῇ χωρογραφίᾳ μεῖζω λέγεται τὰ διαστήματα, κατὰ μέρος διηρημένα μυλιασμῶν.

63 (82) — VI 2, 1: Ποσειδώνιος τε τοῖς κλίμασιν ἀφορίζων τὴν $\overline{H}$? ²⁰ νῆσον [καὶ] πρὸς ἄρκτον μὲν τὴν Πελωριάδα, πρὸς νότον δὲ Αἰλύβαιον, πρὸς ἔω δὲ τὸν Πάχυνον τίθησιν.

64 (83) — VI 2, 7: φησὶ δ' ὁ Ποσειδώνιος οἷον ἀκροπόλεις ἐπὶ $\overline{H}$? Θαλάττης δύο τὰς Συρακούσας ἰδρῦσθαι καὶ τὸν Ἑρκα, μέσσην δὲ ἀμφοῖν ὑπερκεῖσθαι τῶν κύκλῳ πεδίων τὴν Ἑνναν.

²⁵ 65 (59) STRABON XVI 2, 4: ἡ δὲ Σελευκίς ἀρίστη μὲν ἐστὶ τῶν λεγθεισῶν μερίδων, καλεῖται δὲ Τετράπολις καὶ ἐστὶ κατὰ τὰς ἐξεχούσας ἐν αὐτῇ πόλεις· ἐπεὶ πλείους γέ εἰσι, μέγιστα δὲ τέτταρες, Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ Ἀδάρνη καὶ Σελεύχεια ἡ ἐν Πιερίᾳ καὶ Ἀπάμεια δὲ καὶ Λαοδικεα, αἵπερ καὶ ἐλέγοντο ἀλλήλων ἀδελφαὶ διὰ τὴν ὁμόνοιαν οἰκείως δὲ τῇ ³⁰ τετραπόλει καὶ εἰς σατραπείας διήμερτο τέτταρας ἡ Σελευκίς, ὥς φησι Ποσειδώνιος, εἰς ὅσας καὶ ἡ Κοίλῃ Συρία, † εἰς μίαν δ' ἡ Μεσοποταμία.

66 (60) — XVI 2, 17: τῶν δὲ πεδίων (in Koilesyrien) τὸ μὲν πρῶτον τὸ ἀπὸ τῆς Θαλάττης Μάκρας καλεῖται καὶ Μάκρα πεδίον.

4 Καῖνυν edd γένυν AC κένυν B 5 στυλίδα τὴν E στ. καὶ τὴν ABC
12 [τ'] Kramer μὲν Corais μεῖζω AB¹C 12—13 (σταδίων χ. πεντ. καὶ π.) Groskurd
14—15 τριάκοντα; τετραράκοντα Jac 19 τε: δὲ Corais ἀφορίζει? 20 [καὶ]
Corais 30 διήμερτο D¹ διημεῖτο cett ἡ Σελευκίς DF ἡ δὲ Σ. cett 31 εἰς
μίαν δ' ἡ Κομμαγηνή Bake εἰς μ. δ' ἡ (Κομμαγηνή, καθάπερ καὶ ἡ) M. o. καὶ
ὁμοίως ἡ Παραποταμία Groskurd

ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος ἱστορεῖ τὸν δράκοντα πεπιτωκότα ὄραθῆναι νεκρόν, μῆκος σχεδόν τι καὶ πλεθραῖον, πάχος δ', ὥσθ' ἱππέας ἑκατέρωθεν παραστάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, χάσμα δέ, ὥστ' ἔτριππον δέ-
 ξασθαι, τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπεραίρουσαν θυρεοῦ.

67 (61) — XVI 2, 24: Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδέδονται καὶ καλλιτέχνοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ (Jl. Z 289). πρὸς δὲ καὶ φιλόσοφοι περὶ τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοίας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν ἑκάτερον, καθάπερ καὶ τῶν Αἰγυπτίων εὗρεμα γεωμετρίαν φασὶ ἀπὸ τῆς χωρο-
 10 μετρίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται συγχέων τοὺς ὅρους κατὰ τὰς ἀναβάσεις. τοῦτο μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ἦκειν εἰς τοὺς Ἕλληνας πεπιστεύκασιν, ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπορίαν πολὺ πλείστην λαβεῖν ἔστιν ἐκ τούτων τῶν πόλεων. εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίῳ πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ
 15 τῶν ἀτόμων δόγμα παλαιοῦ ἔστιν ἀνδρὸς Σιδονίου Μώχου πρὸ τῶν Τρωικῶν χρόνων γεγονότος.

68 (58) ATHEN. I 51 p. 28 D: ὅτι ὁ Περσῶν βασιλεὺς τὸν Χαλ-
 βώνιον μόνον οἶνον ἔπινεν· ὃν φησι Ποσειδώνιος κἂν Λαμασκῶι τῆς Συρίας γίνεσθαι, Περσῶν αὐτόθι καταφντευσάντων τὰς ἀμπέλους.

69 (14) JOSEPH. c. Ap. II 79: *ammiror autem etiam eos, qui ei (sc. Apioni....) a. 135/4*
huiusmodi fomitem praeberunt, id est Posidonium et Apollonium Molonis, quoniam IB—IF
accusant quidem nos, quare nos eosdem deos cum aliis non colimus, mentientes autem
pariter et de nostro templo blasphemias componentes incongruas (80) in hoc
enim sacrario Apion praesumpsit edicere asini caput collocasse Iudaeos et eum colere
 25 *ac dignum facere tanta religione; et hoc affirmat fuisse depalatum, dum Antiochus*
Epiphanes expoliasset templum et illud caput inventum ex auro compositum multis pe-
cuniis dignum. (89) alteram vero fabulam derogatione nostra plenam de
Graecis apposuit (91) . . . dixit Antiochum in templo invenisse lectum et homi-
 30 *nem in eo iacentem et propositam ei mensam maritimis terrenisque et volatiliis dapi-*
bus plenam, et obstipuisset his homo. (92) illum vero mox adorasse regis ingressum . .
ac procidentem ad eius genua extensa dextra poposcisse libertatem; et iubente rege ut
confideret et diceret, quis esset vel cur ibidem habitaret vel quae esset causa ciborum
 35 *eius, tum hominem lamentabiliter suam narrasse necessitatem ait. (93) inquit*
esse quidem se Graecum, et dum peragraret provinciam propter vitae causam direptum
 40 *se subito ab alienigenis hominibus atque deductum ad templum et inclusum illic et a*
nullo conspici sed cuncta dapium praeparatione saginari. (94) et primum quidem haec
sibi inopinabilia beneficia . . . detulisse laetitiam, deinde suspicionem, postea stuporem,
ac postremum consulentem a ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem
Judaeorum, pro qua nutriebatur; et hoc illos facere singulis annis quodam tempore
constituto, (95) et comprehendere quidem Graecum peregrinum eumque annali tempore

saginare et deductum ad quandam silvam occidere quidem eum hominem eiusque corpus sacrificare secundum suas sollemnitates et gustare ex eius visceribus et iusiurandum facere in immolatione Graeci, ut inimicitias contra Graecos haberent, et tunc in quandam foveam reliqua hominis pereuntis abicere. (96) deinde refert eum dixisse paucos iam dies debita sibi superesse atque rogasse, ut erubescens Graecorum deos et superantes in suo sanguine insidias Iudaeorum de malis eum circumstantibus liberaret.

70 (65) STRABON XVI 2, 34—45: τῆς δὲ Ἰουδαίας τὰ μὲν ἐσπέρια IB—IF
 ἄκρα τὰ πρὸς τῷ Κασίῳ κατέχουσιν Ἰουμαῖοι τε καὶ ἡ λίμνη. Ναβαταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰουμαῖοι, κατὰ στάσις δ' ἐκπεσόντες ἐκεῖθεν προσεχώρησαν τοῖς Ἰουδαίοις
 10 καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐκοινώνησαν. πρὸς θαλάττῃ δὲ ἡ Σιρβωνίς τὰ πολλὰ κατέχει καὶ ἡ συνεχὴς μέχρι Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς θαλάττῃ ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπινείον τῆς Ἰόπης εἴρηται (§ 28) ὅτι ἐστὶν ἐν ὄρει. ταῦτα μὲν προσόρκτια. τὰ πολλὰ δ' ὡς ἑκαστὰ εἰσιν ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μικτῶν
 15 ἔκ τε Αἰγυπτίων ἐθνῶν καὶ Ἀραβίων καὶ Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλιλαίαν ἔχοντες καὶ τὸν Ἱερικοῦντα καὶ τὴν Φιλαδέλφειαν καὶ Σαμάρειαν, [[ἦν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν]]. οὕτω δ' ὄντων μιγάνων, ἡ κρατοῦσα μάλιστα φήμῃ τῶν περὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιστευομένων Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν Ἰουδαίων λεγομένων.

(35) Μωσῆς γὰρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων, ἔχων τι μέρος τῆς (κάτω) καλουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκεῖσε ἐνθὲνδε δυσχεράνας τὰ καθεστῶτα, καὶ συνεξήραν αὐτῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον. ἔφη γὰρ ἐκείνος καὶ ἐδίδασκεν, ὥς οὐκ ὀρθῶς φρονοῖεν οἱ Αἰγύπτιοι θεοὶ εἰκάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον [οὐδ' οἱ Αἰβνες], οὐκ εὖ δὲ οὐδ' οἱ Ἕλληνες ἀνθρωπομόρφους τυποῦντες· εἴη γὰρ ἐν τούτῳ μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν καὶ κόσμον
 25 καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν θαρρήσειεν νοῦν ἔχων ὁμοίαν τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν; ἀλλ' ἔαν δεῖν πᾶσαν ξοανοποιῶν, τέμενος (δ') ἀφορίσαντας καὶ σηκὸν ἀξιόλογον τιμᾶν ἔδους χωρὶς. [ἐγκοιμᾶσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους τοὺς εὐνοεῖρους] καὶ προσδοκᾶν δεῖν ἀγαθὸν παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ ὄθρον δεῖ τι καὶ σημεῖον τοὺς σωφρόνως ζῶντας καὶ μετὰ
 30 δίκαιουσίνης, τοὺς δ' ἄλλους μὴ προσδοκᾶν. (36) ἐκείνος μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἔπεισεν εὐγνώμονας ἄνδρας οὐκ ὀλίγους καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τούτου, ὅπου νῦν ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. κατέσχε δὲ ῥαδίως οὐκ ἐπίφθονον ὃν τὸ χωρίον οὐδ' ὑπὲρ οὗ ἂν τις ἐσπουδασμένως μαχέσασαιτο· ἐστὶ γὰρ πετρώδες, αὐτὸ μὲν εὐνόρον, τὴν δὲ κύκλῳ χώραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἀνυόρον, τὴν δ' ἐντός ἐξήκοντα
 35 σταδίων καὶ ὑπόπετρον. ἡμᾶ δ' ἀντὶ τῶν ὀπλῶν τὰ ἱερὰ προὑβάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἰδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξίων καὶ παραδῶσειν ὀπισθοῦμενος τοιοῦτον σεβασμὸν καὶ τοιαύτην ἱεροποιῶν, ἥτις οὔτε δαπάναις ὀχλήσει τοὺς χρωμένους οὔτε θεοφορίαις οὔτε ἄλλαις πραγματείαις ἀτόποις. οὗτος μὲν οὖν εὐδοκίμησας τούτοις συνεστήσατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀπάντων προσχωρησάντων ῥαδίως τῶν κύκλῳ διὰ τὴν

7 — p. 267, 14 zusätze Strabons sind mit [[]] bezeichnet 8 κασίῳ CDF
 10 σερβωνίς E 11 κατέχει Corais κατεῖχε Str 12 ἰόππης CE 15 Ἱερικοῦντα
 edd (§ 40—41) Ἱερικοῦντα E Ἱερικοῦντα cett Φιλαδέλφειαν edd — φρίαν Str
 19 (κάτω) Corais 22 [οὐδ' οἱ Α.] Jac 26 τινὶ Casaubonus τινὰ Str δεῖν
 Corais δεῖ Str (δ') Corais 27 ἔδους dett αἰδοῦς, εἰδοῦς Str 27—28 [ἐγκοι-
 μᾶσθαι — εὐνοεῖρους] Jac (randnotiz o. zusatz Strabons s. komm.) 30 ἄλλως
 Corais 37 οὔτε δαπάναις Corais οὐδὲ δ. Str

ὁμίλιαν καὶ τὰ προτεινόμενα. (37) οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μὲν τινὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς διέμενον δικαιοπραγοῦντες καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀληθῶς ὄντες. ἔπειτ' ἐφισταμένων ἐπὶ τὴν ἱεροσύνην τὸ μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἔπειτα τυραννικῶν ἀνθρώπων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρωμάτων ἀποσχέσεις, ὥνπερ καὶ νῦν ἔθος
 5 ἔστιν αὐτοῖς ἀπέχεσθαι, καὶ <αἱ> περιτομαὶ καὶ αἱ ἐκτομαὶ καὶ εἰ τινα τοιαῦτα ἐνομίσθη, ἐκ δὲ τῶν τυραννίδων τὰ ληιστήρια. οἱ μὲν γὰρ ἀφιστάμενοι τὴν χώραν ἐκάκουν καὶ αὐτὴν καὶ τὴν γεινῶσαν, οἱ δὲ συμπράττοντες τοῖς ἄρχουσι καθήρπαζον τὰ ἀλλότρια καὶ τῆς Συρίας κατεστρέφοντο καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. ἦν δ' ὁμῶς εὐπρέπειά τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννεῖον βδελυτομένων,
 10 ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεβομένων.

(38) πέφυκε γὰρ οὕτω καὶ κοινόν ἐστι τοῦτο καὶ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάροις. πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ προστάγματος κοινὸν ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ οἶόν τε τοὺς πολλοὺς ἐν τι καὶ ταῦτο ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις, ὅπερ ἦν τὸ πολιτεύεσθαι, καὶ ἄλλως πῶς νέμειν βίον κοινόν. τὸ δὲ πρόσταγμα διττόν· ἢ γὰρ παρὰ θεῶν ἢ
 15 παρὰ ἀνθρώπων. καὶ οἱ γε ἄρχαιοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέσβευον μᾶλλον καὶ ἐσέμνυνον· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρησθηριαζόμενος ἦν τότε πολὺς καὶ τρέχων εἰς μὲν Δωδώνην, ὅπως 'ἐκ ὀρυγῶς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ' (Od. ξ 328), συμβούλῳ τῷ Διὶ χρώμενος, εἰς δὲ Δελφοὺς 'τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν, εἰ μῆκέτ' εἶη' (Eurip. Phoen. 36), αὐτὸς δὲ ὁ παῖς 'ἔστειχε τοὺς τεκόντας ἐκμαθεῖν θέλον
 20 πρὸς δῶμα Φοῖβον' (Eurip. Phoen. 34). καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησὶν 'ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου δαριστὴς' (Od. τ 179), δι' ἐννέα ἐτῶν, ὥς φησι Πλάτων (Minos 319C), ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ ἄντρον τοῦ Διὸς καὶ παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμβάνων καὶ παρακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. τὰ δ' ὅμοια ἐποίει καὶ Ἀγκούργος ὁ
 25 ζηλωτὴς αὐτοῦ· πικρὰ γάρ, ὡς ἔοικεν, ἀποδημῶν ἐπυθάνετο παρὰ τῆς Πυθίας, ἃ προσήκει παραγγέλλειν τοῖς Λακεδαιμονίοις. (39) ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας ἔχει, παρὰ γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντιες ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες, καθάπερ
 30 καὶ ὁ Τειρεσίας, 'τῷ καὶ τεθνεῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια οἶον πεπνῶσθαι' τοὶ δὲ σκιαὶ αἰσσοῦσι' (Od. κ 495). τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφῶνιος καὶ (ὁ) Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, [[τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις Πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίσται θεοπίζων Δεκαίνεος]]· παρὰ δὲ τοῖς Βόσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ Μάγοι καὶ νεκυομάντιες καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντιες καὶ ὑδρο-

35 μάντιες, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ † ὠροσκόποι. τοιοῦτος δὲ τις ἦν καὶ ὁ Μωσῆς καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκείνον, τὰς μὲν ἀρχὰς λαβόντες οὐ φαύλας, ἐκτραπόμενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον.

(40) ἥδη δ' οὖν φανερώς τυραννουμένης τῆς Ἰουδαίας macht sich Alexandros (a. 104—78) zum könig von Judaea. [[dem streit seiner söhne macht Pompeius
 40 ein ende καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ Τεροσόλυμα βίαι καταλαβών (a. 63)· ἦν γὰρ πετρώ-

5 <αἱ> Kramer ἐκτομαὶ F ἐκτομίαι cett 9 τύραννον CDF 13 καὶ ταῦτο Corais κατ' αὐτὸ CDF 14 καὶ ἀμωσγέπως? Corais 17 ἐπακούσῃ Corais (Hom) ὅπ— Str 18 μῆκέτι CF 19 τοὺς φύσαντας Eurip 25 προσῆκε ο. προσήκοι Corais 26 ἔχειν CDF 30 <ὁ> Kramer 32 Βυρεβίσται Kramer (VII 3, 5) βυρεβίσθα Str 36 ἱεροσκόποι Cas(aubonus) οἰωνοσκόποι Letronne (XVII 1, 43) τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις διὰ τε σπλάγχνων καὶ ὀρυγῶν καὶ διωσημειῶν) 40 καταλαβών Cas —βαλὼν Str

δες καὶ εὐερκέες ἔρημα, ἐντὸς μὲν εὐδρόρον, ἐκτὸς δὲ παντελῶς διψηρόν κατ. er zerstörte auch die ληιστήρια, von denen zwei an den wegen nach Jericho lagen]].

(41) Τερικοῦς δ' ἐστὶ πεδίον κύκλῳ περιεχόμενον ὁρεινῇ τινι καὶ πον καὶ θεατροειδῶς πρὸς αὐτὸ κεκλιμένῃ. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ φοινικῶν, μεμιγμένην ἔχων καὶ ἄλλην ὕλην ἡμερον καὶ εὐκαρπον, πλεονάζων δὲ τῷ φοίνικι, ἐπὶ μήκος σταδίων ἑκατόν, διάδροτος ἅπας καὶ μεστός κατοικιῶν· ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ βασιλεῖον καὶ ὁ τοῦ βαλοάμου παράδεισος. ἔστι δὲ τὸ φυτόν θαμνῶδες, κυτίσῳ ἑοικὸς καὶ τερμίνθῳ, ἀρωματίζον. οὐ τὸν φλοῖον ἐπισχίσαντες ὑπολαμβάνουσιν ἀγγείοις τὸν ὀπὸν, γλίσχρῳ γάλακτι παραπλήσιον· ἀναλῆφθεις δ' εἰς κογχάρια λαμβάνει πῆξιν. λῦει δὲ κεφαλαλγίας θανασιῶς καὶ ὑποχύσεις ἀρχομένας καὶ ἀμβλυνωπίας. τίμιος οὖν ἔστι, καὶ διότι ἐνταῦθα μόνον γεννᾶται. καὶ ὁ φοινικῶν δὲ τοιοῦτος, ἔχων τὸν καρπωτὸν φοίνικα ἐνταῦθα μόνον, πλὴν τοῦ Βαβυλωνίου καὶ τοῦ ἐπέκεινα πρὸς τὴν ἑω. μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσοδος. καὶ τῷ ξυλοβαλοάμῳ δὲ ὡς ἀρώματι χρῶνται.

(42) ἡ δὲ [[Σιρβωνίς]] λίμνη πολλὴ μὲν ἐστὶ· καὶ γὰρ χιλίων σταδίων εἰρη-
 κασί τινες τὸν κύκλον. τῇ μέντοι παραλλὰι παρεκτέταται μικρῶι τι πλέον τῶν δια-
 κοσίῳ σταδίων μήκος ἐπιλαμβάνουσα· ἀγχιβαθής, βαρύτατον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ
 δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρῳς ὀμφαλοῦ προβάντα εὐθὺς ἐξαίρεσθαι.
 μεστή δ' ἐστὶν ἀσφάλτου· αὕτη [τοῦτο] δὲ ἀναφυσᾷται κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ
 μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κρυτουμένη δ' ἡ ἐπι-
 φάνεια λόφου φαντασίαν παρέχει. συναναφέρεται δὲ καὶ ἄσβολος πολλή, καπνώδης
 μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἀδῆλος, ὕψ' ἣς κατιοῦται καὶ χαλκός καὶ ἀργυρός καὶ πᾶν
 τὸ στιλπνὸν μέχρῳ καὶ χρυσοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκευὴ γνωρίζουσιν οἱ
 περιουκοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου καὶ παρασκευάζονται πρὸς
 τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας. ἔστι δ' ἡ ἄσφαλτος γῆς
 βῶλος, ὑγρανωμένη μὲν ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχρυσωμένη, πάλιν δὲ
 μεταβάλλουσα εἰς πάγον ἰσχυρόν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἷον ἐστὶ τὸ τῆς λίμνης
 ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἴτ' ἐπιπολάζουσα διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος,
 καθ' ἣν ἔφαμεν μὴδὲ κολύμβου δεῖσθαι μὴδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαί-
 ρεσθαι. προσπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδίαις κόπτουσι καὶ φέρονται τῆς ἀσφάλτου ὅσον
 ἕκαστος δύναται. (43) τὸ μὲν οὖν συμβαίνειν τοιοῦτον· γόητας δὲ ὄντας

σκήπτεσθαι γίγσιν ἐπιωιδᾶς ὁ Ποσειδώνιος τοῖς ἀνθρώπους καὶ οὖρα
 καὶ ἄλλα δυσώδη ὕγρα, ἃ περικαταχέαντας καὶ ἐκπιάσαντας πῆττειν τὴν
 ἄσφαλτον, εἶτα τέμνειν. εἰ μὴ τίς ἐστὶν ἐπιτηδεύτης τῶν οὖρων τοιαύτη, καθάπερ
 καὶ ἐν ταῖς κύσσει τῶν λιθιῶντων καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὖρων ἡ χρυσόκολλα συνί-
 σταται. ἐν μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὐλογον, ὅτι καὶ ἡ πηγὴ τοῦ
 πυρὸς καὶ τῆς ἀσφάλτου κατὰ μέσον ἐστὶ καὶ τὸ πλῆθος. ἄτακτος δὲ ἡ ἀναφύσῃς,
 ὅτι καὶ ἡ τοῦ πυρὸς κίνησις οὐκ ἔχει τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὥσπερ καὶ ἄλλων πνευ-
 μάτων πολλῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἑπειρώτιδι (F 93).

(44) τοῦ δὲ ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι καὶ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι πολλὰ· καὶ
 γὰρ πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μοασάδα καὶ σήραγγας

3 ἱερικοῦς E ἱερικοῦς cett 8 ἀγγείῳ E 10 ὑποχύσεις F 15 σερβωνίς E
 18 προβάντα om Epit προεμβάντα CDF 19 [τοῦτο] Groskurd αὕτη· τοῦτο vulg
 21 συναναφαίνεται E ἄσβαλος E ἀσβῶλος F βῶλος Epit 24 τῆς ἀσφ. E
 25 αὐτῆς E 27 ἀπὸ ψυχροῦ E καὶ τὸ E 33 [α] Corais περικατα-
 χέαντας Kramer —έοντας Str

πολλαχού καὶ γῆν τεφρώδη σταγόνας τε πίσης ἐκ λισσάδων λειβομένης καὶ δυσώδεις πόρωθεν ποταμούς ζέοντας κατοικίας τε ἀνατετραμμένης σποράδην, ὥστε πιστεῦειν τοῖς θρυλουμένοις ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ὡς ἄρα ὠκοῦντό ποιε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα, ὧν τῆς μητροπόλεως Σοδόμων σώζοιτο κύκλος ἐξήκοντά πον σταδίων, ὑπὸ
 5 δὲ σεισιῶν καὶ ἀναφυσμάτων πυρός καὶ θεσμιῶν ὑδάτων ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν ἢ λίμνη προπέσοι καὶ πέτραι πυρίληπτοι γένοιτο αἱ τε πόλεις αἱ μὲν καταποθεῖν, ἃς δ' ἐκλίπειν οἱ δυνάμενοι φυγεῖν. Ἐρατοσθένης (V) δὲ φησι τάναντία, λιμναζούσης τῆς χώρας ἐκρήγμασιν ἀνακαλυφθῆναι τὴν πλείστην, καθάπερ τὴν ἢ θάλατταν.

(45) ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν λιμναῖον, οὗ τὰ γευσάμενα
 10 κτήνη τρίχας καὶ ὀπλὰς καὶ κέρατα ἀποβάλλει. ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριχέαις ἢ λίμνη μὲν ταριχέας ἰχθύων ἀστείας παρέχει, φύει δὲ δένδρα καρποφόρα, μηλείας ἔμφερῃ. χρῶνται δ' Αἰγύπτιοι τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς ταριχέας τῶν νεκρῶν.

[[(46) Pompeius macht Hyrkanos zum hohenpriester. schicksale des Herodes und seines geschlechtes unter Antonius und Augustus.]]

15 **71** (9) STRABON XI 9, 3: εἰρηκότες δὲ πολλὰ περὶ τῶν Παρθικῶν νομίμων ἐν τῇ ἔκτῃ τῶν Ἱστορικῶν Ὑπομνημάτων βίβλῳ (91 F 1) . . . παραλείψομεν ἐνταῦθα . . . τοσοῦτον εἰπόντες μόνον, ὅτι τῶν Παρθυαίων συνέδριόν φησιν εἶναι Ποσειδώνιος διπτόν, τὸ μὲν συγγενῶν, τὸ δὲ σοφῶν καὶ μάγων, ἐξ ὧν ἀμφοῖν τοὺς βασιλεῖς καθίστασθαι.

20 **72** (57) ATHEN. II 24 p. 45 F: οὐ δεῖ δὲ προπίνειν καθὰ τοὺς Καρμ(α)νοὺς φησι Ποσειδώνιος· τούτους γὰρ φιλοφρονουμένους ἐν τοῖς συμποσίοις λύειν τὰς ἐπὶ τῷ προσώπῳ γλέβας καὶ τὸ καταρρέον αἷμα μγνύντας τῷ πόματι προσφέρεισθαι, τέλος φιλίας νομίζοντας τὸ γεύεσθαι τοῦ ἀλλήλων αἵματος.

25 **73** (86) STRABON XVII 3, 4: φέρει δὲ (sc. ἡ Μανρουσία) πιθήκων τε πάμπολυ πλῆθος, περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἴρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν προσενεχθεῖη τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ καὶ ἴδοι τῶν θηρίων μεστόν τινα τούτων ἀλιτενῇ δορυμόν, τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς δένδροις, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐνίων καὶ σκύμνους καὶ ἐπεχόντων μαστόν·
 30 γελᾶν οὖν ὄρων βαρυμάστους, ἐνίους δὲ φαλακρούς, τοὺς δὲ κηλήτας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιτραίνοντας σίγη.

3. GEOGRAPHISCHES (ΠΕΡΙ ΩΚΕΑΝΟΥ)

74 (101) STRABON I 2, 21: εἰσὶ δὲ τινες, οἳ φασιν εἶναι δύο τοὺς ΜΕΤΕΩΡΟ-
 κυριωτάτους ἀνέμους Βορέαν καὶ Νότον, τοὺς δὲ ἄλλους κατὰ μικρὰν LOGIE

1 ἐκ λισσάδων E ἐκ κλ(ε)ισσάδων CDF 1—2 λειβομένης δυσώδεις π. καὶ ποτ.
 Corais 2 τε DE δὲ cett 3 λεγομένοις D¹ ὠκοῦν πόποτε D 6 (αἱ) πέτραι
 Corais 8 τὴν Θετταλίαν Corais τ. θαλ. (ταπεινωθῆναι) Letronne (I 2, 31) 9 γαρί-
 τιδι D 10 Ταριχέαις Salmasius ταριχ(ε)λαις Str 19 καθίστασθαι E καθίστησιν
 cett καθιστᾶσιν Casaubonus 20—21 Καρμανοὺς Musurus καρμνοὺς CE 22 προσ-
 ὀπωι: μετώπωι Wilamowitz

- ἔγκλισιν διαφέρειν, τὸν μὲν ἀπὸ θερινῶν ἀνατολῶν Εὐρον, χειμερινῶν δὲ Ἀπηνλιώτην, δύσεων δὲ θερινῶν μὲν Ζέφυρον, χειμερινῶν δὲ Ἀργέστην. τοῦ δὲ δύο εἶναι τοὺς ἀνέμους ποιοῦνται μάρτυρας Θρασσύλῃην (24^a 1 Diels) τε καὶ τὸν ποιητὴν αὐτὸν <τῷ> τὸν μὲν Ἀργέστην τῷ Νότῳ προσνέμειν
- 5 — ‘ἀργέστια Νότοιο’ (Jl. A 306; Φ 334) —, τὸν δὲ Ζέφυρον τῷ Βορέᾳ — ‘Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε θρήνηθεν ἄητον’ (I 305). φησὶ δὲ Ποσειδώνιος, μηδένα οὕτως παραδεδοκέναι τοὺς ἀνέμους τῶν γνωρίμων περὶ ταῦτα, οἷον Ἀριστοτέλῃ Τιμοσθένῃ Βίωνα τὸν ἀστρολόγον, ἀλλὰ τὸν μὲν ἀπὸ θερινῶν ἀνατολῶν Καίκιαν, τὸν δὲ τούτῳ κατὰ διάμετρον ἐναντίον
- 10 Λίβα ἀπὸ δύσεως ὄντα χειμερινῆς, πάλιν δὲ τὸν μὲν ἀπὸ χειμερινῆς ἀνατολῆς Εὐρον, τὸν δ’ ἐναντίον Ἀργέστην, τοὺς δὲ μέσους Ἀπηνλιώτην καὶ Ζέφυρον. τὸν δὲ ποιητὴν δυσασὴ μὲν Ζέφυρον λέγειν τὸν ὕψ’ ἡμῶν καλούμενον Ἀργέστην, λίγα δὲ πνέοντα Ζέφυρον τὸν ὕψ’ ἡμῶν Ζέφυρον, ἀργέστην δὲ Νότον τὸν Λευκόνοτον — οὗτος γὰρ ὀλίγα τὰ νέφη ποιεῖ,
- 15 τοῦ λοιποῦ Νότου † ὕλου Εὐρου πως ὄντος· ‘ὥς ὁπότε Ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ, ἀργέστια Νότοιο βαθεῖν καίλαπι τύπτων’ (Jl. A 305). τὸν γὰρ δυσασὴ Ζέφυρον νῦν λέγει, ὃς εἶωθε διασκιδνάναι τὰ ὑπὸ τοῦ Λευκόνοτου συναγόμενα ἀσθενῇ ὄντα, ἐπιθέτως τοῦ Νότου νῦν ἀργέστου λεγομένου.
- 20 75 (—) PLIN. NH II 85: Posidonius non minus quadraginta stadiorum a terra altitudinem esse in quam nubila ac venti nubesque perveniant; inde purum liquidumque et inperturbatae lucis aera. sed a turbido ad lunam vicinus centum milia stadiorum, inde ad solem quinquies miliens; eo spatium fieri ut tam immensa eius magnitudo non exurat terras.
- 25 76 (70) STRABON II 5, 43: (lehre von den κλίματα) τὰ δὲ ἐπέ- ZONEN-
LEHRE
κεινα, ἥδη πλησιάζοντα τῇ διοικήτῳ διὰ ψυχρός, οὐκέτι χρήσιμα τῷ γεωγράφῳ ἐστίν. ὁ δὲ βουλόμενος καὶ ταῦτα μαθεῖν καὶ ὅσα ἄλλα τῶν οὐρανίων Ἰππαρχος μὲν εἴρηκεν, ἡμεῖς δὲ παραλείπομεν διὰ τὸ τρανότερα εἶναι τῆς νῦν προκειμένης πραγματείας, παρ’ ἐκείνου λαμβανέτω. τρανότερα
- 30 δ’ ἐστὶ καὶ τὰ περὶ τῶν περισκίων καὶ ἀμφισκίων καὶ ἑτεροσκίων & φησι Ποσειδώνιος (F 28 § 1—7). ὅμως δὲ καὶ τούτων τό γε τοσοῦτον ἐπιμνηστέον, ὥστε τὴν ἐπίνοιαν διασαφῆσαι καὶ πῇ χρησίμον πρὸς τὴν γεωγραφίαν καὶ πῇ ἄχρηστον. ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν ἀφ’ ἡλίου σκίων ὁ λόγος ἐστίν, ὁ δὲ ἥλιος πρὸς αἰσθησιν κατὰ παραλλήλου φέρεται, καθ’ οὗ καὶ ὁ κόσμος,
- 35 παρ’ οἷς καθ’ ἐκάστην κόσμου περιστροφὴν ἡμέρα γίνεται καὶ νύξ, ὅτε μὲν ὑπὲρ γῆς τοῦ ἡλίου φερόμενον, ὅτε δ’ ὑπὸ γῆν, παρὰ τούτοις οἷ τε

ἐαυτοῦ

4 αὐτὸν A ἐαυτοῦ BC τῷ add A² 15 ὀλεροῦ ο. θολεροῦ πως ὄντος
Kramer 18 συναγόμενα <νέφη>? 23 eo dF³ et cett 31 δὲ Jac γε Str
35 παρ’ οἷς μὲν C 36 παρὰ τούτοις μὲν C

ἀμφίρiscioi ἐπινοοῦνται καὶ οἱ ἑτερόscioi. ἀμφίρiscioi μὲν, ὅσοι κατὰ μέσον
 ἡμέρας τοτὲ μὲν ἐπὶ τάδε πιπτούσας ἔχουσι τὰς scias, ὅταν ὁ ἥλιος ἀπὸ
 μεσημβρίας τῷ γνώμονι προσπίπτῃ τῷ ὀρθῷ πρὸς τὸ ὑποκείμενον
 ἐπίπεδον, τοτὲ δ' εἰς τοῦναντίον, ὅταν ὁ ἥλιος εἰς τοῦναντίον περιστῇ·
 5 τοῦτο δὲ συμβέβηκε μόνοις τοῖς μεταξὺ τῶν τροπικῶν οἰκοῦσιν. ἑτερόscioi
 δ' ὅσοις ἢ ἐπὶ τὴν ἄρκτον ἀεὶ πίπτουσιν, ὥσπερ ἡμῖν, ἢ ἐπὶ τὰ νότια,
 ὥσπερ τοῖς ἐν τῇ ἐτέρῃ εὐκράτῳ ζῶντι οἰκοῦσι· τοῦτο δὲ συμβαίνει
 πᾶσι τοῖς ἐλάττονα ἔχουσι τοῦ τροπικοῦ τὸν ἀρκτικόν. ὅταν δὲ τὸν αὐτὸν
 ἢ μείζονα, ἀρχὴ τῶν περισκίων ἐστὶ μέχρι τῶν οἰκούντων ὑπὸ τῷ πόλῳ.
 10 τοῦ γὰρ ἡλίου καθ' ὅλην τὴν τοῦ κόσμου περιστροφὴν ὑπὲρ γῆς φερομένου,
 δηλονότι καὶ ἡ scia κύκλῳ περιενεχθήσεται περὶ τὸν γνώμονα, καθὼ δὴ
 καὶ περισκίους αὐτοὺς ἐκάλεσεν, οὐδὲν ὄντας πρὸς τὴν γεωγραφίαν· οὐ
 γὰρ ἐστὶν οἰκήσιμα ταῦτα τὰ μέρη διὰ ψυχρός, ὥσπερ ἐν τοῖς πρὸς Πυθέαν
 λόγοις εἰρήκαμεν. ὥστ' οὐδὲ τοῦ μεγέθους τῆς ἀοικήτου ταύτης φροντιστέον
 15 ἐκ τοῦ λαβεῖν, ὅτι οἱ ἔχοντες ἀρκτικὸν τὸν τροπικὸν ὑποπεπτῶκασιν τῷ
 γραφομένῳ κύκλῳ ὑπὸ τοῦ πόλου τοῦ ζωδιακοῦ κατὰ τὴν τοῦ κόσμου
 περιστροφὴν, ὑποκείμενον τοῦ μεταξὺ διαστήματος τοῦ τε ἰσημερινοῦ καὶ
 τοῦ τροπικοῦ τεττάρων ἐξηροσίων τοῦ μεγίστου κύκλου.

77 (71) ACHILL. TAT. Isag. p. 67, 27 Maass: πρῶτος δὲ Παρμενίδης . . . τὸν
 20 περὶ τῶν ζωνῶν ἐκίνησε λόγον. περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν πολλὴ διαφωνία τοῖς
 μετ' αὐτὸν γέγονεν· οἱ μὲν γὰρ ἐξ αὐτὰς εἶπον, ὡς Πολύβιος καὶ Ποσειδώνιος, τὴν
 διακεκαυμένην εἰς δύο διαιροῦντες, οἱ δὲ πέντε παρέλαβον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ
 ἄλλοι πολλοί. s. F 28 § 4.

78 (72) KLEOMED. De mot. circ. I 6 p. 56, 27 Ziegler: σχολαιό-
 25 τερον δέ, καθάπερ ἔφαμεν, τοῦ ἡλίου προσιόντος τοῖς τροπικοῖς καὶ
 ἀποχωροῦντος καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ πλεόν περὶ αὐτοὺς ἐγχερόμενος καὶ
 οὐκ ὄντων ἀοικήτων τῶν ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲ τῶν ἐν ἐνδοτέρῳ (ἢ γὰρ Συήνη
 ὑπὸ τῷ θερυνῶι κεῖται κύκλῳ, ἢ δ' Αἰθιοπία ἐν ταύτῃ ἐνδοτέρῳ), ἀπὸ
 τούτων ὁ Ποσειδώνιος τὸ ἐνδόσιμον λαβὼν καὶ πᾶν τὸ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν
 30 κλίμα εὐκρατον εἶναι ὑπέλαβε. καὶ πέντε ζῶνας εἶναι τῆς γῆς τῶν
 εὐδοκίμων φυσικῶν ἀποσημασμένων, αὐτὸς τὴν ἐπ' ἐκείνων διακεκαῦσθαι
 λεγομένην οἰκουμένην καὶ εὐκρατον εἶναι ἀπεφήνατο. «ὅπου γὰρ»
 φησὶν «ἐπὶ πλεόν τοῦ ἡλίου περὶ τοὺς τροπικοὺς διατρέ-
 βοντος, οὐκ ἔστιν ἀοίκητα τὰ ὑπ' αὐτοῖς, οὐδὲ τὰ ἔτι
 35 τούτων ἐνδοτέρῳ, πῶς οὐκ ἂν πολὺ πλεόν τὰ ὑπὸ τῷ
 ἰσημερινῶι εὐκράτα εἴη, ταχέως τῷ κύκλῳ τούτῳ καὶ
 προσιόντος τοῦ ἡλίου καὶ πάλιν ἴσῳι τάχει ἀφισταμένου
 αὐτοῦ καὶ μὴ ἐγχερόμενος περὶ τὸ κλίμα, καὶ μὴν διὰ

παντός» φησιν «ἴσης τῆς νυκτός τῇ ἡμέραι οὔσης ἐνταῦθα καὶ διὰ τοῦτο σύμμετρον ἐχούσης πρὸς ἀναψύξιν τὸ διάστημα; καὶ τοῦ ἀέρος τούτου ἐν τῷ μεσαιτάτῳ καὶ βαθυτάτῳ τῆς σκιᾶς ὄντος, καὶ ὄμβροι γενήσονται καὶ πνεύματα δυνάμενα ἀναψύχειν τὸν ἀέρα· ἐπεὶ καὶ περὶ τὴν Αἰθιοπίαν ὄμβροι συνεχεῖς καταφέρεσθαι ἱστοροῦνται περὶ τὸ θέρους καὶ μάλιστα τὴν ἀκμὴν αὐτοῦ, ἀφ' οὗ καὶ ὁ Νεῖλος πληθύνει τοῦ θέρους ὑπονοεῖται (F 28 § 7)». ὁ μὲν οὖν Ποσειδώνιος οὕτω φέρεται. καὶ δεήσει, ἂν οὕτως ἔχη τὰ ἐπὶ τῷ ἰσημερινῷ, δις τοῦ ἔτους γίνεσθαι τὰς ὥρας παρ' αὐτοῖς, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἥλιος δις αὐτοῖς κατὰ κορυφὴν γίνεται, δύο γε ἰσημερίας ποιῶν. οἱ δὲ ἀντιλέγοντες τῇ δόξῃ ταύτῃ τοῦ Ποσειδωνίου

79 (74) STRABON XVII 1, 5: οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῷ τὸ πλεόν, οἱ δ' ὕστερον αὐτόπται γενηθέντες ἤσθηοντο ὑπὸ ὄμβρων θερμῶν πληροῦμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἀνω κλυζομένης καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι, πανοσμένον δὲ τῶν ὄμβρων πανομένην κατ' ὀλίγον τὴν πλημμυρίδα. τοῦτο δ' ὑπῆρξε μάλιστα δῆλον τοῖς πλεονοῦσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς Κινναμομοφόρου καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων θήραν καὶ εἴ τινας ἄλλαι χρεῖαι παρῶντων ἐκεῖσε ἀνδρας προχειρίζεσθαι τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλεῖς τοὺς Πτολεμαίους. οὗτοι γὰρ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων, διαφερόντως δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθεὶς, φιλιστορῶν καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος διαγωγὰς ἀεὶ τινας καὶ τέρεφεις ζητῶν καινότερας. οἱ πάλαι δὲ βασιλεῖς οὐ πάνυ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων, καίπερ οἰκείοι σοφίας γεγονότες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ' ὧν ἦν αὐτοῖς ὁ πλείων βίος, ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον καὶ διὰ τοῦτο καὶ διότι Σέσωστρος τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἅπασαν μέχρι τῆς Κινναμομοφόρου καὶ ὑπομνήματα τῆς στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν ἐτι δέκνυνται στήλαι καὶ ἐπιγραφαί. Καμβύσης τε τὴν Αἴγυπτον κατασχὼν προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερόης μετὰ τῶν Αἰγυπτίων· καὶ δὴ καὶ τοῦνομα τῇ τε νήσῳ καὶ τῇ πόλει τοῦτο παρ' ἐκείνου τεθῆναι φασιν, ἐκεῖ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης αὐτῷ Μερόης (οἱ δὲ γυναικᾶ φασί)· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν ἐχαρίσατο αὐτῇ τιμῶν τὴν ἀνθρωπιν. θαυμαστὸν οὖν πῶς ἐκ τῶν τοιούτων ἀφορμῶν οὐ τελέως ἐναργῆς ἦν ἡ περὶ τῶν ὄμβρων ἱστορία τοῖς τότε, καὶ ταῦτα τῶν ἱερῶν φιλοπραγιμονέστερον ἀναφερόντων εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ ἀποτιθεμένων, ὅσα μάλιστα περὶ τὴν ἐπιφάνειαν. εἰ γὰρ ἄρα, τοῦτ' ἐχοῖν ζητεῖν, ὅπερ καὶ νῦν ἐτι ζητεῖται, τί δήποτε θέρους, χειμῶνος δὲ οὐ, καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θηβαίδι καὶ τῇ περὶ Συήνην οὐ συμπέπτουσιν ὄμβροι. τὸ δ' ὅτι ἐξ ὄμβρων αἱ ἀναβάσεις, μὴ ζητεῖν μηδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων, οἷους Ποσειδώνιος εἶρχε. φησὶ γὰρ Καλλίσθενι (124 F 12) λέγειν τὴν ἐκ τῶν ὄμβρων αἰτίαν τῶν θερμῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα· ἐκείνον δὲ παρὰ Θρασυάλλου τοῦ Θασίου (τῶν ἀρχαίων δὲ φρυσιῶν εἰς οὗτος)· ἐκείνον δὲ παρ' ἄλλου· τὸν δὲ παρ' Ὀμήρου διυπετέα φράσκοντος τὸν Νεῖλον — ἅψ δ' εἰς Αἰγύπτῳ διυπετέος ποταμοῦ (Od. δ 477).

4—5 καὶ ἀνεμοὶ καὶ πνεύματα N 8 πληθύνειν LN ὑπονοοῦνται M
18 ἐκτεροπομένοις F 22 περὶ τῶν E 23 οἱ om D 33 ἐπιφάνει: ἐπιτείνει
EFmg¹ D^a εἰπερ ἄρα E 36 φασί DF 39 ἄλλον: Ἀλκαίον? Jac Θαλοῦ
C Mueller; Partsch

80 (73) STRABON XVII 3, 10: Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἶδ' εἰ ἀληθεύει φήσας ὀλίγοις καὶ μικροῖς διαρρεῖσθαι ποταμοῖς τὴν Λιβύην· αὐτοὺς γὰρ, οὓς Ἀρτεμίδωρος (V) εἶρηκε, τοὺς μεταξὺ τῆς Λυγγὸς καὶ Καρχηδόνας, καὶ πολλοὺς εἶρηκε καὶ μεγάλους. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ταῦτ' ἀληθέστερον⁵ εἰπεῖν. εἶρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός· μὴ γὰρ κατομβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι, καθάπερ οὐδὲ τὴν Αἰθιοπίαν φασί. διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπύπτειν ὑπὸ αὐχμῶν καὶ τὰς λίμνας τελεμάτων πίμπλασθαι καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν. ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ εἶναι (τὸν γὰρ ἥλιον ἀνίσχοντα ταχὺ παραλλάττειν), τὰ δ' ἐσπέρια ξηρὰ (ἐκεῖ γὰρ κατα-
¹⁰ στρέφειν). ὑγρὰ γὰρ καὶ ξηρὰ τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθονίαν ἢ σπάνιν λέγεται, τὰ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων· βούλεται δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους. ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοῖς καὶ μεσημβρινοῖς κλίμασι ἀφορίζουσι. καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ δυτικὰ, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκῆσεις λεγόμενα, καθ' ἑκάστην τὴν οἰκῆσιν καὶ τὴν μετά-
¹⁵ πτωσιν τῶν ὀριζόντων ἄλλα καὶ ἄλλα ἐστίν, ὥστ' οὐδ' ἔνεστι καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ πλῆθος, ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρά, τὰ δὲ δυτικὰ ξηρά. ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἂν, εἰ ἄρα, τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν. τίς οὖν ἡ πιθανό-
²⁰ της τῆς αἰτιολογίας; ἐν γὰρ περιφορᾷ συνεχεῖ τε καὶ ἀδιαλείπτῳ τοῦ ἡλίου τίς ἂν εἴη καταστροφὴ; τό τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον. ἄλλως τε παρὰ τὴν ἐνάργειάν ἐστι τὰ ἔσχατα τῆς Ἰβηρίας ἢ τῆς Μαυρονουσίας τὰ πρὸς δύσιν ξηρὰ λέγειν ἀπάντων μάλιστα· καὶ γὰρ τὸ περιέχον εὐκρατον ἔχει καὶ πλείστων ὑδάτων εὐπορεῖ. εἰ δὲ τὸ καταστρέφειν τοιοῦτον εἰληπται, ὅτι ἐνιαῦθα (κατὰ) τὰ ὕστατα τῆς οἰκου-
²⁵ μένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, τί τοῦτο συντείνει πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις τῆς οἰκουμένης τοῖς ταυτοκλίνεσι, ἰὸν ἴσον διαλιπὼν χρόνον τὸν τῆς νυκτός, ἐπάνεισι πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.

81 (—) STOBÆ. Ecl. I 38 (Doxogr. Gr. 383 b 8): Ποσειδώνιος OZEAN. GEZEITEN
 ὑπὸ μὲν τῆς σελήνης κινεῖσθαι τοὺς ἀνέμους, ὑπὸ δὲ τούτων τὰ πελάγη,
 ἐν οἷς τὰ προειρημένα γίνεσθαι πάσῃ (sc. πλημμύρας καὶ ἀμπώτεις).

82 (93) a) STRABON I 1, 9: Ἰππαρχος δ' οὐ πιθανός ἐστιν ἀντι-
³⁰ λέγων τῇ δόξῃ ταύτῃ, ὥς οὐδ' ὁμοιοπαθοῦντος τοῦ ὠκεανοῦ παντελῶς οὐτ', εἰ δοθῇ τοῦτο, ἀκολουθοῦντος αὐτῷ τοῦ σύρρουν εἶναι πᾶν τὸ κύκλῳ πέλαγος τὸ Ἀτλαντικόν, πρὸς τὸ μὴ ὁμοιοπαθεῖν μάρτυρι χρώμενος Σελεύκῳ τῷ Βαβυλωνίῳ. ἡμεῖς δὲ τὸν μὲν πλείῳ λόγον περὶ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῶν
 πλημμυρίδων εἰς Ποσειδώνιον (F 28 § 8) ἀναβαλλόμεθα καὶ Ἀθηνόδορον ἰκα-
³⁵ νῶς † διακρατήσαντας τὸν περὶ τούτων λόγον· πρὸς δὲ τὰ νῦν ἐπὶ τοσοῦτον λέγομεν, ὅτι πρὸς τε τὴν ὁμοιοπάθειαν οὕτω βέλτιον νομίσαι τὰ τε οὐράνια

1 ἀληθεύει E ἀληθῇ cett 3—4 τοὺς — εἶρηκε add EF 6 φησὶ? 10 (ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐ πιθανῶς εἶρηκε) ὑγρὰ γὰρ Groskurd γὰρ om F 13 ἐκάστην οἱ. καὶ μ. E 14 οὐδ' ἔνεστι Corais οὐδέν ἐστι Str 16 οἶαι? 17 λέγει F 18 παρα-
 φορᾷ C 21 γὰρ add E ἔχει Letronne ἔχειν Str εὐπορεῖν D 22 (κατὰ) Kramer 25 διαθερμαίνει E 30 πανταχοῦ BC 31 τοῦ A τὸ BC 35 δια-
 κροτήσαντας Corais διακρατύναντας Kramer τῶν — λόγων A(C)

συνέχοιτ' ἂν κρεῖττον ταῖς ἐντεῦθεν ἀναθυμιάσειν, εἰ πλεῖον εἴη τὸ ὑγρὸν περικεχυμένον. b) — I 3, 12: περὶ μὲν οὖν τῶν πλημμυρίδων καὶ τῶν ἀμπώτεων εἰρήκασιν ἱκανῶς Ποσειδώνιος τε καὶ Ἀθηνόδωρος.

83 (94) STRABON I 1, 7: ἔχεται δὲ τῆς αὐτῆς φιλοπραγμοσύνης
 5 καὶ τὸ μὴ ἀγνοεῖν τὰ περὶ τὰς πλημμυρίδας τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τὰς ἀμπώ-
 τεις, ἄψορρόον ὠκεανοῦτο' (Jl. Σ 399; Od. v 65) λέγοντι καὶ τρεῖς μὲν γὰρ
 τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναροιδοῦν (Od. μ 105) Ποσειδώνιος
 δὲ καὶ ἐκ τοῦ σκοπέλους λέγειν τοτὲ μὲν καλυπτομένους τοτὲ δὲ γυμνου-
 μένους καὶ ἐκ τοῦ ποταμὸν φάναι τὸν ὠκεανὸν (Jl. Ξ 245 δ.) εἰκάζει τὸ
 10 ῥωῶδες αὐτοῦ τὸ περὶ τὰς πλημμυρίδας ἐμφανίζεσθαι.

84 (98) — III 3, 3: ὑψηλὸν δ' ἐστὶ τὸ ἐωθινὸν (sc. μέρος τῆς
 Λυσισανίας) καὶ τραχύ, ἢ δ' ὑποκειμένη χώρα πεδιάς πᾶσα καὶ μέχρι
 θαλάττης πλὴν ὀλίγων ὄρων οὐ μεγάλων. ἦι δὴ καὶ τὸν Ἀριστοτέλη φησὶν
 ὁ Ποσειδώνιος οὐκ ὀρθῶς αἰτιασθαι τὴν παραλίαν <τῆς Ἰβηρίας> καὶ τῆς
 15 Μαυρονσίας τῶν πλημμυρίδων καὶ τῶν ἀμπώτεων· παλιρροεῖν γὰρ φάναι
 τὴν θάλατταν διὰ τὸ τὰς ἄκρας ὑψηλὰς τε καὶ τραχεῖας εἶναι, δεχομένας
 τε τὸ κύμα σκληρῶς καὶ ἀνταποδιδούσας [τῇ Ἰβηρίαι]. τάναντία γὰρ
 θινώδεις εἶναι καὶ ταπεινὰς τὰς πλείστας, ὀρθῶς λέγων.

85 (95) — III 5, 7: φησὶ δὲ ὁ Πολύβιος (XXXIV 9, 5 BW) κρήνην
 20 ἐν τῷ Ἡρακλείῳ τῷ ἐν Γαδείροις εἶναι βαθμῶν ὀλίγων κατάβασιν ἔχουσαν εἰς τὸ
 ὕδωρ πότιμον, ἣν ταῖς παλιρροαῖς τῆς θαλάττης ἀντιπαθεῖν, κατὰ μὲν τὰς πλήμας
 ἐκλείπουσαν, κατὰ δὲ τὰς ἀμπώτεας πληρομένην. αἰτιᾶται δ' ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ
 τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐκπύπτον, καλυφθείσης μὲν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ
 κύματος κατὰ τὰς ἐπιβάσεις τῆς θαλάττης, εἰσγεται τῶν οἰκείων τοιοῦτων ἐξόδων,
 25 ἀναστρέφαν δὲ εἰς τὸ ἐντὸς ἐμφράττει τοὺς τῆς πηγῆς πόρους καὶ ποιεῖ λευκνύδριαν·
 γυμνωθείσης δὲ πάλιν, εὐθυπορῆσαν ἐλευθεροῖ τὰς φλέβας τῆς πηγῆς, ὥστ' ἀνα-
 βλύειν εὐπόρως. Ἀρτεμίδωρος (V) δὲ ἀντιπῶν τούτῳ καὶ ἅμα παρ' αὐτοῦ τινα
 θεῖς αἰτίαν, μνησθεὶς δὲ καὶ τῆς Σιλανοῦ δόξης τοῦ συγγραφέως (175 F 9) οὐ μοι
 δοκεῖ μνήμης ἄξια εἰπεῖν, ὥς ἂν ἰδιώτης περὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς καὶ Σιλανός.
 30 Ποσειδώνιος δὲ ψευδῇ λέγων τὴν ἱστορίαν εἶναι ταύτην δύο φησὶν εἶναι
 φρέατα ἐν τῷ Ἡρακλείῳ καὶ τρίτον ἐν τῇ πόλει. τῶν δ' ἐν τῷ Ἡρα-
 κλείῳ τὸ μὲν μικρότερον ὕδρευομένων συνεχῶς αὐθωρὸν καὶ ἐκλείπειν
 καὶ διαλειπόντων τῆς ὑδρείας πληροῦσθαι πάλιν· τὸ δὲ μεῖζον δι' ὅλης
 τῆς ἡμέρας τὴν ὑδρείαν ἔχον, μειούμενον μέντοι, καθάπερ καὶ τᾶλλα
 35 φρέατα πάντα, νύκτωρ πληροῦσθαι μηκέτι ὑδρευομένων. ἐπειδὴ δὲ συμ-
 πίπτει κατὰ τὸν τῆς συμπληρώσεως καιρὸν ἢ ἄμποτις πολλάκις, πεπιστευ-
 σθαι κενὼς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων τὴν ἀντιπάθειαν. ὅτι μὲν οὖν ἡ ἱστορία

13 ἦι δὴ dett ἤδη ABC 14—15 <τῆς Ἰ.> καὶ τῆς M. Kramer καὶ τὴν Μαυ-
 ρονσίαν Str <τὴν> κατὰ τὴν M. Corais <ταύτην> καὶ τὴν M. Groskurd 17 [τῇ Ἰβ.]
 Kramer 30 [εἶναι] ταύτην? 32 [καὶ] ἐκλείπειν? 33 διαλειπόντων Kramer
 διαλειπόντων Str 34 <ἀν>έχον Xylander 37 κενὼς Casaubonus καὶνὼς Str
 ἀντιπάθειαν Xylander ἀντίπλοισιν Str

περίστανται, καὶ οὗτος εἶρηκε καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς Παραδόξοις θρυλουμένην παρει-
λήφαμεν. (weitere besprechung; ansicht des Athenodoros). (8) οὐκ οἶδα δέ, πῶς
κατ' ἄλλα δεινοὺς ἀποφαίνων ὁ Ποσειδώνιος τοὺς Φοίνικας, ἐνταῦθα μωρίαν
μᾶλλον ἢ δορυμύτητα αὐτῶν κατέγνωκεν. ἡμέρα μὲν γὰρ καὶ νύξ τῇ τοῦ ἡλίου
⁵ φεριφορᾷ μετρεῖται, τοτὲ μὲν ὑπὸ γῆς ὄντος τοτὲ δὲ ὑπὲρ γῆς φαινομένου.
φρσι δὲ τὴν τοῦ ὠκεανοῦ κίνησιν ὑπέχειν ἀστροειδῇ περίοδον, τὴν μὲν
ἡμερήσιον ἀποδιδούσαν, τὴν δὲ μηνιαίαν, τὴν δὲ ἐνιαυσιαίαν συμπαθῶς
τῇ σελήνῃ. ὅταν γὰρ αὕτη ζωιδίου μέγεθος ὑπερέχηι τοῦ ὀρίζοντος,
ἄρχεσθαι τε διοιδεῖν τὴν θάλατταν καὶ ἐπιβαίνειν τῆς γῆς αἰσθητῶς μέχρι
¹⁰ μεσουρρανήσεως· ἐκκλίναντος δὲ τοῦ ἄστρου, πάλιν ἀναχωρεῖν τὸ πέλαγος
κατ' ὀλίγον, ἕως ἂν ζωιδιον ὑπερέχηι τῆς δύσεως ἢ σελήνῃ· εἴτα μένειν
τοσοῦτον ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει χρόνον, ὅσον ἢ σελήνῃ συνάπτει πρὸς
αὐτὴν τὴν δύσιν, καὶ ἔτι μᾶλλον τοσοῦτον, ὅσον κινήθεισα ὑπὸ γῆς ζωι-
¹⁵ διον ἀπόσχοι ἂν τοῦ ὀρίζοντος· εἴτ' ἐπιβαίνειν πάλιν ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν
μεσουρρανήματος· εἴτ' ἀναχωρεῖν, ἕως ἂν πρὸς τὰς ἀνατολάς περιχωρήσασα
ἢ σελήνῃ ζωιδιον τοῦ ὀρίζοντος ἀπόσχοι· μένειν δέ, μέχρις ἂν ζωιδιον
ὑπὲρ γῆς μετεωρισθῇ, καὶ πάλιν ἐπιβαίνειν. ταύτην μὲν εἶναι λέγει τὴν
ἡμερήσιον περίοδον. τὴν δὲ μηνιαίαν, ὅτι μέγισται μὲν αἱ παλίρροιαί
γίνονται περὶ τὰς συνόδους, εἴτα μειοῦνται μέχρι διχοτόμου· πάλιν δ'
²⁰ αὖξονται μέχρι πανσελήνου καὶ μειοῦνται πάλιν ἕως διχοτόμου φθινάδος·
εἰθ' ἕως τῶν συνόδων αἱ αὐξήσεις· πλεονάζειν δὲ καὶ χρόνῳ καὶ τάχει
τὰς αὐξήσεις. τὰς δ' ἐνιαυσίας παρὰ τῶν ἐν Γαδεῖροις πνθῆσθαι φρσι
λεγόντων, ὡς κατὰ θερινὰς τροπὰς μάλιστα αὖξονται καὶ αἱ ἀναχωρήσεις
καὶ αἱ ἐπιβάσεις. εἰκάζει δ' αὐτὸς ἀπὸ τῶν τροπῶν μειοῦσθαι μὲν ἕως
²⁵ ἰσημερίας, αὖξεσθαι δὲ ἕως χειμερινῶν τροπῶν· εἴτα μειοῦσθαι μέχρι
ἐαρινῆς ἰσημερίας, εἴτ' αὖξεσθαι μέχρι θερινῶν τροπῶν. τῶν δὲ περιόδων
τούτων οὐσῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα . . . τειγαμένως δὲ καὶ τῷ ἡμερησίῳ
χρόνῳ καὶ τῷ νυκτερινῷ, πῶς οἷόν τε πολλάκις μὲν συμβαίνειν κατὰ τὰς ἀμπώ-
³⁰ τεις τὴν πληρῶσιν τοῦ φρεάτος, μὴ πολλάκις δὲ τὴν λειψυδρίαν; ἢ πολλάκις μὲν,
μὴ ἰσάκις δέ; ἢ καὶ ἰσάκις δέ, τοὺς δὲ Γαδερίτας ταῦτα μὲν μὴ ἱκανοὺς γενέσθαι
τηρῆσαι τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, τὰς δ' ἐνιαυσίους περιόδους ἐκ τῶν ἀπαξ συμβαι-
νόντων κατ' εἰος τηρῆσαι [τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα]. ἀλλὰ μὴν ὅτι γε πιστεύει
αὐτοῖς, ὅλον ἐξ ὧν καὶ προσεικάζει γίνεσθαι τὰς μειώσεις καὶ πάλιν αὐξήσεις ἀπὸ
τροπῶν ἐπὶ τροπᾶς τε ἐτέρας ἀκείθεν πάλιν ἐπανόδους. καὶ μὴν οὐδὲ ἐκεῖνο εἰκός,
³⁵ ὅτι τηρητικοὶ ὄντες τὰ μὲν συμβαίνοντα οὐκ εἶδον, τοῖς δὲ μὴ συμβαίνουσιν ἐπίστευσαν.

86 (95) STRABON III 5, 9: φρσι δ' οὖν Σέλευκον τὸν ἀπὸ τῆς

4 τῇ Corais ἢ Str 5 φερομένου? 7 ἡμερησίαν E ἐνιαυσίαν Epit
v. v. 22; p. 274, 8 8 ζωιδίου E Epit ζωιδιακοῦ ABC 9 ἄρχεσθαι τε διοιδεῖν Epit
ἄρχεσθαι δεῖν ABCE [τε] Kramer 17 λέγειν AC 18 ἡμερησίαν BC 19 πάλιν:
εἴτα E 22 ἐνιαυσιαίας E 26 δέ: δὴ BC 27—28 τῷ — νυκτερινῷ Kramer
τῶν — νυκτερινῶν Str 28 οἷόν τε Boott οἷοντα ABC 32 [τὰ — γινόμενα]
Corais 33 γίνεσθαι Corais γενέσθαι Str

Ἐρυθρὰς θαλάττης καὶ ἀνωμαλίαν τινὰ ἐν τούτοις καὶ ὁμαλότητα λέγειν κατὰ τὰς τῶν ζωιδίων διαφοράς· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἰσημερινοῖς ζωιδίοις τῆς σελήνης οὐσης ὁμαλίζειν τὰ πάθη, ἐν δὲ τοῖς τροπικοῖς ἀνωμαλίαν εἶναι καὶ πλήθει καὶ τάχει, τῶν δ' ἄλλων ἐκάστου κατὰ τοὺς συνεγγισμοὺς εἶναι τὴν ἀναλογίαν.

αὐτὸς δὲ κατὰ τὰς θερινὰς τροπὰς περὶ τὴν πανσέληνόν φησιν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ γινόμενος τῷ ἐν Γαδεύροις πλείους ἡμέρας μὴ δύνασθαι συνεῖναι τὰς ἐνιαυσίους διαφοράς. περὶ μέντοι τὴν σύνοδον ἐκείνου τοῦ μηνὸς τηρῆσαι μεγάλην παραλλαγὴν ἐν Ἰλίπαι τῆς τοῦ Βαίτιος ἀνακοπῆς παρὰ τὰς ἔμπροσθεν, ἐν αἷς οὐδὲ ἕως ἡμίσεως τὰς ὕχθας ἔβρεχε· τότε δ' ὑπερχεῖσθαι τὸ ὕδωρ, ὥστ' ὑδρεύεσθαι τοὺς στρατιώτας αὐτόθι· διέχει δ' ἡ Ἰλίπα τῆς θαλάττης περὶ ἑπτακοσίους σταδίους. τῶν δ' ἐπὶ θαλάττῃ πεδίων καὶ ἐπὶ τριάκοντα σταδίου εἰς βάθος καλυπτομένων ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος, ὥστε καὶ νήσους ἀπολαμβάνεσθαι, τὸ τῆς κρηπίδος ὕψος τῆς τε τοῦ νεῶ τοῦ ἐν τῷ Ἡρακλείῳ καὶ τῆς τοῦ χώματος, ὃ τοῦ λιμένος πρόκειται τοῦ ἐν Γαδεύροις, οὐδ' ἐπὶ δέκα πήχεις καλυπτόμενον ἀναμετρῆσαι φησι· καὶ προσθήῃ δέ τις τὸ διπλάσιον τούτου κατὰ τὰς γενομένας ποτὲ παραυξήσεις, <οὐδ'> οὕτω παρασχεῖν ἂν τὴν ἔμφασιν, ἣν ἐν τοῖς πεδίοις παρέχεται τὸ μέγεθος τῆς πλημμυρίδος.

τοῦτο μὲν δὴ τὸ πάθος κοινὸν ἱστορεῖται κατὰ πᾶσαν τὴν κύκλῳ παρωκεανῆτιν· τὸ δὲ τοῦ Ἰβηρος ποταμοῦ καινὸν καὶ ἰδιὸν φησιν οὗτος· πλημμυρεῖν γὰρ ἔσθ' ὅπου [τε] καὶ χωρὶς ὕμβρων καὶ χιόνων, ἐπειδὰν τὰ βόρεια πνεύματα πλεονάσῃ. αἰτίαν δ' εἶναι τὴν λίμνην, δι' ἧς ῥεῖ· συνεβάλλεσθαι γὰρ τὸ λιμναῖον ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

87 (76) STRABON I 3, 16: ἀνὰ μέσον γὰρ Θήρας καὶ Θηρασίας ἐκπεσοῦσαι φλόγες ἐκ τοῦ πελάγους ἐφ' ἡμέρας τέσσαρας, ὥστε πᾶσαν ζεῖν καὶ φλέγεσθαι τὴν θάλατταν, ἀνεψύσησαν κατ' ὀλίγον ἐξαιρομένην ὥς ἂν ὁργανικῶς καὶ συντιθεμένην ἐκ μύδρων νήσον ἐπέχουσιν δώδεκα σταδίων τὴν περίμετρον. μετὰ δὲ τὴν παῦλαν τοῦ πάθους ἐθάρρησαν πρῶτοι Ρόδιοι θαλαττοκρατοῦντες ἐπιπροσπλευσαι τῷ τόπῳ καὶ Ποσειδῶνος Ἀσφαλίον ἱερὸν ἰδρῦσασθαι κατὰ τὴν νήσον. ἐν δὲ τῇ Φοινίκῃ φησὶν Ποσειδώνιος γενομένου σεισμοῦ καταποθῆναι πόλιν ἰδρυμένην ὑπὲρ Σιδόνης, καὶ αὐτῆς δὲ Σιδόνης σχεδόν τι τὰ δύο μέρη πεσεῖν, ἀλλ' οὐκ ἀθρόως, ὥστε μὴ πολὺν γῆθρον ἀνθρώπων γενέσθαι. τὸ δ' αὐτὸ πάθος καὶ ἐπὶ τὴν Συρίαν ὅλην διέτεινε, μετρίως δὲ πω. διέβη δὲ καὶ ἐπὶ τινὰς νήσους τὰς τε Κυκλάδας καὶ τὴν Εὐβοίαν, ὥστε τῆς Ἀρεθούσης (ἔστι δ' ἐν Χαλκίδι κρήνῃ) τὰς πηγὰς ἀποτυφλωθῆναι, συχναῖς δ' ἡμέραις ὕστερον ἀναβλύσαι κατ' ἄλλο στόμιον, μὴ παύεσθαι

4 ἐκάστου Corais ἑκάστον Str ἐν ἐκάστῳ Groskurd 12 ἡ om A 13 τριάκοντα: ᾧ B (e corr?) C 18 <οὐδ'> Casaubonus 22 πλημμυρεῖν Groskurd —εἰ Str τε om B 28 ἔχουσιν Epit

ERD-
VERÄNDERUNG
RUND

δὲ σειομένην τὴν νῆσον κατὰ μέρη, πρὶν ἢ χάσμα γῆς ἀνοιχθὲν ἐν τῷ
 Ἀηλάντῳ πεδίῳ πηλοῦ διαπύρου ποταμὸν ἐξήμεσε. (17) πολλῶν δὲ συνα-
 γωγὰς ποιησαμένων τοιαύτας, ἀρκέσει τὰ ὑπὸ τοῦ Σκηπίου Δημητρίου (V) συνηγμένα
 οἰκείως παρατεθέντα ἡ δὲ Φάρος ἢ κατ' Αἰγυπτίον ἦν ποτε πελαγία,
 5 νῦν δὲ τρόπον τινὰ χειρρόνησος γέγονεν· ὥς δ' αὐτῶς καὶ Τύρος καὶ Κλαζομεναί.
 οὐδὲν οὖν θανμαστόν, οὐδ' εἴ ποτε διαστάς ὁ ἰσθμὸς ἢ ἰζήμα λαβὼν ὁ διείρων
 τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης (F 101) ἀποφανεῖ πορθμὸν καὶ
 σύρρουν ποιήσει τὴν ἐκτὸς θάλατταν τῇ ἐντὸς, καθάπερ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς Ἡρα-
 κλέους στήλας πορθμοῦ συνέβη. . . . (18) τὸν τε Πειραιᾶ νησιάζοντα πρότερον
 10 καὶ πέραν τῆς ἀκτῆς κείμενον οὕτως φασὶν ὀνομασθῆναι. ὑπεναντίως δ' ἡ Λευκάς
 Κορινθίων τὸν ἰσθμὸν διακοπῶντων νήσος γέγονεν, ἀκτὴ πρότερον οὐσα· περὶ ταύτης
 γὰρ φασὶ λέγειν τὸν Λαέρτην (Od. ω 376) 'οἷος Νῆριτον εἶλον ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀκτὴν ἡπειρίοιο.' ἐνταῦθα μὲν δὴ διακοπαὶ χειρότμητοι γεγόνασιν, ἀλλαχόθι δὲ
 προσχώσεις ἢ γεφυρώσεις, καθάπερ ἐπὶ τῆς πρὸς Συρακούσας νήσου νῦν μὲν γέφυρά
 15 ἔστιν ἡ συνάπτουσα αὐτὴν πρὸς τὴν ἡπειρον, πρότερον δὲ χῶμα, ὥς φησιν Ἴβυκος
 (F 21 Diehl) λογαίου λίθου, ὃν καλεῖ ἐκλεκτόν. Βοῦρα δὲ καὶ Ἑλλίκη ἢ μὲν ὑπὸ
 χάσματος, ἢ δ' ὑπὸ κύματος ἠφανίσθη. [ἡ] περὶ Μεθώνην δὲ τὴν ἐν τῷ Ἐρμιονικῷ
 κόλπῳ ὄρος ἐπταστάδιον τὸ ὕψος ἀνεβλήθη γεννηθέντος ἀναφυσήματος φλογόδους,
 μεθ' ἡμέραν μὲν ἀπρόοιτον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ καὶ τῆς θειώδους ὁσμῆς, νύκτωρ δ'
 20 εὐώδες, ἐκλάμπον πόρρω καὶ θερμαῖνον, ὥστε ζεῖν τὴν θάλατταν ἐπὶ σταδίους πέντε,
 θολερὰν δ' εἶναι καὶ ἐπὶ εἴκοσι σταδίοις, προσχωσθῆναι δὲ πέτραις ἀπορροῶσι πύργων
 οὐκ ἐλάττωσιν. ὑπὸ δὲ τῆς Κωπαίδος λίμνης ἢ τε Ἀρνη κατεπόθη καὶ Μίδεια, ἃς
 ὠνόμακεν ὁ ποιητὴς ἐν τῷ καταλόγῳ (Jl. B 507) 'οἷ τε πολυστάφυλον Ἀρνην ἔχον
 οἷ τε Μίδειαν'. καὶ ὑπὸ τῆς Βιστωνίδος δὲ καὶ τῆς νῦν Ἀφνίδος λίμνης ἐόικασι
 25 κατακεκλῦσθαι πόλεις τινὲς Θραιῶν· οἱ δὲ καὶ Τηρωῶν ὥς συνοίκων τοῖς Θραιῶν
 ὄντων. καὶ ἡ πρότερον δὲ Ἀρτεμίτα λεγομένη μία τῶν Ἐχινάδων νήσων ἡπειρος
 γέγονε· καὶ ἄλλας δὲ τῶν περὶ τὸν Ἀχελῶν νησίδων τὸ αὐτὸ πάθος φησὶ παθεῖν ἐκ
 τῆς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ προσχώσεως τοῦ πελάγους· συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαί, ὥς
 Ἡρόδοτός φησι (II 10). καὶ Αἰτωλικαὶ δὲ τινες ἄκραι εἰσὶ νησιζούσαι πρότερον, καὶ
 30 ἡ Ἀστερία ἡλλακται, ἣν Ἀστερίδα φησὶν ὁ ποιητὴς (Od. δ 844) 'ἔστι δὲ τις νήσος
 μέσση ἀλλ' πετρήεσσα Ἀστερίς, οὐ μεγάλη, λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ ἀμφίδυμοι'.
 νυνὶ δὲ οὐδ' ἀγκυροβόλιον εὐφυνὲς ἔχει. ἐν τε τῇ Ἰθάκῃ οὐδὲν ἔστιν ἄντρον τοιοῦτον
 οὐδὲ Νυμφαῖον, οἷον φησὶν Ὅμηρος (Od. ν 103)· βέλτιον δὲ αἰτιάσθαι μεταβολὴν ἢ
 35 ἄγροισιν ἢ κατάρρευσιν τῶν τόπων κατὰ τὸ μυθώδες. τοῦτο μὲν δὴ ἀσαφὲς ὃν (ἐῶ)
 ἐν κοινῷ σκοπεῖν. (19) ἡ δὲ Ἀντισσα νήσος ἦν πρότερον, ὥς Μυρσίλος (III)
 φησί· τῆς (γὰρ) Λέσβου καλουμένης πρότερον Ἰσσης, καὶ τὴν νῆσον Ἀντισσαν

1 καὶ τὰ μέρη BC	2 ἐξήρασεν Epit	7 ἀποφαίνει AB(?)C	8 τῇ
τῆς	νήριτον		
Epit C ² τῇ A τῆς cett	12 νήρικον CE νήρικον A	13 χειρόκμητοι E	17 [ἡ]
Xylander	18 ὄρος add Epit om ABC	ἐπταστάδιον Epit ἐπτά σταδίων cett	
19 ὑπὸ τῆς τοῦ θερμοῦ καὶ (om B) θ. ὁ. ABC Epit	21 προσχωσθῆναι A mg ²		
στο	κατακεκλῦσθαι		
24 βιστωνίδος A βιστωνίδος BC	25 κεκαλύφθαι A	αι δὲ Casaubonus	
μ α			
26 ἀρτέμητα A ἀρτέμητα BC	27 φησί (sc. Ποσειδώνιος): φασὶ Kramer	28 προ-	
σ			
χώσεως A προχώσεως Epit	29 Ἡρόδοτος Corais 'Ἡσιόδους Str	34 ἐῶ add A*B ²	
36 (γὰρ) Corais (δὲ) Kramer	νήσον (ἐκείνην) ο. ἐκείνην τ. ν.?		

καλεῖσθαι συνέβη· νῦν δὲ τῆς Λέσβου πόλις ἐστίν. οἱ δὲ καὶ τὴν Λέσβον τῆς Ἰδῆς ἀπερ-
 ραγένας πεπιστευκάσαι, καθάπερ τὴν Προχύτην καὶ τὴν Πιθηκοῦσαν τοῦ Μισσηνοῦ, τὰς
 δὲ Καπρέας τοῦ Ἀθηναίου, τὴν Σικελίαν δὲ τῆς Ῥηγίνης, τὴν Ὀσσαν δὲ τοῦ Ὀλύμπου· γε-
 γόνασι γὰρ καὶ περὶ ταῦτα τοιαῦται μεταβολαί. καὶ ὁ Λάδων δὲ ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἐπέσχε ποιῆ-
 5 τὸ θεῦμα. Δοῦρις (76 F 54) δὲ τὰς Ῥάγας
 τὰς κατὰ Μηδίαν ὀνομάσθαι φησὶν ὑπὸ
 σεισμῶν ῥαγείσης τῆς περὶ τὰς Κασπίους
 πύλας γῆς, ὥστε ἀνατραπῆναι πόλεις
 συχνὰς καὶ κώμας, καὶ ποταμοὺς ποικίλας
 10 μεταβολὰς δέξασθαι. Ἰων δὲ περὶ τῆς
 Εὐβοίας φησὶν ἐν Ὀμφάλῃ Σατύροις (F 18 N²). Ἐββοῖδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐβοίπου
 κλύδων Βοιωτίας ἐχώρισ', ἀκτὴν ἐκτεμῶν προβλήτα πορθμῶι. (20) Δημήτριος δ' ὁ
 Καλλαιτιανὸς (85 F 6) τοὺς καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα γενομένους ποτὲ σεισμοὺς διηγού-
 15 μένου διάπλουν δέξασθαι, μεταξὺ καὶ τῶν πεδίων ἑνια καὶ μέχρι εἴκοσι σταδίων
 ἐπικλυσθῆναι καὶ τριῆρη τινὰ ἐκ τῶν νεωρίων ἐξαιρεθεῖσαν ὑπερπεσεῖν τοῦ τείχους.
 (21) völkerwanderungen. s. F 28 § 18—19.

88 (78) STRABON VI 2, 11: Ποσειδώνιος δὲ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
 μνήμην φησὶ περὶ τροπὰς θερινὰς ἅμα τῇ ἔωι μεταξὺ τῆς Ἰερᾶς καὶ
 20 τῆς Εὐδωνίμου πρὸς ὕψος ἀρθεῖσαν ἐξαΐσιον τὴν θάλατταν ὀραθῆναι καὶ
 συμμεῖναι τινα χρόνον ἀναφυσωμένην συνεχῶς, εἶτα παύσασθαι. τοὺς δὲ
 τολμήσαντας προσπλεῖν, ἰδόντας νεκροὺς ἰχθύας ἐλάννομένους ὑπὸ τοῦ
 ῥοῦ [τοὺς δὲ] καὶ θέρμη καὶ δυσωδίαι πληγέντας φυγεῖν· ἐν δὲ τῶν
 πλοιαρίων τὸ μᾶλλον πλησιάσαν τοὺς μὲν τῶν ἐνόντων ἀποβαλεῖν, τοὺς
 25 δ' εἰς Λιπάραν μόλις σῶσαι, τοτὲ μὲν ἔκφρονας γινομένους ὁμοίως τοῖς
 ἐπιληπτικοῖς τοτὲ δὲ ἀνατρέχοντας εἰς τοὺς οἰκίους λογισμούς. πολλὰς
 δ' ἡμέραις ὕστερον ὁρᾶσθαι πηλὸν ἐπανθοῦντα τῇ θαλάττῃ, πολλαχοῦ
 δὲ καὶ φλόγας ἐκπιπτούσας καὶ καπνοὺς καὶ λιγνύας· ὕστερον δὲ παγῆναι
 καὶ γενέσθαι τοῖς μυλίσαις λίθοις ἑοικότα τὸν πάγον. τὸν δὲ τῆς Σικελίας
 30 στρατηγὸν Τίτον Φλαμινίον δηλῶσαι τῇ συγκλήτῳ, τὴν δὲ πέμψασαν
 ἐκθύσασθαι ἐν τε τῷ νησιδίῳ καὶ ἐν Λιπάραις τοῖς τε καταχθονίοις
 θεοῖς καὶ τοῖς θαλαττίοις.

89 (55) — V 1, 8: Ποσειδώνιος δὲ φησι ποταμὸν τὸν Τίμανον ἐκ
 τῶν ὀρῶν φερόμενον καταπίπτειν εἰς βέρεθρον, εἰθ' ὑπὸ γῆς ἐνεχθέντα
 35 περὶ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τὴν ἐκβολὴν
 ποιεῖσθαι.

4 γὰρ Corais δὲ Str 5 Ῥάγας Wesseling ῥαγάδας AC ῥωγάδας B
 7 κασπίας BC 9 κώμας $\overline{\beta}$ ο. πολλάς? 11 σατύρεις A σατύραις C
 12 ἐχώρισ' ἀκτῆς Xylander ἐκτεμῶν Casaubonus ἀκτῆς ἐχώρισεν ἐκτέμνων Str
 προβλήτα Bentley πρὸς κοῖτα Str 16 νεωρίων A² νεωρίδων cett 21 συμ-
 μεῖναι: συμμιγῆναι C 23 [τοὺς δὲ] Siebenkees ἐν ς ἐκ ABC 29 μυλίσαις
 Epit μυλίταις ABC 30 Φλαμινίον Du Theil (Münzer RE VI 2502, 5) φλαμί-
 νιον A φλαμήμιον BC

90 (28) — IV 1, 7: μεταξὺ γὰρ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ πεδίον ἐστὶ τῆς θαλάττης διέχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κυκλοτερεὲς τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ Λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· μεστὸν γάρ ἐστι λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυ-
 5 κῆν ἐχόντων αἰτοῖς ἄγρωστιν, ἀφ' ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκήμασιν εἰσιν· ἐν μέσῳ δ' ὕδατά καὶ ἄλκυίδες ἐνίστανται καὶ ἄλλες. ἅπαντα μὲν οὖν καὶ ἡ ὑπερκειμένη χώρα προσήνεμός ἐστι, διαφερόντως δ' εἰς τὸ πεδίον τοῦτο <τὸ> μελαμβόρειον καταιγίζει, πνεῦμα βίαιον καὶ φρικῶδες· φασὶ γοῦν σύρεσθαι καὶ κυλινδεῖσθαι τῶν λίθων ἐνίους, κατακλᾶσθαι δὲ τοὺς
 10 ἀνθρώπους ἀπὸ τῶν ὀχημάτων καὶ γυμνοῦσθαι καὶ ὕπλων καὶ ἐσθῆτος ἀπὸ τῆς ἐμπνοῆς. Ἀριστοτέλης (Meteor. II 8, 44) μὲν οὖν φησιν ἐπὶ σεισμῶν τῶν καλουμένων βραστῶν ἐκπεσόντας τοὺς λίθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν συνολισθεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν χωρίων. Ποσειδώνιος δὲ λίμνην οὖσαν παγῆναι μετὰ κλυδασμοῦ καὶ διὰ τοῦτο εἰς πλείονας μερισθῆναι
 15 λίθους, καθάπερ τοὺς ποταμίους κάχληκας καὶ τὰς ψήφους τὰς αἰγιαλίτιδας, ὁμοίους δὲ καὶ λείους καὶ ἰσομεγέθεις <πρὸς> τῇ ὁμοιότητι. τὸ μέντοι δυσπολόγητον Αἰσχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου λαβὼν εἰς μῦθον ἐξετόπισε. φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ (F 199 N²), καθηγούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ Κανκάσου πρὸς τὰς Ἑσπερίδας·
 20 ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν, ἐνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὧν μέμψει· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθ', ἐλέσθαι δ' οὐ τιν' ἐκ γαίης λίθον ἔξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός. ἰδὼν δ' ἀμυχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἴκτερεῖ, νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ βαλὼν διώσει ῥαϊδίως Αἰγὺν
 25 στρατόν. «ὥσπερ οὐ κρεῖττον ὄν» φησὶν ὁ Ποσειδώνιος «εἰς αὐτοὺς τοὺς Αἰγύας ἐμβαλεῖν τοὺς λίθους καὶ καταχῶσαι πάντας ἢ τοσοῦτων δεόμενον ποιῆσαι λίθων τὸν Ἡρακλέα.»

91 (99) — I 3, 8—9: αἴτιον δὲ τοῦ μὴ φθάνειν τὴν χοῦν
 30 εἰς τὸ πέλαγος προιοῦσαν τὴν ὑπὸ τῶν ποταμῶν καταφερομένην τὸ τὴν θάλατταν ἀνακόπτειν αὐτὴν εἰς τοῦπίσω, παλιρροοῦσαν φύσει. ἔοικε γὰρ τοῖς ζώοις, καὶ καθάπερ ἐκεῖνα συνεχῶς ἀναπνεῖ τε καὶ ἐκπνεῖ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ αὐτὴ ἐξ αὐτῆς τε καὶ εἰς ἐαντὴν συνεχῶς παλινδρομικὴν τινα κινουμένη κίνησιν. δῆλον δὲ τῷ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐστῶτι κατὰ τὴν κυμά-

3 τὴν: τὸ AC Epit 6 συνίστανται Corais 8 <τὸ> Corais μελαμβόρειον Kramer — οὐ Str βίαιον: βόρειον C 16 ὁμοίους AB ὁμοίως C <πρὸς> Groskurd 21 μέμψει AB^{corr} 24 σὺ βαλὼν Salmasius συμβαλὼν Str διώσει Dobree δηιώσει Str διώσεις Leopardi 25 οὐ B² οὖν AB¹C 26 ἐμβαλεῖν Corais ἐμβάλλειν Str 27 τοσοῦτον B^{corr}C 30 καταφερομένην Corais κάτω φερομένην Str 34 κίνησιν <ἐστίν>? δῆλον Casaubonus δηλοῖ Str

τωσιν· ἅμα γὰρ κλύζονται οἱ πόδες καὶ γυμνοῦνται καὶ πάλιν κλύζονται,
 καὶ τοῦτο συνεχῶς. τῷ δὲ κλύδωνι καὶ κύμα ἐπιτρέχει, καὶ γαληνότερον
 ἦ. ἐπιφερόμενον <δ> ἔχει τινὰ βίαν πλείω καὶ ἀπορρίπτει πᾶν τὸ
 ἀλλότριον εἰς τὴν γῆν — ‘πολλὸν δὲ παρὲς ἅλα φῦκος ἔχενε’ (Jl. J 7).
 5 μᾶλλον μὲν οὖν ἐν ἀνέμῳ συμβαίνει τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐν νηνεμίαι καὶ ἐν
 ἀπογαίοις πνεύμασιν· οὐδὲν γὰρ ἦττον ἐπὶ γῆν φέρεται τὸ κύμα ὑπεραν-
 τίως τῷ ἀνέμῳ, ὥς ἐν ἰδίαν τινὰ τῆς θαλάττης κίνησιν συγκινοῦμενον
 αὐτῇ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ‘ἀμφὶ δέ τ’ ἄκρας κυρτὸν ἐὼν κορυφοῦται,
 ἀποπτύει δ’ ἄλως ἄχνην’ (Jl. J 425) καὶ τὸ ‘ῥιόνες βοόωσιν ἐρευγομένης
 10 ἄλως ἔξω’ (Jl. P 265). (9) ἡ μὲν οὖν ἔφοδος τοῦ κύματος ἔχει τινὰ
 βίαν, ὥστ’ ἀπωθεῖσθαι τὸ ἀλλότριον. καὶ δὴ καὶ καθαρσίν τινα τῆς
 θαλάττης ταύτην φασί, καθ’ ἣν καὶ τὰ νεκρὰ σώματα καὶ τὰ νανάγια
 εἰς γῆν ἐκκυμαίνεται. ἡ δ’ ἀναχώρησις οὐκ ἔχει τοσαύτην βίαν, ὥστε
 νεκρὸν ἢ ξύλον ἢ τὸ κουφότατον, φελλόν, † ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν
 15 ἀναβληθῆναι οὕτω δὲ καὶ τῶν πλησίον ἀκτῆς τόπων εἰς τὸ πέλαγος προ-
 πεσεῖν ὑποληφθέντων ὑπὸ τοῦ κύματος. οὕτω δὴ καὶ τὴν κοῦν καὶ τὸ
 σὺν αὐτῇ τεθολωμένον ὕδωρ ἐκκυμαίνεσθαι συμβαίνει, καὶ τοῦ βάρους
 ἅμα συνεργοῦντος, ὥστε θαττον κατενεχθῆναι πρὸς τὴν γῆν κάτω, πρὶν
 εἰς τὸ πρόσω πελαγίσαι. καὶ γὰρ ἡ τοῦ ποταμοῦ βία παύεται μικρὸν
 20 προελθοῦσα τοῦ στόματος. οὕτω μὲν οὖν ἐνδέχεται προσχωσθῆναι τὸ
 πέλαγος πᾶν ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν ἀρξάμενον, ἐν συνεχεῖς ἔχῃ τὰς ἐκ τῶν
 ποταμῶν ἐπιρροῖαι. τοῦτο δ’ ἐν συμβαίῃ, καὶ τοῦ Σαρδωνίου πελάγους
 βαθύτερον ὑποθώμεθα τὸν Πόντον, ὅπερ λέγεται τῶν ἀναμετρηθέντων
 βαθύτατόν πον χιλίων ὀργυῶν, ὥς Ποσειδώνιος φησιν. (10) τὴν μὲν οὖν
 25 τοιαύτην αἰτιολογίαν ἦττον ἂν τις ἀποδέξαιτο· μᾶλλον δ’ ἀπὸ τῶν φανερωτέρων καὶ
 τῶν καθ’ ἡμέραν τρόπων τινὰ ὀρωμένων ἀναπτέον τὸν λόγον.

92 (79) STRABON VI 2, 3: ὑπέρεκειται δὲ μάλιστα τῆς Κατάνης ἢ
 Αἴτνης, καὶ τῶν περὶ τοὺς κρατῆρας παθῶν πλείστον κοινωνεῖ· καὶ γὰρ
 οἱ ῥύακες εἰς τὴν Καταναίαν ἐγγυτάτω καταφέρονται καὶ τὰ περὶ τοὺς
 30 εὐσεβεῖς ἐκ(εῖ) τεθρόλῃται τὸν Ἀμφίνομον καὶ τὸν Ἀναπίαν, οἱ τοὺς
 γονέας ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενοι διέσωσαν ἐπιφερομένου τοῦ κακοῦ. ὅταν,
 † τῷ Ποσειδώνι(ος), † φαίνεται τὰ περὶ τὸ ὕρος, κατατεφροῦται πολλῶι

ERD-
 ARTEN

2 (δ), καὶ Casaubonus 3 (δ') Kramer 13 δ' Corais τ' Str 13—15 (ὡς)
 ὑπὸ — καὶ (ἐκ) τῶν Casaubonus ὥστε — ἀναβληθέντα, οὐδ' ἐκ Groskurd ἐκ γῆς
 ἀναβληθῆναι, οὐδὲ καὶ τ. πλ. Kramer φελλόν, (πρὶν ἐκ) τῶν πλησίον ἀκτῆς τόπων
 εἰς τ. π. προπεσεῖν, ὑποληφθέντα ὁ. τ. κύματος εἰς γῆν ἀναβληθῆναι Reinhardt
 15 ἀκτῆς Reinhardt αὐτῆς Str 15—16 προπεσεῖν Kramer προσ— Str 28 (ἐκείνη)
 κοινωνεῖ Groskurd 30 ἐκεῖ τεθρόλῃται Xylander ἐκτε— Str 32 τῷ πο(ε)ι-
 δῶι φαίνεται: οὖν φησι Ποσειδώνιος Corais δ', ὁ Π. φησι, γίνηται Meineke καταπτε-
 φροῦρηται AC

βάθει τὰ Καταναίων χωρία. ἡ μὲν οὖν σποδός, λυπήσασα πρὸς καιρόν, εὐεργετῇ τὴν χώραν χρόνοις ὕστερον· εὐάμπελον γὰρ παρέχεται καὶ χρηστόκαρπον, τῆς ἄλλης οὐχ ὁμοίως οὔσης εὐδύνου. τὰς τε ῥίζας, <ᾱς> ἐκφέρει τὰ κατατεφρωθέντα χωρία, πιαίνειν [δ'] ἐπὶ τοσοῦτον τὰ πρόβατά
 5 φασιν, ὥστε πνίγεσθαι· διόπερ ἐκ τῶν ὥτων ἀφαιροῦσιν αἷμα δι' ἡμερῶν τεσσάρων ἢ πέντε, καθάπερ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν Ἐρύθειαν συμβαῖνον εἰρήκαμεν (III 5, 4). ὁ δὲ ῥύαξ εἰς πῆξιν μεταβάλλων ἀπολιθοῖ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐφ' ἱκανὸν βάθος, ὥστε λατομίας εἶναι χρεῖαν τοῖς ἀνακαλύψαι βουλομένοις τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφάνειαν. τακείσης γὰρ ἐν τοῖς κρατήρεσι
 10 τῆς πέτρας, εἴτ' ἀναβληθείσης τὸ ὑπερχυθὲν τῆς κορυφῆς ὕγρον πηλὸς ἐστὶ μέλας, ῥέων κατὰ τῆς ὀρεινῆς· εἴτα πῆξιν λαβὼν γίνεται λίθος μυλίας, τὴν αὐτὴν φυλάττων χροῖαν, ἣν ῥέων εἶχε. καὶ ἡ σποδὸς δὲ καιομένων τῶν λίθων ὥς ἀπὸ τῶν ξύλων γίνεται. καθάπερ οὖν τὸ πῆξανον τῇ ξυλίνῃ σποδῶι τρέφεται, τοιοῦτον ἔχειν τι οἰκείωμα πρὸς
 15 τὴν ἄμπελον εἰκὸς τὴν Αἰτναίαν σποδόν.

93 (64) — VII 5, 8: ἐν δὲ τῇ χώρῃ τῶν Ἀπολλωνιατῶν καλεῖται τι Νυμφαῖον, πέτρα δ' ἐστὶ πῦρ ἀναδιδοῦσα· ὑπ' αὐτῇ δὲ κρῆναι ῥέουσι χλιαροῦ καὶ ἀσφάλτου, καιομένης, ὡς εἰκός, τῆς βύλου τῆς
 * ἀσφαλτίτιδος. μέταλλον δ' αὐτῆς ἐστὶ πλησίον ἐπὶ λόφου· τὸ δὲ τμηθὲν
 20 ἐκπληροῦται πάλιν τῷ χρόνῳ, τῆς ἐγκωννυμένης εἰς τὰ ὀρύγματα γῆς μεταβαλλούσης εἰς ἄσφατον, ὥς φησι Ποσειδώνιος (F 70 p. 261, 39).

λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ τὴν ἀμπελίτιν γῆν ἀσφαλιώδη τὴν ἐν Σελευκείᾳ τῇ Πιερίᾳ μεταλλουμένην ἄκος τῆς φθειρώσης ἀμπέλου· χοιρθεῖσαν γὰρ μετ' ἐλαίου φθείρειν τὸ θηρίον, πρὶν ἐπὶ τοὺς βλαστοὺς τῆς ῥίζης
 25 ἀναβῆναι. τοιαύτην δ' εὗρεθῆναι καὶ ἐν Ῥόδῳ πρυτανεύοντος αὐτοῦ, πλείονος δ' ἐλαίου δεῖσθαι.

94 (62) — XVI 1, 15: Ποσειδώνιος δὲ φησι τοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ νάφθα τὰς πηγὰς τὰς μὲν εἶναι λευκοῦ, τὰς δὲ μέλανος. τούτων δὲ τὰς μὲν εἶναι θείου ὕγρου — λέγω δὲ τὰς τοῦ λευκοῦ· ταύτας δ'
 30 εἶναι τὰς ἐπισπώσας τὰς φλόγας —, τὰς δὲ τοῦ μέλανος ἀσφάλτου ὕγρᾱς, ὧι ἀντ' ἐλαίου τοὺς λύχνους κάουσι.

95 (52) — XIII 1, 67: φασὶ δ' ἐν τῇ Πιτάνῃ τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν ἐν τοῖς ὕδασι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ νησίς (?) πέπονθε· κουφοτέρα γὰρ ἢ γῇ τοῦ ἐπισόγκου ὕδατος ἐστίν, ὥστ' ἐποχεῖσθαι. ἐν

3—4 <ᾱς> — [δ'] Corais 4 πιαίνει δ' Epit 6 τεσσαράκοντα ἢ πενήκοντα
 vulg (III 5, 4) ὁ Epit ἐρυθρίαν ABC 14 τι om BC 18 χλιαροῦ ἀσφάλτου B
 καιομένης: τηκομένης Corais 20 εἰς C ὡς εἰς AB 23 μεταβαλλομένην C
 24 <ἀπὸ> τῆς Corais <ἐκ> τῆς Kramer 27 δέ: δὴ D 31 καίουσι CF
 33 τυραννίαι CDF νηῖς: γῇ τις Corais

Ἰβηρίαί δέ φησιν ἰδεῖν Ποσειδώνιος ἔκ τινος γῆς ἀργιλώδους, ἥ τὰ ἀργυρώματα ἐκμάττεται, πλίνθους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεούσας.

96 (65) STRABON XVI 4, 20: εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλες εὐώδεις ἐν Ἀραψιν, ὡς φησι Ποσειδώνιος.

- 97 (80) KLEOMED. De mot. circ. I 10 p. 90 Ziegler: περὶ δὲ τοῦ ERD-MESSUNG
 μεγέθους τῆς γῆς πλείους μὲν γεγόνασι δόξαι παρὰ τοῖς φυσικοῖς, βελτίους
 δὲ τῶν ἄλλων εἰσὶν ἢ τε Ποσειδωνίου καὶ ἡ Ἐρατοσθένους· αὕτη μὲν
 διὰ γεωμετρικῆς ἐφόδου δεικνύουσα τὸ μέγεθος αὐτῆς, ἡ δὲ Ποσειδωνίου
 ἐστὶν ἀπλουστέρα. ἐκάτερος δὲ αὐτῶν ὑποθέσκει τινὰς λαμβάνων διὰ τῶν
 10 ἀκολουθῶν ταῖς ὑποθέσεσι ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις παραγίνεται. ἐροῦμεν δὲ
 περὶ προτέρας τῆς Ποσειδωνίου.
 φησὶν οὖν ἐπὶ τῷ αὐτῷ μεσημβρινῷ κεῖσθαι Ῥόδον καὶ Ἀλε-
 ξάνδρειαν καὶ τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τῶν πόλεων πεντακισχιλίων
 σταδίων εἶναι δοκεῖ· καὶ ὑποκείσθω οὕτως ἔχειν. ... ἐξῆς ὁ Ποσειδώνιος
 15 ἴσον ὄντα τὸν ζωδιακὸν τοῖς μεσημβρινοῖς ... εἰς ὅτι καὶ τεσσαράκοντα
 μέρη διαιρεῖ, ἕκαστον τῶν δωδεκατημορίων αὐτοῦ εἰς τέσσαρα τέμνων.
 ἂν τοίνυν καὶ ὁ διὰ Ῥόδου καὶ Ἀλεξανδρείας μεσημβρινὸς εἰς τὰ αὐτὰ
 τῷ ζωδιακῷ τεσσαράκοντα καὶ ὅτι μέρη διαιρεθῇ, ἴσα γίνεται αὐτοῦ
 τὰ τμήματα τοῖς προειρημένοις τοῦ ζωδιακοῦ τμήμασιν. ... τοιούτων
 20 οὕτως ἐχόντων ἐξῆς φησιν ὁ Ποσειδώνιος, ὅτι <ὁ> Κάνωβος καλούμενος
 ἀστὴρ λαμπρότατός ἐστι πρὸς μεσημβρίαν ὡς ἐπὶ τῷ πηδαλίῳ τῆς
 Ἀργοῦς. οὗτος ἐν Ἑλλάδι οὐδ' ὅλως ὁράται, ὅθεν οὐδ' ὁ Ἄρατος ἐν
 τοῖς Φαινομένοις μιμησέσθαι αὐτοῦ. ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκτικῶν ὡς πρὸς
 μεσημβρίαν ἰοῦσιν ἀρχὴν τοῦ ὁρᾶσθαι ἐν Ῥόδῳ λαμβάνει καὶ ὁφθαλμοὶ ἐπὶ
 25 τοῦ ὁρίζοντος εὐθέως κατὰ τὴν στροφὴν τοῦ κόσμου καταδύεται. ὁπότεν
 δὲ τοὺς ἀπὸ Ῥόδου πεντακισχιλίους σταδίους διαπλεύσαντες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
 γενόμεθα, εὐρίσκεται ὁ ἀστὴρ οὗτος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὕψος ἀπέχων τοῦ
 ὁρίζοντος, ἑπειδὴν ἀκριβῶς μεσουρανήσῃ, τέταρτον ζωιδίου, ὃ ἐστὶ τεσσα-
 ρακοστὸν ὄγδοον τοῦ ζωδιακοῦ· ἀνάγκη τοίνυν καὶ τὸ ὑπερκείμενον τοῦ
 30 αὐτοῦ μεσημβρινοῦ τμήμα τοῦ διαστήματος τοῦ μεταξὺ Ῥόδου καὶ Ἀλε-
 ξανδρείας τεσσαράκοστὸν ὄγδοον μέρος αὐτοῦ εἶναι διὰ τὸ καὶ τὸν ὁρίζοντα
 τῶν Ῥοδίων τοῦ ὁρίζοντος τῶν Ἀλεξανδρέων ἀφίστασθαι τεσσαράκοστὸν
 ὄγδοον τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ἐπεὶ οὖν τὸ τούτῳ τῷ τμήματι ὑποκείμενον
 μέρος τῆς γῆς πεντακισχιλίων σταδίων εἶναι δοκεῖ, καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις
 35 τμήμασιν ὑποκείμενα πεντακισχιλίων σταδίων ἐστί. καὶ οὕτως ὁ μέγιστος
 τῆς γῆς κύκλος εὐρίσκεται μυριάδων τεσσάρων καὶ εἴκοσιν, ἔαν ἕωσιν οἱ
 ἀπὸ Ῥόδου εἰς Ἀλεξάνδρειαν πεντακισχιλίοι· εἰ δὲ μή, πρὸς λόγον τοῦ
 διαστήματος. καὶ ἡ μὲν τοῦ Ποσειδωνίου ἔφοδος περὶ τοῦ κατὰ τὴν γῆν
 μεγέθους τοιαύτη.

- 98 (69) a) AGATHEM. ge. inf. I 2: οἱ μὲν οὖν παλαιοὶ τὴν οἰκου^{ΟΙΚΟΥ-ΜΕΝΗ} μένην ἔγραφον στρογγύλην ... πρῶτος δὲ Δημόκριτος ... συνήιδεν, ὅτι προμήκης ἐστὶν ἡ γῆ, ἡμιόλιον τὸ μήκος τοῦ πλάτους ἔχουσα. συνήιδενσε τούτῳ καὶ Δικαίαρχος Εὐδοξος δὲ τὸ μήκος διπλοῦν τοῦ πλάτους·
 5 ὁ δὲ Ἐρατοσθένης (V) πλεῖον τοῦ διπλοῦ· Κράτης δὲ ὡς ἡμικύκλιον· Ἰππαρχος δὲ τραπεζοειδῆ· ἄλλοι οὐροειδῆ· Ποσειδώνιος δὲ ὁ Στωικός σφενδονοειδῆ καὶ μεσόπλατον ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν, στενὴν πρὸς ἑώ καὶ δύσειν, τὰ πρὸς εὐρον δ' ὅμως πλατύτερα <τὰ> πρὸς τὴν Ἰνδικήν.
 b) EUST. Dion. Per. 1: προμήκης δίκην σφενδόνης. τοι-
 10 αὐτὴ γὰρ τὸ σχῆμα ἡ οἰκουμένη γῆ, καθὰ καὶ Ποσειδωνίῳ δοκεῖ· διὸ καὶ εἰς δύο κῶνους τέμνεται ἡ οἰκουμένη, ὥς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ἔρεϊ ὁ Διονύσιος, ὧν εἰς μὲν ὁ ἀποτελῶν τὴν Ἀσίαν, εἰς δὲ ὁ ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ἀπαρτιζόμενος. τῆς δὲ τοιαύτης οἰκουμένης σφενδόνης τὰ ὀξύτερα μὲν πρὸς τε τῇ ἀνατολῇ ἐστὶ καὶ πρὸς τῇ
 15 δύσει, ἃ δὴ κελεύθους ἡελίου καλεῖ, τὰ εὐρύτερα δὲ πρὸς τε τῷ ἀρκτώϊ κεῖται μέρει καὶ τῷ νοτίῳ, ὥστε τῶν δύο κῶνων ὁμοῦ κατὰ τὰς βάσεις ὄντων τὸ μὲν κατὰ τὰς κορυφὰς ὀξὺ πρὸς ἑώ κεῖσθαι καὶ δυσμάς, τὸ δὲ κατὰ τὰς βάσεις εὐρὺ πρὸς νότον καὶ βορρᾶν.

- 99 (81) STRABON II 5, 14: δυσμικώτατον μὲν γὰρ σημεῖον τῆς οἰκουμένης
 20 τὸ τῶν Ἰβήρων ἀκρωτήριον, ὃ καλοῦσιν Τερὸν. κεῖται δὲ κατὰ τὴν γραμμὴν πῶς [πρὸς] τὴν διὰ Γαδείρων τε καὶ Σητλῶν καὶ τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ καὶ τῆς Ῥοδίας· συμφωνεῖν γὰρ καὶ τὰ ὠροσκοπεῖα καὶ τοὺς ἀνέμους φασὶ τοὺς ἐκατέρωσε φοροὺς καὶ τὰ μήκη τῶν μεγίστων ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν· ἐστὶ γὰρ τεσσαρεσκαίδεκα ὥρων ἰσημερινῶν <καὶ ἡμίσους> ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν. ἐν τε τῇ παρα-
 25 λίῳ τῇ κατὰ Γάδειρα καὶ <τοὺς πλησιαιτάτους τοῦ Κανώβου ἀστέρας> ποτὲ ὁρᾶσθαι* *. Ποσειδώνιος δ' ἐκ τινος ὑψηλῆς οἰκίας ἐν πόλει, διεχούσῃ τῶν τόπων τούτων ὕσον τετρακοσίους σταδίους, φησὶν ἰδεῖν ἀστέρας, ὃν τεκμαίρεσθαι τὸν Κάνωβον αὐτὸν ἐκ τοῦ τε <τοὺς> μικρὸν ἐκ τῆς Ἰβηρίας προελθόντας ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ὁμολογεῖν ἀφορᾶν αὐτόν, καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς ἐν
 30 Κνίδῳ· τὴν γὰρ Εὐδόξου σκοπὴν οὐ πολὺ τῶν οἰκήσεων ὑψηλοτέραν εἶναι, λέγεσθαι δ' ὅτι ἐντεῦθεν ἐκεῖνος ἀφεώρα τὸν Κάνωβον ἀστέρα· εἶναι δ' ἐπὶ τοῦ Ῥοδιακοῦ κλίματος τὴν Κνίδον, ἐφ' οὗ καὶ τὰ Γάδειρα καὶ ἡ ταύτη παραλία.

100 (87) PLIN. NH VI 57: *Posidonius ab aestivo solis ortu ad hibernum*

- 8 δ' ὅμως CMueller δ' ὁμοίως Ag <τὰ> ο. πλατυτέραν CMueller 14 ἐστὶ
 Jac εἰσι Eust 16 κεῖνται CUK 17 [κεῖσθαι] RStephanus 21 [πρὸς] om
 Pleth epit 24 <καὶ ἡμίσους> Groskurd ἡ μεγίστη τῶν add B^{corr} om BCE ἡ —
 ἡμερῶν om A ἐστὶ — ὁρᾶσθαι (23—25) om Pleth epit 25 καὶ — ἀστέρας Jac καὶ
 Ἰβηρας Str καὶ Σητλᾶς π. ὁρ. <τοὺς πλησιαιτάτους τ. Κ. ἀ.> Groskurd 28 αὐτόν
 <εἶναι> Corais ἐκ τοῦ τε τοὺς Corais ἐκ τούτου τε Str προελθόντα E
 31 ἐκεῖνος ἐντεῦθεν BC 33 ταύτη Xylander ταύτης Str

exortum metatus est eam (sc. Indiam), adversam Galliam statuens, quam ab occidente aestivo ad occidentem hibernum metabatur totam a favonio. itaque adversam eius venti adflatu invari Indiam salubremque fieri haud dubia ratione docuit.

- 5 **101 (89) a) STRABON XI 1, 5:** (das land zwischen Pontos und Kaspischem Meer wird begrenzt) ἐκ νότου δὲ τῇ ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύρου μέχρι τῆς Κολχίδος, ὅσον τρισχιλίων οὔση σταδίων ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, δι' Ἀλβανῶν καὶ Ἰβήρων ὥστε ἰσθμοῦ λόγον ἔχειν. οἱ δ' ἐπὶ τοσοῦτον συναγαγόντες τὸν ἰσθμὸν ἐφ' ὅσον Κλείταρχος (137 F 13), ἐπικλυστον φήσας ἐξ ἑκατέρου τοῦ
10 πελάγους, οὐδ' ἂν λόγου ἀξιοῖντο. Ποσειδώνιος δὲ χιλίων καὶ πεντακοσίων εἴρηκε τὸν ἰσθμὸν, ὅσον καὶ τὸν ἀπὸ Πηλουσίου ἰσθμὸν ἐς τὴν Ἑρυνθραν· «δοκῶ δέ» φησὶ «μὴ πολὺν διαφέρειν μὴ δὲ τὸν ἀπὸ τῆς Μαϊώτιδος εἰς τὸν Ὠκεανόν.» (6) οὐκ οἶδα δέ, πῶς ἂν τις περὶ τῶν ἀδήλων αὐτῶι πιστεύσειε, μὴδὲν εἰκὸς ἔχοντι εἰπεῖν περὶ αὐτῶν, ὅταν περὶ τῶν φανερῶν
15 οὕτω παραλόγως λέγηι, καὶ ταῦτα φίλος Πομπηῖωι γεγονὼς τῶι στρατεύσαντι ἐπὶ τοὺς Ἰβήρας καὶ τοὺς Ἀλβανούς μέχρι τῆς ἐφ' ἑκάτερα θαλάττης, τῆς τε Κασπίας καὶ τῆς Κολχικῆς. (es folgen T 8 u. 11). **b) — XVII 1, 21:** ὁ δὲ μεταξὺ ἰσθμὸς Πηλουσίου καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν χιλίων μὲν ἔστι σταδίων· ὥς δὲ Ποσειδώνιος φησιν, ἑλαττόνων ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων.

- 20 **102 (84) GALEN. De plac. Hippocr. et Plat. 5 (V 463 K):** συνά- ANTHRO-
πτει δὲ εἰκότως τοῖς λόγοις τούτοις ὁ Ποσειδώνιος τὰ κατὰ τὸν φυσιο- POLOGIE
γνώμονα φαινόμενα. καὶ γὰρ τῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅσα μὲν VÖLKER-
εὐρύτερὰ τε καὶ θερμότερα θυμικώτερα πάνθ' ἐπάρχειν φύσει, ὅσα δὲ GEO-
πλατυστικά τε καὶ ψυχρότερα δειλότερα. καὶ κατὰ τὰς χώρας οὐ σμικρῶι GRAPHIE
25 τινι διεννηροχέαι τοῖς ἡθεσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς δειλίαν καὶ τόλμαν ἢ τὸ φιλήδονόν τε καὶ φιλόπονόν, ὥς τῶν παθητικῶν κινήσεων τῆς ψυχῆς ἐπομένων ἀεὶ τῇ διαθέσει τοῦ σώματος, ἣν ἐκ τῆς κατὰ τὸ περιέχον κράσεως οὐ κατ' ὀλίγον ἀλλοιοῦσθαι. καὶ γὰρ διὴ καὶ τὸ αἷμα διαφέρειν ἐν τοῖς ζώοις φησὶ θερμότητι καὶ ψυχρότητι καὶ πάχει καὶ λεπτότητι, καὶ
30 ἄλλαις φησὶ διαφοραῖς οὐκ ὀλίγαις, ὑπὲρ ὧν Ἀριστοτέλης (Pol. VII 6; Problem. XIV 1 ff.) ἐπὶ πλείστον διῆλθεν. s. F 117—119.

103 (90) SCHOL. Apoll. Rhod. II 675: Ὑπερβορέους μὴ εἶναι τελέως φησὶν Ἡρόδοτος (IV 32—36) Ποσειδώνιος δὲ εἶναι φησι τοὺς Ὑπερβορέους, κατοικεῖν δὲ περὶ τὰς Ἀλπεις τῆς Ἰταλίας.

- 35 **104 (91) STRAB. VII 3, 1—3:** (im südlichen Germanien zwischen Elbe und Donau lassen sich genaue grenzbestimmungen nicht geben)

1 galliae Solin. 52, 2 ab d om EDR 3 adversam Harduin adversum,
—so Pl 18 χιλίων Epit ἑννακοσίων Str 19 ἐλάττων Casaubonus (οὐκ) ἐλ.
Kramer

διὰ δὲ τὴν ἄγνοιαν τῶν τόπων τούτων οἱ τὰ Ῥιπαῖα ὄρη καὶ τοὺς Ὑπερ-
βορείους μυθοποιούντες λόγου ἡξίωται καὶ ἃ Πυθέας ὁ Μασσαλιώτης
κατεψεύσατο [ταῦτα] τῆς παρωκεανίτιδος, προσχήμετι χρώμενος τῇ περὶ
τὰ οὐράνια καὶ τὰ μαθηματικά ἱστορία. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐάσθωσαν.
5 οὐδὲ γὰρ εἴ τινα Σοφοκλῆς (F 870 N²) τραγωιδεῖ περὶ τῆς Ὀρειθυίας λέγων,
ὡς ἀναρπαγείσα ἐπὶ Βορέου κομισθεῖη ὑπὲρ τε πόντον πάντα ἐπ' ἔσχατα
χθονὸς νυκτὸς τε πηγὰς οὐρανοῦ τε ἀναπτυχὰς Φοῖβον τε παλαιὸν κῆπον
οὐδὲν ἂν εἴη πρὸς τὰ νῦν, ἀλλ' ἐατέον, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ Φαίδρῳ (229B)
ὁ Σωκράτης· ἃ δὲ ἔκ τε τῆς παλαιᾶς ἱστορίας καὶ τῆς νῦν παρεκλή-
10 φραμεν, ταῦτα λέγωμεν.

(2) οἱ τοίνυν Ἕλληνες τοὺς [τε] Γέτας Θρᾷκας ὑπελάμβανον· ὥμουν
δ' ἐφ' ἑκάτερα τοῦ Ἰστρου καὶ οὗτοι καὶ οἱ Μυσοί, Θρᾷκες ὄντες καὶ αὐτοί,
καὶ οὓς νῦν Μοισοὺς καλοῦσιν, ἀφ' ὧν ὠρμήθησαν καὶ οἱ νῦν μεταξὺ Λυδῶν
καὶ Φρυγῶν καὶ Τρώων οἰκούντες Μυσοί. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Φρύγες Βρίγες
15 εἰσί, Θράκιόν τι ἔθνος, καθάπερ καὶ Μυγδόνες καὶ Βέβρυκες καὶ Μαι-
δοβιθυνοὶ καὶ Βιθυνοὶ καὶ Θῦνοι, δοκῶ δὲ καὶ τοὺς Μαριανδυνούς. οὗτοι
μὲν οὖν τελέως ἐκλειοίπασιν πάντες τὴν Εὐρώπην, οἱ δὲ Μυσοὶ συνέμειναν.
καὶ Ὅμηρον <δὲ> ὀρθῶς εἰκάζειν μοι δοκεῖ Ποσειδῶνιος [δὲ] τοὺς ἐν τῇ
Εὐρώπῃ Μυσοὺς κατονομάζειν (λέγω δὲ τοὺς ἐν τῇ Θράκῃ), ὅταν φῇ
20 (Jl. N 3)· «αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φασινὸς νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων
Θρηικῶν καθορώμενος αἶαν Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων». ἐπεὶ εἰ γε τοὺς κατὰ
τὴν Ἀσίαν Μυσοὺς δέχοιτό τις, ἀπηρτημένος ἂν εἴη ὁ λόγος· τὸ γὰρ ἀπὸ
τῶν Τρώων τρέψαντα τὴν θρᾷν ἐπὶ τὴν Θρᾷκῶν γῆν συγκαταλέγειν
ταύτῃ τὴν τῶν Μυσῶν, τῶν οὐ νόσφιν ἐόντων' ἀλλ' ὁμοῦ τῇ Τρωάδι
25 καὶ ὅπισθεν αὐτῆς ἰδρυμένων καὶ ἑκατέρωθεν, διειργομένων δ' ἀπὸ τῆς
Θράκης πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ, συγγέοντος ἂν εἴη τὰς ἡπείρους καὶ ἅμα
τῆς φράσεως οὐκ ἀκούοντος. τὸ γὰρ «πάλιν τρέπεν» μάλιστα μὲν ἐστίν
εἰς τοῦπίσω· ὁ δὲ ἀπὸ τῶν Τρώων μεταφέρων τὴν ὄψιν ἐπὶ τοῖς ἢ
ὅπισθεν αὐτῶν ἢ ἐκ πλαγίων ὄντας προσωτέρω μὲν μεταφέρει, εἰς τοῦ-
30 πίσω δ' οὐ πάνν. καὶ τὸ ἐπιφερόμενον δ' αὐτοῦ τούτου μαρτύριον, ὅτι
τοὺς Ἰππημολογούς καὶ Γαλακτοφάγους καὶ Ἀβίους συνῆψεν αὐτοῖς, οἵπερ
εἰσὶν οἱ ἀμάξικοι σκῦθαι καὶ Σαρμάται. καὶ γὰρ νῦν ἀναμείχεται ταῦτα
τὰ ἔθνη τοῖς Θρᾷξι καὶ τὰ Βασταρνικά, μᾶλλον μὲν τοῖς ἐκτὸς Ἰστρου,

1 τούτων om E 2—4 καὶ ἃ — ἐάσθωσαν zusatz Strabons (Norden Germ. Urg. 131) 3 ταῦτα om E (s. zu v. 4) τ' αὐτῶ C πάντα Corais 4 ἐκεῖνοι: ταῦτα E 11 [τε] edd 13 [καὶ] οὓς? Μοισοὺς Tyrwhit μυσοὺς Str 15—16 Μαιδοβιθυνοὶ Tzschucke μεδ— Str 16 καὶ Θῦνοι om E 18 <δὲ> Kramer [δὲ] C 20 ὄσφιν A 22 <οὐκ> ἀπηρτ. Corais 24 ὄντων Corais 27 τρέπεν C(?) 28 ἦ: aut Guarinus μὴ Str 30 δ' αὐτοῦ τούτου Groskurd δ' αὐ τοῦτο AC δ' αὐτοῦ τὸ B 32 ἀμάξικοι ABC

ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐντός. τοῦτοις δὲ καὶ τὰ Κελτικά, οἳ τε Βόιοι καὶ Σκορδίσκοι καὶ Ταυρίσκοι (F 31). τοὺς δὲ Σκορδίσκους ἐνιοι Σκορδίστας καλοῦσι καὶ τοὺς Ταυρίσκους δὲ † Λιγυρίσκους καὶ Ταυρίστας φασί.

(3) λέγει δὲ τοὺς Μυσοὺς ὁ Ποσειδώνιος καὶ ἐμψύχων ἀπέχεσθαι κατ' εὐσέβειαν, διὰ δὲ τοῦτο καὶ θρεμμάτων, μέλιτι δὲ χρῆσθαι καὶ γάλακτι καὶ τυρῶι, ζῶντας καθ' ἡσυχίαν· διὰ δὲ τοῦτο καλεῖσθαι Θεοσεβεῖς τε καὶ καπνοβάτας. εἶναι δὲ τινας τῶν Θραικῶν, οἳ χωρὶς γυναικὸς ζῶσιν, οὓς κτίστας καλεῖσθαι ἀνιερώσθαι τε διὰ τιμὴν καὶ μετὰ ἀδείας ζῆν. τούτους δὴ συλλήβδην ἅπαντας τὸν ποιητὴν εἰπεῖν ἀγανοὺς Ἰαπημολογούς, γλακτοφάγους ἄβιους τε, δικαιοτάτους ἀνθρώπους. ἄβιους δὲ προσαγορεύειν μάλιστα, ὅτι χωρὶς γυναικῶν, ἡγούμενον ἡμιτελῆ τινα βίον τὸν χῆρον, καθάπερ καὶ τὸν οἶκον ἡμιτελῆ τὸν Πρωτεσιλάου (Jl. B 701), διότι χῆρος. ἀγχεμάχους δὲ τοὺς Μυσοὺς, ὅτι ἀπόρθητοι, καθὰ οἱ ἀγαθοὶ πολεμισταί· δεῖν δὲ ἐν τῷ <τρισκαί>δεκάτῳ ἐγγράφειν ἀντὶ τοῦ Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων <Μοισῶν τ' ἀγχεμάχων>.

105 (85—86) a) STRABON I 2, 34: περὶ δὲ τῶν Ἑρεμβῶν πολλὰ μὲν εἴρηται, πιθανώτατοι δ' εἰσὶν οἱ νομίζοντες τοὺς Ἀραβας λέγεσθαι. Ζήνων δ' ὁ ἡμέτερος καὶ γράφει οὕτως· Αἰθίοπας θ' ἰκόμην καὶ Σιδονίους Ἀραβάς τε. τὴν μὲν οὖν γραφὴν οὐκ ἀνάγκη κινεῖν παλαιὰν οὖσαν . . . ἄριστα δ' ἂν δόξειεν εἰπεῖν ὁ Ποσειδώνιος, κἀνταῦθα ἀπὸ τῆς τῶν ἔθνῶν συγγενείας καὶ κοινότητος ἐτυμολογῶν. τὸ γὰρ τῶν Ἀρμενίων ἔθνος καὶ τὸ τῶν Σύρων καὶ Ἀράβων πολλὴν ὁμοφυλίαν ἐμφαίνει κατὰ τε τὴν διάλεκτον καὶ τοὺς βίους καὶ τοὺς τῶν σωμάτων χαρακτῆρας, καὶ μάλιστα καθὸ πλησιόχωροί εἰσι. δηλοῖ δ' ἡ Μεσοποταμία ἐκ τῶν τριῶν συνεσιῶσα τούτων ἔθνῶν· μάλιστα γὰρ ἐν τούτοις ἡ ὁμοιότης διαφαίνεται. εἰ δέ τις παρὰ τὰ κλίματα γίνεται διαφορὰ τοῖς προσβόρροις ἐπὶ πλεον πρὸς τοὺς μεσημβρινοὺς καὶ τούτοις πρὸς μέσους τοὺς ὄρους, ἀλλ' ἐπικρατεῖ γε τὸ κοινόν. καὶ οἱ Ἀσσύριοι δὲ καὶ οἱ Ἀρμενίιοι (?) παραπλησίως πῶς ἔχουσι καὶ πρὸς τούτους καὶ πρὸς ἀλλήλους. εἰκάζει γε δὴ καὶ τὰς τῶν ἔθνῶν τούτων κατονομασίας ἐμφορεῖς ἀλλήλαις εἶναι. τοὺς γὰρ ὑφ' ἡμῶν Σύρους καλουμένους ὑπ' αὐτῶν τῶν Σύρων Ἀριμαίους καὶ Ἀραμ[μ]αίους καλεῖσθαι· τούτῳ δ' εἰοικέναι τοὺς Ἀρμενίους καὶ τοὺς Ἀραβας καὶ Ἑρεμβοὺς, τάχα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων οὕτω καλούντων τοὺς Ἀραβας ἅμα καὶ τοῦ ἐτόμου συνεργοῦτος πρὸς τοῦτο. ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν τοὺς Ἑρεμβοὺς ἐτυμολογοῦσιν οὕτως

2 Σκορδίστας Casaubonus Kramer σκορδίσκας Str 3 Λιγυρίσκους: Τεν-
ρίσκους A mg¹ (Kramer) Ταυρίσκους Corais 6 ζῶντας: A mg τοὺς πιλοφόρους γέτας,
ὥς ἄλλοι τε φασί ἢ (l. καὶ) Κρίτων ἐν τοῖς Γετικοῖς 11 ἡγούμενον Corais —νοι AC
—νος B 13 καθὰ οἱ: καθὸ Pleth 14 δεῖ C <τρισκαί>δεκάτῳ Corais
15 <Μοισῶν τ' d.> Corais 28 ἀρμενίιοι ἀριανοί (καὶ οἱ ἀρμένιοι m²) A ἀριανοί
C mg¹ ἀραμμαῖοι B^{corr} 31 Ἀριμαίους Friedemann (s. p. 285, 19) ἀρμενίους Str
[ἀρμ. καὶ] Corais Ἀραμ[μ]αίους Jac 34 Ἑρεμβοὺς Casaubonus τρογλοδότας Str

οἱ πολλοί, οὓς μεταλαβόντες οἱ ὕστερον ἐπὶ τὸ σαφέστερον Τρωγλοδότας ἐκάλεσαν. οὗτοι δὲ εἰσιν Ἀράβων οἱ ἐπὶ θάτερον μέρος τοῦ Ἀραβίου κόλπου κεκλιμένοι, τὸ πρὸς Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας.

b) — XVI 4, 27: μᾶλλον περὶ τῶν Ἑρεμβῶν ἢ ζητήσῃς, εἴτε τοὺς Τρωγλοδότας ὀπονητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν ἐτυμολογίαν
 5 βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβάινειν εἴτε τοὺς Ἀραβας (wie Zenon schrieb) πιθανώτερον δὲ Ποσειδώνιος γράφει τῷ παρὰ μικρὸν ἀλλά-
 ξαι 'καὶ Σιδονίους καὶ Ἀραμβούς', ὡς τοῦ ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἀραβας οὕτω
 καλέσαντος, καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὀνομαζόντο κατ' αὐτόν. φησὶ
 δὲ ταῦτα τρία ἔθνη, συνεχῇ ἀλλήλοις ἰδρυμένα, ὁμογένειάν τινα ἐμφαίνειν
 10 πρὸς ἄλληλα καὶ διὰ (τοῦ)το παρακειμένοις ὀνόμασι κεκλησθαι, τοὺς μὲν
 Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἀραμαίους, τοὺς δὲ Ἀραμβούς. ὥσπερ δὲ ἀπὸ ἔθνων
 (ἐνός) ὑπολαμβάνειν ἐστὶν εἰς τρία διηριθῆσθαι κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων
 διαφορὰς αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἐξαλλαττομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρήσασθαι
 πλείοσιν ἀνθ' ἐνός. οὐδ' οἱ Ἑρεμνούς γράφοντες πυνθοιοί· τῶν γὰρ Αἰθιοπῶν
 15 μᾶλλον ἰδιον.

λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρίμους ὁ ποιητής (Jl. B 783), οὓς φησι Ποσει-
 δώνιος δέχεσθαι δεῖν μὴ τόπον τινὰ τῆς Συρίας ἢ τῆς Κιλικίας ἢ ἄλλης
 τινὸς γῆς, ἀλλὰ τὴν Συρίαν αὐτήν. Ἀραμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ. τάχα δ'
 οἱ Ἕλληνες Ἀρμαίους ἐκάλουν ἢ Ἀρίμους. αἱ δὲ τῶν ὀνομάτων μετα-
 20 πτώσεις, καὶ μάλιστα τῶν βαρβαρικῶν, πολλαί, καθάπερ τὸν Λαριήκην
 Λαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζιριν Παρύσατιν, Ἀταργατὴν δὲ τὴν
 Ἀ(σ)θάρα(ν) (Λερκετὼ δ' αὐτὴν Κτησίας καλεῖ).

4. VERSCHIEDENES.

106 (4) ATHEN. VII 10 p. 279 DE: ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ
 25 Ἐπικουρείοι τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ οἱ Κυρηναῖοι καὶ (οἱ) Μηριστράτειοι
 δὲ καλούμενοι· καὶ γὰρ οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως χαίρουσιν, ὥς φησι Ποσει-
 δώνιος.

107 (67) — XIV 37 p. 635 CD: διαποροῦσι δ' ἔνιοι ὅπως τῆς
 μαγάδιδος (οὐκέτι) οὔσης κατὰ Ἀνακρέοντα (ὁψὲ γὰρ ποτε τὰ πολύχορδα
 30 ὀφθῆναι) μνημονεύων αὐτῆς ὁ Ἀνακρέων λέγει (F 70 Diehl) 'ψάλλω δ'
 εἴκοσι χορδαῖσι μάγαδιν ἔχων, ὧ Λεύκασπι'. καὶ ὁ μὲν Ποσειδώνιος φησιν
 τριῶν μελωιδιῶν αὐτὸν μνημονεύειν, Φρυγίου τε (καὶ Λωρῖου) καὶ Λυδίου·

1 μεταβαλόντες? 2 τὸ: τῷ AC 4 τὴν ἐτυμολογίαν Kramer τῇι — (αι Str
 7 Ἀραμβούς (v. 11) Kramer ἑρεμβούς Str Ἀρεμβούς Tyrwhit 10 (τοῦ)το
 Groskurd τὸ Str 11 Ἀραμαίους Kramer ἀρ μαίους F mg (ἐν ἄλλῳ δὲ —)
 ἀραμίους F ἀραβίους cett Ἀραμβούς F mg ἑρεμβούς cett 12 (ἐνός) Tyrwhyt
 18 Συρίαν: Τυρία Eust Jl. B 783 Ἀραμαῖοι Corais ἀρμαῖοι Str 19 Ἀρμαίους
 Corais ἀραμαίους Str 21 ἀταργάτην D Ἀταργάτην vulg 22 Ἀσθάραν Casau-
 bonus ἀσάρα Str 25 (οἱ) Kaibel 26 ἡδέως * * Wilamowitz 29 (οὐκέτι)
 ο. (οὐκ) Jac 32 (καὶ Λωρῖου) Musurus

ταύταις γὰρ μόναίς τὸν Ἀνακρέοντα κεχρησθαι· ὦν ζ̄ χορδαῖς ἐκάστης περαινομένης εἰκότως φάναι ψάλλειν αὐτὸν κ̄ χορδαῖς, τῷ ἀρτίῳ χρησάμενον ἀριθμῶι τὴν μίαν ἀφελόντα. ἀγνοεῖ δ' ὁ Ποσειδώνιος ὅτι ἀρχαίον ἐστὶν ὄργανον ἢ μάγαδις

5

Anhang.

108 (—) a) PHOT.

Bibl. 244 p. 384^a 31:

ἐκ τοῦ λδ̄ (sc. Διοδώρου). ὅτι μετὰ τὴν

10 Καρχηδονίων κατάλυσιν ἐπὶ ξ̄ ἔτεσι τῶν Σικελῶν εὐροοούντων ἐν πᾶσιν ὁ δουλικὸς αὐτοῖς ἐπανέστη πόλεμος ἐξ
15 αἰτίας τοιαύτης.

20

25

30

35

40

b) EXC. DE VIRT. I 302, 3—22:

ὅτι οὐδέποτε στάσις ἐγένετο τηλικαύτη δοῦλων, ἥλικη συνέστη ἐν τῇ Σικελίᾳ. δι' ἣν πολλὰ μὲν πόλεις δειναῖς περιέπεσον συμφοραῖς, ἀναγρίθητοι δὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετὰ τέκνων ἐπειράθησαν τῶν μεγίστων ἀτυχημάτων, πᾶσα δὲ ἡ νῆσος ἐκινδύνευσεν πεσεῖν εἰς ἐξουσίαν δραπετῶν, ὄρον τῆς ἐξουσίας τιθεμένων τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑπερβολὴν τῶν ἀκληρημάτων. καὶ ταῦτα ἀπῆντησε τοῖς μὲν πολλοῖς ἀνελπίστως καὶ παραδόξως, τοῖς δὲ πραγματικῶς ἕκαστα δυναμένοις κρίνειν οὐκ ἀλόγως ἔδοξε συμβαίνειν. διὰ γὰρ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐπορίας τῶν τὴν κρατίστην νῆσον ἐκκαρπουμένων ἅπαντες σχεδὸν οἱ τοῖς πλοῦτοις προκεκοφότες ἐξήλωσαν τὸ μὲν πρῶτον τρυφήν, εἰδ' ὑπερφηφάνειαν καὶ ὄβριον. ἐξ ὧν ἀπάντων αὐξανομένης ἐπ' ἴσης τῆς τε κατὰ τῶν οἰκετῶν κακονυχίας καὶ τῆς κατὰ τῶν δεσποτῶν ἀλλοτριότητος, ἐρράγη ποτὲ σὺν καιρῷ τὸ μῖτος. ἐξ οὗ χωρὶς παραγγέλματος πολλὰ μυριάδες συνέδραμον οἰκετῶν ἐπὶ τὴν τῶν δεσποτῶν ἀπώλειαν. τὸ παραπλήσιον δὲ γέγονε καὶ κατὰ τὴν Ἀσίαν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, Ἀριστονίκου μὲν ἀντιποιησαμένου τῆς μὴ προσήκουσας βασιλείας, τῶν δὲ δοῦλων διὰ τὰς ἐκ τῶν δεσποτῶν κακονυχίας συναπονοησαμένων ἐκείνῳ καὶ μεγάλοις ἀτυχήμασι πολλὰς πόλεις περιβαλόντων.

c) EXC. DE SENT. (H)

383, 30—384, 11: ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὰς πολιτικὰς δυναστείας τοὺς ἐν ὑπεροχῇ ὄντας ἐπικῶς χρὴ προσφέρεσθαι τοῖς ταπεινοτέροις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς ἰδιωτικὸς βίους πρῶως προσενεκτέον τοῖς οἰκέταις τοὺς εὖ φρονοῦντας. ἡ γὰρ ὑπερηφανία καὶ βαρύτης ἐν μὲν ταῖς πόλεσιν ἀπεργάζεται στάσεις ἐμφυλίου τῶν ἐλευθέρων, ἐν δὲ τοῖς κατὰ μέρος τῶν ἰδιωτῶν οἰκοῖς δοῦλων ἐπιβουλὰς τοῖς δεσπόταις καὶ ἀποστάσεις φοβερὰς κοινῇ ταῖς πόλεσι κατασκευάζει. ὅσοι δ' ἂν τὰ τῆς ἐξουσίας εἰς ὁμότητα καὶ παρανομίαν ἐκτρέπηται, τοσούτοι μᾶλλον καὶ τὰ τῶν ὑποτεταγμένων ἡδη πρὸς ἀπόνοιαν ἀποθηριοῦται. πᾶς γὰρ ὁ τῇ τύχῃ ταπεινὸς τοῦ μὲν καλοῦ καὶ τῆς ὁδοῦς ἐκουσίως ἐκχωρεῖ τοῖς ὑπερέχουσι, τῆς δὲ καθηκούσης φιλανθρωπίας στερισκόμενος πολέμιος γίνεται τῶν ἀνημέρων δεσποζόντων.

11¹ (ε) ἐπὶ Unger Philol. LV 10125² ἐκκαρπουμένων Sal(masius) εὐ— P42² συναπονοησαμένων ἐκείνῳ Val(esius) —άμενος —ων P

(2) ἐπὶ πολὺν τοῖς
βίοις ἀναδραμόντες καὶ
μεγάλους περιποιησά-
μενοι πλούτους συνη-
5 γόραζον οἰκετῶν πλη-
θος, οἷς ἐκ τῶν σωμα-
τοτροφείων ἀγελῆδόν
ἀπαχθεῖσιν εὐθὺς χα-
ρακτηήρας ἐπέβαλλον καὶ
10 στιγμάς τοῖς σώμασιν.
ἐχρῶντο δὲ αὐτῶν τοῖς
μὲν νέοις νομεῦσι, τοῖς
δ' ἄλλοις ὥς πη ἐκά-
στωι ἡ χρεία ἐπέβαλλε.
15 βαρέως δ' αὐτοῖς κατὰ
τε τὰς ὑπηρεσίας ἐχρῶν-
το καὶ ἐπιμελείας παν-
τελῶς ὀλίγης ἡξίουν,
δσα τε ἐντρέφεσθαι καὶ
20 δσα ἐνδύσασθαι, ἐξ ὧν
οἱ πλείους ἀπὸ ληιστείας
τὸ ζῆν ἐπορίζοντο.
καὶ μεστὰ φόνων ἦν
ἅπαντα, καθάπερ στρα-
25 τευμάτων διεσπαρμένων
τῶν ληιστῶν. (3) οἱ δὲ
στρατηγοὶ κολῶειν μὲν
ἐπεχείρουν, κολάζειν δὲ
οὐ τολμῶντες διὰ τὴν
30 ἰσχὺν καὶ τὸ βάρος τῶν
κυρίων, οἱ ἐδέσποζον
τῶν ληιστῶν, ἠναγκά-
ζοντο περιορᾶν ληιστευ-
ομένην τὴν ἐπαρχίαν.
35 οἱ πλείστοι γὰρ τῶν
κητιόρων ἱππεῖς ὄντες
τῶν Ῥωμαίων καὶ κρι-
ταὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐπαρ-
χιῶν κατηγοροῦμενοῖς
40 στρατηγοῖς γινόμενοι
φοβεροὶ τοῖς ἀρχοῦσι
ὑπῆρχον.

d) Exc. DE VIRT. I p. 302, 23—303, 28: ὅτι παρα-
πλησίως καὶ πρὸς τὰς γεωργίας ἕκαστος τῶν πολλῶν χώραν
κεκτημένων ὅλα σωματοτροφεῖα συνηγόραζον, * * τοὺς μὲν
πέδας δεσμεύειν, τοὺς δὲ ταῖς βαρύνῃσι τῶν ἔργων κατα-
πονεῖν, πάντας δὲ τοῖς ὑπερηφάνοις χαρακτήροι κατέστιζον.
διὸ καὶ τοσοῦτο τῶν οἰκετῶν ἐπέκλυσε πλήθος ἅπασαν
Σικελίαν, ὥστε τοὺς ἀκούοντας τὴν ὑπερβολὴν μὴ πιστεῦσαι.
καὶ γὰρ τῶν Σικελιωτῶν οἱ πολλοὺς πλούτους κεκτη-
μένοι διημιλλῶντο πρὸς τὰς τῶν Ἰταλιωτῶν ὑπερηφανίας
τε καὶ πλεονεξίας καὶ κακουργίας. εἰς τοιαύτην γὰρ συνή-
θειαν θραυδιουργίας τοὺς νομεῖς ἤγαγον οἱ πολλοὺς οἰκέτας
κεκτημένοι τῶν Ἰταλικῶν, ὥστε τροφὰς μὲν μὴ παρέχειν,
ἐπιτρέπειν δὲ ληιστεῦειν. τοιαύτης δοθείσης ἐξουσίας ἀν-
θρώποις διὰ μὲν τὴν ἰσχὺν τῶν σωματῶν δυναμένοις πᾶν
τὸ κριθὲν ἐπιτελεῖν, διὰ δὲ τὴν ἀνεσιν καὶ σχολὴν εὐκαι-
ροῦσι, διὰ δὲ τὴν τῆς τροφῆς ἐνδοειαν ἀναγκαζομένοις ταῖς
παραβόλοις ἐγχειρεῖν πράξεις, συνέβη ταχὺ τὴν παρανο-
μίαν αὐξηθῆναι. τὸ γὰρ πρῶτον ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις
τόποις τοὺς καθ' ἓνα καὶ δύο τὰς ὁδοιπορίας ποιοῦμένους
ἐφόνευον· εἴτα ἐπὶ τὰς τῶν ἀσθενεστέρων ἐπαύσεις νυκτὸς
ἀθροοὶ συντρέχοντες ἐξήμιρουν βλαῖ ταύτας καὶ τὰς κτήσεις
διήρπαζον καὶ τοὺς ἀνδισταμένους ἀνήμιρουν. αἰεὶ δὲ μᾶλλον
τῆς τόλμης προβαينوῦσης, οὔτε τοῖς ὁδοιπόροις νυκτὸς ἢ
Σικελία βάσιμος ἦν οὔτε τοῖς ἐπὶ τῆς χώρας ζῆν εἰωθόσιν
ἀσφαλὴς ἐπὶ ταύτης ἡ διατριβή, πάντα δὲ βίας καὶ ληι-
στείας καὶ παντοδαπῶν φόνων ἦν μεστά. τοῖς δὲ νομεῦσιν
ἀγραυλίας γεγενημένης καὶ σκευῆς στρατιωτικῆς, εὐλόγως
ἅπαντες ἐνεπιμπλῶντο φρονήματος καὶ θράσους. περι-
φέροντες γὰρ ῥόπαλα καὶ λόγχας καὶ καλαύροπας ἀξιολόγους
καὶ δέρματα λύκων ἢ σάγων ἐσκεπασμένοι τὰ σώματα
καταπληκτικὴν εἶχον τὴν πρόσσωιν καὶ πολεμικῶν ἔργων
οὐ πόρρω κειμένην. κυνῶν δὲ ἀλκίμων ἀθροισμα συνεπό-
μενον ἐκάστωι καὶ τροφῆς καὶ γάλακτος καὶ κρεῶν παρα-
κειμένων πλήθος ἐξηγρίον τὰς τε ψυχὰς καὶ τὰ σώματα.
ἦν οὖν πᾶσα χώρα μεστὴ καθάπερ στρατευμάτων διεσπαρ-
μένων, ὥς ἂν ὑπὸ τῆς τῶν δεσποτῶν ἐπιτροπῆς τοῦ θράσους
τῶν δούλων καθωπλισμένου. οἱ δὲ στρατηγοὶ κολῶειν μὲν
ἐπεχείρουν τὴν ἀπόνοιαν τῶν οἰκετῶν, κολάζειν δὲ οὐ
τολμῶντες διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ βάρος τῶν κυρίων ἠναγκά-
ζοντο περιορᾶν τὴν ἐπαρχίαν ληιστενομένην. οἱ πλείστοι γὰρ
ὄντες κητιόρων ἱππεῖς ὄντες ἐντελεῖς τῶν Ῥωμαίων καὶ
κριταὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν κατηγοροῦμενοῖς στρατηγοῖς
γινόμενοι φοβεροὶ ταῖς ἀρχαῖς ὑπῆρχον.

3² σωματοτροφεῖα Val — la P <ὧν εἰώθεσαν> o. ä. Jac 5² πάντας Sal πάντα P
6² ἅπασαν Val ἅπαν P 8—9¹ χαρακτήρας Jac - ρα Ph 10² τοσαύτην? 15² ἐκ-
τελεῖν Val 23¹ μεστά: μετὰ s 31—32¹ ἐδέσποζον ληιστῶν s 37² καθωπλισμένον
Val καθοπλισμένων P 43² γινόμενοι Val γινόμενοις P

e) EXC. DE VIRT. I p. 303, 29—32: *ὅτι οἱ περὶ τὰς γεωργίας ἀσχολούμενοι τῶν Ἰταλικῶν παμπληθεῖς οἰκέτας ὠνούμενοι καὶ πάντα χαράτινους τοῖς σίγμασι τροφὰς μὲν οὐχ ἱκανὰς παρείχοντο, τῇ δὲ βαρύντηι τῶν ἔργων κατέξαινον τὴν παρ' αὐτῶν ταλαιπωρίαν.*

5 (4) πιεζόμενοι δὲ οἱ δοῦλοι ταῖς ταλαιπωρίαις καὶ πληγαῖς τὰ πολλὰ παραλόγως ὑβριζόμενοι, οὐχ ὑπέμενον. συνιόντες οὖν ἀλλήλοις κατὰ τὰς εὐκαιρίας συνελάουν περὶ ἀποστάσεως, ἕως εἰς ἔργον τὴν βουλὴν ἤγαγον. (5) ἦν δὲ τις οἰκέτης Σύρος Ἀντιγένης Ἐνναίου, τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀπαμείας, ἀνθρώπος μάγος καὶ τερατοουργός
10 τὸν τρόπον. οὗτος προσεποιεῖτο θεῶν ἐπιτάγμασι καθ' ὅπριν προλέγειν τὰ μέλλοντα καὶ πολλοὺς διὰ τὴν εἰς τοῦτο τὸ μέρος εὐφυίαν ἐξηπάτα. ἐντεῦθεν προΐων οὐ μόνον ἐξ ὀνείρων ἐμαντεύετο, ἀλλὰ καὶ ἐροηγορότως θεοὺς ὁρᾶν ὑπεκρίνετο καὶ ἐξ αὐτῶν ἀκούειν τὰ μέλλοντα. (6) πολλῶν δ' ὅπ' αὐτοῦ σχεδιαζομένων ἀπὸ τύχης ἔνια πρὸς ἀλήθειαν ἐξέβαινε. καὶ τῶν μὲν μὴ γινομένων ὅπ' οὐδενὸς ἐλεγχομένων, τῶν δὲ
15 συντελουμένων ἐπισημασίας τυγχάνοντων, προκοπὴν ἐλάμβανεν ἢ περὶ αὐτὸν δόξα. τελευταῖον διὰ τινος μηχανῆς πῦρ μετὰ τινος ἐνθουσιασμοῦ καὶ φλόγα διὰ τοῦ στόματος ἤφειε καὶ οὕτω τὰ μέλλοντα ἀπεφοίβαζεν. (7) εἰς γὰρ κάρουν ἢ τι τοιοῦτο τετρομημένον ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐνετίθει πῦρ καὶ τὴν συνέχειν αὐτὸ δυνάμενην ὕλην· εἴτα ἐντιθεὶς τῷ στόματι καὶ προσπνέων ποτὲ μὲν σπινθήρας ποτὲ δὲ φλόγα ἐξέκαεν.
20 οὗτος πρὸ τῆς ἀποστάσεως ἔλεγε τὴν Συρίαν θεὸν ἐπιφαινομένην αὐτῷ λέγειν ὅτι βασιλεύσει· καὶ τοῦτο οὐ πρὸς ἄλλους μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν κύριον αὐτοῦ διετέλει λέγων. (8) εἰς δὲ γέλωτα τρεπομένον τοῦ πράγματος ὁ μὲν Ἀντιγένης ψυχαγωγούμενος ἐπὶ τῇ τερατείᾳ παρήγε τὸν Εὐδώνον εἰς τὰ σύνδειπνα — τοῦτο γὰρ ὄνομα τῷ τερατίῳ — καὶ διηρώτα περὶ τῆς βασιλείας καὶ πῶς ἐκάστωι χρῆσε-
25 ται τῶν παρόντων. τοῦ δὲ ἀτρέπτως πάντα διηγουμένου καὶ ὥς μετρίως χρῆσεται τοῖς κυρίοις καὶ τὸ σύνολον ποικίλως τερατευομένου, γέλωτες ἐγίνοντο τοῖς παρα- κεκλημένοις καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἀξιολόγους μερίδας αἶροντες ἐδώ- ροῦντο, ἐπιλέγοντες ὅπως, ὅταν γένηται βασιλεὺς, τῆς χάριτος μνημονεύει. (9) οὐ μὴν ἀλλ' ἡ τερατεία προῆλθεν εἰς ἀληθινὸν ἀποτέλεσμα βασιλείας, καὶ τὴν ἀντα-
30 πόδοσιν τοῖς παρὰ τὰ δείπνα δεξιωσαμένοις ἐν γέλῳτι οὐ χωρὶς σπουδῆς ἐποιήσατο τῆς χάριτος.

(10) ἀρχὴ δὲ τῆς ὅλης ἀποστάσεως ἐγένετο τοιαύτη. Δα-
35 μόφιλος τις ἦν Ἐν- ναῖος, τὴν δ' οὐσίαν μεγαλόπυχος, ὑπερή- φανος δὲ τὸν τρόπον. οὗτος κακῶς εἰς
40 ὑπερβολὴν ἐκέχρητο τοῖς δούλοις· καὶ ἡ γυνὴ δὲ Μεγαλλίς

f) EXC. DE VIRT. I 304, 1—31: *ὅτι Δαμόφιλος τις ἦν τὸ γένος Ἐν- ναῖος, τὴν οὐσίαν μεγαλόπλουτος, τὸν τρόπον ὑπερήφανος, ὃς πολλὴν χώρας περιόδον γεωργῶν, παμπληθεῖς δὲ βοσκημάτων ἀγέλας κεκτημένος οὐ μόνον τὴν τρυφὴν τῶν κατὰ Σι- κελίαν Ἰταλικῶν ἐξήλωσεν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τοὺς οἰκέτας πλῆθος καὶ τὴν εἰς τοὺς ἀπανθρωπίαν καὶ βαρύν- τητα. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς χώρας ἵππους*

g) EXC. DE SENT. 384, 12—17: *ὅτι Δαμό- φιλος ὁ Ἐνναῖος ποτε προσελθόντων αὐτῷ τινων οἰκετῶν γυμνῶν καὶ διαλεγομένων ὑπὲρ ἐσθῆτος οὐκ ἠνέσχeto τὴν ἔντευξιν, ἀλλ' εἰ- πὼν 'τί γάρ; οἱ διὰ τῆς χώρας ὀδοιποροῦντες γυμνοὶ βαδίζουσι καὶ*

1—5 *ὅτι* — ταλαιπωρίαν: zweites excerpt von p. 287, 1—5 6 *παρὰ λόγον* 5
10 οὗτος: αὐτός 5 11 *μέρος*: γένος 5 15 αὐτόν: αὐτῶν A 18 *καὶ τινα?*
37¹ 'aptius μεγαλόπλουτος' Bekker (s. f) 36² *χώρας* Val *χώραν* P *περίοδον*

Reiske *πάροδον* P 37³ *κεκτημένος* Sal καὶ *κτημεν* P

ἀντεφιλονείκει τὰν-
δρὶ πρὸς τὴν τιμω-
ρίαν καὶ τὴν ἄλλην
ἀπανθρωπίαν τὴν
5 περὶ τοὺς δούλους.

10

15

20

25

30

35

40

τε πολυτελεῖς καὶ τετρακύκλους
ἀπήνας μετ' οἰκετῶν στρατιωτικῶν
περιήγετο, πρὸς δὲ τούτοις εὐπρε-
πῶν παιδῶν πλῆθος· ἔτι δὲ κολά-
κων ἀνάγωγον παραδρομὴν ἔχειν
ἐφιλοτιμείτο. κατὰ δὲ τὴν πόλιν καὶ
τὰς ἐπαύλεις ἀργυρωμάτων ἐκθέσεις
τορευτῶν καὶ στρωμάτων θαλαττίων
πολυτελείας ἐκπονούμενος παρετί-
θετο τραπέζας ὑπερηφάνους καὶ
βασιλικὰς ταῖς δαφιλείαις, ὑπεραί-
ρων τὴν Περσικὴν τρυφὴν ταῖς δα-
πάναις καὶ πολυτελείαις. ὑπερέβαλε
(δὲ) καὶ κατὰ τὴν ὑπερηφανίαν.
ἀνάγωγος γὰρ καὶ ἀπαιδευτότροπος
ἐξουσίας ἀνυπευθύνου καὶ τύχης
μεγαλοπλούτου κυριεύσας τὸ μὲν
πρῶτον κόρον ἐγέννησεν, εἰδ' ὕβριν,
τὸ δὲ τελευταῖον ὀλεθρον ἑαυτῷ
καὶ συμφορὰς μεγάλας τῇ πατρίδι.
ἀγοράζων γὰρ οἰκετῶν πλῆθος ὕβρι-
στικῶς αὐτοῖς προσεφέρετο, στήγμασι
σιδήρου χαράττων τὰ σώματα τῶν
ἐλευθέρων μὲν ἐν πατρίσι γεγενημέ-
νων, αἰχμαλωσίας δὲ καὶ δουλικῆς
τύχης πεπειραμένων. καὶ τούτων
τοὺς μὲν πέδαις δεσμεύων εἰς τὰς
συνεργασίας ἐνέβαλλε, τοὺς δὲ νομεῖς
ἀποδεικνύων οὗτ' ἐσθῆτας οὐτε τρο-
φὰς ἐχορήγει τὰς ἀρμοττούσας.

ὅτι ὁ αὐτὸς Δαμόφιλος διὰ τὴν
αὐθάδεϊαν καὶ τὴν ὀμότητα τῶν
τροπῶν οὐκ ἦν ἡμέρα, καθ' ἣν οὐκ
ἡκίζετο τινὰς τῶν οἰκετῶν ἐπ' αἰ-
τίαις οὐ δίκαιαις. οὐχ ἦττον δὲ ἢ
γυνὴ τούτου Μεγαλλίς χαίρουσα ταῖς
ὑπερηφάνοις τιμωρίαις ὥμῳς προσε-
φέρετο ταῖς θεραπευνίσι καὶ τῶν
οἰκετῶν τοῖς ὑποπεσοῦσιν. καὶ διὰ
τὴν ἐξ ἀμφοτέρων ὕβριν καὶ τιμω-
ρίαν ἀπεθριώθησαν οἱ δοῦλοι πρὸς
τοὺς κυρίους καὶ διαλαβόντες μηδὲν
ἔτι χειρόν τῶν παρόντων αὐτοῖς
κακῶν ἀπαντήσεσθαι * *

οὐχ ἐτολμῆν παρέχονται
τὴν χορηγίαν τοῖς χρεῖαν
ἔχουσιν ἱματίων· [ἀλλ']
ἐπέταξε προσδῆσαι τοῖς
κίοσι καὶ πληγὰς ἐμ-
φορήσας ἐξαπέστειλεν
ὑπερηφάνως.

3² [ἀλλ'] Dindorf 13—14² ὑπερέβαλ(λ)ε (δὲ) Val 34—35² αἰτίαις οὐ δίκαιαις
Val αἰτίας οὐ δίκαιας P 36² Μεγαλλίς α Μεταλλίς P 37² ὥμῳς Sal ὥμῳς P
44 * * Jac

ἐξ ὧν ἀποθηριωθέντες οἱ προπηλακι-
ζόμενοι συνένθεντο πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ
ἀποστάσεως καὶ φόνου τῶν κυρίων, καὶ
πρὸς τὸν Εὐνουν ἐλθόντες ἡρώτων εἰ
5 συγχωρεῖται παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς τὸ
βεβουλευμένον. ὁ δὲ μετὰ τερατείας, ὡς
εἰώθει, συνθέμενος ὅτι συγχωροῦσι παρα-
χρῆμα πείθει ἔχεσθαι τῆς ἐγχειρήσεως.
(11) εὐθύς οὖν τετρακοσίους τῶν ὁμο-
10 δούλων συνήθροισαν καὶ ὡς ἂν ὁ καιρὸς
ἐδίδου καθοπλισθέντες εἰς τὴν Ἑνναν
τὴν πόλιν εἰσπίπτουσιν, ἀφηγουμένου
αὐτῶν καὶ τοῦ πυρὸς τὰς φλόγας τε-
ρατενομένου τούτοις τοῦ Εὐνου. ταῖς δ'
15 οἰκίαις ἐπεισελθόντες πλείστον φόνον
εἰργάζοντο, μὴδ' αὐτῶν τῶν ὑπομαζίων
φειδόμενοι. (12) ἀλλὰ ταῦτα μὲν τῆς
θῆλης ἀποσπῶντες προσήρασσον τῇ γῇ·
εἰς δὲ τὰς γυναῖκας οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν,
20 καὶ τότε βλεπόντων τῶν ἀνδρῶν, ὅσα
ἐνύβριζόν τε καὶ ἐνησέλγαινον, πολλοὺς
αὐτοῖς πλήθους τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως
δούλων προστεθέντος, οἱ καὶ κατὰ τῶν
κυρίων πρότερον τὰ ἔσχατα ἐνδεικνύμενοι
25 οὕτω πρὸς τὸν τῶν ἄλλων φόνον ἐτρέ-
ποντο. (13) οἱ δὲ περὶ τὸν Εὐνουν πυνθό-
μενοι τὸν Δαμόφιλον ὅτι κατὰ τὸν πλη-
σίον τῆς πόλεως περὶκῆπον διατρίβει
μετὰ τῆς γυναικὸς, εἰλκον ἐκεῖθεν διὰ
30 τινῶν ἐξ αὐτῶν σταλέντων αὐτόν τε καὶ
τὴν γυναῖκα δεδεμένους ἐξαγκονίσαντες,
πολλὰς κατὰ τὴν ὁδὸν ὕβρεις ὑποσχόντας.
μόνης δὲ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν οἱ δοῦ-
λοι ὤφθησαν εἰς πάντα φεισάμενοι, διὰ
35 τὸ φιλάνθρωπον αὐτῆς ἦθος καὶ περὶ
τοὺς δούλους συμπαθεῖς καὶ βοηθητικὸν
κατὰ δύναμιν. ἐξ ὧν ἐδείκνυτο τῶν δού-
λων οὐχὶ ὡμότης εἶναι φύσεως τὰ γινώ-
μενα εἰς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ τῶν προυπ-
40 ηργγμένων εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων
ἀνταπόδοσις. (14) τὸν δὲ Δαμόφιλον καὶ
τὴν Μεγαλλίδα εἰς τὴν πόλιν οἱ ἀπεσταλ-
μένοι ἐλκύσαντες, ὥσπερ ἔφημεν, εἰς τὸ
θέατρον εἰσήγαγον, συνελθυσθότος ἐν-

h) Exc. DE INSID. p. 206, 29—207, 14:
ὅτι συνεντίθεντο πρὸς ἀλλήλους οἱ δοῦλοι
περὶ ἀποστάσεως καὶ φόνου τῶν κυρίων.
παρελθόντες δὲ πρὸς τὸν Εὐνουν οὐκ
ἄπωθεν διατρίβοντα ἡρώτων, εἰ συγχω-
ρεῖται παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς τὸ βεβουλευ-
μένον. ὁ δὲ τερατενόμενος μετ' ἐνθου-
σιασμοῦ καὶ περὶ τίνων ἤκουσιν διεσάφησεν
ὅτι διδῶσιν αὐτοῖς οἱ θεοὶ τὴν ἀπόστασιν,
εἰ μὴ μεμίαν ὑπερβολὴν ποιησάμενοι
παραχρῆμα μὲν ἐγχειρήσῃ ταῖς ἐπι-
βολαῖς· ὑπὸ γὰρ τῆς πεπερωμένης αὐτοῖς
κεκυρωσθαι τὴν πατριδα τὴν Ἑνναν, οὐσαν
ἀκρόπολιν ὅλης τῆς νήσου. τοιούτων λό-
γων ἀκούσαντες καὶ διαλαβόντες ὅτι τὸ
δαμόνιον αὐτοῖς συνεπιλαμβάνεται τῆς
προαιρέσεως, οὕτως παρέστησαν ταῖς ψυ-
χαῖς πρὸς τὴν ἀπόστασιν, ὥστε μεμίαν
ἀναβολὴν τῶν δεδογμένων ποιεῖσθαι. εὐ-
θύς οὖν τοὺς μὲν δεδεμένους ἔλκουν, τῶν
δὲ ἄλλων τοὺς πλησίον διατρίβοντας
συλλαβόμενοι περὶ τὴν συνήθροισαν ἐπί-
τινος ἀγροῦ πλησίον ὄντος τῆς Ἑννης.
συνθέμενοι δὲ πρὸς ἀλλήλους καὶ πίστει
ἐπὶ σφαγίων ἐνόρκους νυκτὸς ποιησάμενοι
καθοπλίσθησαν, ὡς ποτ' οὖν ὁ καιρὸς
συνεχώρει· πάντες δὲ τὸ κράτιστον τῶν
ὄπλων τὸν θυμὸν ἀνελάμβανον κατὰ τῆς
ἀπωλείας τῶν ὑπερφηγίων κυρίων. καὶ
τούτων ἀφηγεῖτο Εὐνους. καὶ παρα-
καλοῦντες ἀλλήλους περὶ μέσας νύκτας
εἰσέπεσον εἰς τὴν πόλιν καὶ πολλοὺς
ἀνήγουν.

i) Exc. DE VIRT. I 305, 1—11: ὅτι
κατὰ τὴν Σικελίαν ἦν τοῦ Δαμοφίλου
θυγάτηρ, παρθένος μὲν τὴν ἡλικίαν,
ἀπλότῃ δὲ τρόπων καὶ φιλάνθρωπαι
διαφέρουσα. αὕτη τοὺς μαστιζομένους
ὑπὸ τῶν γονέων ἀεὶ φιλοτιμῶς εἰώθει
παρηγορεῖσθαι καὶ τοὺς δεδεμένους τῶν
οἰκετῶν ἐπαρκοῦσα διὰ τὴν ἐπιεικειαν
θαυμασιῶς ὑπὸ πάντων ἡγαπᾶτο. καὶ
τότ' οὖν τῆς προγεγεννημένης χάριτος
ξενολογησάσης αὐτῇ τὸν παρὰ τῶν εὐ

3^a φόνον Jac φόνων S 8^a (πυνθόμενος) περὶ Feder ἤκουσιν (ἀκούσας) Mueller
15^a ὑπεισελθόντες ζ 20^a καὶ τότε A καὶ τοι ζ καὶ τοῦτο? 28^a ἀνελάμβανον
edd —νεν ζ 32^a πολλοὺς Jac τούτους ζ

ταῦθα τοῦ πλήθους τῶν ἀποστατῶν.
καὶ τοῦ Δαμοφίλου τεχνάσασθαι τι πρὸς
τὴν σωτηρίαν ἐγγειοήσαντος καὶ πολλοὺς
τοῦ πλήθους τοῖς λόγοις ἐπαγομένον,
5 Ἑρμείας καὶ Ζεῦξις πικρῶς πρὸς αὐτὸν
διακείμενοι πλάνον τε ἀπεκάλουν καὶ
οὐκ ἀναμεινάντες τὴν ἀκριβῆ τοῦ δήμου
κρίσιν ὃ μὲν διὰ τῶν πλευρῶν τὸ ζῖφος
ᾤθει, ὃ δὲ πελέκει τὸν τράχηλον ἔκοπεν.
10 ἐκείθεν αἰρεῖται βασιλεὺς ὁ Εὐνους, οὔτε
δι' ἀνδρείαν οὔτε διὰ στρατηγίαν, διὰ δὲ
μόνην τερατείαν καὶ τὸ τῆς ἀποστάσεως
ἄρξαι, ἅμα δὲ καὶ τῆς προσηγορίας οἰονεῖ
τινα καλὸν οἰωνὸν ἐχούσης πρὸς τὴν τῶν
15 ὑποταττομένων εὐνοίαν.

(15) τῶν ὅλων δὲ τοῖς ἀποστάταις
20 καταστάς κύριος καὶ συναγαγὼν ἐκκλη-
σίαν ἀνείλε μὲν τοὺς ἐξωγρημένους τῶν
Ἑνναίων, ὅσοις οὐκ ἦν ἡ τέχνη ὅπλα
ἐργάζεσθαι, ἐκείνους δὲ δεδεμένους τοῖς
ἔργοις ὑπέβαλεν. ἔδωκε δὲ καὶ ταῖς
25 θεραπεύσας τὴν Μεγαλλίδα χρῆσασθαι
ὥς ἂν βοῦλοιντο, καὶ αὗται κατεκρήμνισαν
αἰκισόμεναι, καὶ αὐτὸς δὲ τοὺς ἰδίους
ἀνείλε κυρίους Ἀντιγένη καὶ Πύθωνα.
(16) περιθήμενος δὲ διάδημα καὶ πάντα
30 τὰ ἄλλα τὰ περὶ αὐτὸν βασιλικῶς δια-
κοσμήσας τὴν τε συμβιοῦσαν αὐτῷ, Σύραν
καὶ συμπολίτην οὖσαν, βασιλίσσαν ἀπο-
δείξας συνέδρους τε τοὺς συνέσει δοκοῦν-
τας διαφέρειν ποιησάμενος, ὧν ἦν Ἀχαιοὺς
35 καὶ τοῦνομα καὶ τὸ γένος, ἀνὴρ καὶ βου-
λῆ καὶ χειρὶ διαφέρων, καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις πλείους τῶν ἐξακισχιλίων τὸν
δυνατὸν καθοπλίσας τρόπον καὶ ἑτέρους
συνεπαγόμενος ἀξίναις καὶ πελέκεισι χρω-
40 μένους ἢ σφενδόναῖς ἢ ὀρεπάνοις ἢ ξύλοις
πεπιρακτομένοις ἢ καὶ μαγείρων ὀβελοῖς,
ἐπήμει πᾶσαν λεηλατῶν τὴν χώραν, καὶ
πλήθος ἀπειρον οἰκετῶν προσλαμβάνων
ἐθάδρῃσε καὶ στρατηγοῖς Ῥωμαίων πολε-

πεπονθότων ἔλεον, οὐ μόνον οὐδείς ἐτόλ-
μησε μεθ' ὕβρεως ἐπιβαλεῖν τῇ κόρῃ
τὰς χεῖρας, ἀλλὰ πάντες ἀθικτον πάσης
ὕβρεως τὴν ἀκμὴν αὐτῆς ἐτήρησαν. προ-
χειρισάμενοι δὲ ἐξ αὐτῶν τοὺς εὐθέτους,
ὧν ἐκτενέστατος ἦν Ἑρμείας, ἀπήγαγον
εἰς Κατάνην πρὸς τινὰς οἰκείους.

k) EXC. DE SENT. p. 384, 18—24:
ὅτι ἀπηγριωμένων τῶν ἀποστατῶν δούλων
πρὸς ὅλην τὴν οἰκίαν τῶν δεσποτῶν καὶ
τρεπομένων πρὸς ἀπαραιτήτον ὕβριν καὶ
τιμωρίαν, ὑπέφαινον ὥς οὐ δι' ὁμότητα
φύσεως, ἀλλὰ διὰ τὰς προγεγενημένας
εἰς αὐτοὺς ὑπερηφανίας ἐλύττων πρὸς
τὴν προαδικησάντων κόλασιν τραπέντες.

ὅτι καὶ παρὰ τοῖς οἰκέταις αὐτο-
δίδακτός ἐστιν ἡ φύσις εἰς δικαίαν ἀπό-
δοσιν χάριτός τε καὶ τιμωρίας.

l) EX. DE VIRT. I 305, 12—18: ὅτι ὁ
Εὐνους μετὰ ἀναγορευθῆναι βασιλεὺς
πάντας ἀνελών, ἐκκλέψας μόνους ἀφήκε
τοὺς ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις κατὰ τὰς
ἐκ τοῦ κυρίου συμπεριφορὰς ἐν τοῖς συν-
δείπνοις ἀποδοδεγμένους αὐτὸν ἐν τῇ τε
μαντικῇ καὶ κατὰ τὰς τῆς θεραπείας δόσεις
φιλανθρώπως· ὥστε θαυμάσαι τὴν τε τῆς
τύχης περιπέτειαν καὶ τὸ κατὰ τὴν τῶν
εὐτελεστάτων εὐεργεσίαν ἀμειψθῆναι σὺν
καιρῷ νηλικαύτῃ χάριτι.

m) PHOT. 386b 8: ὅτι ὁ τῶν ἀπο-
στατῶν βασιλεὺς Εὐνους ἑαυτὸν μὲν
Ἀντίοχον, Σύρους δὲ τῶν ἀποστατῶν τὸ
πλήθος ἐπωνόμασεν.

n) EXC. DE SENT. 384, 25—33: ὅτι
Ἀχαιὸς ὁ τοῦ βασιλέως Ἀντιόχου σύμ-
βουλος τοῖς πραττομένοις ὑπὸ τῶν δρα-
πετῶν οὐκ εὐαρεστούμενος ἐπετίμα τε
τοῖς τολμωμένοις ὑπ' αὐτῶν καὶ μάλα
θρασέως προέλεγεν ὅτι συντόμου τεύζονται
τιμωρίας. ὃν ὁ Εὐνους παρορησιαζόμενον
τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ θανάτῳ περιβαλεῖν
ὥστε οὐ μόνον ἔδωκ' ἵνα τὴν τῶν δεσπο-
τῶν οἰκίαν, ἀλλὰ καὶ σύμβουλον ἐποιή-
σατο.

12¹ τὸ τῆς Α 15² προαδικησάντων Mai προσ— V 20³ Εὐνους Sal δαμώ-
φι^ο P 21² ἐκλέξας? 23¹ δὲ add ε 24¹ ὑπέβαλεν Bekker —λλεν Ph
26² φιλανθρώπως Val φιλανουσ P 27² τὴν κατὰ Wesseling

μῆσαι, καὶ συμπλακεῖς τῷ πλήθει πολ-
λάκις ἐκράτησεν, ἔχων ἤδη στρατιώτας
ὑπὲρ τοὺς μυρίους.

5 (17) ἐν τούτῳ δὲ Κλέων τις Κίλιξ
ἄλλων δούλων ἀποστάσεως ἤρξε. καὶ
πάντων ταῖς ἐλπίσι μετεωρισθέντων, ὥς
ἀντιπολεμήσει τὰ στασιόσαντα πρὸς ἀλλή-
λους καὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς οἱ ἀποστάται
10 διαφθείροντες ἐλευθερώσουσι τὴν Σικε-
λίαν τῆς στάσεως, παρὰ δόξαν ἀλλήλοις
συνέβησαν, τοῦ Κλέωνος ὑποταγέντος
φυλῶι τοῦ Εὐνίου προστάγματι καὶ τὴν
τοῦ στρατηγοῦ, οἷα δὴ βασιλεῖ, χρεῖαν
15 ἀποπληροῦντος, ἔχοντος οἰκεῖον πλῆθος
στρατιωτῶν πεντακισχιλίων. ἡμέραι δ'
ἐγγὺς ἦσαν ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως τριά-
κοντα.

(18) καὶ μετὰ βραχὺ ἐκ Ῥώ-
20 μης ἤκοντι στρατηγῶι Λεικίῳι
Ὑφαῖοι ἔχοντι στρατιώτας ἐκ
Σικελίας ὀκτακισχιλίους εἰς πόλε-
μον καταστάντες οἱ ἀποστάται
ἐνίκησαν πλῆθος ὄντες διομύριοι.
25 μετ' οὐ πολὺν δὲ ἀνδροῖζεται τὸ
σύστημα αὐτῶν εἰς μυριάδας εἰ-
κοσι, καὶ πολλοῖς τοῖς πρὸς
Ῥωμαίους πολέμοις ἐνευδοκμή-
σαντες ἔλαττον αὐτοὶ ἔπταιον.
30 (19) οὗ διαβοηθέντος κατὰ τε
Ῥώμην δούλων ἀπόστασις ἑκατὸν
πεντήκοντα συνωμοσάντων ἀνή-
πιετο καὶ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπὲρ
χιλίων ἐν τε Δήλῳ καὶ κατ'
35 ἄλλους πολλοὺς τόπους· οὗς
τάχει τε τῆς βοηθείας καὶ τῇ
σφοδρᾷ κολάσει τῆς τιμωρίας
οἱ καθ' ἕκαστον ἐπιμελεῖται τῶν
κοινῶν θάττον ἠφάνισαν, σω-
40 φρονίσαντες καὶ τὸ ἄλλο ὅσον
ἦν ἐπὶ ἀποστάσει μετέωρον.
(20) κατὰ δὲ Σικελίαν ἠῤῥετο τὸ

ὅτι ἡ κατεπείγουσα χρεῖα καὶ σπάνις
ἠνάγκαζε πάντα δοκιμάζειν τοὺς ἀπο-
στάτας δούλους, οὐ διδοῦσα τὴν τῶν
κρειττόνων ἐκλογὴν.

ο) EXC. DE VIRT. I 305, 19—27: ὅτι
καὶ ἄλλη τις ἐγένετο ἀπόστασις δραπέτῶν
καὶ σύστημα ἀξιόλογον. Κλέων γάρ τις
Κίλιξ ἐκ τῶν περὶ τὸν Ταῦρον τόπων
συνήθης ὢν ἐκ παιδῶν τῷ ληιστρικῷ
βίῳ καὶ κατὰ τὴν Σικελίαν νομεὺς γεγο-
νὼς ἱπποφορβίων οὐ διέλιπεν ὁδοιδοκῶν
καὶ παντοδαποὺς φόνους ἐπιτελούμενος
ὃς πυθόμενος τὴν κατὰ τὸν Εὐνιον προ-
κοπὴν καὶ τὰς (τῶν) μετ' αὐτοῦ δραπέτῶν
εὐημερίας ἀποστάτης ἐγένετο καὶ τινας
τῶν πλησίων οἰκετῶν πείσας συναπο-
νοήσασθαι κατέτρεχε τὴν πόλιν τῶν Ἀκρα-
γαντίνων καὶ τὴν πλησιόχωρον πᾶσαν.

π) EXC. DE VIRT. I 306, 25—27: ὅτι οἱ Σύροι
οἱ δραπέται τῶν αἰχμαλώτων τὰς χεῖρας ἀπέ-
κοπτον, οὐκ ἀκούμενοι ταῖς παρὰ τοὺς καρποὺς
τομαῖς, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς βραχίουσιν ἀκρω-
τηριάζοντες.

q) — I 306, 28—33: ὅτι ἡ σύγκλητος δεισι-
δαμιοῦσα ἐξαπέστειλεν εἰς Σικελίαν [περὶ τοὺς
Σιβύλλης χρησμούς] κατὰ Σιβυλλιακὸν λόγιον.
οἱ δὲ ἐπελθόντες καθ' ὅλην τὴν Σικελίαν τοὺς
τῷ Αἰτναίῳ Διὶ καθιδρυμένους βωμοὺς θυσιά-
σαντες καὶ περιφράγματα ποιήσαντες ἀβάτους
ἀπεδείκνυν τοὺς τόπους πλὴν τοῖς ἔχουσι καθ'
ἕκαστον πολίτευμα πατρίους θύειν θυσίας.

r) — I 307, 1—12: ὅτι ἦν τις Γοργὸς
Μοργαντίνος ἐπικαλούμενος Κάμβαλος, πλούτῳ
καὶ δόξῃ διαφέρων, ὃς ἐπὶ κυνηγίαν ὁρμήσας καὶ
περιπεσὼν ληιστηρίῳ δραπέτῶν ἔφευγε πεζὸς
πρὸς τὴν πόλιν. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ † Γοργοῦ
τοῦ τοῦτον πατρὸς ἐφ' ἱππον καὶ καθαλλομένου
καὶ παραδιδόντος τὸν ἱππον, ὅπως ἐγαλλόμενος
ἀφιππεύσῃ πρὸς τὴν πόλιν, οὗθ' ὁ παῖς τὴν
ἰδίαν σωτηρίαν τῆς τοῦ πατρὸς προέκρινεν, οὗθ'
ὁ πατήρ προσεδέχετο τῷ τοῦ τέκνονος θανάτῳ
διαφυγεῖν τὸν κίνδυνον. δεομένων δὲ ἀλλήλων

1² κατεπείγουσα Mai κατεπήγουσα V 11¹ ἀποστάσεως ζ 14¹ δὴ A δεῖ ζ
14² (τῶν) Val 16³ πλησίον Sal πλησίον P 22—23³ βρ. ἀκρωτ. Reiske βραχίους
συνακρωτηριάζοντες P 25—26³ [περὶ — χρησμούς] Din(dorf)

κακόν, καὶ πόλεις ἡλίσκοντο αὐ-
 τανδροὶ καὶ πολλὰ στρατόπεδα
 ὑπὸ τῶν ἀποστεινῶν κατεκόπη-
 σαν, ἕως Ῥουπίλιος ὁ Ῥωμαῖον
 5 στρατηγὸς τὸ Ταυρομένιον ἀνε-
 σῶσατο Ῥωμαίοις, καρτερῶς μὲν
 αὐτὸ πολιορκήσας καὶ εἰς ἄφατον
 ἀνάγκην καὶ λιμὸν τοὺς ἀπο-
 στάτας συγκλείσας, ὥστε ἀρξα-
 10 μένους ἐκ παίδων βορᾶς καὶ
 διελθόντας διὰ γυναικῶν μηδὲ
 τῆς αὐτῶν ἀλληλοφαγίας μηδ'
 ὄλως φείσασθαι. ὅτε καὶ Κομα-
 νὸν τὸν ἀδελφὸν Κλέωνος φεύγοντα
 15 τῆς πολιορκουμένης πόλεως εἶλε.
 (21) καὶ τὸ τελευταῖον Σαραπίωνος
 Σύρου τὴν ἄκραν προδόντος συμ-
 πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δραπέτῶν
 ὁ στρατηγὸς ἐκυρίευσεν· οὗς καὶ
 20 αἰκισάμενος κατεκρήμυσεν. ἐκεῖ-
 θεν ἐπὶ τὴν Ἐνναν ἐλθὼν παρα-
 πλησίως ἐπολιόρκει, εἰς ἐσχάτην
 ἀνάγκην συγκλείων τὰς τῶν ἀπο-
 στατῶν ἐλπίδας. καὶ Κλέωνα τὸν
 25 στρατηγὸν ἐξελθόντα τῆς πόλεως
 καὶ ἥρωικῶς ἀγωνισάμενον μετ'
 ὀλίγων ὑπὸ τῶν τραυμάτων δειξας
 νεκρόν, εἶλε καὶ ταύτην προδοῦσαι
 τὴν πόλιν, ἐπεὶ οὐδ' ἦν ἀλώσιμος
 30 διὰ τὴν ὀχυρότητα βίαι χειρός.
 (22) ὁ δὲ Εὐνους ἀναλαβὼν τοὺς
 σωματοφύλακας ὄντας χιλήους
 ἔφηνεν ἀνάνδρως εἰς τινὰς παρα-
 κρήμους τόπους. ἀλλ' οἱ μὲν
 35 σὺν αὐτῷ ἄφυκτον τὸ περὶ αὐ-
 τοὺς δεινὸν ἐπιστάμενοι — ἥδη
 γὰρ καὶ ὁ στρατηγὸς Ῥουπίλιος
 ἐπ' αὐτοὺς ἤλανεν — ἀλλήλους
 τοῖς ξίφεσιν ἔσφαζον ἀπανθενί-
 40 σαντες· ὁ δὲ τερατίας Εὐνους καὶ
 βασιλεὺς καταφνγὼν διὰ δειλίας
 ἐν τισὶ κοιλίσιν ἐξειλικύσθη ἄμα
 ιετάρων, μαγείρου καὶ ἀρτο-

μετὰ δακρύων καὶ διαφιλοτιμουμένων ὑπὲρ εὐσε-
 βείας τε καὶ φιλοστοργίας, σύγκρισίν τε λαμβά-
 νοντος ἡθους φιλοτέκνου πρὸς τρόπον φιλοπά-
 τορα, συνέβη τοὺς ληιστὰς ἐπιφανέντας ἀμφοτέρους
 ἀνελεῖν.

8) EXC. DE SENT. 385, 1—5: ὅτι ὑπῆρχεν οὐ
 διοσημείας δεόμενον τὸ συλλογίσασθαι τῆς πόλεως
 τὸ εὐάλωτον. φανερόν γάρ ἦν καὶ τοῖς εὐθηδεστά-
 τοις, ὅτι τῶν τειχῶν διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην
 κατερρυηκότων καὶ πολλῶν ἐξ αὐτῆς στρατιωτῶν
 ἀπολωλότων ἔσται τῆς πόλεως εὐκατόρθωτος ἢ
 πολιορκία.

τ) — — 385, 6—11: ὅτι ὁ Εὐνους ἐκτός
 βέλους ἐπιστατήσας τὴν δύναμιν ἐβλασφήμει τοὺς
 Ῥωμαίους, ἀποφαίνόμενος οὐχ ἑαυτοὺς ἀλλ' ἐκεί-
 νους εἶναι δραπέτας τῶν κινδύνων. μίμους δὲ
 ἐξ ἀποστάσεως τοῖς ἔνδον ἐπεδείκνυτο, δι' ὧν οἱ
 δοῦλοι τὰς (ἀπὸ) τῶν ἰδίων κυρίων ἀποστασίας
 ἐξεθεάτρizon, ὀνειδίζοντες αὐτῶν τὴν ὑπερφη-
 νίαν καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τὸν ὄλεθρον προ-
 αγωγῆς ὕβρεως.

υ) — — 385, 12—18: ὅτι τὰ ἐξηλλαγμένα
 ὀυστυχήματα, εἰ καὶ τινες πεπεισμένοι τυγ-
 χάνουσι μηδενὸς τῶν τοιούτων ἐπιστροφὴν ποι-
 εῖσθαι τὸ θεῖον, ἀλλ' οὖν γε σύμφορόν ἐστι
 τῷ κοινῷ βίῳ τὴν ἐκ θεῶν δεισιδαιμονίαν
 ἐντετηκέναι ταῖς τῶν πολλῶν ψυχαῖς. ὀλίγοι γὰρ
 δι' ἀρετὴν ἰδίαν δικαιοπραγοῦντες, τὸ δὲ πολὺ
 φθλον τῶν ἀνθρώπων νομικαῖς κολάσεσι καὶ ταῖς
 ἐκ θεοῦ τιμωρίαις ἀπέχεται τῶν κακουργημάτων.

ν) — — 385, 19—30: ὅτι πολλῶν καὶ
 μεγάλων κακῶν ἐπισυμβάτων τοῖς Σικελιώταις,
 τούτοις ἅπασιν ὁ δημοτικὸς ὄχλος οὐχ οἷον συνέ-
 πασχεν, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπέχαιρε προσεπιφθονῶν
 ἀνίσου τύχης καὶ ἀνωμάλου ζωῆς. ὁ γὰρ φθόνος
 ἐκ τῆς προγεγενημένης λύπης μετέβαλεν εἰς χα-
 ράν, ὁρῶν τὸ λαμπρὸν τῆς τύχης μεταπεπτωκὸς
 εἰς τὸ πρότερον ὑπ' αὐτῆς ὑπερορῶμενον σχῆμα,
 καὶ τὸ πάντων δεινότατον, οἱ μὲν ἀποστάται
 προνοηθέντες ἐμφορῶνως περὶ τοῦ μέλλοντος οὔτε
 τὰς ἐπαύλεις ἐνεπύριζον οὔτε τὰς ἐν αὐταῖς
 κτήσεις καὶ καρπῶν ἀποθέσεις ἐλυμάλοντο τῶν
 τε πρὸς τὴν γεωργίαν ὥρηιότων ἀπείχοντο, οἱ

4¹ Ῥουπίλιος Rhodomannus ὁσιτίλιος Ph ὁ om A 7² τὸ Din τοῦ V
 14² ἐπιστήσας Din 18² (ἀπὸ) Herwerden 26—27¹ μετ' ὀλίγονς 27² γὰρ (οἱ)
 Herwerden 29¹ οὐδ': μηδ' A 32¹ ἐξακοσίουςς 33¹ ἔφηνενς 39—40¹ ἐπαν-
 χενίσαντες Bekker — τας Ph

ποιου καὶ τοῦ τρίβοντος αὐτὸν ἐν τῷ λουτρῷ καὶ τετάρτου τοῦ παρὰ τοὺς πότους ἐιωθότος ψυχαγωγεῖν αὐτόν. (23) καὶ παρα-
 5 δοθεὶς εἰς φυλακὴν καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ διαλυθέντος εἰς φθειρῶν πλήθος οἰκείως τῆς περὶ αὐτὸν ῥαιδιουργίας κατέστρεψε τὸν βίον ἐν τῇ Μοργαν-
 10 τίνι. ἐντεῦθεν Ῥουπίλιος ἐπιτρέχων ὅλην τὴν Σικελίαν ἅμα λογάσιν ὀλίγοις θάπτον ἥπερ τις ἥλπισε παντὸς αὐτὴν ἠλευθέρωσε ληιστηρίου.

δὲ δημοτικοὶ διὰ τὸν φθόνον, ἐπὶ τῇ προφάσει τῶν δραπέτων, ἐξιόντες ἐπὶ τὴν χώραν οὐ μόνον τὰς κτήσεις διήρπαζον ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπαύλεις ἐνεπύριζον.

W) EXC. DE SENT. 387, 16—21: ὅτι τοῖς καταφαγοῦσι τοὺς λερωμένους ἰχθὺς οὐκ ἦν παῦλα τῶν κακῶν. τὸ γὰρ δαιμόνιον ὥσπερ ἐπίτηδες εἰς παραδειγματισμὸν τοῖς ἄλλοις ἅπαντας τοὺς ἀπονενομημένους περιεῖδεν ἀβοηθήτους. οὗτοι μὲν οὖν ἀκολούθως τῇ παρὰ θεῶν κολάσει καὶ τῆς διὰ τῆς ἱστορίας βλασφημίας τετευχότες ἀπῆλυσαν τῆς δικαίας ἐπιτιμήσεως.

15 109 (—) PHOT. Bibl. 244 p. 379 a 34: ἐκ τοῦ ᾠδ (sc. Διοδώρου). ὡς Ἀντίοχος IB—II ὁ βασιλεὺς, φησιν, ἐπολιόρκει τὰ Ἱεροσόλυμα, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι μέν τινας ἀντέσχον, ἐξαναλωθέντων δὲ τῶν ἐπιτρυφούντων ἡγαγκάσθησαν περὶ διαλύσεως δια-
 20 πρεσβεύσασθαι. οἱ δὲ πλείους αὐτοῖσι τῶν φίλων συνεβούλευον κατὰ κράτος αἰρήσειν τὴν πόλιν καὶ τὸ γένος ἄρδην ἀνελεῖν τῶν Ἰουδαίων. (2) μόνους γὰρ ἀπάντων ἔθνων ἀκοινωνήτους εἶναι τῆς πρὸς ἄλλο ἔθνος ἐπιμιξίας καὶ πολεμίους ὑπολαμβάνειν πάντας. ἀπεδείκνυνον δὲ καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν ὡς ἀσεβεῖς καὶ μισομένους ὑπὸ τῶν θεῶν ἐξ ἀπάσης τῆς Αἰγύπτου πεφυγαδευμένους. τοὺς γὰρ ἀλφουὺς ἡ λέπρας ἔχοντας ἐν τοῖς σώμασι καθαρμοὺ χάριν ὡς ἐναγεῖς συναθροισθέντας ὑπερορίους ἐκβεβλήσθαι· τοὺς δὲ ἐξορισθέντας καταλαβέσθαι μὲν τοὺς περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα
 25 τόπους, συστησασμένους δὲ τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος παραδόσιμον ποιῆσαι τὸ μῖσος τὸ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, διὰ τοῦτο δὲ καὶ νόμιμα παντελῶς ἐξηλλαχμένα καταδείξαι, τὸ μηδενὶ ἄλλῳ ἔθνει τραπέζης κοινωνεῖν μηδ' ἐννοεῖν τὸ παράπαν. (3) ὑπέμνησαν δὲ αὐτὸν καὶ περὶ τοῦ προγενομένου μίσους τοῖς προγόνοις πρὸς τοῦτο τὸ ἔθνος. Ἀντίοχος γὰρ ὁ προσαγορευθεὶς Ἐπιφανὴς καταπολεμήσας τοὺς
 30 Ἰουδαίους εἰσηλθὲν εἰς τὸν ἄδυτον τοῦ θεοῦ σηκόν, οἱ νόμιμον εἰσεῖναι μόνον τὸν ἱερέα. εὐρὼν δὲ ἐν αὐτῷ λίθινον ἄγαλμα ἀνδρὸς βαθυπώγωνος καθήμενον ἐπ' ὄνου, μετὰ χειρὸς ἔχον βιβλίον, τοῦτο μὲν ὑπέλαβε Μωυσέως εἶναι τοῦ κτίσαντος τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ συστησασμένου τὸ ἔθνος, πρὸς δὲ τούτοις νομοθετήσαντος τὰ μισάνθρωπα καὶ παράνομα ἔδη τοῖς Ἰουδαίοις, αὐτὸς δὲ στυγρὰ τὴν μισανθρωπίαν
 35 πάντων ἔθνων ἐφιλοτιμήθη καταλῦσαι τὰ νόμιμα. (4) διὸ τῷ ἀγάλματι τοῦ κτίστον καὶ τῷ ὑπαίθρῳ βομῶι τοῦ θεοῦ μεγάλην ὕν θύσας τὸ τε αἶμα προσέχεεν αὐτοῖς καὶ τὰ κρέα σκενάσας προσέταξε τῷ μὲν ἀπὸ τούτων ζωμῶι τὰς ἱερὰς αὐτῶν βίβλους καὶ περιεχούσας τὰ μισόξενα νόμιμα καταρῶναι, τὸν δὲ ἀθάνατον λεγόμενον παρ' αὐτοῖς λύχνον καὶ καύμενον ἀδιαλείπτως ἐν τῷ ναῷ κατασβέσαι, τῶν τε κρεῶν
 40 ἀναγκάσαι προσενέγκασθαι τὸν ἀρχιερέα καὶ τοὺς ἄλλους Ἰουδαίους. (5) ταῦτα δὴ διεξιόντες οἱ φίλοι τὸν Ἀντίοχον παρεκάλουν μάλιστα μὲν ἄρδην ἀνελεῖν τὸ ἔθνος, εἰ δὲ μὴ, καταλῦσαι τὰ νόμιμα καὶ συναναγκάσαι τὰς ἀγωγὰς μεταθέσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς μεγαλόφυχος ὢν καὶ τὸ ἥθος ἡμέρος, λαβὼν ὁμήρους ἀπέλυσε τῶν ἐγκλη-

11^a τῆς — βλασφημίας Din τῇ —αι V 27 τὸ παράπαν μηδ' ἐννοεῖν ε
 28 γενομένου ε 30 οἱ Bekker ἢ A οὐ ε 32 μωσέως ε 34 στυγρὰς Bekker
 συστήσας Ph 37 αὐτοῦ A 39 καύμενον A 40 ἀναγκάσας A

μάτων τοὺς Ἰουδαίους, φόρους τε τοὺς ὀφειλομένους πραξάμενος καὶ τὰ τείχη περιελὼν τῶν Ἱεροσολύμων. s. F 69—70.

110 (—) a) Exc. DE VIRT. I 306, 17 (= Diod. XXXIV/V 5): ὅτι Τιβέριος ὁ ^{a. 133} Γράκχος ἦν υἱὸς Τιβερίου (τοῦ) δις ὑπατευκότος καὶ πολέμους ἐπιφανεῖς καὶ μεγά-
λους κεχειρικότες, ἐτι δὲ καλῶς πεπολιτευμένοι, θυγατρίδους δὲ Ποπλίου Σκιπίωνος
τοῦ καταπεπολεμηκότος Ἀννίβαν καὶ Καρχηδονίους. ἐξ ἀμφοτέρων δὲ τῶν γονέων
ἐπισημοτάτου γένους πεφυκὼς ἰδίαι πολὺ προεῖχε τῶν ἡλικιωτῶν τῇ συνέσει τε καὶ
λόγου δεινότητι καὶ τὸ σύνολον πάσῃ παιδείᾳ, καὶ δυνάμενος παρηγοῖαν ἄγειν
πρὸς τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἀντιπραττόντων.

10 b) Exc. DE SENT. p. 386, 17 (= Diod. XXXIV/V 6, 1): καὶ συνέρχον εἰς τὴν
Ῥώμην οἱ ὄχλοι ἀπὸ τῆς χώρας ὥσπερ εἰ ποταμοὶ τινες εἰς τὴν πάντα δυναμένην
δέχεσθαι θάλατταν. οἱ δὲ ὄχλοι μετεωρισθέντες πρὸς τὸ βοηθεῖν ἑαυτοῖς, νόμον
μὲν ἔχοντες ἡγεμόνα καὶ σύμμαχον, προστάτην δὲ ἄρχοντα τὸν μῆτε χάριτος μῆτε
φόβου δοῦλον, ὑπὲρ δὲ τοῦ τὴν χώραν ἀνακτήσασθαι τῷ δήμῳ πάντα πόνον καὶ
15 κίνδυνον ὑπομένειν κεκρικότα μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς.

c) — — p. 386, 24 (= 6, 2): ἔχων πλῆθος οὐ νεοσύλλογον καὶ φυλῶδες ἀλλὰ
τὸ πρακτικώτατον τοῦ δήμου καὶ τοῖς βίοις κάρπιμον. διὸ καὶ τῆς βίας ἐν ἀμφοτέ-
ροις τοῖς μέρεσιν ταλαντευομένης καὶ τῆς ὁσιότητος δεῦρο κἀκείσε πάλιν ἐκκλινούσης,
πολλῶν μυριάδων ἡθροισμένων, τὰ μέρη βιαίως συνίσταντο καὶ καθάπερ ἐν τῇ
20 θαλάττῃ κυμάτων φαντασίαι καὶ διαθέσεις ἐγίνοντο κατὰ τὰς τοῦ πλῆθους ἐκκλησίας.

d) — — p. 387, 1 (= 7, 1): ὅτι ὁ Ὀκτάβιος μετὰ τὴν καθάραισιν οὐδ' ὁμο-
λογῶν ἑαυτὸν ἰδιώτην ὑπάρχειν οὐδ' ὡς ἄρχων τολμῶν προῆλθε τι δημαρχικὸν ἔμενε
κατὰ τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἡσυχάζων. καίτοι γε ἐξῆν αὐτὸν οὕτως ἔχειν, διε ὁ Γράκχος
εἰσέφερε ψήφισμα περὶ τῆς κατ' ἀρχὴν ἀφαιρέσεως αὐτοῦ, κἀκεῖνον ἅμα ψήφισμα
25 κυροῦν περιέχον τὴν ἀφαίρεσιν τῆς Γράκχου δημαρχίας· ἡ γὰρ ἂν ἐκάτεροι κατέ-
στησαν ἰδιῶται τῶν ψηφισμάτων ἐννόμων ὄντων, ἢ πάλιν διακατεῖχον τὴν ἀρχὴν
δοξάντων παρανόμως ἐπενηνέχθαι.

e) — — p. 387, 9 (= 7, 2): οὗτος μὲν οὖν ἀμετάπτωτον ἔχων τὴν ἐπὶ τὸν
ὄλεθρον ὁρμὴν ταχὺ τῆς προσηκούσης κολάσεως ἔτυχεν. καὶ ὁ Σκιπίων ξύλον
30 ἀρπάσας ἐκ τῶν παρακειμένων — ὁ γὰρ θυμὸς παντὸς τοῦ δοκοῦντος εἶναι δυσκόλου
περιεγένετο — * *

f) — — p. 387, 13 (= 7, 3): ὅτι προσέπεσε τοῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ἢ τοῦ
Γράκχου τελευτῇ, καὶ τὸν Ἀφρικανὸν φασιν ἐπιβοῆσαι [τοιαῦτα]· ὥς ἀπόλοιτο καὶ
ἄλλος ὅτις τοιαῦτα γε ῥέζοι.

35 111 (—) a) Exc. DE SENT. p. 389, 15 (= Diod. XXXIV/V 24): τὸ δὲ πλῆθος οὐ ^{a. 123/1}
μόνον λαβόντι τὴν ἀρχὴν (sc. C. Gracchus), ἀλλὰ καὶ μεταπορευομένοι καὶ πρὸ τοῦ
μετιέναι παρηκολούθει, καὶ καταπλέοντι ἐκ τῆς Σαρδόνης συνήντα ἐκβάντι μετ'
εὐφημίας καὶ κρότων ἐδέχετο. τοσαύτη πρὸς αὐτὸν ἦν εὐνοίας ὀχλικῆς ὑπερβολή.

b) — — p. 389, 19 (= Diod. XXXIV/V 25, 1): ὅτι ὁ Γράκχος δημηγο-
40 ρήσας (περὶ) τοῦ καταλῦσαι ἀριστοκρατίαν, δημοκρατίαν δὲ συστήσαι, καὶ ἐφικόμενος

4 <τοῦ> Din	7 τῶν ἡλ. τῇ Sal τῇ τῶν ἡλ. P	16 συρφετῶδες Din
ὄχλῳδες Herwerden	23 <πρὶν> αὐτὸν Herwerden	27 εἰσηνέχθαι Din

33 [τοιαῦτα] Jac	35 π γα γραχχου mg	37 ἐκβάντα Mai καὶ ἐκβάντα Din
38 εὐνοίας ὀχλικῆς ὑπερβολή Mai εὐνοια — ἡς — ἡς V	40 <περὶ> Din	ἀριστο- κρατίαν Mai — ἀτην V

τῆς ἀπάντων ἐδχρηστίας τῶν μερῶν, οὐκέτι συναγωνιστὰς ἀλλὰ καθάπερ αὐθέντας εἶχε τούτους ὑπὲρ τῆς ἰδίας τόλμης. δεδεκασμένους γὰρ ἕκαστος ταῖς ἰδίαις ἐλπίσιν ὥς ὑπὲρ ἰδίων ἀγαθῶν τῶν εἰσφερομένων νόμων ἔτοιμος ἦν πάντα κίνδυνον ὑπομένειν. τῶν μὲν γὰρ συγκλητικῶν τὸ δικάζειν ἀφελόμενος καὶ ἀποδείξας τοὺς ἱππεῖς 5 κριτὰς τὸ χεῖρον τῆς πολιτείας τοῦ κρείττονος κύριον ἐποίησε καὶ τὴν προϋπάρχουσαν τῷ συνεδρίῳ πρὸς τοὺς ἱππεῖς σύμπνοιαν διαστήσας βαρὺν τὸν ὄχλον κατ' ἀμφοτέρων κατεσκεύασε, διὰ δὲ τῆς πάντων διχοστασίας ἑαυτῷ δυναστείαν κατασκευάζων καὶ τὸ κοινὸν ταμειὸν εἰς αἰσχρὰς καὶ ἀκαίρους δαπάνας καὶ χάριτας ἀναλλασκων εἰς ἑαυτὸν πάντα ἀποβλέπειν ἐποίησε, καὶ τῇ μὲν τῶν δημοσι(ων)ῶν τόλμῃ καὶ 10 πλεονεξίᾳ τὰς ἐπαρχίας ἀπορροίφας ἐπεσπάσατο παρὰ τῶν ὑποτεταγμένων δίκαιον μίσος κατὰ τῆς ἡγεμονίας, τοῖς δὲ στρατιώταις διὰ τῶν νόμων τὰ τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς αὐθηρὰ καταχαρισάμενος ἀπειθείαν καὶ ἀναρχίαν εἰσήγαγεν εἰς τὴν πολιτείαν. τῶν γὰρ ἀρχόντων καταφρονήσας κατεξανίσταται καινοτομῶν. ἐκ δὲ τούτων τῶν ἐθῶν ὀλέθριος ἀνομία καὶ πόλεως ἀνατροπὴ γίνεται.

15 **c) Exc. De sent. p. 390, 10 (= 25, 2):** ὅτι ὁ Γράκχος ἐπὶ τοσοῦτο προέβη δυναστείας καὶ ὕβρεως, ὥστε τῶν ὄχλων κρινάντων ἐκβαλεῖν τὸν Ὀκτάνιον ἐκ τῆς πόλεως ἀφῆκεν αὐτὸν εἰπὼν τῷ δήμῳ διότι ταύτην χάριν δίδωσι τῇ μητρὶ προεντετευγμένος ὅπ' αὐτῆς.

d) — — p. 390, 14 (= 26): ὅτι ὁ Ποπ(ι)λιος μετὰ δακρύων ὑπὸ τῶν ὄχλων 20 προεπέμψθη ἐκβαλλόμενος ἐκ τῆς πόλεως. οὐ γὰρ ἠγνόει τὸ πλῆθος τὸ τῆς ἐκβολῆς ἄδικον, ἀλλὰ τῇ κατ' αὐτοῦ ὁμοδοκίᾳ δεκαζόμενον ἀπεστέρητο τῆς μισοπονηροῦσης παρηγορίας.

e) — — p. 390, 18 (= 27): ὅτι ἐπτακαίδεκα φυλαὶ τὸν νόμον ἀπεδοκίμαζον, 25 ἄλλαι δὲ ταύταις ἴσαι παρεδέχοντο· τῆς δὲ ὀκτωκαίδεκάτης διαριθμουμένης μία πῆφος ὑπερῆρε τῶν κυρούντων τὸν νόμον. τῆς δὲ τοῦ δήμου κρίσεως εἰς οὕτω μικρὰν ῥοπὴν συγκλειομένης ὁ Γράκχος ἡγωνία ὥς ὑπὲρ τοῦ ζῆν κινδυνεύων, τῇ δὲ προσθήκῃ μιᾶς γνώμης μαθὼν ἑαυτὸν νικῶντα μετὰ χαρᾶς ἀνεφθέγγετο 'τὸ μὲν ξίφος ὑπὸκειται τοῖς ἐχθροῖς, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὥς ἂν ἡ τύχη βραβεύσῃ στέζομεν'.

f) Exc. De ins. p. 207, 15—34 (= 28 a): ὅτι πολλοὺς ἔχων τοὺς συναγωνιστὰς 30 ἀντετάττετο ὁ Γράκχος· καὶ αἰ καὶ μᾶλλον ταπεινούμενος καὶ παρὰ προσδοκίαν ἀποπίπτων εἰς λύτταν τινὰ καὶ μανιώδῃ διάθεσιν ἐνέπιπτε. συναγαγὼν γὰρ τοὺς συνωμότας εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν καὶ μετὰ τοῦ Φλάκ(κ)ου συνεδρεύσας ἔκρινε τοῖς ὅπλοις δεῖν κρατεῖν τῶν ἀντιπραττόντων καὶ τὰς χεῖρας τοῖς τε ἄρχουσι καὶ τῇ συγκλήτῳ προσφέρειν. διὸ παρεκελεύσατο πᾶσιν ὑπὸ ταῖς τηβένναις φέρειν ξίφη 35 καὶ συνακολουθοῦντας αὐτῷ τὸν νοῦν προσέχειν τοῖς παραγγελλομένοις. Ὀπιμίου δὲ βουλευομένου εἰς τὸ Καπετώλιον περὶ τοῦ συμφέροντος ὤρησεν ἐκεῖσε μετὰ τῶν καχετῶν. ἐδρῶν δὲ τὸν νεῶ προκατειλημμένον καὶ πλῆθος τῶν ἀρίστων ἡθροισμένον ἀπεχώρησεν εἰς τὴν ὀπίσω τοῦ νεῶ στοᾶν ἀδημονῶν καὶ ποινηλατούμενος. οὕτω δ' αὐτοῦ παροιστηκότος, Κόιντός τις συνήθειαν ἔχων πρὸς αὐτὸν προσέπεσε 40 τοῖς γόνασιν αὐτοῦ δεόμενος μηδὲν βλῖαιον ἢ ἀνήκεστιον πράξαι κατὰ τῆς πατρίδος. ὁ δὲ τυραννικῶς ἤδη διεξάγων αὐτὸν μὲν προέωσε πρηνῇ ἐπὶ τὴν γῆν, τοῖς δὲ ἀκολου-

5 κύριον Mai χεῖρον V	9 δημοσιωνῶν Herwerden δημοσίων V	10 ὑπορρίφας Herwerden
12 καταχαρισάμενος Din	καταχωρησάμενος V	13 καταφρόνησις? Boissevain
καινοτομῶν: καὶ τῶν νόμων Din	19 Ποπίλιος Mai	
Πόπλιος V	21 τῇ — ὁμοδοκίαι Dindorf τὴν —ίαν V	27 προσθήκη Mai
—κης V	28 ἐπίκειται C Mueller	βραβεύσῃ Din —σοι V
30 Γράκχος edd βράκχος S	32 Φλάκ(κ)ου S	34 τηβένναις edd τι — S

20 κατ' ἀρετὴν Sal μετ' ἀρετὴν P	25 προεκάθισαν Din —ησαν P	29 ἐκ
Πεσινοῦντος Val ἐκ πεσεῖν οὕτως P	31 τὸν ἄριστον Sal τῶν ἀρίστων P	
ἀγαθὴν· ἀρίστην?	32 [γενομένης] Sal	36 Ἀνμβαζικόν Din
λέγων P		37 λέγειν Sal

σωζομένης μὲν τῆς Καρχηδόνας ὁ ἀπὸ ταύτης φόβος ἠνάγκαζεν ὁμονοεῖν τοὺς Ρωμαίους καὶ τῶν ὑποτεταγμένων ἐπεικῶς καὶ ἐνδόξως ἄρχειν, ὃν οὐδὲν κάλλιον ἐστὶν πρὸς ἡγεμονίας διαμονήν τε καὶ αὐξήσειν· ἀπολομένης δὲ τῆς ἀντιπάλου πόλεως προδότηλος ἦν ἐν μὲν τοῖς πολίταις ἐμφύλιος πόλεμος ἐσόμενος, ἐκ δὲ τῶν συμμάχων ἀπάντων μῖσος εἰς τὴν ἡγεμονίαν διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν ἀρχόντων πλεονεξίαν τε καὶ παρανομίαν. (6) ἅπερ ἅπαντα συνέβη τῇ Ῥώμῃ μετὰ (τὴν) τῆς Καρχηδόνας κατασκαφῆν· καὶ γὰρ ἐπικίνδυνοι δημαγωγαὶ καὶ χώρας ἀναδασμοὶ καὶ συμμάχων ἀποστάσεις μεγάλαι καὶ ἐμφύλιοι πόλεμοι πολυτετεῖς καὶ φοβεροὶ καὶ τᾶλλα τὰ προσαγορευθέντα ὑπὸ τοῦ Σκιπίωνος ἠκολούθησεν. (7) ὁ τοῦτου δὲ υἱὸς πρεσβύτης ἦν τὴν ἡλικίαν καὶ Τιβέριον Γράκχον τυραννεῖν ἐπιχειροῦσαντα ταῖς ἰδίαις χερσὶν ἀπέκτεινε, προηγουμένου τῆς συγκλήτου. τῆς δὲ † συγκλήτου ἀγανακτοῦσης καὶ τεθηρωμένης πρὸς τοὺς τὸν φόνον δράσαντας, ἔτι δὲ τῶν δημάρχων καθ' ἓνα τῶν συγκλητικῶν προαγαγόντων ἐπὶ τὰ ἔμβολα καὶ ἐπερωτῶντων τίς ἐστὶν ὁ ἀνελών, οἱ μὲν ἄλλοι ἅπαντες κατεπιτηχότες τὴν τῶν ὄχλων ὁρμὴν καὶ βίαν ἠροῦντο καὶ ἰὰς ἀποκρίσεις ἐξηλλάττοντο, ὁ δὲ Σκιπίων μόνος ὡμολόγησεν ὅφ' ἑαυτοῦ γεγονέναι τὴν ἀναίρεσιν, ἐπειπὼν ὅτι τοὺς μὲν ἄλλους ὁ Γράκχος ἐλάτθανεν ἐπιτιθέμενος τυραννίδι, ἑαυτὸν δὲ καὶ τὴν σύγκλητον οὐκ ἔλαθεν. ὁ δὲ ὄχλος καίπερ ἀγανακτῶν ἠσυχάσεν ἐντραπείς τὸ βάρος καὶ τὴν παρηγοίαν τάνδρος. (8) ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ τοῦτου υἱὸς [[κατὰ τὸν ὑποκειμενον ἐνιαυτὸν τελευτήσας]] ἀδωροδόκητος μὲν ἅπαντα τὸν βίον διετέλεσεν, μετασχὼν δὲ τῆς πολιτείας καὶ τῷ βίῳ πρὸς ἀλήθειαν ἀλλ' οὐ τοῖς λόγοις μόνους φιλοσοφῆσας ἀκόλουθον ἔσχε τῇ τοῦ γένους διαδοχῇ καὶ τὴν τῆς ἀρετῆς κληρονομίαν.

113 (—) PLUTARCH. Marius 21, 7: Μασσαλιήτας μέντοι λέγουσι τοῖς ὁστέοις (der bei Aquae Sextiae gefallen) περιθριγκῶσαι τοὺς ἀμπελῶνας, τὴν δὲ γῆν, τῶν νεκρῶν καταναλωθέντων ἐν αὐτῇ καὶ διὰ χειμῶνος ὁμβρῶν ἐπιπεσόντων, οὕτως ἐκλιπανθῆναι καὶ γενέσθαι διὰ βάθους περίπλεω τῆς σηπεδόνας ἐνδόσης, ὥστε καρπῶν ὑπερβάλλον εἰς ὥρας πλήθος ἐξεγκεῖν καὶ μαρτυροῦσαι τῷ Ἀρχιλόχῳ (F 148 B¹) λέγοντι πιαίνεσθαι πρὸς τοῦ τοιοῦτου τὰς ἀρούρας. (8) ἐπεικῶς δὲ ταῖς μεγάλαις μάχαις ἐξαισίους ὑετοὺς ἐπικαταροῦνυσθαι λέγουσιν, εἴτε δαιμονίου τινὸς τὴν γῆν καθαροῖς καὶ διυπετέουσιν ἀγνίζοντος ὕδασι καὶ κατακλύζοντος, εἴτε τοῦ φόνου καὶ τῆς σηπεδόνας ἐξανείσης ὕγραν καὶ βαρεῖαν ἀναδυμίαςιν, ἣ τὸν ἀέρα συνίστησιν, εὐτρεπτον ὄντα καὶ ῥαΐδιον μεταβάλλειν ἀπὸ σμικροτάτης ἐπὶ πλείστον ἀρχῆς.

114 (—) DIOD. II 49—54, 1: ἡ δὲ ἐχομένη τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου χώρας Ῥ^α Ἀραβία τοσοῦτο διαφέρει ταύτης ὥστε διὰ τὸ πλήθος τῶν ἐν αὐτῇ φρυγμένων καρπῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν Εὐδαίμονα Ἀραβίαν προσαγορευθῆναι. (2) κάλαμον μὲν γὰρ καὶ σχοῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὕλην τὴν ἀρωματίζουσαν πολλὴν φέρει καὶ καθόλου παντοδαπὰς φύλλων εὐωδίας, καὶ τῶν ἀποσταζόντων δακρυῶν ὁσμαῖς ποικίλαις διείληπται· τὴν τε γὰρ σμύρναν καὶ τὸν προσφιλέστατον τοῖς θεοῖς εἰς τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διατόμιπμον λιβανωτὸν [ἀπ' αὐτῆς] αἱ ταύτης ἐσχατιαὶ φέρουσι. (3) τοῦ δὲ κόστου καὶ κασίης, ἔτι δὲ κινναμώμου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων χόρτοι καὶ θάμνοι βαθεῖαι τοσαῦται πεφύκασιν ὥστε τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις σπανίως ἐπὶ βωμοῦς θεῶν τιθέμενα παρ' ἐκείνοις καὶ κλιβάνων ὑπάρχειν ἐκκαύματα, καὶ τὰ παρὰ τοῖς

6 (τὴν) Val 11 τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτοῦντος κτλ. Val τῆς δὲ πληθὺς Büttner-Wobst τῆς δὲ πόλεως? 19 κατὰ — τελευτήσας in dieser form zusatz Diodors 26 ἀνάπλεω Phot v. l. ἐνδυ(ν)ούσης 28 τοῦ τοιοῦτου G Phot AB τὸ τοιοῦτο(ν) cett 29 τὴν γῆν: τοῖς Phot τὴν γῆν τοῖς? 37 ποικίλως? 39 πᾶσαν C ἅπασαν cett [ἀπ' αὐτῆς] Reiske 40 οἱ χόρτοι C

ἄλλοις μικρῶι δείγματι ὑπάρχοντα παρ' ἐκείνοις στιβάδας οἰκειτικὰς ἐπὶ τῶν οἰκῶν παρῆχεσθαι. τό τε καλούμενον κινάμωμον διάφορον χρεῖαν παρεχόμενον καὶ ῥήτινη καὶ τερεβινθος ἄπλματος εὐώδης φύεται περὶ τοὺς τόπους. (4) ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν οὐ μόνον ἐλάτῃ καὶ πεύκῃ φύεται δαφυλῆς, ἀλλὰ καὶ κέδρος καὶ ἄρκενθος ἄπλματος καὶ
 5 τὸ καλούμενον βόρατον. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλαι φύσεις εὐώδεις καρποφοροῦσαι τὰς ἀπορροίας καὶ προσπνεύσεις ἔχουσι τοῖς ἐγγίσασι προσηνεστάτας. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ τῆς γῆς ἔχει τι φυσικὸν ἑνατμον καὶ θυμιάμασιν ἡδέσιν ἑοικός. (5) διὸ καὶ κατὰ τινας τόπους τῆς Ἀραβίας ὀρυττομένης τῆς γῆς εὐρίσκονται φλέβες εὐώδεις (F 96?), ὧν μεταλλευόμενον ἐξαίσιον τὸ μέγεθος λατομῖαι γίνονται. ἐκ δὲ τούτων τὰς οἰκίας
 10 συλλέγοντες κατασκευάζουσιν· αἷς ὅταν ἐκ τοῦ περιέχοντος προσπέσωσι ψέκαδες, τὸ διατηκόμενον ὑπὸ τῆς ἱκμάδος συρρεῖ εἰς τὰς ἀρμογὰς τῶν λίθων καὶ πηγνύμενον συμφνεῖς ἀπεργάζεται τοίχους. (50) μεταλλεύεται δὲ κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ ὁ προσ- ἀγορευόμενος ἄπυρος χρυσός, οὗχ ὥσπερ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκ ψηγμάτων καθεψό-
 15 μενος ἀλλ' εὐθύς ὀρυττόμενος εὐρίσκεται, τὸ (μὲν) μέγεθος καρύσις κασταναικοῖς παραπλήσιος, τὴν δὲ χροάν οὕτω φλογώδης ὥστε τοὺς ἐντιμοτάτους λίθους ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐνδεθέντας ποιεῖν τὰ κάλλιστα τῶν κοσμημάτων.

(2) θρεμμάτων τε παντοδαπῶν τοσοῦτο κατ' αὐτὴν ὑπάρχει πλῆθος ὥστε ἔθνη πολλὰ νομάδα βίον ἡρμημένα δύνασθαι καλῶς διατρέφεσθαι, οἷτον μὲν μὴ προσ-
 20 δεόμενα, τῇ δ' ἀπὸ τούτων δαφυλείαι χορηγούμενα. θηρίων τε πλῆθος ἀλκίμων ἢ προσορρίζονσα τῇ Συρίαι τρέφει· καὶ γὰρ λέοντας καὶ παρδάλεις ἐν αὐτῇ πολλῶι πλείονας καὶ μείζους καὶ ταῖς ἀλκαῖς διαφόρους πεφυκέναι ἥπερ ἐν τῇ Λιβύῃ συμβέβηκε· πρὸς δὲ τούτοις οἱ καλούμενοι Βαβυλώνιοι τίγρεις. (3) φέροι δὲ καὶ ζῶια διφυῆ καὶ μειγμένα ταῖς ἰδέαις, ὧν αἱ μὲν ὀνομαζόμεναι στρουθοκάμηλοι περιειλήφασιν τοῖς τύποις μίγματα χηνῶν καὶ καμήλων ἀκολούθως τῇ προσηγορίαι.
 25 τὸ μὲν γὰρ μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλῳ παραπλήσιον, τὰς δὲ κεφαλὰς πεφρικνίας θυρεῖ λεπταῖς, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς μεγάλους καὶ κατὰ τὴν χροάν μέλανας, ἀπαράλλακ-
 30 τοὺς κατὰ τὸν τύπον καὶ τὸ χρῶμα τοῖς τῶν καμήλων. (4) μακροτράχηλον δ' ὑπάρχον ῥύγχος ἔχει βραχὺ παντελῶς καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένον. ἐπτέρωται δὲ ταρσοῖς μαλακῶς τετριχωμένοις, καὶ ὄσσι σκέλεσι στηριζόμενον καὶ ποσὶ διχῆλοις χερσαῖον ἅμα φαίνεται
 35 καὶ πτηνόν. (5) διὰ δὲ τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἐξῆραι καὶ πέτεσθαι κατὰ τῆς γῆς ὡκείως ἀκροβατεῖ, καὶ διαωκόμενον ὑπὸ τῶν ἱππέων τοῖς ποσὶ τοῖς ὑποπίπτοντας λίθους οὕτως εὐτόνως ἀποσφενδοναῖ πρὸς τοὺς διώκοντας ὥστε πολλὰκις καρτεραῖς πληγαῖς αὐτοὺς περιπίπτειν. (6) ἐπειδὴν δὲ περικατάληπτον ἦι, τὴν κεφαλὴν εἰς
 40 τινὰ θάμνον ἢ τοιαύτην σκέπην ἀποκρύπτεται, οὗχ, ὥς οἴονται τινες, ἀφροσύνη καὶ νοθρότητι ψυχῆς διὰ τὸ μὴ βλέπειν ἑτέρους μηδ' αὐτὸ βλέπεσθαι διαλάμβανον ὅφ' ἑτέρων, ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ σώματος ἔχειν τοῦτο τὸ μέρος ἀσθενέστατον σκέπην αὐτῷ πρὸς σωτηρίαν περιποιεῖ. (7) ἀγαθὴ γὰρ ἡ φύσις διδάσκαλος ἅπασιν τοῖς ζώοις πρὸς
 διατήρησιν οὐ μόνον ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν γεννωμένων, διὰ τῆς συγγενοῦς φιλοζωίας τὰς διαδοχὰς εἰς αἰδίων ἄγουσα διαμονῆς κύκλον. (51) αἱ δὲ καλούμεναι καμηλο-
 40 παρδάλεις τὴν [μὲν] μῆξιν ἁμφοτέρων ἔχουσι τῶν ἐν τῇ προσηγορίαι περιειλημμένων ζώων. τῶι μὲν γὰρ μεγέθει μικρότεροι τῶν καμήλων εἰσὶ καὶ βραχυτραχηλότεραι,

7 ἡδέσιν: εὐώδεσιν Π 10—11 τὸ διατηκόμενον Wesseling διὰ τὸ (om D) τηκόμενον Diod 11 ὑπὸ Din ἀπὸ Diod ἀρμάς D 14 (μὲν) Jac 17 τε: δέ? 24 πτηνῶν Rhodomannus 25 πεφρικνίας Cobet πεφρικνίας Diod 28 μαλακῶς Vogel μαλακοῖς Diod 29 τετριχωμένοις CD καὶ τ. cett 34 ἢ τινὰ D 36 αὐτῷ Diod vulg 37 περιποιεῖν Reiske περιποιεῖν vulg 39 διαδοχὰς: διαμονὰς D διαμονῆς: διαδοχῆς C 39—40 καμηλοπάρδες D [μὲν] Din

τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὴν τῶν ὀμμάτων διάθεσιν παρδᾶλει παρεμφερεῖς διατετύπονται. τὸ δὲ κατὰ τὴν ὀράχιν κύρωμα παρεμφερὲς ἔχουσαι καμῆλοι τῷ χρώματι καὶ τῇ τριχώσει παρδᾶλεσιν ὅμοιασιν· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν οὐρὰν μακρὰν ἔχουσαι τὴν τοῦ θηρίου φύσιν ἀποτυπώνται. (2) γίνονται δὲ καὶ τραγέλαφοι καὶ βούβαλοι καὶ ἄλλα πλείω γένη δίμορφα ζώων καὶ τὴν σύνθεσιν ἐκ τῶν πλείστον τὴν φύσιν κεχωρισμένων ἔχοντα, [[περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος μακρὸν ἂν εἴη γράφειν]].

(3) δοκεῖ γὰρ ἡ συνεγρίζουσα χώρα τῇ μεσημβρίᾳ τὴν ἀφ' ἡλίου δύναμιν ζωτικωτάτην οὖσαν πολλὴν ἐμπνεῖσθαι καὶ διὰ τοῦτο πολλῶν καὶ ποικίλων, ἔτι δὲ καλῶν ζώων φύσεις γεννᾶν. (4) διὰ δὲ τὰς αὐτὰς αἰτίας κατὰ μὲν τὴν Αἴγυπτον τοὺς τε κροκοδείλους φύεσθαι καὶ τοὺς ποταμίους ἵππους· κατὰ δὲ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν τῆς Λιβύης ἔρημον ἐλεφάντων τε πλήθος καὶ παντοδαπῶν ὄφεων τε καὶ τῶν ἄλλων θηρίων καὶ ὁρακόντων ἐξηλλαγμένων τοῖς τε μεγέθεσι καὶ ταῖς ἀλκαῖς· ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐλέφαντας ὑπερβάλλοντας τοῖς τε ὄγκοις καὶ πλήθεισιν, ἔτι δὲ ταῖς ἀλκαῖς. (52) οὐ μόνον δ' ἐν ταύταις ταῖς χώραις ζῶια γεννᾶται ταῖς ἰδέαις ἐξηλλαγμένα διὰ τὴν ἀφ' ἡλίου συνεργίαν καὶ δύναμιν, ἀλλὰ καὶ λίθων παντοίων ἐκφύσεις διάφοροι ταῖς χροαῖς καὶ ταῖς λαμπρότησι διαφανεῖς. (2) τοὺς γὰρ κρυστάλλους λίθους ἔχειν τὴν σύστασιν ἐξ ὕδατος καθαροῦ, παγέντος οὐχ ὑπὸ ψύχους ἀλλ' ὑπὸ θείου πυρὸς δυνάμεως, δι' ἣν ἀσιήπτους μὲν αὐτοὺς διαμένειν, βαφῆναι δὲ πολυμόρφως ἀναθυμιάσει πνεύματος. (3) σμαράγδους γὰρ καὶ τὰ καλούμενα βηρύλλα κατὰ τὰς ἐν τοῖς χαλκουργείοις μεταλλείαις γινόμενα διὰ τὴν ἀπὸ τῶν θείων βαφῆν καὶ σύνθεσιν συγχρώζεσθαι· τοὺς δὲ χρυσολίθους ὑπὸ καπνώδους ἀναθυμιάσεως ἡλίου θερμότητι φουομένους λέγουσι τυγχάνειν τούτου τοῦ χρώματος. (4) διὸ καὶ τοὺς ὀνομαζομένους ψευδοχρύσους κατασκευάζεσθαι διὰ τοῦ θνητοῦ καὶ ὑπ' ἀνθρώπων γεγονότος πυρὸς βαπτομένων τῶν κρυστάλλων· τὰς δὲ τῶν ἀνθρώκων φύσεις φωτὸς δύναμιν ἐμπληθεῖσαν τῇ πῆξει φασὶν ἀποτελεῖν τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον τὰς ἐν αὐτοῖς διαφοράς. (5) παραπλησίως δὲ καὶ τὰς τῶν ὀρνέων μορφὰς ἐπιχρώζεσθαι, τὰς μὲν ὀλοπορφύρους φαινόμενας, τὰς δὲ κατὰ μέρος παντοίαις χροαῖς διειλημμένας· τὰ μὲν γὰρ φλόγινα, τὰ δὲ κροκώδη, τινὰ δὲ σμαραγδί-ζοντα, πολλὰ δὲ χρυσοειδῆ φαίνεσθαι κατὰ τὰς πρὸς τὸ φῶς ἐγκλίσεις αὐτῶν, καὶ καθόλου πολυειδεῖς καὶ δυσεξηγητούς ἀποτελεῖσθαι χροάς· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς κατ' οὐρανὸν Ἰριδος ὁραῖσθαι γινόμενον ὑπὸ τοῦ περὶ τὸν ἥλιον φωτός. (6) ἐκ δὲ τούτων τοὺς φυσιολόγους συλλογίζομένους ἀποφαίνεσθαι διότι καὶ τὴν ἀνωθεν τῆς τῶν προειρημένων ἐκφύσεως ποικιλίαν ἔβαψεν ἡ συγγενὴς θερμοασία, συνεργήσαντος ἡλίου τοῦ ζωοποιούντος τὰς ἐκάστων μορφὰς. (7) καθόλου δὲ καὶ τῆς περὶ τὰ ἀνθη διαφορὰς τῆς χροᾶς καὶ τῆς τῆς γῆς ποικιλίας τοῦτον ὑπάρχειν αἴτιον καὶ δημιουργόν· οὐ τὴν φυσικὴν ἐνέργειαν τὰς θνητὰς τέχνας μιμησαμένας βάπτειν ἕκαστα καὶ ποικίλλειν, μαθητοῖας γενομένας τῆς φύσεως. (8) τὰ μὲν γὰρ χρώματα τὸ φῶς ἀπεργάζεσθαι, τὰς δὲ ὁσμὰς τῶν καρπῶν καὶ τὰς ιδιότητας τῶν χυλῶν, ἔτι δὲ τὰ μεγέθη τῶν ζώων καὶ τὰς ἐκάστων διαθέσεις, πρὸς δὲ τούτοις τὰς τῆς γῆς ιδιότητας γεννᾶν τὴν περὶ τὸν ἥλιον θερμοασίαν, εἰς πολυτραφῆ χώραν καὶ γόνιμον ὕδωρ ἐνθάλλουσιν καὶ δημιουργὸν γινομένην τῆς ἐκάστου φύσεως. (9) διόπερ οὔτε ἡ Παρία λύγδος οὐτ' ἄλλη θαυμαζομένη πέτρα τοῖς Ἀραβίοις λίθοις ἐξισωθῆναι δύναται, ὧν λαμπροτάτη

1 παρεμφερεῖς Hertlein — εἰ C προσεμφερῆ D 5 τῇ φύσει II 9 καλῶν: μεγάλων ο. καλῶν καὶ μεγάλων? 19 πολυμόρφωι Reiske 22 θερμότητος C φουομένης Vogel 23 ψευδοχρυσ(ολίδ)ους Salmasius 24—25 ταῖς — φύσεις Vogel 25 ἐμπληθεΐσας? φασὶν Rhodomannus φύσιν Diod 31 ἱριος D 32—33 [τῆς] τ. πρ. ἐκ φύσεως Reiske 41 λίγος, λίθος dett λ * * * D

μὲν ἡ λευκότης, βαρύτερος δὲ ὁ σταθμός, ἡ δὲ λειότης ὑπερβολὴν ἑτέροις οὐκ ἀπολεί-
 πονσα. αἰτία δὲ τῆς χώρας τῆς κατὰ μέρος ιδιότητος, καθάπερ προεῖπον, ἡ περὶ
 τὸν ἥλιον δύναμις, θερμασάει μὲν πῆξασα, ξηρότητι δὲ πιλήσασα, φέγγει δὲ λαμ-
 πρύνασα. (53) διὸ καὶ τὸ τῶν ὀρνέων γένος πλείστης θερμασίας κεκοινωνηκός
 ἐγένετο διὰ μὲν τὴν κουφότητα πτηνόν, διὰ δὲ τὴν ἀφ' ἡλίου συνεργίαν ποικίλον,
 καὶ μάλιστα κατὰ τὰς προ(σ)κειμένας ἡλίωι χώρας. (2) ἡ μὲν γὰρ Βαβυλωνία ταῶνων
 ἐκτρέφει πληθὺς παντοίαις χροαῖς ἐπηνθισμένων, αἱ δὲ τῆς Συρίας ἐσχατιαὶ ψιττακοὺς
 καὶ πορφυρίαντας καὶ μελεαγρίδας καὶ ἄλλας ζώων ἰδίας φύσεις τοῖς χρώμασι καὶ
 ποικίλᾳ συγκρίσεις. (3) ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ κατὰ τὰς ἄλλας χώρας τῆς γῆς τὰς
 10 κατὰ τὴν ὁμοίαν κραῖναι κειμένας, λέγω δ' Ἰνδικὴν καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν, ἔτι
 δὲ Αἰθιοπίαν καὶ τινὰ μέρη τῆς Λιβύης. (4) ἀλλὰ τῆς μὲν πρὸς ἀνατολὰς κεκλιμένης
 πιστέρας οὐσης εὐγενέστερα καὶ μείζονα φύεται ζῶια, τῆς δ' ἄλλης ἀεὶ κατὰ τὸν τῆς
 ἀρετῆς λόγον ἕκαστα ταῖς διαθέσεσι γεννᾶται. (5) ὁμοίως δὲ καὶ τῶν δένδρων οἱ
 15 φοίνικες κατὰ μὲν τὴν Κολίην οἱ καρυτοὶ προσαγορευόμενοι γεννῶνται, διάφοροι
 κατὰ τε τὴν γλυκύτητα καὶ τὸ μέγεθος, ἔτι δὲ τοὺς χυμούς. (6) τούτων δὲ πολλῶι
 μείζους κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν Βαβυλωνίαν ὄραν ἔστι γινομένους, κατὰ μὲν τὸ
 μέγεθος ἕξ δακτύλων ὄντας, τῇ δὲ χροαὶ τοὺς μὲν μηλίλους, τοὺς δὲ φοινικοὺς,
 ἐνίους δὲ πορφυρίζοντας, ὥσθ' ὅπ' αὐτῶν ἅμα καὶ τὴν ὄψιν τέρεσθαι καὶ τὴν
 20 γεῦσιν ψυχαγωγείσθαι. τὰ δὲ στελέχη τῶν φοινίκων τὸ μὲν μήκος ἀέριον ἔχει, τὴν
 δὲ περιφέρειαν ψιλὴν πανταχόθεν μέχρι τῆς κορυφῆς. (7) ἀκρόκομα δ' ὄντα διαφό-
 ρους ἔχει τὰς ἀπὸ τῆς κόμης διαθέσεις· τὰ μὲν γὰρ πάντι τοὺς ῥάδικας ἔχει περικεχυ-
 μένους καὶ κατὰ μέσον ἐκ τινος περιοραγέντος φλοιοῦ βοτρυνώδη καρπὸν ἀνίησι, τὰ
 δὲ ἑφ' ἐν μέρους ἔχοντα κεκλιμένας τὰς ἐπὶ τῆς κορυφῆς κόμας σχηματισμὸν ἀποτελεῖ
 25 λαμπάδος ἀπαίδυσομένης, ἔνια δ' ἐπ' ἀμφότερα τὰ μέρη περικλώμενα καὶ διπλῇ
 τῇ καταθέσει τῶν κλάδων ἀμφίχαιτα γινόμενα γραφικὴν ἀποτελεῖ τὴν πρόσοψιν.

115 (—) STRABON III 5, 11: αἱ δὲ Καττιτερίδες δέκα μὲν εἰσι, κεῖνται δ'
 ἐγγὺς ἀλλήλων, πρὸς ἄρκτον ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀρτάβρων λιμένος πελάγαι. μία δ' αὐτῶν
 ἔρημος ἐστὶ· τὰς δ' ἄλλας οἰκοῦσιν ἄνθρωποι μελάγχλαινοι, ποθήρεις ἐνδεδυκότες
 30 τοὺς χειῶνας, ἐξωσμένοι περὶ τὰ στέρνα, μετὰ ῥάβδων περιπατοῦντες, ὅμοιοι ταῖς
 τραγικαῖς Ποιναῖς. ζῶσι δ' ἀπὸ βοσκημάτων νομαδικῶς τὸ πλεόν. μέταλλα δὲ
 ἔχοντες καττιτέρον καὶ μολύβδου κέραμον ἀντὶ τούτων καὶ τῶν δερμάτων διαλλάτ-
 τονται καὶ ἄλας καὶ χαλκώματα πρὸς τοὺς ἐμπόρους. πρότερον μὲν οὖν Φοίνικες
 μόνον τὴν ἐμπορίαν ἐστελλον ταύτην ἐκ τῶν Γαδείρων κρύπτοντες ἅπασιν τὸν πλοῦν·
 35 τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐπακολουθοῦντων ναυκλήρωι τινί, ὥπως καὶ αὐτοὶ γνοῖεν τὰ ἐμπόρια,
 φθόνου ὁ ναύκληρος ἐκὼν εἰς τέναγος ἐξέβαλε τὴν ναῦν· ἐπαγαγὼν δ' εἰς τὸν αὐτὸν
 ὄλεθρον καὶ τοὺς ἐπομένους αὐτὸς ἐσώθη διὰ ναυαγίου καὶ ἀπέλαβε δημοσίαι τὴν
 τιμὴν ὧν ἀπέβαλε φορτίων. οἱ Ῥωμαῖοι δὲ ὁμῶς πειρώμενοι πολλάκις ἐξέμαθον
 τὸν πλοῦν. ἐπειδὴ δὲ καὶ Πόπλιος Κράσος (96—94 a. Chr.) διαβάς ἐπ' αὐτοὺς
 40 ἔγνω τὰ μέταλλα ἐκ μικροῦ βάθους ὀρυττόμενα καὶ τοὺς ἄνδρας εἰρηναίους ἐκ περ-
 νοσίας ἦδη, τὴν θάλατταν ἐργάζεσθαι ταύτην τοῖς ἐθέλουσιν ἐπέδειξε, καίπερ οὖσαν
 πλείω τῆς διειρογούσης [εἰς] τὴν Πρεττανικὴν. F 47 p. 254, 10; 117 c. 38, 4.

6 προσκειμένας Jac	ἡλίου II	9 τὰς τῆς γῆς D	11 κεκλιμένης:
κειμένης C	14 μικροὺς C	21 ὑψιλὴν C ὑψηλὴν D	24 ὅφ' ἐν C
τράγοις ταῖς ὑπῆναις B(?)	32 μολύβδου AE	34 ἐμπορείαν AB	35 ἐμπο-
ρεῖα Str	37 αὐτὸς Xylander αὐτοῖς Str	42 [εἰς] Corais	Βρεττανικὴν B

116 (—) Diod. V 25—32: ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς τῶν Γαλατῶν προσηγορίας διήλ- κρ
θομεν (c. 24), καὶ περὶ τῆς χώρας αὐτῶν δέον ἐστὶν εἰπεῖν. ἡ τοίνυν Γαλατία κατοικεῖται μὲν ὑπὸ πολλῶν ἐθνῶν διαφόρων τοῖς μεγέθεσι· τὰ μέγιστα γὰρ αὐτῶν σχεδὸν εἴκοσι μυριάδας ἀνδρῶν ἔχει, τὰ δ' ἐλάχιστα πέντε μυριάδας, ὧν ἐν ἐστί πρὸς
5 Ῥωμαίους ἔχον συγγένειαν παλαιὰν καὶ φιλίαν τὴν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων διαμένουσιν.

(2) κειμένη δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους χειμέριός ἐστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. κατὰ γὰρ τὴν χειμερινὴν ὥραν ἐν ταῖς συννεφείαις ἡμέραις ἀντὶ μὲν τῶν ὕμνων χιόνι πολλῇ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς αἰθρίας κρυστάλλοι καὶ πάγοις ἐξαι-
10 σίοις πλήθει, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ πηγνύμενοι διὰ τῆς ἰδίας φύσεως γεφυροῦνται. οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες δόδεται κατ' ὀλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν, ἀλλὰ καὶ στρατοπέδων μυριάδες μετὰ σκευοφόρων καὶ ἀμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται.

(3) πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ποταμῶν ῥεόντων διὰ τῆς Γαλατίας καὶ τοῖς
15 ῥεῖθροις ποικίλως τὴν πεδιάδα γῆν τεμνόντων, οἱ μὲν ἐκ λιμνῶν ἀβύσσων ῥέουσιν, οἱ δ' ἐκ τῶν ὀρέων ἔχουσι ἰὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐπιρροίας. τὴν δ' ἐκβολὴν οἱ μὲν εἰς τὸν ὠκεανὸν ποιοῦνται, οἱ δ' εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλατταν. (4) μέγιστος δ' ἐστὶ τῶν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς πέλαγος ῥεόντων ὁ Ῥοδανός, τὰς μὲν πηγὰς ἔχων ἐν τοῖς Ἀλπεῖσι ὄρεσι, πέντε δὲ στόμασιν ἐξερευγόμενος εἰς τὴν θάλατταν. τῶν δ' εἰς τὸν ὠκεανὸν
20 ῥεόντων μέγιστοι δοκοῦσιν ὑπάρχειν ὁ τε Δανούβιος καὶ ὁ Ρῆνος, [[ὧν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις Καῖσαρ ὁ κληθεὶς Θεὸς ἐξευξε παραδόξως, καὶ περαιώσας περὶ τὴν δύναμιν ἐχειρώσατο τοὺς πέραν κατοικοῦντας αὐτοῦ Γαλάτας]]. (5) πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι πλωτοὶ ποταμοὶ κατὰ τὴν Κελτικὴν εἰσι, περὶ ὧν μακρὸν ἂν εἴη γράφειν. πάντες δὲ σχεδὸν ὑπὸ τοῦ πάγου πηγνύμενοι γεφυροῦσι τὰ ῥεῖθρα, καὶ τοῦ κρυστάλλου
25 διὰ τὴν φυσικὴν λειότητά ποιοῦντος τοὺς διαβαίνοντας ὀλισθάνειν, ἀχύρων ἐπιβαλλομένων ἐπ' αὐτοὺς ἀσφαλῆ τὴν διάβασιν ἔχουσιν. (26) ἴδιον δέ τι καὶ παρὰ-δοξον συμβαίνει κατὰ τὴν πλείστην τῆς Γαλατίας, περὶ οὗ παραλιπεῖν οὐκ ἄξιον ἡγοῦμεθα. ἀπὸ γὰρ θερυνῆς ὁσέως καὶ ἄρκτου πνεῖν εἰσθᾶσιν ἄνεμοι τηλικαύτην ἔχοντες σφοδρότητα καὶ δύναμιν, ὥστε ἀναρπάζειν ἀπὸ τῆς γῆς λίθους χειροπλη-
30 θιαίους τοῖς μεγέθεσι καὶ τῶν ψηφίδων ἀδρομερῇ κονιορτόν· καθόλου δὲ καταγιγίζοντες λάβρως ἀρπάζουσι ἀπὸ μὲν τῶν ἀνδρῶν τὰ ὄπλα καὶ τὰς ἐσθῆτας, ἀπὸ δὲ τῶν ἵππων τοὺς ἀναβάτας.

(2) διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ψύχους διαφθειρομένης τῆς κατὰ τὸν ἀέρα κρᾶσεως οὗτ' οἶνον οὗτ' ἔλαιον φέρει· διόπερ τῶν Γαλατῶν οἱ τούτων τῶν καρπῶν (F 15)
35 στερισκόμενοι πόμα κατασκευάζουσιν ἐκ τῆς κριθῆς τὸ προσαγορευόμενον ζῦθος καὶ τὰ κηρία πλύνοντες τῷ τούτων ἀποπλύματι χρῶνται. (3) καίτοινοι δ' ὄντες καθ' ὑπερβολὴν τὸν εἰσαγόμενον ὑπὸ τῶν ἐμπόρων οἶνον ἄκρατον ἐμφοροῦνται, καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν λάβρως χρῶμενοι τῷ ποτῶι καὶ μεθυθέντες εἰς ὕπνον ἢ μανιώδεις διαθέσεις τρέπονται· διὸ καὶ πολλοὶ τῶν Ἰταλικῶν ἐμπόρων διὰ τὴν συνήθη φιλαργυρίαν
40 ἔρμαιον ἡγοῦνται τὴν τῶν Γαλατῶν φιλοινίαν. οὗτοι γὰρ διὰ μὲν τῶν πλωτῶν ποταμῶν πλοίοις, διὰ δὲ τῆς πεδιάδος χώρας ἀμάξαις κομίζοντες τὸν οἶνον ἀντιλαμβάνουσι τιμῆς πλήθος ἄπιστον· διδόντες γὰρ οἶνον κεράμιον ἀντιλαμβάνουσι παῖδα, τοῦ πόματος δικάκον ἀμειβόμενοι.

1 [[]] bezeichnet zusätze oder veränderungen Diodors 4 ἐν ἐστί A ἐν
om D (CE) ἐστὶν ἐν cett 9 [τῶν] Dindorf 15 γῆν om A 18 Ἀλπίοις D
Ἀλπεσιν FG 19 δὲ om D τὴν om D 25 λειότητα: ιδιότητα D

- (27) κατὰ γοῦν τὴν Γαλατίαν ἀργυρος μὲν οὐ γίνεται τὸ σύνολον, χρυσὸς δὲ (F 48) πολὺς, ὃν τοῖς ἐγχωρίοις ἢ φύσις ἀνευ μεταλλείας καὶ κακοπαθείας ὑπουργεῖ. ἡ γὰρ τῶν ποταμῶν ὀφείας σκολιούς τοὺς ἀγκῶνας ἔχουσα καὶ τοῖς τῶν παρακειμένων ὄρων ὄχθοις προσαράττουσα καὶ μεγάλους ἀπορρηγνύσα κολωνοὺς πληροὶ χρυσοῦ ψήγματος.
- 5 (2) τοῦτο δ' οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ἀσχολούμενοι συνάγοντες ἀλήθουσιν ἢ συγκόπτουσι τὰς ἐχούσας τὸ ψῆγμα βώλους, διὰ δὲ τῶν ὑδάτων τῆς φύσεως τὸ γεῶδες πλύναντες παραδιδόασιν ἐν ταῖς καμίνους εἰς τὴν χωνεῖαν. (3) τοῦτωι δὲ τῷ τρόπῳ σωρεύοντες χρυσοῦ πλήθος καταχρῶνται πρὸς κόσμον οὐ μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. περὶ μὲν γὰρ τοὺς καρπούς καὶ τοὺς βραχίονας φέλια φοροῦσι, περὶ δὲ τοὺς αὐχένας
- 10 κρίκους παχεῖς ὀλοχρύσους καὶ δακτυλίους ἀξιολόγους, ἔτι δὲ χρυσοὺς θώρακας. (4) ἴδιον δέ τι καὶ παράδοξον παρὰ τοῖς ἄνω Κελτοῖς ἐστὶ περὶ τὰ τεμνῆ τῶν θεῶν (F 33) γινόμενον· ἐν γὰρ τοῖς ἱεροῖς καὶ τεμένεσιν ἐπὶ τῆς χώρας ἀνειμένους ἐριπται πολλὸς χρυσὸς ἀνατεθειμένος τοῖς θεοῖς, καὶ τῶν ἐγχωρίων οὐδεὶς ἄπτεται τοῦτου διὰ τὴν δεισιδαμονίαν, καίπερ ὄντων τῶν Κελτῶν φιλαργύρων καθ' ὑπερβολήν.
- 15 (28) οἱ δὲ Γαλάται τοῖς μὲν σώμασιν εἰσιν εὐμήκεις, ταῖς δὲ σαρκὶ κάθυγροι καὶ λευκοί, ταῖς δὲ κόμαις οὐ μόνον ἐκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατασκευῆς ἐπιτηδεύουσιν αὖξιν τὴν φυσικὴν τῆς χροῆς ιδιότητα. τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τριχὰς συνεχῶς [καὶ] ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν κορυφὴν καὶ τοὺς τένοντας ἀνασπῶσιν, ὥστε τὴν πρόσοψιν αὐτῶν φαίνεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν
- 20 εἰκνύαν· παχύνονται γὰρ αἱ τριχὲς ἀπὸ τῆς κατεργασίας, ὥστε μηδὲν τῆς τῶν ἱππῶν χαίτης διαφέρειν. (3) τὰ δὲ γένεια τινὲς μὲν ξυρῶνται, τινὲς δὲ μετριῶς ὑποτρέφουσιν. οἱ δ' εὐγενεῖς τὰς μὲν παρειὰς ἀπολειάνουσι, τὰς δ' ὑπὲρ τῆς ἀνειμένης ἑῶσιν, ὥστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι· διόπερ ἐσθιόντων μὲν αὐτῶν ἐμπλέκονται ταῖς τροφαῖς, πινόντων δὲ καθαπερεὶ διὰ τινος ἡθμοῦ φέρεται τὸ πόμα. (4) δεῖπνοῦσι (F 15)
- 25 δὲ καθήμενοι πάντες οὐκ ἐπὶ θρόνων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γῆς, ὑποστρώμασι χρώμενοι λύκων ἢ κυνῶν δέρμασι. διακονοῦνται δ' ὑπὸ τῶν νεωτάτων παίδων ἐχόντων ἡλικίαν, ἀρρέων τε καὶ θηλειῶν. πλησίον δ' αὐτῶν ἐσχάροι κεῖνται γέμουσαι πυρός καὶ λέβητας ἔχουσαι καὶ ὀβελοὺς πλήρεις κρεῶν ὀλομερῶν. τοὺς δ' ἀγαθοὺς ἄνδρας ταῖς καλλίσταις τῶν κρεῶν μοίραις γεραίρουσι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς τὸν Αἴαντα παραιοσάγει
- 30 τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἁριστέρων, ὅτε πρὸς Ἑκτορα μονομαχήσας ἐνίκησε (Jl. H 321) 'νώτοιον δ' Αἴαντα διηνεκέσσι γέραιρε'. (5) καλοῦσι δὲ καὶ τοὺς ξένους ἐπὶ τὰς εὐχάρις, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπερωτῶσι, τίνες εἰσὶ καὶ τίνων χρεῖαν ἔχουσιν. εἰδώσι δὲ (F 16)
- καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐκ τῶν τυχόντων πρὸς τὴν διὰ τῶν λόγων ἀμιλλαν καταστάντες, ἐκ προκλήσεως μονομαχεῖν πρὸς ἀλλήλους, παρ' οὐδὲν τιθέμενοι τὴν τοῦ βίου τελευτήν. (6) ἐνισχύει γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ Πυθαγόρου λόγος, ὅτι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων ἀθανάτους εἶναι συμβέβηκε καὶ δι' ἐτῶν ὀρισμένων πάλιν βιοῦν, εἰς ἕτερον σῶμα τῆς ψυχῆς εἰσδουμένης· διὸ καὶ κατὰ τὰς ταφὰς τῶν τετελευτηκότων ἐνίους ἐπιστολὰς γεγραμμένας τοῖς οἰκείοις τετελευτηκόσιν ἐμβάλλειν εἰς τὴν πυρὰν, ὥς τῶν τετελευτηκότων ἀναγνωσομένων ταύτας. (29) ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις καὶ ταῖς μάχαις χρώνται
- 40 συνωρίσιν, ἔχοντες τοῦ ἄρματος ἡνίοχον καὶ παραβάτην. ἀπαντῶντες δὲ τοῖς ἐφίπτεουσιν ἐν τοῖς πολλοῖς σαυνιάζουσι τοὺς ἐναντίους, καὶ καταβάντες εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ξίφους συνίστανται μάχην. (2) ἔνιοι δ' αὐτῶν ἐπὶ τοσοῦτο τοῦ θανάτου καταφρονοῦσιν ὥστε γυμνοὺς καὶ περιεζωσμένους καταβαίνειν εἰς τὸν κίνδυνον. ἐπάγονται δὲ καὶ

1 γοῦν: γὰρ Din 2 καὶ κακοπαθείας om C ὑπουργεῖ D 3 καὶ (vor τοῖς) om D 7 εἰς τὴν ἐν ταῖς καμίνους Wilamowitz 8 ταῖς πρὸς D 18 [καὶ] Din 20 τε γὰρ D ὑπὸ D 28 ὀλομελῶν Wilamowitz 41 εἰς om D
43 δέ: τε D

θεράποντας ἐλευθέρους ἐκ τῶν πενήτων καταλέγοντες, οἷς ἡνιόχοις καὶ παρασπισταῖς
 χρῶνται κατὰ τὰς μάχας. κατὰ δὲ τὰς παρατάξεις εἰώθασι προάγειν τῆς παρατάξεως
 καὶ προκαλεῖσθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν, προανασεύοντες
 τὰ ὅπλα καὶ καταπληττόμενοι τοὺς ἐναντίους. (3) ὅταν δὲ τις ὑπακούσῃ πρὸς τὴν
 5 μάχην, τὰς τε τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἐξυμνοῦσι καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀρετὰς προσφέ-
 ρονται καὶ τὸν ἀντιπατόμενον ἐξονειδίζουσι καὶ ταπεινοῦσι καὶ τὸ σύνολον τὸ θάρσος
 τῆς ψυχῆς τοῖς λόγοις προαφαιροῦνται. (4) τῶν δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς κεφαλὰς (F 55)
 ἀφαιροῦντες περιάπτουσι τοῖς αὐχέσι τῶν ἵππων, τὰ δὲ σκῆλα τοῖς θεράπονσι παρα-
 δόντες ἡμιαγμένα λαφυραγοῦσιν, ἐπιπαιανίζοντες καὶ αἰδόντες ὕμνον ἐπινίκιον,
 10 καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλοῦσιν ὥσπερ οἱ ἐν κυνηγίοις τισὶ κεχειρω-
 μένοι τὰ θηρία. (5) τῶν δ' ἐπιφανεστάτων πολεμίων κεδρώσαντες τὰς κεφαλὰς ἐπι-
 μελῶς τηροῦσιν ἐν λάρνακι καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσι σεμνυνόμενοι, διότι τῆσδε
 τῆς κεφαλῆς τῶν προγόνων τις ἡ πατὴρ ἢ καὶ αὐτὸς πολλὰ χρήματα διδόμενα οὐκ
 ἔλαβε. φασὶ δὲ τινὰς αὐτῶν καυχᾶσθαι, διότι χρυσὸν ἀντίσταθμον τῆς κεφαλῆς οὐκ
 15 ἐδέξαντο, βάρβαρόν τινα μεγαλοψυχίαν ἐπιδεικνύμενοι· οὐ γὰρ τὸ μὴ πωλεῖν τὰ
 σύσσημα τῆς ἀρετῆς εὐγενές, ἀλλὰ τὸ πολεμεῖν τὸ ὁμόφυλον τετελεστηκὸς θηριῶδες.
 (30) ἐοῦθι δὲ χρῶνται καταπληκτικαῖς, χιτῶσι μὲν βαπτοῖς χρώμασι παντοδαποῖς διη-
 θισμένοις καὶ ἀναξυρίσιν, ἃς ἐκείνοι βράκας προσαγορεύουσιν· ἐπιποροῦνται δὲ σάγους
 ῥαβδωτοὺς ἐν μὲν τοῖς χειμῶσι δασεῖς, κατὰ δὲ τὸ θέρος ψιλοὺς, πλινθίοις πυκνοῖς
 20 καὶ πολυανθῆσι διελημμένους. (2) ὅπλοις δὲ χρῶνται θυρεοῖς μὲν ἀνδρομήκεσι,
 πεποικιλμένοις ἰδιοτρόπως· τινὲς δὲ καὶ ζώων χαλκῶν ἐξοχὰς ἔχουσιν, οὐ μόνον
 πρὸς κόσμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀσφάλειαν εὐ δεδημιουργημένας. κρᾶνη δὲ χαλκᾷ
 περιτίθενται μεγάλας ἐξοχὰς ἐξ ἑαυτῶν ἔχοντα, παμμεγέθη φαντασίαν ἐπιφέροντα
 τοῖς χρωμένοις· τοῖς μὲν γὰρ πρόσκειται συμφυῇ κέρατα, τοῖς δὲ ὀρνέων ἢ τετρα-
 25 πόδων ζώων ἐκτετυπωμένοι προτομαί. (3) σάλπιγγας δ' ἔχουσι ἰδιοφρεῖς καὶ βαρ-
 βαρικὰς· ἐμφυσῶσι γὰρ ταύταις καὶ προβάλλουσιν ἦχον τραχὺν καὶ πολεμικῆς ταραχῆς
 οἰκτεῖον. θώρακας δ' ἔχουσιν οἱ μὲν σιδηροῦς ἀλνυδοιτοῦς, οἱ δὲ τοῖς ὑπὸ τῆς φύσεως
 δεδομένοις ἀρκοῦνται, γυμνοὶ μαχόμενοι. ἀντὶ δὲ τοῦ ξίφους σπάθας ἔχουσι μακρὰς
 σιδηραῖς ἢ χαλκαῖς ἀλύσειν ἐξηρημένας, παρὰ τὴν δεξιὰν λαγόναν παρατεταμένας.
 30 τινὲς δὲ τοὺς χιτῶνας ἐπιχρύσοις ἢ καταγύροις ζωστήρεσι συνέζωνται. (4) προ-
 βάλλονται δὲ λόγχας, ἃς ἐκείνοι λαγκίας καλοῦσι, πηχναῖα τῶι μήκει τοῦ σιδήρου
 καὶ ἔτι μείζω καὶ ἐπιδήματα ἔχουσας, πλάτει δὲ βραχὺ λείποντα διπαλαίστων· τὰ
 μὲν γὰρ ξίφη τῶν παρ' ἑτέροις σαννίων εἰσὶν οὐκ ἐλάττω, τὰ δὲ σαννία τὰς ἀκμὰς
 ἔχει τῶν ξιφῶν μείζους. τούτων δὲ τὰ μὲν ἐπ' εὐθείας κεχάλκευται, τὰ δ' ἐλικοειδῆ
 35 δι' ὅλων ἀνάκλασιν ἔχει πρὸς τὸ καὶ κατὰ τὴν πληγὴν μὴ μόνον τέμνειν, ἀλλὰ καὶ
 θραύειν τὰς σάρκας καὶ κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ δόρατος σπαράττειν τὸ τραῦμα.
 (31) αὐτοὶ δ' εἰσὶ τὴν πρόσσπιν καταπληκτικοὶ καὶ ταῖς φωναῖς βαρυηχεῖς καὶ
 παντελῶς τραχύφωνοι, κατὰ δὲ τὰς ὁμιλίας βραχυλόγοι καὶ αἰνιγματῖαι καὶ τὰ πολλὰ
 αἰνιττόμενοι συνεκδοχικῶς· πολλὰ δὲ λέγοντες ἐν ὑπερβολαῖς ἐπ' αὐξήσει μὲν ἑαυτῶν,
 40 μειῶσει δὲ τῶν ἄλλων· ἀπειληταὶ τε καὶ ἀνατατικοὶ καὶ τετραγωιδήμενοι ὑπάρχουσι,
 ταῖς δὲ διανοαῖς ὀξεῖς καὶ πρὸς μάθησιν οὐκ ἀφνεῖς.

6 καὶ ταπεινοῦσι om C 8 τοῖς αὐχέσι om C 10 ἀκροθνήρια D 14 καυ-
 χήσασθαι II 16 τὸ (vor πολεμεῖν) om D 17 χιτῶνας μ. βαπτοῦς — διηνη-
 σμένους CD (corr A) 21—22 μόνον — καὶ om D 23 αὐτῶν C καὶ παμμεγέθη A
 π. (δὲ)? Vogel 24 χρωμένοις: θεωμένοις II ὧν τοῖς πρόσκειται D 31 ἀγ-
 κείας II πηχναῖα Reiske — ας Diod 32 λείποντα Reiske λειπούσας Diod
 37 δ' εἰς D 38—39 [καὶ τὰ πολλὰ αἰν.] Reiske 40 τε Vogel δὲ Diod

(2) εἰσὶ δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ποιηταὶ μελῶν, οὓς βάρδους ὀνομάζουσιν. οὗτοι (F 17)
 δὲ μετ' ὀργάνων ταῖς λύραις ὁμοίων αἰδοντες οὓς μὲν ὕμνοισιν, οὓς δὲ βλασφημοῖσι.
 φιλόσοφοι τε τινὲς εἰσὶ καὶ θεολόγοι περιττῶς τιμώμενοι, οὓς ὁρονίδας ὀνομάζουσι.
 (3) χρόνιοι δὲ καὶ μάντεσιν, ἀποδοχῆς μεγάλης ἀξιοῦντες αὐτούς. οὗτοι δὲ διὰ τε
 5 τῆς οἰωνοσκοπίας καὶ διὰ τῆς τῶν λερείων θυσίας τὰ μέλλοντα προλέγουσι, καὶ πᾶν
 τὸ πλήθος ἔχουσιν ὑπήκοον. μάλιστα δ' ὅταν περὶ τινων μεγάλων ἐπισκέπτονται,
 παρὰδόξον καὶ ἄπιστον ἔχουσι νόμιμον· ἄνθρωπον γὰρ κατασπεύσαντες τύπτουσι
 μαχαίρᾳ κατὰ τὸν ὑπὲρ τὸ διάφραγμα τόπον, καὶ πεσόντος τοῦ πληγέντος ἐκ τῆς
 πτώσεως καὶ τοῦ σπαραγμοῦ τῶν μελῶν, ἔτι δὲ τῆς τοῦ αἵματος ῥύσεως τὸ μέλλον
 10 ροοῖσι, παλαιαὶ τινα καὶ πολυχρονίω παρατηρήσει περὶ τούτων πεπιστευκότες.
 (4) ἔθνος δ' αὐτοῖς ἐστὶ μηδένα θυσίαν ποιεῖν ἄνευ φιλοσόφου· διὰ γὰρ τῶν ἐμπειρῶν
 τῆς θείας φύσεως ὥσπερ ἐν τινων ὁμοφώνων τὰ χαριστήρια τοῖς θεοῖς φασὶ δεῖν
 προσφέρειν, καὶ διὰ τούτων οἰονταὶ δεῖν τάγαθὰ αἰτεῖσθαι. (5) οὐ μόνον δ' ἐν ταῖς
 εἰρηνικαῖς χρεῖαις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους τούτοις μάλιστα πείθονται καὶ
 15 τοῖς μελωδοδοῖσι ποιηταῖς, οὐ μόνον οἱ φίλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ πολέμιοι· πολλὰκις (γὰρ)
 ἐν ταῖς παρατάξεσι πλησιαζόντων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων καὶ τοῖς ξίφεσιν ἀνατε-
 ταμένους καὶ ταῖς λόγχαις προβεβλημέναις, εἰς τὸ μέσον οὗτοι προελθόντες παύουσιν
 αὐτούς, ὥσπερ τινὰ θηρία κατεπαΐσαντες. οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἀγριωτάτοις βαρβάρ-
 οῖς ὁ θυμὸς εἴκει τῇ σοφίᾳ καὶ ὁ Ἄρης αἰδεῖται τὰς Μούσας.

(32) [[χορήσιμον δ' ἐστὶ διορίσαι τὸ παρὰ πολλοῖς ἀγνοούμενον]]. τοὺς γὰρ
 ὑπὲρ Μασσαλίας κατοικοῦντας ἐν τῷ μεσογείῳ καὶ τοὺς παρὰ τὰς Ἄλπεις, ἔτι δὲ
 τοὺς ἐπὶ τὰδε τῶν Πυρρηναίων ὄρων [[Κελτοὺς ὀνομάζουσι, τοὺς δ' ὑπὲρ ταύτης τῆς
 Κέλτικῆς]] εἰς τὰ πρὸς ἄρκτον νεύοντα μέρη παρὰ τε τὸν ὠκεανὸν καὶ τὸ Ἑρκύνιον
 ὄρος καθιδορμένους καὶ πάντας τοὺς ἐξῆς μέχρι τῆς Σκυνθίας Γαλάτας προσαγο-
 25 ρεῖν οὖσι. [[οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πάλιν πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη συλλήβδην μιᾷ προσηγορίᾳ
 περιλαμβάνουσιν, ὀνομάζοντες Γαλάτας ἅπαντας]].

(2) αἱ δὲ γυναῖκες τῶν Γαλατῶν οὐ μόνον τοῖς μεγέθεσι παραπλήσιοι
 τοῖς ἀνδράσιν εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἀλκαῖς ἐνάμιλλοι. τὰ δὲ παιδία
 παρ' αὐτοῖς ἐκ γενετῆς ὑπάρχει πολὺ κατὰ τὸ πλεῖστον, προβαίνοντα
 30 δὲ ταῖς ἡλικίαις εἰς τὸ τῶν πατέρων χρῶμα ταῖς χροαῖς μετασχημα-
 τίζεται.

(3) ἀγριωτάτων δ' ὄντων τῶν ὑπὸ τὰς ἄρκτους κατοικούντων καὶ τῶν τῇ Σκυνθίᾳ
 πλησιοχώρων φασὶ τινὰς ἀνθρώπους ἐσθλῆν, ὥσπερ καὶ τῶν Πρεττανῶν τοὺς κατοι-
 κοῦντας τὴν ὀνομαζομένην Ἰριν. (4) διαβεβοημένης δὲ τῆς τούτων ἀλκῆς καὶ ἀγριώ-
 35 τητος φασὶ τινες ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις τοὺς τὴν Ἀσίαν ἅπασαν καταδραμόντας,
 ὀνομαζομένους δὲ Κιμμερίους, τούτους εἶναι, βραχὺ τοῦ χρόνου τὴν λέξιν φθείραντος (F 31)
 ἐν τῇ τῶν καλουμένων Κίμβρων προσηγορίᾳ· ζηλοῦσι γὰρ ἐκ παλαιοῦ ληιστεύειν
 ἐπὶ τὰς ἀλλοτρίας χώρας ἐπερχόμενοι καὶ καταφρονεῖν ἀπάντων. (5) οὗτοι γὰρ εἰσιν
 οἱ τὴν μὲν Ῥώμην ἐλόντες, τὸ δὲ Ιερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς συλήσαντες καὶ πολλὴν μὲν (F 33),
 40 τῆς Εὐρώπης, οὐκ ὀλίγην δὲ καὶ τῆς Ἀσίας φορολογήσαντες καὶ τῶν καταπολεμη-

3 ὁρονίδας Ortel σαρονίδας Diod 8 τόπον ἦτοι τὸν λαϊμόν C 9 ἔτι δὲ
 ἐπὶ D 15 (γὰρ) Jac δ' A om CD cett 17 προσελθόντες D 18 κατεπαΐ-
 σαντες: καταπαύσαντες D 20 παρὰ πολλοῖς: παρὰδόξον ἄλλοις D γὰρ om D
 21 παρὰ: περὶ II 22 ὑπὲρ: ὑπὸ II 23 ἄρκτον Wurm νότον Diod 24 καθι-
 δορμένα II 25 πάλαι Madvig 35 τινες ο. τοὺς ἐν τοῖς π. χρ.? 38 ἐπὶ τῆς D
 39 τὸ (vor ἐν Δ.) om D

θέντων τὴν χώραν κατοικήσαντες (οἱ διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἑλληνας ἐπιπλοκὴν Ἑλληνογαλάται κληθέντες), τὸ δὲ τελευταῖον πολλὰ καὶ μεγάλα στρατόπεδα Ῥωμαίων συντρέφαντες.

(6) [[ἀκολούθως δὲ τῇ κατ' αὐτοὺς ἀγριότητι]] καὶ περὶ τὰς θυσίας
5 [[ἐκτόπως ἀσεβοῦσι]]· τοὺς γὰρ κακούργους κατὰ πενταετηρίδα φνύδαν-
τες ἀνασκοποῦνται τοῖς θεοῖς καὶ μετ' ἄλλων πολλῶν ἀπαρχῶν καθα-
γίζουσι, πυρὰς παμμεγέθεις κατασκευάζοντες. χρῶνται δὲ καὶ τοῖς
αἰχμαλώτοις ὡς ἱεροῖς πρὸς τὰς τῶν θεῶν τιμὰς. τινὲς δ' αὐτῶν καὶ (F 31 § 37)
10 τὰ κατὰ πόλεμον ληφθέντα ζῶια μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἀποκτείνουσιν ἢ
κατακλόνουσιν ἢ τισιν ἄλλαις τιμωρίαις ἀφανίζουσι.

(7) γυναῖκας δ' ἔχοντες εὐειδέις ἥκιστα ταύταις προσέχουσιν, ἀλλὰ
πρὸς τὰς τῶν ἀρρένων ἐπιπλοκὰς ἐκτόπως λυττώσιν. εἰώθασιν
δ' ἐπὶ δοραῖς θηρίων χαμαὶ καθεύδοντες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν
παρακοίτοις συγκυλίεσθαι. τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, τῆς ἰδίας
15 ἐσχημοσύνης ἀφροντιστοῦντες τὴν τοῦ σώματος ὥραν ἐτέροις εὐ-
κόλως προίενται, καὶ τοῦτο αἰσχρὸν οὐχ ἡγούνται, ἀλλὰ μᾶλλον ὅταν
τις αὐτῶν χαριζομένων μὴ προσδέξηται τὴν δεδομένην χάριν ἄτιμον
ἡγούνται.

117 (—) Diod. V 33—38: ... ἐπὶ τοὺς πλησιοχώρους τούτοις (sc. τοῖς Κελτοῖς) $\overline{\text{H}}-\overline{\text{I}}\Delta$?
20 Κελτίβηρας. οὗτοι γὰρ τὸ παλαιὸν περὶ τῆς χώρας ἀλλήλοις διαπολεμήσαντες οἱ τε
Ἰβηρες καὶ οἱ Κελιοί, καὶ μετὰ ταῦτα διαλυθέντες καὶ τὴν χώραν κοινῇ κατοική-
σαντες, ἔτι δ' ἐπιγαμίας πρὸς ἀλλήλους συνθήμενοι, διὰ τὴν ἐπιμιξίαν λέγονται
ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορίας. δνεῖν δ' ἔθνων ἀλκίμωνι μιχθέντων καὶ χώρας ὑπο-
κειμένης ἀγαθῆς συνέβη τοὺς Κελτίβηρας ἐπὶ πολὺ τῇ δόξει προελθεῖν καὶ Ῥωμαίους
25 πολλοὺς χρόνους ἀντιταξαμένους μόγις καταπολεμηθῆναι.

(2) δοκοῦσι δ' οὗτοι κατὰ τοὺς πολέμους οὐ μόνον ἱππεῖς ἀγαθοὺς, ἀλλὰ καὶ
πεζοὺς παρέχεσθαι διαφόρους ταῖς ἀλκαῖς καὶ ταῖς καριερίαις. φοροῦσι δ' οὗτοι
σάγους μέλανας τραχεῖς καὶ παραπλήσιον ἔχοντας τὸ ἔριον ταῖς αἰγείαις θριξίν.
(3) ὀπλίζονται δὲ τινες τῶν Κελτιβήρων Γαλατικοῖς θυρεοῖς κούφοις, τινὲς δὲ κυρ-
30 τίσαις κυκλοτερεσὶν ἀσπίδων ἐχοῦσαις τὰ μεγέθη, καὶ περὶ τὰς κνήμας τριχίνας εἰλοῦσι
κνημίδας, περὶ δὲ τὰς κεφαλὰς κράνη χαλκᾷ περιτίθενται φοινικοῖς ἡσχημένα λόφοις.
ξίφη δ' ἀμφίστομα καὶ σιδήρῳ διαφόρῳ κεχαλκευμένα φοροῦσιν, ἔχοντες σπιθαμιαίας
παραξιδίδας, αἷς χρῶνται κατὰ τὰς ἐν ταῖς μάχαις συμπλοκάς. (4) ἴδιον δὲ τι παρ'
αὐτοῖς ἐστὶ καὶ περὶ τὴν τῶν ὀπλῶν (τῶν) ἀμυντηρίων κατασκευὴν· ἐλάσματα γὰρ
35 σιδήρου καταζυλποῦσιν εἰς τὴν γῆν, καὶ ταῦτα ἐῶσι μέχρι ἂν ὅτου διὰ τὸν χρόνον
τοῦ ἰοῦ περιφαιγόντος τὸ ἀσθενὲς τοῦ σιδήρου καταλειφθῇ τὸ στερεώτατον, ἐξ οὗ
κατασκευάζουσι διάφορα ξίφη καὶ τᾶλλα τὰ πρὸς πόλεμον ἀνήκοντα. τὸ δ' οὕτω
κατασκευασθὲν ὄπλον πᾶν τὸ ὑποπεσὸν διαιρεῖ, ἀφ' οὗπερ οὔτε θυρεὸς οὔτε κράνος
οὔτε ὅσπου ὑπομένει τὴν πληγὴν διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀρετῆς τοῦ σιδήρου.
40 (5) διμάχαι δ' ὄντες, ἐπειδὴν ἀπὸ τῶν ἱππῶν ἀγωνισάμενοι νικήσωσι, καταπηδῶντες
καὶ τὴν τῶν πεζῶν τάξιν μεταλαμβάνοντες θαυμαστάς ποιοῦνται μάχας.

8 καὶ om D 9 ἀποκτείνουσιν D 15—16 εὐκόπως ἐτέροις C 21—22 οἰκή-
σαντες D 22—23 λέγονται ταύτης τυχεῖν C ταύτης ἔτυχον cett 28 αἰγίαις D
34 καὶ περὶ τ. τ. δ. (τῶν) Jac περὶ τ. τ. δ. καὶ Diod [ὀπλῶν καὶ] Eichstaedt καὶ
π. τ. τ. ἀμυντηρίων (ο. ἄλλων) ὀπλῶν? Vogel 40 διμάχαι A δομάχοι B διμά-
χαιοι cett

(6) ἴδιον δέ τι καὶ παράδοξον νόμιμον παρ' αὐτοῖς ἐστίν· ἐπιμελεῖς γὰρ ὄντες καὶ καθάριοι ταῖς διαίταις ἐν ἔργον ἐπιτηδεύουσι βάνανσον καὶ πολλῆς ἀκαθαρσίας κεκοινωνηκός· παρ' ἕκαστα γὰρ τὸ σῶμα λοῦσιν οὖρῳ, καὶ τοὺς ὀδόντας παρατρίβοντες ταύτην ἡγούνται θεραπείαν εἶναι τοῦ σώματος.

⁵ (34) τοῖς δ' ἦθρεσι πρὸς μὲν τοὺς κακουργοὺς καὶ πολέμους ὑπάρχονσιν ὥμοι, πρὸς δὲ τοὺς ξένους ἐπιεικεῖς καὶ φιλάνθρωποι· τοὺς γὰρ ἐπιδημήσαντας ξένους ἅπαντες ἀξιοῦσι παρ' αὐτοῖς ποιεῖσθαι τὰς καταλύσεις καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀμιγλῶνται περὶ τῆς φιλοξενίας, οἷς δ' ἂν οἱ ξένοι συνακολουθήσωσι, τούτους ἐπαινοῦσι καὶ θεοφιλεῖς ἡγούνται. (2) τροφαῖς δὲ χρῶνται κρέασι παντοδαποῖς καὶ δαριλέσι καὶ ¹⁰ οἰνομέλιτος πόματι, χορηγοῦσης τῆς χώρας τὸ μὲν μέλι παμπληθές, τὸν δ' οἶνον παρὰ τῶν ἐπιπλεόντων ἐμπόρων ὀνούμενοι.

(3) χαριέστατον δὲ τῶν πλησιοχώρων ἔθνῶν αὐτοῖς ἐστὶ τὸ τῶν Οὐαγκαίων ὀνομαζομένων σύστημα· οὗτοι γὰρ καθ' ἕκαστον ἔτος διαιροῦμενοι τὴν χώραν γεωργοῦσι καὶ τοὺς καρποὺς κοινοποιούμενοι μεταδιδόασιν ἕκαστῳ τὸ μέρος· καὶ τοῖς ¹⁵ νοσφισαμένοις τι γεωργοῖς θάνατον τὸ πρόστιμον τεθεῖκασιν.

(4) τῶν δ' Ἰβήρων ἀλκιμώτατοι μὲν εἰσιν οἱ καλούμενοι Λυσιτανοί. φοροῦσι δ' ἐν τοῖς πολέμοις πέλτας μικρὰς παντελῶς, διαπεπλεγμένας νεύροις καὶ δυναμένας σκέπειν τὸ σῶμα περιττώτερον διὰ τὴν στερεότητα· ταύτην δ' ἐν ταῖς μάχαις μεταφέροντες εὐλύτως ἄλλοτε ἄλλως ἀπὸ τοῦ σώματος διακροῦνται φιλοτέχνως πᾶν τὸ ²⁰ φερόμενον ἐπ' αὐτοὺς βέλος. (5) χρῶνται δὲ καὶ σαννίοις ὀλοσιδήροις ἀγκιστρῶδεσι, φοροῦσι δὲ κράνη καὶ ξίγη παραπλησία Κελτίβησιν. ἀκοντίζουσι δ' εὐστόχως καὶ μακράν, καὶ καθόλου καρτεροπληγεῖς ὑπάρχουσιν. εὐκίνητοι δ' ὄντες καὶ κοῦφοι θαιδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώκουσι· κατὰ δὲ τὰς ἐν ταῖς συστάσεσι τῶν δεινῶν ὑπομονὰς πολὺ λείπονται τῶν Κελτίβηρων. ἐπιτηδεύουσι δὲ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην ²⁵ ὄρχησθαι τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλὴν εὐτονίαν σκελῶν, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνουσι καὶ παιᾶνας αἰδουσιν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις.

(6) ἴδιον δέ τι παρὰ τοῖς Ἰβήροι καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς Λυσιτανοῖς ἐπιτηδεύεται· τῶν γὰρ ἀκμαζόντων ταῖς ἡλικίαις οἱ μάλιστα ἀπορώτατοι ταῖς οὐσίαις, ῥώμη δὲ σώματος καὶ θράσει διαφέροντες, ἐφοδιάσαντες αὐτοὺς ἀλκῇ καὶ τοῖς ὅπλοις εἰς τὰς ὁρενῶς ³⁰ δυσχωρίας ἀθροίζονται, συστήματα δὲ ποιήσαντες ἀξιόλογα κατατρέχουσι τὴν Ἰβηρίαν καὶ ληιστεύοντες πλοῦτους ἀθροίζουσι. καὶ τοῦτο διατελοῦσι πράττοντες μετὰ πάσης καταφρονήσεως· κοῦφοι γὰρ χρώμενοι καθοπλισμοῖς καὶ παντελῶς ὄντες εὐκίνητοι καὶ ὀξεῖς δυσχειρότατοι τοῖς ἄλλοις εἰσὶ. (7) καθόλου δὲ τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι δυσχωρίας καὶ τραχύτητας ἡγούμενοι πατριδας εἶναι εἰς ταύτας καταφεύγουσι, δυσδιεξόδους ³⁵ οὖσας μεγάλους καὶ βαρεῖς στρατοπέδοις. διὸ καὶ Ῥωμαῖοι· πολλάκις ἐπ' αὐτοὺς στρατεύσαντες τῆς μὲν πολλῆς καταφρονήσεως ἀπέστησαν αὐτούς, εἰς τέλος δὲ τὰ ληιστήρια καταλῶσαι πολλάκις φιλοτιμηθέντες οὐκ ἠδυνήθησαν.

(35) ἐπεὶ δὲ τὰ περὶ τῶν Ἰβήρων διήλθομεν, οὐκ ἀνοίκειον εἶναι διαλαμβάνομεν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ μετὰλλων ἀργυρείων διελθεῖν. αὕτη γὰρ ἡ χώρα σχεδόν τι ⁴⁰ πλείστον καὶ κάλλιστον ἔχει μεταλλενόμενον ἀργυρον καὶ πολλὰς τοῖς ἐργαζομένοις παρέχεται προσόδους. (2) εἴρηται μὲν οὖν ἡμῖν καὶ ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις ἐν ταῖς περὶ Ἡρακλέους πράξεις τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ὄρη τὰ καλούμενα Πυρηναῖα. ταῦτα δὲ καὶ κατὰ τὸ ὄρος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει διάφορα τῶν ἄλλων· παρήκει

2 καθαροὶ D 7 ἅπαντες Din —τας Diod 10 παμπληθεῖ D 12 αὐτοῖς
om D οὐαγκαίων D 13 ὀνομαζομένων Stephanus —ρον Diod 16 δ'
Ἰβήρων· δὲ κίμβρων II 22 καρτεροπλήγες II 33 δυσχειρότατοι D δυσχειρω-
τοι cett 35 Ῥωμαῖοι? 41—42 [ἐν ταῖς π. Ἡ. πράξεσι]?

γὰρ ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρίαν θαλάττης σχεδὸν ἄχρη πρὸς τὸν ὑπὸ τὰς ἄρκτους ὠκεανόν, διείργοντα (δὲ) τὴν Γαλατίαν καὶ τὴν Ἰβηρίαν, ἔτι δὲ τὴν Κελτιβηρίαν, (F 34) παρεκτείνει σταδίους ὡς τρισχιλίους. (3) πολλῶν δ' ὄντων ἐν αὐτοῖς ὀρυμῶν καὶ πυκνῶν τοῖς δένδροι φασὶν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπὸ τινῶν νομῶν ἀφέντων 5 πῦρ κατακαῆναι παντελῶς ἅπασαν τὴν ὄρεινὴν χώραν· διὸ καὶ συχνὰς ἡμέρας (F 47; 45) συνεχῶς πυρὸς ἐπιφλέγοντος καῆναι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, καὶ τὰ μὲν ὄρη διὰ τὸ συμβεβηκὸς κληθῆναι Πυρρηναῖα, τὴν δ' ἐπιφάνειαν τῆς κατακαυμένης χώρας ἀργύρῳ ῥυῆναι πολλῶι, καὶ χωνευθείσης τῆς φύσεως, ἐξ ἧς ὁ ἀργυρος κατασκευάζεται, ῥύακας γενέσθαι πολλοὺς ἀργύρου καθαροῦ. (4) τῆς δὲ τοῦτου χρείας ἀγροσύ- 10 μης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις τοὺς Φοίνικας ἐμπορίαις χρωμένους καὶ τὸ γεγονός μαθόντας ἀγοράζειν τὸν ἀργυρον μικρᾶς τιнос ἀντιδόσεως ἄλλων φορτίων· διὸ δὴ τοὺς Φοίνικας μετακομίζοντας εἰς τε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀσίαν καὶ τὰλλα πάντα ἔθνη μεγάλους περιποιήσασθαι πλούτους. ἐπὶ τοσοῦτο δὲ τοὺς ἐμπόρους διατείνει τῆς φιλοκερδίας ὥστε, ἐπειδὰν καταγόμεν ὄντων τῶν πλοίων περιπετῆται πολὺς ἀργυρος, 15 ἐκκόπτειν τὸν ἐν ταῖς ἀγκύραις μόλιβδον καὶ ἐκ τοῦ ἀργύρου τὴν ἐκ τοῦ μόλιβδου χρεῖαν ἀλλάττεσθαι. (5) διόπερ ἐπὶ πολλοὺς χρόνους οἱ Φοῖνικες διὰ τῆς τοιαύτης ἐμπορίας ἐπὶ πολὺ[ν] λαβόντες [χρόνον] αὕξησιν ἀποικίας πολλὰς ἀπέστειλαν, τὰς μὲν εἰς Σικελίαν καὶ τὰς σύνεγγυς ταύτης νήσους, τὰς δ' εἰς τὴν Λιβύην καὶ Σαρδόνια καὶ τὴν Ἰβηρίαν. (36) ὕστερον δὲ πολλοῖς χρόνοις οἱ μὲν Ἰβηρες μαθόντες 20 τὰ περὶ τὸν ἀργυρον ἰδιώματα κατασκευάσαν ἀξιόλογα μέταλλα· διόπερ ἀργυρον κάλλιστον καὶ σχεδὸν τι πλείστον κατασκευάζοντας μεγάλας ἐλάμβανον προσόδους. ὁ δὲ τρόπος τῆς μεταλλείας καὶ τῶν ἔργων τοιοῦτός τις ἐστὶ παρὰ τοῖς Ἰβηροιν. (2) ὄντων χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου μετάλλων θανυσμάτων οἱ μὲν ἐργαζόμενοι τὰ χαλκουργεῖα τὸ τέταρτον μέρος χαλκοῦ καθαροῦ ἐκ τῆς ὀρυττομένης γῆς λαμβά- 25 νουσι, τῶν δ' ἀργυρεόντων τινὲς ἰδιωτῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις Εὐβοικὸν ἐξαίρουσι τάλαντον· πᾶσα γὰρ ἡ βῶλός ἐστι ψήγματος συμπεπηγότος καὶ ἀπολάμποντος μεστή. διὸ καὶ θανύσασαι τις ἂν τὴν τε τῆς χώρας φύσιν καὶ τὴν φιλοπονίαν τῶν ἐργαζομένων αὐτὴν ἀνθρώπων. (3) τὸ μὲν οὖν πρῶτον οἱ τυχόντες τῶν ἰδιωτῶν προσεκαρτέρουν τοῖς μετᾶλλοις καὶ μεγάλους ἀπεφέροντο πλούτους διὰ τὴν ἐτοιμότητα καὶ 30 θαυρίλειαν τῆς ἀργυροειδὸς γῆς· ὕστερον δὲ τῶν Ῥωμαίων κρατησάντων τῆς Ἰβηρίας, πλῆθος Ἰταλῶν ἐπεπόλασε τοῖς μετᾶλλοις καὶ μεγάλους ἀπεφέροντο πλούτους διὰ τὴν φιλοκερδίαν. (4) ὠνούμενοι γὰρ πλῆθος ἀνδραπύδων παραδιδόασιν τοῖς ἐφεστηκόσι ταῖς μεταλλικαῖς ἐργασίαις· οὗτοι δὲ κατὰ πλείονας τόπους ἀνοίξαντες στόμια καὶ κατὰ βάθους ὀρύττοντες τὴν γῆν ἐρευνῶσι τὰς πολυαργύρους καὶ πολυχρύσους πλάκας τῆς γῆς· 35 καταβαίνοντές τε οὐ μόνον εἰς μῆκος, ἀλλὰ καὶ εἰς βάθος παρεκτείνοντες ἐπὶ πολλοὺς σταδίους τὰ ὀρύγματα καὶ πλαγίας καὶ σκολιὰς διαδύσεις ποικίλως μεταλλουργοῦντες ἀνάγουσιν ἐκ βυθῶν τὴν τὸ κέρδος αὐτοῖς παρεχομένην βῶλον. (37) μεγάλην δ' ἔχει παραλλαγήν τὰ μέταλλα ταῦτα συγκρινόμενα τοῖς κατὰ τὴν Ἀττικὴν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ οἱ μεταλλεύοντες καὶ πρὸς ταῖς ἐργασίας μεγάλας προϊέμενοι δαπάνας ἂ 40 μὲν ἤλπισαν ἐνίστε λαβεῖν οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον ἀπέβαλον, ὥστε δοκεῖν αὐτοὺς ὥστερ αἰνίγματος τρόπον ἀτυχεῖν· (2) οἱ δὲ κατὰ τὴν Σπανίαν μεταλλουργοὶ ταῖς ἐλπίσι μεγάλους σωρεύουσι πλούτους ἐκ τούτων τῶν ἐργασιῶν. τῶν γὰρ πρῶτων ἔργων

2 (δὲ) Eichstaedt 3 παρατείνει D αὐτῇ II 6 τοῦ πυρὸς Eichstaedt καῆναι: τακῆναι (vgl. F 47 p. 253, 23)? 10 γεγονός: γένος D 13 πλ. περιποιήσασθαι D 17 ἐπὶ πολὺ[ν] λαβ. [χρ.] Vogel πολλὴν λαβόντες Wesseling 25 ἀργυρεόντων A (F 47 p. 254, 7) ἀργυρευτῶν cett 31 Ἰταλικῶν C 36 πλαγίους II σκολιούς D 41 Ἰσπανίαν II 41—42 (ἀκολούθως) ταῖς ἐλπίσι Wurm

ἐπιτυγχανομένων διὰ τὴν τῆς γῆς εἰς τοῦτο τὸ γένος ἀρετὴν αἰεὶ μᾶλλον ἐδρίσκουσι
λαμπροτέρας φλέβας γεμούσας ἀργύρου τε καὶ χρυσοῦ· πᾶσα γὰρ ἡ σύνεργος γῆ
διαπέλεκται πολυμερῶς τοῖς ἐλιγμοῖς τῶν ῥάβδων. (3) ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ βᾶθος
ἐμπιπτοῦσι ποταμοῖς ῥέουσιν ὑπὸ τὴν γῆν, ὧν τῆς βίας περιγίνονται διακόπτοντες
5 τὰς ῥύσεις αὐτῶν τὰς ἐμπιπτούσας τοῖς ὀρύγμασι πλαγίως. ταῖς γὰρ ἀδιαφενέστοις
τοῦ κέρδους προσδοκίαις πιεζόμενοι πρὸς τὸ τέλος ἄγουσι τὰς ἰδίας ἐπιβολὰς· καὶ
τὸ πάντων παραδοξότατον, ἀπαρύτουσι τὰς ῥύσεις τῶν ὑδάτων τοῖς Αἰγυπτιακοῖς
λεγομένοις κοχλίαις, οὗς Ἀρχιμήδης ὁ Συρακόσιος εὗρεν, ὅτε παρέβαλεν εἰς Αἴγυπτον.
διὰ δὲ τούτων συνεχῶς ἐκ διαδοχῆς παραδιδόντες μέχρι τοῦ στομίου τὸν τῶν μετᾶλλων
10 τόπον ἀναζητοῦναι καὶ κατασκευάζουσιν εὐθετον πρὸς τὴν τῆς ἐργασίας πραγμα-
τείαν. (4) φιλοτέχνου δ' ὄντος τοῦ ὀργάνου καθ' ὑπερβολὴν διὰ τῆς τυχούσης ἐργα-
σίας ἅπλαιον ὕδωρ ἀναρριπτεῖται παραδόξως, καὶ πᾶν τὸ ποτάμιον ῥέυμα ῥαδίως
ἐκ βυθοῦ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκχεῖται. [[θανμάσαι δ' ἂν τις εἰκότως τοῦ τεχνίτου
τὴν ἐπίνοιαν οὐ μόνον ἐν τούτοις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς καὶ μελίσσοι, δια-
15 βεβοημένοις κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος, ὅταν ἐπὶ τὴν
Ἀρχιμήδους ἡλικίαν ἔλθωμεν, ἀκριβῶς διέξιμεν]]. (38) οἱ δ' οὖν ταῖς ἐργασίαις
τῶν μετᾶλλων ἐνδιατρίβοντες τοῖς μὲν κυρίως ἀπίστοις τοῖς πλήθει προσόδους
περιποιοῦσιν, αὐτοὶ δὲ κατὰ γῆς ἐν τοῖς ὀρύγμασι καὶ καθ' ἡμέραν καὶ νύκτα κατα-
ξαίνόμενοι τὰ σώματα πολλοὶ μὲν ἀποθνήσκουσι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς κακοπαθείας
20 — ἄνεσις γὰρ ἡ παῦλα τῶν ἔργων οὐκ ἔστιν αὐτοῖς, ἀλλὰ [ταῖς] τῶν ἐπιστατῶν πληγαῖς
ἀναγκαζόντων ὑπομένειν τὴν δεινότητα τῶν κακῶν ἀτυχῶς προέονται τὸ ζῆν —, τινὲς
δὲ ταῖς δυνάμεισι τῶν σωμάτων καὶ ταῖς τῶν ψυχῶν καρτερίαις ὑπομένοντες πολυ-
χρόνιον ἔχουσι τὴν ταλαιπωρίαν — αἰρετώτερος γὰρ αὐτοῖς ὁ θάνατός ἐστι τοῦ ζῆν
διὰ τὸ μέγεθος τῆς ταλαιπωρίας. (2) πολλῶν δ' ὄντων περὶ τὰς προειρημένας
25 μεταλλείας παραδόξων οὐκ ἦκιστ' ἂν τις θανατάσειε διότι τῶν μεταλλουργεῶν οὐδὲν
πρόσφατον ἔχει τὴν ἀρχήν, πάντα δ' ὑπὸ τῆς Καρχηδονίων φιλαργυρίας ἀνεώχθη
καθ' ὃν καιρὸν καὶ τῆς Ἰβηρίας ἐπεκράτουν· ἐκ τούτων γὰρ ἔσχον τὴν ἐπὶ πλέον
αὔξησιν μισθοῦμενοι τοὺς κρατίστους στρατιώτας καὶ διὰ τούτων πολλοὺς καὶ μεγά-
λους πολέμους διαπολεμήσαντες. (3) καθόλου γὰρ αἰεὶ Καρχηδόνιοι διεπολέμουν
30 οὔτε πολιτικοῖς στρατιώταις οὔτε τοῖς ἀπὸ τῶν συμμάχων ἀθροιζομένοις πεποιθότες,
ἀλλὰ καὶ Ῥωμαῖους καὶ Σικελιώτας καὶ τοὺς κατὰ τὴν Λιβύην οἰκούντας εἰς τοὺς
μεγίστους ἦγον κινδύνους καταπλουτομαχοῦντες ἅπαντας διὰ τὴν ἐκ τῶν μετᾶλλων
γινομένην εὐπορίαν. δεινοὶ γάρ, ὥς ἔοικεν, ὑπῆρξαν οἱ Φοίνικες ἐκ παλαιῶν χρόνων
εἰς τὸ κέρδος εὐρεῖν, οἱ δ' ἀπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ <μηδὲν> μηδενὶ τῶν ἄλλων
35 καταλιπεῖν.

(4) γίνεται δὲ καὶ κασσίτερος ἐν πολλοῖς τόποις τῆς Ἰβηρίας, οὐκ ἐξ ἐπιτολῆς
ἐδρίσκόμενος, ὥς ἐν ταῖς Ἱστορίαις τινὲς τεθρογλήκασιν, ἀλλ' ὀρυττόμενος καὶ χωνευό-
μενος ὁμοίως ἀργύρῳ τε καὶ χρυσῷ. ὑπεράνω γὰρ τῆς τῶν Λυσιταίων χώρας ἔστι
μέταλλα πολλὰ κασσιτέρου (καὶ) κατὰ τὰς προκειμένας τῆς Ἰβηρίας ἐν τῷ (F 115)
40 ὠκεανῷ νηοῖδας τὰς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Κατιτεριῖδας ὀνομασμένας. (5) πολλὸς
δὲ καὶ ἐκ τῆς Πρεττανικῆς νήσου διακομίζεται πρὸς τὴν κατ' ἀντικρὺν κειμένην

3 βᾶθος D	5 πλαγίους?	7 ἀπαρύτουσι D ἀπορύττουσι γὰρ cett
10 εὐθετον: ἔντεχνον Π	τὴν πρὸς τὰς ἐργασίας D (C?)	15 τὰ om D
17 διατρίβοντες D	18 αὐτοὶ: οὗτοι D	20 [ταῖς] Vogel
22—23 πολυ- χρόνιον Din πολὺν χρόνον Diod	23 ὁ om D	31 τοὺς om D
34 <μηδὲν> Reiske	37—38 καὶ χωρ. om C	38 τῆς om C
39 <καὶ> Jac; s. F 47 p. 254, 10	40 Κατιτεριῖδας D Κασσ— cett	41 Πρεττανικῆς D Βρ— cett

Γαλατίαν, καὶ διὰ τῆς μεσογείου Κελτικῆς ἐφ' ἑπὶ ὑπὸ τῶν ἐμπορίων ἄγεται παρὰ τε τοὺς Μασσαλιώτας καὶ εἰς τὴν ὀνομαζομένην πόλιν Ναρθῶνα (αὕτη δ' ἐστὶν ἄποικος μὲν Ῥωμαίων, διὰ δὲ τὴν εὐκαιρίαν [καὶ τὴν εὐπορίαν] μέγιστον ἐμπόριον ἔχουσα τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις).

- 5 118 (—) DION. V 39: ... ἐπὶ τοὺς Λίγυρας μεταβησόμεθα. οὗτοι γὰρ νέμονται (F 57—58) μὲν χώραν τραχείαν καὶ παντελῶς λυπρὰν, τοῖς δὲ πόνοις καὶ ταῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις ἐπίπονόν τινα βίον καὶ ἀτυχῇ ζῶσι. (2) καταδένδρου γὰρ τῆς χώρας οὐσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὀλοτομοῦσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας σιδηροφοροῦντες ἐνεργοὺς πελέκεις καὶ βαρεῖς, οἱ δὲ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι τὸ πλέον πέτρας λατομοῦσι
- 10 διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τραχύτητος· οὐδεμίαν γὰρ βῶλον τοῖς ἐργαλείοις ἀνασπῶσιν ἄνευ λίθου. καὶ τοιαύτην ἔχοντες ἐν τοῖς ἔργοις κακοπαθίαν τῇ συνεχεῖαι περιγίνονται τῆς φύσεως καὶ πολλὰ μοχθήσαντες ὀλίγους καρποὺς καὶ μόγις λαμβάνουσι. διὰ δὲ τὴν συνέχειαν τῶν γυμνασιῶν καὶ τὸ τῆς τροφῆς ἑλλειπὲς τοῖς σώμασιν ὑπάρχουσιν ἰσχνοὶ καὶ εὐτονοὶ. πρὸς δὲ τὴν κακοπαθίαν ταύτην συνεργοὺς ἔχουσι
- 15 τὰς γυναικας εἰδισμένας ἐπ' ἴσης τοῖς ἀνδράσιν ἐργάζεσθαι. (3) κυνηγίας δὲ ποιῶνται συνεχεῖς, ἐν αἷς πολλὰ τῶν θηρίων χειροῦμενοι τὴν ἐκ τῶν καρπῶν σπάνιν διορθοῦνται. διόπερ ἐμβιοῦντες ὄρεσι χιονοβολουμένοις καὶ τραχύτητος ἀπίστους ὀρειβατεῖν εἰωθότες, εὐτονοὶ καὶ μυώδεις γίνονται τοῖς σώμασιν. (4) ἔνιοι δὲ διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς στενοκαρπίαν πίνουσι μὲν ὕδωρ, σαρκοφαγοὺσι δὲ τὰς τῶν ἡμέρων
- 20 τε καὶ ἀγρίων ζώων σάρκας καὶ τῶν ἀπὸ τῆς χώρας λαχάνων ἐμπίμπλονται, τὴν χώραν ἔχοντες ἄβατον τοῖς προσφιλεστάτοις τῶν θεῶν Δίμητρι καὶ Διονύσῳ. (5) νυκτερεύουσι δ' ἐπὶ τῆς χώρας σπανίως μὲν ἐν τισιν εὐτελέσιν ἐπαύλευσιν ἢ καλιαῖς, τὰ δὲ πολλὰ ἐν ταῖς κοίλαις πέτραις καὶ τοῖς σπηλαίοις αὐτοφνέσι καὶ δυναμένοις σκέτην ἱκανὴν παρέχεσθαι. (6) ἀκολουθῶς δὲ τούτοις καὶ τάλλα ποιοῦσι, διαφυλάττοντες
- 25 τὸν ἀρχαῖον καὶ ἀκατάσκευον βίον. καθόλου δ' ἐν τοῖς τόποις (τούτοις) αἱ μὲν γυναῖκες ἀνδρῶν, οἱ δ' ἄνδρες θηρίων ἔχουσιν εὐτονίαν καὶ ἀλκήν· πολλάκις γοῦν φασιν ἐν ταῖς στρατείαις τὸν μέγιστον τῶν Γαλατῶν ὑπὸ Λίγυρος ἰσχνὸν παντελῶς ἐκ προκλήσεως μονομαχίσαντα ἀνηρωῆσθαι. (7) ὀπλισμὸν δ' ἔχουσιν οἱ Λίγυες ἐλαφρότερον τῶν Ῥωμαίων τῇ κατασκευῇ· σκεπάξει γὰρ αὐτοὺς παραμήκης θυρεὸς
- 30 εἰς τὸν Γαλατικὸν ὀνυμὸν δεδημιουργημένος καὶ χιτῶν συνειλημμένος ζωστήρι, καὶ περιτίθενται θηρίων δορὰς καὶ ξίφος σύμμετρον. τινὲς δ' αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας μετεσχημάτισαν τὸν ὀπλισμὸν, ἐξομοιοῦντες ἑαυτοὺς τοῖς ἡγουμένοις. (8) θρασεῖς δ' εἰσὶ καὶ γενναῖοι οὐ μόνον εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐν τῷ βίῳ περιστάσεις τὰς ἐχούσας δεινότητα. ἐμπορευόμενοι γὰρ πλεί-
- 35 ονσι τὸ Σαρδόνιον καὶ τὸ Λιβνικὸν πέλαγος, ἐτοίμως ἑαυτοὺς ὀρποῦντες εἰς ἄβηθι τοὺς κινδύνους· σκάφει γὰρ χρώμενοι τῶν σχεδίων εὐτελεστέροις καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ ναὸν χρήσιμοις ἥκιστα κατεσκευασμένοις ὀπομένοισι τὰς ἐκ τῶν χειμῶνων φοβερωτάτας περιστάσεις καταπληκτικῶς.

- 119 (—) DION. V 40: λείπεται δ' ἡμῖν εἰπεῖν περὶ τῶν Τυρρηνῶν. οὗτοι γὰρ 40 τὸ μὲν παλαιὸν ἀνδρείαι διενεγκόντες χώραν πολλὴν κατεκτήσαντο καὶ πόλεις ἀξιολόγους καὶ πολλὰς ἔκτισαν. ὁμοίως δὲ καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἰσχύσαντες καὶ

3 [καὶ τὴν εὐπορίαν] Wurm καὶ ἐμπορείαν D μέγιστον ἐμπόριον C (Strab. IV 1, 6) μεγίστην ἐμπορείαν D 6 μὲν add D 9 ἐνεργῶς D 15 ἀνδράσιν· ἀνοῖς D 18 ὀρειβατεῖν D 19 στενοκαρπίαν D σπανοκαρπίαν cett σπάνιν καὶ στενοκαρπίαν? 23 τοῖς om D 25 τόποις· τ. <τούτοις> Jac πόνοις Madvig 31 περιτίθεται D 32 αὐτοὺς D 33 σαρδῶν II ἐτοίμους D 37 ναυ(τιλ)ίαν? 40 περὶ τὸ παλαιὸν D

πολλοὺς χρόνους θαλαττοκρατήσαντες τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἰταλίαν πέλαγος ἀφ' ἑαυτῶν ἐποίησαν Τυρρηνικὸν προσαγορευθῆναι, τὸ δὲ κατὰ τὰς πεζὰς δυνάμεις ἐκπονήσαντες τὴν τε σάλπιγγα λεγομένην ἐξεῦρον, εὐχρηστοτάτην μὲν εἰς τοὺς πολέμους, ἀπ' ἐκείνων δ' ὀνομασθεῖσαν Τυρρηνὴν· τὸ τε περὶ τοὺς ἡγούμενους [στρατηγούς] ἀξίωμα
 5 κατεσκεύασαν, περιδέντες τοῖς ἡγούμενοις ῥαβδούχους καὶ δίφρον ἐλεφάντινον καὶ περιπόρφυρον τήβενναν, ἐν τε ταῖς οἰκίαις τὰ περίστωια πρὸς τὰς τῶν θεραπευνόντων ὁχλῶν ταραχὰς ἐξεῦρον εὐχρηστίαν. ὧν τὰ πλεῖστα Ῥωμαῖοι μιμησάμενοι καὶ πρὸς τὸ κάλλιον αὐξήσαντες μετέηνεγκαν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πολιτείαν. (2) γράμματα δὲ καὶ φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν ἐξεπότησαν ἐπὶ πλεόν καὶ τὰ περὶ τὴν κεραυνοσκο-
 10 πλίαν μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἐξειργάσαντο· διὸ καὶ μέχρι τῶν νῦν χρόνων οἱ τῆς οἰκουμένης σχεδὸν ὅλης ἡγούμενοι (Ῥωμαῖοι) θαυμάζουσιν τε τοὺς ἄνδρας καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς κεραυνοῖς διοσημείας τούτοις ἐξηγηταῖς χρώνται. (3) χώραν δὲ νεμόμενοι πάμφορον καὶ ταύτην ἐξεργαζόμενοι καρπῶν ἀφθονίαν ἔχουσιν οὐ μόνον πρὸς τὴν ἀρκοῦσαν διατροφήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν δαριλῇ καὶ τρυφῇ ἀνέχουσιν.
 15 παρατίθενται γὰρ οἷς τῆς ἡμέρας τραπέζας πολυτελεῖς καὶ τᾶλλα τὰ πρὸς τὴν ὑπερ- (F 1) βάλλουσιν τρυφὴν οἰκεῖα, στρωμνὰς μὲν ἀνθεινὰς κατασκευάζοντες, ἐκπωμάτων δ' ἀργυρῶν παντοδαπῶν πληθὺς καὶ τῶν διακονούντων οἰκετῶν οὐκ ὀλίγον ἀριθμὸν ἡτοιμακότες· καὶ τούτων οἱ μὲν εὐπρεπεῖαι διαφέροντές εἰσιν, οἱ δ' ἐσθῆσι πολυ-
 20 τελεστέραις ἢ κατὰ δουλικὴν ἀξίαν κεκόσμηται. (4) οἰκήσεις τε παντοδαπὰς ἰδιαζούσας ἔχουσιν παρ' αὐτοῖς οὐ μόνον οἱ ἄρχοντες, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐλευθέρων οἱ πλείους. καθόλου δὲ τὴν μὲν ἐκ παλαιῶν χρόνων παρ' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλκὴν ἀποβεβλήκασι, ἐν πότοις δὲ καὶ ῥαιθυμίαις ἀνάνδροις βιοῦντες οὐκ ἀλόγως τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἐν τοῖς πολέμοις ἀποβεβλήκασι. (5) συνεβάλετο δ' αὐτοῖς πρὸς τὴν τρυφὴν οὐκ ἐλάχιστον καὶ ἡ τῆς χώρας ἀρετὴ· πάμφορον γὰρ καὶ παντελῶς εὐγειον
 25 νεμόμενοι χώραν παντὸς καρποῦ πληθὺς ἀποθησαυρίζουσιν. καθόλου γὰρ ἡ Τυρρηνία παντελῶς εὐγειος οὐσα πεδίοις ἀναπεπταμένοις ἐγκάθηται καὶ βουννοειδέσιν ἀναστήμασιν τόπων διείληπται γεωργησίμοις. ὅγρὰ δὲ μετρίως ἐστὶν οὐ μόνον κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τοῦ θέρους καιρὸν.

120 (—) MANIL. IV 711—743:

(Π. 'Ω×)

30 *idcirco in varias leges variasque figuras*
dispositum genus est hominum proprioque colore
formantur gentes sociataque iura per artus
materiamque parem privato foedere signant.
 35 *715 flava per ingentes surgit Germania partus;*
Gallia vicino minus est infecta rubore;
asperior solidos Hispania contrahit artus;
Martia Romanis urbis pater induit ora
Gradivumque genus miscens bene temperat artus;

2 τὸ CD τὰ cett 3 [λεγομένην] Wesseling 4 [στρατηγούς] Vogel
 6 τιβένναν D τὴν βένναν C περίστωια D περίστοα cett 7 εὐχρηστίαν (παρέ-
 χοντα) Stephanus (πλείστην παρέχοντα) εὐ.? 8 κάλλιστον C πολυτελείαν:
 πολυτέλειαν D 11 (Ῥωμαῖοι) Jac 13 ἐξεργαζόμενοι (ἐπιμελῶς ο. ἄ.)?
 14 ἀρκοῦσαν πρὸς τὴν Din 16 μὲν: δ' D 20 μόνον οἱ: μόνον D ἄρχοντες
 Vogel θεράποντες Diod ἐλευθέρων: θεραπευόντων ο. ἰδιωτῶν? 22 δὲ add D
 23 πολέμοις D συνεβάλετο D —λλετο cett 25 χώραν om D 27 τόπων:
 λόφων Dind 38 genus: Venus Bentley

720 *perque coloratas subtilis Graecia gentes*
gymnasium praefert vultu fortesque palaestras;
et Syriam produnt torti per tempora crines;
 5 *Aethiopes maculant orbem tenebrisque figurant*
perfusas hominum gentes; minus India tostas
 725 *progenerat mediumque facit moderata tenorem.*
iam propior tellusque natans Aegyptia Nilo
lenius irriguis infuscat corpora campis;
Phoebus arenosis Afrorum pulvere terris
 10 *exsiccat populos, et Mauretania nomen*
 730 *oris habet titulumque suo fert ipsa colore.*
adde sonos totidem vocum, totidem insere linguas
et mores pro sorte paris ritusque locorum;
adde genus proprium simili sub semine frugum
 15 *et Cererem varia redeuntem messe per urbes*
 735 *nec paribus siliquas referentem viribus omnis;*
nec te, Bacche, pari donantem munere terras
atque alias aliis fundentem collibus uvas;
cinnama nec totis passim nascentia campis;
 20 *diversas pecudum facies, propriasque ferarum*
 740 *et duplici clausos elephantas carcere terrae.*
quot partes orbis, totidem sub partibus orbes,
et certis discripta nitent regionibus astra
perfunduntque suo subiectas aethere gentes.

25 **121 (—) VITRUV. VII, 1:** haec autem ita erunt recte disposita, si primo animad-
 versum fuerit quibus regionibus aut quibus inclinationibus mundi constituentur . . .
 (3) haec autem ex natura rerum sunt animadvertenda . . . atque etiam ex membris cor-
 poribusque gentium observanda. namque sol quibus locis mediocriter profundit vapores,
 30 in his conservat corpora temperata, quaeque proxime currendo deflagrat, eripit exu-
 rendo temperaturam umoris. contra vero refrigeratis regionibus, quod absunt a meridie
 longe, non exhauritur a caloribus umor, sed ex caelo roscidus aer in corpora fundens
 umorem efficit ampliores corporaturas vocisque sonitus graviores. ex eo quoque quae
 sub septentrionibus nutriuntur gentes inmanibus corporibus, candidis coloribus, directo
 35 capillo et rufo, oculis caesiis, sanguine multo ab umoris plenitate caelique refrigerationi-
 bus sunt conformati. (4) qui autem sunt proximi ad axem meridianum subiectique
 solis cursui, brevioribus corporibus, colore fusco, crispo capillo, oculis nigris, cruribus
 squalidis, sanguine exiguo solis impetu perficiuntur. itaque etiam propter sanguinis
 exiguitatem timidiore sunt ferro resistere, sed ardores ac febres sufferunt sine timore,
 40 quod nutrita sunt eorum membra cum fervore. itaque corpora quae nascuntur sub
 septentrione a febre sunt timidiora et inbecilla, sanguinis autem abundantia ferro
 resistunt sine timore.

4 orbem Reg(iomontanus) urbem Man 5 tostas L² tostis L¹MG 7 pro-
 prior M 8 lenius Reg linius, innis Man 9 Phoebus Bentley Poenus,
 Paenus Man 12 v. 731/2 om LG sonos V² foveo M 21 clausos Reg
 clausas Man elephantum LG 23 rationibus LG 24 aethere Scaliger
 aequore Man 34 caesiis edd caesis, caecis Vi 37 squalidis (i. e. macie;
 cf. ἀσχηρός CGL II 187. 252) Rose validis Vi

(5) non minus sonus vocis in generibus gentium dispares et varias habet qualitates, ideo quod terminatio orientis et occidentis circa terrae librationem, qua dividitur pars superior et inferior mundi, habere videtur libratam naturali modo circumitionem, quem etiam mathematici orizonta dicunt. igitur cum id habemus certum animo sustinentes, ab labro quod est in regione septentrionale, linea traiecta ad id quod est supra meridianum axem ab eoque altera obliqua in altitudinem ad summum cardinem qui est post stellas septentrionum, sine dubitatione animadvertemus ex eo esse schema trigoni mundo, uti organi quam sambucen Graeci dicunt. (6) itaque quod est spatium proximum imo cardini ab axis linea in meridianis finibus, sub eo loco quae sunt nationes propter breviter altitudinis ad mundum sonitum vocis faciunt tenuem et acutissimum, uti in organo chorda quae est proxima angulo. secundum eam autem reliquae ad mediam Graeciam remissiores efficiunt in nationibus sonorum scansiones, item a medio in ordinem crescendo ad extremos septentriones sub altitudines caeli nationum spiritus sonitibus gravioribus a natura rerum exprimuntur. ita videtur mundi conceptio tota propter inclinationem consonantissime per solis temperaturam ad harmoniam esse composita. (7) igitur quae nationes sunt inter axis meridiani cardinem ac septentrionalis medio positae, uti in diagrammate musico medianae vocis habent sonitum in sermone; quaeque progredientibus ad septentrionem sunt nationes, quod altiores habent distantias ad mundum, spiritus vocis habentes umore repulsos ad hypatas et proslambanomenon, a natura rerum sonitu graviore coguntur uti. eadem ratione <e> medio progredientibus ad meridiem gentes paranetarum <netarum>que acutissimam sonitus vocis perficiunt tenuitatem. (8) hoc autem verum esse, ex umidis naturae locis graviora fieri et ex fervidis acutiora, licet ita experiendo animadvertere. calices duo in una fornace aequae cocti aequoque pondere ad crepitumque uno sonitu sumantur. ex his unus in aquam demittatur, postea ex aqua eximatur, tunc utrique tangantur. cum enim ita factum fuerit, largiter inter eos sonitus d'screpabit aequoque pondere non poterunt esse. ita et hominum corpora uno genere figurationis et una mundi coniunctione concepta alia propter regionis ardorem acutum spiritum aeris exprimunt tactu, alia propter umoris abundantiam gravissimas effundunt sonorum qualitates.

(9) item propter tenuitatem caeli meridianae nationes ex acuta fervore mente expeditius celeriusque moventur ad consiliorum cogitationes; septentrionales autem gentes infusae crassitudine caeli propter obstantiam aeris umore refrigeratae stupentes habent mentes. hoc autem ita esse a serpentibus licet aspicere, quae per calorem cum exhaustam habent umoris refrigerationem, tunc acerrime moventur, per brumalia autem et hiberna tempora ab mutatione caeli refrigeratae inmotae sunt stupore. ita non est mirandum, si acutiores efficit calidus aer hominum mentes, refrigeratus autem contra tardiores. (10) cum sint autem meridianae nationes animis acutissimis infinitaque sollertia consiliorum, simul ad fortitudinem ingrediuntur ibi succumbunt, quod habent exsuctas ab sole animorum virtutes. qui vero refrigeratis nascuntur regionibus, ad armorum vehementiam paratiores sunt magnis virtutibus sine timore, sed tarditate animi sine considerantia inruentes sine sollertia suis consiliis refragantur. cum ergo

4 quem edd quam Vi 6 altera obliqua edd —am —am Vi 9 cardini L
cardine cett 12 remissiores edd —sionibus Vi scansiones edd cansiones,
cassiones, concisiones Vi 14 sonitibus gravioribus edd sonitus gravioribus HEG
sonitu graviore S 16 ac edd ab Vi 19 mundum edd —di Vi 19—20 proslam-
banomenon edd —os Vi 20 <e> edd 21 <netarum>que edd 35 refrigeratae
inmotae edd —a —a Vi 38 simul ut EG 39 exutas G 41 refranguntur E

haec ita sint ab natura rerum in mundo conlocata et omnes nationes inmoderatis mixtionibus disparatae, veros inter spatium totius orbis terrarum regionesque medio mundi populus Romanus possidet fines. (folgen laudes Italiae § 11—12.)

122 (—) PLIN. NH II 189—190: *contexenda sunt his caelestibus nexa causis. namque et Aethiopas vicini sideris vapore torreri adustusque similis gigni, barba et capillo vibrato, non est dubium; et adversa plaga mundi candida atque glaciale esse gentes, flavis promissas crinibus; truces vero ex caeli rigore has, illas mobilitate sapientes; ipsoque crurum argumento illis in supera sucum revocari natura vaporis, his in inferas partes depelli umore decidua; hic graves feras, illic varias effigies animalium provenire et maxime alitum [in] multas figuras igni volucres; corporum autem proceritatem utrobique, illic ignium nisu, hic umoris alimento.* (190) *medio vero terrae salubri utrimque mixtura fertiles ad omnia tractus, modicos corporum habitus magna et in colore temperie, ritus molles, sensus liquidos, ingenia fecunda totiusque naturae capacia. isdem imperia, quae nunquam extimis gentibus fuerint, sicut ne illae quidem his paruerint avolsae ac pro immanitate naturae urguentis illas solitariae.*

123 (—) VITRUV. VIII 3, 1—19; 26—27: *sunt autem etiam nonnulli fontes calidi, ex quibus profluit aqua sapore optimo, quae in potione ita est suavis uti nec fontalis ab Camenis nec Marcia saliens desideretur. haec autem ab natura perficiuntur his rationibus. cum in imo per alumen aut bitumen seu sulphur ignis excitatur, ardore percandefacit terram quae est supra, a se autem fervidum emittit in superiora loca vaporem, et ita si qui in is locis quae sunt supra, fontes dulcis aquae nascuntur, offensi eo vapore effervescunt inter venas et ita profluunt incorrupto sapore.* (2) *sunt etiam odore et sapore non bono frigidi fontes, qui ab inferioribus locis penitus orti per loca ardentia transeunt et ab eo per longum spatium terrae percurrentes refrigerati perveniunt supra terram sapore odore coloreque corrupto . . . hi autem cum sunt frigidi, ideo videntur aspectu fervere quod cum in ardentem locum alte penitus inciderunt, umore et igni inter se congruentibus, offensa vehementi fragore validos recipiunt in se spiritus et ita inflati vi venti coacti bullientes crebre per fontes egrediuntur, ex his autem qui non sunt aperti sed ab saxis continentur, per angustas venas vehementia spiritus extruduntur ad summos grumorum tumulos.* (3) . . .

(4) *omnis autem aqua calida ideo quidem est medicamentosa quod in pravis rebus percocata aliam virtutem recipit ad usum. namque sulphurosi fontes nervorum labores reficiunt percalefaciendo exurendoque caloribus e corporibus umores vitiosos. aluminosi autem, cum dissoluta membra corporum paralysi aut tali qua vi morbi recipiunt, fovendo per patentes venas refrigerationem contraria caloris vi reficiunt et hoc continenter restituunt antiquam membrorum conversationem. bituminosi autem interioris corporis vitia potionibus purgando solent mederi.* (5) *est autem aquae frigidae genus nitrosum, uti Pinnae Vestinae, Cutiliis aliisque locis similibus, quae potionibus depurgat per alvumque transeundo etiam strumarum minuit tumores. ubi vero aurum argentum ferrum aes plumbum reliquaeque res earum similes fodiuntur, fontes inveniuntur copiosi; sed hi maxime sunt vitiosi. habent enim, uti aquae calidae sulphur*

7—8 *mobilitate sapientes* Detlefsen *mobilitates habentes* Plin 10 [in] Mayhoff (o. innumeras) igni F¹ (Mayhoff) signi, —ne, —no, cigni, gigni cett 12 *fertiles* Mayhoff —is Plin 14 *extimis gentibus* Barbarus *extimescentibus* Plin 15 *immanitate* Barbarus *nunciate, unitate* u. ä. Plin *numine* Mayhoff 31 *quidem edd quod* Vi 34 *tali qua* Rose *aliqua* Vi *tali aliqua* Detlefsen 41 *uti edd vitia* Vi

alumen bitumen ** eademque per potiones cum in corpus iniit et per venas permanendo nervos attingit et artus, eos durat inflando, igitur nervi inflatione turgentes e longitudine contrahuntur et ita aut nervicos aut podagricos efficiunt homines, ideo quod ex durissimis et spissioribus frigidissimisque rebus intinctas habent venarum
 5 raritates. (6) aquae autem species est, quae cum habeat non satis perluciditatis, ex ipsa uti flos natat in summo, colore similis vitri purpurei. haec maxime consideratur Athenis; ibi enim ex eiusmodi locis et fontibus in asty et ad portum Piraeum ductae sunt salientes, e quibus bibit nemo propter eam causam, sed lavationibus et reliquis rebus utuntur; bibunt autem ex puteis et ita vitant earum vitia. Troezeni non potest
 10 id vitari, quod omnino aliud genus aquae non reperitur nisi quod Cibdeli habent, itaque in ea civitate aut omnes aut maxima parte sunt pedibus vitiosi, Cilicia vero civitate Tarso flumen est nomine Cydnos, in quo podagrici crura macerantes levantur dolore.

(7) sunt autem et alia multa genera quae habent suas proprietates, ut in Sicilia
 15 flumen est Himeras, quod a fonte cum est progressum dividitur in duas partes. quae pars profluit contra Etruriam, quod per terrae dulcem sucum percurrit, est infinita dulcedine; quae altera pars per eam terram currit unde sal foditur, salsum habet saporem. item Paraetonio et quod est iter ad Ammonem et Casio ad Aegyptum lacus sunt palustres, qui ita sunt salsi ut habeant insuper se salem congelatum. sunt autem et aliis
 20 pluribus locis et fontes et flumina (et) lacus, qui per salifodinas percurrentes necessario salsi perficiuntur. (8) alii autem per pingues terrae venas profluentes uncti oleo fontes erumpunt, uti Solis, quod oppidum est Ciliciae, flumen nomine Liparis, in quo natantes aut lavantes ab ipsa aqua unguntur. similiter Aethiopia lacus est qui unctos homines efficit qui in eo nataverint; et India qui sereno caelo emittit olei magnam
 25 multitudinem; item Carthagini fons in quo natat insuper oleum odore uti scobis citrea, quo oleo etiam pecora solent ungui. Zacyntho et circa Dyrrachium et Apolloniam (F 93) fontes sunt qui picis magnam multitudinem cum aqua evomunt. Babylone (F 94) lacus amplissima magnitudine, qui limne asphaltitis appellatur, habet supra natans liquidum bitumen, quo bitumine et latere testaceo structum murum Samiramis circum-
 30 dedit Babyloni. item Iope in Syria Arabiaque (vgl. F 96) Nomadum lacus sunt inmani magnitudine, qui emittunt bituminis maximas moles, quas diripiunt qui habitant circa. (9) id autem non est mirandum; nam crebrae sunt ibi lapidicinae bituminis duri. cum ergo per bituminosam terram vis erumpit aquae, secum extrahit, et cum sit egressa extra terram secernitur et ita reicit ab se bitumen. etiamque est in Cappadocia
 35 in itinere quod est inter Mazaca et Truana lacus amplius, in quem lacum pars sive harundinis sive alii generis si demissa fuerit et postero die exempta, ea pars quae fuerit exempta invenietur lapidea, quae autem pars extra aquam manserit permanet in sua proprietate. (10) ad eundem modum Hierapoli Phrygiae effervet aquae calidae multi-
 40 tudo, e qua circum hortos et vineas fossis ductis immittitur; haec autem efficitur post annum crusta lapidea. itaque quotannis dextra ac sinistra margines ex terra faciundo inducunt eam et efficiunt [in] his crustis in agris saepta. hoc autem ita videtur naturaliter fieri, quod in is locis et ea terra quibus nascitur, sucus subest coaguli naturae similis, deinde cum commixta vis egreditur per fontes extra terram, a solis et aeris calore cogitur congelari, ut etiam in areis salinarum videtur. (11) item sunt ex amaro suco terrae

1 ** edd 5 perluciditatis Ussing perlucidas Vi 20 (et) edd 23 Aethio-
 pia Rose —ae Vi 25 scobis citrea edd scobe citreo Vi 28 limnea spartacis Vi
 30 tope Vi Nomadum edd numidarum Vi 39 e qua Vi e quibus edd 41 [in] edd

fontes exeuntes vehementer amari, ut in Ponto est flumen Hypanis. <is> a capite profluunt circiter milia XL sapore dulcissimo; deinde cum pervenit ad locum qui est ab ostio ad milia CLX, admiscetur ei fonticulus oppido quam parvulus. is cum in eum influit, tunc tantam magnitudinem fluminis facit amaram, ideo quod per id genus terrae et venas unde sandaracam fodiunt ea aqua manando perficitur amara.

(12) haec autem dissimilibus saporibus a terrae proprietate efficiuntur, uti etiam in fructibus videtur. si enim radices arborum aut vitium aut reliquorum seminum non ex terrae proprietatibus sucum capiendo ederent fructus, uno genere essent in omnibus locis et regionibus omnium saporibus. sed animadvertimus insula Lesbo vinum protropum, Maenonia catacecaumeniten, Lydia Tmoliten, Sicilia Mamertinum, Campania Falernum, inter Terracinam et Fundos Caecubum reliquisque locis pluribus innumerabili multitudo genera vini virtutesque procreari. quae non aliter possunt fieri nisi cum terrenus umor suis proprietatibus saporis in radicibus infusus enutrit materiam, per quam egrediens ad cacumen profundat proprium loci et generis sui fructus saporem. (13) quod si terra generibus umorum non esset dissimilis et disparata, non tantum in Syria et Arabia in harundinibus et iuncis herbisque omnibus essent odores (F 114) neque arbores turiferae, neque piperis darent bacas nec murræ glaeubulas, nec Cyrenis in ferulis laser nasceretur, sed in omni terra regionibus eodem genere omnia procrearentur.

has autem varietates regionibus et locis inclinatio mundi <efficit> et solis impetus <qui> propius aut longius cursum faciendo tales efficit terrae umorisque qualitates. nec solum in his rebus sed etiam in pecoribus et armentis. haec non ita <dis>similiter efficerentur, nisi proprietates singularum terrarum <umorum> generibus ad solis potestatem temperarentur. (14) sunt enim Boeotia flumina Cephisos et Melas, Lucania Crathis, Troia Xanthus inque agris Clazomeniorum et Erythraeorum et Laodicensium fontes. ad <ea> flumina, cum pecora suis temporibus anni parantur ad conceptionem partus, per id tempus adiungunt cotidie potum, ex eoque quamvis sint alba procreant aliis locis leucophaea aliis locis pulla aliis coracino colore. ita proprietates liquoris cum iniit in corpus, proseminat intinctam sui cuiusque generis qualitatem. igitur quod in campis Troianis proxime flumen armenta rufa et pecora leucophaea nascuntur, ideo id flumen Ilienses Xanthum appellavisse dicuntur.

(15) etiamque inveniuntur aquae genera mortifera, quae per maleficum sucum terrae percurrentia recipiunt in se vim venenatam, uti dicitur fuisse Terracinae fons qui vocabatur Neptunius, ex quo qui biberant imprudentes vita privabantur; quapropter antiqui eum obstruxisse dicuntur. et Chrobsi Thracia lacus, ex quo non solum qui biberint moriuntur sed etiam qui laverint. item in Thessalia fons est profluens, ex quo fonte nec pecus ullum gustat nec bestiarum genus ullum propius accedit, ad quem fontem proxime est arbor florens purpureo colore. (16) non minus in Macedonia quo loco sepultus est Euripides, dextra ac sinistra monumenti advenientes duo rivi concurrunt in unum, e quibus ad unum accumbentes viatores pransitare solent propter aquae bonitatem, ad rivum autem qui est ex altera parte monumenti nemo accedit

1 <is> edd	10 protropum edd protyrum Vi	11 die römischen namen
Vitruvs Änderung	13 sit infusus Vi [sit] edd	16 iuncis edd vineis Vi
20—21 <efficit> — <qui> edd	22 <dis>sim — edd	23 <umorum> edd in generibus HS in regionibus EG
24 temperarentur S (G°)	perarentur H pararentur EG	
26 <ea> edd	27 adic(i)untur HG(S)	eo cotidie Vi [eo] edd
33—35 fuisse — dicuntur zusatz Vitruvs	35 crobsi E	40 pransitare edd tran— Vi

quod mortiferam aquam dicitur habere. item est in Arcadia Nonacris nominata terrae regio, quae habet in montibus ex saxo stillantes frigidissimos umores. haec autem aqua Stygos hydor nominatur, quam neque argenteum neque aeneum neque ferreum vas potest sustinere, sed dissilit et dissipatur. conservare autem eam et continere nihil aliud potest nisi mulina ungula, qua etiam memoratur ab Antipatro in provinciam ubi erat Alexander per Iollam filium perlata esse et ab eo ea aqua regem esse necatum. (17) item Alpibus in Cottii regno est aqua ex qua qui gustant statim concidunt. agro autem Falisco via Campana in campo Corneto est lucus in quo fons oritur, ibique avium et lacertarum reliquarumque serpentium ossa iacentia apparent.

item sunt nonnullae acidae venae fontium, uti Lyncesto et in Italia Velino, Campania Teano aliisque locis pluribus, quae hanc habent virtutem uti calculos in vesicis quinasuntur in corporibus hominum potionibus discutiant. (18) fieri autem hoc naturaliter ideo videtur quod acer et acidus sucus subest in ea terra, per quam egredientes venae intinguntur acritudine, et ita cum in corpus inierunt, dissipant quae ex aquarum subsidentia in corporibus exconrescentia offenderunt. quare autem discutiantur ex acidis eae res, sic possumus animadvertere: ovum in aceto si diutius positum fuerit, cortex eius mollescet et dissolvetur. item plumbum, quod est lentissimum et gravissimum, si in vase conlocatum fuerit et in eo acetum suffusum, id autem opertum et oblitum erit, efficietur uti plumbum dissolvatur, et fiet cerussa. (19) eisdem rationibus aes, quod etiam solidiore est natura, similiter curatum si fuerit, dissipabitur et fiet aerugo. item margarita. non minus saxa silicea, quae neque ferrum neque ignis potest per se dissolvere, cum ab igni sunt percalefacta, aceto sparso dissiliunt et dissolvuntur. ergo cum has res ante oculos ita fieri videamus, ratiocinemur isdem rationibus ex acidis propter acritudinem suci etiam calculosos e natura rerum similiter posse curari . . .

(26) cum haec tanta varietas sit disparibus rebus natura distributa, quod humanum corpus est ex aliqua parte terrenum, in eo autem multa genera sunt umorum, uti sanguinis lactis sudoris urinae lacrimarum, ergo si in parva particula terreni tanta discrepantia invenitur saporum, non est mirandum si etiam in magnitudine terrae innumerabiles suorum reperientur varietates, per quarum venas aquae vis percurrens tincta pervenit ad fontium egressus, et ita ex eo dispares variique perficiuntur in propriis generibus fontes propter locorum discrepantiam et regionum qualitates terrarumque dissimiles proprietates.

(27) ex his autem rebus sunt nonnulla quae ego per me perspexi, cetera in libris Graecis scripta inveni, quorum scriptorum hi sunt auctores: Theophrastos Timaeus Posidonios Hegesias Herodotus Aristides Metrodorus, qui magna vigilantia et infinito studio locorum proprietates, aquarum virtutes, ab inclinatione caelique regionum qualitates ita esse distributas scriptis dedicaverunt.

— CHARON VON NAUKRATIS.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΟΙ ΕΚ ΠΑΛΑΙΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΕΣ ΠΑΡ ΕΚΑΣΤΩΙ ΕΘΝΕΙ.
s. III u. Ägypten.

3 styglos Vi 7 Cottii edd crobi Vi 7—9 agro — apparent: zusatz von Vitruvs quelle? 10 Velino Plin vienna Vi 25 § 20—25 zusatz aus thau-
masiographen und eigenem 36 Hegesias: Ctesias Plin

— CHARON VON KARTHAGO.

ΤΥΡΑΝΝΟΙ ΟΣΟΙ ΕΝ ΤΗ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΑΣΙΑΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙ.
s. IV u. Biographie.

MENANDROS VON EPHESES.

ΑΙ ΕΦ' ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΚΑΙ
ΒΑΡΒΑΡΟΙΣ ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ.

s. III u. Phönikien.

88. TIMAGENES VON ALEXANDREIA.

T

- 10 1 SUID. s. Τιμαγένης· βασιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱός, Ἀλεξανδρεὺς·
ῥήτωρ· ὥς δέ τινες, Αἰγύπτιος. δς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ Μεγάλου (a. 55)
αἰχμάλωτος ἀχθεὶς [ἐν Ρώμῃ] ὑπὸ τοῦ Γαβινίου ἐξωνήθη ὑπὸ Φαύστου
τοῦ υἱοῦ Σύλλου· καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ρώμῃ || ἐπὶ τε τοῦ αὐτοῦ Πομπηίου
καὶ μετ' αὐτόν, || ἐπὶ τε Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου καὶ μετέπειτα ἅμα
15 Καικιλίῳ. ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστικὴς εἶναι ἐν ἀγροῦ
διῆγε Τουσκλάνῳ λεγομένῳ. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀλβάνῳ, ἐμέσαι βουληθεὶς
καὶ σφηνωθείς· βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά.

- 2 SENECA Contr. X 5, 21—22: hic est Craton ... professus Asiaticus,
qui bellum cum omnibus Atticis gerebat (22) saepe solebat apud
20 Caesarem cum Timagene configere, homine acidiae linguae et qui nimis liber
erat: puto quia diu non fuerat. ex captivo cocus, ex coco lecticarius, ex
lecticario usque in amicitiam Caesaris enixus, usque eo utramque fortunam
contempsit ... ut, cum illi multis de causis iratus Caesar interdixisset domo,
combureret historias rerum ab illo gestarum, quasi et ipse illi ingenio suo
25 interdiceret, disertus homo et dicax, a quo multa improbe, sed venuste dicta.

3 — De ira III 23, 4—8: Timagenes historiarum scriptor
quaedam in ipsum (sc. Augustum), quaedam in uxorem eius et in totam
domum dixerat nec perdiderat dicta; magis enim circumfertur et in ore
hominum est temeraria urbanitas. saepe illum Cuesar monuit, moderatius

11 ὥς — Αἰγύπτιος gehört hinter Ἀλεξανδρεὺς 12 [ἐν Ρώμῃ (AV εἰς Ρώμην
cett)] Jac 13 τοῦ om A 13—14 ἐπὶ τε — αὐτόν und ἐπὶ τε — μετέπειτα doppel-
fassung ἐπὶ τε Καίσαρος (τοῦ Θεοῦ καὶ Καίσαρος) τοῦ Αἰγ. 14 [καὶ] μετέ-
πειτα Bernhardy σὸν ἅμα E Med 15 κατ' A 16 δ' ἐν Ἀλβάνῳ Toup
δαβάνῳ Suid 16—17 Τιμαγένης οὗτος κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον καὶ σφ. ἀπέθανεν
Suid s. σφηνωθείς 20 Timagene edd (t) imaginem Sen acidiae edd acidate,
eacide Sen 22 inamiciciam AV in intimam amicitiam Kiessling enixus
Thomas felix Sen in eo Sen 25 dicax Dτ dixit AV

lingua uteretur; perseveranti domo sua interdixit. postea Timagenes in contubernio Pollionis Asinii consenuit ac tota civitate direptus est: nullum illi limen praeclosa Caesaris domus apstulit. historias, quas postea scripserat, recitavit [et combussit], et libros acta Caesaris Augusti continentis in igne posuit
 5 <et combussit> tulit hoc ... Caesar patienter hoc dumtaxat Pollioni Asinio dixit: 'Θηριοτροφεῖς'. paranti deinde excusationem opstitit et 'fruere' inquit 'mi Pollio, fruere'; et cum Pollio diceret 'si iubes, Caesar, statim illi domo mea interdican', 'hoc me' inquit 'putas facturum, cum ego vos in gratiam reduxerim.' fuerat enim aliquando Timageni Pollio iratus
 10 nec ullam aliam habuerat causam desinendi, quam quod Caesar coeperat.

4 SUID. s. Πωλίων· ὁ Ἀσίνιος χρηματίσας, Τραλλιανός, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος. σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ Μεγάλου καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν Τιμαγένους.

5 15 (sc. τῷ Ἀντωνίῳ) διὰ Τιμαγένους.

6 QUINTILIAN. Inst. or. X 1, 75: longo post intervallo temporis natus (sc. nach Kleitarchos 137 T 6) Timagenes vel hoc est ipso probabilis quod intermissam historias scribendi industriam nova laude reparavit.

7 AMMIAN. Marc. XV 9, 2: Timagenes, et diligentia Graecus et
 20 lingua, haec quae dñi sunt ignorata, collegit ex multiplicibus libris. s. F 2.

8 SENECA epp. 91, 13: Timagenes felicitati urbis inimicus aiebat Romae sibi incendia ob hoc unum dolori esse, quod sciret meliora surrectura quam arsissent.

9 LIVIUS IX 18, 6: id vero periculum erat, quod levissimi ex Graecis, qui Parthorum quoque contra nomen Romanum gloriae favent, dictitare solent, ne maiestatem
 25 nominis Alexandri, quem ne fama quidem illis notum arbitror fuisse, sustinere non potuerit populus Romanus.

10 PLIN. NH I 3: ... situs, gentes Nymphodoro, Calliphane, Timagene (F 7).

11 SUID. s. Εὐαγόρας· Αἰνίδιος, ἱστορικός (III). ἔγραψε βίον Τιμα-
 30 γένους καὶ ἐτέρων λογίων.

F

ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

A

1 (III 322, 2) STEPH. BYZ. s. Μιλύαι· οἱ πρότερον Σόλνμοι, ὡς
 35 Τιμαγένης α Βασιλέων.

Fragmente ohne Buchtitel.

2 (7) AMMIAN. MARC. XV 9, 2: *ambigentes super origine prima Gallorum scriptores veteres notitiam reliquere negotii semiplenam; sed postea Timagenes, et diligentia Graecus et lingua, haec quae diu sunt ignorata collegit*
 5 *ex multiplicibus libris. cuius fidem secuti, obscuritate dimota, eadem distincte docebimus et aperte.*

(3) *Aborigines primos in his regionibus quidam visos esse firmarunt, Celtas nomine regis amabilis et matris eius vocabulo Galatas dictos — ita enim Gallos sermo Graecus appellat —, alii Doriensis antiquiorem secutos Herculem oceani*
 10 *locos inhabitasse confines.* (4) *Dryidae memorant revera fuisse populi partem indigenam, sed alios quoque ab insulis extimis confluisse et tractibus trans-rhenanis, crebritate bellorum et adhuvione fervidi maris sedibus suis expulsos.*
 (5) *aiunt quidam paucos post excidium Troiae [et] fugitantes Graecos ubique dispersos loca haec occupasse tunc vacua.* (6) *regionum autem incolae id*
 15 *magis omnibus adseverant, quod etiam nos legimus in monumentis eorum incisum, Amfitryonis filium Herculem ad Geryonis et Taurisci saev(i)um tyrannorum perniciem festinasse, quorum alter Hispanias, alter Gallias infestabat, supera-*
tisque ambobus coisse cum generosis feminis suscepisseque liberos plures, et eos partes quibus imperitabant suis nominibus appellasse. (7) *a Focaea vero*
 20 *Asiaticus populus, Harpali inclementiam vilans Cyri regis praefecti, Italiam navigio petit, cuius pars in Lucania Veliam, alia condidit in Viennensi Massiliam; dein secutis aetatibus oppida aucta virium copia instituere non pauca, sed declinanda varietas saepe satietati coniuncta.*

(8) *per haec loca hominibus paulatim excultis viguere studia laudabilium*
 25 *doctrinarum, inchoata per bardos et euhagis et dryidas. et bardi quidem fortia virorum inlustrium facta heroicis composita versibus cum dulcibus lyrae modulis cantitarunt, euhages vero scrutantes † serviani et sublimia naturae pandere conabantur. † inter es dry[ar]idae ingeniis celsiores, ut auctoritas Pythagorae decrevit, sodaliciis adstricti consortiis quaestionibus occultarum rerum altarumque*
 30 *erecti sunt, et despectantes humana pronuntiarunt animas immortales.*
 s. F 7; 14—15.

4 ut imagines V 10 Dryidae Klotz drasidae V drysidae Valesius 12 et
 Gelenius ex V 13 [et] Gelenius 'Graecos ist . . . objekt' Norden (Germ. Urg. 52)
 16 saevium Valesius saevum V (Norden a. o. 51, 5) saevorum Gelenius 25 uar-
 dos V Eubages Gelenius; verlesen aus OYATEIΣ Zeuss s. Sontheimer Klio XX 23
 druidas Gelenius dratis V uardi V 27 euhagis V [serviani] Kellerbauer
 seriem W²N summa Gelenius 28 inter es: ceteris Heraeus inter eos Sont-
 heimer

3 (1) CURTIUS. RUF. IX 5, 21: *Ptolemaeum, qui postea regnavit*, a. 326
huic pugnae (bei den Mallern) adfuisse auctor est Clitarchus (137 F 24) et
Timagenes; sed ipse scilicet gloriae suae non refragatus afuisse se missum in
expeditionem memoriae tradidit (138 F 26).

5 4 (3) JOSEPH. c. Ap. II 83—84: *quia vero Antiochus (sc. Epiphanes)* a. 170
neque iustam fecit templi depredationem, sed egestate pecuniarum ad hoc
accessit, cum non esset hostis, et super nos auxiliores suos et amicos adgressus
est nec aliquid dignum derisione illic invenit, multi et digni conscriptores super
hoc quoque testantur, Polybius Megalopolita, Strabon Cappadox (91 F 10),
10 *Nicolaus Damascenus (90 F 91), Timagenes et Castor temporum conscriptor*
(250 F 13) et Apollodorus (244 F 79), <qui> omnes dicunt pecuniis indigentem
Antiochum transgressum foedera Judaeorum expoliassse templum auro argen-
toque plenum.

5 5 (4) — AJ XIII 319: *φύσει δ' ἐπιεικὲς κέχρητο* (sc. Ἀριστοβούλος a. 105/4
15 *ὁ Ὑρκανοῦ) καὶ σφόδρα ἦν αἰδοῦς ἡττων, ὡς μαρτυρεῖ τούτῳ καὶ Στράβων*
(91 F 11), ἐκ τοῦ Τιμαγένους ὀνόματος λέγων οὕτως: «ἐπιεικὲς τε
ἐγένετο οὗτος ὁ ἀνὴρ καὶ πολλὰ τοῖς Ἰουδαίοις χρήσι-
μος· χάραν τε γὰρ αὐτοῖς προσεκτέησατο καὶ τὸ μέρος
20 *τοῦ τῶν Ἰουραίων (?) ἔθνους ὠικειώσατο, δεσμῶι συνά-*
ψας τῇι τῶν αἰδοίων περιτομῇι.»

6 (5) — AJ XIII 344: (niederlage des Alexandros, Hyrkanos' a. 98
sohn, bei Asophon am Jordan) *τρισυμβίους γούν ἔφρασαν αὐτῶν* (sc. τῶν
Ἰουδαίων) ἀποθανεῖν — Τιμαγένης δὲ πεντακισμύριους εἴρηκεν —, τῶν δὲ
ἄλλων τοὺς μὲν αἰχμαλώτους ληφθῆναι, τοὺς δ' εἰς τὰ οἰκεία διαφυγεῖν
25 *χωρία. s. 91 F 12.*

7 (10) PLIN. NH III 132: *Alpis in longitudinem [X] p. patere a*
Supero mari ad Inferum Caelius tradit (F 13 Pet.), Timagenes XXXV p. deductis.
in latitudinem autem Cornelius Nepos C, 1. Livius III stadiorum, uterque
diversis in locis; namque et centum milia excedunt aliquando, ubi Germaniam
30 *ab Italia submovent, nec LXX implent reliqua sui parte graciles, veluti naturae*
providentia.

8 (11) — XXXIII 118: *Juba (III) minimum nasci et in Carmania*
tradit, Timagenes et in Aethiopia.

9 (6) PLUT. Pomp. 49: *Τιμαγένης δὲ καὶ ἄλλως τὸν Πτολεμαῖον* a. 58
35 *(sc. Ἀβλήτην) οὐκ οὔσης ἀνάγκης ἀπελθεῖν φησι καὶ καταλιπεῖν Αἴγυπτον*

11 <qui> Hudson 12 expoliassse Niese et spoliassse Jos 19 Ἰδοιμαίων?
E Meyer Christentum II 274, 4 26 [X] Sillig X Plin 27 v. l. imagenes,
imagines 30 v. l. explent 33 v. l. imagines et om V

ὑπὸ Θεοφάνους πεισθέντα πράττοντος Πομπηίῳ χρηματισμοὺς καὶ στρατηγίας καινῆς ὑπόθεσιν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐχ οὕτως ἢ Θεοφάνους μοχθηρία πιθανόν, ὥς ἄπιστον ἢ Πομπηίου ποιεῖ φρίσις, οὐκ ἔχουσα κακότηδες οὐδ' ἀνελεύθερον οὕτω τὸ φιλότιμον.

- 5 10 (12) QUINTILIAN. Inst. or. I 10, 9—10: *nam quis ignorat musicen tantum iam illis antiquis temporibus non studii modo, verum etiam venerationis habuisse, ut idem musici et vates et sapientes iudicarentur, mittam alios, Orpheus et Linus: quorum utrumque dis genitum, alterum vero, quia rudes quoque atque agrestes animos admiratione mulceret, non feras modo, sed*
 10 *saxa etiam silvasque duxisse posteritatis memoriae traditum est. (10) itaque et Timagenes auctor est omnium in litteris studiorum antiquissimam musicen extitisse; et testimonio sunt clarissimi poetae, apud quos inter regalia convivia laudes heroum ac deorum ad citharam caneantur. Iopas vero ille Vergili (A I 742) nonne canit 'errantem lunam solisque labores' et cetera? quibus certe*
 15 *palam confirmat auctor eminentissimus musicen cum divinarum etiam rerum cognitione esse coniunctam.*

- 11 (9) STRABON IV 1, 13: καὶ τοὺς Τεκτοσάγας δέ φασι μετασχεῖν a. 106
 τῆς ἐπὶ Δελφοῦς στρατείας [καὶ] τοὺς τε Θρησανροὺς τοὺς εὐρεθέντας παρ'
 αὐτοῖς ἐπὶ Καίπλωνος τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ῥωμαίων ἐν πόλει Τολώσσι
 20 τῶν ἐκεῖθεν χρημάτων μέρος εἶναι φασι· προσθεῖναι δὲ τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων ἀνιερῶντας καὶ ἐξίλασκομένους τὸν θεόν. προσα-
 ψάμενον δ' αὐτῶν τὸν Καίπλιωνα διὰ τοῦτο ἐν δυστυχίᾳ καταστρέφει
 τὸν βίον ὥς ἱερόσυλον ἐκβληθέντα ἐπὶ τῆς πατρίδος, διαδόχους δ' ἀπο-
 λιπόντα παῖδας, αἷς συνέβη καταπορνευθεῖσας, ὥς εἶρηκε Τιμαγένης,
 25 αἰσχροῦς ἀπολέσθαι. πιθανώτερος δ' ἐστὶν ὁ Ποσειδωνίου λόγος (87 F 33) . . .

- 12 (11 a) — XV 1, 57: μῦθος δὲ καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαγένης λεχθέν,
 [ὥς] ὅτι χαλκὸς ὤοιτο (in Indien) σταλαγμοῖς χαλκοῖς καὶ σύροιτο. ἐγγυ-
 τέρω δὲ πίστεως φησιν ὁ Μεγασθένης (III), ὅτι οἱ ποταμοὶ καταφύροειν
 ψῆγμα χυσοῦ

30

Uneechtes.

- 13 (8) [PLUT.] De fluu. 6, 1—3 (STOB. FLOR. IV 36, 16; JOH. LYDUS De mens. III 11 p. 52, 1 W): Ἄρα ποταμὸς ἐστὶ τῆς Κελτικῆς, τὴν προσηγορίαν εἰληφὸς παρὰ τοῦ ἡρμόσθαι τῷ Ῥοδανῶν· καταφέρεται γὰρ εἰς τοῦτον κατὰ τὴν χώραν τῶν Ἀλλοβρόγων. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Βορίγυλος, μειωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην·
 35 Ἄρα κυνηγεσίας χάριν εἰς ὕλην προχωρήσας καὶ εὐρὼν τὸν ἀδελφὸν Κελτίβηρον ὑπὸ

18 [καὶ] Kramer 19 u. 22 Καίπλωνος, Καίπλιωνα Xylander Σκιπίωνος, Σκιπίωνα Str 23 [ἐπὶ]? Kramer 24 οἷς B^oC αἷς Corais καταπορνευ-
 θεῖσιν C — εἰσας Corais 27 [ὥς] Corais

θηρίων ἀνηλωμένον διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἑαυτὸν καιρίως πλήξας ἔβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν Βοίγουνλον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ μετωνομάσθη Ἄραρ. (2) γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ μέγας ἰχθὺς κλουπαῖα προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. οὗτος αὐξανομένης τῆς σελήνης λευκὸς ἐστὶ, μειουμένης δὲ μέλας γίνεται παντελῶς· ὑπεραυξήσας δ' ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀκανθῶν. (3) εὐρίσκεται δ' ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λίθος χόνδρῳ παρόμοιος ἄλός, ὃς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς τετραταίας νόσους, τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι τοῦ σώματος προσδεδεμένος τῆς σελήνης μειουμένης, καθὼς ἱστορεῖ Καλλι- σθένης ὁ Συβαρίτης ἐν τῇ Γαλατικῶν (III), παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν εἴληφε Τιμαγένης ὁ Σύρος.

Anhang.

14 (—) AMMIAN. MARC. XV 10, 9: *et primam* (sc. per Alpes viam) *Thebaeus Hercules ad Geryonem extinguendum, ut relatum est, et Tauriscum lenius gradiens prope maritimas conposuit Alpes, hisque Graiarum indidit nomen, Monoeci similiter arcem et portum ad perennem sui memoriam consecravit, deinde emensis postea*
15 *saeculis multis hac ex causa sunt Alpes excogitatae Poeninae.*

15 (—) — XV, 12: *celsioris staturae et candidi paene Galli sunt omnes et rutili luminumque torvitate terribiles, avidi iurgiorum et sublatius insolentes, nec enim eorum quemquem adhibita uxore rixantem, multo se fortiore et glauca, peregrinorum ferre poterit globus, tum maxime cum illa inflata cervice suffrendens ponderansque niveas ulnas et vastas admixtis calcibus emittere coeperit pugnos, ut catapultas tortilibus nervis excussas. (2) metuendae voces complurium et minaces, placatorum iuxta et irascentium, tersi tamen pari diligentia cuncti et mundi, nec in tractibus illis, maximeque apud Aqu(itanos, vir) poterit aliquis videri vel femina, licet perquam pauper, ut alibi frustis squalere pannorum. (3) ad militandum omnis aetas*
25 *aptissima, et pari pectoris robore senex ad procinctum ducitur et adultus, gelu duratis artubus et labore adsiduo, multa contempturus et formidanda. nec eorum aliquando quisquam (ut in Italia) munus Martium pertimescens pollicem sibi praecidit, quos localiter murcos appellant. (4) vini avidum genus, adfectans ad vini similitudinem multiplices potus, et inter eos humiles quidam obtunsis ebrietate continua sensibus*
30 *[[quam furoris voluntariam speciem esse Catoniana sententia definivit]] raptantur discursibus vagis, [[ut verum illud videatur, quod ait defendens Fonteium Tullius: 'Gallos post haec dilutius esse poturos, quod illi venenum esse arbitrabuntur']].*

2 δ' ἐν αὐτῷ: μᾶλλον δὲ (Aισάροι add Wunsch) Συβάρεως Lyd 3 κλου-
παῖα Stob σκολόπιδος Plut κλοπίας Lyd Anon Boiss Anecd gr I 417 αὐξο(υ)-
μένης Stob 6 ἄλός add Stob τετραταίους Plut 7 προσδεδεμένος Stob
8—9 παρ' οὗ — Σύρος add Plut 13 *hisque Graiarum Valesius hique harum V*
hisque harum Sontheimer moeneci at V 16 celsiores V candi V 18 multo
se Heraeus multos V multo ed. Bonn vultu Cornelissen torviore Cornelissen
et ad V² 19 suffrendens edd sufferendus V 20 ulnas edd vinas V admissis
ed. Bonn. Gelenius calcibus Vat. lat. 2969 adibus V 22 tractibus edd
fractibus V 23 Aquitanos vir Valesius Heraeus aqua V aliquis
cod. Bessarionis aliqui V² 24 frustis Gelenius frustra V pannorum Gelenius
pannosorum V pannosis. horum? Heraeus 26 ad labore V² 26—28 nec —
appellant zusatz Ammians? 30—32 [[]] zusätze Ammians 32 arbitrabuntur
Bentley — antur V

89. BION.

T

1 DIOG. LAERT. IV 58: γεγόνασι δὲ Βίωνες δέκα· πρῶτος ὁ Φερεκύδης τῷ Συρίῳ συνακμάσας (14 T 1) πέμπτος Σολεύς, 5 Αἰθιοπικὰ γεγραφώς (III)· ἔκτος ῥητορικός, οὗ φέρεται ἑννέα βιβλία Μουσῶν ἐπιγραφόμενα.

F

MORSEON $\overline{A-\Theta}$

Ohne Buchtitel.

10 1 (IV 351, 6) AGATH. Hist. II 25 (SYNKELL. p. 617, 15 Bonn):
 πρῶτοι μὲν γὰρ ὧν ἀκοῇ ἴσμεν Ἀσσύριοι λέγονται ἅπασαν τὴν Ἀσίαν
 χειρώσασθαι, πλὴν Ἰνδῶν τῶν ὑπὲρ Γάγγην ποταμὸν ἰδρυμένων. Νίνος
 τε πρότερον φαίνεται καὶ βασιλείαν ἐνταῦθα βεβαίαν καταστησάμενος,
 Σεμίραμίς τε αὖ μετ' ἐκείνον καὶ ἐξῆς ἅπαντες οἱ τούτων ἀπόγονοι μέχρι
 15 καὶ ἐς Βελεοῦν τὸν Δερκετάδου. ἐς τοῦτον γὰρ δὴ τὸν Βελεοῦν τῆς τοῦ
 Σεμιραμείου φίλου διαδοχῆς παυσαμένης, Βελητάρας τις ὄνομα, φυτουργὸς
 ἀνὴρ καὶ τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις κήπων μελεδωνὸς καὶ ἐπιστάτης, ἐκαρ-
 πώσατο παραλόγως τὴν βασιλείαν καὶ τῷ οἰκείῳ ἐνεφύτευσεν γένει, ὥς
 20 πον Βίῳνι γέγραπται καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυίστορι (III), ἕως ἐς Σαρδα-
 νάπαλον, ὥς ἐκεῖνοι φασί, τῆς ἀρχῆς ἀπομαρανθείσης, Ἀρβάκης ὁ Μῆδος
 καὶ Βέλευς ὁ Βαβυλώνιος ἀφίγηρται αὐτὴν τοὺς Ἀσσυρίους, καθελόντες
 τὸν βασιλεῖα, καὶ ἐς τὸ Μηδικὸν μετέστησαν ἔθνος, ἐξ τε καὶ τριακοσίων
 ἤδη πρὸς τοῖς χιλίοις ἢ καὶ ὀλίγῳ πλείονων ἐτῶν παρωιχηκότων, ἐξ
 οὗ τὰ πρῶτα ὁ Νίνος τῶν ἐκεῖ[νῃ] κατέσχευεν πραγμάτων· οὕτω γὰρ
 25 Κτησίαι τῷ Κνιδίῳ (III) τοὺς χρόνους ἀναγραψαμένῳ καὶ Διόδωρος
 ξύμψησιν ὁ Σικελιώτης.

90. NIKOLAOS VON DAMASKOS.

T

(s. F 131—139).

80 1 SUID. s. Νικόλαος Δαμασκηνός· γνώριμος Ἡρώδου τοῦ τῶν Ἰου-
 δαίων βασιλέως (37—4 a. Chr.) καὶ Αὐγούστου Καίσαρος (31 a.—14 p. Chr.)·
 φιλόσοφος Περιπατητικός ἢ Πλατωνικός. ἔγραψεν ἱστορίαν καθολικὴν ἐν

13 βεβαίαν add R(?) 19—20 Sardanapalum sub quo interpr. Σαρδ. (ἐφ' οὗ)?
 Niebuhr 23—24 ἐξ οὗ R ἀφ' οὗ vulg 24 ἐκεῖ Jac ἐκείνων R ἐκείνη vulg
 32 ἦ: καὶ Corais s. Chatzis Ptolemaios Chennos 1914 p. XII

βιβλίοις † ὀγδοήκοντα (F 1—102)· καὶ τοῦ † βίου Καίσαρος ἀγωγὴν (F 125—130). οὕτως δὲ ἠσπάσατο αὐτὸν Καῖσαρ, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας Νικολάους αὐτὸν καλεῖν (T 13)· καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε καὶ Περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς (F 131—139).

⁵ 2 SOPHRONIOS V. DAMASKOS Ἐγκ. εἰς τοὺς ἁγίους Κῦρον κ. Ἰω. 54 [Migne Patrol. Gr. 87, 3 col. 3621 d]: Δαμασκηνὸς ἦν καὶ τῶν ἐν τέλει λαμπρῶν Διονύσιος, ἐκ γένους βλαστήσας ἀεὶ διαλάμπωντος, οὐπερ ἀρχὴ καὶ ῥίζα Νικόλαος ἦν ὁ φιλόσοφος, ὁ Ἡρώδου παιδευτὴς καὶ παιδῶν τῶν Ἀντωνίου καὶ Κλεοπάτρας διδάσκαλος. ἀφ' οὗ καὶ Νικόλαοι ¹⁰ δώδεκα κατὰ διαδοχὴν ἐξανθήσαντες, φιλοσοφίαι γαυρούμενοι, τὸ γένος ἐφαιδρυναν καὶ εἰς μέγα δόξης καὶ λαμπρότητος ἤγαγον.

3 CONSTANT. PORPH. De them. I 3 p. 24, 1 Bonn (= F 71): Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς ... ὁ γεγονὼς ὑπογραφεὺς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως.

4 JOSEPH. AJ XVI 27 ff. (14 a. Chr.): τότε δὲ περὶ τὴν Ἰωνίαν ¹⁵ αὐτῶν γενομένων (sc. Ἀγρίππου καὶ Ἡρώδου) πολὺ πλῆθος Ἰουδαίων ὃ τὰς πόλεις ὠκεῖ προσήκει καὶ τὰς ἐπηρείας ἔλεγον ... (29) τοιαῦτα καταβοῶντων παρεστήσατο μὲν ὁ βασιλεὺς ἀκοῦσαι τὸν Ἀγρίππαν αὐτῶν δικαιολογουμένων, Νικόλαον δὲ τίνα τῶν αὐτοῦ φίλων ἔδωκεν εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ δίκαια. (30) τοῦ δὲ Ἀγρίππου Ῥωμαίων τε τοὺς ἐν τέλει ²⁰ καὶ βασιλέων καὶ δυναστῶν τοὺς παρόντας αὐτῷ συνέδρους ποιησαμένου καταστὰς ὁ Νικόλαος ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων ἔλεξεν. (s. F 81; 142).

5 — AJ XVI 299 (8 a. Chr.): πέρας δ' οὐδὲν ὁρῶν τῶν περιεστῶτων κακῶν (sc. der wegen seines Araberkrieges bei Augustus in ungnade gefallene Herodes) ἔγνω πάλιν εἰς Ῥώμην ἀποστέλλειν, εἴ τι ²⁵ δύναιτο μετριώτερον εἶρεῖν διὰ τε τῶν φίλων καὶ πρὸς αὐτὸν Καίσαρα τὴν ἐντυχίαν ποιησάμενος. κακεῖ μὲν ὁ Δαμασκηνὸς ἀπῆκει Νικόλαος. (335) τὰ γὰρ περὶ τὴν Νικολάου πρεσβείαν ἀπέβη τοῦτον τὸν τρόπον (— § 355. BJ I 574).

6 — AJ XVI 370 (7 a. Chr.): κακεῖθεν (von Berytos, wo ³⁰ Herodes' söhne von Mariamne Alexandros und Aristobulos zum tode verurteilt waren) μὲν εὐθὺς Ἡρώδης ἦκεν ἄγων αὐτοὺς εἰς Τύρον, καὶ τοῦ τε Νικολάου πλεύσαντος ὡς αὐτὸν ἐκ τῆς Ῥώμης ἐπυνθάνετο προδιηγησάμενος τὰ ἐν Βηρυτῶι, ἦντινα ἔχοιεν γνώμην περὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ καὶ οἱ ἐν Ῥώμῃ αὐτοῦ φίλοι. (371) κακεῖνος εἶπεν ὅτι 'δοκεῖ μὲν

1 ὀγδοήκοντα: ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα πρὸς ταῖς τέτταρα T 11 vgl. F 72—81 [βίου] Bernhardy τοῦ νέου Καίσαρος v Gutschmid τοῦ Σεβαστοῦ K. Daub Rh M XXXV 63 (s. komm. zu F 125/130 § 1—2) καὶ τὸν βίον K. καὶ τὴν ἀγωγὴν? C Mueller 26 εὐτυχίαν PM ποιησόμενος PW 31 εὐθὺς om Epit 32 τε: γε AMW Epit 34 αὐτοῦ: αὐτός? ἐν τῇ W

ἀσεβῆ εἶναι τὰ ἐκείνοις περὶ σὲ ἐγνωσμένα, χρῆναι μέντοι αὐτοὺς καθεύξαντα δεσμώτας φυλάττειν· (372) καὶ εἰ μὲν ἑτέρως σοι δοκοίη κολάζειν αὐτούς, μὴ φαίνοιτο ὀργῇ τὸ πλεῖον ἢ γνώμῃ κεχρησθαι, εἰ δὲ τάναντία ἀπολύειν, μὴ ἀνεπανόρθωτον εἴη σοι τὸ ἀτύχημα. ταῦτα δοκεῖ καὶ ἐν
 5 Ῥώμῃ τοῖς πλείστοις τῶν σῶν φίλων· καὶ ὅς σιωπήσας ἐν πολλῇ ἐγένετο συννοία κακεῖνον ἐκέλευσεν συμπλεῖν αὐτῷ.

7 JOSEPH. AJ XVII 99 (5 a. Chr.): ταῦθ' ἅμα λέγων (Herodes bei der anklage gegen seinen Sohn Antipatros) εἰς δάκρυα τρέπεται λέγειν τε ἄπορος ἦν. καὶ Νικόλαος ὁ Λαμασκηγός, φίλος τε ὢν τοῦ βασιλέως καὶ
 10 τὰ πάντα συνδιατιώμενος ἐκείνῳ καὶ τοῖς πράγμασιν ὃν πραχθεῖεν τρόπον παρατετευχώς, δεηθέντι τῷ βασιλεῖ τὰ λοιπὰ εἰπεῖν ὅποσα ἀποδείξεων τε καὶ ἐλέγχων ἐχόμενα ἦν. (106) ἐπὶ τούτοις τροπῆς τοῦ συνεδρίου γενομένης ... φανερόν δὲ ἤδη καὶ Ἡρώδην εἶναι καμπτόμενόν τι τῇ γνώμῃ καίπερ μὴ βουλόμενον ἐκδηλον εἶναι, Νικόλαος ἀρξάμενος οἷς τε ὁ βασιλεὺς
 15 κατήρξατο λόγοις παλιλλογεῖ μειζόνως ἐκδεινῶν καὶ ὅποσα ἐκ βασάνων ἢ μαρτυριῶν συνῆγεν τὴν ἀποδείξιν τοῦ ἐγκλήματος (F143). BJ I 629. 637—638.

8 (95 a) — AJ XVII 219 (4 a. Chr.): Ἀρχέλαος δ' ἐπὶ θαλάσσης κατήει μετὰ τῆς μητρός, Νικόλαον καὶ Πτολεμαῖον καὶ Πτόλλαν τῶν φίλων ἐπαγόμενος. (224) πλεῖ δὲ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπὶ Ῥώμης καὶ
 20 Ἀντίπας Ἡρώδου μὲν παῖς (225) ἐπήγετο δὲ οὗτος τὴν τε μητέρα καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν Νικολάου Πτολεμαῖον φίλον τε Ἡρώδῃ τιμιώτατον γεγεννημένον καὶ αὐτῷ προσκεείμενον. bei den verhandlungen über die nachfolge ἀνίσταται ... Νικόλαος ὑπὲρ Ἀρχελάου (§ 240 ff.). BJ II 14ff. 34—36.

25 9 (96) — AJ XVII 315 (4 a. Chr.): τοιαῦτα δὲ τῶν Ἰουδαίων εἰρηκότων (die Archelaos vor Augustus verklagten) Νικόλαος τοὺς τε βασιλεῖς ἀπήλλασσε τῶν ἐγκλημάτων, Ἡρώδην μὲν διὰ τὸ παρ' ὃν ἔζη χρόνον τυχεῖν ἀκατηγόρητον. (316) τὰ δ' ὑπ' Ἀρχελάῳ πραχθέντα ὕβρει τῇ ἐκείνων ἀνελίθει.

30 10 a) ATHEN. XIV 66 p. 652 A: περὶ δὲ τῶν Νικολάων καλουμένων φοινίκων ... τῶν ἀπὸ τῆς Συρίας καταγομένων, ὅτι ταύτης τῆς προσηγορίας ἡξιώθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ αὐτοκράτορος σφόδρα χαίροντος τῷ βρώματι, Νικολάου τοῦ Λαμασκηγοῦ ἐταίρου ὄντος αὐτῷ καὶ πέμποντος φοίνικας συνεχῶς. τῶν ἀπὸ τοῦ Περιπάτου δ' ἦν ὁ Νικόλαος καὶ ἰστο-
 35 ρίαν συνέγραψεν πολλήν. b) PLUTARCH. Quaest. conv. VIII 4, 1

2 ἕτερον A¹W Lat(?) 4 μὲν μὴ AMW ἐπανόρθωτον PW Epit ταῦτα: τὰ αὐτὰ δὲ AMW Epit δοκεῖν AME 9 ὁ add Epit 11 ἔλεγεν ὅποσα Epit 15 παλιλλογεῖν AM ἦ: καί? 16 συνέχε Ernesti proferens congregabat Lat 18 Πτόλλαν: πολλοὺς AM Epit Lat Πόπλας BJ 20 ἀντιπα... σ P antipater Lat 21 τοῦ Νικολάου Epit φίλων A¹M 34 δ' ἦν E δ' ὢν A

p. 723 D: ὁ γοῦν βασιλεύς, ὡς φασιν, ἀγαπήσας διαφερόντως τὸν Περιπατητικὸν φιλόσοφον Νικόλαον, γλυκὺν ὄντα τῷ ἡθελί, ῥαδινὸν δὲ τῷ μήκει τοῦ σώματος, διάπλεων δὲ τὸ πρόσωπον ἐπιφροινίσσοντος ἐρυθρήματος, τὰς μεγίστας καὶ καλλίστας τῶν φοινικοβαλάνων Νικολάους ὠνόμαζε, καὶ
 5 μέχρι νῦν οὕτως ὀνομάζονται. PLIN. NH XIII 45; ISIDOR. Origg. XVII 7, 1.

11 ATHEN. VI 54 p. 249 A: Νικόλαος δ' ὁ Λαμασκηρός (εἰς δ' ἦν τῶν ἐκ τοῦ Περιπάτου) ἐν τῇ πολυβίβλῳ Ἱστορίαι — ἑκατὸν γὰρ καὶ τεσσαράκοντά εἰσι πρὸς ταῖς τέσσαρσι (F 80).

— EXC. DE VIRTUT. I 327, 9: s. F 135.

12 JOSEPH. AJ XVI 183: τούτου καὶ Νικόλαος ὁ κατ' αὐτὸν (sc. τὸν Ἡρώδη) ἱστοριογράφος μέμνηται (F 101) (184) ζῶντι γὰρ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ † σὺν αὐτῷ κεχαρισμένως ἐκείνῳ καὶ καθ' ὑπηρεσίαν ἀνέγραφεν, μόνων ἀπτόμενος τῶν πρὸς εὐκλειαν αὐτῷ φερόντων, πολλὰ δὲ καὶ τῶν ἐμφανῶς ἀδίκων ἀντικατασκευάζων καὶ μετὰ πάσης
 15 σπουδῆς ἐπικυρπτόμενος (F 102) (185) καὶ διατετέλεκεν τῇ γραφῇ τὰ μὲν πεπραγμένα δικαίως τῷ βασιλεῖ περιττότερον ἐγκωμιάζων, ὑπὲρ δὲ τῶν παρανομηθέντων ἐσπουδασμένως ἀπολογούμενος. (186) ἐκείνῳ μὲν οὖν πολλὴν ἂν τις, ὡς ἔφην, ἔχοι τὴν συγγνώμην· οὐ γὰρ ἱστορίαν τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ ὑπουργίαν τῷ βασιλεῖ ταύτην ἐποιεῖτο.
 20 vgl. F 96.

13 PHOT. Bibl. 189 p. 145 b 28: ἀνεγνώσθη Σωτίωνος τῶν σποράδην περὶ ποταμῶν καὶ κρητῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογουμένων ἐν ταύτῳ δὲ συνανεγνώσθη καὶ Νικολάου λόγος Ἡρώδη τῷ Ἰουδαίων βασιλεῖ προσπεφωνημένος, ἐν ᾧ Παραδόξων ἐθῶν ἐστὶ συναγωγή (F 103—124).
 25 συμβαίνει μὲν εἰς ταῦτὸν ἐνίοις τῶν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου παραδόξων συνειλεγμένων, καὶ περὶ ὧν δὲ Κόνων συνέταξεν οὐκ ὀλίγα προσέγραψε· πλὴν ἐν τισι παραλλάσσει ταῖς ἱστορίαις ἑτεροτρόπως αὐτὰ διεξιῶν. τὴν δὲ φράσιν ἐστὶ μὲν καὶ αὐτὸς κεφαλαϊώδης, οὐ μὴν οὐδὲ τοῦ σαφοῦς ἀνακεχωρηκώς, μετέχων δὲ πῶς καὶ τῶν προειρημένων μᾶλλον
 30 συστροφῆς τινος καὶ δεινότητος. λέγει δ' ἔνια μὲν πολλοῖς, εἰ καὶ ξενίζοντα εἶη, ὅμως ὁμολογούμενα, τινὰ δ' ἀγνοούμενα μὲν, οὐ μὴν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς πρὸς μάχην τῷ πιθανῷ καθιστάμενα· ἔθη γὰρ ἐθνῶν ἰδιότροπα τὰ πολλὰ περιαγγέλλει, εὐρεῖν δ' ἐστὶν ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ ἀπίθανον προισχόμενα. ὁ ἐκ Λαμασκοῦ δ' ἐστὶν οὗτος οἶμαι Νικόλαος,
 35 ὁ ἐπὶ τῶν Αὐγούστου χρόνων ἀκμάσας καὶ φίλος αὐτῷ χρηματίσας· ἐξ

11 ζῶν τε Cocceji συζῶν γε Gutschmid vivente rege Lat 12 σὺν αὐτῷ: συνὼν αὐτῷ AM et cum eo degens Lat [καὶ] συνὼν αὐτῷ? Niese 13 γέγραφεν Naber ἔγραφεν Niese μόνον PW πρὸς add AMW Lat(?) 14 ἐμφανῶν ἀδικιῶν PW 23 συνανέγνω — λόγον A 26 προσανέγραψε s 30 τινός A τε s

οὗ καὶ πλακούντων τι εἶδος, ἃ διέπεμπε Καῖσαρι, εἰς τιμὴν τοῦ δεξιου-
μένου Νικολάου δὲ Καῖσαρ ἐκάλεσεν (T 1; 10). οὗτος καὶ Ἀσσυριακὴν ἱστορίαν
(F 1 ff.) ἐν πολυστίχῳ βιβλίῳ ὅσα παλαιὰν μνήμην ἀναγνωσμάτων ἔχομεν
καταλέλοιπε.

- ⁵ 14 JULIAN. ep. ad Themist. p. 343 Hertl.: (vergleich des βίος
θεωρηματικός und πρακτικός) Ἀρείου, Νικολάου, Θρασύλλου καὶ Μουσωνίου
μνημονεύσω. τούτων γὰρ οὐχ ὅπως τις ἦν κύριος τῆς αὐτοῦ πόλεως, ἀλλ'
ὁ μὲν Ἀρείος, ὥς φασι, καὶ διδομένην αὐτῷ τὴν Αἴγυπτον ἐπιτροπεύσαι
παρητήσατο Νικόλαος δὲ πράξεων μὲν οὐ μεγάλων αὐτουργὸς
¹⁰ γέγονε, γνώριμος δὲ ἐστὶ μᾶλλον διὰ τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν λόγους.

15 15 PHOT. bibl. 189 p. 146 a 15; ἐν ταύτῳ (T 13) δὲ τεύχει συνα-
νεγνώσθη ... Ἀεστορίδου (28 T 1) Τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν. πολλὰ
μὲν οὖν ἐστὶν ἐν τούτοις εὑρεῖν, ἃ τε συνείλεται Κόνωνι ... καὶ Νικόλαος
προσεφώνησε

15

F

ΙΣΤΟΡΙΩΝ $\overline{A-PM\Delta}$ $\overline{A-B}$

(T 1; 10—14; F 142—143)

- 1 (III 356, 7) EXC. DE INSID. p. 3, 24 de Boor [EXC. HISTOR.
²⁰ CONSTANT. PORPH. III]: ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδικὸν πόλεμον Σεμίραμις ἐπεὶ
ὁδοιποροῦσα ἐγένετο ἐν Μήδοις ἀναβᾶσα ἐπὶ τι ὑψηλὸν ὄρος πάντοθεν
πλήν καθ' ἐν μέρος περιερρωγὸς καὶ ἄβατον λισσάδι καὶ ἀποτόμῳ πέτραι,
ἐθεᾶτο τὴν στρατιὰν ἀπὸ τινος ἐξέδρας, ἣν παραχρῆμα ὠικοδομήσατο.
ἐνταῦθα δὲ στρατοπεδευσασμένη Σατιβάρας ὁ εὐνοῦχος ἐπεβούλευσε μετὰ
²⁵ τῶν Ὀννεω παίδων, αὐτοὺς τὸ πᾶν συστήσας καὶ πρὸς τοὺς νεανίσκους
λέγων, ὅτι κίνδυνος αὐτοῖς εἴη ἐκ Νινύου βασιλεύσαντος ἀποθανεῖσθαι·
δεῖν οὖν ὑποφθάσαντας ἐκείνῳ τε καὶ τὴν μητέρα κτείναντας βασιλεύειν.
καὶ ἄλλως δὲ αὐτοῖς ἔφη αἰσχιστὸν εἶναι περιορᾶν ἀκόλαστον μητέρα ἐν
τοιαῖδε ἡλικίᾳ δσημέραι λιχνευομένην ὑφ' ὧν ἐτύγχανεν ἀνθρώπων τοσοῦδε
³⁰ νεανίας ὄντας. πυνθανομένων δ' ἐκείνων 'καὶ τίς γενήσεται τρόπος;'

1 α: δ Corais 1—2 δεξιουμένου: ἐξισουμένου γ 3 παλαιᾶς μνήμης δ.
ἐχόμενα Scaliger

Abkürzungen im apparat: E = Excerpta De insidiis ed. De Boor; De vir-
tutibus et vitiis ed. Buettner-Wobst Va = Valesius Cor = Corais Mue = C Mueller
Dü = Dübner Fe = Feder Pic = Piccolos Di = Dindorf

16 Ἱστορία (καθολικὴ) T 1 πολύβιβλος T 11) T 10; F 6; 135. Ἐκ τῆς ἱστορίας
Νικ. Δαμ. Exc. De ins. p. 1, 1 (F 136). τέλος τοῦ ζ' λόγου τῆς Νικολάου ἱστορίας
Exc. De virt. I 353, 10 (nach F 70). Ἀσσυριακὴ Ἱστορία T 13. Ἀρχαιολογία F 83.
25 ὄννεω aus ὄννεων E? 27 ὑποφθάσαντας edd ἀπο— E 29 λιχνευομένην:
μοιχνευομένην Di

εἶπεν ὥς οὐδὲν χρὴ κάμνειν, ἀλλ' ἀναβάντας πρὸς αὐτὴν ἐπὶ κορυφὴν τοῦ ὄρους ἐπειδὰν αὐτὸς κελεύσῃ (εἶχε δὲ ταύτην τὴν ἐπιμέλειαν) ὡθεῖν αὐτὴν ἀπ' ἄκρου εἰς τὰ κάτω. καὶ οἱ μὲν ταῦτα συνέθεντο καὶ πίστις ἔδοσαν ἀλλήλοις ἐπὶ τινος ἱεροῦ. ἔτυχε δὲ κατόπισθε τοῦ βωμοῦ ἐνθα
 5 συνετίθεντο ἀνὴρ Μῆδος ἀναπεπτωκὼς καὶ πάντα ἀκούων, ὃς ἐπεὶ ἤισθετο γράψας ἅπαν εἰς διφθέραν Σεμιράμει πέμπει διὰ τινος. ἡ δὲ ἀναγνοῦσα τῇ ὑστεραίᾳ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους ἀναβιβασαμένη καλεῖ τοὺς Ὀννεω παῖδας καὶ κελεύει ὅτι δῆποτ' ἐννοουμένη ἵκειν ὀπλισμένους. καὶ ὁ Σατιβάρας χαίρων τοὺς νεανίσκους μετῆιμι ὥς ὑπὸ Θεοῦ ὀρθουμένης σφίσιν τῆς
 10 πράξεως, ἐπειδὴ ὀπλισμένους αὐτοὺς ἡ μήτηρ ἐκάλει. ἀφικομένων δὲ μεταστῆναι τὸν εὐνοῦχον κελεύσα(σα) Σεμίραμις λέγει πρὸς τοὺς νεανίσκους· ὦ καλοῦ κάγαθοῦ πατρὸς κακοὶ παῖδες, οἱ πεισθέντες ὑπὸ κακοῦ δούλου μητρὶ τῇ ἐαυτῶν θάνατον ἐβουλεύσασθε, ὥς με ἐνθάνδε ὥσετε παρὰ Θεῶν τὰ κράτη ἔχουσιν· ἀλλ' ἢδ' ὑμῖν ἐγώ· καί με κατὰ κρηνοῦ τοῦδε ὠθεῖτε,
 15 ἵνα δὴ κλέος ἔχοιτε πρὸς ἀνθρώπων καὶ βασιλεύετε κτείναντες τὴν τε μητέρα Σεμίραμιν καὶ Νινύαν τὸν ἀδελφόν.' ἐδημηγόρησε πρὸς Ἀσσυρίους (ζῆται ἐν τῷ Περὶ δημηγοριῶν.)

2 (8) EXC. DE VIRTUT. I p. 329, 16 Buettner-Wobst [EXC. HIST. CONSTANT. PORPH. I]: ὅτι Σαρδανάπαλος Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν,
 20 ἀπὸ τε Νίνου καὶ Σεμιράμειος τὴν βασιλείαν παραδεξάμενος, οἴκησιν ἔχων ἐν Νίνωι, ἔνδον τὸ σύμπαν ἐν τοῖς βασιλείοις διατρέβων, ὀπλων μὲν οὐχ ἀπτόμενος οὐδ' ἐπὶ θῆραν ἐξιὼν ὥσπερ οἱ πάλοι βασιλεῖς, ἐγχριόμενος δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος πρὸς τε τὰς παλλακίδας ἀμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ ἐμπλοκῆς τό τε σύμπαν γυναικείω ἤθει
 25 χρώμενος. κατὰ δὲ τὰ πρότερον συντεταγμένα ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῷ παρῆσαν οἱ τε ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν σατράπαι ἄγοντες τὰς εἰρημινὰς δυνάμεις καὶ δὴ Ἀρβάκης ὁ Μήδων ὑπαρχος, ἀνὴρ τὸν τε βίον σώφρων καὶ πραγματίων εἰ δὴ τις ἄλλος ἐμπειρος τετριμμένος τε ἐν κνηγεσίοις καὶ πολέμοις καὶ πολλὰ μὲν πάλοι γενναῖα ἐξεργασμένος, πλείω δ' ἔτι καὶ
 30 μείζω τότε διανοούμενος. οὗτος ἀκηκοὺς τὸν τε βίον καὶ τὰ ἡθῆ, οἷς χρηταὶ ὁ βασιλεὺς, εἰς νοῦν ἐνεβάλετο καὶ ἐνεθυμήθη ἄρα, ὅτι ἀπορία

3 πίστις edd πίστις E 7 ἄκρον Dii 11 κελεύσασα edd 13 ὥς με
 Di ὥς μὲν E ὥς ἐμὲ Mue ὥσατε Dii 13—14 παραθῶντα E 14 ἢδ' Mue
 10 E 16 τὸν ἀδελφόν Mue νινύαν, τὸν δ' αὐτόν, ἐδημηγόρησε E 19 Σαρδανά-
 παλος — (27) δυνάμεις: Suid s. Σαρδανάπαλος 20 παραδεξάμενος Va — ἐνὸν
 E om Suid 22 θῆραν Suid θύραν E ἐγχριὼν Suid s. ὑπογραφόμενος
 24 πλοκῆς Suid ἔθει Suid 25 τὸ πρότερον, τὰ πρότερα Suid 26 τὰς
 Bremi τὰς τε E τὰς δυνάμεις Suid 27 Ἀρβάκης — ἀρχῆς (330, 2): Suid s. Ἀρβάκης
 28 ἄλλος om Suid 29—30 πλείω — τότε E μείζω δὲ τότε Suid 31 ὁ om
 Suid εἰς Suid

γενναίον ἀνδρὸς οὗτος ἔχει τὰ τῆς Ἀσίας κράτη· καὶ βουλὴν συντίθεται περὶ τῆς ὅλης ἀρχῆς.

- 3 (9) EXC. DE INSID. p. 4, 23: ὅτι ἐπὶ Σαρδαναπάλλου τοῦ βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων Ἀρβάκης ὁ Μῆδος ἀνηκοῶς τὸν βίον καὶ τὰ ἡθῆ, οἷς χρῆται ὁ βασιλεὺς, εἰς νοὸν ἐνεβάλετο καὶ ἐνεθυμήθη ἄρα, ὅτι ἀποραὶ γενναίον ἀνδρὸς οὗτος ἔχει τὰ τῆς Ἀσσυρίας κράτη. ἀνδρείοτατον δὲ φῦλον τὸ Μηδικὸν ἐδόκει τότε μετὰ τὸ Ἀσσύριον εἶναι. οὗτος οὖν ὁ Ἀρβάκης ἐν οὐιλίαι γενόμενος Βελέσσι τῆς Βαβυλῶνος ἄρχοντι καὶ συνεδρίτης ὧν αὐτῷ πρὸ τῶν βασιλείων θυρῶν, ἀνδρὶ τοῦ Χαλδαίων γένους (ἱερεῖς δ' οὗτοι ἦσαν καὶ πρῶτην ἔφερον τιμὴν) 10 συντίθεται αὐτῷ, καὶ κοινῇ βουλευέουσιν ἐπιθέσθαι τῇ ὅλῃ ἀρχῇ τὰ τε Ἀσσυρίων κράτη μεταστῆσαι εἰς Μῆδους. ἀστρονομ(ικ)ώτατοι δὲ πάντων ἦσαν Βαβυλώνιοι καὶ σοφαὶ καὶ μαντικῇ τῇ τε δι' ὀνειράτων καὶ τεράτων προύχοντες πάσῃ τε ὡς εἰπεῖν τῇ ἀμφὶ τὰ θεῖα ἐπιστήμη. καὶ δὴ καὶ τότε ὁ Βελέσσι τῷ Ἀρβάκῃ διαλεγόμενος πρὸ τῶν θυρῶν πλησίον τινὸς 15 φράτης, ἐν ἧι δύο ἵπποι ἐξεφρατνίζοντο (καὶ πῶς ἦν μεσημβρία) κατέδαρθεν αὐτόφθι, καὶ ἐν τῷ ὑπνωὶ ἔδοξεν ὁρᾶν τὸν ἕτερον τῶν ἵππων ἐπιφορεῖν τῷ στόματι ἐπὶ τὸν Ἀρβάκην καθεύδοντα καὶ αὐτὸν ἄχυρα, τὸν δὲ ἕτερον ἐρέσθαι 'τί τοῦτο ποιεῖς, ὦ δαιμόνιε, καὶ τὰ ἄχυρα τῷ ἀνθρώπῳ ἐπιφέρεις'; τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι· 'φθονῶ αὐτῷ· μέλλει γὰρ βασιλεύειν ἀπάν- 20 των ὧν νῦν ἄρχει Σαρδανάπαλλος'. ταῦτ' ἰδὼν τε καὶ ἀκούσας ὁ Βαβυλώνιος τὸν Μῆδον ἐγείρει καθεύδοντα, καὶ ὡς δὴ τι πλεῖον τὰ θεῖα εἰδὼς συμβάλλει τὴν τοῦ ὀνείρου φήμην καὶ κελεύει τὸν Ἀρβάκην ἵεναι παρὰ τὸν Τίγριν ποταμὸν ῥέοντα πλησίον τῆς Νίνου καὶ προσκλύζοντα τὸ τεῖχος. ἰόντων δὲ καὶ πολλὰ λεσχηρευομένων, ὡς ἂν ἐταίρων, λέγει ὁ Βελέσσι· 25 'ἄγε δὴ, ὦ Ἀρβάκη, εἰ σὲ θεῖη σατράπην Κιλικίας Σαρδανάπαλλος ὁ δεσπότης, τί ἂν μοι δοίης τῷ εὐαγγελιζομένῳ'; ὁ δὲ ἀποκρίνεται· 'τί μου, ὦ δαιμόνιε, καταγέλαις; διὰ τί δ' ἂν με σατράπην Κιλικίας θεῖτο ἄλλους ἐμοῦ κρείττους παρελθόν'; καὶ ὅς· 'ἀλλ' εἴ γε δοίῃ, πλεόν γάρ τι εἰδὼς λέγω, τίς ἐμοὶ κείσεται χάρις παρὰ σοι'; κακῆϊνος 'οὐ μὲν ψιφί' ἔφη, 'μεθέξεις 30 γὰρ τῆς ἀρχῆς οὐκ ἐλάχιστον μέρος'. ὁ δὲ εἶπεν· 'εἰ δὲ Βαβυλώνός σε πάσης σατράπην ποιήσειεν, πῶς ἐμοὶ χρήσῃ'; καὶ ὅς· 'παῦσαι πρὸς τοῦ Διός, ἔφη, σφόδρα μου κατακερτομῶν· οὐ γὰρ οἶμαι ἐπιτήδειος εἶναι Μῆδος ὧν ὑπὸ Βαβυλωνίου καταγελασθαι'. κακῆϊνος· 'ἀλλ' οὐ μὰ τὸν μέγαν Βῆλον ἔγωγέ σου καταγελῶν ταῦτα λέγω, ἀλλὰ πλεόν τι τεκμαιρόμενος'. καὶ ὅς 35 ἔφη· 'ἀλλ' ἐάν γε Βαβυλῶνος σατραπεύσω, σὲ ὑπαρχ(ον) καταστήσω τῆς

6 Ἀσσυρίας: s. v. 1; 11 8 (τῷ) τῆς? Βαβυλῶνος Mue βαβυλώνας E
 11 ἀστρονομικώτατοι Herwerden 12 ὀνειράτων (s. p. 330, 22)? 14 θυρῶν (ἦν) Mue
 15 ἦν μεσ. L Cohn ἐν μεσημβρίαι E 18 δαιμόνιε edd δαίμονι εἰ E 18—19 ἐπι-
 φορεῖς Di 21 καὶ ὡς δὴ Di καὶ εἰ δὴ E [εἰ] Mue [καὶ] Di 27 δ' ἂν edd δ' αὐ E
 28 πλεόν edd πλέων E 29 παρὰ σοι edd παρὰσὺ E 35 ὑπαρχον edd ὑπαρ E

δλῆς σατραπείας. καὶ ὁ Βαβυλώνιος· ἄλλ' ἔγωγέ σοι οὐκ ἀπιστῶ· τόδε
 (δέ) μοι λέξον· εἰ βασιλεὺς εἴης ἀπάσης ὁπόσης νῦν Σαρδανάπαλλος ἄρχει,
 τί ἐμὲ ποιήσεις; ὁ δὲ Ἀρβάκης εἶπεν· εἴ σου, ὦ τλήμων, ταῦτα ἀκούσειεν
 Σαρδανάπαλλος, εὖ ἴσθι, ὅτι καὶ σὺ καγὼ κακῶς ἀπολούμεθα. ἀλλὰ τί
 5 σοι ἐπῆλθε ταῦτα ληρεῖν; οὐ παύημι φλυαρῶν; καὶ ὃς τῆς χειρὸς αὐτοῦ
 λαβόμενος εὐτόνως· ἄλλα μὰ τήνδε τὴν δεξιὰν τὴν ἐμοὶ τιμίαν καὶ τὸν
 μέγαν Βῆλον, οὐ παίζων λέγω, ἀλλὰ τὰ θεῖα κάλλιστα εἰδώς. καὶ ὁ
 Ἀρβάκης εἶπεν· δώσω σοι Βαβυλῶνα ἔχειν † καὶ ταῦτα ὑπὸ ταύτῃ ἀτελεῖ.
 καὶ ἐπὶ τούτοις δεξιὰν αἰτοῦντος μάλα προθύμως δίδωσι. καὶ ὃς εἶπε·
 10 βασιλεῖς εἰς τοῖνον, εὖ ἴσθι, ἀψευδῶς. καὶ ἐπεὶ ταῦτα συνέθεντο, ἐπὶ
 θύρας ὤκοντο ὀπίσω θεραπεύοντες τὰ εἰωθότα. μετὰ δὲ ταῦτα ἐν
 ὁμιλίᾳ γενόμενος ἐνὶ τῶν πισιστάτων εὐνούχων ὁ Ἀρβάκης ἐδεήθη αὐτοῦ
 δεῖξαι οἱ τὸν βασιλέα· σφόδρα γὰρ ἐπιθυμεῖν τὸν δεσπότην δοῖς εἴη
 θεάσασθαι. τοῦ δὲ εἰπόντος ἀδυνάτων αὐτὸν ἔρᾶν, μηδὲνα γὰρ πώποτε
 15 τυχεῖν τούτου, τότε μὲν ἡσύχασεν. αὐτοῖς δὲ μικρὸν διαλειπὼν λιπαρέστερον
 αὐτοῦ ἐδεῖτο φάσκων ἀντὶ πολλοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ταύτην ἀλλάττεσθαι
 τὴν χάριν. ὁ δὲ εὐνούχος νικώμενος ὑπ' αὐτοῦ, ἦν γὰρ ἐς τὰ μάλιστα
 ἐπιτήδειος, καὶ οὐ βουλόμενος αὐτῷ ἀχαριστεῖν, ὑπέσχετο, εἰ καιρὸς εἴη
 μνησθήσεσθαι τῷ δεσπότην * * ὥκει ἐνθα ἐτελεύτησεν.

20 4 (10—11) EXC. DE VIRTUT. I p. 330, 5: ὅτι ἐπὶ Ἀρβάκου τοῦ
 βασιλέως Μήδων τοῦ διαδόχου Σαρδαναπάλλου τοῦ Ἀσυρίων βασιλέως ἦν ἐν Μήδοις
 τότε κατὰ τε ἀνδρείαν καὶ ῥώμην δοκιμώτατος Παρσώνδης, παρὰ τε βασιλεῖ
 μάλιστα ἐπαινούμενος καὶ ἐν Πέρσαις, ὅθεν ἦν γένος, ἐπὶ τε εὐβουλία καὶ
 25 κάλλει σώματος, δεινός τε καὶ θήρας αἰρεῖν ἐν σταδία τε μάχῃ καὶ ἀπὸ
 ἄρματος καὶ ἵππου μάχεσθαι. Οὗτος ὄρων Νάναρον τὸν Βαβυλώνιον
 διαπρεπεῖ κόσμιοι χρώμενον ἀμφὶ τὸ σῶμα καὶ ἐλλόβια ἔχοντα καὶ κατ-
 εξυρημένον εὖ μάλα, γυναικίῳδῃ τε καὶ ἀνακιν, ἔπειθεν Ἀρταῖον ἀφελέσθαι
 αὐτὸν τὴν ἀρχὴν καὶ ἑαυτῷ δοῦναι, δυσχεραίνων σφόδρα τὸν ἀνθρώπον.
 ὁ δὲ ὥκει συγγέας τὰ συγγείμενα ὑπ' Ἀρβάκῳ ἀδικεῖν τὸν Βαβυλώνιον.
 30 ἐπεὶ δὲ δις καὶ τρίς ὁ Παρσώνδης ἐνέτυχεν Ἀρταίῳ καὶ ταῦτ' ἤκουσεν,
 ἡσύχαζεν· οὐ μὴν τὸν Νάναρον ἔλαθεν. αἰσθόμενος δ' ἐκεῖνος τὴν γνώμην
 τάνδρ' οὐκ ἐπὶ μεγάλα δῶρα τοῖς † ἑαυτῶν ὑπέσχετο κατήλοις, εἴ τις αὐτῷ
 Παρσώνδην συλλαβὼν ἄγει· ἔπονται δ' οὗτοι πολλοὶ τῷ βασιλεῶς στρατῷ.

2 (δέ) Fe 5 παύσει Herwerden 8 καὶ πάντα? De Boor [ὅπο ταύτῃ]
 Di (Diod. II 28, 4 καὶ τὴν Βαβυλῶνα ἔχειν ἀτελεῖ συνεχώρησεν. Herod. III 160) ὑπὸ
 σεαντῷ Mue καὶ πάντα ὑπὸ ταύτῃ? 14 ἀδυνάτων Fe —τω E 18 ἀχαριστεῖν
 edd εὐχαριστεῖν E 19 blattausfall bez. edd 20—21 [ἐπὶ — βασιλέως] Di
 Ἀρταίου Va (Diod. II 33, 1). eher irrthum des excerptors (s. zu p. 352, 24) 25 Νάνα-
 ρον Cor νάνηρον (p. 333, 13) E Ἀνναρος Ktesias (Athen. XII 530 B) 29 Ἀρβά-
 κῳ Va Ἀρβάκῳ (p. 332, 26) E 32 ἑαυτοῦ Va vulg ἐ αὐτῶν E ἐν τῷ στρατῷ?
 33 ἄγῃ Va ἄγοι Cor

καί ποτε κατὰ δαίμονα κυνηγετῶν ὁ Παρσώνδης ἐλαύνει πόρρω ἀπὸ βασι-
λέως εἰς τι πεδίον οὐχ ἑκὰς Βαβυλῶνος. τοὺς δὲ θεράποντας εἰς τὴν
πλησίον ὕλην τρέψας ἐκέλευσε βοῆν τε <καί> ἀλαλητῶν χρησθαι, ὡς δὴ
τὰ θηρία σοβήσιν εἰς τὰ πεδία· καὶ πολλοὺς μὲν ἔς ἀγρίους, πολλοὺς δ'
5 ἐλάφους αἶρεϊ. τέλος δ' ὄνον ἄγριον διώκων ἐπὶ πλείστον ἀποσπᾶται τῶν
ἑαυτοῦ καὶ μόνος ἐλαύνων ἦκεν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, ἔνθα ἦσαν οἱ κάπηλοι
ἀγορὰς εὐτρεπίζοντες τῷ βασιλεῖ· οὗς θεασάμενος ὑπὸ δῖρους πιεῖν
ἤτιει. οἱ δὲ ἄσμενοι ἰδόντες Παρσώνδην προσίαισιν αὐτῷ πιεῖν τε ἐνέχουν
καὶ τὸν ἵππον δεξάμενοι ἀριστὰν ἐκέλευσαν. ὁ δὲ οἷα πανημέριος θηρῶν
10 οὐκ ἀηδῶς ἦκουσεν ἐκέλευσέ τε ἀποπέμψαι βασιλεῖ τὸν ὄνον, ὃν κατέλαβεν,
καὶ τοῖς ἀνὰ τὸν δρυμῶνα οἰκέταις φράσαι, ἔνθα εἶη. οἱ δὲ πάντα ποιήσιν
ἵπποσχομένοι κατακλίνουσι τὸν Παρσώνδην. καὶ δαῖτα παρέδωκαν παντοίαν
οἶνόν τε ἡδιστον πίνειν ὑπέχουν, ἀκρατέστερον ἐπότηδες, ὡς μεθυσθεῖη.
καὶ ἐπεὶ ἄδην εἶχεν, ὁ μὲν ἤτιει τὸν ἵππον, ὡς ἅπιοι ἐπὶ τὸ βασιλέως
15 στράτευμα· οἱ δὲ γυναῖκας εὐπρεπεῖς παραγαγόντες ἐδείκνυνόν τε αὐτῷ
καὶ ἐκέλευον κοιμηθέντα αὐτόθι καὶ εἰς νύκτα χρησάμενον αὐταῖς ἔωθεν
ἀπιέναι. ὁ δ' εὐπρεπεῖς γυναῖκας ὁρῶν ἔμεινέ τε καὶ ἠλόισατο. καὶ τὰ
μὲν διὰ τὴν συνουσίαν, τὰ δὲ διὰ τὸν κόπον ὕπνος αὐτὸν ἔλαβεν. οἱ δ'
ἀναστήσαντες τὴν παρακοιμημένην γυναῖκα πολλοὶ ἅμα ἐπιτεσόντες συνέδη-
20 σαν τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐπὶ Νάναρον ἐκόμισαν. ὁ δ' ὡς εἶδεν αὐτὸν (ἦδη
δὲ ἀνένηψεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἔγνω, ἵνα ἦν κακοῦ) ἤρετο· 'ἄρα, ὦ Παρσώνδη,
κακόν τι ὑπ' ἐμοῦ πάσαι ἐπαθες ἢ αὐτὸς ἢ τῶν σῶν τις;' ὁ δ' οὐκ ἔφη.
'τί δέ; πείσεσθαι προσεδόκησας;' 'οὐκ ἔγωγε' εἶπεν. 'τί οὖν αὐτὸς ἀδικίας
ἤρξας εἰς ἐμέ, ἀνδρόγυνόν τε καλῶν καὶ βασιλείαν τὴν ἐμὴν αἰτῶν παρὰ
25 Ἀρταίου, ὡς δῆτα οὐδενὸς ἀξίου αὐτὸς γενναῖος ὢν; πολλὴ δὲ χάρις
Ἀρταίῳ οὐ πεισθέντι τὴν ὑπ' Ἀρβάκω δεδομένην ἡμῖν ἀρχὴν ἀφελέσθαι.
διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐποίεις, ὦ κακὴ κεφαλὴ;' ὁ δ' οὐδὲν ὑποθωπεύσας εἶπεν·
'ὦμην αὐτὸς ἀξιώτερος εἶναι τοῦτο τὸ γέρας ἔχειν, ἀνδρειότερός τε ὢν
καὶ ὠφελιμώτερος βασιλεῖ ἢ σὺ ὁ κατεξυρημένος τε καὶ καθυπεσιβισμένος
30 τῶν ὀφθαλμῶν, ψιμιθίῳ δὲ τὸ χρῶμα ἐναλειφόμενος.' καὶ ὃς 'εἴτ' οὐκ
αἰσχύνῃ' ἔφη, 'σὺ ὁ τηλικούτος ὑπὸ τοῦ χείρονος συνειλημμένος, ἐπειδὴ
γαστροῦς ἦττων καὶ αἰδοίων ἐγένου; ἀλλ' ἐγὼ σε,' ἔφη, 'θήσω γυναικῶν
ἀπαλώτερον καὶ λευκότερον τὴν χροιάν οὐ πολλοῦ χρόνου.' καὶ ἐπώμοσε
τόν τε Βῆλον καὶ τὴν Μόλιν (οὕτως γὰρ τὴν Ἀφροδίτην καλοῦσι Βαβυλώ-

3 <καί> Cor 4 σοβήσων Cor 8 παρσώνδαν E 10 ὄνον Va οἶνον E
12 παρσώδην E (öfter) 13 ἐπέχουν Cor 21 ἤρετο Va εἶρετο E (öfter)
26 ἀρβάκω E (s. p. 331, 29) 29 καθυπεσιβισμένος Va — βασιμένω E — εστιμ-
μισμένος Orelli 30 χρῶμα 'i. e. cutem (Steph. thes. VIII 1760 A)' B-W χρώτα Di
ἐναλειφόμενος Va ἐναφειλόμενος E ὃς Orelli ὁ συν E 33 χροάν Di
34 Μόλιν (Rosch. Lex. II 2, 3106): Μόλιττα Va

νιοι). καὶ ἅμα καλέσας τὸν εὐνοῦχον τὸν τὰς μουσουργῶν πεπιστευμένον
 'τοῦτον' ἔφη ἄπαγε καὶ ξυρήσας τὸ ὅλον σῶμα καὶ κισηρίσας πλὴν κεφα-
 λῆς δις τῆς ἡμέρας λοῦε καὶ σμῆγε ἀπὸ λεκίδου καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπο-
 γραφέσθω καὶ τὰς κόμας ἐμπλεκέσθω, ὥσπερ αἱ γυναῖκες· μανθανέτω δὲ
 5 αἰδεῖν καὶ καθαρίζειν καὶ ψάλλειν, ἵνα μοι μετὰ τῶν μουσουργῶν λειτουργῇ
 γυναικὶ ὁμοιωμένος, μεθ' ὧν καὶ διαίταν ἔξει λείος ὧν τὸ σῶμα καὶ τὴν
 ἐσθῆτα τὴν αὐτὴν καὶ τὴν τέχνην ἔχων. ταῦτα <δ'> εἰπόντος ὁ εὐνοῦχος
 παραδεξάμενος τὸν Παρσώνδην κατεξύρησέ τε ὅλον πλὴν κεφαλῆς καὶ τὰ
 προσταχθέντα ἐδίδασκε καὶ ἐσκιατράφει, λούων ἐκάστης ἡμέρας δις καὶ
 10 λαινῶν ὁμοδιαίτον τε ποιῶν ταῖς γυναιξίν, ὥσπερ ὁ δεσπότης προσείαξεν.
 καὶ οὐ πολλοῦ χρόνου γίνεται ἄνθρωπός τε λευκὸς καὶ ἀπαλὸς καὶ γυναι-
 κώδης, ἡιδέ τε καὶ ἐκιδάριζεν πολὺ κάλλιον τῶν μουσουργῶν, οὐδεὶς τε
 ἂν ἰδὼν αὐτὸν λειτουργοῦντα ἐν συμποσίῳ Νανάρῳ οὐχὶ γυναῖκα ὑπέλαβε,
 καὶ πολὺ γε ἐκείνων εὐπρεπέστερον, μεθ' ὧν ἐκάστοτε ἐλειτούργει. βασι-
 15 λεὺς δὲ ὁ Μήδων Ἀρταῖος, ἐπειδὴ πάντῃ μαστεύων Παρσώνδην ἐξέκαμε
 καὶ δῶρα προτείνων, εἴ τις αὐτὸν ἀνέυροι ἢ ζῶντα ἢ τεθνεῶτα, ὑπελάμ-
 βανέ που ἐν κυνηγεσίῳ ὑπὸ λέοντος ἢ ἄλλου του θηρίου καταβεβρῶσθαι
 καὶ μεγάλως ἐπ' αὐτῷ ἠνῆατο, ἅτε ἀνδρειοτάτῳ ὄντι. ὥς δ' ἑπτὰ ἔτη
 ἐγένετο αὐτῷ τοιαύτην διαίταν ἔχοντι ἐν Βαβυλῶνι, τῶν εὐνοῦχων τινὰ
 20 ὁ Νάναρος μαστιγοῖ τε χαλεπῶς καὶ τὸ σῶμα αἰκίζεται. καὶ αὐτὸν ὁ
 Παρσώνδης μεγάλας ἐλπίσιν ἐπάρας ἀναπείθει παρὰ τὸν Ἀρταῖον εἰς
 Μήδους ἀποδρᾶναι καὶ πάντα φράσαι τὰ περὶ αὐτὸν βασιλεῖ, ὥς 'ζῆμι τε
 καὶ λελώβηται μετὰ μουσουργῶν διαίταν ἔχων Παρσώνδης ὁ σὸς φίλος
 ἐκεῖνος ὁ πολεμιστήριος'. καὶ ἐπειδὴ ταῦτ' ἔφρασεν ὁ εὐνοῦχος βασιλεῖ,
 25 ἤσθη τε ἅμα καὶ μέγα στενάξας εἶπεν 'φεῦ λώβης ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. πῶς
 ἠνέσχετο ὁ Παρσώνδης, ὃν ἐγὼ οἶδα, θηλυνόμενος τὸ σῶμα ὑπὸ ἐχθροῦ;
 καὶ ἅμα πέμπει τινὰ τῶν πιστοτάτων ἄγγαρον παρὰ τὸν Βαβυλωνίων
 (οὗτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς βασιλέως ἀγγέλους). ὁ δὲ Νάναρος ἀφικομένῳ
 τῷ ἀγγάρῳ καὶ ἀπαιτοῦντι Παρσώνδην ἔξαρνος γενόμενος [καὶ] οὐδαμοῦ
 30 ἔφη ἐκεῖνον ἐωρακέναι, ἐξ οὗτο ἀφανὴς ἐγένετο. ὥς δὲ ταῦτα ἤκουσεν
 Ἀρταῖος, ἕτερον ἔπεμψεν ἄγγαρον πολὺ μείζω τοῦ προτέρου καὶ δυνατώ-
 τερον· ἐπέστείλέ τε ἐν διφθέρῃ ῥίψαντα τὴν Βαβυλωνίαν ἀπάτην ὁπίσω
 ἀποπέμπειν τὸν ἄνδρα παρ' ἑαυτόν, ὃν ταῖς μουσουργοῖς τε καὶ εὐνοῦχοις
 παρέδωκεν, ἢ ὅτι τὴν κεφαλὴν αὐτὸς οὐχ ἔξει. ταῦτα ἔγραψε καὶ ἅμα
 35 ἐκέλευσε τῷ ἀνδρὶ, εἰ μὴ παραδῶι Νάναρος τὸν Παρσώνδην, λαβόμενον τῆς
 ζώνης ἄγειν αὐτὸν ἐπὶ θανάτῳ. ἀφικομένου δὲ τοῦ δευτέρου ἀγγάρου εἰς
 Βαβυλῶνα καὶ ταῦτα ἀπαγγείλαντος, ὁ Νάναρος δείσας περὶ τῆς ψυχῆς παρα-

7 <δ'> Jac 13 νανύβρωι E s. p. 331, 25 27—28 πέμπει — ἀγγέλους
 Suid s. ἄγγαρος gl. 2 27 ἀγγάρων Cor 28 οἱ Πέρσαι τοὺς βασιλέων Suid
 29 [καὶ] Cor 35 παραδόη Di λαβόμενον Cor —ος E

δώσειν τε ὑπέσχετο τὸν ἄνθρωπον καὶ προσέτι ἀπολογούμενος τῷ ἀγγάρῳ
 πείσειν ἔφη βασιλέα, ὡς δικαίως μετήλθεν ἄνδρα ἄρξαντα μεγάλης ἀδικίας
 εἰς ἑαυτόν· πεπονθέναι γὰρ αὐτὸς ὑπ' ἐκείνου χαλεπώτερα, εἰ μὴ βασιλεὺς
 ὁ δεσπότης αὐτοῦ ὑπέροχοι τὴν δεξιάν. ἐκ τούτου ἐπὶ πότον ἐτράπετο
 5 καὶ συνουσίαν ἐστιῶν τὸν ἄγγαρον. καὶ τοῦ δείπνου παρακειμένους εἰσέλη-
 λύθεσαν αἱ μουσουργοί, ὃ καὶ ἡ γυναῖκες, μεθ' ὧν ἦν καὶ Παρσώνδης. καὶ
 αἱ μὲν ἐκιθάριζον, αἱ δ' ἠΐλον, αἱ δ' ἔψαλλον, ἐν πάσαις δὲ διέπρεπε
 μάλιστα Παρσώνδης καὶ κάλλει καὶ τέχνῃ, γυνὴ καὶ αὐτὸς νομιζόμενος. καὶ
 ἐπειδὴ δείπνου ἄδην εἶχον, ἤρετο ὁ Νάναρος τὸν ἄγγαρον, ἵτις αὐτῷ δοκεῖ
 10 πασῶν προφέρειν εὐμορφίαι τε καὶ εὐμουσίαι. ὁ δὲ οὐδὲν μελλήσας ἔφη
 ἐκείνην, Παρσώνδην δεικνύς. καὶ ὁ Νάναρος κροτήσας τὰ χεῖρε ἐγέλα ἐπὶ
 πολὺν χρόνον καὶ εἶπε· ταύτην ἄρα καὶ βούλει ἔχων εἰς νύκτα ἀναπανεσθαι;
 ὁ δὲ· πᾶν μὲν οὖν· ἔφη. ἄλλ' οὐ δώσω· εἶπεν ὁ Νάναρος. τί οὖν· ἔφη
 ὁ ἄγγαρος, ἔμοῦ πυνθάνη; μικρὸν δὲ διαλιπὼν· οὗτός ἐστιν· ἔφη· Παρ-
 15 σώνδης, ἐφ' ὃν ἤκεις. ἀπιστοῦντος <δ> ἐκείνου ὤμοσεν. καὶ ὁ ἄγγαρος
 ὁθαῦμα μ' ἔχει· ἔφη· ὅπως ζῇν ἐπέμεινε γυναικίζόμενος ἀνὴρ ἄλκιμος καὶ
 οὐ διεχρήσατο ἑαυτόν, εἰ μὴ καὶ ἄλλους ἐδύνατο· πῶς δε ταῦτ' ἀνέξεται
 ὁ δεσπότης ἀκούσας; ὁ δὲ Νάναρος εἶπεν· ἐγὼ ῥαιδίως αὐτὸν ἀναδιδάξω
 ὡς οὐδὲν ἀδικῶ. τότε μὲν δὴ τοιαῦτα διελέγοντο καὶ ἐκοιμήθησαν. τῇ
 20 δὲ ὑστεραίᾳ ἐνθῆεις ὁ Βαβυλώνιος εἰς ἀρμάμαζαν Παρσώνδην ἀποπέμπεται
 σὺν τῷ ἀγγάρῳ. ἐπεὶ δ' ἦγον εἰς Σοῦσα, ἐνθα ἦν βασιλεὺς, δέκνυνται
 αὐτῷ ὁ ἄγγαρος τὸν ἄνδρα. καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὁ Ἀρταῖος ἐν ἀνοίᾳ
 γενόμενος, ἐπειδὴ ἑώρα ἀντ' ἀνδρὸς γυναικα γεγονότα ὧ ταλαίπωρ· ἔφη
 πῶς ἐπέμεινας ὧδε λωβηθῆναι καὶ οὐ πρότερον ἀπέθανες; ὁ δ' ἀπε-
 25 κρίνατο· ἦ τοι ἀνάγκη, ὧ δέσποτα, καὶ θεῶν λέγεται κρείττων ὑπάρχειν.
 ἐγὼ δ' ἔτλην καὶ ἐκ τοιῶνδε παθημάτων ζῶν, ἵνα ἅμα μὲν σε ἐγγένοι-
 τό μοι θεωρῆσαι, ἔπειτα δὲ Νάναρον τιμωρῆσασθαι διὰ σοῦ, ἅπερ ἐμοὶ
 οὐκ ἂν ὑπῆρξε τετελεστηκότι. ἀλλὰ μή με· ἔφη· δέσποτα, ψεύσῃ τῆς ἐτέρας
 ἐλπίδος, ἀλλὰ μοι τὴν δίκην ἀπόδος παρὰ ἀνδρὸς κακοῦ. καὶ ὁ Ἀρταῖος
 30 ὑπέσχετο, ἐπειδὴν εἰς Βαβυλῶνα ἀφίκηται. οὐ πολλοῦ δὲ χρόνου ὃ τε
 Παρσώνδης ἀπέλαβεν τὴν ἀνδρείαν φύσιν καὶ βασιλεὺς ἀφίκετο εἰς Βαβυ-
 λῶνα· κατεβοᾶτο τε ὁσημέραι ὑπ' αὐτοῦ, ὅπως τιμωρῆσεται τὸν Νάναρον.
 καὶ ὃς ἦκε παρὰ βασιλέα καὶ ἔφη δίκαια ποιῆσαι· πρότερος γὰρ ἐκείνος
 οὐθὲν κακὸν παθὼν ἐμὲ διέβαλεν· ἔφη· παρὰ σοὶ ὥς με κτείνειάς τε καὶ
 35 τὴν Βαβυλῶνος ἀρχὴν αὐτῷ δοίης. Ἀρταῖος δ' ἔφη δικαιοτέρα Παρσών-

1 ἀπολογούμενος Va ἀπε— E 2 μεγάλης Va μέγα πολλῆς (πο in rasur) E
 3 γὰρ <ἀν> Cor 4 ὑπερέσχε Cor 11 τῷ χεῖρε Va 14 πυνθάνει Di
 15 ἐφ' ὃν Va ἀφόν E <δ> Va 22 αὐτῷ ὁ Cor αὐτῶν E αὐτῷ Va
 ἀγνοίαι Va 25 ἡ Jac ἡ E 26 ζῇν Cor 27 δὲ <καί> Cor 28 ψεύσῃς Di
 34 διέβαλεν Cor —λλεν E

δὴν αἰτεῖσθαι· ἡχοῖν γὰρ μὴ σαντῶι δικάζειν μηδὲ τοιαύτας ἐξευρίσκειν
 δίκας, ἀλλὰ ἔμοι ἐπιτρέπειν τὴν κρίσιν· τέλος δέ σοι εἰς δεκάτην ἐξοίσω
 ἡμέραν τὸ σοι πρέπον· ὁ δὲ Νάναρος ταῦτα ἀκούσας ἐν δεινῶι φρόβωι
 ἦν καὶ ἐπὶ Μιτραφέρωνην καταφεύγει, ὅς ἦν τῶν εὐνούχων δυνατῶτατος,
 5 καὶ ὑπισχνεῖτο αὐτῶι χρυσίου τάλαντα ι καὶ φιάλας χρυσᾶς ι καὶ ἀργυρᾶς
 σ καὶ <Παρσώνδῃ> ἀργυρίου νομίσματος τάλαντα ρ καὶ ἄλλας ἐσθῆτας
 πολυτελεῖς, βασιλεῖ δὲ χρυσοῦ μὲν τάλαντα ρ καὶ φιάλας χρυσᾶς ρ,
 ἀργυρᾶς δὲ τ, ἀργυροῦ δὲ νομίσματος τάλαντα α ἐσθῆτάς τε παμπλη-
 10 θεῖς καὶ ἄλλα πολλὰ καλὰ δῶρα, εἰ τὴν ψυχὴν αὐτῶι ἐξαίτησειεν καὶ
 τὴν Βαβυλῶνος βασιλείαν παρὰ Ἀρταίου. καὶ ὁ εὐνούχος ὠιχετο παρὰ
 βασιλέα καὶ πολλὰ δεηθεῖς, ἅτε ὢν τιμῆς τῆς πρώτης, εἶπεν ὅτι οὐκ εἴη
 θάνατον ἄξιος ὁ ἀνὴρ· οὐ γὰρ κτείνειε Παρσώνδην, ἀλλὰ ὑβρισθεῖς καὶ
 δεινὰ παθὼν ἀνθυβρίσειεν. εἰ δὲ καὶ θανάτου εἴη ἄξιος, ἔμοι, ὦ δέσποτα,
 15 ὁς ἔφη τὴν χάριν ταύτην καὶ τὴν παραίτησιν ἐπὶ αὐτοῦ. δώσει δ' ὁ
 ἀνὴρ σοὶ μὲν τῶι δεσπότητι πολλὴν [μὲν] χρυσὸν καὶ ἀργυρον, Παρσώνδῃ
 δὲ ποινὴν ὣν ἔδρασεν ρ τάλαντα ἀργυρίου· πεῖθεται τούτοις ὁ βασιλεὺς
 καὶ τοῦτο τὸ τέλος ἐκπέμπει Νανάρωι. καὶ ὁ μὲν προσεκύνησεν,
 Παρσώνδης δὲ κινῶν τὴν κεφαλὴν ὅλοιτο ἔφη ὁ πρῶτος χρυσὸν ἐξευρὼν
 εἰς ἀνθρώπων γένος· διὰ τοῦτο γὰρ ἐγὼ νῦν γέλως γέγονα ἀνδρὶ Βαβυ-
 20 λωνίωι· καὶ ὁ εὐνούχος αἰσθόμενος αὐτὸν βαρέως φέροντα ὀγαθέ ἔφη
 παῦσαι ὀργιζόμενος καὶ μοι πείθου φίλος τε γίνου Νανάρωι· ταῦτα γὰρ
 δεσπότης βούλεται· ὁ δὲ Παρσώνδης καιρὸν ἐτήρει ἀμύνασθαι, εἰ δύναιτο,
 τὸν εὐνούχον καὶ Νάναρον, καὶ ἔδρεν καὶ ἡμύνατο. (ζητεῖ ἐν τῶι περὶ στρα-
 τηγημάτων.)

5 5 (12) EXC. DE VIRT. I p. 335, 20. Ὅτι ὁ Στρυγγαῖος μετὰ
 τὴν ἀναίρεσιν Μαριάρεω τοῦ Σακῶν βασιλέως εἶχετο ἔρωτι Ζαριναίας
 σιγῇ πάλαι, κακείνῃ δὲ αὐτοῦ. καὶ ἐπεὶ πλησίον γίνεται <ὁ> ἀνὴρ
 Ῥωξανάκης τῆς πόλεως, ἔνθα Σάκαις τὸ βασίλειον ἦν, ἐπήντησεν αὐτῶι
 Ζαριναία καὶ θεασαμένη σὺν πολλῇ χαρᾷ ἐδεξιούτο τε αὐτὸν καὶ ἐφίλησε

1 αἰτεῖσθαι E χοῖν ε (in rasur) E χοῖναι Va 4 Μιτραφέρωνην
 Orelli μη— (η in rasur) E 6 <Παρσώνδῃ> Cor 9 <καὶ> καλὰ Mue 13 δὲ
 Orelli δὴ E 15 [μὲν] Va 23—24 Va weist hierher Suid. s. ἐξεκεκλήκει·
 ἐκ τοῦ δειπνοῦ ἀνίστη (ἀνέστη A E). ῥυκτός δὲ γενομένης τοὺς οἰκέτας ἐξεκεκλήκει
 τοὺς Νανάρου (E Med om A. τ. ἀνάρου V) und s. σφοδρῶ (s. πότος)· λαμπροῦ,
 πολυδαπάνου. ὀφοδρῶ τε (δὲ s. πότος, δὲ τοῦ?) πότον γενομένου ἐνεδρεῦον ὁ Παρ-
 σώνδης (ὁ ἐσιπῆτωρ s. πότος) αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἐπινεν, ἐκείνοις δὲ πολλὴν (αὐτοῖς δὲ
 πολλὴ s. πότος) ἐγχεῖν τῶι θεράποντι (τοῖς θεράπονσι s. πότος) ἐκέλευε. 25 Στρυγ-
 γαῖος Demetr. De eloc. 213 τοῦ ἀγαίου Anon. De mul. 2 Στρυγγαῖος Suid. s. v
 26 μαριάρεω E Μέμερος Anon. De mul. 2 Σακῶν Va (Diod. II 34, 1) θρα-
 κῶν E Ζαρίνα Diod. II 34, 3 27 <ὁ> Cor ἀνὴρ B-W 28 Ῥωξονοκαία
 Steph. Byz. s. v.

πάντων ὁρώντων, εἷς τε τὸ ἄρμα αὐτοῦ μετενέβη καὶ διαλεγόμενοι ἦχον εἰς τὸ βασιλειον. ὑποδέχεται δὲ ἡ Ζαριναία καὶ τὴν ἐπομένην αὐτῷ στρατιὰν λαμπρότατα. ἐκ τούτου ἐπὶ τὴν αὐτοῦ καταγωγὴν Στρυαγγαῖος ἀπελύετο ὑποστενάζων διὰ τὸν Ζαριναίας ἔρωτα. οὐ καρτερῶν δὲ κοινοῦται τῷ πιστοτάτῳ τῶν εὐνούχων, οἱ συνέπειντό οἱ. ὁ δὲ Θαρρύνας αὐτὸν παρήνει, τὴν πολλὴν ἀτολμίαν ῥίψαντα αὐτῇ εἰπεῖν Ζαριναίαι. καὶ ὃς πεισθεὶς ἀναπηδήσας ὤιχετο παρ' αὐτήν. ἀσμένως δὲ ἐκείνης παραδεξαμένης αὐτόν, πολλὰ διαμελλήσας καὶ στενάξας καὶ μεταβαλὼν τὸ χρώμα ἐτόλμησεν ὅμως καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, ὡς δι' ἔρωτος εἴη σφοδρῶς καίόμενος τῷ πόθῳ αὐτῆς. ἡ δὲ πρῶως μάλα ἀναινομένη καὶ ἑαυτῇ ἔφη τὸ πρᾶγμα ἐπαισχὺς εἶναι καὶ βλαβερόν, κάκείνῳι πολὺ αἴσχιον καὶ βλαβερώτερον γυναῖκα ἔχοντι Ροιταίαν τὴν Ἀστιβάρα θυγατέρα, ἣν ἀκούειν πολὺ καλλίῳ καὶ αὐτῆς εἶναι καὶ ἄλλων πολλῶν γυναικῶν. δεῖν οὖν αὐτὸν μὴ πρὸς πολεμίους μόνον ἀνδρίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ τοιαῦτα, ἐπειδὴν τι προσπέσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ βραχείας τέρψεως χάριν, ἣν καὶ ἐκ παλλακίδων οἷόν τ' ἔχειν, τὸν πολὺν ἀνιάσθαι χρόνον, εἰ αἰσθοῖτο Ροιταία· τοῦτ' οὖν μεθέντι ἔφη ἄλλο τι αἰτεῖσθαι· οὐδενὸς γὰρ ἀτυχήσειν παρ' αὐτῆς. ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα εἰπούσης ἐπὶ πολὺ ἥσυχος ἦν, αὖθις δ' ἀσπασάμενος αὐτήν ἀπέρχεται καὶ ἐν πλεονί ἀθυμίας ἦν πρὸς τε τὸν εὐνοῦχον ὠδύρετο. τέλος δὲ γράψας εἰς διφθέραν ἐξώρκασε τὸν εὐνοῦχον, ἐπειδὴν αὐτὸν διαχρήσῃται, μηδὲν προκατειπόντα τὴν διφθέραν ἀποδοῦναι Ζαριναίαι. ἐγγράπτο δέ· 'Στρυαγγαῖος Ζαριναίαι λέγει τάδε· ἐγὼ μὲν σε ἔσωσά τε καὶ τῶν νῦν παρόντων ἀγαθῶν αἴτιος γέγονα· σὺ δέ με ἀπέκτεινας καὶ πάντων ἀνόνητον πεποίησας. εἰ μὲν οὖν σοι ταῦτα πέπρακται δικαίως, σὺ δὲ πάντων τύχῳ τῶν ἀγαθῶν καὶ εἴης μακαρία· εἰ δὲ ἄδικως, σὺ δὲ τοῦ αὐτοῦ πάθους ἐμοὶ πείραν λάβοις· καὶ γὰρ μοι παρήνεσας τοιοῦτον γενέσθαι.' ταῦτα γράψας ὑπὸ τῷ προσκεφαλαίῳ τίθησι <καὶ> εἰς Ἀδου ἀπιὼν ἀνδρείως τὸ ξίφος ἦιτει. ὁ δὲ εὐνοῦχος * *. s. F 82.

6 (13) ET. M. p. 180, 42: Ἀχαιμένης ὁ ἦρως, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Πέρσαι Ἀχαιμενίδαι. γέγονεν υἱὸς Περσέως, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸν προπάτορα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἀχαιας. οὕτω Νικόλαος ἐν δευτέρῳ τῶν Ἱστοριῶν.

1 μετανέβη Bremi 5 συνέπειντό οἱ. ὁ δὲ Mue συνέπειντο· οἶα δὲ E
19 ἀθυμίας Va ραθυμία E 25 σὺ τε Cor . εἴης Cor ἥς E 26 σὺ δὲ Di
σὺ τε (τε in ras) E 26 καὶ γὰρ Jac ἀλλὰ γ. E σὺ γ. Cor 28 <καὶ>
Cor ἀνδρείως σὺ γὰρ μοι παρήνεσας τοιοῦτον γενέσθαι· καὶ E 29 Di
weist hierher Suid. s. ἐπρυτάνευσε· παρέσχε, διωκίσαστο. 'δῶρά τε πέμπει ἐπὶ
φιλίαι τε καὶ συμμαχίαι, ἣν Στρυ(α)γγαῖος ἐπρυτάνευσεν.'

〈Γ〉

(s. F 83—84).

7 (14) EXC. DE INSID. p. 6, 17: *ὅτι Ἀμφίων καὶ Ζῆθος οἱ τῆς Ἀντιόπης υἱοὶ γεννηθέντες καθ' ὁδοῦ ἐξετέθησαν. Λύκον δὲ τῆς βασιλείας ἐκπεσόντος καὶ Λαῖον ἤδη βασιλέως καταστάντος ὑπὸ Καδμείων, Ζῆθος καὶ Ἀμφίων ἐφοίτων ἐκ τοῦ Κιθαιρώνος εἰς Θήβας πρὸς τὸν Λύκον καὶ τὴν μητέρα· καὶ ἤδεσαν οἷα πάσχοι καὶ ἦτις εἴη, οὐ μέντοι μόνῃ ἐδύναντο ἀφίκεσθαι εἰς λόγους· εἶρκετο γὰρ τὰ πολλὰ ὑπὸ τῆς Δίρκης. Λαῖον δὲ βασιλεύοντος, ἀφικομένοις εἰς τὸν Λύκον κῆπον ἢ μήτηρ αὐτῶν Ἀντιόπη ὕδρευομένη διψῶσι τὸν γαυλὸν προσσχοῦσα πιεῖν ἔδωκεν καὶ μονωθεῖσα ὠδύρετο τὰς πάθας, προπεπυσμένη ὅτι παῖδες εἰσιν αὐτῆς, ἰκέτευέ τε ἀμφιπύπτουσα τὴν μητέρα κακῶν ἐξελέσθαι, ἐδήλωσέ τε ὅτι ταῦτα πάσχοι διὰ τὸν ἐκείνων τόκον. οἱ δ' ἐπεὶ πάντα ἔγνωσαν, ἀχθόμενοι τοῖς κακοῖς τῆς μητρὸς Λύκον εὐθέως ἀπέκτειναν καὶ Δίρκην καταλεύσαντες εἰς ποταμὸν ἔρριψαν, ὃς ἀπὸ τοῦ πάθους Δίρκη καλεῖται. Λαῖος δὲ αὐτοῖς συνέγνω ταῦτα δράσασαι, καὶ τὸν Λύκον καὶ Νυκτέως οἶκον ἔδωκεν, ἀνθ' ὧν ἡδίκηντο. καὶ οὕτω τὴν μητέρα ἐρρῶσαντο.*

8 (15) — — p. 7, 1: *ὅτι βασιλεύοντι τῷ Λαίῳ καὶ γήμαντι Ἐπικάστῃν παῖδες οὐκ ἐγίνοντο. τούτων ἕνεκα εἰς Δελφοὺς χρησόμενος τῷ μαντεῖϊ ἀφίκετο. θεὸς δὲ αὐτῷ ἔχρησε παῖδα ποιήσεσθαι ὅστις αὐτὸν ἀποκτείνας τὴν μητέρα γυναῖκα ἔξει. μετὰ δὲ τὸν χρησμὸν γίνεται τῷ Λαίῳ κόρος, ὅντινα εὐθὺς γενόμενον ἀπέθετο ἐν Κιθαιρῶνι, ὥπως ἂν φθαρεῖη. βουκόλοι δὲ Πολύβου τοῦτον ἀνείλοντο (λέγεται δὲ ὁ Πόλυβος Ἐρμού εἶναι), ὃν ἐφευρόντες ἀπεκόμισαν τῷ δεσπότῃ. ὁ δὲ λαβὼν ἔτρεφεν ὥς ἂν αὐτοῦ γενόμενον Οἰδίπουν ὀνομάσας· ὠίδει γὰρ τοὺς πόδας ὑπὸ σπαργάνων. περιμόντι δὲ τῷ χρόνῳ ἐπεὶ ἀνὴρ ἐγένετο, ἐπὶ ζήτησιν ἵππων εἰς Ὀρχομενὸν ἀφικνεῖται τῆς Βοιωτίας, καὶ πῶς αὐτῷ Λαῖος ἀπαντᾷ θεωρὸς εἰς Δελφοὺς βαδίζων μετὰ τῆς γυναικὸς Ἐπικάστῃς. ὁ δὲ κήρυξ, ὅστις συνῆν αὐτοῖς, ἐκέλευσεν προῖων τὸν Οἰδίπουν εἶσαι τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δὲ ὑπὸ μεγαλοφροσύνης τῷ ξίφει πλήξας αὐτὸν καὶ Λαῖον ἐπιβοηθοῦντα ἀπέκτεινε, τῆς δὲ γυναικὸς οὐχ ἦψαιτο. ταῦτα δὲ πράξας ἀνέφυγεν εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐν τῇ ὕλῃ ἀφανὴς ἐγένετο. Ἐπικάστι δέ, ὀλίγον ὕστερον ἀφικομένων τῶν θεραπόντων, ἐζήτησε τὸν φονέα τοῦ Λαίου· ἐπεὶ δὲ οὐχ εὗρίσκετο, θάψασα αὐτόθι ἐν Λαφυστίῳ Λαῖόν τε καὶ τὸν κήρυκα, ἵνα περ καὶ ἀπέθανον, ἐπανῆλθεν εἰς Θήβας. ὁ δὲ Οἰδίπους ἐκ τοῦ Ὀρχομενοῦ εἰς Κόρινθον*

4 καθ' ὁδὸν Mue 7 πάσχοι Dū πάσχει E μόνῃ Dū Fe* μόνον E
20 ποιήσεσθαι edd —ασθαι E 22 ἀπέθετο Mue —εντο E 24 ἐφευρόντες:
φέροντες Di 25 γενόμενον edd —μένου E 26 προιόντι A Nauck 36 ἐπαν-
ῆλθεν edd —θον E

παρὰ Πόλυβον ἀφίκετο, καὶ τὰς ἡμιόλους τοῦ Λαῖου (ἦλανε γὰρ καὶ ταύτας) ἀγαγὼν Πολύβωι ἔδωκεν, καὶ † λευκίδα συνῆν καὶ ὡς πάλαι πατέρα αὐτὸν ἐνόμιζεν.

- 9 (16) EXC. DE VIRTUT. I p. 336, 25. * * * εἴτε Βελλεροφόντης
 5 εἴτε τὸ θηρίον ἀποθάνοι. κτείνει δ' οὖν τὴν Χίμαιραν ὁ Βελλεροφόντης
 καὶ τὴν Λυκίαν ἐλευθεροῖ τῶν φόβων. ἀγασθεὶς <δ'> αὐτοῦ τὸ γενναῖον
 Ἀμφιάναξ τὴν τε θυγατέρα ἔδωκε καὶ βασιλείαν ἔχειν. μετὰ δὲ ταῦτα
 Σθενεβοίας ἀπαγξαμένης ἀνάπυστος ὁ ἔρως ἐγένετο καὶ ἡ Βελλεροφόντου
 δικαιοσύνη· καὶ ὁ Προῖτος αὐτῷ ὑπέχειν δίκας ἔτοιμος ἦν.
- 10 10 (17) EXC. DE INSID. 7, 24: ὅτι ἐπὶ Περσέως ταῦτα ἐγένετο.
 Τάνταλος ὁ Τμῶλου, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὁ Τμῶλος ἐν Λυδίαι καλεῖται, πόλε-
 μον ἔχων πρὸς Ἴλον τὸν Τρωᾶ Φρυγῶν βασιλέα, ἡττηθεὶς μάχῃ ἐκλείπει
 τὴν χώραν· μέλλων δὲ εἰς Πελοπόννησον ἐξοικίζεσθαι, αὐτὸς μὲν ὑπὸ
 γήρως ἐν Λυδίαι ἔμεινεν, τὸν υἱὸν δὲ Πέλοπα σὺν στρατῷ ἔπεμψεν εἰς
 15 τὴν γῆν. ὁ δὲ ἐπεὶ ἀφίκετο <ὑπὸ> πολλῶι πλούτῳ τὴν ἀδελφὴν Νιόβην
 ἄγων, ὀρμηθεὶς τὸ τελευταῖον ἐκ Σιπύλου, ταύτην μὲν ἔδωκεν Ἀμφίονι
 τῷ Θηβαίῳ, αὐτὸς δὲ τῆς Πελοποννήσου ἦλθεν εἰς Πίσαν, ἐνθα ἐβασίλευσεν
 Οἰνόμαος θυγατέρα ἔχων Ἰπποδάμειαν, ἣν ἄλλοι τε ἐμῶντο καὶ δὴ καὶ
 Μυρτίλος ὁ Ὑπεροχίδου, συγγενὴς Οἰνομάου. ταύτης ὁ πατὴρ ἐρῶν οὐδενὶ
 20 ἤθελε καταινεῖν πρὸς γάμον· ἡ δ' ἀναινομένη ἔφυγε τὸν πατέρα. ὡς δὲ
 ἦλθεν εἰς Πίσαν ὁ Πέλοψ ὑπὸ πολλῶι στρατῷ, πέμψας Μυρτίλον Οἰνόμαος
 πρὸς αὐτὸν ἐπυνθάνετο ὅτου χάριν ἀφίκοιτο· προσεδόκα δὲ μνηστῆρα αὐτὸν
 γενέσθαι τῆς θυγατρὸς. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν Μυρτίλον, ὅτι τὴν
 χώραν οἰκήσων. καὶ ὁ Μυρτίλος εἶπεν, ὅτι οὐκ εὐπετέες εἰη ἄκοντος Οἰνο-
 25 μάου· αὐτὸς μέντοι δύνασθαι ἀντ' ἐκείνου προᾶξαι, εἰ ὑπόσχοιτο Οἰνομάου
 κρατήσας δώσειν αὐτῷ πρὸς γάμον τὴν ἐκείνου θυγατέρα. ὁ δ' ὑπέσχετο
 καὶ ὥμοσε ταῦτα ποιήσειν. μετὰ ταῦτα ἔρχεται πρὸς Οἰνόμαον ὁ Μυρτίλος
 καὶ τὰ παρὰ Πέλοπος διηγῆσατο· ὁ δὲ τὸν στρατὸν ἀλίσας καὶ αὐτὸς
 ὀπλισθεὶς ἐξῆλθεν εἰς μάχην ἐμβαλεῖν Πέλοπα χρηίζων ἀπὸ τῆς χώρας.
 30 ὁ δὲ αὐτῷ ὑπαντιάζει μετὰ τῶν ἐπομένων, καὶ ἀρχομένης τῆς μάχης ὁ
 Μυρτίλος παραιβάτης ὢν ἐπὶ τοῦ ἄρματος πλήξας ξίφει τὸν Οἰνόμαον ἀπὸ
 τοῦ δίφρου κατέβαλε, καὶ ταῦτα πράξας πρὸς Πέλοπα ἀπεχώρησεν. πεσόν-
 τος δὲ Οἰνομάου ὁ στρατὸς διεσκεδάσθη καὶ ἄλλοι ἄλλῃ ἐφευγον. ὁ δὲ
 Πέλοψ κατ' ἡσυχίαν εἰς Πίσαν ἐλάσας ἐκείνην κατέσχε καὶ τὴν Οἰνομάου
 35 πᾶσαν ἀρχήν. ὕστερον δὲ Ἰπποδάμειαν γῆμαι θέλων, τὸν Μυρτίλον, διὰ

2 ἄγων Fe Πολύβωι edd —βίωι E ληίδα συχνὴν Fe διετέλεε συνὼν Pic
 4 **: 1 blatt der hs ausgefallen 6 ἀγασθεὶς ὁ' Va ἀγαθεὶς E 7 <τὴν> βασ. Mue
 8 Suid. s. ἀνάπυστα· θάνατος Σθενεβοίας ἀνάπυστος ἐγένετο 12 Τρωὸς Fe Mue
 15 <ὑπὸ> Mue 19 Ὑπεροχίδου Mue ὑπεροχίδου E 20 ἔφυγε: ἔφευγε Mue
 21 Οἰνόμαος edd οἰνόμενος E 29 ἀπὸ: 'N. scripserat ἐκ aut omiserat ἀπὸ' Di

τε τοῦτο καὶ τῇ Ἱπποδαμείᾳ χαρίζομενος δεομένη τιμωρήσασθαι τὸν φρονέα τοῦ πατρὸς, ἀγαγὼν εἰς πέλαγος ἐπόντωσεν καὶ μετὰ ταῦτα ἔγχευ τὴν Ἱπποδάμειαν. s. F 23.

11 (18) EXC. DE VIRT. I p. 337, 4: ὅτι οἱ Ἀργοναῦται πλείοντες ἐπὶ Κόλχους ἐπεὶ ἐγένοντο ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ γυναικῶν τότε οἰκουμένη, ἧς Ὑψιπύλη ἐβασίλευεν († οἱ δὲ ἄνδρες ἤδη κατέλειπον τὰς γυναῖκας ὑπὸ ζήλοισι, ὅτι ταῖς θρήναις ἐμίγνυντο καταλιμπάνοντες ταύτας) ἔρχεται εἰς λόγους Ἰάσονι Ὑψιπύλῃ καὶ δῶρα δοῦσα ἔπεισεν αὐτῇ συγκοιμηθῆναι καὶ τοὺς ἄλλους πείσαι ταῖς λοιπαῖς συνεννᾶσθαι, ὥς ἂν ἐγγεννήσειαν παῖδας ἐξ αὐτῶν. ὁ δὲ ἐπείσθη, καὶ συγγίγονται ταῖς Αἰγυπτίαις οἱ Ἀργοναῖται· καὶ ἡ Ὑψιπύλη παῖδα ἔσχευ Εὐνῆον. καὶ μείναντες ὀλίγον χρόνον πάλιν ὤχιοντο.

12 (19) EXC. DE INSID. p. 8, 25: ὅτι Λάρισα ὑπὸ Πάδου τοῦ πατρὸς ἐρασθεῖσα καὶ βιασθεῖσα καὶ βαρέως φέρονσα τὸ πάθος, τῶν τινος οἰκειῶν προσποιησάμενη τὸν πατέρα κεκυφῶτα εἰς πίθον οἴνου ὥσασα ἐπὶ κεφαλῇς ἀπέκτεινεν.

13 (20) EXC. DE VIRTUT. I p. 337, 13: ὅτι μετὰ τοὺς γάμους Ἡρακλῆς εἴτε χολῇς ζεσάσης εἴτε ἄλλῳ τρόπῳ παραφρονήσας καὶ μανίαις κτείνει μὲν δύο τῶν Ἰρικλέους παίδων (τὸν γὰρ πρεσβύτατον Ἰόλαον ὁ πατὴρ ἐξήρπασε), κτείνει δὲ τοὺς Μεγάρους υἱεῖς, ὧν τὸν νεώτατον ἐπιμαστίδιον ὄντα ἀποσπᾶσας βίαι τῆς μητρὸς ὀλίγου ἐδέσσε Μεγάραν ἀποκτείνει ἀντεχομένην τοῦ παιδός, εἰ μὴ καὶ ταύτην ἐρρύσατο ἐπελθὼν Ἰρικλῆς. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταῦτα δράσας ἔννοος ἐγένετο καὶ ἐσωφρόνησεν ἐκλιπεῖν τε διενεοῖτο τὰς θήβας, ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ συμφορᾷ. Ἰρικλῆς δὲ καὶ Λικυμνίος παρεκάλουν αὐτὸν ἀπεναντίσαντα, ὥς νόμος ἐστίν, ἐξω καὶ καθηράμενον ἐπανελθεῖν εἰς θήβας καὶ οἰκεῖν. ὥς δ' οὐκ ἔπειθον, καὶ αὐτοὶ συνεξώρισαν. Μεγάρᾳ δὲ καὶ αὐτῇ συνεξώριμα τῆς μητρὸς κωλοῦσης, τοῦ δὲ πατρὸς συνεπαινοῦντος Κρέοντος. Εὐρυσθεὺς δὲ ὁ Σθενέλου τοῦ Περσέως αἰσθόμενος τὰ καταλαβόντα Ἡρακλέα μετεπέμπετο αὐτὸν εἰς Τίρυνθα· ὁ δὲ εἰς νοῦν βαλόμενος τὸ Ἀμικτιῶνι χρησθέν, ὅτι χρεὼν εἶναι πεῖθεσθαι Εὐρυσθεῖ καὶ εἰς αὐτὸς μέγα ἔξεν κλέος, ἐναγόντων ἅμα Λικυμνίου καὶ Ἀλκμήνης κατὰ τὴν συγγένειαν, ὥρισεν εἰς Τίρυνθα μετὰ πάντων. καὶ ἐπεὶ ἀφίκοντο, Εὐρυσθεὺς Λικυμνίῳ μὲν καὶ Ἰρικλεῖ

5 ἐν Αἰγύπτῳ Va ἐλῆμνω E 6 τοὺς δὲ ἄνδρας ἤδη κατέκτειναν αἱ γυναῖκες? Cor; unklarheit infolge starker verkürzung der vorgeschichte. 8 Ἰάσονι edd Ιασον E αὐτῇ Va αὐτῷ E 10 Αἰγυπτίαις Va λιγυτῖαις E 11 εὐναιον E Εὐνιον Va 14 N schrieb ἐρασθέντος αὐτῆς ο. ἀ. (Di) 23 ἐσωφρόνησεν Ochsner ἐσωφρόνισεν E 28 κωλοῦσης Cor καλούσης E ἀνακαλούσης Va Εὐρυσθεὺς δὲ ὁ Va ευρυσθεν E 31 ἐναγόντων Va ξενα— E 32 Λικυμνίου Va λικυμῖον E

εὐθέως φίλος ἦν, Ἡρακλέα δὲ ὑπερωρᾶτο καὶ οὐδαμῶς ὠικειοῦτο, προσέ-
ταττέ τε αὐτῷ τοὺς πόρους ἐκτελεῖν, οὐστίνας ἄθλους καλοῦμεν. ὁ δὲ
ἐπείθετο τῷ μαντείῳ ἐπόμενος. ζήτει ἐν τῷ περὶ ἀνδραγαθημάτων.

14 (21) EXC. DE VIRTUT. I p. 338, 9: ὅτι Σκάμανδρος ὁ βασι-
5 λεύς<ας> πρῶτος τῶν Τρώων Σάμῳι χρησάμενος συνεργῶι τοὺς ἐν τῇ
Τρωάδι ἐνίκησεν. ἀποθανόντος δὲ Σάμωνος κατὰ τὴν μάχην, τὴν γυναικα
αὐτοῦ Λάδαν, μητέρα τῶν νεανίσκων, εἰς τὸ Πόλιον ἐξέπεμψε διὰ κήρυκος,
ὡς ἂν ἐκεῖ συνοικήσειεν ὅτῳ βούλεται. ὁ δὲ κήρυξ κατὰ τὴν ὁδὸν βιασά-
μενος αὐτὴν ἤσχυνεν· ἡ δὲ τὸ ξίφος ἔχουσα τὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτὴν διεχρή-
10 σατο. αἰσθόμενοι δὲ οἱ Κρηῖτες τὸν κήρυκα κατέλευσαν, ἔνθα ὁ χῶρος
<Ἀναδείας> ὠνομάσθη.

D—E

(s. F 85; 86 [?]; 87—89).

15 15 (22) STEPH. BYZ. s. Τόρρηβος· πόλις Λυδίας ἀπὸ Τορρήβου
τοῦ Ἰλίου. τὸ ἐθνικὸν Τορρήβιοι, καὶ Θηλυκὸν Τορρηβίς· ἐν δὲ τῇ
Τορρηβίδι ἐστὶν ὄρος Κάριος καλούμενον, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Καρίου ἐκεῖ.
Κάριος δὲ Λιδὸς παῖς καὶ Τορρηβίας, ὡς Νικόλαος δ', <οὐ Μάνης, οὐ Ἰλίου,
οὐ Τόρρηβος> ὃς πλαζόμενος περὶ ἑνα λίμνην, ἦτις ἀπ' αὐτοῦ Τορρηβία
ἐκλήθη, φθογγῆς νυμφῶν ἀκούσας, ἃς καὶ Μούσας Λυδοὶ καλοῦσι, καὶ
20 <αὐτὸς> μουσικὴν ἐδιδάχθη καὶ [αὐ]τοὺς Λυδοὺς ἐδίδαξε· καὶ τὰ μέλη
διὰ τοῦτο Τορρηβία ἐκαλεῖτο.

16 (24) EXC. DE VIRTUT. I p. 338, 17: ὅτι Μόξος ὁ Λυδὸς
πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασάμενος καὶ τὸν Μήλην τῆς τυραννίδος καθελὼν τοῖς
Λυδοῖς παρεκλεύσατο τὴν δεκάτην ἀποδοῦναι, καθὰ ἠῦξαστο, τοῖς θεοῖς.
25 οἱ δὲ ἐπείθοντο καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα ἐξήηρουν τὴν δεκάτην
ἀπάντων καὶ κατέθνον. ἐπὶ τούτῳ μέγιστος ἀρχμὸς καταλαμβάνει
Λυδίαν, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ μαντείαν κατέφηνον * * * πολλὰς δὲ
στρατείας λέγεται πεποιῆσθαι οὗτος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἦν αὐτοῦ κλέος μέγιστον
ἐν Λυδοῖς ἐπὶ τε ἀνδρείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. ταῦτα δὲ πράξας αὐθις ἐπὶ τὴν

4—5 βασιλεύσας Cor βασιλεὺς E
Die einheim. Namen des Lykier 1913, 66

7 Λάδαν Va Mue doch s. Sundwall
Πόλιον Va πόλιον E 11 <Ἀνα-

δείας> Vanach Pmg ἀρετὴ χωρ^ο ἀναδείας E

14 Τορρηβός? Meineke τορῶβου R

15 τορρηβίς R 16 κάριος R καλούμενον VP τὸ om P

17—18 <οὐ Μάνης,

οὐ Ἰλίου, οὐ Τόρρηβος> Jac

18 τορρηβία R

19 ἀκούσας V ἀκοῦσαι RP ἀκοῦσαι

λέγεται? 20 <αὐτὸς> Jac

τοὺς Jac αὐτοὺς VP αὐτὸς R (Westermann)

αὐτὸς R (Westermann) αὐτὸς

τοὺς Hermann Op. II 290

καὶ om P

21 Τορρηβία Hermann —βία Steph

22—341, 2 Suid. s. Μόξος Λυδός (vielfach verkürzt)

24 καθ' ὃ Suid

25 τὴν

om Suid 26 ἐπὶ Jac ἐκ E Suid

ἀρχμὸς Suid (AV ἀγών cett) ἀρχμὸς E

27 κατέφηνον * * Mue

27—28 καὶ πολλὰς στρατιάς Suid

28 οὗτος ὁ δ. om Suid

29 ταῦτα πράξας ἐπὶ Suid

Κράβον (?) ἐστάλη, καὶ πολὺν χρόνον αὐτὴν πολιορκήσας εἶλε καὶ ἐπόρθησε, τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγὼν οἷα ἀθέους ἐπόντωσεν.

17 (25) STEPH. BYZ. s. Νήραβος· πόλις Συρίας. Νικόλαος δ.

18 (26) — — s. Ἀσκάλων· πόλις Συρίας πρὸς τῇ Ἰουδαίᾳ.

5 Ἐάνθος ἐν δ' *Ανδιακῶν* (III) φησιν, οὗ Τάνταλος καὶ Ἀσκαλος παῖδες <Τ>υμεναίου· τὸν δὲ Ἀσκαλον ὑπὸ Ἀκιαμοῦ τοῦ Ἀυδῶν βασιλέως αἰρεθέντα στρατηγὸν εἰς Συρίαν στρατεῦσαι, καὶ παρθένον ἐρασθέντα πόλιν κτίσαι, ἣν ἀπ' ἐαυτοῦ οὕτως ὠνόμασε. τὰ αὐτὰ καὶ Νικόλαος ἐν δ' *ἱστορίαι*.

10 19 (30) JOSEPH. AJ I 159 (EUSEB. PE IX 16 p. 417 C): Νικό-
λαος δὲ ὁ Δαμασκηὸς ἐν τῇ δ' τῶν Ἱστοριῶν λέγει οὕτως· «Ἀβράμης ἐβασίλευσεν <Δαμασκοῦ>, ἔπηλυσ σὺν στρατῶι ἀφικόμενος ἐκ τῆς γῆς τῆς ὑπὲρ Βαβυλῶνος Χαλδαίων λεγομένης. μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον μετὰ τὴν ἀπὸ ταύτης τῆς
15 χώρας σὺν τῶι σφετέρῳ λαῶι εἰς τὴν τότε μὲν Χανα-
ναίαν λεγομένην, νῦν δὲ Ἰουδαίαν μετώικησε, καὶ οἱ ἀπ' ἐκείνου πληθύσαντες, περὶ ὧν ἐν ἐτέρῳ λόγῳ διέξιμι τὰ ἱστορούμενα. τοῦ δὲ Ἀβράμου ἔτι καὶ νῦν ἐν τῇ Δαμασκηνῇ τὸ ὄνομα δοξάζεται, καὶ κόμη δεικνύται ἀπ' αὐτοῦ Ἀβράμου οἰκησὶς λεγομένη.»

20 20 (31) — AJ VII 101: μένηται δὲ τούτου τοῦ βασιλέως καὶ Νικόλαος ἐν τῇ δ' τῶν Ἱστοριῶν αὐτοῦ λέγων οὕτως· «μετὰ δὲ ταῦτα πολλῶι χρόνῳ ὕστερον τῶν ἐγχωρίων τις Ἀδαδος ὄνομα πλεῖον ἰσχύσας. Δαμασκοῦ τε καὶ τῆς ἄλλης Συ-
25 ρίας, ἔξω Φοινίκης, ἐβασίλευσε. πόλεμον δ' ἐξενέγκας
πρὸς Δαυίδην τὸν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ πολλὰς μάχαις κριθεῖς, ὑστάτῃ δὲ παρὰ τὸν Εὐφράτην, ἐν ἣι ἡττᾶτο, ἄριστος ἔδοξεν εἶναι βασιλέων ῥώμῃ καὶ ἀν-
δρείᾳ.» (102) πρὸς τούτοις δὲ καὶ περὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ φησιν, ὥς μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν ἐξεδέχοντο παρ' ἀλλήλων καὶ τὴν βασιλείαν
30 καὶ τὸ ὄνομα, λέγων οὕτως· «τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου οἱ ἀπόγονοι ἐπὶ δέκα γενεὰς ἐβασίλευον, ἐκάστου παρὰ τοῦ πατρὸς ἅμα καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τοῦ ὀνόματος ἐκδεχομένου,

1 κράβον E Suid A (κράμβρον cett) Νήραβον (F 17)? Mue 2 οἷα ἀθέους om Suid 6 Τυμεναίου v Gutschmid Υμεναίου Steph Ἀκιαμοῦ: Ἀλνάττου Gronov 7 ἐρασθέντα Bochartus ἐρασθεῖς Steph 10 (17; 19) Ἀβράμης Eus 11 ἐβασίλευσε Eus Δαμασκοῦ add MSPL Lat Exc 12 Χαλδαίας SP Exc 13 δὲ πολὺν RO μεταστὰς P ἐξαναστὰς Eus ἀπ' αὐτῆς RO 16 πληθύναντες SL πλήθους ὄντες R πλήθους ὄντες O 21 αὐτοῦ om MSP Lat 25 τὸν om RMSP 26 δέ: τε MSP 27 ἡττητο RO 30—31 οἱ ἀπόγονοι SP eius nepotes Lat ἀπόγονοι cett 32 τοῦ ὀνόματος τούτου Jos τούτου om Lat

ὥσπερ οἱ Πτολεμαῖοι ἐν Αἰγύπτῳ. (103) μέγιστον δὲ ἀπάντων δυνηθεὶς ὁ τρίτος ἀναμαχέσασθαι βουλόμενος τὴν τοῦ προπάτορος ἦτταν στρατεύσας ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους ἐπόρθησε τὴν νῦν Σαμαρείτιν καλουμένην γῆν.»
 οὐ διήμαρτε δὲ τῆς ἀληθείας· οὗτος γάρ ἐστιν Ἰσθᾶδος ὁ στρατευόμενος ἐπὶ Σαμάρειαν Ἀχάβου βασιλεύοντος τῶν Ἰσραηλιτῶν, περὶ οὗ κατὰ χώραν ἐροῦμεν.

21 (27) EXC. DE VIRT. I p. 339, 1: ὅτι Σαλμωνέως θυγάτηρ ἐγένετο, ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς ὑπ' ἀμηχανίας αὐτὴν διειργάσατο, πρὶν γάμου κυρῆσαι. ὁ πατὴρ δὲ αὐτῇ τιμὴν ἔταξεν ἀνὰ πᾶν ἔτος πανήγυριν ἄγεσθαι.

22 (28) — — I p. 339, 5: ὅτι Καμβλίτας βασιλεὺς Λυδίας. τοῦτον λέγεται οὕτω γαστρίμαργον σφόδρα γενέσθαι, ὥστε καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ἐπιθυμήσαντα καταφαγεῖν. αὐτὸς γε μὴν ἑαυτὸν δόξας ὑπὸ φαρμακῶν βεβλάφθαι, περιβοήτου τοῦ πράγματος γενομένου ξίφος ἔχων πληθυνούσης ἀγορᾶς ἐν μέσῳ στὰς εἶπεν· ὦ Ζεῦ, εἰ μὲν ἀπ' ἑμαντοῦ δέδρακα ταῦτα ἃ δέδρακα, τίσαιμι ἐν ἑμαντῶι τὰς δίκας· εἰ δὲ ὑπὸ φαρμακῶν διαφθαρεῖς, οἱ ἐμὲ φαρμάξαντες πάθοιεν· ταῦτα εἶπε καὶ ὁρώντων πάντων ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν. καὶ οἱ μὲν τοῦτον ἐκερτόμουν ὡς γαστρίμαργον, οἱ δὲ ὠκτιζον ὡς φρενοβλαβῆ ὑπὸ φαρμακῶν· ἐδόξαζον δὲ τὸν Ἰάρδανον ταῦτα πεποιη-
 κέναι διὰ τὸ ἔχθος.

23 (32) CONSTANT. PORPH. De them. II 6 p. 52 Bonn: ἡ δὲ Πελοπόννησος τρεῖς ἔχει ἐπωνυμίας, ὡς Νικόλαος ὁ Λαμασκηνὸς γράφει ἐν τετάρτῃ ἱστορίᾳ· «μέγιστον οὖν τῶν τότε ἴσχυον οἱ Πελοπίδαι, καὶ ἡ Πελοπόννησος εἰς αὐτοὺς ἀφεώρα, καὶ αὐτὸ τοῦνομα ἔχουσα ἀπ' ἐκείνων, τρεῖς ἤδη πρότερον ἀλλά-
 ξασα τὰς ἐπωνυμίας. ἐπὶ μὲν γὰρ Ἀπίου τοῦ Φορωνέως ἐκαλεῖτο Ἀπίη, ἐπὶ δὲ Πελασγοῦ τοῦ αὐτόχθονος Πελασγία, ἐπὶ δὲ Ἀργου καὶ αὐτὴ ὁμωνύμως ἐκαλεῖτο Ἀργος·
 ἐπὶ δὲ Πέλοπος τοῦ τὸν Οἰνόμαον νικήσαντος (F 10) Πελοπόννησος ἔσχε τοῦτο τὸ κύριον ὄνομα.»

24 (33) EXC. DE VIRT. I p. 339, 16: ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν

2 πάντων MSP 3 προπάτορος: avi Lat πατρός RO τοὺς om MSP
 4 γῆν om MSP 5 δὲ: autem historiographus Lat 12 Καμβλίτας: Κάμβλης
 ἦν? (Κάμβλητα τὸν βασιλεύσαντα Xanthos Athen. X 8 p. 415 C) 14 ἐπιθυμή-
 σαντα: κατακρεουργήσαντα Xanthos ἐπιθύσαντα Cor φαρμάκων Di 15 πλη-
 θυνούσης Suid (s. πλήθουσα ἀγορά) πληθούσης E 22—31 aus Steph Byz,
 wo jetzt das zitat fehlt 23 ἔσχεν Steph 27 Ἀπεως Steph Ἀπιος? Mei
 Ἀπιδος o. Ἀπεως Di 28 Ἀπία Steph 29 Ἀργους Steph 30 τῶν Πελο-
 πιδῶν Steph

Ἀμυθαιονιδῶν γένος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν· ὥσπερ καὶ Ἡσίοδος φησι ἐν τούτοις (F 205).

ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδῃσι,

νοῦν δ' Ἀμυθαιονίδαις· πλοῦτος δὲ παρ' Ἀτρεΐδῃσι.

5 25 (34) EXC. DE INSID. p. 8, 29: ὅτι Αἰγισθοῦ Ἀγαμέμνονα κτείνας τὸν βασιλέα συμβουλῇ τῆς γυναικὸς Κλυταιμνήστρας καὶ τὸν Ὀρέστην τὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος υἱὸν ἐμελλεν ἀνελεῖν. τοῦτον δὲ ἐρρύσατο Ταλθύβιος ἑξαρπάσας καὶ ἐκθέμενος εἰς τὴν Φωκίδα παρὰ Στροφίον. δεκάτωι δ' ἔτει ἐκ Φωκῶν ἐλθὼν μετὰ Πυλάδου τοῦ Στροφίου Αἰγισθον
10 καὶ τὴν μητέρα κτείνας τῶν Μυκηνῶν ἐβασίλευεν. ἐλαννόμενος δὲ ὑπὸ τῶν Αἰγίσθου φίλων (κατὰ δὲ τὸν πλεῖστον λόγον ὑπὸ Ἑρινύων) ὡς ἐναγῆς, θεοῦ κελεύσαντος εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο, καὶ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κριθεὶς ἀπέφυγεν. αὕτη δίκη φόνου τετάρτη ἐν Ἀθήναις ἐκρίθη. s. F 48.

26 (29) STEPH. BYZ. s. Ἀσκανία· πόλις Τρωικῇ. Νικόλαος δ' ἱστορίαι· «Σκαμάνδριος Ἐκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ἐκ τῆς Ἰδῆς καὶ τοῦ Δασκυλείου καὶ τῆς Ἀσκανίας καλουμένης, ἣν ἔκτισεν ὁ Αἰνείου παῖς Ἀσκάnios.»

27 (25) — — s. Καρρία· πόλις Ἰωνίας· Νικόλαος δ'.

28 (36) EXC. DE VIRT. I p. 339, 21: ὅτι τὸν Ἀμυκλαῖον νομὸν
20 κατὰ τὰς ὁμολογίας τῷ προδότῃ Φιλονόμῳ ἐξελόντες οἱ Ἡρακλεῖδαι ἀφῆκαν. ὁ δὲ αἰσχνόμενος ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐδαμοῦ ἐφαίνετο. οἱ δὲ Ἡρακλεῖδαι ἀναδασάμενοι καὶ τοῦτον ἐνέμοντο. ὕστερόν γε μὴν ἀφικομένῳ ἐκ Ἀθήνων σὺν λαῷ, ὄντινα ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ **, πάλιν ἀπέδοσαν. καὶ ὅς τοῖς ἤκουσι διελὼν τὴν γῆν ὠκεῖ ἅμα αὐτοῖς βασιλεύων
25 Ἀμυκλῶν.

29 (37) STEPH. BYZ. s. Θόραξ· ὕψος τῆς Λακωνικῆς. Νικόλαος δ'.

30 (38) EXC. DE INSID. p. 9, 5: ὅτι Τῆμενος ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ παίδων ἀπέθανε δι' αἰτίαν τοιάνδε. ἦσαν αὐτῷ τέτταρες υἱεῖς, Κίσσος καὶ Φάληξ καὶ Κερύνης καὶ Ἀγαῖος, θυγάτηρ δὲ τοῦνομα Ὑρνηθῶ, ἣντινα
30 ἔδωκε γυναικα Δημόφντῃ τῷ Ἀντιμάχου τοῦ Θρασυάνορος τοῦ Κτησίππου τοῦ Ἡρακλείους. στέργων οὖν ταύτην καὶ τὸν γαμβρὸν πολὺ μᾶλλον (<ῆ>)

1 Ἀμυθαιονιδῶν edd ἀμαθαιονιδῶν E 3—4 Suid s. ἀλκή Αἰακίδῃσι Suid —εσι E 4 δ' Ἀμυθαιονίδαις Suid δαμαθαιονίδες E πλοῦτος Jac πλοῦτον E Suid δὲ παρ' E δὲ παρ' Suid δὲ πόρ' Reiz δ' ἐπορ' Hermann 13 αὕτη (<ῆ>) edd 16 Ἰγνῆς? Meineke σκυλείου P 17 lücke nach Ἀσκάnios Mue, nach καλουμένης andere 18 Ἰωνίας: Steph. Byz. s. Κάριν· πόλις . . . Αἰολίδος, ἣς τὸ ἐθνικὸν Καρναῖος. 23 <ῆγε μεθ' ἑαυτοῦ> Va <συνεπήγετο> Cor 26 θόραξ V 28 Κίσσος (p. 344, 9 Κίσος Exc. p. 198, 1) Fe κράσσος E Κεῖσος Mue 29 Κερύνης Mue κορυνῆς E (βερυνῆς p. 198, 1) Ἀγαῖος: 70 F 18 b Ὑρνηθῶ edd (v. p. 344, 7) ὠρνηθῶ E 30 (und p. 344, 7) Δημόφντῃ edd δημόφντῃ E 31 (<ῆ>) edd

τοὺς νείεις καὶ εἰς ἅπαντα χρώμενος διετέλει. ἐπὶ τούτῳ οἱ νεανίσκοι βαρέως φέροντες ἔξευρόν(τες) κακούργους ἀνθρώπους ἐπὶ μισθῷ ἔπεισαν τὸν Τήμιον ἀνελεῖν. Ἀγαῖος δὲ ὁ νεώτατος οὐ μετείχε τοῦ βουλευματος. καὶ οἱ μὲν τὸν ἀνθρώπον λουόμενον παρὰ τὸν ποταμὸν ἐν ἐρημίᾳ ἐπι-
 5 πεισόντες καὶ κατατρώσαντες ἐκποδῶν ἐγένοντο, ἔτι ζῶντα ὑπὸ θορύβῳ λιπόντες. ὁ δὲ κομισθεὶς εἰς τὸ στρατεύμα ἀγνοῶν τοὺς φονέας θνήσκει, τὴν ἀρχὴν Ὑρνηθοῖ καὶ Δηιφρόντη καταλιπὼν καὶ τὰ λόγια φράσας ἄπερ ἦιδε τοῦ πολέμου πέρι. μετὰ ταῦτα δὲ ζητούμενον τοῦ φόνου τὸ σύμπαν ἐγνώσθη, ὅτι ὑπὸ τῶν περὶ Κίσσον ἐβουλευθή· καὶ οἱ μὲν διὰ τὴν Τημέον
 10 † ἐπισκίασιν ἐξεώ(σ)θησαν ἐκ τῆς ἀρχῆς, Δηιφρόντης δὲ (καὶ) Ὑρνηθῶ ἐβασίλευον διὰ τε ταῦτα καὶ ὅτι τὰ λόγια ἶδεν, ἐν οἷς τῆς καθόδου ἡ ἐλπίς ἦν. οἱ γὰρ μὴν παῖδες ἔξαργοι ἦσαν τὸν φόνον κοῦκ ἄρα ἔμελλον τῆς ἀρχῆς πέρι ἀτρεμῆσαι. τοῦντεῦθεν Δηιφρόντης πρῶτον μὲν ὑποπέμψας πρέσβεις κρύφα Τροϊζηνίους καὶ Ἀσιναίους καὶ Ἑρμιονεῖς καὶ
 15 πάντας ὅσοι τῇδε Δρύοτες οἰκοῦν ἀφίστησι τῶν Ἀργείων ἐθέλοντας καὶ αὐτοὺς, μὴ τῷ χρόνῳ ὁμοῦ κείνοις ὑπὸ Δωριέων ἐξανασταῖεν.

31 (39) EXC. DE INSID. p. 9, 28: Ὅτι Κρεσφόντης πάντων ἐβασί-
 λευεν τῶν Μεσσηνίων· ὅς ἐπειδὴ διένειμε τὴν γῆν εἰς ε, † μετεμέλησε
 20 δ' αὐτῷ ἐξ ἴσου διελόντι, † εἰς ὃ συνετέλουν οἱ λοιποί. ταῦτα δὲ μετα-
 βουλευσάμενος κινεῖν τὰ πράγματα ἐπειρᾶτο, ἐκ μὲν τοῦ εὐπρεποῦς λέγων ἄπερ καὶ οἱ ἐν Λακεδαιμόνι, ὅτι οὐ δίκαιον εἴη τῶν ἴσων μετέχειν τοὺς
 ἐγχωρίους τοῖς Δωριεῦσι. συνέβη δ' αὐτῷ πρὸς τ' ἐκείνους διαβεβλήσθαι καὶ
 πρὸς τοὺς Δωριέας, οἳ καὶ τότε αὐτοῦ ἤχθοντο τῇ βίᾳ οὐκ ἀνεχόμενοι τὸ
 25 ἰσόμερον, καὶ πάλαι δ' αὐτῷ προσεκεκρούεσαν ἄνευ σφῶν συμβαίνοντι τοῖς
 ἐγχωρίοις καὶ μετὰ ταῦτα τῶν ἴσων αὐτοῖς μεταδιδόντι· πάντων δὲ
 μάλιστα ὕφωρῶντο τὴν μετακόμησιν τῶν τότε καθεστῶτων, πρὸ
 ἧς ἄμεινον ἡγήσαντο εἶναι ἀνελόντες αὐτὸν κατὰ χώραν ἀτρεμεῖν.
 καὶ ἐποίησαν ταῦτα, καὶ Κρεσφόντη(ν) μὲν δι' ἐπιβουλῆς ἀπέκτειναν,
 30 ταχὺ δὲ καὶ τοὺς νείεις ἱθέλον, οὓς τότε ὁ μητροπάτωρ ἅμα τῇ θυγατρὶ
 κρούσῃ θύειν μέλλων Διὶ Ἀκραίῳ εἰς Τραπεζοῦντα μετεπέμψαι· καὶ

1 τούτῳ Mue τοῦτο E 2 ἔξευρόντες Jac ἐξεῦρον E ἐξεῦρον — ἀνθρώπους (οὗς) vulg; asyndetische participialsätze infolge der verkürzung häufig 5 κατα-
 τρώσαντες edd κατε— E 7 Ὑρνηθοῖ edd ὕρνηθω (und v. 10) E 9 τῶν περὶ
 Κίσσον edd τὸν περικίσσον E ἐπεβουλευθή Mue οἱ μὲν Fe ἅμα E (κατὰ)
 Τημέον L Cohn 10 ἐπισκίασιν: ἐπίσκοψιν Mue ἐπαναίρεισιν o. ἄ. Di ἐξεώ-
 σθησαν edd (καὶ) edd 12 κοῦκ ἄρα edd κουρκάρα E 16 ὑποδωριέων E
 18 Μεσσηνίων: Σπαρτιατῶν E 18—19 sinn etwa εἰς ε (πόλεις) o. (μέρη), εἰς ἃς
 συνετέλουν οἱ λοιποί, (ἀγανακτούντων τῶν Δωριέων) μετεμέλησεν — διελόντι (s. 70
 F 116), der eingang ist unvernünftig verkürzt. 23 τότε edd ποτε E
 23—24 ἀνεχόμενοι Dü — μένον E 24 αὐτῷ edd αὐτὸ E 27 πρὸ Mue πρὸς E
 28 Κρεσφόντην edd

παρ' αὐτῷ ἔτεκεν ἡ Θυγάτηρ Αἴπυτον τὸν τρίτον. ἔτεχνάσαντο οὖν οἱ
φονεῖς ἀφικόμενοι παρὰ Κύψελον ὡς ἂν παραλαβόντες τοὺς Κρεσφόντου
παιδας ἀνέλοιεν, λέγοντες ὅτι ὁ πατήρ αὐτοὺς εἰς Μεσῆνν μίσειν ἱερὰ
Θύειν μέλλων εὐχταῖα. ὁ δὲ Κύψελος τοὺς μὲν δύο ἐξέπεμψε σὺν αὐτοῖς
ἐξαπατηθεῖς, οὓς ἐκείνοι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπέκτειναν, τὸν δὲ τρίτον ἔτε
νεογενῇ οὐκ ἔδωκε φήσας ἐν σπαργάνοις εἶναι· καὶ οὗτος μὲν παρὰ τῷ
μητροπάτορι ἐτρέφετο.

32 (40) STEPH. BYZ. s. Μεσόλα· πόλις <Μεσή>νης, μία τῶν ε.
Νικόλαος δ.

10 33 (40) — — s. Νηρίς· πόλις Μεσῆνης. Νικόλαος δ.

34 (39) EXC. DE INSID. p. 10, 22: ὅτι Αἴπυτος ὁ υἱὸς Κρεσφόντου
ἐπεβουλεύθη παρὰ τῶν ἐμπρησάντων τὴν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ τῆς ἐπιβουλῆς
ἀνώτερος γέγονεν. αὐτῆς δὲ πάλιν ἐπεβουλεύετο ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ αὐτὸς
καὶ οἱ ἀπόγονοι, καὶ οὐ διέλιπον ἀλλήλοις διαστασιάζοντες, ἄχρις ὅτου
15 ὑπὸ Λακεδαιμονί(ων) ἠνδραποδίσθησαν.

35 (41) — — — p. 10, 27: ὅτι Φεῖδων κατὰ φιλίαν στασιάζουσιν
Κορινθίους βοηθῶν ἐπιθέσεως ἐκ τῶν ἐταίρων γενομένης ἀπέθανεν.

36 (41) — — — p. 10, 29: ὅτι Κορίνθωι, ἐξ οὗ Κόρινθος ἡ πόλις,
ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἐξ ἐπιβουλῆς σφαγῆντι Σίσυφος ἀμύνων τοὺς τε αὐτό-
20 χειρας ἐτιμωρήσατο καὶ ἀντὶ τούτου βασιλεὺς γίνεται.

37 (42) STEPH. BYZ. s. Ἀρχαδία· ἐκαλεῖτο δὲ Πελασγία, ὡς
Νικόλαος ε.

38 (43) EXC. DE VIRT. I p. 340, 4: ὅτι Λυκάων ὁ Πελασγοῦ υἱός,
βασιλεὺς Ἀρχάδων, ἐφύλαττε τὰ τοῦ πατρὸς εἰσρηγήματα ἐν δικαιοσύνῃ.
25 ἀποστήσαι <δὲ> βουλόμενος καὶ αὐτὸς τῆς ἀδικίας τοὺς ἀρχομένους ἔφη τὸν
Δία ἐκάστοτε φοιτᾶν παρ' αὐτὸν ἀνδρὶ ξένῳ ὁμοιούμενον εἰς ἔποψιν τῶν
δικαίων τε καὶ ἀδίκων. καὶ ποθ', ὡς αὐτὸς ἔφη, μέλλων ὑποδέχεσθαι τὸν
Θεὸν Θυσίαν ἐπιτελεῖν. τῶν δὲ υἱῶν αὐτοῦ πεντήχοντα, ὡς φασιν, ὄντων
ἐκ πολλῶν γυναικῶν βουλόμενοι γνῶναι <τίνες> οἱ τῇ Θυσίᾳ παρόντες, εἰ
30 τῷ ὄντι Θεὸν μέλλουσι ξενοδοχεῖν, Θύσαντές τινα παῖδα ἐγκατέμιξαν τοῖς
τοῦ ἱερείου κρέασιν, ὡς οὐ λήσοντες. εἴπερ ὄντως Θεὸς ἔπεισιν. ὑπὸ δὲ
τοῦ δαιμονίου χειμῶνων μεγάλων καὶ κεραυνῶν ῥαγέντων, φασὶ τοὺς αὐτό-
χειρας ἅπαντας τοῦ παιδὸς ἀπολέσθαι.

3 αὐτοὺς edd αὐτοῦ E ἐν μίσειν E 5 ἀπέκτειναν edd — νεν E
8 Μεσῆνης Xylander . . . νης Steph 10 Νηρίς = Πίον 70 F 116 = Νήριον
Suid s. v.? 15 Λακεδαιμονί(ων) edd 16—20 die zettel F 35, 36 scheint
der schreiber versehentlich umgestellt zu haben 23—33 Suid. s. Λυκάων
25 δὲ add Suid 28 ἐπιτελεῖ Va 29 τινες add Suid BVE [ol] τ. θ. παρ.?
30 ξενοδοκεῖν Di (s. p. 347, 3; 10) 31 ἱερείου Suid ἱεροῦ E

39 (44) STEPH. BYZ. s. *Βωταχίδαι*· τόπος Ἀρκαδίας, ἀπὸ *Βωτάχου*. *Νικόλαος* ε· «*Ιοκρίτου δὲ τοῦ Λυκούργου Βώταχος, ἀφ' οὗ*
ὁ τόπος Βωταχίδαι ἐν τῇ Τεγέαι ἐκλήθη.»

40 (47) — — s. *Σίφνος*· περὶ τὴν Κρήτην νῆσος ἀπὸ *Σίφνου* τοῦ
5 *Σουνίου*, ὡς *Νικόλαος* ε. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον *Μερόπη*.

41 (47) — — s. *Σκυρος*· νῆσος, περὶ ἧς *Νικόλαος* ἐν ε· «*Σκυρον*
δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ὠικουν Πελασγοί τε καὶ Κᾶρες.»

42 (48) — — s. *Ἀγαμήδη*· τόπος περὶ Πύρραν τῆς *Λέσβου*, ἀπὸ
Ἀγαμήδης τῆς *Μακαρίας* τῆς καὶ *Πύρρας* ἐπικληθείσης. ἔστι καὶ κρήνη
10 *Ἀγαμήδη*, ὡς *Νικόλαος* ε.

43 (45) — — s. *Μεσημβρία*· πόλις Ποντική. *Νικόλαος* ε. ἐκλήθη
ἀπὸ *Μέλσου*. βρίαν γὰρ τὴν πόλιν φασὶ *Θραίκες*. ὡς οὖν *Σηλυμβρία* ἢ
τοῦ *Σήλκους* πόλις, *Πολτυμβρία* ἢ *Πόλτνος*, οὕτω *Μεσημβρία* ἢ *Μέλσου* πόλις,
καὶ διὰ τὸ εὐφρονότερον λέγεται *Μεσημβρία* ἔστι καὶ *Θραίκης* *Μεσημ-*
15 *βρία* πρὸς τῷ τέλει τῆς *Χερρονήσου* ὡς *Ἡρόδοτος* ζ̄ (108).

F̄

(F 86?)

44 (49) EXC. DE INSID. p. 10, 32: ὅτι Ἀδυσάττω τοῦ Ἀδων βασι-
λέως παῖδες δίδυμοι, *Καδὺς* καὶ Ἄρδης· τούτοις κατέλιπε τὴν ἀρχήν, καὶ
20 ὁμοῦ ἐβασίλευον ἀμφοτέροι στέργοντες ἀλλήλους καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ πλήθους
στεργόμενοι. (2) καὶ πῶς ἡ τοῦ *Καδύος* γυνὴ *Δαμοννῶ* λεγομένη ὑπὸ τινος
ἀνεσιῦ τοῦ ἀνδρὸς εὐπρεποῦς *Σπέρμου* ὄνομα μοιχευθεῖσα σὺν ἐκείνῳ
θάνατον ἐβουλεύετο τῷ ἀνδρὶ· δοῦσα δὲ αὐτῷ φάρμακον ἔκτεινε μὲν οὐ,
εἰς νόσον δ' ἐνέβαλεν. *Θεραπευθεὶς* δ' ὑπὸ ἱατροῦ ὁ *Καδὺς* ῥᾶιον ἔσχεν.
25 ἐκ τούτου τὸν ἱατρὸν ἀνελεῖν βουλομένη ἡ γυνὴ φάρμακα μὲν αὐτῷ οὐκ
ἔκρινε διδόναι διὰ τὴν τέχνην, βόθρον δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ ὀρύξασα καὶ ἐπι-
πολῆς αὐτὸν ἄδηλον ποιήσασα κλίνην καθύπερθεν ἔστρωσεν καὶ ἄλλας
ἐφεξῆς. καλέσασα δ' αὐτὸν ἐπὶ δειπνον ἐλθόντα κατέκλινεν ἵνα περ ὁ
βόθρος ἦν. οἰχομένου δὲ κάτω, ἐπαμνησαμένη τὴν γῆν ἄδηλον ἐποίησεν.
30 (3) μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ ὁ *Καδὺς* ἀπέθανεν· αὐτὴ δὲ σὺν τῷ μοιχῷ
πρῶτον μὲν ἐξελαύνει τὸν ἐκείνου ἀδελφὸν Ἄρδην πολλοὺς Ἀδων χρήμασι

1 *Βωταχίδαι* Paus. VIII 45, 1 3 *βωταχίδαι* RV τῇ om R 9 *μακαρίας*
P *Μάκαρος* Meineke ἐπικλησιν R —σις V 12 *βρίαν* R *βρία* VP 12—13 *λυ-*
σημβρία ἢ τοῦ *λύσιος* R 13 *πολυμβρία* R —*τυμβρία* V *πολυβρία* P πόλτιος R
μεσηβρία R *μελσοῦ* RV 19 κατέλιπε Mue —*λειπε* E 21 *Καδὺς* Mue
κάνδυο (ν exp.?) E *Κάδους* vulg *Δαμοννῶ* aus —*μονῶ* E (S¹) λεγομένη Mue
γενομένη E 22 εὐπρεποῦς *Σπέρμου* Jac εὐπέλβου E *Σπέρμου* vulg 27 ποιή-
σασα edd ποιήσαντα E ἄλλας edd ἄλλος E

θεραπεύσασα, ἔπειτα συνώκησεν αὐτῷ καὶ βασιλέα ἀπέδειξεν. ὁ δὲ Ἄρδης ἐξαπιναίως φηγῶν ὁμοῦ γυναικί τε καὶ θυγατρὶ οὕτω σφόδρα ἐπενήτευσεν, ὥστε ἐν Κύμῃ ἀμαξοπηγῶν διέζη, ὕστερον δὲ πανδοκεύων. φασὶ δ' αὐτὸν τοὺς ἐγκαταγομένους Ἀνδῶν φιλανθρωπευόμενον φίλους πάντας ἀποπέμπεσθαι.

(4) τῷ δὲ μοιχῷ Σπέρμῳ οὐκ ἤρκεσε ταῦτα δράσαντι, ἀλλὰ καὶ ἐς Κύμην πέμψας τινὰ ληιστὴν Κέρσην ὄνομα κτείνειν τὸν ἄνδρα παρεκελεύετο. ὁ δὲ ὑπέστη τὸ ἔργον ἐπὶ τῷ γῆμαι τοῦ Σπέρμου τὴν θυγατέρα καὶ χιλίους στατήρας λαβεῖν δωρεάν. (5) ἀφικόμενος δ' ὁ Κέρσης εἰς 10 Κύμην κατήγετο ἐν τῷ Ἄρδους πανδοκείῳ· ὁ δὲ αὐτὸν ὁμοίως ἐθεράπευε. καὶ τοῖς τε ἄλλοις ἠρέσκετο Κέρσης καὶ δὴ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ διακονοῦσαν <ιδῶν> ἠράσθη· καὶ πῶς αὐτὸν εἰς γάμον αἰτεῖται τὴν κόρην ἐπὶ τῷ τὰ μέγιστα ὑπ' αὐτοῦ εὖ πείσεσθαι. ὁ δ' ἄλλως οὐκ ἂν διδοὺς διὰ τὴν φανυλότητα τάνθρωπου ἐπ' εὐγενεῖαι μέγα φρονῶν ὅμως διὰ τὴν ὑπό- 15 σχεσιν δώσειν ὡμολόγησεν. ὥς δὲ ταῦτα συνέθεντο, πᾶσαν αὐτῷ κατεῖπεν ὁ Κέρσης τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἦκοι ἀναπεισθεὶς ὑπὸ Σπέρμου ἐπὶ τῷ γάμῳ τῆς ἐκείνου θυγατρὸς ἀνελεῖν τὸν Ἄρδην, ἔτοιμος δὲ νῦν εἶναι τὴν Σπέρμου κεφαλὴν κομίσας ἐπὶ τούτοις τὴν Ἄρδους γῆμαι θυγατέρα. ὥς δὲ συνεπήνεσεν, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποκείρασθαι τέως κομῶντα, κατα- 20 σκευάσας δὲ ξυλίνην κεφαλὴν ἐοικυῖαν τῇ Ἄρδους καὶ τὰς κόμας αὐτῇ προσπλάσας ἵετο εἰς Ἀνδίαν. (6) ἀφικόμενος δὲ τῷ Σπέρμῳ πυνθανομένῳ περὶ ὧν αὐτὸν ἐπεμψεν ἔφη 'πάντα διαπέπρακται', καταθείς πρότερον τὴν κεφαλὴν ἐν οἰκίσκῳ. κελεύσαντος δὲ τοῦ Σπέρμου δεῖξαι τὴν κεφαλὴν ἦν ἐκόμισεν, ἔφη ἄτοπον εἶναι πολλῶν ὁρῶν <των> δεικνύναι, ἀλλὰ 25 παρελθόντα αὐτὸν εἰς τὸ οἶκμα ἐκέλευσεν ὁρᾶν μόνον μετὰ μόνου. καὶ ὃς ἐπέισθη, <καὶ> δεῖξαντος αὐτῷ χαμαὶ κείμενῃν [καὶ] ἐπέκρυπτεν ὥς καταμάθοι. ἐν τῷδε ξίφει αὐτὸν παίσας κατέβαλεν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν διεξέπεσε διὰ τῆς θύρας καὶ ἔξω πρὸς τὸν Ἄρδην ἤπειγετο. (7) οἱ δὲ πρὸς ταῖς θύραις Ἀνδοὶ τέως μὲν εἰσελθόντος τοῦ Σπέρμου 30 προσέμενον· ὥς δὲ οὐκ ἐξήμει πολλοῦ χρόνου διαγενομένου, εἰσελθόντες ὁρῶσι χαμαὶ νεκρὸν κείμενον, κεφαλὴν οὐκ ἔχοντα. γνόντες δὲ τὸ γεγονός ἡσυχίαν ἦγον ἐπιχαίροντες αὐτῷ· ἦν γὰρ δὴ κάκιστος, καὶ ἄλλως βασιλεύοντος αὐτοῦ ἠϋχμησεν ἡ γῆ. Σπέρμης μὲν οὕτως ἐτελεύτησεν βασιλεύσας ἔτη δύο· ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις οὐκ ἀναγράφεται.

1 θεραπεύσασα edd —σας E 2 ἐξαπιναίως edd —αίας E 3 ἀμαξοπηγῶν edd ἀμαξο— E 4 ἐγκαταγομένους edd ἐγκατατομένους E 6 Σπέρμῳ Fe (p. 347, 21; 33; 348, 7) 12 <ιδῶν> L Cohn ἠράσθη Dū (p. 349, 34) αὐτὸν edd αὐτὴν E Ἄρδην? Mue 16 ἦκοι Fe οἶκοι E 17—18 τὴν Σπέρμου edd τῆς Σπ. E 19 συνεπήνεσεν Mue Fe συνεπήνευσεν E 20 ἐοικυῖαν τῇ edd ἐοικόαν τῆς E 23 ἐν οἰκίσκῳ: ἐν κίστῃ van Herwerden 24 ὁρῶν <των> edd 26 <καὶ> — [καὶ] Mue 28 Ἄρδην E 33 Σπέρμης: Σπέρμος Mue (v. 6)

- (8) Κέρσης δὲ φεύγων εἰς τι καπηλεῖον ἀφίκετο· ἐγκαταχθεὶς δέ, ἄτε περιχαρὴς τῷ ἔργῳ, εἰς μέθην ὤρμησε καὶ τῷ καπήλῳ πάντα διηγῆσατο καὶ τὴν κεφαλὴν ἔδειξε τὴν Σπέρμον. ὁ δὲ συμφρονήσας ὅτι ἐκ τούτων Ἄρδης βασιλεύσει, τὸν Κέρσην μεθύσας πολλῶι οἴνῳ ἀπέκτεινεν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Σπέρμου λαβὼν εἰς Κύμην ἦλθε παρὰ τὸν Ἄρδιν.
- (9) ἐν φροντίδι δ' αὐτῷ ὄντι περὶ τούτων ἔλεξεν ὅτι ἀγαθὰ μέγιστα ἦκοι κομίζων. ὁ δ' εἶπε· 'Σπέρμον ἄρα τεθνηκέναι καὶ Κέρσην οὐκ ἔσεσθαι μοι γαμβρόν; ἐμοὶ γὰρ ταῦτα μέγιστα ἐστίν'. ἀποκρίνεται Θυεσσός (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ καπήλῳ)· 'ἀλλὰ ταῦτα δὴ ταῦτα φέρω'. καὶ ἅμα δεικνυσὶν ἁμφοτέρως τὰς κεφαλὰς. ὁ δὲ ἡσθεὶς ἐκέλευ(σ)εν αἰτεῖν αὐτὸν ὅτι θέλοι ἀντὶ τούτων. Θυεσσός δ' εἶπεν· 'οὔτι σε οὔτε τὴν θυγατέρα οὔτε χρυσὸν αἰτῶ, ἀλλὰ μοι τὸ καπηλεῖον τοῦμὸν ἀτελὲς ἔχειν δός, ὅταν βασιλεὺς γένῃ'. καὶ ὅς ἔδωκεν αὐτῷ. καὶ Θυεσσός ἀνὰ χρόνον ἐκ τοῦ καπηλεύειν ἐπλούτησεν, καὶ ἀπὸ τούτου ἀγορὰν πλησίον αὐτοῦ καὶ Ἑρμαῖον εἵσατο, Θυεσσοῦ λεγόμενον. Ἀνδοὶ δὲ Ἄρδιν ἐπὶ βασιλείαν καλοῦσιν ἀγγέλους τε ἄλλους πέμψαντες καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν τινας. (10) κατελθὼν δὲ ὁ Ἄρδης ἐβασίλευσε μετὰ Ἀκίμιον πάντων ἄριστα, καὶ σφόδρα γίνεται Ἀνδοῖς καταθύμιος καὶ φιλοδίκαιος. σινηρίσθησε δὲ καὶ τὸν Ἀνδῖον στρατὸν ὁ Ἄρδης (ἦν δ' ἐπιπότης ὁ πλείστος), καὶ εὗρεν, ὥς φασι, μυριάδας γ' ἱππέων.
- (11) Ἄρδιν δὲ γηράσκοντι ἤδη προσφιλέσιαιτος ἦν Δάσκυλος Γύγεω γένος Μερμνάδ(ης). οὗτος ἅπασαν ὥς εἰπεῖν τὴν Ἀνδῶν ἀρχὴν διὰ χειρὸς εἶχεν. δέσας οὖν Ἀδνατῆς ὁ Ἄρδης μὴ τοῦ πατρὸς τελευτήσαντος ἐκείνος μὲν πάνθ' ὑφ' ἐαυτῷ ποιήσαιο, ἀποκτείνει [δὲ] κρύφα τὸν Δάσκυλον. ἢ <δ> ἐκείνου γυνὴ κύουσα ἔργγεν εἰς Φρυγίαν, ὅθεν καὶ ἦν, δέισασα τοὺς φρονέας τοῦ ἀνδρός. ὥς δὲ ταῦτα ἤμισθετο ὁ Ἄρδης, σφόδρα ἠχθέσθη, καὶ Ἀνδοὺς ἐκάλεσεν εἰς ἐκκλησίαν· καὶ αὐτοὺς εἰς τούτους κομισθεὶς (δεμνιοπετῆς γὰρ ἦν ὑπὸ γήρωσ) κατηγορεῖ τῶν αἰτίων, οὐθὲν εἰδὼς οὔτινες ἦσαν, καὶ Ἀνδοὺς παρεκάλει ζητεῖν τὸν Δασκύλου νόμον, ἐπὶ ῥά τοις μυρία τοῖς φρονεῦσι καὶ τέλος ἀνείπεν ἐξεῖναι τῷ χρήζοντι κτείνειν αὐτούς, εἰ ἀνέυροι.
- (12) Ἄρδης μὲν οὖν βασιλεύσας ὁ (?) ἔτη θνήσκει.

45 (49) EXC. DE INSID. p. 13, 19: ἐπὶ Μήλειω δὲ βασιλεύοντος Ἀνδῶν σφόδρα ἐλίμνηε <ῆ> Ἀνδία, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ μαντείας ἐτρά-

5 παρὰ S² πρὸς S¹ 7 ὁ δ' εἶπε· Σπέρμον Fe ὁ δὲ παῖς πέρμων E
8 (v. 11; 13; 14) Θυεσσός Mue (Steph. Byz. s. Θυεσσός· πόλις Ἀνδίας, ὁξυτόνωσ. ἀπὸ
Θυεσσοῦ καπήλου) θύσος E 9 ἀλλ' αὐτὰ Di 10 ἐκέλευσεν Jac —ευεν E
11 οὔτι Mue οὔτε E 17 Ἀκίμιον: Ἀλκιμος Xanthos (Suid. s. Ξάνθος)
21 Μερμνάδης Mue μερμναδ' E Μερμναδῶν Fe 22 Ἀδνατῆς: Σαδνατῆς F 46
vgl. F 47 p. 349, 14 23 ἀποκτείνει edd —νη E [δὲ] Mue δὴ Fe 24 <δ>
Mue ἐκείνου edd ἐκόνου E 25 ἠχθέσθη edd ἡσθέθη E 26 δεμνιοπετῆς E
δεμνιοτήρης? Mue 30 βασιλεύσας: βιώσας? Mue 32 <ῆ> Jac

ποντο. τοῖς δ' ἐσήμαινε τὸ δαιμόνιον δίκας πράττεσθαι τοῦ Δασκύλου
φόνου παρὰ τῶν βασιλέων. ταῦτα ἀκούσας παρὰ τῶν χρησολόγων, καὶ
ὅτι δεῖ φεύγοντα ἐπὶ γ' ἔτη καθήρσασθαι τὸν φόνον, ἔφυγεν ἐθελουσίως εἰς
Βαβυλῶνα. ἔπεμψε δὲ καὶ εἰς Φρυγίαν παρὰ τὸν Δασκύλου παῖδα, Δάσκυλον
καὶ αὐτὸν ὄνομα, ὄντινα ἡ μήτηρ ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἔφυγε, κελεύων εἰς
Σάρδεῖς ἀφικνεῖσθαι καὶ δίκας δέχεσθαι τοῦ πατρῷου φόνου παρ' αὐτῶν.
οὕτως γὰρ ἐθέσπιζον οἱ μάντις. ὁ δ' οὐκ ἐπέισθη, λέγων μὴ ἑωρακέναι
τὸν πατέρα· κνεῖσθαι γὰρ ἔτι ὅτε ἀνήρητο· οὐκ οὐκ προσήκειν αὐτῷ ταῦτα
πολυπραγμονεῖν. Μήλης δὲ φεύγων τὴν ἀρχὴν ἐπίστευσε Σαδνάττη τῷ
Καδύος γένος ὄντι τὸ ἀνέκαθεν ἀπὸ Τύλων(ος), ὅστις φεύγοντα ἐπετρό-
πενεσε καὶ κατιόντα ἐκ Βαβυλῶνος ἐδέξατο μετὰ τρία ἔτη καὶ τὴν βασιλείαν
οἱ ἀπέδωκε πιστῶς.

46 (49) — — p. 13, 34: βασιλεύοντος δὲ Μύρσου Δάσκυλος
δ Δασκύλου τοῦ σφαγέντος ὑπὸ Σαδνάττει, μὴ τὴν ἐπιβουλὴν εἰς αὐτὸν
ἐπισπάσῃται ὑπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν φοβηθεὶς, ἐκ Φρυγίας φεύγων ὤχετο
εἰς Σύρου τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ ὑπὲρ Σινώπης οὐκοῦντας· ἐκεῖ δὲ καια-
μείνας γυναῖκα τῶν ἐγχωρίων ἔγημε Σύραν, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Γύγης.

47 (49) — — p. 14, 4: ὅτι Ἀδνάττης ὁ ἔσχατος βασιλεὺς
Λυδῶν κατελύθη τρόπῳ τοιούτῳ. ἦν τις ἐν Σάρδεσι Δασκύλου θεῖος τοῦ
εἰς Πόντον ἀποχωρήσαντος Ἄρδου ὄνομα, Γύγεω παῖς· οὗτος Ἀδνάττη τῷ
βασιλεῖ ἐνέτυχεν ἀχθόμενος ἀτεχνία δοῦναί οἱ μεταπεμψαμένῳ Δάσκυλον
ἐκ τοῦ Πόντου θέσθαι παῖδα, ὥς μὴ ἔρημος αὐτοῖς ὁ οἶκος γένοιτο, αὐτοῦ
μὲν ὄντος ἄπαιδος, ἐκείνων δὲ οἰχομένων· ἐπιεικὲς δὲ ἦδη εἶναι σπένδεσθαι
τοῖς Δασκυλίοις· καὶ γὰρ τοὺς τοῦ βασιλέως πρόπατορας ἔφη καλεῖν αὐτοὺς
εἰς Λυδίαν ἀπὸ τῆς φυγῆς. (2) ταῦτα δεομένῳ τῷ Ἄρδι δίδωσιν ὁ βασι-
λεὺς· καὶ ὃς ἐπὶ Δάσκυλον πέμψας εἰς Λυδίαν αὐτὸν ἐκάλε. ὁ δὲ φιλο-
χωρῶν οὐχ ὑπήκουσεν, τὸν μέντοι παῖδα Γύγην ἔπεμψε περὶ ἣ ἔτη γεγονότα.
τοῦτον ἐλθόντα δέχεται ὁ Ἄρδης καὶ παῖδα ἀπέδειξεν. (3) ἦν δὲ ὁ Γύγης
κάλλει τε καὶ μεγέθει διαφέρων, τὰ τε πολέμια γενναῖος καὶ τῶν ἡλικίων
μακρῶι τὰ πάντα ἄριστος, ἵππων τε καὶ ὕπλων χρῆσιν ἥσκει. καὶ τις
ὑπὲρ αὐτοῦ λόγος ἐφοίτησεν πρὸς βασιλεία, οἷος εἶη κατὰ τε ἔργα καὶ ἰδέαν,
εἴτε καὶ ὄντως ἐπαινοῦντος τοῦ λέγοντος, εἴτε καὶ ὑπὸ φθόρου, ὥς ἂν αὐτῷ
κακὸν τι γένοιτο. (4) βασιλεὺς δὲ ἡσθεὶς μετεπέμψατο τὸν Γύγην καὶ
θεασάμενος ἠγάσθη τό τε εἶδος καὶ τὸ μέγεθος, ἐκέλευσέ τε μετὰ τῶν
δορυφόρων εἶναι. ὀλίγον δὲ χρόνον καὶ αὐτός, ὥς φασιν, ὑποτοπήσας τὸ
γενναῖον τοῦ νεανίσκου, ἐκ μὲν τοῦ φανεροῦ διαφθείρειν αὐτὸν οὐκ ἐβούλετο,

10 Τύλωνος Mue τυλῶν E ὅστις Mue ὄντινα E ὃς τὸν Fe 14 Σαδ-
νάττει: 1. Ἀδνάττει (F 44 p. 348, 22)? 18 Ἀδνάττης: p. 349, 20; 350, 4; 31 Σαδ-
νάττης p. 350, 4; 12; 13; 34; 351, 14; vgl zu p. 349, 14 24 Δασκυλείδαις Herwerden
35 ὀποπτεύσας Herwerden

μηδεμίας ὑπόουσης αἰτίας, ἐτέρωι μέντοι τρόπῳι πόρους προστάτων χαλε-
 πούς τε καὶ μεγάλους, ἐπὶ τε κάπρους καὶ ἄλλα θηρία στέλλων. ἅπαντα
 δὲ Γύγης ῥώμῃ κατειργάζετο· κᾶπειτα ὑπ' αὐτῶν τούτων μεταβαλὼν ὁ
 Σαδυάτης ἔστεργεν αὐτόν, θαυμάζων τὸ δραστήριον, καὶ τῆς πρόσθεν
 ὑποψίας λήξας γῆν αὐτῷ πολλὴν ἐνεχείρισεν· ἐν ᾧ ἄριστα ἔπραξεν ὁ
 Γύγης. (5) ἐπεὶ δὲ αὐτὸν σφόδρα ἔστεργεν καὶ πάντων μάλιστα προντίμα
 πολλοὶ δὴ διὰ φθόνον ἤχθοντο οἱ καὶ ἐμέμφοντο τῷ βασιλεῖ, ὧν καὶ Αἰξος
 τοῦ Τυλωνίου γένους. οὗτος τὸν Ἀδυάτην ἠτιῶτο, ὅτι τὸν Γύγην ἐχθρὸν
 πατρῷον ὄντα μεγάλως ἀσπάζεται καὶ πάντων ἡγούμενα ἀποδείξει. ὁ δ' οὐ
 10 προσεῖχε τὸν νοῦν, ἀλλ' ὑπὸ φθόνον ὤιετο ταῦτα λέγειν. ἐπεὶ δὲ πολλάκις
 ταῦτα λέγων ὁ Αἰξος οὐκ ἔπειθεν, μαίνεσθαι προσποιηθεὶς διὰ τοῦ Σάρδεων
 ἄστεος φοιτῶν ἐβόα, ὅτι Σαδυάτην τὸν βασιλέα κτείνειν μέλλοι Γύγης ὁ
 Δασύλου. (6) ἐκ τούτων <γαμεῖν> ἔμελλε Σαδυάτης τὴν Ἀρνώσσαν θυγα-
 15 τέρα ὄνομα Τουδῶ τοῦ Μυσῶν βασιλέως, ὅστις πόλιν Ἀρδύνιον ἔκτισεν ἐν
 Θήβης πεδίοι. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἦν μετιέναι τὴν γυναῖκα, ἄρμα ζεύξας καὶ
 Γύγην ἐπιβιβάσας ἐπ' αὐτὸ ἐξέπεμψε παρὰ τὸν πενθερόν, ὥς ἂν κομίσαιεν
 τὴν νύμφην. φασὶ δὲ τέρας αὐτοῖς τοιόνδε συννεχθῆναι· ἀετοὺς β' ὑπερ-
 20 μεγέθει, ἡνίκ' ἔμελλεν ἐξορμᾶν, ἐρίξεσθαι ἐπὶ τὸν θάλαμον ἔνθα ἦν, τοὺς
 δὲ μάντις εἰπεῖν, ὅτι δυοῖν βασιλέων ἡ παῖς γυνὴ ἔσοιτο ἐν τῇ πρώτῃ
 20 νυκτί. (7) μετ' οὐ πολὺ δὲ Γύγης παρῆν· καὶ τοῦ πατρὸς δόντος τὴν
 νύμφην ἀπεκόμιζεν. ὀχούμενος δ' ἐπὶ τοῦ ἄρματος ὁ Γύγης εἰς ἔρωτα
 ἐνέπεσεν καὶ καρτερεῖν οὐ δυνάμενος ἐπειράτο αὐτὴν καὶ τι καὶ προσεφιλο-
 φρονεῖτο. ἡ δὲ μάλα καρτερῶς ἀναινομένη ἐξεπικραίνεται τε καὶ ἠπειλεί
 αὐτῷ πολλὰ καὶ δεινὰ. ὥς δὲ ἀφίκετο παρὰ τὸν βασιλέα, πάντ' ἔφρασεν
 25 ὅσα ὁ Γύγης ἐποίει καὶ ὥς μιγῆναι οἱ ἤθελεν. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ὤμοσε τῇ
 ὑστεραίᾳ Γύγην κτείνειν. (8) ταῦτα ἤκουσε θεράπαινα παροῦσα ἐν τῷ
 δωματίῳ στέργουσα σφόδρα τὸν Γύγην· ἡ δὲ πάντ' ἐκείνῳ παραχρῆμα
 ἠγγεῖλεν. ὁ δὲ νυκτὸς ἔτι οὔσης περιδραμὼν τοῖς φίλοις κοινοῦται τὸν
 λόγον καὶ ἀξιότ' βοηθεῖν ὀρμῶν(τι) κτείνει τὸν βασιλέα. προσανεμίμησχε
 30 δὲ καὶ τῆς Ἀρδύδος ἀρᾶς, ὅτι ἐπηράσατο τοῖς Δασύλου φρονεῦσι. κρίνων
 δ' οὖν ἐκ τῶν παρόντων ἀνελεῖν Ἀδυάτην μᾶλλον περ ἢ αὐτὸς ἀποθανεῖν
 ὑπ' αὐτοῦ, ἐπεὶ τοὺς πιστοτάτους τῶν φίλων ἠντρεπίσατο, ἵεται σὺν ξίφει ἐπ'
 αὐτόν· τῆς δὲ Θεραπαίνης τὰς θύρας τοῦ δωματίου διοξάσης, ἐπεισελθὼν
 κτείνει καθεύδοντα Σαδυάτην βασιλεύσαντα ἔτη γ'.

7 δὴ edd δὲ E 8 Τυλωνίου edd τελωνίου E 9 πατρῶιον Fe
 πρων (= πατέρων) E πάντων Mue Fe πάντως E 13 <γαμεῖν> Mue
 ἔμελλε: ἐγῃμε Dū ἀρνώσσαν E 14 Τουδῶ τοῦ Μυσῶν Mue (46 F 2) τρυδωνον-
 μυσῶν E 17 αὐτοῖς: αὐτῇ Herwerden. E scheint gekürzt zu haben. 18 ἦν * * ?
 26 κτενεῖν Di 28 τοῖς φίλοις Fe τοὺς φίλους E 29 ἀξιότ edd ἐξιότ E
 ὀρμῶν(τι) Mue 30 Ἀρδύδος edd ἀρδονος E 31 ἠπερ Di

(9) ἔωθεν δὲ καθ' ἡσυχίαν μετεπέμπετο ἕκαστον τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν, ὡς τοῦ βασιλέως αὐτοὺς καλοῦντος, καὶ τοὺς μὲν ἀντίρει, οὓς ὤιετο ἐναντίους ἔσεσθαι, τοῖς δὲ δῶρα διδοὺς ἐπικούρους ἐποιεῖτο. ἐπεὶ δὲ αὐτῷ πολλοὶ συνηλίοθησαν, ἐπιβατεύων τῆς ἀρχῆς πασσοῦδαι ἐξοπλίζεται καὶ ἐξέρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ συγκαλεῖ Λυδοὺς εἰς ἐκκλησίαν. οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐταράχθησαν δυσανασχετοῦντες τὸ ἔργον καὶ ἐπὶ Γύγην ὠρμῶντο· πρᾶττοντος δ' αὐτοὺς ἐκείνου καὶ λόγον αἰτουμένου, ὡς ἂν διδάξῃ τὸ πλῆθος περὶ ὧν ἡγνόει, μόλις τοῦ Θορύβου ἔληξαν, τὰ μὲν ἀκοῦσαί τι σαφὲς ἐπιποθοῦντες τὰ δὲ καὶ φοβοῦμενοι τοὺς ὀπλίτας, καὶ ἔσιώπησαν. (10) καὶ ἐπεμψαν εἰς Δελφοὺς πεισόμενοι εἰ Γύγην στήσαιτο ἑαυτῶν βασιλέα. θεὸς δ' ἐκέλευσε τοσόνδε προ(σ)ειπὼν ὅτι τοῖς Ἡρακλείδαις εἰς πέμπτην γενεὰν ἦκοι τίσις παρὰ τῶν Μερμναδῶν. (11) τοῦντεῦθεν Γύγης ὁ Δασκύλου Λυδῶν βασιλεύει καὶ γαμει τὴν Μυοῖν γυναικα, ἥντινα Σαδυάττης ἡγάγετο, οὐδὲν μνησικακίᾳς ὧν αὐτοῦ κατεῖπε πρὸς ἐκείνον. (12) Αἰξὼν δὲ προεῖπεν εἰς ὕψιν μὴ ἀφικνεῖσθαι ἐπομόσας ἢ μὴν κατορύξειν αὐτὸν ἐν ᾧ ἂν ἴδοι χωρίῳ πρῶτον. (13) ὁ δὲ ἐξετρέπτο τὸν πάντα χρόνον καθ' ἑτέρας ὁδοὺς φοιτῶν, εἰργόμενος τῶν βασιλείων. συλλαβεῖν δ' οὐκ αὐτὸν ἐπιθυμῶν Γύγης ὅμως οὐκ ἐβούλετο παρὰ τὴν ῥήτραν. καὶ τις αὐτῷ τῶν φίλων ὑπέθετο, εἰ κατὰ τὰ συγκείμενα λαβεῖν αὐτὸν ἐθέλοι, τρέπεσθαι κατὰ τὰς ὁδοὺς ἃς ἔθος ἦν ἐκείνῳ διεξιέναι· αὐτὸς δ' ἔφη ταύτας γινώσκειν. ὁ δὲ Γύγης ἐκέλευε τὸν ἀνθρώπον ἡγεῖσθαι καὶ αὐτὸς ἐκείνῃ τὸ ἄρμα κατήλυνεν, καὶ πῶς αὐτῷ κατὰ δαίμονα συντυγχάνει [Γύγης] ἐν ἐπικλήψει τῆς ὁδοῦ. στενῆς δ' οὐσῆς οὐκ ἔχων ὅπῃ τρέπεται ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ βασιλέως ὁ Αἰξὼς ὑποδύεται ὑπὸ τὸ ἄρμα καὶ κρύπτεται. (14) Γύγης δὲ προνοήσας ἐκσπᾶν αὐτὸν ἐκέλευεν, καὶ ἐπεὶ ἐξείλκυσαν οἱ θεράποντες καὶ ἐναντίον ἕστησαν τοῦ ἄρματος, εἶπεν ὁ Γύγης· 'ἐνταῦθα δὴ σε χρή, ὦ Αἰξε, κατορύξαι· τοῦτο γὰρ ἡμῖν συγκείμενον.' καὶ ὅς οὐδὲν ὑποθωπεύσας· 'σὲ μὲν οὖν', ἔφη, 'ταῦτα παθεῖν δικαιοτέρον, ὃς ἐμὲ διώκων ἐκτρεπόμενον ὁδοὺς ἤλθες οὐ πρεπούσας βασιλεῖ'. οἱ δὲ φίλοι τὸν Γύγην ἐπὶ συννοίας γενόμενον πολὺν χρόνον ἔπεισαν ἀφεῖναι Αἰξὼν τοῦ θανάτου. καὶ ὅς ἔφη ὁμωμοκέναι κατορύξειν αὐτὸν ἐνθα ἂν τύχοι πρῶτον· οἱ δ' ἔφρασαν· 'ἐπειδὴν τελευτήσῃ τοιγαροῦν, ἐντανθοῖ κατόρυξον, καὶ εὖροκά σοι ἔσται'. ὁ δὲ ἐπείσθη τε καὶ διὰ ταῦτα ἀφῆκεν Αἰξὼν. (15) μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε χαμαὶ τε ἀνέκλινε καὶ τὰ ὅσι' παρετίθει φραλὰ τε σιτία πίνειν τε ὅξος ἐνέχει· καὶ πῶς δειπνοῦντα ἤρετο πῶς [τε] δειπνοίη.

8 μόλις Di μάλιστα E μόλις ποτὲ Pic	11 προσειπὼν Mue	12 ἦξοι
Di 15 Αἰξῶι Pic	22 κατήλυνεν edd καὶ ἤλυνεν E	23 [Γύγης] Jac
27 δὴ (μέ) σε Herwerden	ἡμῖν edd ὅμῃν E	ὃς edd ὡς E
32 ἐντανθοῖ Fe ἐντανθεῖ E ἐνταῦθα vulg	35 πῶς (ὃς) πίνουσι τε ἤρετο Herwerden	
[τε] Di πῶς (ἔχοι πῶς) τε Fe		

ὁ δ' εἶπεν· ὥς εἰκὸς παρὰ ἀνδρὶ ἐχθρῶι.¹ ὁ δὲ γελάσας εὖ μάλα τῶν αὐτῶι παρακειμένων ἐπεδαφιλεύετό τε καὶ εὐμενέστερος ἐγένετο. χρόνου δὲ προϊόντος διαλλαγῆς φίλον ἐποιήσατο καὶ οὐδὲν ἔτι εἶχεν ἐν γνώμῃ τῶν πάλοι.

5 48 (50) EXC. DE INSID. p. 17, 6: ὅτι ἐν Ἀθήναις Δημοφῶν βασιλευσεν, ἐφ' οὗ Ὁρέστης μητροκτονήσας εἰς Ἀθήνας ἦκεν· μετὰ δὲ τοῦτον Ὁξύντης· μετὰ δ' ἐκείνῳ θυμοίτης, ὅς τοῦ πατρὸς τελευτήσαντος εἰδὼς τὴν βασιλείαν τῶι γνησίῳ ἀδελφῶι προσήκουσαν δολοφονήσας αὐτὸν κατέσχε τὴν ἀρχήν. s. F 25.

10 49 (51) EXC. DE VIRTUT. I p. 340, 16: ὅτι Ἰππομένης ὁ Ἀθηναίων ἀρχὼν ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιάνδε. ἦν αὐτῶι θυγάτηρ, ἦντινα τῶν ἀστῶν τινος λάθρα αἰσχύναντος ὑπ' ὀργῆς καθείρξεν εἰς οἶκημα δῆσας σὺν ἵππῳ, καὶ τροφήν οὐδετέρῳ εἰσέπειμπε. πιεσθεὶς οὖν λιμῶι ὁ ἵππος, ἐφορμῆσας τῇ παιδί ἀναλώσας τε αὐτὴν καὶ αὐτὸς ὕστερον
15 ἀπεθάνεν. μετὰ ταῦτα ἐπισκαφεῖσας αὐτοῖς τῆς οἰκῆσεως ἀπ' ἐκείνου ὁ χῶρος ἐκαλεῖτο Ἴππου καὶ Κόρης.

50 (52) EXC. DE INSID. p. 17, 11: ὅτι Κυρηναῖοι οἱ Βάντου παῖδες Ἀρκεσίλαος (καὶ οἱ ἀδελφοὶ) πρὸς ἀλλήλους στασιάζσαντες μάχην ἤγειραν Λίβυας ἐπ' αὐτοὺς ἐνεγκόντες. καὶ ἡτιῶνται Κυρηναῖοι· ἐπτακισχίλιοι γὰρ
20 ἀπέθανον ἐν τῷ πολέμῳ. Ἀρκεσίλαος δ' ἐπὶ τούτοις φάρμακον πίνει· δυσθνητοῦντα δ' αὐτὸν ὁ ἀδελφὸς ἡγξε Λέαρχος. τὸν δὲ Λέαρχον ἡ τοῦ Ἀρκεσίλειω γυνὴ κτείνει Ἐρυζῶ. τὴν δὲ ἀρχὴν ὁ τοῦ Ἀρκεσίλειω παῖς ἐκδέχεται Βάντος χωλὸς ὢν.

51 (53) — — p. 17, 18: ὅτι Φωκεῖς ἐν τῷ πρὸς Ὀρχομενίους
25 πολέμῳ καταδραμόντες αὐτῶν τὰς κόμας γυναῖκας αἰχμαλώτους πολλὰς ἡγάγοντο· καταπαλλακεύοντες δ' αὐτὰς παῖδας ἐξεγέννησαν. ὑποτραφεῖσας δὲ τῶν νόθων νεότητος οὐκ ὀλίγης, δέισαντες οἱ γνήσιοι ἐκ τῆς χώρας αὐτοὺς ἐξανέστησαν. οἱ δ' εἰς Θορικὸν τῆς Ἀττικῆς ἀποχωρήσαντες, ἡγῆμονας αὐτῶν προστησάμενοι ὁμοῦ τοῖς Ἴωσιν ἐξέπλευσαν· συνήεσαν δὲ αὐτοῖς πολλοὶ
30 Πελοποννήσιοι. σχόντες δὲ πρὸς τῷ Ἑρμῶι ταῖς ναυσὶ καὶ τινα νησίδα καταλαβόμενοι οὐχ ἐκὰς τῆς ἡπείρου πολλῶν αὐτοῖς βαρβάρων ἐπιόντων

1 εἰκὸς edd εἰκὼς E 2 ἐπεδαφιλεύετό τε edd ἐπεδαφιλευ|τότε E
8 αὐτὸς? 10—16 Suid. s. Ἰππομένης 10 ὁ om Suid 11 ἀρχος ὅς Suid
12 ἦντινα τῶν ἀστῶν Suid ἦντι | τῶν αὐτῶν E αἰσχ. λάθρα Suid ὀργῆς Suid
οὐδ' ὀργῆς E 13 οὐδετέρῳ Suid —ρον E 14 ἀνάλωσε Suid A 17—23 hinter
F 54—55 zu stellen? 17 Κυρηναῖοι edd —αῖοι E 18 (καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ)
ο. ἐπ'. Ἀρκεσίλειω Mue (καὶ Λέαρχος) Fe 21 ἀδελφὸς ἡγξε edd ἀδελφοῦ ἡγξε E
22 Ἐρυζῶ edd ἐρυζῶ E 24 Φωκεῖς Fe Ἴωνες E; fehler des excerptors, wie in
F 4 p. 331, 20; F 31 p. 344, 18 29 προστησάμενοι (Φιλογένην καὶ Δάμωνα) Fe;
kürzung des excerptors

ἀντειχον κρατοῦντες καὶ ἐπὶ τина λόφον τῆς ἡπείρου περάσαντες τὸ δὲ μεταξὺ πᾶν χωρῆναι διανοοῦντο. κἀνταῦθα τειχοδομεῖν κωλύοντος αὐτοὺς Μέννειο τοῦ Κύμης τυράννου, ὃς τότε τῶν ταύτη χωρίων ἐκράτει, Οὐατίας ἀδελφὸς αὐτοῦ φιλίαν καὶ ἐπιγαμίαν συνίθεται πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῷ κείνον
 5 καταλῦσαι καὶ αὐτοῖς χώραν δοῦναι αὐτάρκη. οἱ δὲ ὠμολόγησαν· ἐκείνος δὲ καὶ τῶν Κυμαίων ὕσους ἐδύνατο ἄγων ἐπεξῆλθεν ἐπὶ τὸν Μέννην. ταχὺ δὲ καὶ τοῦ δήμου προσθεμένου αὐτῷ, νικήσας μάχη παραδίδωσι τοῖς Κυμαίοις τὸν ἀδελφόν· οἱ δ' ἐκ χειρὸς βαλόντες αὐτὸν κατέλευσαν καὶ τὸν Οὐατίαν ἐστῆσαντο βασιλέα. ὁ δ' εὐθέως τὰς πρὸς Φωκαίους συνθήκας
 10 ἡξίου ἐμπεδοῦν, ἃς ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας συνέθετο· οἱ δ' ἐπείσθησαν καὶ τὴν γῆν ἔδωσαν.

52 (54) — — p. 18, 9: ὅτι Λεωδάμας ἐβασίλευσε Μιλησίων, καὶ ἐν τοῖς μάλιστα ἐπηρεῖτο δικαίως τε ὧν καὶ τῇ πόλει κατα-
 15 ἄθυμος, εἰς ὃ θόνον αὐτῷ βουλευσας Ἀμφιτρῆς ἐν ἐορτῇ Ἀπόλλωνος ἄγοντα ἐκατόμβην τῷ θεῷ κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπέκτεινεν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν αὐτοῦ στασιωτῶν τὴν πόλιν κατελάβετο καὶ τύραννος ἐγένετο ἰσχύι προύχων Μιλησίων. οἱ δὲ Λεωδάμαντος παῖδες καὶ φίλοι νυκτὸς ἀπεχώ-
 20 ρησαν εἰς Ἀσσησόν. ὑποδεχομένου αὐτοὺς προθύμως τοῦ ἐνόντος ἄρχοντος, ὅντινα Λεωδάμας πρότερον κατέστησεν. μετ' οὐ πολὺν δὲ Ἀμφιτρῆς ἐπ' αὐτοὺς σὺν στρατῷ ἦλθε καὶ προσκαθίσας ἐπολιόρκει. οἱ δὲ μέχρι μέν
 25 τινος ταλαιπωρούμενοι ἀντειχον· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς μαντεῖον πέμψαντες ἐχρησιθεύοντο περὶ τοῦ πολέμου. θεὸς δ' ἔφη ἐκ Φρυγίας αὐτοῖς ἦξειν βοηθούς, οἳ τίσιν τε πράττονται τοῦ Λεωδάμαντος θόνον κἀκείνους τε καὶ Μιλησίους κακῶν ἀπαλλάττουσιν. χρονοζομένης δὲ τῆς πολιορκίας, ἀφικ-
 30 νοῦνται νεανίσκοι Τότιης καὶ Ὀννης ἐκ Φρυγίας ἱερὰ ἔχοντες Καβείρων ἐν κίστει κεκαλυμμένα· ἐχόμενοι δὲ τῆς κίστεως ἀμφοτέρω ὁ μὲν ἔνθεν ὁ δὲ ἐνθεν, νυκτὸς ἔτι οὔσης προῆλθον εἰς τὸ τεῖχος καὶ ἐκέλευον σφᾶς δέχεσθαι. βαρυνόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν φυλάκων καὶ ἐρωτώμενοι τίνας εἶεν, ἔφασαν ὅτι κατὰ πρόσταξιν θεοῦ ἱερὰ ἐκ Φρυγίας κομίζουσιν ἐπὶ τῷ Μιλησίῳ τε καὶ
 35 Ἀσσησίῳ ἀγαθῷ. οἱ δ' εἰς νοῦν βαλόμενοι τὸν χρησμὸν δέχονται τοὺς νεανίσκους. ἔωθεν δ' εἰς ἐκκλησίαν συνῆλθον οἳ τε τοῦ Λεωδάμαντος παῖδες καὶ οἱ ἄλλοι ἅπαντες καὶ τοὺς Φρύγας ἵφροντο, οὔτινες τε εἶεν καὶ ἐφ' ὕψει ἵκωιν. οἱ δ' ἔφασαν θεὸν αὐτοῖς κελεύσαι σὺν τοῖς ἱεροῖς εἰς Ἀσσησὸν ἔλθειν τιμωροὺς ἰσομένους τοῦ Λεωδάμαντος θόνον, ὅστις

1 δὴ Fe δὲ E [δὲ] Mue 5—6 ἐκείνος δὲ — ἄγων ἐπεξῆλθεν Wilamowitz
 ἐκείνοις τε — ἐδύνατο καὶ ἐπεξῆλθον E (ἐπηγάγοντο) καὶ ἐπεξῆλθον Mue
 9 τὰς edd τὰ E Φωκαίους Fe (proleptisch) φωκέους E Φωκαέας Mue
 Φωκέας Wilamowitz 11 Ἀμφιτρῆς Mue ἀμφιτρῆς E (p. 351, 8) 15 vor
 κατὰ Hicke im text E; Λεωδάμαντα mg. m. 2 (edd) 18 Ἀσσησόν edd Ἀσσησον
 E 22 αὐτοῖς edd αὐτοῦς E 33 θεὸν edd θεοῦ E

αὐτοῖς εἶη ὁ Λεωδάμας (αὐτοὶ γὰρ οὐ γινώσκουσιν), καὶ κακῶν ῥύεσθαι Μιλησίους καὶ Ἀσσησίους. δεῖν οὖν, ὅπως ἂν ταῦτα γένοιτο ἐπιτελεῖν, θῦσαι τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς. οἱ δὲ ταῦτα ἀκούοντες ὁ πᾶς δῆμος ἐν χαρᾷ ἦσαν (τοῖς γὰρ λογίοις σύνδρομα ἐφαίνετο) ὑπέσχοντό τε τὰ ἱερὰ ἰδρύσειν
 5 παρὰ σφίσιν καὶ τιμήσειν, εἰ ταῦτα γένοιτο. ἐκ τούτου μετὰ τὰς ἱερουργίας ἐκέλευον αὐτοὺς οἱ Φρύγες ὀπλισμένους πανστρατιᾷ χωρεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἡγουμένων τῶν ἱερῶν πρὸ τῆς γάλαγγος· καὶ ἐποίησαν ταῦτα. οἱ δὲ περὶ Ἀμφιτρῆν ὑπαντίσαντες ὡς ἦδη πλησίον ἐγένοντο, εἰς φυγὴν ἐτράποντο δείματος θείου ἐμπεσόντος· οἱ δ' ἐπόμενοι τοὺς μὲν ἔσφαττον,
 10 τοὺς δ' ἐδίωκον· Ἀμφιτρῆν δ' οἱ Λεωδάμαντος παῖδες κτείνουσι, καὶ ὁ πόλεμος καὶ ἡ τυραννὶς ἐπέπαυτο Μιλησίοις.

53 (54) EXC. DE INSID. p. 19, 15: ὅτι Ἐπιμένης μετὰ ταῦτα αἰσυννήτης ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονεῖται λαβὼν ἑξουσίαν κτείνειν οὐδὲ βούλεται. καὶ ὅς τῶν μὲν παίδων Ἀμφιτρῆτος οὐδενὸς οἴός τ' ἦν ἐγκρατὴς
 15 γενέσθαι (ὑπεξῆλθον γὰρ παραχρημα δεισάντες), τὰ δὲ ὄντα αὐτοῖς ἐδήμευσεν καὶ ἀργύριον ἐκήρυξεν, εἴ τις αὐτοὺς κτείνειν. τῶν δὲ κοινωνῶν τοῦ φόνου τρεῖς ἀπέκτεινε, τοῖς δὲ ἄλλοις φυγὴν προεῖπεν· οἱ δὲ ὤχοντο. οἱ μὲν δὴ Νηλεῖδαι κατελύθησαν ὧδε.

54 (55) — — p. 19, 22: ὅτι μετὰ τὸ ἀγαγεῖν τὸ νάκος τοὺς
 20 Ἀργοναύτας τῷ Πελῖαι Ἰάσων ἐβούλετο ἐλθὼν Πελῖαι φόνον ἐβούλετο τῆς ἀρχῆς πέρι, Μῆδεια δ' αὐτῷ ὑπέστη ἀνιδρωτὶ τοῦτο πράξειν. ταχὺ δὲ ταῖς ἐκείνου θυγατρῶσιν ἐν οὐμῶν γενομένη ἐπειθεν, ὅτι αὐταῖς τὸν πατέρα γηραιὸν ὄντα ἀνηβῆσαι ποιήσεις διὰ φαρμάκων, εἴ μιν κατακόψασαι εἰς λέβητα ζέοντα ἐμβάλοιεν· εἰς δὲ πίστιν τοῦ λόγου, ὡς φασιν, ἄλλα
 25 ἅττα κατακόψασα πρόβατα νέα ἐκ παλαιῶν ἐποίει. αἱ δὲ διὰ τοῦτο μάλιστα πεισθεῖσαι τὸν πατέρα ἐκτείναν· καὶ ὡς οὐδὲν ἐγένετο ὦν προσεδόκων, ἐν πένθει μεγάλῳ ἦσαν. οἱ δὲ Ἰωλκοὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἤχθησαν Μῆδειαν τε καὶ Ἰάσονα, καὶ τοὺς μὲν φυγῇ ἐξῆμίωσαν (οἱ δ' εἰς Κόρινθον ἀπεχώρησαν), ταῖς δὲ παισὶ συνέγνωσαν ὑπὸ ἀκακίας ἐξαπατηθείσας·
 30 θανάτου γὰρ ῥυόμεναι τὸν πατέρα ἐκ γήρως ἄκουσαι ἀπέκτειναν. ἐπὶ δὲ τῷ Πελῖον τάφῳ ἄθλα ἐτέθη μέγιστα, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ ἡγάγοντο, ὡς ἂν καθαρὰς φόνου, οἱ ἄριστοι. ἐκ Πελοπίας δὲ Κύκνος ἐγένετο, ὧν Ἡρακλῆς ἐμαχέσατο ἐν Ἰτῶνι τῆς Ἀχαΐας. Ἀκαστος δ' ὁ Πελῖον ἐν Ἰωλκῷ ἐβασίλευεν τοῦ πατρὸς τελευτήσαντος, Ἰάσονος φυγόντος εἰς Κόρινθον σὺν
 35 Μηδείαι.

1 αὐτοῖς: δήποτε Dū 2 γένοιτο Mue γένοιτο E 3 αὐτοῖς: αὐτοῦς?
 4 ἰδρύσειν edd ἰδρῶσι E 8 ἀμφιτρῆν E 10 λεωμέδοντος E 17 προεῖπεν Fe προσ— E 18 Νηλεῖδαι edd νελεῖδαι E 24—25 παλαι' ἅττα Dū 27 Ἰωλκοὶ Di 32 Πελοπίας Mue

55 (56) EXC. DE VIRTUT. I p. 340, 23: *ὅτι ἡ Ἀκάστου γυνὴ Πηλέως ἐρασθεῖσα λόγους ὑπὲρ μίξεως εἰσφέρει· ἀναινομένου δὲ δεῖσασα, μὴ μιν κατείποι πρὸς τὸν ἄνδρα, ὑποφθάσασα αὐτὸν προδιαβάλλει πρὸς τὸν ἄνδρα, ὡς ἐννηθῆναι οἱ θέλοντα. ὁ δὲ λόχον ὑφείσας ἐπεβούλευσε Πηλεῖ. καὶ ὅς αἰσθόμενος εἰς πόλεμον κατέστη πρὸς αὐτόν, ἐπικαλεσάμενος βοηθοὺς τοὺς τε Τυνδαρίδας καὶ Ἰάσονα, ἐχθρὸν ὄντα κακείνῳ, φίλος αὐτὸς ὢν διὰ τὸ σύμπλους ἐν τῇ Ἀργοῖ γεγονέναι· καὶ τὴν τε Ἰωλκὸν αἰρεῖ καὶ τὴν Ἀκάστου γυναῖκα σφάττει.*

56 (57) — — I p. 341, 6: *ὅτι Λυκούργῳ τοιαύδε ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἐγένετο. βουλόμενος, ὥς φασι, θεὸν ἐρέσθαι περὶ τινων ὑπολοίπων νόμων, ὥρκωσε Λακεδαιμονίους, ἄχρι ἐπάνεισι μηδένα λῦσαι τῶν κειμένων. ὁμοσάντων δ', ἐπεὶ χρηστηριαζόμενος ἤκουσεν παρὰ τοῦ θεοῦ, ὡς εὐδαίμων ἡ πόλις ἔσοιτο, εἰ τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐμμένει, ἔγνω μηκέτι ἐπανελθεῖν, τὸ βέβαιον τῆς φυλακῆς ἐκ τοῦ ὄρκου ποιησάμενος. καταβὰς δὲ εἰς Κρῖσαν αὐτὸν διεργάζεται. (2) Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι διὰ τε τὴν προτέραν ἀρετὴν καὶ τὴν τότε κριθεῖσαν περὶ τὸν θάνατον ναόν τε αὐτῷ ἐτεμένισαν καὶ βωμὸν ἰδρυσάμενοι θύουσιν ὡς ἥρωι ἀνὰ πᾶν ἔτος. (3) περιφανῶς γὰρ δὴ Σπαρτιάταις αἴτιος ἐγένετο τῆς εἰς ἅπαν ἀρετῆς τε καὶ ἡγεμονίας, οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων πάλαι διακείμενοις, οὐ μόνον ὅτι αὐτοῖς νόμους ἔθετο ἀρίστους, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄκοντας προυτρέψατο χρῆσθαι αὐτοῖς τρόπῳ τοιῷδε. δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἔτρεφεν, χωρὶς δὲ ἀλλήλων ἀνομοίοις ἤθεσι, τὸν μὲν κατ' οἶκον, ὅψα τε διδοὺς καὶ τὴν ἄλλην λιχνεῖαν, τὸν δὲ ἐν κυνηγεσίῳις θηρᾶν ἀναγκάζων καὶ σιβεύειν ἐν ὄρεσιν. ὡς δ' ἐκάτερος αὐτῶν ὅμοιος ἐγένετο τῇ τροφῇ, Σπαρτιάταις ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς περιοίκους πολέμου περὶ καὶ ἀμηχανοῦσι παραγαγὼν ἀμφοτέρους εἰς μέσον καὶ σὺν αὐτοῖς δόρκους τε [καὶ] ζωὸν καὶ ὅψα ἐσκευασμένα ἔλεξεν· 'ἀλλ' ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες Σπαρτιάται, τοῦ εὖ τε καὶ κακῶς πράττειν οὐκ ἄλλο ἐστὶν αἴτιον πλὴν τὸ ἔθεσι χρῆσθαι φαύλοις ἢ σώφροσι, πάρεστιν ὑμῖν ὄρεᾶν. οὔδε γέ τοι (τοὺς σκύλακας δεῖξας) τῆς αὐτῆς μητρὸς ὄντες, ἐναντίον δὲ ἀλλήλοις τεθραμμένοι παρ' αὐτὸ τοῦτο ἀνόμοιοι ἐκβεβήκασιν. ὁ μὲν γὰρ θηρᾶν*

1 — 8 Suid. s. Ἀταλάντη 1 Ἀταλάντη ἡ Ἀ. γ. ἦτις Suid 2 ἀναινο-
μένου E 3 κατείποι E Suid A κατείπη Cor προδιαβάλλει Kuester,

Orelli ^ο προδιαβάλλει τὸν ἄνδρα Suid A πρὸς διαβάλλει πρὸς τ. ἄ. E [πρὸς τ. ἄ.]?

4 συνενηθῆναι Va 4—5 ὁ δὲ Ἀκάστος — κατέστη Suid. s. Ἀκάστος, s. ὑφέντες

4 ὑφείς Kuester 5 ἐς Suid. s. ὑφέντες 6 ἐκείνῳ Suid 9 — 356, 15 Suid. s. Λυ-

κούργος gl. 2 9 Λυκούργῳ τῷ νομοθέτῃ Suid 15 Κρῖσαν Di κρῖσαν E

κρήσαν Suid A 18 αἴτιος Suid αἰτιόμενος E αἴτιος μόνος Va 24 σι-

βεύων Suid 27 [καὶ] ζωὸν Jac καὶ ζωμὸν Suid καὶ ζωας E λοιπάδ' αὖ καὶ

λαγῶν Plut. De lib. ed. 4 29—30 οἶδε γέ τοι Suid οἶδεῖγε E 30 σκύλακας E

μαθῶν, ὁ δὲ λιγνεύειν, οὐδὲν <ἀν> ἀντὶ τοῦδε, εἰ παρείκοι, ποιήσειεν.⁷ καὶ ἅμα προσέταξε τῷ κυνουλκῷ μεθεῖναι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὰ ἱτοιμασμένα. τῶν δ' ὁ μὲν κατοικίδιος ἐπὶ τοῦτον ὥρμησεν, ὁ δὲ θηράτωρ ἐπὶ τὸν δόρξον καὶ καταβαλὼν ἐσπάραττεν. καὶ Λυκοῦργος πάλιν 'ταῦτα'⁵ ἔφη 'νομίσατε, ὦ Σπαρτιᾶται, καὶ εἰς ἡμᾶς τείνειν καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀνθρώπους· ὁποίοις γὰρ ἂν ἔθῃσι καὶ νόμοις χρῆσθε, τοιοῦτους ἀποβαίνειν ἀνάγκη πρὸς τε πόρους καὶ τρυφήν· πάντα γὰρ ἀνθρώποις μαθητὰ οἱ θεοὶ ἔδωσαν. ἔπειτα δὲ τῷ μὲν πονεῖν ἐθέλειν τὸ ἐλευθέρους εἶναι καὶ τὸ εὖ πράττειν καὶ κρατεῖν πάντων, τῷ δὲ ἡδυπαθεῖν τό τε δουλεύειν¹⁰ καὶ κακοπραγμονεῖν καὶ μηδενὸς ἀξίους εἶναι'. (4) ὁ μὲν τοιαῦτα λέγων προτρέπετο τοὺς Σπαρτιᾶτας μεταβαλεῖν τε τὸν καθεστῶτα τρόπον τοῦ βίου καὶ βελτίοσι νόμοις ἐθισθῆναι. οἱ δὲ πεισθέντες οὐ τῶν περιοίκων μόνον ἀλλὰ καὶ πάντων Ἑλλήνων διαφανῶς ἄριστοι ἐγένοντο ἡγῆμονες τε συνεχῶς ἐξ ὅτου παρεδέξαντο τοὺς νόμους ἐπὶ ἔτη φ, καὶ οὐ πολλοῦ χρόνου ἐπὶ¹⁵ μέγα ἐχώρησαν δυνάμει.

τέλος τοῦ § λόγον Νικολάου Δαμασκηνοῦ.

Z

(F 71).

57 (58) EXC. DE INSID. p. 20, 6: ὅτι Κύψελος Βακχιάδης καὶ αὐτὸς²⁰ ὢν ἐκ κήδους γυναικείου πρώτος κτεῖνας τὸν τελευταῖον Ἰπποκλείδην ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ τρόπῳ τοιῷδε. (2) λόγιον ἦν τοῖς Βακχιάδαις ἐπὶ τοῦ Κυψέλου τοῦ Ἀετίωνος καταλυθεῖσιν τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθῆναι. γενόμενον οὖν αὐτὸν καὶ ἐν σπαργάνοις ἔτι ὄντα ἐποπέμψαντες τῶν ἐπασπιστῶν²⁵ τινὰς ἐκέλευον κτείνειν. τῶν δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντων ἐπὶ τὴν οἰκίαν καὶ μελλόντων ἀναιρεῖν, ὁρῶν τὰς χεῖρας τὸ παιδάριον προσεμειδία τοῖς ἀνθρώποις· τοὺς δὲ οἶκτος εἰσῆλθε, καὶ ἔγνωσαν μηκέτι ἀναιρεῖν, ἀλλὰ φράσαντες τῷ πατρὶ τὰς ἀληθείας ἐκποδῶν ἀπιέναι. (3) δόξαν δὲ οἱ μὲν εἶπαν, ὁ δὲ Ἀετίων εἰς Ὀλυμπίαν αὐτὸ ἐπεκτίθεται καὶ ἔτρεφεν, ὥς ἂν ἐκέτην τοῦ Θεοῦ. μετὰ δὲ ταῦτα θαρσύνσας εἰς Κλεωνὰς ἤγαγε μειράκιον³⁰ ἔτι ὄντα καὶ πολλῶν διαφέροντα τὴν ἰδέαν καὶ τὴν ἀρετὴν. (4) ἀνὰ δὲ χρόνον ὁ Κύψελος βουλόμενος κατελθεῖν εἰς Κόρινθον ἐχρησθηριάζετο ἐν Δελφοῖς. συμφέρουσαν δὲ δεξάμενος φήμην οὐδὲν μελλήσας ἤκεν εἰς

1 (<ἀν> Bremi; * * B-W	παρήκοι Suid	4 καταβαλὼν Suid κατα-
λαβὼν E (s. v. 11; F 127)	5 νομίσατε Va νομίστε E νομίσατε Suid ABE νομή-	
σετε V	καὶ (vor εἰς) om Suid	8 ἐλευθέρους Orelli
10 κακοπραγμονεῖν Suid κακουργεῖν E	ἀξίους Orelli	9 τὸ εὖ om E
Suid μεταλαβεῖν τὸν τε E	12 μόνων Suid V	15 μέγα Suid μέγαν E
ἐχώρησαν vor ἐπὶ Suid	20 πρῶτον Herwerden	Πατροκλείδην: p. 357, 18
22 καταλυθεῖσιν edd —είσειν E	24 τούτῳ Due, Fe τοῦτο E	30 πολλῷ
Pic πάντων?		

Κόρινθον καὶ ταχὺ τῶν ἀσίων ἐν τοῖς μάλιστα ἀγαστὸς ἦν, ἀνδρεῖός τε καὶ
 σώφρων καὶ δημιωφελὲς δοκῶν εἶναι παρὰ τοὺς ἄλλους Βακχιάδας, ὕβριστὰς
 τε ὄντας καὶ βιαίους. (5) πολεμαρχήσας δὲ ἔτι μᾶλλον ἐστέρχθη, τῶν πρόποτε
 ταύτην ἀρξάντων τὴν ἀρχὴν μακρῶι ἄριστος γενόμενος. τᾶλλα τε γὰρ
 5 ὁρθῶς ἔπραξε καὶ τόδε νόμος καθεστήκει Κορινθίοις τοὺς ἐν δικαστηρίῳ
 ἀλισκομένους ἀπάγεσθαι πρὸς τὸν πολεμαρχον καὶ καθεῖργνυσθαι τῶν
 ἐπιτιμιῶν ἕνεκα, ὧν καὶ αὐτῶι μέρος τι ἦν. ὁ δὲ οὔτε καθεῖρξέ τινα
 πολίτην οὔτε ἔδωκεν, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀπέλειεν δεχόμενος ἐγγυητάς, τῶν δὲ
 αὐτὸς ἐγένετο, πᾶσί τε ἡφίει τὸ αὐτοῦ μέρος· ἐξ ὧν μάλιστα ἐν τῷ
 10 πληθῇ ἐστέργετο. (6) ὁρῶν δὲ τοὺς Κορινθίους ἐχθρῶδῶς πρὸς Βακχιάδας
 διακειμένους, προστάτην δ' οὐκ ἔχοντας, ὧι χρησάμενοι καταλύσειαν αὐτούς,
 ἐπέδωκεν αὐτὸν καὶ ἐδημαγώγει τὸ πληθός, τὸν τε χρησμὸν λέγων, ὅτι ὑπ'
 αὐτοῦ πέπρωται καταλυθῆναι αὐτούς, ἀνθ' οὗτου καὶ πάσαι γενόμενον
 αὐτὸν ὁρμήσειαν ἀνελεῖν καὶ νῦν ἐπιβουλεύειν· ἀλλ' οὐ δεδνησθαι παρα-
 15 τρέψαι τὰ μοιρίδια. οἱ δ' ἀσμένως προσίεντο τοὺς λόγους, τοῖς μὲν
 δυσμενεῖς ὄντες, τῷ δὲ εὖνοι καὶ τὸ βέβαιον τοῦ κατορθώσκειν τὸ ἔργον
 ἐκ τῆς περὶ αὐτὸν ἀνδρείας ἔχοντες. τέλος δὲ συστήσας ἐταιρικὸν κτείνει
 βασιλεύοντα Πατροκλείδην παράνομον ὄντα καὶ ἐπαχθῆ. ταχὺ δὲ ἀντ'
 ἐκείνου ὁ δῆμος αὐτὸν βασιλέα κατέστησεν. (7) ὁ δὲ τοὺς τε φρυγάδας
 20 κατὰγει καὶ τοὺς ἀτίμους ὑπὸ τῶν Βακχιαδῶν γενομένους ἐπιτίμους πάλιν
 ἐποίησεν· καὶ διὰ τοῦτο ἐχρήτο εἰς ὃ τι βούλοιτο αὐτοῖς. εἷς τε ἀποικίαν
 ἐξῆγε τοῖς μὴ γίλους, ὅπως ἂν ῥᾶιον ἄρχοι τῶν λοιπῶν· ἔπεμψε δὲ εἷς
 τε Λευκάδα καὶ Ἀνακτόριον, οἰκιστὰς αὐτῶν Πυλάδην καὶ Ἐχιάδην τάξας,
 παῖδας αὐτοῦ νόθους. τοὺς δὲ Βακχιάδας φρυγαδεύσας ἐδήμεισε τὰς οὐσίας
 25 αὐτῶν· οἱ δὲ εἰς Κέρκυραν ἀπεχώρησαν. (8) Κύψελος δὲ Κορίνθου πρῶτος
 ἦρχεν οὔτε δορυφόρους ἔχων οὔτ' ἀποθύμιος ὢν Κορινθίοις. βασιλεύσας
 δὲ ἔτη λ' ἐτελεύτησεν τέσσαρας υἱοὺς καταλιπών, ὧν γνήσιος μὲν ἦν
 Περίανδρος, οἱ δὲ λοιποὶ νόθοι.

58 (59) EXC. DE VIRTUT. I p. 342, 22: ὅτι Περίανδρος ὁ Κυψέλου
 30 υἱὸς τοῦ βασιλέως Κορίνθου τὴν βασιλείαν παρὰ τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβεῖον
 παραλαμβάνει καὶ ὑπὸ ᾧμότητος καὶ βίας ἐξέτρεψεν αὐτὴν εἰς τυραννίδα
 καὶ δορυφόρους εἶχε τ'. ἐκώλειε τε τοὺς πολίτας δούλους κτᾶσθαι καὶ
 σχολὴν ἄγειν, αἰεὶ τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. εἰ δὲ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς
 καθέζοιτο, ἐζημίουν, δεδιὼς μὴ τι βουλεύοιντο κατ' αὐτοῦ. (2) λέγεται καὶ
 35 ἄλλο αὐτὸν ἔργον ἄνομον ἐργάσασθαι, νεκρᾷ τῇ ἐαυτοῦ γυναικὶ μιγέντα

10 βακχιάδας E 18 Ἰπποκλείδην: p. 356, 20 23 Λευκάδα edd λευδὰ E
 Ἐχινάδην? Mue 26 ὢν edd ἦν E 29 — 358, 3 Suid. s. Περίανδρος gl. 2
 30 Κορίνθου Suid κορινθ^θ E 32 ἐκώλυσε Suid 35 αὐτὸν E τοῦτον (τοι-
 οῦτον V) Suid

ὑπ' ἔρωτος. (3) ἐστρατεύετο δὲ συνεχῶς καὶ ἦν πολεμικός· τριήρεις τε ναυπηγησάμενος ἀμφοτέραις ἐχρῆτο ταῖς θαλάτταις. (4) φασὶ δέ τινες αὐτὸν καὶ τῶν ᾧ σοφῶν γεγονέναι· τὸ δὲ οὐκ ἦν.

59 (60) EXC. DE INSID. p. 21, 18: ὅτι Περιάνδρῳ τῷ τυράννῳ Κορινθίων γηραιῷ ἤδη ὄντι πάντες οἱ υἱεῖς ἐτελεύτησαν, ὣν Εὐαγόρας μὲν ἀποικίαν εἰς Ποτίδαιαν ἐξαγαγὼν, Λυκόφρων δὲ τυραννίδα κατασκευαζόμενος παρὰ τοῖς περιοίκοις, Γόργος δὲ ἄρμα ἡνιοχῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ τράχηλον, Νικόλαος δέ, ὅσπερ ἐδόκει μετριώτατος εἶναι, ὑπὸ Κερκυραίων δολοφονηθεὶς τρόπῳ τοιῷδε. (2) Περιάνδρος βουλόμενος τελευτήσαντος αὐτοῦ μένειν τοῖς ἐγγόνις τὴν ἀρχὴν καὶ λογιζόμενος ὅτι αὐτῷ μὲν ἐπιθοίντο Κορίνθιοι, Νικόλαον δὲ βασιλεύοντα ἀνάσχοιντο (ἐν) διὰ τὴν ἐπιείκειαν, ἔγνω ἀποχωρήσας αὐτὸς εἰς Κέρκυραν Νικολάῳ παραδοῦναι τὴν Κόρινθον. αἰσθόμενοι δὲ ταῦτα Κερκυραίων τινὲς [τὴν Περιάνδρου γνώμην] καὶ ἔλευθεροῦν τὴν μητρόπολιν θέλοντες τὸν τε Περιάνδρον, εἰ ἀφίκοιτο, ὀρρωδοῦντες συστάντες κτείνουσι τὸν Νικόλαον διαιτώμενον παρὰ σφίσι. (3) ὁ δὲ Περιάνδρος ἀθροίσας στράτευμα ἐνέβαλεν εἰς Κέρκυραν, καὶ τὴν πόλιν ἔλῳν ᾧ τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου ἀπέκτεινεν, τοῖς δὲ τούτων υἱέας πλείστοις ὄντας ἐπεμψε πρὸς Ἀλκιάττην τὸν Λυδῶν βασιλέα ἐπ' ἔκτομι. οἱ δὲ προσσχόντες Σάμῳ ἰκέται τῆς Ἥρας ἐγένοντο, καὶ αὐτοὺς Σάμιοι αἰσθόμενοι τὸ σύμπαν ἐρρύσαντο. (4) Περιάνδρος δὲ Ψαμμήτιχῳ Κέρκυραν παραδούς, ὅστις ἦν Γόργου μὲν υἱός, ἀδελφιδούς δὲ ἑαυτῷ, ἐπανήλθεν εἰς Κόρινθον.

60 (60) — — p. 22, 4: ὅτι ἐκδέκτορα τῆς βασιλείας κατέλιπε Περιάνδρος Κύψελον(?) τὸν Γόργου παῖδα, τοῦ σφετέρου ἀδελφοῦ, ὃς ἐκ Κερκύρας ἀφικόμενος ἐντυράννευσε Κορίνθου ἄχρι αὐτὸν συστάντες τινὲς τῶν Κορινθίων ἔκτειναν βραχὴν χρόνον κατασχόντα τὴν τυραννίδα καὶ τὴν πόλιν ἤλευθέρωσαν. ὁ δὲ δῆμος τὰς τε οἰκίας τῶν τυράννων κατέσκαψεν καὶ τὰς οὐσίας ἐδήμευσεν ἄταφόν τε ἐξώρισε τὸν Κύψελον καὶ τῶν προγόνων τοὺς τάφους ἀνορύξας τὰ ὅσα ἐξέριψεν. (2) αὐτὸς δὲ παραχρῆμα † ἐστρατεύσατο πολιτείαν τοιάνδε· μίαν μὲν ὀκτάδα προβούλων ἐποίησεν, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν βουλὴν κατέλεξεν ἀνδρῶν † 9. ζητεῖ ἐν τῷ Περι πολιτικῶν.

61 (61) — — 22, 14: ὅτι Μύρων ὁ Σικωνίων βασιλεὺς ἀπὸ Ὀρθαγόρου κατάγων τὸ γένος ἦν περὶ τε τὰ ἄλλα καὶ περὶ τὰς γυ-

2 θαλάτταις Suid — σοαῖς E 11 (ἀν) Fe (vor ἀνάσχοιντο) 13 [ταῦτα] Mue [τὴν Περ. γ.] Fe 17 τούτων edd τούτου E 19 προσσχόντες E 21 ἦν Γόργου Mue κακόργου E 24 κατέλιπε Mue κατέλειπε E Κύψελον (v. 28) (τὸν καὶ Ψαμμήτιχον)? oder irrthum des excerptors wie F 4 p. 331, 20 30 κατεστήσατο ο. ἐπραγματεύσατο Mue ἠντοπέισατο Pic 31 ο ο. (μ)θ Mue 31—32 ζητεῖ — πολιτικῶν stehen am unteren seitenrande zu v. 34

ναϊκας ἀκόλαστος· <ἄς> οὐ λάθρα μόνον, ἀλλὰ καὶ φανερώς βιασάμενος
 ἤσυχνεν. τελευτῶν δὲ καὶ τὴν Ἰσοδῆμον τοῦ ἀδελφοῦ γυναῖκα ἐμοίχευσεν.
 (2) ὁ δὲ ἡισθημένος πρότερον μὲν ἡσύχαζεν, ἐλθόντι δὲ ἐκ Λιβύης τῷ
 ἐτέρῳ ἀδελφῷ ἔφρασεν ἀδελφονῶν. ἦν δ', ὥς φασιν, αὐτὸς μὲν ἀπλοῦς
 5 τὸ ἦθος καὶ ἄκακος, ὁ δὲ Κλεισθένης δόλιος. καὶ τότε πυνθανομένου τί
 χρὴ ποιεῖν, αὐτὸς μὲν εἶπεν οὐδ' ἂν μίαν ἡμέραν ἀνασχέσθαι τοιαῦτα
 παθῶν, ἀλλὰ δι' αὐτοχειρίας ἂν τὸν δράσαντα τιμωρήσασθαι. ἔλεγε δὲ ταῦτα
 καὶ παρώξυνε τὸν Ἰσοδῆμον ἐπὶ τὸν Μύρωνα ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι.
 τοῦ μὲν ἀποθανόντος, τοῦ δὲ θύειν τοῖς θεοῖς οὐκ ἂν ἔτι δυναμένου διὰ
 10 τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ. (3) ὅπερ ἐδήλωσεν. ὥς γὰρ ὁ Ἰσοδῆμος ἔκτεινε
 τὸν Μύρωνα ᾧ ἔτη τυραννεύσαντα εὐρῶν ἐπὶ τῇ γυναικὶ καὶ πρὸς τὸν
 Κλεισθένη ἔφρασε μέγα στενάξας, ἐκείνος συνάχθεσθαι ἀμφοτέροις ἔφη,
 τῷ μὲν ἀποθανόντι, ὅτι ἐπὶ τὰδελφοῦ πάθοι ταῦτα, ἐκείνῳ δ' αὖ, ὅτι
 τὸν ἀδελφὸν κτείνας οὐκ ἂν ἔτι δύναιτο τοῖς θεοῖς θύειν, ἀλλὰ δεῖν
 15 ἕτερον τοῦτο ποιεῖν. ὁ δ' ἵνα μὴ τῆς ἀρχῆς διὰ τοῦτ' ἐκπέσοι, πεισθεὶς
 ἀληθῆ λέγειν αὐτὸν ἐνιαυτὸν διαλιπὼν προσεῖλετο κοινωνόν. καὶ ὁ μὲν
 τοῦθ' ὅπερ ἐτέχναζεν κατειργάσατο διὰ τὴν εὐθήϊαν ἐκείνου, καὶ ἀμφο-
 τέροι Σικυῶνος ἦρχον. (4) πολὺ μέντοι μᾶλλον Κλεισθένει προσεῖχον οἱ
 ἄνθρωποι ἅτε φοβερῶι ὄντι καὶ δραστηρίῳ· καὶ οἱ ἐκείνου φίλοι τοῦτωι
 20 προσεχώρουν. τελευτῶν δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς τὸν Ἰσοδῆμον ἀπεστέρησεν τοι-
 ὄνδε τι τεχνάσας. ἦν τις Χαιρέδημος ἀνὴρ τῶν ἀσίων Ἰσοδῆμου φίλος.
 οὗτος δρῶν τὸν Κλεισθένη ἐργασιμώτερον, προσιὼν περὶ φιλίας διελέγετο.
 πολλὰ δὲ ὑπισχνουμένου Κλεισθένης ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς πίστιν ὦν φησι
 παρελθόντα Ἰσοδῆμῳ παραινεῖν ἀπειναντίσαι διὰ τὸν φόνον, ὅπερ ἔθος
 25 ἦν ποιεῖν, ὥς καὶ τὰ ἱερὰ θύειν αὐτῷ ἐξέσται [καὶ] κεκαθαρμένῳ καὶ
 τοῖς ἐκείνου παισὶν ἄρχειν. εἰ δὲ μή, ἔνοχον ὄντα χαλεπῶς μὲν αὐτὸν
 ἐμμενεῖν τῇ τυραννίδι, χαλεπῶς δὲ ἐγγόνοις λείψειν. ταῦτα λέγοντα ὁ
 Χαιρέδημος ἐδέξατο καὶ τῷ Ἰσοδῆμῳ συνεβούλευε μεταστῆναι ἐπ' ἐνιαυτόν.
 (5) ὁ δὲ οἷα ἀνὴρ ἄκακος πεισθεὶς ἐπ' εὐνοίαι λέγειν αὐτόν, ἀπεχώρησεν
 30 εἰς Κόρινθον παραδοὺς Κλεισθένει τὴν τυραννίδα. ὁ δὲ παραχρῆμα ἐξελ-
 θόντος διέβαλλεν ὥς μετὰ τῶν Κυψελιδῶν οἱ ἐπιβουλεύοντα, ὅπως ἂν
 μόνος ἄρχοι. καὶ διὰ τοῦτο στρατὸν ὀπλίσας ἐξείργε κατιόντα καὶ αὐτὸς
 ἐτυράννει βιαιότατος ὢν τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ ὠμότατος, καὶ βοηθείας πολλοῖς

1 <ἄς> Mue	2 τὴν Di τοῦ E	5 Κλεισθένης Mue κλεισθῆνης
E (stets bis auf v. 30)	τότε Herwerden ποτε E	7 ἂν τὸν Di
αὐτόν E αὐτόν τὸν Mue	9 οὐκ ἂν Mue οὐδάν E	13 δ' αὖ edd
δ' ἂν E	14 δύναιτο E	23 ὡν edd ὦν E
αὐτῷ Jac καὶ θύειν αὐτῷ καὶ τ. l. E (καὶ τ. l. nachtrag am rande) [καὶ] Mue	25 καὶ τὰ ἱερὰ θύειν	
[καὶ] vor κεκαθαρμένῳ edd	27 ἐμμενεῖν edd ἐμμένειν E	λέγοντα Mue
—τι E		

ἐκπέμπων, ὥς ἂν ἔχοι συμμάχους. (6) κατασχὼν δὲ τὴν ἀρχὴν ἐν καὶ ᾧ
(ἔτη) ἐτελεύτησεν.

62 (62) EXC. DE VIRTUT. I p. 343, 6: ὅτι Μάγνης ἦν ἀνὴρ
Σμυρναῖος, καλὸς τὴν ἰδέαν εἶ τις καὶ ἄλλος, ποιήσει τε καὶ μουσικῇ
5 δόκιμος. ἴσχυτο δὲ καὶ τὸ σῶμα διαπρεπεῖ κόσμῳ, ἀλουργῇ ἀμπεχόμενος
καὶ κόμην τρέψων χρυσῶι σιρόφῳ κεκορμυβωμένην. περιήμει τε τὰς πόλεις
ἐπιδεικνύμενος τὴν ποίησιν. τούτου δὲ πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἦρων, Γύγης
δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐφλέγετο καὶ αὐτὸν εἶχε παιδικά. γυναικᾶς γε μὴν
πάσας ἐξέμηνεν, ἔνθα ἐγένετο ὁ Μάγνης, μάλιστα δὲ τὰς Μαγνητῶν, καὶ
10 συνῆν αὐταῖς. οἱ δὲ τούτων συγγενεῖς ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ, πρό-
φασιν ποιησάμενοι, ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ἦσαν ὁ Μάγνης Λυδῶν ἀριστεῖαν
ἐν ἱππομαχίαι πρὸς Ἀμαζόνας, αὐτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη, ἐπάξαντες περι-
κατέροηξάν τε τὴν ἐσθῆτα καὶ τὰς κόμας ἐξέκειραν καὶ πᾶσαν λῶβην
προσέθεσαν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα Γύγης καὶ πολλὰκις μὲν εἰς τὴν
15 Μαγνητῶν γῆν ἐνέβαλεν, τέλος δὲ καὶ χειροῦται τὴν πόλιν· ἐπανελθὼν
δὲ εἰς Σάρδεις πανηγύρεις ἐποίησατο μεγαλοπρεπεῖς.

63 (63) — — p. 343, 21: ὅτι Σαδνάττης ὁ Λυδῶν βασιλεὺς,
Ἀλνάττεω παῖς, ἦν μὲν τὰ πολέμια γενναῖος, ἄλλως δὲ ἀκόλαστος. καὶ
γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν, γυναῖκα Μιλήτου ἀνδρὸς δοκίμου, καλέσας
20 ἐφ' ἱερὰ βία ἡμίχυνεν καὶ τὸ λοιπὸν αὐτὴν ἴσχει γυναῖκα. (2) ὁ δὲ Μίλητος
ἦν Μέλανος τοῦ Γύγου γαμβροῦ ἀπόγονος. δυσανασχετῶν δ' ἐπὶ τούτοις,
φεύγων ὤικετο εἰς Λασκύλιον. Σαδνάττης δὲ κἀκεῖθεν αὐτὸν ἐξέωσεν. ὁ
δὲ ἀπεχώρησεν εἰς Προζόνησον. (3) Σαδνάττης δὲ ὀλίγον ὕστερον ἐγῆμεν
ἐτέρας δύο γυναῖκας ἀλλήλαις ἀδελφάς, καὶ ἴσχει παῖδας ἐκ μὲν τῆς
25 Ἀττάλην, ἐκ δὲ τῆς Ἀδραμνὴν νόθους, ἐκ δὲ τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς γνήσιον
Ἀλνάτην.

64 (64) — — p. 344, 5: ὅτι Ἀλνάττης ὁ Σαδνάττεω υἱός, βασι-
λεὺς Λυδῶν, ἕως μὲν νέος ἦν ἱβριστὴς ἦν καὶ ἀκόλαστος, ἐκβὰς δὲ εἰς
ἄνδρα σωφρονέστατος καὶ δικαιοῦς. (2) ἐπολέμησε δὲ Σμυρναίοις καὶ
30 εἶλεν αὐτῶν τὸ ὄστυ.

65 (65) — — p. 344, 9: ὅτι Ἀλνάττης ὁ Κροίσου πατὴρ τοῦ
Λυδῶν βασιλέως ἐπὶ Καρίαν στρατεύων περιήγγειλε τοῖς ἑαυτοῦ στρα-
τὸν ἄγειν εἰς Σάρδεις ἐν ἡμέρᾳ τακτῇ, ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ, ὅστις ἦν

2 ἔτη edd 3—16 Suid. s. Μάγνης gl. 2 3 Μάγνης Suid μάγης (s. v. 9; 11)
E 4 εἰ καὶ τις Suid A 5—6 Suid. s. σιρόφιον, s. κόρμυβοι 6 στρο-
φῶι Mue κεκορμυβωμένην Suid s. σιρόφιον 8 καὶ μᾶλλον Suid μ. E
9 Μάγνης Suid μάγης E 10 συνῆν Suid συνῶν E 11 τούτων Va τούτου E Suid
14 (v. 16; 29; 33) ἐς Suid 15 καὶ om E 17—361, 17 (17—26 verkürzt)
Suid. s. Ἀλνάττης, s. Κροίσος 24 δύο Di δύο E 30 αὐτῶν om Suid
33 ἐν ἡμ. τ. om Suid

αὐτοῦ πρεσβύτατος τῶν παίδων, ἄρχων ἀποδεδειγμένος Ἀδραμυττείου τε καὶ Θήβης πεδίου. [[Ἀλνάττου πολιορκουντος Πριήνην φησίν]]. ὁ δέ, ὥς φασιν, ὑπὸ ἀκολασίας οὐχ οἶός τε ἦν καὶ πως διεβέβλητο πρὸς τὸν πατέρα. (2) βουλόμενος δὲ ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας καὶ ἀπορῶν, ὅπόθεν μισθώσαιο ἐπικούρους (μισθωτοῖς γὰρ ἐχρῶντο), ἦλθεν ἐπὶ Σαδ-
 5 ἀττην τὸν ἔμπορον, πλουσιώτατον Λυδῶν ὄντα, δανείζεσθαι βουλόμενος. ὁ δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἀναμένειν ἐκέλευσε πρὸ τῶν θυρῶν, ἄχρι λούσῃται μετὰ δὲ ἐντυγχάνοντι ἀποκρίνεται, ὅτι πολλοὶ παῖδες εἶεν Ἀλνάττη. οἷς πᾶσιν εἰ δεῖσοι αὐτὸν ἀργύριον διδόναι, οὐκ ἐξαρκέσει· οὐκ οὖν δοῦναι
 10 δεομένῳ. (3) Κροῖσον δὲ ἀποτυγχόντα τὰν θρώπου εἰς Ἐφεσον ἀφικέσθαι κατὰ ζήτησιν ἀργυρίου. καὶ τότε μὲν εὗξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι, εἰ βασι-
 λεύσειεν, τὸν οἶκον ἅπαντα καθιερώσειν τοῦ ἐμπορίου. (4) ἦν δὲ τις Κροίσῳ φίλος ἀνὴρ Ἴων ὄνομα Παμφάης υἱὸς Θεοχαρίδου εὐ μάλα εὐπόρου. οὗτος ὁρῶν τὴν Κροίσου σπουδὴν ἐδεήθη τοῦ πατρὸς χιλίους
 15 στατήρας δοῦναι οἱ πάσῃ μηχανῇ· τυχὼν δὲ παρ' αὐτοῦ δίδωσι Κροίσῳ. ἀνθ' ὧν μέγαν τε αὐτὸν Κροῖσος ὕστερον ἐποίησε βασιλεὺς γενόμενος καὶ εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσαγαγὼν ἅμαξαν αὐτῷ ἔδωκε μεστήν χρυσίου· τὸν δὲ τοῦ ἐμπορίου οἶκον Ἀρτέμιδι καθιέρωσεν, καὶ αὐτὰ τὰ θεμέλια ἀποδόμενος διὰ τὴν εὐχὴν, ὥς μηδὲν λείποιο. (5) ὁ δὲ Κροῖσος τοὺς χιλίους λαβὼν
 20 χρυσοὺς στρατεύμα' ἤγειρε καὶ πρῶτος εἰς τὴν κυρίαν ἡμέραν ἄγων ἔδειξε τῷ πατρὶ καὶ συνεισέβαλεν εἰς τὴν Καρίαν, κρείττων τε ἐξ ἐκείνου τοῦ ἔργου τῶν αὐτὸν διαβαλλόντων γίνεται.

66 (66) EXC. DE INSID. p. 23, 23: ὅτι ἐν τῇ Ἀσίᾳ (Ἀσιβάρα) τελετήσαντος τοῦ Μήδων βασιλέως ἐκδέχεται τὴν ἀρχὴν Ἀσινάγης ὁ παῖς,
 25 ὅντινα μετὰ Ἀρβάκην λόγος ἔχει γενναιότατον γεγονέναι. ἐπὶ τούτου βασι-
 λεύοντος ἡ μεγάλη γίνεται μεταβολή, καθ' ἣν εἰς Πέρσας ἐκ Μήδων περι-
 ἦλθεν ἡ ἀρχή, δι' αἰτίαν τοιάνδε. (2) νόμος ἐγένετο ἐν Μήδοις, ὅστις πένης τροφῆς ἔνεκα προσήιη ἀνδρὶ εὐπόρῳ ἑαυτὸν διδοῦς, ὅπως τρέφοιτό
 τε καὶ ἀμπέχοιτο, ἴσα καὶ δοῦλον νομιζέσθαι ἐκείνου· ἦν δὲ μὴ παρέχη
 30 ταῦτα ὁ λαβὼν, ἐξεῖναι παρ' ἄλλον ἀποχωρεῖν. (3) προσέρχεται δὴ τις μισρακίσκος ὄνομα Κῆρος, Μάρδος γένος, φεράποντι βασιλείῳ, ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς καλλίνουσι τὰ βασίλεια. ἦν δὲ ὁ Κῆρος οὗτος Ἀραδάτου παῖς, ὅστις

1 Ἀδραμυττείου Suid —τιον E τε add Suid s. Ἀλνάττης 2 Ἀλνάττου
 πολιορκουντος Πριήνην φησίν add Suid 5—6 Ἀλνάττην τὸν ἔμπορον Suid Σαδνά-
 ττην τὸν ἔπαρχον (s. v. 12; 18) E 7 μὲν πρῶτον Suid A ἐκέλευε E 8 εἶεν
 Ἀλνάττη Suid ἐναλνάττη E 9 αὐτὸν E τὸ Suid 10 ἐς Suid 11—12 βασι-
 λεύσειαν Suid A 12 καθιερώσαι Suid 13 ἀνὴρ — Παμφάης: ἰωνόν(ν)ος,
 ἰωνάνος Suid 21 τε: δὲ Mue 23 (Ἀσιβάρα) Jac (Diod. II 34, 6) 28 προσήιη
 edd προσή E 29 δοῦλον Mue δούλον E ἦν Mue ἦν E παρέχη Fe
 —ει E 32 οὗτος Ἀρ. A. Nauck τσατραδάτου E τοῦ Ἀ. Mue

ἐλπίστευεν ὑπὸ πενίας· ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ, Ἀργόστη ὄνομα, ἡ Κύρου μήτηρ, αἰπολοῦσα ἔζη. (4) ἐκδίδωσιν οὖν αὐτὸν ὁ Κύρος ἐπὶ τῷ τρέφεσθαι τῷ ἀνδρί, καὶ ἐκάλλυνε τὰ βασίλεια, καὶ ἦν ἐπιμελής. βελτίῳ οὖν αὐτῷ στολὴν ὁ ἐπιστάτης δίδωσι καὶ ἐκ τῶν ἔξω εἰσήγαγεν εἰς τοὺς ἔσω καλλύ-
⁵ νοντας· παρὰ βασιλεῖ καὶ τῷ τούτων ἐπιστάτῃ συνίστησι. χαλεπὸς δ' ἦν οὗτος καὶ ἐμαστίγον πολλάκις Κύρον· καὶ ὅς ἀφίσταται παρὰ τὸν λυγροφόρον· κακῆϊνος αὐτὸν ἠγάπα, καὶ προσάγεται πλησίον βασιλέως, ἵν' ἐν τοῖς λυγροφοροῦσι αὐτῷ εἴη. (5) εὐδοκιμῶν δὲ καὶ ἐν τούτοις μετήλθε παρὰ Ἀρτεμβάρην, ὅστις τῶν οἰνοχόων ἐπεσάττει καὶ αὐτὸς βασιλεῖ ὥρρεγε
¹⁰ πιεῖν τὴν φιάλην. ὁ δὲ αὐτὸν προθύμως δέχεται καὶ οἰνοχοεῖν κελεύει τοῖς ὁμοτραπέζοις βασιλέως. οὐ πολλοῦ δὲ χρόνου ἐπεὶ ἑώρα αὐτὸν [Ἀρτεμβάρης] εὖ καὶ ἐπιστρεφῶς διακονοῦντα καὶ τὴν φιάλην εὐσχημένως ἐπιδιδόντα, πυνθάνεται βασιλεὺς Ἀριεμβάρου ὁπόθεν εἴη ὁ νεανίσκος, (ὅς οὐτ') καλῶς οἰνοχοεῖ. ὁ δ' εἶπεν· ὦ δεσποτα, σὸς δοῦλος, Πέρσης
¹⁵ γένος ἐκ τῶν Μάρδων, τροφῆς δὲ χάριν ἑαυτὸν δεδωκώς μοι'. (6) ἦν δὲ ὁ Ἀρτεμβάρης πρεσβύτερος· καὶ ποτε δεῖται βασιλέως, ἐπεὶ ἐπύρεξε, μεθεῖναι αὐτὸν εἰς οἶκον ἔστι ἂν ὑγιάνη. 'ἀντὶ δ' ἑμαντοῦ' ἔφη ὁ νεανίσκος ὅδε' (Κύρον λέγων), 'ὅν σὺ ἐπαινεῖς, οἰνοχοήσει· εἶδόν δ' αὐτὸν καγὼ ποιήσομαι, εὐνοῦχος ὢν, εἴ σοι τῷ δεσπότῃ οἰνοχοῶν καταθύμιος γένοιτο'. ταῦτα
²⁰ ἐπὶναι ὁ Ἀστυάγης· καὶ ὁ μὲν ἀπελύετο πολλὰ ἐντειλάμενος Κύρῳ καὶ φιλοφρονησάμενος ὥς ἂν νύκτι, ὁ δὲ παρεστὼς βασιλεῖ τὴν τε φιάλην ἐδίδου καὶ οἰνοχοεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν, ὑπέφαινε τε πολλὴν σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν. (7) ὁ δὲ Ἀρτεμβάρης ἐκ τῆς νόσου ταύτης θνήσκει νίοποι-
²⁵ σάμενος τὸν Κύρον. δίδωσιν οὖν αὐτῷ ὁ Ἀστυάγης ὥς ἂν εἶδὲ τὸν σύμ-
 παντα βίον Ἀρτεμβάρει καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα, μέγας τε ἦν καὶ ὄνομα αὐτοῦ πάντῃ διεφέρετο.

(8) ἦν δὲ Ἀστυάγῃ θυγάτηρ πάνυ γε γενναία καὶ εὐειδής, ἦντινα Σπιτάμαι δίδωσι τῷ Μήδῳ ἐπὶ προικὶ πάσῃ Μηδίᾳ. (9) Κύρος δὲ μεταπέμπεται τὸν τε πατέρα Ἀτραδάτην καὶ Ἀργόστην τὴν μητέρα ἐκ
³⁰ Μάρδων· οἱ δὲ ἤχον ἐπ' αὐτῷ μεγάλῳ ὄντι. ἐξηγήσαιο δ' αὐτῷ καὶ ἡ μήτηρ ὄνειρον, ὥς κύουσα αὐτὸν δόξαι κοιμηθεῖσα ἐν τῷ ἱερῷ, ἦνίκα ἐν Μάρδοις (ἦν) αἰπολοῦσα. 'ἔδοξα γάρ' ἔφη 'οὐρεῖσαι τοσοῦτον κύουσα, ὦ Κῦρε, σέ, ὥστε ποταμοῦ μεγάλου ρεύματι ὅμοιον γενέσθαι τὸ πλῆθος τοῦ οὐρου καὶ κατακλῦσαι πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, ῥυτῆραι δὲ αὐτὸ ἄχρι Θαλάττης'.

1 Ἀργόστη E (δ.) 2 ἐπὶ τῷ Mue ἐπὶ τὸ E 3 ἐπιμελής Mue ἐπι-
 μελητής E 12 [Ἀρτεμβάρης] L Cohn 'dicendum erat Ἀστυάγης; sed nolui
 corrigere excerptorem' Mue 14 ὅς οὕτως Jac ὥς E καλῶς edd καλὸς E
 16 ἐπύρετε Fe 17 δ' ἑμαντοῦ Mue δ' αὐτοῦ E δ' ἐμοῦ (σοι) Di 23 ἀμπεμ-
 βάρης E 28 Σπιτάμαι edd ἐπιστάμα E 32 (ἦν) αἰπολοῦσα edd επο-
 λοῦσα E

καὶ ὁ πατήρ ἀκούσας κελεύει τοῖς ἐν Βαβυλῶνι Χαλδαίοις ὑπερθεῖναι. Κῦρος δὲ τὸν λογιώτατον αὐτῶν καλέσας ἐξηγήσατο· καὶ ὃς ἀποκρίνεται μέγα τε εἶναι τὸ προφαινόμενον ἀγαθὸν καὶ τὴν πρώτην αὐτῷ τιμὴν φέρον ἐν Αἰαί· δεῖν δὲ κρύπτειν ὥς μὴ Ἀστυάγης ἀκούσῃ. ‘κάκιστα γὰρ
 5 σέ τε ἀποκτενεῖ καμὲ τὸν κριτήρα αὐτοῦ.’ ὤμωσαν δὲ ἀλλήλοις μηδενὶ κατερεῖν τὴν ὄψιν μεγάλην τε οὖσαν καὶ οἶαν οὐκ ἄλλην. (10) ἐκ τούτου πολὺ μείζων ὁ Κῦρος γενόμενος σατράπην τὸν αὐτοῦ πατέρα Περσῶν ἐποίησεν καὶ τὴν μητέρα πλούτῳ τε καὶ δυνάμει Περσίδων πρώτην.

(11) Καδούσιοι δὲ τότε πολέμιοι ἦσαν βασιλεῖ, ἄρχοντα ἔχοντες
 10 Ὀναφέρην, ὅστις προδιδοὺς τὸ ἔθνος τὰ βασιλέως ἐφρόνει καὶ πέμψας ἄγγελον παρὰ Ἀστυάγην ἡτεῖτο ἄνδρα πιστόν, ὥς σὺν αὐτῷ βουλευσείεν τὰ περὶ τῆς προδοσίας. καὶ ὃς ἐκπέμπει Κῦρον, ὥς ἂν πάντα συμπράξαιεν· ἡμέραι δὲ τεσσαρακοστὴ ὥρισεν αὐτῷ παρ’ αὐτὸν εἰς Ἐκβάτανα ἀνελθεῖν, καὶ ὁ τοῦ ὀνείρου κριτῆς παρεθάρρυνεν αὐτὸν εἰς Καδουσίους ἀπελθεῖν,
 15 καὶ φρονήματος ἐνεπίμπλα. (12) εἰσῆμι δὲ Κῦρον, ἅτε φύσει γενναῖον καὶ μεγαλόφρονα, ὥς χρὴ Θεοῦ συλλαμβανομένου Πέρσας ἀποστῆσαι καὶ Ἀστυάγην πειρᾶσθαι τῆς ἀρχῆς παύειν, πιστεύειν τε τῷ Βαβυλωνίῳ τὰ θεῖα κάλλιστα ἐξεπισταμένῳ. ἐθάρρυνον δ’ ἀλλήλους· ὁ μὲν Βαβυλώνιος Κῦρον ὅτι εἰμαρμένον εἶη αὐτὸν καταλῦσαι Ἀστυάγην καὶ τὴν ἐκείνου
 20 βασιλείαν ἔλιν, καὶ τοῦτ’ αὐτὸς ἄριστα γινώσκειν· ὁ δ’ αὖ Κῦρος τὸν Βαβυλώνιον ὅτι μεγάλων αὐτὸν καταξιώσει γενομένων τούτων, ἐὰν αὐτὸς βασιλεὺς γένηται. ἐνεθυμεῖτο δὲ ὥς καὶ Ἀρβάκης παύσας Σαρδανάπαλλον πρότερον τὴν ἐκείνου τιμὴν ἀφέλοιτο. ‘καίτοι οὔτε Μῆδοι κρείσσους Περσῶν, οἷς ἐκεῖνος ἐπίστευεν, οὔτε Ἀρβάκης φρονημώτερος ἐμοῦ· τύχῃ δὲ καὶ μοῖρᾳ
 25 κάμοι προδεῖκνυσιν, ὥσπερ ἄρα κάκείνῳ.’ (13) ταῦτα ἐνθυμουμένῳ ὑπῆν-
 τησε μεμαστιγωμένος ἀνὴρ κόπρον ἐν κοφίνῳ ἐκφέρων, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὄροις γίνεται Καδουσίῳ· <ὁ> οἰωνισάμενος καθυπερίθεται τῷ Βαβυλωνίῳ. ὁ δὲ ἐκέλευ<σ>ε πυθέσθαι τίς τε εἶη ὁ ἀνὴρ καὶ ποδαπὸς γένος. πυθομένῳ δὲ Κύρῳ ἀποκρίνεται ἐκεῖνος ὅτι Πέρσης εἶη, Οἰβάρας ὄνομα.
 30 καὶ ὃς ἦσθῃ πάνν· ὁ γὰρ οἰβάρας δύναται Ἑλλάδι γλώσσῃ ἀγαθᾶγγελος. ἔφη δ’ ὁ Βαβυλώνιος πρὸς Κῦρον καὶ τᾶλλα σύμβολα εἶναι ἄριστα, ‘ὅτι τε Πέρσης ἐστὶ σοι πολίτης καὶ ὅτι κόπρον ἱππῖαν φέρει, ἥτις πλοῦτον καὶ δύναμιν προσημαίνει, ὥσπερ καὶ τοῦνομα λέγει.’ ταχὺ δὴ τὸν ἀνθρωπον ὁ Κῦρος παραλαμβάνει συνεῖναι τε ἐκέλευ<σ>εν αὐτῷ· ὁ δὲ πείθεται.

35 (14) ἐκ τούτου παρὰ τὸν Ὀναφέρην εἰς Καδουσίους ἦκε καὶ πίστει λαμβάνει τε καὶ δίδωσι περὶ τῆς προδοσίας. ἐπανήμι τε εἰς Μηδίαν· τὸν

7 μείζων edd μείζον E 13 ἀνελθεῖν Mue ἀπελθεῖν E 17 πιστεύει ?
 18 ἐθάρρυνον edd δθάρρυνον E 27 <δ> Dü <ὁ δ’> ? 28 ἐκέλευσε Mue —ευε E
 <τὸ> γένος Dü 29 Οἰβάρας E (meist) 33 τοῦνομα <τοῦ ἀνδρός> Pic 34 ἐκέ-
 λευ<σ>εν Jac 35 τὸν Ὀναφέρην Fe τὸν ἀφέρην E Ὀναφέρην Mue

δὲ Οἰβάραν ἵππῳ τε καὶ σιόλῃ Περσίδι καὶ Θεραπείαι ἐτίμησεν εἶχέ τε πέλας, τὴν γνώμην δρῶν ἀγαθόν, καὶ ἅμα τοῦ Βαβυλωνίου κελεύοντος διαλέγεσθαι αὐτῷ. ἐκ δὲ τοῦ κατ' ὀλίγον ἐταιριζόμενος ἐποιεῖτο καὶ σύμβουλον· καὶ ποτ' εἰς λόγους ἦλθε τοιούτους, ὡς ἄχθοιτο δρῶν Πέρσας ὑπὸ Μήδων κακουμένους, καὶ ταῦτα οὐδὲν χεῖρους ὄντας τὰς φύσεις. (15) καὶ ὁ Οἰβάρας εἶπεν· ὦ Κῦρε, οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ τὰ νῦν μεγαλόφρων τε καὶ μεγαλογνώμων, ὃς παῦσαι Μήδους ἐθελήσει τῶν κρειττόνων ἄρχειν ἀξιοῦντας. καὶ Κῦρος ἔφη· πῶς οὐκ ἐστίν, ὦ Οἰβάρας; (ὁ δὲ Οἰβάρας)· ἔστιν μὲν ἴσως, ἀλλὰ πολλῇ καὶ κακῇ ἀτολμῇ χρῆται, δι' ἣν οὐδὲν δρᾷ δυνάμενος. καὶ ὁ Κῦρος ἐκπειρώμενος· εἰ δὲ φανείη τοιμητὴς ἀνὴρ, πῶς ἂν δύναιτο τοῦτο κατεργάζεσθαι; ὁ δὲ ἀποκρίνεται· πρῶτον μὲν Καδουσίους προσαγόμενος ἐθέλοντας· Πέρσας μὲν (γὰρ) φιλοῦσι, Μήδους δὲ πάντῃ μισοῦσι· ἔπειτα δὲ καὶ Πέρσας θαρρύνας τε καὶ ὀπλίσας περὶ μὲν ὄντας μυριάδας, καὶ ἀσμένως ἂν ἐθελήσαντας δι' ἃ πάσχουσιν ὑπὸ Μήδων· ἐπιτηδευτάτη δ' αὐτοῖς πρὸς τοῦτο καὶ ἡ χώρα πειρώδης τε καὶ ὀρεινὴ οὖσα, ἐφ' ἣν εἰ στρατεύειν Μῆδοι θέλοιν, κακῶς ἀπαλλάξουσιν. Κῦρος δὲ ἠρώτα· εἰ ἀνὴρ φανείη ταῦτα δρῶν, σταναναινδυνέσεις αὐτῷ; καὶ ὅς· εἰ γάρ, ὦ Ζεῦ, ἔφη· μάλιστα μὲν σὺ εἴης ὁ (τού)τοις ἐγχειρῶν, ἐπειδὴ καὶ ὁ σὺς πατὴρ ἄρχει Περσῶν, καὶ οὐκ ἔναυσιώτατος εἶ καὶ δυνατώτατος· εἰ δὲ μή, ὅστις (οὗ)ν εἴη.

(16) ἐκ τούτου τὸ ὅλον βούλευμα ἐκκαλύπτει τε αὐτῷ ὁ Κῦρος καὶ συμβούλῳ χρῆται, ὁρῶν ἄνδρα φρόνιμον καὶ ἀνδρεῖον καὶ ἐν αὐτῷ πάσας ἔχοντα τὰς ἐλπίδας. καὶ ὃς συνεπίνει τε καὶ συνεξώτρυνε γνώμας τε ἀγαθὰς ἐφηγεῖτο, καὶ ὡς χρὴ πέμψαντα παρὰ Ἀσινάδην τὸν πατέρα κελεύειν ὀπλίζειν Πέρσας. τῷ λόγῳ μὲν, ὡς ἔτοιμοι εἶεν βασιλεῖ ἐπὶ Καδουσίους, τῷ ἔργῳ δὲ εἰς ἀπόστασιν· ἔπειτα ὡς χρὴ παρὰ Ἀσινάγον αἰτησάμενον ἡμέρας ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν Περσίδα, ὡς ἱερὰ εὐκταῖα θύσειεν ὑπὲρ βασιλέως καὶ τῆς ἐκείνου σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ τοῦ πατρός, ἐπειδὴ φάυλως ἔχει ὑπὸ νόσον. εἰ δὲ ταῦτα πράξει, ἐγχειρητέον ἔσται τῷ σύμπαντι ἀνδρείως. οὔτοι δεινόν, ὦ Κῦρε, καὶ ἀποκινδυνεύειν τῇ ψυχῇ μεγάλους ἐγχειροῦντα ἔργοις, καὶ παθεῖν, εἰ δέοι, τοῦτο ὃ καὶ μηδὲν δρῶντας ἀναμένει παθεῖν. (17) ἦσθι τε οὖν ὁ Κῦρος ἐπὶ τῇ γενναιότητι τοῦ ἀνδρός, καὶ ἅμα θαρρύνων αὐτὸν καὶ τὸν ὕναιον ἐξιγρήσατο

4 ἄχθοιτο Fe ἄχθος τὸ E 8 (ὁ δὲ Οἰβάρας) Jac 12 (γὰρ) Di οἴπερ Πέρσας μὲν Fe 14 ἂν (ἀποστήναι) Mue δι' ἃ Mue διὰ E 15 ὀρεινὴ Mue θρανὴ E 18 τούτοις Fe τοῖς E 'e fonte ionico, nisi scrib. τοῖσδ' Mue 19 ἐναυσιμώτατος Pic (s. Hecker Philol. IV 487) ἐναυσιμώτατος ο. εὐβουλότατος Dū ἐν αὐτοῖς ἰσχυρότατος Di ἐργασιμώτατος L Cohn 20 οὖν εἴη Di . . . νεῖη E ἂν εἴη Fe οὖν ἂν εἴη Mue 28 θύσειεν edd θύσειν E 29 ἔχοι Mue ἐγχειρητέον edd —ηστέον E 32 ἀναμένει edd —νειν E

τῆς μητρὸς καὶ τὴν τοῦ Βαβυλωνίου γνῶμην, ἣν εἶπε περὶ αὐτοῦ. καὶ ὁ Οἰβάρας ἅτε ἀγγίνους πολὺ μᾶλλον αὐτὸν ἐξώτρυνεν καὶ διεκελεύσατο φυλάττειν τὸν Βαβυλώνιον, ὥς μὴ ἐξαγγελὸς εἴη βασιλεῖ τοῦ ὀνειρου· ἔει ἄρα κτείνειν αὐτὸν οὐχ ὑπομένοις, ὅπερ ἦν ἄριστον. καὶ ὁ Κῦρος· ἄπο-
⁵ τρώπαιον <ἄν> εἴη τοῦτο γ' εἶπεν. (18) συνεσιτοῦντο δὴ καὶ συνῆσαν Κύρῳ τὸ ἀπὸ τοῦδε ὃ τε Οἰβάρας καὶ ὁ Βαβυλώνιος. ἐν δέει δὲ ὦν ὁ Πέρσης, μὴ κατεῖποι πρὸς Ἀσινάγην ὁ Βαβυλώνιος περὶ τοῦ ὀνειρου, προσεποιήσατο ἱερὰ πάτρια νύκτωρ ἐπιτελεῖν τῇ Σελήνῃ, καὶ τὸν Κῦρον ἡιτήσε θυμιάτα τε καὶ οἶνον καὶ οἰκέτας καὶ σιρώματα καὶ τᾶλλα ὧν ἔδει.
¹⁰ ἡξίου δὲ Κῦρον προστάξαι τοῖς θεραπεύουσι πείθεσθαι αὐτῷ. καὶ ὅς προσέταξε τε καὶ τῆς θυσίας οὐ μετεῖχεν, Οἰβάρα τεχνήσαντος, <ὅς> παρασκευάζεσθαι τὰ τε ἄλλα <εἰς τὴν> νύκτα καὶ στιβάδας βαθείας, ἐφ' ὧν εὐωγήσονται· καὶ βόθρον ὥρυξεν ἐν τῇ αὐτοῦ σκ(η)νῇ βαθυτάτον. ἐπεὶ δὲ πάντα ἔπραξε καὶ εὐωγήσε τὸν Βαβυλώνιον καὶ ἐμέθυσεν, ὑπὲρ τε τὸν
¹⁵ βόθρον αὐτῷ κοίτην σιορέσας, ὥς κατέκλινεν εἰς ταύτην, ὡσεν αὐτὸν εἰς τὸν βόθρον κάτω· συν(εν)έβαλε δ' αὐτῷ καὶ τὸν οἰκέτην. (19) καὶ ἅμα ὄρθρωι Κύρου ἀπάραντος συνωδοιπόρει. οὐ πολὺ δὲ προσελθόντων, ἐπεξῆγει τὸν ἄνθρωπον ὁ Κῦρος· ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἔφη καταλειοπέναι αὐτὸν ἔτι καθεύδοντα ὑπὸ μέθης. ἀγανακτοῦντος δὲ Κύρου, τελευταῖον ἐξέφηγε
²⁰ τᾶληθές, ὅτι αὐτὸν κτείνειεν, ἐπειδὴ μόνην σωτηρίαν ταύτην ἑώρα Κύρῳ τε καὶ τοῖς Κύρου παισὶν οὖσαν. λυπηθεὶς δὲ πάνν ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσι καὶ ἔτι μᾶλλον ὀργισθεὶς, ὥστε μηκέτι προσέειπαι τὸν Οἰβάραν, αὐτὸς μετέγνω καὶ προσέειπε αὐτὸν συμβούλῳ τε ἐχρήτο περὶ τῶν αὐτῶν. τῇ δὲ τοῦ Βαβυλωνίου γυναικὶ πυνθανομένη περὶ τοῦ ἀνδρὸς εἶπεν ὅτι ἐπὶ
²⁵ ληιστῶν ἀποθάνοι καὶ ταφεῖν ὑπ' αὐτοῦ.

(20) μετὰ ταῦτα παρὰ βασιλέα Κῦρον ἀφικόμενον ὁ Οἰβάρας ἀνεδί-
 δασκε καὶ ἐξώτρυνε τὰ βεβουλευμένα σφίσις θρᾶν καὶ πέμπειν τε εἰς Πέρσας καὶ ὀπλίξειν τοὺς ἐν ἡβῃ καὶ Ἀσινάγην αἰτεῖσθαι δοῦναι οἱ
³⁰ ἡμέρας, ὥς τε τὰ ἱερὰ θύσειε καὶ τὸν πατέρα νοσηλεύσειε φραύλως ἔχοντα. (21) καὶ ὅς ἐπέισθη, τὰ τε ἄλλα [ὅπλα] ἥδη ἦν ἑτοιμα, καὶ ὁ Κῦρος ἡιτήσαιο βασιλέα τὴν εἰς Πέρσας πορείαν, ὥς ἂν θύσειεν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἅμα τὸν πατέρα ἴδοι κακῶς διακείμενον. ὁ δ' οὐ δίδωσιν αὐτῷ ἐπ' εὐνοίας συνεῖναι θέλων· καὶ ὁ Κῦρος ἐν ἀθυμίᾳ ἦν Οἰβάρα διηλώσας ὥς ἀποτύχοι. καὶ ὅς ἐθάρρυνε τε αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἐκέλευε διαλιπόντα ἡμέρας

2 οἰβάρας E διεκελεύσατο Mue διεχλεύσατο E 5 <ἄν> Mue
 συνῆσαν Mue συνήσαν E 11 τεχνήσαντος L Cohn <ὅς> edd 12 <εἰς
 τὴν> Mue 13 σκηνῇ edd σκῇ E 15 κατέκλινεν L Cohn κατακλίνει E
 κατεκλίνει Di κατακλίνει vulg ἔωσεν Di 16 συν(εν)έβαλε Mue 17 προσελθόν-
 των Fe προσελθόντα E —τες Dii 19 <τοῦ> Κύρου Mue Fe Di 26 ἀφικόμενον
 edd —ως E 30 [ἄλλα] ο. [δπλα] Dü 33 ἀθυμία edd θυμία E

- δεῖσθαι αὐτοῦ περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ τεύξεσθαι· δεῖν δὲ αὐτὸν θεραπεύειν προθύμως ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον· καὶ ἐπειδὴν δέηται, δι' ἑτέρου τοῦτο ποιεῖν καὶ μὴ δι' αὐτοῦ. (22) καὶ ὁ μὲν ὠχαιο παρὰ βασιλέα καὶ τοῦ πιστοτάτου τῶν εὐνούχων ἔχρηζεν, ὅταν ἦι καιρός, αἰτήσασθαι αὐτῷ τὴν ἄφροδον παρὰ βασιλέως. ἐπεὶ δ' οὖν ποτε ἑώρα βασιλέα ἐν πολλῇ ὄντα παιδιᾷ τε καὶ μέθῃ νεύει τῷ εὐνούχῳ λέγειν βασιλεῖ ὅτι 'Κῦρος ὁ σὸς δοῦλος αἰτεῖται δοῦναι αὐτῷ ἃ πότε εὗξατο ἱερὰ ὑπὲρ σοῦ, ὅπως ἂν αὐτῷ εὐμενὴς εἴη, θῦσαι, καὶ ἅμα τὸν αὐτοῦ πατέρα ἀσθενῶς ἔχοντα θεραπεύσαι'. καὶ ὁ Ἀστυάγης καλέσας Κῦρον καὶ μειδιῶν δίδωσι αὐτῷ ἑ
- 10 μῆνας ὀρίσας, τῷ δὲ ἔκτωι ὅπως ἐπάνεισι διεκελεύσατο. (23) <ὁ δὲ Κῦρος> προσκυνήσας καθίστησιν ἀνθ' ἑαυτοῦ Τιριδᾶ(την) οἰνοχόον βασιλεῖ, ἔχρι αὐτὸς ἐπανίοι. καὶ ἐπὶ Οἰβάραν ἦλθε γεγηθώς. ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευσε παραχρῆμα τοὺς οἰκέτας συλλαβόντα ἀπαίρειν· καὶ (ἦν γὰρ αὐτὸς ἐπιμελητής) νύκτωρ πάντα εὐτρεπίζει, καὶ ἔωθεν εἰς Πέρσας ὁδοιπόρουν.
- 15 (24) ἡ δὲ τοῦ Βαβυλωνίου γυνή, ὅς τὸν ὄνειρον ἔφρασε Κύρῳ, προακηκουῖα ἄρα παρὰ τοῦ ἑαυτῆς ἀνδρός, ἡνίκα ἔζη, τὴν ὕπνιν, ἥτινα ἔφρασεν αὐτῷ ὁ Κῦρος, τελετήσαντος αὐτῇ τοῦ ἀνδρός συνοικοῦσα τῷ ἐκείνου ἀδελφῷ, ἐκείνης τῆς νυκτὸς συναναπανομένη ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅτι μέγας γενόμενος οἴχοιτο εἰς Πέρσας. ἡ δὲ αὐτῷ διηγέιτο τὸν ὄνειρον
- 20 καὶ τὴν τούτου κρίσιν, ὥσπερ ἤκουσε παρὰ τοῦ ἀνδρός, ὅτι βασιλεύσει Περσῶν. (25) ἔωθεν δὲ ὁ ἀνὴρ ἀτρέμας ἦκε παρὰ Ἀστυάγην, καὶ δι' εὐνούχου ἐρόμενος τὴν εἴσοδον πάντα ἀπήγγειλεν, ὡς ἀκούσειε παρὰ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς οἷα Κύρῳ ἐφράσθη ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος ἀνδρός θεολόγου πρὸς τὴν γενομένην ὕπνιν βασιλεύσει, καὶ τοῦδ' οὐνεκα ἄρα οἴχοιτο νῦν
- 25 εἰς Πέρσας· οὐ πάλαι δὲ καὶ αὐτὸς ταῦτα ἀκηκοέναι παρὰ τῆς γυναικὸς· ἕκαστά τε σαφῶς διηγῆσατο τοῦ τε δνείρου καὶ τῆς κρίσεως. ἐν πολλῇ δὲ συννοίᾳ γενόμενος Ἀστυάγης πυνθάνεται τοῦ Βαβυλωνίου, τί οὖν χρὴ ποιεῖν. καὶ ὅς ἔφη, κτείνειν αὐτὸν ἐπανελθόντα ὡς τάχιστα· 'μόνη γὰρ αὕτη ἀσφάλεια ἂν εἴη'. (26) καὶ ὁ Ἀστυάγης ἀποπεμφάμενος τὸν Βαβ-
- 30 λώνιον μᾶλλον τι ἐνεθυμῆτο τοὺς λόγους αὐτοῦ. εἰς ἐσπέραν δὲ πίνων ἐκάλεσε τὰς παλλακίδας ὀρηκσιρίδας οὔσας καὶ κιθαρισιρίδας. καὶ τις αὐτῶν αἰδοῦσα τοιαῦτ' ἔλεγεν· 'ὁ λέων τὸν κάπρον ὑποχείριον ἔχων μεθῆκεν εἰς τὰς λόχμας τὰς ἑαυτοῦ, ἐν αἷς κρείττων γενόμενος πολὺν πόνον αὐτῷ παρέξει, καὶ τελευτῶν ἀσθενέστερος ὢν τὸν ἰσχυρότερον χειρώσεται.' ταῦτα
- 35 αἰδούσης ἐνθύμια ποιεῖται Ἀστυάγης ὡς τείνοντα εἰς αὐτόν. παραχρῆμα

3—4 τοῦ πιστοτάτου edd τῷ —τω E	7 αἰτεῖται edd αἰτιάται E
9 μηδιῶν E	10 ἐπανίοι Mue ἐπανίηι Pic
edd ἀφ' E	Τιριδάτην edd τιριδά (zeilenende) E
15 ὅς edd ὡς E	22 ἐρόμενος Di ἐρόμενος E
σεως Mue χρηστός E	28 γὰρ Mue περ E
	33 ἑαυτοῦ edd ἑαυτῶν E
	14 ἔωθεν edd ἔσωθεν E
	24 ἐνεκα Mue
	26 κρί-

- δὴ πέμπει τ' ἱππεῖς ἐπὶ Κῦρον, οἷς ἐκέλευσεν αὐτὸν καλεῖν ὀπίσω· ἐὰν δὲ μὴ ἔπηται, τὴν κεφαλὴν ἀποτεμόντας φέρειν. (27) οἱ δὲ ὤχοντο, καὶ ἐπεὶ ἦγον παρὰ Κῦρον, ἔφρασαν τὰ παρ' Ἀστυάγου. κάκεινος, οἷα ἀγγίχουσ, εἶτε καὶ Οἰβάρα παραινούντος, εἶπεν· 'πῶς δ' οὐ μέλλω ἵνα καλοῦντός με τοῦ δεσπότου; ἀλλὰ νῦν δειπνήσατε, πρῶτ' δὲ χωρῶμεν παρ' αὐτόν.' οἱ δὲ ταῦτ' ἐπήμουν. ὁ δὲ περσικῶς ὅπτα κατακόψας ἱερεῖα πολλὰ καὶ βοῦς εἰστία τε τοὺς ἱππέας καὶ μεθύσκει· προαπέσταλτο δ' αὐτῷ ἄγγελος ἐπὶ τὸν πατέρα χιλίους ἱππεῖς κελεύων καὶ πεντακισχιλίους πεζοὺς ἐπὶ Ὑρβαν εὐερκῇ πόλιν πέμπειν πρὸ ὁδοῦ κειμένην, τοὺς δὲ ἄλλους Πέρσας ὀπλίζειν αὐτὸν τάχιστα, ὥς βασιλέως προστάτηντος· οὐ γὰρ ἐδήλωσε τὸν ὄντα λόγον. (28) μετὰ δὲ τὴν ἐστίασιν εἰς ἵπνον τετραμμένων τῶν ἱππέων αὐτὸς τε καὶ Οἰβάρας ὥς εἶχον ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀπελαύνουσι· καὶ ἦγον ἐπὶ τὴν Ὑρβαν ἔτι νυκτὸς οὔσης, καὶ ὀπλίζει ὁ Κῦρος τοὺς ἀνθρώπους καὶ συντάττει τοὺς παρὰ τοῦ πατρὸς ἦκοντας ὥς εἰς μάχην· καὶ αὐτὸς μὲν ἐν τῷ δεξιῷ ἵσταται, καὶ Οἰβάρας ἐν τῷ εὐωνύμῳ. (29) καὶ ὁ οἶνος ἀνῆκε τοὺς παρὰ Ἀστυάγου πρῶτ' οἰχομένους καὶ γνόντες Κῦρον διώκουσι. καὶ ἦγον ἐπὶ τὴν Ὑρβαν καὶ εὐρόντες ἐκτεταγμένον συμβάλλουσιν ὥς εἰς μάχην. ἔνθα δὴ πρῶτον πολλὴν ἀνδρείαν Κῦρος ἀποδειξάμενος σὺν τρισὶ Πέρσαις κτείνει περὶ σ καὶ ν ἱππεῖς· οἱ λοιποὶ δὲ φεύγουσι παρὰ βασιλέα καὶ πάντ' ἀπήγγειλαν. (30) καὶ ὅς παίσας τὸν μηρὸν εἶπεν· 'ὦ μοι ὥς πολλάκις γνοὺς ὅτι οὐ χρὴ κακὸς εὖ ποιεῖν ὅμως ἀλίσκομαι χρηστοῖς λόγοις, ὅς καὶ Κῦρον παραλαβὼν αἰπόλον κακόν, Μάρδον γένος, ὅλεθρον τηλικούτον ἐποίησα κατ' ἐμαντοῦ· ἀλλὰ καὶ νῦν οὐ χαιρήσει οἷς θέλει,' καὶ παραχρῆμα καλέσας τοὺς στρατηγούς ἀθροίζειν τὴν δύναμιν κελεύει. ὥς δὲ ἡθροίσθη εἰς ρ μὲν πεζῶν μυριάδας, εἴκοσιν δὲ ἱππέων, τρισχίλια δὲ ἄρματα, ἐλαύνει [δέ] ἐπὶ Πέρσας. (31) ἤδη δὲ ὦπλιστο κάκει ἡ στρατιὰ ὑπὸ Ἀτραδάτα πάντα εἰδότης· καὶ ἦσαν λ μὲν μυριάδες πελταστῶν, ε δὲ <ἱππέ>ων, ρ <δὲ> δρεπανηφόρα. ὥς δ' εἰς ἐν συνήλθε Κύρῳ ἡ δύναμις, παρήνευσε τούτοις (ζητεῖ ἐν τῷ Περὶ δημογοριῶν).
- (32) ἐκ τούτου αὐτὸς τε καὶ ὁ πατὴρ συνέταττον τὴν στρατιάν, καὶ Οἰβάραν ἀποφαινόμενοι στρατηγόν, ἄνδρα εὐβουλον καὶ δραστήριον, ὅς προκαταλαμβάνει μὲν τὰς στενοπόρους ὁδοὺς φυλακαῖς καὶ τὰ ὑψηλότα<τα> ὄρη, τὸν δὲ ὄχλον ἐκ τῶν ἀτειχίστων πόλεων εἰς τὰς εὐερκεῖς μετάγει,

7 βοῦς <δλους>? 9 εὐερκῇ (v. 33) Jac ἐτέραν E ἐταίραν o. ἐχρῶν Mue del Di 18 ἀνδρείαν edd ἀνδρεῖον E 19 τρισί: τοῖς? Mue 20 πάντ' Jac ταῦτ' E 21 οἶμοι vulg (p. 368, 17) 22—23 αἰπόλον κακόν Dii πολλῶν κακῶν E ἐξ αἰπόλων κακῶν Mue 23 ἐμαντοῦ edd —τόν E 24 θέλει edd θέλη E 26 [δέ] de Boor δὴ vulg 27 ἀτραδάτα E εἰδότης edd εἰδότες E 28 ἱππέων S² mg ... ὦν S¹ <δὲ> edd 29 τούτοις Fe τούτους E 32 ὑψηλότα<τα> edd

φρουρία δ' ἔνθα καιρὸς ἦν ἐντειχίζεται. (33) καὶ μετ' οὐ πολὺ Ἀστυάγης ἦκε σὺν τῷ στρατῷ καὶ τὰς ἐρήμους πόλεις κατέκαε. πρὸς τε Κῦρον καὶ Ἀραδάτην τὸν τούτου πατέρα πέμψας ἀγγέλους πολλὰ τε ἠπειλεί καὶ ὠνειδίξει τὴν πρόσθεν πτωχείαν, ἐκέλευε τε ὀπίσω παρ' αὐτὸν ἵεναι· δῆσειν
 5 γὰρ αὐτοὺς μόνον παχείαις πέδαις· 'εἰ δ' ἀλώσεσθε', ἔφη, 'κακοὶ κακῶς ἀπολείσθε'. Κῦρος δὲ ἀποκρίνεται· 'οὐκ ἄρα σύ γε, ὦ Ἀστυάγη, θεῶν δύναμιν ἠΐδεις, ὅς οὐκ οἶσθα ὑπ' ἐκείνων τοὺς αἰπόλους ἐποτρυνθέντας ἐπὶ τάδε τὰ πράγματα, οἷς ἐπόμεθα καὶ εἰς τέλος. καὶ σοὶ παραινοῦμεν, ὅτι ἡμᾶς καὶ αὐτὸς εὖ ποιεῖς θεῶν σοι ἐπὶ νοῦν ἀγόντων, ἀπάγειν τὴν
 10 δύναμιν καὶ Πέρσας ἑλευθέρους ἔαν κρείττους ὄντας Μήδων, ὥς μὴ τούτους δουλούμενος καὶ τῶν ἄλλων ἀποστερηθῇς'. ταῦτα μὲν ὁ ἄγγελος ἀπήγγειλεν Ἀστυάγῃ. (34) ὁ δὲ ὑπὸ ὀργῆς ἐξάγει τὴν στρατιὰν εἰς μάχην καὶ ἐκτάττει· αὐτὸς δὲ προεκάθητο ἀναβὰς δισμυρῖους ἔχων δορυφόρους περὶ αἰτόν. ἀντεπῆγχε δὲ Κῦρος, Ἀραδάτην μὲν ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι στήσας,
 15 Οἰβάραν δὲ ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἀρίστων Περσῶν ἐν μέσοις ἦν. ἔνθα δὴ δεινὴ μάχη γίνεται· καὶ πλείστους ἔκτεινε Κῦρός τε καὶ οἱ λοιποὶ Πέρσαι. σχετλιάζων δὲ ὁ Ἀστυάγης ἐπὶ τοῦ θρόνου εἶπεν· 'οἱ μοι τοὺς τερμινθοφάγους Πέρσας οἷα ἀριστεύουσι.' καὶ πέμψας ἠπειλεί τοῖς ἑαυτοῦ στρατηγοῖς, εἰ μὴ νικήσουσι τοὺς ἀντίους, οἷα πείδονται. (35) κά-
 20 μνοντες δὲ οἱ Πέρσαι ὑπὸ πλήθους πολεμίων ἄλλων ἐπ' ἄλλοις ἐπιόντων, κλιθέντες ἀναχωροῦσιν εἰς τὴν πόλιν, πρὸ ἧς ἐμάχοντο. εἰσεληλυθότα(ς) δὲ θαρρύνει Κῦρος καὶ Οἰβάρας, ὅτι πλείους αὐτοῖ τῶν πολεμίων ἔκτειναν, καὶ παραινοῦσι παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας εἰς Πασαργάδας (τὸ ὑψηλότατον ὕψος) ἀποπέμψαι, αὐτοὶ δὲ εἰς αὐριον <αὐθις> ἐπεξελθόντες τέλος ἐπι-
 25 θεῖναι τῇ νίκῃ. 'πρόκειται γὰρ ἀποθανεῖν πᾶσιν <ἢ νικήσασιν> ἢ ἡττηθεῖσι. βέλτιον οὖν μετὰ τοῦ νικᾶν, εἰ δέοι, παθεῖν τοῦτο, ἑλευθερώσαντας τὴν πατρίδα'. (36) ταῦτα εἰπόντος ὀργῇ καὶ μῖσος παρίσσιαται πᾶσιν ἐπὶ Μήδους, καὶ ἔωθεν ἀναπειδίσσαντες τὰς πύλας ἐπεξίσαιν ἰγουμενὸν Κῦρον καὶ Οἰβάρα. ὁ δ' Ἀραδάτης μετὰ τῶν γερόντων ἐρρύετο τὸ τεῖχος. ἀν-
 30 επίουσι δ' αὐτοῖς παμπληθεῖς Ἀστυάγου φάλαγγες σὺν ὀπλίταις τε καὶ ἵππεῦσι. τῶν δὲ μαχομένων ἰ μυριάδες ἐκπεριελθοῦσαι, καθότι ἔταξεν Ἀστυάγης, αἰροῦσι τὴν πόλιν καὶ Ἀραδάτην πολλὰ τραύματα ἔχοντα ἀναπέμπουσι ἐπὶ βασιλέα. γενναίως δὲ καὶ οἱ Κῦρον ἀγωνισάμενοι φεύγουσιν εἰς Πασαργάδας. ἐνθ' αὐτοῖς τέκνα καὶ γυναῖκα ἦν. (37) Ἀστυάγης δ', ἐπεὶ
 35 αὐτῷ ἦχθη ὁ Κῦρον πατήρ, ἔφη· 'οὗτος σὺ δὴ μοι ἀγαθὸς σατράπης, ὃν

2 πρὸς δὲ? 6 ἀπολείσθε edd —θαι E 7 οἶσθα edd —ας E
 9 ἐποίεις Mue ποιεῖς E 15 δὲ Mue τε E 18 ἐρεβινθοφάγους A Nauck;
 s. Dindorf Thes VII 2038 B 21 εἰσεληλυθότα(ς) edd 23—24 (καὶ) τὸ ὅ. δ. Fe
 24 <αὐθις> Jac 25—26 <ἢ νικ.> ἢ ἡτ. Dū ἦν ἡττηθῶσι Mue ἂν ἡττηθεῖσι Fe
 [ἦ] de Boor 33 βασιλέα Mue βασιλεία E 35 <ὁ> ἀγαθός?

ἐγὼ ἐτίμησα, τοιαύτης χάριτας σὺν τῷ υἱεὶ ἀπεδώκατε. καὶ ὁ γέρων
 ἐκπνέων ἦδη· ὅτε οἶδ' ἔφη ὦ δέσποτα, ὅστις θεῶν τήνδε τὴν μαρίαν
 ἐφώρμησε τῷ ἐμῷ παιδί· σὺ δὲ μὴ με αἰκίζουσ· ταχὺ γὰρ ὧδ' ἔχων ἀπο-
 πνεύσομαι σοι· καὶ ὅς ὠκτείρειν αὐτὸν καὶ εἶπεν· τοιγαροῦν σε ἐγὼ
 5 οὐδὲν αἰκίζομαι· οἶδα γὰρ ὅτι, εἴ σοι ὁ υἱὸς ἐπέισθη, οὐκ ἂν ταῦτα
 ἔπραξεν. ἀλλὰ καὶ θάπτειν σε κελεύω οὐκ ὄντα ἐκείνῳ ὁμογνώμονα
 τῆσδε τῆς μαρίας· (38) τοῦτον μὲν οὖν ταχὺ ἀποθανόντα θάπτουσι
 καλῶς τε καὶ εὖ, Ἀστυάγης δ' ἐπὶ Πασαργάδας ἦι διὰ στενῶν ὁδῶν.
 ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν λισσάδες πέτραι καὶ ὕψος διερωγὸς ὑψηλὸν ἦν· διὰ
 10 μέσου δὲ διεξιέναι τὰς ἐμβολὰς Οἰβάρας ἐφύλαττε μυρίοις ὀπλίταις· καὶ ἦν
 ἀνέλπιστον διελθεῖν. (39) ἃ δὲ γινούσ' Ἀστυάγης ἐκπεριελθεῖν ἐκέλευσε
 τὸ ὕψος δέκα μυριάσι ἐν κύκλῳ, εἰς ὃ εὐρόντες ἄνοδον ἀνέρπουσι καὶ τῶν
 ἄκρων κρατοῦσιν. Οἰβάρας δὲ καὶ Κῦρος σὺν τῷ πλήθει παντὶ νύκτωρ
 φεύγουσιν εἰς ἄλλο ὕψος χθαιμαλιώτερον τοῦ προτέρου. (40) εἶπετο δ' ἡ
 15 Ἀστυάγῳ στρατιὰ κατ' ἔχνος διώκουσα ἦδη μεταξὺ τῶν ὁρῶν· ἐπήκει
 δὴ τοῦντεῦθεν ἡ Ἀστυάγου στρατιὰ καὶ ἐμάχετο πρὸς τὸ ὕψος ἀνιούσα
 μάλα εὐψύχως. κορυφαῖοι δὲ πάντῃ καὶ ὀρυμῶνες ἀγριέλαιοι τε συνεχεῖς
 ἦσαν. γενναιότερον δ' ἔτι οἱ Πέρσαι ἐμάχοντο, ἔνθεν Κύρου ἐξορμῶντος,
 ἔνθεν Οἰβάρα, ὅς αὐτοὺς ἀνεμίμησθε παίδων τε καὶ γυναικῶν καὶ
 20 πατέρων γερόντων καὶ μητέρων, οὓς αἰσχρὸν εἶναι προσέσθαι Μῆδοις
 κατατέμνειν τε καὶ αἰκίζεσθαι. ὧν ἀκούοντες ἐρρώσθησαν καὶ σὺν ἀλα-
 λαγμῷ κατιόντες χερμασί τε ἀπλέτοις βάλλοντες ἀπορταί βελῶν κατα-
 ράσσουσιν ἐκ τοῦ ὕψους τοὺς πολεμίους. (41) καὶ πῶς Κῦρος ἦκεν ἐπὶ τὸ
 πατρῷον οἶκημα αὐτοῦ, ἔνθα αἰπολῶν, ὅτε μικρὸς ἦν, ἠγλίζετο, καὶ ἐν
 25 αὐτῷ ἔθυσεν ἄλευρα πυρῶν καὶ κυπαρίττον ἕλην δάφνην τε ὑποθεῖς καὶ
 πῦρ ἐκτρίψας, ὥς ἂν κεκηκῶς τε καὶ ἀπόρως ἔχων. εὐθύς δ' ἐκ δεξιᾶς
 ἡσπραψέ τε καὶ ἐβρόντησεν (Κῦρος δὲ προσεκύνησεν), οἰωνοὶ τε αἰοιοὶ ἐπὶ
 τῷ οἰκήματι αὐτῷ ἐξόμενοι προύφαινον ὥς εἰς Πασαργάδας ἀφίκοιτο.
 (42) ἐκ τούτου δειπνοποιησάμενοι ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὕρει· καὶ τῇ ὅστε-
 30 ραίαι τοῖς οἰωνοῖς πίσυνοὶ ἐπικαταβαίνουσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἀνέρ-
 ποντας ἦδη εἰς τὸ ὕψος· καὶ ἐπὶ πολὺ ἐμάχοντο ἀνδρείως. Ἀστυάγης δὲ
 πεντακισμυρίους ἐπὶ τὸ ὕψος ἔστησε καὶ ἐκέλευσε τοὺς κατορρωδοῦντας τὴν
 ἀνάβασιν ἢ φεύγοντας κάτω παρὰ σφῶν ἀποκτείνειν. ἀνάγκη οὖν ἐχόμενοι
 Μῆδοί τε καὶ οἱ σύμμαχοι ἀνήμεσαν ἐπὶ τοὺς Πέρσας. (43) ἔνθα δὲ
 35 κάμνοντες ὑπὸ τοῦ πλήθους οἱ Πέρσαι ἐφρευγον ἐπ' ἄκρον τὸ ὕψος, ἵνα

3 ἐφώρμης edd — ισε E 6 κελεύσω Di ἐκείνῳ edd ἐκείνον E 7 ἀπο-
 θανόντα edd — των E 9 (τὸ) ὕψος δ. (καὶ) ὁ. Mue 10 διεξιέναι Dū (μηδένα)
 διεξιέναι Pic 11 ἐκέλευσε Mue — εσε E 15 ἀστυάγῳ E 25 πυρῶν Di
 εὐρῶν E κυπαρίττον E 28 ἐξόμενοι edd ἐξ— E προύφαινον ὥς Mue
 προουφαινοντο καὶ E προουφαινοντο καὶ — ἀφίκοιτο Fe

αὐτοῖς αἱ γυναῖκες ἦσαν. αἱ δὲ ἀνασυνάμεναι ἐβόων· 'ποῦ φέρεσθε, ὦ κάκιστοι; ἢ ἄχρι ἂν εἰσδύητε ἔνθεν γεγέννησθε;' διὰ τοῦτο ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ἐπειδὴν εἰς Πασαργάδας ἀφίκεται, χρυσὸν δωρεῖται ταῖς Περσίσι γυναῖξιν καὶ διανέμει ἐκάστη εἰς λόγον δραχμῶν εἴκοσιν Ἀπτικῶν. (44) οἱ δὲ Πέρσαι κατασχευόμενοι ἐφ' οἷς εἶδον καὶ ἤκουσαν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ μιᾷ ὁρμῇ ἐπιδραμόντες ἐξωθοῦσιν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ὄρους καὶ κτείνουσιν οὐκ ἐλάττους ἐξακισμυρίων. οὐ μὴν Ἀστυάγης ἀρίστατο τῆς πολιορκίας.

(ζήτει ἐν τῷ Περί ἀνδραγαθημάτων καὶ στρατηγημάτων.)

10 (45) πολλῶν δὲ ἀναμεταξὺ γενομένων Κῦρος εἰς τὴν σκηνὴν παρελθὼν καθίζει εἰς τὸν τοῦ Ἀστυάγου θρόνον καὶ τὸ σκήπτρον αὐτοῦ λαμβάνει. ἐπευφρήμυσαν δὲ Πέρσαι, καὶ Οἰβάρας αὐτῷ τὴν κίδαριν ἐπιτίθησιν εἰπὼν· 'ἀξιώτερος σὺ γε εἰ Ἀστυάγου φορεῖν θεοῦ σοι διδόντος δι' ἀρετὴν, καὶ Πέρσαι Μήδων βασιλεύειν'. τὰ τε χρήματα πάντα εἰς Πασαργάδας ἀπεκρίμιζον
15 ἐφεστῶτος Οἰβάρα καὶ ἐπιμελητὰς καταστήσαντος. ἅπλετα δ' ἦν καὶ ὁ οἱ Πέρσαι κατὰ σκηνὰς τρεπόμενοι τὰς ἰδιωτικὰς ὠφελοῦν(το). (46) καὶ μετ' οὐ πολὺ φήμη πάντῃ διήγγειλεν τὴν Ἀστυάγου φυγὴν τε καὶ ἦτταν, ὥς τε ὑπὸ θεῶν του ἀφήρηται τὸ κράτος. καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀρίστατο καὶ τὰ ἔθνη. πρῶτος δ' Ἰρκανῶν ἄρχων Ἀρτασύρας ἔχε ἑμυριάδας ἄγων
20 στρατίας Κύρῳ καὶ προσεκίνησεν εἰπεῖ τε ἐτοίμῃν εἶναι καὶ ἄλλην πολὺν πλείω, ἢ ἂν κελύη· μετὰ δὲ ὅς τε Παρθναῖος καὶ Σάκης καὶ Βάκτριος καὶ οἱ ἐφεξῆς ἅπαντες, ὥστε σπουδὴν εἶναι ἐκάστου τὸν ἕτερον φθῆναι θέλοντος, εἰς ὃ Ἀστυάγης μετ' ὀλίγων ὑπολειφθεὶς, ἐπάξαντος μετ' οὐ πολὺ Κύρου καὶ ἐκ τοῦ ῥαίστου μάχῃ κρατήσαντος, αἰχμάλωτος ἐπ' αὐτὸν ἄγεται.

25 67 (67) EXC. DE VIRTUT. I 345, 14: ὅτι Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἦν φιλοσοφίας, εἰ καὶ τις ἄλλος, ἔμπειρος, ἦν τινα παρὰ τοῖς μάχοις ἐπαιδευμένη. δικαιοσύνην τε καὶ ἀλήθειαν ἐδιδάχθη κατὰ δὴ τινὰ πατρίους νόμους καθεστῶτας Περσῶν τοῖς ἀρίστοις. (2) ὃς καὶ μετεπέμψατο Σίβυλλαν ἐξ Ἑφέσου τὴν Ἡροφίλαν καλουμένην χρησμοειδόν.

30 68 (68) — — I 345, 19: ὅτι ὁ Κῦρος δικταίρε Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν. (2) καὶ οἱ Πέρσαι μεγάλην ἔνησαν πυρὰν Κροίσῳ ὑπὸ τινα ὑψηλὸν τόπον, ἀφ' οὗ ἐμελλόν θεάσασθαι τὰ γινόμενα. καὶ μετὰ ταῦτα Κῦρος ἐξήλυνεν ἐκ τῶν βασιλείων, καὶ ἡ δύναμις παρῆν ἅπασα πολὺς τε ὄμιλος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων. (3) ὀλίγον
35 δ' ὕστερον θεράποντες ἴγον Κροῖσον δεσμιώτην καὶ Λυδῶν δις ἑπτὰ, ὥς

12 οἰαβάρας E

ροδντο ο. ὀφείλοντο Di
de Boor; s. p. 375, 34
ἦν Suid

13 Πέρσαι Jac Πέρσας E

19 δ' <δ> Mue
25—28 (ἀρίστοις): Suid s. Κῦρος gl. 2

16 ὠφελοῦν(το) Fe ὠφρη-

π
24 ἄγεται. λοι. E (man. 1) λείπει
26 ἔμπειρος

δὲ ἐθεάσαντο Ἀνδοί, πάντες οἰμωγῇ καὶ στόνῳ ἀνέκλυσαν καὶ ἐπληξαν
 τὰς κεφαλὰς. τοσοῦτος δ' ἐκ τοῦ ὁμίλου κωκυτὸς ἀνδρῶν ὁμοῦ καὶ γυναικῶν
 μετὰ δακρύων καὶ βοῆς ἐξερράγη, ὅπόσος οὐδὲ ἀλικομένης τῆς πόλεως.
 τότε δὴ τις ἂν καὶ τὴν τύχην ὠικτιρεῖν καὶ Κροῖσον ἐθαύμασε τῆς πρὸς
 5 τῶν ἀρχομένων φιλίας. ὥσπερ γὰρ πατέρα ἐωρακότες οἱ μὲν τὰς ἐσθῆτας
 κατερρήγνυντο, οἱ δὲ τὰς κόμας ἔτιλλον· γυναικῶν δὲ ἡγεῖτο πληθὺς μυρία
 μετὰ κόμμοι καὶ ὀλοολυγῆς. αὐτὸς δὲ ἄδακρυς προσήει καὶ στυφρωπός.
 (4) ὁ δὲ Κῦρος ταῦτ' ὁρῶν γινόμενα οὐκ ἐκώλυε, βουλόμενος καὶ τοὺς
 Πέρσας οἰκτόν τινα λαβεῖν αὐτοῦ. ὥς δὲ προϊὼν κατ' αὐτὸν γίνεταί ὁ
 10 Κροῖσος, ἐφθέγγατο μεγάλῃ τῇ φωνῇ δεόμενος τὸν νίδον ἀχθῆναι οἱ, ὃς
 οὐκέτι ἐπεπῆρωτο τὴν φωνήν, ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἐφθέγγατο· ἦν δὲ καὶ
 τᾶλλα ἔμφρων. καὶ ὁ Κῦρος ἄγειν ἐκέλευσε τὸν νεανίσκον. καὶ μετ' οὐ
 πολὺ ἦγετο ἐπομένων αὐτῷ πολλῶν ἡλίκων. (5) Θεασάμενος δὲ αὐτὸν ὁ
 15 Κροῖσος οὐκέθ' ὁ αὐτὸς ἦν, ἀλλὰ τότε πρῶτον ἐδάκρυσεν. ὁ δὲ μετὰ
 κλανθμοῦ καὶ βοῆς προσπεσὼν πρὸς τὸν Κροῖσον 'οἴμοι, πάτερ' ἔφη 'ἢ σὶ
 εὐσέβεια. πότε δ' ἡμῖν οἱ Θεοὶ βοηθήσουσιν;' ἀποβλέψας δ' εἰς τοὺς
 Πέρσας 'ἄγεθ', ἱκετεύω, κάμ' ἔφη 'καὶ στυμπερήσατε· καγὼ γὰρ ὑμῶν
 πολέμιός εἰμι οὐχ ἱππὶον ἢ ὁ πατήρ.' καὶ ὁ Κροῖσος 'οὐκ ὀρθῶς λέγεις' ἔφη,
 20 'μόνος γὰρ ἐγὼ τὸν πόλεμον ἐξήνεγκα, ὑμῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων Ἀνδῶν
 οὐδείς· ἐμὲ χορὴ καὶ τὴν τιμωρίαν ὑποσχέιν.' (6) ἔμφρὸς δὲ τῷ πατρὶ ὁ
 νεανίσκος οὐκέτ' ἀρίστατο, ἀλλ' ὀδυρόμενος οἴκτου πάντα ἐνέπλησεν, ἀφιεὶς
 καὶ ἑαυτὸν ἄγειν ἐπὶ τὴν πυρὰν. 'οὐ γάρ' ἔφη 'λελείψομαι τῆς σῆς μοίρας,
 ὦ πάτερ. εἰ δὲ νῦν με οὐκ ἔασουσιν ἀλλὰ προσδέχου με ταχύ. τίς ἔτι
 25 μοι τοῦ βίου ἐλπίς; ὃς ἐξ ὅτου περ ἔφην, αἰεὶ μὲν σοὶ λυπηρὸς ἦν, αἰεὶ δ'
 ἔμαυτῶι· ἐδτυχοῦντα μὲν ἐκτρεπόμενος ἵπ' αἰδοῦς διὰ τὴν τότε μοὶ προσ-
 οὔσαν ἀφωρίαν τε καὶ λώβην· ἐπεὶ δ' ἰρξάμεθα δυσινχεῖν, τότε πρῶτον
 φωνὴν ἀφῆκα, καί μ' εἰς τοῦτο μόνον ἤρθρωσαν οἱ Θεοί, ὅπως ἂν ὀδυ-
 ρωμαι τὰς ἡμετέρας τύχας.' ὁ δὲ πατήρ ἔφη 'μὴ παντάπασιν, ὦ παῖ,
 30 σεαυτὸν ἀπογνώις νέος ὢν καὶ πολλοῦ σοὶ ἔτι ὄντος τοῦ λοιποῦ βίου,
 ὅπου γε κάμοι λείπεται τις ἐλπίς ὅμως καὶ οὐπω τὰκ Θεοῦ ἀπέγγων.'
 (7) ἅμια δὲ ταῦτα λέγοντι προσήεσαν πολλαὶ δὴ τινες θεράπαινοι κομί-
 ζουσαι ἐσθῆτας πολυτελεῖς καὶ ἄλλον παμπληθῆ κόσμον, ὃν ἔπεμψαν συγ-
 χатаκαησόμενον αἱ τῶν Ἀνδῶν γυναῖκες. ὁ δὲ τὸν νίδον ἀσπασάμενος καὶ
 35 τὰς χεῖρας ἀνασχὼν 'ὦναξ Ἀπολλὼν καὶ Θεοὶ πάντες', εἶπεν, 'οὕστινας ὁ
 πατήρ ἐτίμησεν, ἔλθετε νῦν γε ἡμῖν βοηθοί, καὶ μὴ συναπόληται Κροῖσω

4—5 πρὸς (παρὰ Va) τῶν ἀρχομένων Bremi πρὸς τοὺς ἀρχομένους E 6—7 γυναικῶν — ὀλοολυγῆς Suid. s. κομμός 9 γίνεταί Va γί E 10 οἱ Va οἶαν E 16 βοηθήσουσιν Va — ωσιν E 20 ἔμφρὸς Di ἐμφρὺς E 21 ἐφίεις Orelli 23 με Cor μοι E 24 ἔφην Va ἔφην E 36 συναπόληται Bremi συναπόλλνται E

πᾶσα ἀνθρώπων εὐσέβεια· ταῦτα εἰπόντα μόλις ἀπῆγον οἱ φίλοι βιαζόμενον εἰς τὴν πυρὰν αὐτὸν συνεμβάλειν. (8) Κροίσου δ' ἐπιβαίνοντος αὐτῇ ἡ Σιβύλλα ὤφθη ἀπὸ τινος ὑψηλοῦ χωρίου καταβαίνουσα, ἵνα καὶ αὐτὴ ἴδῃ τὰ γινόμενα. ταχὺ δὲ θροῦς διήλθε διὰ τοῦ ὁμίλου, ὅτι ἡ⁵ χρησμιωιδὸς ἦκει, καὶ ἐν προσδοκίᾳ πάντες ἐγένοντο, εἴ τι πρὸς τὰ παρόντα θειάσειε. καὶ μετ' οὐ πολὺ ἔντονόν τι φθεγξαμένη βοᾷ·

ᾠ μέλειοι, τί σπεύδεθ' ἅ μὴ θέμις; οὐ γὰρ ἔασει
Ζεὺς ὑπατος Φοῖβός τε καὶ ὁ κλυτὸς Ἀμφιάρα(ος).
ἀλλὰ γ' ἐμῶν ἐπέων πείθεσθ' ἀπενδέσει χρησιμοῖς,
μὴ κακὸν οἶτον ὀλοισθε παρὲκ θεοῦ ἀφραίνοντες·

(9) Κῦρος δ' ἀκούσας ἐκέλευσε τὸν χρησμὸν διενεγκεῖν τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐξευλασθῆτεν ἀμαρτάνειν. οἱ δὲ δι' ὑποψίας γίνονται ὡς κατεσκευασμένης, ἵνα σώζοιτο Κροῖσος. ὁ δ' ἤδη ἐπὶ τῆς πυρᾶς καθῆτο, καὶ σὺν αὐτῷ δις ἐπὶ Ἀνδῶν, ἐν κύκλῳ δὲ Πέρσαι δαΐδας ἔχοντες ἦπτον. σιωπῆς δὲ¹⁵ γενομένης, στενάξας μέγα εἰς τρεῖς ἀνακαλεῖται πάλιν Σόλωνα. καὶ ὁ Κῦρος ἀκούσας ἐδάκρυσεν, ἐννοηθεὶς ὅτι νεμεσητὰ δρᾷ βιασθεὶς ὑπὸ Περσῶν, βασιλέα οὐδὲν ἐλάττονα αὐτοῦ τὴν τύχην ἐμπιπράς. συνέκχυντο δ' ἤδη καὶ Πέρσαι τὰ μὲν ἐπὶ Κροίσῳ, τὰ δὲ ἐπὶ τῷ σφετέρῳ βασιλεῖ ὀρῶντες ἀχθόμενον ἐπὶ τούτοις, καὶ ἐκέλευον σώζειν Κροῖσον. (10) ταχὺ δὲ Κῦρος²⁰ πέμψας τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἐκέλευσε τὴν πυρὰν σφεννύειν. ἡ δ' ἤμειτο, καὶ οὐκέθ' οἶόντ' ἦν ἐξημιμένην ἐν κύκλῳ προσιέναι τινα. φασὶ δὲ Κροῖσον ἐμβλέψαντα εἰς τὸν οὐρανὸν εὔξασθαι τῷ Ἀπόλλωνι ἀρῆξαι οἱ, ὁπότε καὶ οἱ ἐχθροὶ σώζωιν αὐτὸν ἐθέλοντες οὐ δύναιντο. χειμῶν δ' ἔτυχε τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην ἐξ ἡοῦς, οὐ μὴν δετός γε. Κροίσου δ' ἐδξαμένου ζοφεροῦς²⁵ ἐξαίφνης ἀῆρ συνέδραμε νεφρούμενος [οὐ] πάντοθεν, βρονταὶ τε γίνονται καὶ ἀστραπαὶ συνεχεῖς, τοσοῦτός τε κατερράγη ὑετός, ὥστε μὴ μόνον τὴν πυρὰν σφεννῆναι, (ἀλλὰ) καὶ τοὺς ἀνθρώπους μόλις ἀντέχειν. (11) Κροίσῳ μὲν οὖν ταχὺ στέγασμα πορφυροῦν ὑπερέτειναν· τοῖς δὲ ἀνθρώποις τὰ μὲν ὑπὸ ζόφον καὶ λαίλαπος ταραττομένοις τὰ δὲ ὑπὸ ἀστραπῶν (καὶ)³⁰ καταπατουμένοις ὑπὸ τῶν ὕπνων, τραχυνομένων πρὸς τὸν ψόφον τῶν βροντῶν, δειμάτα δαιμόνια ἐνέπιπτεν, καὶ οἱ τε τῆς Σιβύλλης χρησμοὶ τὰ τε Ζωροάστρου λόγια ἐσήμει. Κροῖσον μὲν οὖν ἐβόων ἔτι μᾶλλον ἢ πάλαι σώζειν· αὐτοὶ δὲ καταπίπτοντες εἰς γῆν προσεκύνουν, εὐμένειαν παρὰ τοῦ θεοῦ αἰτούμενοι. (12) φασὶ δέ τινες, Θαλῆν προοιδόμενον ἐκ τινων σημείων

4 αὐτῇ Va αὐτῇ E 8 Ἀμφιάρα(ος) (zeilenende) Va 9 ἀλλὰ γ' ἐμῶν E ἀλλ' ἄγ' A Nauck 10 οἶτον — ἀφραίνοντες Va οἱ τὸν — ἀφρέοντες E 13 καθῆστο Va
15 πάλιν: τὸν Cor πάλιν (καὶ) πάλιν Mue 17 ἐμπιπράς Di 20 ἀμφ' Va ἀφ' E
21 ἐξημιμένη Cor 24 ἐξ ἡοῦς: ἐξαίστος Cor 25 [οὐ] Cor ἀπανταχόθεν B-W
27 (ἀλλὰ) Va ἀνθρώπους Va οὐνοῦς E 29 (καὶ) Cor 32 Ζωροάστρου Va
ζωροιάστρου E

ὄμβρον γενησόμενον κ(ελεῦσ)αι ἀναμένειν τὴν ὥραν ἐκείνην. τόν γε μὴν
 Ζωροάστρην Πέρσαι ἀπ' ἐκείνου διεῖπαν μῆτε νεκροὺς καίειν μῆτ' ἄλλως
 μαιίνειν πῦρ, καὶ πάλαι τοῦτο καθεστὼς τὸ νόμιμον τότε βεβαιωσάμενοι.
 (13) Κῦρος δ' εἰς τὰ βασιλεία Κροῖσον ἄγων παρεκάλει τε καὶ ἐφιλοφρο-
 5 νεῖτο πειθόμενος εἶναι θεοσεβέστατον, ἐκέλευε τε, εἴ τι βούλεται οἱ γε-
 νῆσθαι, μὴ ὀκνεῖν ἀλλ' αἰτεῖσθαι. ὁ δὲ εἶπεν· ὦ δέσποτα, ἐπεὶ μέ σοι
 θεοὶ ἔδωσαν σὺ τε χρηστὰ ἐπαγγέλλεις, αἰτοῦμαι σε δοῦναι μοι πέμψαι
 Πυθοῖδε τὰς πέδας τάσδε, καὶ τὸν θεὸν ἑρέσθαι, τί παθὼν ἐξηπάτα με
 τοῖς χρησιμοῖς ἐπάρας στραιεύειν ἐπὶ σὲ ὡς περιεσόμενον, ἐξ ὅτου αὐτῶι
 10 τάδε ἀκροθίνια πέμπω (δείξας τὰς πέδας) καὶ τί δήποτε ἀμνημονοῦσιν
 χάριτος οἱ τῶν Ἑλλήνων θεοί. Κῦρος δὲ γελάσας καὶ τάδε ἔφη δώσειν
 καὶ ἄλλων οὐκ ἀτυχήσειν αὐτὸν μειζόνων. (14) Κῦρος δὲ ὀλίγου χρόνου
 φίλον ἐπεποίητο Κροῖσον ἐξῴων τε ἐκ Σάρδεων ἀπέδωκε παιδας καὶ
 γυναικας καὶ σὺν αὐτῶι ἀπήγετο. φασὶ δὲ τινες καὶ ἐπιτρέψαι ἂν αὐτῶι
 15 τὴν πόλιν, εἰ μὴ ὥριετο νεωτεριεῖν.

69 (69) EXC. DE VIRTUT. I 349, 9 (= DION. HAL. AR I 82, 3ff.): ἐν οἷ δὲ οὗτοι
 περὶ ταῦτα ἦσαν, ὁ Φαιστύλος ἀπάγεται πρὸς Ἀμόλιον. δεδοικὼς γάρ, μὴ οὐ πιστὰ
 δόξῃ τῶι Νεμέτορι λέγειν ὁ Ῥωμύλος ἀνευ σημείων ἐμφανῶν μεγάλου πράγματος
 20 μνηύτης γενόμενος, τὸ γνώρισμα τῆς ἐκθέσεως τῶν βροφῶν τὴν σκάφην ἀναλαβὼν
 ὀλίγον ὕστερον ἐδίωκεν εἰς τὴν πόλιν. (4) διερχόμενον δ' αὐτὸν τὰς πύλας ταραχῶδώς
 πᾶν καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμενον μηδενὶ ποιῆσαι καταφανὲς τὸ φερόμενον, τῶν
 φυλάκων τις καταμαθὼν (ἦν δὲ πολεμίων ἐφόδον δέος, καὶ τὰς πύλας οἱ μάλιστα
 πεπιστευμένοι παρὰ τοῦ βασιλέως ἐφρούρου) συλλαμβάνει δὴ καὶ τὸ κρυπτόν ὃ τι
 25 δῆποτ' ἦν καταμαθεῖν ἀξίων ἀποκαλύπτει βίαι τὴν περιβολὴν. ὥς δὲ τὴν σκάφην
 ἐθέασατο καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔμαθεν ἀπορούμενον, ἤξεν λέγειν, τίς ἡ ταραχὴ καὶ τί
 τὸ βούλημα τοῦ μὴ φανερώς εἰσφέρειν σκευὸς (οὐδὲν) δεόμενον ἀπορρήτου φορᾶς.
 (5) ἐν δὲ τούτῳ πλείους τῶν φυλάκων συνέρχον· καὶ τις αὐτῶν γνωρίζει τὴν σκάφην,
 αὐτὸς ἐν ἐκείνῃ τὰ παιδία κομίσας ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ φράζει πρὸς τοὺς παρόντας.
 οἱ δὲ συλλαβόντες τὸν Φαιστύλον ἄγουσιν ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα καὶ διηγοῦνται τὰ
 30 γενόμενα. (6) Ἀμόλιος δὲ ἀπειλήμ βασιάνων καταπληξάμενος τὸν ἄνθρωπον εἰ μὴ
 λέξῃ τὰς ἀληθείας ἐκὼν, πρῶτον μὲν εἰ ζῶσιν οἱ παῖδες ἦρετο· ὥς δὲ ταῦτ' ἔμαθεν,
 τῆς σωτηρίας αὐτοῖς δοτις ὁ τρόπος ἐγένετο. διηγησαμένου δὲ αὐτοῦ πάντα ὡς
 ἐπράχθη, ἄγε δὴ φησὶν ὁ βασιλεὺς, ἔπειδὴ ταῦτα ἀληθεύσας ἔχεις, φράσον, ὅπου
 νῦν ἂν εὔρεθεῖεν· οὐ γὰρ ἔτι δικαιοὶ εἰσιν ἐν βουκόλοις καὶ ἀδόξοι βίῳ ζῆν, ἔμοιγε
 ὄντες συγγενεῖς, ἄλλως τε καὶ θεῶν προνοίαι σωζόμενοι. (83, 1) Φαιστύλος δὲ

1 κελῶσαι Orelli καὶ E 2 Ζωροάστρην <αἰδούμενοι> Va 'Zoroastris vero
 dictum illud ex hoc Persae celebrare coeperunt' H Grotius; danaoh τό γε μὴν
 Ζωροάστρου Bremsi Πέρσαι — <ἔτι μᾶλλον ἐτίμησαν> διεῖπαν(τα)? 3 κα-
 θεστὸς Di 9 ἐπὶ σὲ Va ἔπεισεν E 10 ἀμνημονοῦσιν Va —σαν E 17 Ἀμόλιον
 Di(on. Hal.) αἰμίλιον E 18 Ῥωμύλος Sylburg Φαιστύλος E Di 21 φερόμενον
 Gelenius Sylburg λεγόμενον E Di 23 πιστευόμενοι Di δὴ E τε Di 26 εἰσφέρειν
 E Di A ἐκφέρειν Di rell <οὐδὲν> Di 28 κομίσας Di γνωρίσας E 31 λέξοι Di
 τὰς Di τῆς E τὰ τῆς Va ἦρετο Di εἶρετο P τοῦτ' Di 32 ὥς: ὅσα Di B
 34 ἀδοξον βίον Usener [καί] ἀδοξον βίον?

τῆς ἀλόγου πρᾶότητος ὑποψία κινηθεῖς μὴ φρονεῖν αὐτὸν ὁμοία τοῖς λόγοις, ἀποκρίνεται ὥδε· 'οἱ μὲν παῖδες εἰσιν ἐν τοῖς ὄρεσι βουκολοῦντες, ὅσπερ ἐκείνων βίος. ἐγὼ δ' ἐπέμψην παρ' αὐτῶν τῇ μητρὶ δηλώσω, ἐν αἷς εἰσι τόχαις. ταύτην δὲ παρὰ σοὶ φυλάττεσθαι ἀκούων, δεήσεσθαι τῆς σῆς θυγατρὸς ἔμελλον, ἵνα με πρὸς αὐτὴν ἀγάγοι. τὴν δὲ σκάφην ἔφερον, ἵν' ἔχω δεικνύναι τεκμήριον ἔμφανές ἅμα τοῖς λόγοις. νῦν οὖν ἐπεὶ δέδοκται (σοι) τοὺς νεανίσκους δεῦρο κομίσαι χαίρω τε καὶ πέμψων οὐσίνας βούλει σὺν ἐμοί· δείξω μὲν οὖν τοῖς ἐλθοῦσι τοὺς παῖδας, φράσουσι δ' αὐτοῖς ἐκεῖνοι τὰ παρὰ σοῦ.' (2) ὁ μὲν δὴ ταῦτ' ἔλεγεν, ἀναβολὴν εὐρέσθαι βουλόμενος τοῖς παισὶ τοῦ θανάτου καὶ ἅμα αὐτὸς ἀποδράσεσθαι τοὺς ἄγοντας, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὄρεσι γένηται, ἐλπίσας. Ἀμόλιος δὲ τοῖς πιστοτάτοις τῶν φίλων ἐπιστείλας κρύφα, οὓς ἂν ὁ σφοδρὸς αὐτοῖς δείξει συλλαβόντας ὡς αὐτὸν ἄγειν, ἀποστέλλει διὰ ταχέων. ταῦτα (δὲ) διαπραξάμενος αὐτίκα γνώμην ἐποιεῖτο καλέσας τὸν ἀδελφὸν ἐν φυλάκῃ ἀδόσμοι ἔχειν, ἕως ἂν εὖ θῇται τὰ παρόντα, καὶ αὐτὸν ὡς ἐπ' ἄλλωι δὴ τινι ἐκάλει. (3) ὁ δὲ ἀποσταλεὶς ἄγγελος εὐνοίαι τε τοῦ κινδυνεύοντος καὶ ἐλέωι τῆς τύχης ἐπιστρέφας κατήγορος γίνεται Νεμέτορι τῆς Ἀμόλιου γνώμης. ὁ δὲ τοῖς παισὶ δηλώσας τὸν κατειληφέναι κίνδυνον αὐτοῦς καὶ παρακλεισάμενος ἄνδρας ἀγαθοὺς γενέσθαι, παρῇν ἄγων ὥπλισμένους ἐπὶ τὰ βασίλεια, τῶν τε ἄλλων πέλαιτων καὶ ἐταίρων καὶ θεραπειᾶς πιστῆς χεῖρα οὐκ ὀλίγην. ἤκον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν συνελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἐκλιπόντες τὴν ἀγορὰν, ἔχοντες ὑπὸ ταῖς περιβολαῖς ξίφη 20 κεκρυμμένα, στίφος καρτερῶν. βιασάμενοι δὲ τὴν εἰσοδὸν ἀνθρώποι δομῇ πάντες, οὐ πολλοὺς ὀπλιταῖς φρουρουμένην, ἀποσφάττουσιν εὐπετῶς Ἀμόλιον, καὶ μετὰ τοῦτο τὴν ἄκραν καταλαμβάνουσι. ταῦτα εἴρηται τοῖς περὶ Φάβιον. (84, 1) ἕτεροι δὲ οὐδὲν τῶν μυθωδεστέρων ἀξιοῦντες ἱστορικῇ γραφῇ προσήκειν τὴν τε ἀπόθεσιν τὴν τῶν βρεφῶν οὐχ ὡς ἐκελεύσθη τοῖς ὑπηρέταις γενομένην ἀπίθανον εἶναι φασί, καὶ 25 τῆς λυκαίνης τὸ τιθασόν, ἢ τοὺς μασθοὺς ἐπέιχε τοῖς παιδίους, ὡς δραματικῆς μεστὸν αἰτίας διασφύρουσιν. (2) ἀντιδιαλλαττόμενοι δὲ πρὸς ταῦτα λέγουσιν, ὡς ὁ Νεμέτωρ, ἐπειδὴ τὴν Ἰουλίαν ἔγνω κύονσαν, ἕτερα παρασκευασάμενος παιδία νεογνά διηλλάξατο τεκούσης αὐτῆς τὰ βρέφη, καὶ τὰ μὲν ὀθνεῖα δέδωκε τοῖς φυλάττουσι τὰς ὀδύνας ἀποφέρειν, εἰτε χρημάτων τὸ πιστὸν τῆς χρείας αὐτῶν ποιήμενος εἰτε 30 διὰ γυναικῶν τὴν ὑπαλλαγήν ποιησάμενος. καὶ αὐτὰ λαβὼν ὁ Ἀμόλιος ὁττωι δὴ τρόπῳ ἀναιρεῖ, τὰ δὲ ἐκ τῆς Ἰουλίας γενόμενα περὶ παντὸς ποιούμενος ὁ μητροπάτωρ διασώζεσθαι δίδωσι τῷ Φαιστόλῳ.

70 (70) EXC. DE VIRT. I 351, 21 (= DION HAL. AR II 32, 1ff.): ὅτι τοῦ Ρωμύλου πληθυσμοῦ ἔνεκεν ἀνδρῶν ἀρπαγὴν ποιησαμένου τῶν παρθένων, ὡς διε- 35 βοήθη τὰ περὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν παρθένων καὶ τὰ περὶ τοὺς γάμους εἰς τὰς πλησιο-

2 ὅσπερ Di Bb ὅσπερ E Di ABa 3 παρ' E Di B ὅπ' Di rell 4 τῆς σῆς
θυγατρὸς E Di B τῆς θ. τῆς σῆς Di rell 6 ἐπεὶ E Di B ἐπειδὴ Di rell δέδοκται
σοι Di (δέδοκ * B) 7 παῖδας E Di B παῖδας ἐγὼ Di rell 9 ἀποδράσεσθαι Di
10 φίλων: ὀπλοφόρων Di 11 σφοδρὸς Di B 12 (δὲ) Di 13 εὖ θῇται Di
ὀφθῇται E 13—14 ἐπ' ἄλλο δὴ u Di 15 ἐπιστρέφας E Di B ἐπιτρέφας Di rell
16 παρακαλεσάμενος Di Ba 18 ἐταίρων E Di Bb ἐτέρων Di ABa 19 περι-
βολαῖς E Di B π. ἐαυτῶν Di rell 22 καταλαμβάνονται Di ταῦτα μὲν οὖν τ. π. Φ.
εἴρηται Di 23 τε Reiske γε E Di 23—24 τὴν τῶν E Di B τῶν Di rell 24 οὕτως ὡς
Reiske 25 μαστοὺς Di δραματικῆς E Di B δρασιτικῆς Di rell 27 (u. 31) Ἰουλίαν
E Di B ἰλίαν Di rell 29 (διὰ) χρημάτων Plüss 30 ποιησάμενος: μηχανησά-
μενος Di ὁ E Di B om rell δὴ τινι Di 31 ἀναιρεῖ Di ἀναιρεῖται E
33—34 ὅτι — παρθένων add E 34 ὡς δὲ Di

χώρους πόλεις, αἱ μὲν αὐτὸ τὸ πραχθὲν πρὸς ὁργὴν ἐλάμβανον αἱ δὲ ἀφ' ἧς ἐπράχθη διαθέσεως καὶ εἰς ὃ τέλος ἐχώρησεν ἀναλογιζόμεναι μετρίως αὐτὸ ἔφερον. κατέσκηψε δ' οὖν ἀνὰ χρόνον εἰς πολέμους, τοὺς μὲν ἄλλους εὐπετεῖς, ἕνα δὲ τὸν πρὸς Σαβίνους μέγαν καὶ χαλεπὸν. οἷς ἅπασι τέλος ἐπηκολούθησεν εὐτυχές, ὥσπερ αὐτῶι
 5 τὰ μαντεύματα προσθέσπισε, πρὶν ἐπιχειρῆσαι τῶι ἔργῳ πόρους μὲν καὶ κινδύνους μεγάλους προσημαίνοντα, τὰς δὲ τελευτὰς αὐτῶι ἔσσεσθαι καλὰς. (2) ἦσαν δὲ καὶ αἱ πρῶται πόλεις ἄρξασαι τοῦ πολέμου Κησίνη καὶ ἄλλαι, πρόφασιν μὲν ποιούμεναι τὴν ἀρπαγὴν τῶν παρθένων καὶ τὸ μὴ λαβεῖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκας· ὥς δὲ τὰληθές εἶχεν, ἀχθόμεναι τῇ κτίσει τε καὶ αὐθήμεναι τῆς Ρώμης, δι' ὀλίγον πολλῇ γενομένηι,
 10 καὶ οὐκ ἀξιοῦσαι περιῦεῖν κοινὸν ἐπὶ τοῖς περιούκοις ἅπασι κακὸν φνόμενον. (3) τέως μὲν οὖν πρὸς τὸ Σαβίνων ἔθνος ἀποστέλλουσαι πρέσβεις ἐκείνους ἠξίουσιν τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου παραλαβεῖν, ἰσχύν τε μεγίστην ἔχοντας καὶ χρημασί πλείους δυναμένους, ἄρχειν τε ἀξιοῦντας τῶν πλησιωχῶρων καὶ οὐκ ἐλάχιστα περιυβρισμένους τῶν ἄλλων· τῶν γὰρ ἡρπασμένων αἱ πλείους ἦσαν ἐκείνων. (33, 1) ἐπεὶ
 15 δ' οὐδὲν ἐπέβαινον, ἀντικαθισταμένων αὐταῖς τῶν παρὰ τοῦ Ῥωμύλου πρεσβειῶν καὶ θεραπευσουσῶν λόγοις τε καὶ ἔργοις τὸ ἔθνος, ἀχθόμεναι τῇ τριβῇ τοῦ χρόνου, μελλόντων αἰεὶ τῶν Σαβίνων καὶ ἀναβαλλομένων εἰς χρόνους μακροὺς τὴν περὶ τοῦ πολέμου βουλήν, αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἔγνωσαν τοῖς Ῥωμαίοις πολεμεῖν, ἀποχωρῆν οἰόμεναι τὴν δύναμιν τὴν οἰκείαν, εἰ καθ' ἑν αἱ τρεῖς γένοιτο, μίαν αἰρῆσαι πόλιν οὐ
 20 μεγάλην. ἐβουλεύσαντο μὲν ταῦτα, συνελθεῖν δ' οὐκ ἔφθασαν εἰς ἑν ἅπασαι στρεπτόπεδον, προεξαστάντων προχειρότερον τῶν ἐκ τῆς Καινίνης, οἵπερ καὶ μάλιστα ἐδόκουν τὸν πόλεμον ἐνάγειν. (2) ἐξοστρατευμένων δὲ τούτων καὶ διοιούντων τὴν δημορον (ἐξαγαγὼν τὴν δύναμιν ὁ Ῥωμύλος) ἀφυλάκτοις οὖσιν ἔτι τοῖς πολεμίοις ἀπροσδοκῆτως ἐπιτίθεται καὶ τοῦ τε χάρακος αὐτῶν ἀρτίως ἰδρυμένον γίνεσθαι κύριος,
 25 τοῖς τε φεύγουσιν εἰς τὴν πόλιν ἐκ ποδὸς ἐπόμενος, σὺδ' ἐπὶ τῶν ἔνδον πεπυσμένων τὴν περὶ τοὺς σφετέρους συμφορὰν, τειχὸς τε ἀφύλακτον εὐρὼν καὶ πύλας ἀκλείστους αἰρεῖ τὴν πόλιν ἐξ ἐφ' ὁδοῦ καὶ τὸν βασιλεῖα τῶν Καινινιτῶν ὑπαντήσαντα οὖν καρτεροῖ χειρὶ μαχόμενος αὐτοχειροῖα κτείνει καὶ τὰ ὅπλα ἀφαιρεῖται. (34, 1) τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἀλούσης τῆς πόλεως, τὰ ὅπλα παραδοῦναι τοὺς ἀλόντας κελεύσας καὶ παῖδας
 30 εἰς ὁμηρεῖαν οὐδ' ἐβοῦλετο λαβὼν ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἐχώρει. γενόμενος δὲ καὶ τῆς ἐκείνων δυνάμεως, ἐσκεδασμένης ἔτι κατὰ τὰς προνομίας, τῇ παρ' ἐλπίδας ἐφόδῳ, καθάπερ καὶ τῆς προτέρας, ἐγκρατὴς καὶ τὰ αὐτὰ τοὺς ἀλόντας διαθίς ἀπῆγεν ἐπ' οἶκον τὴν δύναμιν, ἄγων σκυλὰ τε ἀπὸ τῶν ἱ ἀποίκων κατὰ τὴν μάχην καὶ ἀκροθίνια θεοῖς λαφύρων.

τέλος τοῦ ζ' λόγου τῆς Νικολάου ἱστορίας. ζῆτει τὰ λείποντα

35 περὶ ἐλληνικῆς ἱστορίας.

1 πρὸς ὁργὴν E Di B δι' ὁργῆς Di rell	4 Σαβίνους Di σαμίνους E	6 αὐτῶν
Di καὶ om Di	7 τοῦ πρὸς αὐτὸν πολέμου Di	Καινίνη καὶ Ἀντεμνα καὶ
Κρουστομέρεια Di	9 ἀχθόμεναι E Di B om Di rell	γινόμενῃ Di B
12 ἔχον- τας Di ἔχουσαι E	13 πλείον Stephanus	πλείστον Sylburg
δυναμένους Di	13—14 περιυβρισμένης τ. ἄ. E τ. ἄ. περιυβρισμένους Di	19 τὴν οἰκείαν
δύναμιν Di	καθ' ἕνα E Di B καθ' ἑν αἱ Di rell	αἰρήσαι E Di dett (αἰρεῖσθαι A
αἰρήσειν Bb αἰρησθαι Ba)	αἰρεῖν Hertlein	ἀρᾶσθαι Cobet
20 ἐφθῆσαν Di (B?)	21 κεννήης E (κενήνης Di Bb)	22 ἐνάγειν Di ἐξάγειν E
ἐξοστρατευμένων Di	ἐκαστῷ— E	23 ἐξαγαγὼν — Ῥωμύλος Di
24 τοῦ τε χάρακος Di	τούστε	χάρακας E
27 Καινινιτῶν Di Ba (?) καινιτων E	28 μαχόμενος Di —νον E	30 λοιποὺς: Ἀντεμνάτας Di
γενόμενος Di —μένης E	33 ἀποίκων E οἰκῶν Di	ἀποθανόντων Stephanus ἀπολωλῶτων Reiske
33 λαφύρων θεοῖς Di		

$\overline{IH}$ (?)

71 (71) CONSTANT. PORPH. De them. I 3 p. 22 Bonn: τὸ δὲ νῦν καλούμενον Θραικήσιον θέμα πάλαι μὲν καὶ κατ' ἀρχὰς Ἀσία μικρὰ ὠνομάζετο ... Θραικήσιοι δὲ ἐπεκλήθησαν ἀπὸ τῆς τοιαύτης αἰτίας. ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἀνατίτου τοῦ τῶν Λυδῶν βασιλέως ἀνὴρ τις μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων ἐκ Μυσίας τῆς τῶν Θραικῶν χώρας ὁρμώμενος, ἧς καὶ Ὅμηρος (Jl. N 5) μνημονεύει λέγων οὕτως 'Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν', διεπέρασεν εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀσίας εἰς χώραν τὴν λεγομένην Λυδίαν καὶ κατώκησε πλησίον τῆς πόλεως Σάρδεων. τοῦ οὖν βασιλέως πρὸς τῷ τῆς πόλεως τείχει καθεζομένου διήρχετο ἡ γυνὴ τοῦ Θραικὸς ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς βαστάζουσα σιάμνον, ἐπὶ δὲ τῶν χειρῶν ἡλακίτην καὶ ἄτρακτον, ὅπισθεν δὲ πρὸς τὴν ζώνην ἵππος τις προσεδέδετο. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς κορυφῆς ὁ σιάμνος ἦν μεστὸς [τοῦ] ὕδατος, ἐν δὲ ταῖς χερσὶν εἰργάζετο νήθουσα ἐκ τῆς ἡλακίτης τὸν ἄτρακτον, ὅπισθεν δὲ πρὸς τὴν ζώνην ἠκολούθει ὁ ἵππος ἀπὸ πηγῆς πεποτισμένος. ταύτην ἰδὼν ὁ βασιλεὺς μεγάλως ἐθαύμασε καὶ ἠρώτησε πόθεν καὶ τίς καὶ ποίας ἐστὶ πόλεως· ἡ δὲ ἀπεκρίνατο, Μυσὶ μὲν εἶναι τὸ γένος, 'Θραίκης δ' ἐστὶν αὕτη τὸ πολίχμιον'. λαβὼν οὖν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἀφορμὴν, πρεσβείαν πρὸς τὸν τῆς Θραίκης βασιλέα ποιησάμενος Κότυν ὀνομαζόμενον. 20 ἐκεῖθεν ἔλαβεν ἄνδρας μετοίκους μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων ὅχλον ἱκανόν. ἐκ τούτου τοῦ γένους ὠνομάσθησαν οἱ τὴν μικρὰν Ἀσίαν οἰκοῦντες Θραικήσιοι, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐργοπόνους ἐργώδεις τε καὶ χειρῶνακτας ταύτην δὲ τὴν ἱστορίαν Νικόλαος ὁ Λαμασκηνὸς γράφει ἐν τῷ † τῇ αὐτοῦ βιβλίῳ, ὁ γεροντὴς ὑπογραφεὺς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως.

25

 $\overline{I\theta} - \overline{\varsigma E}$

(F 90—91?)

 $\overline{\varsigma F}$

72 (76) JOSEPH. AJ I 93 (EUSEB. PE IX 11 p. 414 B): τοῦ δὲ κατακλυσμοῦ τούτου καὶ τῆς λάρνακος μέμνηται πάντες οἱ τὰς βαρβαρικὰς 10 ἱστορίας ἀναγεγραφότες, ὧν ἐστὶ καὶ Βηρωσσὸς ὁ Χαλδαῖος (III) (94) μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἰερώνυμος ὁ Αἰγύπτιος (III) ... καὶ Μνασέας (V) δὲ καὶ ἄλλοι πλείους· καὶ Νικόλαος δὲ ὁ Λαμασκηνὸς ἐν τῇ ἐνενηχοστῇ καὶ ἕκτῃ βίβλῳ ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν λέγων οὕτως· «ἐστὶν ἑπὶ τὴν Μινυάδα μέγα ὄρος κατὰ τὴν Ἀρμενίαν Βάρις λεγόμενον. 25 εἰς δὲ πολλοὺς συμφυρόντας ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ λόγος

13 [τοῦ] C Mueller 15 τῆς πηγῆς dett 17 τὸ γένος <ἐκ**>? 23 ἡ: ζ ο. ἡ Mue 30 καὶ add MSPL Eus 32 καὶ ἄλλοι — Νικ. δὲ om ROL E Lat Zonaras 34 μινυάδα ROL Μινυάδα Js. Vossius βάρις R beris Hieronymus

ἔχει περισωθῆναι· καὶ τινὰ ἐπὶ λάρνακος ὀχοούμενον
ἐπὶ τὴν ἀκρώρειαν ὀκεῖλαι, καὶ τὰ λείψανα τῶν ξύλων
ἐπὶ πολὺν σωθῆναι. γένοιτο δ' ἂν οὗτος, ὅντινα καὶ
Μωυσῆς ἀνέγραψεν ὁ Ἰουδαίων νομοθέτης.»

5

 $\overline{PF}$

(s. F 94—95).

73 (77) ATHEN. X 9 p. 415 E: Νικόλαος δ' ὁ Περικαιητικὸς ἐν (nach 115)
τῇ τρίτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν Ἱστοριῶν Μιθριδάτην φησὶ τὸν Ποντικὸν
βασιλέα προθέντα ἀγῶνα πολυφαγίας καὶ πολυποσίας (ἦν δὲ τὸ ἄθλον
10 τάλαντον ἀργυρίου) ἀμφότερα νικῆσαι, τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκστῆναι τῷ
μεν' αὐτὸν κριθέντι Καλαμύδρῳ τῷ Κεζικηνῷ ἀθλητῇ.

 $\overline{PJ}$

74 (80) ATHEN. VIII 6 p. 332 F: Νικόλαος δ' ὁ Λαμασκηνὸς ἐν
τῇ τετάρτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν Ἱστοριῶν «περὶ Ἀπάμειαν»
15 φησὶ «τὴν Φρυγιακὴν κατὰ τὰ Μιθριδατικὰ σεισμῶν
γενομένων ἀνεφάνησαν περὶ τὴν χώραν αὐτῶν λίμναι τε
[αἱ] πρότερον οὐκ οὔσαι καὶ ποταμοὶ καὶ ἄλλαι πηγαὶ
ὑπὸ τῆς κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι, πολλὰ δὲ καὶ ἡφα-
νίσθησαν· τοσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν ἐν τῇ
20 γῇ πικρόν τε καὶ γλαυκὸν ὕδωρ πλεῖστον ὅσον ἀπεχού-
σης τῶν τόπων τῆς Θαλάσσης, ὥστε ὁστρέων πλη-
σθῆναι τὸν πλησίον τόπον ἅπαντα καὶ ἰχθύων τῶν τε
ἄλλων, ὅσα τρέφει ἡ Θάλασσα.»

 $\overline{PZ}$

25 75 (81) ATHEN. VI 78 p. 261 C: Νικόλαος δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ a. 81—78
ἑκατοστῇ τῶν Ἱστοριῶν Σύλλαν φησὶ τὸν Ῥωμαίων σιρατηγὸν οὕτω χαίρειν
μίμοις καὶ γελωτοποιοῖς φιλόγελων γενόμενον, ὥς καὶ πολλὰ γῆς μέτρα
αὐτοῖς χαρίζεσθαι τῆς δημοσίας. ἐμφανίζουσι δ' αὐτοῦ τὸ περὶ ταῦτα
ἱλαρὸν αἰ εἶπ' αὐτοῦ γραφεῖσαι σατυρικὰ καὶ κωμωιδία τῇ πατρίῳ φωνῇ.

30

 $\overline{PH}$

76 (82) ATHEN. XV 28 p. 682 A: Νικόλαος δ' ὁ Λαμασκηνὸς ἐν τῇ a. 77
ὀγδόῃ τῶν Ἱστοριῶν πρὸς ταῖς ἑκατὸν περὶ τὰς Ἰλπεις λίμνην τινὰ
φησιν εἶναι πολλῶν σταδίων οὖσαν, ἣς περὶ τὸν κύκλον πεφυκέναι δι'
ἔτους ἄνθη ἰδιότα καὶ εὐχρούστατα, ὅμοια ταῖς καλουμέναις κάλχαις.

PI

77 (83) a) ATHEN. XII 61 p. 543 A: Νικόλαος δ' ὁ Περιπατητικὸς ^{a. 63} ἐν τῇ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ τῶν Ἱστοριῶν Λεύκολλόν φησιν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην καὶ Θριαμβεύσαντα λόγον τε ἀποδόντα τοῦ πρὸς Μιθριδάτην ⁵ πολέμου ἐξοκεῖλαι εἰς πολυτελῆ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης τρυφῆς τε πρῶτον εἰς ἅπαν Ῥωμαίοις ἡγεμόνα γενέσθαι, καρπωσάμενον δυνεῖν βασιλέων πλοῦτον Μιθριδάτου καὶ Τιγράνου. b) — VI 109 p. 274 E: τῆς δὲ πολυτελείας τῆς νῦν ἀμαζούσης πρῶτος ἡγεμὼν ἐγένετο Λεύκολλος ὁ καταναυμαχῆσας Μιθριδάτην, ὡς Νικόλαος ὁ Περιπατητικὸς ἱστορεῖ. ¹⁰ ἀφικόμενος γὰρ εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἦτιαν τὴν Μιθριδάτου ἔτι τε τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου καὶ Θριαμβεύσας λόγον τε ἀποδοὺς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων ὤκειλεν — σωφροσύνης καὶ πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητὴς Ῥωμαίους ἐγένετο, καρπωσάμενος — πλοῦτον.

78 (84) — — IV 39 p. 153 F: Νικόλαος δ' ὁ Λαμασκηρός, εἰς τῶν ¹⁵ ἀπὸ τοῦ Περιπάτου φιλοσόφων, ἐν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν Ἱστοριῶν Ῥωμαίους ἱστορεῖ παρὰ τὸ δεῖπνον συμβάλλειν μονομαχίας, γράφων οὕτως· «τὰς τῶν μονομάχων θέας οὐ μόνον ἐν πανηγύρεσι καὶ θεάτροις ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι, παρὰ Τυρρηνῶν παραλαβόντες τὸ ἔθος, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐστιάσεσιν. ἐκά- ²⁰ λουν γοῦν τινες πολλάκις ἐπὶ δεῖπνον τοὺς φίλους ἐπὶ τε ἄλλοις καὶ ὅπως ἂν δύο ἢ τρία ζεύγη ἴδιοιεν μονομάχων, ὅτε καὶ κορεσθέντες δεῖπνον καὶ μέθης εἰσε- κάλουν τοὺς μονομάχους· καὶ ὁ μὲν ἄμα ἐσφάττετο, αὐτοὶ δ' ἐκρότουν ἐπὶ τούτῳ ἡδόμενοι. ἤδη δέ τις καὶ ²⁵ ταῖς διαθήκαις γέγραπεν γυναικας εὐπρεπεστάτας μονομαχεῖσαι, ἃς ἐκέκτητο· ἕτερος δὲ παῖδας ἀνήβους ἐρωμένους ἑαυτοῦ. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἠνέσχετο ὁ δῆμος τὴν παρανομίαν ταύτην, ἀλλ' ἄκυρον τὴν διαθήκην ἐποίησεν.

PIA—PIΓ

³⁰ s. F 95—98.

PIA

79 (88) ATHEN. VI 61 p. 252 D: Αἰκινίου δὲ Κράσσου τοῦ ἐπὶ Πάρ- ^{a. 53} θους στρατεύσαντος κόλακά φησι γενέσθαι Νικόλαος ἐν τῇ τεσσαρεσ- καιδεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν Ἀνδρόμαχον τὸν Καρρηγόν· ὧι τὸν Κράσσον ³⁵ πάντα ἀνακοινοῦμενον προδοθῆναι Πάρθοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀπολέσθαι. οὐκ ἀτιμώρητος δ' ἐπὶ τοῦ δαιμονίου παρείθη ὁ Ἀνδρόμαχος· μισθὸν

3 ἑκατοστῇ Valesius εἰκοστῇ Ath 6 ἅπαντα? Kaibel 12 ὤκειλεν C
ὤκειε uen A 18 Τυρρηνῶν Musurus τυράνων Ath

γὰρ λαβὼν τῆς πράξεως τὸ τυραννεῖν Καρρῶν τῆς πατρίδος διὰ τὴν ὁμότητα καὶ βίαν ὑπὸ τῶν Καρρηῶν πανοικίαι ἐνεπρήσθη.

PIF

80 (89) ATHEN. VI 54 p. 249 A: Νικόλαος δ' ὁ Λαμασκηνὸς a. 56

⁵ (T 11) τῇ ἐκκαιδεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ φησιν Ἀδιάτομον τὸν τῶν Σωτιανῶν βασιλέα (ἔθνος δὲ τοῦτο Κελτικόν) ἑξακοσίους ἔχειν λογάδας περὶ αὐτὸν, οὓς καλεῖσθαι ὑπὸ Γαλατῶν τῇ πατρίδι γλώττῃ σολιδούρους· τοῦτο δ' ἐστὶν Ἑλληνιστὶ εὐχολιμαῖοι. «τούτους δ' οἱ βασιλεῖς ἔχουσι συζῶντας καὶ συναποθνήσκοντας, ταύτην ἐκείνων
¹⁰ εὐχὴν ποιουμένων· ἀνθ' ἧς συνδυαστεύουσιν τε αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα καὶ δίαιταν ἔχοντες καὶ συναποθνήσκουσι κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην, εἴτε νόσῳ τελευτήσῃε βασιλεὺς· εἴτε πολέμῳ εἴτ' ἄλλως πως. καὶ οὐδεὶς εἰπεῖν ἔχει τινὰ ἀποδειλιάσαντα τούτων τὸν θάνατον
¹⁵ ὅταν ἴκηται βασιλεῖ ἢ διεκδύναται.»

PKΓ—PKΔ

(s. F 101—102).

81 (92) JOSEPH. A. J. XII 125: ὅμοιον δέ τι τούτῳ καὶ Μάρκον a. 14 Ἀγρίππαν φρονήσαντα περὶ τῶν Ἰουδαίων οἶδαμεν. τῶν γὰρ Ἰωνῶν
²⁰ κινήσεων ἐπ' αὐτοὺς καὶ δεομένων τοῦ Ἀγρίππου, ἵνα τῆς πολιτείας, ἣν αὐτοῖς ἔδωκεν Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου υἱὸς ὁ παρὰ τοῖς Ἕλλησι Θεὸς λεγόμενος, μόνοι μετέλθωσιν, (126) ἀξιούντων δ', εἰ συγγενεῖς εἰσὶν αὐτοῖς Ἰουδαῖοι, σέβασθαι τοὺς αὐτῶν Θεούς, καὶ δίκης περὶ τούτων συστάσης ἐνίκησαν οἱ Ἰουδαῖοι, τοῖς αὐτῶν ἔθει χρῆσθαι συνηγορήσαντος αὐτοῖς Νικο-
²⁵ λάου τοῦ Λαμασκηνοῦ. ὁ γὰρ Ἀγρίππας ἀπεφάνετο μηδὲν αὐτῷ καινίξειν ἐξείναι. (127) τὸ δ' ἀκριβὲς εἴ τις βούλεται καταμαθεῖν, ἀναγνώτω τοῦ Νικολάου τὴν ἑκατοστὴν καὶ εἰκοστὴν καὶ τρίτην καὶ τετάρτην. s. T 4; F 142.

Fragmente ohne Buchzahl.

82 (12) SUIDAS s. ὦμή τις εἶναι· «δέδοικα μὴ δόξης ὦμή τις (B)
³⁰ εἶναι δεινῶς οὔτω τιμωρομένη.» Νικόλαος ὁ Λαμασκηνὸς φησιν.

1 καρρῶν C καρπῶν A 5 *Adiatunnnus, Adcatuannus* Caes. BG III 22, 1 (*Adiatuanus* Meusel) *So(n)tiates* Caes *Sol(t)iates* Plin. NH IV 108; Oros. VI 8, 19 ἀπιάται Dio Cass. XXXIX 46, 2. 7 σολιδούρους Kaibel (*soldurios* Caes) αἰλοδούνους A —ρους C 10 ἀνθ' ὧν C 12 εἴτε νόσῳ Kaibel εἴτ' ἐν r. Ath 18 τούτοι (t in ras) A τούτων PVWE τούτοις Niese 21 υἱὸς W
22 μετέχωσιν E *possiderent* Lat 23 ἰδίους (ἰουδαίους E) αὐτῶν FLVE Lat καὶ om Lat 24 οἱ om PFLV αὐτῶν: αὐτοῖς FLV 25 αὐτῶν: *eis* Lat
27 τῶν νικολάου ἱστογίων FLAVW Lat

83 (—) SCHOL. STRABON. VII 3, 6: *ὅτι μεταγενέστερος Ὁμήρου (Γ?) Ἡσίοδος, ὃ μὴ βούλεται Νικόλαος Δαμασκηνὸς ἐν τῇ Ἀρχαιολογίᾳ αὐτοῦ· καὶ ταῦτα ἰσόχρονος ὢν τοῦ παρόντος γεωγράφου Στράβωνος.*

84 (21a) SCHOL. VINDOB. HOMER. Od. α 21: *ἀντιθέωι Ὀδυσῇ] (Γ) Ὀδυσσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ ὁδὸς καὶ τὸ ὕψος (27 F 1). ἐγὼ (Tzetzes?) δὲ καὶ Νικόλαος λέγει ὅτι Ὀδυσσεὺς λέγεται παρὰ τὸ ὁδυσσεύω, τὸ μισῶ. οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκός, ὥς καὶ ἐκ τῶν ῥαψωιδιῶν (Od. α 62; ε 340; 423; τ 275; 399) ἔξεστι μαθεῖν.*

85 (23) STEPH. BYZ. s. *Λυκοσθένει· πόλις Λυδίας· Ξάνθος ἂν Λυδια- (Δ?) κῶν (III)· ἦν καὶ Λυκοσθένειαν Νικόλαός φησιν.*

86 (44) — — s. *Παρώρεια· πόλις Ἀρκαδίας. λέγεται δὲ καὶ Παρωραία. οἱ πολῖται Παρωρεῖς. Νικόλαος δὲ Παρωρεάτας φησίν.*

87 (47) — — s. *Ἀμοργός· νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. Νικόλαος (Ε) δ' Ἀμόργην αὐτὴν καλεῖ· ἦντινα Καρκήσιος ἀνὴρ Νάξιος ὠκίσσε καὶ Καρκησίαν ὠνόμασεν.*

88 (48) — — s. *ὑπερδέξιον· χωρίον Λέσβου, ἐν ᾧ Ζεὺς ὑπερδέξιος (Ε) καὶ ὑπερδεξία Ἀθηνᾶ Νικόλαος δὲ πληθυντικῶς ὑπερδεξίους φησίν.*

89 (46) SOKRAT. HE VII 25: *Χρυσόπολις ἐπίνειον ἀρχαῖόν ἐστιν, (Ε) ὃ καίτι μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ Βοσπόρου, μέμνηται δὲ αὐτοῦ πολλοὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, καὶ Στράβων (XII 4, 2) τε καὶ ὁ Δαμασκηνὸς Νικόλαος καὶ Ξενοφῶν (An. VI 3, 16)*

90 (72) ATHEN. XIII 64 p. 593 A: *Μυρρίνην δὲ τὴν Σαμίαν ἐταίραν 285 Δημήτριος εἶχεν ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς διαδοχῆς τελευταῖος, καὶ ἔξω τοῦ διαδήματος κοινωνὸν εἶχε τῆς βασιλείας, ὥς φησι Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός.*

91 (73) JOSEPH. c. Apion. II 83: *quia vero Antiochus neque a 170 iustam fecit templi depredationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, et super nos auxiliores suos et amicos adgressus est nec aliquid dignum derisione illic invenit, (84) multi et digni conscriptores super hoc quoque testantur, Polybius Megalopolita, Strabon Cappadox (91 F 10), Nicolaus Damascenus, Timagenes (88 F 4) et Castor (250 F 13) et Apollodorus (244 F 79), <qui> omnes dicunt pecuniis indigentem Antiochum transgressum foedera Judaeorum expoliassse templum auro argentoque plenum.*

6 τὸ Jac τοῦ Schol 9 λυκοσθένης P 11—12 παρωραία P 12 παρωραίατας VP 13 ἀμοργός RV 14 δ' ἀμόργην αὐτὴν P δὲ μόργην αὐτὴν V δ' ἀμοργίτην αὐτὴν R¹ καρκήσιος RV Καρκησός? Meineke Νάξιος Valesius ἄξιος Steph ὠκίσσε edd ὠκίσσε Steph 16 ὑπερδέξιοι R 31 <qui> Hudson 32—33 expoliassse Niese et spoliassse Jos

92 (74) JOSEPH. A. J. XIII 250: γίνεται δ' αὐτῷ (sc. Ὑρκανῷ) a. 129
καὶ πρὸς Ἀντίοχον (sc. τὸν Σιδήτην) φιλία καὶ συμμαχία, καὶ δεξάμενος
αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ἀφρόνως πάντα τῇ στρατιᾷ καὶ φιλοτίμως παρ-
έσχεν. καὶ ποιουμένῳ τὴν ἐπὶ Πάρθους αὐτῷ στρατείαν συνεξώρμησεν
5 Ὑρκανός. μάρτυς δὲ τούτων ἡμῖν ἐστὶν καὶ Νικόλαος ὁ Λαμασκηνὸς οὕτως
ἱστορῶν· «τρόπαιον δὲ στήσας Ἀντίοχος ἐπὶ τῷ Λύκῳ
ποταμῷ νικήσας Ἰνδάτην τὸν Πάρθων στρατηγὸν αὐ-
τόθι ἔμεινεν ἡμέρας δύο δεηθέντος Ὑρκανοῦ τοῦ Ἰου-
δαίου διὰ τινὰ ἐορτὴν πάτριον, ἐν ἣι τοῖς Ἰουδαίοις οὐκ
10 ἦν νόμιμον ἐξοδεύειν.»

93 (75) — — XIII 345: Πτολεμαῖος (sc. ὁ Αἰθιόπος) δὲ μετὰ τὴν π. 93
νίκην (sc. τὴν περὶ Ἀσωφῶν οὐ πόρρω τοῦ Ἰορδάνου) προσκαταδραμὼν
τὴν χώραν ὀψίας ἐπιγενομένης ἔν τισι κώμαις τῆς Ἰουδαίας κατέμεινεν·
ἃς γυναικῶν εὐρὼν μεστὰς καὶ νηπίων ἐκέλευσεν τοὺς στρατιώτας ἀπο-
15 σφάττοντας αὐτοὺς καὶ κρεουργοῦντας, ἔπειτα εἰς λέβητας ζέοντας ἐνέντας
τὰ μέλη ἀπάρχεσθαι. (346) τοῦτο δὲ προσέταξεν, ἵν' οἱ διαφυγόντες ἐκ
τῆς μάχης καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐλθόντες σαρκοφάγους ὑπολάβωσιν εἶναι τοὺς
πολεμίους καὶ διὰ τοῦτο ἔτι μᾶλλον αὐτοὺς καταπλαγῶσι ταῦτ' ἰδόντες.
(347) λέγει δὲ καὶ Στράβων (91 F 12) καὶ Νικόλαος, ὅτι τοῦτον αὐτοῖς
20 ἐχρήσαντο τὸν τρόπον, καθὼς καὶ γὰρ προείρηκα.

94 (78) ATHEN. VI 61 p. 252 F: Μιθριδάτου δ' ἀναγράφει κόλακα (PΓ?)
Σωσίπατρον, ἄνθρωπον γόητα, Νικόλαος ὁ Περιπατητικὸς.

95 (79) — — VI 91 p. 266 E: Νικόλαος δ' ὁ Περιπατητικὸς καὶ Ποσει- (PΓ?)
δώνιος ὁ Στωικὸς (87 F 38) ἐν ταῖς Ἱστορίαις ἐκάτερος τοὺς Χίους φασὶν a. 88
25 ἑξανδραποδιοθέντας ὑπὸ Μιθριδάτου τοῦ Καππάδοκος παραδοθῆναι τοῖς
ἰδίῳι δούλοις δεδεμένους, ἵν' εἰς τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν. οὕτως
αὐτοῖς ἀληθῶς τὸ δαιμόνιον ἐμήνισε πρώτοις χρησαμένοις ὠνητοῖς ἀνδρα-
πόδοις, τῶν πολλῶν αὐτουργῶν ὄντων κατὰ τὰς διακονίας.

96 (85) JOSEPH. A. J. XIV 8: (Hyrkanos wird von seinem (PΓA —
30 bruder Aristobulos gezwungen, ihm die herrschaft zu überlassen) φίλος PΓΓ?)
δὲ τις Ὑρκανοῦ Ἰδοιμαῖος, Ἀντίπατρος λεγόμενος, πολλῶν μὲν εὐπόρει a. 89
χορημάτων· δραστήριος δὲ ὢν τὴν φύσιν καὶ στασιαστῆς ἁλλοτρίως εἶχε
πρὸς τὸν Ἀριστοβούλον καὶ διαφύρως διὰ τὴν πρὸς τὸν Ὑρκανὸν εὐνοίαν.
(9) Νικόλαος μέντοι φησὶν ὁ Λαμασκηνὸς τοῦτον εἶναι γένος ἐκ τῶν πρῶ-
35 των Ἰουδαίων ἰῶν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀφικομένων. ταῦτα

7 συνδάτην PFV *indatim* Lat Σινδαν τινὰ Synkellos 12 προσκαταλαβὼν PF
13 γενομένης FL κώμαις: χώραις AMWE 16 ἀπέρχεσθαι Naber 18 καὶ
om AMWE 20 ἐχρήσατο v Gutschmid 28 τῶν πολλῶν: τ. προγόνων Kaibel
31 εὐπορῶν FLAMVWE Lat

δὲ λέγει χαριζόμενος Ἡρώδῃ τῷ παιδὶ αὐτοῦ βασιλεῖ τῶν Ἰουδαίων ἐκ τύχης τινὸς γενομένῳ.

97 (87) JOSEPH. A. J. XIV 104: περὶ δὲ τῆς Πομπηίου καὶ Γαβινίου στρατείας ἐπὶ Ἰουδαίους γράφει Νικόλαος ὁ Λαμασκηνὸς καὶ Στράβων
 5 ὁ Καππάδοξ (91 F 13), οὐδὲν ἕτερος ἕτερον καινότερον λέγων.

98 (86) — — XIV 66: καὶ γὰρ ἀλούσης τῆς πόλεως (Jerusalem) ^{a. 63}
 περὶ τρίτον μῆνα τῇ τῆς νηστείας ἡμέρᾳ κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἑβδο-
 μυηκοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα ὑπατευόντων Γαίου Ἀντωνίου καὶ
 Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος οἱ πολέμοι μὲν εἰσπεσόντες ἔσφαττον τοὺς
 10 ἐν τῷ ἱερῷ, (67) οἱ δὲ πρὸς ταῖς θυσίαις οὐδὲν ἤττον ἱερουργοῦντες
 διετέλουν, οὔτε ὑπὸ τοῦ φόβου τοῦ περὶ τῆς ψυχῆς οὐθ' ὑπὸ τοῦ πλήθους
 τῶν ἤδη φονευομένων ἀναγκασθέντες ἀποδρᾶναι πᾶν θ' ὅ τι δέοι παθεῖν
 τοῦτο παρ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι τοῖς βωμοῖς κρεῖττον εἶναι νομίζοντες ἢ
 παρελθεῖν τι τῶν νομίμων. (68) οὗτι δὲ οὐ λόγος ταῦτα μόνον ἔστιν
 15 ἐγκώμιον ψευδοῦς εὐσεβείας ἐμφανίζων, ἀλλ' ἀλήθεια, μαρτυροῦσι πάντες
 οἱ τὰς κατὰ Πομπήιον πράξεις ἀναγράψαντες, ἐν οἷς καὶ Στράβων (91 F 14)
 καὶ Νικόλαος καὶ πρὸς αὐτοῖς Τίτος Λίβιος (per. 102) . . .

99 (90) PLUTARCH. Brut. 53: Πορκίαν δὲ τὴν Βρούτου γυναῖκα ^{a. 42}
 Νικόλαος ὁ φιλόσοφος ἱστορεῖ καὶ Οὐαλέριος Μάξιμος (IV 6, 5) βουλομένην
 20 ἀποθανεῖν (nach der schlacht bei Philippi), ὥς οὐδεὶς ἐπέτρεπε τῶν
 φίλων, ἀλλὰ προσέκειντο καὶ παρεφύλαττον, ἐκ τοῦ πυρὸς ἀναρπάσασαν
 ἄνθρακας καταπιεῖν καὶ τὸ στόμα συγκλείσασαν καὶ μύσασαν οὕτω δια-
 φθαρῆναι. καίτοι φέρεται τις ἐπιστολὴ Βρούτου πρὸς τοὺς φίλους ἐγκα-
 λοῦντος αὐτοῖς καὶ ὀλοφυρομένου περὶ τῆς Πορκίας ὡς ἀμεληθείσης ὑπ'
 25 αὐτῶν καὶ προελομένης διὰ νόσον καταλιπεῖν τὸν βίον. ἔοικεν οὖν ὁ Νικό-
 λαος ἡγνοῦν καὶ τὸν χρόνον, ἐπεὶ τό γε πάθος καὶ τὸν ἔρωτα τῆς γυναικὸς
 καὶ τὸν τρόπον τῆς τελευτῆς ἐπονοῆσαι δίδωσι καὶ τὸ ἐπιστόλιον, εἶπερ
 ἄρα τῶν γνησίων ἐστίν.

100 (91) STRABON XV 1, 73: προσθεῖη δ' ἂν τις τούτοις καὶ τὰ ^{a. 20}
 30 παρὰ τοῦ Λαμασκηνοῦ Νικολάου. φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ
 Λάρνηι παρατεχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν ἀριγμένους παρὰ Καίσαρα τὸν
 Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι, σωθῆναι δὲ τρεῖς
 μόνους, οὓς ἰδεῖν φησι, τοῖς δ' ἄλλους ἐπὶ μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι
 τὸ πλεόν. τὴν δ' ἐπιστολὴν ἐλληρίζειν ἐν διφθέρᾳ γεγραμμένην, δηλοῦσαν
 35 ὅτι Πῶρος εἶη ὁ γράψας, ἑξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων ὁμῶς περὶ πολλοῦ
 ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι καὶ ἕτοιμος εἶη διόδόν τε παρέχειν ὑπὲρ

7 τρίτον: τέταρτον Scaliger	τῇ om FLAMVW Lat(?)	τὴν add
FLAMVW	8 ἀντωνίνου PW(AM)	9 τυλαίου P τουλίου FLAMW (Lat)
ἐπιπεσόντες E	ἔσφαζον FLAMW	11 πλήθους: dolore Lat
μένων Niese	πᾶν δ(ἐ) FAMVWL Lat	12 πεφονευ- 36 εἶη: εἶναι D om C

βούλεται καὶ συμπράττειν ὅσα καλῶς ἔχει. ταῦτα μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολήν· τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα προσενεγκεῖν ὁκτὼ οἰκίας γυμνοὺς ἐν περιζώμασι, καταπεπασμένους ἀρώμασιν. εἶναι δὲ τὰ δῶρα τὸν τε Ἑρμῆαν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφηρευμένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς ⁵ εἶδομεν, καὶ ἐχίδνας μεγάλας καὶ ὄφιν πηγῶν δέκα καὶ χελώνην ποταμίαν τρίπηχυν πέρδικά τε μεῖζω γυπός. συνὴν δέ, ὡς φασί, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακάσας ἑαυτόν. ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγίαι ζητούντας ἀπαλλαγὴν τὸν παρόντων, τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγίαι, καθάπερ τοῦτον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πρᾶξαντα μέχρι νῦν ἀπιέναι δεῖν, μὴ τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι συμπέσοι· καὶ δὴ ¹⁰ καὶ γελῶντα ἀλέσθαι γυμνὸν ἐπαληψιμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυράν. ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ· Ζααρμανὸς χηρὰν Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν ἔθῃ ἑαυτὸν ἀπαθανάτισας κείται.'

101 (93) JOSEPH. A. J. XVI 179: ὁ γὰρ Ἡρώδης πολλοῖς τοῖς ἀναλώμασιν εἰς τε τὰς ἔξω <χρείας> καὶ τὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ χρώμενος, ¹⁵ ἀκηχοῦς ἔτι τάχιον ὥς Ὑρκανὸς . . . ἀνοίξας τὸν Δαυίδου τάφον (XIII 249) ἀργυρίου λάβοι τρισχίλια τόλанта, κειμένων πολὺν πλειόνων ἔτι καὶ δυναμένων εἰς ἅπαν ἐπαρκέσαι ταῖς χορηγίαις . . . (180) . . . νυκτὸς ἀνοίξας τὸν τάφον . . . (181) . . . χρήματα καθάπερ Ὑρκανὸς οὐχ εὗρεν, κόσμον δὲ χρυσοῦν καὶ κειμηλίων πολὺν, ὃν ἀνείλετο πάντα. σπουδὴν δ' εἶχεν ἐπι- ²⁰ μελεστέραν ποιούμενος τὴν ἔρευναν ἐνδοτέρω τε χωρῶν [καὶ] κατὰ τὰς θήκας, ἐν αἷς ἦν τοῦ Δαυίδου καὶ τοῦ Σολόμωνος τὰ σώματα. (182) καὶ δύο μὲν αὐτῷ τῶν δορυφόρων διεφθάρησαν φλογὸς ἐνδοθεν εἰσιούσιν ἀπαντίωσης, ὡς ἔλεγετο, περίφοβος δ' αὐτὸς ἐξήρει καὶ τοῦ θένους ἰλαστήριον μνημα λευκῆς πέτρας ἐπὶ τῷ στομίῳ κατεσκευάσατο πολυτελὲς τῇ δαπάνῃ. ²⁵ (183) τοῦτου καὶ Νικόλαος ὁ κατ' αὐτὸν ἱστοριογράφος μέμνηται τοῦ κατασκευάσματος, οὐ μὴν ὅτι καὶ κατέλθεν, οὐκ εὐπρεπὴ τὴν πρᾶξιν ἐπιστάμενος. διατελεῖ δὲ καὶ τᾶλλα τοῦτον τὸν τρόπον χρώμενος τῇ γραφῇ . . . (T 12).

102 (93) — — XVI 185: (T 12) ὅς γε καὶ τὸν Μαριάμης θάνατον ^{a. 29—27} ³⁰ καὶ τῶν παίδων αὐτῆς οὕτως ὡμῶς τῷ βασιλεῖ πεπραγμένον εἰς εὐπρέπειαν ἀνάγειν βουλόμενος ἐκείνης τε ἀσέλγειαν καὶ τῶν νεανίσκων ἐπιβουλὰς καταψεύδεται.

3 καταπεπασμένους C 6 φησι Corais 10 ἀλέσθαι Kramer ἀλ(λ)εσθαι C (D) ἄδεσθαι F ἐπαληψιμένον F λίπα ἀληψιμένον? Kramer 11 Ζααρμανὸς χηρὰν Corais (Ζάρμαρος Dio Cass. LIV 9, 10) ζααρμανοχηρὰς Strab βαργόσης D
12 ἀπαθανάτισας C ἀποθανάτισας F 14 τὰς ἔξω <χρείας> Bekker τοὺς ἔξω AM
τὰ ἔξω Niese καὶ τοὺς AM χρώμενος <χορηγίας> Dindorf 15 ἔτι τάχιον
om E Lat 19 χρυσοῦν πολὺν κειμηλίων χρυσῶν E et vasa aurea plura Lat
ἀνείλετο E — ατο Jos 20 τε om E χωρῶν [καὶ] Jac χωρεῖν καὶ Jos χωρεῖν
E Lat 24 ἐπὶ τῶν στομίῳ κατεσκευάσατο E πολυτελεστάτῃ AME Lat
30 πεπραγμένον edd —ων Jos

ΕΘΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

(T 13; 15)

103 (103 ff.) JOANN. STOB. Anth. IV 2 [Περὶ νόμων καὶ ἐθῶν],
25: ἐκ τῶν Νικολάου Περὶ ἐθῶν.

- 5 a) (103) παρὰ Ταρτησίοις νεωτέρωι πρεσβυτέρου καταμαρτυρεῖν οὐκ ἔξεστι. s. F 105.
- b) (108) Λευκανοὶ δικάζονται ἀλλήλοις ὥσπερ ἄλλου τινὸς ἀδικήματος οὕτω καὶ ἀσωτίας καὶ ἀργίας. ἐὰν δέ τις ἀσώτῳ δανείσας χρῆος ἐλεγχθῇ, στέρεται αὐτοῦ. (2) καὶ Ἀθήνησι δὲ τῆς ἀργίας εἰσὶ δίκαι.
- 10 c) (109) παρὰ Σαυνίταις κατ' ἔτος οἱ τε ἥιθεοι κρίνονται δημοσίαι καὶ αἱ παρθένοι· ὁ δὲ κριθεὶς ἄριστος εἶναι λαμβάνει ἡν βούλεται, εἰθ' ὁ μετ' ἐκείνον δεύτερος καὶ οὕτως ἑφεξῆς.
- d) (111) Λιβύρριοι κοινὰς τὰς γυναῖκας ἔχουσι καὶ τὰ τέκνα ἐν κοινῶι τρέφουσι μέχρι ἐτῶν πέντε· εἴτα τῷ ἑκτῷ συνενέγκαντες ἅπαντα
15 τὰ παῖδιά τὰς ὁμοιότητος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἰκάζουσι καὶ ἐκάστῳ τὸν ὅμοιον ἀποδιδόσκει πατρί· ἀφ' ἧς δ' ἂν ἀπολάβῃ τὸ παιδίον, ἕκαστος υἱὸν ὑπολαμβάνει.
- e) (105) Κελτοὶ σιδηροφοροῦντες τὰ κατὰ πόλιν πάντα πράττουσι. (2) μείζω δ' ἐστὶν ἐπιτίμια κατὰ τοῦ ξένου ἀνελόντος ἢ πολίτην·
20 ὑπὲρ τοῦ μὲν γὰρ θάνατος ἢ ζημία, ὑπὲρ τοῦ δὲ [πολίτου] φυγή. (3) τιμῶσι δὲ μάλιστα τοὺς χώραν τῷ κοινῷ προσκτωμένους. (4) τὰς δὲ θύρας τῶν οἰκιῶν οὐδέποτε κλείουσι. s. F 109.
- f) (122) Σαυρομάται διὰ τριῶν ἡμερῶν σιτοῦνται εἰς πλήρωσιν. (2) ταῖς δὲ γυναῖξιν πάντα πείθονται ὡς δεσποίναις. (3) παρθένον
25 δὲ οὐ πρότερον συνοικίζουσι πρὸς γάμον, πρὶν ἂν πολέμιον ἄνδρα κτείνῃ.
- g) (125) Κερκέται τοὺς ἀδικήσαντας ὁτιοῦν τῶν ἱερῶν ἀπείργουσιν. (2) ἐὰν δέ τις κυβερνῶν σκάφος διαμάρτη, προσιόντες ἑφεξῆς ἕκαστοι ἐμπτύουσιν αὐτῷ.
- 30 h) (126) Μόσυνοι τὸν ἑαυτῶν βασιλέα τρέφουσιν ἐν πύργῳ κατάκλειστον· ἐὰν δέ τις δόξηι κακῶς ποτὲ βεβουλευσθαι, τῷ λιμῶι αὐτὸν

1 Παράδοξων ἐθῶν συναγωγή T 13; Ἐθῶν Συναγωγή F 104 ff. Περὶ ἐθῶν F 103
10 Σαυνίταις Holste σουνίταις SMA σανείταις L 13 Λιβύριοι MA² Paradoxogr.
Vat. Rohd. 47 Λιβυριοὶ Amg λιμόριοι S σμύριοι L 14 συνενεγκόντες Vat
15 ἰσάζουσι Vat 16 τὸν SM Vat τὸ LA πατρί om Vat ὑπολάβῃ SA¹
17 ἀπολαμβάνει S 20 τοῦ μὲν S οὐ μ. MAL [πολίτου] Meineke δὲ τοῦ πολίτου LA
23—26 Vat. 50 Σαυρομάται — πείθονται, καὶ αὐτοὶ δὲ φοροῦσι γυναικεῖαν ἐσθῆτα.
ἐὰν δέ τις τῶν πολεμίων καταφύγῃ πρὸς τῷ ἐπὶ τῆς ἐστίας πυρὶ καὶ τοῖς ἄνδραξι
τὸ πρόσωπον μολόνῃ, οὐκέτι αὐτόν, ὡς οἰκέτην, ἀδικοῦσιν. παρθένον — κτείνῃ.
25 εἰς γάμον L εἰς ἄνδρα Vat 25—26 πολέμιον κτείνῃ Vat 27 ἱερῶν SML

ἀποκτείνουσι. (2) τὸν δὲ τρεφόμενον σίτον ἐξ ἴσου διαιροῦσι μέρος κοινῇ ἐξελόντες <τῷ βασιλεῖ. (3) ἔχθιστοι δ' εἰσὶ> τοῖς ἀφικνουμένοις ξένοις.

5 i) (128) Φρύγες ὕρκους οὐ χρῶνται οὔτ' ὀμνόντες οὔτε ἄλλους ἐξορκούντες. (2) ἐὰν δέ τις παρ' αὐτοῖς γεωργικὸν βοῦν ἀποκτείνῃ ἢ σκεῦος τῶν περὶ γεωργίαν κλέψῃ, θανάτῳ ζημιουσί. s. F 122.

k) (129) Λύκιοι τὰς γυναῖκας μᾶλλον ἢ τοὺς ἄνδρας τιμῶσι καὶ καλοῦνται μητρόθεν τὰς τε κληρονομίας ταῖς θυγατρᾶσι λείπουσιν, οὐ τοῖς υἱοῖς. (2) ὅς δ' ἂν ἐλεύθερος ἁλῶι κλέπτων, δοῦλος γίνεται. 10 (3) τὰς δὲ μαρτυρίας ἐν ταῖς δίκαις οὐκ εὐθὺ παρέχονται, ἀλλὰ μετὰ μῆνα.

l) (130) Πισίδαι δειπνοῦντες ἀπάρχονται τοῖς γονεῦσιν, ὥς ἡμεῖς τοῖς θεοῖς παρασπονδίοις. (2) ἡ δὲ μεγίστη κρίσις ἐστὶ περὶ παρακαταθήκης· τὸν δὲ ἀποστερήσαντα θανατοῦσιν. (3) ἐὰν δὲ μοιχὸς ἁλῶι, 15 περιάγεται τὴν πόλιν ἐπὶ ὄνου μετὰ τῆς γυναικὸς ἐπὶ ἡμέρας τακτάς.

m) (142) Αἰθίοπες τὰς ἀδελφὰς μάλιστα τιμῶσι· καὶ τὰς διαδοχὰς καταλείπουσιν οἱ βασιλεῖς οὐ τοῖς ἐκείνων ἀλλὰ τοῖς τῶν ἀδελφῶν υἱοῖς. ὅταν δ' ὁ διαδεξόμενος μὴ ᾔῃ, τὸν κάλλιστον ἐκ πάντων καὶ 20 μαχιμώτατον αἰροῦνται βασιλέα. (2) ἀσκοῦσι δὲ εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην. ἄφυροι δ' αὐτῶν αἱ οἰκίαι· καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς κειμένων πολλῶν οὐδὲ εἰς κλέπτει.

n) (133) ἐν Βυαίοις (?) Αἰβυσιν ἀνὴρ μὲν ἀνδρῶν βασιλεύει, γυνὴ δὲ γυναικῶν.

o) (134) Βασουλιεῖς Αἰβυες ὅταν πολεμῶσι, τὰς μὲν νύκτας μάχονται, 25 τὰς δ' ἡμέρας εἰρήνην ἄγουσι.

p) (135) Δαψολίβυες ὅταν συναχθῶσι, πάντες ἕμα γαμοῦσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ μετὰ δύοσιν πλειάδος· καὶ μετὰ τὴν ἐστίασιν χωρὶς τῶν γυναικῶν κατακειμένων κατασβέσαντες τὸν λύχνον εἰσέρχονται, καὶ ὁ τυχὼν 30 ἦν ἂν τύχη λαμβάνει.

q) (136) Μαχλυεῖς Αἰβυες ὅταν πολλοὶ μνηστεύονται γυναῖκα, παρὰ

1 ἀποκτείνουσι Tr(incavelliani) —ένοῦσι SMA —ένωσι L 2 <τῷ — εἰσὶ>
 Hoefler Rh M LIX 547 5—6 = Par. Vat. 51 7—11 = Par. Vat. 52 8 μη-
 τρόθεν, οὐ πατρόθεν τὰς δὲ Par. Vat. 52 13 [παρασπονδίοις] Meineke παρὰ
 σπονδαῖς? Hense 17 μάλιστα καταλείπουσιν SMA 18 διαδεξόμενος L —λεξό-
 μενος A¹ —άμενος SM 22 βυαίοις SM βύκοις L δάλοις A Βύλλοις Meineke
 Ἀβύλλοις Mue (Steph. Byz. s. v. ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ). 24 Μασου-
 λιεῖς Va Μασουλιεῖς Holste 26 δαψολίβυοι A λαψολόβιοι L δαψολίβυ Μ Θαψο-
 λίβυες Orelli 28 κατασβέσαντες SMA² —σκενάσαντες LA¹ 30 Μαχλυεῖς
 J Vossius (Herod. IV 178 Μάχλυες) ἱαλχλευεῖς SMA αχλευ L πολλοὶ <μίαν>
 Meineke μνηστεύονται SL

τῷ κηδεστῇ δειπνοῦσι παρούσης τῆς γυναικός· πολλὰ δὲ σκωπτόντων ἐφ' ὧι ἂν ἡ γυνὴ γέλασθαι, τούτῳ συνοικεῖ.

- γ) (137) Σαρδολίβνες οὐδὲν κέκτηνται σκευὸς ἔξω κύλικος καὶ μαχαίρας.
- 5 σ) (138) Ἀλιτέμνιοι λίβνες τοὺς ταχυτάτους αὐτῶν αἰροῦνται βασιλεῖς· τῶν δ' ἄλλων τιμῶσι τὸν δικαιοτάτον.
- τ) (139) οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων οὐ ταῖς ἡμέραις, ἀλλὰ ταῖς νυξὶν αὐτῶν ἀριθμοῦσι τὸν χρόνον.
- 10 υ) (140) Ἀτάραντες λίβνες ὀνόματα οὐκ ἔχουσι. (2) ἡλίῳ δὲ ἀνίσχοντι λοιδοροῦνται ὥς πολλὰ κακὰ φήγαντι. (3) τῶν δὲ θνητῶν ἀρίστας κρίνουσι τὰς πλείστον χρόνον μεμενηκυίας παρθένους. s. F 123.
- ν) (113) Βοιωτῶν ἔνιοι τοὺς χρέος οὐκ ἀποδιδόντας εἰς ἀγορὰν ἄγοντες καθίσαι κελεύουσιν, εἶτα λόφινον ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς· ὅς δ' ἂν κορινωθῇ ἄτιμος γίνεται. δοκεῖ δὲ τοῦτο πεπονθέναι καὶ ὁ Εὐριπίδου πατὴρ Βοιωτὸς ὢν τὸ γένος.
- 15 w) (131) Ἀσσύριοι τὰς παρθένας ἐν ἀγοραῖ πωλοῦσι τοῖς θέλουσι συνοικεῖν, πρώτας μὲν τὰς εὐγενεστάτας καὶ καλλίστας, εἶτα τὰς λοιπὰς ἐφεξῆς· ὅταν δ' ἔλθωσιν ἐπὶ τὰς φανητοτάτας, κηρύττουσι πόσον τις θέλει προσλαβὼν ταύταις συνοικεῖν, καὶ τὸ συναχθὲν ἐκ τῆς τῶν εὐπρεπῶν τιμῆς ταύταις προστίθενται. (2) ἀσκοῦσι δὲ μάλιστα † βαδύτητα καὶ ἀοργησίαν.
- 20 x) (132) Πέρσαις ὃ μὴ ποιεῖν ἔξεστιν οὐδὲ λέγουσιν. (2) ἐὰν δέ τις πατέρα κτείνει, ὑποβλητὸν αὐτὸν οἶονται. (3) ἐὰν δέ τινα προστάξει βασιλεὺς μαστιγῶσαι, εὐχαριστεῖ ὡς ἀγαθοῦ τυχὼν διὰ αὐτοῦ ἐμνήσθῃ βασιλεὺς. (4) ἄθλα δὲ λαμβάνουσι παρὰ βασιλέως πολυτεκνίας. (5) οἱ δὲ παῖδες παρ' αὐτοῖς ὥσπερ μάθημα τὸ ἀληθεύειν διδάσκονται.
- 25 y) (143) παρ' Ἰνδοῖς ἐὰν τις ἀποστερηθῇ δανείου ἢ παρακαταθήκης, οὐκ ἔστι κρίσις, ἀλλ' αὐτὸν αἰτιᾶται ὁ πιστεύσας. (2) ὁ δὲ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν θανάτῳ ζῆμιούται. (3) τὸν δὲ μέγιστα ἀδικήσαντα ὁ βασιλεὺς κελεύει κείρασθαι, ὡς ἐσχάτης οὐσης ταύτης ἀτιμίας. s. F 106; 124.

1 τῆς om L καὶ τῆς A 3 Σαρδολίβνες A² σορδολίβνες SM σορδοί λίβνες A¹ παρδοί λίβνες L 8 (ἐν ταῖς πλάναϊς) αὐτῶν? 9 Ἀτάραντες Salmasius ἀφάραντες SM ἀφαράτες Par. Vat. 60 γαράμαντες A σφάραντες L 10: § 3 = Par. Vat 60 12—15 Maxim. c. 62 p. 674 12 τὸ χρέος A 13 αὐτῶν L ὅς δ' ἂν αὐτῶν? 16—20: Par. Vat. 53 20 ταύταις: ταῖς παρθένοις ταύταις Vat 21 μάλιστα οὗτοι A βαδύτητα SML τὴν εὐδύτητα A πρᾶύτητα Cor 22—26 Maxim. 62 p. 674; § 1, 3 = Par. Vat. 54, 57 22 Πέρσαι LA² Par. Vat. τις ἀπ. (del A²) αὐτῶν A 24 ὁ βασιλεὺς MA Vat τοῦ μαστιγῶσαι A (τοῦ del A²) 25 ὁ βασ. — τοῦ βασ. A ὅτι — βασιλεὺς om Vat 26 μαθήματα SM τινα μαθήματα A τι μ. Meineke μ. τι Hirschig 28 § 2 = Par. Vat. 58

- z) (144) Λακεδαιμονίοις τέχνας μανθάνειν ἄλλας ἢ τὰς εἰς πόλεμον
 εὐθέτους αἰσχρόν ἐστιν. (2) ἐστιῶνται δὲ πάντες ἐν κοινῷ. (3) τοὺς
 δὲ γέροντας αἰσχύνονται οὐδὲν ἦτιον ἢ πατέρας. (4) γυμνάσια δ'
 ὥσπερ ἀνδρῶν ἐστιν, οὕτω καὶ παρθένων. (5) ξένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκ
 5 ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ οὔτε Σπαρτιάταις ξενιτεύειν. (6) ταῖς δὲ αὐτῶν
 γυναιξὶ παρακелеύονται ἐκ τῶν εὐειδεστάτων κύεσθαι καὶ ἀστῶν καὶ
 ξένων. (7) χρηματίζεσθαι δ' αἰσχρόν Σπαρτιάτῃ. (8) νομίσματι δὲ
 χρῶνται σκνῖναι· ἐὰν δὲ παρά τινι εὔρεθῃ χρυσὸς ἢ ἄργυρος,
 θανάτῳ ζημιούται. (9) σεμνύνονται δὲ πάντες ἐπὶ τῷ ταπεινότητι
 10 αὐτοὺς παρέχειν καὶ κατηκόους ταῖς ἀρχαῖς. (10) μακαρίζονται δὲ
 μᾶλλον παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποθνήσκοντες ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες.
 (11) οἱ δὲ παῖδες νομίμως περὶ τινὰ βωμὸν περιμόντες μαστιγοῦνται, ἕως
 ἂν ὀλίγοι λειφθέντες στεφανωθῶσιν. (12) αἰσχρόν δ' ἐστὶ δειλῶν σύσκηρον
 ἢ συγγυμναστήν [φίλον] γενέσθαι. (13) κρίσις δὲ ταῖς γεροντίαις ἐπὶ
 15 τῷ τέρματι τοῦ βίου προτίθεται τοῖς τε εὖ ἢ κακῶς ζήσασιν. (14) ὅταν
 δὲ στρατεύονται ἔξω χώρας, πῦρ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀγήτορος Διὸς
 ἐναυσάμενος <ὁ> πυρφόρος λεγόμενος σύνεσι τῷ βασιλεῖ ἄσβεστον
 αὐτὸ τηρῶν. (15) συνεκπέμπονται δὲ τῷ βασιλεῖ μάντις καὶ ἰατροὶ
 καὶ ἀθληταί, οἷς ἐν ταῖς μάχαις ἀντὶ σαλπίγγων ἀεὶ χρῶνται.
 20 (16) μάχονται δ' ἐστεφανωμένοι. (17) ὑπανίστανται δὲ τῷ βασιλεῖ
 πάντες πλὴν ἐφόρων. (17) ὁμνύει τε πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ βασιλεὺς κατὰ
 τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύ<σ>ειν.
- aa) (115) Κρῆτες πρῶτοι Ἑλλήνων νόμους ἔσχον Μίνως Θεμέων, ὃς
 καὶ πρῶτος ἐθαλασσοκράτησεν. προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς
 25 αὐτοῦ<ς> μεμαθηκέναι δι' ἐννέα ἔτων εἷς τι ὄρος φοιτῶν, ἐν ᾧ Διὸς
 ἄντρον ἐλέγετο, κακέϊδεν ἀεὶ τινὰς νόμους φέρων τοῖς Κρησί. μέμνηται
 δὲ τούτων καὶ Ὅμηρος ἐν οἷς λέγει (Od. τ 178)· 'τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς
 μεγάλη πόλις, ἐνθα γε Μίνως ἐννέωρος βασιλεὺς, Διὸς μεγάλου ὀαριστής.'
 (2) οἱ δὲ Κρητῶν παῖδες ἀγελάζονται κοινῇ μετ' ἀλλήλων σκληρα-
 30 γωγούμενοι, <καὶ τὰ πολέμια διδασκόμενοι> καὶ θήρας καὶ δρόμους

2 εὐθέτους om S 2—7: (§ 3—6) = Par. Vat. 62 5 οὔτε Stob Vat οὐδέ
 Meineke 6 κύειν Vat 7 σπαρτιάταις L τοῖς σπαρτιάταις A 13 δειλῶν
 SL δηλῶν M ὁδῶν A¹ δειλῶι Cobet 14 [φίλον] Hense φίλων S ἢ φίλον Gesner
 s. Xenoph. Resp. Lac. 9, 4 πᾶς μὲν ἂν τις αἰσχυνθεῖν τὸν κακὸν οὐσκηρον παραλαβεῖν,
 πᾶς δ' ἂν ἐν παλαίσματι συγγυμναστήν. τῆς γεροντίας Mue 15 προτίθεται
 Mue προσ— Stob 17 <ὁ> Cobet 18 αὐτὸ A αὐτῷ SM om L πάντες
 μάντις A 21 τε: δέ? 22 βασιλεύσειν Meineke —εὖεν Stob 23: § 1—2
 = Par. Vat. 63—64 ὃς om MAL ὃς — ἐθαλασσοκράτησεν om Vat 24 Μίνως:
 μόνος M 25 αὐτοὺς Vat αὐτοῦ MAL 26—28 κακέϊδεν — ὀαριστής
 om Vat 27 τούτου S 28 ἐνθα γε M. Gaisford ἐνθα M. γε SMA ἔ. M. τε L
 ἐνθα τε M. Hense 30 <καὶ τ. πολ. διδ.> Jac aus Vat

τε ἀνάντεις ἀνυπόδητοι κατανύοντες καὶ τὴν ἐνόπλιον πυρρίχην ἐκπο-
νοῦντες, ἦντινα πρῶτος εἶρε Πύρριχος Κυθωνιάτης Κρής τὸ γένος.
(3) συσσιτοῦσι δ' ἐν κοινῷ οἱ ἄνδρες τὴν αὐτὴν διαίταν ἔχοντες ἐξ
ἴσου πάντες. (4) δῶρα δὲ αὐτοῖς ἐστὶν ὅπλα τιμιώτατα.

- 5 **104** (123) JOANN. STOB. Anth. ΠΙ 1 [Π. ἀρετῆς], 200: Ἐκ τῆς
Νικολάου Ἐθῶν Συναγωγῆς. Γαλακτοφάγοι Σκυθικὸν ἔθνος ἄοικοί
τε εἰσὶν, ὥσπερ καὶ οἱ πλείστοι Σκυθῶν, τροφὴν δ' ἔχουσι γάλα μόνον
ἵππειον, ἐξ οὗ τυροποιοῦντες ἐσθίουσι καὶ πίνουσι· καὶ εἰσι διὰ τοῦτο
10 δυσμαχώτατοι σὺν αὐτοῖς πάντῃ τὴν τροφὴν ἔχοντες. (2) οὗτοι καὶ
Δαρεῖον ἐτρέψαντο. (3) εἰσὶ δὲ καὶ δικαιοτάτοι κοινὰ ἔχοντες τὰ τε κτή-
ματα καὶ τὰς γυναῖκας ὥστε τοὺς μὲν πρεσβυτέρους αὐτῶν πατέρας νομί-
ζειν, τοὺς δὲ νεωτέρους παῖδας, τοὺς δ' ἡλικίας ἀδελφούς. (4) ὣν ἦν καὶ
Ἀνάχαρσις, εἷς τῶν ἐπὶ σοφῶν νομισθεῖς, ὃς ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα
ἱστορήσῃ τὰ τῶν ἄλλων νόμιμα. (5) τούτων καὶ Ὀμηρος μέμνηται ἐν
15 οἷς φησι (Jl. N 5)· Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν,
Γλακτοφάγων ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων· ἀβίους δ' αὐτοὺς λέγει
ἢ διὰ τὸ γῆν μὴ γεωργεῖν ἢ διὰ τὸ ἀοίκους εἶναι ἢ διὰ τὸ χρῆσθαι τούτους
μόνους τόξοις· βῖδον γὰρ λέγει τὸ τόξον. (6) παρὰ τούτοις οὐδὲ εἷς οὔτε
φθονῶν, ὥς φασιν, οὔτε μισῶν οὔτε φοβούμενος ἱστορήθη διὰ τὴν τοῦ
20 βίου κοινότητα καὶ δικαιοσύνην. (7) μάχιμοι δ' αὐτῶν οὐχ ἦντον αἱ
γυναῖκες ἢ οἱ ἄνδρες, καὶ συμπολεμοῦσιν αὐτοῖς ὅταν δέμῃ. (8) διὰ τοῦτο
καὶ Ἀμαζόνες γενναιοτάτας εἶναι, ὥστε ποτὲ ἐλάσαι μέχρι Ἀθηνῶν καὶ
Κιλικίας, ὅτι τούτων παρώικουν ἐγγὺς τῆς Μαιώτιδος λίμνης.

- 105** (102) — — ΠΙ 5 [Π. σωφροσύνης], 14: Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν
25 Συναγωγῆς. Ἰβήρων αἱ γυναῖκες κατ' ἔτος ὅ τι ἂν ἐξυφρήνωσιν ἐν
κοινῷ δεικνύουσιν· ἄνδρες δὲ χειροτονητοὶ κρίναντες τὴν πλείστα ἐργα-
σαμένην προτιμῶσιν. (2) ἔχουσι δὲ καὶ μέτρον τι ζώνης, ἥ τι τὴν γαστέρα
περιλαβεῖν ἂν μὴ δυνηθῶσιν, αἰσχροὶν ἡγοῦνται. s. F 103 a.

- 106** (144) — — ΠΙ 5, 15: Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν Συναγωγῆς.
30 Ἀρίστονοι τῶν ἐμψύχων οὐδὲν ἀποκτείνουσι. (2) τὰ δὲ κεράμεια τῶν
χρηστηρίων ἐν χρυσοῖς ἐλύτροις φυλάττουσιν. s. F 103 y.

1 ἀνυπόδετοι SMAL Vat —δυτοι Tr 1—2 ἐκπονοῦνται Vat
2 [Κρής] Cobet 4 δῶρα SA² δῶρον MLA¹(?) δῶρων? Hense 5—23 MATr
7 εἰσὶ <καὶ νομάδες>? Hense τ' ἔχουσι Meineke 10 τὰ τε TrA² τὰ MA
11—12 ὀνομάζειν Tr 12 νέους Tr 14 ἄλλων: Ἑλλήνων A² 14—18 [τούτων —
τόξον] Meineke; s. F 103 aa 16—18 ἀβίους — τόξον om Tr 21—22 διὰ τοῦτο
καὶ MA καὶ διὰ τοῦτο Tr redd 22 γενναιοτάτους M γενναιοτάτας <φασίν> Buecheler
μέχρις A 23 ὅτι: ὅτε Jacobs τούτων MA τοῦτον Tr τότε Gesner τούτοις
Meineke 24—28 LMATr 25 ἐξυφάνωσιν MATr 27 ἔχουσι: sc. οἱ Ἰβήρες
29—31 LMATr 30 κρίνοντι L ἀρίστονοι A ἀποκτείνουσι LA(M) 31 χρυ-
σέοις LM ἐλίτροις L λύτροις M

107 (110) — — III 5, 16: τοῦ αὐτοῦ. *Δαρδανεῖς Ἰλλυρικὸν ἔθνος τρεῖς ἐν τῷ βίῳ λούονται μόνον, ὅταν γεννῶνται καὶ ἐπὶ γάμοις καὶ τελευτῶντες.*

108 (106) — — III 7 [Π. ἀνδρείας], 38: Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν ⁵ Συναγωγῆς. Ὁμβρικοὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς πολεμίους μάχαις αἰσχιστον ἰρροῦνται ἡττημένοι ζῆν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ νικᾶν ἢ ἀποθνήσκειν. s. F 111.

109 (104) — — III 7, 39: τοῦ αὐτοῦ. *Κελτοὶ οἱ τῷ ὤκεα-
νῳ γειτνιῶντες αἰσχρὸν ἡγοῦνται τοῖχον καταπίπτοντα ἢ οἰκίαν φεύγειν.
(2) πλημμυρίδος δὲ ἐκ τῆς ἕξω θαλάττης ἐπερχομένης μεθ' ὅπλων ἀπαν-
¹⁰ τῶντες ὑπομένουσιν ἕως κατακλύζονται, ἵνα μὴ δοκῶσι φεύγοντες τὸν
θάνατον φοβεῖσθαι. s. F 103 e.*

110 (145) — — III 9 [Π. δικαιοσύνης], 49: Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν
Συναγωγῆς. ἐν Παδαίοις Ἰνδιζῶι ἔθνει οὐχ ὁ θύων, ἀλλ' ὁ συνετώ-
ταιος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν. αἰτεῖται δ' αἰετὰ παρὰ τῶν θεῶν
¹⁵ οὐδὲν ἄλλο πλὴν δικαιοσύνης.

111 (107) — — III 10 [Π. ἀδικίας], 69: Ὁμβρικοὶ ὅταν πρὸς
ἀλλήλους ἔχωσιν ἀμφισβήτησιν, καθοπλισθέντες ὥς ἐν πολέμῳ μάχονται·
καὶ δοκοῦσι δικαιοτέρα λέγειν οἱ τοὺς ἐναντίους ἀποσφάζαντες. s. F 108.

112—113 (146. 127) — — III 37 [Π. χρηστότητος], 37: Ἐκ τῆς
²⁰ Νικολάου Ἐθῶν Συναγωγῆς. Πραῦσι οἱ τοὺς ἀστυγέιτονας, ἐὰν λιμῶι
πιεσθῶσιν, τρέφουσιν. (113) Θῦνοι τοὺς ναυαγούς φιλανθρωπῶς
δεχόμενοι φίλους ποιοῦνται· τῶν δὲ ξένων τοὺς μὲν ἀκουσίως ἐλθόντας
σφόδρα τιμῶσιν, τοὺς δ' ἐκουσίως κολάζουσιν.

114 (116) — — III 38 [Π. φθόρου], 52: Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν
²⁵ Συναγωγῆς. Τελχίνες ἄνθρωποι ὀνομαζόμενοι τὸ ἀνέκαθεν Κρήτες,
οἰκήσαντες δὲ καὶ ἐν Κύπρῳ, μεταναστάντες δ' εἰς Ῥόδον καὶ πρῶτοι τὴν
νῆσον κατὰσχόντες, βάσκανοί τε σφόδρα ἦσαν καὶ φθονεροί. (2) τεχνῖται
δὲ ὄντες καὶ τὰ τῶν προτέρων ἔργα μωμησάμενοι Ἀθηναῖς Τελχινίας ἄγαλμα
πρῶτοι ἰδρύσαντο, ὥσπερ εἴ τις λέγοι Ἀθηναῖς βασκάνου.

³⁰ 115 (112) — — IV 13 [Π. στραιηγῶν], 39: Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν

1—3 LMA Tr Par. Vat. 48, 1 1 παρδανεῖς L 2—3 ὅταν — τελευτῶντες
Tr ὅταν γεν. καὶ δεύτερον ὅταν γαμῶσι καὶ τρίτον ὅταν τελευτῶσι LMA Vat
4—6 MABr(uxellensis) 7—11 MABr Maxim. c. 4 p. 542 8 τοίχον — ντος ἢ
οἰκείας cod. Mon. 429 12—15 SMA Br Par. Vat. 43 13 Παδαίους Valckenaer
(Herodot. III 99) παιδαλίους SBr πε— Α πεδανοῖς Vat οὐχ — ἀλλ' om
Vat 14 αἰετὶ δὲ Vat 16—18 SMA 19—23 SMA Tr 21—23 Maxim. c. 55
p. 661 21 θῦνοι SM Max θύννοι A 22—23 ἀκουσίως — ἐκουσίως Orelli ἐκου-
σίως — ἀκουσίως Stob ἐκουσίους — ἀκουσίους Meineke 24—29 SMA 25 Συνα-
γωγῆς om S 26 δὲ καὶ Buecheler τε καὶ Stob [τε] Cor [καὶ] Di 27 κατέ-
χοντες A 28 μωμησάμενοι Jacobs μμησάμενοι SMA²

Συναγωγῆς. *Αὐταριᾶται* τοὺς ἀδυνάτους τῶν στρατιωτῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς πορείαις οὐδέποτε ζῶντας ἀπολείπουσι.

116 (118) JOANN. STOB. Anthol. IV 13, 40: *Τοῦ αὐτοῦ. Τριβαλλοὶ* τέτταρας γάλαγγας ἐν ταῖς μάχαις ποιοῦνται· τὴν πρώτην τῶν ἀσθενῶν, τὴν ἐχομένην τῶν κρατίστων, τὴν τρίτην τῶν ἱππέων, τελευταίαν τὴν τῶν γυναικῶν, αἱ αὐτοὺς εἰς φριγὴν τρεπομένους κωλοῦνσι βλασφημοῦσαι.

117 (119) — — IV 52 [Π. ζωῆς], 44: *Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν Συναγωγῆς. Κανσιανοὶ* τοὺς μὲν γεννωμένους θρηνοῦσι, τοὺς δὲ τελευτῆσαντας μακαρίζουσιν.

118 (117) — — IV 55 [Π. ταφῆς], 12: *Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν Συναγωγῆς. Κίοι* τοὺς ἀποθανόντας κατακαύσαντες καὶ ὁστολογήσαντες ἐν ὄλμῳ τὰ ὀστέα καταπτίσουσιν, εἶτα ἐνθέντες εἰς πλοῖον καὶ κόσκινον λαβόντες ἀναπλέουσιν εἰς πέλαγος καὶ πρὸς τὸν ἄνεμον ἐξοδιάζουσιν, ἄχρι ἂν πάντα ἐκφρηθῇ καὶ ἀφανῇ γένηται.

119 (120) — — IV 55, 13: *Τοῦ αὐτοῦ. Ταῦροι* Σκυθικὸν ἔθνος τοῖς βασιλεῦσι τοὺς εὐνοσιτάτους τῶν φίλων συγκαταθάπτουσιν. (2) ὁ δὲ βασιλεὺς ἀποθανόντος φίλου ἢ μέρους ἢ τὸ ὅλον ἀποτίμνει ὥτιον πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος.

120 (121) — — IV 55, 14: *Τοῦ αὐτοῦ. Σινδοὶ* τοσοῦτους ἰχθῦς ἐπὶ τοὺς τάφους ἐπιβάλλουσιν, ὅσους πολεμίους ὁ θάπτομενος ἀπεκτονὺς ἦι.

121 (124) — — IV 55, 15: *Τοῦ αὐτοῦ. Κολχοὶ* τοὺς τελευτήσαντας οὐ θάπτουσιν, ἀλλὰ κρημνῶσιν ἀπὸ δένδρων.

122 (128) — — IV 55, 16: *Τοῦ αὐτοῦ. Φρύγες* οὐ κατορύττουσι τοὺς ἱερεῖς τελευτήσαντας, ἀλλ' ἐπὶ λίθους δεκαπλήχεας τιθέασιν ὀρθοῦς. s. F 103 i.

123 (141) — — IV 55, 17: *Τοῦ αὐτοῦ. Πάνηβοι Λίβυες*, ὅταν αὐτοῖς βασιλεὺς ἀποθάνῃ, τὸ μὲν σῶμα κατορύττουσι, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀποκόψαντες καὶ χρυσώσαντες ἀνατιθέασιν ἐν ἱερῷ. s. F 103 n—u.

124 (143) — — IV 55, 18: *Τοῦ αὐτοῦ. Ἰνδοὶ* συγκατακαίουσιν, ὅταν τελευτήσωσι, τῶν γυναικῶν τὴν προσφιλεστάτην. αὐτῶν δὲ ἐκείνων ἀγῶν μέγιστος γίγνεται σπουδαζόντων ἐκάστην νικῆσαι τῶν φίλων. s. F 103 y.

1 αὐταριᾶται S(?) d(ν)ταριᾶται M(A) αὐταρχιάται Tr 4 πρώτην MA a S μίαν Tr 8—10 SA 9 Κανσιανοί: Flinders Petr. Pap. I p. 29 Κανσίαι. Κανσιάκαι Zenob. Prov. V 25; Plut. Prov. Al. 10 Τρανσιανοὶ Cor 11—15 SMA 12 Κιανοὶ Corais 13 καταπτίσουσιν M καταπίσασιν A¹ 15 γίγνεται S 16—19 vgl. Par. Vat. 65 18 πρὸς: κατὰ gnom. Frob. 20 ἰχθύας M λίθους Clavier 21 ὅσους <ἀν> Di ἦι: ἦν Tr 23 κρημνῶσιν Meineke κρημνῶσιν SAM κρημῶσιν Tr 32 das folgende Herodotizitat (V 5) ist nicht N.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΥΤΟΥ ΑΓΩΓΗΣ (?).

(F 99?)

125 (99) EXC. DE VIRTUT. I 353, 13: τοῦ αὐτοῦ περὶ πρώτης
 5 Καίσαρος ἀγωγῆς. (I) ὅτι εἰς τιμῆς ἀξίωσιν τοῦτον οὕτω προσεῖπον (1)
 οἱ ἄνθρωποι ναοῖς τε καὶ θυσίαις γεραίρουσιν, ἅνα τε νήσους καὶ ἡπείρους
 διηρημένοι καὶ κατὰ πόλεις καὶ ἔθνη τό τε μέγεθος αὐτοῦ τῆς ἀρετῆς καὶ
 τὴν εἰς σφῶς εὐεργεσίαν ἀμειβόμενοι. δυνάμει γὰρ καὶ φρονήσεως εἰς
 τὰ πρῶτα ἀνελθὼν οὗτος ὁ ἀνὴρ πλείστων μὲν ἤρξεν ἀνθρώπων τῶν διὰ
 10 μνήμης μακροτάτους τε ὄρους ἐποιήσατο τῆς Ῥωμαίων δυναστείας εἰς τε τὸ
 βεβαιότατον οὐ τὰ φύλα μόνον καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
 τὰς διανοίας κατεστήσατο τὸ μὲν πρῶτον σὺν ὅπλοις, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ
 ἄνευ ὅπλων ἐφελουσίνους τε προσαγόμενος διὰ τὸ μᾶλλον τι ἔνδηλος γίνε-
 σθαι τῇ φιλανθρωπίᾳ ἔπεισεν ἑαυτοῦ ἀκροᾶσθαι. ὣν δὲ πρότερον οὐδὲ
 15 ὀνόματα ἠπίσταντο οἱ ἄνθρωποι οὐδέ τινος ὑπήκοοι ἐγένοντο διὰ μνήμης,
 ἡμερωσάμενος ὁπόσοι ἐντὸς Ῥήνου ποταμοῦ κατοικοῦσιν ὑπὲρ τε τὸν Ἰόνιον
 πόντον καὶ τὰ Ἰλλυριῶν γένη — Παννονίους αὐτοὺς καὶ Δάκας καλοῦσιν — ***
 (ζῆται ἐν τῷ Περι ἀνδραγαθημάτων).

126 (99) — — I 354, 5: (II § 2) περὶ δὴ τούτου τοῦ ἀνδρὸς (2)
 20 φρονήσεως τε καὶ ἀρετῆς ἰσχὺν δεῖξαι ὁπόσον δύναται, τὰ μὲν ἐκ τῆς
 πολιτείας, ἦντινα ἐν τῇ πατρίδι ἐπολιτεύσατο, τὰ <δὲ> κατὰ στρατηγίας
 μεγάλων πολέμων ἐγχωρίων τε καὶ ἄλλοεθνῶν, ἀγώνισμα μὲν ἀνθρώποις
 πρόκειται λέγειν καὶ γράφειν, ὥς ἂν εὐδοκιμοῖεν ἐν καλοῖς ἔργοις·
 καὐτὸς δ' ἀφηγήσομαι τὰ πεπραγμένα, ἐξ ὧν οἶόν τε γινῶναι σύμπτῃ τὴν
 25 ἀλήθειαν. πρότερον δ' αὐτοῦ τό τε γένος διέξιμι καὶ τὴν φύσιν τοὺς τε
 γεννητάς, ἀφ' ὧν ἦν, τὴν <τ'> ἐκ νηπίου τροφὴν τε καὶ παιδευσιν, ἥ
 χρησάμενος τοσούδῃ ἐγένετο.

πατὴρ μὲν οὖν ἦν αὐτῷ Γάιος Ὀκταούιος, ἀνὴρ τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου. (3)
 οἱ δὲ αὐτοῦ πρόγονοι κατὰ τε πλοῦτον καὶ ἐπιείκειαν ὀνομαστότατοι
 30 γενόμενοι ὀρφανῶι ὄντι ἐκείνῳ τὰ χρήματα ἐλείποντο· καταστάντες δ'
 ἐπίτροποι ταῦτα διεφόρησαν· ὁ δὲ τῶν πρὸς αὐτοὺς δικαίων ἀποστὰς τοῖς
 περιλειφθεῖσιν ἤρχετο.

127 (99) — — I 354, 19: (III) ὅτι Καῖσαρ περὶ ἐννέα ἔτη μάλιστα (4)

Abkürzungen im apparat: o. p. 328 4—5 περὶ πρώτης K. ἀγ. B-W
 ε σ
 π α τ K. ἀ. E περὶ τῆς K. ἀγ. Va 6 <καὶ> ναοῖς o. ναοῖς δὲ? 13 διὰ δὲ Cor
 ἐτι ἐκδηλος Cor 14 δὲ: δὴ Cor 15 <τῶν> διὰ μνήμης Di 16 ἡμερωσάμενος
 nach ἄνθρωποι E; transp. Va ἐντὸς V ἐντοῖς E 17 Παννονίους Cor Παννω— E
 Δάκας Va δατασ E 21 <δὲ> Va 22 ἐγχωρίων Va —ρων E 23 εὐδοκιμοῖεν
 Cor —μεῖν E 26 <τ'> Va 30 ἐλλέποντο Mue

γεγονῶς θαυμά τε οὐ μικρὸν παρέσχε Ῥωμαίοις, φύσεως ἀκρότητα δηλώσας ἐν τοιαῖδε ἡλικίαι· καὶ τοῖς ἀνδράσι πολλὸς ἐγγίνεται θόρυβος ἐν πολλῷ ὁμίλῳ δημηγοροῦντι. ἀποθανούσης δ' αὐτῷ τῆς τηθῆς, παρὰ τῇ μητρὶ (5) ἐτρέφετο Ἀττία καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Φίλιππῳ Λευκίῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος τῶν τὸν Μακεδόνα Φίλιππον κεχειρωμένων. παρὰ δὲ τῷ Φίλιππῳ ὁ Καῖσαρ ὡς παρὰ πατρὶ τρεφόμενος πολλὴν ὑπέφαινε ἐλπίδα ἤδη <τ'> ἀξιώσιμος καὶ τοῖς ἡλικίῳ ἐφαίνετο τοῖς εὐγενεσιτάτοις παισὶ· καὶ συνήμεσαν πρὸς αὐτὸν παμπληθεῖς, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ τῶν νεανίσκων, οἷς τὸ πράττειν δι' ἐλπίδος ἦν. προύπεμπον δὲ αὐτὸν πάμπολλοι ὁσημέραι καὶ μειρα-
 10 κίσκοι καὶ ἄνδρες καὶ ἡλικίαι παῖδες, εἴτε ἐφ' ἑπασίαν ἔξω τοῦ ἄστεως προῆιτι εἴτε παρὰ συγγενεῖς ἢ ἄλλους τινάς. ἴσκει γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν (6) τοῖς καλλίστοις ἐπιτηδεύμασι καὶ τὸ σῶμα ταῖς γενναίαις καὶ πολεμικαῖς μελέταις καὶ τῶν διδασκόντων θάττον αὐτὸς τὴν μάθησιν ἐπὶ τῶν ἔργων ἀπεδείκνυτο, ὥστε ἀπὸ τοῦδε καὶ ἐν τῇ πατρίδι πολλὸν ζῆλον ἐνέγκασθαι.
 15 ἐφειστήκει δὲ αὐτῷ καὶ ἡ μήτηρ καὶ ὁ ταύτης ἀνὴρ Φίλιππος ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν πυνθανόμενοι παρὰ τῶν διδασκάλων τε καὶ ἐπιμελητῶν, οὓς παρακατέστησαν τῷ παιδί, ὅ τι πράξειεν ἢ ὅποι πορευθεῖν ἢ ὅπως διημερεύσειεν τὰς τε διατριβὰς μεθ' ὧν ποιήσαιτο.

(IV) ἐν δὲ τῷ κατασχόντι ταράχῳ τὴν πόλιν (a. 49) ὑπεκπέμπει (7)
 20 ἢ τε μήτηρ Ἀττία καὶ Φίλιππος Καίσαρα εἰς τι τῶν πατρώϊων χωρίων. κατέβαινε δὲ εἰς τὴν ἀγορὰν περὶ ἔτη μάλιστα γεγονῶς 10, ὥστε ἀποθέσθαι (8) μὲν αὐτὸν ἤδη τὴν περιπόρφυρον ἐσθῆτα (18. Okt. 48), ἀναλαβεῖν δὲ τὴν καθαρὰν, σύμβολον οὖσαν τῆς εἰς ἄνδρας ἐγγραφῆς. περιβλεπόμενος δ' (9) ὑπὸ παντὸς τοῦ δήμου διὰ τε εὐπρέπειαν καὶ λαμπρότητα εὐγενείας [ἔτε
 25 τοῖς θεοῖς καὶ] ἐνεγράφη εἰς τὴν ἱερωσύνην εἰς τὸν Λευκίον Δομιτίου τόπον τετελευτηκότος. καὶ ὁ δῆμος μάλα προθύμως ἐχειροτόνησε. καὶ ὁ μὲν ἅμα τῇ μεταλλαγῇ τῆς ἐσθῆτος καὶ τῇ καλλίστῃ τιμῇ κοσμηθεὶς ἔθνευ <τοῖς θεοῖς>. καίπερ δὲ κατὰ νόμον εἰς ἄνδρας ἐγγεγραμμένον διε- (10)
 κώλυεν ἡ μήτηρ ἔξω τῆς αὐλείου θύρας χωρεῖν, πλὴν ὅπη καὶ πρότερον,
 30 ὅτε παῖς ἦν, ἐφοίτα, διαίταν τε τὴν αὐτὴν ἔχειν ἐπηνάγκαζε κοιτάζεσθαι τε ἐνθα καὶ πρότερον ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ. νόμῳ τε μόνον ἀνὴρ ἦν, τὰ δ' ἄλλα παιδικῶς ἐπεστατεῖτο. τῆς δὲ ἐσθῆτος οὐδ' ὅτιοῦν ἐξήλλαξεν, (11)
 ἀλλ' αἰετὶ τὴν πάτριον ἀμπείχετο.

(V) ἐφοίτα δὲ καὶ εἰς τὰ ἱερὰ ἐν ταῖς νομίμοις ἡμέραις νύκτωρ διὰ (12)

4 (u. 20) Ἀττία Di αντί (bis auf § 126 stets) E Ἀττία Va s. Boissevain zu Dio Cass. XLV 1, 1 5 Φίλιππον: Περόσα? Va 6 <τε> Va καὶ δὲ Mue 13 θάττον Va θάττων E 24 εὐπρέπειαν Cor εὐγένειαν E 24—28 [ἔθνευ — καὶ] — <τοῖς θεοῖς> Jac 29 αὐλείου Va αἰλίου E ὅποι Di 30 ὅτε παῖς ἦν Va δ. π. ὦν E [ὅτε] π. ὦν? 31 νόμῳ Va νόμων E 33 ἀμπείχετο Di

τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ὥραν, αἵτε δὲ καὶ πολλὰς γυναῖκας ἐκμήνας εὐπρε-
 πείαι καὶ λαμπρότητι γένους. ἐπιβουλευόμενος δὲ παρ' αὐτῶν οὐδαμῇ ἐφαί-
 νετο ἄλωτος ὢν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἡ μήτηρ ἀπήρκεεν αὐτοῦ φιλάτιονσα καὶ
 οὐδαμῶσε μεθιδίσα, τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ἤδη ἔννοους ὢν, αἵτε εἰς τοῦμπροσθεν
 5 τῆς ἡλικίας προιών. ἐνστάσης δὲ τινος ἐορτῆς Ἀτίνης, ὅποτε καὶ τοὺς (13)
 ὑπάτους εἰς Ἄλβαν τὸ ὕρος ἀναβαίνειν ἔδει πατρίου θυσίας ἕνεκα, τοὺς δ'
 ἱερεῖς διαδόχους αὐτῶν τῆς δικαιοδοσίας εἶναι, καθίζει ἐπὶ τὸ βῆμα Καῖσαρ
 ἐν μέσῃ ἀγορᾷ. προσήεσαν δ' ἅπλετοι ἄνθρωποι δικαιοδοσίας χάριν,
 πολλοὶ δὲ καὶ μηδενὸς πράγματος χάριν, θεωρίας ἕνεκα τοῦ παιδός· ἀξιο-
 10 θέατος γὰρ πᾶσιν ἦν, καὶ μάλιστα ἐν τῷ τότε σεμνότητι καὶ ἀξίωμα
 προσεילהφώς.

(VI) Καῖσαρος δὲ ἤδη κειρωμένου μὲν τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ πολε- (14)
 μίους, νενικηκότος δὲ καὶ περὶ Μακεδονίαν Πομπήιον, ἡγεγνότος δ' Αἴγυπτον,
 ἐπαναπερῶντος δ' ἔκ τε Συρίας καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, μέλλοντος δ' ἐπὶ
 15 Λιβύης χωρεῖν, ὥς τὰ λειπόμενα τοῦ ἐκεῖ μετασιάντος πολέμου καθέλοι.
 βουλόμενος συστρατεύειν αὐτῷ ὁ νέος Καῖσαρ, ὥς καὶ πολεμι(κ)ῶν ἔργων
 ἔμπειρος εἴη, ἐπεὶ ἡσθειο ἐναντιουμένην Ἀτίαν τὴν μητέρα, οὐδὲν ἀντι-
 ειπὼν ἰρέμα εἶχε. δῆλος δ' ἦν καὶ ὁ πρεσβύτερος Καῖσαρ ὑπ' εὐνοίας (15)
 οὐδέπω βουλόμενος αὐτὸν στρατεύεσθαι, ὥς μὴ τὴν [ιε] δίαιταν ἐν ἀσθενεῖ
 20 σώματι μεταβαλὼν καὶ <τὴν> ὅλην ἕξιν φανύλως διατεθεῖη. διὰ μὲν δι'
 ταῦτα τῆς στρατείας παρελύετο.

(VII) ἐπεὶ δὲ κἀκεῖνον τὸν πόλεμον κατεργασάμενος Καῖσαρ ἐπαν- (16)
 ἦλθεν εἰς Ῥώμην, σφόδρα ὀλίγοις τῶν ὑποπεσόντων αἰχμαλώτων συγγνοὺς
 διὰ τὸ τοῖς προτέροις αὐτοῖς μὴ σεσωφρονίσθαι πολέμοις, συνηνέχθη
 25 τοιούδε. ἦν εἰς τὰ μάλιστα Καῖσαρι τῷ νέῳ συνήθης καὶ φίλος Ἀγρίππας,
 ἐν ταῦτῳ τε παιδευθεὶς καὶ τινα ἔχων ὑπερβολὴν ἐταιρείας, τούτου
 ἀδελφὸς Κάτωνι συνήρ. κατὰ τε φιλίαν σπουδαζόμενος καὶ τοῦ Λιβυκοῦ
 πολέμου κεκοινωνηκώς, τότε δ' αἰχμαλώτος ἡγεγμένος, τοῦτον οὐδὲν πω
 πρότερον αἰτήσας Καῖσαρα ἐβούλετο μὲν ἐξαιτεῖσθαι, ἐπὶ δὲ αἰδοῦς ὥκνει
 30 καὶ ἅμα ὁρῶν αὐτὸν ὥς διέκειτο πρὸς τοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ ἐάλω-
 κότας. θαρρήσας δ' οὐδ' ὅτε ἤτιςσε καὶ ἔτιχεν. ἐφ' οἷς περιχαρὴς ἦν
 τῷ αὐτοῦ φίλου τὸν ἀδελφὸν ἀνασσεσώκως· ἐπηρνεῖτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
 ἄλλων, εἰς οὐδὲν πρότερον καταθέμενος τὴν αὐτοῦ σπουδὴν καὶ ἔντενξιν
 <ῆ> εἰς φίλου σωτηρίαν.

1 αἵτε δὲ Cor ἀντηδὲ E ἐκμήνας Va ἐκμείνασα E 6 ἄλβαν (αν ras.) E
 Ἄλβανόν Va 12—13 πολεμίους Bremi —μους E 14 ἐπαναστρέφοντος Di
 15 κατασιάντος Orelli 16 πολεμικῶν (p. 392, 12) Va πολεμίον E 17 ἀντίαν E
 (p. 392, 4) 18 πρεσβύτερος Bremi —τατος E 19 [τε] Pic 20 καὶ <τὴν> Jac
 τὴν Pic 21 στρατείας Cor στρατιάς E 24 σεσωφρονίσθαι Ochsner —νῆσθαι E
 28 οὐδὲν πω Cor οὐδὲ πω E 34 <ῆ> Va

(VIII) ἐκ τούτου τὰς θριαμβικὰς ἦγε πομπὰς Καῖσαρ τοῦ κατὰ (17)
 Λιβύην πολέμου τῶν τε ἄλλων, οὓς ἐπολέμησε. καὶ τὸν νέον Καίσαρα εἶδον
 ἤδη πεποιημένους, ὄντα δὲ τρόπον τινὰ καὶ φύσει διὰ τὸ ἀγχοτάτω τοῦ
 γένους εἶναι, ἐκέλευσε τῷ ἑαυτοῦ ἄρματι ἔπεσθαι, κόσμοις αὐτὸν στρατη-
 5 γικοῖς ἀσκήσας, ὥς ἂν αὐτοῦ σύσκηνον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονότα. ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐν ταῖς θυσίαις καὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις ἐγγύτατα
 ἴσῃ τοὺς τε ἄλλους εἴκειν προσέταπεν αὐτῷ. καὶ ὁ μὲν ἤδη τὰς αὐτο- (18)
 κρατορικὰς ἐφέρετο τιμὰς, αἱ δὲ μέγιστα κατὰ τὸν Ῥωμαίων νόμον ἦσαν,
 καὶ ζήλωτος ἐν τῇ πατρίδι ἦν. συνὼν δὲ ὁ παῖς αὐτῷ καὶ ἐν τοῖς
 10 θεάτροις καὶ ἐν πότοις ὄρῳν τε φιλανθρωπῶς ἑαυτῷ διαλεγόμενον οἷα
 τέκνῳ καὶ μικρὸν ὅσον ἤδη τεταρρηκῶς, πολλῶν αὐτοῦ δεομένων καὶ
 φίλων καὶ πολιτῶν αἰτεῖσθαι σφίσι παρὰ Καίσαρος ὧν ἕκαστοι ἐν χρειᾷ
 ἦσαν, ἐπιτηρῶν εὐκαιρίας μετὰ πάσης αἰδοῦς ἡμιτελὲς τε καὶ κατώρθου
 πλείστου τε ἄξιος πολλοῖς τῶν ἀναγκαίων ἐγένετο, φυλαττόμενος τὸ μήτε
 15 ἀκαιρῶς παρακαλεῖν μήτ' ἐκείνῳ προσάπτως. καὶ ὁ μὲν οὐκ ὀλίγα ζώπυρα
 καὶ φιλανθρωπίας ἔμα καὶ φρονήσεως φυσικῆς ἀπεδείκνυτο.

(IX) βουλόμενος δ' αὐτὸν ὁ Καῖσαρ καὶ ἔμπειρον τοῦ ἀγωνοθετεῖν (19)
 ἐν ταῖς τοιαύταις χορηγίαις εἶναι, δυοῖν ὄντοιν θεάτροιν, τοῦ μὲν Ῥωμα-
 κοῦ, ἐν ᾧ αὐτὸς παρὼν τὴν φροντίδα εἶχε, θατέρου δὲ Ἑλληνικοῦ, τούτου
 20 ἐπέτρεψεν ἐκείνῳ τὴν ἀγωνοθεσίαν. καὶ ὁ μὲν σπουδάζων ἐπιμελείαν
 τε καὶ φιλανθρωπίαν ἀποδείξασθαι ἐν κα(ν)ματώδεσι καὶ μακροτάταις
 ἡμέραις οὐδαμοῦ τε ἀπιῶν, ἄχρι λύσειε τὴν θῆαν, εἰς νόσον πίπτει, οἷα
 νέος καὶ πόνων ἀπείρατος. χαλεπῶς δὲ διακειμένου πάντες μὲν ἐν φόβῳ (20)
 ἦσαν, ἀγωνιῶντες εἴ τι πείσεται τοιαύτη φέσις, μάλιστα δὲ πάντων
 25 Καῖσαρ. διὸ πᾶσαν ἡμέραν ἢ αὐτὸς παρὼν αὐτῷ εὐθυμίαν παρεῖχεν ἢ
 φίλους πέμπων ἰατροὺς τε ἀποστατεῖν οὐκ ἔων. καὶ ποτε δειπνοῦντι
 ἰγγειλέ τις, ὥς ἔκλυτος εἴη καὶ χαλεπῶς ἔχοι· ὁ δ' ἐκπηδήσας ἀνυπό-
 δητος ἦκεν, ἔνθα ἐνοσηλεύετο, καὶ τῶν ἱατρῶν ἐδεῖτο ἐμπαθέστατα μεστὸς
 ὧν ἀγωνίας καὶ αὐτὸς παρεκάθητο· ἀνακτησάμενος δ' αὐτὸν εὐθυμος ἐγένετο.

(X) ἐπεὶ δ' ἀνέσφηλεν ἐκ τῆς νόσου, διαπεφευγὼς μὲν τὸν κίνδυνον, (21)
 ἀσθενῶς δ' ἔτι διακειμένος τὸ σῶμα, στρατεύειν μὲν ἔδει Καίσαρα, ἔνθα
 διανοεῖτο τὸ πρότερον ἐπάγεσθαι καὶ τὸν παῖδα· τότε δ' οὐκ οἶός τ' ἦν
 διὰ τὴν προσπεσοῦσαν νόσον. καταλιπὼν δ' οὖν αὐτοῦ πολλοὺς ἐπιμελητάς,
 ὥς δι' ἀκριβοῦς διαίτης φυλάττειτο, καὶ ἐντολὰς δούς, εἰ ῥωσθεῖη, ἔπεσθαι
 35 οἷ, ὦχετο ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ γὰρ Μάγνον Πομπηίου πρεσβύτατος παῖς
 μέγα στράτευμα ἀθροίσας ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρὰ τὴν πάντων ἐλπίδα

9—10 καὶ — θεάτροις συνὼν — αὐτῷ E transpos. Va 11 ὅσον Bremi
 ἢ ὅσον E 14—15 μήτε — προσάπτως Suid s. προσάπτως 17 ἀγωνοθετεῖν
 Va —θέτην E 21 κα(ν)ματώδεσι Va 26 δειπνοῦντι Cor δειπνόντι E

διενοεῖτο ἐπαμῦναι τῷ πατρὶ καὶ τὴν ἐκείνου ἦτταν ἀναμαχέσασθαι, εἰ
 δύναιτο. ὑπολειφθεὶς δ' ἐν τῇ Ῥώμῃ Καῖσαρ πρῶτον μὲν τοῦ σώματος (22)
 ἐγκρατέστατα ἐπεμελήθη καὶ ταχὺ ἀνερωρώσθη, ἔπειτα δὲ τὴν ἔξοδον ἐκ
 τῆς πατρίδος ἐποιεῖτο ἐπὶ τὴν στρατιάν κατὰ τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολάς·
 οὕτω γὰρ αὐτὸν ἐκάλει. πολλῶν δ' αὐτῷ συνεκδημεῖν σπουδαζόντων διὰ
 τὸ μέγεθος τῆς ἐν αὐτῷ ἐλπίδος, πάντας παρωσάμενος καὶ τὴν μητέρα
 αὐτὴν τοὺς ὠκυτότους τῶν οἰκετῶν καὶ ἑρωμενεστάτους ἐκλεξάμενος
 συνέτεινε τὴν πορείαν καὶ ἀπίστωι τάχει χρησάμενος διέδραμε τὴν μακρὰν
 ὁδὸν συνεγγὺς τε ἦν Καίσαρι διαπεπολημηκότι ἤδη τὸν σύμπαντα πόλεμον
 ἐν μηνὶ ζ'. (XI) ἀφικόμενος δ' εἰς Ταρρακῶνα ἀπιστίαν παρέσχεν, (23)
 ὅπως ἀφίκοιτο ἐν τοσῶδε πολέμῳ ταράχῳ. οὐχ εὐρὼν δὲ ἐνταῦθα
 Καίσαρα, πλείω πόνον καὶ κίνδυνον εἶχεν· ἀφίκετο δὲ εἰς Ἰβηρίαν πρὸς
 Καίσαρα περὶ πόλιν Καλπίαν. καὶ ὁ μὲν οἷα τέκνον περιβαλὼν διὰ τε (24)
 τὸ νοσοῦντα καταλείπειν καὶ ἐκ πολλῶν πολεμίων καὶ ληστηρίων
 περισεσωσμένον ὁρᾷ ἀδοκίμως ἰσπάζετο καὶ οὐδαμῇ μεθίει ὁμοδιαιτὸν
 τε εἶχεν· ἐπήνει δ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἅμα καὶ σύντασιν, ὥς
 πρῶτος τῶν ἐκ τῆς Ῥώμης ἐξεληλυθότων ἦκεν, <καὶ> ἐπιμελὲς ἐποιεῖτο
 πρὸς αὐτὸν διαλεγόμενον ὑπὲρ πολλῶν ἀνακρίνειν ἀποπειρώμενος αὐτοῦ
 τῆς διανοίας. ὁρῶν δὲ εὐστοχον καὶ εὐσύνετον καὶ βραχυλόγον αὐτά τε
 ἀποκρινόμενον τὰ καιριώτατα ἔστεργε καὶ ὑπερησπάζετο.

ἐκ τούτου πλεῖν ἔδει ἐπὶ Καρχηδόνας· προσταχθὲν δ' αὐτῷ ἐμβαίνειν (25)
 εἰς τὴν αὐτὴν Καίσαρι ναῦν σὺν εὐδοτοῖς αὐτὸς ὑπὸ φιλοστοργίας καὶ
 τρεῖς ἑταίρους πρὸς τοῖς δούλοις ἐνεβίβασεν καὶ ἐδεδίει, μὴ τοῦτο γνοὺς
 Καῖσαρ ἐπιμέμψαιτο. τούναντίον δ' ἐγένετο· ἦσθη γὰρ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ
 εἶναι φιλέταιρον καὶ ἐπήνεσεν, ὅτι αἰεὶ βούλεται παρῆναι αὐτῷ τοὺς
 πάντων ἐπόπτας ἐσομένους ἄνδρας καὶ ἀρετῆς ἐπιμελουμένους πρόνοιαν
 τε οὐ μικρὰν χρηστῆς δόξης ἐν τῇ πατρίδι ἤδη ποιοῖτο. (XII) ἦκε δ' (26)
 οὖν εἰς τὴν Καρχηδόνα Καῖσαρ, ὥς τοῖς χρήζουσιν ἐντευξόμενος. πολλοὶ
 δὲ συνελθούθυσαν, οἱ μὲν δικαιοδοσίας χάριν, περὶ ὧν εἶχον ἀμφιβόλων
 πρὸς τινες, οἱ δὲ οἰκονομίας πολιτικῆς, οἱ δ' ὅπως ἂν τὰ ἄθλα τῶν ἡν-
 ὁραγαθημένων λάβοιεν· ἢ περὶ ὧν ἔτυχεν ἄλλων τε ἡγεμόνες πλείστοι
 συνελθούθυσαν. προσφεύγουσι <τε> τῷ Καίσαρι καὶ Ζακύνθιοι μεγάλα (27)
 ἐγκλήματα ἔχοντες καὶ δεόμενοι βοηθείας. ὁ δὲ τούτων προύστη τε καὶ
 διαλεχθεὶς ἄριστα πρὸς Καίσαρα ἐν φανερωῇ τῶν τε αἰτιῶν αὐτοῦς
 ἀπήλλαξε καὶ προὔπεμψεν ἐπ' οἴκου ἡδομένους τε καὶ πρὸς πάντας αὐτὸν

1 ἐπαμῦναι Cor ἐπειναι E 13 περιβαλὼν Va περιλαβὼν E 16 αὐτοῦ Va
 αὐτὸν E σύντασιν Cor σύνεσιν E 17 <καὶ> Jac <δ'> Va 18 διαλεγόμενος Mue
 23 καί(περ)? 24 τῷ Va το E 31 [περὶ ὧν ἔτυχεν] (inhaltsangabe von § 27
 vom rande)? Jac ἄλλοι τε Cor ἄλλων δὲ <πόλεων> ἢ πλ. συν. προσφ. <τε>?
 32 προσφεύγουσι Va προσφέρουσι E <τε> Jac 34 φανερωῇ Va φανερῶν E

ἔμνοῦντας σωτήρᾳ τ' ὀνομάζοντας. ἐντεῦθεν πολλοὶ συνέρρεον προστασίας
δεόμενοι, οἷς πλείστον ἄξιος γενόμενος τῶν μὲν διέλυε τὰ ἐγκλήματα, οἷς
δ' ἡτεῖτο δωρεάς, οὗς δ' εἰς ἀρχὰς προῖγεν· πάντες τε ἀνὰ στόμα εἶχον
τὴν τε ἡμερότητα <καὶ> φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐντεῦξesi φρόνησιν.
5 αὐτὸς μὲν Καῖσαρ εἶλα * * *

128 (100) EXC. DE VIRTUT. I p. 359, 22: (XIII) * * * γυροῦ κατὰ (28)
τὰ πάτρια, οὔτε μεθυσκομένοις νεανίσκοις παρῆναι οὔτε πλείω χρόνον
συμποσίῳ παραγενέσθαι ἄχρις ἐσπέρας οὐδὲ μέντοι δειπνεῖν πρὸ δεκάτης
ῥας ἔξω Καίσαρος ἢ Φιλίππου ἢ τοῦ γήμαντος αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν
10 Μαρκέλλον, ἀνδρὸς σωφρονεσιάτου καὶ κατ' εὐγένειαν ἀρίστου Ῥωμαίων.
αἰδῶ δ', ἣν πρέπει<ν> ἂν τις τῇ τοιαύτῃ ηλικίᾳ ὑπολάβοι διὰ τὸ ταῖς (29)
ἄλλαις ἀρεταῖς ἐν τῇ μετὰ ταῦτα τὴν χώραν ἐπὶ τῆς φύσεως ἀποδεδόσθαι,
διαφανέστατα καὶ ἐν ἔργοις ἐδήλου ἐν τῷ βίῳ παντί. διὰ τοῦτο καὶ (30)
μάλιστα Καῖσαρ αὐτὸν περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο καὶ οὐχ, ὥσπερ οἴονται
15 τινες, διὰ τὸ γένος μόνον. ἔγνω μὲν οὖν καὶ πρότερον παῖδα ἀποδείξαι,
δεδιώς δέ, μὴ ἐλπίδι τοσαύτης τύχης ἐπαρθεῖς, ὃ φιλεῖ τοῖς εὐδαιμόνως
τρεφομένοις ἐπεσθαι, ἐκλάθουτο ἀρετῆς καὶ ἐκδικατηθεῖν, συνέχευσε τὴν
γνώμην, ἐν δὲ ταῖς διαθήκαις αὐτὸν εἰοῦται, ἅπαις ὦν ἀρρένων παιδων,
καὶ κληρονόμον ἀποδείκνυσιν τῆς τύχης πάσης· τετάρτην δὲ μοῖραν τῶν
20 χρημάτων τοῖς ἄλλοις διένειμε φίλοις τε καὶ ἀστοῖς, ὕπερ ὕστερον
ἐγένετο δῆλον.

(XIV) ἐδειθῇ δὲ συγχωρῆσαι αὐτῷ παρὰ τὴν μητέρα ἐλθεῖν εἰς (31)
τὴν πατρίδα, καὶ δόντος ὠχετο. ὥς δ' ἦκεν οὐχ ἐκὰς Ῥώμης εἰς Ἰάνουκλον, (32)
ὑπήντησεν αὐτῷ σὺν πολλῷ πλήθει ἀνθρώπων ὃ λεγόμενος Γαίου Μαρίον
25 παῖς, σπουδάζων εἰς τὸ γένος ἐγγραφῆναι καὶ τινὰς γυναῖκας προσειληφώς
τῶν Καίσαρος, αἱ ἐμαρτύρουν αὐτῷ τὴν εὐγένειαν. οὔτε μὴν Ἀτίαν
ἔπεισεν οὔτε τὴν ταύτης ἀδελφὴν καταψεύσασθαι τοῦ σφετέρου οἴκου.
προσῆπτο γὰρ [τὸ γένος] τοῦ γένους [τὸ] Καίσαρος [τε] καὶ τὸ <γένος>
Μαρίου, τῷ γε μὴν νεανίσκῳ ἐκείνῳ οὐδὲν προσήκον ἦν. ὅς τότε σὺν
30 πολλῷ πλήθει ὑπαντίσας ἐσπούδαζεν προσλαβεῖν καὶ τὴν τοῦ νέου
Καίσαρος γνώμην εἰς τὴν τοῦ γένους ἐγγραφήν. πολλὴ δ' ἐγένετο σπουδὴ
καὶ τῶν συνόντων αὐτῷ πολιτῶν, πειθομένων εἶναι παῖδα Μαρίου. Καῖσαρ (33)
δ' ἐν ἀπορίᾳ δεινῇ γενόμενος ἐσκόπει τί χρὴ ποιεῖν· τὸ τε γὰρ ἀσπάζεσθαι

1 τ' ὀνομάζοντας Cor τε νομίζοντας E 3 πάντες τε τε E 4 τὴν τε ἢ.
<καὶ> Va τῆς τε ἢ. E 5 'excidit folium' edd 6 § 28—30 stellt Asbach hinter
§ 34—36 <ἀρ>γυροῦ Mue 11 πρέπει<ν> Va 12 μετὰ ταύτην edd 13 [καὶ]
ἐν ἔ. Di ἐπ' ἔργοις Pic 18 αὐτὸν Va αὐτοῦ E 26 τῶν Καίσαρος: vgl. τοὺς
Καίσαρος § 39 Ἀτίαν E (s. p. 392, 4) 28 προσῆπτο Di προσήπτετο E 28—29
[τὸ γένος] τοῦ γένους [τὸ] Καίσαρος [τε] καὶ τὸ <γένος> Μαρίου Jac [τοῦ γένους] Va
29 ἐκείνου? προσήκον Va προσήκων E

ὥς συγγενῇ, ὃν οὐκ ἤδει δρόφεν εἶη οὐδ' ἡ μήτηρ αὐτῷ συνεμαρτύρει, χαλεπὸν ἦν, τό τε διωθεῖσθαι τὸν νεανίσκον καὶ τὸ σὺν αὐτῷ πληθὺς τῶν πολιτῶν, ἄλλως τε καὶ αἰδοῦς ὄντι μεστῷ, πολλὴν δυσχέρειαν εἶχεν. ἀποκρίνεται γοῦν ἡρέμα διωσάμενος τὸν ἄνθρωπον, ὅτι Καῖσαρ εἶη τοῦ
 5 γένους αὐτοῖς ἡγεμὼν καὶ τῆς πατρίδος προστάτης συμπάσης τε τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. δεῖν οὖν ὥς ἐκείνον βαδίζειν καὶ διδάσκειν περὶ τῆς συγγενείας· καὶ εἰ μὲν πείσειεν, ὑπάρχειν εὐθὺς αὐτῷ καὶ σφῶς τοὺς τε ἄλλους οἰκείους, πεπεισμένους, εἰ δὲ μή, οὐδὲν αὐτοῖς εἶναι κοινὸν κτήμα πρὸς αὐτόν. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, πρὶν ἢ Καίσαρα τοῦτο γινῶναι, μήτε
 10 προσεῖναι πρὸς αὐτὸν μήτε ὡς παρὰ συγγενοῦς τι ἐπιζητεῖν τῶν δικαίων. ταῦτα ἐμφρόνως ἀποκρινόμενον καὶ οἱ συμπαρόντες ἐπήνουν, οὐδὲν δὲ ἦτιον ὁ νεανίσκος συμπροῦπεμψεν αὐτὸν ἄκρι τῆς οἰκίας.

(XV a) ὥς δ' ἦκεν εἰς Ῥώμην, κατάγει πλησίον τῆς Φιλίππου οἰκίας (34) καὶ τῆς μητρὸς καὶ τὴν δαίταν εἶχε σὺν ἐκείνοις, καὶ οὐκ ἄνευ τούτων
 15 διῆγεν, πλὴν εἰ μή ποτε καὶ αὐτὸς τῶν ἡλικιωτῶν τινὰς βούλοιτο ἐσιτᾶν· τοῦτο δὲ σπάνιον ἦν. διατρίβων δ' ἐν τῇ πόλει ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποδεί- (35) κνυται εἶναι τῶν πατρικίων.

129 (100) EXC. DE VIRTUT. I p. 361, 6: (XV b) ὅτι ἔφηκε καὶ (36) ἐγκρατῶς διῆγεν ὁ νέος Καῖσαρ. θαυμαστὸν δέ τι κάλλος συνήιδεσαν αὐτῷ
 20 οἱ φίλοι· ἐπ' ἐνιαυτὸν γὰρ ὅλον ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ, ἐν ἧι μάλιστα σφριγῶσιν οἱ νέοι καὶ τούτων δ' ἔτι μᾶλλον οἱ εὐτυχεῖς, ἀφροδισίῳ ἀπείχετο φωνῆς ἅμα καὶ ἰσχύος προνοῶν.

τέλος τῆς ἱστορίας Νικολάου Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ βίου
 Καίσαρος τοῦ νέου.

130 (101) EXC. DE INSID. p. 33, 27: (XVI) ὅτι ὁ νέος Καῖσαρ (37) ἰστίον ἄγων [ἐν τῇ Ῥώμῃ] μῆνα ἐνταυθοῖ παρεπεδήμει, ζηλούμενος μὲν
 ἐπὶ τῶν ἡλικίων καὶ φίλων, θαυμάζόμενος δὲ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πόλει
 πάντων, ἐπαινούμενος δ' ἐπὶ τῶν παιδευτῶν. τεράρτωι δὲ μηνὶ ἦκεν ἐκ (38)
 τῆς πατρίδος πεμφθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς ὡς αὐτὸν ἀπελεύθερος τεταραγμένος
 30 καὶ πολλῆς ἀθυμίας μεστός, ἐπιστολὴν κομίζων, ἐν ἧι ἐγγράπτο ὡς Καῖσαρ μὲν ἐν τῇ συγχλήτῳ ἀποθανοῖ ὑπὸ τῶν περὶ Κάσιον καὶ Βροῦτον. ἡξίου δὲ τὸν παῖδα ἐπανελθεῖν ὡς αὐτήν· ἀγνοεῖν γὰρ ἔφη καὶ τὴν τὰ πό
 τοῦδε ἐσόμενα· δεῖν δὲ ἥδη ἄνδρα γίνεσθαι καὶ γνώμηι τε ἢ χρῇ φρονεῖν καὶ ἔργῳ πράττειν ἐπόμενον τῇ τύχῃ τε καὶ τοῖς καιροῖς. τοιαῦτα

11 ἀποκρινόμενον Va — ἐνουν (ou i. ras.) E — ἐνου? 19 διῆγεν Cor διῆγε|το E διῆγε <τόθ'> B-W 25—28 überschriftsatz, das vorhergehende zusammenfassend und durch die verkürzung unklar. 26 [ἐν τῇ Ῥώμῃ] Jac ἐν τῇ Ἀπολλωνίαι μῆνα μετὰ τὴν ἐκ Ῥώμης ἀποδημίαν Pic ἐνταυθοῖ λοιπὸν Mue ἐνταῦθα λοιπὸν Di s. zu p. 370, 24 31 ὑπὸ τῶν edd ὑπερτῶν E Κάσιον edd κάσιον E (fast durchweg)

ἐδήλουν τὰ παρὰ τῆς μητρὸς γράμματα. ὅμοια δὲ καὶ ὁ ταῦτα κομίζων (39)
 ἀπήγγελλεν· ἔφη τε ὡς παραχρῆμα Καίσαρος ἀναιρεθέντος πεμφθεῖν καὶ
 οὐδαμῇ διατρίψειν, ὡς θᾶπτον ἔχοι μαθὼν τὰ γενόμενα βουλευέσασθαι περὶ
 αὐτῶν· μέγα(ν) δ' εἶναι τὸν κίνδυνον τοῖς τοῦ ἀνηριγημένου συγγενέσι, ὃν δὲ
 5 πρῶτον σκοπεῖν ὅπως διαφεύξεται· οὐ μικρὰν γὰρ εἶναι μερίδα τὴν τῶν
 σφραγέων, οἱ τοὺς Καίσαρος ἐλαύνουσι τε καὶ ἀναιροῦσι. ταῦτ' ἀκούσαντες (40)
 ἐν πολλῷ θορόβῳ ἦσαν, μέλλοντες ὅσον οὐπω δειπνήσειν. ταχὺ δ' ἡ
 φρήμῃ καὶ τοῖς ἔξω διήγγειλε καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἐφοῖτα τὴν πόλιν τάκριβες
 μὲν οὐ δηλοῦσα, ὅτι μέντοι κακόν τι μέγα εἴη προσπεπτωκός. συνήμεσαν
 10 γοῦν πολλοὶ περὶ ἄκραν ἐσπέραν σὺν φρωτὶ τῶν πρώτων Ἀπολλωνιατῶν
 διαπνυνθάνομενοι ὑπ' εὐνοίας ὃ τι εἴη τὸ ἡγγελημένον. βουλευομένῳ δὲ
 Καίσαρι μετὰ τῶν φίλων ἔδοξε χρῆναι τοῖς ἐπιφανεστάτοις δηλῶσαι, τὸ
 πληθὺς δὲ ἀποπέμψασθαι. καὶ ἐπεὶ ταῦτα ἔπραξαν, μόλις μὲν ἀπῆλθεν
 ὁ ὄχλος πεισθεὶς ὑπὸ τῶν πρώτων, καιρὸν δ' ἔσχεν Καίσαρ περὶ τῶν
 15 ὄλων βουλευέσασθαι μετὰ τῶν φίλων, πόρρω τῆς νυκτὸς ἤδη διεληλυθυίας,
 ὃ τι ποιητέον εἴη καὶ ὅπως χρησιτέον τοῖς πράγμασιν. πολλῆς δὲ σκέψεως (41)
 γενομένης οἱ μὲν παρήνουν τῶν φίλων ἐπὶ τὸ ἐν Μακεδονίᾳ στρατεύμα
 χωρεῖν, ὃ προεξεπέτευπτο ἐπὶ τὸν Παρθικὸν πόλεμον (ἡγεῖτο δ' αὐ(τῶν)
 Μάρκος Ἀκίλιος) καὶ σὺν αὐτῷ ἦκειν τὰσφαλοὺς ἔνεκεν εἰς Ῥώμην ἐπὶ
 20 ἄμυναν τῶν σφράγεων· ὑπάρξειν δὲ καὶ τοὺς στρατιώτας ὑπ' εὐνοίας τῆς
 πρὸς ἐκείνους τοῖς (γεγενημένοις) ἀχθομένους· προσγενήσεσθαι δὲ καὶ
 τὸν ἀπὸ τοῦ παιδὸς οἰκτον ὀφθέντος τῷ στρατῷ. τιμωροὶ τε ἔσεσθαι
 Καίσαρι προσεδύκων [τε] οἱ καὶ ζῶντος ἀπῆλθον τῆς τύχης, εἰς τε ἀρχὰς
 καὶ πλοῦτον ὑπ' αὐτοῦ προηγμένοι δωρεάς τε μεγάλας ἔχοντες καὶ οἷας
 25 οἷδ' ὄναρ ἦλπισαν. ἀλλὰ ταῦτα δυσχερῇ ἐπεφαίνετο ἀνδρὶ κομιδῇ νέῳ (42)
 καὶ μειζῶ ἢ κατὰ τὴν παροῦσαν ἡλικίαν τε καὶ ἀπειρίαν, ἄλλως τε καὶ
 ἀδήλου ἔτι οὕσης τῆς τῶν πολλῶν διανοίας καὶ πολλῶν ἐφρεστώτων ἐχθρῶν.
 οὐκ ἐκράτει οὖν ἦδε ἡ γνώμη. ἄλλων δὲ ἄλλα παραινούντων, ὡς ἂν ἐν ἀσκό- (43)
 τοις καὶ ἀσταθμῆτοις πράγμασι, κράτιστον εἶναι ἔδοκει Καίσαρι τὴν ὑπὲρ
 30 τῶν ὄλων βουλὴν ἀναβαλέσθαι, ἄχρι ἂν τοῖς καὶ γῆραι καὶ φρονήσει διαφέρουσι
 τῶν φίλων συμμίζας κοινωνοὺς ποιήσαιο τῆς γνώμης. ἔδοξεν οὖν δεῖν
 ἡρέμα ἔχειν καὶ εἰς Ῥώμην βαδίζειν, πρότερον δ' ἐν Ἰταλίᾳ γενόμενον

2 πεμφθεῖν edd πεμφεῖν E 3 διατρίψειν Mue Dū —οιεν E 4 μέγα(ν)
 edd 8 διήγγελλε vulg 13 ἀποπέμψασθαι edd αὐτο— E 18 αὐτοῦ edd
 αὐ E 19 Μάρκος: Boissevain zu Cassius Dio XLII 12, 1 Ἀκίλιος Lange
 RA² III 465, 15 αἰμίλιος E (s. Cic. epp. VII 30, 3 *Acilius qui in Graeciam cum legio-
 nibus missus est*) 20 ὑπάρξειν Mue ὑπάρχειν E 21 (γεγενημένοις) Jac τοῖς
 ἀχθομένοις E τούτοις ἀχθομένους Mue τοῖς (πραχθεῖσι) Fe 22—25 τιμωροὶ —
 ἦλπισαν hinter ἦδε ἡ γνώμη v. 28 E transp. Jac τιμωροὶ δὲ Pic lücke vor
 τιμωροὶ Mue 23 [τε] Mue προσεδούκοντο Fe Pic ἀπῆλθον edd ἀπῆλθον E
 27 ἔτι-οὔσης edd ἐπιούσης E

γνῶναι τὰ μετὰ τὴν Καίσαρος τελευτὴν ἐπισυμβάντα, καὶ μετὰ τῶν ἐκεῖ βουλευσασθαι περὶ τῶν ὧλων.

- (XVII) καὶ οἱ μὲν πρὸς τὸν πλοῦν παρεσκευάζοντο· Ἀπολλόδωρος (44)
δὲ ὑποτιμώμενος τό τε γῆρας καὶ τὴν ἀσθένειαν εἰς τὴν πατρίδα τὸ Πέρ-
5 γαμον ἀπελύετο. Ἀπολλωνιάται δὲ ἀθροισθέντες ἄχρι μὲν τινος ἐδέοντο (45)
Καίσαρος ὑπὸ φιλοστοργίας μένειν παρὰ σφῶς· παρέξειν γὰρ αὐτῷ τὴν
πόλιν εἰς ὃ τι βούλεται ὑπὸ τε τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας καὶ τῆς πρὸς τὸν
τεθνηκότα εὐσεβείας· καὶ αὐτῷ δὲ ἄμεινον εἶναι τοσούτων ἐχθρῶν ἐφε-
στῶτων ἐν φίλῃ πόλει τὰ ἐσόμενα καραδοκεῖν. ὁ δὲ βουλόμενος παρὼν
10 τοῖς πραττομένοις καιροφυλάκειν, οὐ παρέλκε τὴν γνώμην, ἀλλ' ἀναγκαῖον
ἔφη εἶναι ἀποπλεῖν· Ἀπολλωνιάτας δὲ τότε <τε> ἐπήνεσε καὶ παρελθὼν
εἰς τὴν ἀρχὴν ἐλευθερίαν τε αὐτοῖς καὶ ἀτέλειαν ἄλλας τε οὐκ ὀλίγας
χάριτας ἐπιδοὺς καὶ εὐδαίμονα τὴν πόλιν ἐν τοῖς μάλιστα ποιήσας. τότε
δὲ μετὰ δακρύων αὐτὸν ὁ πᾶς δῆμος ἀποσπώμενον προὔπεμψε, θανμάζων
15 τὸ ἐν τῇ παρεπιδημίᾳ κόσμον καὶ σῶφρον καὶ ἅμα οἰκτεῖρων τὴν τύχην.
ἦλθον δ' ὥς αὐτὸν ἐκ τῆς στρατιᾶς οὐκ ὀλίγοι ἱππεῖς τε καὶ πῆζοι, χιλί- (46)
αρχοὶ τε καὶ ἑκατοντάρχαι ἄλλοι τε πάμπολλοι θεραπείας χάριν, οἱ δὲ
<καὶ> κατ' ἰδίας χρείας· οἱ τότε παρήκουν ἐπὶ τὰ ὅπλα χωρεῖν καὶ αὐτοὶ
ὑπισχνούντο συστρατεύσειν τε καὶ ἄλλους προσποιήσειν ἐπεξιόντας τὸν
20 Καίσαρος θάνατον. ὁ δ' ἐπαινέσας αὐτοὺς οὐθὲν δεῖν ἔφη ἐν τῷ παρόντι·
ὅταν μέντοι καλῇ ἐπὶ τὴν τιμωρίαν, ἡξίου ἐτοιμοὺς εἶναι. οἱ δ' ἐπέιθοντο.

- Καῖσαρ δ' ἀνήχθη τοῖς ἐπιτυχούσι πλοίοις χεμιῶνος ἔτι ὄντος σφαλε- (47)
ρώτατα καὶ διαβαλὼν τὸν Ἴόνιον πόντον ἴσχει τῆς Καλαβρίας τὴν ἔγγιστα
ἄκραν, ἐνθα οὐδὲν πω σαφὲς διήγγελο τοῖς ἐνοικοῦσι τοῦ ἐν Ῥώμῃ νεωτε-
25 ρισμοῦ. ἐκβὰς οὖν ταύτῃ πεζὸς ὤδευεν ἐπὶ Λουπίας. καὶ ὥς ἀφίκετο, (48)
ἐντυγχάνει τοῖς ἐν Ῥώμῃ θάπτομένῳ Καίσαρι **, οἱ ἀπήγγελλον τὰ τε
ἄλλα καὶ ὥς ἐν ταῖς διαθήκαις ὥς υἱὸς εἶη Καίσαρι ἐγγεγραμμένος, καὶ
τρία μέρη τῶν χρημάτων <αὐτῷ>, τὸ δὲ τέταρτον τοῖς ἄλλοις εἶη δεδο-
μένον, ἐξ οὗ καὶ τῷ δήμῳ δοίη κατ' ἄνδρα εἰ καὶ ὁ δραχμίας, ἐπισκῆψει
30 δὲ καὶ Ἀτῖαι τῇ μητρὶ τοῦ παιδὸς τῆς ἑαυτοῦ ταφῆς ἐπιμεληθῆναι, ὅπως
τε ὁ ὄχλος βιασάμενος ἐν μέσῃ ἀγορᾷ αὐτὸν καύσειέ τε καὶ θάψειεν. τοὺς (49)
δὲ περὶ Βροῦτον καὶ Κάσσιον σφαγεῖς κατειληφότας τὸ Καπιτώλιον φρου-
ρεῖν τοὺς τε δούλους καλεῖν ἐπ' ἐλευθερίᾳ συμμάχους· τῇ τε πρώτῃ
ἡμέρᾳ καὶ δευτέρᾳ καταπεπλη<γ>μένων ἔτι τῶν Καίσαρος φίλων, πολλοὺς

3 Ἀπολλόδωρος Mue (Sueton. Aug. 89) Pic ἀλέξανδρος E 9 φίλῃ edd
φύλῃ E 11 <τε> Buecheler <καὶ> τότε ο. ἐποίησε (v. 17) Mue 17 ἑκατον-
τάρχαι edd —οι E 18 <καὶ> Mue 24 διήγγελο Mue διηγέλλετο E <περὶ>
τοῦ Mue 25 Λουπίας Mue (Appian. BC III 35 u. a.) λύππας E 26 ** edd
<παροῦσι> Mue <παραγενομένοις> Fe <παραγ. υιοί>? 27 Καίσαρι (ο. Καίσαρος)
Mue καίσαρ E 28 <αὐτῷ> Jac 30 Ἀτῖαι edd ἀντία s. p. 392, 4 34 κατα-
πεπλη<γ>μένων edd

αὐτοῖς προσέχειν, ἐπεὶ δ' οἱ ἐκ τῶν περιοικίδων πόλεων κληροῦχοι, οὓς ἐκείνος κατώικισέ τε καὶ ταῖς πόλεσιν ἐγκατέστησεν, ἦγον παμπληθεῖς ὡς τοὺς περὶ Λέπιδον τὸν ἱππάρχην καὶ Ἀντώνιον τὸν συνύπατον Καίσαρος, ἐπεξιέναι αὐτοῦ τὸν φόνον ὑπισχνομένους, σκεδασθῆναι τοὺς πολλούς·
 5 ἐκείνους δὲ μονωθέντας μονομάχους τινὰς ἀθροίζειν καὶ ἄλλους, οἷς ἦν ἀκήρυκτος ἔχθρα πρὸς Καίσαρα, οἱ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκοινώνουν. καὶ τούτους (50)
 μέντοι ὀλίγον ὕστερον καταβῆναι πάντας ἐκ τοῦ Καπιτωλίου πίστεις λαβόντας παρὰ Ἀντωνίου δύναμιν ἤδη μεγάλην ἔχοντος καὶ διαμεθιέντος ἐν τῷ παρόντι τὴν ὑπὲρ Καίσαρος ἐπέξοδον· ὃ κακείνοις αἴτιον ἐγένετο τοῦ
 10 ἀσφαλῶς ἐκ τῆς Ρώμης ὑπεξελεθῆναι ἐς Ἀντιον. πολιορκηθῆναι δ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τὰς οἰκίας, ἡγεμόνος μηδενὸς ἐφροσύνου, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ πλήθους ὑπὸ τῆς περὶ Καίσαρα εὐνοίας δυσχεραίνοντος τὸν φόνον, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ τὴν τε ἐσθῆτα εἶδεν ἡμαγμένην καὶ τὸ σῶμα νεοσφαγὲς ἐκκομιζόμενον εἰς ταφὴν, ὅτε καὶ βιασάμενος θάψειεν αὐτὸ ἐν
 15 μέσῃ ἀγορᾷ.

(XVIII) ταῦτα ὡς ἤκουσε Καῖσαρ ὁ νέος, εἷς τε δάκρυα καὶ οἶκτον (51)
 ὑπὸ μνήμης τάνδρὸς καὶ φιλοστοργίας ἑρρῆ, καινότερόν τε τὸ πένθος ἐποίει. παυσάμενος δὲ ποτε ἀνέμενεν ἕτερα γράμματα παρὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἐν Ρώμῃ φίλων, καίπερ οὐκ ἀπιστῶν τοῖς τὰ γινόμενα ἀπηγγέλ-
 20 κόσιν· οὐ γὰρ ἑώρα διότι ἂν πλάσαιτο τὰ ψευδῆ. καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆρεν εἰς Βρεντέσιον· ἔγνω γὰρ οὐδένα ἐνόητα τῶν ἐχθρῶν αὐτόθι. πρότερον δ' ὑπειδόμενος μὴ ὑπὸ τοῦ φρουροῦτο ἢ πόλις, οὐκ εἰκὴ τὸν πλοῦν ἐκ τοῦ πέραν ἀπηύθυνεν. ἦκε δ' αὐτῷ καὶ παρὰ τῆς μητρὸς ἐπιστολή. ἐν (52)
 ἡ ἐγγράπτο δέησις ἰσχυρὰ ὡς τάχιστα ἀφικέσθαι καὶ ἑαυτὸν ἐκείνῃ τε
 25 ἀποδοῦναι καὶ τῷ σύμπαντι οἴκῳ, ὡς μή τις ἐπ' αὐτὸν ἔξωθεν ἐπιβουλὴ συσταίῃ παῖδα Καίσαρος ἀναδεδειγμένον. ἰδὲ δὲ ὅμοια τοῖς πρότερον ἡγγελημένοις, καὶ ὡς ἐπὶ τοὺς περὶ Βροῦτον καὶ Κάσσιον ἐγγεργται ὁ πᾶς
 30 δῆμος δυσανασχετῶν ἃ δράσειαν. ἐπέστειλε δ' αὐτῷ καὶ ὁ πατριωὶς Φίλιππος (53)
 δεόμενος μὴ προσελθεῖν τῇ Καίσαρος κληρονομίᾳ, φυλάξασθαι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα, δι' ἃ πάθοι κείνος, ζῆν δ' ἀπραγμόνως καὶ ἀσφαλῶς. ὁ δὲ Καῖσαρ ἵδρι μὲν ὑπ' εὐνοίας ταῦτα παραινοῦντα, ἐγίνωσκε δὲ τάναντία, μεγάλα ἐπινοῶν ἤδη καὶ φρονήματος μεστὸς ὢν, ποιούμενος δὲ ἴδια πόνον καὶ κίνδυνον ἢ ἀνδρῶν ἀπέχθειαν, οἷς οὐκ ἔμελλεν ἀρεστὸς φανεῖσθαι, (εἰ) τοσοῦδε ὀνόματος καὶ ἀρχῆς παραχωρήσειεν ὀτωιοῦν, ἄλλως τε καὶ τῆς πατρίδος

4 ἐπεξιέναι edd ἐπεξεῖναι E ὑπισχνομένους Mue —νοῖς E 6 οἱ <τε>
 Mue εἰ <καὶ μὴ> τῆς ε. Pic καί? 10 ὑπεξελεθῆναι edd ἐπ— E 12 Καίσαρα
 edd καίσαρος E 18 ἐποίει: ἐπήμει Pic 22 ὑπειδόμενος Fe ἐπειδόμενος E
 ὑπιδόμενος Mue 23 ἀπηύθυνεν edd ἀπηύθανεν ο. ἀπῆνθανεν E 27 πᾶς edd
 παῖς E 28 δράσειαν Fe Pic —εν E ἐπέστειλε Dü Fe ἀπ— E 33 καὶ
 ἁνδρῶν Mue <εἰ> Fe

συμπροθυμουμένης καὶ ἐπὶ τὰς πατρώιους τιμὰς καλούσης αὐτὸν ἐκ τοῦ δικαιοτάτου· καὶ γὰρ φύσει καὶ νόμῳ τὰς ἀρχὰς αὐτῷ προσήκειν ἀγχιστα τοῦ γένους ὄντι καὶ ὑπ' αὐτοῦ κείνου παιδὶ τεθειμένῳ· καὶ τὸ ἐπεξελεῖν δ' αὐτῷ καὶ τιμωρῆσαι τοιαῦτα πεπονθότι πάντων εἶναι δικαιοτάτον.
 5 δὲ μὲν δὴ ταῦτα ἐφρόνει τε καὶ τὸν Φίλιππον γράφων ἀνεδίδασκεν οὐ μάλα πειθόμενον. Ἀτία δὲ ἡ μήτηρ τὸ μὲν εὐκλεὲς τῆς τύχης καὶ τὸ μέγεθος (54) τῆς δυναστείας ἔχαιρεν ὁρῶσα περιεληλυθὸς τῷ ἐαυτῆς παιδί, εἰδυῖα δὲ μιστὸν τὸ πρᾶγμα φόβων τε καὶ κινδύνων, καὶ ἅμα ἑωρακυῖα Καίσαρα τὸν ἐαυτῆς θεῖον οἶα πάθοι, οὐ πᾶν προσέτετο πάλιν· ἐώκει δὲ μεταξὺ
 10 ἀμφοτέρων εἶναι τῶν γνωμῶν, τῆς δὲ τοῦ ἀνδρὸς Φιλίππου καὶ τοῦ υἱέος. καὶ ἡ μὲν διὰ τοῦτο ἐν φροντίσι μυρίαις ἦν, τοτὲ μὲν ἀνιωμένη, ἐπειδὴ τοὺς ἡρτημένους ἀριθμῆται κινδύνους τῶν συμπάντων ἄρχειν ἀξιούντι, το(τὲ) δ' ἐπαιρομένη, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς ἑξουσίας τε καὶ τιμῆς λογί-
 15 ζῆται. διὸ ἀποτρέπειν μὲν τὸν παῖδα οὐκ ἐτόλμα μεγάλοις ἐγχειροῦντα καὶ ἐπὶ δικαίαν ἄμυναν ὤρημένον, οὐ μὴν δὴ οὐδὲ συμπαρορμᾶν διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ δαίμονος· συνεχώρει δ' ὅμως τοῦνομα ἔχειν τὸ Καίσαρος, καὶ αὐτὴ πρώτη συνέπαινος ἦν. πάντων δὲ τῶν φίλων καὶ περὶ τοῦδε ὁ (55) Καίσαρ πυνθόμενος & ἐφρόνουν, οὐδὲν μελλήσας τύχῃ ἀγαθῇ καὶ ἐπ' εὐφρήμῳ κληδόνι δέχεται τοῦνομά τε καὶ τὴν υἱοθεσίαν, ἣ καὶ αὐτῷ καὶ
 20 πᾶσιν ἀνθρώποις ἀρχὴ ἀγαθῶν ἦν, πολλὴ δὲ μάλιστα τῇ πατρίδι καὶ σύμ-
 παντι τῷ Ῥωμαίων γένει. ἔπεμψε δὲ παραχρῆμα καὶ ἐπὶ τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ παρασκευὰς καὶ τὰ χρήματα & προὔπεμψε Καίσαρ πρότερον ἐπὶ τὸν Παρθικὸν πόλεμον. καὶ ἐπειδὴ ἐχομίσθη, καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ ἐτήσιος φόρος τῶν ἐν Ἀσίᾳ ἐθνῶν, ἀρχούμενος Καίσαρ τοῖς πατρώοις τὰ δημόσια
 25 εἰς τὸ ταμιεῖον τῆς πόλεως ἀπέπεμψεν. παρήκουν δὲ καὶ τότε αὐτῷ (56) τῶν φίλων οἳ καὶ ἐν Ἀπολλωνίᾳ χωρεῖν ἐπὶ τὰς ἀποικίας τοῦ πατρὸς καὶ τὰ στρατεύματα συγκροτεῖν, κάκεινους εἰς τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἕξοδον ἄλλως τε καὶ τοῦ ὀνόματος μεγάλου * *. ἥδιστα γὰρ καὶ τοὺς στρατιώτας ἡγου-
 30 μένου τοῦ Καίσαρος υἱέος ἀκολουθήσειν τε καὶ πάντα δράσειν· θαυμασιῇ γάρ τις αὐτοῖς πίστις τε καὶ εὐνοία ὑπῆρχε πρὸς ἐκείνον καὶ μνήμη ὧν συγκαιριργάσαντο ζῶντι, πόθος τε ἐπὶ τοῦ ἐκείνου ὀνόματος συναγωνίζειν ἦν αὐτοὶ ἐκείνῳ πρότερον περιέθεσαν ἀρχήν. ἀλλὰ τῶνδε μὲν οὐδέπω (57) ὁ καιρὸς ἐφαίνετο εἶναι· ἐσπούδαζε <δὲ> νομίμως τὰς πατρίους ἀρχὰς

2—3 ἀγχιστα τοῦ γένους Mue ἀγχιτάτω γένους E ἐγγυτάτω L Cohn 6 ἀντία ο. αὐτία E s p. 392, 4 7 περιεληλυθὸς edd —θότος E 12 ἐπηρτημένους Herwerden τῶν: τῷ Dü 13 τοτὲ edd τὸ E 19 αὐτῷ edd αὐτὸς E 26 οἱ Fe ol E <ἐν>οι (ā) Mue <τινες> οἱ Pic 27 διέξοδον Mue 28 * * Mue (<τῇ μνήμῃ ἐποτρύνειν> ο. τὰ ἐν ἐκείναις . . . ἄλλως τε καὶ <τῇ> τοῦ ὁ. μεγαλότητι?) κάκεινους <προσάγειν> εἰς — ὀνόματος <οἰωνοῦ> μεγάλου <δντος> Dü 31 συνα-
 νασώζειν Di ἀνακαινίζειν Dü 32 περιέθεσαν edd περὶ— E 33 <δὲ> Mue

μετιῶν γνώμῃ συγκλήτου μὴ λαβεῖν δόξαν φιλοτιμουμένου μᾶλλον περ ἢ νομίμου. διὸ τῶν φίλων τοῖς πρεσβυτάτοις τε καὶ ἐμπειρίαι προύχουσι μάλιστα ἐπείδετο, ἀπὸ τε Βρεντεσίου ὤρμησεν ἐπὶ Ρώμης.

(XIX) Ἐπιζητεῖ δὲ τοῦντεῦθεν ὁ λόγος ὅπως συσιήσκειαν τὴν ἐπι- (58)
 5 βουλὴν οἱ σφαγεῖς ἐπὶ Καίσαρα καὶ ὡς τὸ σύμπαν καιειργάσαντο, τὰ τε μετὰ ταῦτα πραχθέντα, κινήθέντων τῶν ὄλων. διέξειμι οὖν αὐτὴν τε πρῶτον καθότι ἐγένετο καὶ ὅπως, τὰς τε αἰτίας ὑφ' ὧν συστάσα τοσόνδε ἐπεξῆλθεν· ἔπειτα δὲ περὶ τοῦ ἑτέρου Καίσαρος, οὗ ἕνεκα ὕδὲ ὁ λόγος ὤρμηται, ὅπως τε παρῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν καί, ἐπειδὴ ἀντ' ἐκείνου κα-
 10 τέστη, ὅποσα ἔργα πολέμου καὶ εἰρήνης ἀπεδείξατο.

ἦρξαν μὲν οὖν τῆς ἐπιβουλῆς ἄνδρες τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγοι, μετὰ δὲ (59)
 ταῦτα πολλοὶ καὶ ὅσοι οὐ(πο)τε πρότερον ἐπὶ ἡγεμόνα μνημονεύονται συσιῆσαι. φασὶ γὰρ τοὺς μετασχόντας τοῦ λόγου γενέσθαι ὑπὲρ π, ἐν οἷς μέγιστον ἡδύνατο Δέκμος τε Βροῦτος, φίλος ἐς τὰ μάλιστα ὢν Καίσαρι,
 15 καὶ Γάιος Κάσιός τε καὶ Μάρκος Βροῦτος, οὐδενὸς ἦττον παρὰ Ῥωμαίοις τοῖς ἐπαινούμενος· πάντες δὲ πρότερον ἀντιπόλεμοι τε ἦσαν καὶ τὰ Πομπηίου ἡῤῥον. ἐκείνου δὲ ἡττηθέντος γενόμενοι ὑπὸ Καίσαρι τὸ ἀπ' αὐτοῦ εἰρην(ικὸν τὸν) βίον εἶχον· ἥ οὐδὲ γὰρ ἄλλως φιλανθρωπῶς προσαγομένον ἕκαστον ἐν τῇ διανοίᾳ τὸ δύσελπι αὐτῶν ἀφηροῦντο, μνησικάκος ὢν τὸ
 20 ἥθος πρὸς τοὺς κρατηθέντας διὰ τινὰ πραότητα ἥ. καρπούμενοι δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀνυπόπτον κατεχρήσαντο αὐτῷ εἰς τὸ μᾶλλον τι λανθάνειν ἐπιβουλεύοντες ἐπαγωγῆς τε λόγοις καὶ ἔργοις προσποιητοῖς. αἰτίαι δ' (60)
 αὐτοὺς ἐνῆγον ἐπιχειρεῖν τάνδρ' οὐκ ἀπὸ μικρῶν διαφόρων ἰδία τε ἐκάστοις καὶ κοινῇ πᾶσι γεγονυῖαι. οἱ μὲν γὰρ ἐλπίδος τι ἔχοντες, εἰ ἐκείνον
 25 ἐκποδῶν ποιήσαιντο, αὐτοὶ ἡγεμόνες ἀντ' ἐκείνου ἔσεσθαι τὴν ἐπιβουλὴν συνίστασαν· οἱ δὲ ὑπὸ ὀργῆς ὢν πάθοιεν παρὰ τὸν πόλεμον, οἰκείων αὐτοῖς ἀπολωλότων ἢ τὰ χρήματα ἀφηρημένοι ἢ ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει, ἐνεπικραίνοντο, καὶ τὸ ὀργιζόμενον ὑποκρυπτόμενοι τοῦ εὐπρεποῦς τι μετεποιοῦντο, ὥς δυσχεραίνουεν τὴν ἐνὸς ἀρχὴν, ζητοῖεν δὲ κατ' ἰσονομίαν
 30 πολυμεύεσθαι. ἄλλα δὲ ἄλλοις αἴτια συνενεχθέντα ὑφ' ὧν ἔτυχε προφάσεων τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς τοὺς δυνατωτάτους συνέστησεν, ἔπειτα πολὺ πλείους προσήγετο, τοὺς μὲν αὐτεπαγγέλτους κατ' ἴδια ἐγκλήματα, τοὺς δὲ κατὰ σύμπραξιν ἑτέροις ἐκ τῆς πάλαι φιλίας πολὺν τὸ πιστὸν

3 ἐπείδετο edd ἐπύθετο E 10 ὅποσα Fe Pic ὅπως E ὅποια Dii 12 οὐποτε Fe Pic οὔτε E οὐπω Dii 13 λόγον: ἔργον L Cohn π: ξ? s. komm. 15 [τε] Pic 17 ἡῤῥον edd κύξων E δὲ edd τε E Καίσαρι Mue καίρος E <δον> τὸ ἀπ' αὐτοῦ Di 18 εἰρηνικὸν (Mue) τὸν Schwartz εἰρην E 18—20 φιλανθρωπῶς προσαγ. ἕκαστον· οὐδὲ γὰρ ἄλλως μνησικάκος — πραότητα ἐμ(φρτον) ἐν τῇ διανοίᾳ τὸ δύσελπι αὐτῶν ἀφηρεῖτο (Dii Pic) Schwartz

ὑποφαίνοντι καὶ κατὰ τοῦτο προσηταιρισμένους. ἦσαν δέ τινες οἱ κατ' (61)
οὐδέτερον, ἀλλὰ τῇ τε ἀξιώσει τῶν ἀνδρῶν συνεπιδιδόντες τὴν γνώμην,
καὶ ἐκ τῆς πάλαι δημοκρατίας ἀχθόμενοι τῇ ἐνδὸς ἰσχύϊ, ἄσμενοί τε ἄν,
εἰ καὶ μὴ αὐτοὶ ἄρξαι τοῦ πράγματος, ἀλλ' ἐτέρον γε ἄρξαντος συλλαβέσθαι
5 τὸτ' ἀγαπητῶς μετὰ τοιούτων ἀνδρῶν, εἰ καὶ τι δέοι παθεῖν, οὐκ ὀκνοῦντες.
πολλὰ δ' ἐξώτρυνε καὶ ἡ ἐκ παλαιοῦ Βρούτοις ὑποῦσα εὐκλει(α), τῶν
προγόνων τοὺς ἀπὸ Ῥωμύλου βασιλέας τῆς Ῥώμης καταλελυκότων καὶ
δημοκρατίαν πρῶτον καταστησασμένων. οἳ τε φίλοι πρότερον ὄντες τῷ (62)
Καίσαρι οὐκέθ' ὁμοίως εἶνοι ἦσαν, εἰς ἴσον ἑαυτοῖς ὀρῶντες τιμωμένους
10 τοὺς πάλαι μὲν πολεμίους, ὑπ' ἐκείνου δὲ σωθέντας. οὐ μὴν οὐδὲ αὐτοῖς
ἐκείνοις τὸ εὖνον ὑπῆρχεν, ἀλλ' ἐπίπροσθεν τῆς χάριτος γινόμενον τὸ
ἀρχαῖον μῖσος οὐχ ὣν εὖ ἔπαθον σωθέντες μνήμην ἐνεποιεῖ, ἀλλ' ὣν
ἀπεστερηθήσαν ἀγαθῶν κρατηθέντες ἐννοούμενοι παρωξύνοντο. πολλοὶ
δὲ καὶ αὐτῷ ἤχθοντο τῷ δι' ἐκείνου σεσῶσθαι, καίτοι γε ἀνονειδίστα
15 αὐτοὺς πάντα πεποιηκότι· ἀλλ' ὅμως αὐτὸ τὸ ἐν χάριτος μέρει λαβεῖν
ταῦθ' ἃ κατὰ πολλὴν εὐμάρειαν <ἄν> κρατοῦσιν ὑπῆρχε, σφόδρα ἐν
τῇ διανοίᾳ ἐνὸν ἐλύπει. καὶ μὲν δὴ κἀκείνων τὰ ἦθη αὐτῷ διάφορα (63)
ἤδη ἦν, τῶν τε συνεστρατευμένων πάλαι ἐν ἰδιωτῶν μοίραι τῶν τε ἡγεμόνων
καὶ [οὐ] τιμῆς μεταποιουμένων· τὸ μὲν δι' συγκατελέλεκτο εἰς τὸ ἀρχαῖον
20 στρατιωτικὸν τὸ πολέμῳ ἁλόν, καὶ τοὺς ἴσους μισθοὺς ἔφερεν * * ἤχθοντο
οὖν οἱ φίλοι ἐν ἴσῳ τιμώμενοι τοῖς ὑπ' αὐτῶν αἰχμαλώτοις γενομένοις,
ἔστι δ' ἔφ' ὣν καὶ παρωθούμενοι τιμῆς. πολλοῖς δὲ καὶ τὸ εὖ πάσχειν
ὑπ' αὐτοῦ διαφερόντως ἀνιερὸν ἦν κατὰ τε χρημάτων δόσεις καὶ ἀρχῶν
συντάξεις, ὥς μόνου δυναμένου τοῦτο ποιεῖν, τῶν δὲ ἄλλων πάντων ἐν
25 οὐδενὸς μοίραι παρεισμένον. αὐτός τε ἐκείνος ἐπὶ πολλὰς καὶ καλαῖς (64)
νίκαις ἀγαλλόμενος οὐκ ἀπεικότως πλέον τι ἢ ἄνθρωπος ἀξίων ἤδη εἶναι
τοῖς μὲν πολλοῖς ἐθαυμάζετο, τοῖς δὲ μεγάλους καὶ δυναστείας μεια-
ποιοιμένοις ἐπαχθῆς ἐδόκει εἶναι. παντοδαπὰ οὖν συνέστη φῦλα ἐπ' (65)
αὐτὸν ἀνδρῶν μεγάλων μικρῶν, φίλων πολεμίων, στρατιωτῶν πολιτικῶν,
30 ἐκάστων προφάσεις ἰδίας εἰς τὸ ἔργον ὑποτιμωμένων καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων
ἐγκλημάτων ἐμπιστευόντων καὶ ταῖς παρὰ τῶν ἄλλων κατηγορίαις· ἕκαστός
τε ἕκαστον συνιστάμενοι παρωξύνον καὶ τὸ εἰς ἀλλήλους βέλαιον ἐκ τῶν

1 οἱ: καί? 3 [ἀν] Mue ἄσμενοι κατένευσαν Pic 6 εὐκλεία edd 9 οὐκέθ'
edd οὐκενθ' E 13 ἐννοούμενοι Mue ἐννοουμένους E 14 τῷ Fe Dü τὸ E
15 πεποιηκότος Dü Pic Di 16 ταῦθ' Fe τὰ θ' E τὰδ' Mue <ἀν> Fe
17 κἀκείνων τὰ ἦθη αὐτῷ Fe κακείνα τὰ ἔθη αὐτῶν E 18 συνεστρατευμένοι
Schwartz συστρατευόμενοι E 19 [οὐ] Schwartz συγκατελέλεκτο Mue συγκατέ-
τεκτο E 20 ἁλόν Fe ἁλῶν E ἔφερεν <τῷ νικήσαντι· τὸ δὲ * * > Schwartz
24 συντάξεις Mue συμπράξεις E 26 τι Jac τε E 30 ὑποτιμωμένων Mue (§ 44)
ὅπό τινος μένων E ὑποτεινομένων Pic 31—32 ἕκαστός τε edd ἐκάστοτε E
32 συνιστάμενοι Fe —νον E

ἰδίαί ὑπόντων πρὸς αὐτὸν ἐγκλημάτων παρείχοντο. διὸ καὶ τοσούτων (66)
γενομένων τῶν συστάντων οὐδεὶς ἐτόλμησε καταμηνῦσαι τὴν πράξιν. φασὶ
δὲ τινες ὀλίγον πρὸ τοῦ Θανάτου γραμματίδιον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ δεδούσαι
μηνῶν τὴν ἐπιβουλὴν, ὃ μετὰ χεῖρας ἔχων πρὶν ἀναγνῶναι ἀπεσφάγη·
5 μετὰ δὲ ἀποθανόντος ἀνευρέθη ἐν τοῖς ἄλλοις γραμματιδίοις.

(XX) ταῦτα μὲν οὖν ὕστερον ἐγνώσθη· τότε δὲ <ἄλλαις> ἐπ' ἄλλαις (67)
τιμαῖς αὐτῷ ψηφίζομέναις τῶν μὲν χαρίζεσθαι βουλομένων, ἐνίων δὲ
μετὰ ἐνέδρας δεχομένων τὰς ὑπερβεβλημένας καὶ εἰς ἅπαντας ἐκφερόντων,
ὥς ἂν φθόνος ὁμοῦ <καὶ> ὑποψία ἐγγένοιτο ἐπαχθῆς, ὃ δὲ ἅτε ἀπλοῦς
10 ὢν τὸ ἦθος καὶ ἄπειρος πολιτικῆς τέχνης διὰ τὰς ἐκδήμους στρατείας,
ἡλίσκετο ραϊδίως τούτοις, ἐκ τοῦ εἰκότος οἰόμενος γίνεσθαι τοὺς ἐπαίνους
Θαυμαζόντων αὐτὸν μᾶλλον περ ἢ ἐπιβουλευόντων. μάλιστα δὲ τῶν
ἐψηφισμένων ἐλύπει τοὺς ἐν τέλει τὸ καὶ τῶν ἀρχῶν ἄκυρον γενέσθαι
τῆς καταστάσεως τὸν δῆμον, ἐκείνῳ δ' αὐτὰς ἀποδεδόσθαι οἷς βούλοιο
15 διδόναι, ὥσπερ τὸ δόγμα ἐκέλευεν οὐ πρὸ πολλοῦ κεκυρωμένον. παντοδαπαὶ (68)
δὲ καὶ ἐν τῷ ὁμίλῳ λογοποιαὶ διεφέροντο ἄλλων ἄλλα διεξιόντων. οἱ
μὲν γὰρ ἔφασκον βασιλεῖον αὐτῷ ἐγνωκέναι συμπάσης γῆς καὶ θαλάττης
Αἰγυπτίον ἀποδεικνύναι, ἔνθα βασιλῖδα Κλεοπάτραν αὐτῷ τεκεῖν παῖδα
Καισαρίωνα φοιτήσασαν εἰς εὐνὴν· ὅπερ αὐτὸς ἤλεγξεν ἐν ταῖς διαθήκαις
20 ψεῦδος ὄν· οἱ δ' ἐν Ἰλίῳ τοῦτο ἔφασαν αὐτὸν μέλλειν καθίστασθαι διὰ
τὴν παλαιὰν πρὸς τὸ Λαρδανιδῶν γένος συγγένειαν.

γενόμενον δέ τι καὶ τοιόνδε παρώξυνε τὰ μάλιστα τοὺς ἐπ' αὐτὸν (69)
συνεσιτώτας. ἦν αὐτῷ χρυσοῦς ἀνδριάς, ὥσπερ ἐψήφιστο. ἐπὶ τῶν ἐμβόλων·
τούτου διάδημα ὤφθη περὶ τῇ κεφαλῇ κείμενον. ὑπόπτως δὲ πάνν
25 πρὸς αὐτὸ ἔχουσι Ῥωμαῖοι δουλείας οἰόμενοι εἶναι σύμβολον· ἐπελθόντες
δὲ τῶν δημάρχων Λεύκιος καὶ Γάιος ἐκέλευσάν τινα τῶν ὑπηρετῶν ἀναβάντι
καθελεῖν αὐτὸ καὶ ῥῖψαι. τοῦτο γενόμενον Καῖσαρ ὡς ἤισθετο, καλέσας
τὴν σύγκλητον εἰς τὸ τῆς Ὀμονοίας ἱερὸν κατηγόρησε τῶν δημάρχων,
φάσκων αὐτοὺς εἶναι τοὺς περιθέντας κρύφα τὸ διάδημα, ὅπως ἂν ἐν
30 φανερώῳ αὐτὸν ὑβρίσειαν καὶ δοκοῖεν ἀνδραγαθίζεσθαι ἐπὶ τῇ ἐκείνου
ἀτιμίᾳ, ὥς οὔτε βουλῆς οὔτ' αὐτοῦ ἐπιστρεφόμενοι. μεῖζονός τε γνώμης
καὶ ἐπιβουλῆς εἶναι αὐτοῖς τὸ δρασθέν, εἴ πως δύναιντο εἰς τὸ πλῆθος
αὐτὸν διαβαλόντες ὥς ἂν δυναστείας παρανόμον ἐρῶντα καὶ αὐτοὶ ἐξάρ-
χοντες νεωτεροποιίας ἀποκτεῖναι. ταῦτα εἰπὼν, συνδύξαν τῇ συγκλήτῳ,

1 αὐτὸν edd αὐτῶν E 4 μηνῶν edd μηνῶν E 6 <ἄλλαις> Mue
9 <καὶ> Mue ἐπαχθῆς edd ἀπεχθῆς E 10 ἐκδήμους στρατείας Mue ἐκδήμους
στρατιάς E 18 αὐτῷ Di αὐτοῦ E 19 Καισαρίωνα Mue Κῆρον E 22 καὶ
τοιόνδε Di καὶ τὸσον E καινοτόμον Pic 25 αὐτὸ Fe Pic αὐτὸν E 31 ὥς οὔτε
βουλῆς Dü ὥστε οὔτ' ἐκβουλῆς E ὥς οὐκέτι β. Mue 33 ἐρῶντα Dü ἐρόντα E

ἤλασεν αὐτοὺς φυγάδας. καὶ οἱ μὲν ὠχοντο φεύγοντες, ἕτεροι δ' ἀντ'
αὐτῶν δῆμαρχοι ἐγένοντο. ὁ δὲ δῆμος ἐβόα βασιλέα τε αὐτὸν εἶναι καὶ (70)
ἀναδεῖσθαι μηδὲν ἔτι μέλλοντα, ἐπεὶ καὶ ἡ Τύχη αὐτὸν ἀναδέδεκεν. ὁ δὲ
πᾶν ἂν ἔφη χαρισάμενος τῷ δῆμῳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν εὖνοιαν τοῦτο
5 οὐποτε δώσειν, καὶ συγγνώμην ἡτεῖτο, εἰ ἀντιλέγει σώζων τὰ πατρία·
βούλεσθαι γὰρ τὴν ὑπατον ἀρχὴν ἔχειν νομίμως ἢ βασιλείαν παρανόμως.

(XXI) τοιαῦτα μὲν δὴ τότε ἐλέγετο· μετὰ δὲ ταῦτα ἑορτὴ ἐν τῇ (71)
Ῥώμῃ ἐγένετο χειμῶνος (Λουπερκάλια καλεῖται), ἐν ᾗ γηραιοὶ τε ὁμοῦ
πομπεύουσι καὶ νέοι γυμνοί, ἀγυμνέμενοι τε καὶ διεζωσμένοι τοὺς τε
10 ὑπαντῶντας κατακερτομοῦντες καὶ τύπτοντες αἰγείοις δοραῖς. τότε δὲ
ἐνστάσης, ἡγεμὼν ἡρέθη Μάρκος Ἀντώνιος· καὶ προΐει διὰ τῆς ἀγορᾶς,
ὥσπερ ἔθος ἦν, συνείπετο δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλος ὄχλος. καθήμεναι δὲ Καίσαρι
ἐπὶ τῶν ἐμβόλων λεγομένων ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου, καὶ ἱμάτιον ἀλουργές
ἀμπεχομένῳ πρῶτον Λικίνιος δάφνινον ἔχων στέφανον, ἐντὸς δὲ διάδημα
15 περιφαινόμενον προσέρχεται (καὶ) (ἦν γὰρ ὑψηλὸς ὁ τόπος ἐφ' οὗ Καίσαρ
ἐδημηγόρει) βασταχθεὶς ὑπὸ τῶν συναρχόντων κατέθηκεν αὐτοῦ πρὸ τῶν
ποδῶν τὸ διάδημα. βοῶντος δὲ τοῦ δήμου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τίθεσθαι (72)
καὶ ἐπὶ τοῦτο Λέπιδον καλοῦντος τὸν ἱππάρχην, ὁ μὲν ὤκνει· ἐν τούτῳ
δὲ Κάσσιος Λογγῖνος, εἰς τῶν ἐπιβουλευόντων, ὡς δῆθεν εὖνους ὢν, ἵνα
20 καὶ λανθάνειν μᾶλλον δύναιτο ἑποφθᾶς ἀνείλετο τὸ διάδημα καὶ ἐπὶ τὰ
γόνατα αὐτοῦ ἔθηκεν. συνῆν δὲ καὶ Πόπλιος Κάσκας. Καίσαρος δὲ
διωθουμένου καὶ τοῦ δήμου βοῶντος, ταχὺ προσδραμὼν Ἀντώνιος, γυμνὸς
ἀγυμνέμενος ὥσπερ ἐπόμπευεν, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτίθεισιν. Καίσαρ δὲ
ἀνελόμενος αὐτὸ εἰς τὸν ὄχλον ἔρριψε. καὶ οἱ μὲν τελευταῖοι ἐκρότησαν
25 ἐπὶ τούτῳ, οἱ δὲ πλησίον ἐβόων δέχεσθαι καὶ μὴ διωθεῖσθαι τὴν τοῦ
δήμου χάριν. ἄλλοι γὰρ ἄλλην γνώμην περὶ τῶν δρωμένων εἶχον· (73)
οἱ μὲν γὰρ ἐδυσχέλαινον, αἵτε δυναστείας δῆλωσι(ν) μείζονος ἢ κατὰ
δημοκρατίαν· οἱ δὲ χαρίζεσθαι οἰόμενοι συνέπραττον· οἱ δὲ οὐκ ἔξω τῆς
γνώμης [αὐτοῦ] διεθρόουν τοῦτο Ἀντώνιον πεποιηκέαι· πολλοῖς δ' ἦν
30 καὶ βουλομένοις βασιλέα αὐτὸν ἀναμφιλόγως γενέσθαι. παντοδαπαὶ μὲν
φῆμαι ἐν τῷ ὁμίλῳ ἦσαν. τὸ δ' οὖν δεύτερον Ἀντωνίου ἐπιτιθέντος ὁ
δῆμος ἐβόησε 'χαῖρε, βασιλεῦ' τῆς ἑαυτοῦ γλώττης. ὁ δὲ οὐ δεχόμενος
ἐκέλευσεν εἰς τὸ τοῦ Καπιτωλίου Διὸς ἱερὸν ἀποφέρειν αὐτό· ἐκείνῳ
γὰρ μᾶλλον ἀρμόττειν. καὶ πάλιν ἐκρότησαν οἱ αὐτοὶ ὥσπερ καὶ πάλαι.

1 ἤλασεν edd —σαν E
ἀνέφηνε E τοῦτο (δ') Mue

3 ἀναδέδεκεν Fe Di ἐνέδωκεν E
8 Λουπερκάλια Mue λουπερκία E

4 ἂν ἔφη Mue
10 τύπτοντες

αἰγείοις edd —τε αἰγίοις E
Fe τίθεται E τιθέναι Di

15 (καὶ) Jac
16 (καὶ) κατέθηκεν edd

17 τίθεσθαι
18 τοῦτο Fe τοῦτον E

21 Κάσκας Mue κασκάς E
—νίου E

27 δῆλωσιν Mue

29 [αὐτοῦ] Jac Ἀντωνίων edd
32 τῇ ἐ. γλώττῃ Pic

λέγεται δὲ καὶ ἕτερος λόγος, ὥς ταῦτα ἔπραττεν Ἀντώνιος ἐκείνῳ μὲν, (74)
ὥς γ' ὤιετο, χαρίζεσθαι βουλόμενος, αὐτῷ δὲ ἐλπίδα μινόμενος, εἰ γένοιτο
ποιητὸς νύός. τελευταῖον δὲ ἀσπασάμενος Καίσαρα δίδωσι τῶν παρεστῶτων (75)
τισὶν ἐπιθεῖναι αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον ἀνδριάντος Καίσαρος·
οἱ δ' ἐπέθεσαν. ἐν δ' οὖν <τοῖς> τότε οὐδενὸς ἦττον καὶ τότε πραχθὲν
ἤγειρε θάπτον τοὺς ἐπιβουλεύοντας, πίστιν ἐν ὀφθαλμοῖς μεῖζω παρασχόν
ῶν δι' ὑποψίας εἶχον.

(XXII) Κίννας δὲ μετ' οὐ πολλὴν στρατηγῶν Καίσαρα παραιτησάμενος (76)
δόγμα ἐκύρωσεν κατιέναι τοὺς ἀπελαθέντας δημάρχους καὶ ὥσπερ βούλεται
ὁ δῆμος, πεπανμένους τῆς ἀρχῆς ιδιότηας εἶναι τῶν κοινῶν μὴ εἰργομένους
[τῆς ἀρχῆς]. Καῖσαρ δὲ οὐ διεκώλυε τὴν κἀθοδον· καὶ οἱ μὲν κατήεσαν.
ἀρχαιρεσίαι δ' ἦσαν ἐνιαύσιοι ὑπὸ Καίσαρος ἀγόμεναι· αὐτὸς γὰρ εἶχε τὴν (77)
τούτων ἐξουσίαν, ὥσπερ ἐκέλευε τὸ δόγμα· καὶ δὴ ἀποδείκνυσσι εἰς τὸ
ἐπὶ ὧν ὑπάτους Οὐτίβιον Πάνσαν καὶ Αὐλὸν Ἰρτιον, εἰς δὲ τρίτον ἔτος Δέξιμον
Βροῦτον, ἓνα τῶν ἐπιβούλων, καὶ Μουνάτιον Πλάγκον.

κατόπιν δὲ τούτου καὶ ἕτερον ἐπράχθη, ὃ σφόδρα ἤγειρε τοὺς (78)
συνεστῶτας. ἀγορὰν κατεσκεύαζε μεγάλην καὶ ἀξιοπρεπῆ ἐν Ῥώμῃ, καὶ
τοὺς τεχνίτας ἀθροίσας τὰ ἔργα εἰς τὴν κατασκευὴν διεπίπρασκεν. ἐν
τούτῳ δὲ αὐτῷ προσῆλθον οἱ Ῥωμαίων ἄριστοι τιμὰς φέροντες, ἔστινας
τότε ἐψηφίσαντο ἐν κοινῷ. τούτων δ' ἡγεῖτο μὲν ὁ ὕπατος, συνάρχων
τότε αὐτῷ ὢν, κομίζων τὰ ἐψηφισμένα· ῥαβδοφόροι τε προήεσαν ἔνθεν
καὶ ἔνθεν τὸν ὄχλον ἀνείργοντες. συνήεσαν δὲ τῷ ὑπάτῳ οἱ τε στρατηγοὶ
καὶ δῆμαρχοι καὶ ταμίαι καὶ <αἱ> ἄλλαι πᾶσαι ἀρχαί· μετὰ δὲ ἡ σύγ-
κλητος ἐν κόσμῳ εἶπετο καὶ ὁ πᾶς <δῆμος> ἄπειρος τὸ πλῆθος καὶ ὅσος
οὐκ ἄλλος· πολλὴ δὲ ἦ τε ἐκπληξίς ἦν καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν πρώτων, εἰς
οὓς τὰ συμπάντων ἀνήρτητο κράτη, θαναταζόντων ἄλλον κρείττω. ὁ δὲ (79)
προσιόντων ἐκάθητο καὶ διὰ τὸ τοῖς ἐκ πλαγίου ὁμιλεῖν οὔτ' ἐπιστρέψας
πρὸς αὐτοὺς τὸ πρόσωπον οὔτε προσέχων, ἀλλ' ὁμοίως διοικῶν ἃ ἐν χερσὶν
εἶχεν, εἰς ὃ τῶν πλησίον φίλων τις εἶπεν ὅρα τοὺς ἐξ ἐναντίας προσιόντας·
καὶ τότε ἀποθέμενος τὰ γραμματίδια ἐπιστράφη καὶ περὶ ὧν ἦλθον ἤκουεν.
συνόντες οὖν αὐτοῖς οἱ ἐπιβουλεύοντες <ἤχθοντο> τὸ γεγονός καὶ τοὺς
ἄλλους τῆς πρὸς αὐτὸν δυσμενείας ἀνέπλησαν καὶ αὐτοὺς ἤδη ἀχθομένους.

ὥρων τότε καὶ οἱ ἐπὶ ὀλέθρῳ τῶν συμπάντων, μήτι γε ἐπ' ἔλεν- (80)
θερίαι ἐπιχειρεῖν τῷ ἀνδρὶ <βουλόμενοι> καὶ προσεδόχων χειρώσεσθαι

5 <τοῖς> Mue 6—7 παρασχόν ὧν Fe παρασχόντων ὁ E 11 [τῆς ἀρχῆς]
edd 14 Οὐτίβιον Πάνσαν καὶ Αὐλὸν Ἰρτιον edd ὄρβιον πανὰ καὶ ἀδλονόρτιον E
δέξιμον E 15 Πλάγκον edd πλάγκτον E 23 <αἱ> Di 24 <δῆμος> Di
25 πολλή edd πολλοὶ E 31 συνέντες οὖν αὐτοὶ Mue Fe συγγρόντες Pic <ἤχ-
θοντο> Jac 33 ὥρων Mue —ουν E 34 <βουλόμενοι> ο. ἐπιχειροῦντες Mue
χειρώσεσθαι Fe —ασθαι E

αὐτὸν ἀνίκητον παντάπασι δοκοῦντα εἶναι· δυοὶ γὰρ καὶ τριακοσίαις μάχαις ἐδόκει συμβαλὼν εἰς ἐκείνον τὸν χρόνον ἔν τε Ἀσία καὶ Εὐρώπῃ οὐποθ' ἡττῆσθαι. μόνος δὲ πολλάκις ἐξιὼν καὶ φαινόμενος αὐτοῖς ἐλπίδα ἐνεδίδου τοῦ ἐπιβουλῇ ἀλώσιμος εἶναι· ἐμνηχανῶντό τε, εἴ πως παραλύσειαν αὐτοῦ τὴν ἀμφὶ τὸ σῶμα φυλακὴν, λόγῳ τε κηλοῦντες ὥς χρεὼν εἶη ἱερὸν αὐτὸν πρὸς πάντων νομίζεσθαι πατέρα τε καλεῖσθαι τῆς πόλεως καὶ ψηφίσματα περὶ τούτων γράφοντες, εἴ πως ἐκείνος τούτοις παραχθεὶς τῷ ὄντι πιστεύσειεν ὑπ' αὐτῶν στέργεσθαι καὶ τοὺς δορυφόρους ἀπολύσειεν οἰόμενος τῇ πάντων ἐννοίᾳ φυλάττεσθαι. ὅπερ γεγόμενον πολλὴν αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον θαιστώνην παρέσχεν.

(XXIII) συνήρισαν δ' ἐν φανερώῳ μὲν οὐποτε βουλευσόμενοι, λάθρα (81) δὲ κατ' ὀλίγους εἰς τὰς ἀλλήλων οἰκίας· καὶ πολλὰ μὲν, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, ἐλέχθη τε αὐτοῖς καὶ ἐκινήθη σκοπομένοις τοσόνδε ἔργον, ὅπως τε ἐπιθήσονται καὶ ὅποι. τινὲς μὲν οὖν εἰσέφερον διὰ τῆς ἱερᾶς καλουμένης ὁδοῦ ἰόντι ἐγχειρεῖν (ἐφοῖτα γὰρ πολλάκις ἐκείνῃ). ἄλλοι δ' ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις, ἐν αἷς αὐτὸν ἔδει καθιστάντα ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως πεδίῳ τὰς ἀρχὰς διέναι τινὰ γέφυραν, διακληρωσάμενοι τὸ ἔργον, ὅπως οἱ μὲν ὤσειαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γεφύρας, οἱ δὲ ἐπιδραμόντες κτείνειαν· ἄλλοι δὲ ὅταν θέαι μονομάχων ἄγωνται (ὑπόγονοι δ' ἦσαν), ἐνθα καὶ ὅπλα ὁρᾶσθαι (82) παρεσκευασμένα ἐπὶ τὴν προᾶξιν ἀνύποπτον ἦν διὰ τὸν ἀγῶνα. οἱ πλείστοι δὲ παρήκουν ἐν τῇ βουλῇ συνεδρεύοντα κτείνειν, ἡνίκα μόνος αὐτὸς ἔμελλεν ἔσεσθαι (οὐ γὰρ συνεισίσαιν οἱ μὴ μετέχοντες αὐτῆς), πολλοὶ δ' οἱ ἐπιβουλεύοντες ὑπὸ τοῖς ἱματίοις ἔχοντες ἐγχειρίδια. καὶ ἐκράτει ἦδε ἡ γνώμη. συνέλαβε δὲ καὶ τύχη τις εἰς τοῦτο ποιήσασα ἡμέραν ζητήν αὐτὸν (83) ὀρίσαι εἰς ἣν συνίαισιν οἱ ἐκ τοῦ συνεδρίου βουλευσόμενοι περὶ ὧν αὐτὸς ἔμελλεν εἰσοίσειν. ἐπεὶ δὲ ἐνέστη ἡ κυρία ἡμέρα, συνήρισαν παρεσκευασμένοι τοῖς πᾶσι. ἐγίνετο δὲ αὐτοῖς ἡ σύνοδος εἰς τὴν Πομπηίου στοάν, ἐνθα ἐκάστοτε συνελέγοντο. τῷ δ' ἄρα ὁ δαίμων διεδείκνυε τὰ ἀνθρώπινα ὅποια (84) εἶη, ὥς πάντα ἀστάθμητα καὶ τῆς τύχης ἴττω, εἰς τὸ τοῦ ἐχθροῦ αὐτὸν ὑπάγων χωρίον, ἐν ᾧ ἔμελλε πρὸ τοῦ ἐκείνου ἀνδριάντος νεκρὸς κείσεσθαι, καὶ οὗ ζῶντος περιεγένητο, τούτου τεθνεώτος πρὸς τῷ εἰδώλῳ ἀποσφάττεσθαι. ἰσχυρότερον δὲ τι καὶ ἡ μοῖρα, εἰ δὴ τις ἐπέστη τοῖτοις. οἱ τε γὰρ φίλοι ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐκώλυνον διὰ τινὰς φήμας οἰωνίζόμενοι πορεύεσθαι εἰς τὸ βουλευτήριον, ἱατροὶ τε διὰ νόσον σκοτώδη ἐκάστοτε (85) συμβαίνουσιν αὐτῷ καὶ τότε προσπεσοῦσαν, ἥ τε γυνὴ πάντων μάλιστα,

1 τριακόντα? 2 ὅσας εὐρώπῃ E καὶ add E¹ 3 δέ: γάρ? ἐξιὼν edd
ἀξιὼν E 9 ἐννοίαι edd ἐνοία E 12 (καὶ) κατ'? 13—14 ἐπιθήσονται Dii
—ωνται E 14 ὅπου Dii 24 συνεπέλαβε? 25 ἦν Mue τὴν E 28 ἀνθρώ-
πινα ο. θνητὰ Di εἶθη E ἐνθάδε Dii . 32 [ἡ] μοῖρα ἤδη τις Schwartz 33 οἱ
τε edd οὔτε E

Καίπουρνια ὄνομα, διὰ τινὰς ὄψεις ἐνυπνίων δειματωθεῖσα ἐνέειν τε αὐτῷ καὶ οὐκ ἔφη ἐάσειν ἐκείνης ἐξιέναι τῆς ἡμέρας. παραστὰς δὲ Βροῦτος, (84) εἰς τῶν ἐπιβουλευόντων, ἐν δὲ τοῖς μάλιστα φίλος τότε νομιζόμενος, 'τί σὺ λέγεις' εἶπεν 'ὦ Καῖσαρ; καὶ σὺ ὁ τηλικόσδε γυναικὸς ἐνυπνίοις καὶ ἀνδρῶν ματαίων κληδόσι προσχὼν ὕβριεις τὴν σε τιμήσασαν σύγκλητον, ἣν αὐτὸς συνεκάλεσας, οὐκ ἐξιῶν; ἀλλ' οὐκ ἦν γέ μοι πείθῃ· ἀλλὰ ῥίψας τὰ τούτων δνειροπολήματα πορεύσῃ· κάθῃται γὰρ ἐξ ἑωθινοῦ σε περιμένονσα'. καὶ ὅς ἐπείσθη τε καὶ ἐξῆλθεν. (XXIV) ἐν τούτῳ οἱ (85) μὲν σφαγεῖς ἡτέρηπιζοντο τάτιοντες αὐτοὺς οἱ μὲν εἰς πλάγιον <τῆς> 10 αὐτοῦ καθέδρας, οἱ δὲ ἐξ ἐναντίας, οἱ δὲ κατόπισθεν. οἱ δὲ ἱερεῖς θύματα (86) προσέφερον πρὸ τῆς εἰς τὸ βουλευτήριον εἰσόδου θυσομένῳ τὴν ὑστάτην θυσίαν ἐκείνην. καὶ δῆλον ὥς οὐκ ἐκαλλιέρει. δυσθυτοῦντες δ' οἱ μάντιες ἕτερα ἐφ' ἐτέροις θύματα ὑπήλλαττον, εἴ τι αὐτοῖς ἄμεινον ὦν ἐσημαίνετο φανείη· τελευτῶντες δὲ χαλεπῶς τὰς θεῶν ὁρᾶν ἔφασαν, καὶ 15 τινὰ ἀλάστορα ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐγκεκρυμμένον δίοπτον εἶναι. ὁ δὲ ἀχθεσθεὶς ἀπεστράφη πρὸς δυόμενον τὸν ἥλιον· καὶ οἱ μάντιες πολὺ μᾶλλον τοῦτο οἰωνίσαντο. παρόντες δὲ οἱ φρονεῖς ἦσθησαν ἐπὶ τούτοις. ὁ δὲ Καῖσαρ [πολὺ] μάλιστα τῶν φίλων δεομένων ἀναβαλέσθαι τὸν σύλλογον ἐκείνης τῆς ἡμέρας διὰ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῶν μάντεων, ἐκέλευσε καὶ δὴ τοῦτο 20 δρᾶν. ταχὺ δ' οἱ ὑπηρεταὶ αὐτῷ ἐπέστησαν καλοῦντες καὶ λέγοντες ὅτι (87) πλήρης ἡ βουλή εἴη. καὶ ὁ μὲν εἰς τοὺς φίλους διέβλεψεν, ὁ δὲ Βροῦτος αὐτῷ πάλιν παραστὰς 'ἴθι, ὦ ἀγαθέ' ἔφη 'τοῖς λήροις τούτων χαίρειν φράσας, καὶ ἃ Καίσαρι τε καὶ τῇ τῶσαῦτη ἀρχῇ διοικεῖν πρέπει μὴ ἀναβάλλου, αἴσιον οἰωνὸν τὴν σεαυτοῦ ἀρετὴν ποιούμενος.' καὶ ὁ μὲν ταῦτα 25 παραπείθων, ὁμοῦ τῆς δεξιᾶς λαβόμενος (ἐγγὺς δ' ἦν καὶ τὸ συνέδριον), ἤγεν αὐτόν. ὁ δὲ εἶπετο σιωπῇ. εἰσιόντα δὲ αὐτόν ὥς εἶδεν ἡ σύγκλητος, (88) ὑπανέστη εἰς τιμῆς ἀξιώσιν. οἱ δὲ μέλλοντες ἐγχειρήσειν περὶ αὐτὸν ἤσαν. πρῶτος δὲ πάντων ἐπ' αὐτόν καθίει Τύλλιος Κίμβρος, ὃν ἔφενγεν ἀδελφὸς ἐληλαμένος ὑπὸ Καίσαρος. ἐν προσχήματι δὲ τοῦ ἀντιβολεῖν 30 αὐτόν λιπαρῶς ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ προσελθὼν ἤπειτο τῆς ἀναβολῆς, καὶ τι θρασύτερον εἶσω τὰς χεῖρας ἔχοντος ἐδόκει δρᾶν, ἐκώλνέ τε, εἰ βούλοιο ἀνίστασθαι καὶ ταῖς χερσὶ χρῆσθαι. ὀργιζομένου δ' ἐπιστροφῶς ἐκείνου, ἔργον εἶχοντο οἱ ἄνδρες· ταχὺ δὲ πάντες γυμνώσαντες τὰ ἐγχειρίδια ἐπ' αὐτὸν ὥρμησαν. καὶ πρῶτος μὲν Σερονίλιος Κάσκας κατὰ τὸν ἀριστερὸν (89)

1 δειματωθεῖσα edd δειγ— E 3 φίλος Pic φίλοις E 9 εἰς πλάγιον Fe
 (§ 79) εἰς πλησίον E <τῆς> Di 10 αὐτοῦ edd αὐτοὺς E 13 ὦν edd ὃν E
 17 φρονεῖς edd φρονεῖς E συμφρονεῖς? 18 [πολὺ] Di πάλιν Pic ἤδη Dü
 19 ἐκέλευσε; ἐθέλησε Mue ἐπένευσε Pic 28 καθίει Di καθίει E καθίετο vulg
 κατήκει? Mue Κίμβρος edd κίμαρος E 30 λιπαρῶς edd —ὅς E 31 ἔχοντος
 E ἐλὼν ἄκοντος Pic 34 Σερονίλιος Κάσκας edd χιλωνκασικὰς E

ὦμον ὀρθῶι τῶι ξίφει παίει μικρὸν ὑπὲρ τὴν κλεῖν, εἰθύνων ἐπ' αὐτήν, ταραττόμενος δὲ οὐκ ἐδυνήθη. Καῖσαρ δ' ἀνέστη ὡς ἀμυνόμενος ἐπ' αὐτόν· καὶ ὅς τὸν ἀδελφὸν βοᾷ Ἑλλάδι γλώττηι ὑπὸ θορύβου. ὁ δ' ὑπακούσας ἐρείδει τὸ ξίφος κατὰ τῆς πλευρᾶς. μικρὸν δὲ Κάσσιος ὑποφθᾶς
 5 εἰς τὸ πρόσωπον ἐγκαρσίαν αὐτῶι πληγὴν δίδωσι, Δέκμος δὲ Βρούτος ὑπὸ ταῖς λαγῶσι διαμπερὲς παίει, Κάσσιος δὲ Λογγίνος ἑτέραν ἐπενδοῦναι πληγὴν σπεύδων τοῦ μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τῆς Μάρκου Βρούτου χειρὸς, Μινούκιος δὲ καὶ αὐτὸς τύπτων Καίσαρα παίει Ρούβριον εἰς τὸν μηρόν, ἐώικεσάν τε μαχομένοις ἐπ' αὐτῶι. πίπτει δὲ ὑπὸ πλήθους τραυ- (90)
 10 μάτων πρὸ τοῦ Πομπηίου ἀνδριάντος. καὶ οὐδεὶς ἔτι λοιπὸν ἦν ὅς οὐχὶ νεκρὸν κείμενον ἔπαιεν ὅπως ἂν καὶ αὐτὸς δοκοίη τοῦ ἔργου συνήφθαι, εἰς ὃ εἰ καὶ ᾧ λαβὼν τραύματα ἀπέπνευσε.

(XXV) κραυγὴ δὲ μυρία ἐφέρετο, τῶν μὲν ἐκ τοῦ συνεδρίου φευγόν- (91)
 των μετ' ἐκπλήξεως, ὅσοι μὴ μετεῖχον τοῦ βουλευματος, καὶ οἰομένων
 15 αὐτίκα καὶ ἐπὶ σφᾶς τὸ δεινὸν ἥξειν, τῶν δ' ἔξω Καίσαρι συνόντων πάσης οἰομένων εἶναι τῆς βουλῆς τὸ ἔργον καὶ στρατεύμα μέγα εἶναι τὸ ἐπὶ τοῦτο ἐληλυθός, τῶν δ' ἄλλων ὑπ' ἀγνοίας τοῦ γεγονότος πρὸς τὸ ἐξαπναιῶν τοῦ θορύβου καὶ τὰ ἐν ὕψει ὀρώμενα (ταχὺ γὰρ οἱ σφαγεῖς τὰ ἐγχειρίδια ἡμαγμένα ἔχοντες <ἐξῆλθον φεύγοντες>) δειματουμένων τε
 20 καὶ δρόμῳι φερομένων. πάντα δ' ἦν φευγόντων πλέα μετὰ κραυγῆς. ἐξανέστη δὲ καὶ ὁ δῆμος οὐδενὶ σὺν κόσμῳι φεύγων ἐκ τοῦ Θεάτρου (92)
 (ἐτύγχανε γὰρ Θεώμενος μονομαχίας), τὸ μὲν πραχθὲν βεβαίως οὐκ εἰδώς, ὑπὸ δὲ τῆς πάντοθεν βοῆς ταραττόμενος. οἱ μὲν γὰρ ἔφρασαν τὴν σύγκλητον ὑπὸ τῶν μονομάχων σφάττεσθαι, οἱ δὲ Καίσαρος ἀποσφαγέντος τὴν
 25 στρατιὰν ἐφ' ἀρπαγὴν τῆς πόλεως τετράρθαι, ἄλλοι δὲ ἄλλα ὑπελάμβανον. ἀκοῦσαι δ' οὐδὲν ἦν σαφές· ἄκριτος γάρ τις ἐπείχε τάραχος εἰς ὃ τοὺς σφαγέας εἶδον καὶ Μάρκον Βρούτον παύοντα τὸν θόρυβον καὶ θαρρεῖν παρακελεύόμενον, ὡς οὐδενὸς κακοῦ γεγονότος. ἡ δὲ σύμπασα διάνοια ἦν καὶ τὰ λόγῳ κομπαζόμενα τοῖς σφαγεῦσιν, ὡς τύραννον κτείνειαν. (ἐγέ- (93)
 30 νοντο δ' ἐν αὐτοῖς λόγοι ὡς χρὴ καὶ ἄλλους ἀναιρεῖν, οἱ ἔμελλον σφρίσιν ἐναντιώσεσθαι καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς αὐθις ἀγωνιεῖσθαι· οὗς ἐπισχεῖν φασὶ Μάρκον Βρούτον οὐ δίκαιον λέγοντα εἶναι, πρὸς οὗς ἐμφανῆ μὴ ὑπεστὶν ἐγκλήματα, τούτους δι' ὑποψίας ἀφανοὺς ἀποσφάττειν. καὶ ἐνῖκα ταῦτα.) ἐξαΐξαντες δὴ τοῦντεῦθεν οἱ σφαγεῖς ἔφρευγον Θεόντες διὰ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸ (94)

2 ἀμυνόμενος Pic 6 ἐπενδοῦναι Fe επεκ— E 8 Μινούκιος Mue μαν-
 νίκιος E 11 αὐτὸς Mue οὗτος E 12 καὶ γ Pic 13—14 φευγόντων Pic
 φηγόντων E 14 [καί]? 15 <τῶν> Καίσαρι? vgl. § 95 16 μέγα edd μέγαν E
 19 <ἐξῆλθον φεύγοντες> ο. ἄ. (§ 94) Jac * * Mue 31 ἐναντιώσεσθαι Dii ἐναντίως
 ἔσεσθαι E τῆς ἀρχῆς edd τῇ ἀρχῇ E 32 ὑπεστὶν Fe ὑπέστην E 33 ἀφανοὺς
 Dii Fe ἀποφανοὺς E ἀπεμφανοὺς Mue ἀπὸ προφανοὺς Pic

Καπιτώλιον γυμνὰ ἔχοντες τὰ ξίφη, ὑπὲρ κοινῆς ἑλευθερίας ταῦτα βοῶντες εἰργάσθαι. εἴπετο δ' αὐτοῖς πολλὸς μονομάχων καὶ οἰκετῶν ὄχλος ἐπ' αὐτὸ τοῦτο εὐτρεπής. διαδρομαὶ δὲ μυρία ἦσαν ἔν τε ταῖς ὁδοῖς καὶ κατ' ἀγοράν, διεξελθόντος ἤδη τοῦ λόγου εἰς τὸ πλῆθος, ὅτι σφαγείη
 5 Καῖσαρ, ἐώικει τε ἡ πόλις ἀλισκομένῃ. ἀναβάντες δὲ εἰς τὸ Καπιτώλιον καὶ διανειμάμενοι τὸ χωρίον ἐν κύκλῳ ἑφρούρου, δεδοικότες μὴ τὸ Καίσαρος στρατιωτικὸν αὐτοῖς ἐπίοι.

(XXVI) ὁ δὲ νεκρὸς ἔτι ἔκειτο ἐνθα ἔπεσεν ἀτίμως πεφυρμένος (95) αἵματι ἀνδρὸς ἐλάσαντος μὲν πρὸς ἐσπέραν ἄχρι Βρεττανῶν τε καὶ Σκεανοῦ, 10 διανοομένου δ' ἐλαύνειν πρὸς ἑω ἐπὶ τὰ Πάρθων ἀρχεῖα καὶ Ἰνδῶν, ὡς ἂν, κλέεινων ὑπηκόων γενομένων, εἰς μίαν ἀρχὴν κεφαλαιωθεῖη γῆς πάσης καὶ θαλάττης τὰ κράτη· τότε δ' οὖν ἔκειτο μηδενὸς τολμῶντος ὑπομένειν καὶ τὸν νεκρὸν ἀναιρεῖσθαι. οἱ μὲν γὰρ παρόντες ἐπεφύεσαν, οἱ δ' ἔξω ὄντες τῶν φίλων ἐκρύπτοντο ἐν ταῖς οἰκίαις· οἱ δ' ἐξήμεσαν μεταμφιεσμένοι 15 εἰς τε τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ σύνεγγυς χωρία. παρέστη δ' αὐτῷ τῶν (96) φίλων οὐδείς, πολλῶν ὄντων, οὔτε σφαττομένῳ οὔτε μετὰ ταῦτα, ὅτι μὴ Σαβίνος Καλούσιος καὶ Κηισωρίνος. οὗτοι δὲ ἐπιπερομένων τῶν περὶ Βροῦτον καὶ Κάσσιον μικρὸν ἀντιστάντες ἔφηνον διὰ τὸ ἐκείνων πλῆθος· οἱ δὲ ἄλλοι τὸ κατὰ σφᾶς περιέβλεπον· τοῖς δὲ καὶ βουλευμένοις ἦν τὰ 20 γιγνόμενα. φασὶ γέ τοί τινα αὐτῶν εἰπεῖν ἐπὶ τεθνεῶτι ἄλλῃ τυράννου Θεραπείας· οἰκέται δὲ δὴ τρεῖς, ὅπερ ἦσαν πλησίον, ὀλίγον ὕστερον ἐνθέ- (97) μνοι τὸν νεκρὸν εἰς φροεῖον οἶκαδε ἐκόμιζον διὰ τῆς ἀγορᾶς. ὁρᾶν δ' ἐνῆν ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἀνεσταλμένων τῶν παρακαλυμμάτων, αἰωρουμένας τὰς χεῖρας καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ προσώπου πληγὰς. ἐνθα οὐδείς ἄδακρυς ἦν ὁρῶν 25 τὸν πάλοι ἴσα καὶ θεὸν τιμώμενον· οἰμωγῇ τε πολλῇ καὶ στόνῳ συμπαρεπέμπετο ἐνθεν καὶ ἐνθεν ὀλοφυρομένων ἀπὸ τε τῶν τεγῶν καθ' οὓς ἂν γένοιτο καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ προθύροις. καὶ ἐπειδὴ πλησίον τῆς οἰκίας ἐγένετο, πολλὴ δὴ μείζων ὑπήντα κωκυτός· ἐξ(επ)επηδήκει γὰρ ἡ γυνὴ μετὰ πολλοῦ ὄχλου γυναικῶν τε καὶ οἰκετῶν, ἀναζαλουμένη τὸν 30 ἄνδρα καὶ ἑαυτὴν ὀδυρομένη, ὅτι μάτην προύλεγε μὴ ἐξιέναι τὴν ἡμέραν ἐκείνην. τῷ δ' ἤδη μοῖρα ἐφειστήκει πολὺ κρείττων ἢ κατὰ τὴν αὐτῆς ἐλπίδα.

(XXVIa) καὶ οἱ μὲν αὐτῷ τάφον ἡτρεπέιζον, οἱ δ' αὐτόχειρες (98) πολλοὺς πρὸ τοῦ ἔργου ἐτοιμασάμενοι μονομάχους, ἥνίκα μὲν ἔμελλον 35 ἐγχειρήσειν, ἴδρυσαν αὐτοὺς ἐν ὕπλοις μεταξὺ τοῦ τε βουλευτηρίου καὶ

3 δὲ μυρία Dü δ' εὐρεῖται E εὐριπῶδεις Pic	8 ἔτι Pic ἐπεὶ E ἐκεῖ Mue
[ἐπεῖ]? 12 ὀπομένειν Mue ὀπομένειν E	14—15 μεταμφιεσμένοι Pic
μεταμφιν— E 22—23 ὁρᾶν δ' ἐνῆν Schwartz ὁρώμενον E	23 αἰωρουμένας
edd —ένων E —ένου? 25 θεὸν Mue θεοῦ E	οἰμωγῇ — πολλῇ Pic —γῇ
—λή E στόνος Dü 28 ἐξ(επ)επηδήκει edd	31 κρείττων edd κρείττον E

<τοῦ> Θεάτρου ἐν τῷ Πομπηίου περιπάτω. ἦν δ' ὁ τούτους εὐτρεπίζων
 Λέκμος Βροῦτος, προφάσει μὲν ὡς ἐπ' ἄλλωι, συναρπάσαι δὲ τινα βουλό-
 μενος, ὡς ἔφη, τῶν εἰς τὸ Θεάτρον συνιόντων μονομάχων, ὃς αὐτὸν ἐκείνῳι
 προαπεμίσθωσιν (ἀγῶνες γὰρ τότε ἦσαν· οὗς δὲ καὶ αὐτὸς δώσειν μέλλων
 5 προσεποιεῖτο φιλοτίμως ἔχειν πρὸς τὸν τότε ἀγνοοθέντα), τῷ δ' ἔργῳι
 ἢ παρασκευῇ, ἐγένετο ἐπὶ τὸν φόνον, ἵν', εἴ τι ἀντικρούσεται τῶν Καίσαρι
 ἀμυνομένων, παρείη αὐτοῖς ἢ βοήθεια. τούτους οὖν ἔχοντες κατέβαινον (99)
 ἐκ τοῦ Καπιτωλίου καὶ ἄλλο οἰκετῶν πλῆθος. συγκαλέσαντες δὲ τὸν δῆμον
 διάπειραν ἔγνωσαν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν τέλει ποιήσασθαι πῶς ἔχουσι γνώμης
 10 πρὸς αὐτούς, πότερον ὡς τυραννίδα παύσαντας ἀποδέχοιντο ἢ ὡς φονεάς *
 μείζω κακὰ ἀπ' αὐτῶν ἐκραγήσεσθαι· οὐ γὰρ ἀπὸ μικρᾶς διανοίας καὶ
 παρασκευῆς γεγονέναι ταῦτα, οὔτε ὑφ' ὧν ἐπράχθη οὔτε ἐπὶ οὗς ἐβου-
 λεύθη· μεγάλα γὰρ δι' στρατόπεδα εἶναι τὰ Καίσαρος ἐπικουρικὰ καὶ
 μεγάλους ἡγεμόνας τοὺς διαδόχους αὐτοῦ τῆς διανοίας ὑπολειμμένους.
 15 σιγὴ δὲ τότε παρὰ τὸ ἄηθες ἐν Θορέβῳ τῆς γνώμης πολλὴ <ἦν>, кара- (100)
 δοκούντων πάντων ὃ τι πρῶτον ὡς ἐν τοιῷδε τολμηθεῖη καὶ ἄρξειε τῆς
 νεωτεροποιίας. ἐν τούτῳ δὲ Μάρκος Βροῦτος, κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν τοῦ
 δήμου τὸ μέλλον προσδεχομένου, σωφροσύνην τε βίου διὰ παντὸς τιμώμενος
 κατὰ τε εὐκλειαν προγόνων καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιείκειαν εἶναι δοκοῦσαν,
 20 ἔλεξε τοιάδε. (ζητεῖ ἐν τῷ περὶ δημηγοριῶν).

(XXVII) μετὰ δὲ τὴν δημηγορίαν ἀναχωρήσαντες πάλιν εἰς τὸ (101)
 Καπιτώλιον ἐβουλευόντο περὶ τῶν παρόντων ὃ χρὴ ποιεῖν. ἔδοξε δ' οὖν
 αὐτοῖς πέμψαι πρέσβεις πρὸς τε Λέπιδον καὶ Ἀντώνιον, ὅπως ἂν πείσειαν
 ἐλθεῖν τε πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐν κοινῷ βουλευέσθαι περὶ τοῦ
 25 μέλλοντος συνοίσειν τῇ πόλει, ὑπισχνέσθαι τε αὐτοῖς πάνθ' ὅσα ἔχουσι
 παρὰ Καίσαρος ἐν θωρεᾶς μέρει κύρια ποιήσιν, ὥστε τούτων γ' οὐνεκα
 μὴ διαφέρεσθαι. τοῖς δ' ἵκοισιν ἐκείνοι ἔφασαν εἰς τὴν ἰσπεριείκειαν ἀπό-
 κρισιν δώσειν. γενομένων δὲ τούτων περὶ δέλην ὁψίαν πολλὴ μείζων (102)
 κατέσχε τὴν πόλιν θόρυβος, ἕκαστός τε ἰὸ καθ' ἑαυτὸν ἐφυλάττετο τοῦ
 30 κοινοῦ ἢ δὴ ἀφροσύνης, φοβούμενος τὰς ἐξαπίνης ἐπιβουλὰς καὶ <ἐπι>χειρήσεις,
 τῶν πρώτων ἐν ὅπλοις ὄντων καὶ ἀλλήλοις ἀντικαθήμενων, σφίσι δὲ ἔτι
 ἀδήλου ὄντος τοῦ βεβαίως προστησομένου. καὶ τότε μὲν, ἐπεὶ νῆξ ἦν,
 διεκλύθησαν ἀπ' ἀλλήλων. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ (16. März) ἦν μὲν ἐν ὅπλοις (103)
 Ἀντώνιος ἕπατος ὢν, Λέπιδος δὲ ἀθροίσας οὐκ ὀλίγην στρατιὰν ἐπικουρῶν
 35 διὰ μέσης ἀγορᾶς διεξίει, αἰνῶν ἐγνωκὼς Καίσαρι. ὡς δὲ τοῦτο γεγονὸς

1 <τοῦ> Mue 2 ἐπ' ἄλλω E (de Boor) ἐπ' ἄλλο vulg 4 δὲ edd δὲ E
 5 προσεποιεῖτο edd προσεσπ— E 6 εἰ τις Dū 10 φονεάς· <ὁ δὲ δῆμος ὑπε-
 λάμβανε> ο. ἄ. Mue 12—13 ἐβουλεύθη Dū ἡβουλήθη E 15 πολλὴ ἦν vulg
 πολλὴν E πολλή de Boor 16 <τις> ἄρξειε? 19 ἐπ' Fe Di ἀπ' E 22 ὁ: ὅτι
 Pic 27 ἐκείνοι Dū ἐκείνοισ E 30 <ἐπι>χειρήσεις edd

εἶδον οἱ πρότερον ἐνδοιάζοντες, συνέρρεον πρὸς αὐτοὺς μεθ' ὅπλων κατὰ ἰδίας ἐταιρείας καὶ μέγα στράτευμα ἐγένετο. ἦσαν δὲ οἱ τοῦτο δέει ἔδρων, οὐ βουλόμενοι φανεροὶ εἶναι χαίροντες ἐπὶ τῇ Καίσαρος τελευτῇ, ἀλλὰ τῷ συνίστασθαι μετὰ τούτων θεραπεύοντες τὴν ἔπειτα ἑλπίδα. πολλὰ δὲ ἐπέμπετο καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ Καίσαρος εὖ πεπονθότας ἢ πόλεων κατοικησiais ἢ γῆς κληρουχίᾳ ἢ χρημάτων νομαῖς, ὥς μέλλοι πάντα κινεῖσθαι, εἰ μὴ τι φανείη καὶ ἀπ' αὐτῶν καρτερόν. πολλαὶ δὲ καὶ ὀλοφύρσεις καὶ ἱκετεῖαι πρὸς τοὺς ἐκείνου φίλους ἐγίνοντο καὶ μάλιστα τοὺς συνεστρατευμένους πρότερον, μνημονεύειν παρακαλεούμεναι οἷος ὧν οἶα πάθοι ἐν ἐρημίαι φιλῶν. συνέρρεον δὲ ἤδη πολλοὶ κατὰ τε οἶκτον καὶ φιλότητα, (104) <οἱ δὲ> καὶ κέρδη ἴδια [δὲ καὶ] <ἐκ> νεωτερισμοῦ ἐρῶντες, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ μαλακώτερα τὰ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐφαίνετο καὶ οὐχ ὅποια τὸ πρότερον προσεδοκῆθη κατὰ ὑπόνοιαν ἰσχύος μείζονος. ἐλέγετο δ' ἤδη ἐκ τοῦ φανεροῦ ὅτι χρὴ ἀμύνειν αὐτῷ μηδὲ ἄλλως ποιεῖν μηδὲ περιορᾶν ἀτιμώρητον <τὸν> φόνον. ἄλλοι δὲ ἄλλα κατὰ συστάσεις ἀθροιζόμενοι ἔλεγον, οἱ μὲν πρὸς τῶνδε, οἱ δὲ πρὸς τῶνδε. ὅσοι δὲ πολιτείας τι (105) μετεποιοῦντο ἡδόμενοι ἐπὶ τῇ συμπάσῃ μεταβολῇ, ἐκάκιζον τοὺς Καίσαρος σφαγέας, ὅτι οὐχὶ πλείους ἀνέλοιεν τῶν τότε ὑπόπτων καὶ βέβαιον ἀποδοῖεν σφίσι τὴν ἐλευθερίαν· πράγματα γὰρ αὐτοῖς τοὺς λειπομένους οὐκ ὀλίγα παρέξειν. ἦσαν δ' οἱ προμηθεῖαι πλεον<εκτεῖν> δοκοῦντες καὶ πείραι τῶν ἐπὶ Σύλλαι πρότερον ποτε συμπεσόντων εἰδότες παρακαλεούμενοι ἐκ μέσου συστῆναι ἀμφοτέροις· καὶ γὰρ τότε οἱ ἀπολωλέναι δόξαντες αὐθις ἀναθαρρήσαντες τοὺς νενικηκότας ἤλασαν· πολλὴν οὖν πόνον παρέξειν Καίσαρα καὶ ἀπολωλότα τοῖς τε σφαγεῦσι καὶ τῇ τούτων ἐταιρείαι, (106) μεγάλων στρατευμάτων ἐνεστῶτων καὶ ἀνδρῶν ἐπ' αὐτοῖς δραστηρίων. οἱ δὲ περὶ Ἀντώνιον πρὶν μὲν παρασκευάσασθαι διεπρεσβέοντο καὶ διέλεγοντο τοῖς ἐν Καπιτωλίῳ. ἐπεὶ δὲ πλήθει ὅπλων καὶ στρατιᾶς ἐθάρρησαν, διοικεῖν ἡξίουν τὰ κοινὰ παύσαντες τὸν ἐν τῇ πόλει τάραχον. πρῶτον δὲ ἐν σφίσι βουλὴν προῦθεσαν ὅπως χρὴ ἔχειν πρὸς τοὺς σφαγέας, συγκαλέσαντες τοὺς φίλους. τῶν δὲ Λεπίδος μὲν ἀπεφήματο γνώμην πολεμεῖν ἀντικρὺς αὐτοὺς καὶ τιμωρεῖν Καίσαρι, Ἰρτιος δὲ διαλέγεσθαι καὶ φιλίαν τίθεσθαι. Βάλβος δὲ τὴν ἐναντίαν εἶπε τῷ Λεπίδῳ προσθέμενος, ὥς καὶ ἀνόσιον εἶη περιορᾶν νῆποινον τὸν Καίσαρος φόνον καὶ

2 μέγα edd μέγαν E 3 φανεροὶ Mue —ρόν E 5—6 κατοικησiais edd —iai E 9 πάθοι ἐν Pic πάθοιεν E 10—11 φιλότητα, <οἱ δὲ> καὶ κ. ἵ [δὲ καὶ] <ἐκ> v. Jac καὶ κέρδη ἵ. <ἐκ> v. Mue 11 ἐρῶντες Dii ἐδρόντες E ὀρῶντες Schwartz 15 <τὸν> edd 17 μετεποιοῦντο edd μεταπ— E συμπάσῃ Mue 20 πλεονεκτεῖν Pic πλέονι E 21—22 παρακαλεούμενοι Jac παρακαλεεύεσθαι E εἰδότως παρακαλεῦοντο Dii 24 σφαγεῦσι edd σφάγεσι E 25 συνεστῶτων Di 32 Βάλβος Schwartz ἄλλος E

αὐταῖς μέντοι οὐκ ἀσφαλές, ὅσοι ἐκείνῳ ἦσαν φίλοι· 'καὶ γὰρ εἰ ἐν τῷ παρόντι ἡσυχάζουσιν οἱ αὐτόχειρες, ἀλλὰ δύναμιν γε κτησάμενοι χωρήσουσιν ἐπὶ πλέον'. Ἀντώνιος δὲ τῇ Ἰρτίου προσθέμενος γνώμῃ σῶζειν αὐτοὺς ἤξιον. ἦσαν δ' οἱ ἀποπέμψασθαι παρακελευόμενοι ἐκ τῆς πόλεως
 5 ὑποσπόνδους.

- (XXVIII) Μετὰ δὲ θάνατον καὶ κηδείαν τοῦ μεγάλου Καίσαρος συνεβούλευσαν (107)
 οἱ φίλοι Καίσαρι τῷ νέῳ Ἀντώνιον ποιήσασθαι φίλον καὶ τῶν πραγμάτων ἐπι-
 μελητὴν. πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων αἰτίων συμβάντων πρὸς τὴν πρὸς ἀλλήλους διαφορὰν, (108)
 ἔδοκει αὐτοῖς τὴν ἔχθραν ἐξάπτειν μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλλήλους, διάφορος μὲν
 10 ὢν πρὸς Καίσαρα, συμπράττων δ' Ἀντωνίῳ. Καῖσαρ δ' οὐδὲν ὀρρωδῶν
 ἐκ τοῦ μεγαλόφρονος Θέας ἐποίει ἐνστάσης ἐφορτῆς, ἣν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
 κατεστήσατο Ἀφροδίτῃ. καὶ αὖθις προελθὼν σὺν πλείοσιν ἔτι καὶ φίλοις
 παρεκάλει Ἀντώνιον συγχωρῆσαι τὸν δίφρον μετὰ τοῦ στεφάνου τίθεσθαι
 τῷ πατρί. ὁ δ' ὅμοια ἠπειλήσεν, εἰ μὴ τούτων ἀποστὰς ἡσυχίαν ἄγοι.
 15 καὶ ὅς ἀπήμει καὶ οὐδὲν ἡρναιτιοῦτο κωλύοντος τοῦ ὑπάτου· εἰσιόντα γε
 μὴν αὐτὸν εἰς τὸ Θέατρον ἐκρότει ὁ δῆμος εὖ μάλα καὶ οἱ πατρικοὶ στρα-
 τιῶται ἠχθημένοι διότι τὰς πατρώϊους ἀνανεούμενος τιμὰς διεκωλύθη,
 ἄλλους τε ἐπ' ἄλλοις κρότους ἐδίδουν παρ' ὅλην τὴν Θέαν ἐπισημαινόμενοι.
 ὁ δὲ τὸ ἀργύριον ἡρίθμει τῷ δήμῳ· ὅπερ αὐτῷ μεγάλην εὐνοίαν παρέσχεν. (109)
 20 ἔξ ἐκείνης δὲ τῆς ἡμέρας μᾶλλον τι φανερὸς ἦν Ἀντώνιος δυσμενῶς (110)
 ἔχων πρὸς Καίσαρα ἐμποδῶν γενόμενον τῇ τοῦ δήμου σπουδῇ πρὸς
 ἑαυτόν· ἑώρα τε Καῖσαρ, ὅπερ αὐτῷ ἐκ τῶν τότε παρόντων καταφανὲς
 γέγονε, προστασίας δεόμενος πολιτικῆς. ἑώρα δὲ καὶ τοὺς ὑπάτους ἐκ
 τοῦ φανεροῦ ἀνθεστώτας ἰσχύν τε πολλὴν ἔχοντας καὶ ἄλλην ἔτι σφίσι
 25 προσποιοῦντας. καὶ γὰρ τὸ ταμιεῖον τῆς πόλεως, ὃ πολλῶν χρημάτων ὁ
 πατὴρ αὐτοῦ ἐνέπλησεν, ἐντὸς δυοῖν μηνῶν ἢ Καίσαρα τελεντῆσαι κενὸν
 ἐποίησαν καθ' ἣν τύχοι πρόφασιν ἐν ἀκαταστασίαι πολλῇ πραγμάτων
 ἐκφοροῦντες ἀθρόον τὸ ἀργύριον, καὶ τοῖς σφαγεῦσι φίλοι ἦσαν. μόνος
 δ' ἔτι λοιπὸς ἦν Καῖσαρ τιμωρὸς τῷ πατρί, διαμεθέντος Ἀντωνίου τὸ
 30 σύμπαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς φονεῖς ἀγαπῶντος ἀμνηστίαν. συνήεσαν οὖν
 πολλοὶ πρὸς αὐτόν, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ πρὸς τοὺς περὶ Ἀντώνιον καὶ
 Δολοβέλλαν. ἦσαν δ' οἱ ἐν μέσῳ τὴν ἔχθραν ἀνάγοντες αὐτῶν καὶ (111)
 πράττοντες τοῦτο. τούτων δ' ἦσαν κορυφαῖοι Πόπλιος, Οὐίβιος, Λεύκιος,
 πάντων δὲ μάλιστα Κικέρων. Καῖσαρ δὲ οὐκ ἀγνοῶν ὕψινα τρόπον
 35 αὐτῷ συνίσαιν οὗτοι παροξύνοντες ἐπὶ Ἀντώνιον, οὐ διωθεῖτο, ὅπως

9 [πρὸς ἀλλήλους] Pic eigenname (Κριτώνιος) verdrängt Mue 12 τάφρο-
 δίτη? 17 ἠχθημένοι Mue ἠσθημένοι E 21 γενόμενον Dü —ος E 22 Καῖσαρ
 Mue καίσαρι E 23 γέγονε Dü γενόμενον E (aus v. 21?) del Mue Di 28 σφα-
 γεῦσι edd —έσι E 30 ἀμνηστίαν edd ἀγν— E 31 πολλοὶ <μὲν> Mue 32 ἀνά-
 πτοντες Dü (§ 108) 33 Οὐίβιος edd ὄρβιος E 34 οὐκ ἀγνοῶν edd οὐκαινοῶν E

- αὐτῶν τὴν βοήθειαν φηλακὴν τε ἐρρωμενεστέραν περὶ ἑαυτὸν καταστήσαιο·
 ἥδει γὰρ ἐκάστους ἐλάχιστα μὲν τοῦ κοινοῦ προσιώτας, περισκοποῦντας
 δὲ ἀρχὴν καὶ δυναστείαν, ὥς ἂν τοῦ ταῦτα κεκτημένου πρότερον ἐκποδῶν
 ὄντος, αὐτοῦ δὲ κομιδῇ νεωτέρου καὶ οὐκ ἂν ἀνταρκέσαντος, ὥς γε ὑπο-
 λαμβάνειν, πρὸς τοσόνδε τάραχον, ἄλλων ἄλλα προσδοκῶντων καὶ ἰδίαι
 σφίσιν ἃ δύναιτο κτωμένων. ἀνηρημένης γὰρ τῆς εἰς τὸ κοινὸν γνώμης,
 κατὰ πολλὰ δὲ μέρη τῶν δυνατῶν διεσχισμένων, καὶ ἐκάστων ἑαυτοῖς τὰ
 κράτη περιποιούτων τὰ σύμπαντα ἢ ὁπόσα γοῦν δύναιτο παρασπάσασθαι,
 πολυπρόσωπός τις ἦν καὶ ἀλλόκοτος ἡ ταραχή. καὶ Λέπιδος μὲν μοῖρᾶν (112)
 10 *τινα τῆς Καίσαρος στρατιᾶς ἀπορρήξας ἀντείχετο καὶ αὐτὸς ἐξουσίας ἐν*
Ἰβηρίαι τῇ ἐπὶ τάδε, Κελτοὺς τε τοὺς γειννιώντας τῇ ἄνω θαλάττῃ
κατέχων· τοὺς δὲ Κομάτους Λεύκιος Πλάγκος ἕρ' αὐτῷ πεποίητο σὺν
ἐτέρῳ στρατῷ, ὑπατος καὶ αὐτὸς ἀποδεδειγμένος. Ἰβηρίας δὲ τοὺς ἐπέ-
κεινα οἰκοῦντας Γάιος Ἀσίνιος ἄλλου στρατοῦ ἄρχων ὑπῆκτο. Λέκιος δὲ
 15 *Βροῦτος τὴν ἰσόνομον ἐκράτει Γαλατίαν σὺν δυοῖν τάγμασιν, ἐρ' ὃν ἐμελλεν*
αὐτίκα μᾶλα χωρεῖν Ἀντώνιος· Μακεδονίαι δὲ † Γάιος Βροῦτος ἐφεδρος
ἦν, ὅσον οὕτω περαιωθεὶς ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐπ' αὐτήν, καὶ Συρίαι Κάσιος
Λογγίνος, † ὅστις ἀποδεδεικτο τῆς Ἰλλυρίδος στρατηγός. τοσαῦτα μὲν (113)
στρατεύματα ἐν τῷ τότε συνειστίχει, καὶ τοσοῖδε ἄρχοντες, αὐτὸς τις
 20 *ἐκαστος ἑαυτὸν ἀξίων τὴν τῶν ὄλων δυναστείαν ἔχειν, ἀνηρημένου παντὸς*
νομίμου καὶ δικαίου, κατ' ἰσχὺν δὲ τὴν ἐκάστοις προσοῦσαν τοῦ πράγματος
βραβενομένον. μόνος δὲ Καῖσαρ, ὡς τὸ σύμπαν κράτος καταλέλειπτο
νομίμως κατὰ τ' ἐξουσίαν τοῦ πρότερον κεκτημένου καὶ συγγένειαν, ἔμοιρος
ὦν δυνάμειος ἡσινιοσοῦν, ἐπλάζετο μετὰ αὐτῷ αἰωρούμενος φθόνου τε πολιτικοῦ
 25 *καὶ πλεονεξίας τῶν [τε] ἐφεδρευόντων αὐτῷ καὶ τοῖς σύμπανσι πράγμασιν·*
ἅπερ ὕστερον ἐπρυτάνευσεν ὁρθῶς τὸ δαιμόνιον καὶ ἡ τύχη. ὁ δὲ Καῖσαρ (114)
ἤδη καὶ περὶ τῆς ψυχῆς δεδοικώς, ἐνδύλου αὐτῷ τῆς Ἀντωνίου γνώμης
γιννομένης, καὶ οὐδενὶ τρόπῳ δυνάμενος αὐτὸν μειπαεῖσαι οἴκοι καθῆστο
καιρὸν ἐπιτηρῶν.
 30 (XXIX) *πρώτη δ' ἐν τῇ πόλει κίνησις γίνεται ἐκ τῶν πατριῶν* (115)
αὐτοῦ στρατιωτῶν, ἀχθομένων ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντωνίου περιοσίᾳ, καὶ κατ'

1 αὐτῶν τὴν: αὐτῷ <i>τινα</i> Pic	καταστήσαιο <i>Mue</i>	3 ἐκποδῶν <i>Mue</i>
ἐμποδῶν <i>E</i>	4 ὥς γε <i>edd</i> ὥστε <i>E</i>	6 ἃ δύναιτο <i>Mue</i> δδύναιτο <i>E</i>
9 πολυ- πρόσωπός <i>τις Mue</i>	πολὺν πρόσω <i>πίστις E</i>	12 τοὺς δὲ Κομάτους <i>Dü</i> τούτους δὲ <i>κομανούς E</i>
Πλάγκος <i>Mue</i>	πλάγκτος ο. πλάγητος <i>E</i>	
ἐπεποίητο <i>Mue</i>	14 ἀσίνιος <i>E</i> (?)	15 ὃν <i>Pic</i> ὦν <i>E</i>
16—18 Μακεδονίαι δέ, (ἦν παρὰ τ. Α. ἀντ. ὁ ἀδελφὸς ἐκεῖνου) und Λογγίνος * * Schwartz 'es ist viel aus- gefallen . . . der schluß ist unheilbar'	16 ἐφεδρός <i>Mue</i> ἐφδρός <i>E</i>	18 ἀπε- δέδεικτο <i>Mue</i>
22 κατελέλειπτο <i>Mue</i>	25 [τε] <i>Mue</i> τότε <i>Pic</i>	26 ἐπρυτάνευσεν <i>edd</i> — ἦσεν <i>E</i>
27 ἀντωνίου <i>E</i>	28 τρόπῳ <i>E</i> ² mg τρό <i>E</i>	31 ὑπεροσίᾳ <i>Di</i>

ἀρχὰς μὲν ἐν ἑαυτοῖς λογοποιοῦντων, ὅτι ἀμνημονοῦσι τοῦ Καίσαρος τὸν
ἐκείνου παῖδα προπηλακιζόμενον περιορῶντες, ὃν ἔχρην ὑπὸ πάντων αὐτῶν
ἐπιτροπεύεσθαι, εἴ τις δικαίον λόγος ἦ ὁσίου. μετὰ δὲ ταῦτα ἀθρόοι
γινόμενοι μᾶλλον τι κατεμέμφοντο σφᾶς, συνιόντες ἐπὶ τὴν Ἀντωνίου
⁵ οἰκίαν — τούτοις γὰρ κἀκείνος ἐθάρρει — καὶ τινὰς λόγους ἐποιοῦντο
ἐκ φανεροῦ, διότι καλῶς ἔχει μετριώτερον αὐτὸν χρῆσθαι Καίσαρι καὶ
μεμνησθαι ὃν ἐπέσκηψεν ὁ πατήρ· καὶ γὰρ αὐτοῖς εὐσεβέστερον εἶναι
μὴ περιορᾶν ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὰ τυχόντα τῶν ἐκείνου ὑπομνημάτων
διασώζειν, μήτι γε τὸν παῖδα καὶ διάδοχον ἀποδειχθέντα, ἐκείνοις τε ὄρᾳν
¹⁰ τὴν ὁμοφροσύνην ἐν τῷ παρόντι διὰ τὸ πλῆθος τῶν περιεστώτων ἐχθρῶν
ὠφελιμωτάτην. ταῦτα λεγόντων, ὥς μὴ δοκοίη ἐναντιοῦσθαι τῇ ὁρμῇ (116)
Ἀντώνιος, ἐπειδὴ καὶ δεόμενος αὐτῶν ἐτύγχανεν, ἔφη βούλεσθαι καὶ <αὐτὸς>
ταῦτα δοκιμάζειν, εἴ γε μετριάξοι κἀκείνος τὴν τε προσήκουσαν αὐτῷ
τιμὴν ἀπονέμοι, ἔτοιμός τε εἶναι εἰς λόγους ἐλθεῖν, παρόντων ἐκείνων
¹⁵ καὶ ἐπακροωμένων. οἱ δ' ἐπήρουν καὶ συνέθεντο αὐτὸν ἄξειν εἰς τὸ
Καπιτώλιον καὶ μεσιτεύειν τὰς διαλλαγάς, εἰ αὐτὸς ἐθέλοι. συνέφη δ'
οὖν, καὶ εὐθὺς ἐξαναστὰς ὤιχετο εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν, † ἐκείνόν τε
ἐπεμψαν ὥς τὸν Καίσαρα. οἱ δὲ συνερρῶσαν ὥσμενοι πολλοὶ καὶ ἤλθον, (117)
ὥστ' ἐν ἀγωνίᾳ κἀκείνον γενέσθαι, ἀπαγγειλαντός τινος αὐτῷ, διότι
²⁰ πλῆθος ἦκοι στρατιωτῶν ἐπὶ τὰς θύρας, οἱ δ' ἐντὸς εἰεν ζητοῦντες αὐτόν.
ὁ δὲ ταραχθεὶς τὸ μὲν πρῶτον εἰς τι ὑπερῶιον ἀπεχώρησε σὺν τοῖς φίλοις,
οἱ ἔτυχον παρόντες, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπυνθάνετο διακύπτων ὅ τι
βούλονται καὶ τοῦ χάριν ἐληλύθοιεν, † ἐγνώριζέ τε αὐτοὺς οἰκείους ὄντας
στρατιώτας. οἱ δ' ἀποκρίνονται <αὐτῷ ἦκειν> ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ αὐτοῦ τε
²⁵ καὶ τῆς ὕλης μερίδος, εἰ κἀκείνος θέλοι ἀμνησικακεῖν ὢν ἔργασται Ἀντώνιος·
οὐδὲ γὰρ αὐτοῖς ἀρεστὰ γεγονέναι ταῦτα· δεῖν δ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν
ἐκβαλόντας διαλλάττεσθαι ἀπλῶς καὶ ἀδόλως. εἰς δ' αὐτῶν καὶ μείζονι
τῇ βοῇ βοήσας θαρρεῖν ἐκέλευε καὶ γινώσκειν ὅτι κληρονομία οἱ πάντες
εἰεν αὐτοῦ· μεμνησθαι γὰρ τοῦ κατὰ γῆς πατρὸς ἴσα καὶ θεοῦ καὶ περὶ
³⁰ τῶν διαδόχων αὐτοῦ ἅπαν ἂν εἶδᾶσαι καὶ παθεῖν. ἄλλος δὲ μείζον
ἐπιφθερξάμενος καὶ Ἀντώνιον ἂν διακρήσασθαι αὐτόχειρ ἔφη, εἰ μὴ τὰς
Καίσαρος διαθήκας ἅμα καὶ βουλῆς ἴσα φυλάττοι. καὶ ὃς θαρρῶν ἤδη (118)
ἐπ' αὐτοῖς κατέβη τε καὶ φιλοφρονηθεὶς ἴσθη ἐπὶ τῇ εἰδοίᾳ τε καὶ
προθυμίᾳ. ἐκείνοι μὲν <οὖν> αὐτὸν παραλαβόντες διὰ τῆς ἀγορᾶς λαμ-
³⁵ πρότατα ἵγον εἰς τὸ Καπιτώλιον, ἀμιλλώμενοι τῇ σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους,

4 μᾶλλον τι Mue μέλλοντι E 9 ἀποδειχθέντα Fe ὑπο— E 12 Ἀντώνιος
Mue —ίου E <αὐτὸς> Jac ταῦτα καὶ Pic 16 μεσιτεύσειν Pic 17—18 ἐκείνοι
τε ἔ. Fe ἐκείνους τε ἐπεμψεν Mue 23 <οὐ γὰρ> ἐγνώριζεν ἔτι Pic 24 <αὐτῷ
ἦκειν> Jac 25 κἀκείνος θέλοι ἀμνησικακεῖν Mue κἀκείνοισι θ. μνησικακεῖν E
26 γεγονέναι Jac γέγονε E 'librarii puto' Mue 38 τε Mue γε E 34 <οὖν> Pic

οἱ μὲν ἤδη ἀχθόμενοι τῇ Ἀντωνίου δυναστείᾳ, οἱ δὲ κατ' εὐσέβειαν τὴν πρὸς Καίσαρα καὶ τὸν ἐκείνου διάδοχον, οἱ δ' ἐλπίδος ἕνεκα τῆς ἀπ' αὐτοῦ μεγάλα ὠφελήθησεν σὺν τῷ δικαίῳ προσδοκῶντες, οἱ δὲ τιμωρίαν σπουδάζοντες γενέσθαι παρὰ τῶν σφαγῶν ὑπὲρ τοῦ φόνου, καὶ
 5 ταύτην μάλιστα πεπραγέσθαι διὰ τοῦ παιδὸς οἰόμενοι, εἰ συλλήπτωρ εἴη καὶ ὁ ὑπατος. πάντες γε μὴν παρήκουν αὐτῷ ὑπὸ εὐνοίας προσιόντες μὴ φιλονεικεῖν, ἀλλὰ προσέχειν τῷ σφετέρῳ ἀσφαλεῖ καὶ οὗς δύνατο συμπροσλαμβάνειν βοηθούς, μεμνημένον ὡς σφαλερὸς εἴη ὁ Καίσαρος θάνατος. ταῦτα ἀκούων Καῖσαρ καὶ ὁρῶν τὴν τῶν ἀνθρώπων σπουδὴν (119)
 10 οὐκ ἀπεικότως περὶ αὐτόν, ἦκεν εἰς τὸ Καπιτώλιον, ἔνθα πολὺν πλείους ἑώρα πατρικὸς στρατιώτας, οἷς ἐθάρρει Ἀντώνιος, πολὺ μᾶλλον εὖνους αὐτῷ ὄντας, εἴ τι ἀδικεῖν περὶ αὐτὸν ἐγχειροίη. ἐκ τούτου ἀπεχώρουν οἱ πλείους· περιλειφθέντες δὲ ἀμφοτέροι μετὰ τῶν φίλων διελέγοντο. * * *

(XXX) οἱ τοῦ Καίσαρος εἰς τὴν οἰκίαν ἀπιόντος μετὰ τὸ διαλλαγῆναι πρὸς (120)
 15 Ἀντώνιον, μονωθέντα Ἀντώνιον αὖτις ἀνερεθίζεσθαι, τὴν εὐνοίαν ὁρῶντα παρὰ πολὺ τοῦ στρατιωτικοῦ παντὸς ἀπονεύουσιν ὡς πρὸς ἐκεῖνον. <μέγα> μὲν γὰρ ἐποιοῦντο παῖδά τε εἶναι καὶ διάδοχον ἀποδεδείχθαι ἐν ταῖς διαθήκαις τῷ τε ὀνόματι ὁμοίως προσαγορεύεσθαι, γενναίαν τε ὑποφαίνειν ἐλπίδα καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς φύσεως δραστηρίου, εἰς ὃ ὁ Καῖσαρ ἀποβλέψας οὐχ
 20 ἦτον ἢ τὴν συγγένειαν ἀποδείξειεν αὐτὸν παῖδα, ὡς μόνον ἐχεγγον αὐτοῦ τὴν τε σύμπασαν ἀρχὴν καὶ τὸ τοῦ οἴκου ἀξίωμα διασώζειν. ἃ (121)
 δὴ τότε ἐνθυμιαζόμενος Ἀντώνιος μετεγίνωσκε καὶ ἡλλοίωτο τῇ γνώμῃ, καὶ μάλιστα ὅτε τοὺς Καίσαρος στρατιώτας ἐν ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἑαυτὸν μὲν καταλελοιπότητας, Καίσαρα δ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀθρόως προπέμποντας.
 25 ἐδόκει δὲ τισι μὴδ' ἂν ἀποσχέσθαι αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐδεδίει τοὺς στρατιώτας, μὴ ἐπ' αὐτὸν ὀρμήσαντες τιμωρίαν ποιοῖντο, καὶ ἀκοντὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν μερίδα ἀφείλουντο. κατελείπετο γὰρ ἀμφοτέροις στρατεύματα ἔφεδροι. ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα λογιζόμενος ἔμελλέ τε καὶ ὤκνει, καίπερ ἡλλοιωμένος τῇ γνώμῃ. Καῖσαρ γε μὴν πεποιθὼς ἀδόλως γεγονέναι σφίσι τὰς (122)
 30 διαλλαγὰς ἐφοῖτα ὁσημέραι ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ὥσπερ ἐχρὴν, ὑπαίου τε ὄντος καὶ πρεσβυτέρου καὶ πατρικοῦ φίλου, τὴν τε ἄλλην πᾶσαν ἀπένεμε τιμὴν, καθότι ὑπέσχετο, εἰς ὃ Ἀντώνιος τῆς δευτέρας ἐπύρξεν αὖτις ἀδικίας τρόπῳ τοιῷδε. ἀλλαξάμενος Γαλατίαν ἐπαρχίαν πρὸς Μακεδονίαν μετεβίβαζε τὰς ἐν αὐτῇ δυνάμεις εἰς Ἰταλίαν· καὶ ἐπεὶ ἤκον, ἐξήγει ἐκ
 35 τῆς Ρώμης ὑπαντησόμενος αὐταῖς ἄχρι Βρεντεσίου. οἰόμενος δὲ καιρὸν (123)

2 ἐκείνου edd —νον E 5 πεπραγέσθαι Di τε πράξεσθαι E γε πρ Mue
 6 εὐνοίας edd —α E 7 οὗς δύνατο Di ὡς δύναντο E 13 'plura excerptor omisit' Mue
 15 ὁρῶντα Mue ὁρῶν τοῦ E 16 <μέγα> Jac πρὸς <Καίσαρα>
 ἐκείνον Mue 18 ἐλπίδα edd ἐλπίδας E 19 δραστηρίου Mue —ήριον E
 26 ἀκοντὶ Mue ἄκων ἐπὶ E 28 τε Mue ται E 29 πεποιθὼς Schwartz πιθανὸς E

ἐπιτήδειον ἔχειν πρὸς ἃ ἐπενόει διαδίδωσι λόγον, ὥς ἄρα ἐπιβουλεύοιτο.
καί τινας συλλαβῶν στρατιώτας ἔδωκεν ὥς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο πεμφθέντας,
ὅπως αὐτὸν ἀνέλοιεν· ἡνίκα τε δὲ Καίσαρα, οὐ μὴν πω σαφῶς ἐδήλου.
ταχὺ δ' ἡ γῆμῃ κατὰ τὴν πόλιν διήγγελλεν ὥς ἐπιβουλευθεῖν ὁ ὑπατος
5 καὶ συλλαβοὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸν ἵκοντας, σύνοδοί τε τῶν ἐκείνου φίλων εἰς
τὴν οἰκίαν ἐγίγνοντο καὶ στρατιωτῶν σὺν ὅπλοις μεταπέμψεις. περὶ δὲ (124)
δεῖλῃν ὀψίαν ἔρχεται καὶ εἰς Καίσαρα ὁ λόγος ὅτι κινδυνεύσειεν Ἀντώνιος
ἀποσφαγῆναι καὶ μεταπέμποιτο τοὺς φυλάσσοντας αὐτὸν ἐκείνην τὴν νύκτα.
καὶ παραχρῆμα πέμψας ὥς αὐτὸν ἔτοιμος ἔφη εἶναι καὶ αὐτὸς σὺν τῇ
10 ἑαυτοῦ Θεραπείᾳ παραγεγόμενος πρὸς κοίτην αὐτοῦ† καὶ τὰς ἀσφαλὲς
παρέχειν, οἷηθεὶς ὑπὸ τῶν περὶ Κάσιον αὐτὸν καὶ Βροῦτον ἐπιβεβουλευσθαι.
καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἐφίλανθρῶπεύετο, οὐδὲν ὑπονοῶν περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ (125)
λεγομένων τε καὶ βεβουλευμένων. Ἀντώνιος δ' οὐκ οὐδ' αὐτὸν παραδέ-
ξασθαι τὸν ἄγγελον ἐφῆκεν ἐντὸς τῶν θυρῶν, ἀλλ' ἀπειρῶξεν ἀτίμως. ὁ
15 δ' ἐπανελθὼν καὶ τι πλέον ἀκηκοὺς ἀπήγγελλε Καίσαρι ὥς οὐδὲ <κρύφα>
τοῦνομα αὐτοῦ διαφέροιο περὶ τὰς Ἀντωνίου θύρας ἐν τοῖς ἀνθρώποις
ὥς αὐτὸς εἶη ὁ τοὺς φονεὰς πεπομφῶς Ἀντωνίῳ, οἳ δὴ καὶ δεσμῶται
εἶεν. ὁ δὲ ἀκούσας τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἀδοκῆτου ἠπίσται· μετὰ δὲ (126)
αἰσθόμενος τὴν ὅλην γνώμην ὥς ἐπ' αὐτὸν εἶη τετραμμένον, μετὰ τῶν
20 φίλων ἐσχόπει ὅ τι χρὴ ποιεῖν. ἦκε δὲ ὁ Φίλιππος καὶ Ἀτία ἡ μήτηρ
διαπορούμενοι τῷ παραδόξῳ καὶ πυνθανόμενοι τίς ὁ λόγος εἶη καὶ τίς
ἡ διάνοια τὰνθρώπου, παρήκουν τε αὐτῷ ὑποχωρῆσαι ἐκποδῶν ἐκείνας
τὰς ἡμέρας, ἄχρι ταῦτα ἐξετασθέντα ἐκκαλυφθεῖν. καὶ ὅς, ὅτε οὐδὲν
ἑαυτῷ συνειδὼς τοιοῦτο, δεινὸν ὦιετο ἐκ μέσου στήναι καὶ τρόπον τινὰ
25 καταγινώσκειν ἑαυτοῦ· πλέον γὰρ οὐδὲν περαίνειν εἰς τὰς ἀσφαλὲς ἐκποδῶν
γενόμενος, ἀλλ' ἴσως καὶ διάρως ποι μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἀναιρεθήσεσθαι.
τότε μὲν οὐκ ἐν τοιούτοις λόγοις ἦν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἔωθεν καθίξει, (127)
ὥσπερ εἰώθει, μετὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἀναπεταννῆναι δὲ τὰς θύρας
κελεῖται τοῖς εἰωθόσι φρουρῶν καὶ δεξιόσθαι καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ
30 στρατιωτῶν, διελέγετό <τε> πᾶσιν, ὥσπερ καὶ ἄλλοτε εἰώθει, μηδὲν
ἐναλλάξας τοῦ καθ' ἡμέραν ἔθους. Ἀντώνιος δὲ συνέδριον τῶν φίλων (128)
ἀθροίσας εἶπεν ἐν μέσοις ὥς ἐπιβουλευόμενος καὶ πρότερον ὑπὸ Καίσαρος
οὐκ ἀγνοοίη, ἐπειδὴ δ' ἔμελλεν ἔξω τῆς πόλεως βαδιεῖσθαι ὥς ἐληλυθὸς

4 διήγγελλεν Mue διήγγελεν E διήγγειλεν? 7 Καίσαρα ὁ λόγος Mue
καίσαρος λόγος E 10 προσκοιτεῖν αὐτῷ Fe [καί] de Boor 12 ὑπονοῶν [περὶ]
τῶν <περὶ> [ὅτι] αὐτοῦ? 14 ἐφῆκεν Fe ἀφῆκεν E 15 <κρύφα> Jac [οὐδὲ] Di
οὐδὲ <προσεδῆλθαι καὶ> Dü 24 δεινὸν ὦιετο Schwartz ἐνδεῖνώετο E οὐ δεῖν ὦιετο
Fe Pic ἐδεῖνώετο τῷ Mue στήναι Schwartz εἶναι E λέναι Mue 25 περανεῖν Di
26 ποι Dü πον E 27—28 καθίξει edd —εἰν E καθίζων — ἀναπεταννῆναι τε?
30 <τε> Dü 33 ὥς Mue ὦστ' E

τὸ στράτευμα καιρὸν παράσχοι τοῦτον καὶ αὐτοῦ καὶ τινα τῶν ἐπὶ τὴν
 σφαγὴν πεμφθέντων ἀφικόμενον μηνυτὴν αὐτῷ γενέσθαι μεγάλας δωρεαῖς,
 καὶ διὰ τοῦτο τοὺς μὲν συλλαβεῖν, ἐκείνους δ' εἰς τὸ παρὸν ἀθροῖσαι
 συνέδριον, ὡς γνώμας ἀκούσειεν καὶ ὅπως χρηστέον εἴη τοῖς παροῦσι.
 5 ταῦτα εἰπόντος Ἀντωνίου ἐπυνθάνοντο οἱ σύνεδροι ὅπου εἶεν οἱ συνειλημμένοι
 ἄνθρωποι ὡς τι γνοῖεν παρ' αὐτῶν. καὶ ὁ Ἀντώνιος προσποιηθεὶς μηδὲν
 τοῦτο εἶναι πρὸς τὸ παρόν, ὡς δῆθεν ὁμολογουμένου τούτου, καὶ εἰς
 ἄλλα ἅττα ἐκτρέψας τὸν λόγον, ἐκαρᾷ δόκει μάλιστα εἴ τις εἴποι ὡς χρὴ
 Καίσαρα ἀμύνεσθαι καὶ μὴ ἡσυχάζειν. σιωπῆς δ' ἐκ πάντων γενομένης
 10 <καὶ> συννοίας διὰ τὸ μηδένα ὁρᾶν ἐν μέσῳ ἔλεγχον, εἶπέ τις, ὡς ἂν
 εὐπρεπῶς διαλέσειε τὸν σύλλογον, ὅτι ἐπεικῶς προσήκει αὐτὸν φέρειν τε
 καὶ τίθεσθαι καὶ μὴ τινα ταραχὴν ὑπατον ὄντα ἐγείρειν. ὁ μὲν τοιαῦτα (129)
 εἰπὼν τε καὶ ἀκούσας διέλυσε τὸν σύλλογον· τρίτῃ δ' ἢ τετάρτῃ ἡμέρᾳ
 (9. Okt. 44) εἰς Βρεντέσιον ὤρμησεν, ὡς παραλάβοι τὴν ἀφιγμένην στρατιάν·
 15 λόγος τε οὐδὲ εἷς ἦν περὶ τῆς ἐπιβουλῆς, ἀλλὰ οἰχομένου διαλύουσι τὸ
 σύμπαν πρᾶγμα οἱ ὑπολειφθέντες ἐκείνου φίλοι, καὶ τοὺς λεγομένους
 συνειληφθαι τῶν ἐπιβούλων εἶδεν οὐδεὶς.

(XXXI) Καίσαρ δὲ καίπερ ἀποκλεισμένος τῆς αἰτίας οὐδὲν ἤττον (130)
 ἰγανάκτει ἐπὶ τῷ λόγῳ, καὶ μεγάλης ἐπιβουλῆς εἰς αὐτὸν τοῦτο ἐποιεῖτο
 20 τεκμήριον· εἴ τε παρούσα ἐτύγχανεν Ἀντωνίῳ ἡ στρατιὰ τεθεραπευμένη
 χρήμασιν, ὥστε μὴ ἂν θνήσκειν καὶ ἐπιχειρεῖν αὐτῷ, <καὶ> ταῦτα μηδὲν
 ἀδικοῦμενον, ἀλλ' ἀπὸ ἑτέρας ἐλπίδος ἐπὶ τοῦτο προαγόμενον· διήλόν τε
 εἶναι ταῦτα συνθέντα καὶ ἐπὶ ἕτερα χωρήσειν, καὶ ἐθελῆσαι ἂν ἐπι<βουλεύειν>
 25 ἔξ ἀρχῆς, εἶπερ ἐνὶ αὐτῷ τοῦτο πράξαντι τὸ ἀδελφὸς ἐκ τῆς στρατιᾶς
 εἶεν. ὁργῆς οὖν δικαίας ἐπίμπλατο εἰς αὐτὸν ἅμα καὶ προνοίας περὶ (131)
 αὐτοῦ, φανερᾶς τῆς ἐκείνου γνώμης γενομένης, πάντα <τέ> περισκοπῶν
 ἑώρα οὐχ ἰσχυαστέον ὃν ἑαυτῷ (οὐ γὰρ εἶναι τοῦτο ἀκίνδυνον), ἀλλὰ
 ζητητέον τινὰ ἐπικουρίαν ἀντίπαλον τῇ ἐκείνου δυνάμει τε καὶ ἐπινοίᾳ.
 30 ταῦτ' οὖν ἐνθυμούμενος ἔγνω χρῆναι φεύγειν ἐπὶ τὰς πατρίους ἀποικίας,
 αἷς ἔδωκε τὰς κληρουχίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οἰκιστὴς ἐγένετο τῶν πόλεων,
 ὡς ἀναμνήσας τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἐκείνου εὐεργεσιῶν καὶ ὀδυρόμενος
 περὶ ὧν ἐκείνός τε ἔπαθε καὶ αὐτὸς πάσχει, λάβοι βοηθοὺς, τοὺς δὲ καὶ
 χρημάτων δόσει προσαγάγοιτο. τοῦτο γὰρ αὐτῷ μόνον καὶ τὰσφαλὲς
 ἅμα καὶ εὐκλειαν μεγάλην παρέξειν, ἀνασώσεσθαι τε καὶ τὸ τοῦ οἴκου

3 ἀθροῖσαι Mue ἀθροίσας E 10 <καὶ> Mue 11 σύλλογον Mue σύλλον E
 21 <καὶ> edd 23 χωρήσειν Fe χωρήσαι E ἐθελῆσαι: ἐλλοχῆσαι Dū ἐπι-
 βουλεύειν Jac ἔτι E 24 ἀδελφὸς Mue οὐδελός E 26 αὐτοῦ edd αὐτοῦ E πάντα
 τε Mue πάντο-| E πάντοσε δὲ Fe 30 οἰκιστὴς Dū οἰκειότης E 33 τὰσφαλὲς
 Pic ἀσφαλὲς E 34 ἀνασώσεσθαι edd —ζέσθαι E τε: δὲ Di

- κράτος· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι καὶ δικαιότερον μᾶλλον περ ἢ ὑπὸ τῶν
 μηδὲν προσηκόντων περιωθούμενον τῆς πατρώιας τιμῆς ἔτι καὶ προσapo-
 λέσθαι ἀνόμως τε καὶ ἀδίκως ὃν τρόπον καὶ ὁ πατήρ. ταῦτα βουλευσά- (132)
 μενος μετὰ τῶν φίλων καὶ θεοῖς θύσας τύχη ἀγαθῇ συλλήπτορας αὐτῷ
 5 γενέσθαι δικαίας καὶ εὖκλεοῦς ἐλπίδος ὥρμησεν, οὐκ ὀλίγα ἐπιφερόμενος
 χρήματα, εἰς Καμπανίαν πρῶτον· ἡ γὰρ ζ̄ λεγεὼν καὶ ἡ ὀγδόη (οὕτω
 γὰρ τὴν σύνταξιν καλοῦσι Ῥωμαῖοι) * * διαπειρᾶσθαι δὲ πρότερον ἐδόκει
 10 χρηναὶ τῆς ἐβδόμης· μεῖζόν τε γὰρ ἀξίωμα * * ἐνδοθείσης δὲ ταύτης τῆς
 ἀποικίας καὶ ἄλλων πολλῶν συνεληλυθότων * * καὶ ταῦτα αὐτῷ βουλευ- (133)
 10 ομένῳ καὶ τοῖς ἄλλοις συνεδόκει φίλοις, οἳ μετεῖχον τῆς στρατείας τῶν
 τε μετὰ ταῦτα πραγμάτων. ἦσαν δὲ οὗτοι Μάρκος Ἀργίππας, † Λεύκιος
 Μ(α)ικῆρας, Κόντιος Ἰουέντιος, Μάρκος Μοδιάλιος καὶ Λεύκιος * *. εἶποντο
 δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλοι ἡγεμόνες καὶ στρατιῶται καὶ ἑκατοντάρχαι, καὶ οἰκετῶν
 15 πληθὺς <καὶ> ὑποζυγίων τὰ τε χρήματα κομιζόντων καὶ τὰς ἄλλας ἀποσκευάς.
 15 τῇ μητρὶ δ' οὐκ ἐδόκει τὴν γνώμην δηλοῦν, μὴ ὑπὸ φιλοστοργίας ἅμα (134)
 καὶ ἀσφενείας, οἷα γυνή τε καὶ μήτηρ, μεγάλας ἐπινοίας ἐμποδῶν γένοιτο.
 ἔλεγε μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ, ὅτι ἐπὶ τὰ ἐν Καμπανίᾳ βαδίζει τῶν πατρώιων
 κτημάτων, ὥς κἀκεῖνα ἀποδόμενος ἀθροίσειε τ' ἀργύριον καὶ εἰς ἃ
 20 προσέταξεν ὁ πατήρ ἀναλοῖη. ἀλλ' ὁ μὲν οὐ πᾶν τι πείθων αὐτὴν
 20 ἀνέξυξεν. τότε δὲ Μάρκος Βροῦτος καὶ Γάιος Κάσσιος ἐπὶ Δικαιοκρατίαν (135)
 ἦσαν· καὶ πυνθόμενοι τὸ πληθὺς τῶν ἐκ Ῥώμης συνεξεληλυθότων Καίσαρι,
 καὶ τῶν ἀγγέλων ἐπὶ τὸ μεῖζον ταῦτα διηγουμένων, οἷα φιλεῖ γίνεσθαι,
 συνεταράχθησαν καὶ ἐν μεγάλῳ δείματι ἦσαν, οἰόμενοι ἐπὶ σφᾶς εἶναι
 25 τὴν ἔξοδον· καὶ φεύγουσι διὰ τῆς Ἀδριανῆς θαλάττης. καὶ Βροῦτος μὲν
 25 εἰς Ἀχαίαν ἦκε, Κάσσιος <δ'> εἰς Συρίαν. Καῖσαρ δὲ τῆς Καμπανίας εἰς (136)
 Καλλατίαν ἔλθων, ἐδέξα(ν)το αὐτὸν ὥς εὐεργέτου παῖδα καὶ διὰ πλείστης
 τιμῆς ἤγον. καὶ τῇ ἑσπεραίᾳ ἐγύμνου τὸν πάντα λόγον αὐτοῖς, καὶ
 παρεκάλει τοὺς στρατιώτας, ὥς ἀδίκως καὶ ὁ πατήρ ἀποθάνοι καὶ αὐτὸς
 30 ὁ δὲ δῆμος καὶ μάλα προθύμως καὶ εὐνόως καὶ τοῦτον ὠικτιραν καὶ
 ἐπεβόων πολλάκις θαρρεῖν· εἰς ἅπαν γὰρ συλλήψεσθαι αὐτῷ καὶ οὐ

1 μᾶλλον περ: μεθ' ὀπλων παραβάλλεσθαι ο. ἄ. Pic 2 παρωθούμενον Pic
 4 τύχη ἀγαθῇ Pic —ης —ῆς E 6 ἦν γὰρ ἐκεῖ ἡ ζ̄ Mue οὐπερ ἦν ἡ ζ̄ Dü
 7—12: es fehlen mehrere zeilenenden etwa <ὠικτισθησαν ἐκεῖ> — <εἶχεν αὐτὴ> —
 <ἔχειν ἐλπίδα> — στρατείας <ταύτης> — Λεύκιος <*>. 'verba fort. non a librario
 corrupta, sed ab excerptore, qui ... contraxit, sic inconcinne scripta' de Boor.
 10 στρατείας edd στρατιᾶς E 11 Λεύκιος: 1. Γάιος 12 Μ(α)ικῆρας Pic
 14 <καὶ> Mue 17 βαδίζει Fe —ειν E 18 κτημάτων Pic χρημάτων E 19 ἀνα-
 λοῖη Fe ἀναλοῦν E ἀναλώσειεν Mue 25 <δ'> Mue 26 ἐδέξα(ν)το Mue
 29 πᾶν τι Pic πᾶντι (comp.) E 31 αὐτῷ Mue αὐτὸν E

περιόψεσθαι, ἄχρι ἂν ἐν τῇ πατρίδι καταστήσῃ τιμῇ. καὶ προσκαλεσά-
 μενος αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν δίδωσιν ἐκάστῳ φ δραχμάς, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ
 τοὺς βουλευτὰς συγκαλέσας παρεκάλει μὴ ἀπολείπεσθαι τῆς τοῦ δήμου
 εὐνοίας, μεμνημένους Καίσαρος, ὃς αὐτοῖς τὴν τε κατοικίαν καὶ τὴν τιμὴν
 5 περιέθηκε· πείσονται δ' οὐκ ἐλάττω ἀγαθὰ ὑπ' αὐτοῦ· προσήκειν τε
 οὐκ Ἀντωνίῳ, ἀλλ' ἐαυτῷ [καὶ] καρποῦσθαι τὴν ἀπ' αὐτῶν ὠφέλειαν
 καὶ χρῆσθαι τῇ δυνάμει τε καὶ τοῖς ὅπλοις. καὶ μεῖζονι σπουδῇ ὥρμητο
 βοηθεῖν αὐτῷ (καὶ) συνάρασθαι πόνον τε καὶ κίνδυνον, εἰ δέοι. ὁ δὲ (137)
 Καῖσαρ ἐπαινέσας τὴν προθυμίαν παρεκάλει συμπροπέμψαι αὐτὸν καὶ
 10 τὰσφαλὲς τῷ σώματι παρασχεῖν ἄχρι τῆς ἀστυγείτονος ἀποικίας. ὁ δὲ
 δῆμος μάλα ἡδόμενος ἐπ' αὐτῷ ἀσμένως ὑπήκουσεν, καὶ σὺν τοῖς ὅπλοις
 ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὴν δευτέραν ἀποικίαν. ἀθροίσας (δὲ) καὶ τούτους
 εἰς ἐκκλησίαν ὅμοια διελέχθη. καὶ πείθει ἀμρότερα τὰ τάγματα εἰς (138)
 Ῥώμην αὐτὸν παρὰ τὰς ἄλλας κατοικίας προπέμψαι, τὴν τε Ἀντωνίου
 15 βίαν, εἴ τι ἰκνοίη, ἐρρωμένως ἀμύνεσθαι. προσκατέλεξε δὲ καὶ ἄλλους
 στρατιώτας μεγάλους μισθοῖς, καὶ τοὺς μὲν νεολέκτους ἐγύμναζε τε καὶ
 ἀνεδίδασκε κατὰ τὴν ὁδὸν ἰδίαι τε καὶ κοινῇ πάντας διαλεγόμενος ἐπὶ
 Ἀντώνιον ἵκειν. πέμπει δ' ἑτέρους τῶν ἐπομένων φρονήσει τε καὶ τόλμῃ (139)
 διαφέροντας εἰς τὸ Βρεντέσιον, εἴ πως δύναιντο καὶ τοὺς νεωστὶ ἵκοντας
 20 ἐκ Μακεδονίας στρατιώτας πείσαι τὰ αὐτῶν ἐλέσθαι μεμνημένους Καίσαρος
 τοῦ πατρὸς καὶ μηδενὶ τρόπῳ καταπροδόντας τὸν ἐκείνου παῖδα. εἰρητο
 δ' αὐτοῖς, εἰ ἐκ τοῦ φανεροῦ μὴ δύναιντο, ἀλλὰ ταῦτα γράψαντας διαρρῆψαι
 πολλαχοῦ, ὥς διαράμενοι οἱ ἄνθρωποι τὰ γράμματα ἀναγινώσκουσιν.
 προσέσκηψε δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐλπίδων ἐμπλήσας, ἥνικα δυνάμεις αὐτῷ
 25 συνέσται, ὥς ἂν ἔλαιντο τὰ αὐτοῦ. καὶ οἱ μὲν ὤχοντο.
 τέλος τοῦ Βίου Καίσαρος καὶ τῆς Νικολάου Δαμασκηνοῦ
 συγγραφῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΑΓΩΓΗΣ.

(T 1; 8—9? 14; F 100?)

- 30 *131 (1) SUIDAS s. Ἀντίπατρος· (1) Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ πατὴρ τοῦ
 ἱστορικοῦ, ὃς ἔσχε Στρατονίκην γυναῖκα, τὴν μητέρα Νικολάου, οἱ διαφανεῖς ἦσαν ἐν
 Δαμασκῷ κατὰ τε σοφροσύνην καὶ ἄλλην λαμπρότητα. πλούτῳ τε γὰρ πολλῷ
 διαφέροντες ἦκιστα ἐπ' αὐτῷ ἐμεγαλύνοντο, εὐδοξίας τε οὐ τὰ δεύτερα φερόμενοι
 βραχὺ τοῦτο ἐλογίζοντο. (2) ὁ δὲ δὴ Ἀντίπατρος καὶ λόγου δεινότητι προῦχων ἐβλάψε
 35 μὲν οὐδ' ὄντινον, ὤνησε δὲ μυρία τοῦτῳ οὐ τὸ κοινὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀστῶν
 συχνούς· δικαιοσύνην γὰρ ἀσκήσας, εἶπερ τις ἕτερος, πλείστα μὲν διήιτησε νείκη τοῖς
 πολίταις πρὸς ἀλλήλους, πλείστα δὲ τῇ πατρίδι πρὸς τοὺς ἐν κύκλῳ δυνάστας, καὶ

5 'indicativum infinitivo ab excerptore substitutum puto' Mue 6 [καὶ] Jac
 8 (καὶ) edd 12 (δὲ) Mue 18 ἵκειν: ἀγειν Di 25 συνέσται edd — τι E
 33 εὐδοξίας δὲ BE 35 τὸ κοινὸν Portus τῶν κοινῶν Suid μόνων A

εἰμιᾶτο ὑπὸ πάντων διὰ τοῦτο· πλείστας δὲ ἐπιστεύθη πρεσβείας καὶ ἐπιτροπὰς, ἀρχὰς τε πάσας διεξήλθε τὰς ἐγχωρίους. (3) τελευτῶν δὲ τὸν βίον οὐκ ἔστιν ὃ τι ἐπέσκηψε Νικολάῳ τῷ νιεῖ καὶ Πτολεμαίῳ τῷ τούτου ἀδελφῷ, ἢ τῷ Διὶ θυμιαματήριον, ὅπερ ἔφθη αὐτὸς προυπεσχημένος τῷ θεῷ, κατασκευάσαι, ἐπειδὴν τελευτήσῃ, δηλῶν (οἶμαι) ὅτι τὸ πρὸς θεοὺς δοῖον δεῖ καὶ τελευτῶντας φυλάττειν καὶ μὴδὲν ἔτι ἀπολαύσεσθαι τοῦ βίου μέλλοντας.

*132 (2) — s. Νικόλαος· (1) οὗτος ἐν τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ τεθραμμένος διὰ τὸ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ περὶ ταῦτα μάλιστα σπουδάσαι, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς αὐτῷ ὃ τε πλοῦτος καὶ ἡ δόξα ὑπεγένητο, ἔτι μᾶλλον ἠῤῥησε ταύτην ἑρωτιά τινα ἀδιήγητον αὐτῆς σχῶν, ἄλλως τε καὶ φύσεως οὐ φαύλης λαβόμενος, ὥστε πρὶν γενεῖαν εὐδόκιμος εἶναι ἐν τῇ πατρίδι καὶ τῶν ἡλικίων διαφέρειν· γραμματικῆς τε γὰρ οὐδενὸς χειρὸν ἐπεμεμέλητο καὶ δι' αὐτὴν ποιητικῆς πάσης· αὐτὸς τε τραγωιδίας ἐποίει καὶ κωμωιδίας εὐδοκίμους· ἔτι δὲ μᾶλλον ὕστερον ἀῤῥηθῆς, ὥστε καὶ τὴν δύναμιν συναυξῆσαι ῥητορικῆς τε καὶ μουσικῆς καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα θεωρίας καὶ φιλοσοφίας πάσης. (2) ζηλωτῆς γὰρ Ἀριστοτέλους γενόμενος καὶ τὸ ποικίλον τῆς περὶ τὸν ἄνδρα παιδείας ἀγαπήσας χάριν εἰδέναι πᾶσιν ἔλεγεν δεῖ τοῖς μαθήμασι πολὺ μὲν ἔχουσι τὸ ἐλευθέριον, πολὺ δὲ τὸ χρήσιμον εἰς τὸν βίον, πάντων δὲ μάλιστα τὸ εὐδιόγων πρὸς τε νεότητα καὶ γῆρας. ἔλεγε δὲ καὶ τὰς Μούσας διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰς ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδοσθαι, ὅτι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ παιδεύματα καὶ πρὸς πᾶσαν βίου χρῆσιν οἰκείον· καὶ οὔτε τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν οὔτε τὴν ἀπόλειπν ὁμοίως ὑπελάμβανεν εἶναι τῇ τῶν βαναύσων τεχνῶν, ἀλλὰ τούναντίον ἐπονειδίστον τοῖς μετρίως ζῶσι τὴν τε τούτων ἄγνοιαν καὶ τὴν τῶν βαναύσων ἐπιστήμην. οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ὅτῳ τῶν παιδευμάτων πρὸς ἀργυριομὸν ἐχρήσατο, οὐδὲ ἐκαπήλευσεν.

(3) ἔφη δὲ Νικόλαος ὁμοίαν εἶναι τὴν ὅλην παιδείαν ἀποδημίᾳ. ὥς γὰρ ἐν ταύτῃ προσσυμβαίνει τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ μακρὰν ὁδὸν διεξιούσιν ὅπου μὲν ἐγκατάγεσθαι τε καὶ ἐναυλίζεσθαι μόνον, ὅπου δὲ ἐναριστᾶν, ὅπου δὲ πλείους ἐνόημεν ἡμέρας, ἐνίοις δὲ τόπους ἐκ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελθόντας μέντοι ταῖς ἐαυτῶν ἐνοικεῖν ἐστίαις, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὅλης παιδείας διερχομένους δεῖν ἐν οἷς μὲν ἐπιτηδεύμασιν ἐπὶ πλεόν ἐνδιατρίβειν, ἐν οἷς δ' ἐπ' ἔλαττον· καὶ τὰ μὲν ὅλα, τὰ δὲ ἐκ μέρους, τὰ δὲ ἄχρη στοιχειώσεως παραλαμβάνειν, καὶ τὸ ἐκείνων χρήσιμον κατασχόντας ἐπὶ τὴν ὥς ἀληθῶς πατρίαν ἐστὶν ἀνελθόντας φιλοσοφεῖν.

133 (3) EXC. DE VIRTUT. I 326, 3: * * * καὶ παρακαλέσας οἷα δὴ φιλόσοφον καὶ ἀμνησίκακον ἐν πολλῷ πλείονι ἦγε τιμῇ καὶ εὐνοίαι.

134 (3) — — — I 326, 5: ὅτι ἐπράχθη τι φιλανθρωπίας πολλῆς α. 14 ἐχόμενον Νικολάῳ. Ἰλιεῖς γάρ, ἀφικνουμένης νύκτωρ ὥς αὐτοὺς Ἰουλίαν

2 τελευτῶν δὲ E τ. τε rell ὅτι οὐκ A Med ὃ τι οὖν? Bernhardy 4—5 τελευτησε AE 5 τὸ om A ὅσον BE 7 οὗτος AB οὗτος ὁ Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός (ὁ Δ. om V) rell ἄλλῃ: ὅλην edd τεθραμμένος AV διατεθρ. rell 8 μάλιστα om A αὐτῆς: αὐτοῦ V 10 αὐτῆς: ταύτης A 12 δι' αὐτὴν BVE δι' αὐτῆς rell ἢ Δία τῆς Pic 12—13 (αὐτὸς γὰρ — εὐδοκίμους)? 13 ἔτι δὲ AV* δὲ om rell ἠῤῥηθῆκε δ' ἔτι Pic 'hiat oratio' Bernhardy 15 πάσης AV* ἀπάσης rell 18 διὰ τοῦτο ἄρα V ἄρα δ. τ. cett 26 προσσυμβαίνει ABE συμβαίνει rell πῶς συμβαίνει C Mueller ὁδὸν om BE 27 ἐναυλίζεσθαι A 30 ἐπιτηδεύματα AV 31 περιλαμβάνειν V 33 'deest quaternio, in quo finis Diodori et initium Nicolai . . continebatur' Va 34 πλείονι Va πλείον E

τῆς Καίσαρος μὲν θυγατρός, γυναικὸς δὲ Ἀγρίππα, καὶ τοῦ Σκαμάνδρου
 μεγάλου ὀνέντος ὑπὸ χεიმάρρων πολλῶν, κινδυννεούσης περὶ τὴν διάβασιν
 ἀπολέσθαι σὺν τοῖς κομίζουσιν αὐτὴν οἰκέταις οὐκ ἦσθοντο. ἐφ' οἷς
 ἀγανακτήσας ὁ Ἀγρίππας, ὅτι οὐ παρεβοήθησαν οἱ Ἰλιεῖς, δέκα μυριάσιν
 5 αὐτοὺς ἐζημίωσεν ἀργυρίου. οἱ δὲ ἀπόρως ἔχοντες, καὶ ἕνα οὐ προνπι-
 δόμενοι τὸν χεიმῶνα οὐδὲ ὅτι ἐξίοι ἡ παῖς, Ἀγρίππαι μὲν οὐδ' ὅτι οὖν
 εἰπεῖν ἐτόλμησαν, ἰκοντα δὲ τὸν Νικόλαον δεόμενοι παρασχεῖν αὐτοῖς
 Ἡρώδην βοηθὸν καὶ προστάτην. καὶ ὅς μάλᾳ προθύμως ὑπέστη διὰ τὴν
 τῆς πόλεως δόξαν καὶ ἐδεήθη τοῦ βασιλέως διηγήσατό τε αὐτῷ τὸ πρᾶγμα,
 10 ὥς οὐ δικαίως αὐτοῖς ὀργίζεται, οὔτε προειπὼν ὅτι πέμποι τὴν γυναῖκα
 ὥς αὐτοὺς οὐτ' ὕλως ἐκείνων προσησθημένων διὰ τὸ νυκτὸς ἰέναι. τέλος
 δ' οὖν ἀναδεξάμενος ὁ ἀνὴρ τὴν προστασίαν εὐρίσκειται αὐτοῖς τὴν ἄφραστον
 τῆς ζημίας, καὶ τὴν ὑπὲρ ταύτης ἐπιστολὴν, ἅτε δὴ ἀπεληλυθότων ἤδη
 διὰ τὸ ἀπογνῶναι τὴν ἀπόλοιον, Νικόλαω δίδωσι πλέοντι ἐπὶ Χίου καὶ
 15 Ῥόδου, ἐνθα ἦσαν αὐτῷ οἱ υἱεῖς· αὐτὸς γὰρ ἐπὶ Παφλαγονίας ἦει σὺν
 Ἀγρίππαι. Νικόλαος δὲ ἐκ τῆς Ἀμισοῦ πλεύσας ἐπὶ Βυζάντιον κἀκεῖθεν
 εἰς τὴν Τρωιάδα γῆν, ἀνέβη εἰς Ἴλιον καὶ τὴν τῆς ἀπολύσεως τοῦ χρέους
 ἐπιστολὴν ἀποδοὺς σφόδρα ὑπὸ τῶν Ἰλιέων αὐτός τε καὶ ἔτι μᾶλλον ὁ
 βασιλεὺς ἐτιμήθη.

20 **135 (4) EXC. DE VIRTUT. I 327, 3:** ὅτι Ἡρώδης πάλιν διαμεθεῖς
 τὸν φιλοσοφίας ἔρωτα, ὃ φιλεῖ τοῖς ἐν ὑπεροχῇ οὖσι συμβαίνειν διὰ τὸ
 πληθος τῶν ἐξαλλαιτόντων αὐτοὺς ἀγαθῶν, ἐπεθύμησε πάλιν ῥητορικῆς
 καὶ Νικόλαον ἠνάγκαζε συρρητορεύειν αὐτῷ, καὶ κοινῇ ἐρρητορέον.
 αὐθις δ' ἱστορίας αὐτὸν ἔλαβεν <ἔρως> ἐπαινέσαντος Νικόλαον τὸ πρᾶγμα
 25 καὶ πολιτικώτατον εἶναι λέγοντος, χρήσιμον δὲ καὶ βασιλεῖ, ὥς τὰ τῶν
 προτέρων ἔργα καὶ πράξεις ἱστοροίη. καὶ ἐπὶ τοῦτο ὀρμήσας προὔτρεψε
 καὶ Νικόλαον πραγματευθῆναι τὰ περὶ ἱστορίαν. ὁ δὲ μειζόνως ἔτι
 ὥρμησεν ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, πᾶσαν ἀθροίσας τὴν ἱστορίαν μέγαν τε πόνον
 ὑποστάς καὶ οἶον οὐκ ἄλλος· ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ φιλοπονήσας ἐξετέλεσεν
 30 αὐτήν, ἔλεγέ τε ὥς τοῦτον τὸν ἄθλον Εὐρυσθεὺς εἰ προὔτεινεν Ἡρακλεῖ,
 σφόδρα ἂν αὐτὸν ἀπέτρυσεν. ἐκ τούτου πλέον εἰς Ῥώμην ὡς Καίσαρα α. 12
 Ἡρώδης ἐπήγε(το) τὸν Νικόλαον ὁμοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς νηός, καὶ κοινῇ
 ἐφιλοσόφον.

136 (5) EXC. DE INSID. p. 1, 3: (1) ὅτι ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν α. 8

5—6 προνπιδόμενοι Di προνπειδόμενοι E 7 Νικόλαον <ἐπεκαλοῦντο> Mue
 εἶχοντο δὲ τοῦ Νικόλαον δεόμενοι Pic ἢ δὲ τ. N. 'posita sunt pro subiecto accu-
 sativi cum infinitivo' B-W αὐτοῖς Va αὐτοὺς E 10 ὀργίζεται <Ἀγρίππας>?
 18 Ἰλιέων edd ἰλέων E 21 ὃ φιλεῖ Va ἃ ὀφείλη E 23 [πάλιν] Cor 24 <ἔρως>
 ἔλαβεν Va ἔλαβεν <ἔρως> B-W 27 μελίζονι ἐφέσει Mue 30—31 τοῦτον —
 ἀπέτρυσεν Suid. α. ἀπετρέυετο 32 ἐπήγετο Cor ἐπήγε E ὁμοῦ Va ὁμοίως E

Ἀραβίαν Ἡρώδης, οὐ συνδοκοῦν Καίσαρι, ἐφ' οἷς ἐκεῖνος ἠγρίει φωνάς, καὶ
 ὀργὴν εἶχε χαλεπὴν εἰς τὸν Ἡρώδην, ἐπέστειλέ τε αὐτῷ πικρότατα, καὶ
 τοὺς ἥκοντας παρ' αὐτοῦ πρέσβεις οὐ κατὰ κόσμον ἀπέλυσεν· ἀφικόμενος
 δ' ὡς Καίσαρα Νικόλαος οὐ μόνον τῶν ἐγκλημάτων ἐρρύσατο Ἡρώδην, ἀλλὰ
 6 καὶ τὴν ὀργὴν ἀπέστρεψεν ἐπὶ τοὺς κατηγοροὺς. ὁ μὲν οὖν Ἀραψ ἦδη
 ἔτεθνήκει, τοῦ δὲ διοικητοῦ ἦδη κατέγνω πεισθεὶς τῇ Νικολάου κατηγορίᾳ,
 καὶ ὕστερον εὐρὼν κάκιστον ἀπέκτεινεν.

(2) ἐν τούτῳ δὲ Ἡρώδου ὁ οἶκος ἐταράχθη, τοῦ πρεσβυτάτου τῶν α. 7
 υἱῶν τοὺς μετ' αὐτὸν δύο διαβάλλοντος (ὥς) ἐπιβουλευόντας τῷ πατρί,
 10 οἱ τῇ μὲν ἡλικίᾳ μετ' αὐτὸν ἦσαν, ἀξιῶμαι δὲ πρότεροι διὰ τὸ ἐκ
 βασιλίδος γεγονέναι, τὸν δὲ ἐξ ἰδιώτιδος γυναικός. (3) πρὶν δὲ ἐλθεῖν ἐκ
 Ῥώμης Νικόλαον ἐν συνεδρίῳ κατεδικάσθησαν οἱ νεανίσκοι, <καὶ> παρω-
 ξυσμένος εὖ μάλα ὁ πατὴρ ἐμελλεν αὐτοὺς ἀναιρήσειν· καταπλεύσαντι δὲ
 Νικολάῳ περὶ τῶν γεγονότων ἀπήγγελλε καὶ σύμβουλον ἐποιεῖτο. ὁ δὲ
 15 αὐτῷ παρήνευσεν ἀποθέσθαι αὐτοὺς ἐν τινι τῶν ἐρυμάτων, ἄχρι ἂν ἐν
 τῷ πλέονι χρόνῳ βουλευσάμενος περὶ αὐτῶν ἄμεινον, μὴ δοκοῖν ὑπ' ὀργῆς
 προαχθεὶς ἀνῆκεστόν τι γινῶναι περὶ τῶν ἀναγκαιῶν. (4) αἰσθόμενος δὲ
 τοῦτο Ἀντίπατρος τὸν τε Νικόλαον ὑπέβλεπε καὶ ἄλλους ἐπ' ἄλλοις αὐτὸς
 καθείς τὸν πατέρα ἐφόβει, ὡς αὐτίκα μάλα ἀναιρεθησόμενον ὑπὸ τῶν
 20 νεανίσκων διεφθαρκότων καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ὡς ἔφη, καὶ τοὺς
 ἀπὸ τῆς θεραπείας, εἰ μὴ διὰ ταχέων ἐκποδῶν αὐτοὺς ποιήσασθαι. καὶ
 ὃς δέσας περὶ αὐτοῦ θάπτον ἢ κάλλιον ἐβουλευσατο, οὐδὲν ἔτι μεταδούς
 Νικολάῳ, ἀλλὰ νύκτωρ τοὺς ἀναιρήσοντας ὑποπέμψας. καὶ οἱ μὲν
 ἀπέθανον, Ἡρώδῃ δὲ τῶν συμπτάντων ἦδη γίνεσθαι κακῶν ἀρχή, τὰ πρὸ
 25 τούτων εὖ ἐστῶτων αὐτῷ τῶν πραγμάτων.

(5) ἐχθρὸν δ' ἠγρεῖτο Ἀντίπατρος Νικόλαον, ἀνελὼν τοὺς ἀδελφούς, ἐμισεῖτό α. 6
 γε μὴν δεινὸν τι μῖσος οὐχ ὑπὸ τῆς βασιλείας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς Συρίας καὶ
 τῶν πέραν οἰκούντων. ἐχώρει δὲ ὁ λόγος καὶ εἰς Ῥώμην, καὶ οὐδεὶς ἦν οὔτε
 μέγας οὔτε μικρός, ὃς οὐκ ἐμίσει τὸν ἄνθρωπον δι' ἀμφοτέρω, καὶ ὅτι
 30 πολὺν κρείττους αὐτοῦ ἀδελφούς ἀπέκτεινε καὶ ὅτι τὸν πατέρα ἔπεισε
 τοιοῦτον προσάψασθαι μύσους καὶ τὴν προνποῦσαν εὐνοίαν αἰσχῶναι.
 (6) ἐπεὶ δ' οὖν τὰ ἀκόλουθα δρῶν τοῖς προτέροις ἀνὴρ καὶ ἐπὶ τὸν
 πατέρα ὥρμησε, θάπτον ἐπειγόμενος τὴν βασιλείαν λαβεῖν, καὶ τὸ φάρμακον
 ἐὼν ἔξ Αἰγύπτου, ὅπερ ἐμήνυσεν εἰς τῶν κοινωνούντων τῆς πράξεως,
 35 ἐβασάνιζε τε τοὺς οἰκέτας αὐτοῦ ὁ πατήρ, οἱ δὲ τὸ σύμπαν φανερὸν ἐποίησαν,

6 πεισθεὶς edd τεισθεὶς E 9 διαβάλλοντος E (—λλόντος m²) διαβαλόντος
 Mue <ὥς> edd 12 <καὶ> edd 13 αὐτίκα μάλα Di 15 ἄχρως E (ς add m²)
 16 βουλευσάμενος L Cohn 17 ἀνῆκεστόν τι edd ἀνῆκεστατόν τι E 22 ἔτι μεταδούς
 edd ἔτι. μετὰ δὲ E 24 Ἡρώδης E (ς add m²) 31 προνπάροχουσαν? Mue
 35 τοὺς E m² τὰς E

ὥς καὶ τὴν τηθίδα ἔμελλεν ἀναιρῆσαι καὶ τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς ὄντας
 τοὺς τε τῶν ἀνηρημένων παῖδας, ὥς μηδεὶς λείποιτο κληρονόμος, ἐτύρευσε
 δέ τι μικρὸν καὶ εἰς τὸν οἶκον Καίσαρος πολὺ μείζον τῶν εἰς τὸ γένος
 παρανομημάτων. ἦκε μὲν ὁ τῆς Συρίας στρατηγὸς Οὐαρος καὶ οἱ ἄλλοι
 ἐπιμεληταί, καθίζει δὲ συνέδριον ὁ πατὴρ αὐτοῦ, παρηνέχθη δὲ εἰς μέσον
 τὸ φάρμακον καὶ αἱ τῶν οἰκετῶν βάσανοι τὰ τε ἐκ Ρώμης γράμματα·
 Νικόλαω δὲ τὸν ἀγῶνα ἐπέτρεψεν ὁ βασιλεὺς. (7) κατηγορεῖ μὲν οὗτος,
 ἀπελογεῖτο δὲ Ἀντίπατρος, ἔκρινεν δὲ Οὐαρος μετὰ τῶν φίλων. κατα-
 δικάζεται δ' οὖν Ἀντίπατρος καὶ τὴν ἐπὶ θανάτῳ παραδίδοται. Νικόλαος
 10 δὲ καὶ τότε παρήνει πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ Καίσαρα, ἐπεὶ καὶ εἰς αὐτὸν
 ῥέδικησεν, καὶ ὃ τι ἂν ἐκεῖνος γνῶι, τοῦτο πράττειν. ἔφθη δὲ τὰ παρὰ
 Καίσαρος γράμματα ἴχοντα καὶ τῷ πατρὶ κολάζειν αὐτὸν ἐπιτρέποντα.
 καὶ ὁ μὲν ἐκολάσθη, ἀπέκτεινεν δὲ καὶ ὁ Καῖσαρ τὴν συγκακουργήσασαν
 αὐτῷ ἀπελευθέραν. οὐδεὶς δὲ ἦν ὃς οὐχὶ Νικόλαον * κάλλιστα κατη-
 15 γορήσαντα τοῦ πατραλοίου τε καὶ ἀδελφοκτόνου.

(8) μετὰ δὲ ταῦτα ὀλίγου χρόνου διελθόντος τελευτᾷ καὶ ὁ βασιλεὺς, α. 4
 καὶ τὸ ἔθνος ἐπανίσταται τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ τοῖς Ἑλλήσιν. ἦσαν
 δὲ πλείους μυρίων. γενομένης δὲ μάχης νικᾷ τὸ Ἑλληνικόν· καὶ ὁ διάδοχος
 Ἀρχέλαος εἰς Ρώμην πλέων ἔνεκα τῆς ὅλης ἀρχῆς μετὰ τῶν ἄλλων † ἀδελ-
 20 φῶν παρακαλεῖ συμπλεῦσαι Νικόλαον, ἀναχωρεῖν ἤδη ὡς ἑαυτὸν ἐγνωκότα·
 καὶ γὰρ ἦν περὶ 5 ἔτη. (9) συνέπλευσε δ' οὖν, καὶ εἶρεν πάντα κατηγορῶν
 πλέα ἐπὶ τὸν Ἀρχέλαον. χωρὶς μὲν γὰρ ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τῆς βασιλείας
 ἀντεποιεῖτο, χωρὶς δ' οἱ συγγενεῖς ἅπαντες κατηγοροῦν αὐτοῦ, οὐ τῷ
 νεωτέρῳ συναγωνιζόμενοι. ἐπρεσβεύσαντο δὲ καὶ αἱ ὑφ' Ἡρώδῃ Ἑλληνίδες
 25 πόλεις αἰτοῦμεναι τὴν ἐλευθερίαν παρὰ Καίσαρος, καὶ ὅλον δὲ τὸ Ἰουδαίων
 ἔθνος ἐπικαλοῦν φόνον τρισχιλίων ἀνδρῶν τῶν ἐν τῇ μάχῃ πεσόντων,
 καὶ ἀξιοῦν μάλιστα μὲν ὑπὸ Καίσαρι εἶναι, εἰ δὲ μή, ὑπὸ γε οὖν τῷ
 νεωτέρῳ ἀδελφῷ. (10) τοσούτων δὲ δικῶν ἐπηγγεμένων, ἀγωνισάμενος
 ὑπὲρ Ἀρχελάου Νικόλαος τὸν πρὸς τοὺς συγγενεῖς ἀγῶνα πρῶτον κατῶρ-
 30 θωσεν, ἔπειτα δὲ τὸν πρὸς τοὺς ὑπηκόους Ἰουδαίους· τὸν μέντοι πρὸς τὰς
 Ἑλληνίδας πόλεις οὐκ ἤξιον, ἀλλὰ καὶ Ἀρχελάῳ παρήνει μὴ ἐναντιοῦσθαι
 αὐταῖς ἐλευθερίας γλιχομέναις· ἀρκεῖν γὰρ αὐτῷ τὴν ἄλλην δυναστείαν.
 ὁμοίως δ' οὐδὲ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἤξιον ἀγωνίζεσθαι διὰ τὴν πρὸς
 τὸν κοινὸν αὐτῶν πατέρα φιλίαν. (11) διήμησε δὲ Καῖσαρ καὶ τὸ ὅλον,
 35 ἐκάστωι τῶν παιδῶν μέρος ἀποδοὺς τῆς ἀρχῆς, τὴν δ' ἡμίσειαν μοῖραν

7 κατηγορεῖ edd κατηγορεῖ E μὲν <οὖν> L Cohn 12 ἐπιτρέποντα Fe
 ἐπίτροπον ὄντα E ἐπιτροπεύοντα Mue 14 'exsiderit verbum ἐπήνεσε v. s. q.' Mue
 19—20 μετὰ τ. ᾧ φίλων ο. μετὰ τοῦ ἄλλου τῶν ἀδ. Mue 23 αὐτοῦ Mue αὐτῷ E
 26 ἐπικαλοῦν Fe ἐπεκάλουν E 29 πρῶτον Fe πρῶτος E 32 ἐλευθερίας edd
 —έραις E 34 [καί] Mue

Ἀρχελάωι. καὶ Νικόλαον μὲν ἐτίμησεν ὁ Καῖσαρ, Ἀρχέλαον δὲ ἐθνάρχην κατέστησεν· ὑπέσχετο δὲ, εἰ αὐτὸν ἄξιον παρασκευάσειεν, καὶ βασιλέα ταχὺ ποιήσειεν· τοὺς δὲ μετ' αὐτὸν ἀδελφούς Φίλιππον καὶ Ἀντίπαν τετράρχας ἀπέδειξεν.

- 5 137 (6) EXC. DE VIRTUT. I 327, 18: (1) ὅτι πάνθ' ὅσα παρήγγελλεν, ἐπὶ τῶν ἔργων διεξήκει αὐτῶν καὶ ἀπεδείκνυτο χρημάτων μὲν ὧν κρείττων, θάπτον δὲ λαμπρότατα ἐφιλοτιμήθη, οὐθέν τε ὧν μὴ δεῖ ἐφάνη χρημάτων ἔνεκα πεποιηκώς. (2) ἡδονῆς δ', ὃ τάχ' ἂν τῶι θανμαστὸν εἴη, εἴ τις οὖν κατεφρόνει, καὶ ταῦτα βασιλεῦσι καὶ ἡγεμόσι συνὼν πολλάκις· ἦν
10 γὰρ αὐστηρὸς φύσει καὶ ἐναντίος πρὸς αὐτὴν καὶ ἀνδραποδώδεις νομίζων τοῖς τῶν ἀπολαύσεων τῶν τοιούτων ἥτιους, ἐπαινετῆς τε αὐταρχείας ἀεὶ καὶ ἀπλόττος, καίτοι γ' ἐν οἷς δεῖ λαμπρύνεσθαι μεγαλοπρεπῆς, οὐ γλίσχρος ἦν, ὥς μὴ δόξαν ἀνελευθερίας λάβοι· πρὸς γε μὴν πόρους καὶ καρτερίαν, εἴ ποτε δέοι, πάντων ἀοκνότατος, οὐκ ἐν νεότητι μόνον, ἀλλὰ
15 καὶ ἐν γῆραι· καὶ ὅπῃ κίνδυνος καταλάβοι ἐκ πολεμίων ἢ ληστῶν ἢ διὰ νόσον ἢ χεμιῶνα κατὰ θάλατταν ἢ ἄλλως πως, οὕτω δὴ σφόδρα εὐψυχος ἦν, ὥστε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀεὶ θαρρεῖν παρῆχεν, ὅπόσοι κοινωνοὶ ἦσαν αὐτῶι τοῦ κινδύνου· πρὸς γε μὴν τὸ δίκαιον ἀκλινὲς οἶτω καὶ ἀθώπεντος, ὥστε καὶ ἀπειλὰς ἐνεγκῆν τινων ἡγεμόνων ποτὲ δικάζων ὑπὲρ τοῦ μὴ
20 τοῦτο παραβῆναι. (3) πολλοὶ γὰρ αὐτὸν ἡιροῦντο καὶ δικαστὴν καὶ διαιτητὴν, φανεράς εἰς πάντας αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης γενομένης, ἐν τε συμβολαίοις ἢ ταῖς πρὸς τοὺς ἰδιώτας κοινωναίαις οὐδεὶς πώποτε αὐτὸν ἐμέμψατο, οὐδ' εἴ τις πονηρὸς εἴη, διὰ τὴν ἐπιείκειαν· οὐδὲ γὰρ μαρτύρων ἔδει πρὸς αὐτὸν ἢ συμβολαίων, ἀλλ' ὅ τι ἂν ὁμολογήσῃ βέβαιον ἦν.
25 (4) κοσμιότητα δὲ καὶ σωφροσύνην οὐδεὶς ἀνῆλθει πλείω κατὰ τὸ ἥθος ἐν τε ἀγοραῖς καὶ ὁδοῖς, * * * (5) καὶ διατριβῶν παρακολουθεῖν εἰδοξίαν τε καὶ τιμὴν τῶι φιλοσόφῳ, καὶ ἄλλας χάριτας καὶ ὠφελείας παρὰ τῶν δυνατῶν οὐκ εἶναι, † πόνου δ' ἄλλότριον. (5) τίνι γὰρ ἂν μᾶλλον ἀριόττοι ταῦτα καρποῦσθαι ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ σπουδαιοτάτου γιγνόμενα ἢ τῶι
30 τοιούτῳ; οὐ γὰρ δὴ τῶι φαύλῳ καὶ οὐδενὸς ἀξίῳ. χρήσεται γὰρ αὐτοῖς ἀφύρτως τε καὶ ἐμιελῶς, καθὼς Νικόλαος τῶι γνώριμος εἶναι καὶ εὐπορος εἰς οὐδὲν ἄτοπον ἐχρήσατο, ἀλλ' εἰς μετριότητά τε καὶ δημοτικὴν φιλανθρωπίαν, πόλεως μὲν οὐποτ' ἀφ' ἑτέρας οἰόμενος δεῖν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς αὐτοῦ προσαγορεύεσθαι· κατεγέλα δὲ καὶ τῶν καθ' αὐτὸν σοφιστῶν,

3 Ἀντίπαν Mue Ἀντίπατρον E 8 δ' ὃ τάχ' ἂν τῶι θ. εἴη Cor Di δὲ τάχα τὸ θαυμαστὸν ἢ E 8—9 εἴ τις οὖν: ἡστυνοσοῦν Cor 12 ἀπλόττος Va ποιότητος E 20 πολλοὶ Va πολλὸν E 22 ἦ: καὶ Cor 24 ὁμολογήσειε Cor 25 κοσμιότητα δὲ Va κοσμηότητά τε E 26 ein blatt fehlt καὶ διατριβῶν Pic 28 'locus mutilis' Mue φθόνον Pic οὐκ εἴ. δὲ π. α. Bremi 32 οὐδὲν ἄτοπον Va οὐδένα τρόπον E μετριότητα Va —τας E

οἱ μεγάλοις τιμήμασιν ἐωνοῦντο Ἀθηναῖοι ἢ Ῥόδιοι καλεῖσθαι, βαρυνόμενοι τὴν ἀδοξίαν τῶν πατρίδων (ἐνιοι δὲ καὶ συνέγραψαν περὶ τοῦ μὴ εἶναι ἄφ' ἧς πόλεως ἦσαν, ἀλλ' ἀπὸ τίνος τῶν δι' ὀνόματος Ἑλληνίδων) ὁμοίους τε ἀπέφαινε τοῖς τοῦς ἐαυτῶν γονέας βαρυνόμενοις.

- 5 138 (6) EXC. DE VIRTUT. I 328, 26: ὅτι ἡτιῶντό τινες τὸν Νικόλαον πλείστα χρήματα παρὰ φίλων λαβόντα οὐ σώζειν αὐτά, καὶ ὅτι τὰς πλείους διατριβὰς ἐποιεῖτο μετὰ τῶν δημοτικῶν, ἐκκλίνων τοὺς μεγάλους καὶ ὑπερπλούτους τῶν ἐν Ῥώμῃ, * * * οὐδαμῶς ἦιεν, πολλῶν καὶ ἐνδόξων αὐτὸν βιάζομένων, ἀλλὰ δι' ὅλης ἡμέρας ἐν ταῖς φιλοσόφοις θεωρίαις ἦν.
- 10 ὁ δ' ἀπελογεῖτο περὶ μὲν τῶν χρημάτων, ὅτι ἡ κτῆσις, ὥσπερ λύρας ἢ αὐλῶν, οὐδενὸς ἂν εἴη ἀξία, ἢ χρῆσις δὲ τὸ κυριώτατόν ἐστιν, ἦν εἰ μὲν τις εἰς ἄσπτον καὶ ἀμετάδοτον ἢ ὅλως ἄφρονα ἢ φανερὸν καταδαπανᾷ (βίον), ἐπίμεμπτος ἂν εἴη· εἰ δέ τις εἰς σώφρονα τε καὶ κόσμιον καὶ κοινωνικὸν καὶ φιλάνθρωπον, δεχόμενος καὶ ὅτε δεῖ ταῦτα καὶ παρ' ὧν δεῖ, καὶ
- 15 προέμενος καὶ τοῖς τέκνοις ἀπολείπων, ἀμείνων ἂν εἴη. ὕρον δὲ ἕνα ἔφη ποιεῖσθαι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν τοῖς ἐπιεικεστέροις ἐθέλειν ἀεὶ συνεῖναι, τοιοῦτους δ' ἐν τοῖς δημοτικοῖς ὄρᾳ πλείους ἢ ἐν τοῖς βαρυνπλούτοις φρομένους. πολλῆς γὰρ ἀγαθῆς τύχης δεῖται πλοῦτος, ὥστε εἰς ἐπιείκειαν φέρειν· ἐκτρέπει γὰρ τοὺς πλείους εἰς φιληδονίαν τε καὶ
- 20 ὑπερηφανίαν.

139 (6) — — I 329, 12: ὅτι τοὺς ἐαυτοῦ οἰκέτας ἐκπαιδεύσας καὶ ἐκ τοῦ συζῆν ἀεὶ πολλὴν ὁμοίθειαν αὐτοῖς ἐμπούσας, ἐχρήτο οὐδὲν χείροσιν ἢ φίλοις.

Fragmente ungewisser Stellung.

- 26 140 (147) ANTHOL. PAL. VII 304: Πεισάνδρου Ῥοδίου·
 Ἄνδρ' ἂν μὲν Ἰππαίμων ὄνομ' ἦν, ἱππῶι δὲ Πόδαργος,
 καὶ κυνὶ Λήθαργος καὶ θεράποντι Βάβης·
 Θεσσαλός, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἰμόνος υἱός·
 ὦλετο δ' ἐν προμάχοις ὁξὺν Ἄρη συνάγων.
- 30 τοῦτον τοῦ ἐπιγράμματος μένηται Νικόλαος ὁ Λαμασκηνός ὡς ἀρίστου.

Zweifelhaftes.

- 141 (97) JOSEPH. AJ I 108: Ἡσιόδός (F 256) τε καὶ Ἐκαταῖος (1 F 35) καὶ Ἑλλάνικος (4 F 202) καὶ Ἀκουσίλαος (2 F 46) καὶ πρὸς τούτοις Ἐφορος (70 F 238) καὶ Νικόλαος ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἐτη χίλια. s. 1 F 35.

6 σώζειν Va σώζει E 8 <ὧν εἰς τὰς οἰκίας> Va <εἰς ὧν> Cor 10 λύρας Va αὔρας E 12 <βίον> Va 15 ἀπολείπων Cor ἀπολιπὼν E 18 φρομένους Va —νοῖς E 22 αὐτοῖς Va αὐτοῦς E 27 Λήθαργος: v. l. θήραργος 28 ἐκ Τρίκκης Preuner 30 τοῦτον — ἀρίστου add lemmatista

Anhang.

142 (—) JOSEPH. AJ XVI 31: (T 4) ἅπασιν μὲν, ὃ μέγιστε Ἀγρίππα, τοῖς ἐν
 χρειᾷ γεγενημένοις ἀνάγκη καταφεύγειν ἐπὶ τοὺς ἀφελέσθαι τὰς ἐπιχειρίας αὐτῶν
 θυνησομένους, τοῖς δὲ νῦν ἐντυγχάνουσιν καὶ παρηγορία. (32) τυχόντες γὰρ πρότερον
 5 ὑμῶν οἷους ἠδύσαντο πολλάκις, τὸ μὴ τὰς χάριτας ἀφαιρεῖσθαι δι' ὑμῶν αἰτοῦνται
 τῶν δεδοκότων, καὶ ταῦτα εἰληφότες μὲν αὐτὰς παρὰ τούτων, οἷς μόνοις διδόναι
 δύναμις, ἀφαιρούμενοι δ' ὑπ' οὐδενὸς κρείττονος, ἀλλ' οὗς ἴσον ἔχειν αὐτοῖς ἀρχο-
 μένους ὁμοίως (ὑφ') ὑμῶν ἴσασιν. (33) καίτοι γε εἴτε μεγάλων ἡξιώθησαν, ἔπαινός
 ἐστὶν τῶν τετυχηκότων ὅτι τοσοῦτων παρέσχον αὐτοὺς ἀξίους, εἴτε μικρῶν, αἰσχροὺν
 10 μὴ καὶ ταῦτα βεβαιοῦν δεδοκότας. (34) οἱ γε μὴν ἐμποδῶν ὄντες καὶ πρὸς ἐπήρειαν
 χροῦμενοι Ἰουδαίοις εὐδὴλον ὥς ἄμω ἀδικοῦσιν, τοὺς εἰληφότας, εἰ μὴ νομίζοιεν
 ἀγαθοὺς οἷς οἱ κρατοῦντες ἐμαρτύρησαν ἐν τῷ καὶ τοιαῦτα δεδοκέναι, καὶ τοὺς
 δεδοκότας, εἰ τὰς χάριτας αὐτῶν ἀβεβαίους ἀξιοῦσιν γενέσθαι. (35) εἰ δὲ τις αὐτοὺς
 15 ἔροιτο δύο τούτων θάτερον ἐθέλοιεν ἂν ἀφαιρεθῆναι, τὸ ζῆν ἢ τὰ πατρία ἔθνη τὰς
 πομπὰς τὰς θυσίας τὰς ἐορτάς, ἅς τοῖς νομιζομένοις προσάγουσι θεοῖς, εὐ οἶδ', ὅτι
 πάντα μᾶλλον αἰρήσονται παθεῖν ἢ καταλῦσαι τι τῶν πατρῴων. (36) καὶ γὰρ τοὺς
 πολέμους οἱ πολλοὶ διὰ ταῦτ' ἀναιροῦνται φυλαττόμενοι μὴ παραβαίνειν αὐτά, καὶ
 τὴν εὐδαιμονίαν, ἣν νῦν τὸ σὺμπαν τῶν ἀνθρώπων γένος δι' ὑμᾶς ἔχει, τούτῳ
 μετροῦμεν τῷ ἔξεῖναι κατὰ χώραν ἐκάστοις τὰ οἰκεία τιμῶσιν αἰῶσιν καὶ διαζῆν.
 20 (37) τοῦτο μὲν οὖν οὐκ ἂν αὐτοὶ παθεῖν ἐλόμενοι βιάζονται ὁρᾶν κατ' ἄλλων ὥσπερ
 οὐχ ὁμοίως ἀσεβοῦντες, εἴτε τῶν οἰκείων εἰς θεοὺς ὁσίων ἀμελοῖεν εἴτε τὰ οἰκεία
 τισὶν ἀνοσίως καταλύοιεν. (38) τὸδ' ἕτερον δ' ἡδὴ σκοπήσομεν· ἐστὶ τις δῆμος ἢ
 πόλις ἢ κοινὸν ἔθνος ἀνθρώπων, οἷς οὐ μέγιστον ἀγαθὸν πέφυκε προστασία τῆς
 ὑμετέρας ἀρχῆς καὶ τὸ Ῥωμαικὸν κράτος; ἐθέλοι δ' ἂν τις ἀκύρους τὰς ἐντεῦθεν
 25 εἶναι χάριτας; (39) οὐδεὶς οὐδὲ μαινόμενος· οὐδὲ γὰρ εἰσὶν οἱ μὴ μετέχοντες αὐτῶν
 ἰδία καὶ κοινῇ. καὶ μὴν οἱ τινὰς ὧν ὑμεῖς ἔδοτε παραιρούμενοι βέβαιον οὐδ'
 αὐτοῖς οὐδὲν ὧν δι' ὑμᾶς ἔχουσιν ὑπολείπονται. (40) καίτοι τὰς μὲν τούτων χάριτας
 οὐδὲ μετροῦσαι δύνατόν ἐστιν· εἰ γὰρ ἐκλογίσαιτο τὴν πάλα βασιλείαν καὶ τὴν νῦν
 ἀρχήν, πολλῶν ὄντων ὅσα πρὸς εὐδαιμονίαν αὐτοῖς ἐπέδοκεν, ἔτι κατὰ πάντων ἀρκεῖ
 30 τὸ μηκέτι δούλους ἀλλ' ἔλευνθέρους φαίνεσθαι. (41) τὰ δ' ἡμέτερα καὶ λαμπρῶς
 πραττόντων οὐκ ἔστιν ἐπίφθονα· δι' ὑμᾶς γὰρ καὶ μετὰ πάντων εὐτυχοῦμεν καὶ
 τούτου μόνου μετέχειν ἡξιώσαμεν, ἀκωλύτως τὴν πατριὸν εὐσέβειαν διαφυλάττειν, ὃ
 καὶ καθ' αὐτὸ δόξειεν οὐκ ἐπίφθονον καὶ πρὸς τῶν συγχωρούντων εἶναι. (42) τὸ
 γὰρ θεῖον εἰ χαίρει τιμῶμενον, χαίρει τοῖς ἐπιτρέπουσι τιμᾶν, ἐθὼν τε τῶν ἡμετέρων
 35 ἀπ' ἀνθρώπων μὲν οὐδὲν ἐστίν, εὐσεβῆ δὲ πάντα καὶ τῇ συνήθει δικαιοσύνῃ συγκαθω-
 σιωμένα. (43) καὶ οὔτε ἀποκρυπτόμεθα τὰ παραγγέλματα, οἷς χρώμεθα πρὸς τὸν
 βίον ὑπομνήμασιν τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτηδευμάτων, τὴν τε ἐβδόμην
 τῶν ἡμερῶν ἀνιέμεν τῇ μαθήσει τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμου, μελέτην ὥσπερ

5 ὑμῶν om AMW	7—8 ἀρχομένους Lat (Cocceji) —νοῖς Jos	8 (ὑφ')
Niese ὑμῶν PA ¹ W ὑμῖν M(A)	εἴτε: εἰ AMW <i>siquidem</i> Lat	9 ὅτι: εἰ W
10 τοὺς δεδοκότας AMW	11 τοὺς <μὲν> ο. <καὶ> τοὺς Niese	14 θάτερον:
<i>utrum</i> Lat πότερον Di	17 ταῦτ' ἀναιροῦνται Niese	ταῦτα αἰροῦνται Jos
19 αἰῶσιν: ἀγεν AMW	22 σκοπήσομεν AMP ^c (W)	<i>consideremus</i> Lat
AMW πέφυκε: πέφηνεν ἢ AMW <i>apparuit</i> Lat	προστασία: <i>continentia</i> Lat	
26 τινὰ AM τινες W	27 τούτων: <i>vestra</i> Lat	29 ἔτι 'non placet' Niese
33 καὶ Niese καὶ Jos	34 ἐθῶν δὲ AM	35 συνήθει: σωζούσῃ AM ζούσῃ W
<i>salutari</i> Lat	38 γο. ἀνιέμεν Amg	μελέτην edd —τη Jos

ἄλλον τινὸς καὶ τούτων ἀξιούντες εἶναι δι' ὧν οὐχ ἁμαρτησόμεθα. (44) καλὰ μὲν οὖν, ἐὰν ἐξετάζη τις καὶ καθ' αὐτὰ τὰ ἔθνη, παλαιὰ δ' ἡμῖν, κἂν μὴ τισιν δοκῇ, ὥστ' αὐτῶν καὶ τὸ τοῦ χρόνου τιμητὸν δυσαποδίδακτον εἶναι τοῖς ὁσίοις παρειληφῶσιν καὶ διαλλάττουσιν. (45) τούτων ἡμᾶς ἀφαιροῦνται κατ' ἐπήρειαν, χοήματα μὲν ἃ
 5 τῷ θεῷ συμφέρομεν ἐπάνωμα διαφθείροντες καὶ φανερώς ἱεροσυλοῦντες, τέλη δ' ἐπιτιθέντες κἂν ταῖς ἑορταῖς ἄγοντες ἐπὶ δικαστήρια καὶ πραγματείας ἄλλας, οὐ κατὰ χρεῖαν τῶν συναλλαγμάτων, ἀλλὰ κατ' ἐπήρειαν τῆς θρησκείας, ἣν συνίσασιν ἡμῖν, μῖσος οὐ δίκαιον οὐδ' αὐτεξούσιον αὐτοῖς πεπονθότες. (46) ἡ γὰρ ὑμετέρα κατὰ πάντων ἀρχὴ γενομένη μία τὴν μὲν εὐνοίαν ἐνεργὸν τὴν δὲ δύσνοιαν ἀνεργον
 10 ποιεῖ τοῖς τὸ τοιοῦτον ἀντ' ἐκείνου προαιρουμένοις. (47) ταῦτ' οὖν ἀξιούμεν, ὃ μέγιστε Ἀγρίππα, μὴ κακῶς πιάσχειν μηδ' ἐπηρεάζεσθαι μηδὲ κωλύεσθαι τοῖς ἔθεσι χρῆσθαι τοῖς ἡμετέροις μηδ' ἀφαιρεῖσθαι τῶν ὄντων μηδ' ἃ μὴ βιάζόμεθα τούτους ὑπὸ τούτων βιάζεσθαι καὶ γὰρ οὐ δίκαια μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ὕψ' ὕμῶν δεδομένα πρότερον. (48) ἐτι καὶ δυναίμεθ' ἂν πολλὰ δόγματα τῆς συγκλήτου καὶ τὰς ἐν
 16 τῷ Καπριτωλίῳ κειμένας δέλτους ὑπὲρ τούτων ἀναγινώσκειν, ἃ δῆλον μὲν ὡς μετὰ πείραν τῆς ἡμετέρας εἰς ὑμᾶς πίστεως ἐδόθη κύρια δὲ κἂν τ' εἰ μηδεὶος ὑπαρξῖν ἐχαρίσασθε. (49) σχεδὸν γὰρ οὐ μόνους ἡμῖν ἀλλὰ πᾶσιν ἀνθρώποις τὰ μὲν ὄντα φυλάξαντες, μείζω δὲ τῶν ἐλπισθέντων προσθέντες εὐεργετεῖτε τῷ κρατεῖν, καὶ δύναιτ' ἂν τις ἐπεξῶν τὰς ἐκάστων εὐτυχίας, ἃς δι' ὕμῶν ἔχουσιν, ἀπερίληπτον
 20 ποιῆσαι τὸν λόγον. (50) ἵνα μέντοι καὶ δικαίως ἀπάντων αὐτῶν τυγχάνοντας ἑαυτοὺς ἐπιδείξωμεν, ἀρκεῖ πρὸς παρηγοίαν ἡμῖν τὰ πρότερον σιωπήσασιν τὸν βασιλεύοντα νῦν ἡμῶν καὶ σοὶ παρακαθεζόμενον εἰπεῖν. (51) ὧι ποία μὲν εὐνοία πρὸς τὸν ὑμέτερον οἶκον παραλέλειπται; ποία δὲ πίστις ἐνδεής ἐστιν; τίς δὲ οὐ νενόηται τιμῇ; ποία δὲ χρεῖα μὴ εἰς πρῶτον ὁρᾷ; τί δὴ κωλύει καὶ τὰς ἡμετέρας χάριτας
 25 τῶν εἰς τοσοῦτων εὐεργεσιῶν ἀριθμὸν εἶναι; (52) καλὸν δ' ἴσως μηδὲ τὴν τοῦ πατρὸς Ἀντιπάτρου παραλιπεῖν ἀνδραγαθίαν ἱμνημόνευτον, ὃς εἰς Αἴγυπτον εἰσβεβληκὸς Καίσαρος δισχίλοις ὀπλίταις βοηθήσας οὗτ' ἐν τοῖς κατὰ γῆν ἀγῶσιν οὗτ' ὅτε νεῶν ἰδεῖ δευτερός ἐξητάζετο. (53) καὶ τί δεῖ λέγειν, ὅσην ἐκείνῳ παρέσχον ῥοπήν τῷ τότε καιρῷ καὶ πόσων καὶ τίνων δωρεῶν ὑπὸ Καίσαρος ἡξιώθησαν καθ' ἑνα, δέον ἀνα-
 30 μνήσαι τῶν ἐπιστολῶν, ἃς ἔγραψεν τότε Καῖσαρ τῇ συγκλήτῳ, καὶ ὡς δημοσίαι τιμὰς καὶ πολιτείας ἔλαβεν Ἀντίπατρος; (54) ἀρκέσει γὰρ ταῦτα τὰ τεκμήρια τοῦ καὶ τὰς χάριτας ἡμᾶς κατ' ἀξίαν ἔχειν καὶ παρὰ σοῦ τὸ βέβαιον αὐτῶν αἰτεῖν, παρ' οὗ καὶ μὴ πρότερον δοθείσας ἢ ἐλπίσαι τὴν τοῦ βασιλέως πρὸς ὑμᾶς διάδοσιν καὶ τὴν ὑμέτεραν πρὸς αὐτὸν ὁρῶσιν. (55) ἀπαγγέλλεται δ' ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Ἰουδαίων,
 35 ὡς μὲν ἐπέβης τῆς χώρας εὐμενής, ὡς δὲ ἀπέδωκας τῷ θεῷ τέλεια θύματα τιμῶν αὐτὸν ἐπὶ τελείαις εὐχαῖς, ὡς δὲ τὸν δῆμιον ἐσιτίασας καὶ τὰ παρ' ἐκείνων ξένια προσήκω. (56) ταῦτα γὰρ πάντα καὶ ἔδνει καὶ πόλει πρὸς ἄνδρα τοσοούτων ἐπιστα-
 40 τοῦνται πραγμάτων δεξιώματα καὶ σύμβολα φιλίας χρῆ δοκεῖν, ἣν ἀπέδωκας τῷ Ἰουδαίῳ ἔδνει τῆς Ἡρώδου προξενούσης αὐτὴν ἐστίας. (57) τούτων ὀπομιμνήσκοντές σε καὶ αὐτοῦ τοῦ παρόντος καὶ συγκαθεζομένου βασιλέως ἡξιώκαμεν περιττὸν οὐδέν, ἃ δ' αὐτοὶ δεδώκατε ταῦθ' ὅπ' ἄλλον μὴ περιμεῖν ἀφαιρουμένους.

1 δι' om AMW 2 δοκεῖ(ν) AM(W) 3 τοῦ χρόνου: χρόνοι Niese 5 δια-
 φθείροντες: διαρπάζοντες AMW sapientes Lat 6 ἐπιθέντες AMW 9 ἀνεργὸν
 AMW 14 δυνάμεθα AM 16—17 ὑπάρχοντος AM ὑπάρχαντος W κἂν εἰς
 μηδὲν χρησίμοις ὑπάρξασιν Niese 24 πρῶτον: προδύπον MAmg 25 τοσοῦτον W
 τοῦτον Niese 29 καθ' ἐν AM ἀνωθεν W 33 ἡμᾶς PAM 34 γρ. ἀπήγγελλται
 MAmg 41 ἀφαιρούμενα E

143 (95) JOSEPH. AJ XVII 107: (T 7) μάλιστα δὲ τὴν ἀρετὴν ἐμπολὺ ἐξηγεῖτο τοῦ βασιλέως ἢ περὶ τε τροφᾶς καὶ παιδεύματα χρησάμενος τῶν νύκτων οὐδαμῶθεν εὗροιο δησιφόρον αὐτὴν περιπτῶν ἐτέροις ἀφ' ἐτέρων. (108) καίτοι γε οὐχ οὕτως θαυμάζειν τῶν προτέρων τὴν ἀβουλίαν· νεωτέρους γὰρ καὶ κακίαι συμβούλων
 5 διεφθαρμένους ἀπαλεῖναι τὰ τῆς φύσεως δικαιώματα ἀρχῆς θάσσουν ἢ χρῆν μεταποιεῖσθαι σπουδάσαντας· (109) Ἀντίπατρον δ' ἂν δικαίως τὴν μανίαν καταιπλαγῆναι μὴ μόνον οἷς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εὐεργετηθεῖν τὸν λογιισμόν ὥσπερ τὰ ἰσβολώτατα τῶν ἐρπετῶν μὴ μαλαχθέντος, καίτοι γε κακείνοις τινὸς ἐγγινομένης μαλακίας τοῦ ἀδικεῖν τοὺς εὐεργέτας, ἀλλὰ μὴδὲ τὰς τύχας τῶν ἀδελφῶν πρὸς τὸ οὐ μμητὴν αὐτῶν
 10 καταστῆναι τῆς ὁμότητος ἐμποδὼν σπάντος. (110) καίτοι γε, ὦ Ἀντίπατρε, τῶν ἀδελφῶν μνηστῆς τε ὧν τολμήσειαν αὐτὸς ἢς καὶ ἐρευνητῆς τῶν ἐλέγχων καὶ κολαστῆς πεφωραμένων. καὶ οὐ τοῦ ἐπ' ἐκείνοις ἐγκαλοῦμεν θυμῶι χρῆσθαι μὴ ἐλλিপόντος, ἀλλὰ τοῦ μιμεῖσθαι τὴν ἀσέλειαν αὐτῶν σπουδάσαντος ἐκπεπλήγμεθα, ἐθρίσκοντες κακείνῳ σοι οὐκ ἐπ' ἀσφαλείᾳ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν ἀδελφῶν
 15 πεπραγμένα, ὅπως μισοπονηρίαι τῇ κατ' αὐτῶν φιλοπάτῳ εἶναι πεπιστευμένους ἀδεστέραν ἐπ' αὐτῷ κακουργεῖν παραλάβοις δύναμιν, διὸ καὶ τοῖς ἔργοις παρέστησας. (111) ἅμα γὰρ καὶ τοὺς ἀδελφούς ἀνῆλθεις, ἐφ' οἷς ἡλεγχες πονηροὺς γεγονότας καὶ τοὺς ὁμοπραγήσαντας αὐτοῖς οὐχ ὑπεδίδους, φανερόν τοις πᾶσιν καθιστάς, ὡς καὶ συνθήκην πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοῦ πατρὸς ποιησάμενος ἐπαπειλῶ κατηγορεῖν,
 20 (112) βουλόμενος σοὶ τὴν ἐπιβουλὴν τῆς πατροκτονίας κερδαίνεσθαι καταμόνας καὶ δυοῖν ἀγνοῖν εὐφροσύνην καρπούμενος τρόπου τοῦ σοῦ ἀξίαν, φανεροῦ μὲν τοῦ κατὰ τῶν ἀδελφῶν ὧ καὶ ἡγάλλου ὡς ἐπὶ τοῖς μεγίστοις, καὶ ἦν ἄξιον οὕτως φρονεῖν, εἰ δὲ μὴ γε σὺ χεῖρων ἦς, (113) κρυπτοῦ δὲ, ὃν κατὰ τοῦ πατρὸς συντιθεῖς ἐκείνους μὲν οὐχ ὡς τῷ πατρὶ ἐπιβεβουλευκότας μισῶν * οὐ γὰρ ἂν ἐξώκειλας αὐτοῖς
 25 ἐπὶ πράξιν παραπλησίαν, ἀλλ' ὡς διαδόχους τῆς ἡγεμονίας σου δικαιοτέρον ἂν γενομένους· (114) τὸν δὲ πατέρα ἐπισφάζειν τοῖς ἀδελφοῖς, ἵνα θάσσουν ὡς ἐκείνων τε ἐπικαταφθεύσαιο μὴ ἐλεγχῶν καὶ ὧν αὐτὸς δίκας παρασχεῖν ἄξιον γένοιτο ταύτην παρὰ τοῦ δυστυχὸς εἰσπραξέω πατρός, ἐπινοῶν πατροκτονίαν οὐ κοινήν, ἀλλ' οἷαν μέχρι νῦν οὐχ ἰστόρησεν ὁ βίος. (115) οὐχ υἱὸς γὰρ μόνον πατρὶ ἐπεβούλευες,
 30 ἀλλὰ καὶ φίλῳντι καὶ εὐεργετηκότι, κοινωνὸς τῆς βασιλείας ὧν τοῖς ἔργοις καὶ διάδοχος προφανθεῖς καὶ τὴν μὲν ἡδονὴν τῆς ἐξουσίας ἤδη προλαμβάνειν μὴ ἐπικεκωλυμένος, ἐλπίδα δὲ τὴν εἰσαυθις γνώμῃ τοῦ πατρὸς καὶ γράμμασιν προσηφαλισμένους. (116) ἀλλ' οὐκ ἄρα τῇ Ἡρώδων ἀρετῇ τὰ πράγματα, γνώμῃ δὲ καὶ πονηρίαι ἐκρινες τῇ σεαυτοῦ, βουλόμενος τοῦ πάντων σοι ὑπακούσαντος πατρὸς καὶ τὸ μέρος
 35 ἀραιεῖσθαι καὶ ὃν προσεποιῶ τοῖς λόγοις σώζειν τοῖς ἔργοις τοῦτον ἀφανίσαι ζητῶν, (117) καὶ μὴ μόνον αὐτὸς πονηρὸς καθιστάμενος, ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα, ὧν ἐπενόεις πμπλὰς καὶ στασιοποιῶν τὴν εὐνοίαν τοῖς ἀδελφοῖς καὶ τολμῶν θηρίον ἀποκαλεῖν τὸν πατέρα, παντὸς ἐρπετοῦ χαλεπωτέραν τὴν διάνοιαν κατεσκευασμένος, ἢ τὸν

3 εὐρητο M εἶροι P 5 χρῆν: γρ. χρημάτων AM mg 7 μόνον οἷς Niese
 μόνους P μόνος A μόνον M 8 μῆ: οὐ Niese 9—10 ἀλλὰ — σπάντος: *verum etiam quod fortunae iam fratrum pro exemplo procederent, quominus imitator eorum existens impetum suum a crudelitate retineret* Lat 10 σπάντος: στήσαντος Ernesti
 18 καὶ — ὑπεδίδους: *ut autem consciis eis proderentur minime curasti* Lat 19 ἐπαπειλῶ P ἐπαπειλῶν Di 23 εἰ δὲ: δὲ om (A) M δὴ Niese γρ. κρυπτὸν δόλον A mg
 24 μισῶν <φανερός ἢς ο. ἄ. > Niese συνεξώκειλας Hudson 26 ἐπισφάζειν: *extinguere festinabas* Lat ἐπισφάζων Bekker 27 ἦν αὐτὸς δίκην Bekker
 34 ὑπακούσαντος P ὑπεκστάντος MA mg

ἐκείνων ἰὸν ἐπὶ τοὺς συγγενεστάτους καὶ τοὺς ἐπὶ τοσοῦτοις εὐεργέτας παρεκάλεις [ἐπὶ] συμμαχίαις φυλάκων καὶ τέχναις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν φρασσόμενος κατὰ τοῦ γέροντος, ὥσπερ οὐκ ἀρκούσης τῆς διανοίας μίσος τὸ ὑποικουροῦν παραστήσαι. (118) καὶ νῦν ἐλήλυθας μετὰ βασάνους ἐλευθέρων οἰκετῶν ἀνδράσι γυναιξίν διὰ σὲ 5 γεγονυίας μηνύσεις τῶν συνωμοτῶν ἀντιλογεῖν τῇ ἀληθείᾳ σπεύδων, καὶ μονονουχὶ τὸν πατέρα ἀναιρεῖν μεμελετηκῶς ἐκ τοῦ ἀνθρωπείου, ἀλλ' ἤδη καὶ νόμον τὸν κατὰ σοῦ γεγραμμένον καὶ τὴν ἀρετὴν τὴν Οὐάρου καὶ τοῦ δικαίου τὴν φύσιν, (119) οὕτως ἄρα τῇ ἀναιδεΐᾳ πέποιθας, ὥστε καὶ βασανίζεσθαι ἀξιοῖς, καὶ ψευδεῖς λέγων τὰς βασάνους τῶν προβεβασανισμένων, ἵν' οἱ μὲν ὀνόμενοί σου τὸν πατέρα ἐκκρουσθῶσιν 10 τοῦ ἡληθευκέναι, αἱ δὲ σὰι βάσανοι δοκῶσι πισταί; (120) οὐ ῥύσῃ Οὐάρε τὸν βασιλέα τῆς ἐπηρεΐας τῶν συγγενῶν; οὐδὲ * πονηρὸν θηρίον, ἐπ' ὀλέθρῳ μὲν τῶν ἀδελφῶν εὐνοίαν προσποιούμενον τοῦ πατρὸς, ἐνθα δὲ μέλλοι καταμόνας ταχέως ἀποίσεσθαι τὴν βασιλείαν πάντων αὐτῷ θανασιμώτατον ἀναφαινόμενον; γνοὺς δτι πατροκτονία κοινόν ἐστιν ἀδίκημα καὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ βίου † τὴν πεφηνυῖαν ὡς οὐδὲν ἡσσόνως 15 τοῦ βεβουλεμένου καὶ ὁ μὴ κολάζων ἀδικεῖ τὴν φύσιν.

91. STRABON VON AMASEIA.

T

1 SUID. s. Στράβων· Ἀμασεύς, φιλόσοφος· γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε Γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ιζ̄.

20 2 RANDNOTIZ COD. A SUID. s. Πολύβιος: ἰστέον δτι διαδέχεται τὴν Πολύβιον ἱστορίαν Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης σοφιστής (87 T 12 b). ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων τὰ μετὰ Πολύβιον, ἐν λόγοις μγ̄.

F

ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ Α—ΜΖ (?)

25

F̄ (B TΩN META ΠΟΛΥΒΙΟΝ)

1 (III 491, 2) STRABON XI 9, 3: εἰρηκτίες δὲ πολλὰ περὶ τῶν a. 141 0 Παρθικῶν νομίμων ἐν τῇ ἔκτῃ τῶν Ἱστορικῶν Ὑπομνημάτων βίβλῳ, δευτέραι δὲ τῶν μετὰ Πολύβιον, παραλείψομεν ἐνταῦθα, μὴ ταῖτολογεῖν δόξωμεν, τοσοῦτον εἰπόντες μόνον, δτι τῶν Παρθυαίων συνέδριόν φησιν 30 εἶναι Ποσειδώνιος (87 F 71) διπτόν, τὸ μὲν συγγενῶν, τὸ δὲ σοφῶν καὶ μάγων, ἐξ ὧν ἀμφοῖν τοὺς βασιλεῖς καθίστασθαι.

3 σου τῆς AM Lat (?) ὑποικουροῦν edd ὑποκουροῦν Jos 5 ἀντιλέγειν AM
7 τοῦ οὐάρου AM 8 πέποιθας: confidens Lat 10 δόξωσι AM 10—15 οὐ
ῥύμῃ — φύσιν von Lat frei wiedergegeben 12 ἀποίσεσθαι Di — ασαι Jos
14 ἦν πεφηνυῖαν Bekker [τὴν] πεφηνυῖα. ὥστ' Niese 18 στράτων A gl. om V
19 ἐν ββ̄ ζ' A 20—22 om V im text cett 22 στράβων ἀμασειὺς BE Med
λόγοις A βιβλίοις cett 28 παραλείψομεν C(?) D¹ 31 καθίστασθαι E καθί-
σταισιν cett

Ohne Buchzahl.

2 (490, 1) STRABON I 1, 22—23: ἀπλῶς δὲ κοινὸν εἶναι τὸ σύγ-
 γραμμα τοῦτο δεῖ καὶ πολιτικὸν καὶ δημοφελὲς ὁμοίως ὥσπερ τὴν τῆς
 ἱστορίας γραφὴν. κακεῖ δὲ πολιτικὸν λέγομεν οὐχὶ τὸν παντάπασιν ἀπαι-
 10 δευτον, ἀλλὰ τὸν μετασχόντα τῆς τε ἐγκυκλίου καὶ συνήθους ἀγωγῆς τοῖς
 ἑλευθέροις καὶ τοῖς φιλοσοφοῦσιν· οὐδὲ γὰρ ἂν οὔτε ψέγειν δύναιτο
 καλῶς οὐτ' ἐπαινεῖν οὐδὲ κρίνειν ὅσα μνήμης ἄξια τῶν γεγονότων, ὅτωι
 μηδὲν ἐμέλησεν ἀρετῆς καὶ φρονήσεως καὶ τῶν εἰς ταῦτα λόγων
 (23) διόπερ ἡμεῖς πεπειρηκότες Ὑπομνήματα Ἱστορικὰ χρήσιμα, ὥς
 15 ὑπολαμβάνομεν, εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ πολιτικὴν φιλοσοφίαν, ἐγνωμεν προσ-
 θεῖναι καὶ τήνδε τὴν σύνταξιν· ὁμοειδὴς γὰρ καὶ αὕτη καὶ πρὸς τοὺς
 αὐτοὺς ἄνδρας καὶ μάλιστα τοὺς ἐν ταῖς ὑπεροχαῖς. ἔτι δὲ τὸν αὐτὸν
 τρόπον, ὅνπερ ἐκεῖ τὰ περὶ τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας καὶ βίους τυγχάνει
 μνήμης, τὰ δὲ μικρὰ καὶ ἄδοξα παραλείπεται, κἀνταῦθα δεῖ τὰ μικρὰ
 20 καὶ τὰ ἀφανῆ παραπέμπειν, ἐν δὲ τοῖς ἐνδόξοις καὶ μεγάλοις καὶ ἐν οἷς
 τὸ πραγματικὸν καὶ εὐμνημόνευτον καὶ ἡδὺ διατρίβειν. καθάπερ γε καὶ
 ἐν τοῖς κολοσσικοῖς ἔργοις οὐ τὸ καθ' ἕκαστον ἀκριβὲς ζητοῦμεν, ἀλλὰ τοῖς
 καθόλου προσέχομεν μᾶλλον, εἰ καλῶς τὸ ὅλον, οὔτως κἀν τούτοις δεῖ
 ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν· κολοσσοεργία γάρ τις καὶ αὕτη, τὰ μεγάλα φρά-
 25 ζοῦσα πῶς ἔχει καὶ τὰ ὅλα, πλὴν εἴ τι κινεῖν δύναται καὶ τῶν μικρῶν
 τὸν φιλειδήμονα καὶ τὸν πραγματικόν.

3 (491, 2) STRABON II 1, 9: ἅπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς a. 328/7
 Ἰνδικῆς γράψαντες ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγονάσι, καθ' ὑπερβολὴν
 δὲ Ἀρίμαχος (III)· τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης (III)· Ὀνησίκριτος
 25 (134 T 11) δὲ καὶ Νέαρχος (133 T 14) καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραψελλίζοντες
 ἦδρ. καὶ ἡμῖν δ' ὑπῆρξεν ἐπὶ πλέον κατιδεῖν ταῦτα ὑπομνηματιζόμενοις
 τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις. . . . Πατροκλῆς (V) δὲ ἥμισυ τοιοῦτος, καὶ οἱ
 ἄλλοι δὲ μάρτυρες οὐκ ἀπίθανοι, οἷς κέχρηται ὁ Ἐρατοσθένης (V).

4 (3) JOSEPH. AJ XIII 284: κατὰ δὲ τοῦτον ἔτυχε τὸν καιρὸν a. 108/7
 30 μὴ μόνον τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ τῇ χώρᾳ Ἰουδαίους εὐπραγεῖν, ἀλλὰ
 καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατοικοῦντας καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Κύπρῳ.
 (285) Κλεοπάτρα γὰρ ἡ βασίλισσα πρὸς τὸν υἱὸν στασιαζούσα Πτολεμαῖον
 τὸν Λάθουρον ἐπικεγόμενον κατέστησεν ἡγεμόνας Χελκίαν καὶ Ἀνανίαν
 υἱοὺς ὄντας Ὀνίου τοῦ οἰκοδομήσαντος τὸν ναὸν ἐν τῷ Ἡλιοπολίτῃ

3 δεῖ Xylander δὴ Str	4 τὸν πολιτικὸν ABC τὸν del A ² B ²	λεγόμενον μὲν
(A sup. lin.?) B (ον B ²) C	12 αὐτοὺς om C	[καὶ] μάλιστα?
		13 τὰ περὶ A
		δὲ
16 γε: τε A ^o	18 ἢ εἰ BC ἢ A	19 αὐτὴ Str
		19—20 φροντίζουσα C
		20 ἄλλα A

νομῶι (286) παραδοῦσα δὲ τούτοις ἡ Κλεοπάτρα τὴν στρατιὰν οὐδὲν δίχα τῆς τούτων γνώμης ἔπραττεν, ὥς μαρτυρεῖ καὶ Στράβων ἡμῖν ὁ Καππάδοξ λέγων οὕτως· (287) «οἱ γὰρ πλείους, οἳ τε συγκατελθόντες καὶ οἱ ὕστερον ἐπιπεμπόμενοι παρὰ τῆς Κλεοπάτρας εἰς Κύπρον, μετεβάλλοντο παραχρῆμα πρὸς τὸν Πτολεμαῖον· μόνοι δὲ οἱ ἐκ τῆς Ὀνίου γενομένοι Ἰουδαῖοι συνέμενον διὰ τὸ τοὺς πολίτας αὐτῶν εὐδοχιμεῖν μάλιστα παρὰ τῇ βασιλίσσει Χελκίαν τε καὶ Ἀνανίαν.» ταῦτα μὲν οὖν ὁ Στράβων φησίν.

10 5 (4) TERTULLIAN. De an. 46: *Mithridaten quoque ex somnio (a. III) Ponti petitum a Strabone cognosco.*

6 (5) JOSEPH AJ XIV 111: οὐκ ἔστι δὲ ἀμάρτυρον τὸ μέγεθος ^{a. 83} τῶν προειρημένων χρημάτων (sc. τῶν ἐν τῷ ἱερῷ τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις) ... ἀλλὰ πολλοὶ τε ἄλλοι τῶν συγγραφέων ἡμῖν μαρτυροῦσιν καὶ ¹⁵ Στράβων ὁ Καππάδοξ λέγων οὕτως· (112) «πέμψας δὲ Μιθριδάτης εἰς Κῶ ἔλαβε τὰ χρήματα, ἃ παρέθετο ἐκεῖ Κλεοπάτρα βασίλισσα, καὶ τὰ τῶν Ἰουδαίων ὀκτακόσια τάλαντα.» (113) ἡμῖν δὲ δημόσια χρήματα οὐκ ἔστιν ἢ μόνα τὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ δῆλον ὅτι ταῦτα μετήνεγκαν εἰς Κῶ τὰ χρήματα οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἰουδαῖοι ²⁰ διὰ τὸν ἐκ Μιθριδάτου φόβον· οὐ γὰρ εἰκὸς τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ πόλιν τε ὀχυρὰν ἔχοντας καὶ τὸν ναὸν πέμπειν χρήματα εἰς Κῶ, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατοικοῦντας Ἰουδαίους πιθανὸν τοῦτ' ἐστὶ ποιῆσαι μηδὲν Μιθριδάτην δεδιότας.

7 (6) — XIV 114: μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ τόπῳ ὁ αὐτὸς ^{a. 87} Στράβων, ὅτι καθ' ὃν καιρὸν διέβη Σύλλας εἰς τὴν Ἑλλάδα πολεμήσων Μιθριδάτῃ καὶ Λεύκολλον πέμψας ἐπὶ τὴν ἐν Κυρηνῇ στάσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἡ οἰκουμένη πεπλήρωτο λέγων οὕτως· (115) «τέτταρες δ' ἦσαν ἐν τῇ πόλει τῶν Κυρηναίων, ἣ τε τῶν πολιτῶν καὶ ἣ τῶν γεωργῶν, τρίτη δ' ἣ τῶν μετοίκων, τετάρτη δ' ἣ τῶν ³⁰ Ἰουδαίων. αὕτη δ' εἰς πᾶσαν πόλιν ἤδη καὶ παρελήλυθεν καὶ τόπον οὐκ ἔστι ραιδίως εὐρεῖν τῆς οἰκουμένης, ὅς οὐ παραδέδεκται τοῦτο τὸ φῦλον μηδ' ἐπικρατεῖται ὑπ' αὐτοῦ. (116) τῆς τε Αἰγύπτου τὴν Κυρηναίαν ἅτε τῶν αὐτῶν ἡγεμόνων τυχοῦσαν τῶν τε ἄλλων συχνὰ ζηλῶσαι ³⁵ συνέβη καὶ δὴ τὰ συντάγματα τῶν Ἰουδαίων θρέψαι διαφερόντως καὶ συναυξῆσαι χρώμενα τοῖς πατρίοις τῶν Ἰουδαίων νόμοις. (117) ἐν γοῦν Αἰγύπτῳ κατοικία

16 [εἰς Κῶ] Niese

26 στάσιν ** Niese

27 ἦσαν (στάσεις)?

33 τῆς

τε Αἰγύπτου τὴν Niese τὴν τε Αἰγυπτον καὶ Jo

τῶν Ἰουδαίων ἐστὶν ἀποδεδειγμένη χωρίς, καὶ τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἀφώρισται μέγα μέρος τῷ ἔθνει τούτῳ. καθίσταται δὲ καὶ ἐθνάρχης αὐτῶν, ὃς διοικεῖ τε τὸ ἔθνος καὶ διαιτᾷ κρίσεις καὶ συμβολαίων ἐπιμελεῖται καὶ προσταγμάτων, ὥς ἂν πολιτείας ἄρχων αὐτοτελοῦς. (118) ἐν Αἰγύπτῳ μὲν οὖν ἴσχυσε τὸ ἔθνος διὰ τὸ Αἰγυπτίους εἶναι τὸ ἐξ ἀρχῆς τοὺς Ἰουδαίους καὶ διὰ τὸ πλησίον ἔσεσθαι τὴν κατοικίαν τοὺς ἀπελθόντας ἐκεῖθεν, εἰς δὲ τὴν Κυρηναίαν μετέβη διὰ τὸ καὶ ταύτην ὁμορον εἶναι τῇ τῶν Αἰγυπτίων ἀρχῇ, καθάπερ τὴν Ἰουδαίαν, ἢ μᾶλλον δὲ τῆς ἀρχῆς ἐκείνης πρότερον.» Στράβων μὲν δὴ ταῦτα λέγει.

8 (7) PLUTARCH. Sulla 26: Σύλλαι δὲ διατρίβοντι περὶ τὰς Ἀθήνας a. 84 ἄλγημα ναρκῶδες μετὰ βάρους εἰς τοὺς πόδας ἐνέπεσεν, ὃ φησὶν ὁ Στράβων
15 ποδάγρας ψελλισμὸν εἶναι. διαπλεύσας οὖν εἰς Αἰδηψον ἐχρητο τοῖς θερμοῖς ὕδασι, ῥαθυμῶν ἅμα καὶ συνδιημερεύων τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις. (folgt anecdote von Sulla und den Haliaiern.)

9 (8) — Lucull. 28: ταύτης τῆς μάχης (bei Tigranokerta) Ἀντί- a. 69 οχος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ Περὶ Θεῶν γραφῇ μνησθεὶς οὗ φησὶν ἄλλην
20 ἐφρωρακέναι τοιαύτην τὸν ἥλιον. Στράβων δ' ἕτερος φιλόσοφος ἐν τοῖς Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν αὐτοὺς λέγει τοὺς Ῥωμαίους αἰσχύνεσθαι καὶ καταγελᾶν ἑαυτῶν ἐπ' ἀνδράποδα τοιαῦτα δεηθέντας ὕπλων. Λιούσιος δὲ (per. 98)

10 (1) JOSEPH. c. Ap. II 83—84: quia vero Antiochus neque a. 170
25 iustam fecit templi depredationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, et super nos auxiliiatores suos et amicos adgressus est nec aliquid dignum derisione illic invenit, multi et digni conscriptores super hoc quoque testantur, Polybius Megalopolita Strabon Cappadox Nicolaus Damascenus (90 F 91) Timagenes (88 F 4) et Castor
30 temporum conscriptor (250 F 13) et Apollodorus (244 F 79)

11 (9) — AJ XIII 319: φῦσι δ' ἐπιεικεὶ κέρητο (sc. Aristobulos I) a. 105/4 καὶ σφόδρα ἦν αἰδοῦς ἥτιν, ὥς μαρτυρεῖ τούτῳ καὶ Στράβων, ἐκ τοῦ Τιμαγένους ὀνόματος (88 F 5) λέγων οὕτως· «ἐπιεικὴς τε ἐγένετο οὗτος ὁ ἀνὴρ καὶ πολλὰ τοῖς Ἰουδαίοις χρήσιμος· χώραν
35 τε γὰρ αὐτοῖς προσεκτίησας καὶ τὸ μέρος τοῦ τῶν Ἰουδαίων ἔθνους ὠικειώσατο δεσμῶι συνάψας τῇ τῶν αἰδοίων περιτομῇ.»

10 [ἀρχῇ] Niese

15 Αἰδηψον Xylander ἄδιον Pl

36 Ἰουδαίων?

E Meyer

Jacob, Fragm. Griech. Hist. II.

28

12 (10) JOSEPH. AJ XIII 345: (Timagenes 88 F 6) Πτολεμαῖος a. 98 δὲ μετὰ τὴν νίκην (bei Asophon) προσκαταδραμὼν τὴν χώραν ὀψίας ἐπιγενομένης ἔν τισι κώμαις τῆς Ἰουδαίας κατέμεινεν, ἃς γυναικῶν εὐρῶν μεστὰς καὶ νηπίων ἐκέλευσεν τοὺς στρατιώτας ἀποσφάιτοντας αὐτοὺς καὶ 5 κρεουργοῦντας ἔπειτα εἰς λέβητας ζέοντας ἐνιέντας τὰ μέλη ἀπάρχεσθαι. (346) τοῦτο δὲ προσέταξεν, ἵν' οἱ διαφργόντες ἐκ τῆς μάχης καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐλθόντες σαρκοφάγους ὑπολάβωσιν εἶναι τοὺς πολεμίους καὶ διὰ τοῦτο ἔτι μᾶλλον αὐτοὺς καταπλαγῶσι ταῦτ' ἰδόντες. (347) λέγει δὲ καὶ Στράβων καὶ Νικόλαος (90 F 93), ὅτι τοῦτον αὐτοῖς ἐχρήσαντο τὸν τρό- 10 πον, καθὼς καὶ γὰρ προείρηκα.

13 (12) — — XIV 104: περὶ δὲ τῆς Πομπηίου καὶ Γαβινίου a. 64³ στρατείας ἐπὶ Ἰουδαίους γράφει Νικόλαος ὁ Λαμασκηρὸς (90 F 97) καὶ Στράβων ὁ Καππάδοξ οὐδὲν ἕτερος ἑτέρου καινότερον λέγων.

14 (11) — — XIV 34: μετ' οὐ πολὺ δὲ Πομπηίου εἰς Λαμασκὸν a. 65 15 ἀφικομένου καὶ Κοίλην Συρίαν ἐπιόντος ἦγον παρ' αὐτὸν πρέσβεις ἐξ ὅλης Συρίας καὶ Αἰγύπτου καὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας· ἔπεμψε γὰρ αὐτῷ μέγα δῶρον Ἀριστόβουλος ἄμπελον χρυσὴν ἐκ πεντακοσίων ταλάντων. (35) μέμνηται δὲ τοῦ δώρου καὶ Στράβων ὁ Καππάδοξ λέγων οὕτως· «ἤλθεν δὲ καὶ ἐξ Αἰγύπτου πρεσβεία καὶ στέφανος ἀπὸ χρυσῶν τετρα- 20 κισχιλίων, καὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἴτε ἄμπελος εἴτε κῆπος· τερπωλὴν ὠνόμαζον τὸ δημιούργημα. (36) τοῦτο μέντοι τὸ δῶρον ἱστορήκαμεν καὶ ἡμεῖς ἀνακείμενον ἐν Ῥώμῃ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς τοῦ Καπετωλίου ἐπιγραφὴν ἔχον <Ἀριστοβούλου τοῦ> Ἀλεξάνδρου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασι- 25 λέως. ἐτιμήθη δὲ εἶναι πεντακοσίων ταλάντων.» Ἀριστόβουλον μὲν οὖν τοῦτο λέγεται πέμψαι τὸν Ἰουδαίων δυνάστην.

15 (12) — — XIV 66: καὶ γὰρ ἀλούσης τῆς πόλεως (sc. τῶν Ἱεροσολύμων) περὶ τρίτον μῆνα τῇ τῆς νηστείας ἡμέρῃ κατὰ ἐνάτην καὶ ἑβδομηκοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα ὑπαιευνόντων Γαίου Ἀντωνίου καὶ 30 Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος οἱ πολέμιοι μὲν εἰσπεσόντες ἔσφαττον τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ, (67) οἱ δὲ πρὸς ταῖς θυσίαις οὐδὲν ἦτιον ἱερουργοῦντες διετέλουν (68) ὅτι δὲ οὐ λόγος ταῦτα μόνον ἐστὶν ἐγκώμιον ψευδοῦς εὐσεβείας ἐμφανίζων, ἀλλ' ἀλήθεια, μαρτυροῦσι πάντες οἱ τὰς κατὰ Πομπήιον πράξεις ἀναγράψαντες, ἐν οἷς καὶ Στράβων καὶ Νικόλαος (90 F 98) καὶ πρὸς 35 αὐτοῖς Τίτος Λίβιος (per. 102)

16 (13) — — XIV 137: καταλύσας μέντοι Καῖσαρ μετὰ χρόνον a. 48⁷ τὸν πόλεμον (in Alexandreia) καὶ εἰς Συρίαν ἀποπλεύσας ἐτίμησεν μεγά-

24 <Ἀριστοβούλου τοῦ> Jac Aristoboli filii Alexandri vers. Lat.

λως, Ἐρχανῶι μὲν τὴν ἀρχιερωσύνην βεβαιώσας, Ἀντιπάτρωι δὲ πολιτείαν ἐν Ῥώμῃ δοῦν καὶ ἀτέλειαν πανταχοῦ. (138) λέγεται δ' ὑπὸ πολλῶν Ἐρχανὸν ταύτης κοινωνῆσαι τῆς στρατείας καὶ ἐλθεῖν εἰς Αἴγυπτον. μαρτυρεῖ δέ μου τῶι λόγῳ καὶ Στράβων ὁ Καππάδοξ λέγων ἐξ Ἀιωνίου ὀνόματος
 6 (om. Pet.) οὕτως· «μετὰ τὸν Μιθριδάτην εἰσβαλεῖν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἐρχανὸν τὸν τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερέα.»

17 (13) — — XIV 139: ὁ δ' αὐτὸς οὗτος Στράβων καὶ ἐν ἑτέροις πάλιν ἐξ Ὑψικράτους ὀνόματος (190 F 1) λέγει οὕτως· «τὸν δὲ Μιθριδάτην ἐξελεῖν μόνον. κληθέντα δ' εἰς Ἀσκάλωνα
 10 Ἀντίπατρον ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς Ἰουδαίας ἐπιμελητὴν τρισχιλίους αὐτῶι στρατιώτας συμπαρασκευάσαι καὶ τοὺς ἄλλους δυνάστας προτρέψαι· κοινωνῆσαι δὲ τῆς στρατείας καὶ Ἐρχανὸν τὸν ἀρχιερέα.» ταῦτα μὲν Στράβων φησίν.

15 18 (15) — — XV 8: (Sossius und Herodes nehmen Jerusalem a. 37 ein; Antigonos wird dabei gefangen) Ἀντώνιος δὲ λαβὼν αἰχμάλωτον τὸν Ἀντίγονον δέσμιον ἔγνω μέχρι Θριάμβου φυλάττειν. ἐπειδὴ δ' ἤκουσεν νεωτερίζειν τὸ ἔθνος καὶ τοῦ πρὸς Ἡρώδην μίσους εὖνον Ἀντιγόνῳ διαμένον, ἔγνω τοῦτον ἐν Ἀντιοχείαι πελεκίσαι· σχεδὸν γὰρ
 20 οὐδ' ἄλλως ἤρεμειν ἠδύναντο οἱ Ἰουδαῖοι. (9) μαρτυρεῖ δέ μου τῶι λόγῳ Στράβων ὁ Καππάδοξ λέγων οὕτως· «Ἀντώνιος δὲ Ἀντίγονον τὸν Ἰουδαῖον ἀχθέντα εἰς Ἀντιόχειαν πελεκίζει. καὶ ἔδοξε μὲν οὗτος πρῶτος Ῥωμαίων βασιλέα πελεκίσαι, οὐκ οἰηθεὶς ἕτερον τρόπον μεταθεῖναι ἂν τὰς γνώμας τῶν
 25 Ἰουδαίων, ὥστε δέξασθαι τὸν ἀντ' ἐκείνου καθεσταμένον Ἡρώδην. οὐδὲ γὰρ βασανιζόμενοι βασιλέα ἀναγορεύειν αὐτὸν ὑπέμειναν· οὕτως μέγα τι ἐφρόνουσιν περὶ τοῦ πρώτου βασιλέως. (10) τὴν οὖν ἀτιμίαν ἐνόμισε μειώ-
 30 σειν * * τῆς πρὸς αὐτὸν μνήμης, μειώσκειν δὲ καὶ τὸ πρὸς Ἡρώδην μῖσος.» ταῦτα μὲν ὁ Στράβων.

19 (14) PLUT. Caes. 63: ἀλλ' ἔοικεν οὐχ οὕτως ἀπροσδόκητον ὡς α. 44 ἀφύλακτον εἶναι τὸ πεπρωμένον, ἐπεὶ καὶ σημεῖα θαυμαστὰ καὶ φράσματα φανῆναι λέγουσι (vor Caesars ermordung). σέλα μὲν οὖν οὐράνια καὶ κύτπους νύκτωρ πολλαχοῦ διαφερομένους καὶ καταιίροντας εἰς ἀγορὰν
 35 ἐρήμους ὄρνιθας οὐκ ἄξιον ἴσως ἐπὶ πάθει τηλικούτῳ μνημονεῖσαι· Στράβων δὲ ὁ φιλόσοφος ἱστορεῖ πολλοὺς μὲν ἀνθρώπους διαπύρους ἐπιφερομένους φανῆναι, στρατιώτου δὲ ἀνδρὸς οἰκίτην ἐκ τῆς χειρὸς

3 (u. v. 13) στρατείας Dindorf στρατιᾶς Jos
 Jos 29 * * Niese

20 οὐδ' ἄλλως Niese οὐδαμῶς

ἐκβαλεῖν πολλὴν φλόγα καὶ δοκεῖν καίεσθαι τοῖς ὄρωσιν, ὥς δὲ ἐπαύσατο, μὴδὲν ἔχειν κακὸν τὸν ἄνθρωπον. αὐτῷ δὲ Καίσαρι θύοντι τὴν καρδίαν ἀφανῇ γενέσθαι τοῦ ἱερείου, καὶ δεινὸν εἶναι τὸ τέρας· οὐ γὰρ ἂν φύσει γε συστήναι ζῶιον ἀκάρδιον.

92. C. SULPICIUS GALBA.

T

1 SUTON. Galba 3: *avus* (des kaisers Galba) *clavior studiis quam dignitate* — *non enim egressus praeturae gradum* — *multiplicem nec incuriosam historiam edidit.*

10 2 JS. DELPHI Inv. 3271+1738 (ca. 19—14 a. Chr.): [ἀρχοντος Ἀντιφίλο]υ τοῦ Γοργίλου, μηνὸς Βυ[σίου, βουλευόντων] [Ἀρι]στοκλέα τοῦ Φιλονίκου Δ[ά]μωνος τοῦ Πο[λε]μάρχου, ἔδοξε τῇ πόλει τῶν Δ[ελ]φῶν· ἐπεὶ Γ[ά]λιος Σουλπίκιος Γάλβα, υἱὸς [Γαίου (?), ἀνὴρ | καλὸς καὶ ἀγαθός, ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς τῆς τῶν Ἑλλήνων πολι-
15 τείας (?)] τῆς τε Ῥωμαίων ἤγεν [τὰς ἱστορίας μετὰ πάσης ἐπιμε]λείας, εὖσεβῶς
15 μὲν διακείμενος ποτὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Πόδιον, [εὐνοικῶς δὲ καὶ ποτὶ τὰν πόλιν | ἀμῶν, περὶ το * *

3 PLIN. NH I 36: *continentur naturae lapidum . . . ex auctoribus M. Varrone, C. Galba, Cincio . . .*

F

20 1 (—) PLUT. Rom. 17: ἑάλω δὲ καὶ Ταρνήσιος προδοσίας ὑπὸ Ῥομήλου διοχθεῖς, ὥς Ἰόβας (III) φησὶ Γάλβαν Σουλπίκιον ἱστορεῖν.

2 (—) OROS. V 23, 6: *Pompeius contracto apud Palantium exercitu Lauro-* a. 76
nem civitatem, quam tunc Sertorius oppugnabat, frustra conatus defendere victus aufugit. . . . (9) *fuisse tunc Pompeio triginta milia peditum, mille equites Galba*
25 *scribit, Sertorium autem sexaginta milia peditum, octo milia equitum habuisse commemorat.*

93. KEPHALION.

T

1 SUID. s. Κεφαλίων [ἢ Κεφάλων Γεργίθιος]· ῥήτωρ καὶ ἱστορικός,
30 γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ (117—138). ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν
δυναστῶν καὶ ἐβίωσεν ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας ἐν βιβλίῳ 9,
ἅτινα ἐπιγράφει Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ· Μελέτας τε ῥητορικάς· καὶ
ἄλλα τινά.

10—16 Pomtow Klio XVII 178 13—15 πρώτης — διακείμενος Croenert
16: v. 10ff. dürftige reste; v. 14 τῶν ἐν[εργησανόντων? v. 15 ὡς] πάτριον Δελφ[οῖς]
v. 16 ὑπὸ τῆς συνκ[λήτου v. 17 τῆς αὐτοῦ συντ[άξεως (Croenert)] 18 C. Galba
Brunn C. Calba, Caecilii Galba, C. Caelius Galba hss 25 octo: VIII P
VIIII R 29 [ἢ — Γεργίθιος] s. 45 T 11 31 ἐβίω E*V 32 ἐπιγράφει A
—ουσι rell 33 ἄλλα πολλὰ Eudok

2 PHOT. Bibl. 68: ἀνεγνώσθη Κεφαλίωνος Σύντομον Ἱστορικόν.
 (2) ἄρχεται ἀπὸ τῆς βασιλείας Νίνου καὶ Σεμιράμεως καὶ κάτεισι μέχρι
 τῶν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου χρόνων (336—323). συμπεραίνεται δὲ αὐτοῦ
 ἡ ἱστορία ἐν λόγοις $\bar{\Theta}$ κατ' ἐπωνυμίαν τῶν $\bar{\Theta}$ Μουσῶν, Κλειοῦς Θαλείας
 5 Πολυμνίας Μελπομένης Τερψιχόρης Εὐτέρπης Καλλιόπης Ἑρατοῦς Οὐρανίης,
 ἐν $\bar{\eta}$ καὶ τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα διέξεισιν. (3) ἔστι δὲ τὴν
 φράσιν ἰωνίζων καὶ τοῦ προσήκοντος πλέον τῇ συντομίᾳ ἀποχρώμενος,
 οὐδ' ἄλλο οὐδὲν ἄξιον θαυμάσαι καὶ ζηλῶσαι ἐνδεικνύμενος πλὴν τῆς κατὰ
 τὴν ἱστορίαν μαθήσεως. (4) οὗτος τὸ μὲν γένος αὐτοῦ καὶ πατρίδα, ὡς
 10 αὐτὸς ἐκείνός φησιν, ὥσπερ Ὅμηρος ἀποσιωπᾷ, ὅτι δὲ διατρίβων ἐν Σικελίᾳ
 φρυγῆς ἕνεκα τὴν ἱστορίαν συντάξεν, ἀποφαίνεται· τὸ μὲν ἀναγκαῖον πατρίδα
 εἰπεῖν καὶ γένος παρεῖς, τὸ δὲ καὶ μικροψυχίαν ἐμφαίνειν ἐν μνήμῃ πεποιη-
 κώς. (5) καὶ τὸ ἐκ τόσων δὲ καὶ τόσων συνειλέχθαι αὐτῷ τὴν ἱστορίαν
 σεμνύνεσθαι οὐ πᾶν ψυχῆς τὸ μικρολόγον τε καὶ τὴν παιδαριώδη φιλοτιμίαν
 15 ἀποσειομένης ἀποδείξει. φησὶ δ' ὅμως τὸν πρῶτον αὐτῷ τῆς ἱστορίας
 συνειλέχθαι ἐκ λόγων μὲν $\bar{\phi}\sigma$, ὧν πατέρας $\bar{\lambda}$ καὶ $\bar{\alpha}$ ἀπομνημονεύει· τὸν δὲ
 δεύτερον ἐκ βιβλίων $\bar{\sigma}\eta$, συγγραφέων δὲ $\bar{\kappa}\epsilon$ · καὶ τὸν τρίτον δὲ ἐκ βιβλίων
 μὲν $\bar{\chi}$, συγγραφέων δὲ $\bar{\kappa}\varsigma$ · τὸν μέντοι τέταρτον ἐκ βιβλίων μὲν $\bar{\omega}\nu$, συγγραφέων
 δὲ $\bar{\lambda}\varsigma$ · καὶ τὸν πέμπτον δὲ ἐκ βιβλίων μὲν $\bar{\sigma}$, συγγραφέων δὲ $\bar{\kappa}\delta$ · τὸν δὲ
 20 ἕκτον ἐκ βιβλίων μὲν *, συγγραφέων δὲ *· τὸν δὲ ἕβδομον ἐκ βιβλίων
 μὲν *, συγγραφέων δὲ *· τὸν δὲ ὄγδοον ἐκ βιβλίων μὲν *, συγγραφέων
 δὲ *· καὶ τὸν ἑνατον δὲ ἐκ βιβλίων μὲν *, συγγραφέων δὲ τριάκοντα, ἐν
 οἷς καὶ ἡ Κεφαλίωνος ἱστορία.

3 a) TZETZ. Lykophr. 177 p. 88, 2 Sch: καὶ ἀλληγορεῖν ἐπιστά-
 25 μεθα καὶ ὑπὲρ Κορνοῦτόν τε καὶ Παλαίφατον καὶ Δομνῖνον καὶ Κεφαλίωνα
 καὶ Ἡράκλειτον καὶ τοὺς ἄλλους, ὅπόσοι ἢ ἐτέρωθεν ἀρυσάμενοι ἢ ἀφ'
 ἑαυτῶν γράφοντες ἠλληγόρησαν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἢ ἀσύφορα ἢ παντελῶς
 ὀλίγα ἠλληγορήκεισαν ὡς καὶ Φικούλης ὁ Κορίνθιος. b) — Exeg. i.
 Pliad. p. 4: Κεφαλίων δὲ καὶ Παλαίφατος καὶ Δομνῖνος καὶ ἕτεροι περὶ
 30 τῶν ἡρώων καὶ τεραστίων ῥητορικῶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ οὐ φυσικῶς
 ἢ μαθηματικῶς ἠλληγόρησαν.

4 EUSEB. Chron. Arm. p. 125 Karst: nachdem zusammenge-
 tragen ist das sämtliche erörterte aus Kephalions neun Musischen
 Büchern (s. F 1).

5 PHOT. Bibl. 161 p. 104 b 13: ὁ δέκατος (von Sopatros' Eklogen)
 δὲ συνθηγοῖσθαι ἔκ τε τῆς Κεφαλίωνος Ἑρατοῦς, διαλαμβανούσης τὰ κατὰ
 Ἀλέξανδρον.

1—23 lesungen der Marceiani AM verdanke ich Martini.

1 κεφαλίωνος AM

5 τερψιχόρης A

8 οὐδ' ἄλλο — ἐνδεικνύμενος om M

15 ἀποσειομένης A¹(?)19 $\bar{\lambda}\varsigma$ AM

μὲν om A

 $\bar{\kappa}\delta$ A¹M κα (?) A²

F

ΜΟΥΣΑΙ

1 (III 625, 1–2) EUSEB. Chron.
 Arm. p. 28, 25–30, 26 Karst:
 5 dieses Diodoros im zweiten buche
 der 'Historischen Bibliothek'. außerdem tut der Assyrerherrschaft auch
 Kephalion erwähnung und berichtet
 folgendermaßen:
 10 Kephalion des Geschichtsschreibers <Bericht> vom Königtum der Assyrer: «ich beginne
 zu schreiben worüber auch
 andere erwähnung getan haben;
 15 und zwar zunächst Ellanikos der Lesbier (4 F 177)
 und Ktesies der Knidier (III),
 sodann Erodotos der Alikarnier.
 zuerst herrschten über
 20 die Asiaten die Assyrer, von
 welchen war Ninos der Belide,
 unter dessen regierung viele
 dinge und gewaltige großtaten
 vollbracht wurden.» im
 25 anschlusse hieran berichtet er
 sodann auch die generationen der Šamiram;
 und von Zaravyšt dem Magier,
 von seinem des Baktrekönigs
 kriege und seiner besiegung durch
 30 Šamiram; und die jahre des königtums
 des Ninos, 52 jahre, und von
 dessen ende. nach welchem das
 königtum von Šamiram übernommen
 ward. «die umgab Babelon
 35 mit mauer von jener art und

b) SYNKELL. p. 315, 6–317, 20
 Bonn: ὅτι δὲ ἀσυμφώνως οἱ τῶν
 Ἑλλήνων ἱστορικοὶ γεγράφασι περὶ
 τῶν χρόνων καὶ τῶν βασιλέων τούτων
 παρέστω Κεφαλίων ἐπίσημος εἷς,
 οὐχ ὁ τυχών, οὕτω φάσκων· «ἄρχομαι
 γράφειν ἀφ' ὧν ἄλλοι τε
 ἐμνημόνευσαν καὶ τὰ πρῶτα
 Ἑλλάνικός τε ὁ Λέσβιος καὶ
 Κτησίης ὁ Κνίδιος, ἔπειτα
 Ἡρόδοτος ὁ Αἰλικαρνασεύς.
 τὸ παλαιὸν τῆς Ἀσίας ἐβασίλευσαν
 Ἀσσύριοι, τῶν δὲ ὁ Βήλου Νίνος.» εἰτ' ἐπάγει γένεσιν
 Σεμιράμωσ καὶ * * Ζωροάστρου
 μάγον ἔτη τε νβ τῆς Νίνου βασιλείας.
 «μεθ' ὃν Βαβυλῶνα» φησὶν
 «ἡ Σεμίραμις ἐτείχισε τρόπον
 ὥς πολλοῖσι λέλεκται, Κτησίαι,
 † Ζήνωνι, Ἡροδότῳ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦς. στρα-
 τείην τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν
 καὶ ἤτταν καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνεῖλεν
 υἱοὺς καὶ ὑπὸ Νίνου τῶν παιδῶν
 ἐνὸς ἀνηιρέθη τοῦ διαδε-
 ξαμένου τὴν ἀρχήν.»

2 Μούσαι: T 1; 4. Σύντομον Ἱστορικόν T 2 12² τηότης B 15² τῶν
 Scaliger τὸν S 17² * * Jac 17–18² Ζωροάστρου μάγον Scaliger ζωροαστρο-
 βάτου S 18² ἔτη τε: ἔται Scaliger 19² ὃν Scaliger ὃν S 19–20² ὃν Σεμ.
 v. Gutschmid 21² ὥς: ὅς v. Gutschmid 22² Δίνων C Mueller 23–24² στρα-
 τεῖν B 24² αὐτῆς Scaliger αὐτοὺς S 27² 1. Νινόν s. p. 439, 12.

gestalt, wie von vielen ja gesagt worden ist, von Ktesies und †Zenon (III) und Erodot und andern, die nach diesen.»

- 5 darauf erzählt er ferner den feldzug der Šamiram gegen das Inderland und ihre besiegung und flucht; und wie sie selbst ihre söhne niedermetzelte; und selber von Ninus
10 ihrem sohne getötet wurde, nachdem sie regiert hatte 42 jahre. nach welcher Ninuas die herrschaft übernahm; von welchem Kephalion berichtet, dass er keine der erwähnung
15 würdige tat verrichtete.

- Und sodann führt er einen nach dem anderen auch die weitem übrigen auf; dass sie bis zu einer periode von 1000 jahren geherrscht
20 haben, sohn vom vater die herrschaft übernehmend; und zwar habe kein einziger von ihnen sie weniger als 20 jahre innegehabt. denn ihre unkriegerischen, strapazen-
25 scheuen und weibischen sitten bewahrten sie in gesichertem gewahrsam. «denn daheim saßen sie, und eine beschäftigung hatten sie nicht; und niemand
30 bekam sie zu gesichte außer ihren kebsen und weibischen männern. wenn indessen es jemanden gelüsten sollte, bekanntschaft mit diesen königen zu machen, so zählt
35 Ktesies dieselben im einzel-

καὶ μεθ' ἑτέρα· «καὶ τῶν λοιπῶν εἰς ἅ ἐτῶν ἀριθμὸν ἦρχον, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενος τὴν ἀρχήν, καὶ ἔχων ἥττον αὐτῶν οὐδὲ εἰς ἐτελεύτησεν ἐτῶν κ. τὸ γὰρ ἀπόλεμόν τε καὶ ἀφιλοκίνδυνον καὶ γυναικῶδες αὐτοῖς ἦν ἀσφαλές. ἔνδον γὰρ ἔμεινον οὐδέ τι αὐτοῖς ἔργον ἐπρήσσετο, οὐδὲ ἑώρα τις αὐτοὺς πλὴν αἵ τε παλλακίδες καὶ τῶν ἀνδρῶν οἱ γυναικῶδεις. τοὺς δὲ βασιλεῖς τούσδε εἴ τις εἰδῆσαι βούλεται, Κτησίης ἐστὶν ὁ λέγων ὀνόματα αὐτῶν κ, οἶμαι, καὶ γ. ἐμοὶ δὲ ἡ γραφὴ τί τερπνὸν ἢ τί χάριεν ἡμελλεν ἔξειν, ὀνομακλήδην ἄνευ πράξεων

31 I. Dinon C Mueller 91 I. Ninuas 162 μεθ' ἑτέρα A μεθέται B μεθεται
καὶ τ. λ. v. Gutschmid; s. Schwartz Königsf. 20, 2. 262 ἔργον: ἦν ἔργον δ S (?)
ὦν ἔργον Scaliger ἐν ἔργον Mai ἐνεργον C Mueller

nen mit namen auf, wie mir dünkt, 23 könige. mir jedoch, welche lust oder vergnügen könnte es mir bereiten, die namen barbarischer idiome zu nennen, (die) jeglicher männlicher tugend und tapferkeit lediger, die von tyrannen, feigen, verweichlichten, verwilderten.»

weiter in fortsetzung hieran sagt er: «als sie etwa um 640 jahre waren, regierte Belimos über die Assyrer; und es kam 15 Perseus Danaes in das land derselben an, 100 schiffe mit sich führend; und es wandte sich Perseus zur flucht vor Dionysos dem sohn der Semele.» sodann hinweggehend über des Perseus durch Dionysos niederlage fährt er in weiterm anschluß hieran fort: «in dem letzten geschlechte, unter des Paninos 25 herrschaft über Assyrien, segelte der Argonauten kriegsflottengeschwader zum flusse Phasin und zum kolchischen Mente; und Herakles irrte 30 ab vom schiffe wegen seiner leidenschaft und aus sehn sucht nach Hylas und gelangte, wie man sagt, irrfahrend irgend nach Gamir 35 (= Kappadokien) hin.» und wiederum sagt er: «1000 jahre

βαρβάρους φωνέοντι τυραννους δειλοὺς καὶ μαλακοὺς;»

πρὸς οἷς ἐπάγει τὰ περὶ τῶν ἐτῶν αὐτῶν. «ἐτέων δὲ ὄντων ἀπὸ Νίνου τεσσαράκοντά πον καὶ ἡ Βέλιμος ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων. καὶ ἀφικνεῖται Περσεὺς ὁ Δανάης εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, ναὺς ἄγων ρ. ἔφευγε δὲ Περσεὺς Διόνυσον τὸν Σεμέλης υἱέα.» καὶ μετέπειτα· «ὑστέρηι δὲ γενεῇ κατὰ Πανύαν ἄρχοντα ὁ τῶν Ἀργοναυτῶν στόλος ἐπλευσεν ἐπὶ τε Φᾶσιν καὶ Μηδείην τὴν Κολχίδα, καὶ Ἡρακλέα πλανηθέντα ἀπὸ τῆς νεὼς διὰ τὸν ἔρωτα τὸν Ὑλα λέγουσιν περὶ τοὺς Καππαδόκας ἀληθῆναι.» καὶ αὖθις· «αὐτῶν δὲ ἐτῶν ἀπὸ Σεμιράμεως εἰς Μητράϊον βασιλέα ἂν ἀριθμοῖτο περιτελλομένων, Μήδεια Κολχίς ἀνεχώρησεν Αἰγέως, ἧς υἱὸς Μῆδος, ἐξ οὗ Μῆδοι, καὶ ἡ χώρα ἐκλήθη Μήδεια.» εἰτά φησι· Μητράϊου δὲ τὴν ἀρ-

1² βαρβάρους Dindorf βαρβάρων S βαρβάρων v. Gutschmid 11²—12² [τὰ αὐτῶν] Aucher 12² ἐτέων edd ἐτέον B ἐτέρων A 20²—21² γενεῇ, (ῆ) v. Gutschmid 23² ἐπὶ τε edd ἐπεὶ τε S 31²—32² ἂν ἀριθμοῖτο περιτελλομένων v. Gutschmid ἂν ἀριθμοῖ τὸ π—ον S

von Šamiram bis zu könig
 Mitreos: wenn jemand zählt,
 wird er die beiderseitige über-
 einstimmung finden. Media
 5 aber, ein kolchisches weib,
 eine zauberin, ging weg vom
 könig Eties; deren sohn Me-
 dos war, woher die Meder,
 d. h. die Marer, und ihr land
 10 ward geheißen Media, d. i.
 Marastan. und als nach-
 folger übernahm so berichtet er
 die herrschaft des Mitreos
 Teutamos; auch dieser lebte
 15 gemäß sitte und brauch der
 Assyrer; und auch durch ihn
 geschah keine neue tat.

Agamemnon und Meneleos,
 die Mykenaeer, zogen zu feld-
 20 mit den Argivern gegen die
 stadt Ilion unter der feld-
 herrschaft des Priamos des
 Phrygers. * * 'die heere der
 Griechen' sagt er, 'sind heran-
 25 gerückt gegen mich in dein
 land, und wir haben uns im
 kampf entgegengeworfen; bald
 siegen wir, bald werden wir
 besiegt. nun aber, siehe,
 30 ist auch mein sohn Ektor ge-
 storben, und von den übrigen
 söhnen viele und tapfere.
 schicke also uns truppen, die
 uns zu hilfe kommen werden,
 35 und einen heerführer, einen
 tapferen'.» hierauf berichtet er
 im einzelnen, wie Teutamos ihm
 ersatztruppen zur hilfe sendet und

χὴν διαδέχεται Ταύτανος,
 ζῶν καὶ αὐτὸς κατὰ ἔθνη τὰ
 Ἀσσυρίων καὶ νόμους. καὶ
 ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐγένετο οὐδὲ
 ἐπὶ τούτου καινὸν ἔργον.

Ἀγαμέμνων δὲ καὶ Μενέ-
 λαος οἱ Μυκηναῖοι ἐστρα-
 τεύσαντο σὺν Ἀργείοισι καὶ
 τοῖσι ἄλλοισιν Ἀχαιοῖς εἰς
 Ἴλιον πόλιν τῆς Πριάμου
 τοῦ Φρυγὸς στρατηγίης.»

ἕως τούτων ἀρκεῖν ἡγησάμεθα
 τὴν ἐκ τῶν Κεφαλίωνος γραφῶν
 πρὸς τὸν Διόδωρον διαφωνίαν
 παραθεῖσθαι τοῖς ἀκριβῶς ἐπιστῆσαι
 βουλομένοις.

als anführer des heeres den Memnon
sohn des Tithonos, welchen durch
einen ihm gelegten hinterhalt die
Thettaler töteten. sodann sagt er
im einzelnen: «könig der As-
syrier wird Sardanapalos im
jahre † 1013.» und schließlich
besiegelt er dessen untergang. «und
nach dem tode des Sarda-
napalos ließ Variakes der
Meder, als er die herrschaft
der Assyrer gestürzt hatte,
auf die Meder die herrschaft
übergehen.» dieses sämtliche Ke-
phalion.

2 (3) SYNKELL. p. 172, 17 Bonn: ταύτην (sc. τὴν τῶν Ἀράβων βασιλείαν) Ἀσου-
ρίων μα διεδέξαντο βασιλεῖς, οἱ καὶ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ γαῖς καθολικοῦ ἔτους κόσμου
ἔληξαν εἰς τὸ ὄχοι ἔτος τοῦ κόσμου, διαρκέσαντες ἔτη ὅλα ἀνξ ἀπὸ τοῦ πρώτου
αὐτῶν Βήλου ἕως τοῦ μα Μακροκολέρου τοῦ καὶ Σαρδαναπάλλον, ὡς συμφωνοῦσι
20 πολλοὶ τῶν ἐπισήμων ἱστορικῶν, Πολύβιος καὶ Διόδωρος, Κεφαλίων τε καὶ Κάστωρ
(250 F 1) καὶ Θάλλος (256 F 5) καὶ ἑτεροί.

3 (4) MALALAS p. 40, 1 Bonn: κτίζει δὲ (sc. Κάδμος) καὶ πόλιν ἐν τῇ
Βοιωτίᾳ μεγάλην, ἣν τινα ἐκάλεσεν εἰς ἴδιον ὄνομα Καδμείαν· καὶ βασιλεύει ὁ αὐτὸς
Κάδμος ἐκεῖ. ἀνεκαλέσατο δὲ ἐκ τῆς ἐξορίας τὸν Τειρεσίαν, Βοιώτιον ὄντα φιλόσοφον.
25 τὸν θηρολόγην, ὄντα πλούσιον καὶ χρήμασι καὶ ἀξίαι καὶ σοφίαι. ὅστις παρεισήγαγε
δόγμα τοῖς Ἕλλησι τὸ αὐτομάτως φέρεσθαι τὰ πάντα καὶ ἀπρονοήτον εἶναι τὸν
κόσμον· καὶ οἱ ἱερεῖς συνεσκευάσαντο αὐτόν, καὶ ἐξωρίσθη εἰς τὸ ἱερὸν Ἀστυναίου
Ἀπόλλωνος, ὡς γυναικώδεις ἔχων φρένας, καὶ πολυπραγμονοῦντα πῶς μετνέμνη
γυνὴ μετὰ ἀνδρός συλλαμβάνει, καὶ ἡ φύσις τοῦ αἵματος μερίζεται εἰς ὅστέα καὶ
30 σάρκα καὶ φλέβας καὶ νεῦρα καὶ αἷμα, καὶ ζωογονεῖται βρέφος καὶ τίκεται. ἅτινα
ὁ σοφώτατος Κεφαλίων συνεγράφατο. ὁ γὰρ σοφώτατος Σοφοκλῆς (F 1025 N²) δράμα
ἐξέθετο καὶ ποιητικῶς εἶπεν ὅτι τὴν Παλλάδα εἶδε λοιομένην καὶ γυνὴ ἐγένετο. 'ὁ
Τειρεσίας', φησί, 'τὴν σοφίαν τοῦ δημογροῦ ἐζήτησε γνῶναι καὶ οὐκ ἐδυνήθη'.

4 (5) — p. 44, 14: (Pentheus und Dionysos p. 42, 12—44, 12) οἱ οὖν συγλη-
35 τικοὶ καὶ πολῖται τῆς Καδμείας πόλεως οὐκ ἐδέξαντο τὸν αὐτὸν Διόνυσον διοικῆσαι
τὴν βασιλείαν αὐτῶν... καὶ προετρέψαντο παρακαλέσαντες τὸν Ἀνκοῦργον, ἀνδρα
σοφόν, εἰπόντες αὐτῷ τὰ συμβάντα. καὶ ὥπλισατο κατ' αὐτοῦ καὶ ἐκβάλλει αὐτόν
ἐκ τῆς Καδμείας πόλεως καὶ τῆς Βοιωτίας. καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ Διόνυσος, ὅτι ὥπλισατο
κατ' αὐτοῦ, ἔφυγε τὸν Ἀνκοῦργον· καὶ εἰς Δέλφους ἀπελθὼν ἐκεῖ τελεντᾷ. καὶ
40 ἐτέθη τὸ λείψανον τοῦ αὐτοῦ Διονύσου ἐκεῖ ἐν σορῶι· καὶ τὰ ὅπλα δὲ αὐτοῦ αὐτὸς
ἐκεῖ εἰς τὸ ἱερὸν ἐκρέμασε, καθὼς Δείναρχος ὁ σοφώτατος (III) συνεγράφατο περὶ
τοῦ αὐτοῦ Διονύσου. ὥσαυτὼς δὲ καὶ ὁ σοφώτατος Φιλόχορος (III) τὰ αὐτὰ

συνέγραψατο, ἐν ᾗ ἐκθῆσει εἶπε περὶ τοῦ αὐτοῦ Διονύσου· ἔστιν ἰδεῖν τὴν ταφήν αὐτοῦ ἐν Δελφοῖς παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν χρυσοῦν. βάθρον δέ τι εἶναι ὑπονοεῖται ἢ σορός, ἐν ᾗ γράφεται· ἐνθάδε κείται θανὸν Διόνυσος ἐκ Σεμέλης. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σφώτατος Κεφαλίων τὰ αὐτὰ ἐν τῷ ἰδίῳ συγγράμματι ἐξέθετο.

- 5 5 (6) — p. 45, 11: μετὰ οὖν τὴν τελευτὴν τοῦ Κάδμου βασιλέως τῆς Βοιωτίας ἐβασίλευσεν ὁ Νυκτεὺς. οὗτος ἔχει θυγατέρα, ἱέρειαν τοῦ ναοῦ Ἥλιου, ὀνόματι Ἀντιόπην· ἣτις ἐδιδάχθη τὴν ἡλικιὴν εὐχὴν ἥτοι μυσταγωγίαν τῶν Διονυσιακῶν βακχευμάτων, καεῖθεν ἐλέγτο βάκχη. ὁ δὲ αὐτῆς πατήρ, ὁ Νυκτεὺς, εἶχεν ἀδελφὸν ὀνόματι Λύκον, βασιλέα τοῦ Ἀργούς· ὅστις Λύκος βασιλεὺς εἶχε συγκλητικὸν ὀνόματι
- 10 Θεόβοον, υἱὸν γενόμενον Βρόντονός τινος, ἐξαδέλφου τῆς Δίρκης, ἐκ τοῦ γένους τοῦ Πίκου Διὸς καταγομένου. ὁ αὐτὸς δὲ Θεόβοος .. κατὰ τάγμα ἐλθὼν ἐκ τοῦ Ἀργούς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἥλιου παρακοιμηθῆναι καὶ ἑωρακῶς τὴν ἱέρειαν Ἀντιόπην, εὐπρεπεστάτην οὖσαν καὶ εὐμήκη, ἐβλήθη εἰς ἔρωτα αὐτῆς. καὶ παραμείνας ἐν τῷ ἱερῷ προφάσει τοῦ τάγματος τῆς εὐχῆς, ὡς συγγενῆς αὐτῆς, ὑπονοθεύσας ἐφθειρεν
- 15 αὐτὴν καὶ ἔγκυν ἐποίησε, καὶ φοβηθεὶς τὸν Νυκτεῖα ... ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν. μαθὼν δὲ ὁ Νυκτεὺς βασιλεὺς ... ὅτι ἐφθάρη, ἔλαβεν αὐτὴν ἐκ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐξετάσας αὐτὴν ἔμαθε παρ' αὐτῆς τὸν φθορεῖα Θεόβοον, ὅτι ἐκ τῶν συγκλητικῶν ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Λύκου καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς γένους. ἀγνοῶν δὲ ὁ Νυκτεὺς, ὁ πατήρ αὐτῆς, ὅτι ἔγκνός ἐστιν, ἔπεμψεν αὐτὴν εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ
- 20 ἀδελφόν, τὸν Λύκον, βασιλέα τοῦ Ἀργούς, ἵνα ἐξετάσῃ καὶ αὐτὸς τὸ πρᾶγμα τῆς φθορᾶς αὐτῆς, καὶ εἰ ἀληθὲς ἐστίν, ὅτι ἐκ τοῦ Ἀργούς ἐστὶν ὁ αὐτῆς φθορεὺς, καὶ αὐτὴν τιμωρήσεται, ὡς φθαρθεῖσαν ἱέρειαν οὖσαν, καὶ ἐκεῖνον δὲ ἀμύνηται, ὡς τοιοῦτόν τι τολμήσαντα κατὰ ἱερατικοῦ σώματος. ὁ δὲ βασιλεὺς Λύκος εἰσαγαγὼν τὴν αὐτὴν Ἀντιόπην εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἑωρακῶς αὐτῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ μαθὼν ὅτι
- 25 ἔγκνός ἐστιν, ἠλέησεν αὐτὴν, λέγων ὅτι δεῖ περιμεῖναι, ἄχρὺς οὐ τέκῃ, καὶ τότε τιμωροῦσθαι αὐτὴν ὡς ἱερατικὸν ὑβρίσασαν σχῆμα. ὁ δὲ αὐτὸς Λύκος βασιλεὺς εἶχε γυναῖκα τὴν Δίρκην· καὶ παραδοὺς αὐτῇ τὴν Ἀντιόπην εἶπεν αὐτὴν φυλάττεσθαι παρ' αὐτῇ, ἄχρὺς οὐ τέκῃ· ὁ δὲ Λύκος βασιλεὺς ἦν θεῖος τῆς Ἀντιόπης. ἡ δὲ αὐτὴ Ἀντιόπη ἐγέννησε δίδυμα, οὖστινας ἐκάλεσεν Ἀμφίονα καὶ Ζῆθον. καὶ ἐροῖ-
- 30 φησαν γεννηθέντα τὰ βρέφη κατὰ κέλευσιν τοῦ Λύκου βασιλέως ἐν τῇ κώμῃ τῇ λεγομένῃ Ρασθίαι πλησίον τοῦ Κιδαιωνίου ὄρους. οὖστινας παῖδας οἶκτον χάριν ἔλαβε παρὰ τῶν ὀπιόντων τὰ αὐτὰ βρέφη Ὀρόδιον τις γειτόνος, ἅπαις ὦν, γνοὺς ὅτι τέκνα ὑπῆρχον τῆς ἱερείας Ἀντιόπης. ἤιδει γὰρ αὐτὴν ὡς ἱέρειαν· καὶ ἀνεθρόψατο αὐτά. μετὰ δὲ χρόνον πολέμου κινηθέντος τῇ Ἀργείῳ χώρῃ, ἐξῆλθεν ὁ Λύκος
- 35 βασιλεὺς ἐπὶ τὸν πόλεμον· καὶ ἐχρόνισε πολέμων. ἡ δὲ Δίρκη, τοῦ Λύκου βασιλέως γυνή, λογισαμένη ὅτι οὐκέτι μετὰ τὸν τοκετὸν ἐτιμωρήσατο τὴν αὐτὴν Ἀντιόπην, ἀλλ' εἶσεν αὐτὴν ὡς ἐρῶν αὐτῆς καὶ λάθραι μινύμενος μετ' αὐτῆς ὡς εὐπρεπεστάτης, λαβοῦσα αὐτὴν μετὰ ὀλίγων στρατιωτῶν ὡς ἐπὶ χώραν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ Κιδαιωνίον ὄρος ἐν τῇ κώμῃ ὅπου οἱ αὐτῆς υἱεῖς ἦσαν ἀνατραφέντες. τοῦτο δὲ ἀγνοοῦσα ἡ
- 40 Δίρκη, καὶ ἐξαγαγούσα ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ταῦρον ἄγριον, καὶ πῆξασα δαῖδα ἐν τοῖς αὐτοῦ κέρασι, τὴν Ἀντιόπην ἐκέλευσε δεθῆναι, καὶ τὸν σχοῖνον εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ταύρου εἰλιγῆναι, καὶ οὕτως συρῆναι τὴν Ἀντιόπην ὑπὸ τοῦ ταύρου καὶ ἀπολέσθαι. καὶ ἀκούσαντες πάντες οἱ τοῦ αὐτοῦ κτήματος τὸν μέλλοντα γίνεσθαι τῆς Ἀντιόπης

θάνατον καὶ τοὺς αὐτῆς ὀλολυγμοὺς ἐξῆλθον ἐκ τοῦ Πασθέας χωρίου οὕτως λεγο-
 μένον· ἦσαν δὲ ἐν πλήθει πολλοὶ ἐν αὐτῷ ἀγροικοὶ ὥσαυτως δὲ καὶ οἱ δύο υἱοὶ
 τῆς Ἀντιόπης ἦσαν μετ' αὐτῶν ἅμα τῷ ἀναθρεψαμένῳ αὐτοὺς Ὀρδίῳ γεωργῶι.
 καὶ παρεκάλουν τὴν Δίρκην μὴ τοιούτῳ μῶρῳ ἀνελεῖν αὐτήν· ἡ δὲ ἐξείπεν αὐτοῖς
 5 ὅτι ἰέρεια ἦν τοῦ Ἥλιου, καὶ ἐφθάρη καὶ ἐγέννησε δύο παῖδας ἐκ πορνείας, καὶ δεῖ
 αὐτὴν τιμωρηθῆναι. καὶ ἀκούσαντες οἱ τῆς Ἀντιόπης υἱοὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων
 παρὰ τοῦ ἀναθρεψαμένου αὐτοὺς Ὀρδίου ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐστὶν ἡ μέλλουσα
 τιμωρεῖσθαι, ἡ Ἀντιόπη, συναθροίσαντες πᾶσαν τὴν ἀγροικίαν χώραν, ἅμα αὐτοῖς
 ἀπελθόντες ἐφόρυσαν τοὺς στρατιώτας καὶ λαβόντες τὴν Δίρκην ἀφείλοντο ἃ ἐφόρει
 10 βασιλικά κοσμήματα, καὶ ἔλυσαν τὴν Ἀντιόπην. καὶ λυθεῖσα τῶν δεσμῶν ἡ Ἀντιόπη
 ἐπέτρεψε τοῖς ἰδίοις αὐτῆς παισὶν Ἀμφίῳ καὶ Ζῆθῳ σπονδεῖν τὴν Δίρκην· καὶ
 λαβόντες τὴν Δίρκην ἔδησαν εἰς τὸν αὐτὸν ἄγριον ταῦρον, καὶ συρεῖσα ὑπὸ τοῦ
 ταύρου ἡ Δίρκη ἀπώλετο. ὁ δὲ ταῦρος ἐκ τῆς ἐλασίας ἐδίωκε, καὶ εὐρὺν πηγὴν
 ἵστη πιεῖν· καὶ κοπεῖσα ἡ σχοῖνος εἶασε πλησίον τῆς πηγῆς τὸ λείψανον τῆς Δίρκης·
 15 καὶ ἐκλήθη ἡ αὐτὴ πηγὴ ἐξ ἐκείνου ἕως τῆς νῦν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἡ Δίρκη. καὶ
 λοιπὸν ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων ἔλαβον τὴν ἑαυτῶν μητέρα, τὴν Ἀντιόπην, καὶ
 ἔφυγον ἐπὶ τὴν ἰδίαν χώραν αὐτῶν, τὴν Βοιωτίαν· καὶ ἐκεῖ ἀναφανέντες ἐγνώσθησαν
 τοῖς Βοιωτοῖς. ὁ δὲ αὐτῶν πάππος ὁ Νυκτεὺς, ὁ βασιλεὺς τῆς αὐτῆς Βοιωτίας
 χώρας, γεγήρακε καὶ νόσῳ βληθεὶς τελευτᾷ. καὶ λοιπὸν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ
 20 Νυκτεὺς βασιλεὺς οἱ τῆς Βοιωτίας πάντες ἤτησαν αὐτοὺς βασιλεῦσαι αὐτῶν τὸν
 Ἀμφίονα καὶ τὸν Ζῆθον, ὥς ἐκ γένους βασιλικοῦ ἐπάρχοντας τοῦ Νυκτεὺς. καὶ
 ἀνηγορεύθησαν βασιλεῖς, καὶ ἐβασίλευσαν ὁ Ἀμφίων καὶ ὁ Ζῆθος τῆς Βοιωτίας
 χώρας οἱ μουσικοί. καὶ ἐδῆεος Ἀμφίων ὁ λυρικὸς κτίζει πόλιν μεγάλην πάνυ,
 δωδεκάπυλον, τὴν πρῶν μὲν οὖσαν κώμην λεγομένην Ἐνχίλλαν, ἣν ὀνόμασαν οἱ
 25 αὐτοὶ ἀδελφοὶ πόλιν Θήβας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ αὐτῶν πατρὸς κατὰ κέλευσιν τῆς αὐτῶν
 μητρός, τῆς Ἀντιόπης. καὶ ἐβασίλευσαν ἔτη πολλὰ τῶν Θηβῶν· καὶ λοιπὸν ἐκλήθη
 ἡ αὐτὴ χώρα Θῆβαι. ὁ δὲ Λύκος βασιλεὺς, ὁ τῆς Δίρκης ἀνὴρ, ὁ θεῖος αὐτῶν
 ἐτελεύτα ἐν τῷ πολέμῳ. αἵτινα συνεγράφατο Κεφαλίων μετὰ ἀληθείας· ὁ γὰρ
 σοφώτατος Ἐδριπίδης (p. 410 ff. N²) ποιητικῶς ἐξέθετο δρᾶμα ὥς ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς
 30 σάτυρον (μεταβληθεὶς) ἐφθειρε τὴν Ἀντιόπην, κάκειθεν ἐγεννήθη ὁ Ζῆθος καὶ ὁ
 Ἀμφίων οἱ μουσικοί. κατὰ δὲ μετὰστασιν μετεμνησώσεως καταχθέντα τὸν πατέρα
 αὐτῶν Θεόβοον ἐκ τοῦ Πίκου Διὸς εἶπεν, ὅτι ὁ Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς σάτυρον, ὃ ἐστὶ
 κατὰ τὴν Βοιωτῶν γλῶσσαν εἰς ἄλλο σῶμα εὐτελέστερον, ἐφθειρε τὴν Ἀντιόπην.

6 (7) MALALAS p. 88, 11: ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς χρόνοις ἐθροῦλλετο ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ
 35 ὁ ψεύστης πόθος τῆς Φαίδρας ὁ πρὸς Ἰππόλυτον, τὸν πρόγονον αὐτῆς, υἱὸν δὲ Θησέως
 ἐκ παλλακῆς· περὶ ἧς ὁ σοφώτατος Ἐδριπίδης μετὰ ταῦτα συνεγράφατο δρᾶμα ποι-
 ητικῶς. μετὰ οὖν νβ' ἔτη τοῦ τελευτῆσαι τὴν Παισιφάνην ἐστὶ τὰ κατὰ τὴν Φαίδραν,
 καθὼς ὁ σοφώτατος Δομνίνος ὁ χρονολόγος ὑπεμνημάτισε. τῇ δὲ θείᾳ ἦν ἡ Φαίδρα
 40 τελεία, εὐστολος, μακρόψις, σώφρων. ὁ δὲ Ἰππόλυτος τῇ θείᾳ ἦν τέλειος, εὐσθενής,
 μελάγχροος, κονδόθρις, ὑπόσιμος, πλατόψις, ὀδόντας ἔχων μεγάλους, σπανὸς τὸ
 γυνεῖον, κνηγέτης, σώφρων δὲ καὶ ἡσυχος. ὁ δὲ Θησέως . . ἀκούσας τὰ θρυλού-
 μενα ἐν τῇ πόλει περὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Ἰλίας Φαίδρας, ἔλυπετο πρὸς αὐτήν·
 καὶ ἀγανακτήσας κατὰ τοῦ ἰδίου υἱοῦ Ἰππολύτου οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς· λαβὼν δὲ
 ταῦρον λευκὸν ἔδωκεν αὐτὸν θυσίαν τῷ Ποσειδῶνι, καταρώμενος τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 45 Ἰππόλυτον καὶ αἰτούμενος κακῶς αὐτὸν ἀπολέσθαι. καὶ συνέβη μετὰ μῆνας τρεῖς

1 Πασθέας Chilmeadus δέρας θέας Mal s. 443, 31 8 ἀγροικίην edd ἀγροικίην
 Mal 24 i. e. Ἐγγέλειαν Dindorf 30 μεταβληθεὶς add Kedren

ἐν τῷ ἐξελθεῖν τὸν Ἰππόλυτον εἰς θήραν ἔφιππον καὶ διῶξαι σύαγρον, τοῦ ἵππου αὐτοῦ προσκόψαντος ἐξεσελλίσθη καὶ ἔπεσε χαμαί, κατέχων τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, καὶ ἐλλιγέντος τοῦ λωροῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐσύρη ὑπὸ τοῦ ἵππου. πληγὴν δὲ λαβὼν ἐν τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ εἰσπνέχθη ὑπὸ τῶν δούλων εἰς τὴν πόλιν ἐν τῷ παλατίῳ· καὶ τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ ἐκ τῆς πληγῆς τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς τελευτᾷ· ἦν δὲ ἐτῶν 28. ὁ δὲ Θησεὺς βασιλεὺς πενθὼν αὐτὸν ἐξεῖπε τῇ Φαίδρᾳ τὴν ἑαυτοῦ λύπην, ὀνειδίζων αὐτήν, εἰρηκῶς αὐτῇ καὶ τὰ θρυλλοόμενα ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ χώρᾳ ἐνεκεν τοῦ Ἰππολύτου καὶ αὐτῆς. ἡ δὲ Φαίδρα ἀκούσασα ταῦτα ἐξωμόσατο αὐτῷ μὴ εἰδέναι τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ ἀποκεκρίμενην αὐτῷ καὶ μάτην τὴν λαιδοροίαν ταύτην τοὺς τῆς πόλεως φημίσαι ὑπονοήσαντας. ὁ δὲ Θησεὺς μὴ πεισθεὶς αὐτῇ, αἰσχυρόμενος δὲ καὶ τὴν σύγκλητον αὐτοῦ, ἐποίησεν αὐτὴν ἀπὸ θυφῶς, κελεύσας μηκέτι αὐτῷ ὁρᾶσθαι, λυπούμενος δὲ καὶ διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ· ἐγίλει γὰρ αὐτόν. ἡ δὲ Φαίδρα, ὡς πάντῃ σῶφρων, θλιβομένη δὲ καὶ διὰ τὴν ψευδῇ κατηγορίαν . . . καὶ τοῦ ἀνδρός τὸν ἀποδιωγμὸν αἰσχυρομένη, ἑαυτῇ ἀπεχρήσατο· καὶ τελευτᾷ οὕσα ἐτῶν 29, καθὼς Κεφαλίων ὁ σοφώτατος συνεγράφατο ταῦτα, λέγων ὅτι μάτην περὶ τῆς σῶφρονος Φαίδρας τὸν κατὰ Ἰππόλυτον πόθον ἐμυθολόγησαν, ποιητικῶς περὶ τῆς αὐτῆς πλασάμενοι.

7 (8) — p. 164, 2: Οἰνεὺς . . . ἔσχεν . . . θυγατέρα ὀνόματι Δημίανειραν, (ἦντινα) νεώτερός τις ὀνόματι Ἀχελώϊος, υἱὸς Ποσειδωνίου, συγκλητικοῦ τοῦ Τυδεΐδος, ἐμνηστεύσατο. ὁ δὲ Ἀχελώϊος πρὸ τοῦ γάμου ἐφθειρε τὴν Δημίανειραν λάθρᾳ, καὶ μετὰ ταῦτα λέγει τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ Οἰνεῖ· οὐκ ἄλλως λαμβάνω τὴν θυγατέρα σου, εἰ μὴ παραχωρήσεις μοι τὸ βασιλείον σου διοικεῖν. ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη αὐτῷ· καὶ λοιπὸν σὺν τῷ ἰδίῳ πατρὶ ἀντήρην ὁ Ἀχελώϊος τῷ Οἰνεῖ καὶ ἐπολέμησεν αὐτῷ. καὶ ἠναγκάσθη ὁ Οἰνεὺς προτρέφασθαι ἐκ τῆς Φθίας χώρας στρατηγὸν γενναῖον, Ἡρακλέα τὸν λεγόμενον Πολύφημον, συνταξάμενος διδόναι αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, τὴν Δημίανειραν. ὅστις κατελθὼν μετὰ τῆς ἐνόπλου αὐτοῦ στρατιᾶς, συνέβαλε πόλεμον μετὰ Ποσειδωνίου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀχελώϊου. καὶ εἰς τὴν συμβολὴν ξίφει ὁ Πολύφημος τὸν Ποσειδωνίον ἀνέειλε . . . διὰ τοῦτο δὲ ἐξέθεντο οἱ ποιηταὶ ὅτι τὸ κέρας τοῦ Ἀχελώϊου ἀπέσπασεν ὁ Ἡρακλῆς, ὅπερ ἐστὶ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ δύναμιν. καὶ ἐωρακίως τὸν ἴδιον αὐτοῦ πατέρα πεσόντα, φεύγει ἔφιππος· διὸ καὶ γράφουσιν αὐτὸν ἱπποκένταυρον, καὶ ἐν τῷ καταδιώκειν αὐτὸν τὸν Πολύφημον Ἡρακλέα στραφεὶς τοξεύει αὐτόν κατὰ τοῦ μαστοῦ· καὶ εὐθέως ὁ Ἡρακλῆς ἀντετόξευσε τὸν Ἀχελώϊον, ὥς περᾷ τὸν ποταμὸν ὀνόματι Φορβάν· καὶ φθιθὲν ὁ Ἀχελώϊος κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ ἵππου εἰς τὰ ῥεῖθρα τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀπώλετο. καὶ μετεκλήθη ἔκτοτε ὁ αὐτὸς ποταμὸς ἀπὸ τῶν τῆς Αἰτωλίας χώρας Ἀχελώϊος ἕως τῆς νῦν, καθὰ Κεφαλίων ὁ σοφὸς ἐξέθετο. ὁ δὲ Πολύφημος Ἡρακλῆς ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ μαστοῦ μεθ' ἡμέρας τινὰς τελευτᾷ.

94. IASON VON ARGOS (?)

T

40 (1) (Script. Al. M. 159) SUID. s. Ἰάσων Ἀργεῖος· ἱστορικός· νεώτερος Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνεῶς· γραμματικός. ἔγραψε Περὶ τῆς Ἑλλάδος

URZEIT (?)
— 322 a. Chr.

1 ἔφιππος διώκων Kedren 18 ἦντινα add Kedren 40—41 [γραμματικός] Daub ἱστορικός < ** Ἰάσων * > νεώτερος — γραμματικός ο. ἱστορικός — Χαιρωνεῶς < ** Ἰάσων > γραμματικός?

βιβλία δ' ἔχει δὲ ἀρχαιολογίαν Ἑλλάδος, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν, τὰ τε καὶ Ἀλέξανδρον ἕως τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ τὰ μέχρι τῆς Ἀθηναίων ἀλώσεως τῆς γενομένης ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς Κασάνδρου (322).

F

5

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α-Δ

vgl. u. Iason von Nysa (IV)

95. PHILIPPOS VON PERGAMON.

T

1 JG IV 1153 (Epidauros):

10

Ἀνθετο μὲν μ' Ἐπίδauρος Ἀριστείδαο Φίλιππον
Περγάμοθεν, θείας κοίρανον ἱστορίας,
ἀγλάισαν δ' Ἕλληνας, ἐπεὶ πολεμογράφον αὐτὸν
ἔκλαγον, ἀμερίων κόσμον ἐπερχόμενος.

F

15

1 (—) JG IV 1153: «Ἐγὼ παντοίων πάθεων καὶ ξυνε-
χέος ἀλληλοφονίης ἀνά τε τὴν Ἀσίην καὶ τὴν Εὐρώπην
καὶ τὰ Λιβύων ἔθνεα καὶ νησιωτέων πόλιος καθ' ἡμέας
γεγενημένων ὁσίῃ χειρὶ τὴν περὶ τῶν καινῶν προήξεων
ἱστορίην ἐξήνεγκα ἐς τοὺς Ἕλληνας, ὅπως καὶ δι' ἡμέων
20 μανθάνοντες, ὁκόσα δημοκοπίη καὶ κερδέων ἀ[μετρησίῃ]
καὶ στάσιες ἐμφύλιοι καὶ πιστίων καταλύσεις γεννῶσιν
κακά, παρα[τη]ρήσει παθέων ἀλλοτριῶν ἀπενθή[τους]
ποιέονται τὰς τοῦ βίου διορθωσίας.»

96. CHRYSEOS.

T

25

1 (III 656) THEOPHIL. ad. Autolyc. III 27: Χρύσεως ὁ νομεγ-
κλάτωρ, ἀπελεύθερος γενόμενος Μ. Αἰρηλίου Οὐήρου, ὃς ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης
μέχρι τελευτῆς τοῦ ἰδίου πάτρωνος αὐτοκράτορος Οὐήρου (180 p. Chr.)
σαφῶς πάντα ἀνέγραψεν, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τοὺς χρόνους.

2 τῆς om A 15—23 erg. Petridis 19 ἐξήνεγκον? Max. Fraenkel
26—27 Χρύσεως ὁ νομεγκλάτωρ Casaubonus χρύσεως ὃν ὁ μὲν κλάτωρ M

F

1 (—) THEOPHIL. ad Autolyc. III 27: Κύρου οὖν βασιλεύσαντος ἔτεσιν τριά-
κοντα ὀκτώ καὶ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Τομύριδος ἐν Μασσαγετίαι, τότε οὕσης Ὀλυμπιάδος
ἐξηκοστῆς δευτέρας (532/28), ἐκίστε ἤδη οἱ Ῥωμαῖοι ἐμεγαλύνοντο ἐκτισμένης τῆς
5 Ῥώμης ὑπὸ Ῥωμύλον, τοῦ παιδὸς Ἰστορομένου Ἀρεῶς καὶ Ἰλίας, Ὀλυμπιάδι ζ'
(752/48), τῇ προ ἰ καὶ ζ' καλανδῶν Μαίων, τοῦ ἐνιαυτοῦ τότε δεκαμήνου ἀριθμου-
μένου. τοῦ οὖν Κύρου τελευτήσαντος ... Ὀλυμπιάδι ἐξηκοστῇ καὶ δευτέρῃ, γίνεται
καιρὸς ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἔτη σκ, ὡ καὶ Ῥωμαίων ἤρξεν Ταρκύνιος Σούπερβος
τοῦτονομα ὃς ἐβασίλευσεν ἔτεσιν κε. μεθ' ὃν ἤρξαν ἐνιαύσιοι ὕπατοι, χιλίαρχοι
10 ἢ ἀγορανόμοι ἔτεσιν ννγ, ὧν τὰ ὀνόματα καταλέγειν πολὺ καὶ περισσὸν ἡγοῦμεθα.
εἰ γάρ τις βούλεται μαθεῖν, ἐκ τῶν ἀναγραφῶν εὐρήσει, ὧν ἀνέγραψεν Χρύσερος
..... ἐκράτησαν οὖν Ῥωμαίων ἐνιαύσιοι, ὡς (ἐ)φαμεν, ἔτεσιν ννγ. ἔπειτα οὕτως
ἤρξαν οἱ αὐτοκράτορες καλούμενοι·

	πρῶτος Γάιος Τούλιος, ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη γ' μῆνας δ' ἡμέρας εἷς·	
15	ἔπειτα Αὔγουστος	ἔτη νς μῆνας δ' ἡμέραν μίαν·
	Τιβέριος	ἔτη κβ·
	εἰτα Γάιος ἔτερος	ἔτη γ' μῆνας ἡ ἡμέρας ζ'·
	Κλαύδιος	ἔτη ιγ' μῆνας ἡ ἡμέρας κδ'·
	Νέρων	ἔτη ιγ' μῆνας ς' ἡμέρας κη·
20	Γάλβας	[ἔτη ρ'] μῆνας ζ' ἡμέρας ς·
	Ὀθων	μῆνας γ' ἡμέρας ε·
	Οὐιτέλλιος	μῆνας ς' ἡμέρας κβ·
	Οὐεσπασιανὸς	ἔτη θ' μῆνας ια' ἡμέρας κβ·
	Τίτος	ἔτη β' ἡμέρας κβ·
25	Δομετιανὸς	ἔτη ιε' μῆνας ε' ἡμέρας ς·
	Νερούας	ἐνιαυτὸν μῆνας δ' ἡμέρας ι·
	Τραϊανὸς	ἔτη ιθ' μῆνας ς' ἡμέρας ις·
	Ἀδριανὸς	ἔτη κ' μῆνας ι' ἡμέρας κη·
	Ἀντωνῖος	ἔτη κβ' μῆνας ζ' ἡμέρας ς·
30	Οὐήρος	ἔτη ιθ' ἡμέρας ι·

γίνεται οὖν ὁ χρόνος τῶν Καισάρων μέχρι Οὐήρου αὐτοκράτορος τελευτῆς σκε. ἀπὸ
οὖν τῆς Κύρου τελευτῆς, Ῥωμαίων δὲ ἀρχῆς Ταρκυνίου Σουπέρβου, μέχρι τελευτῆς
αὐτοκράτορος Οὐήρου ... ὁ πᾶς χρόνος συνάγεται ἔτη ψμα.

97. (C.) ASINIUS QUADRATUS.

776/5-224/5(?)
p. Chr.

T

(F 19—21).

1 SUID. s. Κοδράτος· Ῥωμαῖος ἱστορικός. ἔγραψεν Ἰάδει διαλέκτῳ
ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις ιε, ἐπιγραφὴν δὲ Χίλιετηρίδα· καὶ περιέχει
ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας υἱοῦ Καίσαρος (222—235).

2—3 τριάκοντα (Α'): 1. εἴκοσι (Κ') 3 Τομύριδος ἐν Μ. Fell μυριάδος ἐν
μессαγίαι M 6 ι καὶ α edd nonnulli 10 ννγ: 1. νξγ 18 ιγ Bueus κγ M
20 [ἔτη β] Otto ἔτος α Scaliger 26 ι: η Dodwell (Eutrop. VIII 1, 2)

2 IS. OLYMPIA V 471 no. 356 (Syll.³ 887): Ἀγαθῇ τύχῃ. ἡ Ὀλυμπικὴ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν Ἑλλείων Γ. Ἀσίνιον Κουαδράτον ἀνθύπατον, ὑπατον ἀποδεδειγμένον, τεμίσαντα τὴν Ὀλυμπίαν καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ.

3 EUAGR. HE V 24: καὶ Εὐσέβιος (101 T 1) δὲ ἀπὸ Ὀκταβιανοῦ καὶ Τραιανοῦ καὶ Μάρκου λαβὼν ἕως τῆς τελευτῆς Κάρου (283) κατήντησεν. γέγραπται δὲ περὶ τῶν χρόνων τούτων ἔνια Ἀρριανῶι (156 F 29) τε καὶ Ἀσινίῳ Κουαδράτῳι.

F

XIΛIEΘHPIΣ (ΡΩΜΑΙΚΗ ΧΙΛΙΑΣ) $\overline{A}$ — $\overline{IE}$

10 (T 1. F 20[?]-26).

B

1 (III 661, 22) STEPH. BYZ. s. Ἀνθιον· πόλις Ἰταλίας. Κουάδρατος ἐν β Ῥωμαικῆς Χιλιάδος. ὁ πολίτης Ἀνθιανός, ὡς αὐτός.

 $\overline{E}$

15 (F 4? 23?)

2 (23) KONSTANT. PORPH. De adm. imp. 23 (STEPH. BYZ. s. Ἰβηρίαι): παρὰ Κουαδράτῳι ἐν Ῥωμαικῆς Χιλιάδος εἴστιν Ἰβήροισιν οὕτως· «καὶ τοι Αἰγυψί θ' ἄμα καὶ Ἰβήροισι πολεμέοντες.»

 $\overline{IB}$

20 3 (24) STEPH. BYZ. s. Θαψιπόλις· πλησίον Καρχηδόνος. τὸ ἐθνικὸν Θαψιπολίτης· Κουάδρατος $\overline{IB}$ Ῥωμαικῆς <Χιλιάδος>.

 $\overline{ID}$

4 (25) STEPH. BYZ. s. Ὀξύβιοι· μοῖρα Λιγύων. Κουάδρατος $\overline{ID}$ (?) Ῥωμαικῆς Χιλιαρχίας.

ΠΑΡΘΙΚΑ

25

(T 3. F 27-30).

 $\overline{A}$

(F 28?)

5 (1) STEPH. BYZ. s. Γηλὺς· ἔθνος, οὗ μέμνηται Ἀσίνιος Κουάδρατος ἐν α Παρθικῶν. ὁξύνεται δέ.

6 (2) — s. Μαυρούσιοι καὶ Μαῦροι· ἔθνος μέγα Λιβύης, ὡς Κουάδρατος ἐν α Παρθικῶν.

20 καλχηδόνας V χαλχηδόνας P 21 ῥωμαικῶν VP <Χιλιάδος> Meineke
23 λιβύων RV $\overline{ID}$ aus $\overline{IH}$ R¹ buchzahl korrupt? 24 χιλιαρχ' R 29 ἔθνος
<Παρθίας> Meineke ἀσσίνιος R ἀσσίνιος V ἀσίνιος P 31 Μαυρούσιοι om V
[ὥς]? (Μαυρούσιοι — Λιβύης aus Strab. XVII 3, 2) 32 παρθενικῶν VP (die gleiche
korruptel in einzelnen hss oft s. bes. F 14), in allen F 7; 13; 15

$\overline{B}$

7 (3) STEPH. BYZ. s. Ζωβίδαι· ἔθνος πλησίον Καρμανίας. Κουάδρατος ἐν Παρθικῶν β.

8 (6; 8) a) — s. Ὠτηνή· (F 9) τὸ ἐθνικὸν ὁ αὐτὸς ἐν τῇ β·
 5 «περὶ δὲ Κῦρον ποταμὸν Ὀβαρηνοὶ τε καὶ Ὠτηνοὶ νέμονται, μέγα μέρος Ἀρμενίας ὄντες.» b) — s. Ὀβαρηνοί· μέρος Ἀρμενίας παρακείμενον Κύρῳ ποταμῷ, ὅστις Εὐφράτην παραλλήλως ἔχει. μένεται δ' αὐτῶν καὶ Κουάδρατος ἐν ζ Παρθικῶν· «παρὰ δὲ Κύρῳ ποταμῷ Ὀβαρηνοὶ τε καὶ Ὠτηνοὶ νέμονται, μέγα
 10 μέρος Ἀρμενίας ὄντες.»

 $\overline{\Gamma}$

9 (6) STEPH. BYZ. s. Ὠτηνή· μοῖρα Ἀρμενίας. Κουάδρατος ἐν α. 163? Παρθικῶν γ· «ὁ δὲ τῆς Ἀρμενίας βασιλεὺς Πάκορος ἐν τούτῳ περὶ Ἀρτάξата καὶ τὴν Ὠτηνὴν τῆς Ἀρμενίας διαγών.»

15 10 (4) — s. Γερμανίεια· πόλις Εὐφρατισίας. Κουάδρατος ἐν γ Παρθικῶν χωρίον αὐτὴν φησιν. ὁ πολίτης Γερμανικεύς.

11 (5) — s. Ταρσός· Τάρσα κώμη ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ, ὡς Κουάδρατος ἐν γ Παρθικῶν· «ἀπὸ δὲ Σαμοσατῶν κατὰ ῥοὴν ἰόντι ὅσον σταδίους ρν Τάρσα κώμη πολυάνθρωπος
 20 ὠικεῖτο ἄνω τοῦ ποταμοῦ σταδίους ιε.»

 $\overline{\Delta}$

12 (7) STEPH. BYZ. s. Φράσπα· Μηδίας πόλις. Κουάδρατος Παρθικῶν δ.

 $\overline{F}$

25 — STEPH. BYZ. s. Ὀβαρηνοί; s. F 8b.

 $\overline{Z}$

13 (9) STEPH. BYZ. s. Θελαμουζα· φρούριον τῆς παρ' Εὐφράτην Ἀραβίας, ὡς Κουάδρατος ἐν Παρθικῶν ζ. τὸ ἐθνικὸν Θελαμουζαῖος.

 $\overline{H}$

30 14 (10) STEPH. BYZ. s. Γάζακα· πόλις μεγίστη τῆς Μηδίας, ὡς Κουάδρατος ἐν η Παρθικῶν. Ἀρριανὸς δὲ κώμην μεγάλην αὐτὴν φησιν ἐν Παρθικῶν δ (156 F 33), καὶ ἐνικῶς τῆς Γαζάκου λέγων.

5 ὠστηνοὶ R 7 περικείμενον P εὐφράτη R 9 Ὀβαρηνοὶ τε Holste
 ὠβαρνύται R ὠβαρηνύται P ὠβαρνύται V Ὠτηνοὶ Xylander ὠγηνοὶ RVP
 14 Ἀρτάξата edd — αὐτα RVP 18 σαμοσατῶν P καταροῦν V καὶ ταροῦ R
 22 μηδείας RVP κονάδρατος P 28 παρθενικῶν RVP 30 γάζακαι V
 32 παρθενικῶν VP παρθενικῶν Salmasii codd. Palat.

15 (11) STEPH. BYZ. s. Μασχάνη· πόλις πρὸς τῶν Σικριτῶν Ἀράβων.
Κουάδρατος ἢ Παρθικῶν. τὸ ἔθνικόν Μασχανεύς.

Θ

16 (12) STEPH. BYZ. s. Σόλυμα· πόλις Ἀσσυρίων, μετὰ τὴν ἄλωσιν
τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις κτισθεῖσα, ὡς Κουάδρατος ἢ Παρθικῶν. τὸ
ἔθνικόν Σολυμηγός.

17 (13) — s. Συρβανή· νῆσος ἐν τῷ Εὐφράτῃ, ὡς Κουάδρατος ἢ
Παρθικῶν. τὸ ἔθνικόν Συρβανηγός.

18 (14) — s. Τιγρανόκερτα· πόλις, οὐδετέρως, πρὸς Ἀρμενίαν,
ἀπὸ Τιγράνου βασιλέως Ἀρμενίας. Κουάδρατος ἢ· «καὶ ὠικισε τὰ
Τιγρανόκερτα· τὸ δ' ἐστὶ τῇ Παρθυαίων φωνῇ Τιγρ-
νοὐπόλεις.»

OHNE BUCHZAHL.

19 (20) SCRIPT. HIST. AUG. V 8, 1: fuit eius fati, ut in eas pro-
vincias, per quas redit, Romam usque luem secum deferre videretur.

(2) et nata fertur pestilentia in Babylonia, ubi de templo Apollinis ex
arcula aurea, quam miles forte inciderat, spiritus pestilens evasit, atque
inde Parthos orbemque complexse. (3) et hoc non Lucii Veri vitio, sed
Cassi, a quo contra fidem Seleucia, quae ut amicos milites nostros receperat,
expugnata est. (4) quod quidem inter ceteros etiam Quadratus, belli
Parthici scriptor, incusatis Seleucenis, qui fidem primi ruperant, purgat.

20 (21) — VI 1, 1: Avidius Cassius, ut quidam volunt, ex familia
Cassiorum fuisse dicitur, per. ma<t>rem † tamen novo genitus Avidio
Severo, qui ordines duxerat et post ad summas dignitates pervenerat.
(2) cuius Quadratus in Historiis meminit, et quidem graviter, cum
illum summum virum et necessarium reipublicae adserit et apud ipsum
Marcum praevalidum. (3) nam iam eo imperante perisse fatali sorte
perhibetur.

Fragmente ohne Buchtitel.

AUS DER XIΛIETHPIΣ

21 (31) AGATHIAS Hist. I 6: οἱ δὲ Ἀλαμανοί, εἶγε χορὴ Ἀσινίωι
Κουαδράτωι ἔπεσθαι, ἀνδρὶ Ἰταλιώτῃ καὶ τὰ Γερμανικὰ ἐς

1 [πρὸς]? Meineke 2 παρθενικῶν RVP 8 Συρβανηγός Westermann
συρβαβηγός RVP 9 Τιγρανόκερτα Xylander τιγρανίκερτα RVP πόλις [πρὸς]
Ἀρμενίας, οὐδετέρως? Jac οὐδετέρως, πόλις πρὸς Ἀ. Meineke 10 ὠικισε Meineke
ὠικησε RVP 11 τιγρανίκερτα R 18 urbemque BP sed Peter 23 matrem
ed. marem BPM homine novo Mommsen tantum novo Petschenig tamen avo
vulg 24 Severo: Syro Hirschfeld s. Pros. J. R. I 187, 1168

τὸ ἀκριβὲς ἀναγεγραμμένῳ, ξύγκλυδές εἰσιν ἄνθρωποι καὶ μιγάδες· καὶ τοῦτο δύναται αὐτοῖς ἢ ἐπωνυμία.

22 (26) STEPH. BYZ. s. Γερούνιον· πόλις Ἰταλίας. Κονάδρατος a. 217/8 δὲ Γερηνίαν ταύτην καλεῖ.

5 23 (27) — s. Δάλμιον· πόλις Δαλματίας μεταξὺ Ἰλλυρίας καὶ a. 158/5 Ἰταλίας ... Ἀππιανὸς (III. 11) δὲ τὴν πόλιν Δελμίνιον καλεῖ, Κονάδρατος δὲ Δέλμινον.

24 (28) — s. Πήλιον· ... ἔστι δὲ καὶ Πήλιον Ἰλλυρίας πόλις, ἧς a. 200 μέρνεται Κονάδρατος. τὸ ἐθνικὸν Πηληνός. a. Chr.?

10 25 (29) XIPHILIN. p. 257 (DIO CASS. LXX 3 Boiss.): Κοδρᾶτος a. 161 δὲ γηραιὸν μὲν φησιν αὐτὸν (sc. Antoninus Pius) τελευτῆσαι, τὴν δὲ p. Chr. τελευτὴν ἡδίστην αὐτῷ κατ' ἴσον ὕπνῳ τῷ μαλακωτάτῳ γενέσθαι.

26 (30) ZOSIMOS V 27, 1: ἐν δὲ τῇ Ῥαβέννῃ — μητρόπολις δὲ a. 161/80 Φλαμινίας, πόλις ἀρχαία, Θεσσαλῶν ἀποικία, Ῥήνη κληθεῖσα διὰ τὸ παντα- p. Chr. 16 χόθεν ὕδασι περιρρεῖσθαι, καὶ οὐχ, ὡς Ὀλυμπιόδωρος ὁ Θηβαῖός φησι, διὰ τὸ Ῥῶμον, ὃς ἀδελφὸς γέγονε Ῥωμύλῳ, τῆς πόλεως ταύτης οἰκιστὴν γεγονέναι. (2) Κοναδράτῳ γάρ, οἶμαι, θετέον ἐν τῇ κατὰ τὸν βασιλέα Μάρκον ἱστορίαι τοῦτο περὶ τῆς πόλεως ταύτης διεξεληθόντι —

AUS DEN PAPΘΙΚΑ

20 27 (15) STEPH. BYZ. s. Βόγχαι· ἔθνος τοῖς Καρρηνοῖς προσκει-
μενον, μέσον Εὐφράτου καὶ Κύρου ποταμοῦ, ὡς Κονάδρατος.

28 (16) — s. Γινδαρα· κώμη πρὸς τῇ Ἀντιοχείαι. τὸ ἐθνικὸν a. 88 a. Chr. Γινδαρεύς· Κονάδρατος δὲ Γινδάρους ἔφη.

25 29 (17; 18) a) — s. Μέση τῶν ποταμῶν· χώρα μεταξὺ Εὐφράτου
καὶ Τίγριδος. καὶ Ἀδιαβηνὴ ἐκαλεῖτο, ὡς ἱστορεῖ Κονάδρατος. b) — s. Μεσσήνη· καὶ χώρα Μεσσηνίᾳ δι' ἐνὸς σ, ὑπὸ τῶν δύο ποταμῶν Εὐφράτου <καὶ Τίγριδος> μεσαζομένη, ὡς Ἀσίνιος Κονάδρατος φησι.

30 (19) — s. Τάπυρροι· οὐ πόρρω Ὑρκανίας ἔθνος. Κονάδρατος Τάπυρρά φησι. τὸ ἐθνικὸν Ταπυρραῖοι.

3 κονάδρατος (δ aus v?) P 4 γερηνίαν R γερυννίαν VP Γερωνία Appian. Hannib. 15; Γερούνιον Polyb. III 100ff; Gereonidium Liv. XXII 18, 7 ὁ. 5 Δάλμιον Strab. VII 5, 5 (? δαίμιον hss) Δελμίνιον Ptolem. II 16, 7; Florus II 25; Auct. De vir. ill 44 Delminum Frontin. Strat. III 6, 2 (Delminenses CJL III 3002 a. 184 p. Chr.). 7 δέλμιον R (Eust. Dion. Per. 95 ἡ δὲ πόλις αὐτῶν Δάλμιον ἢ Δελμίνιον ἢ Δέλμιον s. CJL III 358) δάλμιον VP δέλμιον u. δάλμιον Salm. codd. Pal 8 πηλίον VP πόλεως VP 9 Πελίνος Meineke 14 ῥήνη s ῥύνη V 20 Βόγχαι Xylander Καρρηνοῖς edd καρνοῖς RVP 20 21 παρακείμενον VP 23 Γινδαρα(γν)οὺς Berkel 25 τίγριδος R 26 χώρα Πεσίδος Salm. codd. Pal. 26—27 ποταμῶν — Τίγριδος Salm codd. Pal. στομάτων αὐτοῦ RVP 28 Τάπυρροι Holste

98. NIKOSTRATOS VON TRAPEZUNT.

T

1 (III 664) EUAGRIOS HE V 24: ἐκθεμένου δὲ τὰ τοιαῦτα καὶ Ἡρωδιανοῦ, τὰ μέχρι τῆς Μαξιμίνου τελευτῆς (238) δηλοῦται· Νικοστράτου ⁵ τε τοῦ σοφιστοῦ τοῦ ἐκ Τραπεζούντων συγγράψαντος τὰ ἀπὸ Φιλίππου τοῦ μετὰ Γορδιανὸν (244) ἐκτίθεται ἕως Ὀδαινάθου τοῦ ἐκ Παλμυρῶν († 267) καὶ τῆς Οὐαλλεριανοῦ πρὸς Πέρσας αἰοχοῦς ἀφίξεως (gegen 260).

F

99. PHILOSTRATOS VON ATHEN.

T

10

1 (—) SYNKELL. p. 721, 4 Bonn: Ἀθρηλιανὸς (270—275) τοὺς Παλμυρηνοὺς ἐχειρώσατο..., ἐφ' οὗ φρασι Φιλόστρατον τὸν Ἀθηναῖον ἱστοριογράφον καὶ Λογγῖνον ἀκμάσαι.

F

15

2 (—) MALALAS Chron. XII p. 297, 10 Bonn: (Domninos über ^{n. 260} den angriff des Sapore I auf Antiocheia und Emesa; sein tod vor Emesa; niederlage des fliehenden heeres durch Odainathos) ὁ δὲ σωφρώτατος Φιλόστρατος ἄλλως συνεγράψατο τὰ περὶ Σάπυρος, βασιλέως Περσῶν, εἰπὼν ὅτι καὶ τὴν Συρίαν παρέλαβε καὶ ἔκαυσε σὺν τῇ μεγάλῃ ²⁰ Ἀντιοχείᾳ καὶ ἄλλας πόλεις πολλὰς. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Κιλικίαν παρέλαβε, καύσας Ἀλεξάνδρειαν τὴν μικρὰν καὶ Ῥωσσὸν καὶ Ἀνάζαρρον καὶ Αἰγὰς καὶ Νικόπολιν καὶ ἄλλας πολλὰς πόλεις τῆς Κιλικίας, καὶ διὰ τῆς Καππαδοκίας κατήλθεν ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη. καὶ ὅτι ἀπήντησεν αὐτῷ ²⁵ Ὀδαινάθος, βασιλεὺς Σαρακηνῶν, εἰς συμμαχίαν αὐτοῦ, φησὶν, ἐλθὼν, καὶ ἐφρόνευσεν αὐτόν.

100. DEXIPPOS VON ATHEN.

T

^v 1 SUIDAS s. Δέξιππος· Δεξιππου, ὁ Ἐρέννιος χρηματίσας· Ἀθηναῖος, ῥήτωρ· γεγωνὸς ἐπὶ Βαλιριανοῦ καὶ Γαλιήνου καὶ Κλανδίου δευτέρου ³⁰ καὶ Ἀθρηλιανοῦ τῶν βασιλέων Ῥωμαίων (253—275).

24 Ἐναθός Mal
falsch; s. T 4

τήσας?

25 ἐφρόνευσεν: Ph schrieb ἐνέκησεν

28 Δεξιππου

Urzeit f.
269 79

✓ 2 EUNAPIOS Vit. Sophist. p. 457 Boiss: τοὺς δὲ χρόνους εἰς Γαλλίην καὶ Κλαύδιον <προ>βιβάζειν συνέβαινε (sc. τὸν Πορφύριον) Τάκτον τε καὶ Ἀδρηλιανὸν καὶ Πρόβον (260—282), καὶ οὗς ἦν καὶ Δέξιππος ὁ τὴν Χρονικὴν Ἱστορίαν (F 1—5) συγγράψας, ἀνὴρ ἀπάσης
5 παιδείας τε καὶ δυνάμεως λογικῆς ἀνάπλεως.

3 SCRIPT. HIST. AUG. XXIII 13, 6: *inter haec (a. 267) Scythae per Euxinum navigantes Histrum ingressi multa gravia in solo Romano fecerunt. quibus compertis Gallienus Cleodamum et Athenaeum Byzantios instaurandis urbibus muniendisque praecepit; pugnatumque est circa*
10 *Pontum et a Byzantiis ducibus victi sunt barbari. (7) Veneriano item duce navali bello Gothi superati sunt, cum ipse Venerianus militari perit morte. (8) atque inde Cyzicum et Asiam, deinceps Achaïam omnem vastaverunt et ab Atheniensibus duce Dexippo, scriptore horum temporum, victi sunt, unde pulsati per Epirum Macedoniam Boeotiam pervagati sunt.*
15 s. F 5; 28.

✓ 4 JG III 716: κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς καὶ τῆς βουλῆς τῶν ψν καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων τὸν ἄρξαντα τὴν τοῦ βασιλέως ἐν Θεσμοθέταις ἀρχὴν καὶ ἄρξαντα τὴν ἐπὶ νόμον ἀρχὴν καὶ πανηγυριαρχήσαντα καὶ ἀγωνοθετήσαντα τῶν μεγάλων Παναθηναίων
20 (a. 262/3?) οἰκοθεν, ἱερέα παναγῆ, Πλόπλιον Ἐρέν(ιον) Δέξιππον Πτολεμαίου Ἑρμείου, τὸν ῥήτορα καὶ συγγραφέα, ἀρετῆς ἕνεκα οἱ παῖδες·

Ἀλκῆ καὶ μύθοισι καὶ ἐν βουλαῖσι κρατίστους

ἄνδρας ἀγακλειτοὺς γείνατο Κεκροπίη·

ὣν ἓνα καὶ Δέξιππον, ὃς ἱστορίην ἔσαθρήσας

25 αἰῶνος δολιχὴν ἀτρεκέως ἔφρασεν.

καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπεῖδε, τὰ δὲ ἐκ βιβλίων ἀναλέξας

εὗρατο παντοίην ἱστορίης ἀτραπὸν.

ἦ μέγα κλεινὸς ἀνὴρ, ὃς νοῦ ἄπο μυρίον ὕμνα

ἐκτείνας χρονίους πρήξιας ἐξέμαθεν.

30 φήμη μὲν περίβωτος ἀν' Ἑλλάδα, τὴν δὲ νεανθίης

αἰὼς Δέξιππῳ δῶκεν ἐφ' ἱστορίη.

τοῦνεκα δὴ καὶ παῖδες ἀγακλειτὸν γενετήρα

μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

✓ 5 PHOT. Bibl. 82 p. 64 a 11—20: ἀνεγνώσθη Δέξιππου Τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον ἐν λόγοις τέσσαρσιν (F 8). ἀνεγνώσθη δὲ αὐτοῦ καὶ ἕτερον Σύντομον

2 προβιβάζειν Busse βιβάζειν, εἰκάζειν Eun ἀκμάζειν Wyttenbach 8 cleodanum PB Athenaeum; v. Premerstein Zeitschr. f. deutsch. Altertum LX 77 14 Macedoniam Egnatius achenoniam PB 20 οἰκοθεν ('aus eigenen mitteln'), ἱερέα π. Dittenberger Herm. XX 20 οἰκοθεν l. π. vulg

Ἱστορικόν (F 1—5), μέχρι τῆς Κλαυδίου (268—270) ἐπιτρέχον τὰς κεφαλαιώδεις πράξεις βασιλείας. ἀνεγνώσθη δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ Σκυθικά (F 6—7), ἐν οἷς αἱ Ῥωμαίων αὐτῶι καὶ Σκυθῶν ἀναγράφονται πρὸς ἀλλήλους μάχαι τε καὶ ἀξιόλογοι πράξεις.

ἔστι δὲ τὴν φράσιν ἀπέρριπτός τε καὶ ὀγκωὶ καὶ ἀξιώματι χαίρων καί, ὥς ἂν τις εἴποι, ἄλλος μετὰ τινος σαφηνείας Θουκυδίδης, μάλιστα γὰρ ἐν ταῖς Σκυθικαῖς Ἱστορίαις.

6 EUAGRIOS HE V 24: Νικοστράτου τε τοῦ σοφιστοῦ τοῦ ἐκ Τραπεζούντων (98 T 1) συγγράψαντος τὰ ἀπὸ Φιλίππου τοῦ μετὰ Γοργιδιανόν (244—249) ἐκτίθεται ἕως Ὀδαινάθου τοῦ ἐκ Παλμυρῶν καὶ τῆς Οὐαλλεριανοῦ πρὸς Πέρσας αἰσχροῦς ἀφίξεως (gegen 260). καὶ Δεξιππῶι δὲ πλείστα περὶ τούτων πεπόνηται, ἀπὸ μυθικῶν ἀρξαμένῳ καὶ λήξαντι ἐς τὴν Κλαυδίου τοῦ μετὰ Γαλλίηρον βασιλείαν (268—270). οἷς συνανέλληπται περὶ ὧν Κάριοι καὶ ἕτερα βάρβαρα ἔθνη κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ 15 Θράκην καὶ Ἰωνίαν διαπολεμοῦντες ἔπραξαν.

7 TZETZ. Chil. IX 497—501: Δέξιππος ὁ φιλόσοφος, μύστης ὢν Ἰαμβλίου πολλὰ μὲν συνεγράψατο καὶ ἕτερα βιβλία, ὧν τῶι ἐνὶ ἐνέτυχον τῶι εἰς Κατηγορίας. ἔγραψε δὲ καὶ Σκυθικά, ἃ μέχρι νῦν οὐκ οἶδα, καὶ ἕτερα, ὥς εἶρηκα. μόνον τὸ ἐν δ' ἀνέγνω.

20

F

Χρονικὴ Ἱστορία $\overline{A-IB}$

(T 2—6, F 9—23)

1 (III 671) EXC. DE SENT. p. 71, 12—74, 3 Boiss: (ἐκ τῆς Ἱστορίας Εὐναπίου Σαρδιανοῦ τῆς μετὰ Δέξιππον νέας ἐκδόσεως) Δεξιππῶι 25 τῶι Ἀθηναίῳ κατὰ τοὺς Ἀθήνησιν ἄρχοντας, ἀφ' οὗ παρὰ Ἀθηναίοις ἄρχοντες, ἱστορία συγγέγραπται, προσαριθμουμένων καὶ τῶν Ῥωμαικῶν ὑπάτων, καὶ πρό γε αὐτῶν τῶν ὑπάτων τε καὶ ἀρχόντων ἀρξαμένης τῆς γραφῆς. (2) τὸ δὲ ἐν κεφάλαιον τῆς ἱστορίας, τὰ μὲν ἀνωτέρω καὶ ὅσα τὸ ποιητικὸν νέμεται γένος, εἰρεῖναι καὶ ἐπιτρέψαι τῶι πιθανῶι καὶ 30 μᾶλλον ἀναπεύθοντι τὸν ἐντυγχάνοντα· τὰ δὲ προϊόντα καὶ ἐπὶ πλέον μαρτυρούμενα συνενεγκεῖν καὶ κατακλείσαι πρὸς ἱστορικὴν ἀκρίβειαν καὶ κρίσιν ἀληθεστέραν. βιάζεται γοῦν καὶ συναριθμεῖται τὸν χρόνον ἐς τε τὰς ὀλυμπιάδας περιγράφων καὶ τοὺς ἐντὸς ἐκάστης ὀλυμπιάδος ἄρχοντας. (3) πρόθρυα δὲ κάλλους ἀνάμεσα προθεῖς τῆς συγγραφῆς καὶ προῶν 35 τὰ τε ἔνδον ἐπιδείξας σεμνότερα τὸ μὲν μυθῶδες καὶ λίαν ἀρχαῖον ἀφαιρεῖ καὶ ἀφίησιν ὥσπερ φάρμακον παλαιὸν καὶ ἀδόκιμον ἐς τοὺς συντεθεικότας· Αἰγυπτίους δὲ χρόνους ἀναλεγόμενος καὶ συνωθούμενος ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ

3 αἱ τῶν M 13 οἷς Bidez-Parmentier δι Eu 17 ὧν Diels ἐν Tz
21 Χρονικὴ Ἱστορία T 2; F 1; 2; vgl. T 4; Σύντομον Ἱστορικόν T 5; Χρονικά F 3—5.

τελεώτερα τῶν παρ' ἐκάστοις ἀρχῶν, τοὺς ἡγεμόνας καὶ πατέρας τῆς
 ἱστορίας ἐκτίθῃσιν, ἐνδηλος ὢν καὶ σχεδόν τι μαρτυρόμενος ὅτι τῶν
 ἀπιστουμένων ἕκαστον ἕτερος προλαβὼν εἴρηκεν. καὶ περιφέρει γε τὴν
 ἱστορίαν ἐκ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν τῶν ταῦτα εἰρηκότων ὥσπερ ῥῶπόν τινα
 5 ποικίλον καὶ χρήσιμον εἰς ἓν μυροπώλιον τὴν ἰδίαν ἐξήγησιν κατακεκλειμένην
 καὶ συνηγμένην. (4) πάντα δέ, ὅσα πρὸς τε τὸ κοινὸν ἀπάντων ἀνθρώπων
 ἀξιόλογα καὶ κατ' ἄνδρα δι' ἀρετὴν περιττοῦ τινος ὀνόματος τετυχηκότα,
 λάβρως ἐπιδραμὼν καὶ διαθέμενος τῷ λόγῳ, τελευτῶν ἐς Κλαύδιον καταλύει
 τὴν συγγραφὴν καὶ Κλαυδίου τῆς βασιλείας ἔτος τὸ πρῶτον, ἐς ὃ δὴ καὶ τῆς
 10 βασιλείας ἤρχετο καὶ τελεύτα, ἐνιαυτὸν ἄρξας Ῥωμαίοις ἕνα· οἱ δὲ καὶ
 ἕτερον αὐτῷ χαρίζονται. (5) εἴτα Ὀλυμπιάδας καταλογίζεται τόσας καὶ
 τόσας καὶ ὑπάτους καὶ ἄρχοντας ἐπὶ ταύταις, τὴν χιλιάδα τῶν ἐτῶν
 ὑποβάλλων, ὥσπερ ἀγωνιῶν, εἰ μὴ πολλῶν λίαν ἐτῶν ἀποδοίῃ λόγον
 τοῖς ἐντυγχάνουσιν.

15 (6) ἐγὼ δὲ ὁ τοῦτο τὸ ἔργον εἰς νοῦν βαλόμενος, ἐπ' αὐτοῦ Δεξιππου
 ταῦτα ἔχων ἐκδιδάσκεισθαι καὶ συλλαμβάνειν ὅσος καὶ ἡλίκος ὁ κίνδυνος
 κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον ἱστορίαν γράφειν καὶ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας
 ὁμολογεῖν, ὅτι ταῦτα οὐκ ἔστιν ἀληθῆ κατὰ τοὺς χρόνους, ἀλλὰ τῷ μὲν
 οὕτως τῷ δὲ ἑτέρως ἔδοξε, καὶ περιφανῶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖν, ὥσπερ
 20 ἐκεῖνος, ὅτι χρονικὴν ἱστορίαν γράφων πλανωμένην τινὰ καὶ μεστὴν τῶν
 ἀντιλεγόντων ὥσπερ ἀπρόεδρον ἐκκλησίαν ἐκτίθῃσι τὴν γραφὴν ... κάκεινα
 προσελογιζόμεν ὅτι τέλος ἱστορίας ... τὰ πραχθέντα ὅτι μάλιστα διχα
 τινὸς πάθους ἐς τὸ ἀληθὲς ἀναφέροντα γράφειν, οἱ δὲ ἀκριβεῖς λογισμοὶ
 τῶν χρόνων ὥσπερ ἄκλητοι μάρτυρες αὐτιομάτως ἐπεισιόντες ἐς ταῦτα
 25 ὠφελοῦσιν οὐδέν. τίς οὖν λόγος πρὸς ἱστορίας τέλος εἰδέναι ... ὅτι
 τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐνίκων οἱ Ἕλληνες κυνὸς
 ἐπιτέλλοντος; τί δ' ὄφελος ... εἰ κατὰ ταύτην ἐτέχθη τὴν ἡμέραν ὃ
 δεῖνα καὶ μελοποιὸς ἀνέσχεν ἢ τραγικοὺς ἀριστος; (7) κωλύει
 μὲν γὰρ ἴσως οὐδὲν καὶ περιττόν τι μαθεῖν, βλαβερόν δὲ ὁμολογουμένως
 30 περιττοῦ τινος ἔνεκεν τὸ χρήσιμον μὴ μαθεῖν, ἄλλως τε, ὥς φησιν
 αὐτὸς Δέξιππος, τῶν μὲν χρονικῶν ἢ πάντων ἢ τῶν
 πλείστων διαπεφωνημένων, τῶν <ὁδ> ὑπερόρων καὶ
 φανερῶν πράξεων συμπεφωνημένων καὶ ὁμολογημένων.
 τίς γὰρ οὕτω περιβόητος ... ὥς Λυκοῦργος ὁ Λακεδαι-
 35 μόνιος, ἐς ὃν καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ μαρτυρία διὰ στόματος
 ἀπασι Θεὸν ἀντικρυς ἀνακαλοῦντος ἐπὶ τῷ Θεῖναι τοὺς

1 τελεώτερα: παλαιότερα Bekker

2 ὢν [καὶ] Her(werden)

3 παρα-

φέρει Din(dorf)

6 συνενηνεγμένην Her

11 καταλογίζεται Mai —ονται V

32 <ὁδ> Niebuhr

ὑπερόρων Din ὑπερόχον Kuiper

35 στόματος Din στό-

μασιν V

νόμους; τίς δὲ τῶν ταῦτα εἰρηκότων ἐτέρῳι συμφέρεται
περὶ τῶν ἡνίκα ἐτίθει τοὺς νόμους χρόνων;

2 (16 a) CRAMER AP II 153, 20 (ἐκ τῶν Εὐσεβίου Χρονικῶν): μέχρι
τούτου (ol. 249; 217/8) τὴν τῶν Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴν εὕρομεν. καὶ ὁ
5 μὲν Εὐσέβιος ταῦτα· ἄλλοι δὲ χρονογράφοι καὶ Δέξιππος ὁ Ἀθηναῖος
καὶ τῶν ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδων τῶν τε ἐν αὐταῖς νικησάντων μέμνηται. ἀμέλει
τὴν Χρονικὴν Ἱστορίαν ὁ Δέξιππος μέχρι τῆς διακοσ(ιου)τῆς ἐξηκοστῆς
δευτέρας Ὀλυμπιάδος (269/70) συγγράψας Διονύσιον Ἀλεξανδρεῖα
φησὶν ἐπὶ ταύτης νικῆσαι.

10

 $\bar{I}$

3 (6) STEPH. BYZ. (Konstant. De them. II 56) s. Δυρράχιον.
.... Δέξιππος δὲ ἐν Χρονικῶν ἱ φησὶν οὕτως· «καὶ Μακεδόνων τὴν
<πρότερον> μὲν Ἐπίδαμνον, εἰς ὕστερον δὲ Δυρράχιον
μετονομασθεῖσαν, πόλιν τῆς Μακεδονίας μεγάλην καὶ
15 εὐδαίμονα, κατὰ κράτος αἰροῦσιν.»

4 (7) — s. Σουχχαῖοι· ἔθνος Μαυρούσιον, ὡς Δέξιππος Χρονικῶν ἱ.

IB

5 (8) a) ET. M. 333, 5: Ἐλουρος· εἰθεῖα. «ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἑλῶν» a. 267 p. 10
Ἐλουροι κέκληνται» Δέξιππος ἐν δωδεκάτῳ Χρονικῶν. καὶ γράφεται
20 διὰ τοῦ ε ψιλῶ. b) STEPH. BYZ. s. Ἐλουροι· Σκυθικὸν ἔθνος. περὶ
τῶν Δέξιππος ἐν Χρονικῶν ἱβ.

ΣΚΥΘΙΚΑ $\bar{A}-\bar{F}$

(T 3?; 5; 6?; 7. F 24—30. vgl. F 20; 22)

 $\bar{F}$

6 (24) EXC. DE LEG. p. 380, 17—385, 20 De Boor: ἐκ τῆς ἱστορίας a. 270 p. 10
25 Δέξιππον Ἀθηναῖον. λόγος γ. ὅτι Ἀθηλιανὸς κατὰ κράτος νικήσας τοὺς Ἰου-
δούγγους Σκόδας καὶ κατὰ τὴν τοῦ Ἰστροῦ περαιώσιν εἰς τὴν ἀποφυγὴν πολλοὺς
τούτων ἀνελών, οἱ λειπόμενοι εἰς σπονδὰς ἦκον καὶ πρεσβείαν ἐστείλαντο. τὴν δὲ
αἴτησιν τῆς εἰρήνης ἐδόκει μὴ σὺν τῷ ἄγαν περιδεεῖ καὶ καταπεπληγῶτι
ἐκ τῆς ἥτις ποιεῖσθαι, ὥς ἂν ὑπάρχοι σφίσι καὶ τῶν πρόσθεν φοιτώντων
30 χρημάτων παρὰ Ῥωμαίων ἡ ἀποδοχή, μὴ ἐς τὸ ἀδελὸς πάντῃ τῶν ἐναντίων
καθισταμένον. (2) ὁ δὲ Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἀθηλιανός, ὥς ἐπύθετο ἀφιγμένην
τὴν Ἰουδοῦγγων πρεσβείαν, εἰς τὴν ἵστεραίαν φήσας χρηματιεῖν περὶ τῶν

12 ἱ Μακεδονικὴν πόλιν αὐτὴν καλεῖ γράφων οὕτως Const 13 <πρότερον>
Meineke τὴν μὲν om Const δὲ om Const 15 εὐδαίμονα οὖσαν Const 20 ἔλου-
ροι RVP 26 Suid. s. Ἰουδοῦγγοι· ὄνομα ἔθρους. «οἱ δὲ ἐπεραιώσαντο τὸν
Ἰστρον, δόντων ἐκόντων εἶναι τὴν ὁδοὸν Ἰουδοῦγγων ἐχθεὶ τῷ πρὸς
Ῥωμαίους.» περαιώσω Nie(buhr) περαιώσας O (= AE)

ἤκουσι διέταπτεν τοὺς στρατιώτας ὡς ἐς μάχην ἐκπλήξεως εἵνεκα τῶν ἐναντίων. ἐπεὶ δὲ καλῶς εἶχεν αὐτῷ ἢ διακόσμησις, ἐπὶ ὑψηλοῦ βήματος μετέωρος βέβηκε καὶ ἀλουργίδα ἀμπέχων τὴν πᾶσαν τάξιν ἐποίει ἀμφ' αὐτὸν μηχανοειδῆ. παρεστήσατο δὲ καὶ τῶν ἐν τέλει, ὅσοι ἀρχάς τινας ἐπιτετραμμένοι, 5 σύμπαντας ἐφ' ἵππων. κατόπιν δὲ βασιλέως τὰ σημεῖα ἦν τῆς ἐπιλέκτου στρατιᾶς — τὰ δὲ εἰσιν ἀετοὶ χρυσοὶ καὶ εἰκόνες βασιλῆιοι καὶ στρατοπέδων κατάλογοι γράμμασι χρυσοῖς δηλούμενοι — ἃ δὴ σύμπαντα ἀνατεταμένα προουφαίνεται ἐπὶ ξυστῶν ἡργυρωμένων. (3) ἐπὶ δὲ τούτοις ὧδε διακοσμηθεῖσιν Ἰουθούγγους ἡξίου <παρελθεῖν>. τοὺς δὲ συνέβη θαμβήσασθαι 10 ἰδόντας καὶ ἐπὶ πολὺ σιγῇ ἔχειν. ἐπεὶ δὲ σφισιν ἐκ τοῦ βασιλέως ἀπεδόθη λέγειν, διὰ τινος ἐρηγνέως ἔλεξαν τοιαύδε·

(4) οὔτε τῇ ἐπὶ καιροῦ συμβάσῃ κακοπραγίαί ἡμῶν παρὰ τὸ εἰκὸς καταπεπληγότες οὔτε δυνάμειος ἐνδεῶς ἔχοντες ἢ καὶ πολέμων ἄπειροι καθεστηκότες ἀσθενείας εὐπρεπεῖαι κατὰ τὸ ἡμῖν αὐτοῖς μόνοις συμφέρον 15 ἐς τὴν εἰρήνην σπεύδομεν. ἀλλὰ περίεστι μὲν ἡμῖν τοσοῦτον τῆς ἐν τοῖς πολέμοις περιουσίας πλήθους εἵνεκα καὶ ἰσχύος, ὥστε μέρει ἐλαχίστῳ τὰς πρὸς Ἰστρω πόλεις ἐπελθόντες Ἰταλίαν μικροῦ πᾶσαν κατελιγῆραμεν, ἱππικῶι μὲν στρατεύσαντες ἐς μυριάδας δ', καὶ τούτων οὐ μιγᾶδων οὐδὲ ἀσθενῶν ἀλλὰ Ἰουθούγγων καθαρῶς, ὧν πολλὸς ἐφ' ἱππομαχίαι λόγος. ἀσπίδα δὲ 20 ἄγομεν διπλασίαν δυνάμειος τῆς ἱππικῆς, οὐδὲ ἐν τούτοις ταῖς ἐτέρων ἐπιμιξίαις ἐπισκιάζοντες τοῦ σφαιτέρου στρατοῦ τὸ ἀν(α)ταγώνιστον. (5) ἔχοντες δὲ καὶ οὕτω παρασκευῆς διακρίνεσθαι οὐ διαγινώσκομεν ἐς ἀντιλογίαν ἦκειν τῆς συμφορᾶς πέρι. οὐ διὰ τὸ μὴ κατὰ κράτος νενικησθαι, κατὰ δὲ τὸ ἀδύλον τοῦ ἐκβησομένου εἰρήνην πολέμου προτιμῶμεν, εἰλάζοντες 25 καὶ ὑμῖν ὡς γένοιτ' ἂν διὰ γνώμης πρὸς Ἰουθούγγους εὖ παρασχὼν τῆς πρόσθεν διαφορᾶς συμβῆναι, οἷα δὴ ἐπούσης καὶ παλαιᾶς ἀμφοῖν τοῖν γενοῖν πρὸς ἄλληλα πίστεως ἐς τὸ ἰσχυάζειν, δι' ἣν χρὴ τὴν ἐπὶ καιροῦ διαφορὰν ἀπερίσκεπτον ἐν τῷ παρόντι καταλύσαντας πρὸς τὸ παλαιότερον καὶ λυσιτελοῦν μετατίθεσθαι ἐκατέρους. ἔν τε τῷ πολέμῳ οὐκ ἐπὶ πλεῖστον 30 ταῖς καταδρομαῖς ληιζόμενοι, ἀλλ' ὅσον ἐς ἀφορμὴν τῶν ἐπιτηδεῖων ἀγαπῶντες τὴν ἄθροισιν, μέχρι τῆς γενομένης μάχης ἡσυχία τὸν καιρὸν διετρίβομεν, ὡς τοῖς ἐπιούσιν ὑμῖν σὺν τῇ ὑμετέρᾳ δυνάμει τὸ καθ' αὐτοὺς ἀννιταξαντες. ὃ δὴ καὶ νῦν ποιεῖν παρεσκευάσμεθα· καὶ τό τε ὑμέτερον πρὸς πάντα κίνδυνον ἐκ τούτου ἀδεέστερον ἔξει, καὶ τῶν μεγίστων στρατο- 35 πέδων συνελθόντων οὐδ' ἥτισον ἑτέρα χεὶρ ἀξιόμαχος ἡμῖν νομισθήσεται. (6) εἰ δὲ τις τῇ εὐτυχίᾳ τοῦ πολέμου ἐπαιρόμενος ὀλιγῶρός ἐστι πρὸς

1 τῶν Nie τὰ τῶν O 3 ἀμφ' αὐτὸν Hoesch(elman) ἀμφαστον O 9 <παρελθεῖν> Nie θαμβήσασθαι Nie — εἶσθαι O 10 σιγῇ EA (?) 16 πλήθους Hoesch — θη O 19 ἐφ' ἱππομαχίαι Hoesch ἐφιππομαχίαι O 21 ἀνταγώνιστον Nie
25 <ἐκ> τῆς Herwerden 33 ἀντιτάζοντες Nie

τὴν σύμβασιν, γνώτω οὐ βεβαίωι πράγματι θρασυνόμενος, καὶ ὅτι ἐπὶ παντὶ
 † φέρον τῆς δοκούσης εὐπραγίας ἡττηθέντας καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν τῆς
 τύχης ἀκμὴν ἀποκλίναντας τῶν ἁμεινον ἐξηρησθαι μόνων ἐλπίδων, καὶ
 ὑπὸ τοιαύταις ἀνοίαις τῆς τε πρὸς θάτερον μεταβολῆς ὑπεριδεῖν καὶ
 5 συμμαχίαν εὐκαιρον διδομένην παραιτήσασθαι. πεφύκασιν τε αἱ μερίζουσ
 στρατιαί, παρὰ μὲν τὴν πρώτην θάρσει οἰκείας δυνάμεως ἐπαυρόμεναι καὶ
 ἐλαχίστηι προμηθεΐα χρώμεναι, σὺν καταφρονήσει τῶν ἀντιπολεμούντων
 ἐπὶ τὰς μάχας πορεύεσθαι καὶ κατὰ τὸ ἀφύλακτον ὥς ἐπὶ πολὺ τὸ ἦτον
 ἔχειν· αἱ δὲ τῶι αἰφνιδίωι καὶ παρ' ἐλπίδα χωρήσαντι * * λογισμῶι τε
 10 ἀσφαλεῖ καὶ περιουσίαι δυνάμεως βεβαίως χρησάμεναι δυσμαχώταται τοῖς
 ἀντιπάλωις γίνεσθαι. (7) σὺν δὴ τοιαύτῃ ἐλπίδι καὶ ἡμεῖς, διχῆμι τὴν
 δύναμιν διελόντες τὸ πρῶτον καὶ ἐν τῶι ποταμῶι τὰ πολλὰ τύχη μᾶλλον
 ἢ ἀρετῇ ἡμετέραι σφαλέντες, οὐκ ἀπροσδόκητοὶ ἔσμεν ἀλλὰ νῦν ἅμα τῶι
 τοῦ μέλλοντος προμηθεῖ οὐχ ὑπόστατοι ὑμῖν γενέσθαι. κράτιστον δὲ τού-
 15 των εἶνεκα δι' εἰρήνης αἰρεῖσθαι ὑμᾶς τὰς ἐκ τῆς ὁμονοίας ὠφελείας, καὶ
 τὰ τοῦ πολέμου πράγματα σὺν ἡμῖν τίθεσθαι, τῇ τε παρ' ἡμῖν συμμαχίαι
 ῥωσθέντας πλέον ἔχειν πρὸς τοὺς ἐπιόντας. εἰ δὲ ταῦτα ποιεῖν ὥδε
 κρίνοιτε, ὑπάρχειν ἡμῖν δίκαιον καὶ ὅσα ἐν χρυσοῦ ἀσήμουν τε καὶ ἐπισήμουν
 δόσεσιν καὶ ἀργύρουν παρ' ὑμῶν ἐφοῖτα ἐπὶ φιλίας βεβαιότητι. ἀπειπαμένων
 20 γάρ, ὅσα ἐχθροὺς ἀμυνόμενοι καθότι δυνατόν πολεμήσομεν'.

(8) πρὸς ταῦτα ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἔλεξεν ὥδε· 'εἰ μὲν <μὴ> ἐς
 ἀφανὲς καθέντες τὴν γνώμην ὑμῶν, περὶ ὧν προεβέβετε, ἐδιδάσκετε,
 οὐδ' ἡμῖν τοῖς ἐκδεξαμένοις τὸν λόγον χαλεπὴν παρείχει' ἂν τὴν ἀπόκρισιν.
 ἐπεὶ δὲ τὰ εἰρημένα ἐς μὲν εὐπρέπειαν σύγκειται, ἔργωι δὲ ἐναντίως ἔχει,
 25 πῇ μὲν εἰρήνης μνημονεύοντων, ὅτε δ' αὖθις πόλεμον ἐπανατεινόμενων ὑμῶν,
 ὧν συγγεῖν εἰσκατε ἐκάτερον ἐκ θατέρου, ἀμφίβολον καὶ ἡμῖν καθίσταται
 πρὸς ὃ τι χρὴ πρῶτον ἀποκρινομένους μὴ ἁμαρτάνειν. (9) ἐλείπεται δέ
 τι καὶ ἐκ τῶν παρόντων βουλευσασθαι· χρὴ γὰρ τὸν διττὸν τοῦτω λόγῳ
 διελόντας ἀπαντᾶν πρὸς ἄμφω. εἰ μὲν γὰρ καθαρῶς εἰρήνην ἐπαγγέλλεσθε,
 30 τί δεῖ μεμνησθαι χρημάτων αἰτήσεως; καίτοι κἂν τούτῳ οὐ σὺν τῶι
 προχείρῳ ἢ βουλῇ τοῖς νενικηκόσι πρὸς τὴν ἄρνησιν ἢ τὴν καταίνεσιν.
 εἰ δὲ ἐπισκοτεῖν ὑμῖν πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὰς ἐκ τοῦ πολέμου πλεονεξίας
 ἡγεῖσθε τὴν σύμβασιν καὶ ἡττηθέντες ὥσπερ δασμοὺς παρ' ἡμῶν ἀπαιτήσοντες
 ἦκατε, τῆς ῥαυστώνης τὸ τεργνόν, ὅσον εἰρήνην δίδωσιν, ἐκ παντὸς μεταδιώκειν
 35 ἡμᾶς νομίζοντες, ἔχεσθε τῆς ὁμοίας τῇ πρόσθεν ἐπιχειρήσεως μὴδ' εἰς
 εὐεργεσίας λόγον προσισχύμενοι τοῦ πολέμου τὴν κατάλυσιν ἀνταιτεῖτε μισθὸν

2 φέρον: σφικερὸν Nie 9 <διδαχθεῖσαι> Nie 10 δυσμαχώταται Din —τοι O
 15 τὰς Hoesch τοὺς O 16 <εὐ> τίθεσθαι Herwerden παρ' ἡμῶν Din 21 <μὴ>
 Bekker 23 παρείχει' ἂν τὴν Nie παρείχε ταύτην O 31 κατάνενσιν Cantoclar.
 35 τῇ Bekker τῆς O 35—36 μὴδ' εἰς εὐ. λόγον Valesius μὴδεις εὐ. λόγων O

τῆς συγχωρήσεως ὀνητὴν καὶ οὐκ ἐθέλουσιον ποιοῦμενοι τὴν παροῦσαν ἐς τὴν φιλίαν πρόκλησιν. (10) οὐ γὰρ δὴ πολέμων ἀπείρους ὄντας ἡμᾶς τῷ πλήθει τῆς πολλὰ δὴ κομπασθείσης ὑφ' ὑμῶν δυνάμεως ἐκπλήξετε οὐδὲ πλούτῳ λαφύρων Ἰταλικῶν ἐπικοιμζόμενοι ἀδεῶς ἐπ' οἶκον πορεύσεσθε, ἀλλὰ δῆλαι μὲν ὑμῶν αἱ πεζαὶ παρασκευαί, οὐκ ἄδηλοι δὲ αἱ τῶν ἱππέων, πρὸς ἃς ἐς τρόπον τὸν δυνατὸν ἀντιστησόμεθα. τολμῶμέν τε γὰρ μετ' ἀσφαλείας καὶ ἀναχωροῦμεν σὺν προμηθείᾳ, οἷα δὴ λογισμῷ ἡγεμόνι ἐς πάντα χρώμενοι, οἷς ἡ ἰσχὺς βεβαιωτάτη, καὶ ἐμπειρίαν πολεμικῶν ἔργων διαφερόντως ἔχοντες. ὑμεῖς δὲ μετὰ τε τοῦ προχείρου ἔπιτε, καὶ διαμαρτάνοντες τῶν ἔργων διὰ τὸ μὴ προσκέψασθαι ἐφ' ἃ δεῖ ἐλθεῖν πείραι τὴν βλάβην τοῦ προπετοῦς φερόμενοι μεταγινώσκετε. τοῖς γὰρ ζῆσει ἐς τὰς πράξεις μὴ ὁτις συμφερομένοις ἀνάγκη τοῦ βελτίστου ἀμαρτάνειν. καὶ ταχεῖαι μὲν ὑμῶν αἱ ἐπιχειρήσεις, δι' ὀλίγου δὲ αἱ μεταμέλειαί. καὶ τὸ σύμπαν κατὰ τὸ εἶδος θαύματος ἀπὴλλακται ἀντιπάλους ἡμῖν τυχόντας καὶ ἡθῶν ἀνομοίων καὶ ἐς τὰς γνώμας πραττομένων διεστάναι οὐκ ἀπεικός, καὶ ὑμᾶς μὲν ἀμαθῖαι, ἡμᾶς δὲ λόγῳ συνεῖναι, σὺν ᾧ μάλιστα καὶ τὸ κρατεῖν τοὺς ἥσσους τῶν πλείονων περιγίνεται συνέσει πρὸ δυνάμεως πιστεύοντας. (11) τοὺς τε πλείονας σὺν τῷ ἀλογίστῳ διὰ μάχης ἰόντας κάμιον ἀμύνεσθαι ἔργου πείραι μᾶλλον ἢ λόγου κομπωδεστέροι προσποιήσει διδάσκεσθε βλέψαντες ἐς τὰ Σκυθῶν πάθη· μετὰ σαφειστάτων γὰρ τεκμηρίων καὶ οὐκ ἀμάρτυρα λέξομεν. οὗτοι δὲ ἅ μιν αἰσὶ στρατοῦ ἐφ' ἑκατέρως τὰς Ἡπειρούς σκεδασθέντες πάσῃ τε τῇ δυνάμει ἡττήθησαν πρὸς ἡμῶν καὶ λαμπρὰ τοῖς νενικηκόσιν ὑπελείποντο τῆς οἰκείας ἀρετῆς ἵπομνήματα, ὧν τὴν εὐκλείαν ἐς τὸ παντελὲς ἔξομεν νῦν τε καὶ ἔπειτα τῷ χρόνῳ συνπαραθέουσιν. τὰς τε Γαλμιόνων συμφορὰς ἄγειν * * σφᾶς τοῦ προχείρου τῷ ἀναρριφθέντι τῆς ἐπιχειρήσεως ταχύτεραν καὶ δι' ὀλίγου ἔθεντο τὴν μετὰ γνῶσιν. (12) ἡμεῖς τε ἐπὶ ταῖς πλημμελείαις ὑμῶν, αἷς εἰς ἡμᾶς ἐπλημμελήσατε, οὐκ ἀποχοῖν ἡγοῦμεθα ἢ ἐπάθετε τιμωρίαν, εἰ μὴ καὶ τὸν Ἰστρον ὑπερβάντες ἐν ὕροις τοῖς ὑμετέροις τὴν ὁργὴν ὡς προαδικήσαντας ὑμᾶς ἀποπλήσαιμεν. πόλεμον γὰρ ἐπὶ σπονδαῖς ἀκίρυκτον ἐφ' ἡμᾶς ἡγεύρατε, ἐγκλήματα μὲν ὡς εἰς προαδικήσαντας εἰπεῖν οὐκ ἔχοντες, ἐπιθυμίαις δὲ τισὶ καὶ ἐλπίσι κουφισθέντες, σὺν αἷς ὁμιλος ἀλόγιστος ἐπαίρεται στρατείας καὶ πολέμου ἀντιλαμβάνεσθαι. ὁθεν οὐκ ἔξω προσ-

2 πρόκλησιν BMP πρόκλεισιν ΔΕ 3 ὑμῶν Nie ἡμῶν Ο 4 πλοῦτον — ἐπικοιμζόμενοι Hoesch πλούτῳ — ἐπικοιμπαζόμενοι Nie πλοῦτον — ἀποκοιμζόμενοι de Boor 9 ἔπιτε Bekker ἔπειτα Ο 11 ζῆσει: συνέσει Mai μὴ (συνέσει) Spengel 15 ἀπεικός Hoesch ἀπεποικός Ο 17 ἥσσους Mai, Nie ἴσους Ο 20 διδάσκεσθε βλέψαντες Hoesch Nie διδάσκεσθαι βλέψαντας Ο 22 Ἡπειρούς (Zosim. II 33, 2) de Boor ἡπειρούς vulg 25 Ἀλαμανῶν Nie 28 ἦν Bekker ὦν Ο 29—30 ὧν προηδικήσατε ἡμᾶς Bekker ὡς (ἐς) πρ. ὁ. Din 30 ἀποπλήσαιμεν Nie ἀποπλεύσαιμεν Ο 33 στρατείας Din στρατιᾶς Ο

δοκίας ἄγομεν καὶ τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἔσεσθαι ἡμῖν ἀρωγά, οἷα δὲ ἡμῶν μὲν Θεομὸν τὸν ἐπὶ σπονδαῖς οὐκ ἀτιμασάντων, Ἰουθούγγων δὲ ἄδικον ὁδὸν τε ἐφ' ἡμᾶς ἐλθόντων καὶ ὄρκους καὶ πᾶσαν πίστεως βεβαιότητα παρὰ φραῦλον τιθεμένων, τοῖς τε αὖ φθάνουσι κατορθώμασι τὸ μέλλον
 5 λαμβάνοντες καὶ περὶ τῶν ἐσομένων οὐκ ἀπεικότως πρὸς τοῖς εἰρημένους χρηστὰ δοξάζομεν. (13) ἡ μὲν γὰρ ἐπ' εὐπραγίαι ἐλπίς θάρσος φέρει. φόβον δὲ ἡ ἐπὶ τῷ ἐναντίῳ. λογισμῷ τε ἡγεμόνι πρὸς τὰς πράξεις χρώμενοι τὰς τε δόξας τῶν συμβησομένων οὐκ ἀβασανίστως προσιέμεθα, κὰν τοῖς παροῦσιν, οἷα ἄνδρες ἀθληταὶ κινδύνων τῶν ἀρίστων, οὐκ ἐκ-
 10 πληττόμεθα ταῖς τοῦ πολέμου χαλεπότησιν, ἐξ ὧν τὸ ἐπιτιζόμενον κέρδος οὐκ ἀσθενὲς καὶ περιττότερον τῆς ἀθρηδόνος. (14) τὸ γὰρ δὴ πληθὺς ὑμῶν σώμασί τε ἥμισυ ἰσχύει καὶ ἡρωήμασιν. ἀπειλήπται γὰρ ἡ Ῥοδανὸς μὲν εἴσω καὶ τῶν ἡμετέρων ὁρίων, σπανίῳ δὲ ἀγορᾷ συνεχόμενον καὶ τῇ ἄλλῃ ταλαιπωρήσει τοῖς ἀλγεινοῖς τοῖς μὲν ἤδη σύνεστι, τοῖς δὲ μέλλει,
 15 καὶ προκαμὸν ἐν τῷ αἰὶ μοχθεῖν ἀτολμότερον ἔσται καὶ χρῆσθαι αὐτῷ παρέξει ἀμαχεὶ ὅ τι ἂν βουλόμεθα, ὥς ἂν πρὸς τὴν χρόνιον διατριβὴν ἀπειρηκότι. ὅθεν ἡμῖν τε τὸ πᾶν περιφανῶς κινδυνεύεται, καὶ ἡ τῆς εἰρήνης ἡμῶν αἵτησις ἐπ' εὐπρεπείᾳ τοῦ φόβου σύγκειται, ὅπως ἂν τὸ σφέτερον δέος ἐπιλεγάζησθε. ἢ τί δεῖ προσιέσθαι, καλῶς ὑπάρχον
 20 πανταχόθεν ἀποκλεισθεῖσιν ἡμῖν τῆς οἴκαδε πορείας καὶ οἷον εἴσω πυλῶν ἀπειλημμένοις χρῆσθαι εὐ τε καὶ μή, ὅπως ἂν ἔχωμεν πρὸς ὑμᾶς διανοίας;

(15) ἐπὶ τούτοις λεχθεῖσιν ἐκ τοῦ βασιλέως κατεπλάγησάν τε οἱ Ἰουθούγγοι, καὶ ὥς οὐδὲν αὐτοῖς τῶν ἐξ ἐλπίδας ἐπράτιετο, παντελεῖ τῶν σπονδῶν ἀπογνώσει ἐχόμενοι παρὰ τοὺς σφετέρους ἀπεχώρησαν.

25 7 (24) EXC. DE LEG. p. 385, 21—386, 24: ὅτι ἐπὶ Ἀδρηϊανῶν οἱ Βανδῆλοι κατὰ κράτος ἡττηθέντες παρὰ Ῥωμαίων προσηβίαν ἐποιήσαντο πρὸς Ῥωμαίους περὶ διαλύσεως πολέμου καὶ συμβάσεως. καὶ πολλὰ ἀναμεταξὺ εἰπόντων ἀλλήλων, τοῦ τε βασιλέως καὶ τῶν βαρβάρων, διελύθη μὲν ὁ σύλλογος. τῇ δὲ ἵστεραίᾳ τὸ τε πλῆθος τῶν Ῥωμαίων σιρατιωτῶν αὖθις ἡθροί-
 30 σθη καὶ ἐρομένου βασιλέως ὅ τι σφίσι περὶ τῶν παρόντων λῶιον εἶναι δοκεῖ, κρίνοντες τὴν εὐτυχίαν τὴν ὑπάρχουσαν προμηθεῖαι τῆς ἐπὲρ τῶν ὄντων ἀσφαλείας διασώσασθαι καὶ βοῆν τὸ βουλούμενον σημαίνοντες σύμπαντες ἐς τὴν κατάλυσιν τοῦ πολέμου ἐχώρησαν. (2) καὶ οἷδε μὲν ὥδε συνηχέθησαν γνώμη· οἱ δὲ τῶν βαρβάρων βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες
 35 ἤκοντες καθότι σφίσι προειρημένον ἔδοσαν ὁμήρους σφῶν αὐτῶν οὐ τὰ δεύτερα ἀξιώσεως καὶ τύχης. οἱ τε γὰρ βασιλεῖς τοὺς παῖδας ἐκάτεροι

7 φόβον — ἐναντίῳ Mai φόβον δὲ ἡ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου O 11 τὸ BM^o τὰ
 rell 12 Ἡριδανὸς Valesius Ῥεγανὸς? Groag 16 βουλόμεθα Nie βουλόμεθα O
 19 ἐπιλεγάζησθε Hoesch ἐπιληγάξωσθε O δεῖ Bekker δὴ O 21 ἔχωμεν Hoesch
 ἔχομεν O 26 Βανδῆλοι Hoesch κανδῆλοι O

διδόασιν ἐς τὴν ὁμηρεϊαν ἐνδοιάσαντες οὐδέν, καὶ ἕτεροι ἅμα αὐτοῖς οὐ
 μάλα πόρρω ἀξιόσεως. καὶ ἐπὶ τούτοις ἐχώρησάν τε πρὸς σύμβασιν καὶ
 αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. συνεμάχουν δὲ ἀπὸ τῆσδε Ῥωμαίοις Βανδήλων ἱππεῖς
 εἰς δισχιλίους, οἱ μὲν τινες αἰρετοὶ ἐκ τοῦ πλήθους ἐς τὴν συμμαχίαν
 5 καταλεχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἐθέλοντες ἐκούσιον στρατείαν ὑποδύμενοι.
 (3) ὁ δὲ λοιπὸς Βανδήλων ὄμιλος ἐπ' οἴκου ἐκομίζετο, παρέχον(τος) τοῦ
 Ῥωμαίων ἄρχοντος ἀγορὰν ἔστε ἐπὶ τὸν Ἰστρον. καὶ τὸ μὲν πλεῖστον
 αὐτοῦ ἀπαθὲς διεσώθη· ὅσοι δὲ παραβάσει τῶν σπονδῶν ἐπὶ λείας συλλογὴν
 ἀφ' ὧνως ἀπεσπεδάσθησαν, ἀνιρέθησαν σύμπαντες ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος τῶν
 10 ξενικῶν στρατοπέδων οὐ μείους γενόμενοι πεντακοσίων. οἳ γὰρ δὴ διὰ
 φιλίας τῆς χώρας πορευόμενοι καὶ θάρσει τῆς γενομένης πρὸς Ῥωμαίους
 εἰρήνης ἐπαρθέντες, τῆς πάσης τάξεως προεξαί(σ)οντες κατὰ τινας
 αἰφνιδίους ἐπιδρομὰς προσέβαλλον γνώμῃ τοῦ ἄρχοντος καὶ οὐκ ὀλίγα τῆς
 χώρας ἐκακούρου. καὶ τὸ ἔργον τοῦτο τὸν ἐργασάμενον παρὰ τῷ βασιλεῖ
 15 κατατοξενθῆναι *. οἱ δὲ λοιποὶ Βανδήλων διεσπεδάσθησαν καὶ ἀπε-
 νόστησαν ἐπ' οἶκον. (4) βασιλεὺς δὲ Ῥωμαίων τὴν πλείστην δυνάμειος τῆς
 πεζικῆς καὶ ἱππικῆς ἐκπέμπει ἐπ' Ἰταλίας. καὶ διαλιπόντων οὐ μάλα
 συγχῶν ἡμερῶν τὴν τε ἄμφ' αὐτὸν τάξιν ἐταιρικὴν καὶ ὕψη δορυφορία τοῦ
 ἄρχοντος τῶν τε συμμαχῶν ὅσοι ἦσαν Βανδήλων καὶ τοὺς ὁμηρεύειν αὐτῷ
 20 δοθέντας παῖδας ἐπαγόμενος καὶ αὐτὸς ἐπ' Ἰταλίας ἐξήλανε σπουδῇ διὰ
 τὴν τῶν Ἰουθούγγων αὐθις παρουσίαν.

ΤΑ ΜΕΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ $\overline{A}-\overline{J}$

(T 5. F 31—36).

8 (1) PHOT. Bibl. 82 p. 64 a 21—b 32: (T 5) ἄρχεται δὲ ἐν τοῖς
 25 μετὰ Ἀλέξανδρον ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ βασιλέως τελευτῆς, καὶ διέξεισιν ὅπως
 εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἀλεξάνδρου τὸν Ἀρριδαῖον, ὃς ἦν ἐκ Φιλίνης τῆς Λα-
 ρισσαίας τῷ Φιλίππῳ γεγεννημένος, ἢ τῶν Μακεδόνων ἀρχὴ περιέστη, εἰς
 αὐτὸν τε καὶ εἰς τὸν μέλλοντα Ἀλεξάνδρου παῖδα τίττεισθαι ἐκ Ῥωξάνης
 (ἐν γαστρὶ γὰρ ἔχουσα καταλέλειπτο) καὶ εἰς τοὺς ἄμφι Περόικαν, οἱ
 30 κρίσει τῶν Μακεδόνων ἐπετρόπεον αὐτοῖς τὴν ἀρχήν. (2) διέξεισι καὶ
 ὅπως ἡ τοῦ Ἀλεξάνδρου διενεμήθη ἀρχή. τὰ μὲν οὖν τῆς Ἀσίας οὕτως·
 Πτολεμαῖος ὁ Λάγον Αἰγύπτου πάσης καὶ Λιβύης καὶ τῆς ἐπέκεινα γῆς,
 ὁπόση Αἰγύπτῳ συνάπτει, ἄρχην ἐτάχθη, ὁ δὲ τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ
 ἐπὶ τῇ σατραπείᾳ ταύτῃ τεταγμένος Κλεομένης ὑπαρχος Πτολεμαίῳ

3 Ῥωμαίους Hoesch —ον O 5 στρατείαν Din —ιαν O ὑποδύμενοι
 Mai ἀπο— O 6 παρέχοντος Hoesch 12 προεξαίσσοντες de Boor 17 δια-
 λιπόντων (Thuk. I 112; III 74) de Boor διαλιπὼν O s. F 25 p. 467, 21 24 die lesungen
 von AM verdanke ich Martini 26 Ἀρριδαῖον A Ἀρι— M 26—27 λαρισσαίας M
 29 γὰρ om M

ἀποκατέστη. Λαομέδων δὲ ὁ Μιτυληναῖος Σύρων ἡγεῖσθαι ἀπεφάνθη· καὶ Φιλώτας μὲν Κιλικίας, Πίθων δὲ Μηδίας, Εὐμένης δὲ Καππαδοκίας τε καὶ Παφλαγονίας καὶ τῶν ἐπὶ τὸν Εὐξείνιον Πόντον κατιόντων μέχρι καὶ ἐς Τραπεζοῦντα, Ἀντίγονος δὲ Παμφύλων καὶ Κιλικίων μέχρι Φρυγίας, ⁵ Καρῶν δὲ Ἀσάνδρος, Μένανδρος δὲ Λυδῶν, Λεοννάτος δὲ τῆς ἐρ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας. (3) καὶ τῶν μὲν Ἀσιανῶν οὕτως· τῶν δ' Εὐρωπαίων Θράκης μὲν καὶ Χερρονήσου Λυσίμαχος· Ἀντίπατρος δὲ ἐπὶ πᾶσι Μακεδόσι καὶ Ἑλλήσι καὶ Ἰλλυριοῖς καὶ Τριβαλλοῖς καὶ Ἀγριαῖσι καὶ ὅσα τῆς Ἠπείρου ἔξειτ' Ἀλεξάνδρου στρατηγὸς αὐτοκράτωρ ἐτέτακτο. (4) τὴν δὲ κηδεμονίαν ¹⁰ καὶ ὅση προσιασία τῆς βασιλείας Κρατερὸς ἐπετράπη, ὃ δὴ πρῶτιστον τιμῆς τέλος παρὰ Μακεδόσι· Περγάμης δὲ τὴν Ἡρασιτίωνος χιλιαρχίαν. (5) ἦσαν δὲ ἄρχοντες Ἰνδῶν μὲν ἀπάντων Πῶρος καὶ Ταξιλήs· ἀλλ' ὁ μὲν Πῶρος οἱ ἐν μέσῳ Ἰνδοῦ ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου νέμονται, Ταξιλήs δὲ τῶν λοιπῶν. Πίθων δὲ τις τῶν τούτοις ὁμόρων ἡγεῖτο, πλὴν Παρ(οπ)αμι- ¹⁵ σαδῶν. οἱ δὲ συνάπτοντες Ἰνδοῖς, ὅσοι ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι νέμονται, Ὁξυάρτη τῷ Βακτρίῳ, ὃς ἦν Ῥωξάνης πατήρ, εἰς ἀρχὴν ἀπενεμήθησαν — ἥs ἐτέχθη παῖς μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου θάνατον, ὡς τὸ Μακεδόνων πλῆθος τοῦ πατρὸς τὴν προσηγορίαν Ἀλεξάνδρου ἔθεντο. (6) Ἀραχωσίων δὲ καὶ Γαδρωσίων ἐπῆρχε Σιβύρτιος, καὶ Στασάνωρ ὁ ²⁰ Σόλιος Ἀρείων καὶ Δράγγων ἡγεῖτο. Φιλίππου δὲ ἦν ἀρχὴ Σογδιανοί, καὶ Ραδαφέρουs Ὑρκάνιοι καὶ Νεοπτολέμου Καρμανία. Πέρσαι δὲ ὑπὸ Πευκέστῃ ἐτάχθησαν. τὴν δὲ Σουσιανῶν βασιλείαν ὁ Ὀρώπιος εἶχεν, οὗ πάτριον ἔχων ἀρχήν, ἀλλὰ δόντος αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου· ἐπεὶ δὲ τύχη τις αὐτῷ συνέπεσεν ἐπαναστάσεως αἰτίαν φεύγοντι παραλυθῆναι τῆς ἀρχῆs, ²⁵ τότε Κοῖνος αὐτῶν τὴν ἀρχὴν εἶχε. Βαβυλωνίων δὲ καὶ τῆς μέσης τῶν ποταμῶν Τίγρητος καὶ Εὐφράτου τῶν μὲν Σέλευκος, τῆς δὲ Μεσοποταμίας Ἀρχέλαος ἦρχε. (7) τοσόσδε ἀριθμὸς ἐθνῶν τε καὶ ἔθνεσιν ἀρχόντων ἦν, ὅτε Περγάμης μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν τὰς ἀρχὰς ἔνειμε. (8) καὶ τὰ ἄλλα διεξιέμεν ἐν πολλοῖς, ὥς κἀν τούτοις, Ἀρριανῷ (156 F 1) κατὰ τὸ ³⁰ πλεῖστον σύμφωνα γράφων.

1 μυτυληναῖος A 2 Πίθων Arrian. 156 F 1 Πείθων A¹ πύθων A² vgl. v. 14
 4 τραπεζοῦντος A Κιλικίων: Λυκίων Arrian 5 λεοννάτος M Λεόννατος A
 ἑλλησπόντου aus —τω A² 9 ἐξ ἔτι AM 10 ὅσα M 11 περγάμης M
 13 οἶων ἐν M 14 πείθων A¹ πύθων A² 14—15 Παραποταμισαδῶν Bekker
 παραμεισαδῶν A 15 τὰ καυκάσια ὄρη M 19 γεδρωσίων A²M στασάνων A
 20 σόλιος M 21 Φραταφέρουs Diod. XVIII 3 Ὑρκάνιοι (aus —ιος) A² Ὑρκα-
 νίαι M Νεοπτολέμου: Τληπολέμου Diod 22 Σουσιανῶν v. Gutschmid σογδια-
 νῶν Phot ὁ Ὀρώπιος A¹ ὁ Ὀρώπιος A² Ὀρώπιος M 25 Κοῖνος v. Gutschmid
 κοινῶς Phot ἐκείνου? C Mueller 26 Σέλευκος: Ἀρχων Diod 27 Ἀρχέλαος:
 Ἀρχεσίλαος Diod 30 σύμφωνα γράφων aus συγγράφων A¹

Fragmente ohne Buchtitel.

AUS DER XPONIKH ISTORIA (F 1—5).

9 (3) SYNKELL. p. 334, 9 Bonn: Ἡρακλειδῶν κάθοδος Ἰλλου τοῦ a. 1108,2 (?)
 πρεσβυτέρου παιδὸς Ἡρακλέους ἡγουμένον τῆς κατὰ Πελοποννησίων μάχης,
 5 ἡμῖς ἐπεκράτησεν ἱκανοῖς ἔτεσι μεταξὺ Πελοποννησίων καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν.
 τότε Ῥόδος ἢ νῆσος οἰκίζεται παρὰ Λακεδαιμονίων, ὡς Δέξιππος ἱστορεῖ,
 μετοικησάντων ἐκ Πελοποννήσου διὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν ἐπίθεσιν.

10 10 (4) — p. 502, 1 (KEDREN. 265, 8): Ἀλέξανδρος οὖν ἂν ἄγων a. 336/5
 ἔτος κατὰ Δέξιππον, πᾶσαν ἄσκησιν ἰσχυμένους σωματικὴν αὐτοῦ τε γνη-
 10 σιώτατος Ἀριστοτέλους γερονὸς τοῦ δαιμονιῶντος φοιτητῆς, ἐπὶ τὴν πα-
 τρώϊαν παρῆλθε βασιλείαν.

11 (5) — p. 632, 5 Bonn: ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις (sc. βασιλεύον· a. 34/47?
 τος Κλαυδίου) ἐφάνη τὸ ὄρνεον ὁ φοῖνιξ, καθὼς ἱστοροῦσιν Αἰγύπτιοι
 πρὸ ἡν δὲ ἔτων φανείς, ὡς καὶ Δέξιππος συμφωνεῖ.

15 12 (31) SUID. s. Ρωμαίων ἀρχή· « αὕτη τῆς Ἀσσυρίων καὶ
 Περσῶν καὶ Μακεδόνων τῶν πρὶν μακρῶι ὑπερῆρεν, ὁρι-
 σαμένην πέρατα ἐαυτῆς πρὸς μὲν ἕω Ἰνδοὺς καὶ Ἐρυθρὰν
 20 θάλατταν καὶ Νεῖλον καὶ Καταρράκτας καὶ λίμνην Μαι-
 ῶτιν. ὅσα δὲ πρὸς δυσμὰς * Ὁκεανόν τε αὐτόν, δν δὴ
 20 μῦθον εἶναι τοῖς ἔργοις ἐδηλώθη μηδὲ ἄλλως <ῆ> πρὸς
 ψυχαγωγίαν τοῦνομα αὐτοῦ παρὰ τοῖς ποιηταῖς αἰδε-
 σθαι, εἶγε καὶ ἡ Βρεττανῶν χώρα, ἣν περιρρέων νῆσον
 ἐργάζεται, νῦν εὐρεθεῖσα ἐν πέρασι τῆς Ρωμαίων ἀρχῆς
 25 ἀριθμεῖται. λεγέτω μὲν οὖν ὅτωι δοκεῖ, ὡς ἀναμφίλογοι
 25 τῶνδε πρὸς τὰ παλαιὰ αἰ ὑπερβολαί, πλήθει τε χειρὸς
 τῶν ἐπελθόντων εἰκάζοντι καὶ τόλμαις ἐκατέρων καὶ
 στρατηγήσεσι καὶ μηχανήσεων ἐπινοίαις καὶ τῶν ἀντι-
 πολεμησάντων ἀρετῇ. » Δέξιππος.

30 13 (9) SCRIPT. HIST. AUG. XVIII 49, 3—4: Dexippus dixit uxore a. 225/7 (?)
 rem eum (sc. Alexander Severus) cuiusdam Macrini filiam duxisse eun-
 demque ab eo Caesarem nuncupatum. verum cum vellet insidiis occidere
 Alexandrum Macrinus detecta factione et ipsum interemptum et uxorem
 abiectam.

6 Δέξιππος B Ζεύξιππος Goar 14 χνδ vulg χιλίων τετρακοσίων ἐξήκοντα?
 C Mueller YEA? 16 καὶ Μακ. τῶν πρὶν μᾶκρ' καὶ περσῶι ὑπερῆθ' AV* (?)
 18 θάλατταν A —σαν rell? 19 * 'probabile est Rhenum Danubiumque memo-
 ratos fuisse' Bernhardt 20 ἢ om AV* BG Med ἐδηλώθη, ἄλλως δέ? Bernhardt
 28 Δέξιππος AV Δ. δὲ rell(?) 30 Macrini Salmasius macriani PB Martiani M
 32 macrianus P³ Martianus M

14 (9) SCRIPT. HIST. AUG. XVIII 49, 5: *idem dicit patrum fuisse Antoninum Heliogabalum Alexandri, non uxoris sororis eiusdem filium.*

15 (10) — XX 9, 4–6: *erhebung des älteren Gordian zum kaiser; a. 235 beilegung des namens Africanus. addunt quidam Africani cognomentum Gordiano idcirco inditum, non quod in Africa imperare coepisset, sed quod de Scipionum familia originem traheret . . . (6) post hoc Carthaginem ventum cum pompa regali et fascibus laureatis, filiusque legatus patris exemplo Scipionum, ut Dexippus Graecae historiae <scriptor> auctor est, pari potestate succinctus est.*

16 (11) a) — XX 2, 1: *Gordiani non, ut quidam imperiti scriptores locuntur, duo sed tres fuerunt, idque docente Arriano, scriptore Graecae historiae, docente item Dexippo, Graeco auctore, potuerunt addiscere, qui etiamsi breviter, ad fidem tamen omnia persecuti sunt.* b) — XX 19, 8–9: *Cordus (HRRell II 138, 17) dicit uxorem eum (sc. Gordianum iuniorum) nunquam habere voluisse. contra Dexippus putat eius filium esse Gordianum tertium, qui post hoc cum Balbino et Puppieno sive Maximo puerulus est adeptus imperium.* c) — — 23, 1: *Dexippus quidem adseverat ex filio Gordiani tertium Gordianum esse natum.*

17 (15) — XXIV 32, 1–3: *docet Dexippus nec Herodianus (VII 1, 9) tacet omnesque, qui talia legenda posteris tradiderunt, Titum tribunum Maurorum, qui a Maximino inter privatos relictus fuerat, timore violentae mortis, ut illi dicunt (invitum vero et a militibus coactum, ut plerique adserunt) imperasse. atque hunc intra paucos dies post vindicatam defectionem, quam consularis vir Magnus Maximino paraverat, a suis militibus interemptum. imperasse autem mensibus sex. . . (alii dicunt ab Armeniis sagittariis, quos Maximinus ut Alexandrinos et oderat et offenderat, principem factum).*

18 (12; 13) a) — XIX 32, 3: *addidit Dexippus tantum odium fuisse Maximini, ut interfectis Gordianis viginti viros senatus creaverit, quos 30 opponeret Maximino. in quibus fuerunt Balbinus et Maximus, quos contra eum principes fecerunt.* b) — XXI 16, 5: *addit praeterea, <tantum> contra Maximinum Aquileiensium odium fuisse, ut de crinibus mulierum suarum arcubus nervos facerent atque ita sagittas emitterent.* c) — XIX 33, 3–5: *sane quod nullo in loco tacendum est, cum et Dexippus et Arrianus*

2 sororis eiusdem matris Casaubonus 8 <scriptor> Eyssenhardt 9 pari
Peter gladii ed. Mediol. erarii P³ (in rasur) rari B 11 Arriano: Herodiano Brocks
12 Dexippo, item Kellerbauer 16 post hos Oberdick post hac Baehrens
17–18 Dexippus — natum randnotiz 22 timorem PBM violentae P³ volente
P¹B illi: alii PM 31 <tantum> edd 32 aquileiodium PB 34 Arrianus:
Herodianus Brocks

et multi alii Graeci scripserunt, Maximum et Balbinum imperatores contra Maximinum factos, Maximum autem cum exercitu missum et apud Rabennam bellum parasse, Aquileiam autem nisi victorem non vidisse. Latini scriptores non Maximum, sed Puppienum contra Maximinum apud
⁵ *Aquileiam pugnasse dixerunt eundemque vicisse. d) — XXI*
¹⁰ *16, 6—7: Dexippus et Herodianus (VII 10), qui hanc principum historiam persecuti sunt, Maximum et Balbinum fuisse principes dicunt, delectos a senatu contra Maximinum post interitum duorum in Africa Gordianorum, cum quibus etiam puer tertius Gordianus electus est. (7) sed*
¹⁵ *apud Latinos scriptores plerosque Maximi nomen non invenio et cum Balbino Puppienum imperatorem repperio, usque adeo ut idem Puppienus cum Maximino apud Aquileiam pugnasse dicatur, cum memoratis historicis adserentibus ne Maximus quidem contra Maximinum pugnasse doceatur, sed resedisse apud Rabennam atque illic patratam audisse victoriam.*
¹⁵ *s. XXI 1, 1—2; 15, 3—5.*

19 (13) — XIX 32, 4: *idem addidit in conspectu Maximini iam deserti a militibus et praefectum praetorio ipsius et filium eius occisum.*

20 (14) — XXI 16, 3: *sub his (sc. Balbino et Maximo) pug-*
²⁰ *natum est a Carpis contra Moesos. fuit et Scythici belli principium. fuit*
²⁰ *et Histriae excidium eo tempore, ut autem Dexippos dicit, Histricae civitatis.*

21 (14) — XXI 16, 4: *Dexippus Balbinum satis laudat et dicit forti animo militibus occurrisse atque interfectum, ut mortem non timeret, quem omnibus disciplinis instructum fuisse dicit. Maximum vero negat*
²⁵ *eius modi virum fuisse, qualem Graeci plerique dixerunt.*

22 (16) SYNKELL. p. 705, 10 Bonn: *Σκύθαι περαιωθέντες οἱ*
³⁰ *λεγόμενοι Γότθοι τὸν Ἰστρον ποταμὸν ἐπὶ Δεκίου πλείστοι τὴν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν κατενέμοντο. οὗτοι τοὺς Μυσοὺς φεύγοντας εἰς Νικόπολιν περιέσχον. Δέκιος δὲ ἐπελθὼν αὐτοῖς, ὥς Δέξιππος ἱστορεῖ, καὶ τρισμυρίους*
³⁰ *κτείνας ἐλαττοῦται κατὰ τὴν μάχην, ὥς καὶ τὴν Φιλιππούπολιν (s. F 26—27). ἀπολέσαι ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν καὶ Θρᾷκας πολλοὺς ἀναιρεθῆναι. ἐπαν-*
³⁵ *ιοῦσι δὲ Σκύθαις ἐπὶ τὰ σφέτερα ὁ αὐτὸς Δέκιος ἐπιθήμενος ἀναιρεῖται ἐν Ἀβρῦτῳ, τῷ λεγόμενῳ Φόρῳ Θεμβρωνίῳ, σὺν τῷ παιδί διὰ νυκτὸς ὁ θεόμαχος. οἱ τε Σκύθαι μετὰ πλείστων αἰχμαλώτων καὶ λαφύρων ἐπαν-*
³⁵ *έρχονται. καὶ τὰ στρατόπεδα βασιλέα πάλαι τινὰ γενόμενον ὑπατον Γάλλον ἀναγορεύουσιν ἅμα Βουλουσινᾶν τῷ Δεκίου(?) παιδί, οἱ καὶ βασιλεύουσι*

10 apud M cum P¹B 11 albino PB 13 adserentibus P³M serentibus P¹B
 24 dicit P³M dicit P¹B maximinum B 33 ἐν Ἀβρῦτῳ: CJL III¹ Suppl. 1971
 Φόρῳ Θ. = Forum Sempronii Tomaschek RE I 116 36 Βουλουσινᾶν Scaliger
 —οῦ vulg

κατὰ Δέξιππον μῆνας ἡ, πράξαντες οὐδὲν ἀξιόλογον· κατὰ δὲ ἄλλους
τινὰς ἔτη γ καὶ καθ' ἐτέρους ἔτη β.

23 (22) SCRIPT. HIST. AUG. XXV 12, 5—6: Quintillus (bruder ^{n. 249}
und nachfolger des Claudius II) *autem ob brevitatem temporis nihil*
⁵ *dignum imperio gerere potuit; nam septima decima die, quod se gravem*
et serium contra milites ostenderat ac verum principem pollicebatur, eo
genere, quo Galba, quo Pertinax interemptus est. (6) et Dexippus quidem
Claudium (sc. Quintillum) non dicit occisum, sed tantum mortuum. nec
tamen addit morbo, ut dubium sentire videatur.

10°

AUS DEN ΣΚΥΘΙΚΑ (F 6—7).

24 (17) EXC. DE SENT. p. 230, 4—17 Boiss: * * τύχας ἀνδρῶν
καὶ καταστάσεις πόλεων τε καὶ ἐθνῶν νεωτερίζουσαι ἐλάτους τε ὁμοίως
καὶ μείζους καὶ διαφερόντως περὶ εἰρήνην καὶ πόλεμον συμβαίνουσιν
ἄγοντος τοῦ χρόνου μηδεμίαν (?), ἀλλὰ μετατρέποντος ἄλλῃ ἄλλους πρὸς
¹⁵ τε τὸ ἄμεινον. καὶ μὴν τὰ γιγνόμενα ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις ἄριστοι γινῶναι
οἱ μὴ χαλεποὶ δέξασθαι τὰς ἐξαλλαγὰς τῶν ὥρων καὶ χρόνων· μηδὲ ἐτῶν
τούτους ὅσοι πόλεων τε καὶ στρατοπέδων ἐξηγοῦνται μῆμηι τῶν προ-
γενομένων ἄγειν ἐπὶ τὰ συμφορώτατα ἐκάστους καὶ τοῖς προσπίπτουσιν
..... ἐκ τῆς τῶν ἱστορηθέντων νεωτέρων τε καὶ παλαιο-
²⁰ τέρων..... πρὸς δὲ ταῖς κατα * * *

* * κατ' ἀνθρώπους, ἧς λυσις· ἥ γὰρ ἰσχύοντας κατὰ τὸ ἀντί-
παλον τῷ συνανέχοντι ἀνθίστασθαι ἢ ἀποκνήσαντας οὐκ ἀντίλεκτον ὥς
ἀλίσκεσθαι δέον.

25 (18) EXC. DE STRATEG. 4: ἐκ τῶν Δέξιππον. πολιορκία
²⁵ Μαρκιανοῦ πόλεως. Μαρκιανούπολιν — τὸ δὲ ὄνομα Τραιανοῦ τοῦ βασιλέως
τὴν ἀδελφὴν ἐνδεδωκέαι τῇ πόλει λέγουσιν οἱ ἐγχώριοι — ταύτην δὴ
οὖν τὴν πόλιν οἱ σκῦθαι ὥς δὴ κατὰ κράτος ἀλώσιμον εἶναι νομίσαντες
ἀπεῖχον μὲν τῆς εὐθὺ προσβολῆς, λίθους δὲ ὅτι πλείστους παρεφόρου
πρὸ τοῦ τειχίσματος, ὥς χύδην καὶ σωρηδὸν κατανενημένων ἀφθάνως
³⁰ ὑπάρχειν χρῆσθαι. ὣοντο γὰρ φόνον τε πολὺν ἐπὶ τοῦ τείχους οὕτως

8 *Claudium: Quintillum* Salmasius Peter 'das zugefügte zitat ist mit dem
text nicht ausgeglichen' E Schwartz

14 μηδεμίας las Mai ἄλλῃ Niebuhr
ἄλλην V 15 γινῶναι Bekker γνώμην V 16 μηδὲ ἐτῶν: μηδ' ἀδύνατον Herw(erden)
19 κακου .. της Mai εἰκόνας τε (?) ἐμβαλεῖν(?) ἐκ τῆς Herw εὐβουλει...ον...λειν
Boiss(evain) (εὐβουλίαν προσφέρειν?) 20 .. ροσε εν πρὸς Boiss 20—21: 22 zeilen

unleserlich 21 ἀπορητὴ λύσις Mai ἀπορη λ. Boiss (ἀπεστιν?) 22 συνανέχοντι

Boiss συνεν— V 28 ἀπεῖχον μὲν Dü(bner) ἐπειχομεν A (Parisin, suppl. gr. 607)

29 κατανενημένων Wescher κατανενημένων A κατανενημένοις Dü ἀφθάνως

Mi(nas) ἀφθαον ὥς A 30 φόνον Mi φθόνον A

συμβήσεσθαι, καὶ τῶν πολεμίων ἐν τῷ φυλάσσεσθαι μᾶλλον <ἢ> ἐν τῷ
 ἐπιχειρεῖν ὄντων θραιστώνῃ τὴν πόλιν αἰρήσειν. (2) τοῖς δὲ ἐν τῷ ἄστει
 πάλαι τε παρεσκεύαστο ὅσα ἐς πολιορκίαν ἐπιτήδεια καὶ Μάξιμος, ἀνὴρ
 γένος μὲν τῶν ἀπόρων (?) μετακου* φιλοσοφίαι δὲ ἄρα συζῶν, οὐ μόνον
 5 στρατηγοῦ, ἀλλὰ καὶ στρατιώτου ἀγαθοῦ ἔργα ἐν τῷ τότε ἔτοιμος ὢν
 ἐπιδείκνυσθαι, ἐπεθάρρυνέ τε ἐκάστοις καὶ παρήνει, ὅτε δὴ ἐκ χειρὸς
 ἀκροβολίζοντο οἱ πολέμιοι, τοῦ ἀμύνεσθαι ἀπεχομένους ὑπὸ ταῖς ἐπάλξεσιν
 ἱσταμένους ἔχειν σφῶν αὐτῶν φυλακὴν, τὰς τε ἀσπίδας προισχομένους καὶ
 ὅσα δύναται στέγειν καὶ ἀποκρούεσθαι τὰς τῶν ἐναντίων βολὰς. (3) ὡς
 10 δὲ ἱκανῶς ἔχειν ἐδόκει τοῖς βαρβάροις τῆς τῶν λίθων παρασκευῆς, ἀθρόοι
 περικυθέντες ἐν κύκλῳ τὸ τεῖχος οἱ μὲν ἀκόντια μεθίεσαν, οἱ δὲ λίθοις
 ἡκροβολίζοντο τοὺς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων, καὶ συνέχεια <ἦν> τῶν μεθιεμένων,
 ὡς χαλάζῃ τῇ πυκνοτάτῃ προσεοικέναι κατὰ τὸ ἐπάλληλον τῆς φορᾶς.
 οἱ δὲ γε εἴσω τοῦ ἄστεως σφὰς τε αὐτοὺς κατὰ τὸ δυνατόν καὶ τὸ τεῖχος
 15 ἐφύλασσον, ἀπείχοντο δὲ τοῦ ἀμύνεσθαι, ἥμιτερ αὐτοῖς προσετέτακτο. (4) ὡς
 δὲ ἐπ' οὐδενὶ ἔργῳ λαμπρῷ ἢ τε τῶν λίθων ἐκενώθη τοῖς βαρβάροις
 παρασκευὴ καὶ ὅσα ἐκ χειρὸς ἢ ἀπὸ τόξου ἀκόντια, ἢ τε ἐλπίς αὐτοῖς
 τοῦ σὺν οὐδενὶ πόνῳ τὴν πόλιν αἰρήσειν ἀνάλωτο, ἀθυμίας δὴ εἶχοντο
 καὶ τῶν στρατηγῶν ἀνακαλεσάντων ἀπήμisan, οὐ πόρρω τῆς πόλεως τὴν
 20 στρατοπεδίαν ποιοῦμενοι· καὶ γὰρ ἦν τῆς ὥρας ἀμφὶ ἡλίου δυσμὰς.
 (5) διαλιπόντες δὲ ἡμέρας οὐ μάλα συχνὰς καὶ ἐπελθόντες αὐθις καὶ
 περιστάντες ἐν κύκλῳ τὸ τεῖχος ἡκροβολίζοντο· ὅτε δὴ Μάξιμος τοῖς ἐν
 τῷ ἄστει καιρὸν εἶναι τῆς ἐπιθέσεως ἐπηγγέλλετο. γίνεται δὴ οὕτω.
 καὶ ἀναθαρρήσαντες διὰ τὴν ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν βαρβάρων ἀπρακτον
 25 ἀναχώρησιν βοήν τε ἦραν καὶ λίθους καὶ ἀκόντια, ὡς εἶχον, μεθίεσαν.
 οἱ δὲ οὖν πυκνῶν ἀλλήλοις ἐφεστιγόντων τῶν βαρβάρων καὶ διὰ τὸ
 ἀπροσδόκητον τοῦ ἀντίπαλον ἂν σφίσιν ἄνωθ' ἐν τι ἀπαντῆσαι οὐκ ἐς τὸ
 ἀκριβὲς πεφραγμένων, πρὸς δὲ καὶ ἀθρόαις ταῖς βολαῖς καὶ ταῦτα ἐκ
 μετεώρου βαλλομένων καὶ διὰ πληθὺς τῶν ἐναντίων οὐδὲ ἐθέλοντας ἦν
 30 ἀμαρτεῖν τοὺς ἀπὸ τοῦ ἄστεως. (6) βιαζόμενοι δὲ οὖν οἱ Σκύθαι καὶ
 μηδὲ ἀντιδρᾶν ἔχοντες τοὺς Μυσοὺς διὰ τε τὰς ἐπάλξεις καὶ τὴν ἐκ τῶν
 θυρῶν ἀκροφυλακὴν ἀπαγορεύοντες πρὸς τὰς πληγὰς καὶ ὡς οὐκ ἦν
 αὐτοῖς περαιτέρω καρτερεῖν, ἀνεχώρησαν ἀπρακτοί.

1—2 μᾶλλον — θραιστώνῃ C Mueller μᾶλλον παντ' ἐπιχειρεῖν ὄντων ὅσων
 ἢ A 4 ἀπορῶ μετακου A τῶν ἐσπόρων καὶ μεγάλων (ο. μετοίκων)? C Mueller
 μετακουῶν Wescher 6 δὴ C Mueller δὲ A 11 μετίεσαν A 12 <ἦν> Wescher
 <ἐχρῶντο> C Mueller 15 ἥμιτερ Mi εἶπερ A 18 εἶχοντο C Mueller ἔσχοντο A
 22 περιστάντες Mi — τας A 24 προτερ(al)αι Mi 25 μεθισαν A 27 ἀντί-
 παλον Dii ἀντιπάλου A 28—29 [πρὸς — βαλλομένων] C Mueller 30 δὴ οὖν
 Mi δηλοῦν A 32 θυρῶν ἀκροφυλακὴν 'quantum ex vestigiis litterarum fere
 evanidarum conici potest' Wescher καιροφυλακὴν Mi

26 (19) EXC. DE SENT. p. 230, 18—234, 12 Boiss: *ὅτι ὁ Δέκιος α. 250, 5.*
 ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐν φόβῳ εἶχε τὴν Θραίκιον δύναμιν, ὁρρωδῶν
 μὴ τι ἐξ αὐτῆς νεώτερον γένηται περὶ τῆς ἀρχῆς τὴν κατάστασιν. καὶ
 ἐπειρᾶτο δι' ἐπιστολῆς ἀποκωλύειν αὐτοὺς ἐπεξιέναι τοῖς πολέμοις, τὸ
 5 μὲν βουλόμενον τῆς διανοίας οὐκ ἐμφαίνων, ἐκπονούμενος δὲ διὰ δέους ἄγειν,
 μὴ περαιτέρω προιόντες ἄνθρωποι ἀπόλεμοι οὗτοι τῆς οὐκ εὐκαίρου
 προθυμίας τὴν πείραν λάβωσι πρὸς <τοῦ> τὴν παρ' αὐτοῦ ἐπικουρίαν
 παραγενέσθαι. (3) καὶ ὁ μὲν ἀπέστειλεν ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς
 ἡμεροδρόμος φέρων τὴν ἐπιστολὴν προσῆλθε τῷ Πρίσκῳ, ὃς δὴ ἀρμυστὴς
 10 τῶν Μακεδονικῶν καὶ Θραιικῶν πόλεων ἦν καὶ ἐπὶ τε εἰρήνης τὰ πολλὰ
 ἐχρημάτισε καὶ τότε κατὰ τοῦ πολέμου τὸ δέος ἐς τὴν Φιλίππου πόλιν
 παρεληλύθει, κήρυγμα προκηρύττει συνιέναι πάντας ἐς τὸν τοῦ σταδίου
 δρόμον (ὃς δὴ εἶσω πόλεως ἦν), ὥς δὴ ἔχων τι ἐς τὸ κοινὸν ἐκ βασιλέως
 μὴνῆσαι. καὶ ἐπεὶ ἡθροίσθησαν, ἀνεγίνωσκε τὰ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς· ἐδήλου
 15 γὰρ ἡ γραφὴ τάδε·

(3) 'πρὸ πολλοῦ μὲν ἂν ἐποιησάμην, ὦ ἄνδρες, μὴ παρακελεύσαι ἐξ
 ἐπιστολῆς χρῆναι· ἄλλ' αὐτὸς ἀφικόμενος ἔργῳ μᾶλλον ὑμᾶς ἢ λόγῳ
 θαρρύνειν, ὅσωι καὶ τὸ οὐχ ὁμοίως ἀσφαλὲς ὄψει τῶν ὁρώντων
 ἢ μαθήσει τῶν ἀκουσομένων βεβαιούμενον. ἐπεὶ δὲ ἐμοὶ τε ἐπὶ τῇ
 20 προγενομένῃ νίκῃ καὶ τὸ λειπόμενον μέρος τοῦ πολέμου διοικουμένῳ
 καὶ ἕνα στρατοπέδῳ πορευομένῳ σχολαία ἢ πορεία (?), καὶ τοὺς βαρβά-
 ρους εἰκάζω, οἳ δὴ κατὰ πολλὰ σκεδασθέντας, πρὶν ἡμᾶς ἀφικέσθαι καὶ
 ὑμῶν προσοίσεσθαι, ἀναγκαῖον διδοῦναι ἕνα τῇ παρακελεύσει χρώμενον
 προειπεῖν ἃ πράττοντες ἂν ὑμεῖς τε ἀσφαλέστατα διάγοιτε καὶ εὐπειθέστατα
 25 ἐμοί, εἴ γε ὑπὸ τινος διαστροφῆς ἀναγκαίᾳς ἢ παρ' ὑμᾶς ἄφριξις ἡμῶν
 διαμέλλοιτο. (4) ἐξαγγέλλεται γὰρ ὑμᾶς πλήθει τε καὶ νεότητι οὐ κατὰ
 καιρὸν θαρροῦντας καὶ τούτῳ ἐκπληξιν ἐς τοὺς ἐναντίους ἔξιν νομίζοντας,
 οἳ δὴ πολέμων ἀπειράτους, εὐτολμότερον αὐτοῖς μᾶλλον ἢ προμηθέστερον
 παρὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν προαγωνισμάτων συνιέσθαι. καὶ ἔστι μὲν οὐ
 30 πάντῃ ὑπαίτιος ὑμῶν ἡ ἐπιχειρήσις, διότι καὶ ὑπὲρ καλῶν ἔργων· συνε-
 ξαίμην δ' ἂν καὶ πείραι δύνασθαι συμφορωτάτους γενέσθαι. ἐπέσκεμμαι
 δὲ ὥς ἐν τοῖς πολέμοις τὸ ἀνδρεῖον μετὰ μὲν ἐμπειρίας ἰσχυρόν, ἄνευ δὲ
 τούτου ἀσθενές· καὶ θρασύτης λογισμῶν ἄμειρος ἤδη σὺν τῷ μὴ κατὰ

1 gelesen von Mai, van Herw(erden), Boiss(evain) 7 πρὸς <τοῦ> Kuiper
 πρὸ Boiss (πρὶν?) παρ' αὐτοῦ Boiss παρ α... V 8 ἐπε... ἐν α... νω... κως
 (ἐπέστειλεν ἃ διανοεῖτο?) Boiss 18 το εσεσι... V 20 μέρος: ν. λος (τέλος?) Boiss
 21 σχολαίον τι ηκειν (σχολή οὐκ ἔστιν ἡκειν?) Boiss 22 ἡμᾶς Boiss ἡμῶν V
 26 διαμέλοι τι Herw 27 ἔξιν Mai ἐλεῖν V 29 συνιέσθαι: ἐπιτίθεσθαι Polak
 29—30 οὐ πάντῃ Bekker ἀπάντῃ V

- καιρὸν εὐτόλμῳ ἔσφηλε. κράτιστοι δὲ οἱ συνέσει τὸ διάφορον τῶν ἐκρηγομένων εἰδότες μᾶλλον ἢ θυμῷ ἐς τὰς μάχας καθιστάμενοι. (5) παραινῶ δὴ μὴ ἐς τὸ ἔτοιμον τῆς γνώμης καὶ τοῦ πλήθους τὸ ἀβέβαιον ἰδόντας τοῦ κοινοῦ τῆς ασφαλείας ὑφέσθαι· ἀποκεκινδυνεύσεται γὰρ ὑμῖν
- ⁵ ἡ σωτηρία οὕτως ἐς μηδὲν δέον, καὶ θράττεσθαι ἡ διάνοια ὑμῶν δόξει μᾶλλον ἢ ἐπιβούλως περὶ τῇ πάσῃ πόλει τοῦ ἐκρηγομένου ἔχουσα τὴν πείραν. ὑπαίτιος δὲ ὁμοίως ὁ τε ἀνδρῶν τὸν ἐφεστιγῶτα ἀγῶνα ἐξιστάμενος καὶ ὁ θρασυτέτι ἐς τοὺς <μὴ> προσήκοντας κινδύνους ἰὼν, ἐξὸν σὺν ασφαλείᾳ σώζεσθαι. λογισμῷ δὲ πιστεύων ἀνὴρ βεβαιότερος ἢ
- ¹⁰ ἀμαθίας ὀχλήματι πρὸς τὰς ἀδήλους φορὰς τῶν πραγμάτων ἐξορμώμενος. αἱ τε ἐν τοῖς πολέμοις συντυχίαι ἢ κατὰ τὸ ἀναγκαῖον τὴν τόλμην διδῶσιν ἐξισοῦσαι ἐς τοὺς κινδύνους τὴν ἀδείας περιουσίαν, <ἢ> τὴν μετὰ τοῦ ἀσφαλοῦς σύνεσιν παρέχονται, ὥς μὴ σὺν δέει τι μᾶλλον ἡπειγμένως ἢ προμηθεῖαι πράξαι.
- ¹⁵ (6) λογιζόμενοι δὴ τάδε μὴ ἴτε πρὸς ἄνδρας ἐς ἀγῶνα κατ' ἐρημίαν τῶν συλληγομένων ἐχρᾶι δυνάμει ἐπιόντας καὶ πολλῇ μὲν ὑπῳι, πολλοῖς δὲ ὀπλίταις καὶ ψιλοῖς παρεσκευασμένους, ἔτι δὲ <διὰ> πείραν πολεμικὴν φοβεροὺς καὶ σωματικὴν ὕψει δεινοὺς καὶ ὅπλων ἀνασειήσει ἀπειλαῖς τε καὶ βοῆς μεγέθει ἱκανωτάτους προεκφοβῆσαι τοὺς πρῶτον ἐς χεῖρας αὐτοῖς
- ²⁰ ἰόντας. μὴ δὴ πρὸς τοῦσδε ἀποκινδυνεύητε, ἐξὸν ἀπὸ τῶν τειχῶν σὺν ασφαλείᾳ ἀμύνεσθαι. (7) καὶ γὰρ ἡ ἐλπίς τοῖς πρῶτον ἐς μάχην ἰοῦσιν ἰσχυρόν τι ἔδοξεν εἶναι καὶ προαγωγότατον εἰς κατόρθωσιν· ἀλλ' ἐν τοῖς † περιφανεστάτοις ὥφθη, ὅταν τῷ ἀληθεῖ δὴ μάχῃται. εὐδῆλον δὲ δῆπου, οἶμαι, ὥς καὶ τοῖς ἐξ ἴσου ἀγῶσιν ἄνευ στρατηγοῦ κατὰ μόνας ἀπο-
- ²⁵ κινδυνεύειν σφαλερώτατον· τὸ δὲ ὑπὸ ἡγεμόνι τε ἄγεσθαι καὶ ἐς κοινωνίαν ἵκειν ἑτέροις τοῦ κινδύνου ἔν τε ἐνθυμήσει καὶ τοῖς ἔργοις ἀσφαλέστατον, ῥαιδίαν ἔχον τὴν παρὰ τοῦ πέλας ἐπανόρθωσιν. κρεῖττόν τε σὺν ἑτέρῳ κατορθοῦντας δόξης ἑλαττον ἔχειν ἢ δίχα τοῦ προμηθοῦς κατὰ μόνας ἐπιχειρήσαντας σφαλεῖναι. (8) καὶ ἀπόντος μὲν πολὺ ἀπὸ
- ³⁰ σφῶν τοῦ ἐπιβοηθήσοντος, οἷα δὴ μονωθέντας δρᾶσαι τι σὺν εὐχερείᾳ σύγγνωμον· ἀνδρῶν δὲ οὐκ ἄπωθεν ὄντων ἄριστα πολέμῳ ὀμιληκότων καὶ πείραν παρασχομένων τοῦ νικᾶν, καὶ ταῦτα τὸ ἀδεὺς ἐς τοὺς κινδύνους ἐν τῷ διὰ μέσου ἐκ τῆς τῶν τειχῶν ὀχυρότητος ἔχοντας, πράξαι τι παρὰ

3 δὴ μὴ Bekker μὴ δὴ V 6 ἐπιβούλως <διακεῖσθαι>? Boiss εὐβουλος εἶναι Herw 8 <μὴ> Mai ἐξὸν Din(dorf) βιὸν V 10 ὀχλήματι las Boiss, σχήματι Mai; λήματι coni Herw 12 <ἢ> Boiss 15 μὴ ἴτε Bekker μήτε V 17 παρεσκευ-
λ μ
 ασμένους Mai —οις V <διὰ> Din 19 ἐς χεῖρας Boiss ε. χῶν... V 20 μὴ δὴ Bekker μηδε V 22 προαγωγότατον Din προσα— V 23 ἐπισφαλεστάτοις ὥφθη Herw περιφ. ἐσφάλη Boiss δὴ V διαμάχῃται? Boiss

τὴν τοῦ ἄρχοντος καταίνουσιν, ἅν τωι ἄμεινον ἐκβῆι, οὐκ ἀνεπίκλητον ἐφάνη διὰ τε τὸ δυσπειθὲς τὸ περὶ τὸν προστάξαντα καὶ ὅτι σὺν τῷ ἀμφιβόλῳ τοῦ κινδυνεύματος ἐπεχειρήθη.

(9) εἰ δέ τις προαστείων τε καὶ ἐνδiciaτημάτων τέρψεως ἀποστερού-
 5 μενος ἄχθεται καὶ ὅσα πλούτου ἐγκαλλωπίσματα, γνώτω τὸ μὲν ἀλγεινὸν ὀλίγον τε καὶ ἐν ὀλίγῳ τὴν αἴσθησιν οἶσον, οἷα δὲ ἐν οἰκοδομαῖς κείμενον, καὶ ἡμῶν οὐ διὰ μακροῦ ἐπιστησομένων, ὥς κωλύσαι τε τὸν παντελεῖ τοῦτων ἀφανισμόν καὶ ἀναλαβεῖν αὐτὴν δαψίλειαν τῆς ἐς τοῦτο χορηγίας οὐκ ἀδυνατῶν, τὸ δὲ τῆς σφετέρως σωτηρίας ἐπικίνδυνον οὐκ ἱασόμενος.
 10 ὅθεν τῇ παραντίκῃ ἀχθηδόνι τὸ εἰς ἅπαν ἀσφαλὲς ἀντιτιθεῖς οὕτω λογιζέσθω, διότι μὴδὲ ἐς πάντας ἀλλ' ὅσοι δυνατοὶ τὸ λυπηρὸν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, παρ' οἷς πλούτῳ ἰσχύουσι καὶ ἄνευ τοῦ ἡμετέρου ταχεῖα τῶν ἀφαιρεθέντων ἢ διόρθωσις. (10) πανστέον δὴ οὖν ὑμῖν τῆσδε τῆς ὁρμῆς, εἰ μὴτε ἑαυτοῖς ἐπιβούλως καὶ ἐς τὸν ἄρχοντα ἐναντίως πράττετε, καὶ
 15 εἴσω τειχῶν μενετέον. ἡμᾶς δὲ οὔτε τῇ παρασκευῇ οὔτε ταῖς γνώμαις τῆς τῶν κοινῶν σωτηρίας ἀφεστηκότης ὀλίγων ἡμερῶν ἐπιστησομένους ἕμα τῇ δυνάμει ἐλπίζετε, καὶ εἴσω τειχῶν ὑμῶν μενόντων τὰ ἐς τὴν τοῦ ἔξωθεν ἀγῶνος κατόρθωσιν ἡμῖν μελήσει. προαποδέδεικται δὲ οὐ πόρρω τοῦ ἀληθοῦς εἶναι τὸ ἐπάγγελμα ἐκ τῶν πρὸς Νικοπόλει πραχθέντων, εἴ
 20 γε μὴ μεγαληγορεῖσθαι δεήσει. χρὴ δὲ ἐν τοῖς μεγίστοις τῶν ἀγῶνων τοῦτοις συμβούλοις τε ἕμα καὶ βοηθοῖς χρῆσθαι, οἳ ἂν ἐν τοῖς φθάνουσιν ἔργοις σαφῇ τοῦ συμφέροντος ἐπιδείξωνται τὴν δῆλωσιν, ἐμπειρίαν ἔργων καὶ προ * * * *

27 (20) EXC. DE STRATEG. 5: ἐκ τῶν Δεξιππων. πολιορκία a. 250 B.C.
 25 Φιλίππου πόλεως. (1) τὴν Φιλίππου πόλιν — ἔστι δὲ ἡ πόλις αὕτη μεθόριος μὲν τῆς Θραικῶν καὶ Μακεδόνων γῆς, κεῖται δὲ ἐπὶ τῷ Ἑβρωι ποταμῷ· οἰκιστὴν δὲ αὐτῇ γενέσθαι λέγουσι Φίλιππον τὸν Ἀμύντου, Μακεδόνων ἄρχοντα, ἀφ' οὗ δὴ καὶ τὸ ὄνομα τῇ πόλει ἐγένετο — ταύτη δὴ οἱ Σκύθαι ὥς ἀρχαιοτάτῃ καὶ μεγίστῃ προσέβαλλον ἐς πολιορκίαν.
 30 (2) ἐπολεμεῖτο δὲ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ὧδε· ὑπερφέροντες τῶν κεφαλῶν τὰς ἀσπίδας (ὥς) τῶν μεθιεμένων ἐν σκέπη εἶναι κύκλῳ τῆς πόλεως περιήεσαν, καταθώμενοι ὅπῃ εὐαποτείσιστον ἢ καὶ ἐπίβατον ἐν τῇ προσαγωγῇ τῶν κλιμάκων ὑπάρχοι διὰ στενότητα ἢ καὶ χθαμαλότητα τῶν τειχῶν. (3) καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐποιοῦντο προσβολὰς ἐν ἀκροβολισμοῖς
 35 καὶ τοξείαις· οἳ δὲ ἄνωθεν ἡμύνοντο καρτερῶς, ὅπῃ πελάζοιεν οἱ πολέμοι.

1 τῳ ἄμεινον Bekker τῳι ἄμεινον V 8 ἀφανισμόν Mai — ὦν V αὐτὴν Boiss αὐτὰ V μὲν τὴν Herw 20 γε: καὶ Bekker 23 ausfall eines blattes 29 προσέβαλλον? 30 ὧδε C Mueller ὥς δὲ A 31 (ὥς) Jac μεθιεμένων C Mueller μεθιεμένων A ἐν σκέπη εἶναι Dii ενοκεπειναι A 33 κλιμάκων Mi — τῶν A

αὐθις δὲ αὖ τῆς πόλεως ἐπείραζον κλίμακας πηξάμενοι καὶ μηχανάς.
 (4) τὰ δὲ μηχανήμα(τα) ἦν ξύλα πεπηγότα τετράγωνα, ἐπιτεχνήματα
 οἰκίσκοις ἐμφορῇ· καὶ αὐτῶν βύρσας ὑπερτείνοντες, ὥς παντὸς τοῦ
 μεθιεμένου ἀβλαβῶς ἔχειν, προσέπιπτον ταῖς πύλαις, σφῶν δὲ τὰς ἀσπίδας
 5 προβεβλημένοι, καὶ μετακινούντες αὐτὰ τροχοῖς καὶ μοχλῖαις. (5) οἱ δὲ
 τινες ξύλα προμήκη, σιδήρῳ καταπεφραγμένα, ὥς μὴ ἀποθραύεσθαι ἐν
 τῇ προσβολῇ, μετεωρίζοντες ἐπείρων ἐναράσσειν τῷ τείχει. ἕτεροι δὲ
 κλίμακας προσήρειδον, τὰς μὲν ἐπ' εὐθὺν πεπηγυῖας τὰς δὲ ὑπὸ τροχοῖς
 10 κινουμένας ἐπὶ θάτερα, ἃς δὴ ὅτε προσάγοντο κάλοις ἀπ' ἄκρων τῶν
 ἦσαν δὲ οἱ καὶ πύργους ξυλίνους τῷ τείχει ὑποτρόχους ἐπῆγον, ὥς ὅτε
 πελάσαιεν ἐπιβολῇ γεφυρῶν τὴν διάβασιν ἀπὸ τούτων ἐξ ἰσοπέδου ποιή-
 σονται. καὶ ἦδε μὲν αὐτοῖς ἀφθονία μηχανημάτων. (6) ἀντήρουν δὲ
 πρὸς ἕκαστα καὶ οἱ Θρᾷκες, τὰ μὲν τινα τῶν μηχανῶν λίθοις μεγάλοις
 15 ἁμαξιαίοις συναράσσοντες αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰ δὲ καὶ καταπιμπράντες δαισι
 καὶ θείῳ καὶ πίσσῃ. τῶν δὲ κλιμάκων κατεκυλίνδουν δοκοὺς ἐγκαρσίας
 καὶ λίθους, ὥς ὑπὸ τῇ βιαίᾳ φορᾷ τὰς τε ἀσπίδας τῶν ἐπαγόντων καὶ
 τὰς κλίμακας ἐν τῇ ἐμβολῇ ἀποθραύεσθαι. (7) ὥς δὲ οὐδὲν ἐπλεονέκουν
 ταῖς μηχαναῖς οἱ πολέμιοι, ἀθυμία δὴ εἶχοντο, καὶ βουλὴν τιθεμένοις ἦι
 20 δεῖ πολεμεῖν ἐδόκει χῶματα χοῦν μετέωρα πρὸς τὴν πόλιν, ὥς εἶναι
 σφίσιν ἀπ' ἴσου πρὸς τοὺς ἐναντίους μάχεσθαι. ἔχουν δὲ ὧδε· ξύλα ἐκ
 τῶν πέριξ οἰκοδομημάτων συνεφόρουν καὶ προβαλλόμενοι πρὸ σφῶν
 τὰς ἀσπίδας ἐνέβαλλον αὐτὰ εἰς τὴν τάφρον κατ' εὐθὺν καὶ παρὰλληλα
 ὅπῃ συμβαίνει. ποιήσαντες δὲ ταῦτα χοῦν καὶ ὕλην παντοίαν ἐπεφόρουν
 25 μεταξὺ τοῦ χείλους ἑκατέρου τῆς τάφρου. καὶ οὕτω ταχεῖαν εἰργάσαντο
 τοῦ χῶματος τὴν αὕξησιν. (8) ὁρῶντες δὲ τὸ πραττόμενον οἱ Θρᾷκες
 καὶ ὅτι πρὸς σφᾶς τὸ χῶμα ἀντετειχίζετο, ξύλα πηξάμενοι καὶ τούτοις
 σανίδα(ς) προσαρτήσαντες πρόβλημα μετέωρον ἐπὶ τῷ τειχίσματι ἤγειρον.
 (9) καὶ ἐπὶ τῷδε ἐμηχανῶντο τοιόνδε· καθῆκαν ἀπὸ τοῦ τείχους νύκτωρ
 30 ἀπὸ κάλων ἐπ' αὐτό που τὸ ἡσυχάζον ἄνδρα εὐτολμόν τε καὶ γενναῖον,
 δόντες αὐτῷ φέρειν ἐπὶ τὸ χῶμα δαῖδα ἡμμένην καὶ σκεῦος, ἵνα πίττα
 τε ἦν καὶ θείον καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐμβάλλει δὴ οὖν τὸ πῦρ τοῖς ἀνέχουσι
 τὸ χῶμα ξύλοις, καὶ ἀθρόα γίνεται καέντων τοῦ χῶματος ἢ κατάπτωσις.

1 αὐ τῆς Dü αὐτῆς A αὐτῆς (τῆς)? C Mueller 2 μηχανήματα Mi μηχανήμα A
 4 προσέπιπτον ταῖς Wescher προσπίπτοντες A 7 ἀναράσσειν CMueller 8 (u. v.
 11) ὑποτρόχους CMueller 9 αἱ δὴ C Mueller ἀπ' ἄκρων τῶν CMueller ἀπαι-
 ρόντων A 12 πελάσαιεν CMueller —οιεν A 17 βία ὡφωρα A 19—20 ἦι
 δεῖ CMueller εἶδει A 20 χοῦν CMueller γοῦν A 21 ἐπίσου CMueller 22 πρὸ
 Mi πρὸς A 23 κατ' Mi καὶ A 28 σανίδα(ς) Mi 29 ἐπὶ τῷδε Mi ἐπει
 τοδε A

(10) ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τούτοις μείον εἶχον οἱ Σκύθαι, ἐδόκει αὐτοῖς καὶ τὰ ἀχρεῖα τῶν ἱποζυγίων καὶ τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι νόσῳ ἢ χρόνῳ διὰ γῆρας κακοπάθουν κτείναντες † ἐνέβαλλον εἰς τὴν τάφρον καὶ ὕλην παντοίαν ἐπεφόρουν. τὰ δὲ σώματα ἄρτι τριταῖα γινόμενα ὕψος οὐ⁵ μέτριον παρῆχεν ἐξοιδόντα τῷ χώματι. (11) οἱ δὲ Θρᾷκες μέρος τι τοῦ τείχους διακόψαντες ὅσον ἐς μέγεθος πυλίδος στενῆς εἰσεφόρουν κατὰ τοῦτο παρὰ σφᾶς ὅσαι νύκτες τὸν χρόνον. ὥς δὲ πάντῃ ἄποροι τῇ γνώμῃ ἐγίνοντο, ἐδόκει ἀναχωρεῖν. καὶ τοῦτο τῇ πολιορκίᾳ τέλος τοῖς Σκύθαις ἐγένετο.

- ¹⁰ 28 (21) a) EXC. DE SENT. p. 234, 13—236, 19 Boiss: * * * καὶ a. 267
καρτερίαι οἱ πόλεμοι μᾶλλον ἢ πλήθει κρίνονται. ἡμῖν τε δύναμις ἔστιν οὐ φραυλή· δισχίλιοι γὰρ οἱ σύμπαντες ἡθροίσθημεν, καὶ τὸ χωρίον ἐρυμνότατον, ὅθεν ὀρμωμένους χρὴ τοὺς πολεμίους κακοῦν σποράσι τε ἐπι(τι)θεμένους καὶ τὰς παρόδους αὐτῶν ἐνεδρεύοντας. ἐξ ὧν κρατοῦσι μὲν ἡμῖν (τῷ)
¹⁵ τρόπῳ τούτῳ ῥώμη ἔσται καὶ δέος οὐ μέτριον παρέξομεν τοῖς ἐναντίοις· συνισταμένων δὲ ἀντιστησόμεθα, πρόβλημα ὥσπερ ὅπλων οὐ φραυλὸν τὸ ἐρυμνὸν τοῦ χωρίου καὶ τήνδε τὴν ὕλην ἔχοντες. (2) οἱ τε ἐναντίοι ἐκ διαφόρων προσβάλλοντες οἷα οὐ πάντῃ κατάφανέσι ταραῶνται καὶ οὐκ ἐν τῷ ἴσῳ τρόπῳ τοῖς πρόσθεν πολεμήσουσι τάξιν τε τὴν αὐτῶν λύοντες
²⁰ καὶ οὐδ' ὅποι τὰ τοξεύματα καὶ ἀκόντια μεθιέναι χρὴ εἰδότες καὶ τῶν τε ἐφιεμένων ἀνυχήσουσι καὶ ὕφ' ἑμῶν ἔτι μᾶλλον κακώσονται. ἡμεῖς τε τῇ ὕλῃ πεφραγμένοι ἐπίσκοπα καὶ ἐξ ὑπερδεξίων μεθήσομεν, (καὶ) ἀσφαλέστεροι μὲν εἰς τὸ δρᾶν ἐσόμεθα, οὐ ῥᾴστοι (δὲ) βλάπτεσθαι. (3) περὶ δὲ αὐτῆς ὁμόθεν μάχης, εἰ δὴ καὶ ταύτης δεῖσει, ἐκεῖνο χρὴ λογίζεσθαι
²⁵ ὥς οἱ μέγιστοι κίνδυνοι μεγίστας καὶ (τὰς) προθυμίας παρέχονται, καὶ ἐν τῷ ἀπόρῳ τῆς σωτηρίας ἡ ἀντίστασις ἐτοιμοτέρα, καὶ πολὺ τὸ ἀνέλπιστον ἐξέβη, βιαζομένων τε ὑπὸ τοῦ ἀμηχάνου καὶ ἀμυνομένων ὑπὲρ τῶν σπονδῆς ἀξίων τιμωρίας ἐλπίδι. οὐδὲ γὰρ ἔστιν ὅτῳ ἂν πρὸ ἡμῶν μείζους γένοιτο ἱποθέσεις τῆς ἀγανακτήσεως, οἷα δὴ γενῶν τῶν ἡμετέρων καὶ πόλεως ὑπὸ
³⁰ τῶν ἐναντίων κατεσχημένης. συνεπιθοῖντο δὲ ἂν αὐτοῖς καὶ ὅσοι ἀνάγκῃ ἄκοντες συστρατεύουσιν, εἰ τὴν ἡμετέραν ἐφοδὸν αἰσθόιντο, ἐλευθερίας τῆς σφετέρως ἐλπίδι.

(4) πυνθάνομαι δὲ καὶ τὴν βασιλέως δύναμιν τὴν ναυτικὴν οὐχ ἐκὰς εἶναι ἀρήξουσιν ἡμῖν, ἢ συνταχθέντας συνεσβαλεῖν κράτιστα. καὶ ἐπὶ

1 μείον C Mueller σημείον A	καὶ: κτείνειν C Mueller	3 (κτείνειν)*
κτείναντες (δὲ) C Mueller Wescher	13 ἐπι(τι)θεμένους Bekker	14 (τῷ)
Bekker 20 οὐδ' ὅποι Din οὐδ' ὅπου V	21 ἐφιεμένων Din ἀφ— V	22 (καὶ)
Bekker 22—23 ἀσφαλέστεροι Nie(buhr) —ρον V	23 (δὲ) Nie	24 δὴ Nie
δεῖ V	25 (τὰς) Din	27 βιαζομένων Nie —ρον V
28—29 γένοιτο ὑποθέσεις Nie —οιτο —σις V		ὕπὸ Herw ὑπὲρ V

τῷδε ἡγοῦμαι ὥς καὶ τοὺς Ἑλλήνας ἐς τὸ αὐτὸ τοῦτο πρόθυμον ἐπα-
 ξόμεθα. αὐτὸς δὲ δὴ ὢν οὐκ ἔξω κινδύνου οὐδὲ εὐτυχέστερον πράττων
 ἐπὶ ταῦτα ἵεμαι, ἀρετῆς ἐπιθυμῶν καὶ διακινδυνεύων, τὰ τιμιώτατα ἐθέλων
 περιποιήσασθαι καὶ ἐς ἑμῶν μὴ καταλῦσαι τῆς πόλεως τὴν ἀξίωσιν.
 5 καὶ ἡμῖν παραινῶ ὧδε γινώσκειν. ἔπεισι μὲν γὰρ ἡ τελευταῖα πάντας
 ἀνθρώπους, καταλῦσαι (δὲ) τὸν βίον ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος ἀγῶσιν
 ἄθλον κάλλιστον καὶ δόξαν αἰδίων φέρον. (5) εἰ δὲ τινα καὶ ἐπὶ τοῖς
 εἰρημένοις τὸ τῆς πόλεως πταῖσμα ἐκπλήττει καὶ δι' αὐτὸ ἄθυμός ἐστιν, ἴστω
 τὰς τε πλείστας τῶν πόλεων ἐξ ἐνέδρας ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἡρημέναις * * *
 10 καὶ τῶν ἀντιστάτων αὐτοὺς κατὰ τὸ ἀντίπαλον ἐρημωθέντας. ἐξὸν δὲ
 τοῦ βαρβαρικοῦ ἐπιτίθεσθαι μὲν τῷ εἵκοντι, ὑποχωρεῖν δὲ τῷ ἀνθιστα-
 μένῳ συνοισόμεθ' αὖτε κατὰ τὸ ὃν τῇ παρόδῳ χρῆσονται
 ἄθρόον τε πρὸς γε ἱκανοὶ εἴημεν, ἀναχωρήσομεν ἐς τὸ
 μετέωρον σὺν ἀσφαλείᾳ ἐπιθρομέμεθα, καὶ τούτου τῶν ἐναντίων
 15 αἱ ἀπορίαι πρὸς ἡμῶν ἔσονται.

(6) συστήσασθαι δὲ ἡμῖν καὶ ἐκ τῆς τύχης τὸ εἶδος ἄγει. ἥ τε γὰρ
 ὑπόθεσις δικαιοσύνη, καθ' ἣν ἀμυνόμεθα τοὺς προαδικήσαντας, καὶ τὸ
 δαιμόνιον ταύτῃ ὥς ἐπὶ πολὺ βραβεύει τὰ ἀνθρώπεια, προθυμότερον ὃν
 20 τὸ πάτριον ἡμῶν σχῆμα καὶ αὐτοὺς τοῖς Ἑλλήσιν ἀρετῆς καὶ ἐλευθερίας
 γενέσθαι παράδειγμα καὶ παρά τε τοῖς οὔσι καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις
 εὐκλείας ἀειμνήστου μετασχεῖν, ἔργῳ δεικνύντας ὥς καὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς
 τὸ φρόνημα τῶν Ἀθηναίων οὐχ ἡττῆται. σύνθημα δὲ τοῦ πολέμου παῖδας
 καὶ τὰ φίλτατα ποιησάμενοι καὶ τὸ ταῦτα διασώσασθαι ἐς τὴν ἀντίστασιν
 25 συνταττώμεθα, θεοὺς ἐφόρους ἀρωγοὺς ἐπικαλεσάμενοι.

(7) καὶ ὁ μὲν τοιαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοῖς τε λεχθεῖσι πολὺ
 ἐπερρώσθησαν (δυνατὰ γὰρ ἐς τὴν ἀντίστασιν τὰ εἰρημένα) καὶ ἐπὶ τούτῳ
 ἐξηγεῖσθαι σφῶν αὐτῶν ἤξιον.

b) EXC. DE SENT. p. 236, 20: ὅτι τῶν τὰ ἄριστα προελομένων
 30 ἡ προθυμία, κὰν τὸ ἔργον μὴ συνακολουθήσῃ, ἐπαινείται. c) — p. 236, 22:
 ὅτι ἀλγεινότερα ἀνδρὶ ἀρχὴν ἔχοντι τοῦ παντός ἢ ἀποτυχία μᾶλλον ἢ
 ἐκάστωι ἢ καθ' αὐτὸν κἀκώσις· τῷ μὲν γὰρ ἰδίῳ περιγραφῇ ἡ τύχη
 τοῦ συμβάντος, εἰς δὲ τὸν ἄρχοντα προσχωρεῖ τοῦ συνενεχθέντος ἢ αἰσθησῆς.
 ῥοπή δὲ οὐκ ἐλαχίστη τῇ γνώμῃ παραπλησίως ἔχειν, καὶ τὸ

1—2 ἐπαξόμεθα Boiss ἐπαύξομε|θ| (?) V ἐπαύξομεν Mai ἐπάξομεν Nie 2 ἔξω
 Mai ἐξὸν V 3 ἐπὶ Mai ἐπεὶ V 6 (δὲ) Spengel 9 eine Zeile, ca. 40 buch-
 staben, zerstört 10 αὐτοῖς? Boiss ἐξὸν (ο. παρὸν) Boiss τ...ον V 16 καὶ
 <τὰ> Din ἄγει: ἔχει? Boiss 18 ἐπὶ <τὸ> πολὺ Din 25 συνταττώμεθα Nie
 νόμεθα V 32 περι(ε)γράφῃ? Boiss 33 ἀρχοντα ..προ|σχωρεῖ las Boiss
 34 ἐλαχίστη πεπειθὼς Mai ἐ. πρ^ο πειθ|..| (δ. πρὸς πειθῶ?) Boiss

εἰκὸς τούτου οὐκ ἢ καὶ λέγειν ἐπ' εὐνοίαι. καὶ παρίσταται δ' ἐμοὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν θαρρεῖν, ἀφ' ὧν καὶ τὸ δυσχερὲς ὤρηθη. d) — p. 237, 4: ὅτι φησὶν ὁ Δέξιππος πρὸς τοὺς Ἑλληνας δημηγορῶν· 'καὶ μὴ τῶι παραστῇ ὡς τῆς σωτηρίας ὑμῶν περι.....
 5 τὴν δίκην. ἔγνω·ν τε γὰρ τὰ κοινῇ λυσιτελῇ ὄντα εἰ δὴ τις ἄλλος καὶ ἔπραξα τὸ βουλευθέν. ἀρετὴ δὲ ἀρχοντος ητιον ἐστὶν ἐπισκέψασθαι τὰ συνοίσοντα καὶ ἐξεργάσασθαι.' e) — p. 237, 9: ὅτι ἀνὴρ ἐκ τοῦ δικαίου τὴν ἀρχὴν ἔχων καὶ πολιτεύων ἀριστα πείθῃ * * *

29 (23) EXC. DE STRATEG. 6: ἐκ τῶν Δεξιππου. Σίδης πολιορκία. a. 261

- 10 (1) ἐπολιορκουν οἱ Σκύθαι τὴν Σίδην. πόλις δὲ αὕτη τῶν ἐν Λυκίαι. ὡς παρασκευὴ τε πᾶσα ἦν ἄρθονος εἴσω τείχους καὶ πληθὺς ἀνδρῶν οὐ νωθρῶς ἀπτομένων τοῦ ἔργου, μηχανὰς ἐποιούντο καὶ προσῆγον τῶι τείχει. (2) οἱ δὲ καὶ πρὸς ταύτας ἀντήρουν, καθιέντες ὅσα κωλύματα. πύργους δὲ ἐπὶ τούτῳ ξύλων ἰσομετρήτους τῶι τείχει κατεσκευάζον καὶ ἐκίνουν
 15 ὑποτροχούς ὡς ἐγγὺς ἴσταςθαι. προεβέβληντο δὲ τῶν πύργων οἱ μὲν σίδηρον ἐπὶ λεπτὸν ἐληλασμένον καὶ ἐπὶ πολὺ τῶν ξύλων καταπεπηγότα, οἱ δὲ δέρριν καὶ ὅσα πυρὶ οὐχ ἀλώσιμα. (3) ἀντεμνηχανήσαντο δὲ καὶ οἱ ἐκ τοῦ ἁσπεως τοιόνδε· σανίδας μεγάλας ὀρθίας προστρεφόμενοι καθ' ὅτι ἐμελλον οἱ ἐναντίοι ποιήσασθαι τὴν προσαγωγὴν τῶν μηχανῶν καὶ αὐ
 20 ἐγκάρσια ξύλα καὶ ἱκρία ταύταις παραπήξαντες μέσαις αὐταῖς ἐτεκταίνοντο θυρίδας, ὅσον εἰς ὑποδοχὴν ἀνδρὸς τὴν ἄχρῃ στέρνου, ὡς ὑπερέχοντας αὐτῶν κατὰ ὕψος ἐκ μετεώρου ἔχειν ἀμύνεσθαι. ποιήσαντες δὲ ταῦτα ἐκ μετεώρου καθίσαν ἀρτῶντες κύκλῳ ἐφ'esτριφάς τε καὶ νάκη, ὡς ἂν τὰ τοιαῦτα προβλήματα μήτε εὐφλεκτα εἶη καὶ τῇ ἀπαλότητι αὐτῶν κατέχοι
 25 τὰ προσπηγνύμενα, οὐκ ἀντικόπτοντα τῇ βίαι πληγῆς. (4) γενομένης δὲ πείρας ἐπὶ τούτοις ἐκατέρωθεν καὶ μάχης καρτερᾶς, ὡς ἄπρακτος ἦν τοῖς Σκύθαις ἢ διατριβὴ καὶ οὐδὲν προὐχώρει ἐς ἐλπίδας, ἀνεχώρουν.

30 (25) JORDANES Get. 113: nam hic (sc. Geberich) Hilderith patre natus, avo Ovida, proavo Nidada, gloriam generis sui factis illustribus
 30 exaequavit, primitias regni sui mox in Vandalica gente extendere cupiens contra Visimar eorum rege qui Asdingorum stirpe, quod inter eos eminet genusque indicat bellicosissimum, Deuxippo storico referente, qui eos ab oceano ad nostrum limitem vix in anni spatio pervenisse testatur prae nimia terrarum immensitate. quo tempore erant in eo loco manentes,

1 οὐκ ἀπε...|γεῖν Mai οὐκ ἀπ...ν ἢ καὶ λε|γειν Boiss 14 καὶ ἐκίνουν Mi
 κλεινονν A 16 ἐπ'έλεπον Wescher ἐπιπόλῳ A 17 δέρρεις? C Mueller
 ονκαλώσιμα A 22 ἀμύνεσθαι aus —ασθαι A¹ 24 μήτε: μὴ Suid 28 is OB
 helderich OB 29 Ovida: Cniba v. Gutschmid midada A cnivida OB suis OX
 30 vandalicam gentem A 31 asdringorum Y ardingorum V aspingtonum Z quod:
 quae ABXY

ubi nunc Gepidas sedent, iuxta flumina Marisia, Miliare, et Gilpil et Grisias, qui omnes supra dictos excedet. (114) erat namque illis tunc ab oriente Gothus, ab occidente Marcomanus, a septentrione Hermundulus, a meridie Histrus, qui et Danubius dicitur. hic ergo Vandalis commorantibus bellum indictum est a Geberich . . .

Aus TA META AΛΕΞΑΝΔΡΟΝ (F 8).

31 (1) SCHOL. LUKIAN. p. 94, 23 Rabe: *Περδίκκας Πτολεμαῖος καὶ Πτολεμαῖον Σέλευκος*] οὗτοι οἱ τρεῖς διάδοχοι ἦσαν Ἀλεξάνδρου. καὶ ὁ μὲν Περδίκκας συνδιώκει Ἀριδαίῳ τῷ βασιλεύοντι μετ' Ἀλεξάνδρου
10 ἄσθενεῖ ὄντι τὴν βασιλείαν, ὁ δὲ Πτολεμαῖος ἦρχεν Αἰγύπτου καὶ Σέλευκος τῶν περὶ Βαβυλῶνα τόπων, ὡς ἱστορεῖ Δέξιππος.

32 (2) a) EXC. DE SENTENT. p. 223, 2—13: * * τὸ αὐχμηρὰ, ὃ κέκτηται, μὴ καταλύσασα, πρὸς δὲ τῷδε καὶ ἄρχειν ἐτέρων δικαιοῦσα, καὶ γινώσκουσα ὡς πολυπραγμοσύνη μὲν βεβαιοῦται ἀρχὴ πᾶσα, ἀπραγμοσύνη
15 δὲ φθείρεται· ἔλοιτό τε ἂν οὐδαμῶς τις, ἀνδρὶ ἰοικῶς προτιμᾶσθαι ἐτέρων ἀξιοῦντι καὶ μεῖζον ἐς τὸ κοινὸν φρονεῖν, καταλύειν εἰς ἑαυτὸν τὴν κοινὴν εὐκλειαν καὶ μὴ τῷ συμβάντι ἐξισοῦσθαι μηδὲ τὸν μὲν ἀντίπαλον δόξαι ἐπιθεραπεύειν, παρορᾶν δὲ τό τε ἡμέτερον φρόνημα καὶ τὴν ἐκ τοῦ θείου ὑπουργίαν, ἣν χρὴ σπεύσαντας δι' αὐτῶν ποιήσασθαι. περιέσται γὰρ ὑμῖν
20 τῆς τε δαιμονίας σπουδῆς μὴ ἀναξίους φανῆναι καὶ τὰ τε ἔτοιμα ἐς τὸ ὑπακούειν οἰκειώσασθαι καὶ τὰ ἔτι μέλλοντα σὺν ἐκπλήξει τοῦ ἀδήλου προσαγαγέσθαι.

b) — p. 223, 14: σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν τοῖς τε ἐκ τῆς τύχης προφαινομένοις εὖ χρήσασθαι καὶ ἅμα συνέσει ἐς τὰς πράξεις ἰόντας μὴ
25 παριέναι τῶν καιρῶν τὸ ἐφρονητὸς μηδὲ μεταστάντων εἰς μεταμέλειαν ἵκειν τοῦ παροφθέντος. ἀρετὴ δὲ ἡ μὲν πρωτίστη ἐν τῷ τὰ κράτιστα εὖ γινῶναι, δευτέρα δὲ ἡ ἐν ἔργοις. ἀμφοῖν δὲ ὁ παρῶν καιρὸς δεῖται, καὶ τοῦ γε πρᾶττειν ἔτοιμότερον, ὡς ἢ γε ἄνευ τοῦ προμηθοῦς σὺν τῷ ὀκνεῖν μέλλησις χρηστὸν μὲν οὐδὲν ἤνεγκεν, τοὺς δὲ χρησαμένους πολλάκις
30 ἐπ' οὐδενὶ μετρίῳ ἔσφηλε. ταπεινὰ μὲν οὖν φύσεις οὐκ εὐπαράκλητοι ἐς σπουδὴν τῶν ἀρίστων, διότι παραδειγμάτων τε καλῶν ἀμοιροῦσιν ἰδίων τε καὶ πατέρων τῶν ἑαυτῶν καὶ τῇ σφῶν ἀνανδρίᾳ ῥαιθυμότεραις κέχρηται ταῖς ἐπιτηδεύσεσιν· οἷς δὲ ἡ ἀρετὴ διὰ τε αὐτῶν καὶ προπατόρων ἐκτῆθη,

1 *gepidae* ABXY *miliaria* L *Arine* Geogr. Rav. IV 14 *Gilpil* Rav
2 *Gresia* Rav 4 *hister* ABXY 9 Ἀλεξάνδρου ΓVΩ —ον Δ 13 κέκτηται:
sc. ἡ Ἀθηναίων πόλις 18 ἡμέτερον Nie 19 ἰδίαν αὐτῶν Polak Kuiper
23 σωφρόνων Herw σωφροσύνη V (π^ε σωφροσύνης mg) 24 χρήσασθαι Herw
κτῆσασθαι V 25 ἐνεστητὸς Herw 28 ἔτοιμότερον? Boiss —έρου V 30 οὐδενὶ
Bekker οὐδὲν V

φρόβου αἰσχύνῃς μᾶλλον ἢ ὄκνου ἐς τοὺς κινδύνους ἡττῶνται καὶ ἐθελοντὶ τὸν τῶν καλῶν πόνον ἐφίστανται.

c) EXC. DE SENT. p. 224, 8: ὅτι φέρει αἰσχύνῃν ὁμοίως θράσει τε ἀλογίστῳ τῆς μὴ προσηκούσης εὐκλείας ὀρέγεσθαι καὶ διαδοχὴν ἔργων
5 ἀρίστων ἀνανδραῖ ἐν ἑαυτῷ καταλῦσαι.

d) — p. 224, 11: ὅτι οὐ ταῦτ' ἐμβουλία καὶ ὄκνος· ὁ μὲν γὰρ σὺν τῷ περιδεῖ διαμέλλει, ἡ δὲ τὰ κράτιστα ἐλομένην ὥρμησεν ἐς τὰ ἔργα.

e) — p. 224, 13: ὅτι τοῖς ἀνδραῖα χρωμένοις ἐς τὰ ἔργα καὶ τὸ θείον συνέπεται.

10 f) — p. 224, 15: ὅτι ἰσχυρότατον στάσις ταραξία εὐεξίαν καὶ εὐταξίαν φθίρει πόλεώς τε καὶ στρατοπέδων.

g) — p. 224, 17: ἔνθα δὴ καὶ ἄλλα τῶν ἀνεπίστων ἀνθρώποι κατεργάζονται· τόλμη γὰρ πρὸ δυνάμεως πιστεύσαντες ἐν τοῖς πολέμοις τῶν αἰεὶ μοχθούντων * * ἀνέγκλητοι δὲ σύμμαχοι, κἂν ἐλάττους ᾖσιν, ἅμα
15 προθυμῖαι συμφορώτεροι ἢ πλήθει περιόντες, ὑποπτοὶ ὑπολείποντο.

h) — p. 224, 22: ὅτι τοὺς πραγμάτων μεγάλων προστασίαν ἐξ ἀρχῆς ἐλομένους οὐδὲ ἐθέλοντας ἔστι κινδύνων ἕξω καὶ πολέμων εἶναι. νομίζοντες γὰρ οἱ ἐν τῷ παρόντι ἰσχύοντες τῶν ἀρετῇ διαφερόντων οὐκ ἀκινδύνους τὰς ἰσυχίας σὺν τῷ περιδεῖ τοῦ μήποτε ὑπ' αὐτῶν ἀχθῆναι καὶ μὴ
20 κινουμένοις ἐπέρχονται, βεβαιωτάτην σφίσις ἀσφάλειαν εἶναι νομίζοντες, εἰ κἂν ταῖς δοκούσαις ἀπραγμοσύναις τὰ ἰσχυρὰ προκαταλήψονται. ἄριστον δὴ τὸ μέλλον δέος ἔστω τοῦ παρόντος ἐν ἀσφαλεῖ θέσθαι καὶ μὴ ἀναμείναντας προπαθεῖν κακῶς οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἀμύνεσθαι· βέλτιον γὰρ τὸ μὴ συμβησόμενον προελπίσαντας φυλάσσασθαι ἢ ἀπραγμοσύνης ἐλπίδι τὸ
25 ἀνάνδρον αὐτὸν θεραπεύσαντας καὶ τὴν παροῦσαν ἀρχὴν ἀποθεμένους ἐν τοῖς δεινοῖς ἀσθενεῖαι ἐνδοῦναι. προφυλακὴ δὲ τοῦ μέλλοντος ἄδειαν κτᾶται.

i) — p. 225, 9: ὅτι ἐν τοῖς πολέμοις μάλιστα αἱ τῆς τύχης πλεονεξίαι ἄλλοτε ἐπ' ἄλλους ὀρμὴν ἔχουσι κατὰ τὸ αἰεὶ συμβαῖνον περιήκουσαι.
30 κάλλιον τε ὑμῖν ὑπὲρ τοῦ ποιῆσαι μᾶλλον ἢ παθεῖν αἰρεῖσθαι τὸ ἀγώνισμα. καλοῖς δὲ ἔργοις αἰεὶ συνέπεται καλὸς ἔπαινος, ὥς τὰ γε ἐναντία φήμην ἀναξίαν ὑμῶν ἔχει τῆς εὐκλείας.

ταῦτα τοῦ Ὑπερείδου.

5 ἑαυτῷ Bekker ἑαυτῇ V 9 συνάπτεται? 13 ἐπὶ τοῖς las Mai
14 μοχθούντων Mai μοχθοῦντα Boiss Mercati * *: <περιγίνονται> Boiss mit
ἀνέγκλητοι begann vielleicht neuer abschnitt in V 15 ὑποπτοὶ πόλει ἐγένοντο
Herw <el> ὕ. ἀπολείποντο Bekker 19 ὑπ' αὐτῶν ἀρχθῆναι Bekker ὑπ' αὐτῶν
ὕπαχθῆναι Herw ὑπεξαιρεθῆναι ο. ὑπαναλωθῆναι Boiss 22 ἔστω: ἔσω Bekker
ἐπὶ Herw ἐκ τῶν Kuiper 23 <διὰ τὸ> οὐκ? ἀμύνεσθαι Herw 30 αἰρε-
σθαι Herw

- 33 (2) a) EXC. DE SENTENT. p. 225, 15: ὅτι <οὐ> χρη̃ ταῖς ἰδίαις ἀκροάσειν ἀγομένους συνεῖναι ταῖς δυσχερεῖαις ἐπὶ τῶν πράξεων, ἀλλ' ἕως περίεστί τις ἄδεια βουλῇ ἀγαθῇ χρωμένους τὸ βέλτιστον αἰρεῖσθαι μηδὲ σφαλέντας μεταμέλειαν ἔχειν τοῦ γνωσθέντος. ἀμαθία γὰρ οὐκ ⁵ ἔπαινεῖται, διότι καὶ σφάλλεται, εὐβουλία τε ἄριστον, ἐπειδὴ ξύνεσις ἐστὶ τοῦ μέλλοντος· τὸ τε γὰρ συμφέρον λογισμῷ ἐπέγνω καὶ τὸ ἐναντίον προμαθοῦσα ἐφυλάττο. αἱ δὲ ὀξεῖαι καὶ ἀπερίσκεπτοι ἐγχειρήσεις ταχείας καὶ τὰς μεταμελείας ἤνεγκαν. ἢ τε τῶν λόγων ἰσχύς, ἐλπίδων μὲν καὶ ἐπιθυμιῶν νικηθεῖσα, ἐς μὲν τὴν παραυτίκα πειθῶ εὖ συγκεῖσθαι ἔδοξεν, ¹⁰ ἔργῳ δὲ οὐ συνήνεγκεν. ὀρέγεται δὲ εἰρήνῃ μὲν τοῦ εὖ γνῶναι, πόλεμος δὲ μάλιστα· κἂν τύχη μὲν τοῦ προσήκοντος, ἐλάχιστα ἢ οὐδὲν ἂν σφάλλοιτο, διαμαρτῶν δὲ πλείστῳ καὶ παντὶ χρώιτ' ἂν τῷ ἐναντίῳ. παραινῶ δὲ τοῖς ἐκ τοῦ δαιμονίου γνώμης γε προνοαῖ χρωμένους, μηδαμῶς δὲ πείθεσθαι ἀνδράσιν οἷς πόλεμον ἐγείρειν αἰεὶ σὺνηθ[έ]ς ἐστιν].
- ¹⁵ b) — p. 226, 1: ὅτι παρ ... νίας εἰρήνῃ πολέμου τερον· ἐλπίδος γὰρ ἀλογίστου ἐν λια προμηθ[έ]ς οὐσαδιον ... τὸν αἰανεῖσθαι δι' ὀλίγης αἰτίας τῇ τύχῃ γίνεσθαι π ... τω ἐλπισασαν' τὰ ἁμείνω ῥαῖστον· διαφυγεῖν δὲ ἔργα πάλιν ἀπρομηθέστατον.
- c) — p. 226, 5: ὅτι πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τῆς μεγίστης διαφορᾶς ²⁰ ἐπὶ μεγάλας εὐεργεσίαις διαλύεσθαι, ἐκ τοῦδε τὸ πιστὶν τῆς εἰσαυθ[ι]ς φιλίας διδόντες.
- d) — p. 226, 8: ὅτι ἐν τοῖς μισθοφορικοῖς πολέμοις τὸ μὲν χρηστὸν ἐτέρων τὸ δὲ δυσχερὲς ἴδιον τῶν διακινδυνεύσαντων γίνεται· ἁμεινον δὴ ^{τον} προσαγαγεῖν λόγους τοὺς .. δοκι μ κι ... ἢ ὑπερπρονήσαντας ²⁵ ἐκδέξασθαι ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων δεινῶν τὴν πείραν. εἰ δὲ τις θράσει ἀλογίστῳ ἐπαιρούμενος ῥαῖστα διαπ[ο]λεμηθῆναι τὸν πόλεμον ἡγεῖται εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἀφορῶν, [διὰ]σκεψάσθω τὸ πάθος τῶν διαδεξαμένων τὴν τοῦδε ἀρχήν.
- e) — p. 226, 15: τὸ δὲ ἐπὶ πείρᾳ φοβερόν καὶ τὴν τοῦ ἀφανοῦς ^{ραν} ἐλπίδα ἐξ ἴσου δεδιέναι παρασκευάζει· καὶ ὁ ἀναπειθεῖν ἐθέλων πλέον ^{αι} (?) ³⁰ ὑπο πο τοὺς ἐδόκει· καὶ ὁ ἐπὶ μᾶλλον φιλπευτῶν ἀνους το διαφερόντως καὶ ἐς κινδύνους εἵτολμος.

1 <οὐ> Bekker 9 τὴν — πειθῶ Bekker τὸ — πειθῶ V τὸ — πείθειν?
 11 κἂν Nie καὶ V 13 δαιμονίου ἐπαρκεσεῖν (ἀπαρκεσεῖν?) ἐν χοη.ε.σαι γνώμης
 V (Boiss) πορισθεῖσιν εὐαρεστήσῃ, γνώμης Polak 14 μηδ' αὐτῶς — ἐστὶν Boiss
 μηδεμιαν δὲ π. ἀ. οἱσ πολ... ..|αι ^{συν}τὴν ἡδε V (Boiss) μηδὲ λίαν τι π. α. οἷς
 πολεμοποιεῖν αἰεὶ ἡονχίας ἡδον Polak 15 ἀλγετώ[τερον]? Boiss 19 τὰς μεγίστας
 διαφορᾶς Polak 20 τὸ πιστ[ὸν καὶ βέβαιον] Polak 24 ἢ Boiss ^ον(?) V
 27 [δια]σκεψάσθω? Boiss [ὁ δὲ] σκ. Polak

f) EXC. DE SENT. p. 227, 4: ἐλπίδι γὰρ τοῦ μέλλοντος τὸ μὲν ἐν τῷ παρόντι προμηθὲς μαλακίαν ἡγοῦντο, τὸ δὲ ἀφανὲς πιστότερον τοῦ ἤδη ὄντος.

καὶ ἡ δόξα οὐκ εἰς αἴφρα τοῦ ἐκ[τε]λουμένου τοσοῦτον ὅσον πρὸς τὸ βουλόμενον ἐκάστωι ἐκράτει, τό τε ἄπορον ἡγοῦντο εὐπο[ρον] καὶ τὸν τοῦ ἐπικινδύνου φόβον τῷ ἐπιθυμοῦντι τῆς γνώμης ἐξήρουν, καὶ ἐκ τοῦδε ὑποτιθέντες σφίσι τὴν ἐκ τοῦ κρείττονος ἀρωγὴν — ἅτε δὴ τοῦ θείου ὡς ἐπίπαν ἐπὶ μετα[στροφ]αῖς ταχθέντος — οὐκ ἀπροσδόκητοι ἦσαν καὶ ἐπὶ σφας μεταστρέψαι τῆς τύχης τὸ ἀντίστροφον, καὶ ἀπὸ τοῦ δέους, ἐλπίδι βεβαιότεραι τοῦ σφίσι τὸ διανοῆσαι καὶ ἐς ἔργον ἐκκινήσαι, ῥώμην
10 προσελάμβανον τὴν ἴσῃν τῷ ἐπιθυμοῦντι. ἐπανάστασις τε αὕτη τῶν ἐκ παλαιῶν ἐτῶν (?) μνήμη παραδοθειῶν μεγίστη τῷ παραλόγῳ τοῦ ἐγγχειρήματος ἔδοξε γενέσθαι, διότι οὐ τοσοῦτον ἀντίπαλοι ἰσχύος ῥώμῃ καὶ παρασκευῇ το ... τὸ πλέον ανεξε. νῆθησαν ὅσον κατὰ τὸ ἀπα-
..... νον προσδο[ίαν] τῆς αὐτῶν ἐλευθερώσεως μεῖζονα ἀνθρωπίνης
15 ἐλπίδος ἐννοήσαντες πρᾶξαι ἐπετόλμησαν. ἀρετῇ γὰρ καὶ παρασκευῇ τῆς Μακεδόνων δυνάμεως ἀναμφιλόγως πάντας ἀνθρώπους ὑπερβαλλούσης οἶδε, καίπερ ἀρρωστίαι τῇ οἰκείᾳ οὐδὲ τῶν πολεμίων τοῖς προσοίκοις ἀξιόμαχοι νομιζόμενοι, προθυμίαι τῇ σφετέραι καὶ πόθῳ τῆς παλαιᾶς εὐπραξίας ἐς τὸ ἀνθίστασθαι τοῖς Μακεδόσι κατὰ παρασκευὴν ὠρμήθησαν.

20 g) — p. 228, 8: χρηὴ δὲ τοὺς μὲν προπαθόντας καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ἀμύνεσθαι, τοῖς δὲ εὖ ποιήσασι καὶ δωρεὰς εὐκλείας ἀντιτιδόναι καὶ ὑπο χει...εσθαι αὐθις ζήλωι τῶν προσγενομένων ἐφεδρεῦεν ἐν τῷ εὖ ποιεῖν.

h) — p. 228, 12: ὅτι πιστοῦται εὐνοια συμμάχων μάλιστα .. τοὺς προυπάργξαντας χάριτος καὶ αὐτοὺς τὴν μετουσίαν ἔξαιν ε...δε τῶν ὁμοίων ἐπὶ τὰς εὐεργεσίας τρέπονται.

i) — p. 228, 15: χρηὴ ὡσὺν παῖρε τοῖς ἐπαγγελθεῖσι παρ' ἡμῶν ἤδη τιθέμενοι ... μὴ συναινεῖν· καὶ πρεσβευομένοις παρὰ τοὺς βασιλεῖς σπουδῇ πάσῃ συν * * *

30 k) — p. 229, 6: ὅτι οἱ δι...εσθαι ἐπαγγέλλοντες ἥσους ὄντες

1 mit ἐλπίδι kein neuer abschnitt in V 2 πιστότερον Boiss — τaton V
3 ἐκτελουμένου Boiss 4 εὐπορον ο. εὐπρακτον Boiss ευπρ... V 5 ἐξήρουν
Boiss εξηραν V 7 μεταστροφαις ο. μεταβολαῖς Boiss 8 μεταστρέψαι ο. — τρέψαι
Boiss μεταστ...αν V 11 ἐτῶν Boiss εἰς τον V ἐς τότε Polak 13 παρασκευῇ
πο[λέμου]? Boiss ἀντεκατέστησαν? 'sed τὸ πλέον suspectum' Boiss τ. πλ. ἔχει
ὥρμησαν Polak 13—14 κατὰ τὴν ἀπαράγωγον προσδοκίαν? 'κ. τὸ ἀπαράσκευνον προσ-
δοκίαι vix videtur ferri posse' Boiss 16 ὑπερβαλλούσης V (?) 19 ἀντίστασθαι V
24 εὐνοίαν — μάλιστα [τὸ]? Boiss 25 χάριτος Nie χαρις ης V ἔξαιν Boiss
ἤξιν V [αὐτῆς· οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἐκ] τῶν? Boiss 29 * * dürftige reste
30 δι[αλύ]εσθαι? Boiss

πρὸς κρείττους ἰόντες· τὸ γὰρ ὑφ' ἑτέρου γενόμενον τῆς παρ' ἑτέρου
 συγχωρήσεως οὐ δεῖται καὶ τῆς .. ἑτέρου μὴς τὸ αὐτὸ πείραν εφεῖ·
 ἐτοιμῶς μὲν γὰρ ἐς τὴν εἰρήνην τυγχανον .. οντες * * * ἐπ' ἀμφοτέροις,
 καὶ σὺν τῷ δικαίῳ καὶ ἅμα συμφέροντι ἔρχονται ἐς τὸ πολεμεῖν τὴν
 5 οἰκίαν ἀσφάλειαν βεβαιώσοντες· πολέμου δὲ παρασκευὴ φυλακὴ εἰρήνης
 βεβαιωτάτη· τὸ γὰρ μέχρι τούτου οὐκ ἀν.ησι ... ιαν οἰηται τόλμης
 ἂν εσ.. καιον μηδὲν πράξειν.

1) — p. 230, 3: ὅτι ἐτοιμότεροι οἱ κρατήσαντες πᾶν ἡττηθῆναι * * *

34 (2) SUID. s. ἐπιμᾶλλον gl. 2: ἀντὶ τοῦ προθυμότερον. Δέξιππος·
 10 «τῶν δὲ τινων τοῖς Ὑπερίδου λόγοις ἐπιμᾶλλον ἀχθέν-
 των.» καὶ ἀντὶ τοῦ περισσοτέρως· ἐνδιδόναι σφᾶς ἐπιμᾶλλον, καὶ αὐθις· ἰαυτά
 τοι ἐπιμᾶλλον ἐξηγην αὐτῶι τὸ μῖσος.

35 (27) — s. παραπολύ gl. 2: ... Δέξιππος· «παραπολὺν ἀπε-
 λείποντο τοῦ πείθεσθαι τοῖς εἰσηγουμένοις ἡσυχίαν
 15 αἰρεῖσθαι.»

36 (30) — s. παραχρῆμα· «καὶ ὥς ἐν τῷ παραχρῆμα
 ὥρμητό τε ἐξιέναι καὶ ψηφίσματι τὴν στρατείαν ἐκύ-
 ρωσαν, ὥρμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχειρήσιν» Δέξιππος φησι.

FRAGMENTE UNSICHERER STELLUNG.

20 37 (29) SUID. s. ἀπὸ δὴ (s. εὐθαρσῶς ἔπνει)· «ἀπὸ δὴ τούτων
 πάντων ἀναπειθόμενος τῶν πλεονεκτημάτων, πάντα
 τὸν ἀνθιστάμενον τιθεῖς ἐν δευτέρῳ εὐθαρσῶς ἐπήγει·
 συνηνεχθήτην δὴ ἄμφω ἀλλήλοιν» Δέξιππος.

38 (26) — s. ἵππος· Δέξιππος· «ὁ δὲ ἵππος αὐτῷ ἡσκητο
 25 ἄρα καὶ ἄνευ ἡνίας ἐλαυνόμενός τε ὠκύτατα φέρεσθαι
 καὶ βάδην προιόντος πραιότατα ἵστασθαι καὶ ἐκκλίνον-
 τος, ὅπως περιοίσεται καὶ κυκλώσεται, εὐκαμπέστατα
 ἐπιστρέφειν.»

39 (28) — s. πατασσούση· ἐπὶ δειλίας κλονουμένη. Δέξιππος·
 30 «ἦν δὲ τοῦ κατ' ἡγομένου πρὸς πᾶν τὸ ἀπαγγελλόμενον
 ἐκπληξίς· ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν
 πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὥσί, τεθορυβη-
 μένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, πατασσούση δὲ τῇ καρδίᾳ,

8 * * dürftige reste von etwa 12 zeilen 4 ἔρχονται Boiss ερχ.ν..εσ V
 8 παν ο. τον V? (Boiss) * * es fehlen zwei blätter; dann F 24. 10 τῶν δὲ
 πλήθων? 10—11 ἀχθ(εσθ)έντων ο. ἀρθέντων Hemsterhuys 17 <τό>τε Bernhardy
 στρατιὰν ABVE Med 22 δευτέρῳ ἐκ τῆς πείρας s. εὐθαρσῶς ἔπνει ebd
 23 συνηνεχθήτην Küster συνηνέχθη τὸν Suid

ἀεί τι ἀκούσεσθαι ἐλπίζων, τοῖς ἀρχομένοις κατὰδηλος ἦν ὡς φυγῇ χρήσεται.»

40 (32) SUID. s. σεμνόν· ... Δέξιππος· «σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε τά τε ἄλλα καὶ ὅτι οἱ ὁ πατήρ εὐστρατηγήσειε.»

6

101. EUSEBIOS.

T

1 EUAGRIOS HE V 24: καὶ Εὐσέβιος δὲ ἀπὸ Ὀκταβιανοῦ († 14) καὶ Τραιανοῦ (98—117) καὶ Μάρκου (161—180) λαβὼν ἕως τῆς τελευτῆς Κάρου κατήντησεν.

10

F

<ΙΣΤΟΡΙΑΙ?>

Θ

1 (III 728; V 21) EXC. DE SRATEG.: ἐκ τῶν Εὐσεβίου βιβλίου Θ· πολιορκία Θεσσαλονίκης ὑπὸ Σκυθῶν. οἱ δὲ Θεσσαλονικεῖς οὔτε ἐν τῷ
15 τοιούτῳ ἀδρανέες εὐρέθησαν, ἀλλὰ τοῖσι ἐτοιμοῖσι εὐρισκομένοισι ὀπλισά-
μενοι, συστάντες τοὺς τε βιωμένους ἐσελθεῖν ἀπέρξαν, καὶ ἐν τῇ ταραχῇ
αὐτῇ τῶν βαρβάρων τινὰς συναρπάζουσιν. τὸ δὲ πολλοῖς τῶν ἀπὸ τῆς
πόλεως ἐξωγρημένοις πρόφασιν τῆς ἀνακομιδῆς παρεχόμενον· οἱ γὰρ δὴ
20 βάρβαροι ὑπὲρ τοῦ κομίσασθαι τοὺς σφετέρους πολλοὺς τῶν εἶχον λαβόντες
ἀπέδωσαν. οὗτ' ὅτε ἦσαν φθάντες οἱ βάρβαροι ὥστε τῇ σφετέρῃ στρατιῇ
πᾶσαν τὴν πόλιν περιστοιχίσασθαι, καὶ οἱ ἀνὰ τὴν πόλιν οὐδὲν ὑπὸ τοῦ
ἀπροσδοκίτου ἀμβλυνθέντες οὐδὲ * * *

2 (V 21) —: * * * τὴν ὕψιν αὐτὴν τοῦ πολέμου, οὔτε τῶν ἀντι-
πολέμων ἀπορρηθῆναι, καὶ ἐς τὰ ἀρήια, τοῖς ἐν τοῖς παιδιόις ἀθύρμασιν
25 ἡρίστενε, ἑωυτῷ παρεούσης εὐστοχίης, καὶ τοξεύσαντα οὐκ ἀμαρτεῖν, κατὰ
δὲ κτεῖναι ἄνδρα πολέμιον, καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ τούτῳ μεγαλοφρονοῦμενον
προσθεῖναι καὶ δεύτερον· τῷ γὰρ βεβλημένῳ τῶν πολεμίων τινὸς παρα-
στάντος καὶ τὸ βέλος ἐξειρμένον, τοξεῦσαι αὐτὶς καὶ τυχόντα ἐπὶ τῷ

13 Paris: Suppl. gr. 607 (A) 14 οὐδὲ Di(ndorf) 16 ἐσελθεῖν Di εσθεῖν A ἐσθέειν
Mue(ller) ἀπέρξαν Mue απηρξαν A ἀπειρξαν Di 18 ἐξωγρημένοις Mue εξω.ημενοις
A ('in quo priores litterae evanuerunt' Wescher) ἐξω ἡιοημένοις? παρεχόμενον·
οἱ γὰρ We(scher) παρεχόμενοι γὰρ A 20 ἀπέδωσαν A οὗτ' ὅτε Mue ουχ οτε A
οὐκω δὲ (τε Di) Piccolos 21 [καὶ] Mue 22 οὐδὲ * *: es scheint 1 blatt zu
fehlen 23—24 ἀντιπολέμων Gom(perz) Mue (οὔτε) τ. ὁ. αὐ. τ. π. οὔτε τῶν ἀντι-
στάντων φοβηθέντα τὸ πλῆθος) πολεμίων Di 24 ὥς ἐν Gom 25 ἡρίστευεν
Mue ευρισκεε A εὐρίσκειθ' Gom εὐρισκε Di 26 κτεῖναι Gom τεῖναι A μεγαλο-
φρονούμενον Gom μεγαλοφρονες εμενον A μεγαλοφρονησάμενον Di 27 βεβλημένῳ
Gom κεκλημένῳ A 28 ἐξειρμένον Di εξειουμένον A ἐξοιομένον Gom ἐξειρνο-
μένου We ἐξαιρομένον Mue

προτέρω καὶ τοῦτον κατατείνει. τοῦτο ἰδομένους τοῦ παιδὸς τὸ ἔργον
 τοὺς μὲν πολεμίους θώματι ἐνέχεσθαι μυρίω, τοὺς δὲ πολίτας, καὶ ἐπὶ
 μέζον αὐτοῦ τῇ προθυμίῃ προερχομένου, ἐπισχεῖν καὶ ἀναρπάσαι μιν,
 φρόβωι σχομένους μὴ τινι ἄρα παλινκώτῳ ἐπὶ παραδόξοις οὕτω ἐκ φθόρου
 5 δαίμονος ἐγκυρήσῃ. καὶ ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐγένετο. (2) πρὸς δὲ τὰ
 ἐπιφερόμενα ἐκ τῶν μηχανημάτων καὶ πολλὰ ἀντιτεχνησαμένων τῶν ἀπὸ
 τοῦ τείχεος, τὰ μάλιστα λόγου ἄξια καὶ ἀρηγήσιος ἐπυθόμην γενέσθαι
 τοῦτοισι, ταῦτα σημανέω. τῇ μὲν ὦν ἀπὸ τῶν πυρφόρων βελέων ἐπι-
 ζομένῃ ὠφελίῃ κατὰ πάντων ὁμοίως τῶν μηχανημάτων ἐχρέοντο. τὰ δὲ
 10 πυρφόρα ταῦτα βέλεα ἦν τοιάδε. ἀντὶ τῆς ἄρδιος τῆς πρὸς τῷ ἄκρῳ
 τοῦ ἰστοῦ εἶχε ταῦτα τάπερ μεμηχάνητο ὥστε τὸ πῦρ αὐτὸ ἐπιφέρειν·
 ταῦτα δὲ ἦν σιδήρεα, ἔχοντα ἐνερθεῖν ἐκ τοῦ πυθμένου κεραίας † ἐπεκκλη-
 μένας. αἱ δὲ κεραῖαι χωρὶς ἐπ' ἐωυτέων ἐλαυνόμεναι, ἔπειτα καμπτόμεναι
 κατὰ κορυφὴν πρὸς ἀλλήλας ξυνήγοντο· συναρφεισέων δὲ τούτων ἐς ἄκρον
 15 ἀκὺς ἰθαίῃ καὶ ὀξύτατῃ ἀπὸ πασέων ἐξήμει. τῆς δὲ δὴ μεμηχανημένης
 οὕτως ἔργον ἦν, κατ' ὅτεω ἂν ἐνεχθεῖν, προσπερονημένην μιν ἐνεσιάναι.
 (3) ταύτης μὲν τῆς ἀκίδος ἔργον ἦν τοῦτο· τὸ δὲ ἐπὶ τῷ πυρὶ σπονδα-
 ζόμενον ὧδε ἐνηργέτο. καμπτόμεναι αἱ κεραῖαι κόλπον κοῖλον, κατὰ τὸν
 διεστεῶσαι ἦσαν ἀπ' ἀλληλέων, ἐποίηον, οἷον δὴ καὶ τῶν † οὕτως ἐχουσέων
 20 γυναικῶν ἡλακάται, περὶ ἧς δὴ στρέφεται τὸ εἶριον ἔξωθεν περιβαλλόμενον,
 ἀπ' ὧν δὴ τὸν στήμονα κατάγουσι. μεταξὺ τούτου τοῦ κόλπου εἶσω
 συτυπίον ἢ καὶ ξύλα λεπτά, θείου αὐτοῖσι προσπλασσαμένου ἢ καὶ τῷ
 Μηδεῖς ἐλαίῳ καλεομένῳ αὐτὰ χρίσαντες, ἐνετίθεσαν. τοῦ δ' ὦν ἀτράκτου
 τοξομένου ἦτοι ὑπὸ μηχανῆς ἢ καὶ τοξοτέων, τὰ ἐνεχόμενα ὑπὸ τῆς
 25 ῥύμης ἐξήπτετο καὶ ἀφθέντα φλόγα ἐποίηε. (4) τοιοῦτοισι μὲν δὴ κατ'
 ἀπάντων τῶν μηχανημάτων ἐχρέοντο, καὶ ἀπὸ τούτων πολλῶν ἅμα ἐκτεμπο-
 μένων ὠφελίῃ τις ἐγένειο. ἀπὸ γε ὀλίγων ἢ σμικρῇ ἢ οὐκ ὦν δὴ τις
 τοσαύτῃ προσείη· ἢ γὰρ ὑπὸ τῶν βυσσέων ἐργοῖντο ἢ καὶ ὑπὸ σβεστηρίων
 πολλῶν μηχανημάτων. (5) τότε δὲ παρὰ Μακεδόνων αὐτῶν οὐκ ἦκουσα,
 30 ἐν δ' ἐτέρῃ πολιορκίῃ ἑμαυθὸν ἀντιτεχνήσθαι πρὸς τὰ πυρφόρα ταῦτα

2 πολέμους A 3 προερχομένου Mue προσερχομενους A 6 [καὶ] πολλὰ Mue
 βέλεα π. Di 8 τοῦτοισι We Gom τουσωσε A 9 ἐχθρευοντο A 11 ἰστοῦ We
 ἴστου A 12—13 ἐπεκκεκλιμένας We ἀπεκβεβλημένας Mue 13 ἔπειτα καμπτό-
 μεναι Gom ἐπὶ τα καμπτομενα A 16 κατ' ὅτου ἂν ἐνεχθῆναι? Gom 18 κατ'
 ὅσον Gom 19 αἱ τῶν ἰστούς ἐχουσέων Gom <αἱ> τῶν αὐτοεργουσέων (ἰστοεργου-
 σέων Di) γυναικῶν Mue 20 περὶ ἧς δὴ στρέφεται We π' αὐτῆς τρεφεται A ἴριον A
 21 τὸν edd το A 22 συτυπίον We συτυπιον A 23 Μηδεῖς Di (Prokop. BG IV 36 ὅ.)
 μηδεῖα A 25 ἐξήφθη — ἐποίηε Mue ἐξεφθετο καὶ εφραεντα φλογας ποιειε A ἐξήφθη
 τε καὶ Di 27 ἀπὸ — ἢ Mue απογοιμωγη A ἀπὸ δὲ Di 28 ἐργοῖντο We
 εργοντο A 29 τότε δὲ παρὰ <μὲν> We τοδε δε παρα δε A τάδε παρὰ γε Mue
 30 ἀντιτεχνήσθαι We αντιτεχνηθηναι A

βέλεα, Κελτῶν προσκαθημένων πόλει Τυρρηνῶν (?) καλεομένη· ἔστι δὲ αὕτη χώρας τῆς Γαλατίας τῶν ἐν τῇ ἐσπέρῃ κατοικημένων, ἔθνος τοῦ Λουγδουνησίου. χρόνος δέ, κατ' ὃν † ἔτος προσεκατέατο τῇ πολιορκίῃ, ἦν ἐν τῷ δὴ Γαλατίῃ πᾶσα καὶ τὰ ταύτῃ προσεχέα ἔθνεα ἀρχῇ τῇ
 5 Ῥωμαίων οὐ πιθέσκειτο, ἀλλ' ἀπεστήκει <ῆ> τοῖσι ἐπανεστηκόσι συνεφρόνεε. τότε γάρ, τῶν Κελτῶν τῶν πέρην Ῥήγου ἐπιστρατευσαμένων, μοίρῃ ἀπὸ τούτων ἀποσπασθεῖσα καὶ προσκατημένη τῇ πόλει τῇ λελεγμένη, καταφλεχθεῖσάν σφι πολλέων <μηχανέων τοιάδε> μηχανήσασθαι· ἐξόπισθεν τῶν μηχανέων ἔλυτρα ὀρύξαντες πλέα ὕδατος ταῦτα ἐποίηον· ἔπειτα μολυβ-
 10 δίνους στεγανούς ἀγωγούς τοὺς ὑποδεξομένους καὶ πα * * *

102. CLEMENS.

T

1 (IV 364) Suid. s. Κλήμης· ἱστορικός. ἔγραψε Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας· καὶ πρὸς Τερτύμῳ περὶ τῶν Ἰσοκρατικῶν σχημάτων· καὶ ἄλλα.

15

F

ΡΩΜΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ

103. CHARAX VON PERGAMON.

T

1 SUID. s. Χάραξ· Περγαμηνός, ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος, ὡς εὖρον
 20 ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπιγράμμα οὕτως ἔχον·

Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,
 ἔνθα ποτὲ πτολέμειζεν Ἀχιλλεῖ πτολιπόρθῳ
 Τήλεφος, Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

ἔστι δὲ τῶν μετὰ Ἀγούστον πολλῶι νεώτερος· μένηται γοῦν ἐν τῷ β
 25 τῶν βιβλίων (F 11) Ἀγούστου ὡς πάλαι γενομένου Καίσαρος, καὶ ἐν τῷ
 ζ (F 12) Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν τε καὶ * * Ἱστοριῶν βιβλία μ.

1 Τουρόνων Mue (Tacit. A III 40) Τούρωνι Di 2 τῆς περὶ A 3 λουγδο-
 νοσιον A [ἔτος] Di Mue 5 ἀπεστήκει Gom ἐπ— A <ῆ> Jac <καί> Gom
 ἀπέστη καὶ Di τοῖσι ἐπανεστηκόσι Gom τοῖσσεπ— A 6 μοίρῃ We μορι. η A
 7 ἀποσπασθεῖσα A 8 <μηχανέων τοιάδε> μηχανήσασθαι Jac πολλέων μηχανη-
 μάτων Mue 19 εὐρηται Eudok 24 οὖν A 26—27 Ἐ. τε καὶ Ἰ. ABC τε καὶ
 <Ἱταλικῶν>? Westermann (s. F 64) τε καὶ <Ῥωμαικῶν>? μ· καὶ πολλὰ φιλόσοφα,
 ἐν οἷς καὶ συμφωνίαν Ὁρφέως Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια Eudok
 (s. Suid. s. Πρόκλος)

2 EUAGRIOS HE V 24: σὺν Θεῷ δὲ ἡμῖν καὶ τὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας εὐσυνόπτως ἀπόκειται διὰ ὅσα δὲ εἴτε μυθώδη εἴτε μετὰ τῶν ἀληθῶν γεγένηται, Ἑλλήνων τε καὶ τῶν ἀρχαίων βαρβάρων πρὸς ἑαυτούς τε καὶ πρὸς ἐκείνους διαγωνιζομένων, ἢ εἴ τι καὶ ἄλλο ἐξειργάσθῃ ἐξ ὅτου ἀνθρώπους ἱστορήσαν εἶναι, Χάρακι τε γέγραπται καὶ Ἐφόρῳ (70) καὶ Θεοπόμπῳ (115) καὶ ἄλλοις ἀναρίθμους. αἱ δὲ κατὰ Ῥωμαίους πράξεις

3 EUSTATH. HOM. OD. τ 163 p. 1859, 44: ἀνδρὸς σοφοῦ Θεραπεύσαντος μύθους πρὸς ἱστορίαν, εἰς δὲ καὶ τις Ἡράκλειτος ἐπονήσατο, 10 ἔτι δὲ καὶ Χάραξ. Παλαιφάτου δὲ μέμνηται καὶ Ἀθήναιος ebd. δ 450 p. 1504, 59.

F

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΕ ΚΑΙ <ΡΩΜΑΙΚΩΝ?> ΙΣΤΟΡΙΩΝ $\overline{A}$ — $\overline{M}$
(F 31—39, 46? 50? 54—58)

15

 $\overline{B}$

(s. F 50? 54)

1 (III 637, 2) STEPH. BYZ. s. Ἀδράστεια· μεταξὺ Πριάπου καὶ τοῦ Παρίου ἀπὸ Ἀδράστου βασιλείως (Strab. XIII 1, 13) ... Διογένης ἐν $\overline{a}$ <Περὶ> Κυζίκου (III) φησὶν ἀπὸ Ἀδραστείας κεκλησθαι μιᾶς τῶν Ὀρε- 20 στιάδων νυμφῶν ἔστι καὶ Τρωάδος Ἀδράστεια τόπος ἀπὸ Ἀδραστείας θυγατρὸς Μελίσσου τοῦ Ἰδης τῆς πρῶτον βασιλευσάσης ἐν Τροίᾳ, ὡς Χάραξ Ἑλληνικῶν $\overline{B}$. s. F 33; 54.

2 (1) — s. Ταίναρος· ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. λέγεται καὶ Ταινάριος καὶ Ταιναρία καὶ Ταινάριον. εἰσὶ δὲ καὶ Ταινάριοι θῆκαι, ὡς 25 Χάραξ ἐν Ἑλληνικῶν $\overline{B}$. λέγεται καὶ ταιναρίζειν

 $\overline{\Gamma}$

(F 35?)

3 (3) KONSTANTIN. De adm. imp. 24: (F 26—27) ταίτην κεκλησθαι φησιν Ἰβηρίαν ἐν Ἑλληνικῶν γ. «τὴν δὲ Ἰσπανίαν Ἑλ- 30 ληνες τὰ πρῶτα Ἰβηρίαν ἐκάλουν, οὐπω ξύμπαντος τοῦ ἔθνους τὴν προσηγορίαν μεμαθηκότες, ἀλλ' ἀπὸ μέρους τῆς γῆς, ὃ ἔστι πρὸς ποταμὸν Ἰβηρα καὶ ἀπ' ἐκείνου ὀνομάζεται. τὴν πᾶσαν οὕτω καλοῦντες.» ὕστερον δὲ φασιν αὐτὴν μετακεκλησθαι Πα[νω]νίαν. s. F 35.

13_{zu} p. 482, 26—27 19 <περὶ> Holste 19—20 ὀρεστιάδων P 20 ἔστι δὲ P 21 Μελίσσου υἱοῦ Eust 24 θῆκαι 'quod de mortuorum conditoriis dici potuit' Meineke θῆβαι RVP 32—33 ποταμὸν Ἰβηρα — ὀνομάζεται CMueller π. Ἰβηρίαν — ὀνομάζονται Konst π. <Ἰβηρα>, Ἰβηρίαν ἀπ' ἐκείνου ὀνομάζον καὶ τὴν πᾶσαν Mei(neke) 34 Πανίαν Bandurus πανωνίαν RVP

Δ

4 (4) STEPH. BYZ. s. Φήγεια· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Φηγέως βασι-
λέως, ὡς Χάραξ Ἑλληνικῶν δ· «Φηγεὺς δ' ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φορ-
νέως ἔκτισε πόλιν Φήγειαν, ἢ πρὶν Ἐρύμανθος ἐκαλεῖτο,
6 ὕστερον δὲ Ψωφίς ὠνομάσθη, ὡς ἐροῦμεν, ἀπὸ τῆς
μητρὸς *»

*5 (6) SCHOL. V ARISTOPH. Wolken 508: οὕτως Χάραξ ἐν τῷ
δ· «Ἀγαμήδης ἄρχων Στυμφήλου τῆς Ἀρκαδίας ἐγάμει
Ἐπικάστην, ἧς παῖς ἦν Τροφώνιος σκότιος. οὗτοι τοὺς
10 τότε πάντας ὑπερεβάλλοντο εὐτεχνίαι τὸν τε ἐν Δελ-
φοῖς Ἀπόλλωνος ναὸν ἱερολάβησαν. ἐν Ἡλίδι δὲ ταμι-
εῖον χρυσοῦν κατεσκεύασαν Ἀυγείαι· ὧι καταλείψαντες
ἄρμυρὸν λίθινον, νυκτὸς εἰσιόντες ἔκλεπτον τῶν χρημά-
των ἅμα Κερκυνόνι, ὃς ἦν γνήσιος Ἀγαμήδους καὶ Ἐπι-
15 κάστης υἱός. ὡς δὲ ἠπόρει λίαν Ἀυγείας, ἐπιδημήσαντα
Δαίδαλον διὰ Μίνως ἐλιτάνευσεν ἐξιχνεῦσαι τὸν φῶρα
ὃ δὲ παγίδας ἔστησεν, αἷς περιπεσὼν Ἀγαμήδης ἀναι-
ρεῖται. Τροφώνιος δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τεμὼν πρὸς
τὸ μὴ γνωρισθῆναι, ἅμα Κερκυνόνι φεύγει εἰς Ὀρχομενόν.
20 Ἀυγείου δὲ κατὰ κέλευσιν Δαίδαλου πρὸς τὴν τῶν αἱμά-
των ἐκχυσιν ἐπιδιώκοντος, καταφεύγουσιν ὁ μὲν Κερ-
κυνὼν εἰς Ἀθήνας — Καλλίμαχος (F 143 Schn) «ὃς ῥ' ἔφυγεν
μὲν Ἀρκαδίην, ἡμῖν δὲ κακὸς παρενάσσατο γείτων» —,
ὃ δὲ Τροφώνιος εἰς Λεβιάδειαν τῆς Βοιωτίας, οὗ κατω-
25 ρυχὴν ποιησάμενος οἴκησιν διετέλει. τελευτήσαντος δὲ
αὐτοῦ μαντεῖον ἄτρεκὲς ἐφάνη αὐτοῖς, καὶ θύουσιν
αὐτῷ ὡς θεῷ. περιλείπετο δὲ υἱὸν Ἀλκανδρον.»

Ζ

*6 (8) STEPH. BYZ. s. Δώριον· μένηται τῆς Δωρίδος τῆς
30 Θετταλικῆς Χάραξ ἐν ζ' τῇδε γράφῳ περὶ Θεσσαλοῦ τοῦ Ἀιάτου, νικί-
σαντος τοὺς ἐν Ἀργεὶ Βοιωτοῦς· «ὃ δὲ Θεσσαλὸς οὐδὲ τὴν τετάρ-
την μοῖραν τῆς ἐπωνυμίας μετέβαλεν, ἀλλ' Ἰστιάωτιν
αὐτὴν ὡς πρὶν καλεῖσθαι εἴασε. κεῖται δὲ πρὸς δυσμῶν

4 φήγειαν V	ἐρύμανθος V	6 μητρὸς (Ἐχέφρονος καὶ Προμάχου) Mei
(Paus. VIII 24, 2)	16 διὰ Μίνως V	κατὰ φωνὴν Μίνως rell αὐτόσε (ἐκτόσε Ald)
κ. φ. M. Valckenaer	20—21 ὑπὲρ τ. τ. αἰ.	ἐκχυσιν Ald πρὸς τ. τ. αἰ. ἐκλυσιν V
21—22 ἅμα Κερκυνόνι V	22 ὡς K—	vulg 24 ὃ δὲ Τρ. ἐρογείνος (om G) εἰς
Λ. τ. B. φεύγει V	26 αὐτοῖς V	αὐτόσε vulg 27 περιλείπετο V
30—31 (τοῦ) νικῆσαντος Mei		περιέλιπε vulg

τῆς Πίνδου. Δωρος δὲ αὐτὴν ὁ Ἕλληνας εἰλήχει τὰ πρῶτα, καὶ Δωρὶς ἀπ' ἐκείνου ἐκαλεῖτο πρότερον· ὕστερον δὲ Ἰστιαιῶτις μετωνομάσθη.»

$\overline{\Theta}$

5 *7 (9) STEPH. BYZ. s. Ὑλλεῖς· ... Χάραξ $\overline{\Theta}$ · «καὶ Παμφύλιοι καὶ Ὑλλεῖς.»

$\overline{I}$

*8 (IV 669) SCHOL. ARISTID. p. 65, 9 Ddf: ἄριστα δὲ ὁ Χάραξ $\overline{I}$ φησὶν, ὅτι πάγος πᾶς ὑψηλὸς ἐστὶν τόπος. ἐπεὶ οὖν ἐνταῦθα παρὰ τοῖς
10 Ἀθηναίοις ἐκρίνετο τὰ φονικά, ὑψηλὸς δὲ ἦν ὁ τόπος, ἐλέγετο πάγος ὡς ὑψηλός, Ἄρειος δὲ διὰ τὸν φόνον, ὃς σιδήρῳι ἀποτελεῖται — Ἄρης ὁ φόνος, ἀφ' οὗ καὶ ἔναρα τὰ ὅπλα· καὶ ἔναροι οἱ πεφονευμένοι —, ὡς ἂν τις εἴποι μεταβαλὼν φόνιος τόπος· ὡς καὶ Χαρώνιον ἢ τοῦ δεσμωτηρίου ἐλέγετο θύρα, ἀφ' ἧς οἱ πρὸς Χάρωνα ἀγόμενοι τῶν καταδίκων, τουτέστιν
15 οἱ τὴν ἐπὶ θανάτῳ δεχόμενοι ψῆφον, ἤιεσαν.

$\overline{IB}$

(F 46?)

*9 (42) STEPH. BYZ. s. Κούριοι· ἔθνος Σαβίνων πολεμῆσαν Ῥωμαίοις· Χάραξ $\overline{IB}$ · οἱ φυλᾶται Κουρίται· καὶ οἱ Ῥωμαῖοι Κούριτες πρὸς
20 ἐκείνου ἐκλήθησαν.

*10 (41) — s. Φιδήνη· πόλις Ἀλβανῶν. τὸ ἐθνικὸν Φιδηναῖος ... καὶ Φιδηνάτης ... οὕτω γὰρ Χάραξ $\overline{IB}$ κέχρηται Φιδηνάτης.

(ZWEITE SYNTAXIS?)

$\overline{B}$

25 11 (—) SUID. s. Χάραξ· ... μέμνηται γοῦν ἐν τῷ $\overline{B}$ τῶν βιβλίων Αὐγούστου ὡς πάλαι γενομένου Καίσαρος. s. T 1.

$\overline{Z}$

12 (—) SUID. s. Χάραξ· ... καὶ ἐν τῷ $\overline{Z}$ Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. s. T 1.

30

OHNE BUCHZAHLEN.

13 (12) EXCERPT. VATIC. [ANON. DE INCRED.] 16: Περὶ Ἰοῦς, Ἰὼ ἢ Ἀρέστορος ἱερᾶτο τῇ Ἑραι. πρὸ γάμου δὲ κυῆσασαν γνοὺς ὁ πατήρ

1 'debebat aut πρὸς ἀνατολῶν τ. Π. aut πρὸς δυσμῶν τῆς Ὀσσης; qui Characis potius quam librariorum error esse videtur' Mei 5 Πάμφυλοι Holste 8 δεκά-
τοι Nauck $\overline{I\omega}$ Schol 19 κουρίται P κουρήται R κουρήτες RV 22 $\overline{IB}$ om P
32 ἱερᾶτο Pierson ἡρᾶτο V

— οὐ γὰρ ἔτι αὐτῇ ἢ ὄψις παρθένος ἦν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀφροδισίου ἀκμῆς
 μείζων καὶ καλλίων αὐτῆς ἐφαίνετο, ὥς καὶ βοῦς ἐπὶ τῶν Ἀργείων ἐπο-
 νομάζεσθαι — ἐχαλέπαινε τε καὶ ἐν φρουραῖ εἶχεν αὐτήν, φύλακα ἐπι-
 στήσας αὐτῇ τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφὸν Ἀργον. καὶ ὁ μὲν Ἀργος ἄνθρωπος
 ὢν καὶ πάντῃ ἄφροτος οὐδαμῶς αὐτὴν ἀνίει, ὅθεν καὶ Πανόπτης ἔσχεν
 ἐπίκλησιν. τῶν δὲ ἐπιχωρίων Ἑρμῶν βουλομένης Ἰοῦς λαθὼν κτείνει
 τὸν Ἀργον· ἡ δὲ ὧδε ἐλευθερωθεῖσα φεύγει σὺν τοῖς πράξασιν ἐπιβᾶσα
 νεὼς φορτίδος, ἐπὶ δὲ χειμῶνος φορηθεῖσα ἀνὰ τὸ πέλαγος, ὃ καλεῖται
 Ἰόνιον, καὶ πολλαχοῦ προσπελασθεῖσα εἰς Ἀερίαν ἐκομίσθη καὶ θεὸς ἐνο-
 μίσθη διὰ τὸ κάλλος. οὕτω Χάραξ ἐν Ἑλληνικοῖς.

*14 (13) EXC. VAT. [ANON. DE INCRED.] 17: περὶ Διονύσου.
 ὁ Χάραξ οὕτω φησὶν, ὅτι Σεμέλη ἡ Κάδμου θυγάτηρ λέγεται κυῖσαι πρὸ
 γάμου· ἐν δὲ ταῖς γοναῖς κερανοῦ κατασκήψαντος αὐτῇ μὲν ἠφανίσθη,
 τὸ δὲ βρέφος περιεγένετο. ἐκείνην μὲν οὖν, ὅποια ἐπὶ τοῖς διοβλήτοις
 λέγεται, θείας μοῖρας λαχεῖν ὠϊύθησαν καὶ Θυνώνην ὠνόμασαν, τὸν δὲ παῖδα
 θειότατον ὄντα ὁ Κάδμος, διότι ἐκ πυρὸς ἐσιώθη, περιεῖπε, καὶ τίθεται
 αὐτῷ τὸ τοῦ Αἰγυπτίου Διονύσου πάτριον ὄνομα. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀφρο-
 δισιεύς ἐν τοῖς Φυσικοῖς οὕτω φησὶν.... — F 31.

ΧΡΟΝΙΚΑ

A

20

15 (25) STEPH. BYZ. s. Παρρασία· πόλις Ἀρκαδίας... κέκληται
 ἀπὸ Παρρασοῦ, ἐνὸς τῶν Λυκάονος παίδων. Χάραξ δὲ τίσιμα Πελασγοῦ
 ἐν ᾧ Χρονικῶν οὕτως· «Πελασγὸς Ἀρέστορος παῖς τοῦ Ἐκβά-
 σου τοῦ Ἀργου μετοικήσας ἐξ Ἀργους εἰς τὴν ἀπ' ἐκείνου
 μὲν τότε Πελασγίαν, ὅστερον δὲ Ἀρκαδίαν κληθεῖσαν,
 ἐβασίλευσεν ἔτη κε καὶ πόλιν Παρρασίαν ἔκτισε.»

B

16 (26) STEPH. BYZ. s. Ἀργίαι· ... ἔθνος Παιονίας..... τὸ κτητικὸν
 Ἀργιανικός, ὥς Χάραξ ἐν β' Χρονικῶν.

Γ

30

17 (29) STEPH. BYZ. s. Λάρανδα· πόλις Λυκαονίας. ὁ πολίτης
 Λαρανθεύς· Χάραξ γ' Χρονικῶν.

Δ

18 (30) STEPH. BYZ. s. Ἡραιστία· πόλις ἐν Ἀἰγύπτῳ. Ἐκαταῖος
 35 Εὐρώπῃ (1 F 138). τὸ ἐθνικὸν Ἡραιστιεύς· Χάραξ δ' ἐν δ' Χρονικῶν φησιν

2 (αὐτῇ) αὐτῆς Vitelli 4 [τῆς μητρὸς]? Festa 9 πολλαχῇ? Festa 13 αὐτῇ
 Westermann αὐτῇ V 16 θειότατον νομίσας? 22 παρρασοῦ RP 23—24 ἐβᾶσαν
 V Ἰάσου Berkel 29 ἀργιανός V 34 Ἡραιστιὰς Mei 35 δ' C Mueller i RVP

ὅτι «Μυριναῖοι τῶν Πελασγικῶν ὑποσχέσεων οὐ φροντίσαντες ἀπέκλεισαν τῷ Μιλτιάδῃ τὰς πύλας, καὶ κεῖνος πολιορκίαι παρεστήσατο αὐτούς. τῶν δ' Ἡφαιστιέων τύραννος <Ἑρμῶν τῶν Περσῶν φοβηθεὶς τὴν δύναμιν
 5 ἔφη χαριζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις φίλοις οὐσιν ἐμπεδοῦν τὰ ὁμολογηθέντα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν, καὶ ἀμαχεῖ παρέδωκε τὴν πόλιν.»

$\overline{E}$

(F 59?)

$\overline{F}$

10

(F 53?)

19 (31) STEPH. BYZ. s. Ὁρεός· μένηται τοῦ ἔθνικοῦ καὶ a. 341,0
 Χάραξ ἐν Χρονικῶν s. Ἀθηναῖοι ἅμα Χαλκιδεῦσι τοῖς ἐν
 Εὐβοίαι καὶ Μεγαρεῦσι στρατεύσαντες εἰς Ὁρεὸν Φιλι-
 15 στίδην τὸν τύραννον ἀπέκτειναν καὶ Ὁρεΐτας ἤλεν-
 θέρωσαν.»

20 (32) — s. Φράδα· πόλις ἐν Δράγγαις, ἣν Ἀλέξανδρος Προ- a. 320
 φθασίαν μετωνόμασεν, ὡς Χάραξ ἐν s Χρονικῶν.

$\overline{Z}$

20

21 (33) STEPH. BYZ. s. Ἀνταριᾶται· ἔθνος Θεσπρωτικόν. Χάραξ a. 310,9?
 ἐν ζ Χρονικῶν καὶ Φαβωρίνος ἐν Παντοδαπαῖς (IV) καὶ Ἐρατοσθένους (V).

$\overline{H}$

(F 55?)

22 (35) STEPH. BYZ. s. Φιλωτέρα· . . . ἔστι καὶ Κοίλης Συρίας a. 270/60
 25 Φιλωτέρα, ὡς Χάραξ ἐν ἡ Χρονικῶν. o. 318

23 (34) — s. Ἀλαβούριον· πόλις Συρίας. Χάραξ ἡ Χρονικῶν. a. 213

$\overline{I}$

(s. F 18)

30 24 (38) STEPH. BYZ. s. Σάλλυες· ἔθνος Λιγυστικὸν πολεμήσαν a. 154?
 Ῥωμαίοις, ὡς Χάραξ ἐν ι Χρονικῶν.

1 μυριναῖοι P	ὑποσχέσεων Valckenaer	ὑποθέσεων RVP	3 περιεστήσατο
C Mueller	4 <Ἑρμῶν, τῶν Περσῶν	Valekenaer	Ἑρμῶν δ' Ἡφαιστιέων τ. ὧν
C Mueller	5 ἐμπεδοῦν Xylander	ἐμπεδῶν P	ἐμποδῶν RV
15 ἀπέκτειναν P	24 Φιλωτέρα Polyb. V 70, 4;	Synkell. p. 559, 2	26 'alte ver-
	schreibung für Ἀταβούριον	E Schwartz	Ἀταβούριον Polyb. V 70
			30 Σάλλυες Holste
σάλλυες RVP	Λιγυστικὸν Holste	δυτικὸν R ¹ (?) δυτικὸν VP	31 ἐν ια?

*25 (39) STEPH. BYZ. s. Κοσίανα· φρούριον Παλαιστίνης. Χάραξ ¹ i. a. 142

26 (36) KONSTANTIN. De adm. imp. 24: ταύτης ἐμνήσθη a. 142
Χάραξ ἐν Ἱ Χρονικῶν· «ἐν Ἰσπανίαι τῇ μικρᾷ τῇ ἔξω Λουσι-
τανῶν πάλιν ἀποστάντων ἐπέμφθη ὑπὸ Ῥωμαίων στρατη-
6 γός ἐπ' αὐτοὺς Κύντος.»

*27 (36) — ὁ αὐτὸς ὁμοῦ περὶ τῶν δύο· «Κύντος ὁ τῶν a. 140
Ῥωμαίων πολέμαρχος ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Ἰσπανίαις,
ἡσώμενος δὲ ὑπὸ Οὐιριάθου σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποι-
ήσατο.»

10 28 (37) STEPH. BYZ. s. Ἄρσα· πόλις Ἰσπανίας, ὡς Χάραξ ἐν ¹ i. a. 140
Χρονικῶν.

IA

*29 (40) STEPH. BYZ. s. Δῶρος· καὶ Χάραξ ¹ iα· «Τρύφων a. 138
ἐν Δώρῳ τῆς Κοίλης Συρίας πόλει πολιορκούμενος ὑπ'
15 Ἀντιόχου ἔφυγεν εἰς Πτολεμαίδα τὴν Ἀκην λεγομένην.»

OHNE BUCHZAHL.

30 (23) STEPH. BYZ. s. Ὠρνγία· ἐλέγετο δὲ καὶ ἡ Ἀττικὴ πᾶσα (A. 1)
Ὠρνγία, ὡς Χάραξ φησὶν ἐν τοῖς Χρονικοῖς.

ΙΤΑΛΙΚΑ

20 (s. F 64.)

Fragmente ohne Buchtitel.

31 (22) ET. M. 525, 38: Κολώνεια· κητικὸς τύπος εἰς ιδιότητα
ἀναπέμπεται. φασὶ γάρ ποτε τὸν Διόνυσον (μετὰ) τὸν ἐπὶ Τυρσηνοῦς
ἀπιόντα πόλεμον τοὺς γεγηρακότας τῶν Σειληνῶν μετὰ τῆς ἀχρήσιον
25 ἡλικίας ἐν Ἰταλίᾳ καταλιπεῖν. τοὺς δὲ τραπῆναι ἐπὶ ἀμπέλων ἐπιμέ-
λειαν, καὶ εἶοινον γενέσθαι τὴν Ἰαλίαν· τοὺς δὲ γεωργοὺς οἱ Ἰταλοὶ
κολώνους ἐκάλουν· [ὡς καὶ ἰδρῦσασθαι τοιαῦτα ἀγάλματα οἰνοφοροῦντα ἐν
ἀσκοῖς]. ἐσπούδαζον δὲ καὶ ἄς ὠικουν πόλεις οἱ Ἰταλοὶ τιμὴν ταύταις
παρέχειν, ἀνιστάντες δαίμονά τινα ὡς πρεσβύτην ὅμοιον Σειληνῶι, ἵνα
30 καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἱερῶν συγκραθῶσιν. αἱ δὲ πέδαι περιτιθέμεναι
δηλοῦσι τὸ ἐπήκοον, τῷ συνδεδέσθαι αὐτοῖς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας τὰ
τοιαῦτα ἀγάλματα. ταῦτα εἴρηται Χάρακι ἱστοριογράφῳ.

1 Χάραξ ¹ i om V 7 Ἰσπανίαις (ἡγωνίσαστο)? 10 ἰσπανίας R lnp— V
17 δὲ om P 23 ποτε Sylburg τότε Et (μετὰ) Jac Τυρσηνοῦς Sylburg
Ταρσηνοῦς Et 27—28 ὡς — ἀσκοῖς doppelfassung zu v. 29 ἀνιστάντες —
σειληνῶι 29 ἀνιστάμενοι D πρεσβύτη? 31 αὐτοῖς D

32 (17) JOHANN. LYDUS De mens. IV 154 p. 170, 6 W: καὶ βασιλεύσαι δὲ αὐτὸν (sc. Κρόνον) ἢ ἱστορία παραδίδωσιν, ὡς ἔμπροσθεν ἀφηγησάμην κατὰ τε τὴν Λιβύην καὶ Σικελίαν <καὶ τοὺς ἐσπερίους τόπους καὶ πόλιν κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ φησί, τὴν τότε μὲν λεγ>ομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἰερὰν πόλιν, ὡς Ἰσιγόνος <περὶ Παλ>ικῶν Θεῶν (IV) καὶ Πολέμων (IV) καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ (F 11 N²) π<αραδιδ>ασιν ἢ ὡς πᾶς) α ἢ ἱστορία κατὰ τὸν Εὐήμερον (63) ποικίλλ<εται, σοφῶς τὴν> τῶν λεγομένων Θεῶν ὑπογράφουσα Θε<ωρίαν>.

33 (18) MALALAS IV p. 81, 11: μετὰ δὲ Τρώων ἐβασίλευσε τῶν Φρυγῶν ὁ Ἴλιος. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ἐλαλεῖτο ἡ νίκη τοῦ ἀγῶνος Πέλοπος τοῦ Λυδοῦ καὶ Οἰνομάου τοῦ Πισαίου, ἐπιτελεσθεῖσα ἐν τῇ ἡλιακῇ ἐορτῇ. ἅτινα συνεγράψατο Χάραξ ὁ ἱστορικός.

34 (19) — VII p. 172, 20 (Εκλ. Ἰστ. p. 191, 19ff. Cramer; JOANN. ANTIOCH. IV 552, 31 M; CHRON. PASCH. p. 205, 11 Bonn.): ὁ δὲ αὐτὸς Ῥώμος βασιλεὺς . . . ἔκτισε καὶ τῷ Ἀρηι ναόν· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μηνὶ ἐποίησεν ἐορτὴν μεγάλην θύσας τῷ Ἀρει . . . καὶ εὐθέως πάλιν ἀρξάμενος ἔκτισε τὸ ἱππικὸν ἐν τῇ Ῥώμῃ, θέλων διασκεδάσαι τὸ πλῆθος τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων, ὅτι ἐσιασίαζον καὶ ἐπύρροντο αὐτῷ διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπετέλεσε πρῶτος ἱπποδρόμιον ἐν τῇ χώρῃ τῆς Ῥώμης εἰς ἐορτὴν τοῦ Ἥλιου, φησί, καὶ εἰς τιμὴν τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων . . . λογισάμενος καὶ τοῦτο, ὅτι εὐτυχῶς φέρονται οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς εἰς τοὺς πολέμους, ὡς τιμῶντες τὰ αὐτὰ τέσσαρα στοιχεία. ὁ δὲ τῆς Πισαίων χώρας βασιλεὺς Οἰνόμαος ἀγῶνα ἐπετέλει ἐπὶ τὰ Εὐρώπεια μέρη μηνὶ δύστρωι τῷ καὶ μαρτίῳ καὶ τῷ Ἡλίῳ Τιτᾶνι ὡς ὑφουμένῳ ἀγωνιζομένης, φησί, τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ὃ ἐστὶ Δημήτρας καὶ Ποσειδῶνος, τῶν ὑποκειμένων στοιχείων τῷ Ἡλίῳ. καὶ ἐβάλλετο κλῆρος μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ Οἰνομάου βασιλέως καὶ τοῦ ἐρχομένου ἀπὸ οἰασθήποτε χώρας καταγωνιάσασθαι αὐτόν. καὶ ὅτε μὲν ὁ κλῆρος ἐκάλει τὸν Οἰνόμαον ἀγωνιάσασθαι ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐφόρει σχῆμα ἱματίων κυανῶν, . . . καὶ ὁ ἀνταγωνιζόμενος κατ' αὐτοῦ ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα . . . καὶ πάλιν εἰ ἦνεγκεν ὁ κλῆρος τῷ Οἰνομάῳ φορῆσαι τὸ τῆς Δημήτρας σχῆμα, ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα, καὶ ὁ ἀνταγωνιστὴς αὐτοῦ ἐφόρει τὸ σχῆμα τοῦ Ποσειδῶνος. (je nach dem ausfall des kampfes rechnet man auf ein gutes jahr für die fischerei und seefahrt oder für die landwirtschaft). καὶ ἐνίκησε πολλοὺς ὁ Οἰνόμαος ἀνταγωνιστὰς καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη· εἶχε γὰρ καὶ τὸν Ἀψυρτον διδάσκοντα αὐτὸν τὴν ἡμιοχικὴν τέχνην. ὅστις Οἰνόμαος ἡττηθεὶς ὑπὸ Πέλοπος τοῦ Λυδοῦ ἐφονεύθη.

35 τὸν δὲ ἱππικὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπενόησε πρῶτος Ἐννάλιος τις ὀνόματι, υἱὸς Ποσειδῶνος, ἀγαγόμενος τὴν Λιβύην, θυγατέρα τῆς Ἰούς καὶ τοῦ Πίκου Διός, ὃς

12 ἡλιακῇ Chilmeadus Ἴλιακῇ Ox 14—21 Romulus fehlt in Ἐκλ. Ἰστ. (E), wo die Oinomaosgeschichte kürzer, aber besser steht. 15—16 θύσας τῷ Ἀρει Chron Pasch θυσίας τ. Ἀρηι Mal 16 κερκέσιον ἐν τ. Ῥ., ὅπερ Ἱππικὸν ὀνόμασεν Chron Pasch 19 φησί om Chron Pasch 22 ἀγῶνα: ἀρμασι τετραπώλοις add E 26—32: E hat hier die vertreter der vier elemente, γῆ ~ χλοῶδες πράσινον σχῆμα, θάλασσα ~ κυανέον σχῆμα τὸ βένετον, πῦρ ~ ἐρυθρὸς χιτῶν, ἀήρ ~ λευκὸς χ.; bei Malalas p. 175, 16ff. in Rom 30—34 fehlt E 33 αὐτῶν μικρῶς Chron Pasch 35 Εὐάλιος E Αἰγιαλεύς Cramer 36 Ποσειδῶνος, ἀρμασι διπῶλοις E Joann. Lyd. I 12 θυγατέρα — Διός fehlt E

κρατήσας τὰ μεσημβρινὰ μέρη ἐκάλεσε τὴν αὐτὴν χώραν, ἐν ἣι ἐβασίλευσε, Λιβύην εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ γυναικός.

τὸν δὲ αὐτὸν ἱππικὸν ἀγῶνα ὁ Ἐννάλιος ἄρμασι διπλώοις ἐφεῦρε, καθὼς ταῦτα συνεγράψατο Καλλιμαχος ὁ σοφὸς ἐν τοῖς Ἑτησίοις αὐτοῦ (F 2 Schn). καὶ λοιπὸν μετ' αὐτὸν ὁ Ἐριχθόνιος ἐπετέλεσε <καὶ ἄλλοι ἐν διαφόροις τόποις ἐπετέλεσαν. ὁ δὲ Οἰνόμαος πρῶτος αὐτὸς ἐπετέλεσεν> τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἄρμασι τετραπλώοις, διὸ καὶ περιβόητος ἐγένετο, καθὰ ἐν ταῖς Χάρακος ἐμφέρεται Ἱστορίαις, ὅς συνεγράψατο καὶ ταῦτα ὅτι τοῦ ἱπποδρομίου τὸ κτίσμα εἰς τὴν τοῦ κόσμου διοίκησιν ὠικοδομήθη, τοῦ-
 10 τέστι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης. τὰς γὰρ δεκαδύο θύρας τοὺς δώδεκα οἴκους ἱστόρησε τοῦ ζωδιακοῦ τοῦ διοικοῦντος τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν παροδικὸν τοῦ βίου δρόμον. τὸ δὲ πέλμα τοῦ ἱππικοῦ τὴν γῆν πᾶσαν εἶναι, τὸν δὲ εὗριπον τὴν θάλασσαν ὑπὸ τῆς γῆς μεσαζομένην, τὸν δὲ ἐπὶ τὰς θύρας καμπτὸν τὴν ἀνατολήν,
 15 τὸν δὲ ἐπὶ τὴν σφενδόνην τὴν δύσιν, τὰ δὲ ἐπὶ τὰ σπάτια τὸν δρόμον καὶ τὴν κίνησιν τῆς ἀστρονομίας τῶν ἐπὶ ἀστέρων τῆς μεγάλης ἄρκτου.

35 (16) SCHOL. DION. Per. 64: τοὺς δὲ ἐκατέρωθεν τοῦ πορθμοῦ ΕΛΛ.Γ. λόφους Ἑρακλείους στήλας προσηγόρευσεν (sc. Ἑρακλῆς). ἔστι δὲ ἐκατέρου ὕψος οὐ μείον ὀργυῶν 9, εὗρος δὲ τὸ περὶ θάλασσαν εἰς πδ στάδια.
 20 ὄνομα δὲ τῇ μὲν Εὐρωπαϊαί κατὰ μὲν βαρβάρους Κάλπη, κατὰ δὲ Ἕλληνας Ἀλύβη· τῇ δὲ Αἰβυκῇ κατὰ μὲν Ἕλληνας Κυνηγετική, κατὰ δὲ βαρβάρους Ἀβιννα, ὡς Χάραξ ἱστορεῖ. αὗται δὲ πρότερον Κρόνου ἐλέγοντο στήλαι διὰ τὸ μέχρι τῶν τῆςδε ὀρίζεσθαι διῆθαι τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, δεύτερον δὲ ἐλέχθησαν Βοιάρειω, ὡς φησὶν Εὐφορίων (F 60 Scheidw.), τρίτον δὲ
 25 Ἑρακλέους. s. F 3.

36 (15) — — 687: Χάραξ δὲ φησι πολλαῖς νανοῖς ἐκπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις. ὦν ἀποπλανηθεῖσα μία ναὺς προσηράχθη τῇ Μαϊώτιδι· οἱ δὲ ἐμπλέοντες Τέλχης καὶ Ἀμφιτος ἡνίοχοι τῶν Διοσκούρων ὄντες αὐτόθι μείναντες ἦρξαν, ἀφ' ὧν συνέβη τοῖς ἐνοικοῦντας ἐκεῖσε Ἠνιόχους
 30 καλεῖσθαι. ὅθεν καὶ Διοσκουριάς ἦν ἐκεῖσε λεγομένη ἡ πόλις

37 (14) EUST. Dion. Per. 689: καίτοι ὁ Χάραξ τὸ χρυσοῦν δέρμα μέθοδον εἶναι λέγει χρυσογραφίας μεμβράναις ἐμπεριειλημμένην, δι' ἣν ὡς λόγον ἀξίαν τὸν τῆς Ἀργοῦς καταρτισθῆναι στόλον φησί.

3—4 τὸν δὲ — αὐτοῦ fehlt E 4 Ἑτησίους (Αἰτησίους Chron Pasch): i. e. Αἰτίους Chilmeadus 5 Ἐριχθόνιος: Οἰνόμαος E 5—6 <καὶ ἄλλοι — ἐπετέλεσεν> add Chron Pasch 8 Χάρακος τοῦ σοφωτάτου Chron Pasch 9 τοῦ ἱππικοῦ κτίσμα E τὸ τοῦ ἱππικοῦ γυμνάσιον Chron Pasch ὠικοδομήθη: ἐπινενόηται Chron Pasch 10 γὰρ Chron Pasch δι Mal 11 ἱστόρησαν E Chron Pasch 14 ὑπὸ: ἀπὸ Chron Pasch 15 σπάτια Kedren σπαθία Mal Chron Pasch σπαθέα E 16 ἀστροθεσίας E ἀστροφίας Chron Pasch 21 Κυνητική Eust CM 22 Ἀβεννα H Eust 27 μία: τινάς, καὶ ἐν μιᾷ εἶναι κτλ. H Eust 28 Ἀμφίτης H

38 (10) SCHOL. T EUST. HOM. JI. Σ 483: καὶ γάμος μὲν Ἀθήνησι πρῶτον εὗρηται ὑπὸ Κέκροπος, ὅθεν καὶ διφυᾶ φησιν αὐτὸν λέγεσθαι ὁ Χάραξ, ὅτι τὸ ἐκ δύο φέρεσθαι δι' αὐτὸν πρῶτον ἔγνωσαν ἄνθρωποι.

39 (11) SCHOL. ARISTID. p. 17, 24; 18, 7 Ddf (TZETZ. Lyk. 111 p. 57, 32 Sch): δεῖ δὲ γινῶναι ἥτι ὁ Χάραξ ἱστορεῖ τοὺς Ἀθηναίους ἀποίκους εἶναι τῶν Σαιτῶν. ἐστὶ δὲ Σάις πόλις Αἰγυπτίων καὶ οἰκιστῆρα ἔσχεν Ἐρεχθέα. διὸ καὶ διφυᾶ προσαγορεύεσθαι φησιν ὄντα διγλωσσόν. ἔτεροι δὲ φασιν ὅτι πρῶτος ἐδόξασεν ἔκ τε γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς τοὺς γεννωμένους παράγεσθαι. ἐκ δὲ τῆς ἀποικίας ὠνομάσθαι φησὶ πολιοῦχον τὴν Ἀθηναῖν· ἐστὶ γὰρ ἡ Σάις Αἰγυπτίων φωνῇ παρ' Ἑλλήσιν Ἀθηναῖα. καὶ τούτου παράγει μάρτυρα τὸ τὴν Ἀθηναῖν ἐποχεῖσθαι κροκοδείλῳ πρὸς τῇ ἀκροπόλει, δηλοῦσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ τοῦ Νείλου τυγχάνουσαν.

40 (56) STEPH. BYZ. s. Ἀβοριγίνες· ἔθνος Ἰταλικόν, ὡς Ἰόβας ἐν Ῥωμαικῇ ἱστορίᾳ α (III)· 'μέχρι μὲν οὖν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου τὴν ἀρχαίαν Ἀβοριγίνων <ὀνομασίαν> διέσωζον, Λατίνου δὲ βασιλεύσαντος οὕτως προσηγορεύθησαν.' τὰ αὐτὰ καὶ Χάραξ.

41 (50) — s. Ἀγβάτανα· Δημήτριος δὲ φησιν Ἀγβάτανα ^{ca. 167/6?} διττά, τὰ μὲν τῆς Μηδίας τὰ δὲ τῆς Συρίας. Κτησίας (III) δὲ πανταχοῦ τῶν Περσικῶν τὰ παρὰ Μήδοις Ἀγβάτανα διὰ τοῦ α γράφει. παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τοῦ ε τὸ Περσικόν, ὡς δειχθήσεται· παρὰ Χάρακι δὲ καὶ αὕτη διὰ τοῦ ε, ἦν καὶ Ἐπιφάνειάν φασι κεκληθῆναι.

42 (54) — s. Ἀζιλις· πόλις Λιβύης τινὲς δὲ Ἀζιριν μετὰ τοῦ s. VII? ῤ λέγουσι τὸν χώρον. Χάραξ δὲ Ἀζιρον λέγει αὐτήν.

43 (28) — s. Ἀθῆναι· ἡ ἐν Ἀιτικῇ, περὶ ἧς φησὶ Χάραξ ²⁵ ὅτι Θησεὺς τὰς ἰα πόλεις τὰς ἐν τῇ Ἀιτικῇ συνοικίσας εἰς Ἀθήνας συνοίκια ἐορτὴν κατεστήσατο.

44 (24) — s. Αἴγυπτος· καὶ ἡ χώρα καὶ ὁ ποταμός. ἐκλήθη ἀπὸ Αἰγύπτου, ὡς Χάραξ· «Βήλου παῖς ὢν καὶ Ἀερίας τῆς καὶ Ποταμίτιδος βασιλεύσας ἔτη μγ.»

³⁰ 45 (48) — s. Ἀλάβανδα· πόλις Καρίας, ἡ ποτὲ Ἀντιόχεια. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀλαβάνδου τοῦ Εὐύππου, ὡς Χάραξ.

46 (57) — s. Ἀλβα· πόλις Ἰταλίας κλίνεται δὲ Ἀλβας, ὡς ^{E.L.A. I.B?} Χάραξ.

6—8 ἐστὶ — παράγεσθαι: in Schol. Ox. hinter τυγχάνουσαν; beginnt πρῶτον δὲ Ἀθηναίων οἰκιστῆρα τὸν Ἐρεχθέα αἰδουσιν, ὃν καὶ διφυῆ κτλ. 10 μαρτυρίαν?

15 Ἀβοριγίνων ὀνομασίαν ἐτι σώζοντες Dion. Hal. AR I 9, 3 ἀβοριγίνην RVP 18 τῆς Συρίας P τῆς σίας V R 20 παρὰ R περὶ V πε P 23 Ἀζιρον

Pinedo 24—25 περὶ ἧς — Ἀιτικῇ om V 26 κατεστήσαντο P 31 ἀλαβαν

τοῦ εὐύππου R τοῦτ' ἐστὶν εὐύππου? Mei 32 ἀλβὰς RV ὡς: καὶ V

47 (59) STEPH. BYZ. s. Ἀλλόβρυγες· Πολύβιος (III 49, 13) a. 121: δὲ διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ αὐτοὺς καλεῖ Ἀλλόβρυγας· Χάραξ δὲ διὰ τοῦ $\bar{o}$ Ἀλλόβρογας· οἱ πλείους δὲ διὰ τοῦ $\bar{\iota}$.

48 (44) — s. Ἀμοργός· ἀπὸ τῆς Μινώας ἦν Σιμω-
5 νίδης ὁ λαμβοποιός, Ἀμοργίνος λεγόμενος, ὡς Ἐρυνκίνος. λέγεται καὶ
Ἀμόργιον, ὡς φησι Χάραξ. Νικόλαος (90 F 87) δ' Ἀμόργην αὐτὴν καλεῖ.
ἦντινα

49 (43) — s. Ἀνθάνα. πόλις Λακωνική, μία τῶν $\bar{\rho}$. . . Χάραξ
Ἀνθήνην αὐτὴν φησιν.

10 50 (27) — s. Ἀστυρα· ἔστι καὶ Βοιωτίας πρὸς ταῖς Ποτνίαις, EAA. 1
ὡς Χάραξ ἐν $\bar{\beta}$.

51 (53) — s. Ἀχραδινή· νῆσος ἔχουσα πόλιν πρὸς ταῖς Συρακού-
σαις ἀλλὰ καὶ Ἀχραδίνην μοῖρα Συρακοσῶν. Χάραξ δὲ χώραν αὐτὴν
καλεῖ καὶ νῆσον.

15 52 (49) — s. Ἐβραῖοι· οὕτως Ἰουδαῖοι ἀπὸ Ἀβράμωρος, ὡς φησι
Χάραξ.

53 (51) — s. Ζαρίασπα· ἢ Ζαριάσπη, πόλις Βακτριανή . . . Χάραξ XPON. I
δὲ οὐδετέρως τὰ Ζαρίασπα.

54 (3) — s. Ἰδῆ· Τροίας ὄρος . . . ἀπὸ Ἰδῆς τινὸς βασιλείσης, ὡς EAA. E
20 Χάραξ.

55 (45) — s. Ἰερὰ νῆσος· ἐν τῷ Κρητικῷ πελάγει, ὡς Χάραξ. XPON. B

56 (—) — s. Ἰόπη· Ἰοπίς θηλυκὸν παρὰ Χάρακι.

57 (47) — s. Ἰσαυρία· μεταξὺ Ἀνκαονίας καὶ Κιλικίας πρὸς τῷ a. 86—25:
Ταύρωι. καὶ πόλις <Ἰσαυρα οὐδετέρως>, Χάραξ δὲ θηλυκῶς.

25 58 (52) — s. Κάμικος· πόλις Σικελίας, ἐν ἡ Κώκαλος ἴρχεν ὁ
Λαϊδάλον. Χάραξ δὲ Ἰνυκον ταύτην φησίν.

59 (4) — s. Νεάνδρεια· πόλις Τρωιάδος ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὡς Χάραξ. a. 399?

60 (46) — s. Τέμβριον· πόλις Φρυγίας. Χάραξ δὲ Τέμβριον
αὐτὴν φησι.

30 61 (55) — s. Τροιζήν· ἔστι καὶ ἄλλη Τροιζήν ἐν Μασσαίαι
τῆς Ἰταλίας, ἣν Χάραξ Τροιζηνίδα χώραν φησί.

62 (20) SUID. s. Ὀμηρος· ὁ ποιητής ὡς δὲ Χάραξ ὁ
ἱστορικός, Μαίονος [ἢ Μητίου] καὶ Εὐμήμιδος μητρὸς ἔστι δ' ἡ τοῦ

2 Ἀλλόβρογας P 6 Ἀμοργίος Welcker δ' Ἀμόργην αὐτὴν P δὲ μόργην
αὐτὴν V δ' ἀμοργίτην αὐτὴν R ἢ ἡ
8 ἀνθάνα R' ἀνθήνη VP 9 αὐτὴν om R
13 ἀχραδίκη R συρακοσῶν RV 15 Ἀβράμωρος Holste ἀβράβωνος RVP
21 Ἰερὰ νῆσος Xylander ἱεράνη RVP Ἰεράνη <πόλις Πελοποννήσου. Ἰερὰ
νῆσος· νῆσος> Meineke 24 καὶ — θηλυκῶς Mei Χάραξ δὲ θηλυκῶς (—ὄν R) καὶ
πόλις καὶ RVP 26 ὁ Λαϊδάλον <ξενίας>? Mei 28 τεμβρίου P 30 τροιζήν
RV 33 [ἡ Μητίου] 'calami error Suida antiquior, vix tamen Hesychio' Wilamowitz

γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη. Αἰθούσης Θράισσης Αἶνος· τοῦ δὲ Πίερος· τοῦ δ' Οἶαγρος· τοῦ δ' Ὀρφεύς· τοῦ δὲ Δρηῆς· τοῦ δὲ Εὐκλέης· τοῦ δ' Ἰδμονίδης· τοῦ δὲ Φιλοτέρπης· τοῦ δ' Εὐφρημος· τοῦ δ' Ἐπιφράδης· τοῦ δὲ Μελάνωπος· τοῦ δ' Ἀπελλῆς· τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐν Σμύρνη καὶ γήμας Εὐμητὶν τὴν Εὐέπους τοῦ Μελησιγένους ἐποίησεν Ὅμηρον.

Zweifelhaftes.

63 (58) STEPH. BYZ. s. Ἀρδέα ... αὕτη Τροία ἐλέγετο, ὡς Χάραξ.

64 (21) EUSTATH. JI. J 48 p. 734, 48 (SCHOL. COD. PARIS. 2681 Cram. AP III 50, 7): κατὰ γὰρ τὸν Ἀλεξάνδρεα Ἡρακλείδην ... ἐλεύθω ἔλευθος καὶ πλεονασμῶ τοῦ κ κέλευθος, ὡς λόγοι καὶ τὴν Αὐλωνίαν Χάραξ Καυλωνίαν φησὶν ἐν Ἰταλικοῖς. οὕτω δέ, φησὶ καὶ τὰ ἀνθήλια κανθήλια.

104. ARISTODEMOS.

F

15 1 (V 1) COD. PARIS. SUPPL. GR. 607 f. 83 v—85 r; 86 v—87 v:

(1) * * αἰτησάμενος γὰρ μίαν ἡμέραν μόνην ἔπεμψε κρύφα Σίκινον τὸν ἑαυτοῦ παιδαγωγὸν πρὸς Ξέρξην, ἐγκελευσάμενος αὐτῷ ἐπιτίθεσθαι τοῖς Ἕλλησιν καὶ ναυμαχεῖν, δηλῶν τὸν μέλλοντα δρασμὸν ἀπὸ Σαλαμῖνος. ὁ δὲ Ξερξὴς νομίσας τὸν Θεμιστοκλέα μηδίζοντα ταῦτα ἀπεσταλκέναι, ἔπεμψε 20 τὰς ναῦς ἐπὶ Σαλαμῖνα καὶ ἐκνικλώσατο τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸ μένειν αὐτούς. (2) ἐσπούδασεν δὲ ὁ Ξέρξης ζευγμα κατασκευάσας πεζῇ ἐπιβῆναι ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα ὃν τρόπον διῆλθε [ἐπὶ] τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ μέρος τι ἔχων ἦκεν κατὰ τὸ Ἡράκλειον· ἐπειδὴ δὲ ἀδύνατον ἦν τὸ πᾶν γεφυρωθῆναι, καθεζόμενος ἐπὶ τοῦ Πάρνηθος ὄρους (ἐγγὺς δὲ ἦν τοῦτο) ἑώρα τὴν 25 ναυμαχίαν. (3) ἤρξαντο δὲ τοῦ ναυμαχεῖν Ἀμεινίας Ἀθηναῖος, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δὲ Κυνεγείρου καὶ Αἰσχύλου τοῦ τραγωιδιοποιοῦ. ἐνίκων μὲν οὖν πάντες οἱ Ἕλληνες, ἐκπρεπέστερον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι.

8 ἐλέγετο καὶ Χάραξ Meineke. s. Dion. Hal. AR I 53, 3 τελευτῶντες δ' ἀφικνοῦνται τῆς Ἰταλίας εἰς Λωρεντίον, ἐνθα τῆς πλάνης παυσάμενοι χάρακα ἔθεντο, καὶ τὸ χωρίον ἐν ᾧ κατεστρατοπεδεύσαντο ἐξ ἐκείνου Τροία καλεῖται. 11 Χάραξ: Πάροθας Meineke Anal. Alex. 139, 1 (s.III u. Italien)

We = Wescher Mue = C Mueller Bue = Buecheler.

16 überschrift: καὶ (?) τὸ σημεῖον τοῦτο ἐστὶν τὸ ζητούμενον τοῦ ἀριστοδήμου. μιᾶς ἡμέρας μόνην (ο μίαν ἡμέραν μένειν?) Mue Σίκινον: R Herod. VIII 75; 110 (Σίκιννον cett) 22 [ἐπὶ] Mue ἔχων <τῶν νεῶν>? Justin. II 12, 22 rex velut spectator pugnae cum parte navium in litore remanet 23 τὸν πόρον (ο. τὸ πᾶν <τὸν πόρον>) Mue

- (4) συνεστηκίας δὲ τῆς μάχης ὁ Ξέρξης ἱκανὰς μυριάδας ἐπεβίβασεν εἰς τὴν πλησίον νησίδα παρακειμένην τῇ Σαλαμῖνι, ὀνομαζομένην Ψυτ(τ)άλειαν, ἐκπληττόμενός τε τοὺς Ἕλληνας καὶ βουλόμενος τὰ προσφερόμενα νανάγια τῶν βαρβάρων ἀνασώζεσθαι. Ἀριστείδης δὲ Ἀθηναῖος, υἱὸς ⁵ Λυσισιάχου, καλούμενος δίκαιος, ἐξωστρακισμένος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὑπάρχων ἐν Αἰγίνῃ τότε, συμμαχῶν καὶ αὐτὸς τοῖς Ἕλλησιν παρεγένετο πρὸς Θεμιστοκλέα καὶ στρατὸν αὐτὸν ἤτησεν εἰς τὸ ἀμύνασθαι τοὺς ἐν τῇ Ψυτ(τ)αλείᾳ· ὁ δὲ καίπερ ἐχθρὸς αὐτῷ γεγονώς ὅμως ἔδωκε. λαβὼν δὲ Ἀριστείδης ἐπέβη εἰς τὴν Ψυττάλειαν καὶ πάντας τοὺς βαρβάρους ¹⁰ ἐφόνευσε, καὶ μέγιστον τοῦτο τὸ ἔργον ἐπεδείξατο ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. (5) διασημότερον δὲ ἡγωνίσα[ν]το τῇ ναυμαχίᾳ καὶ ἡρίστευσεν Ἀμεινίας, τῶν δὲ βαρβάρων γυνὴ Ἀλικαρνασίς τὸ γένος, ὄνομα δὲ Ἀρτεμισία, ἥτις διωκομένης τῆς νεὼς αὐτῆς καὶ κινδυνεύουσα ἀπολίσσθαι τὴν ἔμπροσθεν ναῦν ἰδίαν οὖσαν ἐβύθισεν· ὁ δὲ Ἀμεινίας δόξας σύμμαχον εἶναι τῶν ¹⁵ Ἑλλήνων, ἀπετράπη τοῦ διώκειν. ὁ δὲ Ξέρξης θεασάμενος τὸ γενόμενον εἶπεν· «οἱ μὲν ἄνδρες μοι γυναιῖκες γεγόνασιν, αἱ δὲ γυναιῖκες ἄνδρες.» (6) ἡρίστευσαν δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐκπρεπέστερον μετὰ Ἀθηναίους Αἰγινῆται, οὔτινες κατὰ τὸ στενὸν τοῦ πορθμοῦ κατατάξαντες ἑαυτοὺς πολλὰς τῶν βαρβάρων νῆας φερούσας εἰς τὸ στενὸν παραδεχόμενοι ἐβύθιζον. ²⁰ (7) ἡττηθέντων δὲ τῶν βαρβάρων καὶ φυγόντων οἱ Ἕλληνες ἐβούλοντο λύειν τὸ ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου ζεῦγμα καὶ καταλαμβάνεσθαι Ξέρξην ἐν τῇ Ἑλλάδι, Θεμιστοκλῆς δὲ οὐκ οἶόμενος ἀσφαλὲς εἶναι οὐδὲ τοῦτο, δεδοικώς μήποτε, ἐὰν ἀπογνῶσι τὴν σωτηρίαν οἱ βάρβαροι, φιλοκινδυνώτερον ἀγωνίσονται ἐξ ὑποστροφῆς, ἀντέπρασσε. κεκυρωμένων δὲ οὐδὲν ἰσχύων ²⁵ ἔπεμψε κρύφα Ξέρξει δηλῶν ὅτι μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες λύειν τὸ ζεῦγμα· ὁ δὲ φοβηθεὶς ἔφευγεν. (8) ἐν δὲ τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Σαλαμῖνα καὶ οἱ θεοὶ συνεμάχησαν τοῖς Ἕλλησιν. Δίκαιος γὰρ ὁ Θεοκύδους, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ἔφη θεάσασθαι ἐν τῷ Θριασίῳ πεδίῳ κοινορτὸν ὡς διουρῶν ἀνδρῶν ἀναφερόμενον ἀπ' Ἑλευσῖνος, βοῶντων τὸν μυστικὸν Ἰαχχον· τὸν ³⁰ δὲ κοινορτὸν νεφωθέντα ἔμπεσεῖν ἐς τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων.

- (2) φεύγοντος δὲ τοῦ Ξέρξου Μαρδόνιος, υἱὸς Γωβρύου τοῦ καὶ αὐτοῦ ἐπιθεμένου τοῖς <μά>γοις, συμπ(επει)κῶς καὶ αὐτὸς Ξέρξην στρατεύσαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἡμιτάτο τὸ πολὺ πλῆθος τῶν βαρβάρων ὡς αἴτιον γεγονὸς τῆς ἡττῆς ὑπέσχετο τε νικήσειν τοὺς Ἕλληνας, εἰ λάβοι στρατοῦ μυριάδας λ. ³⁵ (2) λαβὼν δὲ ὁ Μαρδόνιος ἔπεμψε πρῶτον πρὸς Ἀθηναίους Ἀλέξανδρον

1 ἐνεστηκίας? Mue 3 ἐκπλήττων Bue ἐκπληξόμενος ('eodem sensu quo ἐκπλήξων') ο. ἐκβληθησομένους ι. τ. Ἐ. καίνειν βουλόμενος καί? Mue 7 ἡτήσεν We ἡτησαν P 11 ἡγωνίσαστο Jac ἡγωνίσαντο (Ἀθηναῖοι) Mue s. p. 493, 27
27 Δίκαιος Herod. VIII 65 υἱὸς P 28 τρισμυρίων Herod 32 μάγοις: Beginn von f. 84^r συμπεπεικῶς καὶ Mue (s. Prinz Jahrb. CI 207)

τὸν Μακεδόνα, τὸν Φιλίππου πρόγονον, ὑπισχνόμενος δώσειν αὐτοῖς μύρια
τάλαντα καὶ γῆν ὅσῃ αὐτοὶ βούλονται τῆς Ἑλλάδος τηρήσειν τε ὑποσχόμενος
καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς καὶ τὴν αὐτονομίαν, εἰ ἔλαιντο μένειν ἐφ' ἑαυτῶν
καὶ μὴ συμμαχεῖν τοῖς Ἕλλησιν. ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀλέξανδρος παρεγένετο εἰς
5 τὰς Ἀθήνας καὶ ταῦτ' ἐδήλωσεν, οἱ Ἀθηναῖοι οὔτε τοὺς λόγους προσεδέ-
ξαντο ὑβρίζαντες τε τὸν Ἀλέξανδρον ἀπεπέμψαντο. (3) ὁ δὲ Μαρδόνιος
ἀποτυχὼν ἐν τούτοις ἐπῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰ ἐτι περιλειπούμενα
μέρη προσενέπρησεν, παραγενόμενός τε εἰς τὰς Θήβας ἅμα τῷ στρατῷ
ἐνταῦθα ἑστρατοπεδεύσατο, οἱ δὲ Ἕλληνες ἑστρατοπεδεύσαντο ἐν Πλαταιαῖς.
10 τὰ δὲ μεταξὺ Θηβ[αι]ῶν καὶ Πλαταιῶν στάδιά ἐστιν π. συναρτετάσσοντο
δὲ Μαρδονίῳ Βοιωτῶν μυριάδες δ. (4) εἶχον δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας
Πέρσαι καὶ Μαρδόνιος, τὸ δὲ εὐώνυμον οἱ μηδίσαντες Ἕλληνες. τῶν δὲ
Ἑλλήνων οἱ μὲν Ἀθηναῖοι εἶχον τὸ δεξιόν, τὸ δὲ εὐώνυμον Λακεδαιμόνιοι.
μετέστησαν δὲ [αὐτοὺς] <Ἀθηναίους> οἱ Λακεδαιμόνιοι, φήσαντες [αὐτοὺς
15 Ἀθηναίους] ἐμπειροτέρους εἶναι πρὸς τὸ μάχεσθαι Πέρσαις. ἐν δὲ τούτῳ
Μαρδόνιος δεδοικώς μάχεσθαι Ἀθηναίοις μετέστησέ τε τὴν φάλαγγα <καὶ
αὐτός>, καὶ οὕτως συνέβη τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ ἀκουσίῳ μάχεσθαι τοῖς
Πέρσαις. ἑστρατήγει δὲ Λακεδαιμονίων μὲν Πανσανίας ὁ Κλεομβρότου,
Ἀθηναίων δὲ Ἀριστείδης ὁ δίκαιος. γενομένης δὲ τῆς συμβολῆς τῶν Περσῶν,
20 Ἀθηναῖοι ἐπεβοήθησαν τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ ἐνίκησαν. (5) ἐνταῦθα
Μαρδόνιος ἔπασεν γυμνῇ τῇ κεφαλῇ μαχόμενος, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Ἀεμινῆστου
ἀνδρὸς Λακεδαιμονίου. ἡρίστευσεν δὲ ἐνταῦθα καὶ Ἀριστόδημος ὁ ὑποστρέψας
ἀπὸ Θερμοπυλῶν καὶ κληθεὶς διὰ τοῦτο ὁ τρέσας. διὸ Λακεδαιμόνιοι οὐκ
ἔδωκαν αὐτῷ τὸ γέρας τῆς ἀριστείας, ἡγησάμενοι τὸ μὲν πρῶτον γενό-
25 μενον περὶ τὴν λειποταξίαν γνώμης εἶναι, τὸ τελευταῖον δὲ περὶ τὴν
ἀριστείαν τύχης.

(3) ἐπειδὴ δὲ ἔπασεν ὁ Μαρδόνιος, οἱ Πέρσαι ἔφυγον εἰς τὰς
Θήβας, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπελθόντες δώδεκα μυριάδας αὐτῶν ἐφόνευσαν.
ἑξάκις δὲ μυρίων ἐπιστρεφόν(των) ἐπὶ τὴν οἰκίαν, Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών,
30 ἰδίας (?) πρεσβευσάμενος πρὸς τοὺς Ἀθηναίους περὶ ὧν ἀπεστάλη ὑπὸ
Μαρδονίου, πάντας αὐτοὺς γενομένους κατὰ Μακεδονίαν ἐφόνευσεν, ἀπολογού-
μενος ὅτι ἄκων ἐμῆδισεν.

2 ἂν αὐτοὶ βούλονται Mue ἢν ἂν βούλονται Diod. XI 28, 1 ὑποδεχόμενος
Bue 8 Θήβας Bue Mue ἀθήνας P (Diod. XI 29, 1) 10 Θηβῶν A Schaefer Mue
θηβαίων P 14—15 μετέστησαν — [αὐτοὺς Ἀθηναίους] Jac μετέστησαν δὲ αὐτοὺς
οἱ Α., φ. αὐτοὺς Ἀθηναίους (del αὐτοὺς) P μετέστησαν δὲ τοὺς Ἀθηναίους οἱ Α.,
φ. αὐτοὺς Mue 16—17 <καὶ αὐτός> Mue 17 ἀκουσίῳς Mue —ως P
21 Ἀεμινῆστου: Ἀ(ε)μινῆστου Herod. IX 64, 2 cod. (AB) CP Ἀομινῆστου Herod.
RSV; Plut. Aristid. 19 23 τρεσσᾶς P 29 ἐπιστρεφόν(των) We 30 ἰδίας:
vgl. Plut. Arist. 10 <ὁ> ἰδίας ο. ὁ διαπρεσβευσάμενος Mue

(2) καὶ οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν δὲ Ἕλληνες ἐδίωκον τὸ ναυτικὸν τὸ Ξέρξου, πλεύσαντες <τε> σταδίους δ (?) τοὺς ἀπὸ Σαλαμῖνος εἰς Μίλητον κατέλαβον τὰς ναῦς τῶν βαρβάρων καὶ ἔτοιμοι ἦσαν ναυμαχεῖν. οἱ δὲ βάρβαροι οὐ πιστεύοντες ταῖς ναυσὶ διὰ τὸ πεπειρᾶσθαι τῆς Ἀθηναίων ἐμπειρίας ἐξέβησαν καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο περὶ Μυκάλην, ὅπερ ἐστὶν ὄρος τῆς Μιλησίας. καὶ οἱ Ἕλληνες δὲ ἀποβάντες συνέβαλον αὐτοῖς καὶ <ὑπὲρ> τὰς δ' μυριάδας ἐφόνευσαν τὰς τε ναῦς ἐρήμους παρέλαβον, <κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν> γιγνομένης τε τῆς μάχης τῆς ἐν Πλαταιαῖς καὶ νικῶντων τῶν περὶ Μυκάλην Ἑλλήνων. (3) ἐστρατήγει δὲ <ἐπὶ> τῆς Μυκάλης Λακεδαιμονίων μὲν Λεωτυχίδας ὁ βασιλεὺς, Ἀθηναίων δὲ Ξάνθιππος ὁ Ἀρίφρωνος, ὁ Περικλέους πατήρ.

(4) οἱ δὲ ἐν ταῖς Πλαταιαῖς Ἕλληνες μετὰ τὸ νικῆσαι ἔστησαν τρόπαια, καὶ ἑορτὴν ἤγαγον Ἑλευθέρια προσαγορεύσαντες, Θηβαίους τε, καθὼς ὤμοσαν, ἐδεκάτευσαν.

15 τέλος τοῦ * * | τὸ *

(4) Ἀπὸ δὲ τῆς Περσικῆς στρατείας ἐπὶ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων (?) > ἐπράχθη τάδε.

(1) ἐπειδὴ ἐξήλασαν τοὺς Πέρσας οἱ Ἕλληνες <ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἀπο>φυγόν<των> τῶν ἀπολει<φθέντων β>α<ρβάρων> εἰς Σησιόν, οἱ 20 Ἀθηναῖοι προσέμενον προσπολεμοῦντες, * * καὶ Πανσανίας ὁ Κλεομβρότου, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγός, <οὐ> κατὰ φιλοτιμίαν τὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ διὰ προδοσίαν· συντεθειμένος γὰρ ἦν Ξέρξῃ προδώσεσθαι αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τῷ λαβεῖν θυγατέρα παρ' αὐτοῦ πρὸς γάμον. ὃς ἐπληρόμενος τῇ τε ἐλπίδι ταύτῃ καὶ τῷ εὐτυχίματι τῷ ἐν Πλαταιαῖς 25 οὐκ ἐμετρ<ι>οπάθει ἀλλὰ πρῶτον μὲν τρίποδα ἀναθεῖς τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι ἐπίγραμμα ἔγραψε πρὸς αὐτὸν τοιοῦτον·

Ἑλλήνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων

Πανσανίας Φοῖβωι μνηῖ' ἀνέθηκε τόδε.

2 <τε> Mue ὁ Mue τέσσαρας P Σαλαμῖνος: Σάμον A Schaefer 3 οὐ
We ol P 6, <ὑπὲρ> Mue 7—8 <κατὰ — ἡμέραν> Jac <ἡ αὐτὴ δὲ ἡμέρα
ἦν> Mue 9 <ἐπὶ> Mue <ἐν>τῇ Μυκάλῃ Bue τῆς <ἐπὶ> Μυκάλῃς? 13 Ἑλευ-
θέρια Bue Mue —ίαν P 15 subscriptio und inscriptio am schluß und anfang
von f. 84^v bis auf geringe reste weggeschnitten. τέλος τοῦ δ? We τοῦ α ο. δ ο. λ
Prinz τὸ ζ? Mue ἀρχή? We ἀρ. ο (ο. υ) Ἀριστοδόμου Prinz 16—17 Πελο-
ποννησιακὸν — Ἑλλήνων Mue κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἔργα Bue; am schluß der ersten
beiden zeilen von f. 84^v fehlen 25—30 buchstaben. 18—19 ἐκ — βαρβάρων Bue
Prinz <τῆς Ἰωνίας πλεῦσαντες στόλοι ξ τριή>ρων Mue 20 προσπολιορκούντες
(cf. c. 10, 3) Mue <ἀφίκετο δὲ> καί? 21 <οὐ> (ο. κατὰ φ. τὴν δ. τ. δλων) Mue
κατὰ φ. τὴν ὑπὲρ τῶν ἔργων Bue κατὰ φ. — ἅμα <δὲ> διὰ? 22 ἀλλὰ Mue ἅμα P
προδόσεσθαι P προδώσειν? Mue 23 τῷ Bue Mue τὸ P 24 ὃς Mue ὡς P
τῇ τε Bue Mue τε τῇ P τῷ ἐν We τὸ ἐν P 25 ἐμετριοπάθει We

(2) τῶν δὲ ὑποτεταγμένων αὐτῷ πικρῶς ἦρχε καὶ τυραννικῶς, τὴν μὲν Λακωνικὴν δίαίταν ἀποτεθειμένος, ἐπιτετηδευκῶς δὲ τὰς τῶν Περσῶν ἐσθῆτας φορεῖν καὶ Περσικὰς τραπέζας παρατεθειμένος πολυτελεῖς, ὥς ἔθος ἐκείνοις.*

5 (5) κατὰ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον Ἀθηναῖοι, ἐμπερησμένης αὐτῶν τῆς πόλεως ὑπὸ Ξέρξου καὶ Μαρδονίου, ἐβουλευόντο τειχίζειν αὐτήν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐπέτρεπον αὐτοῖς, πρόφασιν μὲν ποιοῦμενοι ὀρυκτήριον εἶναι τὰς Ἀθήνας τῶν ἐπιπλεόντων βαρβάρων, τὸ δὲ ἀληθὲς φθοροῦντες καὶ μὴ βουλόμενοι πάλιν ἀνέξθηναι· οὗς Θεμιστοκλῆς συνέσει διαφέρων
10 κατεστρατήγησεν, <ἀκριβῶς γινώσκων> αὐτῶν τὸν φθόρον. (2) ἐγκειν-
σάμενος γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις τειχίζειν τὴν πόλιν ὠκετο εἰς Λακεδαίμονα ὡς πρεσβέων, λόγων τε γινωμένων παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ὅτι Ἀθηναῖοι τειχίζουσι τὴν πόλιν, ἀντέλεγεν Θεμιστοκλῆς. ὥς δὲ οὐκ ἐπίστευον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔπεισεν αὐτοὺς πρέσβεις πέμψαι τινὰς ἐξ αὐτῶν εἰς τὰς
15 Ἀθήνας τοὺς γνωστούς εἰ κίττοιτο ἡ πόλις. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἐλομένων ἄνδρας καὶ πεμψάντων, Θεμιστοκλῆς κρύφα ὑπέπεμπε τοῖς Ἀθηναίοις κατέχειν παρ' ἑαυτοῖς τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν Λακεδαιμονίων ἄνδρας, ἕως ἄν αὐτὸς ἵποστρέψῃ εἰς τὰς Ἀθήνας. (3) πραξάντων δὲ τοῦτο τῶν Ἀθηναίων, οἱ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἀπάτην Θεμιστο-
20 κλέους, οὐδὲν διέθεσαν αὐτὸν δεινόν, δεδοικότες περὶ τῶν ἰδίων, ἀλλ' ἀποδόντες αὐτὸν ἐχομίσαντο τοὺς ἰδίους. (4) ἐν δὲ τῷ μεταξὺ χρόνῳ ἐτειχίσθησαν αἱ Ἀθῆναι τὸν τρόπον τοῦτον. ὁ μὲν τοῦ ἄστεως περίβολος ἐξήκοντα σταδίων ἐτειχίσθη, τὰ δὲ μακρὰ τεῖχη φέροντα ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἐξ ἑκατέρου μέρους σταδίων μ, ὁ δὲ τοῦ Πειραιῶς περίβολος σταδίων π
25 (ἔστι δὲ ὁ Πειραιεὺς λιμὴν εἰς δύο διηρημένος, κέκληται δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν τι μέρος Μουνυχία, τὰ δεξιὰ δὲ ἄκρα τοῦ Πειραιῶς Ἡετιώνεια καλεῖται· ὅχθος δὲ ἔστιν ἐν Πειραιεῖ, ἔφ' οὗ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἴδρυσται). τὸ δὲ Φαληρικὸν τεῖχος ἐκτίσθη σταδίων λ· πλατὺ δὲ ὥστε δύο ἔρματα ἀλλήλοις συναντᾶν. καὶ ἡ μὲν τῶν Ἀθηναίων πόλις οὕτως ἐτειχίσθη.

30 (6) ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν σύνεσιν καὶ ἀρετὴν φθονηθεὶς ἐξεδιόχθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ παρεγένετο εἰς Ἀργος. (2) Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀκούσαντες τὰ περὶ τῆς ἐγκεινσμένης προδοσίας Πανσανίας, πέμψαντες αὐτῷ τὴν σκευάλην μετεκαλοῦντο αὐτὸν ὡς ἀπο-

3 παρατεθειμένος Bue Mue παρατεθημένας P 6—7 οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι Mue Λακεδαιμόνιοι ol δὲ P 9 οὗς: ὁ δὲ Bue Mue 10 <ἀκριβῶς γινώσκων> o. ä. Jac 13 ὥς δὲ Jac ὥς τε P 15 κίττοιτο: τειχίζουτο? Mue 17 <παρὰ> τῶν Λ.? 19—20 ἀπάτην <τὴν> Θ.? 25 πειρεὺς P 25—26 τὸ μὲν λατὸν μέρος? A Schaefer 26 μουνουχία P Ἡετιων(ε)ia Bue Mue ηετινετινυνδια P ἡ ἔστιν ἐν τῷ Δία καλεῖται We ἡ δεξιὰ δὲ ἂ. τ. Π., ἡ ἔστιν <ὁ εἰσπλους>, Ἡετιωνεία καλεῖται A Schaefer 27 πειραιεῖ P οὐ Mue ὃν P οἱ? A Schaefer

- λογησόμενον. (3) ὁ δὲ Πανσανίας ἐλθὼν εἰς τὴν Σπάρτην ἀπελογήσατο, καὶ ἀπατήσας τοὺς Λακεδαιμονίους, ἀπολυθεὶς τῆς αἰτίας ὑπεξῆλθεν καὶ πάλιν ἐνήργει τὴν προδοσίαν. (7) ἐν δὲ τούτῳ οἱ Ἕλληνες ἀριστά-
 15 μνοι ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων διὰ τὸ πικρῶς τυραννεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Πανσανίου προσετίθεντο τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ οὕτως ἤρξαντο πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι φόρους λαμβάνοντες αὔξεσθαι· ναῦς τε γὰρ κατεσκευάζον (καὶ κοινὸν τῶν Ἑλληνικῶν χ)ρημάτων θησαυροφυλάκιον ἐποιήσαντο ἐν Δήλῳ, (ὑστερον δὲ (?) τάλ)αντα ἐκ τῆς Δήλου τὰ συναχθέντα μετεκόμισαν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ κατέθεντο ἐντὸς ἐν ἀκροπόλει.
 10 (8) ὁ δὲ Πανσανίας ὑπάρχων ἐν Βυζαντίῳ ἀναφανδὸν ἐμῆδιζεν καὶ κακὰ διετίθει τοὺς Ἕλληνας. διεπράξατο δέ τι καὶ τοιοῦτον. ἦν ἐπιχωρίου τινὸς Θυγάτηρ Κορωνίδου ὄνομα, ἐρ' ἦν ἔπεμψεν ὁ Πανσανίας ἐξαιτῶν τὸν πατέρα· ὁ δὲ Κορωνίδης δεδοικῶς τὴν ὁμότητα τοῦ Πανσανίου ἔπεμψεν αὐτῷ τὴν παῖδα. ἥς καὶ παραγενομένης νυκτὸς ἐς τὸ
 15 οἶκημα, κοιμωμένου τοῦ Πανσανίου, καὶ παραστάσης, περιύπνος γενόμενος ὁ Πανσανίας δόξας τε κατ' ἐπιβουλήν τινα εἰσεληλυθέναι ἐπαράμενος τὸ ξιφίδιον ἐπερόνησε τὴν κόρην καὶ ἀπέκτεινε. καὶ διὰ τοῦτο εἰς μανίαν περιέστη, καὶ γενόμενος φρενομανῆς ἐκεκράγει, ὥς δὴ μαστιγούμενος ὑπὸ τῆς κόρης· πολλοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου ἐξιλάσατο τοὺς δαίμονας τῆς
 20 παιδὸς καὶ οὕτως ἀποκατέστη. (2) τῆς δὲ προδοσίας οὐκ ἐπαύετο ἀλλὰ γράψας ἐπιστολὰς Ξέρξῃ Ἀργίλιῳ ἀγαπωμένῳ ἑαυτοῦ δίδωσι ταύτας, ἐγκλεισάμενος κομίζειν πρὸς Ξέρξην. ὁ δὲ Ἀργίλιος δεδοικῶς περὶ αὐτοῦ, ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲ οἱ πρότεροι πεμφθέντες ἀπενόστησαν, πρὸς Ξέρξην οὐ παρεγένετο, ἐλθὼν δὲ εἰς Σπάρτην τοῖς ἐφόροις ἐμήνυσε τὴν προδοσίαν,
 25 ὑπέσχετο δὲ κατάφωρον δείξειν τὸν Πανσανίαν. καὶ συνθέμενος περὶ τούτων ἦλθεν εἰς Ταΐναρον ἐν τε τῷ τοῦ Ποσειδῶνος τεμένει ἰκέτευεν· οἱ δὲ ἔφοροι παραγενομένοι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ αὐτὸ τέμενος καὶ διπλὴν σκητὴν κατασκευάσαντες ἐν αὐτῇ ἔκρυψαν ἑαυτούς. (3) οὐκ ἐπιστάμενος δὲ ὁ Πανσανίας ταῦτα, ἀκούσας δὲ τὸν Ἀργίλιον ἰκετεύοντα, παρεγένετο πρὸς
 30 αὐτὸν καὶ ἀπεμύμετο ἐπὶ τῷ μὴ κομίσαι τὰς ἐπιστολὰς πρὸς Ξέρξην, ἀλλὰ τέ τινα τεκμήρια διεξίημι τῆς προδοσίας. οἱ δὲ ἔφοροι ἀκούσαντες

6—7 <καὶ — χ>ρημάτων Mue <καὶ στρατὸν συνέλεγον καὶ> Bue; am schlusse der ersten beiden zeilen von f. 85r fehlen 22—24 (Mue Prinz; etwa 18 We) buch-
 staben. 8 <ὑστέροι δὲ χρόνοι π>άντα Bue <εἰς ὃ κατ' ἔτος συνήγον ὅς τάλ>αντα' <εἵτα> (ο. ὕστερον δὲ) Mue 9 ἐν <τῇ> Mue 10 ἀναφανδὸν P 12 'filiae nomen exciderit' Mue <ἀνδρός> Κορ. ὄν.? 15 γενομενομενος P 17 ἐπερόνησε P
 20 ἀπεκατέστη P (?) 23 [γὰρ] Bue Mue πρότερον Bue Mue 25 κατάφωρον Bue Mue κατάφωρον P 26 nach τεμένει folgt auf f. 85r lin. 17 bis f. 86r Philostrat. vit. Apoll. p. 2, 35—5, 24 Did.; am anfang und schluß zeichen — und f. 86r reste von τοῦτό ἐστι τὸ ζητούμενον (τοῦ ἀριστοδήμου) 30 τῷ Bue Mue τὸ P 31 διεξίημι We διεξείη P (Mue διεξέειν We)

τῶν θηθέντων παραχρήμα μὲν οὐ συνελάβοντο αὐτὸν διὰ τὸ εἶναι ἅγιον τὸ τέμενος ἀλλ' εἶασαν ἀπελθεῖν, ὕστερον δὲ αὐτὸν ἐλθόντα εἰς Σπάρτην ἐβούλοντο συλλαμβάνεσθαι· ὁ δὲ ὑπονοήσας εἰσέδραμεν εἰς τὸ τῆς Χαλκιοῖκου Ἀθηναῶς τέμενος καὶ ἰκέτευν. (4) τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἐν ἀπόρῳ ὄντων διὰ τὴν εἰς τὸν θεὸν θρησκείαν, ἡ μήτηρ τοῦ Πανσανίου βαστάσασα πλὴνθον ἔθηκεν ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ τέμενους, προκαταρχομένη τῆς κατὰ τοῦ παιδὸς κολάσεως· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι κατακολουθήσαντες αὐτῇ ἐνωκοδόμησαν τὸ τέμενος, καὶ λιμῶι διαφθαρέντος τοῦ Πανσανίου, ἀνελόντες τὴν στέγην, ἐξείλκυσαν τοῦ ναοῦ ἔτι ἐμπνέοντα τὸν Πανσανίαν καὶ ἐξέρριψαν. (5) διὰ δὲ τοῦτο λοιμὸς αὐτοὺς κατέσχευ· θεοῦ δὲ χρήσαντος, ἐπ' ἅν ἐξιλάσσονται τοὺς δαίμονας τοῦ Πανσανίου, παύσασθαι τὸν λοιμὸν, ἀνδριάντα αὐτῷ ἀνέστησαν, καὶ ἐπαύσατο ὁ λοιμός. (9) ζητήσεως δὲ οὔσης παρὰ τοῖς Ἕλλησι τίνας δεῖ προγραφῆναι αὐτῶν τῶν συμμεμαχηκότων ἐν τῷ Μηδικῷ πολέμῳ, ἐξεῦρον οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸν δίσκον, ἐφ' οὗ κυκλοτερώς ἐπέγραψαν τὰς ἡγωνισμένας πόλεις, ὥς μήτε πρῶτους τινὰς γεγράφθαι μήθ' ὕστερους.

(10) Λακεδαιμόνιοι δέ, ἐπειδὴ τὰ τοῦ Πανσανίου ἐπονειδίστως ἐκχωρήκει, τοὺς Ἀθηναίους ἔπειθον λέγοντες ἐν ταῖς Πανσανίου ἐπιστολαῖς κοινῶν ἐνδεχέμεναι τῆς προδοσίας Θεμιστοκλέα. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς δεδοικώς τοὺς Λακεδαιμονίους οὐκ ἔμεινεν ἐν τῷ Ἄργει ἀλλὰ παρεγένετο εἰς Κέρκυραν καὶ ἐκείθεν εἰς Μολοσσούς πρὸς Ἀδμήτον βασιλέα, ὄντα καὶ ἐχθρὸν αὐτῷ πρότερον. (2) τῶν δὲ Λακεδαιμονίων παραγενομένων πρὸς τὸν Ἀδμήτον καὶ ἐξαιτούντων αὐτόν, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου ὑπέθετο Θεμιστοκλεῖ ἀρπάσαι τὸν τοῦ βασιλέως παῖδα καὶ καθεσθῆναι ἐπὶ τῆς ἐστίας ἱκετεύοντα. πρᾶξαντος δὲ τοῦ Θεμιστοκλέους, ὁ Ἀδμήτος κατελέσας αὐτὸν οὐκ ἐξέδωκεν ἀλλ' ἀπεκρίθη τοῖς Πελοποννησίοις μὴ ὅσιον εἶναι ἐκδοῦναι τὸν ἱκέτην. (3) ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐκ ἔχων ὅπου ὑποστρέψει ἐπὶ τὴν Περσίδα ἔπλει. ἐκινδύνευσεν δὲ καὶ πλέων ἁλῶναι καὶ παραληφθῆναι. Νάξον γὰρ πολιορκούντων τῶν Ἀθηναίων ἡ ναὺς τοῦ Θεμιστοκλέους χεμῶνος ἐπιγενομένη προσήγετο τῇ Νάξῳ· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς δεδοικώς μήποτε συλληφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἠπειλήσεν τῷ κυβερνήτῃ ἀναιρῆσαι αὐτόν, εἰ μὴ ἀντέχοι τοῖς πνεύμασιν. ὁ δὲ κυβερνήτης δείσας τὴν ἀπειλὴν ὥρμησεν ἐπὶ σάλου νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ἀντέσχε τοῖς ἀνέμοις· καὶ οὕτω Θεμιστοκλῆς διασωθεὶς παρεγένετο εἰς τὴν Περσίδα. (4) καὶ Ξέρξην μὲν οὐ

5 τὴν θεὸν We 'es schwebt wohl der abstrakte begriff der gottheit vor' Bue s. zu F 2 p. 503, 30 μήτηρ: μήρ P 8 ἀνελόντες Bue Mue ἀνελθόντες P 11 παύσεσθαι Bue 21 βασιλέα, ὄντα Jac (Thuk. I 136, 2; Diod. XI 56, 1) βασιλευόντα P βασιλεύοντα, καί(τοι) ἐχθρὸν (ὄντα) Mue 23 Θεμιστοκλεῖ Bue Mue —εα P 29 πολιορκούντων Bue Mue πολεμοούντων (zu p. 496, 20) P 33 νύκτα We νύκταν P

κατέλαβε ζῶντα, Ἀρταξέρξην δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ὧι οὐκ ἐνεφανίσθη ἀλλὰ διατρίψας ἐνιαυτὸν καὶ μαθὼν τὴν Περσικὴν γλῶσσαν, τότε παρεγένετο πρὸς τὸν Ἀρταξέρξην, καὶ ὑπέμνησεν αὐτὸν τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς ἐδόκει κατατεθεῖσθαι εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ Ξέρξην, λέγων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῷ γεγενῆσθαι αἴτιος, ὑποδείξας λύ(σο)ντας τοὺς Ἑλληνας τὸ ζεῦγμα. ὑπέσχετο δέ, εἰ λάβοι ὀπίσθον παρ' αὐτοῦ, χειρῶσασθαι τοὺς Ἑλληνας. (5) ὁ δὲ Ἀρταξέρξης προσσχὼν τοῖς εἰρημένοις ἔδωκεν αὐτῷ στρατὸν καὶ τρεῖς πόλεις εἰς χορηγίαν, Μαγνησίαν μὲν εἰς σῖτον, Λάμψακον δὲ εἰς οἶνον, Μνῶντα δὲ εἰς ὕψον. λαβὼν δὲ Θεμιστοκλῆς καὶ παραγενόμενος εἰς Μαγνησίαν, ἐγγὺς ἦδη γενόμενος τῆς Ἑλλάδος μετενόησεν, οὐχ ἡγησάμενος δεῖν πολεμεῖν τοῖς ὁμοφύλοις· θύων δὲ τῇ Λευκοφρόνῃ Ἀρτέμιδι, σφαττομένον ταύρου ὑποσχὼν φιάλην καὶ πληρώσας αἵματος ἔπιεν καὶ ἐτελεύτησεν.

(11) οἱ δὲ Ἕλληνες (οὐ) γνόντες ταῦτα ἐξεδίωκον τὸν στρατὸν τὸν ἅμα τῷ Θεμιστοκλεῖ, καὶ παραγενόμενοι δὲ ἔγνωσαν καὶ ἀντεπεστράτεον τῷ Ἀρταξέρξῃ εὐθὺς τε τὰς Ἰωνικὰς καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις Ἑλληνίδας ἡλευθέρουν Ἀθηναῖοι. (2) Κίμωνος δὲ τοῦ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος ἀνέπλευσαν ἐπὶ τὴν Παμφυλίαν κατὰ τὸν λεγόμενον Εὐρυμέδοντα ποταμὸν καὶ ἐνανυμάχησαν Φοίνιξι καὶ Πέρσαις καὶ λαμπρὰ ἔργα ἐπεδείξαντο, ἑκατὸν τε ναῦς ἐλόντες αὐτάνδρους ἐπεζομάχησαν· καὶ δύο τρόπαια ἔστησαν, τὸ μὲν κατὰ γῆν τὸ δὲ κατὰ θάλατταν. (3) ἔπλευσαν δὲ καὶ κατὰ Κύπρον καὶ ἐπ' Αἴγυπτον. ἐβασίλευσε δὲ τῆς Αἰγύπτου Ἰναρὸς υἱὸς ψαμμητίχου, ὃς ἀποστάς Ἀρταξέρξῳ βοηθοὺς ἐπηγάγετο αὐτῷ τοὺς Ἀθηναίους, οἵτινες ἔχοντες ὁ ναῦς ἐπολέμησαν ἐπὶ ἔτη ἕξ τοῖς βαρβάροις. (4) μετὰ δὲ ταῦτα Μεγάβυξος ὁ Ζωπύρου καταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἀρταξέρξῳ, ὥρμημένων τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ καλουμένῃ Προσωπίτιδι νήσῳ ἐπὶ τινος ποταμοῦ, ἐκτρέπει τὸ ρέειθρον τοῦ ποταμοῦ ἐποίησέ τε τὰς ναῦς ἐπὶ τῆς γῆς ἀπολειφθῆναι. † ἐκτραπειῶν δὲ ἡ νεῶν Ἀπτικῶν προσπλευσῶν τῇ Αἰγύπτῳ οἱ περὶ τὸν Μεγάβυξον καὶ ταύτας παρέλαβον καὶ ἃς μὲν διέφθειραν, ἃς δὲ κατέσχον. τῶν δὲ ἀνδρῶν οἱ μὲν πλείους διεφθάρησαν, ὀλίγοι δὲ παντάπασιν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν οἰκίαν.

(12) μετὰ δὲ ταῦτα Ἑλληνικὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων ἐν Τανάγραι. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἦσαν τὸν ἀριθμὸν

1 υἱόν: υν P (τότε μὲν) ο. (παραχρημα) ἐνεφανίσθη Mue 3 ὑπέμνησεν αὐτὸν Bue Mue ἐπέμνησεν αὐτῷ P 4 πατέρα: παρ P σρίας P 5 γεγενῆσθαι Bue Mue γενήσεσθαι P ὑποδείξας — Ἑλληνας las Prinz 6 χειρῶσεσθαι Bue 7 προσσχὼν P ἔδωκεν Bue Mue δέδωκεν P 10 οὐχ We οὐκ P 11 Λευκοφρόνῃ Bue Mue λευκοφρόνῃ P 13 (οὐ) Mue 14 [καὶ] Mue παραγενόμενοι δὲ εἰς Μαγνησίαν ἀντεπεστράτεον Bue 21 Ἰνάρως Mue υἱός: υς P ψαμμητίχου P 24 μεγαβυξος (und v. 28 μεγαβυξον) P vgl. Herm. LVIII 462 ὥρμηκῶτων (p. 499, 32) ο. ὥρμισμένων Bue 27 οὐκ ἐκτραπειῶν δὲ ἡ νεῶν? Bue ἐκπεμφθειῶν? 28 διέφθειραν We —ρον P

μύριοι τρισχίλιοι, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μύριοι ἑξακισχίλιοι· καὶ νικῶσιν Ἀθη-
ναῖοι. (2) παραταξάμενοι δὲ πάλιν ἐν Οἰνοφύτοις, στρατηγοῦντος αὐτῶν
Τολμίδου καὶ Μυρωνίδου, ἐνίκησαν Βοιωτοὺς καὶ κατέσχον Βοιωτίαν.

(13) εὐθὺς ἐστράτευσαν ἐπὶ Κύπρον, στρατηγοῦντος αὐτῶν Κίμωνος
6 τοῦ Μιλτιάδου. ἐνταῦθα λιμῶι συνεσχέθησαν, καὶ Κίμων νοσήσας ἐν
Κιτίῳ πόλει τῆς Κύπρου τελευτᾷ. οἱ δὲ Πέρσαι ὀρῶντες κεκακωμένους
τοὺς Ἀθηναίους, περιφρονήσαντες αὐτῶν ἐπῆλθον ταῖς ναυσίν· καὶ ἀγὼν
γίνεται κατὰ θάλατταν, ἐν ᾧ νικῶσιν Ἀθηναῖοι. (2) καὶ στρατηγὸν
αἰροῦνται Καλλίαν τὸν ἐπὶ κλην Λακκόπλουτον, ἐπεὶ θησανρὸν εὐρὼν ἐν
10 Μαραθῶνι ἀνελόμενος αὐτὸν ἐπλούτησεν. οὗτος ὁ Καλλίας ἐσπέισατο
πρὸς Ἀρταξέρξην καὶ τοὺς λοιποὺς Πέρσας. ἐγένοντο δὲ αἱ σπονδαὶ ἐπὶ
τοῖσδε· ἐφ' ᾧ ἐντὸς Κυανέων καὶ Νέσσου (?) ποταμοῦ καὶ Φασηλίδος, ἥτις
ἐστὶν πόλις Παμφυλίας, καὶ Χελιδονέων μὴ μακροῖς πλοίοις καταπλέωσι
Πέρσαι, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὁδόν, ἣν ἂν ἵππος ἀνύσῃ διωκόμενος,
15 μὴ κατιῶσιν. καὶ σπονδαὶ οὖν ἐγένοντο τοιαῦται.

(14) μετὰ δὲ ταῦτα Ἑλληνικὸς πόλεμος ἐγένετο ἐξ αἰτίας τοιαύτης.
Λακεδαιμόνιοι ἀφελόμενοι Φωκέων τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν παρέδωκαν Λοκροῖς,
καὶ ὕστερον Ἀθηναῖοι ἀφελόμενοι αὐτοὺς ἀπέδωκαν πάλιν τοῖς Φωκεῦσιν.
(2) ὑποστρεφόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς μάχης, στρατηγοῦντος αὐτῶν
20 Τολμίδου, καὶ γενομένων κατὰ Κορώνειαν, ἐπιθέμενοι αὐτοῖς ἄφνω Βοιωτοὶ
οὖσιν ἀπαρασκεύοις ἐτρέψαντο αὐτοὺς καὶ τινὰς ἐξ αὐτῶν ἐξώγρησαν,
οὐστίνας ἀπαιτοῦντων Ἀθηναίων οὐ πρότερον ἀπέδωκαν ἢ τὴν Βοιωτίαν
ἀπολαβεῖν.

(15) καὶ μετὰ ταῦτα εὐθὺς Ἀθηναῖοι περιπλεύσαντες τὴν Πελο-
25 πόννησον Γύθειον εἶλον· καὶ Τολμίδης χιλίους ἔχων Ἀθηναίους ἐπιλέκτους
διῆλθε τὴν Πελοπόννησον. (2) καὶ πάλιν Εὐβοίαν ἀποστᾶσαν εἶλον Ἀθη-
ναῖοι. (3) ἐν δὲ τούτῳ τοῖς Ἑλλήσι σπονδαὶ τριακοντούτεις ἐγένοντο.

(4) τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ δὲ ἔτει Ἀθηναῖοι Σάμον πολιορκήσαντες
εἶλον, στρατηγοῦντος αὐτῶν Περικλέους καὶ Σοφοκλέους. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ
30 ἔτει οὕτω λύονται αἱ τῶν ᾧ ἐτῶν σπονδαί, καὶ ἐνίσταται ὁ Πελοποννη-
σιακὸς πόλεμος.

4—31 Schol. Hermog. V 388 Walz 4 (μετὰ δὲ ταῦτα) εὐθὺς? vgl. v. 24
9 τὸν ἐπὶ κλην Bue Mue τὸ ἐπὶ κλην P τὸν ἐπὶ κλησιν We 10 ἐσπῆσατο P 11—12
[ἐπὶ τοῖσδε] Mue 12 Νέσσου 'corruptum' Mue 14 ἀνύσῃ Bue Mue ἀνοίσει P
18 (ὕστερον Ἀθ.) Mue (Ἀθηναῖοι) Bue εἴτα πάλιν Λοκροὺς ἀφελόμενοι παρέσχον
Φωκεῦσιν Schol Hermog 19 'ante ὑποστρεφόντων complura excidisse patet' Mue
s. komm. ἀπὸ τῶν πρὸς Ἀρταξέρξην σπονδῶν Schol Hermog 21 ἔτρεψάν τε
Schol Hermog καὶ ἐξώγρησαν Schol Hermog 25 Γύθειον Schol Hermog
θύγιον P 27 καὶ ἐπὶ τούτοις Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις Schol Hermog
28 ᾧς τεσσαρεσκαίδεκάτῳ κτλ. Schol Hermog 29 Σοφοκλέους Schol Hermog
Θεμιστοκλέους P 30 [οὕτω] Mue

(16) αἰτίαι δὲ καὶ πλείονες φέρονται περὶ τοῦ πολέμου· πρώτη δὲ ἡ κατὰ Περικλέα. φασὶ γὰρ ὅτι τῶν Ἀθηναίων κατασκευαζόντων τὴν ἐλεφαντίνην Ἀθηρᾶν καὶ ἀποδειξάντων ἐργεπισιτάτην τὸν Περικλέα, τεχνίτην δὲ Φειδίαν, ἀλόντος τοῦ Φειδίου ἐπὶ νοσφισμῶι, εὐλαβηθεὶς ὁ Περικλῆς μὴ καὶ αὐτὸς εὐθύνας ἀπαιτηθῇ, βουλόμενος ἐκκλῖναι τὰς κρίσεις ἐπολιτεύσατο τὸν πόλεμον τούτον, γράψας τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα. (2) διαπιστοῦται δὲ ταῦτα καὶ ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωιδίας ποιητῆς λέγων οὕτως (Aristoph. Friede 603)·

- 603 ὦ <λι>περνήτες γεωργοί, τὰμὰ δὴ συνίετε
 10 ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
 605 πρῶτα μὲν γὰρ † ἦρξαν' αὐτῆς Φειδίας πράξας κακῶς·
 εἶτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μετὰσχοι τῆς τύχης,
 607 τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐθάδη τρόπον,
 609 ἐμβαλὼν σπινθήρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος
 15 610 ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστ' ἐκ τοῦ καπνοῦ
 πάντας Ἑλλήνας δακρῦσαι τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς τ' ἐνθάδε.

(3) καὶ πάλιν ὑποβάς (Ach. 524)·

- πόρνην † εἰς μέθην ἰοῦσαν Μεγαρίδα
 525 νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
 20 καῖπειθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
 ἀντ' ἐξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνας δύο.
 ἐνθένδ' ὁ πόλεμος ἐμφανῶς κατερράγη
 Ἑλλήσι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
 ἐνθένδε μέντοι Περικλῆς Ὀλύμπιος
 25 530 ἥστραπτ', ἐβρόντα, συνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
 ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
 ὡς χρὴ Μεγαρέας μῆτ' ἐν ἀγοραῖ <μῆτε γῆι
 μῆτ' ἐν θαλάττῃ> μῆτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν.

(4) φασὶ δὲ ὅτι τοῦ Περικλέους σκεπτομένου περὶ τῆς ἀποδόσεως
 30 τῶν λόγων ὑπὲρ τῆς ἐργεπισιασίας Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἐπιτροπευόμενος

3 τεχνήτην P 4 ἀλόντος P 7 καὶ Ἀριστοφάνης ὁ Diod. XII 40, 6 (70 F 196)
 9 ὁ λιπερνήτες Diod ὁπερνήτες P ὦ σοφώτατοι Ar(istophanes) δὴ ξυνίετε Ar
 τις ξυνιέτω Diod 10 ῥήματ' εἰ βούλεσθ' Ar Diod σηματοῖα βούλοισθ' P 11 πρῶτα
 Ar Diod πρῶτον P αὐτῆς ἦρξεν Ar αὐτῆς ἦρχε Diod ἦρξεν αὐτῆς Seidler 13 αὐτο-
 δάξ Ar (v. 607 om Diod) τρόπον | πρὶν παθεῖν τι δεινὸν αὐτός, ἐξέφλεξε τὴν πόλιν
 Ar (v. 608 om P Diod) 15 ὥστε τῶι καπνῶι Ar Diod 17 καὶ πάλιν ἐν ἄλλοις
 Εὐπολῖς ὁ ποιητῆς· Περικλῆς — Ἑλλάδα. Πειθῶ τις — ἀκροωμένους Diod
 18 πόρνην δὲ Σιμαίθην λόντες Μέγαράδε Ar 20 καὶ D' Ar 22 κἀντεῦθεν
 ἀρχὴ τοῦ πολέμου Ar 23 δεκαστριῶν P 24 ἐντεῦθεν ὀργῇ Ar οὐλύμπιος Ar
 25 ἥστραπτεν Ar 27 <μῆτε γῆι> hinter ἀγοραῖ Bue

ὕπ' αὐτοῦ εἶπεν· 'μὴ σκέπτου πῶς ἀποδώῃς τοὺς λόγους Ἀθηναίοις, ἀλλὰ πῶς μὴ ἀποδώῃς.'

(17) δευτέρα δὲ αἰτία φέρεται καὶ Κερκυραίων καὶ Ἐπιδαμνίων τοιαύτη. Ἐπίδαμνος ἦν πόλις Κερκυραίων ἄποικος, ἡ δὲ Κέρκυρα
 5 Κορινθίων. πλημμυελοῦμενοι οὖν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν καὶ ὑπερηφανεύμενοι ὑπὸ τῶν Κερκυραίων οἱ Ἐπιδάμνιοι, προσποιησάμενοι συμμάχους τοὺς Κορινθίους ὡς μητροπολίτας, ἐστράτευσαν ἐπὶ Κέρκυραν καὶ ἐπολέμουν. (2) πιεζόμενοι δὲ Κερκυραῖοι τῷ πολέμῳ ἔπεμψαν περὶ
 10 Κορινθίοις ἐπεμψαν πρὸς Ἀθηναίους, ἄξιοῦντες ἑαυτοῖς καὶ μὴ τοῖς Κερκυραίοις βοηθεῖν αὐτούς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι εἵλοντο μᾶλλον βοηθεῖν τοῖς Κερκυραίοις· καὶ ἐνανυμάχησαν τοῖς Κορινθίοις οὓσιν ἐνσπόνδοις. καὶ διὰ τοῦτο αἱ σπονδαὶ ἐλύθησαν.

(18) τρίτη αἰτία φέρεται τοιαύτη. Ποτίδαια πόλις ἄποικος Κορινθίων
 15 ἦν ἐπὶ Θράκης. ἐπὶ ταύτην ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι, βουλόμενοι παραλαβεῖν αὐτήν. οἱ δὲ Ποτιδαῖαι προσέθεντο τοῖς Κορινθίοις, καὶ διὰ τοῦτο μάχη ἐγένετο Ἀθηναίων καὶ Κορινθίων, καὶ ἐξεπολιόρχησαν <τὴν Ποτίδαιαν> οἱ Ἀθηναῖοι.

(19) τετάρτη αἰτία φέρεται ἡ καὶ ἀληθεσιτάτη. οἱ Λακεδαιμόνιοι
 20 ὀργῶντες ἀνδιανομένους τοὺς Ἀθηναίους καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ ξυμμάχοις * * *

Anhang.

2 (—) SCHOL. HERMOG. V 387 Walz: τὸ Κυλώνειον ἄγος. Κύλων εἷς ἦν τῶν ἐνδόξων Ἀθηναίων, ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης. ἐπιθυμήσας τυραννῆσαι τῶν Ἀθηναίων
 25 παρεγένετο ἐπὶ θεοῦ χρηστήριον καὶ ἐπηρώτα. τοῦ δὲ θεοῦ ἐπιχρήσαντος ἐν τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ ἐπιθέσθαι τῇ τυραννίδι, ἀγομένων τῶν Ὀλυμπίων, δόξας ταύτην εἶναι τὴν μεγάλην ἑορτήν, ἐπέθετο καὶ κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηναίων. Περικλῆς ἔχων σὺν ἑαυτῷ τοὺς συμπράττοντας ἐπανάστη. ὁ δὲ Κύλων δεισας τὸν Περικλέα συνέθετο, ὅπως ὑπόσπονδος σὺν ἀδελφαὶ κατέλθοι, καὶ γενομένων τῶν σπονδῶν κατήκει
 30 ἐκδησάμενος ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς μῆρινθον, ὡς δὴ ἐκέτης τῆς θεοῦ. οἱ δὲ περὶ τὸν Περικλέα οὐ κατασχόντες τὴν ὀργὴν ἀπέκτειναν αὐτὸν κατερχόμενον. τοῦτό ἐστι τὸ Κυλώνειον ἄγος.

3 (—) — V 378: ἡ Φύη· Πεισιστρατος διωχθεὶς παρὰ τῶν Ἀθηναίων εὗρε
 35 γυναικα μεγάλην, ἣν καὶ ἀναβιβάσας εἰς ἔππον ἤγαγεν εἰς Ἀθήνας, λέγων ὡς ἡ Ἀθηνᾶ
 ἐστι καὶ κομίζει με αὐτὴς εἰς Ἀθήνας.

4 Κερκυραίων ἄποικος, ἡ δὲ Κέρκυρα Jac K. ἀ. δὲ ἡ P (ἄποικος) Κερκυραίων
 Bue 14 πολιτιδαία P 15 ταύτην Bue ταυτης P 17—18 οἱ Ἀθηναῖοι <τὴν πόλιν> ο. <τὴν Ποτίδαιαν> Bue 20—21 ξυμμάχοις (so) P 25 χρήσαντος Ven
 25—26 ἐν τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ Thuk. I 126, 4 26 var. διαγομένων
 27 Περικλῆς: Suid. s. v.; Μεγακλῆς Plut. Sol. 12; s. komm. 30 var. τοῦ θεοῦ
 s. zu p. 499, 5 34 ἦν: var. καὶ ἐκάθισεν αὐτήν εἰς ἰ. καὶ κομίζει: var. φέρει

105. PAPYRUS-FRAGMENTE AUS DER GRIECHISCHEN GESCHICHTE.

AUS DER TYRANNENZETT.

1 (—) P. RYLAND 18: *]οποις | ** τοδε | ** εν | ** στων | **
 5 ο]ὐκ οἶδεν | * * ἐαντῶν | * * κοινὸν | * * τα ὥφε | * *] .εις δὲ | * *
 Σπαρ|* *]εσ.σ|* * || [..].ταπ.ι.ι.τα δια|βὰς εἰς τὴν ἡπειρον (?) | [πο]λλὴν
 τῆς παραλι|[ας ἰ]πρωρίας ἐκτισ[εν]. | Χίλων δὲ ὁ Λάκων | ἐφορεύσας καὶ
 στρα[τηγῇ]σας Ἀναξάνδριδ[ης τε] | τὰς ἐν τοῖς Ἑλλ[ησιν] | τ[υρα]ννίδας
 κατέλυ|σα[ν]. ἐν Σικυῶν[ι] μὲν | Αἰ[σχ]ίνην, Ἰππίαν δὲ [Ἀθήνησιν (?)]
 10 Πεισιστ[ρα]τ—]* *

2 (—) P. OX. XI 1365: ὅ]ν[τ]α δημότην κ[αὶ] | φ]α[ῦ]λον τὸν ἄν-
 θρω|πον, παρημέλησε | τοῦ μαντείου. καὶ τὰς | μὲν ἄλλας θυσίας τὰς |
 ἐπιταχθείσας ἐκ τῶν | Δελφῶν ἀπέδωκε | τοῖς θεοῖς, τῆς δὲ τυ[ραννίδος]
 τῆς μελ[ούσης] ἔσσεσθαι κατε|[φρό]νησεν. ὁ δὲ Ἀν[δ]ρ[ε]ας τὸ γενόμενον |
 15 αὐτῷ παιδίον ἔτρεφεν ὄνομα θέμενος | [᾽Ο]ρθαγόραν, ὃς μέχρι | μὲν ἡλικίας
 δ[ι]ετέ[λει]σε διατρώμενος | καὶ παιδευόμενος | οὕτως ὥστερ ἦν εἰ[ς] κὸς υἱὸν
 ὄντα μαγεῖ|[ρου] καὶ τοῦ τυχόν[τος] | τῶν πολιτῶν· ἐπειδὴ δὲ τὴν τῶν
 πα[τ]ρῶν παρήλλαξεν ἡ[λικίαν], γενόμενος | τῶν περιπόλων τῶν | [φ]ρ[ο]ν-
 20 ρούντων τὴν | [χώ]ραν, πολέμου συν[εστῶτος] τοῖς Σικυ[ωνίοις] πρὸς Πελλ[η]-
 νέας, ἦν μὲν ἐν ἁ[πασι] τοῖς καιροῖς ἐ|[νερ]γος καὶ χαρίεις, | καταδραμόντων | δὲ
 τῶν Πελλ[ηνέων] || καὶ συμβα[λόντων] ἐξ αἰ[ῶ]νιδίου βο[ηθίας] | ἀπέκτεινε
 25 τῶν πο[λεμίων] τιν[ὰς] καὶ | πολὺ πάντ[ων] ἡδὸ|κίμησε μά[λιστα] | τῶν
 περιπ[όλων]. | ἀνθ' ὧν οἱ Σ[ικυῶνι]οι περιπόλ[αρχον] αὐ[τὸν] ἀπέδει[ξαν].
 εὐθὺς | δὲ τυχὼν τ[αύτης] | τῆς τιμῆς ἐ[νίκησε] | τοὺς πολεμ[ίους] ἐτι |
 30 λαμπρότερον, ὥστε | τῶν πολιτῶν πολλοὺς | ὠικειοῦτο κ[αὶ] προσ|ήγετο.
 καὶ χ[ρόνον] | προελθόντος εἰλον[το] πολέμαρχον αὐ[τὸν] μάλιστα [μὲν
 δι]ὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ | τὴν εὐτυχίαν τὴν | κατὰ πόλεμον, ἐπει[τα] καὶ
 35 τὸ πλῆ[θος] τῶν | πόλιτῶν εὖ [πρὸς αὐτὸν] εἶχεν. π[ολε]μ[ισαντος] δ[ὲ]

6 [εἰ]τα διαβάς? Hunt Ἡπειρον ο. ἡπειρον? 8 στρατηγίας ο. στρα-
 τεύσας Bilabel 11—505, 3 erg. Gr(enfell)-H(unt) 12 παρημέλησε: sc. ὁ δῆμος
 ὁ τῶν Σικωνίων

κατὰ] | τὴν ἀρχὴν ἀνδρείως] | τὴν τε χώραν [τὴν]⁶⁵ | οἰκείαν δια[φυλά]ξαντος
καὶ π[ολὰ κα]κὰ τοὺς πολε[μίου]ς | ποιήσαντο[ς, ὁ μὲν] | δῆμος ὁ τῶν
[Σικνω]⁷⁰ | νίων ἀνθ[ι]ς * * *

AUS DEM 5. JAHRHUNDERT.

5 3 (—) P. OX. VI 857: [...]θ[. προ]σεβα[λ.. | Θε]ρμοπύλαις ἡγω[νί]- a. 480
ζ]οντο οἱ ἀνὰ τριακο[σί]ους πλὴν Ἀργείων· | οὗτοι γὰρ ἐφ' ἑαυτῶν |
μένοντες οὔτε ἀνδρας οὔτε ναῦς ἔδωκαν [καὶ ο]ὔδενι συνεμάχ[ουν δι]ὰ
τὴν δο[χο]ῦσαν αὐτῶν] πρὸς | Π[έρ]σας συγγένει|α[ν ..]. [.....] | ον [.] ο[πρ
[.....] | ἡμέρας ὑπερεῖδ[.] || * * |¹⁵ [...] ἀπῆλ[θον]. ὁ δ[ὲ] Γέ[λ]ων
10 εὐλαβούμε[νος] | περὶ <αὐ>τοῦ μὴ νικη[θέν] | των τῶν Ἑλλήνων | καὐτὸς
ἀτυχήσῃ <ι> [ὑπὸ]²⁰ | τοῦ βαρβάρου ἔπεμ[ψε] | Κάθμιον τὸν Σκύθου | ἀνδρα
Κῶ[ον] ἐπ[ὶ] πε[ν] | τηχον[τόρων] | τρ[ι]ῶν | εἰς Δ[ελφούς] ... | πολ[.] | το
[.....]. ω[.] | | β[αρ]βάρ[.] | | α[.] | χ[ρ]ή[μ]ατα [.] | | καὶ
γῆν καὶ ὕδωρ * *

AUS DEM 4. JAHRHUNDERT.

a. 356/4?

15 4 (—) P. ERZHERZOG RAINER ...: ἔπο||λέμει (sc. der athenische
strategie Chares) πρὸς βασιλέα καὶ συνεμβά[λων] εἰς Φρυγίαν ἐπόρθει τὴν
Τιθραύστου χώραν, ἕως ἢ Ἀθήνηθεν ἦλθεν | πρ[ε]σβεία κωλύουσα πολεμείν
αὐ[τὸν] τοῖς βασιλικοῖς σατράπαις. τότε | δ' εἰρήνην ποιήσας Τιθραύστ[ε]ι
ο πρὸς | Ἀρτάβαζον ἐπὶ θάλατταν κατέβη, καὶ μισθ[.] | ε[.] | | τ[.] | | τρ[ο] | |
* * * || πολ — | βαιο — | την — | καὶ — | νετ — | προ — | λαί — | αλ. —

5 (—) P. BEROL. 13361: * * || Ἀρ[ι]στογίτονος τα[.....] | τούτοις⁵ κατ[.] | θ[.] | | 333/2?
ἀλλὰ καὶ βο[η]θ[ε]ίας τι[ν]α[ς] (?) ἐξιῶσιν ἑκα[στοι] κ[α]τὰ κ[α]ιροῦς | γεγενημ[ε]νας.
ἔχει δ' οὕτως· | γέγονασι κατὰ καιρ[ό]ν | τινες | βοήθειαι καὶ παρὸ Ἑλλήνων Ἀθη[να]ίοις
25 καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ | ἴσως καὶ Κορινθίοις καὶ Θηβαίοις τὸ μὲν ἀληθὲς διὰ τὰς
οἰκείας ἐκάστων χρείας αἰὲ τὸ ἰδίαι | συμφ[ε]ρόν | θεραπ[ε]υόντων, οἷον ἐβοήθουν
Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίοις μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις | [ῆ]ταν, ἵνα μὴ Θ[η]βαῖοι π[λ]έ[ον] |
τ[ρο] δέοντος * * * || [.] | φησὶν ὅσα εὐ κακῶς | ἐποίησαν Ἀθηναίους ἀν[τι]τεξετασθῆναι

5—14 erg. Gr-H 6 ol: ergänzung von <Λακεδαιμόνιοι> o. <Ἑλληνες> genügt
nicht 10 <αὐ>τοῦ Fuhr 16—21 erg. We(ssely) 20 κατέβη P 'etwa
μισθ[οῦ] ἐπ[ὶ] τὸν αὐ[τὸν] τρ[ο]π[ον] ἐστρατεύετο | We 21 Θη[βα]ίοι | We 22—506, 4
gelesen vón Sch(ubart) und Bil(abel). von col. I, IV geringe reste; dazu drei un-
bedeutende fragmente, deren größtes v. 2 διαφ[έρει] ἑμ[ὶν] hat. 22 κατ[ε]λ[θ]ο[υ]σι?
23 τινὰς 'sehr fraglich' Bil | α[.] | | Sch 24 γέγονασι Sch [ῆ]λθον καὶ Bil
καιροῦς Sch 'mir scheint v sicher' Bil 28 εὐ <ῆ> κακῶς? Bil

πρὸς ἄλλη²⁰λα οὐ διαφέρομαι, δέξασθαι | δὲ αὐτοῖς οὐκ ἂν συμβο[υ]λεύ[σαι]μι. ἀλλὰ
 καὶ ῥή[τρ]ας | τινά[ς] ἀ]ρεγίνωσκον πᾶν γενναίᾳς καὶ καλᾶς, ἃς | φασιν προρηθῆναι²⁵
 Λακεδαί]μονίων τισὶν ἐπὶ κίνδυνον [ἀπο]πεμπομένοις. | ἐφ' αἷς [ὁ]περησθῆναι ἑσακού-
 σας [. . .] καὶ [ἐ]θαύ[μασα] ἐ[. . .]]ῆμα κα * * *
 5 6 (—) P. HIBEH 15: * * ἐθ[α]ρ[εστο]τέρους συμμάχους | ἐξετε καὶ φανερόν
 ἀπασι | καταστήσετε, διότι τὸ τῆς³⁰ πόλεως ἦθος οὕτω μακρὸν | ἀπέχει τοῦ κακῶς
 τινα ποεῖν | τῶν μὴθὲν ἀδικούντων | Ἑλλήνων, ὥστε καὶ τοὺς | φανερώς ἐξημαρτη-
 κότας³⁵ | ἀθώιους ἀφίησιν διὰ τὴν | ὑπερβολὴν τῆς φιλάνθρω[π]ίας. μάλιστα δὲ λογί-
 ξεσθε πρὸς τῶν θεῶν, ὧ ἀν[δ]ρες Ἀθηναῖοι, διότι τὸ βρα[δ]ύνειν τοῖς νῦν καθεστῶ[σιν]
 10 ἥμιστα συμφέρον ἐστίν. | ὅξεῖς γὰρ εἰκὸς εἶναι τοὺς ἐκ τῶν μεταβολῶν καιροὺς |
 ὧν ἀντιλάβεσθε καὶ παύσασθε προσέχοντες τοῖς τὴν | ῥα(ι)θυμίαν ἀσφάλειαν | ἀπο-
 καλοῦσιν, καὶ μὴ φοβη[θ]έντες π[α]ρεξωθ[ε]ῖτε | τὴν σωτηρίαν, ἀλλ[ὰ] καὶ θαρσύναντες
 τοιαῦτα βουλευ[σ]ασθε, δι' ὧν μὴδέποτε μὴθὲν || α * * | ἀλλ[ὰ] ἤδη μέμνη[σθε] τῶν⁵⁰
 [προ]γόνων, ὧν τ[ο]ῖς μὲν ἄλλ[ο]ις ἐπ[ι]αινεῖν ἱκανόν, ὑμῖν | δὲ μιμεῖσθαι προσήκόν
 15 ἐστίν. | καὶ λογίξεσθε [με ἡ]μιστ' ἂν | ἐν Ταῖν[άρ]ωι (?) καθήμενον | καὶ μὴθὲν
 ὑστ[ε]ροῦντα⁶⁰ | τῶν ἐν τῇ πόλει σ . . . νῶν, οὕτως ἅμ φιλοκινδύνως ἐπι[σ]τῆναι τοῖς
 πράγμασιν, εἰ μὴ | τὰ τῶν καιρῶν ἡπιστάμην | κατεπείγοντα καὶ κρίσιν ἐώρων οὖσαν
 τῆς ἡμετέρας | σωτηρίας. καὶ τ[.] | τῶν ἐφοβοῦμην [.] | καθε-
 στηκότων [.] | ἐν ὑμῖν αὐτοῖς [καὶ ῥάιν]υμος | καὶ ταπεινὸς ὑπ[ο]ληφθεῖν,
 20 ὡς μὴθὲν τῶν συμφερόντων | προιδεῖν ἂν δυνηθεῖς. | ἀλλὰ καὶ νῦν προσορῶ τὰ
 μέλ[λον]τα καὶ παρακαλῶ πρὸς τὰ⁷⁵ | πράγματα ὑμᾶς καὶ [[παρακαλῶ]] τὴν τύχην,
 ἣν || * * μὴ κα[τ]ελαίπειν. καὶ δέομαι | μάλιστα τῶν νεωτέρων | τῶν παρ' ὑμῖν ἐκ
 παιδός τὰ | περὶ τὸν πόλεμον ἱκανῶς | παιδευθέντων, ἀκμάσαι | ποτὲ ταῖς διανοαῖς
 καὶ χρῆ[σασθαι] τοῖς οἰκείοις σώμασιν | εὐκαίρως τὴν ἀπόδειξιν | ποιησαμένους τῆς⁹⁰
 25 αὐτῶν | ἀρετῆς, ἵνα νομίζονται | καὶ τὸν ἄλλον χρόνον | ἡσυχάζειν μὴ δι' ἀνδρείαν,
 ἀλλὰ δι' εὐλάβειαν. καὶ μὴθ' (ἡμ)εῖς, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, | χωρὶς τῆς ὑμετέρας
 95 δυνάμ[εως] ἐπὶ τὰ πράγματα | καταδέεστερον βαδίζωμεν, | μὴθ' ὑμεῖς ἀναγκάζησθε |
 δυοῖν θάτερον, ἢ ποεῖν ἑτέροις | τὸ κελευόμενον ἢ μετ' ἐλάτ[τονος] στρατοπέδου

3 ἐπὶ κινδύνων Bil 5—507,8 von col. I sind nur wenige buchstaben der zeilen-
 enden erhalten; v. 15 Βοι[ωτί]αν (Fuhr), v. 21 ζῆμιαν, v. 22 ροι ἐμοί. ergänzungen,
 soweit nicht angegeben, von Gr(enfell)-H(unt) 11 ἀντιλάβεσθε aus ἀντι-
 λήψεσθε P 12 παρεξωθεῖτε Wunsch 13 ἤδη μέμνησθε Fuhr 14 προγόνων
 ὧν Fuhr . . .] π[. . .]ων Gr-H ἐπαινεῖν ἱκανόν Fuhr προσήκον Fuhr καθήκον
 Gr-H 15 λογίξεσθε Fuhr λογιζεσθαί P ἐν Ταῖνάρωι καθήμενον Blass 'the
 reading Tain[άρ]ωι is very uncertain' Gr-H 16 σ . . . νων: 'στρατηγῶν inadmissible'
 Gr-H 18—19 σωτηρίας καὶ τ[ῶν] πραγμά[των], ἐφοβοῦμην [δέ, μὴ σιγῶν] καθεστηκότων
 [τῶν δεινῶν] Wunsch; aber P interpungiert nach σωτηρίας 19 [καὶ ῥάιν]υμος
 Jander 21 παρακαλῶ tilgt P 22 ἣν [ἐδέξασθε, παραγγέλλω —] Jander
 26 μὴθ' ἡμεῖς Gr-H μὴθεις P 28 ποεῖν Gr-H ποητε P

κινδυνεύειν, ἡμῶν ἄλλως πως || ἀ[πολομένων. σωφρονεῖτε οὖν] | καὶ ταῖς ἐμ[αῖς
 βουλαῖς] | ἀποχρήσασθε καὶ τὴν ἐν | τῷ πράττειν ὀρθῶς ἀσφά[λεια]ν ἔλεσθε μετὰ
 105 πλειόνων | τὴν σωτηρίαν ὑμῖν αὐτοῖς | παρασκευάζοντες, ὥς | ἀνάξιόν ἐστιν, ὃ ἄνδρες |
 Ἀθηναῖοι, τῶν ἐμ[αῖς] Μαγαθῶν | καὶ Σαλαμῖνι κινδύνων δια[τελεῖν] ὑμᾶς τὸ σύνολον |
 110 ἀπογινώσκοντας τὴν ἡγεμονίαν, ἣ νομίζοντας | ταύτην ἔσσεσθαι ποτε ὑμῖν | ἀπὸ
 ταυτομάτου μηδ' ὅτι 115 αὐτοῖς ποιοῦσιν. | ἐγὼ μὲν οὖν ἐπεὶ στρατηγὸς | ἦν μὴ
 τῆς ἰδίας ἀσφαλείας καὶ | χειροτονίας φροντίζε[ν] | ἀλλὰ τῆς ὑμετέρας[ω] σωτη[ρίας],
 120 τοῦτο πράττειν [προσε]λήλυθα προτάξας ἐμ[αὐτὸν] | ὅπερ τῆς κοινῆς ἐλευθερ[ίας] || ***

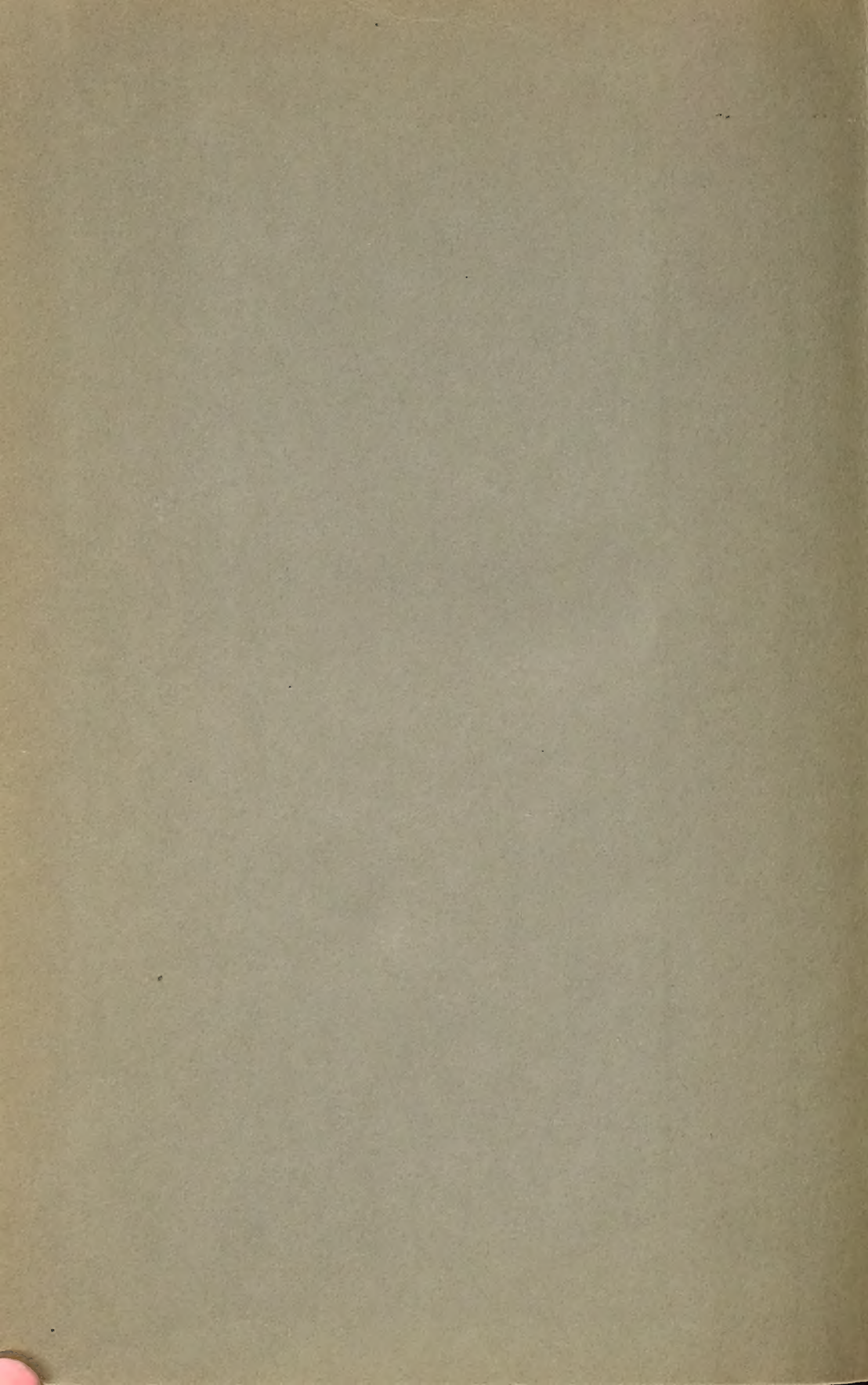
AUS UNBESTIMMBARER ZEIT.

- 10 7 (—) P. OX. VI 867: ὕδωρ αὐ[...].[ῆ]|νεγκεν ἐπὶ θά[λασσαν].
 κἀκ[ε]ῖ[θεν] | Ἐρέσωι προσεβ[ί]α[σθη]· τὰ δ' ἄλλα γὰρ | ὕπερμύκη προσ[...].**
 8 (—) P. OX. VII 1014: ** | [.....]ιν. [** |]αι τὸ πα[...]. τοῦ
 5 χῶμα[τος * * | ..]ποχετευ [* *]θεν τῆς κόμης [* *] | μεγάλη καὶ πλατεῖα
 [..... οἱ δὲ τε]|τάγμενοι πρὸς τὸ ἐ[..... ἰδόντες] | < >ἰσιόντας τοὺς
 10 10 πο[λεμίου]ς ἐνπ[ι]πτονσιν ταχύ. παν[ωλεθρία] δὲ γέ[ν]νεται. οἱ μὲν γὰρ
 γένόμενοι κατὰ | πρόσωπον ἄφνω δι[.....] | δὲ τὰς λόγχας ἐγείρα[ντες]
|τες εἰστρέχουσιν, τὸ δ[ἐ] | ἦν καὶ ὠκωντ[αί] μ[.....] |
 15 πανταχόθεν οἰδου[σ]α | ἐπεκλυζετοπαντα [.....] | θάλασσα.
 ἐνπεσόν[τες] δὲ οἱ | λοι τοὺς μὲν κα[.....] | τὸν στρατηγὸν
 20 α[.....]σιν ταῖς λόγχαις α[.....]γε[ν]ονότας καὶ πρὸς τὸ ἀδ[.....]τε[ν]-
 τραμμένους, τῶν δὲ ἄλλ[ων] | ἦτος θάνατος ἦν. οἱ μὲν [γὰρ ...].....
 25 ἔξ[ω] (?) τῆς συμβολῆ[ς] |]τες ταῖς αἰχμα[ῖς] | δ] ἐ
 οὐ λαβόντες σχο[λὴν] ***

1 ἀπολομένων — οὖν Wünsch 1—2 ἐμαῖς βουλαῖς Wünsch ἐ. βοηθείας Fuhr
 4 ὑμᾶς Fuhr ἡμᾶς P 8 von col. VI meist nur zeilenanfänge: 127 ὁ καιρός
 128 ἐλθεῖν ἐπὶ τ... 131 τὴν τε τῆς πόλεως ἀρχή|γετιν καὶ τοὺς ἄλλους [ἐγ]|χωρίους
 θε[οὺς] 137 δουλείας φε... 138 ἐλευθερίας 140 [Ἀθη]|ναίους ὅπερ... 141 θεοὺς
 ἐροῖαι μ... 143 ὀπηκούς ὄντας. 7 kleinere fragmente geben nichts aus 14 πρὸς
 τὸ εὐώνυμον? Gr-H 16 γενόμενοι κατὰ Wilamowitz δι ο. ὁ Gr-H 18 ἐπε-
 κλύζετο πάντα ο. ἐπέκλυζε τὸ πᾶν τα...? Gr-H 19 ψι|λοι ο. Θετα|λοι, Αἰτω|λοι,
 Γάλλοι? Gr-H 21 ἀνεξίτητος? Gr-H ἀπαράτητος Wilamowitz

3 0081 009 156 641